

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 26.

Lørdag den 24de Juni 1916.

48de Aarg.

Nabningsprædiken

ved Hanges Synodes 71de aarsmøde 14de Juni 1916.

(Af S. O. Seidal.)

Lest: Luf. 12: 35—38.

Sjære fædre og brødre i Kristus:—Naade og fred være eder alle tilnæstet i Jesu navn!

Vi har idag atter den glæde at faa være samlet fra nær og fjern til et almindeligt synodemøde. Dette bør vi betragte som en stor naade af Gud og takke for, at vi i hans navn faar mødes for at drøfte, raadslaa og fatte beslutninger angaaende de mange gjøremaal, som foreligger vort samfund.

Stor er vor opgave, vigtige vore foretagender—ja—maaske mere faa nu end nogen gang tidligere i vort samfunds historie. Ikke bare for os selv men for vore efterkommere. Ikke bare for tiden men for evigheden.

Gid vi derfor maa faa tage fat ogsaa paa dette mødes forhandlinger med levende omsorg og interesse for Guds sag. Maatte vore hjerter brænde af lyst til at gjøre hans velbehagelige vilje.

Denne lyst, interesse og omsorg faar vi dog ikke uden at blive stille i betragtning af Herrens omsorg og kærlighed til os. Vi elsker kun da, naar vi faar se, at han elsker os. 1 Joh. 4: 19. Han, som drog omkring

og gjorde vel, Ap. gj. 10: 38. Han, som ogsaa i sine fjøds dage gjorde at "blinde saa, halte gik, spædalske blev renset, døbe hørte, døde stod op og evangeliet prædicatedes for de fattige. Math. 11: 5.

Jesu hele liv paa jorden var et eneste stort bevis paa hans omhu for synderne. Denne hans kærlighed drev ham i alle hans ord og gjerninger indtil han hang paa forbandelsens træ, hvor han beder for sine mordere og trøster den bødserdige røver. Denne samme omhu er det ogsaa vi finder i vor oplæste tekst, naar han siger: "Lader eders lænder være ombundne og eders lys brændende."

Jesus med hele himmelens indboanere glæder sig, naar en synder ombender sig; men det er ham ikke nok, at vi blot bliver ombendte og troende, men at vi ogsaa maa blive bevarede indtil enden.

"Bestandighed,—bestandighed alene vinder!" At ikke lænderne alene var ombundne engang, men at de maa være ombundne. At ikke lyset alene engang brandt, men at det maa være brændende. For at dette store og herlige maa ske, er det at Jesus giver denne

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall.

indtrængende formaning til alle sine troende disciple, som da levede saa vel som alle tiders disciple.

Vi formaner altjaa i dette Guds ord til at "være ædru og aarvaagne. Færdige til kamp, til arbejde, til at møde Herren, naar han kommer. Denne formaning stiller Jesus til sine troende børn; thi de uomvendte mennesker maa først vaagne før de kan vaage. Til dem siger Herren: Vaagn op du som sover og staa op fra de døde og Kristus skal lyse for dig. Efes. 5: 14. Herren kommanderer ikke døde tropper til at gaa i hans krige.

Den første store betingelse for at kunne være aandelig aarvaagen og beredt er, at man som en i sig selv fortabt synder har modtaget Jesus som sin personlige frelser. "Saa mange, som ham annammede, dem har han givet magt til at blive Guds børn, dem, som tror paa hans navn," Joh. 1: 12. "Svo som har Sønnen har livet. Svo som ikke har Guds Søn har ikke livet," 1 Joh. 5: 12. "Svo er den, som overvinder verden uden edn, som tror at Jesus er Guds Søn." 1 Joh. 5: 15. — Det er altjaa til dig, du gudselfske sjæl, som Jesus rækker disse alvorlige formaningsord: "Lader eders lænder være ombundne og eders lys brændende." Billedet er taget fra den østerlandske skif. De har lange løse flæddinger. Under hvile, ro og mag har de flædderne løse, men under vandring, kamp og arbejde maatte man omgjorde sine lænder med belte. Lænderne ombundne og lyset brændende betegner altjaa den aandelige beredthed, som Herren sætter saa stor pris paa hos sine troende børn. Den samme formaning lyder til os i 1 Pet. 1: 13: "Omgjørder eders sinds lænder, værer ædru og sætter eders haab fuldt og fast til den naade, som bliver eder til del i Jesu Kristi aabenbarrelse," og i Efes. 6: 14: "Saa staar da omgjordede om eders lænder med sandhed." Krigeren maa omspænde sine lænder med et belte, som giver ham støhed og fast holdning, og samle den slagrende dragt. Saaledes maa den kristne iføre sig sandhedsbelte, d. e. hjertets ærlige og fulde hengivelse til Gud, hjertets oprigtige tilslutning til Herren og

hans sandheds ord. Et findelag, som Paulus, naar han udbryder: "Et gjør jeg: glemmen- de haad der er bagved, rækkende efter det, som er foran, iler jeg mod maålet, til det klenodie, som hører til Guds kald herovenfra i Kristus Jesus." Filip. 3: 14.

Brødre, lad os ikke glemme dette belte. Mangen en som begyndte i aanden fuldendte dog i kjødet, fordi de forsømt at omgjorde sit sinds lænder. Den onde sjælesjende bruger al sin list og magt for at føre sjælen i trældom og død. Han arbejder ihærdigt med allehaande midler. Snart frister han med onde og forvendte tanker om Gud og hans verk, et kjødeligt sind; snart med tragten efter menneskegunst og ærgjerrighed, snart lyst til verdens storhed og pengegjerrighed. Eksempler herpaa har vi i skriftens store bog; saa mange for vild fra sandheden, bort i synd og mørke. Vi mindes en Lots hustru, kong Salomon, Judas og Demas, med mange flere. Vor rastløse udadvendte tid med sine mangfoldige planer og paafund er netop udsat for disse samme farer, som en af vore gamle salmedigtere har sagt:

Alf dem som dog i tide
Guds kald annammede,
En del nu atter fidd
I verden hilbede.
De saldt igjen; thi himmelen
De altfor lidet skatted,
Derfor de monne glide
Og blive liggende.

Det ædruelige sind vandt bort og den gamle kjødelige sikkerhed fik atter rum i hjertet. Svor det derfor gjælder at man mod disse mange mægtige fiender staar paa sin aandelige post, med lænderne ombundne og troens lampe brændende, at "løbe med taalmodighed i den os foresatte kamp, idet vi ser hen til troens begynder og fuldkommer, Jesus Kristus." Heb. 12: 2.

Naar vi nu er samlet til dette aarsmøde, saa er det ikke mindst nødvendig for os at være aandelig ædru. Vi tror at Gud er iblandt os, og dette glæder os. Men vi ved at sjælemorderen, djævelen, ogsaa er tilstede,

San gaar omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge. Eller ogsaa kommer han som en Ihsjets engel forat bedrage. Staar ham imod faste i troen, 1 Pet. 5: 8—9. Denne kamp er nødvendig først og fremst for vor egen del, at vi ikke skulle gaa glip af maalet. Men det er ogsaa nødvendigt for andres del; thi alle vil vi komme til at have indflydelse ved dette møde, den ene meget, den anden mindre. Men hvad slags indflydelse vi bringer, se dette staar til den enkelte af os, alt efter som vi lever nær eller fjern fra Gud, og efter som vi staar paa vagt mod vort eget "jeg" og mod djævelen. Lad os erindre at Herren er nær! San er en stille tilhører og iagttager af alle vore ord og tanker, gerninger og motiver baade her i offentligt møde og samtalerne udenom mødet i privat omgang—se—Herrens øre mærker derpaa. Maa det være vor oprigtige bøn at saa gaa Herrens ærinde og gjøre hans vilje, at det kan mærkes paa os, hvem vi tilhører og hvor vi har hjemme. Ved en ydmyg, sandhedskjærlig og fagtnodig omgang kan vi være mange til et godt eksempel, opmuntring og hjælp. Men vi kan ogsaa med fjødelig iver og uagtsomhed, paa en unødvendig maade flaa saa dybe saar at de sent læges. Er det overflødigt at minde om disse ting?

En liden gran af surdeig kan
 Mi deigen gjennemhyre.
 Kommer gnisten først i brand
 Er den ond at styre.
 At følge smukt Guds naades tugt,
 Naar Nanden dig vil minde,
 Holder verden udeluft,
 Hjertefreden inde.
 Alt dette ved forfarenhed
 Hos alle Guds udvalgte.
 Jesus raaber: vaag og bed,
 Om du ei vil falde.

Bidere siger Herren i teltstien: "Værer I ligesom de tjenere, der venter sin herre." En ret tjener er tro baade naar hans herre er nærværende og fraværende. Dette at staa i stadig forventning af sin herres komme er dog et mægtig middel til at holde ud med

trostid i tjenesten. Jesus udraabte saa ofte: "Vaager!" Derved vil vi ogsaa mere og bedre se, hvor meget arbejde der er at udføre i Herrens vingaard paa jorden. Vi vil se noget af det, som Jesus saa da han sagde: "Mig bør at gjøre hans gerning, som mig udsendte, medens det er dag. Natten kommer, da ingen kan arbejde." Joh. 9: 4. San saa menneskekæren som saar, der ikke havde hyrde, derfor ynkedes han inderlig over dem. Math. 9: 36. Alle sande kristne har faat noget af dette sindelag; men det gjælder ogsaa at fornegte egne bekvemmeligheder, trodse sin aandelige dørkhed, som ofte vil indsnige sig, og at søge mer og mer at øve dette kristelige sindelag. Se paa al denne aandelige nød omkring dig baade nær og fjern. Se de mange uomvendte mennesker omkring, de som selv tilstaar, at de leve ruden Gud. Hvad gjør vi for dem? Jo, presten og lægmænd prædiker for dem, forudsat at de gaar til kirken. Dette er bra, men det er ikke nok. Mange gaar ikke til Guds hus og og mange af dem, som gaar, taber sig selv i flokken, i kirkeforsamlingen. De burde opsjøge og hjælpes tilrette ved Guds ords advarsel og formaning. Apostelen Paulus prædikede i store forsamlinger, men opsjøgte ogsaa et hønne-møde nede ved floden og talte til dem som kom sammen. Ap. gj. 16: 14. San talte ogsaa til dem han traf paa torvet hver dag. Ap. gj. 17: 17. Præstebrodre og lægbrodre, hvorledes staar det til hos os med dette mere private aandelige arbejde? En ældre menighedsmand som i flere aar gif i uro og bekymring for sin sjæls frelse sagde til mig: Presten vor har været saa ofte i bort hus, men han har endnu ikke disse mange aar talt til mig om min sjæls frelse. At, hvor ilde gjort! Lad os huske paa, at Jesus ønsker at saa samlet ind saa mange forlorne sønner og døtre som mulig. Lad os ogsaa tænke paa de mange svage pillegimme, som holder paa næsten at gaa træet i kampen. Et opmuntringens og trøstens ord er saa velgjørende i tunge og mørke dage. Tunge kampens dage vil nok komme baade for lærde og ulærde. Jesus nævner den anden og tredje nattevagt,

det er vagtskiftet fra kl. 9 til 12 midnat og fra 12 til 3 morgen. Enhver fand kristen har sin anden og tredje vagt. Dette er den vanskeligste tid at bære vaagen. Friistelser og prøver, som sætter ind paa en saadan maade, at det for alvor staar om livet. O, min prøvede ven, løst op dit blif til ham, som alt formaar og alt forstaar, han som er troens begynder og fuldkommer. Ja, se til ham som har vundet seier over synd og dævel dig til bedste! Han siger: Vjergene skulde vel vige og høiene bevæges, men min misfandthed skal ikke vige fra dig og min fredspagt skal ikke rokkes, siger Herren, din forbarmet." Ef. 54: 10.

Om saa nattevagterne blir vanskelige, som de nok vil blive i år ogsaa eftersom det lækker fort mod Jesu gjenkomst; thi det hedder, at udvalgte skal forføres om det var muligt; men den som bliver fast hos Herren skal seire. Bliv du trolig paa din post. Du skal det aldrig angre. Lyt til hint tilraab, 1. Pet. 4: 7: Alle tings ende nærmer sig, værder derfor ædru og aarvaagne til bønnen. Tidernes tegn bliver alt mere og mere tydelige. Jesus siger om den sidste tid, Matth. 24: I skulde høre krig og rygte om krig. Folk skal rejse sig mod folk og rige mod rige; der skal være hunger og pestilens og jordskjælv her og der—men alle disse ting skal være en begyndelse til smerterne. Krig og strid har vistnok til alle tider været siden synden kom ind iblandt menneskene. Men tilstanden i verden i denne tid er noget saa enestaaende grusomt, saa usædvanlig, at man vil søge forgjæves efter sidestykke i hele verdens historie.

Merk, alting os tilraaber:

Vor brudgom kommer snart.

Op Sion se, hvor tidens ve

I verden redsom bryder frem.

Kristne ven, bliv dog ei forsagt, men frem med magt i striden her paa jord! Han, som har al magt i himlen og paa jorden, har lovet og sagt: "Se, jeg er med eder alle dage indtil verdens ende." Lad os bede om naade til at staa i en levende erkjendelse af vor egen fattigdom, paadet vi stedse maa drives hen til

naadestolen, der er opreist i Kristi blod. Der er lægedom for alle saar, forladelse for alle synder, trøst for al bedrøvelse, kraft til at seire over synden og satan. Der kan den strøbelige sige: Jeg er en bældig stridsmand. Og han faar frimodighed til, ja, længsel efter at faa møde sin Herre, naar han kommer.

"Salig er de tjenere, som Herren finder vaagne, naar han kommer. Sandelig siger jeg eder: Han skal binde op om sig og sætte dem tilbords og gaa frem og tjene dem."

Se, dette er naade og naadens! Men dette overgaar dog al vor sans! "Intet øie har set, intet øre har hørt, og der er ikke opkommet i noget menneskehjerte, hvad Gud har beredt for dem, som ham elsker."

Maatte da dette vort aarsmøde ret blive et broderligt, hjærlighedsfuldt møde.—Manges pine rundtomkring er rettet mod os her paa "haugen" i disse dage. Man har spaaet os at det vil bli et kampfuldt møde. Gud, lad det ikke blive kamp brødrene imellem indbyrdes! Lad os erindre at vi har mørkets magter at stride imod og at vi ikke har tid eller raad til at stride imod hverandre. Dette kan jo ogsaa være vort sidste aarsmøde for nogen hver af os. Vi bør bruge vor tid og evner ret! Vi vil mindes vore gamle forgjængere, som arbejdede i udholdenhed og trofast i vort land for at vinde hjæle for himmelen. Lad os følge deres eksempel heri!

Lad os ogsaa paa denne dag, naar vi famles til synodemøde mindes vor ædelmodige og trofaste hedengangne ven, formand pastor M. G. Hanson. Vi mindes ham med dyb taknemmelighed, ja taknemmelighed til Gud for, hvad han fik være for os som personlig ven og for, hvad han var for vort samfund.

Om han kunde sende en hilsen til dette aarsmøde idag, saa tror jeg han vilde sige: "brødre, strides ikke paa veien." Lad os lære af Jesus at vandre jagtmødige og hdmgy af hjertet, saa skal vi ved hans bistand og naade handle ret, vinde seier og erholde klenodiet, Herrens navn til pris.

Ja jeg maa vinde beien frem,
Palmen at faa paa det sidste.
Kampen maa bære haard og slem,
Kronen jeg ei vil miste,
Langt eller kort og tungt at gaa,
Det er dog lidet at regne paa,
Intet mod himmelens glæde.

Gud forunde os at faa samles der tilslut,
naar al kamp og strid er evig forbi. Amen!

Hauges Synodes 71de aarsmøde.

Efter bekjendtgjørelse samledes staaende medlemmer og af menighederne valgte delegater og andre besøgende til Hauges Synodes 71de aarsmøde Onsdag den 14de Juni. Samlingsstedet var det samme igjen, som det oftest har været i en række af aar—Red Wing, Minn. Og bekvemmelighederne kan neppe være bedre end her, hvor alle seminariets bygninger staar til mødets raadighed. "College Hill" staar nu i sin deiligste sommerdragt lige skjøn, som den pleier være ved denne aarstid. Den skjønne natur og de mange smilende ansigter og trofaste haandtryk tyder paa, at der er "sol og sommer," trods de mange graaveirsdage, man maa have iblandt.

Man har troet, at dette vilde blive et godt besøgt møde, og det blev det. Det er vist ikke ofte, om nogen gang, at der har været saa mange tilstede allerede ved mødets aabning.

Kl. 10 samledes man til gudstjeneste. Efter at salmen no. 22 var sunget ledet hr. D. C. Bohm i bøn, hvorefter man sang no. 443. Pastor S. D. Seidal prædikede over Luk. 12: 35—39. Denne prædiken findes i sin helhed paa et andet sted her i bladet. Efter prædiken sang man "Zions vægter, hæver røsten."

Formanden udtalte, at aabningsprædiken havde sat den rette stemning i mødet, og haabet og ønsket at den vilde vedvare hele mødet igjennem. Dernæst nævnte formanden det færdige, som vi alle følger efter vor for-

rige formand, M. G. Sanfons bortgang og sagde blandt andet, at det faldt vanskeligt at forstaa, hvorfor Gud tog ham bort just nu. Som tankesprog af skriften vilde han minde om: "Alt, hvad I gjøre i ord eller i gerning, det gjører alt i den Herres Jesu navn, takkende Gud og Faderen ved ham." Kol. 3: 17.

Sekretæren læste nu navnelisten over synodens staaende medlemmer, og det viste sig, at der allerede ved denne første session var noksaa mange ankomne, som svarede ved navneopraabet. Paa forslag blev navnelisten antaget og synodens 71de aarsmøde erklæret aabent til forhandling i den treenige Guds navn. En fuldmagtskomite udnævntes.

Pastor J. Nordby, formand for østlige distrikt af den Norske Synode, samt vore hjemmeværende finansmissionærer hilstes velkomne til mødet ved rejsning.

Sessionsstiden bestemtes fra Kl. 9 til 12 form. og fra 2 til 5 efterm. Timen fra 8 til 9 formiddag benyttes til bønemøde og opbyggelsesmøde i samlingslokalet. Om aftenen fra Kl. 8 og ulyder er der et eller andet foredrag eller andre forhandlinger efter som mødet beslutter.

Onsdag eftermiddag fik formand Nordby ordet. Han var valgt som delegat fra sit samfund for at reise til Hauges Synodes aarsmøde med broderhilsen og lykønskning og denne frembar han paa en hjertelig og kjærlig maade. Han havde ogsaa en personlig hilsen fra formand dr. Stub, som har lagt sig paa et hospital i St. Paul siden deres aarsmøde i Minneapolis i slutningen af Mai. Han kunde nu imidlertid berette, at Stub var meget til forbedring. Nordby nævnte ogsaa at han kunde godt forstaa, at Hauges Synode følte dyb sorg over formand Sanfons bortgang, og nu havde ogsaa de (den Norske Synode) sin sorg og sit færdige idet to af deres dygtigste mænd, nemlig formanden for Iowa distrikt, pastor Bangsnes, og redaktøren af "Ev. Luth. Kirketidende", pastor Th. Nilson, pludselig var afgaaet ved døden, og ovenpaa dette laa fællesforman-

den betænkelig syg. Men Herren gjør, hvad som ret er i hans øine.

Taleren nævnte, at han under sin 35-aarige virksomhed som prest i Illinois havde haft anledning til at lære at kjende mange af presterne og andre i Gauges Synode. De havde truffet hverandre ofte ved freds- og missionsmøder og altid havde deres samtaler og omgang været kristelig og broderlig. Og nu i flere aar havde flere af dem i bedste forstaaelse arbeidet sammen i foreningskomiteerne og resultatet af dette arbejde er bedre end mange af os paa forhaand turde haabe og vente. Det er første gang at det er sket, at den Nordste Synode sender en delegat til Gauges Synodes aarsmøde med broderhilsen og fredssønne! Og saa det er en frugt af foreningsarbeidet. Vi har altsaa opnaaet enighed i tro og lære, og Gauges Synode har æren for at være det samfund, som først indbød de andre samfund til disse forhandlinger og fik derved dette velsignede arbejde paa glid. Taleren havde selv og han vidste at ret mange i alle disse samfund havde bedt til Gud om lys og veiledning i denne vigtige sag—foreningsagen.

Foreningsbetingelserne blev antaget med stor majoritet i den Nordste Synode og det var han glad over. Han kunde nok ha ønsket, at det havde været enstemmigt, men som det er, er han vis om at det er en gerning af Gud. Nu er vi enige i tro og bekyndelse og vi kan nok bli enige om at arbejde sammen for Guds riges sag og fælles frelse.

Synoden takkede for den hjertelige broderhilsen som formand Nordby bragte samt sendte Dr. Stub en hilsen tilbage.

Foruden det allerede nævnte foretoges en hel del valg paa Onsdag eftermiddag. Om aftenen var der foredrag af pastor J. A. Quello over emnet: "Raadegaven til at give til Guds riges sag." Det var et interessant og tankevækkende foredrag.

Det bestemtes at Torsdag skulde benyttes til at diskutere foreningsagen og at der skulde stemmes over spørgsmålet Fredag formiddag.

Altsaa Torsdag gik med til at tale om foreningsagen, og mange klare og kraftige og en del veise og tildels kjedelige vidnesbyrd for og imod blev aflagt den dag. Men alt i alt førtes diskussionen nok saa roligt og venstabeligt, og ret mange udtalte sig for samhold og vilde for enhver pris søge at undgaa splittelse. Naar dagen var slut var der endda mange som havde forlangt ordet men som ikke fik anledning til at frembære sit vidnesbyrd, men saa var der jo endda flere som ikke engang havde forlangt ordet, men de trøstet sig med, at de vilde saa anledning til at udtale et af de to smaa ord, **mod** eller **med**, som har mere betydning end lange taler.

Torsdag aften var der foredrag af pastor R. C. Holter over emnet: "Kan vi ved vor forkyndelse og vort øvrige arbejde i menigheden gjøre mere for at bevare de unge i sin daabspagt?"

Og saa i dette foredrag gaves mange vigtige ting til overveielse baade for prester og andre om, hvorledes man bør omgaaes og hvad man bør gjøre for at de unge kan blive i pagten med Gud.

Fredag kom. Der skulde da stemmes og det fra morgenen af havde man indbildt sig. Men det var ikke gjort i en brøchst. Paa en eller anden næsten uforklarlig maade stod det fast som en baad i mudder eller paa en sandbanke og man forsøgte baade her og der og paa denne og hin maade at komme løs, men det tog næsten hele formiddag at komme til at stemme, og naar en hel del havde udtalt hvilken var den heldigste og bedste maade at skride til afstemning paa (man vilde jo være forsigtig og det er godt og ret) saa begyndte afstemningen under navnespraak og ved optællingen viste resultatet sig sli:

Stemmer kastet	273
Direkte for forening	142
Direkte mod forening	57
Paa betingelse	48
Neutralt	26

Naar man fik høre udfaldet saa omtrent alle ud som før, og man beholdt sin vanlige ro og venlighed og gik for at spise middag.

(Fortsættes.)

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JULY 2.

Building a Nation.

1. Scripture lessons: 1 Kings 2:12; Ps. 147:20; Heb. 3:4.

2. Introductory. This being the Sunday immediately preceding our great national holiday, the Fourth of July, our topic today is a patriotic one, showing the teachings of the word of God on nation building. Give a brief review of the growth of our nation and state the principles which have fostered it.

3. Why was the kingdom of Solomon "established greatly"? (1 Ki. 2:12).

4. What was God's relation to the united kingdom of Israel? (Ps. 147:20).

5. What is the relation as to permanence between that which man builds and that which God builds? (Heb. 3: 4; Ps. 127:1-2).

Apply the lessons drawn from the above considerations to the building of our own nation, showing what part we as individuals have in the building and maintaining of the nation.

♦ ♦ ♦

Søndag 2den Juli.

1 Kong. 2: 12; Ps. 147: 2; Heb. 3: 4.

Byg en nation.

I denne urolige tid, staar flere nationers undergang paa spil. Det er jo en underlig tid vi lever i. Alle ting gaar saa fort. Det synes at haaste med denne gamle verden, og folkene har hastværk med sig. Men tidens hastige begivenheder har baade anledninger og ansvar. Ansvar, det er et skurrende ord for vor tids børn. Aldrig bygges der nogen nation af ansvarsløse folk. Vi hører saa mange paaberaabe sig sine rettigheder. Arbejdsmanden raaber paa sine rettigheder til kortere dag og høiere løn, men hvor mange raaber deres ansvar?

Kapitalisten hævdter sine rettigheder til rimelige renter og brug af arbejde. Somme kvinder tale store ord om "the women's rights," kvindens rettigheder, men mange af dem kan med sine børn i timevis sidde paa teatrene og i "picture shows;" hvert saa siger noget om kvindens ansvar i samfundet. Saadan over hele linen, alle ved at hævdte sine rettigheder, men saa forstaar sit ansvar.

Hvad maa der til for at bygge en nation? Først og fremst saa maa der et moralsk ryggeben i folkene til. Den stærkeste moraliske kraft ligger i sand, levende kristendom. Svækkets kristendommens ædle kraft, blir der daarligt med moralen, daarligt med kraften til at bygge. En nation bestaar ikke i store bygninger og store byer og mange rigdomskilder. Det kommer an paa, hvad slags folk der bor i byerne og bygningerne. Er det folk med en stærk bevidsthed af ansvar?

Det andet, som skal til for at bygge en nation er lovløshed. Lovløshed er opløsning, revolution og anarki. Gud har selv lagt det ind paa folks hjerter at være "de foresatte øvrigheder underdanige." Selv har han jo givet grundlaget for al lov og retsorden i de ti bud, den moralske lov.

Det tredje som maa til er næstekærlighed. Vi maa bli fortrolig med, at andre folk har ligesaa stor ret til at leve og nyde landets goder som vi selv. Vi maa lære at unde vor nabo alt godt. Det som ødelægger folkene er selvisheden. Nationens ruin er jagen efter rigdom, vellebnet og magtbegær. Men disse ting er jo kun saamange former og forgreninger af denne ene grundlynd, egoisme. Intet er neppe større paa jord end et menneskeliv uden selvished. Kun en har levet det liv fuldkommet. Skal en nation bygges maa kraften søges hos ham som hengav sit liv til fordel og tilbedste for andre.

—Wick.

♦ ♦ ♦

Et ord til unge mænd.

Det, som er bleven mangen ung mand til forbandelse, naar han er kommet til

hyen, er det fordærbelige kameratskab. Han er udjat for at faa daarlige venner og dermed faa tilsmudjet sin karakter. Det er saa almindeligt, at je gutter af alle aldere slænge rundt om paa gaden om kveldene, og kommer en ung gut, selv om han har en ædel og ren karakter, i selskab med disse, vil det ikke være længe før han vil tage det første skridt paa fordærbelsens vei. Efter at gadelivet om kveldene er blevet naturligt for ham, vil det være lettere at faa ham med til driskehuset, og maasse til noget, som er endda værre. Mange unge mænd er paa denne maade gradvis gaaet nedad til sin ruin og ulykke.

Kjære unge mand, som endnu har en ren og ædel karakter, stans og overvej hvad der er vist for dig at vælge! Der er mangen en ædel ung mand og kvinde, som du kan have selskab med; men du finder dem kun sjelden — hvis nogen gang — drivende omkring paa gaden. De er enten i sit hjem eller i selskab hos andre ordentlige og pene unge folk. De er maasse et erinde ude i barmhjertighedens tjeneste eller kan hælde de er i kirken for at ære Gud, for at faa noget godt for sig selv og for at hjælpe andre.

Vær forvissat om, at hvis du vælger dit selskab fra gadelivet, da vil den dag komme, saa sikkert som du lever, at du bitterlig vil fortryde dit valg; men det vil da være forsent at faa dine unge dage og din ædle karakter tilbage. Du vil have faat pletter paa din karakter, som aldrig kan udslottes, hvad samvittighed og hufommelse angaar.

Hvis du derimod fra din ungdom af holder dig borte fra slet selskab, vælger ordentlige og moraliske mennesker til dine kamerater og saa ovenikøbet giver Gud dit hjerte og hans folk din haand, og beslutter dig paa at være et nyttigt menneske og lever hver dag med den tanke klart for øie, at Gud ser dig, og at han vil velsigne dig og bevare dig fra det onde, da vil du blive storligen belønnet allerede her i livet, for det ædle og velgjørende liv, du lever. Du vil have respekt for dig selv; du vil have en god samvittighed; din hufommelse vil have meget godt at opvarte med og dine medmennesker vil agte dig for

det rene liv du har levet og vil skjænke dig sin tillid.

Et saadant liv vil ikke hinder dig i opnaaelsen af noget, som virkelig er godt, men vil bane dig adgang til de bedste hjem i dit nabolag, til gode anledninger og betroede stillinger. Gjør et godt valg, medens du endnu er ung, og du skal aldrig fortryde det.

”For G. og U.”

Bed en jødes daab.

Mandag den 1ste Mai turde vi i vort missionskapel i Chicago bringe Serren en Abrahams søn i den hellige daab.

Beiret var desværre ikke meget gunstigt og de deltagende venner derfor ikke meget talrige. Tilstede var der omtrent tredive, hvad for en Mandag morgen alligevel maatte kaldes anerkjendelsesværdig.

Af vore pastorer kunde kun være tilstede pastor Chr. S. Bang, pastor J. Holman og pastor A. Østedah, diakonisejteselskabs rektor. Begge de førstnævnte, medlemmer af central- og de herværende subkomiteer, tog desuden virksom del i festen.

Det var en besæden, men ret værdig og velsignet fest. Efter sang, bøn og læsning af den hellige skrift, forrettede missionæren, pastor Heimann, den hellige daabshandling, hvorhos tillige pastorerne Bang og Holman deltog i daabsvidnesbyrdets kristelige kjærlighedstjeneste ved haandspaalægning og bøn.

Serpaa fulgte sang og korte udtalelser af daabsvidnerne og missionæren. Sr. rektor A. Østedah sluttede høitideligheden med bøn og velsignelsen.

Den nydøbte broder, Nathan Corn, er født den 16de November 1886 i Warschau, forhen russisk Polen; nød en nogenlunde god skoleuddannelse, saaledes som kun dengang var mulig i Rusland. Da han allerede tidlig med sin fader drev agenturforretning med Tyskland, kom han ogsaa hyppig i berøring med tyske kristne. De gjorde paa ham et gunstigt indtryk. For noget over fire aar siden kom han til Amerika og bosatte sig

i Chicago; hvor jeg ogsaa blev nærmere bekendt med ham. Han var ikke ubemidlet; dog kunde jeg ikke hjælpe ham til nogen beskæftigelse trods alle mine alvorlige bestræbelser. I slutningen af November sidste aar duffede han atter op. Det var den første gang jeg igjen kom til at se ham. Det varede ikke længe før han ønskede undervisning i den kristelige tro, hvad der med glæde blev ham givet, og kort derefter begjærede han regelmæssig daabsundervisning, som gjerne meddeltes ham.

Under daabsundervisningen lærte jeg denne katekumen ret at kjende og elske. Nathan Corn er, saa meget kan man sige, et ligetil, usmiltet menneske, der efter alt at domme søgte efter sandheden i Jesus sin Messias og Frelser; og hans sjæl er helbredet.

Det var rørende at se hans unge hustru sidde ved sin mands side under daabshøjtideligheden. Hun havde intet imod, at hendes mand troede paa Jesus som Messias og Frelser, og at han ogsaa nu offentlig bekendte dette; men selv havde hun dette imod sine egne forældre, at de ikke havde lært hende hvad egentlig deres egen jødiske religion var, og hvorfor den kristelige religion, som dog nu hendes Nathan troede, skulde være endda flattere end den jødiske religion havde været. At hun desværre ikke selv kunde undersøge og alvorlig prøve dette, gjorde hende bekymret.

Herren lade den nye broder jo længer des mere blive en velsignelse for sig selv først og fremst, at han derved ydermere ogsaa kan blive en velsignelse for andre!

Tale ved Nathan Corns daab af pastor C. S. Bang.

"Jeg er vintreet, I er grenene; hvo der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre." (Joh. 15: 5).

Vi er glad, naar en søn eller datter af Israel føies til Herrens flok; vi er glad idag over at en sjæl indlemmes i Herrens samfund ved den hellige daab. Thi saafremt du

har hengivet dig til Jesus i en levende tro, blev du idag en gren paa det hellige vintreet.

Det virker fryd og glæde hos de troende, at en synder faar siet fæstet paa Jesus og hengiver sig til ham. Vi, som har faat lov til at være med at virke lidt for jødefolkets frelse, takker Gud, naar vi faar være vidner til at nogen af dem "skuer hen til ham, som de har gennemstunget."

Der skal megen tro og frimodighed til for en jøde for at blive en kristen. Thi Jesus er endnu en smulesten og en forargelsesklippe for Israel. Og den, som vælger at træde i Jesu fodspor, maa være forberedt paa at blive spottet, udspødt og forfulgt af sit eget folk. Derfor vil jeg faa minde dig om dette Herrens ord idag: "Uden mig kunne I slet intet gjøre." For at være tro mod Herren maa du gaa frem i Jesu kraft, ikke i din egen. Stol ikke paa dig selv, men paa ham, som siger: "Jeg er med eder alle dage indtil verdens ende." Søg Herren flittig i ordet, søg ham ved troende og vedholdende bøn. Blir end trængslerne mange og store, saa er dog Herren mægtig at bevare alle dem, som oprigtig og stadig forlader sig paa ham. Velkommen ind i discipelskolen! "Vær tro indtil døden, saa skal du faa livsens krone."

Tale ved Nathan Corns daab af pastor S. J. Holman.

Joh. Mab. 2: 10. "Vær tro indtil døden, saa vil jeg give dig livsens krone."

Kjære broder i Herren! Vær tro mod den Herre Jesus Kristus; thi han har været tro mod os. Hans trofast er prøvet. Satan prøvet den allerede ved begyndelsen af Jesu offentlige virksomhed, da han førte Jesus med sig op paa et saare høit bjerg og viste ham alle verdens riger og dens herlighed og sagde: "Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil falde ned og tilbede mig." (Math. 4: 9.) Jesus vilde gjerne vinde verden. Derfor havde han ogsaa begjæret hedningerne til arv og alle jordens ender til eiendom.

Satan viser let vei til maalet. Men det var en anden vei end den Faderen havde ud-

støttet for ham. Den vei var tung og trang; det var lidelsens og smertens vei, der førte ham ind i Getsemane, til Golgatha, korsfæstet og døden. Det var denne vei satan vilde faa ham til at vige fra. Thi denne vei leder til frelse.

Den vei havde Faderen udpeget. Den vei veg Jesus aldrig et haarsbred fra. Og naar djævelen stod ham i veien, sagde han: "Vort fra mig, satan!" (Math. 4: 10).

Satan vidste, at fortsætter han, som han har begyndt, da naar han korsfæstet. Korsfæstet er satan ræd; thi der blir han afvæbnet. Derfor gjælder det at hindre ham—faa ham til at gjøre afbræk.

Det sidste forsøg gjorde han, da det var kun et skridt mellem Jesus og korsfæstet. Da vandret Jesus med sit ansigt stadig vendt mod Jerusalem. Han stævnet lige frem og jaget mod maalet. Da gjør satan sit sidste forsøg. Denne gang havde han fundet en god talsmand—en af Jesu egne—men Jesus var vaagen. Han gjenkjendte fristeren i Peters skikkelse den gang Peter sagde: "Spar dig selv! Dette sse dig ingenlunde." Derfor svarer Jesus: "Vig bag mig, satan!"

Vær tro indtil døden. Det var Stefanus. Han vidnet frimodig mod Israels gienstridighed. Han sagde: "I modstaar altid den Helligaand!" Derfor har Israel ogsaa forskudt deres Messias og har valgt Barrabas istedetfor Jesus, ham, hvem æren og magten og herligheden tilhører. Dette vidnesbyrd krævet usvigelig trofast indtil døden. Thi det kostet ham livet. De skar tænderne mod ham, for løs paa ham, slæbte ham udenfor leiren og stenet ham, mens han knælende bad: "Herre, tilregn dem ikke denne synd."

Ogsaa din trofast vil blive sat paa prøve, kjære broder! Ofte vil du blive fristet til at gjøre kompromis eller helt fornegte ham. Det gjælder derfor at holde sig nær til ham stadig, ikke følge ham paa afstand; men frimodig besjende ham i ord og handling.

"Som dine dage er, saa skal din styrke være. Min naade er dig nok!"

"Vær tro indtil døden, saa skal jeg give dig livsens krone."

Slutningstale ved Nathan Corns daab.

(Af E. N. S.)

Vær velsignelse. (1 Mos. 12: 2).

Det havde ikke været min hensigt idag at holde nogen tale. Det var dog saa skjønt og jeg var taknemmelig for, at begge pastorerne havde den godhed at holde taler. Dermed skulde vor daabshøjtidelighed egentlig være afsluttet. Men da det kom dertil kaldt det mig dog svært at lade det bero derved. Jeg føler, at jeg maa rette et par ord til dig, min kjære broder. Saa sse dette da i Guds navn, idet jeg til nogle ord vil forudskikke det korte men overordentlig indholdsrige Guds-ord: "Vær velsignelse!"

"Vær velsignelse!" Saaledes talte Gud engang til vor fader Abraham førend han udvandrede fra sit fædre hjem for at fuldbyrde den hellige sendelse, Gud havde bestemt for ham. Og i dette korte ord var alt sammenfattet, hvad der angik denne opgaves hele omfang, hvortil Abraham havde at indvie sit liv.

"Vær velsignelse!" tilføier jeg, min kjære broder, endnu hertil, da jeg for mere end fire aar siden for første gang saa dig og talte til dig om din sjæls salighed.

"Vær velsignelse!" er mit hjertensønske og min bøn for dig, og har siden da altid været, saa ofte vi i de sidste maaneder har bedet med hinanden og med hinanden har lært om det ene, som alle vi syndere har nødig, ogsaa du, ogsaa jeg.

"Vær velsignelse!" min kjære broder, først og fremst og fremfor alle ting for dig selv. "Sin en li, mi li," sagde vore gamle vise. Dermed menes: Naar jeg selv for mig intet er, hvem da ellers. Den, som skal være en velsignelse for andre, maa selv først være en velsignet. Og den, som har modtaget velsignelsen fra den hellige treenige Gud i den hellige daab, er det ikke for sig selv alene, for sit eget hjerte og ikke for sin egen sjæl alene; ved brugen af Guds ord, ved brugen af de hellige sakramenter og ved bøn-
nen, en rigtig overflodighed af hans naade som ham skabte, og tillige er bleven en vel-

signelse for sig selv først og fremst, dertil er det ogsaa for andre godt.

"Vær velsignelse!" for dig, min kjære broder først, da vil du blive en velsignelse ogsaa for andre—for din hustru, der endnu er uden den velsignelse, som idag er bleven dig tildel, og dog er ved din fide; for dit barn, for eders slegtninge og venner, for alle, som du i handel og Wandel kommer i daglig berøring med; ja, vær en velsignelse for bort hele folk.

"Vær velsignelse!" Du er ved den helige daab, ved hvilken du idag paa grund af din for Gud og mennesker afslagne gode troesbetjendelse er bleven et medlem af hans folk, din og min Frelser, Jesus Kristus, som siger: "J er jordens salt; J er verdens lys;" det skal bortstaffe den sædelige raadenstab og gennem ord og Wandel hjælpe til at ophjse verdens mørke.

Velan da, kjære broder: "Vær velsignelse!" for dig selv først, da vil du ogsaa for andre blive en velsignelse. Thi, "hvo der tror paa mig," siger Jesus, "af hans liv skal der, som skriften siger, flyde levende vandstrømme." (Joh. 7: 38).—"Zions Røst."

Opraab og konstitution.

Opraab til alle religionslærere.

Herren har givet dig et herlig arbejde. Vanskelig kan nogen stilling i verden fylde dig med mere glæde og velsignelse.

Alligevel har ogsaa du ganske sikkert dine mørke stunder i dit arbejde. Du føler dig saa ensom i din ansværsfulde stilling. Der er saa mange spørgsmaal du ønsker at drøfte med andre, der har det samme arbejde. Det gaar jo ikke altid sig, som man har tænkt det vilde gaa. De barn du følger fra aar til aar og som du havde sat saa stort haab til, blir ikke saa flinke som du havde troet, arter sig ikke saa vel som du ventet. Du drømte, at du nok skulde vække interessen op, naar bare du kom ind i arbeidet. Men sløvheden grebte sig videre og videre omkring dig. Du blev staaende alene saa usigelig alene.—Men

der var hundreder rundt om i dette store land, som havde det just som du. Hvad om nu disse hundreder slog sig sammen? Kanse spørgsmaalene kunde bli drøftet! Kanse undervisningen kunde bli bedre! Kanse der kunde bli mere plan i arbeidet! Kanse lærernes stilling kunde bli bedre!—**Vil du bli med?** Endel af os har staaet os sammen og dannet en lærerforening. Vil du bli med? Eller vil du heller staa paa afstand og se, hvordan det gaar? Om det saa ikke gaar, saa har du rigtignok den trøst, at du var ikke med; men saa har du ogsaa det forfærdelige ansvar hvilende paa dig, at du gjorde intet for, at saa det til at gaa.

Kom og vær med, kjære ven! For din egen sag, og for den store sags skyld for hvilken de arbejder.

lende paa dig, at du gjorde intet for, at saa

Konstitutionen forlanger endnu ikke nogen aarlig kontingent; men da foreningen maa have penge, anmoder vi dig venligt om at vedlægge 50c. ved din indmeldelse, som bedes sendt Marius Sagen, Echo, Minn. —Bestyrelsen.

Konstitutionen.

Art. 1. Rabet paa denne forening er: "Den Lutheriske Lærerforening i Amerika."

Art. 2. Dens formaal er at stytte lærerstanden i den Lutheriske barneskole i Amerika, og at vække interesse for religionsundervisning og dens betydning.

Art. 3. Medlem af denne forening kan enhver bli som holder religionskale.

Art. 4. a) Bestyrelsen for denne forening bestaar af: formand, viceformand, sekretær, kasserer og organisationssekretær. b) Disse vælges ved aarsmødet.

Art. 5. Formanden for denne forening paalægges at udnævne programsomite og ligeledes sørge for at foreningens medlemmer faar indbydelse til møderne.

Art. 6. Foreningen skal møde mindst en gang for aaret.

Art. 7. Foreningen kan vedtage saadanne bilobe og forandringer i denne konstitution som findes nødvendige.

Missionsbuen

Libets vækst.

Der er et liv af himmelsk værd,
Et saligt liv paa jorden—
Et glædens liv paa rejsens færd,
Følge skriftens orden.

Det liv begynder i det smaa—
Slaar rod først i det lave—
Men vokser smukt og vist skal faa
En plads i livets have.

Det liv ei kjøbes kan med guld
Og egne retfærd's "mynter";
Blot dyders "moder" ren og huld,
Som livets barn os pynter.

Det liv er frugten af det ord,
Gjorpaa Guds kirke hviler—,
Det rette lys og salt paa jord,
Det til alt ædelt smiler.

Det liv er født af Kristi tro—
En frugt af Jesu lære,
Og kan i kærlighed blot gro—
Udfoldes til Guds ære.

Det liv er herligt, lyst og rent,
Vil løstes fra det lave,—
Det har sit sind og sie vendt
Op til et høi're stade.

—G. J. Nalbue.

Den nye sang.

"Og han lagde en ny sang i min mund,
en lovsang til vor Gud!" Sal. 40: 4.

Over i London boede der for nogle aar
fiden tre søstre. De to var troende, men den
trede, den yngste af dem, var altid rede til at
spotte de andre for deres tro, deres "hænge-
hovederi," som hun kaldte det. De kunde
ikke gaa med paa det, de kunde ikke gaa med
paa det; nei, hun forstod rigtignok anderledes
at nyde livet. Og hun nød livet, ung, smuk

og rig, som hun var. Men saa skede der en
forandring.

En nat havde hun været paa bal. Næste
formiddag, da hun kom ned i dagligstuen til
de andre, saa hun træet og forbaaget ud. El-
lers pleiede hun at lade munden gaa med at
fortælle om, hvor storartet hun havde moret
sig, hvad den havde haft paa og hvad den
havde haft paa, hvor mange danse hun havde
danset; hun vidste jo, at det gjorde søstre
saa ondt. Men denne gang sad hun tanke-
fuld og stille. Søstrene spurgte hende, om
hun ikke var frisk, om hun havde hovedpine?

Nei, hun feilede ingen ting.—Saadan gik
dagen. Men i skumringen, da søstrene bad
hende om dog at sige dem, hvad der var i
veien, saa brød det ud af hende:

"Ja, jeg ved godt, I vil fryde eder over,
hvad jeg nu vil fortælle, og komme med
eders sædvanlige moralprædikener, — aa,
hvor de dog er gyselig kjedelige at høre paa!
I skal høre det alligevel; men I skal vide
i forveien, jeg bryder mig ikke en øjeblik om
det. Dog—underligt var det!

Snat, da jeg kom hjem,—I kan ellers tro,
det var en yndig aften, aa, hvor jeg morede
mig, men jeg var saa træet. Jeg faldt straks
isøvn. Men saa havde jeg en forunderlig
drøm.

Det var, som om jeg vandrede igennem
en stor by. Men det var ikke en almindelig
by. Gaden, hvorpaa jeg gik, alle husene var
som guld, funkende, gjennefsigtigt guld.
Der var saa forunderlig lyst; det var ikke
solens lys, det var ikke maanens lys. En
masse mennesker gik der ved min side, glæde
lyste ud af deres øjne, de saa saa venligt paa
mig; men alt var mig saa fremmed; jeg ved
ikke hvorfor; men jeg ønskede mig langt bort.
Ikke en eneste af dem kjendte jeg; jeg søgte
mig saa ene midt imellem de mange.

Alle gik de i en retning; jeg fulgte med
strømmen, viljeløs drev jeg med. Ved enden
af gaden laa der et palads, smukkere end alle
de andre; det var som en eneste stor diamant.
En usynlig magt drev mig med de andre op-
ad trappen, indad paladsets port. I alle
mulige farver og dragter gik de ind, saa for-

svandt de alle til siden, kom' saa frem igjen i hvide klæder. De gif alle ind i en stor uendelig sal. O, kunde jeg beskrive eder salen—ikke guld, ikke marmor, ikke krystal, men Iys, Iys og atter Iys; det var solen uden dens blænden, maanen uden dens kulde,—Det var Iet at komme derind; men jeg gyste og vendte mig bort, det var mig alt saa fremmed.

Da kom der en hen til mig; med indtrængende blif saa han paa mig: "Gjorfor vender du om, kjære?"—Jeg svarede ikke.—Han gik langsomt bort.

Med et stød der en anden foran mig, med det samme underlige blif. Jeg vilde løbe bort, men kunde ikke røre mig af stedet. "Er du kommen saa langt—til ingen nytte?—tag dog dine egne Klæder af og tag de hvide paa!"

"Jeg vil iffe, jeg vil iffe derind!" raabte jeg; "jeg kan iffe udstaa de klæder, jeg kan iffe udholde alt det lys!"—Han sukkede dybt og gik.

De, som gif forbi, saa alle saa venligt paa mig, et saa forunderligt, dragende blif var det; men jeg stod der, sørgmodig og forstemt.—Tilfældt kom der en hen til mig: "Vend ikke om!" bad han, "hvor vil du dog hen? Kom ind! Vi har det saa godt, intet sted er der saa godt at være som her!" Han rakte mig haanden—jeg gif med.

En hvid flædning blev kastet over mine skuldre. Som drønmende gik jeg med min fører ind i salen.

Hvad jeg saa—jeg kan ikke beskrive det;
 hvad jeg hørte kan jeg ikke fortælle, et hav
 af lys, af jubel, af sang.

Forfærdet krøb jeg hen i en frog og forsøgte at skjule mig der. Jeg var i saligsheds fal; men jeg var fremmed der.

Da bruste fangen gjennem salen. Jeg
stod der i Krogen og stirede paa de salige.

Med et blev fangen til frydssfrig; der kom en frem, sjønnere end alle de andre. Paa ham stuede hvert øie, de straalende ved at se ham; fangen gjaeldt ham, ham alene.

En af de syngende saa mig, traadte hen til mig: "Gjorfor er du saa stille? Kom og syng med!"—Det gik som et sting igjennem mit hjerte, det blev saa fuldt af smertelig

sorg—af bild trods: "Synge med? Jeg kjen-
 der ikke melodien til eders sang—jeg ønsker
 ikke at synge den!"—Han sukkede saa dybt,
 da han gik tilbage til sin plads.

Tilfjældt kom den elskede, ham, hvem al
sangen gjaldt, hen til mig. Jeg bævede af
ærefrygt. Blodet stivnede i mine aarer, og
dog—mit hjerte blev haardere og haardere.
Han begyndte at tale, hans ord var som den
deiligste musik: "Gjæmmer du saa stille
her? Alle de andre er saa glade! Kom og
hør mit folks sang!"

Der var en saadan smeltende Hjerlighed i hans ord, det kunde have smeltet et hjerte af is. Men mit hjerte, jeg sølte det, var saa haardt som sten: "Jeg kan ikke, jeg vil ikke hørge den sang; jeg kjender ikke melodien!"

Hans ansigt forandredes i et nu, hans blif blev som lygnet, og med en stemme som tusind tordener raabte han: "Svordan? Hvorfor fjender du ikke mit folks sang? Svordan er du kommen herind?—Jorden aabnede sig under mig, jeg sank ned i et flamme-hav.—Da vaagnede jeg!"

Den unge pige havde glemt alt omkring sig over sin drøm. Der blev saa stille, lydløst stille, derinde i værelset.

Søstrene faldt hende om halsen: "Anna, kjæreste Anna! Den drøm er sendt dig af Herren. Du har i drømme set den hellige stad, som der tales om i Aab. 21: Staden behøver ikke sol, ei heller maane; Lammet er dens lys.—Alle, som træder derind, isprøjs hvide Klæder.

Na, kjæreste søster! søg Serren, medens han findes, at han maa lægge den nye sang, de frelstes, de helliges sang, ind i dit hjerte. Sangen, du ikke kjendte melodien til, det er den sang, vi, dine søstre, har begyndt at nynne paa. Anna, glem ikke drømmen, men kald paa Seren; nu er han dig nær!"

Søsteren sad ganske stille. Saa underlig stille gik hun omkring i de dage som kom. Men saa glemte hun sin drøm, syntes det. Hun blev igjen den samme som hun havde været før, den gamle Ietsindige, spottende, foruigleliesyge Anna.

En morgen fandtes hun død i sin seng.

Sun lærte aldrig melodien til de frelstes sang!

"Idag, naar I hører hans røst, da for-
hærd ikke eders hjerter!" Hebr. 3: 15.

En røst fra den Norske Synode

Lad os bruge forstand!

I sin tid skrev jeg noget om synodens "filo," om hvorledes vi skulde faa den godt fyldt. Og det kunde trænges at gjentage det nu, da hr. Gustvedt sandsynligvis har stødt mod bunden. Men en forstandig farmer ikke bare fylder sin "filo," sin "barn" og "granarh," men i de kolde dage deler han forsigtig ud. Han sløjer ikke. Han føder ikke 9 hester, hvor 3 kan gjøre arbeidet, men udnytter mest mulig det foder han har samlet. Det samme burde vi gjøre paa kirkens omraade; men vi gjør det ikke, kan ikke gjøre det saalænge disse 3 samfund, som nu er blit **enig i læren**, staar adskilt.

I et stort "department store" er der mange "clerks," som alle har noget at gjøre. For at faa det mest mulige arbejde ud af dem for den løn de faar, sætter eieren ikke tre til at udrette, hvad en ligesaa godt kan gjøre alene. Sæller ikke lader han dem springe om hverandre, saa at naar f. eks. en kunde spørge en fto-"clerk," om han kan faa kjøbt et par hansker, ikke denne springer fra sin anviste plads efter hansker, men blot peger i en vis retning og siger: "Derborte er hanskeafdelingen; gaa did, og du vil faa, hvad du ønsker." Enhver "clerk" faar sin lille plads anvist og varetager den som et lidet taggehjul i det store maskineri. Der er system. Det bringer resultater—store rigdomme samles saa billig som mulig, fordi alle arbejder i forening henimod et fælles maal.

Et "department store," hvor de forskjellige "clerks" systematisk mistænkeliggjorde hverandre for kunderne, vilde snart gaa til grunde. Sæt at en "clerk" hvistet til kunderne: "I maa ikke handle med den 'clerk,' derborte, han sælger falske varer, 'sham,' 'shoddy,' og udgiver dem for egne; men kom

til mig, jeg har egne fager, er grundærlig, aldeles at lide paa; de andre er ikke. Selv om det ikke kan bevises, at de er uederheftige, kan en aldrig vide, hvad de kan finde paa. I kan bære eder ad, som om I vil handle med dem, lægge beslag paa deres tid, saa de blir hindret fra at handle med nogen, som virkelig mener 'business;' men for alting ikke kjøb noget af dem." En sliq "clerk" vilde bitterlig eller ubitterlig gjøre alt i sin magt for at ødelægge den forretning, hvis brød han aad, og vilde, saasnart han blev opdaget, faa affæd paa graat papir.

En godseier, som har 3 farme liggende flere mil fra hverandre og en forpakter boende paa hver af dem, vilde ikke paalægge sine forpaktere, at enhver af dem skulde dyrke en trediedel af hver af de tre farme og saaledes sløse bort megen kostbar tid med at gaa fra en farm til en anden. Alle vilde let indse, hvor uforsvarlig og dumt en sliq ordning vilde være, f. eks. i indhøstningstiden, mens agrene stod modne og meget slupet i jorden, som kunde have været indhøstet, havde høstfolkene anvendt den tid til indhøstningen, som de ladde igjen langs veiene—til stort tab for agrenes eier.

Dette er alle tænkende menneffer aldeles enig i, thi det er ret og slet at bruge sit vet.

Men naar man opfordres til at bruge sit vet i samme retning, i samme grad paa Guds kirkeager, da blir en del sta. Mange-
steds har vi tre norst-lutheriske smaa kirker og menigheder, hvor vi, om vi gif sammen og delte marken forstandig, ligesaa godt kunde have en større kirke. Og mens nu to af presterne, som bor paa andre steder, maa sløse væk flere timer paa kirkevei til ingen nytte for nogen, kunde de da alle bo ved den kirke de betjente, og de samme folk, som nu optager tre presters tid paa Søndag formiddag, kunde da faa affurat samme betjening af en af dem, om de folk var samlet i en og samme kirke, ja de kunde faa mere end 3 gange saa megen betjening af en, som de nu faar af hver sin; thi nu har mangen menighed en gudstjeneste hver tredje Søndag, som da kunde faa to gudstjenester hver Søndag—

jefts gange saa megen betjening som før, Desuden kunde de mange timer, som nu sløses bort langs veiene og til undervisning af mange smaa flokke af konfirmanter istedenfor en stor klasse, bruges til ekstra husbesøg eller sygebesøg eller studium, hvoraf der blir saa altfor lidt under de nuværende forhold. Svor der nu bygges og holdes bedlige 3 kirker, og 3 kirkeverger leies, kunde da en gjøre samme tjeneste. Vi har i aarevis erfaret, at mange ældre menigheder minsker, og de som flytter ud, blir for en stor del borte for kirken med det samme; og nu har past. Sphre statistisk godtgjort, at de 3 konfirerende samfund har isammen faktisk tabt over 14,000 sjæle aarlig i 10 aar. Følgen blir, at vort kirkefolk blir mere og mere spredt, og det blir stadig vanskeligere at faa den nødvendige religionskole for børnene. En del af naboerne er vistnok fremdeles norske, men hører til et andet kirkesamfund og kan saaledes ikke gaa i samme skole, som vore børn, thi vi kunde rejssere at maatte nøies somme aar med en lærer fra den Forenede kirke, og han kunde muligens maaffe komme til at ville docere "den anden læreform"—hvilket forresten er høist usandsynlig, da en lærer under vore forhold har mere end nok med at lære børnene noget af det vigtigste af det som staar i lære-bøgerne. Men om man paa sine steder bruger saa meget vel, at man nu, da man er blevet enig i læren og har forkastet al synergisme og al kalvinisme, som man før spredtes om, har fælles religionskole, gaar det ikke an at have fælles ungdomsforeninger; thi det kunde lede til, at vore unge blev saa lag i læren, at de tolererte den anden læreform. Men presten faar værsgo vie en del af sine unge, naar de finder paa at gifte hedninger eller virkelig branglærende.

At djævelen i al stilhed luffer afsted med en mængde af vore unge,—at logerne og nu i de senere aar den moderne socialisme berøver vor kirke hundreder, ja tusener af dens mænd, saa at der i en del af vore menigheder næsten ikke findes en mand igjen, som ikke indbilder sig at være socialist,—at mange prester endog ikke synes at se det farlige

ved den fjæledræbende og kirkesdelæggende socialisttaage, som vælter sig udover vort kirkefolk i by og bygd,—at ujedelig dans, som drager saa mangen ung fra Gud til djævelen, holder paa at blive statsbeskyttet istedenfor forbudt,—at gjerrigheden holder paa og marvæder en stor del af vort folk,—at kirketugten er i forfald under de nuværende forhold,—det skrives og spredes der ingen pamfletter om "til veiledning og forsvær" for det som er ret. Men der skrives og spredes meget, som det ottende bud vil rødmæ ved at se, og der hvisses hemmelighedsfuldt i krogene om, at man for alting maa faa forhindret, at det norske kirkefolks mangeaarige bøn om forening blir opfyldt nu. Skjønt "Øpgjør" blev omtrent enstemmig antaget i 1912, har man det nu travelt med at fabrikere en opinion imod det, saa hvis det lykkes, maa vi fremdeles fortsætte med at dyrke vore smaa agerlapper spredte om hverandre, bruge meget af vor indremissionsudlæg og kræfter til at modarbejde hverandre, om ikke med hensigt, saa dog i virkeligheden idet enhver drager sin vei, farer til sin egen gryde, traaffter ned for hverandre underveis til sine smaa-flekter, pløier indover andres jordflekker, saa langt det gaar an uden at komme i beit. Slik vilde man fortsætte affurat som før, selv om der skulde blive spøderation istedenfor forening. Det ved de, som arbejder for at gjøre det antagne "Øpgjør" til intet ved at ville tage ud lidt her og lægge til lidt der, saa det ikke længer blir det "Øpgjør," som man nu endelig er blit enig om; med andre ord, man maatte da begynde fra nyt af igjen og holde striden gaaende. Og skal man vente med forening til hver eneste stemmeberettiget i samfundet er tilfreds med foreningsbetingelserne, vil der aldrig blive forening; thi der vil altid være dem, som vil sætte umulige betingelser for forening og gjøre brug af midler som ser tvilsomme ud.

Men hvem kan paa den anden side beregne skaden baade finansielt og moralsk, baade timelig og evig, om det skulde lykkes nu at forpurre forening,—skaden ude paa hedningemissionsmarkerne—paa indremissi-

onsmarterne—Paa bore skoler, hvoraf en del nu frister en kummerlig tilbærelse, men i tilfælde af forening vilde skyde en frodig vest, skaden hos børnene, hos vor ungdom—i familien, i nabolaget, i menigheden? Jeg skal ikke forsøge at skildre den, men kun citere følgende af en af vor kirkes stormænd herover:

“Denne ulykkelige kirkestrid—som har raset iblandt os indtil denne dag—danner de taggedede tornehafter, hvormed den ene afstænger sig fra den anden, bag hvilke man søger at retfærdiggjøre ubroderlige handlinger, og fra hvilke man jager bitre ords pile gjennem brødres hjerter.—Skulde det ikke snart være paa tide, at den blev ryddet af veien? Tager jeg maasse fejl, naar jeg kalder kirkestriden en anstødssten? Har den maasse tjent til at lette vort folks fremgang i naaden?

Jeg ved der er mange som siger, at striden var nødvendig, at Guds navns ære maatte forsvares, og at det har ledet til granstening i ordet. Dette være nu for en del indrømmet; men mon ikke mange har stridt mere for sine egne paastande end for Guds ords sandhed, bernet mere om sin egen end om Guds ære, og granstet Guds ord og fædres skrifter mere for at finde baaben mod modstanderne end for at vinde frem til klar erkjendelse?

Lad en vaagen samvittighed give svaret! Lad os spørge: Hvad udbytte har vi haft af striden? Hvor mange sjæle er frelst derved? Hvor mange hjerter lægt? Hvor mange forvildede ført tilbage paa veien? Hvor mange bedrøvede trøstet? Hvor mange taarer har den tørret bort? Na, lad mig heller spørge, hvor mange den har været aarsag til fortabelse, hvor mange hjerter den har sønderrevet, hvor mange den har ledet paa afveje, hvor mange den har bedrøvet, og hvor mange taarer den har frempresset?

Gaa ind i familien.—Sør paa den religiøse trætte mellem forældre, børn og søskende, og se,—de sømme flest blodets og kærlighedens haand springer, og det som Gud har sammensøjet, blir opløst!

Gaa ind i nabolaget og se de skumle Ra-insblik, med hvilke de iagttager hverandre! Gaa og tæl altrene og modaltrene! Stil dig paa kirkeveien om Søndags morgen, se de beslegtede søndagsklædte frydse hverandre paa vei til sine mange gudshuse, mens et kunde gjemt dem alle ved Guds hjerte,—hør klokkerne kalde omkap mens de fra det himmelpegende taarn ringer kirkestriden ud i luften og ind i hjerterne!

Gaa ind i diskussionsmøderne og se, hvorledes man brydes med tunger og slaas med høger, hvorledes man naalespidser definitioner og seigpiner dogmer for at komme hverandre ind paa selve livet; Anden kvæles i hjerterne, broderfjærlighedens skytsengel skjuler sig bag høialteret; men slangen slaar sine slimede bugtninger om søilerne og drypper fra hvælvingerne sit edder ned i hjerterne paa lægmand og prest!

Sagttag alt dette,—døm saa, om ikke kirkestriden er et anstød paa vor kirkevei til Gud. Eller tegner jeg maasse billedet med for mørke farver? Nei! jeg er ikke dygtig nok og har ikke farver nok til at tegne den sorte virkelighed. Det er bare det dunkle omrids fremsat i simpelt ramme. Foruroliger det samvittighederne, vækker det stræf i hjerterne, saa bedæk det med sørgeslor, syng det ud, og begrav det i en dyb grav!—Gjør vi det, da vil den efterslegt, hvis kirkelige fremtid vi bereder, sætte som indskription paa monumentet: “Her begravet bore fædre sin broderstrid, før vi jordet deres trætte lemmer; thi de vilde ikke lade solen gaa ned over sin fortørnelse.”

So, jo, striden er en anstødssten paa vor kirkevei! Gud alene ved, hvor mange trofaldige sjæle har snublet og faldt over den. Den hindrer brødre og søstre, udspunget af moderkirskens fjød, fra haand i haand at vandre sammen paa himmelveien. Bore graalofkede fædre, frumbøiede af livets tunge byrder, snubler over den. Bore umyndige smaa snubler over den og tilsmudser sin daabsskjole. Lad os forene os i fælles bøn og fælles anstrengelse og tage kirkestridens anstødssten bort fra vor kirkevei! N 30—40 (nu 55—

65) aar har den nu ligget der og flegget for vore kirkevinduer. Evangeliets sollys faar ikke, som det burde, skinne ind over vore hjem, vore skoler og vore kirker, og forklare Kristusbilledet paa vore altere og i vore hjerter. Kristus er vor, og han er veien. Lad os forkynde ham og vandre i hans forspor, lad os lære ret og leve ret! Men inden det kan ske, Gud til ære og os til gavn, saa maa vor kirkelige strids anstødssten ogsaa tages bort. Skal vi tage den nu? Ja, lad os det!"

Gud vil det! Bort folk vil det! De er træt af striden. Vor ungdom vil det! De lover da paaany at elske sin fædrenekirke, bevare sin barnetro, og velsigne bort minde. Mødrene vil det! med bøn og taarer vidner de. Smaa barneskaren vil det! De strækker hænderne ud til hjælp ved at slænge dem om vor hals. Prest i hus og prest i kirke vil det! Den fremmede ild paa deres altere har brændt længe nok, og de længe efter Herrens ild, paa det takofferets offerpøg kan slænge op fra paulunets allerhelligste. Kristus, den store offerprest, vil det! Han siger: "Barnlille, elsker hverandre! Rives ikke paa veien!" Med hans hjælp gaar det. "Vi for-
maar alt i Kristus, som gjør os stærk."—K. D. Tolo i Ev. Luth. Kirket. for 3die Mai 1916.

Et brud.

Det koster altid et brud at bli en kristen. Der blir altid noget at bryde med, noget at give op.

Det er dette brud mange viger tilbage for. Det er ikke det at bryde med selve synden i form af en eller anden last, som er det sværeste for mange, men det er det brud som maa til i deres forhold til menneskene som er det sværeste.

Na for en mennesketrældom her er! Svor den ene er afhængig af de andre! Man er bunden af hensyn til andres meninger.

Paa en maade er det jo det mageligste at stifte sig ind i flokken og være som de andre. Men der er ikke det mageligste som svarer sig

bedst. Ikke er det saa i det timelige og endnu mindre er det saa i det aandelige.

Stifter du dig ind i den store flok og driver med strømmen, saa faar du ogsaa dele lod med den. Og du hør hufte paa, at den brede strøm driver bort fra Gud.

Huff paa, at det er ikke de som driver som er de stærkeste, men det er de som bryder med mængden og stiller sig paa Guds side. En gang skal det klart vise sig, at det er paa Guds side majoriteten er—om ikke i antal, saa dog i kraft.

Det er den flokken som fejrer.

Et brud med synden og verden fører ud fra de døde tals majoritet. Hvad kraft er der i dem som ligger i elvedraget og driver?

Ligger du der?

Og saa blind som de er, de som driver! De er saa blind, at de endog gjør nar af dem som ikke driver, som er stærke nok at staa imod. Det er jo som om en der gaar med en byld paa næsen, vilde gjøre nar af de andre fordi ikke ogsaa de har en.—K. Tollef.

En bekjendelse.

Jeg er den største forbryder i verdenshistorien.

Jeg har dræbt flere mennesker end hvad er faldt i alle verdens kriger.

Jeg har forandret mennesker til dyr.

Jeg har gjort millioner hjem ulukkelige.

Jeg har forandret mangen haabefuld ungdom til samfundets haabløse synlægt.

Jeg har gjort veien nedad slibrig og glat for utallige millioner.

Jeg ødelægger de svage og svækker de stærke.

Jeg gjør den vise til daare og tramper ned døren i hans daarskab.

Jeg spinde mit net om den trofaldige.

Den forladte hustru kender mig. De sulne børn kender mig. Foreldre, hvis børn hører deres hoveder i sorg og græmmelse, kender mig.

Jeg har ruineret millioner og skal ruinere utallige millioner.

Mit navn er—Alkohol.

Fra Arbeidsmarken

Samtaleemne for Bethel menighed, Wells Co., N. D.: Math. 7: 24—27. Skyds møder i Manfred og Heimdal dagen før mødet.
—Edw. Godland.

Gmissar J. J. Brekke har virket en tre ugers tid i Peterson og Arendahl menigheder til stor velsignelse for os. Noget sjæle bestemte sig at leve for Jesus.—P.

Pastor L. Harrisville, som er præst for den engelsk lutheriske St. Pauls kirke i Chicago, holdt konfirmation pinsedag. Der var 80 unge mennesker som da gjentog sin dåbspagt.

Fra Irene, S. Dak., berettes, at den af mange af "Buddbæreren"s læsere vel kjendte J. J. Dakland afgik ved døden der i byen Lørdag den 10de Juni. Dakland har været daarlig med hilsen i nogle af de senere aar, men har dog kunnet følge med i udviklingen baade aap det kirkelige og andre omraader. Han har i lange tider været en af lederne i indremissionsforeningen i Syd Dakota og har tidt of ofte ogsaa skrevet smaa artikler for forskjellige blade, kanske oftest for "Buddbæreren." Den sidste hilsen fra ham har vi i No. 24, altsaa bladet for den dag, da den gamle pilgrim gif hjem til Gud.

Roffer ønskes.

To kvinder ønskes til at gjøre kjøkkenarbejde i Red Wing Seminars boardingclub for næste skoleaar. For nærmere oplysning skrib til D. J. Resheim, Mayville, N. Dak.

Nufkes.

En skolelærerinde ønsker religionsskolepost for Juli og August, eller en del af de to maanedes. Hun er en lærerinde med erfaring. Hun kan ogsaa lede sangkor. For videre oplysninger kan man henvende sig til undertegnede. —Pastor Edward Johnson, 1806 11th Ave., S., Minneapolis, Minn.

Beskjendtgjørelse.

Turtle Mountain kreds ungdomsforbund vil afholde sit aarlige stebne i Rolette, N. D., pastor A. L. Strands kald, 6te til 9de Juli. Kredens præster og ellers andre vil venligst merke sig dette og ordne sine bestemmelser sli, at de kan komme til stebnet. Vi ønsker et godt besøgt og velsignet møde. Programmet kommer senere. —A. L. Stueland.

Paa indbydelse fra Plum Creek menighed i pastor A. L. Stuelands kald holder Turtle Mountain kreds af Gauges Synode et samtaleemne der med grundstenslægning fra 27de til 29de Juni. Samtaleemnet blir Mat. 3: 14—22. Skyds møder i Williston aftenen før mødets begyndelse.

—Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sekr.

Trefoldigheds og Lands menigheder, past. Nummedals kald, indbyder S. Dakota indremissionsforening til møde 30te Juni til 4de Juli. Tekst: Joh. 3: 1—21 og Rom. 13: 8—14. Skyds dagen før i Canton, Gudson og Beresford.

—J. P. Langbak,

—J. L. Johnson.

J. Skudenes menighed, past. Ellis kald, Pierpont, S. D., holder nordøstre Syd Dakota indremissionsforening sit aarsmøde den 5te, 6te og 7de Juli. Samtaleemne blir Luk. 13: 23—30.

—J. Elstad,

—D. J. Stetten.

Paa indbydelse fra Bethania menighed, pastor A. Nunes kald, afholder Turtle Mountain kreds af Gauges Synode et samtaleemne fra 30te Juni til og med 2den Juli med grundstenslægning paa Søndag. De tilreisende baade fra øst og vest gaar med G. N. banen til Berthold og tager med trainet derfra til Stampede fl. 4 paa eftermiddag dagen før mødet, hvor de fremmede vil bli mødt med skyds. Samtaleemne er Ef. 5: 1—7.

Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sekr.

Om Gud vil afholder Mayville freds møde med kirkeindvielse i St. Ansgar menighed, past. D. J. Nesheims kald, den 7de til 9de Juli. Skyds møder i La Moure, N. D., dagen før og mødets første dag. Thema for samtale senere.

—G. Moe,

—D. J. Nesheim.

♦♦♦

Om Gud vil holder Mayville freds møde i Norway menighed ved Aneta, past. L. Rangehaugs kald, den 6te til 9de Juli. Thema for samtale: Ef. 55: 6—7. Skyds vil møde i Aneta ligeledes i Northwood hvis veir og føre tillader det.

—G. Moe,

—D. J. Nesheim.

♦♦♦

Otter Tail indremissionsforening afholder samtalemøder som følger: J. Biking menighed, pastor J. N. Engerholms kald 25de til 27de Juni. Samtaleemne Math. 22: 1—14. J. Selendal menighed, samme kald, 28de til 30te Juni. Samtaleemne Luk. 19: 1—10. J. Oswego menighed 2den til 4de Juli. Samtaleemne Joh. 15: 1—8. Skyds møder i Colfax den 24de Juni.

—R. R. Evabold, form.

—D. G. Molden, sekr.

♦♦♦

Fælles søndagsskolekonvention i Silo menighed, Cottonwood, Minn., past. M. Romstads kald den 10de til 12te Juli. Mødet begynder med aabningsprædiken Mandags aften og slutter Onsdags aften. Alle præster og søndagsskolelærere samt andre som er interesseret i gerningen af fredene tilhørende, Den Lutheriske frikirke, Gauges Synode, Den Norske Synode og Den Forenede Kirke, indbydes.

—D. Storaasli,

Paa komiteens vegne.

♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et samtalemøde i Bethel menighed, pastor J. B. Falkangers kald, fra 27de til 29de Juni. Samtaleemne blir Ef. 61: 1—3. Skyds vil møde de tilreisende i Lundsvalley dagen før mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sekr.

Et samtalemøde vil blive afholdt, om Gud vil, i Wanamingo menigheds kirke den 29de Juni til den 2den Juli. Mødet begynder den 29de kl. 2 eftermiddag med prædiken af past. S. A. B. Winther fra Hillsboro, N. Dak. Tæft for samtalen vil blive: Heb. 4: 11—16, indledet af past. S. R. Tollefson fra Minneapolis. Alle er hjertelig velkommen til mødet. Kom med høn om Herrens veljægnelse til sjæles frelse.

—S. Nisløv.

♦♦♦

Red Riverdalens indremissionsforening afholder sit 32te aarsmøde i Dobve menighed, pastor J. Mortensens kald, Winger, Minn., fra 29de Juni til 2den Juli. Tema: Rom. 12: 1—8. Da der er daarlige togforbindelse mellem Erskine og Winger, saa har vi nu faat ordnet det saa, at alle som maa ta G. N. R. R. kan komme til Erskine den 29de og da saa skyds derfra og til Winger og saaledes spare en dag.—Foreningen har ogsaa møde i Ebenezer menighed, pastor E. Leirfalloms kald, Plummer, Minn., 3die til 5te Juli. Skyds møder i Plummer og Olli den 2den. —J. Marsh River menighed, past. R. R. Syrdals kald, Shelly, Minn., 7de til 9de Juli. Skyds møder i Shelly.

—E. S. Magaard.

—B. B. Korneš.

♦♦♦

Bethania menighed ved Le Roy, Minn., undertegnedes kald, har, om Gud vil, bestemt at have jubilæums eller 50aars fest den 25de til 27de Juni. Samtaleemne er Gal. 84. Mødet begynder Søndags formiddag kl. 10:30 med festprædiken af pastor E. J. Eastwood, Dawson, Minn.

—G. J. Berg.

♦ ♦ ♦

Franke's menighed, past. J. S. Olsons kald, indbyder til fredsmøde den 11te—13de Juli. Dette blir fredsens indremissionsmøde. Samtaleemne: Lit. 2: 11—15. Skyds vil møde de tilreisende i Bloomington, S. Dak., om aftenen den 10de. Det er haab om at indremissionssuperintendent past. T. L. Carlson blir med paa dette møde.

—J. J. Skarpneš,

—M. B. Lofkesmoe.

Barbo menighed, Alta., Canada, indbyder til et Kinamissionsmøde fra 16de—18de Juli. Mødet begynder med prediken den første dag kl. 11 formiddag. Missionær C. W. Landahl fra Kina har lovet at være ved mødet. Gud give et velsignedt møde.

—M. J. Westphal,

—S. S. Westby.

Mayville Freds ungdomsforbund afholder sit stebne i Baldheims menighed, past. A. S. Bergers kald, begyndende Fredag formiddag den 30te Juni kl. 10:30 formiddag og fortsætter de følgende dage. Med tak til menigheden og dens prest har bestyrelsen antaget indbydelsen, og vi haaber, at ret mange efterkommer den.

—N. J. Lohre, form.

—Anna Sando, sek.

Alle, der kommer med toget til ungdomsstebnet tager til Kathryn Thorsdag den 29de, hvor styks vil møde. Det gaar ud fra N. P. stationen i Fargo ved klokken 2 tiden paa eftermiddag.

—A. S. Berger.

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder møde, om Gud vil, i Ellington Prairie, past. Hjelmelands kald, styks fra Forest City, Ia., 30te Juni til 2den Juli. Tema: Luk. 9: 51—62. De, som kommer paa Milwaukee Ry. gaar til Ventura, og de, som kommer paa Rock Island gaar til Miller.

—J. E. Hauan.

—J. J. Hauan.

Nordvestens indremissionsforening vil afholde følgende møde i past. J. D. Redals kald, Souris, N. Dak.: Foreningens 16de aarsmøde i Turtle Mountain menighed 7de, 8de og 9de Juli. Samtaleemne: "De fire slags søde jord." Luk. 8: 4—15. Tilreisende mødes den 6te i Carbury. Møde i Bethesda menighed, den 11te, 12te og 13de Juli. I Lesje menighed den 14de, 15de og 16de Juli. Emne: Joh. 12: 20—26. Styks for dette møde i Roth den 13de. Vi haaber at mange vil komme til disse møder.

—S. G. Hagen,

—D. P. Nordfletten.

Paa indbydelse fra Gauges menighed, Franklin, Minn., pastor Thomas Hansons kald, vil Madison Freds ungdomsforbund møde til stebne der den 2den, 3die og 4de Juli. I Broderlig Kærlighed tillader vi os at henstille følgende begjæring til alle Fredsens prester, menigheder, kvindeforeninger, som ungdomsforeninger at merke sig tiden for dette stebne og ikke lægge noget møde til fjerde Juli, som almindeligt er, da dette vil skade vort stebne, holde prest og ungdom hjemme fra stebnet, men at vi afslutter vore vanlige fjerde julfester og alle som en, den ganske Freds, møder vi op til ungdomsstebne og fjerde Juli fest i Franklin, paa engang. Hav dette begjær i Kærlig erindring og gjør derefter. Nærmere om program senere.

—J. A. Johansen.

—N. Gaugland.

Minneapolis afholdelselskabs 31te aarsmøde afholdes efter indbydelse af Abiteseid menighed og Milan afholdsforening, pastor P. R. Syrdals kald, i byen Milan, Chippewa county, Minn., Fredag, Lørdag og Søndag den 30te Juni, 1ste og 2den Juli 1916. Alle til selskabet hørende lokalforeninger bedes sende delegater. —Representationsretten er en delegat for hver 50 medlemmer foreningen tæller. —Alle lokalforeninger som endnu ikke har indsendt sit aarlige bidrag bør gjøre det snarest muligt. Artikel 8 af selskabets konstitution lyder: "Enhver til selskabet hørende lokalforening skal hvert aar selv bestemme en sum som den vil yde til selskabets kasse. —Aarsmødebudges kan faaes tilsendt fra selskabets sekretær for 25c pr. stykke. —For nærmere oplysninger vedrørende jernbane, bedes man henvende sig til nærmeste jernbaneagent eller til sekretæren.

—O. Løfensgaard, form.

—Gustav Eide, sek.

Mærk!

De som agter sig til Mayville Freds ungdomsstebne i Baldheims menighed, pastor A. S. Bergers kald, den 30te Juni og 1ste og 2den Juli, bedes venligst om at melde sig til

undertegnede snare; mulig. Om dette påske efterkommes, vil det lette komiteens arbejde og være mere sikkerhed for at faa rum baade for sangerne og besøgende. De som kommer med trainet gjør bedst i at gaa til Kathryn. Dette train gaar ud fra N. P. depot i Far-go hver dag kl. 10.

—De Goiberg, Kathryn, N. D.

Oplysninger for dem som agter sig til ungdomsstevnet i Franklin.

De, som kommer paa toget til Franklin, henvender sig til P. S. Pederson; de, som kommer til Fairfax, til Norman Nilson, og de, som kjører lige til kirken, henvender sig til Albert Swam, som bor lige ved kirken.

Program for Madison kreds ungdomsstevne i Franklin, Minn., 2den til 4de Juli.

1ste dag—Aabningsprædiken ved pastor B. A. Barstad. Efterm.—Samtale over temaet: "Jesús og ungdommen" med Joh. 1: 46—51 som grundlag.

2den dag—En halv times bønnemøde. Samtale over emnet: "How to conduct a Young People's meeting to best advantage", indledet ved student Seth Castvold. Efterm.—Samtale over emnet: "Gvilke ere de midler hvorved de unge kan blive bevaret i sin daabspagt", indledet ved pastor J. J. Ekse. Aften—Samtale over emnet: "The joy and the blessings of being a confessing Christian in youth."

3die dag—En halv times bønnemøde. 4de Juli tale ved pastor C. J. Castvold. Efterm.—Bidnesbryd af flere.

Maaske vil nogle afhandlinger over praktiske emner bli læst under mødet af flere unge kvinder og mænd. Desforuden venter vi at faa megen og god sang af et stort fælleskor saavel som enkelte for inden fredsen. —Bestyrelsen.

Mayville kreds ungdomsforbund holder sit aarlige stevne i Valdeheims menighed, pastor A. S. Bergers kald, fra den 30te Juni til og med den 2den Juli jørfkommende.

Følgende program vil blive udført:

Fredag—Kl. 10, aabningsprædiken ved pastor C. D. Munkvold. Belsomftale ved

stedets prest. Svartale af formanden.—Forretning og følgende afhandling og samtale over samme: 1) "The Creeding Righteousness", Even Groth. 2) "The New Life", Anna Sando. 3) "The Significance of Christianity", Amanda Hendrickson. 4) "Soldiers of Christ", R. C. Meland.

Lørdag — Forretning. Afhandling ved Hannah Slapgaard, Gertrude Samuelson og Arthur Thompson og samtale over samme. — Samtale over det religiøse emne —den 1ste salme—indledet ved pastor J. L. Lasjeson.

Søndag—Formiddag, prædiken af formanden.—Eftermiddag: Sangerfest og fortale af pastor Moe om "Afhold", samt tale af prof. S. E. Jørgenson af Red Wing Seminar.—Aften—Aftensfestsfest med nadbergang.

Indimellem de forffjellige numre vil der bli sang og musif. Sessjonstiden bestemmes af mødet. Maa Herren gibe os et belfignet møde.

—N. J. Døhre, form.

—Anna Sando, sek.

Program for nordre Minnesota ungdomsstevne i Dalton, Minn.

Om Gud vil, afholder nordre Minnesota ungdomsforbund sit stevne i Dalton, Minn., pastor J. J. Meloms kald, den 27de, 28de og 29de Juni, hvor følgende program vil blive udført:

1ste dag.—Bønnemøde en halv time. Aabningsprædiken af pastor U. D. Johnson. Silfener. — Eftermididag: Foredrag, Troens bethdning for den som vil frem i verden, af J. L. Lasjeson. Samtale over foredragets emne ledet af pastor D. M. Hanson. Aften: Foredrag: Belfignelsen af et kristeligt ungdomslib ifølge Guds ord, ved pastor L. Ellingson. Samtale over dette emne reften af aftenen.

2den dag:—Halv times bønnemøde. Foredrag: "The Problem of Consequences" ved Hon. N. L. Moen. Samtale over dette emne. — Eftermiddag:—Pinamissionsforedrag af pastor Landahl. Indremissions-

foredrag af pastor J. S. Galvorson.—Aften: Nadderugudstjeneste. Frie vidnessbyrd.

3die dag:—Galv times bønmemøde. Bibellæsning ved pastor M. L. Dahle.—Eftermiddag:—Foredrag: Vor kirkes bekjendelseskrifter, og hvorledes de er bleven til, ved prof. G. M. Bruce: Bibellæsning ved pastor B. Olsson.—Aften:—Sanggudstjeneste.

Ved siden af disse foredrag som ovenfor er nævnt vil der blive en hel del af sang baade mellem foredragene og ellers, af kvartetter, duetter og solos ved siden af det store kor som synger. Det er derfor at haabe, at alle unge som paa nogen mulig maade kan komme, maa komme til dette stebne. Prøv at lære disse sange som det store kor skal synge, og hvis man ikke kan faa dette til saa kom endelig alligevel og faa mange med. Prestereødrene opmuntres til at lægge et godt ord ind til fordel for dette stebne og faa de unge i menigheden ud til dette møde. Man tager toget til Dalton, de fra nord paa lokaltoget kl. 10, og de fra øst dagen før mødet kl. 3. Lad os da fremfor alt ikke glemme at bede til Gud for dette stebne, at det kunde bidrage til sjælenes frelse og opbyggelse.

Eders for sagen, —D. M. Hanson.

Ungdomstebnet i Rollette.

Program for ungdomstebnet i Rollette, N. Dak., pastor R. L. Strands kald, Juli 6—9, 1916:

Torsdag formiddag.

1. Måbingsprædiken—Past. Eidnes.
2. Velkomsttale—Stedets prest.
3. Svartale.

Torsdags eftermiddag.

4. Forretning.
5. Indledning af Joh. 1: 35—52 — Past. Barud.

Torsdag aften.

6. Engelff prædiken—Past. Melom.

Fredag formiddag.

7. Foredrag—"Ungdomstidens farer"—Past. Lund.

8. Samtale over emnet.

Fredag eftermiddag.

9. Samtale over Joh. 1: 35—52.

Fredag aften.

10. Bønne- og vidnemøde.

Lørdag formiddag.

11. Foredrag—"Ungdomstidens rette brug og resultatet af samme"—Past. Bakke.

12. Samtale over emnet.

Lørdag eftermiddag.

13. "De unges forhold til de ældre"—Past. Elstad.

14. Samtale over emnet.

Lørdags aften.

15. Engelff prædiken—Past. Govland.

Søndag formiddag.

16. Prædiken—Past. Mallewick.

Søndag eftermiddag.

17. Samtale over Joh. 1: 35—52.

Søndags aften.

18. Aftedsfest.

Alle som agter sig til stebnet vil venligst, saa snart som muligt, melde sig til modtagelseskomiteen, som bestaar af følgende personer: B. Jacobson, S. Brateland, R. L. Strand, Rollette, N. Dak.

—M. L. Stueland, form,

—Arel Tolleffson, sek.

Program.

Da vi endnu ikke med bestemtighed kan sige hvad programmet i sin enkelthed vil bestaa af, er det vanskeligt for nærværende at trykke det fuldstændigt. Saa snart vi faar vide nøjagtigt de enkelte nummere vil et udsørgligere program besørjes. Indtil videre vil følgende tjene som en optegnelse af programmets indhold:

Lørdag den 8de Juli

Eftermiddagsførelsen kl. 2.

1. Indledningsforedrag — Rev. prof. Bruce, Red Wing Seminar.

2. Velkomsttale—Af en af stedets boende.

3. Svar paa velkomsttalen—Rev. Tatland, Camrose.

Sang og musikstykker imellem aftenførelsen kl. 8.

Sang og bøn og vidnemøde under ledelse af Rev. Prof. Solheim, Camrose Lutheran College.

Søndag den 9de Juli.

Formiddagsfessionen kl. 10:30.

Gæstgudsstjeneste—Rev. prof. Stolee,

U. C. Seminar.

Sangen ledes af samlet kor.

Eftermiddagsfessionen kl. 2.

1. Næsttale—Rev. prof. Bruce, Red Wing Seminar.

2. Solosanger og instrumental musik.

3. Oplæsning af "esajahs."

4. Sange af stort samlet kor vil udgjøre en væsentlig del af programmet.

Aftenfessionen kl. 8.

Fri konferti af "Nordlyset" ungdomsförening. Programmet vil bestaa af forsange, solosange, kvartetter, duetter, instrumentale stykker, orkesternumre, deklamationer, samt en oration. Et udjærligere program senere.

Mandag den 10de Juli.

Formiddagsfessionen — Kort indledning over emnet: "Nødvendigheden af at danne kristelige ungdomsföreninger"—P. Anderson, Scandia.

Foredrag over nødvendigheden og betydningen af at stifte et norsk-luthersk ungdomsförbund i Alberta—Rev. prof. Ravik, professor Camrose Lutheran College.

Fri diskussion over samligstanken.

Musikstykker imellem.

Eftermiddagsfessionen—Optrædes udelukkende af foreretninger.

Udkast til konstitution oplæses, drøftes og stemmes over.

Embedsmænd vælges.

Mandags aften.

Slutningsfessionen.

Program af musikalsk og literært indhold. Ungdommer ifra forskellige menigheder vil deltage.

Tilslut vil vi endnu engang opmuntre alle og enhver som kan, til at besøge os under mødet. Mind dine venner derom og tilskynd dem at komme med. Selv om det kræber lidt opofrelse, saa husk at det gjælder en vigtig sag, en edel sag.

Glem ikke tiden og stedet. Mødet begynder Lørdag den 8de Juli og varer til Mandags aften den 10de. Scandia kirke, hvor

mødet holdes, ligger 13 mil nordvest for Camrose. Fri styds til og fra stedet og frit ophold under mødet besørgeres.

Paa komiteens vegne,

—Palmer Anderson.

Kvitteringer.

Med inderlig tak paa de syge og fattiges vegne ved hospitalerne her i Minneapolis erkjendes herved modtagelsen af følgende gaver fra venner i Hauges Synode:

St. Petri mgh. kvf., Burbank, S. D., ved Mrs. J. L. Løhre, past. L. S. Jacobsons kald, \$10; L. C. Christlock, Tioga, N. D., \$8; Mrs. Caroline Thorson, Ogilvie, Min., \$1; Mrs. Gina Pederson, Ellsworth, Wis., \$1; Mrs. Anna Isakson, Carisca, S. D., \$2; ved Mrs. Mathias Hanson, Dawson, Minn., til jødinden Sara: Mrs. Mathias Hanson \$1, Mrs. Christofer Hanson \$1, Mrs. Anna Sundby \$1, Mrs. Halvor Robertson \$1, Mrs. Ivar Wallen \$1, Mrs. Carl Hegna 50c., Miss Hella Ramstad 75c., Miss Mora Skotterud \$1, Mrs. Mollie Sundby \$1, Miss Anna Thorstenson 50c., Mrs. Carl Hanson 50c., Mrs. Julius Qvernemoen 25c., Mrs. Ole Berke 25c., Mrs. Goranson 25c.; tilsammen \$10. John M. Johnson, Irene, S. D., \$5; Mrs. Peder Moen, Irene, S. D., \$5; Mrs. T. M. Newton, Grinnell, Ia., \$5; ved L. Norstad, Wanamingo, Minn., til jødinden Sara fra følgende: Mr. og Mrs. L. Norstad, \$3, Miss J. A. Norstad \$1; Mrs. Ole Gresseth \$1; John Avelsgaard \$1, Mrs. Martin Helleckson 25c., R. S. Gresseth, \$1, G. L. Harter \$1, N. O. Quittum \$2, A. S. Kalsum 50c., E. J. Skaar \$1, Martin Halvorson \$2, O. S. Haugen \$1.50, H. M. Halvorson \$1; tilsammen \$16.25. Ebenezer kvf., Douglas county, S. D., ved Miss Isakson, indsendt ved past. M. B. Lokkesmoe, \$10; Hauges kvf., Kenyon, Minn., ved Mrs. John Larson, past. Hansons kald, \$15; Hauges mgh. nordre kvf., past. T. J. Knutsons kald, ved Mrs. H. L. Sogge, \$15; Belmont kvf., past. T. J. Knutsons kald, ved Mrs. Thea Lien, Jackson, Minn., \$7.50; pigef. Roseni mgh., Beresford, S. D., ved past. S. L. Jacobson, \$15; Westprairie kvf., Trondhjem mgh., past. L. L. Nervigs kald ved H. C. Hanson, Volin, S. D., \$15; Roseni mgh., vestre kvf., past. S. L. Jacobsons kald, ved Ole J. Strom, Beresford, S. D., \$20; Hauges mgh., Kenyon, Minn., past. Hansons kald ved H. J. Rogness, Kenyon, Minn., \$5; Lac qui Parle mgh. kvf., Dawson, Minn., \$10; Lac qui Parle pigef., ved past B. K. Barstad, Dawson, Minn., \$5; tilsammen \$15. Willing Workers, Hauges mgh., Kenyon, Minn., ved Cecelia M. Anonby, Kenyon, Minn., \$10; P. A. Dyrud, Solliid, Mont., \$1. Broderligst,

—A. L. Dahl,

425 4th St., S., Minneapolis, Minn.

Rettelse.

I kvitteringerne til Santhamnissionen er udeglemt \$10 fra Israels menigheds kvindeforening, Clarkfield, Minn., hvilket herved rettes.

—H. D. D.

"Budbæreren",

udgives af Gauges nordst. evangelist. luthersk synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de forenede stater\$1.00
Udenom 1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt, vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, advertisementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Aabningsprædiken; 2. Gauges Synodes 71de aarsmøde; 3. Ungdomsforbundet; 4. Ved en jødes daab; 5. Oprab og konstitution; 6. Missionsbuen; 7. Den nye sang; 8. En røst fra den Nordst. Synode; 9. Fra arbejdsmarkten; 10. Befjendtgjortelser; 11. Kvitteringer.

Vedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College sendes til mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finamissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen og jødemissionen sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. M. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. J. Eastvold, Dawson, Minn.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Carl Raugland,
President.

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

En kristelig A-B-C-bog for søndagsskolen, religionskolen og hjemmet vil bli fær- dig fra trykken om nogle dage. Ved siden af stave- og læseøvelser har den et stort udvalg af barnebønner baade paa nordst. og engelsk. Boken koster 15c. Send eders ordre til ud- giberen: J. J. Skarpsnes, Centerville, S. D.

Landsmænd!

Jeg har tilsalgs 50 godt opdyrkede Farme I det frugtbare Goodhue County, 55 mil syd fra Tvillingbyerne. Store norske settlementer.

Skriv efter liste med priser.

C. W. SORTEBERG,
Kenyon, Minn.

Skolebøger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskæftet. 1 Kor. 2: 2.

No. 27.

Lørdag den 1ste Juli 1916.

48de Aarg.

Jeg ved dine gerninger.

Mat. 2: 2.

S Herren siger om os mennesker nu, som han gjorde for dem, og som skulde skrives til menighedens engel i Gjesus for at vække ham til bevidsthed om sit forhold til Gud, enten det var Kjærlighedens gode forhold, eller døde livløse gerninger uden tro og Kjærlighed til Gud og som saadan havde de ingen værd for Gud og heller ikke den frelsende virkning paa mennesker til liv og salighed. Herren priser ham for meget arbejde og udholdenhed og for at han ikke er bleven træet. Men jeg har det imod dig, at du har forladt din første Kjærlighed. Altsaa der havde været en bevidst Kjærlighed til Gud, som var aarsag til gerninger, der var en vel-signelse for ham selv og til velbehag for Gud. Jeg kan ikke indlade mig paa at gøre nogen videre udvikling af dette alvorfulde ord, men det staar for mig som et selvprøvende ord, om jeg har den Kjærlighedens drift som tilskynder mig at gøre det gode og afstaa fra det onde.

Derfor der var en mere brændende Kjærlighed til Gud i vore hjerter, saa skulde det ikke bli saa meget rum for afgudsKjærlighed af de mange slags, som vil indsnige sig blandt de alvorligste kristne, som har erfaret baade synd og naade og hvad det vil sige at være

frelst som en fortabt synder, der var skyldig til at fastes bort for evigt, om Gud handlede retfærdigt, men han lader naade gaa for ret, og min sjæl er frelst.

Med dette for sig skal vi optages til at forlade ugudelighed og de verdslige begjæringer og leve gudelig i denne verden, og gøre troens gerninger, enhver efter den naade, som Gud har tildelt; thi naaden skal ikke gøre os ørkesløse paa helliggjorelsens vej. Men det er det forbandede, den strafaldne vil være med at gøre og gøre uden at ville ombende sig af hjerte, sjæl og sind og tage forjet op og følge Jesus efter i hans fornedrelse; thi han siger: Som jeg var, skulle og I være i denne verden. Men det er saa saa, som vil gaa denne vej. Man vil derimod gøre saa godt man kan og tilfredsstille sin sjæl med disse fine gode gerninger og egen retfærdighed og som saadan faar man ogsaa ofte den bedste lovsprisning for sine gerninger til end mere betrygelse i sin egen retfærdighed.

Det kan vel synes noget yderliggaaende for endel som er saa lykkelig at være paa steder, hvor der er kristendomsliv, og er omgivet af venner. Men jeg tror det vilde være nyttigt for prester at gøre som pastor Moe gjorde og tage paa sig hverdagsklæderne og

gaa ud som en ukjendt til en træfemaskine, saa fik han høre hvad tale de førte, indtil han blev bemærket, og naar de kom til kundskab om at han var prest, saa blev det slut med svingingen. Salmindelighed er folk svært gudelige, naar presten er tilstede, saa de statfæls prester kan nok tro, at det ikke er saa daarligt med kristendommen. Man lægger ogsaa frem Bibelen da, om man ellers ikke bruger daglig husandagt. Saa det er nødvendigt den dag idag at være paa vagt mod fiendens snedige list som er anlagt paa at forføre de saa kristne som endnu findes i denne bantroens mørke tid. Det er en hændelse at træffe en her og en der her i Montana, som har sin glæde i Gud og gudsfrugt og som forarbejder sin sjæls saliggjorelse med frugt og bæven og beder om den Helligaands salvelse, som altid er saa nødvendig for at kunne skjelne mellem lys og mørke.

Saa den Helligaand gøre sin gerning, da er der altid trang til Gud og hans forbarmende naade. Jeg er idag ligejaa trængende til Guds naade, som første gang jeg bad til Gud: forlad mig min synd! O, det er godt at have lært at kjende sin Frelser og vor Faders Kjerlighed og sige: Herre, her er jeg, frels mig som jeg er, og bevar mig du! Og om synd og satan siger: Gud blir nu træt af dig, saa siger Jesus, man bør altid bede og ikke blive træt. "Beder og I skulle saa." Og saa maa satan og pantro vige, og Jesu Kristi blod renser fra al synd,—det staar endnu ved magt. Jesus Kristus er igaar og idag den samme.

Saa en hilsen til kjendte og ukjendte
brødre i Herren, —Zens Songlum.

Om aarsmødet.

Alle, som holdt taler ved mødet, og kaudalerne, som blev ordineret maa jende ind for referatet straks deres bidrag saa vi faar det ind paa sin plads.

Alle, der har adresseforandringer maa lade mig saa dem med en gang.

—M. S. Løhre, sekr.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JULY 9.

Manliness.

1. Scripture lesson: Acts 20:17-27.

Introductory. This is a practical and timely topic. We need in our time especially to inculcate right ideals of true manhood and womanhood. The building of personal character is of paramount importance. The object lesson in true manliness in this instance is the Apostle Paul, in so far as his character and life reflect the character and life of the perfect pattern of true manliness, Jesus Christ.

3. Give a brief account of the life of Paul.

4. Give an analysis of his character based upon our Scripture lesson, and apply the lessons taught as the analysis proceeds.

(a) Lowliness of mind. V. 19.

(b) Faithfulness and courage in spite of persecutions, vv. 20-21.

(c) Willingness and readiness to suffer for his faith, vv. 22-23.

(d) Complete consecration, v. 24.

(e) Consciousness of having performed his duty, vv. 26-27.

Den unge fritænkter.

En ung student i Amerika var paa reise hjem fra universitetet. Paa veien tog han ind i et vertshus. Verten sagde til ham: "Det gjør mig ondt. Vi har kun et værelse tilovers. Det støder op til et sygehærelse. Derinde ligger en ung mand for døden. Det er kun en tynd væg imellem. Jeg ved ikke, om De vil have det." "Na, det generer mig ikke," sagde studenten.

San kom ifjeng. Men det var ham umulig at falde isøvn. San hørte nu saa tydelig den syges stønnen og jamren og sygepleiers skridt.

En underlig uro kom over ham. Han skammede sig derover. Han kaldte sig ellers fritænker—til forældrenes store sorg. Hans far var præst og havde glædet sig saa meget til, at sønnen skulde blive det samme. Han huffede endnu faderens dybe sorg og moderens tønner og taarer, da han sidste gang var hjemme i ferien, bekendte for dem, at han ikke kunde tro, at der var noget liv efter dette.

Han kunde ikke blive rolig, ikke blive den tanke kvit: Derinde laa der en for døden! Og hvad, om der var noget efter døden? Han skammede sig over sin uro. "Hvad vilde Ellison dog tænkte, om han vidste, hvordan mit hjerte banker? Det er dog ogsaa taabelig. Jeg har jo ingen ting at være bange for." Ellison var en af hans universitets-kamerater. Det var ham, som især havde faat ham ind i fritænkeriet.

Jude paa den anden side af pæggen blev den syges stønnen svagere og svagere, og endelig blev der ganske stille. Men han kunde alligevel ikke falde i søvn.—Natten syntes aldrig at ville faa ende.

Endelig kom morgenen. Da han kom ned, spurgte han verten, hvordan det stod til med den syge. "Han er død, stakkell; lægen sagde nok, at han ikke kunde leve natten over."—"Bed De, hvem han var?" spurgte studenten.—"Na, det var en student fra universitetet i Providence, han blev syg paa gennemreisen."—Det gav et sæt i den unge student—han var fra samme universitet. "Fra universitetet i Providence!—Hvad hed han da?"—"Ellison," svarede verten, "kendte De ham?"—"Ellison!" udbød den unge mand som lynslagen,—det var hans ven, den ven, som havde ført ham ind i fornægtelsen.

Der gik mange timer, før han kunde drage bort. Gele veien hjem løb det i ham: "Død—og hvordan? Fortabt, fortabt!" Gele hans stolte bygning var faldt sammen. Han kom hjem som en helt anden—sønderknust, fuld af angst, knuset af sin syndeskyld. Den gamle far havde et kjært arbejde i de følgende dage—at holde Guds forjættelser

frem for sin søn, indtil denne fandt fred i troen paa Jesus.

Den unge mand blev siden en af forrige aarhundredes store missionærer, "Birmas apostel." Hans navn var Adoniram Judson.

—F. G. og U.

Hauges Synodes 71de aarsmøde.

II.

Fredag eftermiddag efter andagten og før man fortsatte samtalen om foreningsagen gaves nogle minutter til at høre jødemissionær pastor P. S. Stenersen tale jødemissionsagen. Han tog som tekst Rom. 1: 16. Følgende er uddrag af hans tale:

"Thi jeg skammer mig ikke ved Kristi evangelium; thi det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, baade for jøde først og for græker.

Paulus begyndte først at arbejde iblandt sit folk jøderne. Han lagde hele sin sjæl i at bringe dem evangeliet. Han sparede ikke sig selv, men gjorde alt hvad han kunde for dem, men de forhærdede sig. Det gjorde Paulus ondt, at hans egen slegt ikke vilde tage imod frelsen i Kristus.

Vi ser fra Rom. 9: 2, 3, hvor alvorligt Paulus tænkte paa sine brødre. Han vilde gjerne lide alt for at faa dem frelst. Han siger: "Jeg har en stor bedrøvelse og en uafsladelig sorg i mit hjerte; thi jeg ønsker selv at være en fra Kristus forbandet ting for mine brødre, mine frænder efter kjødet." Og videre: "Om jeg dog kunde vække min slegt til nidkjærhed og frelse nogle af dem." Rom. 11: 14. Da jøderne ikke vilde annamme evangeliet, vendte Paulus sig til hedningerne. Siden den tid har denne mission været meget forløst indtil i den senere tid. Ikke bare rent forløst, men foragtet. Dette har jøderne følt. Vi tænker, at jøderne er alle stive og umedgjærlige, men det er ikke tilfældet. Om vi bare vilde omfatte dem med Kristi kjærlighed vilde vi kunne vinde dem for kristendommen. Hvem ved om ikke Israel for længe siden havde været bunden for kristendommen, hvis det ikke havde været

gjensland for den forfærdelige forfølgelse fra de kristne.

Vi staar i stor taknemmelighedsgjæld til jøderne; thi der er næsten intet af aandelige ting, som vi ikke har faaet af og ved jøderne. Den hellige skrift har vi faaet fra dem. De har jo skrevet den med undtagelse af hvad Luther har skrevet, men det som han skrev var jo apostolernes ord.

Kristus kom ogsaa fra jøderne. Salig-gjørelsen kommer fra jøderne, Joh. 4: 22.

Vi ønsker at faa bringe dem evangeliet, som de engang selv har havt.

Maatte den dag ikke være fjern at hele Israel skal borde frelst, som skrevet er. Befrieren skal komme fra Zion og afvende ugun-delighed fra Jakob."

Forhandlingen af foreningsagen fort-jattes. Og da samfundets sekretær har skrevet en oversigt over disse forhandlingers gang, saa giver vi herved den.

Foreningsagen.

(N. S. Løhre.)

Da Gauges Synodes 71de aarsmøde er affluttet, saa vil jeg her med redaktørens til-læggelse faa berette om sagens behandling. Jeg har tænkt at en flig oplysning vil tjene til bedre forstaaelse baade med hensyn til selve sagen og den aand, der hersket under hele mødet.

Jeg vil da først sige, at naar man faar det som man vil, da er man altfor tilbøjelig til at lade glæden faa frit udtryk; og naar det gaar en imod, da har man saa let for at se paa dem som fik det sin vei med en blanding af skuffelse og bitterhed. Det var klart for enhver iagttagere, at naar sagen var afgjort, saa var der hos majoriteten ingen overmodig glæde; der var heller en stille fred. De, der stemte imod, tog udfaldet med en prisværdig ro, der bevidnede at der var en kristelig villighed til at gaa med paa samfundets beslutninger. Rigtig nok var der nogle faa udtalelser imod afgjørelsen, men de var saa hensynsfulde, at de gjorde intet skær i broderligheden ei heller forstyrrede den fri-skelige sindighed, som laa over dette store mø-

de, der bestod af 201 delegater, 97 præster, 3 theologiske professorer og 7 lægbrødre paa board of trustees. I de flestes betragtning staar dette møde som rent underligt paagrund af den hensynsfuldhed og ro, der behersket sin-dene. Baade de som stemte for forening og de som var imod stod ligeoverfor hverandre som brødre, der ikke kunde eller vilde strides. Fordi at man mente det, derfor sang man med flig kraft:

Rom, lad os kjerlig vandre
Og lægge hand i haand,
Og holde af hverandre
I dette trængsels land!
Som hørn vi være maa,
Paa veien ikke stride,
Guds engle ved vor side
Som bore brødre gaa.

"Det er fleet af Herren og det er under- ligt for vore pine." "Ikke os, ikke os, men dit navn gibe du ære for din misfandheds, for din trofastheds skyld!" Sal. 115: 1.

Vi har nu talt om den aand, der hvilede over mødet, og som de allerfleste har med sig hjem til menighederne. Vi vil nu gengive det som med mere bestemt-hed kan berettes, nemlig foreningsagens behandling.

Den optoges til forhandling Fredag for-middag, og efter en samtale, hvori begge sider udtalte sig, stemte man mellem klokken 11:15 og 12:20 over følgende forslag ved navneopraab. Denne stemmeafgivning pro-tokoleredes.

Foreslaaet af trustee prof. S. S. Elstad og understøttet af pastor J. L. Vasselson, at Gauges Synodes aarsmøde antager de oplæste foreningsbetingelser og konstitutionsfor-slag.

Ved stemmegivningen svarede 273, for-delt som følger:

For forening.

Delegater: For forening ubetinget.....	83
Præster: For forening ubetinget.....	54
Trustees og theol. prof.: For forening ubetinget	5
Total: For forening ubetinget.....	142

Delegater: For forening med betingelse.... 16
 Præster: For forening med betingelse.... 16

For forening med betingelse..... 32

Mod forening.

Delegater: Mod forening ubetinget..... 47
 Præster: Mod forening ubetinget..... 8
 Truistes: Mod forening ubetinget..... 2

Total: Mod forening ubetinget..... 57

Delegater: Mod forening paa betingelser 13
 Præster: Mod forening paa betingelser.... 1

Total: Mod forening paa betingelser 14
 2 delegater var inde for forening om
 samfundet gaar som et hele. 18 delega-
 ter og 8 præster var neutrale.

Paa grundlag af denne stemmegivning
 gav formanden følgende erklæring:

“Udfaldet af stemmegivningen i fore-
 ningsagen:

For forening142
 Mod forening103

Vi regner da alle de som stemte for eller
 mod med betingelser, som de der stemte imod.

Jeg erklærer da hermed at foreningsbe-
 tingelserne og konstitutionen er antagne af
 Sanges Synode.

—S. S. Ekse, formand.”

Under protokolens antagelse, da den blev
 læst den følgende dag, gjorde flere af dem,
 der havde stemt paa betingelser, opmærksom
 paa, at de ikke ønsket at være klassificeret
 som de, der stemte imod. De betragtede sig
 helst som de der stemte for. Da synoden alt
 havde modtaget formandens erklæring af ud-
 faldet, saa vilde man ikke gaa forbi den.
 Formanden oplyste at han klassificeret disse
 stemmer som stemmer imod, for derved at
 være saa hensynsfuld som mulig.

Denne stemmeafgivning staa som sam-
 fundets afgjørelse af sagen. At det maa væ-
 re sli g er klart, da aarsmødet ifjor fattet
 følgende beslutning:

“Baggrund af at foreningskomiteens ud-
 kast til konstitution for det nye samfund ikke
 blev ofentliggjort saa tidlig, at menighederne
 fik anledning at behandle det sammen med

foreningsbetingelserne, saa henbides denne
 sag til alle samfundets menigheder til for-
 handling. De paalægges at instruere sine
 delegater til næste aarsmøde, og at give dem
 mandat til afgjørende handling i denne sag.”

Om eftermiddag samtalte man frendeles
 om sagen, og ligeledes om aftenen. Følgen-
 de fremlagde forslag i sagen: M. L. Nesvig,
 støttet af Gilbert Knutson, et forslag om at
 man forpligter sig til at slutte sig sammen
 med de to andre samfund paa de antagne
 grundlag (det vil sige, dersom foreningsbe-
 tingelserne fremlagte af fælleskomiteen fuld-
 føres). Vi kalder dette forslag no. 1.

Forslag no. 2 af S. M. Quello og S. S.
 Knudsvig er foreningskomiteens fuldmagt
 til at handle, og samfundets paalæg om at
 embedsmændene skal gennemføre disse be-
 slutninger.

Forslag no. 3 af N. M. Mannes og M. L.
 Dahle gjelder en forandring af paragraf 18
 i foreningsartiklerne.

Under behandlingen af disse forslag
 fremlagde N. E. Quickstad følgende forslag:

Foreslaar at synoden nedsetter en mæg-
 lingskomite, hvis hverv skal være at udsær-
 ge en komentar, som udtrykker noget saa nær
 som ske kan vort syn paa de punkter som gjør,
 at man har sat betingelser ved sin afstemning.
 Disse bør tilstemmes og medsendes som be-
 tingelser for at vi kan gaa med de to andre
 samfund til et samfund.

Som substitut tilstemtes med 187 mod 18
 stemmer:

Art. 3: Om samarbeide.

Naar det hedder, “og andre, som ikke de-
 ler samfundenes tro og bekjendelse,” saa me-
 ner vi hermed kun saadanne der ikke antager
 de bekjendelsesfrister, som er anført i fælles-
 komiteens udkast til konstitution for det nye
 samfund, kap. 1, par. 2 og 3. Dernæst med
 udtrykket “samarbeide” forstaar vi nærmest
 en organiseret, og fortsat virksomhed af kirke-
 lig art, eller og en tilfældig og leilighedsvis
 beskel-virken ved ordets forkyndelse og sakra-
 menternes forvaltning. Derimod betragter
 vi det ikke som samarbeide eller religions-
 blanderi, naar man leilighedsvis maa delta-

ge i brudevielser, begravelser, dekorationsprogram, chautauqua, graduationsfester ved de offentlige skoler, og lignende, hvor ogsaa prestes af andre beklædninger optræder. Endvidere anser vi det ikke for at være i strid med denne paragraf at man deltager i saadanne bevægelser, der vistnok er af religiøs art, men som omfatter den hele kristne kirke, som til eksempel, Ecumenical missions konferenser, Student Volunteer Movement, Student Federation, og Laymen's Missionary movement. Vi betragter disse kristelig religiøse bevægelser mere som praktiske foretagender end som en virksomhed af en rent kirkelig art.

Art. 4. litra B. om kirkeskifte.

Naar det hedder, at "menighederne følger den norske kirkes alterbog eller ritual saaledes modificeret, som det nu almindelig bruges blandt os," saa forstaa vi det slikt, at den regel som er brugt i Gauges Synode har officiel anerkjendelse. Vi gaar med paa forening med den forstaaelse, at den for fremtiden skal vedblive at staa lige saa fuldt berettiget som de i de to andre samfund nu brugte former og at den for fremtiden skal have officiel anerkjendelse i det nye samfund, og skal staa til fri afbenyttelse ogsaa ved samfundets officielle sammenkomster.

Art. 4. litra C. om absolutionen.

Naar der siges, "efter menighedernes bestemmelse," og naar der ikke er sagt, at nadveren altid maa staa i forbindelse med absolutionen, saa antager vi dette litra med den forstaaelse, at der fra samfundets side gives fuld anerkjendelse af den form for nadvergudstjeneste i hvilken absolutionen er udeladt:—som til eksempel alternativet som er opført paa pag. 93 af "Alterbog for den norske kirke" forordnet af Oscar den anden, den 14de Feb. 1889. (F. Beyers forlag, 1889), og den orden som er anerkjendt i Gauges Synodes konstitution artikel 14: litra c). "Skristemaal og absolution maa flittig benyttes, dog bør de ikke sættes som betingelse for brugen af nadveren," og litra d. "I de menigheder, hvor man fremdeles ønsker at bibeholde forbindelsen, besørges den hidtil benyttede

praksis," (Et betinget formular, der tilføjedes uden haandspaalæggelse).

Konstitutionen kap. 1, par. 4.

Denne antages med den samme forstaaelse som art. 4 af Foreningsbetingelserne.

Foreningsbetingelserne. Art. 7. Det theologiske seminar.

Denne artikel antager vi med den forudsætning, at der skal i fremtiden ved samfundets seminar ogsaa gives undervisning med hensyn til kirkeskifte og lignende, saadan som den nu gives ved Red Wing seminar. Denne forstaaelse anser vi nødvendig, for at sikre den ting, at de menigheder der ønsker at bibeholde vor praksis, skal fra vor egen presteskole kunne faa prestes der har faaet den undervisning som har gjort dem kjendt med denne praksis.

Da der er et inderligt ønske om en varig og broderlig forening, saa ønsker Gauges Synode at fjerne alle muligheder for misforstaaelse, ved at ledsage deres antagelse af disse betydningsfulde dokumenter med disse forklaringer. Hermed er da fremlagt vor mening om disse punkter, der kanske ikke er saa detaljeret som enkelte skulle ønske at have dem, og da vi fremlægger dem som vor forstaaelse af dokumenterne, og som udtryk for vort standpunkt, saa er vi fuldt forvisset om, at brødrene i de andre to samfund vil i fællesskab med os drive samfundsvirksomheden til vores og andres tilfredsstillelse, Gud til ære og hans sag til fremme. Det give Gud for sit navns skyld! —G. M. Bruce.

—B. R. Barstad.

Derpaa stred man til afstemning over forslag no. 1, 2 og 3 i deres uforandrede form. Følgende er resultatet af denne stemmeafgivning:

No. 1 antoges med 165 for og 40 mod.

No. 2 antoges med 155 for og 31 mod.

No. 3 antoges med 134 for og 16 mod.

Paa Lørdag antoges enstemmig følgende forslag:

Da nu Gauges Synode med saa stor samdrægtighed har fattet afgjørende beslutning om at forene sig med de andre konferrerende

samfund, saa har vi ikke dermed opgivet nogen af de guddommelige sandheder eller kristelige og kirkelige principer som hidindtil har samlet vore kirkelige fædre og os til et samfund.

Nu, som før, holder vi disse guddommelige sandheder og kirkelige principer for dyre og kjære. Vi staa ikke i begreb med at forlade dem; vi tager dem med os. Vi tror, at Gud gav Hauges Synode en opgave, og at den fremdeles har en opgave i hvis løsning Herren har ledet os frem indtil idag. Vi tror, at Herren har ledet foreningsarbeidet frem til det nærværende resultat, og at han fremdeles vil hjælpe os i løsningen af vor opgave.

Vi føler dybt vor egen udhygthighed og trænger til Guds hjælp og velsignelse, og vi trænger hverandres gjensidige støtte. Muligheden for at vor indbyrdes fortrolighed og broderlighed skal, paa grund af sammenslutningen, komme til at lide skade og at der i dens sted skal komme uenighed og rivninger, ængster os.

Samlet til Hauges Synodes 71de aarsmøde med saa vigtige forhandlinger, vil vi herved udtale vor dybe følelse af at vi trænger ligejaabel under sammenslutningen, at staa sammen i løsningen af vor opgave, som nogensinde tilforn. Vi beder derfor alle og enhver inden vort samfund alvorlig at overveie dette, saa at vi, med Guds hjælp, maatte saa komme til samenslutningen af det nye samfund som et udeelt hele. Tanken paa betydningen heraf og tanken paa kirkes vel i det hele vil hjælpe os at overvinde de vanskeligheder, der endnu for enkelstes vedkommende maatte ligge til hindring. Maa Herren i sin naade bevare indbyrdes fred og enighed iblandt os, saa at foreningsarbeidet kan lyffes til Guds ære og til velsignelse for vor kjære lutheriske kirke i Amerika.

—C. F. Castwold.

—J. L. Lasfeson.

Jeg vil afslutte disse oplysninger med formandens og sekretærens henvendelse til

samfundets menigheder sendt hjem med præsterne og delegaterne:

Da nu spørgsmaalet om hvorvidt Hauges Synode skal forene sig med den Norske Synode og den Forenede Kirke til et samfund, har faat sin endelige besvarelse, af delegationen ved dette aarsmøde, saa henvender Hauges Synode sig til menighederne med bøn om at de alle maa modtage resultatet i tillid til Gud og tiltro til brødrene, som var med i afgjørelsen af dette store spørgsmaal. Det er vort haab, at menighederne, hvor der endnu maatte være delte meninger, vil modtage naade til at betragte for afgjort dette vigtige spørgsmaal med den sindighed, ro og broderlige forstaaelse som hersket ved Hauges Synodes aarsmøde.

Det er vor fulde forvisning at intet enkelt medlem eller flere i samhold vil gaa med paa at gjøre noget der kan lede til uro, strid og splid inden menigheden, som er en Guds anordning.

Kjære søskende, glem ikke Herrens formaning, der kommer til os gennem apostelen: "Alt hvad I gjør i ord eller gerning, det gjører alt i den Herres Jesu navn, takkende Gud og Faderen ved ham." Kol. 3: 17.

Og saa tilslut følgende vers fra vor salmebog:

De stærkere, de svage
Skal hjælpe frem, vi saa
Hverandre bære, drage
I kjærligt samlag maa.
Fremad da fort, enhver
Sig selv for intet agte,
Men kun derefter tragte,
At Gud ham alting er!

Nu frist dertil I frommel
Vor pei den knapper af,
Den dag saa snart kan komme,
Man bær os til vor grav;
Endnu lidt mere tro,
Endnu lidt mere vakker,
Det ud ad aften lakker,
Saa faar, saa faar vi ro!

—Ger. Teerfegen.

Mægtigste Kriste, menighedens Herre,
Den du har tegnet med dit kors til ære,
Skjød dig at hjælpe os af fiendens snare,
Dit folk bevare!

Fred vdi Kirken vi af dig begjære!
Fred vdi Landet, Herre Gud, lad være!
Fred vdi hjertet du for alting give
Søs os at blive!

Gjennem al tiden skal din godhed prises,
Og hisset evig endnu mer udvises,
Himmel og jord din miskund skal bekjende,
Til de faa ende!

—Statsraad M. A. von Løvenskiern.

Lørdag eftermiddag og aften holdtes 25 aars fest i anledning af mismissionskassen. Det er nemlig ifommer 25 aar siden Gauges Synode begyndte sin mission i Kina.

Missionens formand, pastor Castbold, hød velkommen til jubilæumsfesten, hvorefter pastor M. Hall ledet i bøn. Festtalen holdtes af pastor J. N. Sandven over Ap. gj. 16:9, "Kom over til Macedonien og hjælp os." Efter denne tale ønsket man at se hvormange der var i forsamlingen af dem, som var med for 25 aar siden da synoden begyndte denne mission, og ved rejsning viste det sig, at der var 39 nærværende.

Forsamlingen tilfjendegav ved rejsning sin tak og sendte sin hilse til G. N. Rønning og dr. og Mrs. Gotvedt, som var af de første udsendinge til Kina.

Pastor Gimle holdt en tale om lægebirksomheden paa missionsmarken. Mellem talerne var der deilig sang. Pastor og Mrs. Madland holdt hver korte, til hjertet gaaende taler om Herrens gerning blandt hedningerne.

Lørdag aften var der først en halv times sanggudstjeneste, hvorefter pastor Mannes ledet i bøn. Missionær Landahl talte kraftigt over Joh. 4: 36. Hans tema var: "Frugterne paa missionsmarken." Det var et klart, styrkende og opmuntrende vidnesbyrd, hvoraf man fik en god forstaaelse af at "eders arbejde i Herren skal ikke være forgæves."

Mrs. Therese Peterson talte ogsaa samt viste frem mange gjenstande, som de havde med fra Kina, og gav en kort forklaring over hvad enhver ting var og hvad de brugtes til.

Paa forslag udtalte forsamlingen ved rejsning sin tak til og paaskjønnelse af det betydningsfulde arbejde som den gamle missionsveteran, pastor A. D. Oppegaard, har udført for missionen i disse mange aar.

Offer optoges til missionen, stort \$340.00. Under selve festen blev det ikke tid til at deltage for alle som burde og kunde. Men mange, kanske alle, syntes ikke at være tilfreds uden de fik høre ogsaa fra Mrs. Landahl. Hun fik derfor aflægge et kort vidnesbyrd Tirsdag aften og det var et vel-signet tillæg til 25 aars jubilæet.

En sjælden oplevelse.

Denne er dagen, som Herren har gjort; lader os fryde og glæde os paa den! Sal. 118: 24.

Vi har merkedage i vort liv, som vi som troende maa se tilbage paa med tak til Gud. Dage, da vor hjælper maa takke Herren for alle hans velgjerninger imod os. Dage, da vi ser tilbage paa den syvundne tid og maa udbrøde: "Sidindtil har Herren hjulpet saa vel, indtil idag, til idag, sørget for alting til legem og sjæl indtil idag, til idag." Dage, da vi med Samuel kan faa sætte vort "Ebenezur: hidtil har Herren hjulpet." En saadan dag var det for Ole E. Bohum og hustru Lørdag den 10de Juni 1916, da de sammen med børn, naboer og venner fejrede deres ægteskabs femtiaarsdag. De var nemlig ægteviet i Spring Prairie kirke, (S. C.) ved brudgommens bror, pastor A. E. Bohum, den 10de Juni 1866.

Mrs. Anna Bohum stammer fra en gammel haugiansk familie. Hun blev født paa Spring Prairie, Wis., den 13de Juni 1846 af forældrene Anders og Gjori Langteig. I alle disse aar har hun været sin mands trofaste støtte fra nybyggerlivets ofte vanskelige og haarde faar og opover til idag. Omend

af et stille væsen har hun paa sin bestedne, bramfrie og selvopofrende maade gjort sin del i at bygge hjem og kirke.

De E. Bohum var født i Tjærland, Sogn, den 10de Febr. 1846 af forældrene Ellend Erikson Bohum og hustru Anna Sevatsdatter. Kom med forældre og flere søffende (en ældre søster og broderen Arne, senere pastor A. E. Bohum, var kommet før) til den faakaldte Norwegian Grove, Dane Co., Wis., sommeren i 1856. Næste vaar rejste familien til North Prairie, Fillmore Co., Minn., hvor de siden har boet.

De Bohum har fra sin ungdom båret en bekjendende kristen, har talt Guds ord til opbyggelse og har i lange aarrækker taget en ledende del i Arendahl menigheds lægmands- og opbyggelsesarbejde, og har i andre henseender gjort sit for at opbygge menighed og samfund. De Bohum og hustru har båret meget hjælpsomme som naboer, hvilket ogsaa kom til syne paa festdagen.

Guldbrudeparret har syv børn ilibe og mange børnebørn. Af børnene var seks tilstede. En, Mrs. D. A. Moen, døde for et aar siden, og en anden, Mrs. pastor S. A.

Mr. og Mrs. D. E. Bohum.

Mr. Bohum har tat sine tag i at rydde og bygge her, og Gud har lagt sin velsignelse til.

Da han er en begavet, agtet og indsigtsfuld mand har han båret betroet mange offentlige tillidshverv baade i town og counth, hvilket han ogsaa blandt andet har repræsenteret i statens lovgivende forsamling. Han har ogsaa indehavt adskillige tillidshverv i samfundet og har blandt andet i flere aar båret medlem af Gauges Synodes kirkeraad.

Ganson, bor i Canada. To af brudens søstre, Mrs. L. Myhland og Mrs. L. Anton var ogsaa tilstede. Det var børnene og svigersønnen D. A. Moen som i taknemmelig kjærlighed havde faat istand festen for at glæde sine kjære gamle forældre.

Vi havde en sjelden hyggelig stund sammen i hædersgjesterens vakre hjem. Forfriskninger forberedes; lykønskninger blev oplæste; paaskønnelser i form af gaver blev overrakt fra børn og venner. Pastor Roal-

kvain, brudgommen, flere venner og steds-
prest aflagde aandelige eller paaftjønne-
vidnesbyrd, afvæstet med sange. Man skiltes
derpaa med de bedste ønsker og velsignelser
for det gjæve ektepar haade for tid og evighed.

—D. N. D. M.

25 aars fest.

25 aar er en bra lang arbejdsdag i Ger-
rens bingaa. Ved enden af en saadan ar-
bejdsdag var det at pastor J. L. Rasmussen
fra Gaatings, N. D., indbød nabopresterne
og menighedsfolket til en 25 aars fest om-
kring Herrens ord.

Dg det tør jeg sige, som en af dem der fik
være med ved denne begivenhed, at det var i
sandhed en stor fest i alle henseender. Et to
dages samtalemøde holdtes og de to dage var
ikke lange. Dg det som især bidrog til, at ti-
den ikke syntes lang, var den udmerkede
sang. Pastor Rasmussens søn, sangmesteren,
sang mange gange for os. Sandhed herligt!
Dg det som var det herligste af alt, var at
nogle begyndte at søge Gud om naade og
syndernes forladelse. Man bad om at faa
den glæde at nogen vilde komme til Gud
paa dette møde. Dg bønnehørelsen udeblev
ikke. Stjont var det at se Rasmussens familie.
Det var en pæn familie. Dg alle var der med
far og mor ved denne anledning. Rigtig et
godt møde og særdeles vellykket fest.

Det man lagde til grund for samtalen
var Ap. gj. 26: 21—29. Pauli samtale
med kong Agrippa, især disse ord—"Tror
du."—Pastor S. Moe fra Dakes indledede
samtalen. Han lagde tilhørerne paa hjerte
nødvendigheden af at tro paa Gud.

Man havde ogsaa den glæde at have mis-
sionær Randahl med. Han holdt aabnings-
prædiken. Dg det kan siges, at det var godt.
Pastor N. J. Lohre holdt festtalen. Han tog
til tekst det samme Guds ord, som Østen
Hanson talte over paa J. L. Rasmussens ordi-
nationsdag 25 aar siden. En gripende tale
var det. Missionær C. W. Randahl talte om
tilstanden og glæden da Rasmussen som ung
mand kom til sit første prestekald, kaldet ved

Rasjon, Minn. Missionæren var da et gan-
ske ungt menighedslem af en af Rasmussens
menigheder. Han frembar hilsninger deri-
fra. Pastor S. Moe oplæste telegram fra
Chief River Falls. Menigheden der sendte
høflighed til pastor og Mrs. Rasmussen med
familie. Der var ogsaa kommet skriftelse fra
endel prester, som altsaa gjerne vilde været
med, men som var hindrede. Pastor Moe
oplyste da, at vennerne ved Rasjon havde
hørt og vilde til at bringe et offer til sin pastor
ved denne anledning. Dette offer tilligemed
en gave fra endel prester lagdes da paa al-
teret til et vidnesbyrd om den glæde, som
folket havde over at Herren havde sendt dem
pastor Rasmussen til prest. Pastoren var tak-
nemmelig, sagde han, til Gud først og fremst
og derpaa til alle venner for udbist hjærli-
ghed. Denne fest afholdtes den 7de og 8de
Juni 1916.

—M.

Minamissionen

Tengcheo, Sonan, 12te Mai 1916.

Kjære venner:—Den 8de Mai var der be-
stemt at vi skulde komme til Bianchi. Dette
sted ligger affides, saa af den grund har det
ikke været nogen udlænding der før. Jeg
vidste, at det var theater i byen og jeg ventet
hauset over at alle var venlig stemt. Mange
raabte: "Her er Han sjaa je (mit kinesiske
navn) fra Teng cheo." Andre sagde: Keoling
Kwan, og andre sagde: Hvad hun siger er
sandhed. Kun to nævnte, at havemennesket
var ankommen. So de har været til teltmø-
det i Keoling Kwan og hørt os tale den højeste
lære. Snart var kapellet fuldt med kvinder,
og vi fik et bord og en bænk sat ved muren
ret over for kapellet, og der stod jeg med nogle
bøger i haanden, medens brødrene skiftede
med at tale. Paa en kort tid var ca. 175
evangelier og traktater solgte. Inde i kapel-
let talte Mrs. Rang og en Kung fra Keoling
Kwan. Traf her en kvinde 50 a 60 aar som
for 20 aar siden har hørt evangeliet i Sanshi

provinc. Hun blev saa lykkelig da vi kom. Til trods for at det var 20' aar siden hun har hørt Guds ord forkyndt, husket hun noksaa meget og var sikker paa at denne lære er den sande. Hun talte snart til den ene, snart til den anden om at de maatte købe bøger. Denne lære bringer lykke! Ja, tænkte jeg, gid alle vilde modtage denne lykke! Den 9de Mai maatte vi skilles med vennerne der og skynde os til Uenchang 25 mil derfra. Reiene var daarlige og vi kjørte fort. Stakkels Mrs. Hwang, hun blev saa syg af rystingen. Ja, det var ikke stort bedre med mig. Glad blev vi, da vi endelig naaede frem og fandt teolog og Mrs. Reib og søn der. Nu overlod vi aftenmødet til dem og gik tilfjæds. Der er altid en vennetreds der. Det er muhammedinden Mrs. Ma tong shang, som i syv maanedes har levet der. Det skal siges til hendes ære, at hun har faaet sine venner til at tage del i arbeidet. Børn og voksne hjælpes ad at læse, synge og bede,—ja, bede—det kunde de alle, og ikke stod de tilbage, naar det gjaldt at tale. Hendes to sønner har været hendes sorg. Nu har de vendt bladet om. Den ældste er aldeles utrættelig til at holde paa og tale til folk om frelsens vej. Vøn, høn! Det gjælder at bede meget, siger Mrs. Ma. Ja, kjære Jesus, lær du ogsaa mig mere af denne kunst.

Zentien er fremdeles et vildt sted. Den 4de Mai var det bestemt at vi skulde begynde et tre dages møde der. Det traf til at være teater paa samme tid. Den første dag gik det bra. Den anden dag talte vi paa tre steder paa samme tid. Net som det var røg de op i slagsmaal bare et stenkast fra hvor jeg stod og talte. Der gik ilbud til flegtingerne af de to stridende, en mils borte derfra. Inden tre timers tid var der slag mellem de to flegter, to dræbtes og ca. tytte saaredes. Der var tusinder af tilskuere. Saa begyndte nogle at skjælde ud et par af vore kristne som stod og talte Guds ord. De greb efter haarfletten, og det var nær ved at blive opløb. Jeg traf til at være nær og fik det stanset med det samme. Men da skyndte vi os bort saa fort vi bare kunde og takket Gud for at det ikke gik værre. Sal. 138: 1—8. —Jda Grojeth.

Nogen ord om bladlæsning.

I min ungdom boede jeg et sted, hvor der lige ved siden af mit hjem boede en gammel rig mand. Han holdt flere blade, og naar posten var kommet, saa kom han til mig og vilde saa mig til at læse bladene for ham, da han selv havde vanskeligt for at læse. Ja, jeg havde jo heller ikke noget imod at saa høre noget nyt.

Men saa blev jeg var, at denne bladlæsning havde en skadelig indflydelse paa mit indre liv, livet i Gud. Saa traf det sig en dag, at jeg kom i samtale med min provst, en gammel troende mand, om denne sag. Saa spør han: Naar er bladene rarest? Jeg kunde ikke godt svare paa dette spørgsmaal. Saa siger han: Jo, før du har faaet dem.—Dette har jeg ikke kunnet glemme; thi er det ikke altid saa, at naar bladene er kommet, saa griber vi af en slags iver efter at saa fat i dem snarest mulig, og naar vi da saa har læst dem, saa maa vi tilstaa, at det hele var lidet værd.

Jeg har rejst ikke saa lidet blandt bortfolk og har altid nogen gode bøger med mig for salg, og naar jeg saa byr disse frem, saa faar jeg ofte det svar, at de har ikke tid til at læse, og naar jeg saa kommer ind i deres huse, saa ser jeg, at der ligger en hel del blade, baade norske og engelske. Disse har de dog tid at læse.

Denne bladlæsning og ved siden deraf betragtning af fotografier, det er gjerne den aandelige føde, som de byr sine venner, som besøger dem. Dette er dog intet andet end af djævelens snedige frigskunster.

Jeg har længe tænkt at skrive noget om denne sag; men det, bare at tænke, det er til ingen nytte, om det ikke kommer til gerning. Det har vel ikke kommet længere nu heller; men saa traf jeg til at saa fat paa en bog af den bekjendte Otto Juncke, hvori han kommer ind paa dette kapitel om avislæsning, og nu skal jeg herved meddele endel af hvad han siger om denne sag:

Efterat han har talt om den daarlige

O, lad os dog se til, hvorledes vi læser eller hører. Hvorfor trænger Guds ord saa fjelden ind i vort hjertes dyb? Ikke mindst fordi vor aand for det meste er proppet med anden læsning. Jeg vil ikke tale om romaner og lignende, men kun nævne aviser. Med hvilken iver kaster ikke de fleste folk sig over dem, baade dannede og udannede, hver dag paanyt, ofte to-tre gange om dagen! Man skulde tro, at de fik manna fra himlen, og dog faar de kun ekstrakt af alt det, som denne verdens stidne, urolige hav fortvæet skummer op. I denne min ørkenid tillod jeg mig den luksus hver dag at ofre to-tre minutter paa de politiske aviser; de kirkelige blade derimod fik slet ikke audiens. Jeg tror ogsaa, det er rigtig at indskrænke denne læsning til det mindst mulige, naar Gud fører os ud i ørkenen for at tale med os. Jeg ser kun efter, hvad man for skams ihld maa vide. Verden befinder sig ikke daarlignere for det, og jeg befinder mig bedre.

Saa, er det ikke vanvid—er det ikke et slags selvmord, at man daglig, maasse flere gange om dagen, fylder sin aand og sin fantasi med alle slags gyselige historier, beretninger, billeder, vittigheder, løgne, simpelheder, eller dog med ting, som man tilbørlig ikke forstaar, eller hvoraf man ialfald ikke kan høste nogen nytte? Jeg spør: hvad fornødt er der i at læse disse utallige mord- og skandalhistorier eller at gennemløse alle disse endeløse retsforhandlinger, som kun roder op i altsens smuds? Alt er rørt sammen i en sliq avis, og hvad er det, man træver for sin aandelige mave, naar man sluger det altsammen? Rigsdagsdebatter, konervative og radikale møder, historier, om utrofskab, teaterffandaler, rideklubbens anliggender, jernbanelykker, valgagitationer, dynamitattenter, koleraens tiltagende, en kamel er født i den zoologiske have, mord, nye styreprojekter, udstilling af patagoniere, børsmanøvrer, La Morgues hemmeligheder, forfalskning af levnetsmidler, reklamer, hungersnød i Rusland, gadeoptøier i Cincinnati, jordskjælv i England, rædsler fra vivisektionen i Wien, amerikansk flæsk, skibbrud i kanalen osv. osv.

Der sidder nu mændene, og desværre kun altfor ofte ogsaa kvinderne—folk, der ikke har nogen tid tilovers til at bede og læse Guds ord—der sidder de timevis og propper sig med dette uhyggelige blandingsgods, og bagefter er de blit saa fortunlet af det altsammen, at det er, som et møllehjul gik rundt i deres hoved. Men selv om ikke dette var tilfældet, selv om man beholdt det altsammen, vilde det være ligesaa galt. Nei, det var endda værre!

O, denne lidenstaa for aviserne er en af vor tids værste sygdomme. Den forstyrret alle ideelle anlæg. Den ødelægger fremfor alt smagen for det ensfoldige gudskord. Ja, dersom det var dannelse, at man kjendte til alt dette, som foregaar eller maasse kunde foregaa i verden—hvis man for at være dannet maatte kunne snakke med om alt sadant, ja da maatte avisen rigtignok være Alfa og Omega i vor dagsorden. Men jeg tænker, at den i sandhed dannede viser, hvad han er, der ved at han de tusen gange med glæde siger: "Jeg forstaar mig ikke paa denne sag, og altsaa taler jeg heller ikke derom." De dannede mennesker, som er dygtige paa et af livets onraader, gjør menneskeheden mere nytte end disse uhyggelige overfladiske hoder, som snakker om alt, og som dog aldrig har en tanke, som fortjener at kaldes saa.

Jeg ved meget vel, at mange nu vil føle sig fornærmet. De mener, at de som statsborgere—hvad der nu om stunder vil sige det samme som et stykke af en verdensherfker—dog maa vide besked. Ganske vilde vi heller ikke kunne undvære aviser, og enhver maa se vel efter, at han faar fat i den rette. Men en avis, som ikke gennemtrænges af et sædelig alvor, der ikke i det mindste har ærefrygt for den kristelige verdensbetragtningss guddommelige sandhed—den skulde ingen sand kristen taale i sit hus!

Dog, derom ved leilighed.—Altsaa—man maa ha en avis; men man maa ikke læse i den bestandig, og man maa ikke læse alt i den. I almindelighed bør man være hurtig færdig med den. Man finder let det som er vigtigt; det søger det spærrede tryk for. Saa

maade, hvorpaa Guds ord ofte blir læst, saa fortsætter han:

blir det drøbttygget ti, hundre gange i forrespøndancer og ledere, isald man ikke senere lar det flybe som en bild "and."

Dog, nok om dette sørgelige emne. Der som denne stemme fra ørkenen tjener til at vise nogen folk, som hidtil ikke har havt tid til at bede og læse Guds ord, holde andagt og gaa i kirke—dersom denne stemme tjener til at vise dem, hvorledes de skal saa tid dertil, saa er jeg lige glad, om mange redaktører, referenter, politikere og folk i lignende stilling blir brede paa mig. Men de bedste af alle disse vil være de første til at understøtte mig."

Saa langt Otto Juncke fra hans bog kaldet "Ørkenblomster." I almindelighed er det jo saa at den, som vil gjælde for at være et skikkelig menneske, vil nødig ha nogen videre omgang med raa, liderlige mennesker. Men unyttig og tilbøls liderlig litteratur, baade i bøger og i aviser, byr de dog velkommen. Det er vel ingen som tilfulde forstaaer, hvilken ødelæggende virkning en daarlig litteratur udøver, især paa ungdommen. Derfor lad os rense vore huse for alt saadant enten det er aviser eller bøger. Men det er noksaa vanskelig; thi baade bøger og blade med en kristelig titel indeholder ofte meget usundt i form af fortællinger eller rettere skrøner.

—S. Pettersen.

Stikke og Ustikke.

S. S.

IX.

Skilsmisse.

Sermed menes naturligvis egteskabs-skilsmisse. Med denne sag er vi komne til den værst udfik vi endnu har nævnt. Paa det sociale omraade er der fortiden neppe nogen foreteelse, der for kirke og nation er saa skjæbnesbanger og faretruende, som den stedse omsiggribende skilsmisse praksis. . . . a.sis

Det er heller ikke bare en udfik; det er synd. Saa længe en praksis maa benævnes

som kun en udfik, kan der være delte meninger om den sag. Men naar Guds ord dømmes en ting som synd, kan og bør der ikke mellem kristne folk være delte meninger derom. I den lutheriske kirke har Guds ord været høieste, afgjørende autoritet for tro, lære og liv. Endnu er det vor kirkes bekjendelse. Lad os da se lidt paa

Skilsmisse i bibelens lys.

Enkeltheder og bispørgsmaal kan vi her ikke gaa ind paa. Vi vil kun dra frem og pege paa et par store klare linjer hvorom der ikke kan tvistes, saafandt vi vil bøje os for ordets autoritet.

"Svad Gud har sammensøiet skal et menneske ikke skille." Saa lærer Guds ord. Det er idealet. Da fariseerne talte om skilsmisse og skilsmissebrev (Mat. 19), svarede Jesus: Det var ikke sli fra begyndelsen. Det var hjerternes haardhed som fremtvang den ordning. "Det kristelige egteskabs ideal er det livslange, monogame (engifte) egteskab uden skilsmisse." Skilsmisse er i alle tilfælde i strid med dette ideal, og i de fleste tilfælde har den vistnok heller ikke de moralske berettigelse som Guds ord indrømmer.

Indrømmer da Guds ord nogen ret og gyldig grund for skilsmisse? Ja. Ifølge Mat. 19: 9, nævner Jesus een saadan grund, nemlig egteskabsbrud (utugt). Den lutheriske kirke har altid hævdet, at paa grundlag af dette ord har den uskyldige part ret til at søge skilsmisse. Det staar dog ikke at han skal eller at det er hans pligt. Dette slags brud er den ethiske amputation, som op hæver egteskabet. Vor kirke har derfor ogsaa altid hævdet den uskyldige parts ret til at indgaa i nyt egteskab.

Det er i Guds ord nævnt kun denne ene grund for skilsmisse—absolut skilsmisse med ret til nyt egteskab.

Taler Guds ord om nogen anden slags skilsmisse? Ja. I 1 Kor. 7 finder vi noget om den saakaldte begrændsede skilsmisse (seperation). Det vil sige, naar en mand og hans hustru slet ikke kan leve sammen i fred og skikkelighed, eller naar den ene af par-

terne ikke vil leve med den anden, "jaa faar han gaa." Men her siges ikke, at det er gyldig grund for absolut skilsmisse eller at egtetsskabet er opløst, og selvfølgelig kan ingen af dem indgaa nyt egtetsskab. De er nemlig for Gud og hans ord frendenes hinandens egtetsskab, bare det, de lever ikke sammen. Dette er den saakaldte separation. Det er en forstansning imod skilsmisse og et forsvaret for Jesu ord om den sag. Dette er de to store linjer vi har brug for. Dette: Guds ord gir en gyldig grund for absolut skilsmisse, og Guds ord tillader under visse forhold separation. Nu til

Statens Løve.

Jaa, hvad lærer saa det? Hvordan fremmer de med Guds Lov?

Som bekendt har hver stat sine egne love om egtetsskab og skilsmisse. En undersøgelse vi gjorde for flere aar siden bragte for dagen følgende. Angaaende grunde for absolut skilsmisse var deres antal i de enkelte staters love meget forskellige, fra een (i New York) til 14 (i New Hampshire). Iowa greier sig med et halvt dusin. Til sammen var der i staternes love nævnt 42 forskellige grunde, af hvilke hver for sig var grund nok til at faa absolut skilsmisse. Og bibelen havde en grund! For begrænset skilsmisse (separation) var opført 32 forskellige grunde. Nu finder jeg angivet ialt 25 grunde. Denne reduktion har sin grund mere i en ny klassificering end i lovenes revision mod det ideale.

I lyset af Guds ord maa det siges, at her har vi en saare slap lovgivning. Dog dette er ikke noget nyt for folk. Derimod vil det vist være helt nyt for mange, at i vort gode gamle fedreland Norge er det fortiden endnu meget lettere at bli løst fra det egtetsskablige baand end her. Ser kan man nok faa det gjort hurtigere—det var ikke Amerika ellers—men her letvindere ifølge den nye skilsmisjelov. Vi har set det paa tryk, at næst efter Japan er der intet civiliseret land i verden, hvor det nu er saa let at faa skilsmisse som i Norge. Saabidt vi kan se, er det sandt. Denne nye lov har da straks ført

til en stærk "fligning i skilsmisjernes antal", hedder det hjemmefra.

Ligesom der her i landet arbejdes for at faa en for alle stater fælles lov om egtetsskab og skilsmisse, saa er der fortiden hjemme fremlagt et udkast til fælles lov derom for de tre skandinaviske lande. Det vilde være godt om en sliq lov kom istand.

Lidt statistik.

Paa grund af hjerternes håardhed og denne slappe lovgivning er skilsmisjesituationen ikke meget opmuntrende, tværtimod. For 40 aars perioden (1867—1900) har vor regering udgivet en meget fuldstændig og omfattende rapport om disse ting. Der faar vi vide, at i den første halvdel af dette tidsrum vokset landets folkemængde 60 procent, mens skilsmisjernes tal vokset 157 procent. I den sidste halvdel voksede folkemængden med lidt mindre end 60 procent, mens skilsmisjerne øget med over 160 procent. Der var en skilsmisse for hvert 12 egtetsskab, eller med andre ord: Hvert 12te egtetsskab endte med skilsmisse. I vort county (Woodbury) var der i det sidste aar vi har statistik for (Juni 1914—Juni 1915) 202 skilsmisser eller en for hver 5 egtetsskaber. Det er sandt, somme fra Nebraska og fra Syd Dakota flyttede hid for anledningen, men paa samme tid kom her langt flere for at bli viet, saa det blir uhyggelige tal alligevel. Hvor hører det hen? Hvad blir resultatet af denne udvikling? Saa spør nu baade statens og kirkeens tænkende mænd.

En mørk sky.

I nævnte regeringsrapport er der 4 karter over U. S. Paa disse karter er der med mørke streger og ruter for hver stat illustreret skilsmisjernes stadige vækst for hvert tiaar fra 1870 til 1900. Kartet blir mørkere og mørkere for hvert tiaar som gaar. Statistikeren siger ogsaa: "Skilsmisjerne er som en mørk sky, der stadig samler sig og trækker op over landet." Det er og en af de mørkeste skyer som for tiden trækker op over vort land og kirke. Den afficerer begge. Det er særlig kirken i byerne, for hvilken dette problem først blir aktuelt, og er det allerede.

Den gode strid.

2 Tim. 4: 7.

Et rigt liv er nær ved at bli afsluttet; et kampens og et stridens liv. Naar vore liv engang slukner, da kan det siges om endel, at afslutningen kommer (som en stilhed efter stormen). Et i kamp og strid bærende liv afløses af evighedens stilhed og ro. Det er krigen, der er afblæst. Baabnene er nedlagt. Stridskræfterne er beordnet bort fra kamppladsen. Andre livs afslutning kan bli helt modsat. Døden kommer som en naturlig afslutning paa et langt eller kort liv, levet i stilhed og fredelige forhold. Det er lyset som er udbændt, og slukner.

Til den første slags mennesker hørte Paulus. Hans liv var et kampliv fra først til sidst; nidkær og udholdende. Det falder indenfor to perioder. Tiden før og efter sin oplevelse nær Damaskus, læs Ap. gj. 9: 1 følgende sammenlignet med Filip. 3: 3—9. Det store ved afslutningen var, at han kunde sige: "Jeg har stridt den gode strid." Det kan ikke alle. Mange har ført, og ført tilende en **ond** strid. Det gir ingen god samvittighed ved afslutningen, saafom tilfældet var med Paulus og med alle gode stridende sjæle.

Hvilken livsstrid kan saa siges at bære en god strid? Det er den aandelige, den evige. Eller om vi vil udtrykke det saadan: **Striden i Kristus—og for Kristus.** For Paulus som for enhver kristen ellers, har den gode strid tre hensyn til at tage. Det er hensyn til sig selv personlig—til andre mennesker og til Jesu Kristi evangelium. **Personlig** var det en strid imod satan, imod fjædet, Gal 5: 17, mod verden, mod onde magter under himmelrummet. Ef. 6: 11, f. Hans stridsvaaben var ikke fjædelige, men aandelige. 2 Kor. 10: 4. Denne strid som her afbildes, den kjender enhver sand kristen. Saa, vi hør kjende den. Den er et af de sikre merker paa tusinder kjæmpet og holdt ud indtil enden. "at vi staar i naade hos Gud." Og god er denne strid, fordi den har sjælens evige frelse til maal. 1 Pet. 1: 9. I denne strid har tusinder kjæmpet og holdt ud indtil enden.

De har ombyttet stridskræfterne med hvilen og faat seirens palmer i sine hænder. Ab. 21: 7. Men mange ligger ogsaa faldne "som paa veien var." De holdt ikke ud. Striden var dem for haard, og de gav tabt, fjærend kongen hentet dem. "Bestandigheden vil alene vinde." Saa, "vi vil vor korte tid staa fast og vinde."

Foruden denne strid kjender Paulus ogsaa den strid, der havde **andre menneskers sjæle** til gjenstand. For sine brødre efter fjædet, at de maatte bli frelst. Rom. 9: 2, at de troende maa bli trøstet og sammenbundne i Jesu kjærlighed, saa en fuld indsigt i kundskaben om Guds hemmelighed. Kol. 3: 1. Saa, for at han selv kunde fremstille menigheden i sin herlighed, uden plet eller rynke, helleg og ulastelig. Ef. 5: 27.

Saa mennesker har levet saa **helt** for andre som Paulus. Kunde vi alle lære af ham, hvordan vi ved høn og formaning, i kjærlighed og sandhed skulde tage os af de svage og fjædelige og hjælpe dem til at staa fast i troens gode strid. Lænt ogsaa paa Jesu ord til Peter: "Satan begjærte at sigte dig som fjæde, men jeg had for dig. Luk. 22: 31.

Endelig var Paulus' strid en strid for **evangeliet**, at det maatte vinde indgang blandt flere mennesker til tro og frelse. Selv havde han erfaret Guds evangelium som en kraft til frelse. Rom. 1: 16. Derfor var det ham saa om at gjøre at evangeliet naaede alle mennesker med sit evig gode budskab: "Nu stille væggen ned er brudt; fra naaden ud er ingen fjædt. Guds Sønns blod alle gjaldt." 2 Kor. 5: 15 f.

I vor tid forkyndes ordet hjemme og ude blandt hedningerne, som aldrig før. Maatte frugterne fjændes. Gvis de kommer, da er det som følge af at der arbeides, der ofres, der bedes af et Guds folk, der strider den gode strid.—Nicolai Tvedt i Kr. Kirkeb.

Den bedste velkomsthilsen: "Kom hid, min Faders velsignede, og arver riget, som eder er beredt fra verdens grundvold blev lagt."

At være rettelig kaldet.

(Rite vocatus.)

En indsender i dansk Kirkeligt Dagblad, der underskriver sig "En landsbyprest," gir en udmerket beretning, som vi tillader os at gjengi fra nævnte blad.

Jeg husker endnu saa tydeligt "Bitte-Kresten" fra den tid, da det var trangt for indremission.

Der var kommet en ny prest til sognet, en der holdt strengt paa de kirkelige og geistlige former.

Derfor holdt han ikke af den virksomhed, som Bitte-Kresten drev i sognet og forresten ogsaa for en del udenfogns.

Bitte-Krestens virksomhed var forøvrigt ikke saa let at beskrive, for han var lidt af alt, missionær, folkeportør og sjælesørger, saadan ganske privat, naar han havde tid.

Han var ellers træskomand af profession, men i sine ledige timer var det han drev den nævnte virksomhed.

Kresten havde nemlig paa sine gamle dage faaet det store møde med Gud, der gjorde ham til et salig menneske, saa salig at han ikke kunde beholde saligheden for sig selv.

Han maatte ud. Han begyndte med at besøge syge og lidende, men hans virksomhed udvidede sig hurtig. Naar han kunde faa lov til det, samlede han folk til et "Bittemøde" i en stue eller lade. Der fortalte han saa jævnt og ensfoldig om, hvor godt det var at komme til Jesus og faa sine synder udslettet. Ellers gik han rundt fra hus til hus med traklater og talte med de enkelte om deres saligheds jag.

Og han var næsten alle steder velkommen. Thi hvor Bitte-Kresten traadte ind, bragte han ligesom et pust af lys og trøst og glæde med sig.

Men den nye prest var ikke glad ved Kresten, hvis virksomhed han nærmest saa paa som en kirkelig uorden, der stred baade imod skriften og den augsburgske konfession.

En dag lod presten ham kalde hen i presteaarden. Kresten kom straks.

Saa snart han var indenfor døren til

studerbærelset, traadte presten hen til ham og sagde myndig:

"Si mig, min gode mand, er De profet?"

Profet! Kresten saa dum og stum paa presten. Han anede ikke hvad han mente.

"Eller hyrde?"

"Nei, hr. pastor, jeg er træskomand."

"Eller lærer?"

"Din jeg er lærer? Nei, jeg er kun et enfoldig menneske, der aldrig har lært noget."

"Svorfor har De da paataget Dem en hyrdes og lærers gjerning?"

"Svem kan dog ha sagt — —?"

"Det siger alle. De præker jo."

"Nei, hr. pastor, det er jeg for ringe til. Jeg aflægger kun et bitte vidnesbyrd, naar det kan falde."

"Ja, sniksnak! De udlægger fristerne offentlig i forsamlinger."

"Ja, efter ringe evne."

"Men det har De ingen ret til."

"Svorfor, hr. pastor?"

"Fordi, ja, min gode mand, der er noget, der heder rite vocatus."

"Rite vo—hvad for noget?"

"Rite vocatus!" raabte presten. "Det staar i Augsburgerkonfessionens artikel 14, og det betyr at være rettelig kaldet, det vil sige kaldet af den kirkelige menighed. Ellers maa man ikke lære offentlig. Men hvem har kaldet Dem?"

"Det har Gud, hr. pastor. For jeg skal si Dem, i samme øjeblik jeg blev fyldt af Guds fred og glæde, kunde jeg ikke styre mig men maatte ud og fortælle andre, hvor lykkelig jeg var blevet. Sjender De ikke nok det, hr. pastor, denne underlige trang, denne indre tvang—"

"Det kommer ikke sagen ved, hvad jeg Sjender," svarede presten og tilføiede afsluttende: "Men det faar være nok. Jeg har ladet Dem kalde for at advare Dem, fordi jeg mener, De bringer forvirring og uro i menigheden ved Deres selvbestaltede virksomhed."

"Ja, hr. pastor, gid der kunde komme lidt mere uro i menigheden, for jeg synes, den sover — —"

San kom ikke videre. Presten aabnede døren, og Kresten forstod, at han skulde gaa.

Paa veien hjem gif han og grundede paa det mærkelige "rite vocatus." I det samme kom en gut løbende og raabte:

"Kresten, du maa komme ind til mor, hun er ved at dø."

Lidt efter sad Kresten ved den døende kvindes seng, og her fik han lov til at hjælpe en kjæmpende sjæl hen til Jesu kors. Lidt før hun lukkede sine øine, greb hun hans haand og sagde med straalende blif:

"Na Kresten, du kom, som du var kaldet af Gud."

Og Krestens øine straalende omkaf med den døendes.

Kaldet af Gud! Det var nok alligevel det, der mentes med at være—rettelig kaldet.

(Fra Hjerte til Hjerte.)

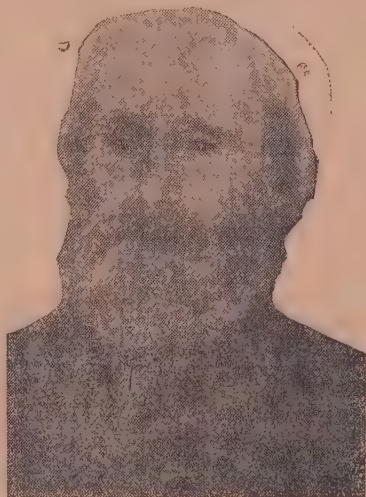
Senjovet.

Peter Andreas Gullefson døde i sit hjem nær Rutland, N. D., den 18de Mai 1916 og stedtes til hvile den 21de samme. Han opnaaede en alder af noget over 83 aar. Han var født den 8de April 1833 paa gaarden Mula, Gennæs prestegjeld, Nordland, Norge. Han blev gift i 1871 med Maren Mathæa Nelson og levede paa gaarden Mula, qu til de i 1882 udbandrede til Amerika. De kom først til Fargo, N. D., og boede der et par aar. I 1884 tog de sig homestead to mil fra, hvor Rutland nu er. Her har de boet siden.

P. Gullefson og hustru havde 8 børn, indtil de i 1882 udbandrede til Amerika. Fire sønner og en datter lever her ved Rutland, nemlig Nels og Martens, der begge har familie, Synneve gift med B. Giske, John og Conrad. Ligesiden han bosatte sig her ved Rutland, har P. Gullefson været interesseret i kirkeligt arbejde, ja, før ogsaa for den sags skyld. Pastor Bersten Anderson og pastor Gustav Westerlund, som han var kjendt med ogsaa fra Norge, var hans gode venner. Westerlund var hans nabo i flere aar, indtil han flyttede til Horace. Bersten Anderson

beføgte dem flere gange i de første aar af nybyggerlivet. P. Gullefson var en af de første jettlere her og har prøvet nybyggerlivets mange besvær. Han var med at organisere Nordlands menighed her. Deres første prest var Gustav Westerlund.

Gullefson var levende interesseret i Guds riges fremme og gav rundhaandet baade til indre og ydre mission. Naar prest eller emissær kom rundt, fandt de altid god modtagelse hos ham. Han omgikkes Guds ord

Peter Andreas Gullefson.

daglig og søgte deri næring for sit aandelige liv.

I fjor vinter fik han et slagtilfælde, som tog haardt paa ham. Han kom sig dog noget igjen, saa han udover sommeren 1915 kunde bære oppe det meste af tiden; men rundt jule-tider sidst blev han liggende tilfængs stadig og kræfterne tog af mere og mere, indtil han stille og fredelig sovned ind i den sidste søvn i troen paa sin Frelser Jesus Kristus.

Hustru, børn, svigerbørn og 13 børnebørn føler tungt savnet af en god egteskælle, fader og bedstefader. Deltagelsen ved begravelsen viste ogsaa, hvor meget afholdt han var i nabolaget.

Pastor Tollefson, forrettede i sørgehuset og ved graven

Fred med hans støv, velsignet hans minde.—P. G.

Mrs. Britha Bendickson Fjerstad død.

Mrs. Britha Bendickson Fjerstad døde i sit hjem i Søndre Zumbro menighed i Town of Canisteo, Dodge Co., Minn., den 3die April 1916 i en alder af 87 aar, 4 maaneder og 29 dage. Hun havde ikke følt sig frisk paa flere aar og maatte i de sidste maaneder for det meste holde sengen og havde sommetider store smerter.

Mrs. Britha Bendickson Fjerstad var født i Bifs prestegjeld, Sogn, Norge, den 4de November 1828. Der voksede hun op og levede indtil hun blev gift med Stefen Ness, hvorefter de reiste til Amerika; men kun faa aar senere døde hendes mand. Dette ægteskab blev velsignet med to sønner, hvoraf den ældste døde som lidet barn, og den anden, Christen Stevenfon, Brookings, S. D., overlever sin mor.

I 1863 blev hun gift med Peder C. Fjerstad og boede ved Salem, Minnesota, til aar 1866, da de flyttede til Canisteo township ved Kasson, Minn. Dette deres ægteskab blev velsignet med syv børn, hvoraf fire overlever sin mor. Den 16de December 1903 døde hendes mand, og Mrs. Fjerstad blev enke anden gang.

Mrs. Fjerstad var en sjelden from kvinde. Hun havde en særegen klar forstaaelse af synd og naade, erhvervet ikke bare ved læsning af Guds ord, men ogsaa i erfaringens skole. Og paa grund af hendes klare indsigth i Guds frelsesplan i Kristus Jesus, og hendes aandelige erfaringer, blev hun til stor hjælp for mange søgende sjæle. Hun var som en aandelig mor for mange.

Hun var et virksomt kirkemedlem og var aktiv interesseret i alt menighedsarbejde. Saavel hun som hendes mand var blandt grundlæggerne i Søndre Zumbro menighed, og mange er de baade blandt Herrens tjenere og andre, som i hjær erindring mindes Mrs. Fjerstad med taknemmelige hjerter for modtagne gaver i pundne dage. Hun var en trofast hustru og medhjælp i livet, en hjærlig og omsorgsfuld mor. Hun havde omsorg for sine børns aandelige, saavelsom timelige vel,

og hun bar dem ogsaa paa bønnens arme baade tidlig og sent; og det skal siges til Guds ære og tak til ham, som hører sine børns raab, at hun ogsaa fik prise Herren for bønshørelse, idet hun fik se og erfare, at de af hendes børn, som endnu er tilbage, vandrer paa veien mod det himmelske hjem. Hun havde ofte haarde aandelige brydninger, som udfjæmpedes i hendes sjæl, men ved Guds naade holdt hun ud og bevarede troen til sin sidste stund.

Sos sine kjære børn Bendik B. Fjerstad og hustru nød hun den bedste pleie i flere aar, og der fik hun ogsaa tilbringe sine sidste øjeblikke, der med hellig længsel fyldte hendes sjæl med forvisningen om en fuld syndernes forladelse og barneret hos Gud, afventendes forløsningens time.

Afdøde sørges over og savnes af følgende: Mrs. B. S. Fjerstad, Canisteo; Christen B. Fjerstad, Elkton, S. D.; Christen Stevenfon, Brookings, S. D.; Bendik Fjerstad, Canisteo; Carl P. Fjerstad, Rochester, Minn.; Mrs. J. S. Nabh, Luck, Wis.; Mrs. pastor J. A. Bjerke, Park River, N. D., og en sønnebatter Miss Minnie Fjerstad, som blev opfostret hos sin bedstemor, samt mange børnebørn.

Begravelsen fandt sted den 7de April under stor deltagelse. Undertegnede forrettede i hjemmet, i kirken og ved graven.

Saa er atter en af de gamle, trofaste i landet gaat ind til den evige hvile. Fred med hendes støv! Velsignet være hendes minde! Gud gibe os alle et saligt møde paa opstandelsens store og herlige dag!

—C. G. Eidnes.

Fra Gondick, Minn.

Som bekendtgjort i Budbæreren havde Red Riverdalens indremissionsforening samtalemøde i Immanuel's menighed af Gauges Synode, Torsdag, Fredag og Lørdag, 8de til 10de Juni. Samtaleemnet var indbydelsen til den store nadvere (Luk. 14: 16—24).

Lægbrødre baade fra den Forenede Kirke, Trifirken og Gauges Synode var nærvæ-

rende og deltog med sine vidnesbyrd i samtalen. Det var rigtig godt og af Gud velsignet møde. Beiret var skjønt og mange folk samlede.

Pintjesdag og anden Pintjesdag havde vi rigtig festdage iblandt os baade i Bethania menighed i Berner og i Immanuel's menighed i Queen. Paa førstnævnte sted konfirmeredes første Pintjesdag 4 gutter og 9 piger. Og i Queen 2den Pintjesdag konfirmeredes 3 gutter og 6 piger. Begge kirker var fyldt til trængsel af en interesseret og opmærksomt lyttende forsamling. Maa Gud fremdeles velsigne disse unge, som syntes i særlig grad at være grebne af dagens og handlingens alvor.

Den 30te Juni samt 1ste og 2den Juli skal Bethania menighed i Berner have samtalemøde, hvortil enhver er velkommen.

Skjeds møder i Gonbick. Samtaleemnet blir den 2den artikel, om gjenløsningen.

Vi venter flere præster og lægmænd og vi ber, tror og forventer et af Gud rigt velsignet møde.

I Sions menighed, Town of Eddy, skal 4 gutter og 4 piger konfirmeres sidst i Juli eller først i August. Ogsaa der besøger mange møderne, og arbeidet løber godt for fremtiden. —Ludvig Ellingson.

Fra Arbeidsmarken

Det berettes at pastor L. L. Nesvig i Lakefield, Minn., har antaget kald fra Bor Frelser's menighed i Stoughton, Wis.

Pastor L. J. Knutson blev ved Iowa kredsformand, pastor Geidal, indsat i sit nye kald i Jackson county, Minn., Søndag den 28de Mai, i Gauges menighed paa landet paa formiddag og i Des Moines Valley menighed i Jackson paa eftermiddag.

Pastor J. J. Lee, før prest i Stoughton, Wis., blev indsat i sit nye kald i og ved Radcliffe, Iowa, Pinsedag, i menigheden i byen Radcliffe paa formiddag og i Garden

City paa eftermiddag. Indsættelsen udføres ved kredsformanden for Iowa kreds, pastor Geidal.

Tirsdag aften den 20de Juni, altsaa under aarsmødet, holdtes et pent bryllup hos Mr. og Mrs. prof. Stageberg i Red Wing. Det var Mrs. Stagebergs søster, Mrs. C. R. Gill, som da blev egteviet til pastor M. J. Westphal. De nygifte reiste paa en kort visit til Chicago og siden til Michigan City, hvor Westphal har sine slegtninge. Siden drager de til Cereal, Canada, hvor pastoren har sit virkefelt. Maa lykke og Guds velsignelse følge dem!

Den lutheriske lærerforening

af religionskolelærere inden samtlige nord-lutheriske kirkesamfund agter at afholde sit første aarsmøde i Bethlehemskirken 14th Ave. & 18th St., So., Minneapolis, dagene 21de, 22de og 23de Juli d. a. Følgende foredragsholdere er hidtil sikret:

Prof. D. G. Ristad, Fergus Falls, Minn.; Mr. Carl Raugland, Minneapolis; prof. Rydahl, Augsburg Seminary, Minneapolis; Rev. L. P. Thoorbreen, St. James, Minn.; prof. S. Strand, Madison, Minn.; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn.; prof. K. Løfensgaard, Madison, Minn.. Prædiken ved Rev. C. R. Solberg. Muligens flere talere.

Følgende emner vil bli behandlet: Bibelhistorie for begyndere, indledet af Miss Ida Johnson; bibellæsning i religionskolen, indledet af lærer L. Olson; den første nord-undervisning, indledet af Magnus Johnson; vor organisation, konstitution, m. m. Forøvrigt alle de ting vedrørende vort arbejde og vor stilling som maatte fremkomme. Recitations, papers, sang, musik osv.

Indmeldelser inden 15de Juli til Mr. Carl Raugland, 520 2nd Ave. So., Minneapolis. —Bestyrelsen.

Til de nord-lutheriske præster i Alberta.

Bestyrelsen for "The Alberta Norwegian Lutheran College Association" har organi-

feret et præfekturhus for alle lutheriske præster i Alberta og arrangeret følgende program som holdes, om Gud vil, ved Camrose College, Camrose, Alta, fra den 11te til 14de Juli 1916, begge dage indbefattet:

Tirsdag 11te Juli.—Kl. 8:45, andagt.—Kl. 9, "Den pastorale omsorg for hjorden", prof. G. M. Bruce.—Kl. 10, "Præsten og konfirmanterne", prof. M. J. Stolee.—Kl. 11, "Kinamissionen", pastor G. W. Landahl.—Kl. 2, "Sjælelivets udblikning hos barnet", prof. G. M. Bruce.—Kl. 3, diskussion.

Onsdag 11te Juli.—Kl. 8:45, andagt.—Kl. 9, foredrag: Ezeiel 3: 17—19, formand dr. L. S. Dahl.—Kl. 10, "Præstens medarbeidere i menigheden", prof. M. J. Stolee.—Kl. 11, "Det personlige element i forkyndelsen", prof. G. M. Bruce.—Kl. 2, "Præsten og anderledes troende", prof. M. J. Stolee.—Kl. 3, diskussion.

Torsdag 13de Juli.—Kl. 8:45, andagt.—Kl. 9, "Hvorfor drive kirkefølelse?" prof. G. M. Bruce.—Kl. 10, "Præsten og ungdommen", (har endnu ikke fikret indleder).—Kl. 11, "Præstehynder", prof. M. J. Stolee.—Kl. 2, "Samfundsforsfatning I", Dr. L. S. Dahl.—Kl. 3, diskussion.

Fredag 14de Juli.—Kl. 8:45, andagt.—Kl. 9, "Missionens plads i forkyndelsen", prof. M. J. Stolee.—Kl. 10, "Gjemmemissionærens opgave", prof. G. M. Bruce.—Kl. 11, "Samfundsforsfatning 2", dr. L. S. Dahl.—Kl. 2, diskussion.

Det er tanken at holde opbyggelsesmøder i kirkerne hver kveld, ledet af de tilreisende.

Dette program tar jo jærlig sigte paa præsten og hver norsk lutherisk præst i Alberta burde benytte denne gylndne anledning at komme sammen med bore ledende mænd fra flaterne og behandle disse emner, som er af saa stor betydning for Guds riges fremme blandt os. Men alle menighedsfolk, som har interesse af at komme, er ogsaa hjertelig indbudt. Dere i Saskatchewan er hjertelig velkommen.

—G. G. Jatland, sekretær.

Bekjendtgjørelse.

Turtle Mountain freds ungdomsforbund vil afholde sit aarlige stebne i Rolette, N. D., pastor R. T. Strands kald, 6te til 9de Juli. Kredsens præster og ellers andre vil venligst merke sig dette og ordne sine bestemmelser sig, at de kan komme til stebnet. Vi ønsker et godt besøgt og velsignet møde. Programmet kommer senere. —M. L. Stueland.

♦♦♦♦

I Studešnes menighed, past. Ellis kald, Pierpont, S. D., holder nordøstre Syd Dakota indremissionsforening sit aarsmøde den 5te, 6te og 7de Juli. Samtaleemne blir Luk. 13: 23—30. —J. Enstad, —D. J. Stetten.

♦♦♦♦

Om Gul vil afholder Mayville freds møde med kirkeindvielse i St. Ansgar menighed, past. D. J. Nesheims kald, den 7de til 9de Juli. Skyds møder i La Moure, N. D., dagen før og mødets første dag. Thema for samtale senere. —G. Moe, —D. J. Nesheim.

♦♦♦♦

Om Gud vil holder Mayville freds møde med kirkeindvielse i St. Ansgar menighed, La Moure og Dickey Co., N. D., pastor D. J. Nesheims kald, den 7de til 9de Juli. Tema: Luk. 13: 22—30. Skyds møder i La Moure dagen før og mødets første dag. Kom mange og kom med bøn om Herrens velsignelse. —G. Moe, —D. J. Nesheim.

♦♦♦♦

The Alberta Norwegian Lutheran College Association holder, om Gud vil, sit syvende aarsmøde ved Camrose Lutheran College, Camrose, Alberta, Canada, Fredag den 7de Juli 1916. Mødet begynder kl. 10 form. Hver menighed tilhørende skoleforeningen anmode om at sende to delegater til mødet. Direktionen møder Torsdag kl. 2 den 6te juli 1916 ved colleget.

—J. R. Davit, pres.

—G. G. Jatland, sek.

Om Gud vil holder Mayville freds møde i Norway menighed ved Aucta, past. L. Langehaugs kald, den 6te til 9de Juli. Thema for samtale: Ef. 5: 6—7. Skyds vil møde i Aucta ligeledes i Northwood hvis veir og føre tillader det. —S. Moe,

—D. J. Resheim.

♦♦♦♦

Fælles søndagsskolekonvention i Silo menighed, Cottonwood, Minn., past. W. Romstads kald den 10de til 12te Juli. Mødet begynder med aabningsprædiken Mandags aften og slutter Onsdags aften. Alle præster og søndagsskolelærere samt andre som er interesseret i gjerningen af fredene tilhørende, Den Lutheriske fritrkte, Gauges Synode, Den Norske Synode og Den Forenede Kirke, indbydes.

—D. Storaasli,

Paa komiteens vegne.

♦♦♦♦

Frankes menighed, past. J. S. Olsons kald, indbyder til fredsmøde den 11te—13de Juli. Dette blir fredsens indremissionsmøde. Samtaleemne: Tit. 2: 11—15. Skyds vil møde de tilreisende i Bloomington, S. Dak., om aftenen den 10de. Det er haab om at indremissionssuperintendent past. L. L. Carlson blir med paa dette møde.

—J. J. Ekarnefs,

—M. B. Loffesmoe.

♦♦♦♦

Vardo menighed, Alta., Canada, indbyder til et Rindmissionsmøde fra 16de—18de Juli. Mødet begynder med prediken den første dag kl. 11 formiddag. Missionær C. W. Landahl fra Rina har lovet at være ved mødet. Gud give et velsignet møde.

—M. J. Westphal,

—S. S. Westby.

♦♦♦♦

Nordvestens indremissionsforening vil afholde følgende møde i past. J. L. Redals kald, Souris, N. Dak.: Foreningens 16de aarsmøde i Turtle Mountain menighed 7de, 8de og 9de Juli. Samtaleemne: "De fire flags sædejord." Luk. 8: 4—15. Tilreisende mødes den 6te i Carbury. Møde i Bethesda menighed, den 11te, 12te og 13de Juli. J. Lesje menighed den 14de, 15de og 16de

Juli. Emne: Joh. 12: 20—26. Skyds for dette møde i Roth den 13de. Vi haaber at mange vil komme til disse møder.

—S. G. Gaugen,

—D. P. Nordstetten.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Gauges menighed, Franklin, Minn., pastor Thomas Hansons kald, vil Madison freds ungdomsforbund møde til stebne der den 2den, 3die og 4de Juli. I Broderlig Hærlighed tillader vi os at henstille følgende begjæring til alle fredsens præster, menigheder, kvindeforeninger, som ungdomsforeninger at merke sig tiden for dette stebne og ikke lægge noget møde til fjerde Juli, som almindeligt er, da dette vil skade vort stebne, holde præst og ungdom hjemme fra stebnet, men at vi aflyser vore vanlige fjerde julifester og alle som en, den ganske freds, møder vi op til ungdomsstebne og fjerde Juli fest i Franklin, paa engang. Hav dette begjær i Hærlig erindring og gjør derefter. Nærmere om program senere. —J. A. Johansen.

—A. Gaugland.

♦♦♦♦

Oplysninger for dem som agter sig til ungdomsstebnet i Franklin.

De, som kommer paa toget til Franklin, henvender sig til P. S. Pederson; de, som kommer til Fairfax, til Norman Nilson, og de, som kjører lige til kirken, henvender sig til Albert Kvam, som bor lige ved kirken.

Program for Madison freds ungdomsstebne i Franklin, Minn., 2den til 4de Juli.

1ste dag—Aabningsprædiken ved pastor W. R. Barstad. Efterm.—Samtale over temaet: "Jesus og ungdommen" med Joh. 1: 46—51 som grundlag.

2den dag—En halv times bønnemøde. Samtale over emnet: "How to conduct a Young People's meeting to best advantage", indledet ved student Seth Eastvold. Efterm.—Samtale over emnet: "Hvilke ere de midler hvorved de unge kan blive bevaret i sin daabspagt", indledet ved pastor J. J. Ekse.—Aften—Samtale over emnet: "The

joy and the blessings of being a confessing Christian in youth."

3die dag—En halv times bønne-møde.
4de Juli tale ved pastor E. J. Castbold.—
Efterm.—Vidnesbyrd af flere.

Maaske vil nogle afhandlingerne over praktiske emner bli læst under mødet af flere unge kvinder og mænd. Desforuden venter vi at faa megen og god sang af et stort fælleskor saavel som enkelte for inden fredsen. —Bestyrelsen.

Mayville Freds ungdomsforbund holder sit aarlige stævne i Baldheims menighed, pastor A. S. Bergers kald, fra den 30te Juni til og med den 2den Juli førstkommende.

Følgende program vil blive udført:

Fredag—Kl. 10, aabningsprædiken ved pastor E. D. Munkbold.—Befkensittale ved stedspræst. Svartale af formanden.—Forretning og følgende afhandling og samtale over samme: 1) "The Exceeding Righteousness", Sven Groth. 2) "The New Life", Anna Sando. 3) "The Significance of Christianity", Amanda Hendrickson. 4) "Soldiers of Christ", R. C. Meland.

Lørdag — Forretning. Afhandling ved Hannah Slapgaard, Gertrude Samuelson og Arthur Thompson og samtale over samme. — Samtale over det religiøse emne —den 1ste salme—indledet ved pastor J. L. Rasmussen.

Søndag—Formiddag, prædiken af formanden.—Eftermiddag: Sangerfest og kort tale af pastor Moe om "Afhold", samt tale af prof. S. E. Jørgensen af Red Wing Seminar.—Aften—Aflutningsfest med nadbergang.

Indimellem de forskellige numre vil der bli sang og musik. Sessjonstiden bestemmes af mødet. Maa Herren give os et velsignet møde.

—M. J. Røhre, form.

—Anna Sando, sek.

♦♦♦♦

Ungdomsstævnet i Rollette.

Program for ungdomsstævnet i Rollette, R. Dak., pastor R. L. Strands kald, Juli 6—9, 1916:

Torsdag formiddag.

1. Aabningsprædiken—Past. Eidnes.
2. Befkensittale—Stedspræst.
3. Svartale.

Torsdags eftermiddag.

4. Forretning.
5. Indledning af Joh. 1: 35—52 —
Past. Barud.

Torsdag aften.

6. Engelff prædiken—Past. Melom.

Fredag formiddag.

7. Foredrag—"Ungdomstidens farer"—
Past. Lund.

8. Samtale over emnet.

Fredag eftermiddag.

9. Samtale over Joh. 1: 35—52.

Fredag aften.

10. Bønne- og vidnemøde.

Lørdag formiddag.

11. Foredrag—"Ungdomstidens rette brug og resultatet af samme"—Past. Bakke.

12. Samtale over emnet.

Lørdag eftermiddag.

13. "De unges forhold til de ældre"—
Past. Elstad.

14. Samtale over emnet.

Lørdags aften.

15. Engelff prædiken—Past. Svobland.

Søndag formiddag.

16. Prædiken—Past. Mallewick.

Søndag eftermiddag.

17. Samtale over Joh. 1: 35—52.

Søndags aften.

18. Afskedsfest.

Alle som agter sig til stævnet vil venligst, saa snart som muligt, melde sig til modtagelseskomiteen, som bestaar af følgende personer: B. Jacobson, S. Brateland, R. L. Strand, Rollette, R. Dak..

—A. L. Stueland, form,

—Arel Tollefson, sek.

♦♦♦♦

Program.

for ungdomsstævnet i Scandia menighed ved Camrose, Canada.

Da vi endnu ikke med bestemtighed kan sige hvad programmet i sin enkelthed vil bestaa af, er det vanskeligt for nærværende at trykke

det fuldstændigt. Saa snart vi faar vide nøjagtigt de enkelte nummere vil et udførligere program besørjes. Indtil videre vil følgende tjene som en optegnelse af programmets indhold:

Lørdag den 8de Juli

Eftermiddagsførsjonen kl. 2.

1. Indledningsforedrag — Rev. prof. Bruce, Red Wing Seminar.

2. Velkomsthale—Af en af stedets boende.

3. Svar paa velkomsthale—Rev. Tatland, Camrose.

Sang og musikstykker imellem aftenførsjonen kl. 8.

Sang og bøn og vidnemøde under ledelse af Rev. Prof. Solheim, Camrose Lutheran College.

Søndag den 9de Juli.

Forniddagsførsjonen kl. 10:30.

Spitidsgudstjeneste—Rev. prof. Stolee, H. C. Seminar.

Sangen ledes af samlet for.

Eftermiddagsførsjonen kl. 2.

1. Festsale—Rev. prof. Bruce, Red Wing Seminar.

2. Solosanger og instrumental musik.

3. Oplæsning af "essays."

4. Sange af stort samlet for vil udgjøre en væsentlig del af programmet.

Aftenførsjonen kl. 8.

Fri konfert af "Nordlyset" ungdomsforening. Programmet vil bestaa af forsange, solosange, kvartetter, duetter, instrumentale stykker, orkesternummere, deklamationer, samt en oration. Et udførligere program senere.

Mandag den 10de Juli.

Forniddagsførsjonen — Kort indledning over emnet: "Nødvendigheden af at danne kristelige ungdomsforeninger"—P. Anderson, Scandia.

Foredrag over nødvendigheden og betydningen af at stifte et norsk-luthersk ungdomsforbund i Alberta—Rev. prof. Ravik, president Camrose Lutheran College.

Fri diskussion over familigestanken.

Musikstykker imellem.

Eftermiddagsførsjonen.—Optages udelukkende af forretninger.

Udvalgt til konstitution oplæses, drøstes og stemmes over.

Embedsmænd vælges.

Mandags aften.

Slutningsførsjonen.

Program af musikalisk og literært indhold. Ungdommer ifra forskellige menigheder vil deltage.

Tilslut vil vi endnu engang opmuntre alle og enhver som kan, til at besøge os under mødet. Mind dine venner derom og tilskynd dem at komme med. Selv om det kræver lidt opofrelse, saa husk at det gjælder en vigtig sag, en edel sag.

Glem ikke tiden og stedet. Mødet begynder Lørdag den 8de Juli og varer til Mandags aften den 10de. Scandia kirke, hvor mødet holdes, ligger 13 mil nordvest for Camrose. Fri styds til og fra stedet og frit ophold under mødet besørjes.

Paa komiteens vegne,

—Palmer Anderson.

Koffer ønskes.

To kvinder ønskes til at gjøre kjøkkenarbejde i Red Wing Seminars boardingklub for næste skoleaar. For nærmere oplysning skriv til

D. J. Nesheim,
Mayville, N. Dak.

Zuskes.

En skolelærerinde ønsker religionsskolepost for Juli og August, eller en del af de to maanedes. Hun er en lærerinde med erfaring. Hun kan ogsaa lede sangkor. For videre oplysninger kan man henvende sig til undertegnede. —Pastor Edward Johnson,
1806 11th Ave., S., Minneapolis, Minn.

De gode elsker lyset og hader mørket, elsker sandhed og hader løgn. Slige mennesker udgjør tilfammen "en udvalgt flægt."

"Buddbæreren"

udgives af Hauges norst evangelist lutherst synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de forenede stater\$1.00

Udenom 1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn., Alt, vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, oplysninger, adresseforandringer, abonnementskort osv. sendes til Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered as second-class matter.

Indhold. 1. Jeg ved dine gjerninger; 2. Ungdomsforbundet; 3. Hauges Synodes 71de aarsmøde; 4. En sjelden oplevelse; 5. 25 aars fest; 6. Kinamissionen; 7. Nogen ord om bladsæsnig; 8. Stille og u stille; 9. Den gode frid; 10. Rettefærdighed; 11. Genfødt; 12. Mrs. Bendicksen; 13. Fra Gonvick; 14. Arbejdsmærket; 15. Betjendgtjælper.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til profesforløp, synodefassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Ruth, College sendes til mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, samfundsmissionen, madagastarnissionen og jødemissionen sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. S. Eastbold, Dawson, Minn.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Carl Raugland,
President.

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

En kristelig A-B-C-bog for søndagskolen, religionskolen og hjemmet vil bli færdig fra trykken om nogle dage. Ved siden af stav- og læseøvelser har den et stort udbalg af barnebønner baade paa norst og engelsk. Boken koster 15c. Send eders ordre til udgiveren: J. J. Skarpsnes, Centerville, S. D.

Landsmænd!

Jeg har tilsalgs 50 godt opdyrkede Farme i det frugtbare Goodhue County, 55 mil syd fra Tvillingöyerne. Store norske settlementer.

Skriv efter liste med priser.

C. W. SORTEBERG,
Kenyon, Minn.

Skoleböger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder	.40

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 28.

Lørdag den 8de Juli 1916.

48de Aarg.

Guds Søn har gjort mig fri.

"Gaar da Sønnen frigjort eder, da blir I virkelig fri." (Joh. 8, 36.)

S fængsel—det er vel et af de sidste steder, som et menneske ønsker at komme. Did gaar man ikke, uden at man er nødt og tvunget.

Sagen, som ikke selv har prøvet det, kan vel helt sætte sig ind i, hvorledes det føles for et menneske, naar fængselsdøren lukker sig sikkert og ubønhørlig efter ham, kanke for måneder, kanke for aar—ja kan han endog for et helt liv.

Da først gaar det helt og fuldt op for ham, hvad friheden virkelig er værd.

Derudenfor, der skinner solen, der synger fuglene, der ledes menneskelivet i sorg og i glæde. Men alt dette er ikke for ham. For ham er kun ensomheden og fangenkabet.

Der er et andet fængsel i verden. Dets mure sees ikke, men de er lige ugjennemtrængelige for det. Dets lænker er ikke smedet af jern, men de er lige sterke for det. Det er syndens fængsel, der hvor menneskesjælene lægges i lænker!

Syndens fængsel, det er verdens største fængsel. Gjennem dets porte gaar der en stadig strøm af mennesker.

Men hvordan kan da det hænge sammen? Menneskene er jo dog ellers saa ræd

fængslet, det er jo netop det sidste sted de vil komme!

Det hænger saaledes sammen, at naar synden vil lokke menneskene, da optræder den ikke som en fangevogter med lænker i sine hænder. Nei, den kommer netop som frihedens talisman. Den stiller i udsigt—ikke et fængsel, men et paradys paa jorden. Den peger paa alle verdens riger og deres herlighed og siger til et menneske: Alt dette vil jeg give dig, om du vil følge mig!

Og menneskene følger med, gamle og unge, i store skarer, indtil de en dag merker, at fængselsdøren har lukket sig stille og umerkelig efter dem, og deres sjæl er blit lagt i lænker.

Da er det, et menneske kan gribes af fortvivelsen, saa han begynder at rive og slide i sine lænker. Indtil det gaar op for ham, at ingen menneskelig magt kan befri ham fra dette forfærdelige fangenstab. Han er og blir en fange.

En sjæl i lænker! Eller rettere sagt: Sele menneskeslegten i lænker. "Thi der er ingen forskjel; alle har syndet og fattes Guds ære." Og der var ingen, som kunde

GTU Library

2400 College Road

CA 94709

Phone (510) 649-2500

set to recall.

udfri de bundne. Thi den, som selv er bundet, kan ikke løse andre.

Dette var det, som drog Jesus Kristus herved til vor bundne slegt. Hans hjerte var fyldt af den dybeste medynk med os.

Saa staar han en dag midt i syndens store fængsel, midt imellem alle de bundne sjæle. Han slaar op i de gamle hellige skrifter og læser: "Gan har udsendt mig for at forkynde fanger, at de skal faa sin frihed."

Og da han lukket bogen, var alles øine fæstet paa ham. De stirret paa ham, som en fange vil stirre paa den, der træder ind i et fængsel og siger: Jeg er kommen for at sætte eder i frihed!

Men har Jesus magtet denne svære opgave?

Der skal meget til for at en fange skal faa friheden. Det er ikke nok, at en kommer ind og forkynder frihed. Om en vilde sige til en fange: Du er fri!—og saa aabne fængselsdøren for ham og lade ham løbe, saa vilde nok fangen snart bli fækket og sat ind i fængslet igjen. Endnu en ting maa der til: Dommen maa ophæves! Den dom, som hviler over enhver, der har forbrudt sig. Fangen maa benaades.—

Jesus har gjort begge dele: Han har løst vore lænker, og han har ophævet dommen over os.

Det var Jesu gjerning, da han levet her paa jorden i blandt os.

Han gik omkring til alle dem, som havde det ondt og led ilde under syndens tussindfoldige forbandelser. Og hvor han saa et menneske, som bedende rakte sine hænder imod ham, der bøjede han sig ned til ham, løste hans lænker og sagde til ham: Du er fri, gaa bort og synd ikke mere!

Og tilsidst gav han sig selv hen i døden for os. Da udgjød han sit blod for at rense os fra al synd. Da tilveiebragte han den store benaadning.

Fra den stund af er der ingen høie fængselsmure, som behøver at stænge mellem Gud og os. Der er sat foran os en aaben dør. Saa hver den som vil, faar ret og magt til at gaa ud af syndens skumle fangerum

og ud i solskinnet fra Jesu Kristi velsignede evangelium.

Der begynder lovsangen, frihedens jublende lovsang:

"Guds Søn har gjort mig fri
Fra satans tyranni."

Og skulde disse tæner naa til nogen, hvis sjæl endnu er i lænker, saa er det, for at ogsaa du skal række dine bundne hænder op mod Jesus Kristus, for at han kan løse dig og gjøre dig virkelig fri og lægge en ny sang i din mund, en lovsang for vor Gud!

"Guds Søn har gjort mig fri." Den, som kan synge saaledes, han har ikke altid været fri. Han har selv engang været i fængsel. Han ved, hvad det vil sige at være fri. Men han ved ogsaa, hvad det vil sige at være bundet. Derfor har han en dyb og inderlig medlidenshed med dem, som endnu er i fængsel; og næst efter hans egen frelse er der intet, som vil glæde ham mere, end om han kan være med og sætte andre i frihed—selv om det skulde koste ham meget at gjøre det.—

Der fortælles om en mand, som efter et langt ophold i fængslet var blit fri og var kommet hjem igjen til sin sødeby. Under det lange fængselsophold var hans haar blit hvidt, og hans ansigt bar præg af store lidelser. Han var fuldstændig forandret, saa ingen kjendte ham igjen.

Som han gik og drev i gaderne i den lille by, kom han til at stanse op udenfor en butik. Der stod skrevet med store bogstaver:

"Sangfugler tilsalgs!"

Han blev staaende en stund og stirre, snart paa ordene, snart paa de smaa fuglene, som sad i sine bur indenfor ruden. I næste øieblik stak han haanden i lommen, tog op alle de penge, han havde, og gik ind i butikken.

"Hvor mange sangfugle faar jeg for disse?" sagde han, idet han la 30 kroner paa disken.

"De koster 10 kroner stykket," var svaret, og tre bur blev sat frem.

Den fremmede takket, tog saa det ene bur og gik bort til døren, som han havde ladet

staa aaben efter sig, aabnet en liden Luge og lod fuglen flybe sin vei—ud i solstimen. Derpaa satte han buret tilbage paa disken og gjorde det samme med de to andre.

Manden bag disken blev staaende i stor forbauselse. Men da den fremmede sagde farvel og gik mod døren raabte han efter ham: "Gvad skal dette betyde, betale 10 kroner stykket og saa slippe dem fri med det samme?"

Da lyste det op i den fremmedes ansigt, og han sagde med dybt alvor:

"Jeg ved, hvad det er at sidde i hur selv jeg. Efter mange aars fængsel er jeg idag kommen hjem til min fødeby. Og fra nu af taaler jeg ikke at se nogen sidde i fængsel uden at gjøre hvad jeg kan for at fri ham ud."

Kristne ven, du vil forstaa de tanker og følelser som bevæget sig i denne fremmedes sjæl, du har nok selv oplevet noget lignende. Derfor vil dit hjerte bevæges af den dybeste medlidenhed med alle dem, som endnu sidder i syndens fængsel, baade her hjemme og ude i de fjerne lande.

Og det tør vi sige: Intet sted er mørkets kræfter saa vældige og lænkerne saa mange og tunge som i hedenstabet. Derfor lever hedningerne ogsaa sit liv i trældom og i trældommens frygt og angst, og der er mange iblandt dem, som længes efter befrielse.

Missionær Lett, som har virket paa Nias, en af de østindiske øer, fortæller om hvordan de indfødte der var plaget af røverbander, som jaget efter hjernesfaller, saa de uhyggelige mennesker levet i en stadig angst baade dag og nat. Nu kom missionæren og fortalte dem om Jesus, som vilde fresse menneskene fra deres synder, og om Guds rige, hvor syndens magt var brudt, saa ingen behøvet at leve i frygt længer. Da en af de indfødte hørte om dette vidunderlige Guds rige paa jorden, sprang han frem, greb begge missionærens hænder og bad ham hønlige: "Na, før mig ogsaa derhen!"

Er du da blandt dem, som er kommet ud af sjælens fængsel, saa glem ikke dem, som endnu sidder bundne i fangenkæde.

Kan du glæde dig ved friheden i Guds rige, saa lad hedningernes nød saa være som bedende hænder, der rækkes ud imod dig. Og lytter du til, saa vil du ogsaa saa høre en røst som siger:

"Na, før mig ogsaa derhen!"

—M. N. (Norff Missionst.)

Ungdomsforbundet

Søndag den 9de Juli.

Ap. gj. 20: 17—27.

Mandighed.

Gvad er det vel at være mandig? Det er ikke ensbetydende med at være stib og ubøjelig. Hvis det skulde være mandighed, da maatte vi sige, at den gjenstridige er mandig naar han ikke bøier sig for Gud. Det er heller ikke det samme som at være en vovehals. En saadan vil stundom ikke gjøre beregninger. At være mandig er heller ikke det samme som at ha myndighed, thi en kan være given myndighed, men mangler den personlige karakter. At være mandig er paa langt nær ikke ensbetydende med at være aristokratisk. Det er meget vanskeligt at sige i saa ord, hvad det er at være mandig. Saameget kan siges, det er at besidde saadanne dyder, der tilkommer en ædel personlighed. Nu er der ikke nogen kraft som danner ædle dyder og skaber karakter saa som kristendommen gjør. Den bedste mandighed findes derfor hos kristne personligheder. En saadan personlighed har vi i Paulus. Lad os merke os enkelte træk af hans affærdstale til den efesiske menigheds ældste. Der, som ellers, optræder han mandig, dog søm.

1. Siden Paulus blev en kristen, kan han fremvise en redelig færd. Livet ogsaa som kristen har ført ham frem for offentlig heden. Gjaldt det at staa for sandhed og principer, da stod Paulus frem ogsaa offentlig. Vi kan minde hans optræden, som berettes i Galaterbrevet. Peter havde bøiet af og føiet sig efter omstændighederne. Men

dermed havde han vallet i et kristeligt princip. Først havde Peter spist med de uomfkaarne hedningekristne i Antiochia, senere træk han sig tilbage af menneskefrygt for de nyankone jødekristne. Dette var hylleri, han handlet mod bedre overbevisning. Da lagde Paulus et mandigt træk for dagen, han irettesatte Peter, og Peter blev ikke fornærmet, han høiet sig og gav Paulus ret, det var ogsaa et mandigt træk. Det er mandigt ogsaa at tilstaa sine feil. Dog ikke bare offentlig, ogsaa privat kunde Paulus fremvise en redelig færd. Gid det kunde siges om alle kristne i nutiden, de er redelige, oprigtige folk i al sin færd privat og offentlig.

2. Et fuldbtonet vidnesbyrd om Jesus Kristus, for høi og lav, afslagde Paulus, hvor han færdedes. Der er en kristelig mandighed i det at dele Guds ord ret. Han sønderlemmer ikke evangeliet. En ret lærer vælger ikke efter egen smag og behag, han lægger ikke til og tar ikke fra. De troende og de vantro gives de ord fra Gud, som Herren vil disse folk skal høre. Han giver ikke til de vantro de ord, som kun kan passe paa de troende; og han lægger ikke ind over de troende de ord, som kun kan passe for de vantro. "Hele Guds raad" forkyndes. Der ligger stærke fristelser til at høie af for folke-mening og folkegunst, den besejrer dog ikke de mandige.

3. Trofskab i tjenesten er ogsaa et træk. Saa var det for Paulus. Han vilde fuldende sit løb, at vidne om Guds naades evangelium. Der er altfor megen ærefjærhed og menneskeophøielse i den evangeliske tjeneste. At gjøre sig selv populær, se at komme i fronten ved kirkepolitiske planer. Men det er ikke mandighed, saadan optraadte ikke Jesus, og han er den mandigste af alle mandige. At være tro mod Gud og de folk du er sat iblandt, der hvor du er, se det er trofskab; maa vi faa mere af den.

4. Taalmodighed i lidelse er en discipels vei. Som Herren, saa hans disciple. "Hvor Gud mig fører gaar jeg glad, han, ikke jeg skal raade." Det er vel verd at vort tids saa magelige mennesker, gømskede for

alffens lidelse, lægger sig dette paa hjerte, og ikke bare fører store ord i munden i de gode dage. Gverken ophøielse eller fornædelse kan føre den, som besidder kristelig mandighed ud af ligebegten. Vær en mandig kristen, tjære den, ikke en smaalig kristen. —Wick.

Søndag 16de Juli.

Jer. 13: 23; Dan. 6: 18; Præd. 4: 9—12.

Vaner og kameratskab.

Vanen er en magt. Vanen er et resultat af gjentagen handling til handlingen blir automatisk. Der er gode vaner og der er flette, slygge vaner. Der er vaner af moralsk betydning, og der er vaner af psykologisk, det er sjælelig betydning. Det er helst fra det moralske synspunkt vi nu vil betragte dette emne.

§ En velkjendt bog har vi et velkjendt udsagn: "En syndig vane gir tilkjende at synden hersker over os." Den syndige vane er et advertissement om os selv. Efter profeten Jeremias ord er det saa umuligt for den, som har vænnet sig til at gjøre ondt, at han kan gjøre godt, som det er for en morian at slette sin hud eller en pader sine pletter. Men dermed er det kraftigt sagt os, hvor fast vanen har sat sig. Den er saa fast som huden paa kroppen. Da burde vi visse- lig vogte os for vaner, der er flette.

Begyndelse til vanen er som regel efterligning. Man ser hvad andre gjør og saa efterligner man dem. Paa denne maade begynder barnet at lære. En mor er den bedste lærer. Sin er barnets sproglærer, hun danner personligheder. Siden i livet blir der andre, som gjør indjats i livets vaner. Tænk nu paa den indflydelse der øves i et kristent hjem. Det barn som aldrig har set noget andet i sit hjem og opvekst end et hjem med husandagt, bøn og sang, sand gudsfrugt, det barn og ungdom har været og er under en hellig og god vane. Det høres gjerne ikke godt ud at sige om et barn, at det er blit vænnet til at bede, og dog er der noget ogsaa i det. Det staar om Daniel,

at "han gjorde ganske som han havde gjort før." Han havde lært at bede, lært det af Gud og lært det af fædrene, og det holdt han ved og lod sig ikke skræmme af hedenske omgivelser.

Kristne kammerater er en magt til det gode i denne verden. De kan hjælpe hverandre frem paa veien. Snubler nogen bort i en daarlig bane, kan kammeraten reise ham op og undervise ham. Bli'r en medkristen kold og lunken i sin kristendom, kan en anden medkristen være middel til at varme ham op. Angribes en af flette mennesker kan en kristen ven forsvare ham mod overgreb. Lad os erindre beskyttelsen David fik af sin kjære ven Jonathan, da Saul efterstræbte ham. Gud har sat os sammen med andre for at vi skal hjælpe hverandre og være til gavn. —Wick.

Hauges Synodes 71de aarsmøde.

III.

Søndag holdt flere af synodens præster gudstjeneste i forskellige nabomenigheder. I St. Peters menigheds kirke i Red Wing prædike pastor J. N. Walstead paa formiddag og pastor L. Harrisville om aftenen.

Ordinationsgudstjeneste holdtes om eftermiddagen i den rummelige svenske Augustana kirke. Følgende fem mænd ordineredes: Rand. theol. Martin Johnson paa kald fra Salems og anetterede menigheder, Cureta, Kansas; Rand. theol. Severin Gjerdie paa kald fra missionsbestyrrelsen; Rand. theol. S. N. Engstad til at virke i Missouri Slope kreds; Rand. theol. Ole Aune til at virke i Chicago kreds; student Arthur Lawrence til at virke ved St. Louis Park missionen i Minneapolis.

Intimationstalen holdtes af pastor N. J. Lohre. Prof. dr. G. M. Bruce holdt ordinationstalen. Kandidaterne ordineredes af formand J. J. Ekse med bistand af pastorerne Th. Gimle, J. J. Skarpsnes, Edw. Johnson, N. J. Lohre og prof. dr. G. M. Bruce.

Om aftenen var der gudstjeneste med nadbergang i den svenske kirke. Pastor L. J. Oppedahl og andre forrettede.

Mandag og Tirsdag blev nogen rigtig travle dage, og de mange forretninger gik noksaa raszt fra haanden, saa man blev færdig før man havde ventet og kunde afslutte det vigtige "historiske møde" allerede Tirsdag aften. Af det som blev udført de to sidste dage af mødet kan nævnes følgende:

Et forslag, der opfordrer synodens folk til ikke at diskutere foreningsagen offentlig i bladene, blev efter nogen diskussion trukket tilbage, da man syntes, at der intet baand burde lægges paa trykingsfriheden.

Co-education besluttedes indført ved akademisk og forretningsafdelingen ved Red Wing Seminar med 158 mod 57 stemmer. Dermed er en sag afgjort, der har været oppe til behandling i aarsmøderne af og til i mange aar. Sagen blev af sidste aarsmøde henvist til menighedernes behandling.

Jewell Lutheran College, Jewell, Ia., fortsætter som før blev tilstømt næsten enstemmig.

Et førgebudskab blev modtaget pr. telegraf: "Mrs. J. G. Johanson, Gorace, N. D., er død og skal begravnes næste Tirsdag." Synoden sendte en repræsentant til begravelsen. Dette hverv faldt paa pastor G. Moe.

I forbindelse med kinamissionsjubileet skal pastor C. J. Eastvold ihøst reise til Sina som synodens repræsentant. Der er indsamlet \$840.00 til reiseudgifter, samlet ved dr. G. M. Bruce.

Reisen foregaar i selskab med pastor og Mrs. C. W. Landahl.

Dr. Ingemar C. Wangsnes, Beresford, og dr. Moe, Geron Lake, Minn., blev takket ved rejsning for lægehjælp gratis ydet hørnehjemmet.

Som foreningskomite valgtes: Pastor C. J. Eastvold, pastor J. L. Lasleson, prof. M. D. Wee, prof. dr. G. M. Bruce og formand J. J. Ekse. Denne komite har at tilse med alt nødvendigt for at forberede foreningen.

Blandt andre hilser sendt mødet, af hvilke nogle før er nævnt var ogsaa følgende:

Fargo, N. D., June 17, 1916.

President of Hauge Synod Convention, Red Wing, Minn.:

The United Church Convention in session at Fargo is highly gratified to receive the information that your body has adopted the union resolutions. Your convention is hereby informed that the United Church Convention has unanimously adopted all the official union documents submitted for the consummation of the union.

—Jens C. Roseland, Secretary.

Pastor C. J. Eastbold oplæste følgende hilfen fra formand dr. S. G. Stub af den Norske Synode:

St. Paul, Minn., 12te Juni 1916.

Til Hauges norsk evangelist lutheriske

Synode samlet til møde i Red Wing:—

Kaade og fred tilnættes eder i Jesu navn.

Det er mig en trang fra mit huseleie at sende eder kjære brødre en hilfen med inderlig bøn om Guds velsignelse over eders møde. En stor, maasse den største sag, for de tre største norske lutheriske kirkesamfund i Amerika—foreningssagen, foreligger nu og saa for eder til afgjorelse, ligesom den allerede har fundet sin afgjorelse ved den Norske Synodes nylig afsluttede møde. Min inderlige bøn til Gud er, at han som saa vidunderlig forstaar at lede mennekenes hjerte som bandbætte, maatte samle alle find og hjerter i Hauges Synode om det store maal:

“En enig, en forenet norsk evangelist lutherisk kirke i Amerika.”

Eders i Herren forbundne,

—S. G. Stub.

Lørdag formiddag havde synoden et hjært besøg af den nuværende leder for santalmisjonen, pastor Bodding. Han talte en halvtimes tid og bragte hilfen fra den kristne menighed i Santalistan og berettet om arbeidet derude.

Dette møde var vist med rette, hvad man iblandt kaldte det, et “historisk møde.” Og der var flere omstændigheder som bidrog til at mødet fik den hencævnelse. Det var et usædvanlig godt besøgt møde. Aldrig før har der været saamange besøgende fra andre samfund, af hvilke flere bragte hilfener eller af lagde gode vidnesbyrd i mødet. Ved dette

møde fik vi fejre 25 aars jubilæum for kina-misjonen. Og det var ligesom selvsagt, at man fandt udtryk for sine følelser i ord som disse: “Denne er dagen, som Herren har gjort; lader os fryde os og glæde os paa den.” Sal. 118, 24.

Men det som i særlig grad gjorde, at saa mange baade i og udenom Hauges Synode havde saa megen interesse i dette aarsmøde var uden tvil foreningssagen. Den sag har nu i saa mange aar været talt og skrevet om, at man nu vilde høre, hvad menighederne i almindelighed havde at sige, og delegaterne kom med sine instruks fra sine menigheder og afgav sit vidnesbyrd, som nu er vel bekendt.

At denne sag, foreningssagen, ikke er ny eller op- og afgjort i en haft, eller kun af den yngre generation fremgaar klart af foreningssagens historie, af hvilken vi her vedføjer et kort uddrag, saa man kan se, naar den begyndte, hvilke mænd af vor synode har været paa foreningskomiteerne i aarenes løb osv. Vi kan begynde her:

Hauges Synodes aarsmøde i 1883 valgte en friskonferenskomite bestaaende af pastor Ø. Sanjon, prof. A. Weenaas og d'hr. S. M. Sande og Thomas Eidem.

I 1883 afholdtes en friskonferens i Golden menighed, Goodhue Co., Minn.

I 1884, se referat pag. 29, valgtes en fælleskomite bestaaende af pastorerne Ø. Sanjon, R. D. Gill og A. D. Utheim.

Et fællesmøde afholdtes i Chicago i Januar 1885; her var 8 prester og professorer, 7 delegater og 3 raadgivende medlemmer med fra Hauges Synode.

I 1885 traf Hauges Synode sig tilbage fra foreningsarbeidet paagrund af naadevalgsstriden inden den Norske Synode, og misforholdet mellem den gamle og den nye retning inden Konferentsen. Ref. pag. 30.

I 1887 kom der til brud mellem de stridende parter inden Missouri Synoden, idet anti-missourierne meldte sig ud.

Paa deres møde i Februar 1888 afholdt i Minneapolis, henvendte det anti-missouriske forbund sig til Konferentsen, Hauges og

Augustiana synoderne med begjær om at forhandle om forening.

Gauges Synode valgte ved aarsmødet i Aspelund følgende som komite: Pastorerne P. Hanson, M. D. Utheim, M. G. Hanson, J. Eisteinsson, prof. S. S. Bergsland, d'hr. S. M. Sande og D. E. Bohum.

Fælleskomiteen mødte i Eau Claire 15de til 22de August 1888 og udfærdigede foreningsbetingelserne og konstitution for det bordende samfund.

Ved fællesmødet i Scandinavia, den 15de til 21de November 1888 var der 9 prester og ti delegater tilstede fra Gauges Synode.

Referat for 1889, Budd. pag. 407 og 435, viser at man traf sig tilbage fra foreningen; men istedet valgte de en timandskomite, der skulde gennemgaa Scandinavia-planen. Denne komite bestod af: Pastorerne M. D. Utheim, P. Hanson, M. D. Oppegaard, S. M. Rønning, prof. S. S. Bergsland, d'hr. J. Nien, S. M. Sande, E. D. Sigmundstad, D. E. Bohum og J. Duea.

Aarsmødet i 1900, der var afholdt i Jackson Co., Minn., fra 4de Juni og følgende, besluttede at man ikke afbryder det paabegyndte foreningsarbejde, men fortsætter samme paa den af timandskomiteen lagte plan. (Budd. pag. 437.)

Aarsmødet i 1891 optog timandskomiteens plan til behandling og besluttede, at den videre behandles ved næste aarsmøde.

Ved aarsmødet i 1892, videre behandling af timandskomiteens plan: besluttet, at den behandles videre ved næste aarsmøde.

Referat for 1893 hentyder til at forholdene inden den Forenede Kirke—striden om Augsburg—gjør det sli, at Gauges Synode, for nærværende, nedlægger behandling af denne sag.

Referaterne for 1894 til 1899 siger intet om foreningsagen. Augsburgsagen og ordningen med finanssionen udenfra og lærestriden indenfra ser ud til at have fortrængt denne sag inden Gauges Synode.

I 1900 henvendte den Norske Synode sig til Gauges Synode og den Forenede Kirke

med begjær om at optage foreningsforhandlinger. Gauges aarsmøde i Grafton antog ikke indbydelsen, men den Forenede Kirke antog den. Den foreslog, at der holdes konferenser samfundene mellem; og at samfundenes formænd og deres theologiske fakulteter udgjør en forhandlingskomite.

Til aarsmødet i 1901 indberettet formand Soyne at formændene og fakulteterne havde haft et kollokvium. Der fattedes af den Forenede Kirke resolutioner, der udtalte, at samfundet havde tillid til deres kolloqventer, og det paalagdes dem at fortsætte forhandlingerne med den Norske Synode ved offentlige møder, ved hvilke der skulde tjene to stenografer, for at føre et ordret referat af forhandlingerne, der skulde offentliggøres.

Til aarsmødet i 1902 siger formand Dahl, at baade Soyne og han havde forgjæves forsøgt at faa nok et kollokvium, men det vilde ikke lade sig gjøre.

I 1903 indberettes, at den Norske Synode nok vilde fortsætte forhandlingerne, men de ønsket en forandring i sammensætningen af den Forenede Kirkes komite, og de ønsket at forhandlingerne skulde føres inden lukte døre.

I 1904 fattede den Forenede Kirke følgende beslutning: "Aarsmødet beklager, at den Norske Synode og Gauges Synode ikke vil forhandle med os om en kristelig forening af de norske lutheriske samfund. Trods alle afflag vil den Forenede Kirke dog ikke drage den udrafte broderhaand tilbage, og haaber og beder, at Gud i sin naade vil lede hjerterne saa, at de nu umuliggjorte forhandlinger i en ikke for fjern fremtid atter maa kunne optages."

Saa dan stod alt saa sagen i 1905, da Gauges Synode fattet sin beslutning om at optage foreningsarbejdet paanyt.

Om Gauges Synodes andel i den nu foregaaende foreningslags forhandlinger, siger prof. Stub i "Foreningslagens Gang", pag. 5: "Forsledning til det nuværende foreningsarbejde. Gauges Synode sendte i aaret 1905 en henvendelse til den Norske Synode om at nedsætte en komite, som paa

samfundets vegne skulde **"forhandle om forening"** med komiteer fra Gauges Synode og andre norske lutheriske synoder, som vilde være med paa det. Synoden antog enstemmigt forslaget om at nedsætte en komite **"til at forhandle om forening."**

Og pastor N. C. Brun siger i **"Ungdoms-aar"**, pag. 307—308: **Det gryet til dag, men det var endda mørkt.** Derpaa beretter forfatteren om beslutningen fra Gauges Synode.

Den beslutning, der her er hentydet til, blev fattet af Gauges Synode Lørdag formiddag den 17de Juni, 1905. Referat, pag. 135: Af beslutningen anføres bare punkt 1. **"Gauges Synode nedsætter en komite af fem medlemmer til at møde med en lignende komite fra den Forenede Kirke, den Norske Synode og Frikirken."** Som komite valgtes: Prof. M. G. Hansen, formand C. J. Eastbold og pastorerne N. C. Solter, A. D. Utheim og J. N. Sandven.

Til aarsmødet i 1906 rapporterede komiteen med hensyn til: 1) At man ved forhandling med den Forenede Kirke og den Norske Synodes komiteer var bleven enig om jætter vedrørende absolutionen, og 2) forhandlingen med Frikirken. Det berettes, at Frikirkens nedsatte komite ikke mødte med de andre komiteer, da de var sammenkaldt. Derfor mødte vor komite med dem særskilt. Ref. 149—152. Komite for samarbejde med Frikirken blev: Pastor C. J. Eastbold og prof. N. J. Løhre. Ref. 1907, pag. 141, 92 og 126. Komiteens indstilling, pag. 125—126. I 1908 valgtes prof. N. J. Løhre og pastor L. J. Oppedahl til komite for samarbejde. N.B.: Den Forenede Kirke har staaende komite for forhandling med Frikirken.

(For foreningsagen tjente samme mænd som komite til aar 1908, da pastor A. D. Mortvedt valgtes til at fylde vakansen for aarsaget ved, at pastor A. D. Utheim meldte sig ud af synoden.)

I 1911 har formand Hansson en længere afhandling om foreningsagen i sin indberet-

ning, pag. 28—29, og synoden sluttet sig til disse udtalelser. Pag. 193.

Aarsmødet i 1915 fattede følgende beslutning: **"Paa grund af at foreningskomiteens udfast til konstitution for det nye samfund ikke blev offentliggjort saa tidlig, at menighederne fik anledning til at behandle det sammen med foreningsbetingelserne, saa henvises denne sag til alle samfundets menigheder til forhandling. De paalægges at instruere sine delegater til næste aarsmøde, og at give dem mandat til afgjørende handling i denne sag."**

Disse oplysninger er givet af sekretæren, forat man bedre kan sætte sig ind i foreningssagens status inden den norske lutheriske kirke i almindelighed, og inden Gauges Synode i særdeleshed."

Naar vi her ved afslutter disse borte bemærkninger om dette **"historiske"** aarsmøde, vil vi bare saa tilføje, hvad saa mange udtalte, at disse vigtige forhandlinger førtes i en fredens og fordragelighedens aand, som var helt merkværdig, hvor saa vigtige sager er oppe til endelig afgjørelse.

Der var bedt meget over denne sag før mødet og der bades meget under mødet.

De som talte i denne sag ved mødet enten de var for eller mod forening, var enige i, at vi maatte prøve til det yderste at bevare enigheden i fredens baand, enten vi gik med eller ikke gik med i foreningen. Og vi tror, at det var dette forsat om at **"være hverandre underdanige i gudsfrugt"** og de mange bønner, som for en stor del var aarsagen til at det gik saa fredeligt, som det gjorde. Ellers ved vi, at prisen og æren for alt godt tilkommer Herren nu og i evighed.

Om aarsmødet.

Alle, som holdt taler ved mødet, og kandidaterne, som blev ordineret maa sende ind for referatet straks deres bidrag saa vi faar det ind paa sin plads.

Alle, der har adresseforandringer maa lade mig saa dem med en gang.

—N. J. Løhre, sek.

Fællesundervisning

ved Red Wing Seminar.

Bed denne tid er det formodentlig nogen-
sinde almindelig bekjendt inden Gauges
Synode, at det nylig afholdte aarsmøde be-
stemte med overvældende majoritet, at fæl-
lesundervisning (co-education) skulde ind-
føres ved Red Wing Seminar. Smidlertid
vilde vi gjerne at om muligt alle vore me-
nighedsfolk skulde faa dette at vide, særlig
da forældre, der tænker paa at sende sine
børn til skole; og dette er da hensigten med
disse linjer. Vi er derfor faa fri at henstille
til præster, studenter og andre venner at gjø-
re folk kjendt med aarsmødets beslutning og
ellers tale skolens sag for skolejægende ung-
dom. Et godt ord for skolen, som en lader
falde i almindelig konversation, er gjerne det
kraftigste middel til at øge søgningen. Det
koster intet i penge og forholdsvis lidt i tid
flig at gjøre brug af anledningerne, naar
man alligevel snakker med folk. Vore præ-
ster vil sikkerlig gjøre dette for os. Mange
har gjort det før, og med heldig resultat, og
flere vil nok venligst erindre sig dette heref-
ter.

Til vore studenter vil vi gjerne faa sige:
Se dere om efter kamerater og andre jevnal-
drende som burde komme til Red Wing Se-
minar! Snak til dem om skolen, om dens
anledninger, kurser, studenterliv og kristelige
atmosfære! Vor gode søgning gennem det
forløbne skoleaar var uden tvil for en stor
del en følge af eders rosende omtale. Lad
os nu bare holde paa, og derved gjøre bort
til at skolen kan blomstre. Og en student
kan gjøre ganske meget ved at faa andre in-
teresserede paa samme maade som han selv.
Vøler han sig hjulpet ved at have frekvente-
ret Red Wing Seminar, vil han nok ogsaa
forsøge at faa andre med sig did.

Til forældre, der maatte have børn som
er i den alder, at de burde faa gaa paa en
høiere skole, vil vi faa sige: Før I nu sender
gutten eller pigen afsted nogensteds, vil I
nok velvilligt gjøre eder kjendt med hvad

synodens egent skole kan byde. Den har et
fuldstændigt college kursus, et akademisk
kursus (det vil sige det samme som et af sta-
ten anerkjendt "high school course") og et
handelskursus. Desuden har vi ogsaa et
clementærkursus (det samme som folkesko-
lens ottende klasse) for saadanne som ikke
har forudsatber nok for optagelse i akade-
misk. Naar vi ikke her nævner den theolo-
giske afdeling, kommer det deraf, at betin-
gelserne for optagelse der selvfølgelig er gan-
ske forskjellige fra de andre afdelinger. Vi
ger har adgang til alle kurser. Nu er der
sikkerlig mange forældre som har baade raad
og hjertelag til at sende et eller flere børn
til skole, og disse vil vi da gjerne faa til at
skrive til os, og vi skal straks sende dem vor
katalog og ellers staa til tjeneste med oplys-
ninger. Send sønnerne og døtrene til Red
Wing, og faa langt det staar til os skal vi
gjøre opholdet nyttigt og hyggeligt for dem.

Saa et ord direkte til de unge. Nogle af
dere har maaske ikke været paa skole siden I i
fjortenaarsalderen sluttet paa folkeskolen, og
saa har I gjerne tænkt at videre skolegang
sik fare for godt. Tror I ikke at det vilde
lønne sig at tænke lidt mere paa den sag?
Guff, at livets maal er ikke snarest mulig at
komme ind i et erhverv for at lægge sig op
penge. Er det ikke heller det at blive dannet
flig, at man kan blive til virkelig nytte her i
verden? Nu tror vi sikkert at vor skole kan
blive et hjælpemiddel for eder til at erhver-
ve eder denne dannelse (ikke at virkelig dan-
nelse, hjertets indbefattet, er identisk med
skolegang), og derfor er det at vi taler om
Red Wing Seminar til dere. Vor skole by-
der nemlig visse fordele som mange andre
højskoler sårner, særlig da en sund og sand
kristendomsundervisning og kristelig virk-
somhed blandt eleverne. Dertil kommer og-
saa at undervisningen i sekulære sag er ledet
i kristelig aand.

De studenter der allerede har leiet værel-
ser i logisbygningerne faar beholde disse, da
skoledirektionen har bestemt at ingen logis-
bygning, ialfald foreløbig, skal benyttes som
"Ladies' Hall."

—Gvor skal saa pigerne bo? Undertegnede har gjort forespørgsler og har fundet ud at der paa College Hill alene er flere respektable privathjem, hvor særdeles gode værelser vil blive at faa tilleie. Det vil saaledes neppe blive vanskeligt at opdrive godt logis for piger nær skolen, og fakultetet vil sørge for det nødvendige opsyn. Vi skal i den forbindelse faa nævne at direktionen vil ansætte en dame som "preceptress"; hendes navn vil blive nævnt saasnart udnævnelsen bliver foretaget.

Alle interesserede, og forhaabentlig er der mange, vil behage at henvende sig til undertegnede. Dette kommer saapas tidlig, saa enhver kan faa al ønskelig tid til at indhente sig oplysninger om skolen.

Deres for skolens vel,

—Edw. Wm. Schmidt,

910 College Ave., Red Wing, Minn.

Er de helste?

Vi hører i disse dage saa meget om helte i forbindelse med de grusomme krige, men mon denne benævnelse altid passer? Hvis det er heltegjerninger at lave baaben og ammunition, at bygge frigsstibe, at sænke mennesker og eiendom i ubestribelige mængder til havets bund, at slagte ned mennesker i millioner i by og paa land, ja da har vi mange "helte" i disse dage. Konger, kejser og alle slags monarker er vel ogsaa "helte"? Men nu er der vist andre slags fyrster ogsaa end dem, som skal styre og regiere folk og land. Der er til eksempel en pape, og der er andre pengefyrster, og der er oljefyrster, landfyrster og mange andre slags fyrster. Mange af disse er ikke altid saa naadige og skaansomme mod sine undergivne. For at vinde ære og penge vader de gjerne i strømme af taarer og blod, der rinder fra de betrængtes øine og døndes hjerter. Na for nogen "helte"!

Naar nu disse store helte faar tændt frigens lunte, saa det snart sagt brænder af frigsrædsler over hele verden, saa skabes der en anden klasse "helte" og det i tusindvis og det er unge, fattige, uerfarne og ofte noksaa

fortynte sønner, som ganske godbilligt vil ud i krigen og "forsvare sit flag og sit land," og intet synes at kunne stanse dem, nei ikke engang den unge kvinde, som ved forlovelse er knyttet til den unge mand, ikke heller ægtefælle og børn; man maa ud paa slagmarken og blive "helt"—spise "pork and beans" og drikke svart kaffe, saa faderens hund har det bedre hjemme end sønnen i krig og sliq kommer endog uskyldige i det, naar frigs-aanden har grebet folk og land.

At gaa ud for at dræbe eller at blive dræbt blir bare en smaa sag, naar man er blevet frigsberuselsens bytte.

Nu til Mexico! Na nei, aa nei for et staahei, for et braaf og bulder! So, nu er det ikke ondt om helteemner baade i store og smaa byer og i landdistrikterne.

Vi fik da se og høre noget vi her i Red Wing ogsaa. Na, hvor man ventet paa den store dag og time, da det lokale kompani, ca. 75, skulde blive udkaldt. Saa læstes i bladene, at nu kan budstabet komme, kanske i næste uge, om 48 timer, om 24 timer osv. Og de stakkels gutter, faarene, skulde være i sin uniform, og sliq gif de om paa gaden i dagevis og ventet og ventet. So, endelig kom budstabet at Mandag morgen 26de Juni kl. 8:20 vilde trænet være her som skulde bringe kompaniet til Fort Snelling for det første. Her blev da slaget baade høit og lavt som til fest. Kl. 4 Mandag morgen skulde de (stakkels) gutter være paa benene og pakke op, ja, det er nu forresten ikke meget de har at pakke, stakkels gutter. De blanke sko, de hvide skjorter, krave og necktie blev nok igjen; det er bare den ensformige brune eller gulagtige dragt, en vandflaske og lidt andet, og ikke at forglemme et gevær. Og saa kom ordre fra de lokale ledere, at kompaniet, musikkorpsket, gamle soldater, byens præster og andre borgere skulde møde i byens park kl. 7 Mandag morgen til andagt før "gutterne" drager afsted. Med musik og flagning marscheredes til parken, hvor byens major i nogle saa ord bød velkommen og en af præsterne holdt en kort bøn; en anden præst talte i fem minutter om "helte" og heltedaad, om land og flag og

ønsket dem "God Speed", en tredje prest lyfte den apostoliske velsignelse, musikken spillede og andagten var over. Det at tage Jesus med eller at berede sig til døden var der jo ikke megen anledning til at tale om i afstedsstunden, forresten burde den sag være afgjort før. Saa begyndte marchen til stationen. Spør nu om der var mange folk tilstede saa tidlig paa dagen. Der var i tusindvis, saa trængslen var stor.

Men hvad syntes vi om det hele? Jo, vi syntes det var som en umaadelig stor begravelse—og det syntes vist flere, som gik der med forgrædte øine og dybe hjertesuk. Men de fleste lod til at være i feststemning. Toget kom og noget af det som ligger mennekehjertet nærmest i verden gik med og saa randt der flere taarer!

Gud forbarme sig baade over dem som drager ud i krig og over dem som er igjen, at naar krigsraedslerne som et tugtens ris hænger over os, at det maatte bringe alle til at bøje sig for kongernes Rønge.

Rom til filden.

Tørster du, saa kom til mig,
Jeg, filden, aabnet og for dig,—
Saa siger Jesus end idag,
Derfor saa kom, hvis du er svag.

De verdens brønde, nu som før,
Er sprukne, tomme, ganske tør';
Aun Jesus, livets kilde god,
Kan læsse sjælen og gi mod.

Blir du da læstet og er fro,
Saa aabenbar da og din tro.
Lad vidnesbyrdet strøomme frit,
Svor du færdes, i verden vidt.

Saa mangen tørstig sjæl der gaar
I nød og trang, ja aar for aar,—
O, sig dem, Jesus, livets hav,
Sit blod for deres sjæle gav.

—J. G. J.

Missionsbuen

Om missionshjemmet, St. Anthony Park,
St. Paul.

Alle dem som læste missionær Landahls stykke i Budbærerens numre iwaar om den gjerning at gi missionærerne et hjem at bo i, naar de kommer hjem, paa ferie, var sikkerlig glad for at de havde været med og gjort lidt til for at dette hjem kunde bygges. Ja vi er allesammen glad for, at vi ad den vei kunne saa bli med og sprede blomster paa vore missionærers ofte saa ensomme vei, da de udi hedningeland er skilt fra fleg og venner, og saa missionærer ogja. Den som ikke saa dette stykke i Budbærereren, find ud hvor det staar og læs det, og du kan ikke andet end bli glad for du var med, og du som ikke var med vil da se et vink ogjaa for dig, da vi har endnu lidt igjen at gjøre paa dette hjem. Og dersom vi ikke gjør resten, saa kan der komme til at bli en torn ved siden af blomsten, som Landahl saa skjønt skildret.

Botterne og hujet med furniture, varme-apperater og fixtures, for elektrisk belysning koster mellem \$5- og \$6000. Nu har vi igjen en gjeld paa \$700. Se, dette er da overmaade stort, at saameget har blit gjort, uden at nogen har rejst i samfundet eller en eneste cent udlagt for at samle. Vi havde paa tale i Missionsbuen's møde under aarsmødet iaar at opmuntre kvinderne over hele samfundet at saa istand en lunch eller maaltid og sælge til indtægt for dette arbejde. Om vi kunde sende ind til kassereren, Mrs. D. D. Stageberg, en \$10 eller \$20 fra hver menighed, saa kunde vi snart bli kvit den gjeld. Lad os prøve, kanske den 4de Juli, eller senerehen at have en stand og sælge kaffe og cafe.

Det blev bestemt paa et af Missionsbuen's møder ifjor ved synodemødet at bede finansmissionsbestyrelsen om at bevilge en liden husrente for missionshjemmet, for at betale udgifter, saasom stat og andre nødvendige ting som trængtes. Bestyrelsen sa de havde

betalt fra \$10 til \$18 pr. maaned i husleie for hver familie før. De indvilget at gi \$15 maaneden saalænge eiendommen ikke er betalt for, og naar missionærer bor der. Nu iaar blev det besluttet at koste sidemalk fra gaden op til og rundt huset (gade, sidemalk og curbing er lagt før og regnes med i gjelden), ligesaa at sætte screens paa frontporchen og betale med disse rentepenger, saa gjelden ikke maa forges. Den samme komite som før har haft med byggearbeidet at gjøre blev paalagt at se efter med dette ogsaa.

Undertegnede blev valgt til at se til at nogen skrev ret ofte og paamindet om arbeidet med missionshjemmet. Jeg vil derfor herved bede søstrene, hvem som vil og har interesse for sagen, at skrive et lidet stykke til Budbæreren indtil vi har faaet denne gjeld betalt.

Eders ringe søster i arbeidet,

—Mrs. C. S. Eastvold.

Den Forenede Kirkes 27de aarsmøde.

(Efter "Lutheraneren.")

Samfundets 27de aarsmøde aabnedes i auditorium i Fargo, N. D., den 15de Juni 1916 kl. 10:30 formiddag med gudstjeneste. Pastor Chr. S. Thompson fungerte som klokker og pastor G. Torvik forrettet for alteret. Pastor L. L. Heimarck fra Story City, Ia., prædiket over lignelsen om vingaardsmændene som ihjelslog kongesønnen. Tale- ren fremholdt det gjilde i at samles til aarsmøde forat fremme Guds rige og dets anliggender. Der er dog fare for at sætte sig ved de ydre ting paa en saadan maade at man kan gaa glip af det væsentlige, nemlig vækelsen af livet i Gud; man kan gaa glip af omvendelsens værdige frugter. Prægtige himmelske kræfter arbejder paa mennesket under alle livets tilfiskelser og paa dets forskjellige alderstrin. Aarsmødets egentlige hensigt er og bør være at hjælpe den enkelte til at prøve sig selv om hans hjerte har ladet sig overvinde af disse kræfter, saa at det er

blit den Helligaands bolig, hellighedens arnested, og gjør ham til en arving til det evige liv.

Formand Dahl aabnet da mødet i Tre-enighedens navn. Han tilnøstet mødet Guds naade, misfund og fred.

Pastor E. R. Anderson, steds præst, ønsket forsamlingen velkommen til Fargo, og paapegte den store bethdning et saadant møde havde for Red Riverdalen.

Pastor Olaf Glasøe aabnet eftermiddags-sessjonen med andagt. Hilsen modtoges fra den Norske Synodes formand, S. G. Stub, der ligger paa sygeleie, og en svarhilsen sendtes ham. Samfundets formand og sekretær paalagdes at oversende Gauges aarsmøde hilsen fra den Forenede Kirkes aarsmøde. Tilstedeværende norske og svenske præster som tilhører andre lutherske samfund hødes læde i forsamlingen. Dr. Rildahl, pastor Rose-land og Erik Waldebrand gjenbalgtes henholdsvis til viceformand, sekretær og kassere.

Formand Dahl oplæste sin indberetning. I den oplyste han, at fem præster var døde i aarets løb, to havde nedlagt sit embede paa grund af alderdomshensyn og to paa grund af sygdom. 28 kirker var i aarets løb blit indviet. 117 fredsmøder var blit holdt og et stort antal af samtale- og missionsmøder. Diafonisshjemmet har 34 diafoniser, 21 prøvesøstre og 2 elever. Over en femtedel af samfundets hednigemissionærer er diafoniser. Nettoindtægten ved hjemmet iaar var \$10,973. Barnehjemmene har i aarets løb haft 374 barn og alderdomshjemmene har huset 90 gamle. Samfundets ungdomsforbund har i aarets løb opført en missionsstation paa Madagaskar til et kostende af \$10,000 og har indsat et pipeorgel i Søgne Memorial Chapel ved St. Olaf. Om skolerne siger formanden:

"Samfundets skoler har båret i fuld virksomhed ogsaa iaar. Tilstrømningen af elever vokser hvert aar, hvilket vi bør takke Gud for. Statsskolerne synes at gaa mere og meer i ateistisk retning; de kristendomsnedbrydende evolutionsideer proklameres fra læ-

rerstolene og i skolebøgerne: haansord mod fristendommen som noget gammeldags, et længst tilbagelagt stadium, som ikke hører hjemme i vor oplyste tid, hører ikke til undtagelserne.

At kristne forældre er istand til at sende sine unge sønner og døtre til de slags opdragelsesanstalter er en uforklarlig gaade, naar vi betænker at den gudsfornegtende sæd, som faaes, bærer frugt til evig forærvelse. Det er de slags skoler, Luther kalder de brede porte til helvede.

Skal vor efter kundskab tørstende ungdom reddes, maa de komme under indflydelse af kristelige skoler, hvor eleverne faar "en paa kristelig grundlag hvilende og efter tidens krav afpasset høiere almenuddannelse," som vi erklære i en af vore skolekonstitutioner.

Det maa derfor være et af samfundets største og vigtigste formaal at oprette og vedligeholde saadanne skoler, selv om det er forbundet med ganske store udgifter. Hvad værre har vel jordiske midler overfor et menneskes sjæl? Vi mindes Herrens ord: "Hvad gavner det et menneske, om han vinder den ganske verden, men tar skade paa sin sjæl?"

Jæmfor alt er det af allerhøjeste betydning for vor kirke at faa begavede kristelige unge mænd med god foruddannelse til vort teologiske seminar. I den henseende blev der sidste vinter udsendt en cirkulærskrivelse af det teologiske fakultet og undertegnede til samfundets visitatorer med anmodning om, at faa den sag sat op til forhandling i menighederne og ved kredsmøderne. Jeg vil tillade mig at citere følgende af dette cirkulære.

"Vi kjender Herrens formaning: Beder høstens herre at han uddriver arbejdere i sin høst. Og vi ved, at Herren venten vi skal arbejde for den sag, vi her for. Da lægger han sin besejlselse til og gir os det vi her om.

Prestegjerningens nødvendighed og herlighed maa forklares oftere fra prækestolene, fremlægges for ungdomsforeningerne og konfirmationsklasserne. Vær opmærksom paa de unge som maatte ha gaver og betingelser for prestegjerningen, tal enkeltvis med

dem og opmuntre dem. Særlig læg forældrene sagen alvorlig paa hjerte, saa de ikke holder sine børn tilbage.

Forat denne sag kan komme i et varigt gjænge, turde det være heldig, at den optoges som et fast punkt blandt kredsmødernes forhandlingssemner. Kredsens visitator maa da paa sine visitatsreiser undersøge, hvorledes det staar til i de forskjellige prestekald, eller gennem indberetning fra hver prest saa vide, om der fra hans kald kan ventes nogen ung mand, som vil gaa ind i prestegjerningen. Dette maa saa forelægges for kredsmødet mindst en gang aarlig, og sagen da forhandles.

Da det altid har vist sig, at det er forholdsvis saa unge mænd fra rige eller velstaaende familier, som vælger prestegjerningen, men at Herren maa faa sine fleste tjenere fra dem, som sidder i smaa kaar, og da skolegangen nu for tiden er baade lang og kostbar, er det blit aldeles nødvendig at støtte saadanne ubemidlede unge mænd med pengegaver og saaledes hjælpe dem frem. Det blir mer og mer umulig at greie sig selv igjennem. Staar de saa efter endt collegekursus med flere hundrede dollars gjæld, er det haabløst for dem at tænke paa at fortsætte med teologisk studium. Kommer de saa ud i andet arbejde, er de i de allerfleste tilfælde tabt for prestegjerningen.

Vi tror derfor det blir nødvendigt, at hver kreds opretter et fond til hjælp for trængende unge studerende ved college og seminar. Dette fond eies af kredsen og bestyres, som den selv bestemmer. Den hjælp som ydes blir at betragte som gave. At gjøre det til et laan, vil der være svært liden hjælp i. At gaa til prestegjerningen med et stort pengelaan fra studenterdagene betyr at gaa til gjerningen sultende, og det er ikke tjenlig for arbeidet i Guds rige."

Om det lutheriske jubelaar sa formanden:

"Det er ikke længe igjen til vi skal fejre reformationens 400-aarsfest. Det blir en stor begivenhed for den protestantiske kirke i almindelighed, men særlig for den lutheriske kirke. Det bør bli et aar rigt paa himmelsk

befiguelfe, og vi er forviſſet om, at den barmhertige Fader i himmelen gjerne vil gi os den.

Skad ſkal vi gjøre for ikke at gaa glip af denne befiguelfe? Fra ende til ende af vort land, tales der om "preparedneſs." Det gjælder frygtelige mordbaaden og vel drefſerte hære til at knuſe en tænkt fiende, ſom kanſke aldrig vil viſe ſig. Men aldrig var det mere nødvendig og berettiget for nogen magt at forberede ſig, ikke alene til forſvar, men til et kraftigt angreb end for Guds kirke og det ſærlig i denne tid og i dette land. Mens ſtøre kſtne nationer bløder under det frygteligſte ødelæggelfesraſeri, ſom verden har ſet, er vort land og vor kirke i dette land blit ſkaanet. Mon fordi vi var ſaa meget bedre end hine? Til et lignende ſpørſmaal ſvarede Jeſus engang: "Derſom J ikke ombender eder, ſkal J alle ligesaa omkomme." Nei, men vor Herre har ſkaanet os for at vække os til nidkjerhed overfor vor egen perſonlige kſtendom og for Guds ſtore ſag paa jord.

Var det et træf, at denne forførdelige ſtraffedom ſom i-form af blodige krige ryſter den halve verden, ſom netop foran det aar, ſom wilkaarlig maa vække alborſtanter hos kſtne menneſker, reſormations-jubelaaret til minde om, at gudsordshjert for fire hundrede aar ſiden atter blev ſat paa ſtagen og naadens og retfærdighedens vei atter toltet for en lidende menneſkehed? Nei, Gud har ſtyret det juſt ſaaledes i ſin ſtore wiſdom. Han har fredſtanter med os og ikke til ulyſke.

Blinde maatte vi høre, om vi ikke forſtod, hvad Herren vil os. Det er intet mindre end hans egen kraftige røſt til os om forbedeſe til et ſtorſlag for Herren, hærfarernes Gud. Jo, der behøves forberedeſe til det ogſaa og ikke mindſt til det.

En ſtørre magt end verdensmagterne har udruſtet os med alle nødvendige vaaben. Gudsordets tveeggede ſverd er endnu lige ſkarpt, kraften i daab og nadvere lige mægtig, og endnu lytter almagtens øre til bønne- raab fra hans kjæmpende hære.

Vi har ingen undſkyldning, om vi ikke

benytter den rige anledning til ſtore feire for vor Gud og for os. Det mangler kun, at vi lar os indrulle i Herrens hær og er tro ſom det bør ſig Jeſu Kriſti efterfølgere. Det ene fornødne maa ogſaa for os bli det ene fornødne; det ſom Gud har ſat ſom det førſte, maa ogſaa for os bli det føſte: hans rige og hans retfærdighed.

Det ſom har været forſømt helt eller delvis ſætter vi førſt og fremſt ſom vort maal. Øverſt ſtaar kſtendomsunderviſning for bore barn. Luther kaldte den med rette "et af de herligſte kjærlighedsgjæringer paa jord." Derſom den gjærning forſømmes, gaar vi ialfald ikke i Luthers fodſpor, og at den i ſorgelig grad er forſømt iblandt os, ſtaar ikke til at negte. Hvis det 5te lutherſke aarhundrede ſkal ſe en blomſtrende lutheriſt kirke i dette land, maa den kſtelige barnunderviſning bli mere af en hjertesag for os end hidtil, og den maa bli ſaa vægtig, at intet offer er for ſtort til at ſag den fremmet. Der er ifølge viſitatorenes rapporter en mængde menigheder i ſamfundet, ſom hverken har ſøndagſkole eller hverdags religionsſkole. La det være, at mange af diſſe menigheder er ſaa ſmaa og fattige at de ikke er iſtand til at holde religionsſkole. Er det da ikke vor kſtenpligt at hjælpe diſſe? Ører det ikke til vort ſamfunds kſtelige formaal at belære, vejlede og opmuntre hverandre efter Guds ord? Eller er ikke barna indbefattet i dette formaal? Det kſtelig rette er vel, at det angaar dem fremfor de voksne. Vel beſøjet er det, hvad en af viſitatorerne ſkriver i ſin rapport om denne ſag: "Paa dette omraade maa der bli reſormation, om vi ikke ſkal gaa under."

Mere frit.

En, hvis navn vi kan lade være at nævne, beſtlaager at der ved de kſtelige ſamtalemdøder gaaes ſaa programmeſigt frem. Naer hynes han denne navneliſte over talere, at N. N. har ordet fra i formiddag, og N. N. har ordet fra igaar er omtrent overflødig og vil virke forſtyrrende og næſten gjøre det

umuligt for en simpel lægmand at kunne deltage i samtalen. Dette og mere i samme retning anføres ober af indsenderen.

Nu vel, det er ikke frit for at vi har hørt og har næsten samme mening om disse ting ved vore ophøggelsesmøder og samtalemøder. Det er i almindelighed helst for saa, som vil eller kan deltage i en kristelig samtale, saa der er ikke meget brug for papir og penceil for at holde rede paa disse navne. Orden bør det jo være ved et møde som andre steder, men man kunde nok staa i fare for at der blir meget orden og liden aand. Men faar Guds Aand rigtig fat paa folk i møderne, saa blir der baade sang, bøn og vidnesbyrd og man blir ikke saa nøie med punkterne 1, 2, 3 og a, b, c. og hvem som "har ordet fra igaar." Og er der ingen borti forsamlingen som vover sig til at sige noget, saa kan det ikke nytte at holde paa at lomme og mane paa dem, at de skal tale, er det hensigtsmæssigere at opmuntre dem som er vant med at tale og som har noget at sige, benyt da dem. Og ingen burde tale bare for at tale bort tiden. "Gav noget at sige, sig det og slut."

Stille og Ustille.

S. S.

Stilsmisje.

Et vanskelig problem. (Fortf.)

Den jordbrugende del af befolkningen viser den mindste procent stilsmisje. Men fra byerne faar jo landet sine sociale og intellektuelle impulser. Byerne angir tonen, landet følger efter. Hvad som er mode i byen idag er det paa landet imorgen. Problemet er blit et nationalt reformspørgsmaal. Kirken maa ifølge sin stilling og opgave hjælpe til ved dets løsning. Hvad statsmænd og sociale reformatorer har gjort og agter at gjøre, deres metoder og midler for at bøde paa dette onde, er et interessant kapitel, men vi maa la det ligge. Selv om vi holder os bare til kirken og dette problem blir det enda kun antydningssvis og lidet vi kan faa med af dette indviklede og vanskelige problem.

Enhver som har hørt noget at gjøre med det, maa indrømme det er et vanskelig problem. Som ung prest blev vi af en pastoralforening paalagt at skrive en afhandling om dette emne. Med redelig vilje tog vi fat. For at faa paalidelig oplysning og hjælp satte vi os i forbindelse med landets regering og med landets bedste autoriteter paa dette omraade. Vi arbejdede med dette spørgsmaal, naar vi kunde, skrev flere afhandlinger derom, og efter nogen aars forløb tænkte vi i ungdommelig rashed og sikkerhed, at nu havde vi temmelig god greie paa de ting. Vore embedsbrødre var henhjnsfulde nok til at lade som de troede det samme. De i missionsbyen søgte bort raad og betænkning i de indviklede tilfælde, som i sit arbejde stødte paa. Vi lærte dog snart, at en ting er at sidde paa kontoret, studere og bli klar over teorier, en anden ting er at ta teorierne ud i livet og anvende dem paa de enkelte tilfælde. I det praktiske liv er der saa mange og mangeartede momenter som kommer til. Teoriene—ialfald i sine hovedtræk—er grei nok, men livet kan ofte byde paa rent forvilet indviklede forhold.

Derfor skilderspørgsmaalet i hvert tilfælde var greit, kunde det enda gaa an, men i mange stilsmisjer er det uløselig. Sommetider er der virkelig bibelsk grund for stilsmisje, men ifølge overenskomst begge parter imellem angis kun: haard og umenneskelig behandling (cruel and inhuman treatment). Nei, det er nok ikke saa greit, nei. At redde teorien og saameget af idealet som mulig, og paa samme tid handle i Kristi sind og efter det som almindelig sund forstand siger er det bedste i det tilfælde, det er virkelig ikke ligtil, især naar der foreligger de saakaldte pligtkonflikter. Det er visseelig sandt som en af Norges fremste teologer skriver: "Spørgsmaalet om kirkenes stilling til fraskiltes vielse er jo i virkeligheden kun et enkelt blandt de svære praktiske problemer som har sin grund deri, at det kristelige ideal, slikt som Jesus har tegnet det, ikke kan gjennemføres i samfundene,—slet ikke i staterne, men heller ikke

i kirkerne, hverken i folkekirkerne eller i frikirkerne."

Men idet nu kirken skal holde fast paa idealet, for det er nu vel enige om at den maa gjøre, hvorlangt skal den saa strække sig og taale afvigelser? Det er netop her, det blir meningsforskjell, og vi tør slet ikke lægge ned nogen generalregel og sige: Saa er det rette, slikt maa der altid handles.—Saa vi vidst mindre om det, saa hadde vi kanskje været mere forsikket. De to ting gaar sammen altfor ofte ogsaa hos prester.

• Nu angaaende

Fraskiltes vielse

er sagen noksaa grei for os her i landet. Under vore frikirkelige forhold er vi prester her langt heldigere stillet end vore embedsbrødre i Norge. Slikt som stillingen nu er derhjemme er de udsat for at komme i sambittighedsnød, i knibe mellem sin overbevisning paa den ene side og paa den anden side, pligten til som statens tjenere at vie fraskilte. Naar vor sambittighed byder os at negte vor tjeneste, er her ingen stat eller herre som kan træde til og sige: I saar vær's'go gjøre det! Vore embedsbrødre i Norge har vor sympati. Deres tjeneste som statens og kirkenes tjenere er i mange henseender ikke at misunde. Ser kan jo folk allesteds og lettelig bli borgerlig viet, om de saa foretrekker eller om de ikke faar nogen prest til at gjøre det.

For en tid siden fattede Sioux City presteforening følgende resolution: "Vi anerkjenner den skilsmisse bibelen berettiger. Personer løst fra sit egteskab for andre grunde og som ønsker at indtræde i nyt egteskab, henviser vi til statens embedsmænd. Den magt og myndighed der for ubibelsk grund har opløst egteskabet kan ogsaa knytte det nye baand." Det er tanken om ikke ordlyden. Som før nævnt har den lutherske kirke altid hævdet, at for den i bibelen angivne grund har den uskyldige part ret til at søge skilsmisse, om han vil, og den har hævdet den uskyldiges ret til at indgaa nyt egteskab, om han vil. Derfor vil vi vist de fleste prester ikke have nogen skrøppler over at egtevie den uskyldige part.

Dog sambittighederne er forskjellige, og der er vist dem som ikke vil gjøre det.

Vanføligere blir dette problem, naar det blir spøragsmaal om fraskiltes stilling til menighedslemmer og de som maatte ønske at bli det. Her er det let at spørge, men vanføelig at svare. I Norge har disse ting netop været og er vist endnu gjenstand for livlig diskussion. Og menighederne? Yderst forskjellige fra den mest konservative til den mest liberale. Det være derfor langt fra os at ville nedlægge eller fastslaa nogen regel for alle tilfælde. En ting er klart, de første maa bli gjenstand for "hjelpeforgerisk paavirking," men den maa bli ifølge hvert enkelt tilfælde art og krav, i fornødent tilfælde gennem en sambittighedsnæstlig begrundet negtelse af kirkenes goder. Om kirken skal være tro mod sig selv, sin herre og opgave, kan den ikke stiltiende lade sine medlemmer knytte og opløse egteskabsforbindelser, som man gaar ind og ud i en forening. Men samtidig som kirken maa holde fast ved idealet, saa maa den i Kristi sind, om end med smerte, dog i kjærlighed søge sig saalangt den kan for at hjelpe slike uhyggelige tilrette. Siges derfor udenforstaaende gjelder samme regel. Hvert enkelt tilfælde maa behandles efter sin særegne art og beskaffenhed. Om der engang var brud paa helligt løfte, og om der var synd, saa ved vi der er forladelse hos Gud, og samme sind maa kirken ogsaa have.

Hvad kan vi saa gjøre?

Dette problems løsning kræver baade kirkenes og statens arbejde. Staten alene kan aldrig klare dette onde, og kirken trenger den hjælp staten kan yde. Vi ser den hjælp, der er i gode og rette love. Vi har med glæde og interesse merket os det gode arbejde de saakaldte "Court of Domestic Relations" gjør, men hvad kan og bør kirken gjøre? Det var nogen faa ord om det tilslut.

En norsk teolog skriver: "Søvedsagen maa være, at kirken i sin forkyndelse og undervisning med magt holder det kristelige egteskabsideal frem for folket, og at bevidste kristne, som føler ansvar baade for sig og andre, med uroffelig alvor og trofasthed søger at

gjennemføre dette ideal i sit liv."—Gremfor, alt, vil vi sige, maa hjemmene her arbejde med, skolen ligesaa. I Konfirmationsundervisningen, paa ungdomsmøder og ved påsænde leiligheder maa vi holde frem bibelens lære.

Der er usikker, der maa vidnes mod, som for eksempel den, at unge mennesker, knapt færdige med sine barnesse, rømmer affied og binder sig for livet fast til en, de kænste kjender lidet til. For livet? Nanci, det blir nok ikke altid for livet, naar det begynder paa den maaden. Der er praktiske sandheder, der burde holdes frem, blandt de mange ogsaa denne, at det ægteskab, der knyttes paa en ungdoms opblussende elskovsflamme, har daarlig grund og gaar let overstyr. Den slags flamme brænder ikke altid længe. Der er forskjel paa elskov og kjærlighed. Dette slags feilgreb er dog ikke noget nyt for vor tid eller vor tids ungdom. Langtfra! Hvert slegtled har havt dem. Men før vidste man ikke om andet, end de var bundet sammen "til døden skilte dem ad." De indrettet sig da der- efter, og selv om det var noget forhatet og feilagtigt begyndt, saa endte det ofte bra. Nu er løsningen en anden—skilsmisse.

Tilslut et ord til gifte folk. Naar der kommer en "kvinde paa traaden"—og hvor sfer vel ikke det?—saa hør de ikke med engang tænke paa skilsmisse eller springe til jagfø- ren. Det er den onde som gir det raad. Med lidt god vilje vil de i fleste tilfælder kunne ordne sit mellembværende, og det gjør de nok ogsaa, Gud sse Iob, men maa de have hjælp udenfra, saa gaa heller til presten. Det gjør da ogsaa somme. Vi prester er glade ved at komme slige til hjælp. Sykkes det os at stikke fred, hindre skilsmisse og redde et hjem fra ruin, da føler vi, at vi ikke har levet for- gjevdes. Om erfaringer og oplevelser fra den gren af arbeidet kan vi selvfølgelig ikke skrive. Kun dette vil vi sige: Hvor der er børn, vil dette arbejde som regel lykkes. Der har presten en nøgle til fars og mors hjerte, en nøgle, der altid lukker op til det inderste og bedste i baade far og mor. Om ikke for andre grunde, saa vil de for børnenes skyld

gibe efter, tilgibe og leve livet sammen. Det maa være en unaturlig, forblindet og forhæ- det far eller mor, som vil bringe skilsmisse, ødelægge sit hjem og bringe sig skam og uhygge over sit eget—ja sit eget barn. Gud velsigne vore hjem! Maa fredens og kjærlig- hedens engel altid bo i dem!

Om dans.

En amerikansk danselærer fortæller:— "En dag som jeg forlod byen, traf jeg i jern- banebognen en ung kvinde, der nogle maane- der forud havde været medlem af min danse- skole, hvor hun byens bedre klasser havde adgang. Hun var falden og var en af de bortjendte, da skolen sluttet for nogle uger, sli- som disse skoler maa gjøre ret som det er, for at blive kvit de piger, der har mødt en lignende skjæbne som denne kvinde.

Jeg begyndte at tale med hende. Hun fortalte, at hun ikke længer kunde udholde at være forladt og foragtet af sine forrige kamerater, og at hun nu var paa flugt fra sit hjem. Jeg vidste, at hendes forældre vil- de blive sønderknust af sorg, og at hun, uden hjemmets beskyttelse, snart vilde synke til det nederste trin af fortabthed. Jeg prøvet der- for alt jeg kunde for at overtale hende til at vende tilbage til sit hjem. Jeg—som endnu holdt paa med at lære andre netop det som var blevet til hendes fordærbelse—nu var livet neppe mere til at udholde for hende— jeg søgte at redde hende fra et endnu dybere fald.

Efterat jeg en tid havde prøvet efter bedste evne at overbevise hende, vendte hun sig mod mig med flammende sene—i blikket saa der baade vrede og fortvivelse—og sagde med et udtryk af bebreidelse som jeg aldrig glemmer: "Sr. ———, De vil, at jeg skal vende om til et andet liv! Naar De lukker Deres danseskole, som sender saa mange unge piger til helvede, da, men ikke før, vil jeg tænke paa at vende om."

Sendes ord havde en virkning paa mig, som aldrig noget før havde havt. Havde det ikke været for den virkning hendes tale gjør-

de paa mig, saa vilde jeg vel endnu været en danselærer. Ved Guds naade blev hendes ord et middel til, at jeg sluttet med denne sjælefordærvende forretning og nu arbejder saa godt jeg kan imod al slags dans. Kanskje somme vil spotte over mine forsøg paa i nogen mon at stanse denne kræftskade i samfundet, idet de siger, at jeg selv for en del er aarsag til skaden. Jeg erklærer mig skyldig. Det er kun ved Guds naade, at jeg uærdige synder mod Gud og mennesker er kommet paa andre veie.

Videre siger den samme mand om dans: "Det er et faktum, at to trediedele af de kvinder som ruineres, bringes til fald ved dansens indflydelse. Merk mine ord—jeg ved det er sandt."

Han nævner en hel del statistiske oplysninger og eksempler paa, hvilken ødelæggende indflydelse de offentlige og private danse, baade blandt de høiere og lavere klasser, har paa mænd og kvinder.

Dette er ikke noget nyt; men det synes saa vanskelig at faa mange forældre til at se denne fare, indtil kanskje det som de mindst af alt ventet, indtræffer—og det er for sent.

"Ev. L. Kirket."

Mrs. J. S. Johansons død.

Som det vil erindres fik de som var paa aarsmødet i Red Wing det forgens budskab, at pastor J. S. Johansons hustru var død. Hun døde den 17de Juni 1916 i Horace, N. Dakota.

Hun blev ledtaget til sit sidste hvilested den 20de Juni, paa menighedens gravplads, øst fra Horace. Deltagelsen var usædvanlig stor. Mange blomster fra slekt og venner fjern og nær var bragt til begravelsen. Der var slegtninge fra St. Paul og Minneapolis tilstede. Pastor A. S. Berger fra Fort Ransom forrettede. Og som representant for Hauges Synode samt Mayville prestekonference var undertegnede fra Dakas tilstede. Pastor Berger holdt prædikenen for anledningen. Hr. S. Nevramoen fra Fargo læste Guds ord og ledede i bøn. Hr. E. Nelson

fra Horace udtalte menighedens tak for hvad Mrs. Johanson havde været for denne menighed. Pastor Johanson talte nogle ord og takkede for udbist kjærlighed.

Served maa vi saa lov at ønske Herrens rige naade og bistand over de efterladte. Det var ikke bare sorg ved denne anledning; thi i vissheden om at sjælen var gaaet hjem til Gud, følte man glæde. Og det vilde være sandt, om vi sagde, at glæden var større end sorgen. Følgende biografi haaber vi vil blive læst med interesse. Pastor J. S. Johanson beder mig at sende hans hjertens tak til alle som viste sympati og hjælpsomhed.

—G. Moe.

Christianne Oline Johanson, født Larson, blev født paa Sundby i Saltalen, Norge, den syvende Oktober 1855. I 1882 indgik hun i ægteskab med Jens S. Johanson, og samme aar udbandrede de til Afrika. De kom til St. Paul, Minn., og boede der i 21 aar. I 1903 flyttede de til Greenbush, Roseau Co., Minn. Efter fire aars forløb flyttede de til Horace, N. D., hvor hun har levet i 9 aar. Hun har haft 8 børn, hvoraf kun Christian Adolf lever. De andre døde som små. I mange aar led hun af galdesten. Af denne sygdom og daarlige nyrer udvikledes sukkerhøge, som nu har lagt hende i graven. Foruden sin mand og søn efterlader hun to brødre og to søstre i Norge og to brødre og en søster her i landet.

Sendes aandelige livsførelse er som enhver kristens, gjennom fortabthed til frelse, —svaghet, kamp, feier, frimodighet og haab. Hun følte Guds Vands arbeide paa sit hjerte saa tidlig hun kunde mindes og benyttede mange slags lønhammer i bøn til Gud i barnearene. Under konfirmationstiden kom hun, med flere andre, til et bevidst troesliv.

Sendes tro paa Guds ord og naadelsøsterne syntes at være uangribelig. Derfor var der ogsaa rig trøst i livets modgange og forger. Svag, som hun blev til legemet, med megen smerte i de sidste aar, hadde hun sin trøst i det, at alt er fra Gud og tjener til nytte. Sendes liv i omgangen med troende og verden var altid præget af kristendom.

Med frimodig bekjendelse af sin tro baade offentlig og privat. Naar den fattige veisfarende bad om mad, satte hun dem tilbords og medens de spiste holdt sin formanings- og opmuntringstale til dem. At meddele var hendes glæde. Hvor glad var hun ikke, naar hun fik midler som hun kunde benytte til missionen eller til de lidende og fattige. Takket være dem, som hjalp hende i denne sag. Nu er hun hjemme; Gud være tak! Men vi føler savnet tungt. Det var godt hun blev fri smerter og kamp og naaede sit maal, men hvor tomt i hjemmet; Gud, trøst du, som kan!

I fem aar led hun af sukkersyge og deraf megen gigt i lemmerne. Vi har ventet og frygtet ofte, at det var snart slut med hendes liv. Men naar det kom, som vi var forberedt paa, kom det dog uventet tidlig.

Fredagsmorgen den 16de tabte hun bevidstheden og laa da som i dyb søvn til kl. 1:15 nat til Lørdag den 17de Juni, da hun sov hen i døden, 60 aar, 8 maanedes og 10 dage gammel. Salig er de som dø i Herren, herefter. Velsignet er hendes minde. Skulde vi bringe en hilsen fra hende, maatte det være: "Gud er kjærlighed!"

Begravelsen foregik under stor deltagelse fra kirken i Horace Tirsdag 20de Juni 1916.

—S.

Student Gustav Afseland død.

Salig er de døde som dø i Herren. Afs. 14: 13.

Efter opfordring ønsker vi med disse ord at bekjendtgjøre vor ven og broder Afselands død. Afseland døde den 6te Juni paa stats-hospitalet i Davenport, Iowa. For de mange som kjendte ham, og som vidste hvad sygdom han droges med, var dødsbudskabet ikke nogen overraskelse. Selt siden han i 1913—medens han frekventerede Med Wing Seminar og der blev syg, har han kæmpet for om mulig at overvinde den sygdom, som dog tilskudt la ham i graven. En tid saa det ogsaa ud som om han skulde bli kvit bacillerne

angreb; men sidste vinter tog det ham igjen. Sygdommen var tæring.

Gustav Martin Afseland var født den 3dje Juli 1892 i Saus prestegjeld, Bergen, Norge. Han var saaledes ganske ung, da han døde. Det synes underlig for vore søne, at den troende ungdom rykkes bort, medens den ugudelige fortsætter sin gang. Hvo forstaaar Herrens vise raad? Han gjør alt efter sin visdom. Begravelsen fandt sted i Ames, Fredag den 9de Juni. I Sanges kirke havde en flok kjendte og kjære samlet sig for at følge den bortgangne til hans sidste hvilested. Pastor B. D. Wee holdt sørgegedstjenesten paa norsk. Efterpaa talte student Peder Nordfletten paa engelsk og undertegnede frembar et vidnesbyrd paa norsk. Nogle unge piger sang passende for anledningen.

Bed siden af far og stedmor i Norge, begrædes Afseland af tre brødre og en søster her i Amerika. Disse er Magnus, Einar, Sigvart og Anna Afseland. Til de efterladte siger vi: Søg trøst i Herrens forjættelser. De frelste i Herren skal mødes igjen. Fred med den hedengangnes støv!

Idet vi nu er inde paa bekræftelsen af Afselands korte liv, føler vi det som vor pligt at sige nogle ord personlig til den afdødes minde. Det blir da helst i forbindelse med skolelivet, at disse spredte tanker fremlægges; thi det var paa skolebænken vi lærte den unge bror at kjende. Gustav havde vistnok sine feil, saasom vi alle har. Men det er ikke feilene vi ønsker at bringe frem. I klasserne og i skolelivet som et hele var Afseland blandt dem, der slet ikke likte at staa tilbage. Under sin daglige hyskel vandret han stille og rolig sin gang. Vi taler visseelig paa vore medstudenters vegne, naar vi siger at Gustav aldrig med vilje gjorde nogen nogen fortræd. Den unge bror var ogsaa paa mange omraader begavet. Saaledes ved den lokale "Sigval Quale Memorial Contest" afholdt ved skolen, vandt han sølvmedaljen; og som representant ved kontesten i Minneapolis, hvor gutter og piger fra forskjellige skoler i landet rundt tog del, vandt han guldmedaljen med glimrende feier. Det var første gang

nogen førstepræmie har naaet Med Wing Seminar.

Dog, der hvor Afkøland mest vil sættes blandt studenterne blir vistnok i de troende gutters forsamling. Det er jo paa hønsemøder og i det kristelige arbejde at det viser sig, hvor stor trang der er hos den troende til opbyggelse i aanden og til at se andres frelse. Paa dette punkt var Afkøland nidkjær. Og det var ikke en falsk iver; men følger af oprigtig troelsliv.

Saa langt bort vidnesbyrd til vor Fæderats minde. Det lille han fik udføre taler bedre end vore ord. Lad det huskes, at vi som staar igjen ogsaa engang maa møde vor Gud. Kanste det kunde ske i vor blomstrende ungdomstid. Om vi da kunde leve slikt, at det lille vi fik udføre var til Guds ære.

En af Afkølands klassekamerater,

—Gjilberg Peterfon.

Reformationsfesten i 1917.

Prestes og andre gjør store forberedelser i Chicago.

Der gjøres i Chicago store forberedelser for en værdig fejring af reformationens firehundredeaarsfest i 1917. En komite paa 100 medlemmer, som repræsenterer 11 forskellige synoder, er blit opnævnt for at ordne med festen. Denne komite har nedsat følgende underkomiteer:

Literatur: Pastorerne J. R. E. Gunt, dr. G. S. Gerberding, dr. C. E. Derr, dr. Philip Anderson og dr. Paulus Dist.

Pressekomiteen: Pastorerne C. E. Goffsten, J. S. Meyer, C. Knudsen, A. B. Anderson, og Mr. Charles DeBold.

Programkomiteen: Pastorerne J. S. Seibert, C. S. Bang, dr. C. J. Kraust, C. A. Jonson og G. A. Jaudrey.

Statistiskkomiteen: Pastorerne W. C. Davis, Joshua Oden, M. L. Nesvig, W. E. Wheeler og Bruno Lederer.

Finanskomiteen har faat til formand C. S. Driever, men de andre medlemmer er endnu ikke opnævnt.

Eksekutivkomiteen har som medlemmer embedsmændene i hovedkomiteen, nemlig pastorerne L. Harrisville, som er president, pastor Bruno Lederer, som er vicepresident, pastor dr. J. M. Bramkamp, som er sekretær, og Mr. Gus. E. Thon, som er kasserer. Endvidere formændene i ovennævnte komiteer, nemlig pastorerne Gunt, Goffsten, Seibert og Davis, samt Mr. Driever og en repræsentant fra hver af de 11 synoder, nemlig pastor Carl Christensen for Augustana-synoden, pastor Paul Brockschans for Chicago-synoden, pastor J. S. Meyer for den Forenede kirke, pastor J. S. Simonsen for den Forenede danske kirke, pastor A. B. Anderson for den danske kirke i Amerika, pastor C. Knudsen, Wartburg, pastor M. L. Nesvig, Gauges Synode, og Mr. C. S. Boyer, nordre Illinois.

Programkomiteen holder paa at faa istand et foredragsbureau og vil underrette de forskellige menigheder, naar bureauet er færdigt og ordningerne er truffet, saa der i alle lutherske kirker kan, om saa ønskes, holdes foredrag og prædiker om de forskellige faser i reformationen og i Luthers liv. Der vil ogsaa bli truffet ordninger for store møder for de forskellige lutherske organisationer her i byen.

Hovedkomiteen som altsaa bestaar af 100 medlemmer, anbefaler ogsaa, at der er i hver menighed en samling af Luthers bøger, og at man læser dem omhyggelig, særlig under forberedelsen for den store fest i 1917.

Blandt de bøger som anbefales er følgende: Historiske Skrifter, Luther som Reformator, Schonberg Cotta Familien, som er at faa baade paa engelsk, norsk, svensk, og tysk. Aug. Book Co.

Historic Lutheranism — 100 Questions by Mrs. Monroe, Gen'l Synod, Phila. Luther-Kalendar, 8 Articles. Aug. Book Co. Den kan faaes paa svensk.

Læreskrifter.—Tressens Bei, som er udkommet paa engelsk, svensk, norsk og tysk. Jubileumsudgaven vil blive udgivet som mere i 1916. Om vor mission her i landet er udkommet bogen Lutheranism at a

Glance. Den er paa 96 sider og kun paa engelsk. Interessant Information, by Sunt. Ny udgave.

Denne liste vil blive udvidet senere med videre anbefaling. Her maa gjøres opmærksom paa, at arbeidet for at faa den store fest istand omfatter ogsaa udgivelsen af et maanedsskrift, som skal uddeles i alle lutheriske kirker i Chicago og omfatte forskjellige emner, som er af stor vigtighed for den lutheriske kirke. Det er følgende emner:

1. Hvorfor holder vi fest?
2. Reformations hovedprinciper.
3. Stillingen i Chicago.
4. Reformationens . opbyggelige og aandelige karakter.
5. Den lutheriske kirkes lære som en verdensmagt.
6. Nogle af de bagvaskelser, som Luther blev gjenstand for.
7. Enighed blandt Lutheranerne.
8. Hvad lutherdommen har givet Amerika.
9. Den lutheriske kirkes fremtid.
10. Nutidens trang til kirken.
11. Nogle ting som den lutheriske kirke med rette kan være stolt af.
12. Hvad andre protestantiske kirker slyder Luther.
13. Lægmandens plads og arbejde i den lutheriske kirke.
14. Den lutheriske kristentype.
15. Lutherst fornem tilbageholdenhed.
16. Hvorledes kan vi gjøre vor fremtid sikker for de kommende generationer.
17. Indremissionen.
18. Missionen hjemme.
19. Sedningemissionen.

Disse træk tilkendegiver de foreløbige planer komiteen har lagt. Lidt efter lidt vil der sees i de forskellige blade, hvorledes sagen udvikles og fremmes. Det er et stort foretagende og en stor sag. —S. S. Meyer.

Et stort lærermøde i Juli.

Pædleren har sagt: "Kom til mig alle som arbejder og bærer tunge byrder, jeg vil give eder hvile."

Hvem trænger hvile? Af de mange trætte arbejdere, er jo religionsskolelæreren ogsaa en. Han trænger hvile, en hvile i Gud.

Vor lærerforening har besluttet at ha et tre dages møde den 21de til 23de Juli i Betlehemskirken i Minneapolis. Alt er rede, kom og bli med der. Du skal faa erfare, at der skal flyde strømme af naade der! For det har vi Guds ord for. Der vil bli præster og professorer fra de forskellige samfund tilstede for at holde belærende foredrag for os. Vi ønsker fuldt hus, saa kan budskabet om den forsmættede religionsskole naa til saa mange flere sjæle. Alle, baade lærere og andre er velkomne. Dere som driver og rusler med de smaa, ta dig en halv uges tid fri og kom paa mødet. Der vil du faa hvile, kundskab, opmuntring og føde for din hungrende sjæl. Du skal se at arbeidet vil gaa meget lettere efter mødet. Kom da allesammen!

Gud give os et godt møde! Det vil sige: Et vel besøgt, aandeligt og lærerigt møde. Vi ser at skal vor kirke bestaa, da maa barna faa religionsundervisning, ja, en egte, ikke noget virvar og fantasi; men en lære om Jesus, som er veien til salighed for alle troende sjæle.

Der vil ved mødet bli anledning til at tegne sig ind i lærerforeningen.

Tilslut synger vi den salmen, no. 252: "Kom brødre, lad os haste, vor aften kommer nær."

—Marius Sagen,
organisationssekretær for lærerforeningen,
Amherst, Wis.

Taf!

Min hjerteligste taf vil herved frembringes til alle kjendte og ukjendte som har været behjælpelige med at yde penge til mit ophold paa alderdomshjemmet i Bæresford.

"Salig er den som handler forstandelig mod den ringe; Herren skal redde ham paa en ond dag." Sal. 41: 1.

De bedste ønsker gaar ud til eder alle. Herren belønne! Min hele rigdom er Kristus og ham korsfæstet. Guds miskundhed være med eder, saa I kan faa lykke og fremgang i alt som er godt for tid og ewighed. Gud give

os et faligt endeligt og glædeligt gjenfyn paa den anden strand, hvor ingen skal være trængende med alle rige.—Kjerstine Erickson.

Y. P. S. TOPIC—SUNDAY, JULY 16.

Habits and Companions.

Scripture lessons: Jer. 13: 23; Dan. 6: 10; Eccles. 4: 9-12.

2. Introductory. This is a practical and timely subject for discussion in our young people's meetings. Note carefully what Jeremiah says about the force of habit. Note also the force of companionship as shown by the lessons from Daniel and Ecclesiastes.

3. Habit as a factor in character-building.

4. Companionship as a factor in the formation of good or bad habits.

5. Companionship as a factor in character-building.

6. Conclusion. Emphasize the importance of good companionship and the formation of good habits.

En oplysning.

Paa anbefaling af ungdomsforbundets bestyrelse, sanktioneret af aarsmødet just afsluttet i Red Wing, vil hr. L. O. Lassefson, søn af pastor J. L. Lassefson, reise omkring i vore menigheder og virke særlig blandt vor ungdom baade med sang og tale. Gud har udrustet denne unge broder med sangens gave, og da han selv har lært evangeliets kraft at kjende har han helliget sangens gave til Herrens tjeneste. Han synger evangeliet ind i baade ældres og yngres hjerte med iverlighed og varme. Hans særlige opgave vil være at hjælpe de prester og menigheder som maatte ønske hans hjælp i at samle ungdommen inden vore menigheder om forfæls fane, synge og tale til vækkelse og opbyggelse, samt stifte ungdomsforeninger paa de steder, hvor saadanne ikke findes. Da bestyrelsen ingen midler har til sin raadighed, kunde den ikke love broder Lassefson nogen understøttelse, men den anbefaler ham paa det hjerteligste baade til prester og menigheder og føler sig forvisset om at de menigheder som faar nyde godt af hans virksomhed vil gjøre efter apostelens ord, naar han siger: "Den som un-

dervises i ordet, skal dele alt godt med den, som underviser ham." Gal. 6: 6.

Ligeledes anbefales student J. O. Gisselquist fra Red Wing Seminar, som er medlem af Student Volunteer Movements missionskomite, til at reise omkring i vore menigheder og virke for vækkelsen af missionsans blandt vor ungdom.

Indbydelse til L. O. Lassefson sendes til Madison, Minn., og til J. O. Gisselquist til Frost, Minn.

Paa bestyrelsens vegne,

—G. M. Bruce, formand.

Fra Arbeidsmarten

Søndag den 23de Juli tænker Nathanael menighed i Cox, S. D., pastor J. Arnesens kald, at faa indviet sin nye kirke. Prædskmøde paa samme tid, fra den 23de Juli til og med den 25de. Se betjendtgjørelsen.

Pastor G. J. Berg holdt gudstjeneste i Bethania menighed Pinsedag, og da han kom hjem til Østrander, var mange af hans menighedsfolk og andre samlet ved præstegaarden og middag var færdig for alle. Student O. Stensland holdt en tale og paa menighedernes vegne overrakte pastor Berg og familie en ny automobile. O. C. Aune som var tilstede holdt ogsaa en tale. Tilslut talte pastor Berg og takkede for den prægtige gave og det særdeles hyggelige samvær, samt udtalte ønske om at han gjerne vilde være sine menigheder til mest mulig tjeneste og velsignelse.

Kampen for at tørlægge Syd Dakota, som ledes af Anti-Saloon Ligaen, har uventet faat en værdifuld arbeider i pastor T. A. Thorvilson af Petersburg, Mass. Pastor Thorvilson er vel kjendt i staten, idet han flere aar siden forfælske gange har reist her som afholdstaler. Uagtet han taler engelsk og norsk lige flydende, er det dog meningen, at han især skal arbejde blandt skandinaverne. Ved fiden af at være en overbevisende og un-

derholdende taler er han ogsaa en dygtig violinist og vil, hvor det ønskes, gi tilbedsjte endel minere paa sin fortræffelige Stradivarius. Pastor Thorvilson har de sidste henimod tre aar forestaaet den Norske Synodes mission i sydsøstlige Afrika, men maa paa grund af hustruens helbred flytte derfra, og medens det ordnes med nyt kald for ham og en eftermand i Afrika, faar vi nyde godt af hans arbejde i denne store belfærdssag for vor stat. Vi beder derfor at man vil anstrenge sig for at faa folk ud til hans møder.

Til Abonnenterne!

Bladets holdere gjøres opmærksom paa at i dette nummer indlægges en lap til alle dem der faar tilrest med kontingenten. Disse vil mærke sig at Synoden har besluttet at bladene betales i forskud; saaledes vil alle, som ikke har betalt for 1916, faa sig tilsendt regning. Nu haaber ekspeditionen at disse ikke tage dette fortrydelig op men gjør sit allerbedste med at tilsende os beløbet. Vi trænger desforuden høilig disse smaa beløb, da alt nu er dyrt og bladenes forretningsanliggender er i stærk pergemangel. Dersom ekspeditionen slipper at stryge disse abonnenter faa ser den det svært gjerne.

Venligst tilfattet,

—Hauges Synod Book Dept.

Beskjendtgjørelse.

Om Gud vil, afholdes et fredsmøde i Bethel menighed, Wells Co., N. D., fra 14de til 16de Juli. Søndag den 16de indvies menighedens kirke af synodens formand.

—Theo. Lund, form.

—D. S. Elstad, sek.

♦♦♦♦

Nathanael menighed, pastor J. Arnesens kald, Cox, S. D., indbyder til fredsmøde fra 23de til 25de Juli. Kirkeindvielse paa Søndag den 23de af formand pastor Ekse. Samtaleemne: Heb. 4: 11—16. Alle er hjertelig velkommen til mødet. Besøgende vil blive mødt i Bowman, N. D., dagen før mødet.

—L. Gunderson, form.

—J. Arnesen, sek.

Bardo menighed, Alta., Canada, indbyder til et Konventionsmøde fra 16de—18de Juli. Mødet begynder med prediken den første dag kl. 11 formiddag. Missionær C. B. Landahl fra Rina har lovet at være ved mødet. Gud give et velsignedt møde.

—M. J. Westphal,

—S. S. Westby.

♦♦♦♦

Franke menighed, past. J. S. Olsons kald, indbyder til fredsmøde den 11te—13de Juli. Dette blir fredens indremissionsmøde. Samtaleemne: Tit. 2: 11—15. Syds vil møde de tilreisende i Bloomington, S. Dak., om aftenen den 10de. Det er haab om at indremissionssuperintendent past. L. L. Carlson blir med paa dette møde.

—J. J. Skarpsnejs,

—M. B. Loffesmoe.

♦♦♦♦

Fælles søndagsskolekonvention i Silo menighed, Cottonwood, Minn., past. M. Romstads kald den 10de til 12te Juli. Mødet begynder med aabningsprædiken Mandags aften og slutter Onsdags aften. Alle præster og søndagsskolelærere samt andre som er interesseret i gjerningen af fredens tilhørende, Den Lutheriske frikirke, Gauges Synode, Den Norske Synode og Den Forenede Kirke, indbydes.

—D. Storaasli,

Paa komiteens vegne.

♦♦♦♦

Den Lutheriske lærerforening

af religionsskolelærere inden samtlige nordlutheriske kirkesamfund agter at afholde sit første aarsmøde i Bethlehemskirken 14th Ave. & 18th St., Co., Minneapolis, dagene 21de, 22de og 23de Juli d. a. Følgende foredragsholdere er hidtil fikret:

Prof. D. G. Nistad, Fergus Falls, Minn.; Mr. Carl Raugland, Minneapolis; prof. Rydahl, Augsburg Seminary, Minneapolis; Rev. L. P. Thoorveen, St. James, Minn.; prof. S. Strand, Madison, Minn.; prof. D. O. Stageberg, Red Wing, Minn.; prof. A. Løfensgaard, Madison, Minn. Prædiken ved Rev. C. R. Solberg. Mølligens flere talere.

Følgende emner vil bli behandlet: Bibelhistorie for begyndere, indledet af Miss Ida Johnson; bibellæsning i religionskolen, indledet af lærer S. Olson; den første norskundervisning, indledet af Magnus Johnson; vor organisation, konstitution, m. m. Forøvrigt alle de ting vedrørende vort arbejde og vor stilling som maatte fremkomme. Recitations, papers, sang, musikk osv.

Indmeldelser inden 15de Juli til Mr. Carl Raugland, 520 2nd Ave. So., Minneapolis. —Bestyrelsen.

"Budbæreren",

udgives af Gauges norsk evangelist lutherisk synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de forenede stater\$1.00

Udenom 1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt, vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Guds Søn har gjort mig fri; 2. Ungdomsforbundet; 3. Gauges Synodes 71de aarsmøde; 4. Fællesundervisning; 5. Er de helte? 6. Missionsbuen; 7. Den Forenede Kirkes 27de aarsmøde; 8. Stille og u stille; 9. Om dans; 10. Mrs. J. S. Johansons død; 11. Student Gustav Nelsons død; 12. Reformationsfejten i 1917; 13. En oplysning; 14. Arbeidsmarken; 15. Betjendelsesrelser.

Bedes erindret.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Sewell Ruth, College sendes til mr. D. A. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, krammissionen, samfundmissionen, madagaskarmissionen og jødemissionen sendes til Rev. A. D. Oppegard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. A. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quella, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. J. Eastbold, Dawson, Minn.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Skoleböger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 29.

Lørdag den 15de Juli 1916.

48de A.

Fjerde Søndag efter Trefoldighed.

(L. N. Fog.)

Math. 7: 1—7.

Dømmer ikke, at I ikke skulle dømmes! Thi med hvad maalt I maale, skal eder maales igjen. Men hvi ser du skjæben, som er i din broders øie, men hjælpen i dit eget øie bliver du ikke var? Eller hvorledes siger du til din broder: Gøldt! Jeg vil drage skjæben ud af dit øie; og se, der er en hjælpe i dit eget øie? Du piensskaff! Drag først hjælpen ud af dit eget øie, og da kan du se til at uddrage skjæben af din broders øie! Giver ikke hundene det hellige, faster ikke heller eders perler for svinene, at de ikke skulle nedtræde dem med sine fødder og vende sig og sønderrive eder!

Oplad, Herre Gud, da vore hjerter, at vi giver agt paa din enbaarne Søns ord til vor optugtelse i retfærdighed! Amen.

Det er en meget ensidig brug, vi som oftest gjør af det kjendte ord: "Enhver er sig selv nærmest." Troligt handler vi derefter, saalangt det falder os beleiligt. Gælder det om at redde sig ud af en nød eller i kampen for tilbærelsen at rive til sig et gode, ja, da falder det os naturligt nok først at tænke paa os selv, for maaske derefter, naar

vi har bort paa det tørre, at se os om efter andres nød og tarv. Derimod gjør vi ringe brug af ordet, hvor der spørges om, at se vore egne fejl og brøst. Her giver vi med stor redbonhed andre forrangen, og er særdeles villige til først og fremst at tage dem under behandling—for ja længe som muligt at slippe for at komme til os selv. Undskyldningerne tager vi her til indtægt for os selv, skylden lægger vi helst over paa andres skuldre. Vi anvender kjærlighedskaaben til at skjule vore egne synders mangfoldighed, men finder ofte en grusom lyst i at blotstille næsten, saa han staar i sin nøgenheds skam.

Brødre! saaledes bør det ikke være. Dette er ikke efter Jesu sind og hjerte. "Dømmer ikke" siger han, som kom til verden, ikke for at dømme den, men bringe den frelse.

Vi kjender saa vel dette ord; har vel kanke ogsaa anvendt det—men mon ikke mest, naar vi selv led under andres skaanselsløse dom? Vi finder alle det menneske frastødende og saare uelskærdigt, som udmærker sig ved sin dømmelyst; vi var raske til at af-

GTU Library

2400 Pkwy Road

Bozeman, MT 59717

For more information call 406-2500

ATTN: [illegible]

skjære hans talemåte, naar den væltede de bitre vande ind over os, ved at minde om Herrens alvorlige forbud. Sjældnere var det vel, at det samme ord stansede os selv i en ufsærlig dom, som allerede laa os paa læben, saa vi i tide omskiftede vor røst. Den usalige dømmelyst ligger os i blodet og er en feiglivet tilbøjelighed, som i regelen først sent og efter en ihærdig kamp i Jesu skole viger pladsen.

Det er sandt nok til en vis grad, at den ene ravn ikke gjerne haffer plet ud paa den anden. Naar fælles interesser binder sammen, undskylder eller besmykker man endog villig og idrig nok hinandens synder og vaffer hverandre rene, saa godt det lader sig gjøre, ialfald overfor udenforstaaende tredie-mænd. Men man tager sin mon igjen, saasnart talen kommer paa en, som ikke hører til partiet. Eller lad der opstaa brud i partivenstabet, da tages bladet fra munden. Eller lad der spørges om skrøbeligheder, som partifællerne ved sig selv eller tror sig fri for, hvor skaanfjælløst kaster man sig ikke over dem og levner dem ingen ære.

Vort naturlige syn virker som et forstørrelsesglas, naar vi retter det paa andres brøst, derimod viser det os vore egne i uendelig formindsket maalestok. Andres synder smulder for vort blik op til bjælker, vore egne skrumpes sig ind til smaa splinter.

Der kunde spørges: men er det da ikke en kjerlighedstjeneste mod næsten at gjøre ham opmærksom paa hans fejl og forsøge paa at hjælpe ham af med splinten? Ganske vist: Kristi disciple skal hjælpe hverandre til rette, naar de overføres af en synd, skal paa minde de usikkelige og hjælpe de skrøbelige. Men vel at mærke: i sagtnodigheds aand. Og vel at mærke: saaledes at de først og fremst giver sig ikast med bjælken i sit eget pje. Sidder denne uroftet og bred i eget pje, er en lidet stiftet til at give sig af med splinten i broderens pje. Er ikke en halvt, endstige helt, blind mand daarlig egnet til at være operatør paa andenmands pje? Der skal et klart og sikkert blik til for ikke at gjøre ugavn med den skarpe kniv. Og der skal et

klart blik, et rent pje til forat kunne rette paa andres fejl. Det gjør altid ondt at blive irettesat, som den mindste berørelse smelter pjet. Kommer nu tilmed irettesættelsen paa en plump, blodset, ufsærlig vis, kanste opblandet med aabenbar uretsfærdighed, hvad under om det lidende pje luffer sig til, og den skrøbelige broder undtager sig ogsaa fra det sande i daaben, saa det ikke rammer samvittigheden. Men den, som gaar igang med at rette paa andre, før han alvorlig er begyndt med sig selv, bliver altid baade plump og haardnakket og uretsfærdig. Selvgodheden og hovmodet og overlegenheden gjør blind. Men er du i sandhed for Gud streng mod dig selv og tager det nøie med at dømme dig selv og arbejder i frygt og bæven paa din egen saliggjørelse, da blev du mild mod andre og paa det klare blik og den sømme, kjerlige haand, der gjør stiftet til at hjælpe andre tilrette.

Det kan vistnok ikke være Jesu mening, at først den er seende nok til at udtrække splinten af broderens pje, som er helt færdig med bjælken i eget pje. Mon ikke den, som meder sig færdig, gaar omkring med den alledigste bjælke i sit pje? Er der nogen, som duer mindre til at læge andres brøst ved let og varsom, men ogsaa stikker haand end den, som tror sig selv fulkommen? Er det ikke saa, at kun den, som ved ogsaa sig selv "omgivet af skrøbelighed," kan have den rette medlidenhed med de bildfarende? Og medlidenheden gjør klarlynt og finder aabent pje hos den feikende broder. Det opblæste find derimod virker som den isnende vind, for hvilken hjertedørene luffer sig. Han, som var og er den eneste rene mellem de urene menneskebørn — Jesus selv græd, da han maatte udtale dommen over Jerusaleem. "Med taarer" er det da ogsaa, at en Paulus rækker de alvorlige domsord til "Kristi fjender." Hos os, som altid maa befjende, at det er langt fra, at vi er fuldkomne, tørver denne ægte medlidenhedens taare over menneskenes synd bort i samme maale, som vi mener os selv have ved over daddel.

Men vel lægger Jesus os paa hjerte det

daarlige i at ville feie for andres dør, naar vi ikke er i alvorligt arbejde med at feie for vor egen; det daarlige i at ville agere sjælesjergere for andre, medens vi ikke søger bod for egen sjæleffade; det daarlige i at vrige andre tilrette for skøbeligheder, som vi selv lider af og det endog i betydelig forstørret maalt.

Med sit strenge forbud mod at dømme vil dog Herren langt fra give sine disciple anvisning paa at kalde det onde godt eller paa at udvise forskjellen mellem mennesker, der staar Guds rige nær og mennesker, der endnu staar langt borte. Han taler om hunde, hvem det hellige ikke maa gives, om svin, de ikke skal kaste sine perler for. Netop farisæerne, som foragtede saa gjensidigt hedningerne som urene hunde og svin, og overlegent slungede sin forbandelse over "denne hob, som ikke kjennder loben", netop de drog om tilvands og tillands for at gjøre en tilhænger, netop de tvang sine perler ind paa hvem de kunde, hvem de kunde saa tag i, uden at tage hensyn til om han ogsaa havde forstand paa perlernes værdi. Og gjorde de fortræd med sin overlegne drømmelyst paa den ene side, saa ikke mindre paa den anden side ved sin nærgaaende paatrængenhed med at ville nøde Guds rige ind paa dem, der dog ikke endnu havde nogen sans derfor. Naar du kaster noget til en hund, vil den mene, det er noget, som kan spises. Opdager den, at saa ikke er tilfældet, vil blot dens raseri vækkes, og det, du kastede til den, nedtrædes. Saaledes siger Jesus, vil du blot gjøre fortræd og overgive det hellige til vanhelligelse, om du uden at gjøre forskjel paa mennesker vil i ombendelsesiver nøde Guds rige paa.

Guds rige er en perle, vel værd at vi for den sælger alt, hvad vi har. Det menneske, som ikke eier den, er saa uendelig fattigt. Mene denne perle gjør et menneske rigt, lykkelig, saligt. Den, som selv er kommen i besiddelse af perlen, ved at intet i verden kan greie dens værd. Og skulde han saa ikke brænde af længsel efter at ogsaa de, som ikke eier den, maatte faa del i den? Skulde han kunne selv glæde sig i den som i sin bedste

stat og dog være ligegyldig for, at den blev holdt frem for andre? Da vilde han vise, at han ikke selv havde grebet perlen. Derfor er Guds rige, er Jesus perlen, fordi det og han skænker kjærlighed og frier ud af egen kjærlighedens fattigdom og usselhed. Og kjærligheden begjærer at gjøre næsten godt. Saa begjærer den nødvendigvis at gjøre ham delagtig i Guds riges perle.

Men de kjødelige find fatter ikke de ting, som hører Guds rige til; de er ham en daarlighed. Mange forstaar ikke perlens værd. Og vil saa nogen nøde denne perle ind paa dem, hvad bliver følgen uden den, at de tager det hellige forfængeligt og foragter, hvad de ikke forstaar at gjøre sig nogen brug af. Guds rige er ikke mad og drikke, eller hvad kjød og blod lyftes ved og tragter efter; men det, er, hvad det kjødelige find ikke har sans for: retfærdighed, fred og glæde i den Helligaand, og vi skal vel betænke, at det er ikke menneskeværk at faa et menneskes øre aabnet for Guds riges herlighed. Det er Gud, som oplader hjerterne—i sin rette tid. Mener et menneske ved stormende iver at kunne udrette det, som holder ham kun fortræd?

Skulde ikke mangen smertelig erfaring have lært os varselighed i vor iver for at virke paa andre? Er ikke mer end et menneske, som stod udenfor Guds rige, blevet led og kjed af Guds ord, fordi det nødtes ind paa ham? Har ikke ofte nok uforstandige ivrere blandt forældre stødt børnene bort ved at ville tvinge dem, ved at ville saaatsige med vold og magt ombende dem?

Det er vel saa, at vi alle efter vor medfødt art er som hundene overfor det hellige. Og perlen maa bydes os, forat vi skal faa hjerte for den. Det er den selv, som ved sin skjønhed og glans maa anbefale sig til vor samvittighed, hvor der dog er en dyb omend uforstaaet trang til den. Intet menneske kommer ud af sin urenhed og kjødelighed og berdslighed uden netop derved, at perlen løfter ham til sig ved sin herlighed. Saa maa den ganske vist holdes op for den urene, at den kan sfinne ham ind i sjælen. Men noget andet er det at ville med sin nøden og driven

fbinge den ind paa ham. Lad ham fe dens herlighed gennem dit vidnesbyrd i ord og liv og vent faa i taalmodig stilhed paa Guds time, da han selv i hjerteis frihed griber efter den som efter den stat, han ikke længer kan udbære.

Det beror paa en hovmodig overburdering af dig selv—hvad du er, og hvad du formaar, baade naar du behager dig i at dømme andre, og naar du mener ved din iver at kunne og skulle drive med magt et menneske til omvendelse.

Gud lær os i Jesu Kristi samfund ikke at tænke høiere om os selv, end vi bør tænke—lære os ydmyghed og beseftenhed! Amen.

Ungdomsforbundet

Søndag 23de Juli.

2 Tefs 2: 1—12.

"Christian Science" vranglæren.

Apostelen Paulus skrev til Timoteus i det andet brev, at "der skal komme en tid da de ikke skal taale den sunde lære, men efter sine egne lystre tage sig selv lærere i hobetal, fordi det klør dem i øret, og de skal vende øret bort fra sandheden og vende sig til eventyr."

Den tid som apostelen her peger paa er forlænge siden kommen. Folk vender sig bort fra sandheden fort væk. Det mærkelige med denne satans lære er den fremgang den faar, snart her, snart der. Baade jøder og hedninger og nominale kristne findes iblandt denne sekts tilhængere. Ja, det er forresten ikke faa mærkeligt heller. Det er jo netop hvad Guds ord siger, de sidste dage skal ha med sig. Mange i vore kirker har "gudsfrugtigheds stein, men fornægter dens kraft." Hvorfor omhelst den tilstand indtræder (der er der en aaben dør for satans bedrag, og de blir fangne af ham til at gjøre hans vilje.

"Christian Science" er et besynderligt navn. Det er valgt for at fængsle. Sagen er, der er ikke noget kristeligt ved dette, langt min-

dre noget kristeligt videnskabeligt, det er ikke engang en religion. Det er en slags metafysisk-musik-filosofi, som har tat ind i sig nogle bibelske udsagn, som agn. Vi har ikke her rum til at fremdrage alle, eller endog de fleste beviser for denne vor paastand. Vi kan kun her kortelig heste os ved enkelte ting der klart viser, denne lære er ikke bibelens.

1. **Gud.** Vor bibel siger os at Gud er en selvstændig, evig personlighed. Se. Sal. 90: 2; Ordsp. 8: 22—23. Christian Science siger bent ud: "Gud er ikke en person." Han er efter deres lære et princip og ikke person. Treenheden forkastes som en hedensk forestilling.

2. **Skabelsen.** Bibelen siger: "I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden." Mrs. Eddys bog siger, pp. 330: "Gud skabte aldrig nogen materie." "Der er ingen materie."

3. **Synd.** "For alle har syndet og fattes Guds ære." Rom. 3: 23. Christian Science lærer: "Der er ingen synd." "Synd er uvirkelig." "Mennesket er udgytig (incapable) til at synde." "Det onde er uvirkelig."

4. **Jfrelsen.** Bibelen siger: "Kristus døde for ugudelige." (Rom. 5.) "Efterat vi nu er retfærdiggjorte ved hans blod, ved ham blive frelste fra bredden." (Rom. 5: 9.) Mrs. Eddy vover sig dog til at sige: "Det materielle blod af Jesus var ikke mere kraftigt til at rense fra synd, naar udgydt paa det forbandede træ end da naar det flød i hans aarer."

5. **Bøn.** "Bed uden afladelse" hedder det i bibelen. "Bøn til en personlig Gud er en hindring," siger lærerinden for Christian Science.

Saadan kunde vi fortsætte igennem alle fundamentale grundsandheder i den kristelige lære, og finder allesteds stik imod det direkte Guds ord. Alt som kan siges til Christian Science fordel er det, at den bejlder et gram af therapeutik eller suggestion, noget som enhver læge ved at gjøre sig brug af i visse tilfælde. Nogen religion er Christian Science ikke. Det er et farligt

jøstent fordi det udbiller et menneske til at lyve baade for Gud, for sig selv og for andre. Vi ved hvor løgnen har sin oprindelse fra.

—Wick.

SUNDAY, JULY 23.

The Christian Science Heresy.

1. Scripture lesson: 2 Thes. 2: 1-12.

2. Introductory. In our lesson the apostle speaks of the danger of falling away from the true faith and urges to steadfastness in the saving faith in Jesus Christ. If such a warning and admonition were needed in Paul's time, how much more so in our time of continually multiplying creeds and isms? The knowledge of truth and of error is very important as a safeguard against falling into error, and our young people will do well to study the leading erroneous doctrines of today in the light of true Christian doctrine.

Our study today is Christian Science. Give a brief account of the history of Christian Science and present the essential features of this mixture of truth and error as indicated in the following outline.

3. What Christian Science teaches of God.

4. Of Christ.

5. Of sin.

6. Of redemption.

7. Of healing and salvation.

8. Of death and life after it.

Note.—Consult your pastor for information on Christian Science. Some of Mrs. Ed- dy's works may also be found in your city li- brary.

Du er min.

Den haardeste kamp vi som kristne har at udkæmpe er mellem bort selviste jeg og Je- sus Kristus. Bort jeg, den gamle Adam, vil ikke lade sig uddrive og besejres den Herre Jesus retten til at regjere i hjertet. Selvfølgelig søger at drive igennem sin egen vilje. Dens maal er vor egen ære og anse- lse blandt menneskene, vor egen fordel og vinding vor egen hygge og nydelse. Den har altid nye udveje for at naa dette maal, og om en kristen ikke staar paa vagt, om han ikke er lydig mod Aandens vink og stadig søger lys i Guds ord, skal bort selviste jeg beholde seieren den ene gang efter den anden

og bort aandelige liv svækkes og henfælgte, og om ingen forandring indtræder, skal aan- delig død følge.

Men hvad siger nu han, som gav sit liv for os, han, som døde for alle, for at alle, som lever, ikke mere skal leve for sig selv, men leve for ham, som for os døde og op- stod? Hvad siger han? Vi synes høre ham sige: "Er jeg ikke død for at gjenløse dig? Har jeg ikke givet mit liv for din frelse? Du er min. Alt, hvad du har, er gaver fra mig og laan, for hvilke du skal gjøre regnskab. Du er ikke din egen. Du er min. Jeg vil sætte dig der, det synes mig bedst for dig og der, det er nyttigt for din sjæl. Det kan blive sygdom, eller du kan komme i tran- ge omstændigheder, hvorefter bemyndigelse eller i store fristelser. Men du er mit barn, og jeg bestemmer de lektioner, du har at lære. Du er en gren paa vintreet, og jeg maa rense dig, at du maa bære mere frugt. Du er min. Vær tro indtil døden, og jeg vil give dig li- vets krone."

Sikkert helt andet blif faar vi ikke paa bort liv ved at komme i en saadan stilling til Kristus! Ingen ting kan saaledes bekæmpe og døde selvfølgeligheden hos os, som en fuld vis- hed om, at vi tilhører Kristus. "O, du el- skede Herre Jesus Kristus!" raabte en tro- ende mand i sin dødsstund. "Du har løst mig fra syndens og satans tjeneste. Du har frelst mig fra døden. Jeg er din!"

Naar Jesus siger: Du er min! vil han dermed lære os, at han eier os helt, at vi med hele vor person tilhører ham. Vor mund skal vidne om ham, vore hænder skal arbejde for ham, vore tanker dreie sig om ham. Vore indtægter tilhører Kristus. Cri- stus har igenløst os til Gud med sit blod, at vi skal være et adskilt folk, adskilt ved striden mod synden, adskilt ved at leve retfærdigt, adskilt ved rigeligen at give af vore eiendele, adskilt ved at være for sjæles frelse, adskilte ved at eie en fred, som aldrig skal ophøre. Jo mere vi lever som de, der helt tilhører Kristus, des mere skal vor virksomhed for sjæles frelse velsignes. En halv hjertet kri- sten skal aldrig kunne føre en eneste sjæl til

Kristus. At give sig helt til Kristus er altid det første skridt til at blive til nytte for andre.

Dette store og herlige forhold, at vi tilhører Kristus, har endnu en anden stor og trøstefuld side. Tilhører vi Kristus, da er han bunden til at tage vare paa os. Ingen skal rykke os ud af hans haand. Han skal føde os med sit brød, om hvilket verden intet ved, og give os at drikke af en kilde med rindende vand. Om vi end er fattige i denne verden, skal vor konge, som lever i vore hjerter, gjøre os rige. En ren samvittighed gjør endog en haard seng blød. Og tilsidst, naar han skal tage os hjem til sig, skal han gaa med os gennem dødsfjergernes dal og med sin elskede stemme sige til os: "Frygt ikke! Du er min. Der, hvor jeg er, skal du ogsaa være i al evighed. Du er min!"

—Th. R. Cuyler.

Missionsduen

Præstefonen.

(Af Mrs. C. J. Castvold.)

Skrevet for og læst paa Missionsduens aarsmøde, 1916.

Godt kan præstefonen gjøre for søndagsskolen i en liden by?

Dette emne har alle mer eller mindre rede paa, omend hver i denne sag som i andre ting kan ha forskjellige anskuelser.

For det første saa er vi alle enige om at en moder øver den første indflydelse igjennem sine egne børn til gavn for søndagsskolearbeidet.

Præstefonens virke ved at være punktfølgende i at sende sine egne børn til søndagsskolen, medens de er under konfirmationsalderen, og fremdeles ved at paavirke børnene ved enhver beleilig anledning til at faa høje tanker om søndagsskolen og at tale vel om dens lærere saa langt man ved, og at hjælpe den unge at bedømme sine lærere ret saa de faar velvilje for dem, alt dette er moderens pligt og privilegium at kunne gjøre for at opstøtte

søndagsskolearbeidet. Modsat for eksempel naar børnene faar streife om paa Søndagsformiddag og bare en sjelden gang se indom søndagsskolen, er til skade for dem selv og et daarligt eksempel for andre. Disse paapegte ting kan alle og enhver præstefone gjøre med lidt anstrengelse om hun har mange at sende, og omendstjunt en mor ikke kan være med personlig i søndagsskolen, burde hendes virke som nævnt sættes pris paa af menigheden.

Der er forskellige maader, hvorpaa at være behjælpelig i dette arbejde. Den som har anledning at være i søndagsskolen kan da have en flaske at undervise, hvor hun kan øve en kristelig indflydelse naar hun kommer i et nærmere forhold ikke alene til børnene men ogsaa de øvrige, og med sin opmuntring hjælpe ogsaa de andre at se det uhyre store ansvaret, som hviler paa dem som skal lede de unges tanker ind i sandheden. Og dersom lærerne i en skole enten det er dagsskolen eller søndagsskolen blir rigtig interesseret og med iver og kjærlighed tager fat paa arbeidet, slaar det ikke feil at børnene ogsaa blir interesseret. Altjaa har præstefonen som her del i søndagsskolen sammen med de andre lærere et meget stort ansvar for dens trivsel.

Med henblik paa hendes specielle plads i søndagsskolen: De unge pigers bibelklasse burde være hendes specielle plads. Hendes maal burde være at bli kjendt med hver en i klassen, saa at hun kan være dem til hjælp i deres aandelige velfærd. Ja, hun burde bli saa fortrolig kjendt med enhver forhold til sin Gud som muligt for at kunne drage frem faadanne lærdomme fra Søndag til Søndag som vil kunne bli den eneste til hjælp. For at opnaa dette maal bør hun studere baade eleverne og lærerne, saavel som de omgivelser som børnene har i hjemmet og skolen.

Naturligvis, en præstefone maa være en kristen, skal hun kunne optage dette arbejde med nogenlunde held; med det mener vi ikke, at hun kan være en fuldkommen kristen, men hun burde være en fæstet sjæl, og dersom hun ikke er det, saa bør hun søge af al sin magt at opnaa dette. Den, som leder, han finder,

det er sikkert; thi hun er en anstødsfien saa længe hun er borte fra Kristus. Svad hjertet er fuldt af løber munden over med. Derfor da verdenslighed er dominerende, saa blir den øverst.

Derfor det aandelige raader, vil Guds Aand minde og drive en til at tale og virke til vejledning og frelse for sjæle ogsaa i søndagskolen.

Rinamisjonen

En skolegut.

Hans familienavn er Mi; det betyder ris (ikke ris som bruges til spise; men ris som bruges til mad). Svad han hedder hjemme ved jeg ikke; men hans skolenavn er "Geo-ren." Dette betyder dyb velgjørenhed. Mi slegten har været bosat paa dette sted i flere hundrede aar og er bekjendt for sin udmerkede haandskrift. Hans fader er død og han er den eneste arving til to grene af denne slegt. Han har hustru samt en søn omtrent ti maanedes gammel. Selv er han en stille tilbagetrukken gut, tyve aar gammel.

Det er nu mere end to aar siden han kom til os fra fletten der nordpaa, paa veien til Sonan. Alle hans slegtninger var da hedeninger og uden forbindelse med misjonen. Det at han kom til os havde nok ikke sin grund i, at hans formyndere vilde saa ham til at lære kristendommens sandheder. Nei, grunden var nok noget ganske andet. I de dage var det meget farligt for arvingerne til velstaaende folk ude paa landet. Ret som det var blev en eller anden greben af røvere og holdt for store løsepenge. For at saa gutten bort fra denne fare var det nok, de sendte ham til os. Fra den tid indtil nu har han holdt paa i lilleskolen her i Tancheng. Denne skole svarer til de første fire "grades" i de amerikanske skoler. Aar skulde han graduere derfra og saa næste aar gaa ind i Sauge Academy. Han har i disse to aar betalt for sig selv. Dertil har han faat sin hustru til at bringe med sig fødemidler og flytte ind

i bibelskolen for kvinder, for der at lære Guds ord.

Nogen større begabelser har hverken han eller hans hustru vist sig at have; men de har været flittige og altid opført sig vel. Saa vi holdt af dem.

For et par uger siden kom man en kveld løbende og fortalte, at han havde faldt og slaat sig ihvime. Vi fandt, det var slagtilfælde. Han var døden nær. Han laa der næsten et døgn, inden han fik fra sig et forstaaeligt ord. Men før han kunde det, gjorde han tegn, at vi maatte bede til Gud for ham. Han lagde haanden til hjertet, pegte saa mod himlen; saa atter det samme over igen. Saa snart han kunde tale, bad han om at blive døbt. En fem seks dage senere blev han ogsaa døbt sammen med sin hustru og lille søn.

Skaar medens jeg sad paa mit kontor og skrev, kom han ind. Han kom haltende ind; thi slaget havde delvis lammet hans venstre arm og ben. Jeg havde tilraadet ham at forlade skolen ialfald for en tid. Han kom for at høre, om det ikke kunde gaa an at forblive ved skolen. Kunde han ikke det, saa kunde han heller ikke graduere sammen med sin klasse, og dette vilde han saa gjerne. Kunde han ikke saa holde paa? Jeg forklarede for ham at livet stod paa spil. Jo, saa fik han rejse hjem da; men kunde ikke hans hustru blive igjen? Han vilde saa gjerne, at hun skulde saa lære mere af sandheden. Han skulde hjælpe til hjemme, om hans hustru bare fik blive igjen her endnu en stund. Jo, det vilde bare glæde os, at hun blev.

Saa gled samtalen hen til Gud og ham selv. "Jeg stoler paa Gud," sagde han, "jeg ved han hører bønner; thi jeg har bedet til ham og han har hønhørt mig." Nu havde han glemt baade sin sygdom og sin bitre skuffelse over at maatte forlade skolen. At han kunde gaa til Gud i bønner og virkelig blive hønhørt, denne tanke var det, som nu optog hans sind. Hans ansigt lysede af glæde idet han talte. Saa begyndte han med glædesmilde lysende over sit ansigt at fortælle om, hvorledes han ifjor sommer

havde talt til sin moder om Gud, hvorledes hun havde tabt troen paa afguderne og havde søgt at komme ind til Jancheng for at lære mere af sandheden. Saa berettet han, hvorledes han havde bedet med sin bedstemor og lært hende at bede. Hvor dette glædet ham! Saa kom han til den gamle bedstefader. "Nu har ogsaa han begyndt at tro," sagde han. Jeg havde ifjor sommer gennem sønnesønnen sendt bedstefaderen et nyt testamente. Dette har han siden holdt paa at læse; har endog søgt at undervise sine skolegutter ud af det. Dog havde han fundet dette noget vanskeligt. Men nu havde bedstefaderen været borte hos pastor Trygstad og faat med sig en del forklaringer, fortalte gutten. Disse skulde han nu benytte i skolen sin deroppe. Ikke noget under, at gutten var glad; hele familien var nu kommet til troen paa sandheden.

Jeg var ogsaa glad. For det første, fordi gutten havde fundet saadan glæde i Gud. Dernæst fordi Serren havde faat bruge ham til at lede hans familie til sandheden, og endelig fordi jeg tænkte paa den indflydelse, som denne beskedne gut, med sin sterke tro paa Gud og iver for sjælens frelse, ved Guds hjælp kunde blive derude blandt naboer og flegtninger. Jeg tænkte ved mig selv: Det er maaske derfor, at Serren har ladet dig faa denne hygdom, fordi han har udkaaret dig til at vidne for sig i mørket deroppe.

Da han kom ind, sad jeg i forstemthedens dal. Saa meget i Hauge Academy gik galt. Salsfald gik det ikke, som jeg med mit korte syn troede det burde gaa. Det syntes som om sandheden holdt paa at tabe sin kraft i vor skole. Men takket være Gud; han sendte denne gut til at gjøre min vantro tilskamme. Guds ord er en kraft i menneskets hjerte.

Missionsvennernes ringe medarbejder,
—Christian Stokstad.

"HOLY SPIRIT BAPTISM."

(Bible Reading.)

(By a Missionary.)

Note:—The Scripture references are given in each case in the rendering which seems to give the clearest meaning. This is not intended as a dogmatic treatise, but an earnest enquiry into the Scripture teaching on the subject. The kind reader is asked to test each part by the Word. As frail erring mortals, it hardly behooves us to set ourselves up as a standard, or assume that we have reached a finality on any phase of Divine truth. Since the fall man's conceptions of truth have been somewhat mixed. God has reserved the standard of truth in His Word, and not left it with one man or any sect to decide. The greater part of the following is the reproduction, in effect, of the writings of saints of the past and present, much used of God.

Promise of Spirit Baptism.

1. Through John the Baptist;—Recorded in the four Gospels. Mt. 3: 11; Mk. 1: 8; Lu. 3: 16; Jn. 1: 32, 33.

2. Through Jesus:—"...but ye shall be baptized in the Holy Spirit not many days hence." Ac. 1: 5.

Different Names for Spirit Baptism.

1. "Pour out my Spirit on all flesh." Joel, 2: 28; 2. "Filled with the Holy Spirit." Ac. 2: 4, 3. "The promise of the Holy Spirit." Ac. 2: 33, 4. "The gift of the Holy Spirit." Ac. 2: 38.

Dispensational View Point.

Holy Spirit Baptism evidently introduces a new order of things, in which it is the privilege of every believer, whether Jew or Gentile, to be indwelt by the Holy Spirit. "And I will pray the Father, and He shall give you another Comforter...for He dwelleth with you and shall be in you ...At that day ye shall know that I am in my Father and ye in me and I in you." Jn. 14: 16, 20. "Abide in me and I in you." Jn. 15: 4. "He that believeth on

me as the Scripture has saith, from within shall flow rivers of living water. But thus spake He of the Spirit which they that believed on Him were to receive; for the Spirit was not yet given; because Jesus was not yet glorified." Jn. 7: 37-39. Before the day of Pentecost we have the record of some being filled with the Spirit:—John the Baptist. Lu. 1: 15. Elizabeth. Lu. 1: 41. Zacharias. Lu. 1, 67. Jesus. Lu. 4: 1. Jesus said to the ten disciples:—"Receive ye the Holy Spirit." Jn. 20: 22. May we not infer, that the fact that they received the Holy Spirit at this time, would greatly assist in bringing the others into the place of obedience and unity of faith and love where the promise of the Father might fall on them. We may consider these instances an exception to the rule. No doubt there were others also who enjoyed the fulness of the Spirit. As Sovereign, God is able at any time to lay aside the ordinary and introduce the miraculous. Exceptions do not disprove a rule. There would seem at this time to be what we may call an overlapping of the law and Gospel ages. "The law and the prophets were until John; from that time the kingdom of God is preached, and every one presseth into it." Lu. 16: 16. Under the law there was a remembrance of sin once a year. "But in those sacrifices there is a remembrance made of sins, year by year, for it is impossible for the blood of bulls and goats to take away sins." Heb. 10: 3, 4; also 9: 7. These sacrifices were typical of the "Great Sacrifice," "The Lamb slain from the foundation of the world," through which remission of sins was possible. "John came who baptized in the wilderness, and preached the baptism of repentance for the remission of sins." Jesus ever exercised the right to forgive sins. But now that Jesus has been glorified and ascended to the Father, is the blessed privilege and honour of every believer to have the Father and the Son, in the person of the Ho-

ly Spirit, as constant guests in the heart. From henceforth there is no excuse for wavering, cowardice, unbelief and bondage to sin. Peter no more denies his Lord, but to the murderers of Jesus, boldly accuses them of their crime, and offers them the same gift that he himself has received. "Repent and be baptized and ye shall receive the gift of the Holy Spirit." Ac. 2: 38.

Spirit Baptism brings into Body of Christ

"For in one Spirit were ye all baptized into one body, whether Jews or Gentiles." 1 Cor. 12: 13. This would seem to teach that every one born of the Spirit, became thus a member of Christ's body through Spirit Baptism. How well many of us remember the flood of light, joy and love that enveloped our whole being, when for the first time the Spirit witnessed to our hearts that we were born from above, and our lips first uttered the words "Abba Father." In all the epistles, the believer is always spoken of as having Christ in their hearts. "Or know ye not your own selves that Christ is in you except ye be reprobates." 2 Cor. 13: 5. "Or know ye not that your body is a temple of the Holy Spirit, which is in you, which ye have from God." 1 Cor. 6: 19. "And they that are in the flesh cannot please God. But ye are not in the flesh but in the Spirit if so be that the Spirit of God dwelleth in you. But if any man hath not the Spirit of Christ, he is none of His." Rom. 8: 8, 9, 11. "Christ in you the hope of glory." Col. 1: 27. Those who do not have the Holy Spirit in their hearts are spoken of as reprobates, in the flesh, displeasing to God, etc. So then we conclude that every soul truly born of God is indwelt by the Holy Spirit. If this is so why should one need to seek for months and years for the gift of the Holy Spirit? It is like one with a treasure in the hand, while at the same time searching everywhere for it. It is like ignoring the substance and grasping after shadows. It is

not a question of having the Holy Spirit, but how fully are we surrendered to Him? Are we continuously filled, thrilled and satisfied with His presence? Is He the lily of the valley, the fairest of ten thousand to our souls? Let us remember that there are conditions for being constantly filled with the Holy Spirit. The study of the epistles and the pages of church history reveal the necessity for a careful, consecrated walk of obedience and faith. "I beseech you therefore brethren, by the mercies of God, to present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God which is your reasonable service." Rom. 12: 1. Every power of body and mind, the will, the understanding, the affections, our talents, possessions, our friends and loved ones, our all shall be surrendered to God, so that we in no sense call them our own. In renting a house one needs to have the keys to every room so that they can be cleansed, furnished and beautiful for use, so Christ must have full access to every room in our hearts so that they can be made fit for His glorious presence. "That Christ may dwell in your hearts by faith." Eph. 3: 17.

Fulfillment of the Promise.

"But ye shall receive power after that the Holy Spirit is come upon you and ye shall be witnesses unto me in Jerusalem, and in all Judea and in Samaria, and unto the uttermost parts of the earth." Ac. 1: 8. Here are three classes of people who are to become the body of Christ, which is brought about by Spirit Baptism. "For in one Spirit were ye all baptized into one body, whether Jews or Gentiles. The Jews on the day of Petecost; Ac. 2: 1-4. The Samaritans. Ac. 8: 14-17. The gent-Jews on the day of Pentecost; Ac. 2: 1-4. 48; 19: 1-7. It was desirable if not absolutely necessary that an event of so great importance should be brought in under Apostolic authority and in such a way that there should be no mistake as to its reality. The apostles were so Judaistic in

thought that Peter was given a vision and St. Paul was given a revelation to convince them that the gentiles were to be sharers in the mystery kept secret from the foundation of the world, which is Christ in you the hope of glory.

(To be continued.)

Ridt mere fra aarsmødet.

Efterfølgende forslag burde været taget med før i vor omtale af foreningslagens behandling ved bort sidst afholdte aarsmøde, men ved en misforstaaelse blev det ikke. Men for at man kan vide hvilke forslag der sigtes til, naar der i sekretærens fremstilling af foreningslagen som vi tog med i "Budbæreren" 27, gjengives de her i sin helhed og er som følger:

Forslag no. 1.

.....fremsatte følgende forslag, understøttet af

Da Hauges Synode (Hauges Norwegian Evangelical Lutheran Synod of America), den Forenede Kirke (The United Norwegian Lutheran Synod of America), og den Norske Synode (The Synod for the Norwegian Evangelical Lutheran Church of America) har i flere aar forhandlet om, at slaa sig sammen til et samfund;

da de tre samfund paa sine respektive aarsmøder i 1912 vedtog en indstilling benævnt "Dpgjør," fra en i 1911 nedsat fælleskomite og derved erklærede, at ingen forstjel i lære stod til hinder for sammenslutning;

da en derefter i 1912 af de tre samfund nedsat fælleskomite, med en for den Norske Synodes vedkommende i 1913 udvidet bemyndigelse, udarbejdede en indstilling til foreningsbetingelser og foreningsartikler som blev bifaldt af den Forenede Kirke og den Norske Synode paa deres respektive aarsmøder i 1914;

da en konstitution for det tilsigtede sammensluttede samfund blev derpaa udarbejdet af sidstnævnte fælleskomite og blev af den Forenede Kirke antaget ved dens aarsmøde i 1915;

da den Forenede Kirke ved sidstnævnte aarsmøde ogsaa vedtog en beslutning saaledes:

“For at undgaa enhver misforstaaelse i sagen, erklærer de konfererende samfund, at de anerkjender den kristelige lægmandsvirksomhed, saaledes som den er bestemt i fællesrapporten derom, og vil opelske den. Det skal saaledes ikke ansees som ufirselighed eller fjærmeri, at folk kommer sammen til fælles bøn og kraftigt arbejde for vælfelse og aandeligt liv;”

da den Norske Synode ved et nylig afholdt møde atter har antaget bemeldte foreningsbetingelser og foreningsartikler, og tilige har antaget bemeldte konstitution, samt en med ovenstaaende ligelydende beslutning angaaende den kristelige lægmandsvirksomhed;

saar antager Gauges Synode herved bemeldte konstitution, samt en med ovenstaaende ligelydende beslutning angaaende den kristelige lægmandsvirksomhed;

og Gauges Synode forpligter sig herved til at slutte sig sammen med den Forenede Kirke og den Norske Synode til et samfund, under saaledes antagne konstitution, i overensstemmelse med de saaledes antagne foreningsbetingelser og foreningsartikler.

Forslaget bifaldtes med.....mod.....stemmer.

Forslag no. 2.

.....fremsatte følgende forslag, understøttet af

Da foreningsbetingelser og forenings artikler mellem Gauges Synode (Gauges Norwegian Lutheran Synod of America) den Forenede Kirke (The United Norwegian Lutheran Church of America), og den Norske Synode (The Synod for the Norwegian Evangelical Lutheran Church of America) for en sammenslutning af disse tre til et samfund, samt en konstitution for det tilsigtede samfund, er antagne af den Forenede Kirke og den Norske Synode, og ved dette møde af Gauges Synode;

da foreningsartiklerne bestemmer, blandt andet (1), at det forenede samfund inkorporeres og (2), at der træffes fornøden ordning

for, at al eiendom som tilhører de respektive samfund bliver det forenede samfunds legale eiendom—

saar besluttet herved:

(a) at Gauges Synodes foreningskomite hemyndiges til, at gjøre alt hvad den maa anse paatrævet til at saar det sammensluttede samfund inkorporeret;

(b) at Gauges Synodes foreningskomite, kirkeraad, board of trustees, og andre embedsmænd, er hemyndiget og paalagt hver i sin stilling, at paase, og at medvirke til, at Gauges Synodes forpligtelser ved foreningsartiklerne bliver i alle dele holdt og opfyldt, samt er alle boards of trustees, embedsmænd og andre funktionærer under Gauges Synodes opsyn eller kontrol, hver i sin stilling, paalagt at gjøre hvad bemeldte foreningskomite maa forordne med hensyn til maaden, hvorpaa Gauges Synodes forpligtelser bliver at holde og sætte i kraft;

(c) at i tilfælde Gauges Synodes myndighed som corporation under staten Minnesotas love til at overdrage dens eiendom til det sammensluttede samfund skulde bli gjenstand for tvist, saar er bemeldte foreningskomite hemyndiget til at gjøre hvad den maatte anse tjenligt for at erholde en forandring, eller udvidelse af synodens autoritet som corporation, saaledes at dens myndighed i denne henseende maa bli hævet over al tvil.

Forslaget bifaldtes med.....mod.....stemmer.

Forslag no. 3.

.....fremsatte følgende forslag, understøttet af

Da paragraf 18 af de vedtagne foreningsartikler er saaledes:

“Der træffes fornøden ordning, forat al eiendom, som tilhører de respektive samfund, blir det forenede samfunds legale eiendom”;

da Norwegian Luther College of Decorah, Iowa, som under staten Iowas love bestaar af den Norske Synodes medlemmer, har eiendomsretten til en del af det, som den Norske Synode ved paragraf 18 skal bidrage til det sammensluttede samfund;

da ved sammenslutningen det kan muligvis findes gunsteligst ikke at lade Norwegian Luther College overdrage dens eiendom til det sammensluttede samsund, men at lade korporationen fungere i samme forhold til det sammensluttede samsund som hidtil til den Norske Synode,—

Ja, besluttes herved at Gauges Synodes foreningskomite er bemyndiget til at frasælde Gauges Synodes ret til en overdragelse af Norwegian Luther Colleges eiendom til det sammensluttede samsund, og isteden derfor at gaa ind paa en saadan ordning af forholdet mellem det sammensluttede samsund og foreningskomite maatte findes fyldestgørende.

Forslaget bifaldtes med.....mod.....stemmer.

Gauges Synodes hospitalmission.

Dette er en ny gren af vor synodes arbejde i Chicago. Vi takker Gud fordi den nu er begyndt. Pastor S. R. Older blev ved synodemødet i Red Wing kaldt af indremissionsbestyrelsen til missionsprest i Chicago, og særlig til at arbejde i hospitalerne. Det er en velbesigget gerning. Her ligger altid mange baade gamle og unge norske mænd og kvinder, som trænger aandelig pleie. Disse op søger missionæren, bringer dem livets ord og veileder dem til hjælebbenen, Jesus. Hvad dette betyder for de stakkels lidende kan ikke tolkes med ord. Ja, det blir ofte som et besøg fra Herren selv til dem. Jeg vil nævne kun et tilfælde, som er kun et blandt mange hundrede. En kjærlig farmer søn i 20 aars alderen kom til Chicago. Han var saa indrerlig kjærlig derhjemme og havde det godt hos mor og far, men han vilde ud og prøve sin lykke i verden. Da han kom til storbyen gif det ikke saa godt som han havde tænkt, men han vilde ikke skrive hjem om det; thi han vilde ikke bedrøve mor og de andre kjære, men han bar stusselserne og sorgerne alene, "til hjertet var nær ved at brikte." En dag blev han syg, og til hospitalet førte man

ham. Det var anderledes end at være hjemme hos mor. Der laa han blandt fremmede, der var ingen som havde nogen interesse i ham, ingen som talte et opmuntringens ord til ham, eller om hans freller, og byrden blev mere og mere tung. O hvor han længedes i sin sjæl efter en ven og nogen som kunde tale om den bedste ven. Da var det mørkt, da var det tungt. Ja, forældre, vi ved ikke, hvad der venter bore børn, naar de reiser langt bort fra os. Men nu kom missionæren, og han kom i rette tid, med det eneste som kunde hjælpe i nøden. O hvilket besøg det blev. Ordet om Jesus bragte lægedom og balsom til det saarede hjerte. Missionærens besøg bragte glæde, haab og lys til det stakkels barn i trængselens stund. Snart kom gutten i forbindelse med hjemmet og de kjære han havde forladt, og alt blev vel. Jeg har nævnt dette forat vække tanken paa, hvor stor betydning hospitalmission har.

Men denne gerning trænger megen ti melig støtte. Kjære venner, kom hospitalmissionen til hjælp med penge. Gib rigelig og gib snart. Pastor Older er nu i fuld virksomhed og han faar være til stor velsignelse. For alt skal Gud have æren. Pengene sendes til missionskassereren Rev. A. D. Oppgaard, Madison, Minn., eller om man vil til Rev. M. L. Nesvig, 1710 N. Centre Park Ave., Chicago, Ill.

Eders i Herren,

—S. A. Sanjon.

Aredsmøde.

Aredsmødet i Bethel menighed, pastor J. B. Galtangers kald, aabnedes med prædiken af pastor A. L. Strand over Titus 2: 11—15. Da trainet var forsinket kunde en del af de tilreisende ikke naa frem til mødets begyndelse. De som var komne opbygget sig ved sang, bøn og vidnesbyrd.

Efter bønsmødet den næste dag fik vi en velbesigget indledning over Ef. 6: 1—3 af pastor Gobland. Han dvælte særlig ved det første i teksten, Guds store frellesplan,

hans aabenbaerede kjærlighed mod vor arme jord. Det gode budskab som den Herre Jesus Kristus bragte til verden aabenbarer først den enkelte sjæls usalige stilling, idet den faar kjende, at den ved synden var skilt fra Gud og fjædlig til evig dom og død. Der blir det gode budskab en sand glæde, en løsnings fra alle syndeaaand og snarer. Det er den gjerning vor Herre driver paa med ved sit ord og den Selligaaand den dag idag, og han vil fortsætte dermed til dages ende. Derfor er det ethvert Kristi vidnes salige pligt at frembære vidnesbyrdet om synd og naade.

Samtalen blev livlig, beaaudet af den Selligaaand, og vidnesbyrddene var i den skjønneste harmoni. Det er meget betænkkelig i vor tid, naar det blir spørgsmaal om frugterne efter alt det Guds ord, som udstrædes iblandt vort folk.

De troende erfarer velsignelsens kraft af ordet paa sine hjerter og takker Gud derfor.

Give Gud, at ordets sæd maa bære frugt, saa det ikke blir til dom for nogen!

Mødet var godt besøgt, især sidste dag, og der var mange ungdommer med som opmærksomt lyttede til. Na, om vor ungdom vilde stanse og modtage den Selligaaand, hvilken velsignelse der vilde tilflyde menighederne.

Af præster som overbar mødet og deltog med flid var foruden stedets præst, pastor Falkanger, Gøvland, Strand og Winther. Af lægmænd var Nels Nas fra Minnesota, Tobias Madsen og Edw. Lien fra Montana og undertegnede.

Vi takker Bethel menighed for deres opofrelse, og vi takker Gud for broderligt samvær. Gud velsigne menigheden og søfælskaren over den hele jord.

—Ludvig Christlof,
midlertidig sekretær.

blev fremholdt, ligeledes omtaltes nødbenheden af at være tro husholdere i frembærelsen af dette budskab.

Paa Onsdags morgen ledede Erickson fra "gamlehjemmet" andagten. Derpaa fulgte en bønnestund, og saa holdt pastor J. N. Quells en tale om Mandens virksomhed og betydning. Som tekst valgtes Joh. 14: 15—19.

Paa eftermiddag indledede undertegnede samtaleemmet, Ef. 55. Som hovedtanke opstillede "delagtighed i Guds evige og rige naade." 1) Indbydelsen. 2) Modtagelsen. 3) Dynaaelsen.

Her var ikke saa mange kræfter tilstede, som man kunde ha ønsket, og dog var der nok til at saa fortsætte samtalen uden ophør og med nogenlunde passende variation. Ordet løb alvorligt og kærligt og indbydende under hele samtalen og dreiet sig for det meste efter de ovenfor nævnte hovedtræk.

Onsdags aften fortsattes der med samtalen, og paa Torsdags aften var der engelsk prædiken. Paa Torsdags formiddag var der nadbergang. Pastor Olson holdt skriftetalen i tilknytning til 1 Kong. 19: 1—9. Vi nød saaledes meget godt tilfammen under mødet og vi er vis paa, at Gud var "ataat" og lagde sin velsignelse til forhandlingerne.

Det er alt jeg skal berette om mødet. Her er saa mange møder paa denne aarstid og saaledes ogsaa mange referater, at det er vanskeligt at finde plads for alle kan vi skjønne. Dertil er det ogsaa et spørgsmaal, om ret mange tar sig tid til at gennemlæse lange referater. Saaledes sender vi just en liden anmeldelse af mødet, og er andre af samme mening som mig selv, saa huer det bedst for de flestes vedkommende.

—M. B. Løfkesmoe, sek.

Forbudet i Rusland.

Kredsmodet i Romsdals menighed.

naar Veresford, S. D., 6te til 9de Juni.

Aabningsprædiken holdtes paa Torsdags aften af pastor J. S. Olson over 2 Kor. 5: 20—6: 2. Budskabets storhed og betydning

Engelhuslagen paa Sammerfest, dr. Christian Johannesen, som netop er vendt hjem fra et 4 maaneders ophold i Rusland, hvorunder han har tjenstgjort 3 maaneder ved den aktive front, har givet en interessant

beretning om sine indtryk af det russiske samfund under krigen.

Om virkningerne af det ved krigens udbrud indførte alkoholforbud meddeler han:

"Overalt i Rusland hersker der ro og orden, i by, paa land og ved fronten. Dertil bidrager mægtig det totale alkoholforbud. Der er ikke tvil om, at der ved det midt under krigens ødelæggelser, er reist et moralsk, socialt og økonomisk byggeri af uoverskuelig rækkevidde. Rusland vokser, mens det kjæmper," slutter dr. Johannesen sin beretning.

"Roboje Bremja" melder nu at der er fremsat lovforslag om totalt forbud i Rusland ogsaa efter krigen. Staten skal overtage fremstilling af sprit til teknisk brug, for øvrig foreslaaes alkoholfremstilling og al indførsel af alkohol forbudt.

Det er ikke bare nu at folkeslagene ligger i krig med hverandre. Historien viser os at der har været en stadig økonomisk kamp mellem de forskjellige raser. Under denne kamp har det friskeste folkeslag, det mest nøjsomme og arbejdsomme, altid havt overtaget. Og denne kamp vil naturligvis fortsætte paa den maade, at de gjæveste folk træder det svage og blødagtige ned.

Nu begynder Rusland at rense sig selv for driften og det som altid følger med den. Der er ikke tvil om at den før saa mægtige russiske nation derved tilfører sig selv en livsfriskhed og kraft større end nogen maasse aner. Og saa faar vi følgerne som en mundgaaelig konsekvens. Det slaviske folkeslag vil trænge frem og rydde ud germaner, romaner og angelsakser, fordi disse ikke har forstaaet at operere paa kræftskaden i samfundslivet, driften. Der vil ikke behøves krig med bajonetter. Det vil ske ikraft af livets egne udfærdne løb om, at det stærkere trænger det svagere væk.

Vi, som er den mindste nation blandt det germaniske folk, og derfor den letteste af feie væk, vi skulde ogsaa se en opgave i at gjøre os selv livsfriske og modstandsdygtige ved at tage driften væk.

Det er ikke arbejdsudygtige fædre, under-

ernærede barn og ødelagte hjem vi klarer fremtidens vanskelige opgaver med.

Men det er folk med streng opdragelse, vilje til at forsvare og lyst til at arbejde.

Det forstaar ogsaa vort folk, men mange mener, at brændebinet er et for stort offer. Andre mener at det er driften som skal være det opdragende middel.

Stik mod al sund fornuft og al historisk erfaring.

Der Rusland, som i bajonettkampen har maattet gaa unda, det griber til den udvei at stille sig med driften. Deri ser det sejren.

Og det ser sikkerlig ret.—D. Ø.—Den Dr. Talsmand.

En anden af de lutheriske reformatorer.

Dr. Johan Bugenhagen.

Johan Bugenhagen, flere nordtyske landes og stæders, ogsaa Danmarks—ja, paa en maade endog Norges—evangelist, Luthers trofaste ven og skriftefader, var født den 24de Juni 1485 i Wollin i Pommeren. Da han paa St. Hans eller Johannes dag saa første gang denne verdens lys, saa fik han i sin daab nabnet Johannes eller Johan. Dunkle og sparsomme er efterretningerne om hans herkomst saavel som om hans barndomsliv. Kun saa meget ved vi, at han sandsynligvis stammede fra en adelig familie og at hans fader Gerhard var medlem af raadet i Wollin. Sin første undervisning modtog han i sin fødebys skole, hvor han allerede udmærkede sig som en begavet og lærelysten dreng og stadsfæstede det ordsprog: "Det krummer sig til krog, som krog skal blive." Ikke alene drev han flittigt paa med fremmede sprog og musik; men han var ogsaa allerede i sin tidlige ungdom ført ind i læsningen af den hellige bibel og havde studeret flittigt deri. Dette bevidner han selv i sin lille passionsbog, hvor han siger: "Jeg havde den hellige skrift kjær fra barndommen af." Dette er bismærk fra denne tid et sjældent eksempel. Thi laa ikke bibelen overalt som i Erfurt, hvor Luther først fandt den, lænket fast ved en kæde, saa

Iaa den dog mestendels forglemte i støbet. Gedenst visdom i pabens dekretes- stank- og smuds; og dumme fræffe, Iognagtige munke- legender var det meste, hvori man baade gav og modtog undervisning. Som fyttenaarig yngling drog Bugenhagen 1502, med nogle venner til universitetet i Greifswalde. Efter at han her i et aar, saavidt hans kundskab endnu strak til, havde anvendt den kostbare tid godt, erholdt han derpaa magisterverdhigheden, og tre aar derefter glev han beskiftet til rektor i Treptow. I denne stilling læste han ikke alene flittigt for sig selv de profetiske og apostoliske skrifter under bøn om Guds Nads oplysning; men for ogsaa at lede sine tilhørere til sand gudsfrugt, forklarede han, for dem Matthæi evangelium, Pauli breve til Timotheus og Davids salmer. Til disse foredrag indfandt sig endog borgere, prestere og munke, og man bad ham prædike i kirken. For at dette kunde ske, erholdt han, sandsynligvis i aaret 1509 prestelig vielse og blev da optagen i den geistlige stand. Endnu bedre leilighed fik han til at anvende sin kundskab i den hellige skrift til nytte og gavn for andre, da han 1517 af abbeden i klosteret Belbuck, Johannes Balewan, blev beskiftet til lærer for de uvidende munke i klosteret. I dette aar overdrog ogsaa hertug Bugislaw af Pommern ham at giennemsege arkiverne i Stargard, Stettin, Greifswalde og i klostrene Olive, Belbuck og Neukamp og forfatte Pommerns historie. Dette udførte Bugenhagen paa en heldig maade i sit verk om Pommern.

Men ligesom den mest udmerkede begavelse endnu ikke bringer menneskene til sandheds erkjendelse, og ligesom selv den hellige skrift, om mennesket endog læser den, bliver en lukket bog, saa længe det ikke laader den Selligaand oplufte den, saaledes var det ogsaa med Bugenhagen. Vel var han en af de ædleste aander i pavedømmet, som paa en maade erkjendte kirkens fordærbelse. Især klager han over den skrækkelige fordærbelse i klostrene. Naar han fortæller i sin pommerske historie, at deres hedske forfædre havde, dræbt sine børn, især døtre, naar de havde

mange af dem, saa spier han til: "I bore dage overgiver man dem til klostrene; dette vilde nu være godt nok, naar kun ikke mange der levede saaledes, som om man ikke langt hellere havde overgivet dem til satan og verden end til Kristus!" Hvor liden evangelist kundskab han endnu havde, fremgaar deraf at han sagde i en tale: "Du siger: jeg kan ikke være hellig. Deri har du ret. Du skal hellerikke anmasse dig nogen hellighed; men du skal stræbe efter at være hellig, og dette stræb vil Kristus efter sin naade regne dig til hellighed." I denne sætning træder endnu den pavelige lære helt og holdent frem. Saaledes blev hans forhold til den romerske kirke endnu et venligt forhold. Ja, saa forblindet var han endnu, da han i aaret 1520 fik Luthers skrift "Om kirkens babiloniske fangenfkab" ihænde, at han erklærede, at Luther var en fjætter over alle fjættene og sagde: "Allerede har mange fjættene angrebet kirken og stormet haardt mod den; men endnu er ingen opstanden, som har været forderveligere end denne." Dog vilde Gud ogsaa befri ham fra det babiloniske fangenfkab under pavedømmet, og som en stærk skulde ogsaa han blive overbunden af den stærkere, af Kristus. Thi da han hjemme læste flittigt i det nævnte skrift af Luther, se, da skede det, at den pavelige dranglære faldt som skjæl fra hans pine. Overbunden af sandhedens ord kunde han sige med profeten Jeremias: "Hørre, du har overtalt mig, og jeg lod mig overtale; du er bleven mig for stærk og har overbundet mig" (Jer. 20: 7).

Men man tænder ikke et lys og sætter det under en skjæppe, men paa en lysestage, saa at det lyser for alle, som er i huset (Math. 5: 15).—Jeg tror, derfor taler jeg (Salm. 116: 10). Saa gjorde ogsaa Bugenhagen. Snart gjorde han sine venner bekendt med, hvad der var foregaaet med ham, og sagde: "Hvordan skal jeg endnu skjule min mening? Den ganske verden er blind; den vandrer i et kimmerist (thyt) mørke. Luther alene ser sandheden." Hans vidnesbyrd blev heller ikke uden velsignelse. En flare af lærde og lægfolk sluttede sig til

evangeliet, over hvilke der da snart udbrød en forfølgelse fra de blodtørstige pabeliges side.

Strafs efter sin opbættelse havde Bugenhagen underrettet sin aandelige fader—Luther—om den forandring, som var foregaaet med ham og udbedet sig forholdsregler af ham. Luther svarede ham: "En Kristen behøver ingen forholdsregler; den Selligaand, som er i ham, vil vejlede ham til al sandhed." Men nu attraaede Bugenhagen selv at gaa til Wittenberg og der at faa flue Herrens gjerning. I aaret 1521 kom han selv did. Hans tanke havde været selv at blive en discipel i Wittenberg og at høre denne teolog. Men da han snart efter sin ankomst did begyndte privat at forklare Davids salmer for nogle pommerse studenter, saa skede det ogsaa at andre søgte om tilladelse til at besøge disse forelæsninger; og se, det varede da ikke længe, inden han maatte forvandle sine private forelæsninger til offentlige, og da Melancthon selv ofte besøgte hans forelæsninger, saa blev hans gaver, hans iber og flid, hans rettroenhed og gudsfrygt almindelig bekendt. —At han havde fattet Luthers reformatoriske tanke ret og var et hjerte og en sjæl med ham, det skulde og snart vise sig paa en anden maade. Endnu før Luthers afreise til Worms var han kommen til Wittenberg og havde hørt hans mening af hans egen mund. Men snart derefter, medens Luther var paa Wartburg, udbrød billedstridighederne i Wittenberg, under hvilken Andreas Bodenstein Carlstadt var hovedmanden. For disse af sin egen aand bedaarede og af hovmodets djævel forførte mennesker gik reformationen ikke raadt nok fra haanden; de greb da derind med næverne, sønderslog billeder, altere m. m. og troede, at de havde gjort forunderlig store gjerninger og paa en skjøn maade reformeret kirken. Dette ubæsen og denne krænkelse af det, som hørte kirken til, modsatte Bugenhagen sig af al magt. Med tro og fasthed optraadte han mod disse fanatiske kirkeevolutionsmænd og forsvarede den rette reformatoriske grundfætning, at man ikke maa rense kirken for billeder, men at man

ved ordets prædiken maa rense menneskenes hjerter for vantro og overtro, for falsk lære og pabeligt tyranni. Thi lykkedes dette først, kunde det ikke undgaaes, at lidt efter lidt ogsaa de ydre misbrug vilde falde bort af sig selv. Men hvad spurgte djævelen derefter, om straks alle billeder blev revne ud af kirkerne, og om de pabeliges kirker selv var styrkede sammen i en hob, hvis han kun ikke ved Guds finger blev revet ud af menneskenes hjerter?

I aaret 1523 fik Bugenhagen prestecembedet ved hovedkirken i Wittenberg. Med stor fjerlighed og hengivenhed forvaltede han sit hellige embede, som det hør en af overhyrden Jesu Kristi trosfaste underhyrder. Ogsaa i farlige tider bevisste han, at han ikke var nogen blødagtig leiesvend. Da der udbrød en frygtelig pest i Wittenberg 1527 og mange mennesker flygtede derfra, blev han med Luther og et par diakoner igjen i staden og strævede med prædiken og trøst at holde sin menighed ved god frimodighed. Wittenberg var bleven hans anden fædrenebstad, derfor kunde han ikke stilles fra den for sin hele levetid. De forfjællige kald som udgik til ham, nemlig til Erfurt, Danzig, Hamburg, ogsaa som til bispeembeder i Slesvig og Pommeren, afflog han og sagde: "Vel kunde jeg paa hine steder have mere ro, større indtægter og mindre møie og arbejde; men netop derfor holder jeg det for, at mit kald i Wittenberg er af Gud, fordi det er forbundet med megen møie og fare i evangeliets tjeneste." Hans forfjællighed for Wittenberg blev ogsaa forsterket ved det aldrig forstyrrede inderlige vensskabsforhold til Luther, hvis skriftfader og trøstens raadgiver han var, og hvis egtevielse han forrettede den 15de Juni 1525. Da Luther engang var belymret og nedslagen, sagde Bugenhagen til ham: "Vor Herre Gud tænker uden tvivl i himmelen: Hvad mere skal jeg dog gjøre med dette menneske? Jeg har givet ham saa mange store og herlige gaver, og endnu vil han tvivle paa mine gaver!" "Disse ord," bekendte Luther siden; "var mig en herlig, stor trøst og forblev siden fast i mit hjerte, som om selv en engel

fra Himmelen havde talt dem til mig, skönt dr. Pommer ikke dengang tænkte paa, at han med sin tale vilde give mig trøst."

Ligesom de andre reformatorer og deres medarbeidere udgav ogsaa Bugenhagen flere fortrinlige skrifter. De vigtigste blandt dem var: Forklaring over salmerne, Anmerkninger til ti af Pauli breve, Om hvorledes man skal modtage sakramentet, Om biskoppers og præsters ægteskab—alle udkomne 1524—Brev mod Zwinglis lære om den hellige nadvere (1525), Om den kristelige tro og rette gode gerninger, Forklaring over Job (1526), Undervisning for dem som ligger i sygdom og er i dødsnød (1527). Han oversatte Bibelen paa platthysk eller nederthysk (udkom i 1533), og han udgav et skrift: Om god kirkeorden (1536). Det er ogsaa Bugenhagen, som var sammenskræbet lidelseshistorien efter de fire evangelister.

§ Det velsignede reformations værk tog Bugenhagen meget virksom del paa sin vis. Med Luther og Melancton var han den tredje i forbundet. Disse tre mænd—Luther fra Mellemthyskland, Melancton fra Sydthyskland og Bugenhagen fra Nordthyskland—havde Gud ført sammen i Wittenberg paa en forunderlig maade. Enhver af disse tre mænd havde sine særegne gaver, hvormed de aagrede i Herrens tjeneste. Vel sagde Melancton om Luther, at han var alt i alt. Dog lader det sig ikke mistjende, at Luthers opgave især var den igjen at aabne den hellige skriffs brønd, at rense den helliggjørende lære fra pavedømmets slagger, at give den en fast gehalt og en ret gestalt, at forsvare den mundtligt og skriftligt mod alle fiender, pavelige, katolikker, sjærmere og andre, som forsvædte den. Han var saaledes paa denne maade banebrydende og grundlæggende og en forfæmper i de reformatorske kampe. Derimod var Melanctons opgave fortrinlig den, at forarbejde i sin skole, for uddannelse af dygtige lærere, den saliggjørende læres skatte, at bringe den i en passende form, at gjøre den kjær og tiltrækkende for ungdommen og saaledes paa denne maade at smykke og pryde den saliggjørende lære og være en

medhjælper i Herrens gerning. Atter paa en anden maade end Melancton var Bugenhagen virksom i religionens tjeneste. Hans fremtrædende begavelse, som han bevisste i gerningen, bestod fortrinlig i at ordne og grunde menighedsforholdene, at gjøre udkaft til gode og hensigtsmæssige kirkeordninger, at lede menighederne, udjævne stridigheder, som sjælesørger at give raad med rigtig prestelig visdom og klogskab. Man har kaldt ham hyrden blandt reformatorerne, som visse-
selig er en meget betræffende betegnelse; thi han forstod ikke alene at føre faarene paa græsgang, men ogsaa at lede dem. Med disse gaver tjente han da ikke alene sin menighed i Wittenberg, men ligesaa beredvilligt kirken overhovedet. Velighed dertil frembød sig altid. Vi vil her i korthed omtale hans vigtigste biskoppelige reiser.

§ Aaret 1528 drog Bugenhagen efter anmodning til staden Braunschweig. Efter lang kamp havde denne stad erklæret sig for reformationen; men der manglede en mand, som kunde oprette en ny og god orden. Der-
til udbad man sig Bugenhagen. Paa himmelfartsdag prædikede han den første gang, hvorunder folkets tilstrøm var saa stor, at kirken kun kunde rumme halvparten af tilhørerne. Omkring fire maaneder opholdt han sig der, prædikede tre gange hver uge, holdt forelæsninger over Pauli brev til romerne og over begge breve til Timotheus og forfattede en efter forholdene afpasset kirkeordning.—§ Braunschweig vilde man gerne have behøvd ham for bestandigt; men herken han eller wittenbergerne vilde indvilge deri; og han var allerede kaldt igjen til at ordne menighedsforholdene paa et andet sted.—Den frie stad Hamburg, som efter lange stridigheder endelig havde antaget evangeliet, havde ansogt hos kurfyrsten af Sachsen om Bugenhagens medhjælp til at bortseie det pavelige uvæsen og oprette god kirkeorden. Den 9de Oktober 1528 kom han derhen og blev modtaget af raadet og borgersekabet med mange æresbevisninger. Med Guds hjælp lykkedes det ham at borttage resterne af pavedømmet, at udjævne mange stridigheder;

og efterat han ogsaa her havde istandbragt en god og hensigtsmæssig menighedsorden; forlod han ogsaa denne stad, som var bleven ham kjær, efter otte maaneders ophold der. Fra Hamburg indbød hertug Kristian, siden kong Kristian den 3die, ham til en religions samtale i Glensborg (1529). Paa tilbagereisen i Juni 1529 lagde han igjen veien om Braunschweig, hvor to prester havde udbredt Bwnglis lære om nadveren. Da de ikke vilde lade sig belære om noget bedre, blev de fjernede fra sine embeder.

(Fortsættes.)

Dödens höst.

Bort livstid den er sytti aar og om der er megen styrke, otti aar, og dets herlighed er mæie og forfængelighed, thi hastig blev vi dreven fremad, og vi fløi affted. Sal. 90: 10. Disse salmistens ord finder vi daglig gaar i opfyldelse. Den ene efter den anden vandrer bort fra vor midte, derfor er det livets store kunst at leve saa, at naar vore dage er talte, vi kan gaa til det hjem, som den gode Gud har beredt for dem som naar vel frem. Og saa her i vor midte har to gamle vandret bort i det senere, nemlig Ole Zverfon Gaugen og hustru.

Hustruen, Marit Pedersdatter Bithammer, døde kort efter Jul sidstleden, efter et længere sygeleie; hun har været daarlig i flere aar. En tid var hun og hendes mand hos deres datter i Alaska. Da døden kom, var de hos sin datter, Mrs. Femrite, nærved Berthold, N. D. Hun var født i Trondhjems amt i Norge den 14de Mars 1835. I 1857 blev hun egteviet til Ole Zverfon Gaugen. Mæret efter forlod de gamle Norge og kom til den nye verden for at finde sig et hjem. De kom først til Stoughton, Wis., hvor de levet et aar, siden flyttet de til Bufalo, Wis., hvor de bosatte sig paa homestead. Her bygget de sit fremtidige hjem, her levet de ca. 50 aar. For seks aar siden kom de til Berthold, N. Dak., hvor de har levet det meste af tiden.

Gamle Zverfon overlevet ikke sin hustru

længere end til haarsolens straalere begyndte at smelte sne og is, da følte gamle Zverfon at døden nærmede sig, og efter at have sagt farvel til sine kjære børn sov han hen.

Ole Zverfon Gaugen var født den 12te April 1831 i Trondhjems stift, Norge. Her tilbragtes hans ungdomsaar, til han blev egteviet til hende, der trolig fulgte ham til døden skilte dem ad. Som berettet kom de til Amerika 1858, og her til Berthold, N. D. for ca. seks aar siden. Gamle Zverfon har altid været sterk og rørig og døde efter kun et kort sygeleie.

Sørgegudstjenester blev ved begge begravelser holdt fra Gauges kirke i Berthold, hvor undertegnede talte ved begge anledninger, og slegt og venner var tilstede for at sige det sidste farvel. Egteparret har været befignet med 10 børn, syv piger og tre gutter; fire af pigerne er døde og tre lever. Alle børnene undtagen to af pigerne som bor paa beskjyften lever her i nærheden af Berthold, N. D.

—D. S. Barud.

Marsberetningerne og menighedskalenderen.

Du kan tro, jeg sætter pris paa samfundenes aarsberetninger. Thi, naar jeg skal ha med i "Menighedskalenderen" alle norske lutheriske menigheder, baade de opløste og de nulevende, baade prædikepladse og fast organiserede menigheder, er det ikke nok med det, at jeg spør op og op igjen baade denne og hin prest og sekretær. Sagen er den, at presterne flytter fra sted til sted og i mange tilfælder er de mindre kjendt, og endog for de gamle lægfolk som har været med fra begyndelsen af, gaar mangt og meget i glemmebogen. Det viser ogsaa nedenstaaende liste af menigheder i 25 stater med forholdsvis liden norsk befolkning. Denne liste tæller 94 menigheder og prædikepladse. Prester og andre har skaffet mig navn og adresse paa 33 og menigheds historie af 17 (de merket med en *), mens aarsberetningerne kan gi lidt underretning om 92 af dem. Jeg er meget taknemmelig til prester og andre, som hjælper mig saa at bogen kan bli en virkelig menig-

hedshistorie, men her vil jeg særlig sige, at aarsberetningerne er ogsaa uburderlig. Nu har jeg, som sagt, faat menighedshistorie fra 17 af disse menigheder. Jeg antar, at nogen af bladets læsere baade kan og vil hjælpe mig med en eller anden af de øvrige. Kom mig til hjælp da snart. Har du ikke faat spørge- skema, saa skriv til mig, og du skal faa et ganske straks.

Alabama.

1. 1897—11. St. Olaf, Thorsby. For-
enede Kirke (Jf.)

2. 1904—11. St. Johannes, Thors-
by. Norske Synode (Nf.).

3. 1907—11. Trefoldigheds. Thorsby.
Sauges Synode (Sf.).

4. 1900—02. Birmingham. Jf.

Alaska.

5. 1913. Petersburg e. L., Petersburg.
Nf.

Connecticut.

6. 1891—95. Stand. ev. L. New Ha-
ven. Jf.

District of Columbia.

7. 1910. St. Olafs. Washington. Nf.

Florida.

8. ?—N. ev. L. Oslo. Kristiken (Nf.).

Georgia.

9. 1901—05. Wang. Listonia. Jf.

Indiana.

10. 1868—Trefoldigheds d. ev. L. In-
dianapolis. Nf.

11. 1876. Fowler. Nf.

12. 1876. Goodland. Nf.

13. 1876—90. Lake Village. Nf.

14. 1877. Bor Frelzers. Michigan
City. Sf.

15. 1884—89. Beaver Lake. Beaver
City. Nf.

16. 1885—86. South Bend. Nf.

Louisiana.

17. 1902—03. Jennings. Sf.

Maine.

18. 1874. The First L. Ch. Portland.
Jf.

19. 1882—95. 1ste sf. ev. L. West-
brook. Jf.

20. 1895—96. Biddeford. Jf.

Maryland.

21. 1878—92. St. Olaf. Baltimore. Jf.

Massachusetts.

22. 1880. Boston n. L. Boston. Nf.

23. 1885—96. Worcester. Nf.

24. 1887—97. Concord. Nf.

25. 1896—98. Fitchburg n. i. Fitch-
burg. Nf.

26. 1911. Bor Frelzers n. L. East
Boston. Nf.

27. 1914. Worcester n. ev. L. Wor-
cester. Nf.

Missouri.

28. 1859—85. Trefoldigheds. St.
Louis. Nf.

29. 1860—85. St. Joseph Land. St.
Joseph. Nf.

30. 1868—85. Webster Groves. Nf.

31. 1875—79. St. Joseph by. Nf.

32. 1875—90. Soggendal, St. Jo-
seph, 45 mil nø. Konferentsen.

33. 1883—85. Holt. Nf.

34. 1898—04. St. Joseph. Jf.

35.* 1906. First N. L. Kansas City.
Nf.

Nevada.

36. 1895—99. Verdi. Nf.

37. 1895—99. Reno. Nf.

New Hampshire.

38. 1881—87. Berlin Mills. Nf.

39.* 1887. St. Pauli sf. ev. L. Berlin
Mills, Pa.

New Jersey.

40. 1868. Bor Frelzers d. L. Perth
Amboy. Nf.

41. 1847. Woodbridge. Nf.

42. 1880—81. Bridgeport. Nf.

43. 1890. Den d. ev. L. Treenighed.
Goboken. Nf.

44. 1892. Treenigheds. Jersey City. Nf.

45. 1892. St. L. Elizabeth. Jf.

46. 1894. Den n. ev. L. af Union Hill,
Beehamfen. Jf.

Ohio.

47. 1875. 1ste sf. ev. L. Cleveland. Nf.

48. 1875—80. Youngstown. Nf.

49. 1878—82. Newburg. Nf.

50. 1878—82. Hazelton, Nj.
 51. 1884. Akron, N. I.
 52. 1884. Vor Frelzers n. ev. I. Cle-
 veland, Nj.
 53. 1886—92. Lalmadge, Nj.
 54. 1887—92. Oberlin, Nj.
 55. 1889—95. St. Pauli, Toledo, Nj.
 56. 1907. Rocky River, Nj.
Oklahoma.
 57. 1908. Getsemane, Norge. Nj.
Pennsylvania.
 58. 1879—81. Erie, Nj.
 59. 1900. Trefoldigheds. Philadel-
 phia, Nj.
 60. 1912. Bethel n. I. Rolands, Nj.
Rhode Island.
 61. 1886. N. ev. I. Providence, Nj.
Tennessee.
 62. 1894. Zions, Laurenceburg, Nj.
 63. 1894—97. Bethania, Houston, Nj.
 64. 1894—97. Summertown, Nj.
 65. 1900. Frankfurt, Nj.
Texas.
 66. 1853—55. Four Mile Prairie,
 67.* 1867. Vor Frelzers n. ev. I.
 Clifton, 8 mil v. Nj.
 68.* 1868. Fourmile n. ev. I. Prairie-
 ville, Nj.
 69.* 1868. Limestone, Nj.
 70.* Ebenezer n. ev. I. Waco, Nj.
 71. 1869—02. Brownsboro, Nj.
 72. 1873—75. Brushy, Brushy
 Creek, Nj.
 73. 1873—75. Austin, Nj.
 74. 1874—75. Gillsland, Nj.
 75. 1902—03. Vor Frelzers, Bee-
 ville, Nj.
 76.* Den N. ev. I. Clifton, Nj.
 77.* 1902. St. Olaf n. ev. I. Cran-
 fells Gap, 4 mil ø. Nj.
 78.* 1902. Crawford N. ev. I. Craw-
 ford, 4 mil Nj.
 79. 1902—03. Wharton og Metagra-
 da, Wharton, Nj.
 80. 1904—12. Norge n. ev. I. Potts-
 ville, 9 mil sv. Nj.
 81. 1910. Normanna, Nj.
 82. 1910. Oslo n. I. Gansford, 23
 mil nv. Nj.
 83. Den Nj. hjemandsmission. Galve-
 ston, Nj.
 84.* 1914. Den n. ev. I. Galveston,
 Utah.
 85. 1892—99. Sandy, Nj.
 86. 1892—12. Vor Frelzers, Salt
 Lake City, Nj.
Vermont.
 87. 1873—75. West Rutland, Nj.
Virginia.
 88.* Zions ev. I. Norge, Nj.
 89.* 1908. Betania, Norge, Nj.
 90. 1909. Immanuel, Alexandria, Nj.
 91.* 1912. Dovre, Elcho, 6 mil sv. Nj.
 92.* 1913. Norfolk N. I. Norfolk, Nj.
Wyoming.
 93. 1898. Laramie, Nj.
 94. 1898—99. Chehenne, Nj.
 —D. M. Norlie,
 Augsburg Publ. House,
 Minneapolis, Minn.

Bilen traf blinken.

For nogle aar siden forenede endel troen-
 de sig om at sende traktater i brev til de
 høiere kredse. En del af disse traktater hav-
 de til titel: "Væd dig at møde din Gud!"
 Denne blev lagt i en konvolut, adresseret og
 sendt i posten til en mand, bekendt for sin
 ugudelighed og gudløse sikkerhed.

Han sad i sit studekammer, da han aab-
 nede dette brev foruden flere andre.

"Hvad er dette?" sagde han. "Væd dig
 at møde din Gud! Hvem har været saa
 uforslæt at sende mig saadant køv?" Og
 med en forbandelse over affenderen stod han
 op for at kaste papiret i ovenen.

"Nei, det vil jeg ikke gjøre," sagde han
 til sig selv. "Det var en lys ide, jeg bed,
 hvad jeg skal gjøre. Jeg skal sende den til
 min ven B. Det skal blive morsomt at høre,
 hvad han synes om den."

Som sagt, saa gjort. Han lagde traktat-
 ten i en ny konvolut og skrev adressen med
 forstilt haandskrift til sin gode ven.

Denne var en mand med aldeles samme findelag og modtog traktaten med en ed. Han tænkte først paa at ribe den istykker, men betænkte sig. "Jeg vil ikke ribe den itu," sagde han til sig selv.

"Bered dig at møde din Gud!" fængslede med et hans opmærksomhed og traf hans samvittighed. Sandhedens pil trængte sig ind i hans hjerte, efterfølgende han læste.

Der blev brydning. Der blev nød. Der blev omvendelse til Gud.

Hans første tanke gjaldt nu hans uombundne kamerater. "Har jeg modtaget et saa velsignet lys og sandhedsord, skal jeg da ikke gjøre noget forat meddele det til andre?" tænkte han.

Som tænkt, saa gjort.

Han foldede traktaten sammen, lagde den i en ny konvolut og adresserede den til en af sine selskabsbrødre. Denne læste traktaten. Og underligt nok: Pilen traf blinken. Gud brugte traktaten ogsaa til hans vækkelse og frelse.

Og nu er disse to lykkelige i sin Frelser.

"Jeg var syg og I saa til mig."

Da Hanges Synodes indremissionsbestyrelse har optaget hospitalmissionen i Chicago, og pastor S. R. Older er allerede i virksomhed, saa bedes missionsvennerne om at erindre denne gren af vor virksomhed med bøn og midler. Vi har ingen midler til denne virksomhed at begynde med, men vi stolte paa Gud og vennernes hjælp.

Vær snil at sende lidt ind til denne gren af vor virksomhed snarest mulig.

Penge til hospitalmissionen sendes til kassereren pastor A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Bedes erindret.

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Fra Arbeidsmarken

Pastor D. H. Elstad og familie i Minnewanton, N. D., er de lykkelige eiere af en "Jord", som deres menigheder overraskede dem med Lørdag den 1ste Juli.

Ved den Forenede Kirkes aarsmøde i i Fargo var der 374 præster og 783 delegerter, tilsammen 1,157 stemmeberettigede ved mødet. Det skal være det mest besøgte møde som det samfund har haft.

"Budbæreren" har nu brugt det meste af det, som var indsendt udover vaaren, saa der nu kan blive rum for flere opbyggelige stykker og afhandlinger, om nogen har noget eller vil skrive noget af den art og indsende. Det vilde visjelig være nyttigt og opbyggeligt og af læserne af bladet modtages med tak, om borte præster og lærere, ja hvemsomhelst forresten, kunde saa det til at "virke" lidt mere til opbyggelse gennem samfundets organ.

Da Greenbush kaldet atter har faaet præst i sin midte, idet pastor Berge Olson tiltraadte paa pinsedag, i menigheden i Greenbush, saa vilde folket i de forskjellige menigheder gjerne ønske sin præst velkommen ikke blot i ord men ogsaa i handling. Lørdag den 24de Juni samledes folket fra tre menigheder, i kirken i byen. Veiret hindrede en del af de andre at være med men de indfandt sig senere. Kvinderne med sine vel fyldte madkurve bekyndte at dække bord, efter endt bekvæmning traadte søndagsskolebestyrer Søndre frem og tofede hensigten med denne sammenkomst. De vilde gjerne byde præstefamilien velkommen i sin midte, hvorved en gave paa vel 62 dollars blev overrakt til præsten. Nogle af den Norske Synodes menighed i byen vilde ogsaa gjerne være med og byde hangespresten velkommen under følelsen af det kirkelige selskabs forhold. Præsten takkede for gaven paa sin og familiens vegne.

Der blev funget nogle fange, haade paa norff og engelfk, og efter et hyggeligt famvær ffiktes man under følelsen af at det er godt at brødre ogfaa bor fammen. De øbrige menigheder i kaldet fulgte famme eksempel, faa det hele beløb fig til op imod et hundrede dollars, fom maa figes at være godt gjort.

Befjendtgjørelse.

Affedsfest.

Paa indbydelse fra pastor Sandven vil der holdes affedsfest for kinamissionærerne, fom ffal reise ud i høft, i hans kald Søndagen den 23de Juli, og Tirsdagen den 25de Juli. For Søndagens vedkommende vil pastor Sandven ordne møder i fine kirker ved at dele paa de beføgende. Den egentlige affedsfest vil holdes i Roland Tirsdag eftermiddag kl. 2 og om aftenen kl. 8. Om eftermiddagen taler miffionær Landahl og pastor C. C. Solter og om aftenen vil der bli taler af flere af de beføgende. Alle medlemmer af kinamiffionsbestyrelsen bedes om at være tilffede og deltage. Kinamiffionsbestyrelsen holder møde Onsdagen den 26de. Alle velkomne til festen. Betænk ogfaa kinamiffionen med en gave.

—C. J. Eastbold, form.

—C. C. Solter, fefr.

φφφ

Iowa treds ungdomsforbunds nordlige del vil afholde et møde i Blue Earth, pastor Dueas kald, fra 4de til 6te Auguft. Det ffaaende famtaleemne: "Den forlorne føn." Luk. 15: 11—24. Fuldt program vil bli befjendtgjort senere. Vi haaber at faa et godt beføgt og velffignet møde.

—L. J. Knutfon,

—M. D. Madifon.

φφφ

Bardo menighed, Alta., Canada, indbyder til et kinamiffionsmøde fra 16de—18de Juli. Mødet begynder med prediken den første dag kl. 11 formiddag. Miffionær C. W. Landahl fra Kina har lobet at være ved mødet. Gud gibe et velffignet møde.

—M. J. Westphal,

—C. C. Westby.

Nathanael menighed, pastor J. Arnefens kald, Cox, S. D., indbyder til treds møde fra 23de til 25de Juli. Kirkeindvilefe paa Søndag den 23de af formand pastor Ekse. Samtaleemne: Geb. 4: 11—16. Alle er hjertelig velkommen til mødet. Beføgende vil blive mødt i Boyman, N. D., dagen før mødet.

—L. Gunderfon, form.

—J. Arnefen, fefr.

φφφ

Den Lutherffe Lærersforening

af religionsffolelærere inden famtlige norff-lutherffe kirkesamfund agter at afholde ff første aarsmøde i Bethlehemskirken 14th Ave. & 18th St., So., Minneapolis, dagene 21de, 22de og 23de Juli d. a. Følgende foredragsholdere er hidtil ffket:

Prof. D. G. Ristad, Fergus Falls, Minn.; Mr. Carl Raugland, Minneapolis; prof. Nydahl, Augsburg Seminary, Minneapolis; Rev. L. P. Thoorbeen, St. James, Minn.; prof. S. Strand, Madison, Minn.; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn.; prof. R. Løfensgaard, Madison, Minn.. Prædiken ved Rev. C. R. Solberg. Muligens flere talere.

Følgende emner vil bli behandlet: Bibel-hiftorie for begyndere, indledet af Mifs Ida Johnson; bibellæsning i religionsffolen, indledet af Lærer L. Olfon; den første norff-undervisning, indledet af Magnus Johnson; vor organisation, konffitution, m. m. Forøbrigt alle de ting vedrørende vort arbejde og vor ffilling fom maatte fremffomme. Recitations, papers, fang, mufik osv.

Indmeldelfer inden 15de Juli til Mr. Carl Raugland, 520 2nd Ave. So., Minneapolis. —Bestyrelsen.

φφφ

Om aarsmødet.

Alle, fom holdt taler ved mødet, og kandidaterne, fom blev ordineret maa fende ind for referatet ffrafts deres bidrag faa vi faar det ind paa fin plads.

Alle, der har adreffeforandringer maa lade mig faa dem med en gang.

—N. J. Løhre, fefr.

Til Abonnenterne!

Bladets holdere gjøres opmærksom paa at i dette nummer indlægges en lap til alle dem der staaar tilrest med kontingenten. Disse vil mærke sig at Synoden har besluttet at bladene betales i forskud; saaledes vil alle, som ikke har betalt for 1916, faa sig tilsendt regning. Nu haaber ekspeditionen at disse ikke tage dette fortrydelig op men gjør sit allerbedste med at tilsende os beløbet. Vi trænger desforuden høilig disse smaa beløb, da alt nu er dyrt og bladenes forretningsanliggender er i stærk pengemangel. Dersom ekspeditionen slipper at stryge disse abonnenter, faa jer den det svært gjerne.

Venligt tilfattet,

—Gauges Synod Book Dept.

pppp

Gauges Synodes Boghandel

har paa Lager en del bøger af meget godt indhold; men da disse bøger i længere tid har staaet paa hylberne i bogladen er de ikke længere til at regnes for nye og vi frembyder dem derfor til salgs til nedsat pris. Disse bøger indeholder godt kristeligt læsestof og er i saapas god forfatning at den som kjober dem vil faa fuld værdi for sine penge, naar han tar salgsprisen i betragtning. Prisen er i mange tilfælde mindre end det halve af den oprindelige salgspris.

Mange have kun i begrænset antal.

Protestanterne i Sevennerne, fortæll-

ling	\$.35
Ved Afgrundens Rand, fortælling.....	.15
En Landsbyprests Grindringer20
Martyrerne i den lutheriske Kirke.....	.20
Blodvidnerne i den kristne Kirkes tre første Aarhundreder40
—Korr.	
Blot jeg bliver Salig (en fortælling fra livet)65
Salighedens Vej eller Raad til de Bakte (andagtsbog)20
Stovliljerne (en fortælling)15
Sions Harpe (aandelige sange af N. Traasdahl)15
Min Ungdoms Begjæringer! Foredrag af Dr. C. F. W. Walther.....	.10

Ved Lampeffin (et udvalg af kristelige fortællinger, 384 sider)..... .25
Alle de nævnte bøger er indbundne.

Et tillæg af 6 a 7 cents for hver bog vil strække til for post porto.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"Budbæreren",

udgives af Gauges norsk evangelisk luthersk synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de forenede stater\$1.00
Udenom 1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt, vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avis-tissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Fjerde Søndag efter Trefoldighed; 2. Ungdomsforbundet; 3. Du er min; 4. Missionsbuen; 5. Kinamissionen; 6. Gauges Synodes hospitalmission; 7. Kreds-møde; 8. Lidt mere fra Gauges Synodes aarsmøde; 9. Kreds-møde i Romsdals menighed; 10. Forbudet i Rusland; 11. En anden af de lutherske reformatører; 12. Tjebens høst; 13. Marsberegningen og menighedskalenderen; 14. Bilen traf blinken; 15. Arbeidsmarken; 16. Betjendtgjorelser.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til profetsforløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Zewell Luth. College sendes til mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen og jødemissionen sendes til Rev. A. D. Oppengaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quells, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. F. Eastvold, Dawson, Minn.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
 Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsmit90
 Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsmit, mygt Bind 1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsmit, mygt Bind med Forsiringer..... 1.40
 Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøgede Kanter, Guldsmit 2.50

Størrelse 4½x7½.

- Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futral 1.40
 Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
 Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsmit og Futral 2.00
 Nr. 4.—do do med Beslag 2.25
 Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsmit og Futral 3.00
 Nr. 6.—do do med Beslag 3.25

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
 RED WING, MINNESOTA.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Skolebøger.

- Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin. \$.15
 Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin. .25
 Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin. .75
 Katekisme: Hauges Synodes Udgave. .10
 Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave. .15
 Katekisme: Engelsk10
 Forklaring: Hauges Synodes Udgave. .15
 Forklaring: Sverdrups Forkortede15
 Forklaring: Sverdrups Fuldstændige20
 Forklaring: Sverdrups, Engelsk20
 Forklaring: Laache15
 Forklaring: Laache, Engelsk20
 Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk30
 Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour .25
 Bibelhistorie: Norsk25
 Bibelhistorie: Norsk, med billeder.45
 Bibelhistorie: Engelsk25
 Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.40

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 30.

Lørdag den 22de Juli 1916.

48de Aarg.

Guds barn; Guds kirke; Guds folk.

Af Einar Johs. Nilssen.

Se, hvor stor Kjærlighed Faderen har vist os, at vi skal kaldes Guds barn, og det er vi. Derfor kjender verden ikke os, fordi den ikke kjender ham. I elskede, nu er I Guds barn, og det er endnu ikke aagenbart hvad vi skal vorde; vi ved, at naar han aabenbares, da skal vi vorde ham lige, thi vi skal se ham som han er. Og hver den som har dette haab til ham, han renser sig selv, ligesom han er ren. 1 Joh. 3: 1—3.

O, hvilken ære,
For tanken altfor stor,
Hans barn at være,
Som i det høie bor!—

Saaledes synger salmedigteren Brorson. Og han har ret. Intet menneske kunde ha drømt om sliq ære for hundere. Og dog er det ikke en drøm, men tilförlæbelig sandhed. Derfor skriver Johannes idet han slaar alle indvendinger af mårken: "Det er vi." Nu, mens vi lever vort mangen gang usle menneskeliv her paa jorden "i kamp og strid og mæie." Under fienders spot og forfølgelse, miskjendte af venner, ganske glemt af dem til hvem vi var bundet med blodets baand. Et adelsmerke bærer vi, som ingen jordisk magt formaar at udslette; thi "vi er hans

æt." Ikke ved naturlig afstamning, som hedningerne mente, men ved Faderens kjærlighed, som udvalgte os i sin Søn og gjorde os til sine barn ved troen paa Jesus Kristus.

Gjennem daabens hellige bad gif vi som barn ind i Guds faderhus. Som en straalende portal lyser daaben for vor barnetro. Den ligger bag os. Vi er altjaa indenfor! Leirer taage sig om os, og mørke falder paa, det skal ikke skule for vort bange hjerte den kjændsgjærning, at vi dog er indenfor! Omsluttet af Guds, vor Faders, Kjærlighed som af en fast mur. Farer vi paa afveie, kommer vi ved fristelsernes irløys nogen gang paa vildspor,—tilbage til daaben! Ikke for med syndens magt at bryde os ud igjen; det formaar vi ikke! Men for paany at finde det rette udgangspunkt for gudsbarnets glade og seierrige vandring i lyset. Da stiger atter jubelen fra det forgtunge find:

Seg er frelst og dhretsjøbt
Og til saligheden døbt
I det guddomsnavn, hvorved
Alle knæ skal knæle ned!
Seg er talt blandt hellige
Og iført min Frelseres
Ved hans Aands meddelelse.

OTU Library

2411 1st St

Portland, OR 97201

For reservations call (503) 649-2500

All items are subject to recall.

Saa bærer det fremover igjen, og opover! Mod større lys og nærhed. Verden aabner sig for vort øie i en før ukjendt pragt og rigdom. Det er vor Faders verk. "Herre, vort Herre! Hvor herlig er dit navn over al jorden, du som har udbredt din pragt over himmelen!—Og du gjorde ham (d. e. mennesket) til hersker over dine hænders gjerninger, alt lagde du under hans føddet." Sal. 8.

Men en anden verden loffer os end mere og fortrøller vort sind: Mændens verden, hvor sandheden fra Gud er "sjælesolen som aldrig gaar ned." Ogsaa den er vor; thi "naaden og sandheden er blit til ved Jesus Kristus." "Af hans fylde har vi alle faat." At bli ham lig, det blir maalet. Saa uendelig langt borte, og dog saa nær, fordi han selv er os nær i sit ord, og hans Aand "vinder med vor aand, at vi er Guds børn." Og engang jeg ser ham, naar lyset nedbrænder,

Da ræffer jeg mod ham de segnende hænder;
Naar hjertet staar stille og øiet vil briste,
Da hilser jeg ham med et smil, med det sidste.
Maalet er naaet. Vandringen er tilende.
Vi kan lægge ned vore naaben og evig
fryde os i hans lys.

Dette er de troende kristnes haab, ledestjernen paa deres ofte tunge vandring. Lyfter den ogsaa for dig? Da maa du ikke overse det formaningsord, som apostelen gir tilsidst:

Hvor den som har dette haab til ham, han renser sig selv; ligesom han er ren. Den unge pige pynter sig for sin hjertensven. Den unge mand ligesaa. Deres ansigt lyser, deres øine straalere af lykke. Det blir foden og kort blir veien for den, hvis hjerte er fyldt af kjærlighedens længsel. Og dog—det er maaske noget de ikke kan vasse bort, et vndt minde, som ligger og gnaber paa samvittigheden: Skal jeg sige det ikveld? Gjøre rent bord, saa intet er skjult mellem os?—Men det kunde bli for dyrt! Hvad maatte hun tænke om mig?—Nei, heller tie og følge den gamle regel: 'lta' blank, inna' blank. Det faar bære eller briste. Naar alt kommer til alt, er de ikke bedre end andre heller. Jeg gjør mig ikke til nar.

Saaledes gaar det som tiest, ikke bare blandt verdens børn, heller ikke blot i ungdommen; kanske mindst da. Thi med aarene blir der mere og mere at dække over, mere at reiskere: hensyn til navn og ære og hus og hjem og rigdom og velvære. Vi blir sløve for vore feil og onde vaner. Bare det hdre er i orden, etiketten god, saa faar det gaa som det kan med indholdet. I de ensomme stunder kommer mismodet snigende som flamm taage om sjælen; der blir isdække over hjertemulden. Men naar vi er ilag med brødrene, naar lovsangen stiger, og ordet lyder med vidunderlighed og kraft, brister isdækket. Vi synger med, vi beder og beklender: Af, vi er syndere, vi som de andre. Men

Gud er naadig, han vil ikke
Nogen synders dom og død;
Saa vil hjælp og redning stifte

Bist vil han saa! Det er synd at tvile paa naaden.—Saa blir forsamlingen vort aandelige hjem. Naar vi rømmer fra os selv, da er vi lykkelige; men i vort ensomme liv er vi uden sand fred. I handel og vandel har verden os endnu i sin magt. Og den kjender os, desværre altfor godt. Verden sætter ikke saa store krav til de troende som den kunde ha ret til; den er for ofte blit skuffet. Det begyndte i det smaa: et løfte som ikke blev betalt i ret tid. Men der kunde jo være grunde, undskyldninger?—Selvsølgelig er der undskyldninger; det er det altid, naar vi gjør noget galt. Ogsaa Adam havde undskyldninger; dermed var han ikke retfærdiggjort. Men hvor er sorgen og smerten over at ikke ha været helt sand? Hvor er den hdmge anger over at ha sat "det gode navn" i fare? Det er ikke let at spore hverken i ord eller lader. Snarere merker man kulde og hovmod og frækt æresfølelse, om der ikke tilmed falder bitre ord med bud fra et ubrudt hjerte. Mistanken er vakt, og den faar næring: Kjærligheden som der blev sunget og talt om saa vakkert paa møderne, hvor var den i det daglige liv?—Saa de smaa rædde barnegine den, naar far trådte ind i stuen? Dyste den op i mors hjerte og gjorde hende

tryk, om hun trods sit stræb ikke havde vundet at faa huset i orden i ret tid, eller naar maden var skjæmt, eller husholdningspengene ikke vilde strække til?—Var det kjærligheden som udtalte haarde ord og fældte uretfærdige domme over dem som tænkte anderledes, lærte anderledes dem som ikke var af "flokken?" Kjærligheden blev mest kjærlighed til brødrene; men Jesus elsket ogsaa "de andre," endog sine fiender! Kanskje spændte kjærligheden sine vinger til flugt mod fjernere egne, kinesere og negre kunde man elske, det var da rørende uegennyttig! Men Gud siger: Der som nogen ikke har omsorg for sine egne og mest for sine husfolk, han har fornegtet troen og er værre end en vantro. Kjærligheden maa begynde paa jorden, ellers naar de aldrig til himmelen. Kjærligheden maa som en liflig sang fylde dit eget hjem, ellers finder den ingen egte gjenklang i fremmed hus og i fremmed land. Vantroen har ikke bobet at spotte Jesus, fordi hans kjærlighed naar til jordens ender; thi den erindrer, at "ligesom han havde elsket sine egne som var i verden, saa elsket han dem indtil enden." (Joh. 15: 1.) Og den lytter til de bedste lærer paa Golgatha kors, som sagde: Avinde, det er din søn. Men verden forarges over en kjærlighed med søde ord og liflige sange, uden offervilje. "Der som J elsker mig da holder J mine bud,"—det er prøven paa om vor kjærlighed er af den rette art. Og ingen Jesu ven maa fritage sig for denne prøve! Ellers glider han umerkelig tilbage til den "verden," som han i sit hjerte foragter mere end affyr. Ja, her er forskjellen: Gud elsket verden og gav sin Søn til dens frelse. Mange som kalder sig Guds barn, foragter verden; derfor blir de hverken lys eller salt, men fryder kun sit eget øie med sin falske glans. Men Guds øie ser igjennem den ydre skal. Og han har endnu "lyst til sandhed i hjertets inderste."

Se Gud,—se ham i Jesus,—se ham som han er, det var jo maalet, gjenstanden for de troendes haab og længsel. Men betingelsen for at dette haab engang skal opfyldes, og tilige følgen af dette levende haab i hjertet er

Guds barns aldrig hvilende bagthold om sjælens renhed. Ikke en renhed som vi eier, men en som vindes, tomme for tomme under idelig kamp. J seier og nederlag, altid i veks, altid i fremgang, fordi vi er grebet af Jesus.

Saaledes iler Guds sande barn mod maalet og vokser til mands modenhed i Kristus. De er i verden, dog ikke af verden. Verden kjender dem ikke, fordi den ikke kjenner de hellige kræfter som er i dem. Og efterhvert som de vinder længer frem, forbandes de "fra herlighed til herlighed, som af Herrens Mand." (2 Kor. 3: 18.) Men denne herlighed som vindes ved Anden, begynder indenfra, hvor "Guds Mand vidner med var aand at vi er Guds barn." Der er det hellige midtpunkt i personligheden. Og som stenen der kastes i vandet, affætter videre og videre ringer, saa vil gudsbarnets herlighed mere og mere komme tilsyne i al dets færd. Den vil lyse i sandhed og hellig sandhedsmod; den vil gløde i kjærlighed til alle, "mest til troens egne;" den vil straa i sædelig renhed; fordi den faar glans fra ham som er ren af hjertet.

Men som Jesu herlighed klarest træder frem paa Golgatha kors mod en helvedsmørk baggrund af synd og ondskab, saa vil de troendes herlighed allertydeligt præges under korset; thi da sker forvandlingen ved Herrens Mand, at de blir rigere paa naade og sandhed ved at øse af hans fylde. De er de fattige som skal arve himmeriket,—de sørgende som Gud skal trøste,—de hungrige og tørstige som han skal mætte og vederbæge,—de forfulgte hvis trykke tilflugt er Faderens Skjød. J sabbnets og lidelsens dybe dale, som hedder sjælens faar, sænkes de lægende urter; herfra lærer Guds barn at skue op mod Kristi kors og videre ind i den evige herlighed, hvor de skal "se ham som han er." Korset og herligheden kommer for den troendes blif i samme synslinje. Han elsker korset. Det er ham et pant paa Faderens Kjærlighed; thi "han hidstrækker hver søn som han tar sig af," og siden skænker netop korset "retfærdigheds salige frugt!" (Sebr. 12.)

Jeg vil slutte denne betragtning over guds barnets herlighed, ansvar og haab med en gjengivelse af en engelsk sang, som i sin tid gjorde et sterkt indtryk paa mig; den burde være alle Guds barns daglige bøn!

Mer hellighed giv mig,
Mer kjærligheds flid,
Mer sorg over synden,
Mer alvor i strid,
Mer tro paa min Jesus,
Mer fred i hans favn,
Mer mildhed i hugen,
Mer bøn i hans navn.—

Mer tak i mit hjerte,
Mer trøst af dit bord,
Mer mod til at vidne,
Mer lys i dit ord,
Mer naade til kampen,
Mer glæde i dig,
Mer tro under korsjet,
Mer lys paa min vei—

Mer ydmyghed giv mig,
Mer feierrigt haab,
Mer renhed i hjertet,
Mer kraft af min daab;
Mer virksom og gjør mig,
Mer fast i din vei,
Mer færdig for himlen,
Mer, Jesus, lig dig!—

2. Guds kirke.

Esaj. 5: 25 flg. Kristus elskede **kyrkja** og gav jeg sjølv fyr henne, so han kunde helga henne, med di han reinsad henne ved vatsbødet i ordet, so han kunde framstella kyrkja fyr seg i herlegdom utan flekk elder ruffa elder nokat slitt, men so ho kunde vera heilad og ulastefeg.

Guds kyrkja lysa skulde
Som høgt paa berg ein stad
Med sumar utan kulde
Og utan solarglad.

Som det enkelte menneske der har git Jesus sit hjerte, er Guds barn, saa blir samlingen af dem som tror paa Jesus Kristus,

Guds menighed, (1 Kor. 1: 2—1 Tim. 3: 5 og 15 o. fl. st.). Jeg maa forresten tilføje, at jeg ikke rigtig liker ordet menighed. Det er ganske uden borgerret i vort sprog, et lavet ord af fremmed oprindelse. Dertil kommer, at det slet ikke dækker det dybe og herlige indhold som det græske "ekklesia" har. Med rette har landsmaalsudgaven af det nye testamente helt undgaat betegnelsen menighed og sat "kyrkja" (el. — om den stedlige menighed — "kyrkjalud") (isteden. Thi ekklesia (forsamling) betyder netop Herrens forsamling, den som vor Herre Jesus selv har grundet, og hvis midtpunkt og hoved han er; derfor hør det oversattes **kirke** (om lokalmenigheden: kirkelud, sognelud, snild. huslud).

Ved at fjernes fra vor bibeloversættelse er navnet kirke formelig kommet i banry; det fremtælder nærmest forestillinger om **huset** hvor Guds børn forsamles, eller — i aandelig betydning — det vidt omfattende **kirkesamfund** (s. eks. den lutheriske kirke) eller det bruges som fællesbetegnelse for alle kristne troessamfund, eller endelig som navn paa det flygtige fantom, det som den **usynlige kirke** indbefatter alle "fænde" troende, hvilket hdre samfund de end tilhøre. Følgen heraf er, at naar man spør en evangelisk kristen om hvad kirke er, saa kan han sjelden gi noget tilfredsstillende svar derpaa.

Ved eksamensbordet fik jeg bl. a. det spørgsmaal: "Svad betyr ordet kirke?" Jeg svarede: "Det kan jeg ikke erindre at have set." — "Jo, vist", sa den penlige professor; "tænk Dem blot om." — Jeg sa da: "Paa landsmaal hedder det kyrkja, og det minder om Kyrios, d. e. Herren; derfor er det rimelig, at "kirke" betegner menigheden som en forsamling der hører Herren til." Der gif et lysende smil over den norfkynde professor Bliks ansigt ved dette svar.

Den lærde dr. Krogh Tonning siger i sin dogmatik om oversættelsen "menigheden" istedenfor "kirke": "Denne oversættelse er **simpelthen falsk** og en sørgelig **plet** paa vore bibeloversættelser. De enfoldige tar heraf anledning til at indbilde sig og andre, at al tale om kirken er **ubibelsk**; en indledninga,

som er en rig kilde til mange slags udfjælelser."

Man behøver ikke at bestrylles for hjerteriske (høitirkelige) tilbøjeligheder, fordi man indrømmer det berettigede i denne fritlig Tag blot for dig to udgaver af det nye testamente, den paa rigsmaal og den paa landsmaal, og slaar op efter bibelordbogen en række steder, hvor menigheden (eller kirkja) er nævnt. Det vil da snart gaa op for dig, at her har været flyttestau i Guds kirke paa jord. Mange af de herlige statuer som Jesus havde skænket "Guds kirke" i arv, er flyttet ud i de utallige smaaskur, som pryder sig med navnet "menighed." Ja, det er en ubredt tro, at just der hører de hjemlige, og at "kirken" er verden, vold og død som de haarde stene hvoraf dens tempel er dannet. Vi minde Agnes's Klage i "Brand":—"Kirken er for liten."—Og der tegner sig for troens nye billedet af ham som bad i discipelskollen den sidste kveld, "at de alle maa være ett, ligesom du Fader i mig, og jeg i dig, at ogsaa de maa være ett i os, forat verden skal tro, at du har udsendt mig." (Joh. 17: 21).

Det er krolig: at sønderlemningen har haft sin opgave. Just som kirkeafdelingen gav kirken rum for det særprægede ved folkeracen: i folkekirken flyttede den enkelte nation ind med sine eiendommeligeheder, og der fik den sin historiske opgave at løse; i **menigheden** og broderjsamfundet udløstes personligheden, og der fik den sin ret.—Men under alt dette tabtes mere og mere helheden afsyn, "at de alle maa være ett" og famles under samme tag i "den levende Guds kirke paa jorden." Dette er maaket og det er paa tide, at alle Guds barn faar syn og sans for det som forener, mere end for det som skiller, og flytter tilbage igjen det laante udstyr til det aandelige tempel, "hvis hjørnestein er Jesus Kristus selv, i hvem hver bygning føies sammen og vokser til et hellig tempel i Herren, i hvem ogsaa I bygges op med de andre til en Guds bolig i Anden." (Efs. 2: 20 flg.).

Ser er rum for mangfoldigheden i enheden; men den sidste er paa vei til at bli

glemt for den første. Og dog er det **enigheden** i Guds kirke paa jord, der stadig staar for kirkens Herre som det endelige maal. Lænt blot paa lignelserne om vinstokken og grenene, arbeiderne i vingaarden, hyrden og hans hjord. Jesu apostler bruger lignende billeder: et aandeligt hus af levende stene, hvis hovedhjørnestein eller grundvold er Kristus,—**legemet** hvis hoved er Jesus Kristus,—**Kristi brud** o. l. Læs Ihs Ef. 4: 1—6, hvor apostelen indtrængende formaner de troende til at "bevare aandens enighed i fredens baand" og til støtte for sin formaning regner op de store kristelige fællessgoder, som Ingemann har samlet i sin herlige salme: En Gud og alles Fader osv. Maatte disse fælles goder smelte Guds barn i alle land sammen til en hellig søstendeflok paa vei til sit himmelske hjem; thi der er ingen plads for striden og hadet, som skiller dem ad her-nede.

Men kun de som efter kirken, kan i opriktighed bede om dens velst til enighed i Kristus, saaledes som Guds vilje er fra begyndelsen af. Vær med at bede denne bøn, og der skal falde mere lys fra Guds Mand over alt det som binder sammen; dit hjerte vil udvides i sand broderfjærlighed; dit øie vil renses til at se kirkelivets skade, og din vilje faa kraft fra Gud til at gjøre hvad ret er.

Godt er **kirkens skade** andet end den kraft, som stadig magistjæler ogsaa den enkelte kristne, nemlig **utrofast**. Man mangler syn for at kirken skal være "**den levende Guds kirke**," grundlagt paa klippen Kristus. Men med et for snævert kirkebegreb forfustes det hele. Egoismen vinder indpas og blir drivkraften der, hvor fjærligheden skulde raade. Genjynet til ens egen lille kreds blir afgørende og lammer groderfabet mellem forskellige kirkesamfund, saa disse staar dømmende uden forstaaelse overfor hverandre. Og er man først inde paa den vei, bærer det let videre: Ogsaa vor egen folkekirke spænder for vidt! Lignelsen om klinten blandt hoveden har saa længe været kirkens trost til det snart er klinte altsammen. Saa et det

paatide ar redde hvad reddes kan. "Staten, det er mig," sagde den franske konge Ludvig den 14de. Og her er dem som gjerne sagde: "Kirken, det er vi!"—Følgen heraf er jeparatisme, enten helt fuldbyrdet i frikirke og jektvæsen eller ialfald helt gennemført i flokke- og partikristendom. (Hebr. 10: 25). Hermed dømmes dog ikke det aandelige broderfamfund, der netop skal vise sin egthed ved den kraft det tilfører det hele kirkelegeme. Og ingen føler kirkens skade mere end de som stedse beder og arbejder for dens fornyelse ved Guds Mand.

Men **verksstedet** for Aandens virksomhed er kirken. Did ind med kraften, ideerne, de utilhugne blokker og den uformede masse, saavel som med de hellige modeller; thi der lever og virker den ene, paa samme tid baade bygmeister og hjørnestein, han som elsket kirken, endog før den blev til, og gav sig selv for at hellige den, forat han tilsidst "kunde fremskille den for dig i herlighed, uden plet eller rynke eller noget saadant, men at den kunde være hellig og ulastelig."—

Jeg var engang oppe i Trondhjems domkirkes vestfløj, det store verkssted for denne herlige katedrals restauration. For et liv!—Maskiner surret, hammere slog, meisler hugget, store svinghjul beibet, og ledningsremmer jog gennem det lange rum. Utilhugne sten laa her og der; men det var tydelig at ogsaa de var bestemt til et eller andet i det store tempel. I kirkens plan i den kyndige mesters tanke havde alt sin plads; intet var for lidet til at kræve nøgagtighed og flid,—intet for stort til at føie sig villig under hans aand. Men mod øst laa høikoret og korfløbet; hellig ro. Her var intet ufærdig; de slanke buer hævet findet mod himmelen, og mægtig orgelbrus bar den gudsfyldte sjæl mod det evige tempel, hvor englenes sang og de saliges lovpriisning lyder uden stans til ære for "ham som sidder paa tronen, og lammet."

Saaledes maa den **stridende og arbeidende kirke** ta sig ud, den som Jesus elsket, mere for det den skulde borde, end for det den var. Her gir han sig selv i sit legeme og blod til

sine venner, at de kan faa liv af hans liv. Her springer den rensende og gjensødende tilde i den hellige daab. Her lyder ord fra Gud med aand og liv til frelse for syndere. Her hæver bønner sig fra Guds barnefæde mod den himmelske Fader. Her lyder lovsangen, vel endnu spæd og skjælvende og med bitlang af jordstente strenger i menneskenes sind, men dog den samme lovsang, som endnu skal fylde det himmelske tempel. Her under de høie hvælve og mellem de viæde mure har slegten været samlet fra fordums tid i lyse dage, naar hjertet slog i liflig glæde, og i mørke tider, naar dystert albor knuget findet. Her var trøst for bedrøvede, tungt for gjenskriddige, opreisning for faldne, kraft for svage, evangelium for fattige.—Kristus elsket kirken, og han har været **trofast** i sin kjærlighed. Men ikke alle kirkens barn har været trofaste. Uden forstaaelse af hvad kirken er, blev de ogsaa utro mod kirkens goder, saa disje blev forsvundet eller misbrugt eller flyttet ud og omgjærdet, som var de Guds gave kun til den lille flok og ikke til hans kirke. Og flokkerne kaldte forgjæves til Herrens hus; der blev tomt om nadverbordet. Sangen forstummet og bønner blev uden kraft. Det var vanstelig at merke, at her var Aandens verkssted, hvor de levende stene søiet sig til det evige tempels mure. Men saa var det dog; thi Kristus elsket kirken, og han er trofast i sin kjærlighed, selv om vi er utro baade mod kirken og dens goder.

Tydeligst træder denne utroskab frem i misbrug af Herrens dag, baade Søndagen og de store høitidsdage i vor kirke. Men kanste man synes kirken har lagt beslag paa altfor mange dage, tildels af den travleste tid af aaret. Jeg skal ikke indlade mig paa noget forsvær for kirkelige festdage, som ikke har hjemmel i Guds ord; men over alle disse staaer Søndagen, om hvilken Gud selv har sagt: Kom ihu, at du helligholder hviledagen!—Og Gud har søiet det saa, som historien viser os, at Søndagens helligholdelse ikke bare medfører aandelig velsignelse, men ogsaa timelig og national fremgang og tryk-

Hed. Vær med at bærne om Søndagens fred og rette brug og du er med at bygge Guds kirke og reise dit land.

Med større trostid mod kirken følger og-
saa øget kraft og iver i alt det Gud vil have
udrettet gennem sin kirke paa jorden. Og
det er meget som kalder paa os. Rundt
omkring os tusener som vandrer i lynd og
last. De skal reises og renses og stænktes
tilbage til sin aandelige mor. Andre, som
lever i armød og usselbom, de maa hjælpes
og hjælpen maa komme fra dem, hvis hjerter
er varmet af tilgivelsen fra Gud; thi den
hvem meget er forladt, elsker meget (Luk. 7:
47). **Diakoniet** maa gjenvinde sin plads i
kirken, som det havde fra begyndelsen, og de
andre naadegaver, efterhaanden som de gjø-
res behov, og saaledes som den ene og sam-
me aand gir dem til kirkens hellige tjeneste.
Her er den indre missions talløse virksomhe-
der som lemmerne paa det ene legeme, alt i
kærlighedens tjeneste mod ham som elsket
kirken og gav sig selv for den.

Øvet og styrket ved tjenesten rækker kir-
ken sin arm ud til "vore brødre i det fjerne
og paa havet," hyder andre kirkeafdelinger
"samfunds haand" (Gal. 2: 9) og sæbner
tilsids i broderlig kærlighed hedninger og
jøder og al den fortæbelsens æt, som Gud
har forbarmet sig over til frelse ved sin Søn.

Kredsen er sluttet. Evangeliet lyder over
den hele jord; alle har valg om de vil komme
til lyset eller bli i mørket og døden. Anden
arbejder som aldrig før. Faderen og Sønnen
ligesaa. Guds barn er med ydmugghed be-
skjæmmende, naar de ser paa sig selv,—høit
ophøjede alligevel som "Guds medarbeide-
re" (1 Kor. 3: 9). Dagen nærmer sig, den
kirken har længtet efter gennem aartusener.
Allerede rødmer himmelen af den opgaaende
sol. Da lyder basunens røst: de som "lever"
forvandles i et øieblik efter den elskedes vil-
lede. Thi se, han kommer, og hans løn er
med ham (Mat. 22: 12). Den stridende kir-
ke gaar ind til fredens hjem, og dens gjer-
ninger følger med den. "Uden plet eller ryn-
ke eller noget saadant, hellig og ulastelig"
fremstilles kirken i herlighed for ham som

elsket den og kjøbte den med sit blod.

Da toner der gennem den himmelske hal
En lovsang som ikke har mage,
For stolen og Rammet de salige skal
Sin krone for kampen modtage.

—(Landsstad).

Guds kirke har aabnet sine evige døre og
samlet hans hellige barnefare af alle folke-
slag under sit høie tag. Frelserens bøn er
hørt, "at de alle maa være ett,"—den de saa
lidet forstod herne og saa sjelden bad, fordi
de havde saa lidet af hans sind, som "elsket
kirken,"—"den levende Guds kirke" paa
jorden.

Vilde Gud mangfoldiggjøre
Folket inden kirkens døre,
Sellige dem med sit ord,
Gjøre moderglæden stor!
Gjøre barneflokken fager,
Alt i fred den fremad drager
Syngende til paradys
Herrens navn lob, tak og pris!

(Landsstad.)

3. Guds folk.

1 Pet. 2: 9 flg.—Men I er en utvalgt
æt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et
folk til eiendom, forat I skal forkynde hans
dyder, som kaldte eder fra mørke til sit un-
derfulde lys, I som fordem ikke var et folk,
men nu er **Guds folk**, I som ikke havde fun-
det misfund, men nu har faat misfund.

Det folk, som frægt vi vera
Og vinna lukka lang,
Det høgt Guds ord maa bera
Som ljøset paa sin gang.

—Blig.

Det var Israels ære at det var **Guds
folk** blandt nationerne. "Han er vor Gud,
og vi er det folk han føder, og den hjord
hans haand leder." (Salme 95: 7). Hvilken
kilde til samhold, tryghed og kraft! Vi ser
det i Israels heltetid, da det under gudfænde-
te dommere gang paa gang afslagde vidnes-
byrd om, at det folk som vil følge Herren og
lyde hans røst er uovervindelig. Thi fol-

fets fiender var Guds fiender, og hvo kan staa sig mod ham? Saaledes omkommer alle dine fiender, o Herre, og de som elsker ham være som naar solen gaar frem i sin kraft!" (Dom. 5: 31).

Overgangen til kongedømme var paa en maade et frastød fra Herren, efter de omboende hedningefolks eksempel. Derfor siger Gud til Samuel: "Dig har de ikke forkastet; men mig har de forkastet, saa jeg ikke skal regjere over dem." (1 Sam. 8: 7). Og dog blev det israelitiske kongedømme et vældig stød til fremgang og indeholdt i sig spiren til gudsfolkets aandelige verdensherredømme ved ham der stød frem som en kvist af Saiaas stub." (Ez. 11: 1). Den universalisme (d. e. verdensomfattende) art som kun glimtvis møder os i den gamle pagt, og helst i israelitisk belysning, træder aabent frem i kraft af Jesu "evangelium: "Her er ikke jøde eller græker, her er ikke trælle eller fri, her er ikke mand eller kvinde; thi alle er en i Kristus Jesus." Gal. 3: 28. Men veient til denne aandelige enhed af Guds folk over den hele jord gaar ifølge Jesu egen fremgangsmaade og befaling gennem de enkelte folkeslag. Selv blev Jersleren tro mod denne guddommelige løb og erklærede: "Jeg er ikke udsendt til andre end de fortabte faar af Israels hus." (Math. 15: 24). Her skulde grundvolden lægges; "thi frelsen kommer fra jøderne." (Joh. 4: 22). Men med udgang fra Jerusalem (Luk. 24: 47) skulde Jesu udsendinge gjøre alle folkeslag til disciple ved daab og evangelium (Math. 28: 19).

Som det enkelte menneske, saa har hvert folk sit særpræg. Med ro og i folkesjælens dyb træder det frem i hele folkets karakter, toner gennem dets tale og sang, lever i dets drømme og længsler, bærer dets arbejde og gir kraft til dets kampe, henter næring fra luft og land og hav, og lys fra fædrenes færd i fordums tider. Og som lusten over den hjemlige jord mættes af dampene fra ager og eng og elv og flod, saa stiger fædrenes aand over fædrelandet i kjerlighedens soldis, mættet af henfarne slegters blod og føde.

Mægtige kræfter rører sig i folkesjælen; men gennem aarhundreders mørke er de ledet paa afveier. Der er ogsaa ifolket et ondt og forbundet hjerte, som maa fødes paa ny. Derfor byder den herliggjorte Jesus at prædike ombændelse og syndernes forladelse for alle folkeslag i hans navn (Luk. 24: 47). Et "kristent" folk er ligeaaltid et helligt folk, som et "kristent" menneske er et helligt menneske. Der er vel betingelser tilstede for et helligt liv; men det tar tid og kræver hele folkesjælens anspændelse i vilje og arbejde at lede helliggjørelsens kræfter ind i folkehjertets lønlige gang og derfra med renset styrke ud igjen i det hele folks liv og virke. Et folk som er en discipel?—Naar saa du det?—Endnu aldrig i seier og fremgang; kun undtagelsesvis under nød og fienders tryk. Og dog er det forestillingen om et slikt folk, ja, om at alle jordens folkeslag skal bli Jesu discipler, der danner den straalende baggrund for vor daglige bøn: Komme dit rige! Uden tro paa kristendommens endelige seier blir vor bøn og vort arbejde ufrugtbar puslerier. Men med denne tro i hjerte, —hvilkent helligt kraft, og hvilkent lysende haab!—

Det har vist sig i vort naboland, at endnu eier folket evne til at begeistres af et løsen som dette: Sveriges folk et Guds folk! —Mon ikke ogsaa det norske folk og andre med det skulde ha saa meget af sand kristelig idealitet i sig, at de kunde hige mod lignende maal?—Det norske folk for Jesus Kristus!—Det norske folk et Guds folk!—

Men naar vi ser frem mod dette lysende maal, da maa vi klage: "Vi have syndet med vore forfædre, vi have mishandlet og havt os ugudelig. O, Herre, handle ikke med os efter vore synder, og betal os ikke efter vore misgjerninger!" —Thi ringe frugt har Guds rige naade haaret i det norske folk. Onde og utaknemmelige har vi været. Han gav os friheden, den bedste grund for alt det som er ædelt og stort. Men hvor ofte blev den ikke misbrukt til en frihed for fjædet! De sociale sranker blev nedbrudt, at alle nordmænd skulde agte hverandre som

Brødre og i broderlig aand fremme folkets vel. Men pengejærkligheden og hovmodet bygget op nye sranker, og undertrykkelse og vold florerte værre end før.—Han sendte sit bud og lod sin vækkerøst høre ved strand og fjeld; gudsordet lød sterkt og dragende som aldrig før. Noget gav vel agt derpaa, og de blev herlig velsignet. Men storparten af det norske folk tilstoppet sine øren og forherdet sine hjerter mod naadens kald. Kirkerne tømmedes og vantroen breder sig i alle samfundslag. Den aabenbare fornægtelse hæver frækt sit hoved, og troen paa Guds ord undergraves ad tusen veie. En flom af gudløse, usædelig litteratur gaar over by og bygd. Nydelse blir livets mad. Drik og usædelighed i alle former forgifter og undergraver folkehelsen, ødelægger hjemmene og magthjælper ungdommen. Respekten nedbrydes for de institutioner som danner grundpillerne i samfundet; far og mor—hvem hører paa dem?—Endsige da øvrighed og lov og dom?—I et slikt samfund er veien ikke lang til selvtægt, og den prises høilødt som veien til fremtidens forjættede land. Fædrelandet er blot luft, en tom frase, som ingen gjenklang finder i nutidsmenneskets bryst. Hvad ret har det til at kræve sine sønners blod?—Med med forsvaret! Fædrelandet er det land som gir bedst livskaar; de aandelige goder har tabt sit værd.

Et land hvor der ræsonneres saaledes, ikke af en og anden forskruet hjerne, men af tusener,—hvor "kjødets evangelium" forkyndes paa gader og stræder og offerviljen blegner mod den bloddryppende egennytte,—et slikt land styrer mod undergangen og vil naa den før eller siden, om der ikke sker en forandring af indgribende, omstøtende art. En folkevækkelse! En folkeomvendelse! Men dette maa indsees ikke bare fra neden: Ogsaa fra oven maa kursen lægges om. Kristendommen maa ikke være bare en fernis, som omgir vore ledende institutioner og slides af efter som tiden gaar. Den maa være en drivende kraft, et høieste henryn bagom al behandling, klart og bevidst. Vi har kristne skoler; lad dem ogsaa bli kristelige. Lad os

ikke gaa videre paa den vei som gjør kristendommen til stedbarnet i den kristne skole; men "lad Kristi ord bo rigelig iblandt eder."—Hvad kunde der ikke udrettes, om vi fik herredstyrer, amtsstyrer, storting og regjering med fuld forstaaelse af kristendommens værd og med følelse af Kristi kald i sin gjerning! Officiel kristendom behøver ikke at være hylleri; den kan ogsaa være et naturlig og sandt udtryk for den trang til at leve sit liv som folk i Guds samfund og efter hans vilje, som maa findes i en kristen nation. Her kommer folkestyret Guds rige til gode. . . Et kristent folk bør ha et kristelig styre! Intet maa kunne gjøre en politiker mer usikkert til sine medborgeres tillid, end at han lader haant om religionen og benytter sin stilling til at skade kristendommens sag i sit folk. Af en saadan mand kan man frygte det værste. Thi er han ikke tro i det største, det som betinger folkets varige fremgang og lykke, hvorledes kan han da være tro i det mindre? Granske hjerter og nyre kan ingen uden Gud; men af deres frugter skal I kjende dem," siger Herren. Og det maa siges til det norske kristenfolks skam, at det ofte har taalt som sine politiske fuldmægtige mænd uden kristen tro og kristelig moral. Saa meget farligere har dette været, som vore fromme fædre har lagt ikke alene statens, men ogsaa kirken i sine delegeredes haand.

Mange kræver skilsmisse mellem stat og kirke, at hver kan faa sit for sig. Andre mener, at det som først maa prøves, om vort folk skal bli et Guds folk, er statens ærlige vilje til at give kirken frie hænder, som et af Gud givet redskab til fremme af folkets frelse og fred. Ikke en spaltning, men vel en arbejdsdeling indenfor det store fælles arbejdsdrag, hvis opgave det er at bygge landet med kristen lov og kristelig liv. Gelig Olavs store kongstanke maa lyse over Norges folk. "Norskdom og kristendom" maa gaa sammen,—kirke og kultur faa fælles maal. Men maallet er et folk, som—tro mod fædrearven og Gudsgaven—kjender sit høie kald; at være et Guds folk blandt nati-

perne—hans "eiendomsfolk", der paa land og høige bærer bud om hans dyder som kaldte det fra mørket til sit underfulde lys.

Rad os ikke mene at opgaven er for stor; den maa ikke maales i forhold til vor evne, men til Guds kraft. Og netop det ringe har Gud uddalgt, det som ingenting er, for at gjøre til intet det som er noget. (1 Kor. 1: 27). Det norske folk, som gjennem aarhundreder ikke engang var et folk, det bør og kan nu bli et Guds folk, fordi det aabenbart har fundet hans misfund. Thi

"No er det i Norig atter dag
Med vaarsol og song i flogen.
Ulm jæden enn gror paa hniist lag,
Det brydder daa etter plogen.
So signe daa Gud det gode saad,
Til groren ein gong er mogen."

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JULY 30.

The Church in a Republic.

1. Scripture lesson: Rom. 13: 1-14.
2. Introductory. This topic deals with the important question of the relation between the church and the state in this country and is therefore both timely and worthy of consideration. The Lutheran Church has already too long neglected its social mission, and needs to fester itself in this line of activity.
3. Paul's idea of the Christian's relation to—
 - (a) The state and its government.
 - (b) His fellowman.
 - (c) Social activities in general.
4. The church to teach its members both individual and social ethics.
5. The church to impress upon its members their obligation to discharge their civic duties and labor for the purification of society and the establishment of truth, justice, righteousness and brotherly love in society.

6. The church, not a police power in the state, but a light, leaven and salt.

Missionsbuen

Referat af Missionsbuen's 16de aarsmøde,
Red Wing, Minn., Juni 1916.

Første session holdtes i Red Wing Seminars modtagelsesbærelse Fredag den 16de Juni kl. 1:30.

Foreningens president, Mrs. Duea, kaldte mødet til orden og hød alle hjertelig velkommen. Derpaa blev sunget: Løber Herren, han er nær; derpaa fulgte skriftlæsning og bøn. Missionær Miss Therese Peterson sang: "Pass along the invitation."

Da foreningens sekretær ikke kunde være tilstede, blev Mrs. L. J. Knutson valgt til sekretær pro tem.

Referat fra forrige aarsmøde, holdt i Grand Forks, N. D., blev læst og antaget. Kassererens rapport blev oplæst, men hun havde den ikke rigtig færdig og bad foreningen at vente til næste session med at stemme over den.

Et brev blev oplæst af foreningens sekretær, Mrs. D. S. Elstad, hun beklagede, at hun kunde ikke være tilstede ved vort møde og ønskede foreningen et velbignet møde. Og saa et brev fra Mrs. M. D. Wee. Hun skulde ønsket at komme til vort møde men kunde ikke, og ønskede foreningen et velbignet møde; hun takkede alle som havde været hende behjælpelig med arbeidet i at redigere vor afdeling i "Buddbæreren." Et forslag om at udtale vor hjertelige tak til Mrs. M. D. Wee for hendes dygtige arbejde i at redigere vor afdeling i "Buddbæreren" blev antaget ved røstning. Forslaaet og antaget at Mrs. M. D. Wee fortsætter dette arbejde. Foreningen betaler alle omkostninger med arbeidet.

Nominationskomiteen rapporterede følgende kandidater:

For president: Mrs. Duea, Mrs. Knutson.

For vicepresident: Mrs. Castvold, Mrs. Mona.

For sekretær: Mrs. D. S. Elstad, Mrs. Jos. Jacobson.

For kasserer: Mrs. Stageberg, Mrs. Amanda Anderson.

Mrs. Duea holdt en kort tale og takkede for den hensynsfuldhed og agtelse de havde vist hende den tid hun havde tjent som president, men negtet at modtage valg igjen. Da de kun var en kandidat igjen, suspenderede man reglerne og valgte Mrs. L. J. Knutson med akklamation.

Mrs. Castvold valgtes til vicepresident.

Mrs. D. S. Elstad valgtes til sekretær.

Mrs. Stageberg valgtes til kasserer.

Mrs. Stageberg syntes hun helst vilde slippe at tjene, fordi det er et stort arbeide og mange penge at varetage. Og hun syntes en anden kunde gjøre det nu. Foreningen bad hende enstemmigt at tjene til missionshjemmet er betalt. Hun er en dygtig kasserer, har gjort et stort og godt arbeide, og foreningen følte at hun burde godtgjøres for sit arbeide, men hun negtet at modtage nogen løn for dette og var glad og villig at gjøre det for sagen. Foreningen udtalte sin tak ved reising for hendes tro tjeneste. 'blev'

For programsomite for kommende aar valgtes Mrs. Duea, Mrs. Quello og Mrs. Okerlund.

Resolutionskomite: Mrs. Anderson, Mrs. Quello og Mrs. Lawrence.

Revisionskomite: Mrs. Amanda Anderson og Mrs. Ringstad.

Foreslaaet og antaget at samme komite, nemlig, Mrs. Castvold, Mrs. Stageberg og Mrs. E. Johanson har tilsyn med missionshjemmet det kommende aar.

Besluttet at "fide walf" blir lagt og at "screen" bli sat paa verandaen i fronten af missionshjemmet. Besluttet at dele de penge, \$75, som er i "widows' fund" kassen, ligeligst imellem Mrs. M. G. Sanfon og Mrs. G. D. Wik og Mrs. M. M. Dahl. Det blev paalagt Mrs. Castvold at skrive noget i "Budbæreren" og opmuntre vore menigheder at komme ihu hjemmet med gaver.

30 medlemmer var tilstede dette aar.

Følgende program blev udført:

"The work among the young people in a country charge"—Mrs. Duea.

"The work among young people in a small town"—Mrs. Castvold.

Derpaa fulgte en kort diskusjon. Mødet hævet. Bad Herrens bøn tilfammen. Besluttet at møde Mandag den 19de Juni.

Anden session, Mandag den 19de Juni kl. 9:30.

Sang: O Jesus gid du vilde.

Skriptlæsning, Sal. 77, og bøn—Mrs. E. C. Holter.

Tale ved Mrs. Landahl.

Tale ved Miss Therese Peterfon.

Fortsatte med samtale og anledning gaves at stille spørgsmaal, som vore missionsærer med glæde besvaret.

Vi fik erfare Mandens nærhed og det var ønskeligt at alle kunde have været tilstede og nydt velsignelsen fra det møde. Tiden blev altfor kort. Maa vi alle lære at elske mere og mere den Gud, som har været god imod os. Ja, elske ikke alene i ord men i gjerning.

Mødet hævet. Bad Herrens bøn tilfammen.

Tredie session.—Et kort forretningsmøde blev holdt kl. 5 Mandag den 19de Juni. Mrs. Duea blev valgt til sekretær pro tem.

Det blev foreslaaet og antaget at Mrs. Castvold repræsenterer Missionsduen ved jubelfesten i Kina. Det blev paalagt Mrs. Duea og Mrs. Knutson at skrive fuldmagt for hende.

Det blev besluttet at Mrs. Castvolds og Mrs. Dueas foredrag som de holdt ved mødet blir trykt i "Budbæreren." Det blev foreslaaet og antaget at navnet paa hort missionshjem er kun "The Missionary Home."

Saa afflutedes Missionsduens 16de aarsmøde. Takket og lovet være Gud for hans velsignelse i disse 16 aar. Maa Guds velsignelse hvile over foreningen ogsaa i det

fommende aar, og maa dens Bestræbelser og arbejde bære til nytte og gavn.

—Mrs. T. S. Rnutson.

—Ms. Duea.

Sec'y pro tem.

Kinamissionen

"HOLY SPIRIT BAPTISM."

(Bible Reading.)

(By a Missionary.)

(Continued.)

Since Pentecost no Need to Tarry.

We have no record of there being any tarrying for the Holy Spirit since Pentecost. In Rev. 3: 20, we have the picture of Christ standing at the door of every heart, knocking and patiently waiting for an invitation to enter. The only need to tarry now is for the sinner to come to the place of obedience, faith and consecration, where the promise of the Father may be given to him. What then are the conditions? (1) "Repent and be baptized and ye shall receive the gift of the Holy Spirit." Ac. 2: 38. (2) Obedience. "And we are witnesses of these things, and so also is the Holy Spirit whom God has given to them that obey Him." Ac. 5: 32. (3) Asking. "If ye then being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask Him?" (4) Faith. "Receive ye the Spirit by the works of the law or by the hearing of faith?" "that we might receive the promise of the Spirit through faith." "That the promise by faith in Jesus Christ might be given to them that believe." Col. 3: 2, 14, 21. These three verses in one chapter show that the gift of the Holy Spirit comes through faith. When the first three conditions have been complied with, we know on the unfailling

authority of God's Word that we have the gift of the Holy Spirit. If we do not believe this we make God a liar. (1 Jn. 5: 9, 10.) Disobedience makes us to be liars. 1 Jn. 2: 4. It is hardly probable that God will bestow the gift of the Holy Spirit unless the conditions are first met. "But there are some that enter the sphere of the Spirit without intelligent knowledge of how they were led in. Some will say that when they surrendered wholly to God, the Holy Spirit filled them. Others that it was in response to a simple act of faith; and others after long seeking and deep anguish of heart, the Spirit searched and bent them to the dust. The Spirit of God works on each soul according to the individual character and temperament. Some abandon themselves recklessly, and others receive the Spirit slowly. One fact is certain, that absolute, unreserved surrender to God and faith that the Holy Spirit does enter and take possession, must bring response from Him, whether we understand the conditions or not, of His indwelling." God never lowers the standard of truth but often has to overlook our ignorance in knowing just what to ask for and how to ask. A. Murray writes: "Be filled with the Spirit" command of Jesus. Nothing less than God's command and promise should be the measure of our expectation. As we pray to be filled with the Spirit let us not seek for the answer in our feelings. All spiritual blessings, must be taken in faith. Let me believe the Father gives His Holy Spirit to His praying child. Even now while I pray I must say, 'The fulness of the Spirit is mine.' On the strength of God's Word we know that we have what we ask. Let us with thanksgiving that we have been heard, for what we have received, continue in steadfast and believing prayer, that the blessing that already has been given us, and which we held in faith, may break through and flood our whole being." Cast not away

your confidence which has great recompense of reward, for ye have need of patience that having done the will of God ye may receive the promise." Heb. 10: 35. May we ask ourselves the question: Is it possible in this age to have an experience similar to those before Pentecost, like the Ephesian believers, to have remission of sins and still not have received the promise of the Spirit? How many of us for years have had an experience of sinning and repenting with little power to overcome sin, but when the spirit baptized us into the body of Christ, how different. But like the Corinthian and Galatian Christians, how weak and ignorant we were and prone to grow cold, till we learned the crucifying power of the Cross through the Word and the Spirit.

The Purpose of Holy Spirit Baptism.

"The blood of Christ cleanses from all sin." "Wherefore if any man be in Christ, he is a new creature: the old things are passed away; behold they are become new." 2 Cor. 5: 17. The guilt, pollution, condemnation of sin has disappeared in the fountain. Hallelujah. Now the soul needs deliverance daily from the power of sin. "Let not sin reign in your mortal body—for sin shall not have dominion over you. Rom. 6: 12-14. "He that is born of God does not continue to practice sin, or keep sinning, for His seed abideth in him." Jn. 3: 9. (Lit. Trans.) "The law of the Spirit of life in Christ Jesus sets me free from the laws of sin and death." Rom. 8: 2. "If ye through the Spirit do mortify the deeds of the body ye shall live." Rom. 8: 18. The Cross is the gate to victory over the power of sin. "Knowing this that our 'old man' was crucified with Him, that the body of sin might be done away, so that we should no longer be in bondage to sin, for he that hath died, is justified from sin. Even so reckon ye yourselves to be dead indeed to sin, but alive unto God through

Jesus Christ." Rom. 6: 6-16. The sinner died potentially when the substitute died, but only as he claims his inheritance by faith can he receive the benefit. "Who His own self bare our sins in His own body on the tree, that we having died unto sins, might live unto righteousness, by whose stripes ye were healed." 1 Pet. 2: 24. "They that are of Christ have crucified the flesh,"—have been to calvary and there day by day yielded to the Spirit, to be kept crucified.

Sanctification.

Our meaning of Sanctification is to set apart to a life of Holiness or for holy use. Jesus said: "I sanctify Myself." Jn. 17: 19. "By which will we are sanctified through the offering of the body of Christ, once for all." Heb. 10: 10. "Wherefore Jesus also that He might sanctify the people with His own blood, suffered without the gate." Heb. 13: 12. "But of Him are ye in Christ Jesus, who of God, is made unto us, wisdom and righteousness and sanctification and redemption." 1 Cor. 1: 30. This phase of Sanctification refers to the finished work of Jesus on the cross, whereby every soul born of the Spirit is sanctified to a life of holiness. Justification is that act of God's grace in which this phase of sanctification becomes a reality to us. The temple is now ready for occupancy. To say that our hearts are still unclean at this state of our experience would seem to lessen the Atonement. Scripture quotations above, would indicate that Christ dwelt in the heart of every believer, but it is impossible for Him to dwell in an unclean heart. The guilt, condemnation, and pollution of sin are taken away through justification. This is typified by the service in the first tabernacle where sacrifices were made for sin. The second tabernacle of the Holy place where God's presence abode, is typified by the indwelling Christ in the believer's heart. As we yield all to Him, the present and fu-

ture, all we know and all we don't know, "the altar sanctifies the gift." Sanctification is not something we lose at every little offence. It is as secure as our salvation in Christ. We may grieve the Spirit, and if we refuse to heed His gentle warning and continue in wilful sin He will leave us.

There is another phase of sanctification which in us is necessarily progressive. It is that cleansing, purging, pruning, and refining process in the soul, by which the Spirit takes the Word as a knife severing from the soul all that is of the world, the flesh and the devil, and deliverance from the tyranny or the power of sin. Sin has left the human race dwarfed, denaturalized, and with an inborn tendency to sin. The giants must one by one be nailed to the cross and kept there till they are really dead, and we are thus more and more conformed to the image of our Blessed Master. Many of us, at least, have found in actual experience that "the old man" was not immediately exterminated, in the sense of not being able to tempt us. Through the precious blood of Christ, God recons the believer dead to sin, and we also may reckon ourselves dead to sin, through faith in Jesus Christ, but the absolute death of the "old man" is brought about by the daily crucifixion of the "flesh," on the cross. "If ye through the Spirit do mortify the deeds of the body ye shall live." Rom. 8: 13. "Sanctify them through thy truth, thy word is truth.....that they all might be sanctified through the truth." Jn. 17: 17-19....."in sanctification of the Spirit and belief of the truth." 2 Thes. 2: 13. In 1 Cor. 6: 13, the word sanctification comes before justification. It is hardly possible this side of 'Immortality' that we will ever reach a place where we do not need the constant protection and cleansing of the blood. If our best and holiest service falls so far short of God's holiness, or even His standard set for us,

how must our weaknesses, shortcomings, spots and wrinkles appear before Him? The Apostle Paul writes: "For I know nothing against myself; yet am I not hereby justified; but he that judgeth me is the Lord." 1 Cor. 4: 4. It is one thing to live a blameless life and quite another to be faultless.

(To be continued.)

En anden af de lutheriske reformatorer.

Dr. Johan Bugenhagen.

(Fortættelse.)

I aaret 1530 træffer vi atter vor fjære Bugenhagen udenfor Wittenburg, nemlig i Lybeck, hvor han var fra Oktober 1530 til April 1532. Ogsaa her finder vi ham beskæftiget med at istandbringe en kirkeordning, at anvende klostre og stiftelser til kirkes tjeneste og at anlægge skoler. Paa tilbagereisen tildrog sig den bekjendte ankdote, som en ældre historiefriber fortæller paa følgende maade: "Da dr. Pommer vel havde forrettet kirkevisitationen, lod Lybecks raadsherrer ham føre hjem paa en hæderlig maade i luffet vogn og med en eller to ryttere foran vognen. Hvad sker? Da de kom ind paa en anden mark, tænkte en af forrytterne at slaa sig til ridder paa doktor Pommer og sætte ham i forlegenhed. Han red derfor hen til vognen, fik doktor Pommer i tale og sagde til ham blandt andet: Dr. doktor! jeg vilde spørge eder om noget, derdøm I vil svare mig. Ja vel. Derpaa spurgte han: Bleiede ogsaa apostelen Petrus fjøres saaledes inde i luffet vogn med forryttere i sit apostelambede? Doktoren saa, at han havde med en skalk at gjøre, og han betænkte sig derfor ikke længe, men svarede saaledes: Min søn! lad mig sige dig, at naar apostelen Petrus kom til saadanne fromme gode folk som disse herrer i Lybeck er, saa lod de ogsaa ham fjøre hjem paa samme maade, som dine herrer nu gjør med mig; men naar han kom til flemme knægte, som

du er, maatte han vel gaa hjem tilfods. Dette var det rette svar derpaa."

En stor glæde oplevede Bugenhagen i aaret 1534 da evangeliet ogsaa blev antaget i hans fædreland Pommern (hvorefter man kaldte ham dr. Pommer eller Pommeranus). Bistnok havde den evangeliske lære tidligere fundet indgang hos enkelte; men i staten var den ikke taalt; thi de lutheriske kristne, adspredte her og der, blev forfulgte og fængslede. Dette skede især efter tilskyndelse af den pavelige biskop Erasmus von Manduwel, der, som hans navn lyder, var en virkelig diabel (djaebel) for lutheranerne og benyttede enhver anledning til at kjøle sin brede paa dem. Da saaledes for eksempel engang Antoniusmunkene, en art dovne dagdrievermunkke, drog betlende gennem gaderne i Treptow efter deres vis med deres svin, behængte med smaa hjælder, og folket kastede smaus paa dem, saa blev dette anledning til forfølgelse mod de lutheriske kristne. Men Gud opbakte de to pommeriske hertugers aand, saa at de tog sig af evangeliets sag. De udskrev en landdag, hvor der skulde forhandles om reformationens indførelse i de pommeriske lande, og Bugenhagen blev indbudt dertil. Her fik han evangeliets sag til at seire. Han forfattede nu en kirkeordning og gjorde en visitationsrejse rundt hele landet, paa hvilken rejse ofte begge hertugerne ledsagede ham. Paa denne rejse oplevede han ofte farene optrin. Saaledes kom han engang til et kloster for at prøve munkene. Men munkene havde i forveien faat bragt Bugenhagens tjener Kornelius paa sin side og havde udsjurgt meget af ham om læren og troen. Da de nu ofte svarede meget træffende under eksamen, bemærkede Bugenhagen smilende: "Af eget kogger er ikke disse pile tagne." Han vilde dermed sige med Samson: Havde I ikke pløiet med min kalb, vilde I ikke have løst min gaade. Næsten et helt aar opholdt Bugenhagen sig i Pommern, og derefter vendte han tilbage til Wittenberg meget glad over den lykkelige udgang, som sagen havde faaet.

Men endnu havde ikke hans rejser i re-

formationens tjeneste ende. Hertug Kristian af Holsten, som nu var bleven konge af Danmark og Norge under navn af Kristian den 3dje, havde, som vi har set, allerede gjort bekjendtskab med Bugenhagen 1529. Han ønskede til reformationens begrundelse at indføre en god kirkeorden i sine lande. Han begjærede da den erfarne Bugenhagens tjeneste. Denne kom da til Kjøbenhavn med hustru og børn den 5te Juli 1537 og kronede kong Kristian den 3dje og hans dronning Dorothea, datter af hertug Magnus af Sachsen-Lauenburg, den 12te August næstefter. I kroningstalen, som han ikke vilde holde paa latin, men paa sit modersmaal platthyst, som han haabede forstodes i Danmark, lagde han paa en smuk maade kongen og folket deres pligter paa hjerte efter Guds ord. Den 26de August indviede han den første evangeliske superintendent eller biskop i Norge, Gjeble Pedersen i Bergen, og Søndagen efter, den 2den September, 14de Søndag efter Trefoldighed, indviede han de syv første evangeliske superintendenter i Danmark, nemlig Peder Plade i Sjellands eller Roskilde stift, Frans Wormdorsen i Lunds, Jørgen Jensen Sadolin i Fyens, Peder Thomassen i Aalborgs, Jacob Schønning i Viborgs, Mathias Schade i Narshus og Johannes Wandal i Ribe stift. Der berettes af nogle, at Gjeble Pedersen og de danske superintendenter indviedes samme dag, nemlig 14de Søndag efter Trefoldighed. Denne efterretning er dog tvilsom. Der fortælles ogsaa en anekdote i den anledning. Gjeble Pedersen alene havde sendt Bugenhagen en foræring efter ordinationen, men de danske superintendenter ingen. Ved at modtage foræringen anførte Bugenhagen de bekjendte ord i denne Søndags evangelium: "Ved ikke de ti rensede, hvor er da de ni?" Besvarede ingen at give Gud ære uden denne freimede (nordmanden)? Om anekdoten er sand udelukker det ikke muligheden af, at Gjeble Pedersen var indviet otte dage før, hvad der synes nødvendig at maatte sluttes af et brev fra Bugenhagen til kurfyrsten, hvilket alene omtaler syv su-

perintendenten indviede paa en dag. Alene med to korte afbrydelser opholdt Bugenhagen sig i Danmark i omtrent fem aar. Her var han ogsaa med at forfatte Kirkeordning og indrette gudstjenesten, en indretning, som idetmindst i sine hovedtræk endnu bestaar baade i Danmark og Norge. Kjøbenhavns universitet, som var stiftet af Kristian den 1ste 1479, men altid havde været ubetydeligt og nu var i yderligt forfald, arbejdede Bugenhagen med held paa at bringe paa fode igjen og holdt der en tidlang forelæsninger og saa ogsaa her Herrens gerning tribes lykkelig. Siden maatte han paa kongens anmodning endnu besøge hertugdømmet Holsten, ved hvilken leilighed bispedømmet i Slesvig hodes ham, hvilket han afflog med de ord: "Gvis jeg modtog det, vilde man sige, at man affætter de pavelige bisper for selv at sætte sig paa deres stol." I 1542 maatte Bugenhagen endnu gjøre en reise til Braunschweig, hvilket land nylig var befriet fra det pavelige aag, og ligeledes en reise til Gildesheim, og dermed afsluttedes hans vigtigste bispelige rejser.

Vi vil nu ogsaa kaste et blik paa Bugenhagens huslige liv. Ved reformationens bevilgnede gerning var nu ogsaa ægteskabet igjen kommet til vere, hvilket under papedømmet var udfreget som en for en Kristi tjener ganske vanhellig stand. Og da nu allerede mange geistlige, drevne af sin samvittighed, var indtraadte i ægtestanden, saa fulgte ogsaa Bugenhagen deres rosværdige eksempel, idet han holdt sit bryllup den 13de Oktober 1522. Om hans ægteskælle vides ikke mere end at hendes døbenavn var Eva; men hun maa have været en søster af Georg Rører eller ogsaa en søster af hans hustru, da Bugenhagen kaldte ham sin søger. Og saa vide vi det om hende, at hun, ligesom Sara gjorde med Abraham, altid kaldte sin ægteskælle herre, som det endnu var rosværdig brug, og at hun indtil hans død var en trofast og omhyggelig hustru. Hun var født 1500 og døde ti aar efter sin mands død 1568. Kun om tre børn efter dem er noget bekendt. Om de havde flere vides

ikke. En søn, af samme navn som faderen, var i mange aar rektor ved universitetet i Wittenberg og døde 1592 som provst i Remberg. En af deres døtre var gift med en jurist Wolf og døde allerede 1560, og den anden, ved navn Sara, var først gift med en diakonus Møller i Wittenberg; men da hun allerede i sit tre og tredivte aar blev enke, blev hun siden gift med den ulykkelige Georg Cracow, Geheimeraad i Dresden. Denne havde nemlig ved sine calviniske anstaltninger og ved at hybe paa kurfyrsten givet ved det sachske hof anledning til, at mange lutheriske prester blev forviste fra Sachsen. Men endelig rammede Guds straffedom ham; han blev fængslet, lagt paa pinebænken, og døde 1575 i fængsel i Leipzig.

(Fortsættes.)

Et fund i bibelen.

En mindre forretningsmand, som havde en stor familie at underholde, og ikke var særlig velbesat med jordist gods, kom ved sin hustrus sygdom i stor forlegenhed og havde ikke saa lidt vanskelighed med at møde sine forpligtelser. Lægens regninger kunde han ikke betale, og denne truede tilfids med at sagsøge ham. For nu at kunne betale lægen besluttede han bl. a. ogsaa at sælge en ældgammel bibel, et arbejdstykke i familien, som hans fader havde holdt meget af. Idet han da bladede igjennem den gamle bog, fandt han et forseglet brev med adresse: "For finderens." Brevet viste faderens haandskrift og underskrift og lød saaledes: "Da jeg ved, at mennesket først i sin højeste nød griber til bibelen, og først læser Guds ord, naar det ikke mere ved, hvad det skal tage fat paa, saa har jeg lagt 2,000 mark i tusindmarksedler mellem siderne 141 og 142. Hamborg den 17de Juni 1879." Manden fandt ganske rigtig denne sum, og med den blev han denne gang hjulpen. Ja, hvis menneskene kunde finde banknoter i bibelen, da vilde de flittig bruge den. Men paa det evige liv, som man finder deri (Joh. 5: 39), tænker de fleste kun lidt.

Church Extension.

Jeg undres hvor mange af vort folk er virkelig blevet opmærksom paa at Gauges Synode har en gjerning som hedder "Church Extension"? Vi har holdt paa med den nogle aar, men det har gaat smaa. Det er dog en gjerning som fortjener opmærksomhed, forbøn og kraftig støtte af timelige midler. Genfigten er at hjælpe fattige menigheder, helst paa indremissionsmarken, til at bygge kirker, saa folk kan saa anledning til at samles om Guds ord og de hellige saframenter. Der er saamange steder, hvor den aandelige virksomhed hindres ved mangel paa passende foramlingslokale. Og til at afhjælpe denne mangel, er paa en herlig maade at fremme Guds rige. Det er ikke noget mindre end at være med at vinde sjæle for Gud. Jeg har selv set, at en ung, indflydelsesrig mand, der havde en opvoksende familie om sig, blev ledet til at gaa og høre Guds ord derved at et skolehus blev bygget i setlementet, hvor man fik holde gudstjeneste. Og ved den første gudstjeneste i det nye skolehus blev hans hjerte og samvittighed rammet af Guds ord og Guds Ånd fik lede ham til sand ombvendelse og han blev en magt for Gud baade i hjemmet og setlementet. Det at bygge gudshuse til at samle folk om evangeliet er en stor missionsgjerning. O, hvor folk beder church extension komiteen om at saa lidt hjælp til at saa sig et foramlingshus, hvor de kan samles og hvor folk baade interesserede og uinteresserede kan indbydes til det bedste som Gud har givet os paa vor jord, ordet om frelsen ved Lammets blod.

Kjære venner, som har penge, er det ikke en velsignelse og en naade, at vi skal saa være med at hør disse vore brødre som beder om hjælp? Kjære kom extension fondet ihu med rige gaver og gør det snart. "Dagen hælter og det ligger mod aften."

Og de brødre og søstre, som Guds Ånd har lært, at Gud vil bruge deres timelige midler til at samle ind i sit rige paa jorden endog efter vi er gaat hjem til sabatshvilen, lad disse i jitt testamente betænke church ex-

tenstion fondet med en gave. Herren skal velsigne hundrede fold. Jesus siger: "Det som I har gjort mod en af de mindste som tror paa mig, det har I gjort mod mig."

Rev. C. J. Castbold, Dawson, Minn., er kasserer for church extension.

Eders i Herren,

—G. A. Ganson, Chicago.

Giv ikke tabt.

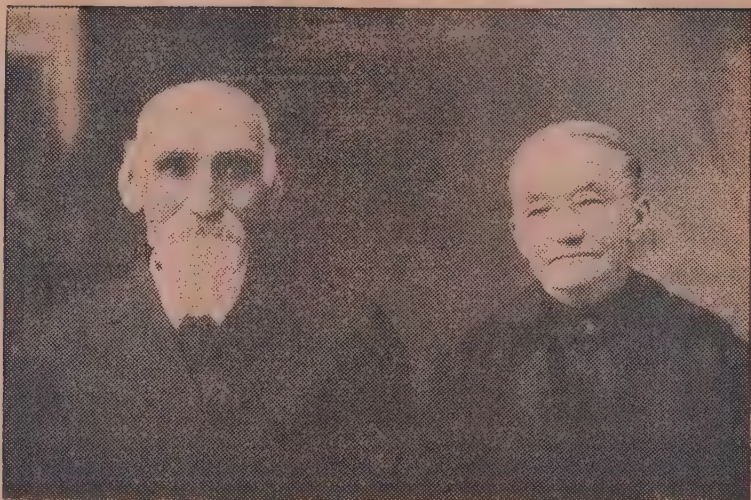
En dag spadserede en mand i sin have. Der fik han se en stor edderkop i nærheden af en dam. Han tog edderkoppen paa en kjæp og satte den ud i dammen saa langt, han kunde naa med sin haand, saa at dens nederste ende stod fast i dammens bund, medens edderkoppen befandt sig i den øverste. Derpaa satte han sig paa en bænk i nærheden for at se, hvad edderkoppen nu vilde gjøre.

Denne begyndte straks at "undersøge forholdene," den gik op og ned for at erfare, om der var noget raad til at komme iland, men al, der var kun mørke udsigter. Nu satte den sig paa kjæppens øverste ende, og det forekom den nævnte mand, som om den vilde sige: "Nu er jeg vakkert deran. Hvad i al verden skal jeg nu tage mig for?"

Dog, vor edderkop ved raad. Den sætter straks sin spindemaskine igang, spinder færdig en traad af passende længde, fæster dennes ene ende ved kjæppen og lader den anden ende blæse afsted med vinden (man maa se at drage fordel af alt tænker den). Dermed er broen færdig, paa hvilken edderkoppen kan naa land; den følger traaden, som imidlertid har fæstet sig, og naar lyffelig sin bolig.

Kjære læser, ser det end mørkt ud med dine foretagender, saa tab ikke modet. Tiden kan forandre alt. Giv ikke tabt. Udholdenhed har overbundet mange vanskeligheder.

Guds Veie med et gjenstridigt Folk.
Pris 75 cents.

Mr. og Mrs. Ole Bjerke som feirede guldbryllup i sit hjem i Trene, S. D.,
den 28de Juni, 1916.

Gud figne dig, guld-brudgom
Og bruden din idag.
Vi eder hyldest bringer
I samlet vennelag.
Vi ønsker eder lykke
Paa livets vandring her—
Vil jer med kranse smykke,
Mens I iblandt os er.

Brudgommen stod da kraftig
Ildi sin ungdoms pragt,
Og bruden skjøn og yndig
Ildi sin brudebragt—
Da lyfte haabets stjerne
I livets morgengry — —
Nu mindes I saa gjerne
Den skjønne dag paa ny.

For femti aar tilbage,
En deilig sommerdag,
Gud lod det saadan lage
I gjorde fælles sag;
Da udi Opdals kirke
Blev knyttet livets baand
For saa til enigt virke
At gaa med haand i haand.

Det var ei bare medgang
I disse femti aar;
Nei stundom sorg og modgang
Blev eders tunge kaar.—
Dog ud fra livets kampe
I kom med freidig hu,
Saa eders troes lampe
Den lyser klart endnu.

Gud førte eders stute
Ja, held og lykke gav,
Saa det gik bra derute
Paa livets store hav.
Maa stuten nu saa hvile
Sig baad i stille havn,—
Derom vi alle ville
Be' Gud i Jesu navn.

Guldbryllup.

Det var vel det disse to mindst kunde ha tænkt paa sin bryllupsdag, at de efter 50 aars forløb skulde feier sit guldbryllup i et fremmed land. Dog saaledes blev det. Og mærkeligt nok flere af dem som var med i deres bryllup skulde ogsaa faa være med for at feire deres guldbryllup. Deriblandt var brudgommens bror, Iver Bjerke, som med sin hustru kom fra Spokane, Wash., for at være tilstede ved denne anledning. Fire af brudepigerne og manden som indbød til deres bryllup for 50 aar siden var ogsaa med denne gang.

Guldbrudeparrets børn havde faat denne fest istand for at glæde sine forældre. Der var omtrent 90 gæster tilstede, børn, børnebørn, slekt og venner fra ungdomsdagene.

Ile Bjerke var født i Opdal, Norge, den 12te April 1840, og Eldri Bjerke (født Wikén) sammesteds den 9de Juni 1842.

De blev egteviet af sogneprest Solterman i Opdals hovedkirke den 28de Juni 1866. I 1869 udbandred de til Amerika og tog samme aar hjemstead i Jankton Co., S. D. Deres egteskab har været vel-signet med tre børn. Den ældste, en søn, døde som spædbarn. To lever, nemlig sønnen Iver, som eier og bebor det gamle "homestead", og en datter, Mrs. R. D. Løf-ten, Irene, S. D.

Mr. og Mrs. Bjerke fik prøve nybyggerlivste strabadser og gjenvordigheder. Dog har Gud velsignet og beskyttet dem igjennem alle disse aar, og de har trofast staaet hverandre bi. De er endnu raske og rørige og ser lyst paa livet i tro til Gud og har megen glæde sammen med sine børn og børnebørn. Mange varme hønner og kjærlighedsbevisninger blir disse gjenstand for fra bedstefar og bedstemor.

For vel tredive aar tilbage blev haade Mr. og Mrs. Bjerke omvendte og fandt fred med Gud. Siden har de levet et inderligt og friskt troesliv.

Den som har hørt deres varme vidnesbyrd om synd og naade glemmer det ikke saa let.

Guldbryllupsdagen tilbragtes paa en meget hyggelig maade, med opvartning, sang og taler. Pastor C. J. Olberg holdt den egentlige festtale og overrakte guldbrudeparret, paa venners vegne, en pengegave i guld, paa næsten \$200, samt andre værdifulde gjenstande. Og siden talte flere og frembragte sine lykønskninger til guldbrudeparret, og alle udtalte sin tak til Gud for al hans godhed og naade. Tilslut sang guldbrudgommen paa sin inderlige maade, med sin rene, klare stemme:

Mit farvel jeg blander med kjærligheds
graad,

Farvel baade unge og gamle,
I rige og fattige, store og smaa,
Gud hisset i glæden os samle,
Svor aldrig skilsmisjen mer kræfter bort
find,

Svor aldrig en taare mer rinder paa kind.
Gud samtlig bønne og. Amen.

—En deltager.

Hans F. Larson død.

Hans F. Larson var født den 5te August 1832 paa gaarden Fremend, Eidsvold, Norge. I 1852 indgif han i egteskab med Ingeborg Marie Anderson, Røise, Eidsvold, Norge. Vaaren 1867 udbandrede de til Amerika og bosatte sig i Dane county, Wis., hvor de boede i to aar. I 1869 flyttede de til Town of Garfield, Jackson county, hvor de tog sig "homestead." Her har de boet til sin død. Mrs. Larson døde den 13de September 1897.

Deres egteskab har været velsignet med ni børn. Af disse lever seks, de andre døde flere aar siden. De som lever er: Lars, som bor i Colton, S. D., Kresten i Osseo, Wis., Mrs. Jens J. Naagaard, Milo, Alta, Can., Mrs. M. A. Naagaard, Twin Valley, Minn., Mrs. Ludvig Persen, Lewis, Wis., og M-

bert, som bor paa hjemmegaarden. Han overleves ogsaa af omtrent 80 børnebørn.

Bedstefar Larson, som han almindeligt kaldtes, var ældst af aar, ældst som kristen og ældst som ældste i Osjeo menighed. Han var en alvorlig kristen med store erfaringer. I over 30 aar havde han levet i troessamfund med sin Herre og Frelser. Han var ogsaa afholdsmand i ordets fuldeste betydning og virket ibrig for afholdssagen.

Hans J. Larson.

Gud havde udrustet ham med store naadegaver og derfor var det ganske naturligt, at han blev anfører i Guds riges arbejde. Larson var menighedens ældste indtil han paa grund af alderdom undbad sig for valg. Andre embeder i menigheden havde han ogsaa. Han var agtet og elsket af alle, store og smaa.

Saalænge kræfterne tillod det, rullede han rundt iblandt folket og talte med dem om synd og naade. Og hans varmhjertede og ildfulde vidnesbyrd vil neppe glemmes.

De sidste aar var han syg, og de sidste 20 maaneder laa han tilfængs. Under den første tid af hans sygeleie havde han store anfægtelser. Det er ikke saa ligetil for en, som altid har været i travl virksomhed at blive fortrolig med den tanke, at nu kan jeg

ikke gjøre mere, men skal snart over de kolde dødens bølge. Der er nok rum for hjertegransking og bøn.

Det Guds ord som bedstefar fik gribe og siden holde fast ved, var disse Jesu ord: "Jeg er veien, sandheden og livet osv." Derfor kunde han saa ofte under børe samtaler sige, naar jeg besøgte ham: "Jesús er veien, sandheden og livet, og derpaa hviler jeg saa trygt."

Hans livs aften var blid. Han sovnet ind i Jesu navn. En stund før han døde, spurgte jeg ham, om han nu i dødens stund kunde saa hvile trygt paa forsoningen ved troen paa den Herre Jesus? Herpaa svarede han: Ja. Det var det sidste han talte. Nogle timer efter sovnet han ind stille og roligt. Sangerens ord gik i opfyldelse: "Jeg ved mig en søvn i Jesu navn, der væger de trætte lemmer."

Han døde Søndags morgen lidt over kl. 3, den 7de Mai.

Tirsdag den 9de Mai lagdes han til hvile paa Osjeo menigheds gravplads. Under tegnede forettede i hjemmet, prædikede paa norsk i kirken og forrettede jordpaafastelsen ved graven. I kirken talte pastor D. J. Sylland af den Forenede Kirke paa engelsk. Koret sang flere sange.

Det var en af de største begravelser som har været her i byen. Alle vilde følge bedstefar Larson til graven.

"Ja stiles vi maa, ja stiles vi maa,
Dog vi samles igjen, naar vi maalet opnaar,
Vi samles hos vor Frelser kjær,
Vort hjem er der! Vort hjem er der!"

—K. E. Gjelmervik.

Samtalemøde og 50aars fest.

Søndag den 25de Juni 1916 var en dag Bethania menighed ved Le Roy, Minn., pastor S. J. Berges kald, sent vil glemme. Paa den dag var det nemlig 50 aar siden menighedens stiftelse.

Dagen oprandt klar og skjøn med godt veir og gode veie. Sele menigheden og folk

fra naboimenighederne tilligemed mange langreisende mødte frem til festgudstjeneste til bestemt tid, kl. 10:30. Kirken fyldtes til trængsel og en hel del maatte blive udenfor af mangel paa rum. R. Østerhus fra Østjæn, Iowa, begyndte med bøn og pastor D. D. Bergh fra Volga, S. D., forrettede for altret, og pastor C. J. Eastwold holdt festtalen knyttet til 1ste Sam. 7: 12.

“Da tog Samuel en sten og satte den imellem Mizpa og imellem Sen og kaldte dens navn Eben-Ezer; og han sagde hidindtil har Herren hjulpet os.”

Guds underfulde hjælp og førelse med Samuel blev skildret med levende farver, saavel som hans faderlige omsorg for det hele folk og særdeles for det norske folk. Vi har faat en herlig arv fra vore forældre og fædre i Guds ord og barnelærdommen. Maa vi kun gjøre os det rette brug deraf.

Paa eftermiddag kl. 2 samledes man igjen i kirken. Pastor C. D. Seidal ledet mødet. Ole Eastwold, en af menighedens ældste medlemmer, læste et Guds ord og holdt bøn. Pastor S. J. Berg læste menighedens historie, hvorpaa vi fik taler af pastor D. D. Bergh, hr. W. Billefen fra Jewell, Iowa, og pastor C. J. Eastwold; sidstnævnte talte paa engelsk.

Om aftenen kl. 8 samledes man igjen til opbyggelse. Pastor Eastwold talte paa engelsk. Alle var visse enige i at det havde været en god og opbyggelig dag. Maa Gud fremdeles velsigne menigheden til sit navns ære og gjæles frelse.

Mandag og Tirsdag den 26de og 27de fortsattes med samtalemøde over Sal. 81 som indeleddes af pastor D. Andresen. Han talte særlig om livssamfundet med Herren, og hvor store og herlige ting Gud har givet sin menighed. Der er midlerne hvorved vi kommer i samfund med Gud og der er midlerne hvorved vi bevares deri. Flere baade af prester og lægfolk deltog flittig i samtalen. Da mødet var slut syntes det som om folkene ikke var færdige at gaa. Mange gine var vaade. Pastor D. D. Berghs affædsord syntes særlig at falde i god jord. Ja, maa

Gud fremdeles faa velsigne Bethania menighed og dens prest. Tak for hyggeligt samvær.

—G. D. Olsson, jefr.

Idt fra afholdsmødet i Milan.

Det var et baade hyggeligt og velbesøgt aarsmøde Minnesota afholdsselskab afholdt i Milan. Mange udtalte at det var det hyggeligste af alle møder de havde været paa. Den storlagne gæstfrihed som blev beviist alle de tilreisende gjorde sikkerlig sit til at aarsmødet ikke glemmes faa snart.

Trods den sterke varme gik alle forretninger hurtig fra haanden. De under mødet arbejdende komiteer var følgende: Fuldmagtskomite—D. D. Løvaas, Margit Guldseth, Sophia Jamison. Indberetningskomite—Martin Søholt, pastor Marken, Ole E. Gobland. Beslutningskomite—Pastor P. A. Syrdal, M. G. Peterson. Revisionskomite—E. S. Dalen, R. S. Solte. Nominationskomite—C. Jacobson, Ove Rogn, Sophia Jamison.

De vedtagne beslutninger gik ud paa glæde over arbejdets fremgang og opmuntring til fortsat arbejde og kamp mod drikkeondet; misbilligelse over udførelsen af berusende drikke til Afrika og andre lande; fortsat afholdelse af større afholdsmøder og stævner.

Følgende prester var tilstede under mødet: Pastorerne Syrdal, Løfensgaard, Marken, Frøiland, Raavn, Jacobson, Strøm med flere. Prof. Bignes fra St. Olaf College, prof. Segre fra Normalisolen i Madison og andre.

Valget af bestyrelse havde følgende udfald: Formand, pastor Ole Løfensgaard, Stanley Falls; viceformand, M. G. Peterson, Fertile; kassierer, Petrine Thorson, Minneapolis; sekretær og finanssekretær, Gustav Eide, Minneapolis; direktører, Even Sellen, Kerkhoven; pastor M. D. Sumstad, Minneapolis; Ole D. Sætlestad, Benson.

Søndag formiddag holdtes prædiken i

Milan ved prof. Vignes assisteret ved fiedets præst, pastor Syrdal; i Watson ved pastor D. Løfensgaard; i Mandt ved E. Jacobson, og i Vig Bend ved pastor Naam og Gustav Eide.

Søndag eftermiddag holdtes stor fri-luftskonfjert med taler af prof. Vignes og pastor Løfensgaard. Sangforene fra Milan og Watson og musikkorpslet fra Milan under ledelse af den dygtige Arthur Thompson, sang og spille.

Søndag aften holdtes butningsfest i kirken med sang af begge kor, deklamatiion af Miss Larson, solo spil paa fløite og clarinet af Hans Berge, og korte taler af flere af de tilreisende.

Lørdag aften fremviste filmdirektør Hans Berge fra Norge sine storislagne lebe-nde bileder fra Norge for overfyldt lokale.

Silvningsfrivelser var indløbet fra Adelsken Berge, E. E. Sellen, E. R. Nefs, Son. E. E. Løbeck, Gilman Lien, Andr. J. Snesrud, pastor S. R. Hanson, N. M. Lien, P. J. Holm med flere.

—Gustav Eide, sekr.

3346 17th Ave., S.,

Minneapolis, Minn.

Fra Arbeidsmarten

Vil pastor Himle eller nogen anden underrette Buddbæreren om, hvor hans post skal sendes hen, som er kommet til Red Wing efter aarsmødet?

Samtalemdet i Bethania menighed i pastor A. Nimes kald ved Standpat, N. D., var vel besøgt. Søndags formiddag var der grundstenslægning, og kirkegaardssindvielse ved formand pastor L. J. Lund af Mountain kreds.

Pastor M. Norstad var Onsdag den 12te Juli en snartur op til Red Wing i anledning Carl Johnsons begravelse. Johnson var en broder af Mrs. Norstad og afgik ved

døden efter mange aars sygdom i en alder af 42 aar. Ved begravelsen forrethede presten for den svenske Augustana menighed, dr. Colberg. Han talte vakkert over apostelens ord: "Jeg har stridt den gode strid" osv. Til slut talte pastor Norstad og frembar de efterladtes tak til venner og naboer for al sympati og deltagelse dem bevisst.

Digere paastande.—"Vigesom det med sandhed kan siges at Misfouri-synoden er det renefte og sundeste lutherfte samfund i hele verden, faaledes kan det ogsaa siges, at det er den norfte synode, som med den største lærdom, iver og dygtighed har værnet om ægte lutherdom blandt os norfte. Den norfte synodes grundlæggere var begavede mænd, som kom vel rustede for sin vigtige gjerning fra Norges univerfitet. De havde fiddet som disciple ved prof. Gisle Johnsons og prof. Carl Paul Casparis fødder. Da de faa paa denne fide af havet kom i forbindelse med dr. Walther og andre fremragende misfouriere, blev disse synodens fædre endnu mere retlinjede i alle henseender." — — — "Men nu er fagen den, at den bedste del af den norfte synode for ikke at krænke sin samvittighed ikke kan gaa med i dannelsen af det nye store samfund. Vi tør med eftertryk gjøre den paaftand, at der er mere af dygtighed og teologift lærdom, mere erfaring, alt i alt mere foliditet i den norfte synodes faakaldte minoritet, end der findes i de andre norff-lutherfte samfund tilfanmen. Det nye samfund vil derfor mangle det falt, som man har gjort regning paa. Gjennem den norfte synodes minoritet vil ægte lutherdom endnu kunne bebares iblandt os i en uoverskfuelig fremtid."—"Amerika" for 14de Juli 1916.

Dette gaar jo selv hr. Birkeland en høi gang.

Merf.

Nye Abonnenter faar "Buddbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være faa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de

af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Betjendtgjærelse.

Somå Freds ungdomsforbunds nordlige del vil afholde et møde i Blue Earth, pastor Ducas kald, fra 4de til 6te August. Det staaende samtaleemne: "Den forlorne søn." Luk. 15: 11—24. Fuldt program vil bli betjendtgjort senere. Vi haaber at faa et godt besøg og vellykket møde.

—L. J. Knutson,
—M. D. Madison.

Nathanael menighed, pastor J. Arnesens kald, Cox, S. D., indbyder til fredsmøde fra 23de til 25de Juli. Kirkeindvilelse paa Søndag den 23de af formand pastor Ekse. Samtaleemne: Heb. 4: 11—16. Alle er hjertelig velkommen til mødet. Besøgende vil blive mødt i Bowman, R. D., daget før mødet.

—L. Gundersen, form.
—J. Arnesen, sek.

Paa indbydelse fra Niobrara lutherse menighed, Niobrara, Neb., pastor D. J. Lundhys kald, afholder Syd Dakota freds et samtalemøde dersteds den 8de til 10de August. Samtaleemnet blir Joh. 15: 1—17. Besøgende der kommer til Running Water vil blive mødt med skyds paa den anden side af elven. De der kommer til Niobrara vil bli mødt paa stationen.

—J. J. Skarpnefs.
—M. B. Loffesmo.

Affedsfest.

Paa indbydelse fra pastor Sandven vil der holdes affedsfest for kinamissionærerne, som skal reise ud i høst, i hans kald Søndagen den 23de Juli, og Tirsdagen den 25de Juli. For Søndagens bedkomnende vil pastor Sandven ordne møder i sine kirker ved at

dele paa de besøgende. Den egentlige affedsfest vil holdes i Roland Tirsdag eftermiddag kl. 2 og om aftenen kl. 8. Om eftermiddagen taler missionær Landahl og pastor C. C. Solter og om aftenen vil der bli taler af flere af de besøgende. Alle medlemmer af kinamissionsbestyrelsen bedes om at bære tilfede og deltage. Kinamissionsbestyrelsen holder møde Onsdagen den 26de. Alle velkomne til festen. Betænk ogsaa kinamissionen med en gave.

—C. J. Eastvold, form.
—C. C. Solter, sek.

Kvitteringen.

Til Alderdomshjemmet, Beresford:

Mrs. Huser, Sioux City, Ia.	\$ 3.00
Mrs. L. E. Løkkeh, Hudson, S. D.	1.00
Mrs. Anderson, Sioux City, Ia.	2.00
Mrs. John Ole, Beresford, S. D.	.50
Miss Ragnhild Thompson, Irene, S. D.	1.00
—Gustine Quello.	

Til pastor C. J. Eastvolds reiseudgifter:

Ved past. J. N. Walstead, Morrisonville, Wis.	\$16.72
Ved past. S. S. Westby, Edmonton, Can.	5.00
Ved past. C. J. Hjelmervik, Osseo, Wis.	10.00
Ved past. J. O. Ronsberg, Solliid, Mont.	5.00
Ved C. H. Sether fra Hauges mgh., Jackson, Minn.	5.00
Ved Asher O. Nasby, Jackson, Minn.	5.00

\$ 46.12

Før kvitteret for 793.62

Tilsammen \$840.34

—G. M. Bruce.

Til Madison kredskasse:

Offer Singaas mgh.	\$35.27
Offer Zoar mgh.	19.45
Offer Estelline mgh.	33.09
—T. T. Bøe, kasserer.	

Hauges Synodes Boghandel

Har paa lager en del bøger af meget godt indhold; men da disse bøger i længere tid har staaet paa hylderne i bogladen er de ikke længere til at regnes for nye og vi frembyder dem derfor til salgs til nedsat pris. Disse bøger indeholder godt kristeligt læsestof og er i saapas god forfatning at den som kjøber dem vil faa fuld værdi for sine penger, naar han tar salgsprisen i betragt-

"Budbæreren",

Bebes crindret.

udgives af Gauges nordst. evangelist. luthert.
synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de forenede stater\$1.00

Udenom 1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing,
Minn., Alt, vedrørende bladets indhold sen-
des til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delse, oplysninger, adresseforandringer, aber-
tissementer osv. sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Guds barn, Guds kirke, Guds
folk; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4.
Kinamissionen; 5. En anden af de lutheriske refor-
matorer; 6. Church Extension; 7. Guldbryllup; 8.
Hans F. Carlson død; 9. Samtalemed og 50aars
fest; 10. Bibt fra afholdsmødet i Milan; 11. Fra
arbejdsmarten; 12. Betjenligjæsser; 13. Kvitte-
ringer.

ning. Prisen er i mange tilfælde mindre
end det halve af den oprindelige salgspris.

Disse bøger sælges kun for kontant pris.

Mange have kun i begrænset antal.

Protestanterne i Sebernerne, fortæl-

ling	\$.35
Ved Afgrundens Rand, fortælling.....	.15
En Landsbyprest's Erindringer20
Martyrerne i den lutheriske Kirke.....	.20
Blodvidnerne i den kristne Kirkes tre første Aarhundreder40
Blot jeg bliver Salig (en fortælling fra livet)65
Salighedens Bei eller Raad til de Bakte (andagtsbog)20
Skoolliljerne (en fortælling)15
Sions Garpe (aandelige sange af A. Traasdaahl)15
Mj Ungdoms Begjæringer! Fore- drag af Dr. C. F. W. Walther.....	.10
Ved Lampeflin (et udvalg af kristeli- ge fortællinger, 384 sider).....	.25

Alle de nævnte bøger er indbundne.

Et tillæg af 6 a 7 cents for hver bog vil
strække til for post porto.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Naar vore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til professorkassen, synodekassen, heri
indbefattet skolekassen, fondskassen og Jew-
ell Ruth. College sendes til mr. D. A. Wain,
906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen,
santhalmmissionen, madagaskarmissionen og
jødemissionen sendes til Rev. A. D. Oppe-
gaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til
Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til
Rev. C. F. Eastbold, Dawson, Minn.

Guds Veie Med et Gjenstridigt Folk

—af—

Pastor Th. Himle.

En hypperlig skildring af missions-
arbeidet i Kina. Bogen gir et klart
overblik over missionens historie og
især tilstanden under Begeroprøret i
1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbundet og pent
udstyret og sælges nu til halv pris,
nemlig \$.75, den oprindelige pris var
nemlig \$1.50. De hjælper missionen
ved at forskaffe Dem et eksemplar af
denne bog. Send for at gi den til
nogen af Deres venner ifald De alle-
re eier bogen. Husk at til denne pris
er det kontant uden rabat. Porto-
en for forsendelse 10 cents. Alle mis-
sionsvenner burde forskaffe sig denne
bog.

Koffer sælges.

To kvinder ønskes til at gjøre kjøkkenar-
bejde i Red Wing Seminars boardingclub
for næste skoleaar. For nærmere oplysning
skriv til

D. J. Nesheim,
Mayville, N. Dak.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 32

Lørdag den 5te August 1916.

48de Aarg.

Om nogen tørster.

Men paa den sidste, den store, dag i høitiden stod Jesus og raabte og sa: Om nogen tørster, han komme til mig og drikk! (Joh. 7: 37.)

En af jødernes store høitider, løvsjælsfesten, var netop tilende. I syv dage havde de holdt fest. Store folkefester havde været samlet til høitiden. Offerbrøden og bønnerne havde steget op mod himmelen. Nu var høitidens sidste, store dag kommet.

Saa havde da vel folket faat sin aandelige tørst slukket!

Da lyder der høit over festlarmen nogle ord af en, som raabte og sa:

“Om nogen tørster, han komme til mig og drikk!”

Om nogen tørster—! Skulde han som er hjertekjenderen ha tat feil, naar han mente, at der endnu var dem som gif med aandelig tørst?

Nei der var nok endnu mange saadanne, ogsaa efter den store høitid.

Chi der var en feil ved denne fest: Det var en høitid uden Jesus. De havde ham nok midt iblandt sig. Men han var ikke festens midtpunkt. De søgte derimod at faa ham væk, de stod ham efter livet. Derfor var det i dybeste forstand en høitid uden ham.

Men en høitid uden Jesus formaar al-

drig at slukke sjælens tørst. Den kan være saa festlig den være vil. Naar den sidste høitidsdag er tilende, saa er sjælen lige tom og lige fattig, som da festen begyndte.

Mon ikke dette ogsaa den dag idag er en af menneskenes store og skjæbnesvangre bildfarelser: De vil holde høitid uden Jesus. Der er mange, som gjerne vil glæde sig ved livet og alt hvad det kan byde et menneske. De vil gjerne gjøre hele livet til en fest, om det var mulig—men en fest uden ham!

Men han—han som kom til sine egne, men hans egne tog ikke imod ham, han som kom til høitiden, men der blev mødt af folk som stod ham efter livet—han lukker ikke sin mund og sit hjerte for en utaknemlig slegt, men han raaber det høit, saa høit, at det den dag idag gjenlyder gennem landene: Om nogen tørster, han komme til mig og drikk!

Dette ord rører ved det dybeste og største i en menneskesjæl: tørsten efter Gud, længselen efter Gud.

For en overfladisk betragtning kunde det kanske se ud, som om længselen efter Gud ikke var saa stærk hos menneskene. Der er andre ting som træder stærkere frem i livet; Tørsten efter penge, tørsten efter ære, efter magt, efter nydelse. Men det største i livet er ikke altid det som springer mest i øinene.

GTU Library

2-211 Alder Road

Fresno, CA 94709

For rent: 555-2500

All rights reserved.

Det største kan ofte skjule sig. Eller rettere sagt, det blir skjult, fordi menneskene saa ofte trænger det tilbage med magt.

Men, selv den der med magt undersøger længselen efter Gud i sin sjæl, selv han vil merke, hvordan der stundom i hans sjæl er som et barn der græder, græder efter sin far, som det har tabt.

Voltaire, den bekjendte fritænker, vilde engang forsøge paa at latterliggjøre salmen 51 i det gamle testamente. Han tog for sig vers for vers, indtil han kom til det 12te vers: "Gud, skab i mig et rent hjerte!"—Da kom der over ham en saadan sindsbevægelse, at han orkede ikke at fortsætte længer.

Mon vi tar fejl, naar vi tror, at i den stund var det længselen efter Gud, som fleg frem i hans sjæl?

Mon der i det hele findes noget menneske, som **aldrig** har bedt en eneste bøn, som **aldrig** har følt en eneste længsel efter Gud, helt fra det slog sine øine op paa mors fang, til det lukket dem for sidste gang i døden? Jeg tviler paa det.

Vi kan gaa, hvor i verden vi vil, til de høfestaende kulturfolk eller til de lavestaende naturfolk, overalt vil vi finde, at dybt inde i menneskesjælen finder vi den samme tørst: længselen efter Gud.

Kan hændte mange kristne har en benetdig følelse af, at vi merker lidet til det evige lys ræster rundt om i Europas lande i denne tid. Det er andre fræster, som nu synes at være de stærkeste. Men naar engang kamortordenen stilner af, og alle hænder synker ned, fordi de orker ikke længer at kæmpe mod hinanden, da tror jeg, at det dødsstrætte, blødende Europa vil ræffe sine hænder ud—ikke først og fremst efter mere guld og mere magt, men efter ham, som er Europas eneste haab. Da vil den lidende slegt opløste sine øine til ham, hvis kors endnu lyser midt i verdens dybe mørke, han som blev lagt som et lidet barn i stallden i Betlehem, for at englens dog trods alt—ja **trods alt**—skulde tæne lyngne sit: Fred paa jorden!

Og nogen tørster! Na er det ikke ham, som i dybeste grund alle tørster efter, og som

alle trænger, hvert eneste menneske paa jorden.

Hvor kan ikke denne tørst gi sig forunderlige udslag selv midt blandt hedningerne. Allerede evangelisten Johannes fortæller os om nogle grækere, som kom til Filipp og sa til ham: "Serre, vi vil gjerne se Jesus!" Og siden den tid er mange hedninger kommet til missionærerne med en lignende bøn.

En afrikansk missionær har fortalt et gribende eksempel paa hedningernes længsel efter at lære Jesus at kjende:

Dybt inde i hjertet af Afrika var der en stamme, til hvilken evangeliet endnu ikke var kommet. Men de havde hørt om, at der var komne missionærer til nogen andre hedenstammer, og at de der havde bygget kirker og forkyndt et forunderlig budskab om en stor Frelser. Saa tænkte disse indfødte, at hvis nu ogsaa de bygget en kirke, saa vilde der nok komme missionærer ogsaa til dem. I al trofskyldighed bygget de saa en kirke af træ og straa, saa godt som de kunde det. Og saa ventet de paa, at missionærerne skulde komme. Men ingen missionærer kom. Og tilsidst ramlet det lille gudshus ned og faldt sammen, uden at evangeliet nogeninde havde kommet til at lyde i det.—

Alligevel har den lille kirke ikke været unyttig. Den er som en stille bøn til os:

"Vi vil gjerne se Jesus!"

Men naar saa et menneske **faar** se Jesus, **faar** han da ogsaa virkelig sjælens tørst slukket?

Spørg dem, som af et oprigtigt hjerte er gaaet til ham med sin længsel. Det er et stort tog af mennesker, som er kommet til ham for at drikke af de evige kilde. Til ham er der kommet sjælesyge mennesker af alle slags folk, som havde lidt skibbrud paa alle ting, som var dybt høiet under synd og skyld, som havde været fortvilelsen nær, som havde opgivet ethvert haab uden dette: Kanste han kunde hjælpe mig.

Spørg hvem du vil blandt disse. De vil alle gi dig det samme svar.

De vil fortælle dig, at de kom til ham haabløse og fortvilet. De gik fra mødet med

ham med mod og fortrøstning. De kom med angst for sine synders skyld. De gik hjem igjen med fred. De kom til ham med graad. De gik fra ham med lovsang.

Derfor vil de alle pege paa ham og sige: Kom!

"Og Manden og bruden siger: Kom! og den, som hører det sige: Kom! og den, som tørster, han komme, og den, som vil, han tage livsens vand uforskyldt!"—M. R.

"N. Missionst."

Ungdomsforbundet

Søndag 6te August.

Mark. 5: 18—20.

Bør kirken avertere?

Pressen er en af de mægtigste midler i folks hænder. Trykning af blade, bøger og pamfletter er fuld af alle slags avertissementer. Disse avertissementer er jo en af de store indtægtskilder for mangt et blad. At nedrige menneſter ogsaa gjør sig brug af dagspressen til at fremme sine hensigter, det er jo noget som er selvsagt. At pengegrifſe bladudgivere gir rum i sine spalter for al slags avertissementer, det er nok saa forstaaeligt. Det er med trykken som det er med alt andet, der er en ret brug og der er skændig misbrug.

Avislitteraturen har naaet en saadan udvikling, at den næsten berører folks individuelle tænkning. Folks mening om en sag er avismeningen. Folkemeningen dannes i betydelig grad af pressens indflydelse. Det blir da ikke spørgsmaal om, hvad stof gives adgang til avisspalten. Der banker alle mulige slags meninger om alle slags spørgsmaal fra alle politiske leire, sociale leire, finansielle leire, videnskabelige, kunstneriske, og religiøse leire. Enhver faar ta, hvad han synes om og forkaſte det som mishager. Bør nu kirken benytte pressen til at avertere sig selv? Kirkens sag er den største sag. Det er folkenes frelse den hører med. Der er nok

kirkeafdelinger, som nærmest maatte betegnes med religiøs-politiske kirker, om dem vil vi ikke tale her. Vi taler kun her om dem for hvem den store hovedsag ligger paa hjerte, at faa folk til Kristus, faa dem under evangeliets indflydelse. Bør den kirke avertere? Vi svarer, Ja! Men hvad slags avertissement bør den benytte? Det er det næste spørgsmaal. Alle avertissementer maa stemme med det maal kirken har, og de bør stemme med den alvorlige aand som kristne vil fremme. Kirkens avertissement kan ikke bli det latterlige, eller det sentimentale. At hensigten helliger midlet er en forkaſtelig ſats ogsaa paa dette omraade. Kirken kan gjerne gjøre sig brug af pressen paa en ſømmelig og tiltrækkende maade. Den bør la sine gjøremaal ophjæses. Den bør ikke bare ha disse almindelige "announcements," men den kunde gjerne, uden at ſkade ha lidt ekstra af ſmaaſkrifter at uddøle til folk. Mange menigheder er altfor beſkeden eller ſansſe kneben. Det bedste avertissement kristenkirken kan faa er ſaadanne levende kristne mænd og kvinder, ung og gammel, som daglig er levende breve om kristendommens kraft. Lyſende ſakler i denne verden, der i ord og i gjerning leve Kristus for alles ſine.

Det folk vil tro i vor tid, ſaaeſom hver anden tid, er en tro der viſes i gjerning. "Viſ mig din tro af dine gjerninger." Den mand Jeſus havde helbrede bad om at faa være med Jeſus, men Jeſus ſa til ham: "Gaa hjem til dine og fortæl dem, hvor store ting Herren har gjort imod dig." Det fandt Jeſus var det bedste avertissement for ſagen. Manden var lydig og begyndte ſtrafs at kundgjøre sine oplevelſer og hvad Jeſus havde gjort mod ham. Har du nogen kundgjørelſe at bringe dine omgivelſer af, hvad Jeſus har gjort imod dig? —Wick.

Søndag 13de August.

1 Kor. 8: 9—13.

Hjælp den ſvage bror.

Et meget vigtigt spørgsmaal for de kristne var det, hvorvidt de ſkulde ſpi-

se ofertjød ved de græske sociale sammenkomster. En del gjorde det til et samvittigheds spørgsmål, medens andre henviste til den kundskab, at afguder jo ikke eksisterede. Paulus søger at vejlede ogsaa i dette spørgsmål. Han hævder, at kundskaben maa underordnes kærligheden, og i kærlighed ta hensyn til den svage bror. Gensynet til andres frelse kræver afholdenhed og selvsfornegtelse, ellers kan det gaa de kristne som det gik med Israel i ørkenen. Friheden maa stundom indskrænktes af hensyn til svage samvittigheder. At nyde ofertjød som sælges i slagterboden eller frembydes i private selskaber, det er ganske usærlig. Men at delta i de hedenske offermaaltider er ligesom sjælsfærlig, da det fører til udvikling af den linje der stiller hedning og kristen fra hverandre, ja bringer en ind under onde aandens indflydelse.

Endnu er der svage brødre. - Det er, der er kristne som ikke er voksne i kristendommen. De er velment og vil leve for Gud. Det er den store hovedsag. Kanste spagheden ytrer sig i retning af hæverhyn. Svordan kan man være saadanne svage kristne til mest mulig hjælp og gavn? Der er dem som synes at mene de kan hjælpe saadanne ved at skjæmme dem rigtig ud. Kalde dem sure, mørke, grinede kristne. Man opnaar neppe at være nogen til hjælp paa den maade. Den bedste maade er at handle efter kærligheden. Saa gør vi naar vi har et svagt naturligt barn i familien. Vi pleier det i kærlighed, vi underviser det i kærlighed, og vi foregaar det med godt eksempel fordi vi elsker barnet. Saadan skal vi ogsaa omgaaes de svage kristne. Gensynet til deres sjæls frelse skal staa først for os. Det selskabelige liv har sine store vanskeligheder ogsaa nu. Det ligger saa nær at prøve og faa grænselinjen mellem troende og vantro fjernet. Den skal ikke fjernes. Der skal være en dyb kløft mellem Guds børn og verdens børn. Vi maa omgaaes de vantro, det er sandt. Nu er der mindre fare i at afholde sig fra det tilladelige end at tillade sig det uvissonne. Hvis nogen kristen tar anstød af din frihed, da er det

bedre for den svages del at indskrænke friheden og i kærlighed tjene.—Wick.

SUNDAY, AUGUST 13.

Helping the Weaker Brother.

1. Scripture lesson: 1 Cor. 8: 9-13.
2. Introductory. This is a lesson in practical and social ethics. It must be limited by our text, which teaches not helping the weaker brother by deeds of mercy and charity toward him, but helping him by precept, example and moral support.
3. The nature of this help of the weaker brother.

(a) Precept—Setting forth the true principles of Christian liberty and conduct according to the word of God.

(b) Example—Exemplifying in our own lives the principles thus set forth.

(c) Moral Support—Encouraging the weaker brother in his efforts at sustaining the right moral relations and avoiding giving offense to his weaker conscience by our conduct and attitude toward questionable matters.

4. The young people and the weaker brother.

(a) Proneness of young people to ignore or even ridicule the conscientious scruples of one another.

(b) The opportunity the young people have of supporting and assisting one another in meeting their various moral and religious problems.

5. Conclusion. Exhortation to cultivate the proper regard for one another and the right attitude toward one another, so that we may mutually serve one another's best interests and welfare.

Nordre Minnesota Freds ungdomsteve i
Dalton, 27de til 29de Juni 1916.

Nabningsprædiken holdtes af pastor G. E. Gjerstad. Formanden, D. M. Hanson, gav en kort indberetning over arbeidet. Paa eftermiddagen holdtes forretningsmøde. Føl-

gende bestyrelse valgtes: Formand, D. M. Hanson, Crookston; viceformand, W. Olson, Greenbush; sekretær, J. M. Johnson, Fergus Falls; kassierer, M. G. Stang, Fergus Falls; korresponderende sekretær, Mabel Hulse, Dalton; lærer-direktør, J. F. Melom. Dalton, og Ida Rud, Ida; musikdirigent, M. L. Nelson, Fergus Falls; musikdirigentsuppleant, W. Olson; musikkomite, Tunga Samre, Flaming, Arthur Jacobson, Pelican Rapids, L. Ellingson, Gonvik, og G. C. Gjerstad, Gary; revisionskomite, Albert Nelson, Fergus Falls, og Mads Mbjerg, Fergus Falls; M. L. Nelson, Fergus Falls, og pastor D. M. Hanson, Crookston, blev valgt som delegater, og M. G. Stang og John Nelson som suppleanter til Gauges Synodes ungdomsstevne, der tænkes afholdt engang til høsten.

Pastor Ellingson lovede at holde foredrag over emnet "velsignelsen i et kristeligt ungdomsliv ifølge Guds ord." Han selv blev hindret i at komme, men da foredraget var skrevet, sendte han sin søn som læste det for stebnet.

Pastor Berlie og pastor Kittelson af Grifkirken samt senator Sageng og pastor J. J. Jacobson blev optaget som raadgivende medlemmer.

Pastor W. Olson holdt et prægtigt foredrag over emnet "bibellæsning."

Mr. L. Lasjeson var ogsaa tilstede ved stebnet og sang flere sange. Mr. Lasjeson har en vundig stemme og naar han synger de fjernefulde evangeliske sange griber hjertet.

Paa Onsdag kom en mængde folk allerede tidlig paa formiddag, og da kirken blev forliden og varmen trykkende, samlede man i hr. Stortroens park. Her var god skygge og benker tilstede at sidde paa. Man tror at der var omkring 500 mennesker samlet.

Pastor J. L. Lasjeon var nu ankommen og holdt foredrag over emnet "troens betydning for den som vil frem i verden."

Derpaa talte Hon. N. L. Moen paa engelsk over emnet "The Problem of Consequences."

Enkelt sangkor, en mandskvartet samt det store fælleskor sang flere gange under mødet.

Paa eftermiddag fik man lytte til et foredrag om "indremissionen" af pastor J. E. Galvorson.

Et offer optoges til forbundets kasse som beløb sig til lidt over \$41.00.

Onsdagsaften blev der storm, saa man holdt sig hjemme.

Den sidste dag af mødet var missionærerne pastor og Mrs. C. W. Landahl med og talte varmt om missionen i Kina.

Pastor M. L. Dahle holdt en interessant bibellæsning over Davids 23de salme.

Følgende resolution antoges: Forbundet udtaler sin tak til Gud for naadig hjælp i arbeidet.

Det siger tak til prest og de to menigheder som indbød til stebne, og til Zionsforeningen for brug af kirken.

Det takker musikdirigenten for vel udført arbejde i at indøve sangene.

Det takker foredragsholderne for de interessante og lærerige foredrag de gav.

Forbundet udtaler sit ønske om og opmuntrer til at hvor der ingen ungdomsforening er, at der maatte bli organiseret arbejde og at disse og andre der ikke tilhører forbundet ville gaa ind med det første.

Det takker hjemmene i Dalton som velvillig modtog besøgende til stebnet og gjorde det hyggeligt for dem.

Om aftenen sang hr. Lasjeson "Den store hvide flok vi se", hvorefter fælleskoret sang et par sange, og derpaa fik man høre et prægtigt foredrag af dr. G. M. Bruce over emnet "Vore bevidsthedsfrister og hvorledes de er blevne til."

Sver middag havde menighedernes kvinder sørget for at der ikke skulde fattes mad. Alle fik og blev mætte og enda blev der tilovers. Det var hyggelige dage ved dette møde som sent skal glemmes.

—J. M. Johnson, sek.

Missionsbuen

“Hvad man i ungdommen nemmer.”

At smaa bønner og vers senere kan bli børnene til stor velsignelse, selv om de i sin tid bare har lært dem som en død ramse—har jeg faat erfaring for ved et sygeleie.

En gammel kone laa heftig syg af Lungebetændelse og ønket inderlig, at døden vilde komme og fri hende ud af smerterne og—af hendes fattigdom. Hun havde tidligere været velhavende og følte derfor trykket af fattigdommen dobbelt tung. Men “fattig i aanden” var hun endnu ikke blit; thi da jeg spurgte hende om, hvad hun vilde slaa sin lid til i døden, svarede hun: “Jeg lægger rolig mit hoved til hvile, thi jeg har i mine leveaar ikke gjort noget slemt.”

Her stod jeg pludselig overfor den fiende, som man saa ofte møder under sjælepleien. Det var paa høi tid at angribe ham, da det snart kunde bli forsent, hvorfor jeg med indtrængende ord forestillet hende menneffets af synden fordærvede tilstand og talte til hende om den Læge, som er kommet for at helbrede ikke de karske, men de syge, og sa hende, at det menneske farer ilde, som i sin falske indbildning om at være karsk undlader at kalde denne Læge.

Nogle dage senere udtalte hun længsel efter at nyde den hellige nadvere. Dette var en ny anledning til at angribe indbildningen om retfærdighed endnu engang. Under den samtale, som nu udspandt sig mellem os, fortalte hun, at hun hver aften bad.

“Hvad ber De saa?” spurgte jeg. Og svaret lød:

“Kristi blod og retfærdighed,
Det er mit smykke, min herlighed;
Derved skal jeg for Gud bestaa,
Naar jeg i himmerig ind skal gaa.”

Her havde jeg pludselig en kraftig forbundsfaelle, hvad jeg ganske vist først maatte vække forstaaelse af hos den gamle kone. Det var gaat hende, som der staaar skrevet i Hebr.

13: 2: hun havde “uden at vide det haat en engel til gæst.” Engelen var den barndomsbøn, som hun havde lært af sin mor.

Jeg kunde (smkn. apostelen Jilips spørgsmaal til dronning Kandaces statmester, Ap. gj. 8: 30) spørge hende: “Forstaaar du ogsaa, hvad du beder?” og bringe hende til forstaaelse af, at hun fra barndommen af havde bedt imod selvretfærdigheden og ubevist bekiendt sig til ham, som er kommet for at søge og frelse det fortabte. Vilde hun nu virkelig forlade sig paa Jesu blod og retfærdighed—sa jeg—saa kunde hun rolig lægge sig til at dø.

Hermed afbrød jeg samtalen for den gang og gif min vei. Men nogle dage derefter kom der igjen bud til mig, at nu maatte jeg endelig komme og række hende nadveren. Da jeg kom ind til hende spurgte jeg: Nu, kjære kone, hvem vil De saa forlade Dem paa, naar De skal dø?”

Og med en stemme, som røbede en inderlig overbevisning, svarede hun: “Paa Kristus og hans blod!”

Hvor glad kunde jeg da ikke svare: “Gud velsigne denne tro for Dem!” og derpaa række hende nadveren. Kort tid derefter sov hun hen, og da jeg stod ved hendes affjælede legeme, forekom det mig, som om jeg paa den dødes fredsfylde ansigt kunde læse disse ord: “J fred vil jeg haade lægge mig og sove, thi du, Herre, skal lade mig bo i tryghed” Salmen 4: 9.

Hvad vil nu denne her meddelte fortælling sige os? Den vil indprente alle troende forældre at lade sine børn lære bibelsprog og vers, som klart og bestemt udtaler frelsen ved Kristus af naade alene. Lad være, at ordene kanffe mangen en gang bare hafer sig fast i børnenes hukommelse som en død ramse—de vil dog senere kunne bli til stor velsignelse; thi Guds ords sæd taber ikke sin spirekraft, selv om det ligger et halvt hundre aar i hukommelsens tørre jord. J evigheden vil sikkert mange sige til forældre og lærere: Tak for de bibelsprog og salmevers J lærte mig i barndommen. Det skildes dem at jeg fandt frem.—“Kr. U.”

Jeg søger dit ansigt, Herre.

Sal. 27: 8.

Du gav mig Menodier—gjemte i Iøn,
Du gav mig i fjælsliet skatte.
Du gav mig en stor, uudsigelig bøn,
Jeg beder den uden at fatte.

Du gav mig saa meget at faa og at naa—
En grænseløs higen mod oven,
Et lyttende øre—en evig attraa,
Et indblik i kjærlighedsloven.

Du gav mig en stor, uudsigelig fred.
Du lytter,—hvor ingen kan høre.
Du kjender til storme i løndom—og ved
Til stilhed og styrke at føre.

Saa mange desværre ved stranden staa
Og ser paa det udstrakte hav,
Men aldrig forsøger den fylde at naa,
Som vor Fader i Kristus os gav.

Og andre sig bober kun lidt fra land,
De dvæler saa nær ved dets kyst,
At skummet og dyndet, som kastes mod
strand,
Borttager al glæde og trøst.

Saa lad os gaa ud paa det store ocean,
Hvor frelse og livskraft vi faa!
Vi dybt i Guds kjærlighed skjule os kan,
Saa hele hans fylde vi naa.

Den lille spurv.

J en tør sommer kom en spurv, der var tørstig, hen til et rør, igjennem hvilket der randt vand, endstjønt dette kun kom draabevis og meget langsomt. Spurven satte sig da paa en stien i nærheden af røret og ventede, til en draabe havde dannet sig, og fløi da hen og tog draaben, netop idet den skulde falde. Dette fornyedes gang paa gang, indtil spurven havde slukket sin tørst, og den fløi kvidrende afsted.

“Sælges ikke to spurve for en penning? og ikke en af dem falder til jorden, uden den himmelske Fader vil det.” Men han, som sørger for sige ringe skabninger, skulde han kunne glemme menneskene?

Kinamisjsionen

“HOLY SPIRIT BAPTISM.”

(Bible Reading.)

(By a Missionary.)

(Concluded.)

Evidence of the Spirit-filled Life.

Jesus said: “Therefore by their fruits ye shall know them.” The only test of Christian character is the kind and quantity of fruit we bear. It does not say that we should have the gifts of the Spirit, although we are told to “desire earnestly the greater gifts.” 1 Cor. 12: 31. The first gift is the word of Wisdom. To know how to say the right word at the right time in the right way. To know how to act at all times. Without this gift the possession of any or all of the others would be exceedingly dangerous. It would be like a child in the possession of a sharp knife, or like an engine without a governor to regulate its action.

Office of the Holy Spirit.

The gift of the Holy Spirit in His fullness is that special inducement of power for service, which is expected of every believer. The great thing to be done by this power of God is to subdue the naturally wicked and rebellious heart of man. You may enlighten a man's intellect, civilize his manners, reform his habits and make him an honest and respectable member of society without the power of God, but you cannot transform his soul. All the sham conversions; all persons whose lives and opinions have been changed by anything short of power of the Holy Spirit will be wood, hay, stubble. The thought makes one tremble, that God will hold us responsible for all the good we could have done if we had the Spirit's fullness. He will have all the talents with their in-

crease. We will not dare to go to the throne and say: "Thou wast a hard Master; thou biddest me save souls when thou knewest I had not the power." He will answer: "Thou wicked and slothful servant; thou knewest where you could have gotten the power." It must be manifest to every spiritual and thoughtful Christian that there is a great want somewhere in connection with the preaching of the Gospel. With the enormous increase in means, human effort, and organization during the past century, we would be led to look for a corresponding increase in results.

Holy Spirit Source of Unity.

Jesus prayed, "that they all may be one . . . that the world may believe that thou hast sent Me." Nothing convinces the world so much of the reality of Christianity, as the unity of faith, hope and love of Christians. It was said of the early Christians, "See how they love each other." We need not expect or even wish for uniformity; it cannot be found in nature. A true and blessed unity comes through each Christian being filled with the Holy Spirit. There is but one God, the Father; one Lord Jesus Christ; one Holy Spirit; and one kingdom of God for which we labor. Every child of God, whether Greek or Roman Catholic or Protestant is a member of Christ's body. We all need each other's love and prayers, and any injury done to the weakest member should call forth that love and sympathy that flows from the heart of God. In the human body the loss or injury of any part causes suffering to the whole. We are largely creatures of circumstance; native country, heredity, education and religious training have made us what we are. We will not be called upon to labor in close connection with every one, but we can pray for one another. This unity of the Spirit comes through the baptism of life, by which it will be impossible for the demons of envy

jealousy and unholy rivalry between the members of the mission or different missions. These vices are as cruel as death and as venomous as the reptile hidden in the grass ready to strike its victim. "Love suffereth long and is kind . . . love envieth not . . . seeketh not its own . . . beareth all things . . ."
 "Love covers a multitude of faults."
 "That your hearts may be knit together in love." "Love which is the bond of perfectness." Love prays for those who hate us and despitefully use us. Love likes to be hidden away if it is God's will; and likes to see others honored and used." "In honor preferring one another." "Let each esteem others better than himself." There is no "wire-pulling" in love for high positions. If God puts us in a place of trust we need to pray for grace to keep humble.

Source of Joy and Delight in the Master's Service.

"The joy of the Lord is your strength."
 "Rejoice in the Lord always and again I say rejoice." It is the joy that comes through the consciousness that the Father and Son have come to abide in the heart. The saddest of all is that so few open their hearts fully to receive this Royal guest. Every Christian needs this fullness of joy. Without this joy the missionary will toil on with the heart of a slave. The heathen convert has had his pleasures, sensuous and religious, taken from him and he needs this joy to keep him from lusting after "the flesh-pots of Egypt." Theology will not satisfy him; the decalogue will have no power to restrain him; and Christian teaching will soon pall upon him. We are praying for a self-supporting, self-evangelizing church in China, which will only come through honoring and obeying the Holy Spirit. Without His power we are like a huge engine, well-oiled and adjusted; coal and water in abundance, but no fire to generate the motive power.

Power to be True and Effective Witnesses.

The mission of the church is to make disciples of all the nations. This is a spiritual work and only a spiritual church can accomplish it. "Not by might nor by power but by my Spirit saith the Lord of Hosts." "But ye shall receive power after that the Holy Spirit is come upon you, and ye shall be witnesses unto me, unto the uttermost parts of the earth." "Put on the whole armour of God that ye may be able to stand against the wiles of the devil . . . for our wrestling is not against flesh and blood, but against the principalities, against the spiritual hosts of wickedness in heavenly places." "In whom the God of this world hath blinded the minds of the unbelieving." "We know that the whole world lieth in the evil one. Facing such conditions, how much we need power from on high. One might better try to turn back the mighty current of Niagara Falls with mere physical strength, than try to convert the nations trusting to physical power. Superior intellectual power is a precious gift, and lifts its possessor to a position of influence over the minds of men. Some are richly endowed by the nature with a kind of magnetic power which clothes their words with a peculiar charm. These great psychical powers completely energized, controlled and directed by the Holy Spirit are a great power in the furtherance of the Gospel. God has made this provision, whereby every convert at home or in heathen lands; every minister and missionary, may be completely filled and girded with everlasting strength. Perhaps the greatest need is Christ-life witnesses. It is not so much what we say as what we are. The Chinese first watch our lives and then listen to our words. We all need the blessed presence of the Comforter to sweeten the life. The mother in the home to have patience and wisdom; the

servant maid to be thoughtful and obedient; the professional man, the mechanic, and the common laborer, to demonstrate to a wicked and faithless generation the transforming, life-giving power of the indwelling Christ. In a special sense the minister of the Gospel needs this gift to bring from God, to lost men, the good news of the way of forgiveness, restoration, and the Father's welcome smile and embrace. "Holy men of old spake as they were moved by the Holy Spirit." If this was true under the old dispensation when the operations of the Spirit were somewhat limited, what should we expect now when the Spirit has unlimited authority and unrestricted in operations? "My speech and my preaching were not in enticing words of man's wisdom, but in demonstration of the Spirit and in power." "If any man speak, speaking as it were oracles of God."

Source of All Spiritual Illumination.

The Bible is the only standard of revealed truth. The things freely given to us by God are fully revealed in this Blessed Book. Still even the Bible is not enough for us. How are we to know the things that are given to us by God? "The letter killeth, but the Spirit giveth life." "The words that I have spoken unto you, they are Spirit and they are life." The infidel can read the Bible and declare it is all a myth. The Spirit taketh of the things of Christ and revealeth them unto us. "But unto us God revealed them through the Spirit." "When He the Spirit of Truth is come He will guide you into all truth." The fact that a teacher has been provided for a child does not suppose that the child immediately possesses all the knowledge of the teacher. When we receive the Comforter, the Great Teacher, into our hearts, it is only as we daily sit at His feet in quietness, humility, and faith, that His all-illuminating, all-quickening power can impart to us knowl-

edge, wisdom, and grace. There is a great danger in these days of increase of light on many Bible truths to build a wall around our present conceptions so high that all future light is excluded. How much we need to plead for charity, and as frail, erring mortals we need to keep in mind the admonition: "With meekness instructing." Beloved, we are living in a materialistic age. Miracles are declared incredible, and belief in the supernatural is denounced as gross superstition. Men know hardly what to believe and what not to believe. Hence the feeble faith, and shallow convictions, and extreme worldliness that characterizes the church of God in these days. Hence the need for clear vision, and deep conviction in regard to the eternal verities; otherwise the work will be a fruitless, joyless, burdensome task, performed in a listless perfunctory manner, and the heathen will listen to our message unconcerned. How is the church to protect herself against these subtle and dangerous forces, and rise to her duty and privilege in the Gospel? There can be but one answer: We must all be filled continuously with the Holy Spirit. Before the day of Pentecost the disciples were babes in respect to spiritual illumination, but after the Spirit took control of them their souls were bathed in the light of heaven, all doubts passed away and they appear before the world as spiritual giants leading multitudes from sin's bondage into the light and liberty of the children of God.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Buddøreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Indremissionen

En hilsen fra eders tjener og arbejdsmarken i Mora omegn.

Som nyt fra indremissionsmarken i den-ne trakt kan berettes at følgende blev døbt af undertegnede, 10 mil øst fra Ginkley, sidste søndag den 23de Juli: En gift kvinde Mrs. Grace Pearl A. Selland, 23 aar gammel, og hendes barn Clarence Elmer, 4 maaneder; Mrs. Sellands søster Blanche Albina Johnston, 13 aar, samt tre brorsøner af ovennævnte, Leroy Clarence, 5 aar, Melvin Vernon 2 og et halvt aar, og Floyd Edwin, 4 maaneder.

Vi kan ikke sige at nogen af disse var norske, skjønt gamle Mrs. Johnstons moder var norsk. Johnston var fra Irland. Mrs. Sellands mand er dog norsk.

De to førstnævnte har jeg forsøgt at forberede ved kristendomsundervisning. Mrs. Selland kom af egen drift og bad om at faa bli undervist og døbt, og hun har ogsaa paavirket de øvrige flegninge, saa de til gjengjæld ogsaa blev interesserede.

Kjære venner, kom indremissionen ihu—den er paafræbet og Gud vil at vi skal komme disse vore adspredte brødre og søstre ihu med det de trænger til sin sjæls frelse. Glem ikke at bede og ofre for denne gjerning. Og naar I saa, kjære troesjøffende, bærer denne sag frem for naadetrone, hav da ogsaa en kjærlig tanke for os, som stræber heroppe i ffobene.

Just nu fik vi et meget velsignet regn. Her har været noget tørt en tid; men avlingen ser forresten meget lovende ud. Græs, mais, jmaagrøn, poteter, alt synes nu ligesom at fryde sig og vokse heroppe. Vel blev vi noget bange for tørken, men saa sender den gode Gud os dette delige regn. Her er noksaa god jordbund, og Gud har sparet disse egne for uaar.—Men hvad hjælper det vel, om ikke naaderegnet fra Gud faar falde ned paa hjertets ager og bedugge ordets sæd. D,

hvor vi trænger en Mandens udgyldelse baade her og overalt i Guds kirke. "Dersom nogen ikke har Kristi Mand, denne hører ikke ham til." Og hvad hjælper os gode agre og avlinger—ja menighed og dens goder med, dersom vor arme sjæl tiltrods for alt dog gaar fortabt?—Og hvor vi, Guds fattige børn, trænger mere af Mandens fylde! Hvor ffulde der ikke bli anderledes alvor, bøn, Guds ords betragtning, tro, kærlighed, forsigtighed i tale og omgængelse, virksomhed, fred, glæde, hjertevarme og lovsang, om vi modtog mere af Mandens gave. O, lad os som gjerne vil høre Herren til, af hjertet istemne: "Kom, giv os samme Ihs og kraft, vore formænd før har haft" osv.

Jeg for min del maa beklage, at, jeg staar saa langt tilbage! Naar jeg ser paa, hvad jeg er og hvad jeg udretter, og saa betænker hvad jeg burde gjøre, og hvorledes jeg burde være, at, mine venner, da blir jeg saa beskæmmet og ydmyget at jeg er nær ved ganske at tabe modet; men naar jeg saa ser hen til hvad den Herre Jesus var og er, og hvad han udrettet ogjaa for mig, samt betænker de mange dyre naabeløfter, hvilke jo alle ere ja og amen i Kristus Jesus vor Herre, se da opmuntres endog jeg til at "se op til bjergene; hvorefter min hjælp skal komme." Kjære ven, bliv hellere ikke du forfagt. Rader os ikke faste vor frimodighed bort; thi den har en stor belønning."

Men det bør betænkes, at her er ei tid nu at jøbe. I denne sidste onde tid maa den, som vil frelse sin sjæl alvorligt paakalde Guds navn, og kjæmpe for kronen at faa; og nu da det lider saa fort mod verdens nat, da ingen kan arbejde mer, bør vi, som tro tjenere, tage flittig vare paa vor tid og vore anledninger. Saa vil jeg slutte med hint hjertesuk:

Gud Selsigaand i tro os lær
 Vor Frelsermand alene,
 Af hjertet ret at have kjær
 Og hannem saa at tjene,
 At vi mod dødens grumhed maa
 Udi hans dyre vunder faa
 Den frelse han fortjent!

Hermed en hjærlig hilsen fra eders ringe tjener,
 —Simon E. Sanjon.

Mora, Minn., 25de Juli 1916.

□♦♦♦

"Nordraaf" og noget mere.

Sim var af norff-tyff herkomst. Forældrene havde forspjunt sin pligt. Saa kommer den unge kvinde og begjærer at døbes, thi hun vil konfirmeres med de andre. Det blev en alvorlig og høitidelig stund paa prestens kontor i flere vidners paashyn.

Søndag den 14de Mai var en høitidsdag for Sanges menighed i Milwaukee. Da holdtes voksen konfirmation, hvor fire afslå den gode bekjendelse—en af dem en katolsk kvinde af tyff-polst herkomst.

Aftenen iforveien havde menigheden koncert i Sandover street Congregational Church. Den norff-lutheriske sangforening "Nordraaf" fra Chicago med assisterende soloister kom og underholdt os med den deiligste sang og musik som tænkes kan, til indtægt for vort hyggefond. Af saadanne sangforeninger faar vi ikke for mange.

Søndag morgen bivaanet de vor gudstjeneste og øget høitideligheden i betydelig grad med sin sang. Søndag eftermiddag gav de en fri koncert i Vor Frelser's kirke (F. K.), hvor et offer optoges til at hjælpe dække deres reisendgifter.—Her ender vi beretningen om et par hyggelige aftener og en herlig dag.

Rinsedag havde vi atter konfirmation. Otte unge afslå løftet om forjagelse og tro.

At forjage og tro ffyllder alt som hedder menneske. Det er altsaa ikke, som somme synes mene, at et pligtforhold man først træder ind i ved daaben.

Vare disse linjer fra vor mark i Milwaukee. Vi har en mark ogsaa her, og den behøver blandt andet en kirke. Skade, at det skal gaa saa trangt og være en saadan mangel paa syn, nar det gjælder vort extension fond. Synet er vigtigere for vort indremissionsarbejde iær i byerne. General Synod har havt og har syn paa denne sag.

Fik vort samfund samme syn saa kom der ind flere tusinder hvert aar til Church Extension. —S.

Fra et indremissionsmøde.

Det er velsignet at mødes med brødre i Herren. Vi var samlet i tre dage i Studenes menighed omkring vor Frelseres formaning i Lukas 13: 23—30. Vi fik erfare opfyldelsen af Guds ord til Abraham: "Jeg vil velsigne dig og gjøre dit navn stort og vær velsignelse. Jeg vil sige tak til min Gud og Frelser og brødrene." Hvor forunderligt naar hjerterne er forenede i Gud, da blir det ikke saa meget tale om ceremonier, men mere om dette, nærmere Gud, nærmere Jesus vor fælles Frelser. Det er det største som kan times en benaadet syndet, naar brødre og søstre forenet i aanden kan mødes i Herrens navn vidende at din skyld er af uforskyldt naade betalt med Jesu blod, da blir det ikke spørgsmaal om hvor meget du har gjort, men om hvor meget uforskyldt naade du har modtaget, du som er alle mennesker skyldig, formedelt ham, som led uforskyldt for os alle, vi ere skyldige at vaske hverandren fødder ligesom Jesus vaskede disiplenes fødder. De siger, du skal ikke vaske vore fødder, men han siger, om jeg ikke gjør det, saa har I ingen del i mig. Tænk, formedelt troen paa Jesu forsoning kan vi saa vandre som om vi aldrig havde syndet! Vi arme kryb som ikke kan tænke en ren tanke, eller en dag af alle vore dage vandre ret for Gud. Du forunderlige Guds naade og barmhertighed, men hvor forfærdeligt for dem, der imodstaar Guds kaldende røst, skal lig den rige mand i al evighed ikke saa en læsende draabe.

Jeg vil bede dig som læser disse linjer, i hvad for stilling du monne være, søg din Frelser idag du som er udenom Guds samfund; endnu er der rum for dig, men snart kan det være forsent, og døren lukkes til og en tordens røst raaber ud i verdensrummet: forsent. Der gives ikke mere tid. Kom idag, imorgen kan det være forsent.

Den sidste dag af vort møde havde vi missionær Odland iblandt os. Jeg tænker paa de sidste vers af vort samtaleemne: De sidste skal blive de første, og der er de første som skal blive de sidste. Der lyder en røst fra den ukristne verden: Lad os saa høre det frelsende evangelium. Vore guder, som vi har tilbedt i lange tider, kan ikke hjælpe os. Det frelsende budskab modtoges som aldrig før. Mon det er tiden at lyset skal tages fra de folk som har havt det men som har modstaaet Guds Nads kaldelse, og den antikristelige aand indtaget dets plads? da vil Guds ord blive som en død bogstav, da Gud tar sin vakkende Nand tilbage fra et gjenstridigt folk; da vil det lyde som paa Jerusalems frasaldestid: "Fred, fred, og ingen fare;" men Gud havde forladt dem og overgivet dem til undergang. Og er der ikke krig og undergang nu, som det aldrig har været før? Det er syndens løn. Størstedelen af befolkningen er som Lots svigersønner. Han syntes i deres øine som en der driver spøg, og ligedan er det nu. En stor del hører øren, men hører ikke; øine og jer ikke. Mørket ruger over jorderiget. Guds ords forkyndelse er frit som luften; men hvor lidet er dog kraften kjendt af ord og sakrament. I bedende hjæle, lad det blive en forenet bøn iblandt Guds folk: O Gud for Jesu skyld udgød din Nand over mig, saa vi kunde blive mere lys; lyset driver mørket bort.

—De Groff.

Kredsmøde.

Mayville freds af Gauges Synode holdt møde i Norway menighed, Nelson county, N. Dak., 6te til 9de Juli. Mødet begyndte med fælles bønnemøde. Pastor Løhre indledede samtalen over Ef. 55: 6—7, og gav følgende punkter til ledetråd for samtalen:

Thema: "Gos Gud er forladelse; søg den."

1. For hvem? Ugudelige, hofærdige.
2. Hvorledes den erholdes: Søger Herren; kalde paa ham; forlade sine onde veie og tanker.

3. Naar det maa ske: Medens han findes. Altid er Herren nær. Ubeleiligt for os; naar han er nær; i sit ord; ved sit hjertes dør.

4. Resultat: Forbarmelse; mangfoldig tilgivelse.

Følgende præster var tilstede: A. Kroghstad, E. O. Munkvold, N. J. Løhre og prof. S. E. Sjørgensen fra Ned Wing Seminary. Fra den Forenede Kirke var pastorerne Th. J. Stjeie og og O. J. Øvrebø tilstede en del af mødet. Samtalen var baade opbyggende og belærende. Mange kraftige vidnesbyrd blev aflagt baade af præster og lægmænd.

Søndag formiddag prædikede pastor Munkvold i Norway Kirke, pastor Kroghstad prædikede i Sharon. I forhold til veir og føre var mødet godt besøgt, og vi siger mange tak til alle, som kom, og gjorde sit til, at vi fik et godt møde. Kom igjen!

Maa ordets sæd gro og bære frugt til evigt liv, det er vor bøn til Gud. —L. L.

Missionsmöde og affedsfest.

Som bekjendtgjort holdtes der i Roland, Iowa, missionsmöde og affedsfest fra 23de til 25de Juli for dem, som skal rejse ud til Kina igjen ihøst.

Det traf til at være en meget trykkende hede disse dage (og nætter) og saa var det "midt i harvesten", saa der kunde nok være undskyldninger for ikke at gaa til møderne, men det vilde neppe være ret at klage; thi der var virkelig mange som tog sig ud, saa der var bra forsamlinger.

Søndag formiddag talte undertegnede i kirken i Roland for en forsamling, der fyldte den store kirke. Teksten var om Peters fiske-dræt. Føvedtanterne var:

Simon Peter paa fiske.

1. Fiske og intet saa.

2. Fiske og gjøre en stor fangst.

Offeret til missionen beløb sig til \$195. 35. I de to andre menigheder af kaldet var der ogsaa gudstjeneste og ofring til Missionen. Pastor G. O. Mona prædikede i Mc-

Callsburg og pastor J. S. Johanson i Zions Kirke, men vi fik ikke tag i, hvormeget der kom ind til missionen. Vi faar senere se det af kvitteringerne.

Søndag eftermiddag samledes man atter og hr. L. Schlanbusch læste den 84de salme og ledet i bøn. Missionær Landahl talte over ordene: "for en ukjendt gud." Ap. gj. 17: 23.

Søndag aften andagt ved J. Johanson. Mrs. Landahl talte særlig om kvinderne i Kina. Samme tid talte Landahl i Bergen menigheds kirke i byen (Norske Synode). Paa begge steder var der store forsamlinger.

Mandag eftermiddag andagt ved pastor Geidal, hvorefter pastor J. J. Lee talte over Math. 9: 35—38. Han talte missionsfagen med alvor og paa samme tid gav megen værdifuld oplysning og statistik over missionen. Pastor Mona talte over Ef. 48: 18.

Mandag aften talte pastor Spande over Luk. 14: 22: "Der er endnu rum." Undertegnede talte over ordene: Simon, Jonas søn, elsker du mig osv. Joh. 21: 15—17.

Tirsdag eftermiddag og aften var bestemt for den egentlige affedsfest. Paa eftermiddag talte undertegnede over: "Komme dit rige" og missionær Landahl talte over 1 Kor. 3: 9—15 om at bygge paa den rette, faste grundvold.

Tirsdag aften var der først andagt ved W. Godnesfjeld, hvorpaa fulgte korte taler af flere. Pastor Simonson talte over: "Vær frimodig og stærk." Pastor Lee: "Seg er beredt til ikke alene at lide, men endog at dø med Jesus." Pastor Smedal talte om betydningen af saadanne missionsmøder. Pastor Gaftvold talte over: "Min fader arbejder, og jeg arbejder." De siger sig selv at alle talere gjorde sit bedste for at fremstille sandheden til salighed for sine tilhørere og opmuntrede saa godt de kunde til at virke for missionen baade med ord og gjerning. Foruden den almindelige salmesang var menighedens sangfor tilstede og sang ved flere af sessionerne.

Udbyttet i penge til missionen ved dette møde er vi ikke istand til at angive her; thi

vi fik ikke rede paa det før vi forlod mødet, men vi tror det blev noksaa bra. Paa Søndag var der ofring i tre kirker og saa var der mange som gav privat. Blandt disse fra E. R. Erikson og familie i Story City \$5,000 i kontant fordelt saaledes:

Til kinamissionen \$2,800.00.

Til indremissionen \$1,800.00.

Til jantalmmissionen \$200.00.

Til jødemissionen \$200.00.

Missionærenes udreise er udsat fra første uge i August til første uge i September. Dette grunder sig helst paa, at en af pastor Castvolds sønner har været ganske syg, saa det har ikke faldt let for dem at komme til Klarhed over, hvad som vil være det retteste. Nu er imidlertid den syge i god forbedring, saa det tør labe sig saa at baade pastor og mrs. Castvold kan tage denne tur ud paa den store missionsmark. De blir da horte 6 a 8 maanedes.

Disse bemærkninger om mødet i Solva er ikke at betragte som noget fuldstændigt referat fra mødet, det er altfor meget af et hastværk til det. Her er gjerne forbigaaet ting som burde været nævnt og det hedes undskyldt. Vi sender vor hjerteligste hilsen til vennerne som var tilstede ved mødet og især til dem som skal drage ud til Kina og takker for godt samvær. Guds fred med eder alle!

—C. C. S.

Om den afdøde bekjendte prest John Wattson (Jan MacLaren) fortæller dr. Robertson Nicoll en liden historie, som har meget at sige alle evangelieforkyndere. "Naar Wattson var ledig, holdt han meget af at besøge mindre møder og høre lægprædikanter tale. En dag var han saaledes i et bedehus, hvor en kvinde talte. I slutningen af sin tale sagde denne et ord, som greb Wattson dybt. "Hvorfor prædiker jeg Søndag efter Søndag", spurgte lægmanden, "fordi jeg ikke kan æde mit brød alene!" Svarede han selv. Efterpaa sagde Wattson: "Jeg anser dette for et af de bedste udsagn jeg nogensinde har hørt—han kunde ikke æde sit brød alene!"

Er det presternes skyld?

Er det presternes skyld at missionskasserne er tomme? Jeg er tilbøjelig til at tro det. Dersom enhver prest i samfundet bad sine menigheder om et offer til missionen i disse maanedes, Juni, Juli og August, da vilde stillingen være langt anderledes end den er. Nu er Juni og Juli maaned gaaet forbi, Lønninger er forfaldne og intet at betale med. Penge maa sendes til Kina, hvor skal jeg tage dem, naar der intet er i kassen?

Du faar laane, siger nogle. Ja, det er hvad jeg har gjort. Jeg har laant \$2,200 og har ikke lyst til at laane mere paa en gang.

Paa denne tid er der lidet med penge blandt folket, siger du. Er dette sandt? Svormange penge blev ødelagt den 4de Juli, til ingen nytte? Viser det sig at være lidet penge blandt folket naar en cirkus eller fluespillertrup kommer rundt?

Jeg kunde pege paa mange ting, men dette faar være nok for denne gang. Naar jeg ser mig omkring og lægger lidt merke til, hvorledes tidsaanden ter sig, da bliver det saa mørkt, at jeg neppe ser en straalet af naadens sol.

Kjære! Bliv nu ikke vred paa mig, det har ikke saa stor betydning om jeg lider under byrden, men tænk paa, at Guds sag lider, dyrefejte menneskesjæle gaar fortabt!

Hvad skal vi svare Jesus, naar han kommer igjen for at betale enhver efter de gerninger som er skeet i legemet. Skal vi da kunne svare ham og sige: "Vi gjorde hvad vi kunde." Broderligt,

—N. D. Oppegaard, missionskasserer.

En liden oplysning og redegjørelse.

Da det er lidt vanskeligt at faa rede paa, om vi har de rette navne, og da vi ikke har adressen paa flere end dem, vi er personlig kjendt med, saa finder vi det vil blive det bedste at offentliggjøre den subscriptions, som blev optaget under aarsmødet. Vi ønsker nemlig at faa hvert navn korrekt, og adres-

fen paa hver som subskriberte til indremissions-
nen ved aarsmødet. Vi ønsker en ting til,
og det er, at alle, som ikke var nærværende,
men som ønske rat saa være med, enten med
en større eller mindre gabe, skal saa lov til at
men som ønsker at saa være med, enten med
navn, adresse og hvor meget vedkommende
vil hde til denne gren af Herrens arbeide,
enten til undertegnede eller vor kasserer,
pastor A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Shvad I gjør, det gjør snart. Nu alle
som har subskriberet, send mig et postal card
med fuldt og klart navn og adresse, saa skal
jeg saa listen korrekt og overgive den til vor
kasserer. Gjør dette, saa gjør I os en stor
tjeneste. Herren velsigne fremdeles sin store
sag.

Mr. og Mrs. C. Danielsøn, \$100, D.
M. Olson, L. L. Carlson, D. M. Madison,
J. A. Quello, Ole Jakobson, S. Ginsteth, G.
A. Grant, M. Erikson, J. A. Anderson, Ole
Stene, Peder Norebek, hver \$50, S. Bare-
berg, Mrs. Sebie, A. Ellingson, Mrs. Am-
lie, Bernt Lowe, John Anderson, pastor P.
Loveseth, Ole Berg, Christian Eogen, Martin
Stang, Silda Lynner, Ole J. Rodne, P. S.
Anderson, D. Bergeland, Ole J. Rostveidt,
A. Hanna, P. A. Gilberts, hver \$25, L. J.
Franze \$20, Thom Sill, P. E. Erikson, J.
L. Larson, Clara Malmen, hver \$15, pasto-
rerne Eversøn, J. M. Westphal, Bakke, hr.
Peder Gill, S. Obern, S. A. Goren, Mrs.
Vinner, Emma Johnson, Lina Gundersen,
Emma Jullson, pastor J. N. Sandven, Nils
Gobstad, hver \$10, Mrs. G. E. Smaagaard,
S. S. Lewis, hver \$5.

Ovenstaaende er altsaa de navne som vi
har. Endel af disse kender vi personlig og
ved saaledes deres adresse, men forat saa det
alt i sin orden, saa tog vi alle med. Nogle
saa har ogsaa betalt, men vi har ikke merket
det her, men de kan bemerke det, naar de
sender ind sit navn og adresse. Vil I nu
være af den godhed at efterkomme dette, saa
vil I gjøre os en stor tjeneste. Det koster
bare en cent. Eders ringe tjener,

—L. L. Carlson,

2293 Langford Ave., St. Paul, Minn.

Lidt mere oplysning om hospitalsmissionen i Minneapolis.

I "Lutheraneren" no. 22 meddelte vi at
pastor J. A. Bergh har overtat hospitalsmis-
sionen efter pastor A. L. Dahl. Det fremgik
af nævnte stykke, at pastor Dahl kom til at
slutte virksomheden.

Da der nu inidlertid er arbeide for mer
end en, og pastor Dahl fremdeles vil blive
boende i Minneapolis, er i fuld arbeids-
kraft, og ligeledes fyldt af lyst til fremdeles
at arbeide blandt de syge og fattige, har in-
dremissionskomiteen nærmere overveiet det-
te og ordnet det saa at pastor Dahl fremdeles
fortsætter ved siden af pastor Bergh.

Der er jo 12 store hospitaler bare i Min-
neapolis, og der er ogsaa ikke saa liden ar-
beidsmark i St. Paul. Det er nu vor tan-
ke at med disse to arbejdere faar vi hele mar-
ken tilset, baade i Minneapolis og St. Paul.
—I det senere synes interessen for denne
mission at vokse. Der er komne vakre gaver
til den. Saafernt dette kan holdes vedlige
og kanste ogsaa øges, vil der ingen vanske-
lighed være at lønne disse to arbejdere. Og
hvorfor skulde vi ikke bruge dem, naar vi
har dem, og der hellig er rum for begge to?
De vil dele arbeidet mellem sig, saa at der
ingen vanskelighed opstaar. Og vi ved at
mange af de syge, og de mange trængende
fattige vil være taknemmelige for denne ord-
ning. Gud velsigne begge de kjære brødre!

N.B. Kassereren i for hospitalsmissionen
er pastor J. A. Bergh, 1383 Grantham
Str., St. Anthony Park, St. Paul, Minn.

—Olaf Guldseth.

Fra pastor Dahl.

Det var vakre ord som stod at læse i
"Lutheraneren" no. 22 og andre af vore bla-
de om min virksomhed som hospitalsprest
her, ja næsten for vakre. Men tak skal komi-
teen ha for samme. Det gjorde godt.

Men ondt gjorde det mig at vide, at nu
maatte jeg slutte trods den store trang til

fler arbeidere her. Saa altfor liden aandelig hjælp for de mange syge og døende.

Der er nu 12 store hospitaler bare i Minneapolis ved siden af mange smaa. St. Paul, som omtrent ingen hjælp faar herfra, har vel næsten ligesaa mange. Der henlæa der i vinter paa cityhospitalet paa en gang 600 syge. Paa det nye norske hospital her, Fairview, laa der nylig 80 syge paa en gang. Vilde ikke dette ene hospital være nok endog for en nidkær mand? Daglig dør mange. Og mangel seng er tom, naar vi kommer tilbage, hvor vi gjerne havde villet gjort mere for de syge. Enhver kan forstaa at her burde være mere hjælp.

Jeg har faat gjerningen kjær og de syge kjær. Og Gud har saa forunderlig gjengit mig min helbred, saa at trods mine 71 aar har jeg ikke af sygdom været hindret en eneste dag fra at gaa omkring. Takket være Gud. De syge har ogsaa faat mine besøg kjære og spør: "Vil du ikke snart komme igjen?" "Kom snart igjen."

Og alle de forbønner og ønsker, som har medfulgt gaverne om, at Gud vil endnu i lang tid gi mig naade, lykt og kraft til gjerningen,—alt dette gjør at jeg ikke har frimodighed til at ophøre med at gaa omkring blandt de sye saa længe Gud gir mig baade helbred, lykt og kraft til at gjøre saa. Naturligvis maatte det være paa min egen regning, da tilhynskomiteen ikke havde nogen magt til at ansætte flere missionærer. Men komiteen gav sit samtykke til at jeg saa kunde gjøre. Og jeg har holdt paa at gaa som før.

Pastor Bergh og jeg delte da arbeidsmarkedet, idet vi tog 6 hospitaler hver. Ved siden af dette skulde Bergh gaa til St. Paul om han rak mere og jeg gaa til fattigfarmen og andre hospitaler paa vestsiden, om jeg rak mere.

Men nu kommer den glædelige efterretning, at indremissionskomiteen har lyttet til vor beskrivelse af trangen til flere arbeidere og saaledes kaldt mig paany til at fortsætte ved siden af pastor Bergh. Denne nyhed har nok allerede glædet mange baade udenfor og indenfor hospitalerne. Nu skal de syge

ved Guds naade faa oftere besøg, og ikke bare Minneapolis, men ogsaa St. Paul. Herren har hørt de mange ønsker og bønner ogsaa for denne gren af sit arbejde. Hans navn være lovet.

Ederes for de syges sag,

—H. L. Dahl.

425 4th Str. S., Minneapolis, Minn.

Til præster og ungdomsforeninger i Syd Dakota kreds.

Skal ungdomsagen bli til en sags iblandt os? Ifølge bestemmelse saa afholdes bort ungdomsstevne sidst i August maaned. Bestyrelsen modtager indbydelser og ordner med program for dette stevne. Ingen indbydelser er endnu indløbne og det tiltrods for flere henvendelser baade til præster og andre. Det er umuligt at saa istand program og bekendtgørelser om vi ingen indbydelser faar.

Kjære brødre, tag eder af sagen nu straks. Vor kirkes fremtids haab er vor ungdom. Lad os samles med dem til et stort stevne i nogen af voré menigheder. Send ind indbydelser til undertegnede straks. Ingen bør være i forlegenhed om de synes kirken er for liden. Vi har et stort telt liggende i Beresford. Det kan benyttes. Ungdomsforeninger kan paaslynde sine præster og bede om at saa dette stevne i sine menigheder. Lad det nu bli liv i leiren.

—M. B. Loffesmoe, form.

Bertha Oline Odland vandret hjem.

Det er godt at lede og saligt at dø, naar man er i samfund med Jesus. Det er det David synger saa deiligt om i den 23de salme. Efter at ha skildret, hvor herligt det er at ha Jesus, som hyrde, medens vi er her i jordlivet, saa fortsætter han: "Om jeg end skulde vandre gjennem dødsfjæggens dal, frygter jeg ikke for ondt; thi du er med mig, din kæp og din stav, de trøste mig." Denne tillid og fortroingsning til Herren havde gamle Mrs. Odland ogsaa. Hun var i de

sidste aar gammel og svag, og uagtet hun var villig at være her tilhuse, saa længe Herren det vilde, saa ønskede hun helst at saa vandre herfra og "være med Herren" i forvisningen om, at "det var meget bedre." Dette hendes ønske opfyldtes idet hun hensov fredeligt og stille om aftenen den 17de Juni sidstleden.

Bertha Oline Odland var født i Februar 1829 paa gaarden Gillesland, Karmøen, af forældrene Gudmund og Magretta Gillesland. I aaret 1855 indgik hun i ægteskab med Jakob Gregoriusen Odland og boede da paa Adland til vaaren 1890. Da rejste hun sammen med sin mand og endel af sine børn til Amerika. De bosatte sig i Benton county, Iowa, og boede der til 1895. De flyttede da til Fillmore county, Minn. I Januar 1899 døde hendes mand.

I aaret 1902 kom hun sammen med sin søn Elias til Clark, S. D. Sidste høst faldt hun og sit sit hofteben brudt. Paa grund af hendes høje alder var dette ulægeligt. Siden den tid maatte hun for det meste holde jengen. I de sidste tre uger af hendes jordliv var hun meget svag, men var det all med stille taakmodighed.

I sit lykkelige ægteskab belsignede Gud hende med ti børn. Tre af disse er allerede før hende hensovet. De, som overlever hende er Elias Odland, hendes ældste søn og hos hvem hun har haft et godt hjem hele tiden, siden hun kom til Amerika, Gudmund Odland, Clair City, S. D., John Odland, So. St. Paul, Didrik Odland, Polo, Iowa, pater stor L. S. Odland, Clark, S. D., Berdinus Odland, Genesee, N. D., Mrs. Lena Brown, Zola, Kansas.

Sendes jordiske leevninger blev stædt til hvile paa Clark Center menigheds kirkegaard den 22de Juni. Undertegnede forrettede i sørgehuset, i kirken og ved graven. Pastor Odland talte ogsaa lidt i kirken og fremholdt i korte træk, hvad mor havde været for ham og de andre søskende og hvor godt det var at ha det sikre haab, at mor var frelst. Og saa udtalte han det inderlige ønske, at mor maatte

te saa se alle sine frelstte paa hin den store dag.

Gamle Mrs. Odland er altsaa vandret fra den stridende til den triumferende kirke. Fred med hendes støv. Betsignet hendes minde!

—A. Gaugland.

"Hvad skal vi gjøre for at gjøre Guds gjerninger?"

(Joh. 6: 28.)

Saadanne spørgsmaal stilledes ofte til Jesus. Men de fremsfortes ikke altid i oprigtighed. Meget mer ofte for at prøve, friste, stille snare for Jesus. Og disse spørgsmaal fremsattes ofte ikke for at følge det svar, man maatte saa, men for at modfige.

Hvad skal vi gjøre for at gjøre guds gjerninger? Det første som er nødvendigt er at erkjende om og at den gjerning, vi er i, er en Guds gjerning.—En fattig ombendt heding, som havde hustru og datter, kom til missionæren med 3 guldstykker, et fra ham selv, et fra hans hustru, et fra hans barn. Da missionæren forundret sig paa ham og spurgte ham, hvorledes han kunde evne at bringe saa stort et offer, svarede han: "Guds gjerning maa gjøres, jeg kunde dø!"

Der er i vor tid mange gjerninger som falder paa os og vor deltagelse. Lad os ikke beklage det. Det er et vidnesbyrd om bevegelsens og virksomhedens liv i Herrens menighed.

Erkjender vi saa vor gjerning eller den gjerning som lægges frem for os som Guds gjerning, saa maa vi vilde gjøre den, vilde være med i Herrens gjerning.

Svorledes skal vi saa gjøre Guds gjerning? Paa det kan svares udførlig og vidløftig. Jeg vil svare meget enkelt og dog saa, at svaret skal dække alt: Guds gjerning maa gjøres med Jesu sind. Og skulde jeg saa pege lidt nærmere paa Jesu sind, saa maatte jeg først nævne det **hdmgye, det tjnende sind**. Er ikke det hdmgye tjenersind det mest fremtrædende hos Jesus i hans gjer-

ning? Viselig! Og naa han ber os, at vi skal lære af ham, saa fremhæver han jo netop ved siden af sin jagtomdighed sin ydmyghed. Det mangler ikke paa, at mange er i virksomhed med at gjøre Herrens gerning. Men naa frugten af det alt er saa lidet egte, mon det ikke for en betydelig del kommer netop deraf, at Herrens gerning ikke er blit gjort med **det ydmyge sind?**

Og Jesu sind er vidtspændende, vidtomfattende. Aldrig lod Jesus forstaa, at noget menneske, han mødte, nogen sag i Guds rige var ham uedkommende. "Verden" var Jesu fædreland. "Verden" var Jesu arbeidsmark. Men deraf følger, at "verden" skal være Guds menigheds, skal være min arbeidsmark. Intet menneske, ingen sag mig uedkommende.

Og Jesu sind er det nidkjære sind. Jesus var en "hensynsløs" arbejder. Jesus er det mest "hensynsløse" af alle mennesker. Hensynsløs var han i sin forkyndelse af sandheden. Og hensynsløs var han i sit arbejde overfor sig selv. Vi mindes den gang, da nogle syntes det gik for vidt med Jesu iver og nidkærhed og vilde slagge ham og derfor kom til ham og vilde afbryde hans virksomhed ved at sige til ham, at hans mor og brødre stod udenfor og vilde tale med ham. Da var hans svar: "Hvem er min mor, og hvem er mine brødre? Og han rakte sin haand ud mod sine disciple og sagde: Se, det er min mor og mine brødre! Thi den som gjør min Faders vilje, som er i himlen, han er min bror og søster og mor!" (Math. 12: 46 ff.). Jesus kjendte kun en livsopgave, og det er at frelse verden. Jesus kjendte kun et hensyn, og det er at faa menneskefjæle reddet.

I samme mon som det lykkes os at gjøre Guds gerning med Jesu ydmyge, vidtspændende og nidkjære sind, blir Guds gerning gjort af os.—Peder Dreyer.

Troen gjør sterk.

Vær frimodig; det er mig, frygt ikke. Math. 14: 27.

Vi er allesammen enige om at have agtelse for det, som kan gjøre et menneske sterk i tilbørelsens ofte vanskelige kampe. Allerede den legemlige kraft har vi agtelse for som noget, der kommer vel med i det daglige livs arbejde; hvad enten det sker med haanden eller med aanden. Derfor er der intet fornuftigt menneske, som lægger an paa at udhungre eller paa anden maade skade eller svække sit legeme.—Vi forstaaer tillige, at det ikke bare er legemskraft, vi trænger i vort livs arbejde og vort livs kampe. Vi trænger ligesaa meget og end mere til aandelig kraft, hjælsstyrke. Livet er en strid. Men i en strid er det altid saa, at en mand, om han er aldrig saa sterk, ikke duer, dersom han er ræd. Det er intet, som mere svækker, lammer et menneske end frygt. Paa den anden side: Den, som ikke frygter vil ofte i vanskelige omstændigheder udrette store ting, selv om han i legemlig henfæende ikke er synderlig sterk.

Dersom vi nu med, hvad der er sagt for sig, spør: Skal vi stille os paa troens eller paa vantroens side? da er det ikke vanskeligt at give svar. Thi det er noget, som livets erfaring viser, at vantroen gjør svag—hvad enten det er den bevidste vantro, fritænkeriet, eller det er vantroen i form af gudløst liv og aandelig ligegladhed. Vi vil ikke her skildre den svækkelse af livskraften som hænger sammen med et gudløst liv, særlig i ungdomsaarene. Heller ikke vil vi her udmale al den menneskefrygt, dødsfrygt og helvedesangst, som vantroen fører med sig. Eller overtroen, som gjerne viser sig at være vantroens, gudløshedens følgesvend. Vi vil kun slaa fast det unegtelige: Der er altid en aabenbar eller hemmelig frygt, som gnaber paa den gudløses, det vantro menneskes livskraft. —

Troen paa Jesus gjør sterk. Thi den driver frygten ud. I levende tro paa Jesus ved vi os i pagt med den levende Gud, him-

Pastor Th. Gimles adresse bliver indtil den 15de August: clo R. C. Holter, 416 8th Ave. S., Minneapolis.

melens og jordens skaber og herre, vor Fader i Kristus.—Engang Jesu disciple stulde sætte over, sjøen, mens Jesus gik alene op paa bjerget, brød ubeiret over dem med truede storm og bølger. Men i den fjerde nattevagt kom Jesus til dem, vandrende paa sjøen. Da blev disciplene forfærdede og mente, de saa et spøgelse. Men Jesus tog spøgelsesfrygten bort, idet han sagde til dem: Vær frimodige; det er mig, frygt ikke.—Saa længe et menneske holder sig paa afstand fra Jesus, forekommer kristendommen en at være noget spøgelsesagtig, noget en frygter for at komme for nær, eller noget en ikke kan faa tag i. En saadan tar anstød baade af underne og med andet.—Vil du løses af angsten og frygten som tynger og svækker dig, saa gjør alvor af din kristendom! Guld dig ikke paa afstand fra Jesus! Hør hans ord gennem evangeliet: Det er mig. Det er mig, som kan løse dig fra dine synder og sætte dig istand til at leve dit liv i pagt med den levende Gud.—Da vil du komme til—trods undere og alt—at sige omtrent som Peter: Derfor det er dig, da lad mig komme til dig. Og Jesus siger: Kom!

—St. P. L. "Strid og Fred."

Religiositet og kristendom.

(Af pastor Karl Schreiner.)

Det er i den senere tid blit mer og mer almindelig at tale om religiøse mennesker i betydningen af kristne.

Men det er en i høi grad misvisende brug af ordet. Thi religiositet og kristendom er aldeles ikke det samme. Man kan ha religiøse følelser og stemninger og religiøs interesse—i alle grader og unancer, uden at være en kristen.

Men religiositet i det høieste er en anelse om Gud, en famlende længsel efter noget at kunne støtte sig til og finde hvile i, gir kristendommen fuldkommen visshed og besiddelse, visshed om Guds tilværelse og hans kjærlighed til menneskene og besiddelse af det han har skjænket os i Jesus Kristus, med et ord: frelse. Religiositet er noget rent almenneskelig.

Det er noget medfødt som hører selve menneskenaturen til. Man finder religiøse mennesker inden alle de forskellige religionsbetjendelser, blandt jøder og hedninger.

For at bli en kristen derimod er det nødvendigt, at fødes paany, af Guds Mand.

Saa, saa stor forskjel er der paa religiositet og kristendom, at religiositeten endog kan bære en hindring for kristendom. Man har sin religiositet som et furrogat (erstatning) for kristendom.

Der er mangfoldige mennesker som elsker og derfor ogsaa søger den religiøse stemning og gjerne vil faa sine religiøse følelser sat i bevægelse.

Der er dem som med glæde hører en stærk og indtrængende forkyndelse. Enten virker den nemlig sli paa dem at de føler sig sønderknuste og graater, eller de begeistres og kjender sig løftet og gennemstrømmet af ædle tanker og følelser.

Dette kalder de saa "opbyggelse." Og paa denne maade blir de ofte gaaende aar efter aar. Og i dette at de saa let kan "gribes," mener de at ha bevist for at de er kristne.

Det er virkelig ogsaa saa, at de to ting: omvendelse og religiøs følelsesbegrebhed mangan gang kan ligne hverandre. Og dog er der en bundløs kløft mellem dem.

Ingen bør mene sig at være en kristen, fordi han et øieblik kan gribes dybt af angst og taarefyldt sønderknuselse eller bevæges af kristendommens høihed og idealitet.

For det andet er det hele ofte intet andet end forklædt selvnydhelse. Man nyder sig selv med sin bødserdighed eller sin høispændthed. Og endelig er stemningen noget helt andet end en ny fødsel.

Først da blir et menneske en kristen, naar Guds Mand faar tag i hans samvittighed og faar høiet hans vilje, saa han begynder at leve et nyt lydhedslev.

Thi kristendom er først og sidst et liv i lydhed mod Guds hellige Mand, et liv i tilbedende taknemmelighed for frelsens store, uforskyldte gave, et liv i arbeide for at vinde saa mange som mulig for Guds kjærlighed.

Jorftaar ikke enhver at dette er noget helt andet end religiøsitet?

Jor at fige det kort: Religiøsiteten kan, naar det kommer høit, mulligens forbedre et menneske, men i mange tilfælde gjør den ikke engang det, men er kun en kilde til nydelse. Kristendommen derimod omskaber et menneske fra roden af.

Det er det som kaldes gjenfødselse.

Faderbor.

Serrens bøn eller Faderbor er et speil paa Guds herlighed; vi bliver i dette bedehus bekiendte med hele Guds husholdning. Seren viser os deri alle sine naadeskatte, idet han ligesom fører os fra et gemat ind i et andet. I den første bøn fører han os ind i sin slotskirke og viser os der, hvorledes hans hellige navn bliver ret helliget ved bøn og taksigelse, ved flittig høreelse af det guddommelige ord og ved et fristeligt levet. Den triumferende kirke i himlen, udvalgte og engle, og den stridende kirke paa jorden synger der i et kor: Hellig, hellig, hellig er den Herre Zebaoth!—I den 2den bøn fører han os ind i det kongelige slot, og vi ser der den høie, anseelige trone, og paa den kongernes Konge, der med sit udstrakte fcepter styrer enevældig i magtens rige og hersker ogsaa midt iblandt alle sine fiender.—I den 3die bøn lader han os komme ind i det hemmelige kancelli og aabenbarer der allernaadigt sin gode, velbehagelige guddomsvilje, hvad der fra evighed af er bleven bestuttet i den høihellige Treenheds raad, og hvad han efter loben og evangelium begjærer af os.—I den fjerde bøn fører Herren os ind i sin store proviantgaard og op paa sine rige kornlofter og viser os der det utømmelige forraad, hvormed han kan og vil forsjørge vort liv herne.—I den femte bøn viser han os i sit himmelske skat- og rentekammer gjeldsregisteret, hvori ogsaa de 10,000 pund af vor syndeskyld er antegnet, men tvitteret med vor kautionists hellige og dyrebare blod, jaafremt vi ellers ogsaa beviser broderlig kjærlighed og taalmodighed mod vor

næste.—I den 6te bøn ser vi som i et herligt tøihus et rigt udstyret rustkammer, de aandelige angrebs- og forsvarsvaaben. Mandens sverd og troens skjold og retfærdighedens pantser og saliggjorelsens hjelm, med hvilke vi, sterke i Herren og visse paa seierskronen, skulde modstaa og overvinde alle fristelser af vore fiender.—I den 7de bøn endelig bringer den Herre Kristus os ind i sit himmelske paradis i den evig blomstrende, fkyggefulde, af levende vandfilder gjennemstrømmede lysthave, i hvilken vi efter forløsning fra alt ondt skulde være og forblive evindeligt.—Naar en troende kristen erfarer opfyldelse af alle disse bønner, faa følger derpaa slutningen med tak og pris, her timelig, hist evig i besvælsens land, hvor man ganske har bedet tilende de syv bønner og ikke mere behøver at bede i evigheden, men alene gladelig at synge og takke: Dit er riget, din er magten og æren i al evighed. Amen! Det skal være vort behagelige arbejde i den nye verden, naar vi skulde gjenfinde hinanden i herlighedens rige hiset ved den store Konges hof, hvor alt det, om hvilket vi her har bedet faa længe og faa længjelsfuldt, skal staa for os i afløret herlighed.—Dr. Frantz Delitsch.

Alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen.

Joh. 5: 23.

Der er en slags Gudsfader-tro, som slet ikke er kristendom, men kun en slags død fromhed. Man ærer Faderen—og mange gange er denne ære kun ringe—men man har intet eller kun lidet med Sønnen at gjøre.

Vi behøver ikke at tænke paa de faafaldte unitarer, der kun betragter Jesus som et menneske, det største og helligste menneske vel, men dog kun et menneske—ikke sand Gud. Vi kan blot tænke paa den store skare af navnfristne. De vil ære Faderen. Det er ham, de tænker paa, naar de taler om "Vorherre." Men Sønnen, hans kors, hans blod, hans stedfortrædende forsoning har de ingen brug for.

Men alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen, siger Jesus, og han tilføjer: De, som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen.

"Ingen kan komme til Faderen uden ved mig," siger Jesus ogsaa. Kun den er frelst som Faderen ser gjenneim Sønnens blod.

Dg enhver, som er tvættet ren i Guds Søns blod, vil gi ham samme ære som Faderen.

Dg takke og prise dem begge evindeligt. — "Ar. Gollub."

Presten og den syge.

I en tykt bjergstad blev for nogle aar siden stedsbets prest kaldet til en syg mand, der den største del af sit liv havde levet i ugudelighed og havde dnyget stor synd paa sin samvittighed. Den syge led de største smerter, men hørte meget roligt og opmærksomt til, da presten foreholdt ham, hvor nødvendigt det var at omvende sig og tro, og paa denne maade søgte at forberede ham til at nyde den hellige nadvere. Men han tvilede bestandig om, hvorvidt der dog endnu kunde gives frelse for ham, da han var saa stor en syndner. Han frygtede snarere for, at han ligesom Judas Iskariot maatte gaa evig fortabt. Alle de trøsterige bibelsprog, som presten forelæste ham, besvarede han med den indvending, at de ikke kunde være skrevne for ham. Herover blev presten meget bevæget og bad inderlig til Herren, at han dog maatte lægge ham de rette ord paa læberne, hvormed han kunde hjælpe den syge og reise ham op af hans nød. Og se! Gud indgav ham disse ord: Den, som skjuler sine overtrædelser, skal ikke have lykke; men den, som bekjender og forlader dem, skal faa barmhjertighed. (Ordsp. 28: 13). "Hvorledes," udbrød den syge fuld af glæde, "hvorledes? staaar det ogsaa i bibelen, eller er det Deres egne ord? Dette er netop noget for mig! Kan De bevise mig, at det staaar i bibelen?" Presten tog den med støv bedækkede husbibel ned fra hylten, slog stedsbets op, viste den syge det og sagde: "Se, dette siger den kjærlige, naadige Gud til eder, trøstesløse mand!"

Dg ligesom den drufnende Klynger sig til den svageste gren for at søge redning, saaledes greb den syges ansægtede hjerte dette bibelssted. Han lod sine nærmeste kalde og sagde med dyb rørelse, at nu havde han fundet hjælpen; nu følte han, at Gud igjen havde taget ham til naade; thi sin synd havde han jo ved Guds kraft forladt og idag bekjendt i troen, derfor vilde Gud nu ogsaa holde sin forjættelse og lade ham vederfares barmhjertighed. Efter to timers forløb, i hvilken tid han ufravendt havde holdt sine øine fæstede paa disse trøstens og fredens ord, hensov han blidt, og hans sidste ord var: "Jeg skal faa barmhjertighed."

De gode stedforældre.

Paa et større gods i Schlesien bemærkede man engang, at et par erler blev tilbage, efterat de fleste andre træffugle var forsvundne. Erlerne havde det meget travelt med at søge efter insekter, især larver, og fløi ofte op i et æbletræ, hvorfra de straks kom tilbage. Ved nærmere at se efter fandt man, at der inde i et hul i træet sad en større fugl, som erlerne flittig madede. Det var synbart, at den ei kunde komme ud igjennem den trange indgang. Man udvidede nu hullet og fangede en gjøg. Saaledes var da gaaden løst. En gjøgghøne havde lagt sit æg i et erlerede, og erlerne havde udfklækket det sammen med sine egne. Da gjøgungen var bleven stor, kunde den ikke slippe ud gjennem hullets aabning, og erlerne madede stedbarnet med en saa trofast ihærdighed, at de undlod at drage bort med sine kamerater. Men da de nu paa den nævnte maade befriedes fra sine forældreplichter, forsvandt de straks, idet de sandsynligvis drog mod sit vinterhjem i sydens varme lande.

Eksemplets vægt.

En mand i Japan modtog en bibel, som han læste med megen interesse. Efter endt læsning sagde han: "Dette er meget smukt i teorien. Jeg gad se, hvorledes det tar sig ud i praksis."

Paa toget, som han reiste med, iagde han merke til en dame, om hvilken det sagdes, at hun var en kristen. Han iagttog hende og hendes maade at være paa, idet han sagde: dersom hendes opførsel svarer til denne bog, vil jeg tro den.

Før dagen var tilende, havde han set faa mange smaa træk af elskværdighed, tjenstvillighed og hensynsfuldhed fra denne dames side overfor de medreisende, samt tilsidejættelse af egen bekvemmelighed, at det gjorde et dybt indtryk paa ham. Og resultatet af denne jernbanereise var, at han kom hjem fast besluttet paa at gjøre bibelen til sin rettesnor for hele livet og blive en sand og staadig kristen.

Vi gjør vel i at betænke, at vort daglige liv maaske bevogtes nøie af en sjæl, der søger sig hændagen til kristendommen, men endnu er i tvil. Vort liv kan blive en anstødssten for en saadan sjæl; men det kan ogsaa blive et trappetrin til troens liv.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorløn, synodekassen, heri indebefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. M. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Weresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. M. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. J. Eastvold, Dawson, Minn.

Fra Arbeidsmarken

Pastor D. J. Malkevick har opjagt sit kald ved Roseville, N. D., og antaget kald fra menigheden i Jarland, N. D.

Ny Stabanger menighed, Bugton, N. D., har stillet kald til pastor Gjelmervik, Osseo, Wis., men hvorledes han kommer til at stille sig til dette kald er nok endnu uafgjort.

Søndag den 16de Juli prædikede prof. Edw. D. Ringstad i Evanger kirke, Gjelmerviks kald. Det var et kjært besøg for menigheden og de alvorlige vidnesbyrd vil sent glemmes.

St. Creek Valley menighed, pastor Gjelmerviks kald, ombygges sin kirke isommer. Den gjøres meget større med basement under hele kirken. Omtrent alt inventar skal ogsaa faaes nyt. Det blir nu korskirke istedet for før, langkirke.

Tredag til Søndag, 7de til 8de Juli, Juli, holdt Mayville freds møde i St. Ans-gar menighed, La Moure og Dickey county, N. D., pastor D. J. Nesheims kald. Søndag den 9de indviedes menighedens nye kirke ved samfundets formand, pastor J. J. Ekse. Det var høitidsdage.

Pastor J. J. Lee havde ikke været mange uger i sit nye kald ved Radcliffe, Iowa, før han blev grundig overrasket; thi allerede den 4de Juli var han og hans en lykkelig dag, da menighederne bragte dem en spilder ny automobile til et kostende af mellem 8 a 9 hundrede dollars og en del "cash" atpaa.

Bekjendtgjørelse.

Paa indbydelse fra Niobrara Lutherse menighed, Niobrara, Neb., pastor D. J. Rundlys kald, afholder Syd Dakota freds et samtalemøde dersteds den 8de til 10de August. Samtaleemnet blir Joh. 15: 1—17. Besøgende der kommer til Running Water

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00

Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avertisementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Om nogen tørster; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Indremissionen; 6. Missionsmøde og affedsfest; 7. Er det presterne skyld? 8. Lidt mere oplysning om hospstalmissionen i Minneapolis; 9. Bertha Oline Ojala vandret hjem; 10. Hvad skal vi gjøre osv.; 11. Troen gjør stærkt; 12. Religiositet og kristendom; 13. Breven og den syge; 14. Fra arbejdsmarken; 15. Bekjendtgørelser.

vil blive mødt med skyds paa den anden side af elven. De der kommer til Niobrara vil bli mødt paa stationen.

—J. J. Skarpnefs.

—M. B. Loffesmoe.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra pastor Mortvedts menighed, Newark, Ill., vil Chicago kreds ungdomsforbund holde sit høstmøde der fra 1ste til 3die September. Program senere.

—L. J. Alvestad.

Gauges Synodes Boghandel

har paa lager en del bøger af meget godt indhold; men da disse bøger i længere tid har staaet paa hylderne i bogladen er de ikke længere til at regnes for nye og vi frembyder dem derfor til salgs til nedjat pris. Disse bøger indeholder godt kristeligt læsestof og er i saapas god forfatning at den som kjøber dem vil faa fuld værdi for sine penger, naar han tar salgsprisen i betragtning. Prisen er i mange tilfælde mindre end det halve af den oprindelige salgspris.

Disse bøger sælges kun for kontant pris.

Protestanterne i Sevennerne, fortæll. Mange høves kun i begrænset antal.

Ling \$.35

Ved Afgrundens Rand, fortælling..... .15

En Landsbyprefes Erindringer20

Martyrerne i den lutheriske Kirke..... .20

Blodvidnerne i den kristne Kirkes tre

første Aarhundreder40

Blot jeg bliver Salig (en fortælling

fra livet)65

Salighedens Bei eller Raad til de

Vakte (andagtsbog)20

Skovlijerne (en fortælling)15

Sions Harpe (aandelige sange af A.

Lraasbahl)15

Fly Ungdoms Begjæringer! Fore-

drag af Dr. C. F. W. Walther..... .10

Ved Lampefin (et udvalg af kristeli-

ge fortællinger, 384 sider)25

"Madagaskar" af Missionssekretær L.

Dahle40

(Denne bog folgtes oprindelig for

\$2.25 og er paa 397 sider.)

Gorace, en fortælling35

Nordste Bygdesagn30

Ludvig Harms Levnet20

"Långfredag", af B. Hanna20

De ti Bird, af A. J. Guhn15

Fortællinger for Folket, af A. Dahl.... .20

Alle de nævnte bøger er indbundne.

Et tillæg af 6 a 7 cents for hver bog vil strække til for post porto.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

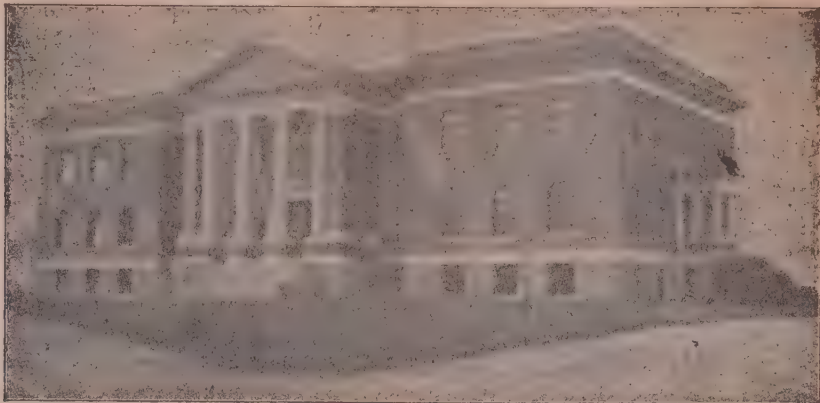
FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Carl Raugland,
President.

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkel Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne flore og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sang-lære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 33.

Lørdag den 12te August 1916.

48de Aarg.

Paa hvilken vei vandrer du?

(N. D. D.)

Svad er dit maal, himmelen eller helvede? Er du paa vei til himmelen, da siger vi tillykke paa reisen! Gud vil undervise dig og lære dig den vei, du skal vandre; og gibe dig raad med sit øie. Er du paa vei til helvede, da siger vi: stans, vend om, medens det er tid. Vi beder dig, i Kristi fted: lad dig forlige med Gud.

Hør, hvad Gud siger: "Sig til dem: Saa sandt jeg lever, siger den Herre, Herre, har jeg ikke behag i den ugudeliges død, men deri, at den ugudelige vender om fra sin vei og lever. Vender om, vender om fra eders onde veie! Thi hvorfor ville I dø?" Dette er herlige udsagn til alle tider og for alle tider, saalænge der gives syndere, der trænger til trøst og kaldes til omvendelse. Disse udsagn gjelder alle syndere, som vil frelses. Ingen synder er saa store, at de ikke kan forlades, ingen er saa bunden i syndens baand og magt at ikke Kristus kan sønderrive baandene. Gaa trøstig frem til naadestolen, du, som trykkes af syndebyrden; Gud vil at du skal leve og ikke dø.

"Vender om og lader af fra alle eders overtrædelser," siger Gud. Den, som om-

vender sig undgaar dommen og frier sin sjæl gennem naaden.

Paulus vidner derom sigende: "Efter at Gud da har baaret over med bankundigheids tider, hyder han nu menneffene, at de allesammen allestedes skal omvende sig." Gud har baaret over i taalmodighed med dig, du synder, som hidindtil har staaet imod hans kald. Vil du endnu staa imod? Endnu giver han dig anledning til omvendelse; thi endnu er dommens dag ikke kommen; men din dødsdag er nær og efter døden gives ikke mere tid. Idag er naadens tid. Idag maa du forandre dit sind, idag maa du forskaffe dig et nyt hjerte og en ny aand, imorgen kan det være forsent. "Kom derfor ihu, siger Herren, hvorledes du har lært og hørt, og tag vare paa det og omvend dig! men hvis ikke, kommer jeg snart over dig og vil stride mod dig med min munds sverd, og vil flytte din ljustage fra sit sted."

Din vilje maa blive omvendt. Du maa komme dertil, at du vil omvende dig just nu, ikke imorgen, men denne time. Paa hvad maade sker det? "Ved hjertelig at kjende, føle, fortryde og hade sine begangne synder, ja

al sin synlige naturs banart, inderlig længes efter Guds naade i Kristus, og alvorlig faa i finde at forbedre sit levnet." "Den ugudelige forlade sin vej og den uretfærdige sine tanker og ombende sig til Herren, saa skal han forbarne sig over ham, og til vor Gud, thi han skal mangfoldig forlade." Du maa forlade syndens vej, giv affald paa syndige og egoistiske tanker. Du maa vende dig til Gud med bøn om forladelse for Kristi skyld, bede om forladelse for arvesynden, gjernings-synden, og om at blive løst fra alle synde-baand. "Og saa nu, siger Herren, vender om til mig med hele eders hjerte og med faste og med graad og med jammerklage, og sønderriber eders hjertes og ikke eders klæder, og vender om til Herren, eders Gud! Thi han er naadig og barmhjertig, langmodig og rig paa miskundhed." Det ydre sken af bødferdighed er ikke nok. Gud vil at hjertets haardhed skal brydes, og syndens dække, som adskiller hjertet fra Gud, sønderrives, og dette kan visjelig ikke ske uden smerte.

De troende, som staar i naaden, maa daglig omvende sig til Gud om de ikke skal falde ud af naaden. Jeg tror, at den troende vil med tiden falde ud af naadestanden, dersom han ikke daglig angret sine forrige synder og endnu vedhængende fejl, afbeder dem hos Gud i Jesu navn, og stræber at døde alle lysier.

Omvendelsen sker ved den Helligaand. "Jeg vil udgyde over dem naadens og bønnens Ånd, og de skulle skue hen til mig, som de have gjenemstunget." Naadens Ånd, som meddeler Guds naade til den bødferdige. Bønnens Ånd, som bringer dem, som har modtaget naaden, i bønnens samfund med Gud. Den gjenemstungne har forhvervet naaden.

Den Helligaands kraft aabenbarer sig i evangeliets prædiken, ved at overbevise verden om, at den er affalden fra Gud, henfalden til Guds brede og fortabelse. Om, at der gives en i Kristus, for syndere, aabenbarer retfærdiggjørende og helliggjørende, Guds retfærdighed. Den Helligaand overbeviser verden om dom, hvori retfærdighe-

dens feier over synden er fuldendt. Omvendelsen er altsaa en gave fra Gud.

For at kunne modtage den Helligaands gave og blive født paany, maa hjertet være ret for Gud, oprigtig og uden søg. Dette virkes af den vækkende naade, om mennesket ikke staar den imod. Vi er ikke delagtig i Kristi liv saa længe hjertet hænger ved verden. Der maa siges farvel til verdens væsen, om man vil blive delagtig i Guds natur.

Omvendelsen kjendes paa sine frugter. Døberen Johannes siger: "Vær derfor frugt som er omvendelsen værdig."

Alle omvendte mennesker er klædt i lynd. Alle omvendte og troende mennesker er klædt i Kristi retfærdighed.

Alle omvendte, vantro mennesker vandrer paa den brede vej, som fører til fortabelse. Alle omvendte og troende vandrer paa den smale vej, som fører til livet.

Paa hvilken vej vandrer du? Svad er dit maal, himmelen eller helvede.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, AUGUST 20.

Unutilized Forces in the Church.

1. Scripture lesson: Matt. 20: 6-7.
2. Introductory. There are idlers in every church, some from choice, but most because of lack of opportunity or failure to note and grasp opportunities as they arise. One of the objects of a young people's society is to gather, train, and utilize the forces of the church among the young people. This is therefore a very practical topic, which presents another opportunity for the young people to help solve one of the problems of our churches, that of utilizing the forces that are now wasted.
3. Who are the idlers of the church? All those men and women who are not engaged in some work for the promotion of the kingdom of God within the congregation. There are especially two classes—

idlers by choice and idlers by circumstances.

4. What shall be done to them?

(a) Bring them to Christ.

(b) Give them a vision of the work to be done and inculcate in them a sense of their own individual responsibility.

(c) Train them for some particular work in the congregation.

(d) Give them some work to do. There is abundant work in every congregation, small as well as large, for work in the Sunday school and various organizations within the congregation.

5. What have we as young people's society done for the idlers in our congregation? What can we do? What will we do?

Søndag 20de August.

Math. 20: 6—7.

Ubenyttede kræfter i kirken.

Det er ikke det vanskeligste at faa, en tilhører skare, en tilhører kirke. Der er gjerne dem som er fornøjet med det. Har de en nogenlunde bra forsamling, faa drar de deraf den slutning, at enten maa de selv være nok-faa bra prædikanter, eller faa maa folk være bra folk. Det kan gjerne være sandt begge dele, og det kan gjerne være usandt og. Det er baade glædeligt og opmuntrende at se store forsamlinger gaa og høre Guds ord. Det skal nok de folk ha belysning af. Men der er noget som er vanskeligere at faa til end at faa tilhørere. Det er at faa arbejdere og udnytte alle evner og kræfter og sætte dem i brug,—det er en vanskeligere opgave. Maalet maa dog altid være det at faa en arbeids-menighed.

Hvorfor er der saamange lediggjængere i kirken? Saamange som ikke er i virksomhed? Saamange gaver som staar ledige paa torvet? Er der ikke nok at bestille i vingaarden kanste? Jo, der er der nok at gjøre. Hovedsagen hvorfor mange er ledige er uden-

tvil den, at disse folk er mere interesseret i det som foregaar paa torvet end det som foregaar i vingaarden. Paa torvet er der jo trafik. Der er mange folk at træffe, og der er jo dem som har en saadan lyst til at snakke om alt og alle. Nei om disse snakkesalige vilde gjøre noget i vingaarden hellere end at snakke bort tiden. Gvilken belysning for kirken om alle "ledige" havde noget godt at bestille. Paa torvet er der jo ogsaa meget at se. Nysgjerrigheden er jo betydelig sterk i menneskenaturen, og at høre og se det som titter sanserne, jo det har folk baade tid og kræfter til. Men hvordan ryktes vingaarden? Ja det er presternes gjerning. Kanste vi. Men er det bare dem som skal arbejde og nedlægge sin kraft? Nei, ven. Gvert et lem i kirken, som har sansers og lemmers brug og som har naaet saapas alder, at de kan gjøre noget, skal være i virksomhed af nogen art.

Hvordan kan disse ledige kræfter udnyttes? Det er svært at tænke paa, hvormegen kraft der bruges til ugavn i verden, og det af kirkens hørn. Tænk om den største del kunde bli udnyttet i vingaarden. Hvordan skal vi faa fat i disse evner og kræfter? Vi faar be Jesus gaa og snakke alvorlig med dem. Men siger nogen, jeg kan ikke engang be. Nu, du faar lægge ogsaa den sag frem for Jesus da.

Men dernæst maa vi som siger vi tror paa Jesus og som arbejder, vi faar ta os en tur paa torvpladsen og snakke alvorlig og inderlig og kjærligt med nogen af de "ledige." Sæt om vi kunde faa nogen i samtale, hvad da? Vi kunde kanske faa de "ledige" til selv at gi sin grund, hvorfor de ikke arbejder i vingaarden.

Kanste vi mangler den rette administrative evne til at faa evnerne i virksomhed. Vi ved nok altfor vel, hvorfor mange ikke er arbejdere, selv om de nu og da er tilhørere. De har desværre ikke hjertet i denne gjerning, og derfor er lykten borte. Lad dig hverve af Jesus til en arbejder, kjære unge ven.

—Wick.

Om ungdomsstevnet i Scandia.

(Af Palmer Anderson, sekr.)

Saa er det store stevne forbi og ungdomsforbundet er bleven en virkelighed. Det var en i sandhed mindeværdig begivenhed og med den begynder et nyt og herligt kapitel i ungdomsarbejdets udvikling i Alberta. Sjel-den har vel nogen organisation kommet istand under gunstigere omstændigheder end denne. Veiret var efter bedste ønske. En stor folkefestare, de fleste af dem besøgende ungdommer fra andre menigheder, fyldte kirken under hele mødet. Mange præster og profesorer ved sin tilstedeværelse og deltagelse bidrog til stevnets heldige udfald. En enhedens og begejstringens aand raadet, og alt foregik i den skønneste harmoni.

Allerede Lørdag formiddag begyndte folk at samle sig. Selvt var det sangkor som mødte frem for at indøve sange til festen.

Stevnet aabnedes kl. 2 paa eftermiddag. Efter andagt af pastor Souglund og sang af forsamlingen holdt prof. dr. Bruce indledningsprædiken over teksten: "Din vilje ske." Det var et alvorligt formaningsord især til de unge om personlig at undertaste sig Guds vilje og adlyde hans naadefald. Han pegte ogsaa paa hvor nødvendigt det var at anvende dette store princip i ungdomsarbeidet forat det kunde bli til varig nytte og velsignelse.

Caspar Østrum, formand for den lokale forening, hilset velkommen paa foreningens vegne og søiede dertil nogle bibelvers og en begjæring om at det vordende forbund maatte bygges paa Guds ord og indvies til hans tjeneste.

Pastor Tatland takket hjertelig for velkomsthilsenen og udtrykte sin glæde over at saa mange havde vist sin interesse for sagen ved at komme til festen. Det øvrige program bestod af kvartettsange, en solosang af Miss Petri, samt en læsning af prof. Solheim.

Aftensmødet kl. 7:30.

Prof. Solheim havde ledelsen af mødet og holdt en kort prædiken over "lovens forbandelse og evangeliets frihed." Han paa-

pegte, at den ved naaden frigjorte sjæl er befriet fra alle tvangens baand og gives anledning til en herligere og mere udvidet tjeneste. Kjærlighedens milde tvang er den kristnes drivkraft. Den kristne spørger ikke: Hvad burde jeg gjøre? men: Hvad faar jeg gjøre? Og kun naar Glandens kraft ansporer arbeidet kan vi bli værdifulde i Herrens øine og bort arbejde faa varige resultater.

Derefter blev anledningen fri for enhver at bede og aflægge vidnesbyrd. Mange baade af yngre og ældre deltog og der tilbragtes en meget hyggelig stund.

Søndags formiddag.

Forsamlingen sang til aabningspsalme: "Min sjæl lov Herren," hvorpaa pastor Hansson holdt andagt. En solo sang af Miss Ellingson og en kvartet sang, blev ogsaa sunget.

Prof. Stolee holdt derpaa missionsprædiken. Teksten var Joh. 12: 20—23, som handlet om den begivenhed som fandt sted Palme søndags aften, da en del græcere kom til Jilip og bad om at faa se Jesus. Jilips forundring var stor og han samraadte sig med Andreas. Følgen blev at de ledet hedningerne til Jesus. Jrelserens glæde fandt udtryk i disse ord: "Nu er timen kommen at menneskenes Søn skal herliggjøres. Denne fortælling anvendtes paa nutidens kristne ved en alvorlig paamindelse om hedningernes trang til at se Jesus og bort ansvar at føre dem did. Derpaa skildret han for dem tilstanden i Madagaskar og sin virken derude. Det, som mest stod til hinder for arbeidet var de indfødtes overtro og mange grusomme skikke. Dog tiltrods for de triste forhold og mørke oplevelser kunde han ogsaa fortælle om de glædelige forandringer som havde indtraadt og den triumf, som evangeliet har bundet ogsaa blandt disse folk. Efter affyngelsen af en psalme blev der nadbergang. En skare, baade af yngre og ældre, benyttet anledningen at gaa til Herrens bord.

Søndags eftermiddag.

Dette var ubetinget glædesprogrammet af hele stevnet, kirken kunde aldeles ikke rumme den store folkefestare. Til al lykke var dog

veiret prægtigt. Man samlet sig derfor en folkehob paa henimod 600 i den stiggefulde skoglund udenfor kirken og lyttet til et indholdsrigt og veksellende program. Festen bestod væsentlig af sang. Miss Judith Ellingson og Miss Nellie Fosse underholdt alle med sine vakre solosange. Ogsaa bør nævnes flere kvartetter samt forsang af besøgende for fra Camrose og Donalda. Speciel omtale fortjener dog det samlede kor under ledelse af prof. Solheim. Det var nok til at tænde begejstringens gjød i hvemsomhelst at lytte til den brujende sang som strømmed ud fra ca. 60 ungdommelige forsangere. Stor tak skyldes prof. Solheim for det flittige stræb han har lagt i indøvelsen af dette kor. Og dette er kun en begyndelse. Ved vort næste stævne haaber vi at udrette endnu mer paa sangens omraade.

* Den literære del bestod af to essays. Den ene af Jøer Finseth, Vardo, handlede om ungdommens opgaver og idealer. Den anden af Miss Carrie Oluffson, Edberg, holdt frem moralsk mod eller modet til at lide for idealers skyld som den ædleste af alle dyder. Festtalen holdtes af prof. dr. Bruce. Hans emne var "The Call of the Hour." Han indledet ved at hentyde til den militære tidsaand, hvori vi lever, og de mange tilraab som gøres for at hverve frivillige i den Canadiske hær. Han anvendte dette paa det aandelige og mindet om Guds kald og om nødvendigheden at hverve sig i hans seierlige armee. Han mindet om at der er aandelige kampe at kæmpe med aandelige vaaben. Og slagmarken er vort eget hjerte. At kæmpe for Gud og ens egen kristelige overbevisning om sandhed og ret fordrer større tapperhed end den som daglig fremstilles paa slagmarkerne i Europa. Tilslut pegte han paa den løn, som blir den fristne stridsmand til del i timelig faabel som i aandelig henseende.

Søndag aften kl. 8 gav "Nordlyset," steds ungdomsförening, fri koncert i kirken. Programmet var af blandet musikalisk og literært indhold. Der var forsang, soloer, tostemmig, trestemmig og firestemmig sang, trombone og cornet soloer, deklamationer

samt en biografisk skildring af dr. Grebseft, Labradormissionæren. Koncerten var i alle henseender vellykket.

Mandags formiddag.

Mødet aabnedes kl. 10 med andagt og sang af forsamlingen. Derpaa fulgte korte taler og oplæsninger af essays. Knut Neset fra Camrose College optog den aandelige side af foreningsarbeidet og Palmer Anderson nødvendigheden af kristelige ungdomsföreninger. Torfel Bispe, student fra St. Olaf holdt en kort tale over emnet: "Knowledge as Related to Christian Education." Flere kvartetsange blev ogsaa sunget. Tilslut førte prof. Davit tanken over paa forbundets omraade og talte over emnet: "Hvorfor stifte et fælles forbund?" Professorens gift tilbunds i sagen paa sin sædvanlige greie maade og bevisste ikke bare at et forbund trængtes men ogsaa at mulighederne var store for at danne et fælles forbund. Efter foredraget gjorde prof. Solheim et forslag om at danne et fælles forbund. Forslaget blev enstemmig antaget.

Mandags eftermiddag kl. 2.

Efter andagten oplæstes to hilsener, en fra pastor Westphal og den anden fra pastor B. Anderson. Sekretæren blev paalagt at overbringe forsamlingens tak og gjenhilsen. Formanden, pastor Jøatland, oplæste dernæst udkastet til konstitution hvilket saa blev stemt over paragrafvis. Titelen foraarjaget en del diskussion. Flere vilde at ordet "nord" skulde stryges og ikke indskrænke forbundet til nogen enkelt nationalitet. Det blev dog alligevel besluttet, at lade titelen staa uforandret. Forøvrigt gift alt fredeligt for sig og forbundet kom istand uden misforstaaelse eller nogen- somhelst strid. Følgende bestryelse valgtes:

President—Pastor Jøatland, Camrose.

Vicepresident—Peter Stolee, Donalda.

Kassierer—Caspar Strum, Scandia.

Sekretær—Palmer Anderson, Scandia.

Mandags aften kl. 7:30.

Deffe var slutningsmødet og som saadant viedes det til sang, bøn og taksigelse. Underlig og gripende var de afskedsord som lyd fra prof. Bruce, prof. Stolee, pastor Ellings-

son, pastor Fostvedt og prof. Solheim, i hvilke de takket for hyggeligt samvær, gjæstfrit ophold og lagde os ogsaa alvorligt paa hjerte bort ansvar ligeoverfor det nylig dannede forbund. Mange vidnesbyrd afslagdes og mange bønner opsteg til Gud om hans velsignelse over det begyndte arbejde og over vor kirke og ungdom. Det var en høitidelig stund som sent vil glemmes og den stemning som gav sig saa tydelig tilkjende vil sikerlig spores i vort forbunds arbejde.

Følgende er en liste af besøgende præster og professorer: Prof. dr. Bruce, Red Wing Seminar; prof. Stolee, Forenede Kirkes Seminar; prof. Vabik, Camrose; pastor. Carlson, Minneapolis; pastor Hansen, Wifing, Alta.; pastor Soughund, Provost, Alta.; pastor Adriansen, Provost, Alta.; pastor Fostvedt, Betastivin, Alta.; pastor Ellingson, Camrose; pastor Jatland, Camrose; prof. Solheim, Camrose.

Missionsbuen

De frelstes høstfang.

Dybt helder aaret i dets gang
Snart ødes eng og lund;
Farvel med al din lyst og sang,
Du forte sommerstund.

Snart sukker vinterstormens røst,
Alt visner og forgaar!
Lad visne kun—jeg ved den trøst,
Som lige fuldt bestaar.

Lad solen førte af sin vei,
Og natten vokse til,
Guds almagtsarm forkortes ei,
Sans visdom ei gaar vild.

Lad gulne hvert et blad paa kvist,
Lad falme hvert et straa!
Guds kærlighed jeg ved forvist,
Omiskiftes ikke saa.

Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,
Naar øde mark staar hvid.
Sint frydefor fra Betlehem
Forstummer ingen tid.

Jeg ved, hvor haabet grønnes da,
Naar alting falmer her.
Min Frelfers træ paa Golgatha
En evig krone bær.

Lad synke kun med løvets fald
Hver markens blomst i rad,
Min tro paa ham bevare skal
Sit friske hjerteblad.

Han lober mig en evig vaar
Trods vinterstorm og død;
Thi livet frem af graven gaar,
Som Kristus gjennembrød.

Pligtsølelsens magt.

Af W. F. Farar.

Af Kristi dybe og inderlige kærligheds
rod udspringer der en blomst, som vi vil be-
nævne pligtsølelsens magt.

Hvad vinder man ved at adlyde pligtens
bud?

Man vinder alt, hvad høit og stort men-
neskehedens historie har at opvise. Pligten
har været drivhjælen til al ophøiet handling,
båret ledestjernen i hver en Guds tjeners liv.

Det var pligten, som gav Josef kraft til
i uskyldens og kyskhedens navn at tilbagevise
fristelsen.

Det var pligten, som drev Moses til at ud-
fætte sig for et avindsygt knur og uskyldighed.

Det var pligten, som gav den fattige
hyrde mod til for sit folks skyld at optræde
imod kæmpen Goliath og—for at beskytte
sin hjord—at gaa mod løven og bjørnen.

Det var pligtsølelsen, som fik Elias til at
trods den vilde afgudsdyrkelse, og Johannes
den døber til at sige den usædelige konge
sandheden.

Det var pligtsølelsen, som gav Paulus
kraft til midt i sygdom og sult, midt under
spot og haan, under flibrud og stening, den

hele tid at prædike Kristus, lige fra Antiochia til Syrien og fra Syrien til Rom.

Det var pligtsølsen, som indgav de kristne mod til ligesom Scævola uforfærdet at stifte haanden i ildens fortærende flamme.

Det var pligtsølsen, som gjorde at kirkefaderen Ambrosius dristede sig til at optræde imod den mægtige Theodosius og forbyde ham at gaa ind i Milanos kirke, fordi hans hænder var røde af det blod som havde flydt under myrderierne i Thessalonika.

Det var pligtsølsen, som bragte Ludvig den hellige til at drage fra Frankrige for at dø under Tunis mure.

Det var pligtsølsen, som ildnede den fattige munk, Martin Luther, og gav ham mod til at udsligne sit angreb paa pavemagten, trodse den ugudelige pape og en overtroiff keiser.

Det var pligtsølsen, som holdt Franz Xavier oppe, da han kæmpede under den troppiske solfs hede, og da han laa døende paa den enlige strandbred.

Det var pligtsølsen, som drev John Howard til at undersøge det ene fængsel efter det andet for at trænge rigtig ind i elendighedens mørkeste dyb og maale fortvilelsens afgrunde.

Det var pligtsølsen, som fik den russiske slave til at kaste sig midt ind iblandt ulvene for at redde sin herres hørn.

Det var pligtsølsen, som bragte den amerikanske rorgjænger til at blive ved roret, indtil han var næsten faldet, og fartøiet laa trygt i havn.

Za, behøver vi vel at sige mere?

Alt, hvad vi her har omtalt, er beundringsværdig daad, og det er vel muligt, at ingen af os faar udføre slike bedrifter, eller at vi i det afgjørende øieblik ikke vilde kunne bestaa prøven. Men lydigheid imod pligtens bud beror ikke paa menneskenes bifald og beundring; og dersom vi kun holder frem for os

—En ædel gjernings stille værd,

Dg ei en bifaldslarm, hvoraf den sølges,
Dg som af menneskene kaldes ære—

faa vil vi, og det hver eneste dag øve os i ting, som kanke nok verden ikke ser og ikke agter paa, men som i Guds øine ikke er mindre betydningsfulde end de mest iøinesfaldende. Thi Gud dømmer os ikke efter den eller den handling, men efter hvad vi er, og efter vor viljes beskaffenhed. Vor pligt kan vi gjøre i alle mulige livsforhold, ligesom soldaten, der selv indenfor kasernens mure kan være et forbillede for sine kamerater, eller som den læge, der ved nattetider springer op af sin seng for at ile den lidende menneskehed tilhjælp, og som pleier den fattige husmandskone med den samme iver og utrættelighed, hvormed han tilser fyrsten og hans hus, eller som den prædikant, der i en affides landsbygd arbejder uførtroddent, ydmygt og tilfreds i den fjerntliggende krog af vingaarden, hvor Gud har sat ham til at virke, eller som udøver af hvilken som helst livsstilling, den højeste som den laveste. At gjøre vor pligt skal være vort livs ideal.

Kinamissionen

St. Paul, 29de Juli, 1916.

Hermed sendes en del efterretninger fra Kina—fra vort felt.

Pastor Stockstad skriver: "Det er stille overalt nu. Avlingen er middels god og madvarerne billigere end de har været paa flere aar."

"Bed Chiengo (pige højskolen) har vi nu bygget huse for alle lærerne at bo i. Vi venter, at dormitoriets spisesal og kjøkken vil være færdige til jubilæumsfesten. Noget mere magter vi ikke at gjøre med de midler vi har at raade over."

Dette var skrevet før Gauges Synodes bestemmelse var kommet dem ihænde. Nu vil man fortsætte arbeidet og opføre hovedbygningen med det første.

Det glæder os imidlertid meget at man er kommen saa langt med arbeidet. Det er sandt, baade med hensyn til Gauges Synodes

offerbillighed, saavel som missionærernes ihærdighed, at "god vilje trækker tunge læs." Maa Gud fremdeles velsigne vor virksomhed paa begge sider af jorden.

"Pastor Trygstad er paa missionsreise i Paotang distrikt."

"Arbeidet ved vore skoler gaar godt."

"Pastor Liang er fremdeles syg. Liu Chong-sen (theol. kandidat) er sendt derop for at hjælpe til med arbeidet."

Lad os bede for pastor Liang. Han er en flink arbejder og en inderlig kristen. Vi synes ikke vi har raad til at miste nogen nu, da arbeidet udvides og arbejderne er faa. Dog ske Guds vilje! Der høier vi os i ærbødighed og lydhed og siger Faderen tak for alle ting.

Mrs. Zie og Mrs. Olson skriver fra Tai-pingtien: "Yeh-ta-heh har faat hjemlob. Han blev begravet paa sin 80 aars fødselsdag."

Yeh har været kristen i mange aar. Hans søn er evangelist.

"Lærer Chang-pin-San er død."

Jeg haaber at ogsaa han fik gaa ind til Gud af naade.

"Evangelist Tai døde hastigt. Han prædikede Søndags aften og døde udpaa nat-ten. Det var et stort tab for missionen. Tai var en alvorlig kristen og dygtig arbejder."

Sidste sommer var han med mig paa en missionsreise i 6 uger, og vi gik over 400 mil, mest tilfods, og smaltede tidlig og sent om Guds frelsesplan med den enkelte og med Kinas folk. Da lærte jeg ham at kjende som en ellselig og begavet ung mand. Jeg saa ham baade i onde og gode dage, da vi led mangel paa mad og herberge og naar vi havde i overskud ved de riges borde. Han klagede aldrig over lidelserne og blev ikke opblæst af den ros han fik.

Det var altid godt at høre ham tale til opbyggelse. Det var noget saa mildt og tiltalende ved hans fremstilling. Men han talte alvorligt til de vantro hedninger.

Evangelist Tai sørges over af moder, hustru, børn og en stor flok kristne og hedninger.

Det gaar altid bedst naar Gud raa'r, og saa takker vi for det.

Paa den Norffe Synodes missionsfelt har man havt besøg af røverne. Det er at haabe, at missionærerne kom ud af byerne før røverne kom ind.

Pastor Thorson, som er stationeret i Kuang-Shan, var paa vei til Kuang-Cheo, hvor pastor Larson er stationeret. Men pastor Larson havde forladt byen paagrund af røverne. Pastor og Mrs. Mason af China Inland Mission, som ogsaa arbejder i Kuang-Cheo var da ogsaa paa flugt. Kristne venner i en landsby havde taget sig af dem.

Imidlertid er der en røverbande i distriktet mellem Chi Kungshan og Kuangshan-Kuangcheo. I disse fjelddistrikter er der altid røvere. Jaar de anledning saa sværmer de som bierne paa forsommeren.

Saaer vi faar høre snart fra vore børn paa Chitungshan at missionærerne er bevareret. De behøver alle den ældgamle Gud med de evige arme.

—C. W. L.

Brev fra pastor B. Anderson

til Hanges Synodes aarsmøde.

En inderlig hjærlig hilsen fra ovenstrogen til den i sandhed ellsede og ærede Hanges Synode, samlet til aarsmøde i disse dage! Vor Herre Jesu Kristi naade, Guds hjærlighed og den Sælligaands samfund fylde hjerterne med lys, liv og kraft fra det høie. "Gud er kjærlighed, og hvo der bliver i kjærlighed, bliver i Gud og Gud i ham." Jaar Gud virkelig ved sit ord og sin Mands kraft bo i vore hjerter, da først kan vi blive "brændende i aanden til at tjene Herren." "Kjærligheden tvinger." Salige tvang at "smage og se at Herren er god." Kan vi da andet end elske hverandre, og søge at overvinde det onde med det gode, da skulde mange onde svinde saar blive helbredet som ellers er ulægelige; da skulde der blive bod og opgjør som om Herren stod synlig midt iblandt os som raadgiver, mægler og dommer; da skulde vel manges taarer rinde, og mange hænder

indrækkes med bøn om tilgivelse. Men vi har jo hans ord i hans bog, deri er han og taler til os om alt, hvad vi skal tro og gjøre. Naar vi hører hans ord hører vi ham selv, og saa bør det have samme magt og virkning paa hjerterne som om han stod synlig iblandt os og talte, og det blir herligt at erfare og se, at "Guds ord er som ild, og som en hammer der sønderknuser klipper." Og saa er de "særlige som hører Guds ord og bevare det," i lydhige, bødferdige og troende hjerter. Videre siger den kjære Jesus: "Svo der gjør min Faders vilje som er i himlene, han er min broder og søster og moder." Underfulde kjærlighed, som maner til selvprøvelse, om vi elsker ham som har elsket os først med evig kjærlighed, og gibet os sit eksempel til efterfølgelse. Se Joh. 13 med flere steder. Se endelig Matt. 5: 44—48: "Forlad, saa skal eder forlades igjen," er Jesu eksempel og lære. Men her sætter satan og Adam et:

"Men dit kjæreste jeg—og din ære—
Det kan du ei slippe,"—saa blir det i mangt
For os—o saa kroget og broget og trangt
At elske, som Jesus har elsket.

Tænk, satan forsøger jo alt, han formaar
At udslukke kjærligheds flammen,
Og gjøre os atter til adspredte saar,
Som jeg for hverandre vil flamme,
Se saa kan vi miste det bedste paa jord,
Naar der ei er enighed efter Guds ord,
Har djævelen spillet alt bundet.

Saa raader jeg eder i søffende kjær:
Bogt eder for djævelens snare!
O, lær af vor Frelser, og bed ham kjær
I kjærlighed os at bevare!
Fra had og partiskhed bevares vi saa
Naar vi i vor Frelseres fodspor vil gaa
Og elske som han haver elsket."

Enhver paa den sande ombendelses vei
han saar nok erfare at der blir strid imellem
det gamle og ny menneske, det er mellem kjød-
det og aanden, og den maa fortsættes til dø-
den. Uden strid ingen seier, uden seier ingen
trone. Mange er svært til kristne i det før-

ste følelsesliv; det er let at følge med strøm-
men, men mod strømmen af djævelen, verden
og kjødets, det blir noget andet. Af, da er det
mange, som lægger aarerne ind, det er, de
standser i løbet, ophører med striden. Saa
gif det med "mange som paa veien bar," og
værst for dem som stoler paa at de blev krist-
ne ved den første rørelse og følelse, thi at
stride hører trældene til, men ikke de fri.

Saa gaar det naar man fra sin bogt vil træde
Og vender sind og hu til verdens glæde,
Da bliver snart forfaltet mer og mer
Det rene sind hvorefter Jesus ser.

Na, al den "giften i tidens veir og vind
som truer at røbe os livet."

Samfundets aarsmøder har altid stor
betydning, og sætter dybe merker efter sig i
alle ærlig, oprigtig, kristelig interesserede i
samfundets stilling og virksomhed; men det
aarsmøde som nu er samlet i Ned Wing,
hvor de forud bestemte vigtige jager skal dis-
kuteres, tildannes, tilstemmes, eller — mod-
stemmes. Sande kristne, lærde sam læg, kan
habe delte meninger om mange ting her i ud-
lændigheden, men aldrig delte sind og hjerter
hvis de er Gud Faders børn i Jesus. De fri-
stes, men her med og for hverandre, "frelst os
fra det onde." Saa er alle en i Jesus Kri-
stus. Lad det ikke hede til nogen i Gauges
samfund: "Svi hører jeg dette om eder" osv.
Lad skriften forklare skriften, saa blir der ikke
rum for stridende partier til flade for Guds
riges best i os og blandt os i alle samfund.
En aandsdaab, det trænger vor kirke just nu,
Med Mandsfyldte vidner, o kom det ihu,
Guldt enig for tronen at træde. Luk. 11:
9—10.

Saa var det et par ord om forklarings-
bog. S. H. Sverdrups forklaring var almin-
delig indført i nordland, og de foreldre med
børn som kom derfra hid til Alberta havde den
med. Jakob Sverdrups udtog af hans fa-
ders, den er den brugelige her, nu trykt og
faaes i den Forenede Kirkes boghandel; men
den kritiseres, mange seilr paaviset. Sa vi
kan kritisere, kom nu med en forklaringsbog
som staar over al kritisk? Na, maatte vi alle

Lære at kritisere os selv! Viser ikke Sverdrups bog veien til frelse og salighed? Og saa er der flere hundrede bibelsprog; disse er da vel uden feiler? Man venter vel ikke at barnet skal være sin egen lærer; nei, det der først kommer an paa er gudfrygtige hjem, hvor det er forældrenes opgave og hjerter at opdrage sine børn i gudsfrøgt med kristelig undervisning og selv levere kristenlivet slig, at det de hygger med den ene haand ikke rives ned med den anden. Dernæst gudfrygtige, erfarne, troende skolelærere som ikke pranger med tør moral, men øser af livets kilde, alt i passende maal for barnets fatteevne. Nu kommer presten som skal forberede de unge til konfirmationen. Nu kræves det at han er en hyrde efter Guds sind, som selv er i Guds skole, og forstaar at lede de unge med de gamle til de grønne enge og til hvileens bande." Sjælen maa have himmelsk føde. Saadan bør det være i den kristne kirke. Det modsatte er tilfældet i sløve, gudløse hjem med lærere og prester ligesindet, men alle ere dyrefødt indsluttet i de kristnes forbøn, vi er alle af et blod.

Medfølgende brev til Hauges Synodes aarsmøde, en samling af præster og lægmænd, maa ikke betragtes som om jeg gamle, ulærde usling vil optræde som den, der vil lære eder, da I alle forstaar alt langt bedre end jeg. Men I maa undskylde det gamle barn ved grændsefloden. Om end taabelig som et barn, vil jeg dog gjerne være med i det høivigtige arbejde at samle gløderne sammen, saa Guds kjærligheds ild i hjerterne maatte blive en stormagt i broderkjærligheden til fælles enigt samvirke. Glem ikke bønmemødet paa salen i Jerusalem, og den derpaa følgende underfulde dag. Den kristne kirke er arvtager, og til den hedder det: Gjør du ligesaa." Herren er nær!

Hermed en broderkjærlig hilsen fra en mod støvet ludende. Kom mig ihu i eders bønner! —B. Anderson.

N. B.—Dette brev kom mig først i hænde en tid efter aarsmødet. —J. J. Ekse.

Ridt fra en synodepræst.

Philips, S. D., 1ste August, 1916.

Idet jeg sender min kontingent for bladet, vil jeg ogsaa saa sagt en tak for godt samvær.

Herrens velsignelse over vort kirkearbejde er saa aabenbar, at de iblandt os som ei kan se og erkjende dette maa mangle noget, som de som kristne burde besidde. Saa synes jeg ialfald.

Som præst kan jeg neppe tale med erfaringens autoritet, men min erfaring som en arbejder i menigheden baade før—medens jeg var lærer, og siden jeg blev præst—har overbevist mig om, at partierne inden den norsk lutheriske kirke i dette land, har baaret rige frugter for kjødets. Det er kommet til—synes paa saa mange maader og har altid vist sig som en stor hindring for manges ombendelse til Gud saavel som en hemsko paa vore indremissionsmarker.

Da dr. S. G. Stub, paa vort aarsmøde i Glenwood menighed (Iowa distrikt, 1912), udtalte disse ord: Af Herren er dette skeet og det er underligt for vore pine, var det vist saa, om nogen, af de tilstedeværende, som ei af hjertet erkjendte denne sandhed. Det at de tre samfund nu er naaet saa langt, til trods for al modstand, beviser noksom at foreningsagen er Herrens egen sag. Over dette maa den troende kristen glæde sig og takke Gud, som har høiet det skilte sammen.

Men nu gjelder det at de troende fremdeles ligger foran naadetronen med bøn og begjering om, at de, som ser fare for troelivets i et stort samfund, saavel som dem der mener at foreningen ifter paa sandhedens bekræftning, maa saa pinene opladt, saa at ogsaa de maa se at "dette er skeet af Herrens underlige naade," og ikke af mennesker, og blive med, og lægge den kraft Gud har givet dem ind i arbeidet fra nu af. Naar alle troende Guds børn endrægtig beder derom vil der ingen spaltning blive. Naar, som tilfældet er at vi er enige i den bekjendende tro, da bliver partier ligestillet med kjødets gerninger (Gal. 5: 20.) Meget afhænger af de tro-

endes inderlige bønner. De som af en eller anden grund er imod foreningen—sammenlutningen—kan vel have lidt vanskeligt for at bede med tro og tillid, og af hjertet at sje dette til: din vilje ske, ikke min.

Det nye samfund vil neppe faa nogen myndighed over arbeidet i Lokalsamfundet saasandt som arbeidet udføres efter Guds ords regel. Men paa den anden side tror jeg at de forskjellige naadegaver i menigheden faar komme til sin ret. Naar Herren selv er vingaarmand er der vist ingen fare for at en eneje frugtbaerende gren bliver afskaaren. Skulde dette hende, at de som ere vise i egne øine, maatte hdmge sig i støvet for Gud, saa blir jo dette til deres "virkelige" frelse. For det godes fremveft: Gud alene æren.

Erhødigst,

—S. J. Stormo.

Ridt fra reisen.

Da mange har fortalt, at de læste mine reiseberetninger ifjor sommer med stor interesse og jeg ogsaa ifommer har faaet flere anmodninger om at skrive lidt om mine reiser omkring i samfundet, vil jeg atter igjen bede om plads i Budebæren for "Ridt fra reisen."

Om den reise som min hustru og jeg foretog lige før aarsmødet kunde der være adskilligt at skrive om, men da den var af en privat art skal jeg ikke sige meget om den. Der var meget interessant og belærende at se paa alle omraader hvor vi reiste og jeg saa og lærte meget som vil være af betydning for mit fremtidige virke, hvor det end blir. Vi havde saa liden tid til vor raadighed, at vi ikke kunde tage den fornødne tid til at besøge os paa de forskjellige steder vi besøgte. Vi havde kun to uger, nemlig, til at besøge Toronto, Canada, Niagara Falls, Buffalo, New York, Philadelphia og Washington, og saa megen tid burde vi have havt til at anvende i de tre sidstnævnte verdensbyer alene; thi i disse byer er der saa meget af historisk, literær, videnskabelig og kirkelig interesse at man meget fordelagtigt kan anvende sin tid i dem. Paa

andreisen ordnede vi det saaledes at vi reiste kun om dagen, saa vi kunde saa se landskabet som vi reiste igjennem, men naar vi reiste tilbage maatte vi ile afsted saa fort toget kunde gaa for at naa frem til aarsmødet. Vi forlod New York den 1ste Juni og kom hjem om morgenen den 14de til mødets aabning. Sovebemaalet for vor reise var jo Philadelphia for at deltage i graduationsfestlighederne ved Temple Universitet, som ved den anledning beærede mig med doktor graden i teologi, da jeg havde fuldført et treaarigt "post graduate course" og skrevet den krævede doktorafhandling. Festlighederne holdt Lørdags aften den 10de Juni i American Academy of Music hvis forsamlingshal har siddepladse til 3,500 mennesker. Det var et imponerende syn at se 186 mænd og kvinder af de forskjellige graduations klasser isæt sine graduationsdragter marchere over scenen til sine anviste pladse, efterfulgt af presidenten for universitetet, dr. Conwell, forhenværende president Taft og universitetets mange lærere, alle i sine akademiske dragter. Dr. Taft holdt en meget anslaaende tale om borgerpligt og ansvar i et frit land som vort. Han betonede især barneopdragelsens og uddannelsens betydning for bevarelsen af landets frie institutioner. Efter dr. Tafts tale, meddelte dr. Conwell arestitlerne (dr. jur. og dr. teol. til to ældre mænd, den ene en fremragende forretningsmand og den anden en teologisk professor ved et anglikansk seminar. Derpaa fulgte meddelelsen af de forskjellige grader til dem som havde fuldført sine respektive kurser. Der var fire af os som modtog doktor graden i teologi. Da jeg har havt meget arbejde ved seminariet og udenom disse fem aar jeg har virket som lærer her, har det ikke været let for mig at afse tid til ekstra studering ved siden af, men ved at gjøre godt brug af tiden har det dog lyktes mig at fuldføre ogsaa dette kursus, skjøndt det har taget baade tid og arbejde og kostet mig mange penge. Jeg har nemlig ikke været saa gunstigt som mine kollegaer at Synoden har bevilget mig nogen studerpenge. Svad grunden hertil kan være ved jeg ikke saa bestemt.

Paa veien hjem staudfede vi en dag i nationens hovedstad, en meget vakker og interessant by. Her besøgte vi kapitoliet, biblioteket og flere andre regjeringsbygninger, samt national museet og, ikke at forglemme, det hvide hus. Det hvide hus gik vi gennem paa saa værelser nær, da jeg ikke for nærværende havde i tanke at søge nogen udenlandsk ministerpost, syntes vi ikke det var værdt at umage vor ven, president Wilson. Han og frue spiste middag straks efter vi havde besøgt hans spiseværelse, hvor bordet stod halvt dækket, og reiste til West Point for at overvære graduationsfesten ved militærskolen. Naar vi tager nogen fremmede ind for at besøge vort spiseværelse ved måltiderne, venter de at man skal byde dem tilbords, men saaledes var det ikke her. Vi kittede ogsaa ind i onkel Sams skatliste. Den er nok saa rummelig og ganske indholdsrig. I et lidet kammer laa der en nydelig lille sum af \$450,000,000. Baade min hustru og jeg havde den altfor kortvarige glæde, holdt en bundt med papirpenge som indeholdt \$400,000. Tænk, vi var jo næsten halvmillionær, men det varede kun nogle øjeblikke og saa var det forbi. Slik er det med verdens herligheden; den er nok saa kortvarig.

Kommen hjem, var jeg snart midt op i travlhed som sædvanlig med komitearbejde og andet, saa der blev ingen tid til at hvile ud efter vor lange reise. Saa snart aarsmødet var over var det at gjøre sig ferdig til en ny langrejse, denne gang til det fjerne nordvesten, langt ude paa Canadas vidder.

Jærend jeg tog paa denne tur, maatte jeg gjøre en reise til Sioux City, Iowa, hvor min moder laa paa hospital efterat have gennemgaaet en meget alvorlig operation. Hun blev nødsagen til at underkaste sig operation mens vi var i østen og vi vidste intet om det jærend vi kom hjem, stjøndt min broder havde sendt telegram til os til Philadelphia. De første to uger efter operationen var rapporterne vi modtog over forventning lovende, men saa blev der et omvendt, og jeg turde ikke reise saa langt som til Canada uden først at have besøgt min kjære moders sygeleie. Hun er nu, Gud ske lov og tak, hjemme og i god for-

bedring. Fra Sioux City reiste jeg til Dalton, Minn., til ungdomsstedet, hvor jeg skulde holde foredrag over den lutheriske kirkes bekjendelsesfrister. Torsdags aften, den 29de Juni, var Dalton kirken pakked fuld af baade yngre og ældre. Det er glædeligt at vore unge interesserede sig saa meget for vor kirkes bekjendelse at de kommer i flok og følge og lytter med spændt opmærksomhed paa et halvanden times foredrag over vore lutheriske bekjendelsesfristers oprindelse og indhold. Det er ikke saa ligetil at fremstille et saadant emne i en saa populær form at man kan interessere en almindelig tilhørerskare, men jeg har haft den glædelige erfaring hvor jeg har holdt dette foredrag at det er blevet vel modtaget. Det er beklageligt at vort lutheriske kirkefolk, som ofte nok saa høit paaberaaber sig vore bekjendelsesfrister, dog har saa liden kjendskab til dem. Der er forsvindende lidet antal som endog har gennemgaaet Den augsburgiske bekjendelse. Endog ved Red Wing Seminar lærte studenterne ikke denne bekjendelse at kjende udenom den teologiske klasse indtil det nye reviderede kursus blev indført. Jeg bruger nu Den augsburgiske konfession som ledetråd for min undervisning i elementær symbolik i religionsklassen, saa de vordende religionslærere kan først og fremst blive kjendt med vor egen bekjendelse og dernæst med de andre kirkesamfunds afvigende lærdomme. Jeg har ofte maattet smile for mig selv naar jeg har hørt some mænd varmt fremstille sig selv som bekjendelsens trofaste forvarere og søgt at mistænkeliggjøre andres forhold til bekjendelsen naar de dog selv ikke gjør det allermindste for at vore bekjendelsesfrister hverken kan blive kjendt eller forstået. Saadant spilsfægteri og "play to galleries" er der desværre altfor meget af i vor tid. Med fromme, hyllende talemaader hæveder man hverken sig selv eller sin stilling, og langt mindre fremmer man Guds rige og sag paa jord derved. "Falskhed slaar sin egen herre paa halsen," siger et gammelt ordsprog, og paa sandheden heraf mangler der flettes ikke beviser. Nei, godt

folk, lad der være rent mel i posen; thi det er der baade mening og gavn i.

Paa Fredag, den 30te Juni, kom jeg tilbage til Red Wing, og den næste dag var det affted til Faribault sammen med min familie, hvor jeg prædikede paa Søndag. Mandag var vi atter tilbage i Red Wing, og paa Tirsdag, den 4de Juli, forlod jeg hjemmet og drog affted til Canada. Som mine læsere allerede vistnok har mærket sig besluttede Alberta Lutheran College Association i vinter at holde en sommerskole for præster i Camrose ved skolen dersteds og jeg blev indbydt til at holde en række foredrag ved skolen. Denne indbydelse var jo saa fristende at jeg ikke kunde sige nei dertil og lovede at komme. Saa fik jeg anmodning fra prof. Solheim ogsaa at være med paa et ungdomstevne i Scandia menighed, som han for tiden betjener, og denne indbydelse kunde jeg heller ikke afslaa. Folk er meget om sig der i Canada. Dette forstod jeg ikke saa godt før jeg kom dery, men naar jeg fandt ud hvorledes de havde udregnet hvorledes de kunde saa det mest mulige ud af os fra staterne, saa blev det mig ganske klart at de forstod sin "business." Dette fik især tre af os fra staterne finde ud, nemlig formand Dahl og prof. Stolee af den Forenede Kirke og jeg. Der var møde paa møde og kirkeindvielse paa kirkeindvielse. Herom lidt nærmere siden. Nu vel, jeg var paa vei til Canada. Komiteen som havde at gjøre med kirket anmodede mig om at saa fripas paa jernbanerne, og jeg skrev til vor jernbanesekretær med forespørgsel om han kunde skaffe mig pas for denne anledning tidlig i Mai. Straks efter aarsmødet modtog jeg pas fra ham paa Northern Pacific banen fra St. Paul til Winnipeg, men nogen længere befordring kunde han ikke skaffe mig. Jeg fik da iallefald fripas ud af landet og det var jo ikke saa ilde. Da jeg maatte vente paa mit træn bestover en hel dag i Winnipeg, bestemte jeg mig til at gaa ud og fiske paa egen haand. Jeg var ogsaa saa heldig at saa et pas paa den anden krog jeg kastede ud, som skaffede mig fri befordring lige til Camrose,

og det var en fangst som ikke betød saa lidt for arrangementskomiteen.

Om aftenen, 6te Juli, forlod jeg Winnipeg og ankom godt og vel til Camrose paa Lørdag, den 8de. Efterat have spist middag hos pastor Gatland, den Forenede Kirkes prest i Camrose, sekretæren for arrangementskomiteen, reiste jeg sammen med ham til Scandia, hvor ungdomstevnet skulde holdes. Mødet skulde begynde kl. 2 eftermiddag og jeg skulde holde aabningsprædiken. En anseelig forsamling af baade yngre og ældre ungdommer var allerede ankomne. Paa Søndagsformiddag holdt prof. Stolee en meget gripende og interessant missionsprædiken. Om eftermiddagen var forsamlingen saa stor at der ikke var rum i kirken, saa man maatte ordne det sli at mødet kunde holdes udenfor. Der maatte mindst være mellem 500 og 600 mennesker tilstede. Hvor de kom fra allesammen syntes ingen at være rigtig klar over, da dette var det største kirkelige møde de nogeninde havde haft blandt de norske i Alberta. Et righoldigt program af taler, musik og oplæsninger blev udført baade om eftermiddagen og aftenen. Om aftenen holdtes mødet atter inde i kirken, som da var aldeles overfyldt. Paa Mandagsformiddag fik vi blandt andet et meget fyldigt og greit foredrag af prof. Lavig, bestyrer for Camrose Lutheran College, over nødvendigheden og betydningen af at stifte et fælles ungdomsforbund i central Alberta. Efterat have lyttet til dette foredrag, besluttede forsamlingen enstemmigt at stifte et fælles forbund for central Alberta bestaaende af ungdomsforeninger tilhørende Gauges Synode og den Forenede Kirke. En konstitution blev derpaa antaget og embedsmænd valgt. Organisationsarbeidet optog hele eftermiddagssessionen. Om aftenen talte prof. Stolee paa norsk og jeg paa engelsk og andre afslagde korte bidnesbyrd. Guds Naands nærhed føltes under hele mødet og de kjære unge lagde for dagen stor iver og interesse for sjæles frelse og Guds riges fremme. Det var opløstende at lytte til de unge mænds og kvinders varme og hjertelige bidnesbyrd. Med jaadan ungdom er det ikke vanskeligt at stifte

ungdomsforeninger. Mange baade ældre og yngre var synlig rørt og mange af os kunde ikke andet end føle at pintsevindens sus ikke var saa langt borte. Det var noksaa gripende Mandags aften naar den store forsamling, paa saa undtagelser nær, sammen med de to tilstedeværende teologiske professorer knælede i bøn om jaales frelse. Det blev sent før vi kunde afslutte mødet og da vi havde fem mil til det sted hvor vi skulde overnatte var vi alle sammen, og vi var en flok paa nogle og tyve som overnattede paa dette sted, noksaa trætte da vi endelig kom iseng. Da sommer-skolen skulde begynde et kvart før kl. 9 den næste morgen og vi havde 6 mil at kjøre til Camrose, maatte vi op ganske tidlig den samme morgen vi havde lagt os for at naa frem til bort bestemmelsessted. Prof. Stolee og jeg sympatiserede med hinanden, men jeg kan ikke negte for at jeg sympatiserede mest med mig selv, da det faldt i min lod at holde det første foredrag.

Saa, dette faar være nok denne gang, og naar jeg taler pent med redaktøren saa faar jeg nok fortsætte min beretning senere.

Eders i Herren forbundne,

—G. M. Bruce.

To samtalemøder.

Madison freds afholdt et kristeligt samtalemøde i Boar menighed, pastor L. L. Børs kald, fra 23de til 25de Mai. Samtaleemnet var Math. 25: 1—13. Dette emne indledes af pastor J. M. Wick. Govedtaukerne i indledningen saabesom den paafølgende samtale var disse: "Brudgommen kommer."

1. Brudejomfruernes ligheder. (a) Samme navn; (b) samme udstyr; (c) samme maal.

2. Brudejomfruernes uligheder. (a) Andre uligheder; (b) forsynede sig ulig med forraad; (c) kun de troende blev kjendte af Jesus.

3. Hvad skal dette mane os til? (a) Komme ihu at kristne kan falde fra; (b) kan spille sin naade saa uformerket og dog tro at alt er vel.

4. Hvad bør man saa gjøre for at undgaa saadan fare? (a) Arvagenhed; (b) lydighed mod Gud; (c) bøn; (d) flittig bibellæsning.

Ordet lød alvorligt og hjerteransagende fra baade læg og lær. Her var det et alvorligt ord til Guds børn om bestandighed indtil enden, om trofskab indtil døden. De, som vare rede, gif ind med brudgommen til bryllup, og døren blev lukket. O, har du lampen rede; har du det hvide skrud?

Al prestes var følgende tilstede: Kredsen formand, L. J. Oppedahl, J. M. Wick, stedets prest, L. L. Bør, samt Oppedahl af den Forenede Kirke.

—R. M. Marestad.

Midlertidig sekretær.

Et tre dages samtalemøde blev afholdt i Bethania menighed i Missouri Slope freds R. D., pastor G. M. Carlsons kald, fra 30te Juni og de to første dage af Juli.

Mødet aabnedes med salmen 6 i Landstad, og andagt af Ole Bakke. Derefter prædikten af pastor P. O. Løvseth over Mark. 2: 13—17. Taleren dvælede især ved Jesus' kald til Levi: "Følg mig." Jesus brugte ikke mange ord, men der var kraft i dem. Levi forlod alle ting og fulgte Frelseren.

Fredag eftermiddag.—Sesjonen begyndte med andagt af J. C. Carlsson. Pastor G. M. Carlsson blev valgt til formand for mødet og undertegnede til sekretær. Da L. L. Carlsson, som skulde indlede, ikke var tilstede, blev P. O. Løvseth opfordret til at indlede. Samtaleemnet var om den forlorne søn.

Lørdag.—Formanden oplæste temaet og Ole Bakke begyndte samtalen. Han dvælede især ved arven som den forlorne søn fik, og hvad arven var.

Pastor Arneson talte om sønnens bortgang fra faderhuset og hans tilbagevenden.

Eftermiddagsmødet fortsattes ligedan med taler og sang.

Kveldsmødet var godt besøgt.

Søndag formiddag prædikede pastor Arneson. Søndag eftermiddag var der tale paa

engelsk af pastor Engeltad. Efter talen nadbergang.

Pastor Løvseth forrettede. Derefter optoges offer til indremissionen, stort \$16.40.

Nesten af sessionen benyttedes til samtale over mødets tema.

En stor forsamling af baade unge og gamle var mødt op til kveldsmødet. Og ret mange baade kvinder og mænd deltog med bøn, taler og sang, og Herrens Ånd arbejdede kraftigt paa hjerterne.

De som deltog i mødet var Løvseth fra Mamre, Arnesen fra Cox, Ole Bakke fra New England, J. E. Carlson, Elling Nelson og stedets prest, G. M. Carlson.

Maa Herren velsigne sæden som blev udsaaet i disse dage, at ret mange baade sønner og døtre maa vende om til faderhuset igjen.

—J. B. Sandnes, sek.

Dødens høit.

Vær tro indtil døden, saa vil jeg give dig livsens krone!

Disse ord vil vi sætte som et mindeord over disse to gamle pilegrime fra Bethania menighed, Frost, Minnesota. De har faaet hjemlov, og det kan siges om dem, at de var tro indtil døden. De var tro imod den Frelser som kaldte dem med et helligt kald. De var ogsaa tro arbejdere i Herrens vingård og Gud gav dem en lang arbejdsdag.

Mangen en reisende prest og lægmand nød godt i disse søstres gæstfrie hjem og vil mindes dem med tak til Gud for de hyggelige stunder omkring Guds naadesord. Ofte har man erfaret i hjemmets stille vrang salmistens ord, naar han siger: "Se hvor godt og lifligt det er at brøde ogsaa ho sammen."

Det siger sig selv at slige tro tjenerinder blir dybt savnet af slegt og venner.

Mrs. Anna Katherine Legvold var født 17de Oktober 1836 i Skedsmo, Norge, og døde i sit hjem i Bricelyn, Minn., den 26de December 1915, 78 aar, 2 maaneder og 9 dage gammel. Den 27de September 1861 blev hun egteviet til Ole E. Legvold. De-

res egteskab var velsignet med 9 børn. I April 1867 kom de til Amerika. Med undtagelse af de første aar har de boet her i Faribault county. Hun efterlader sig 8 børn. Begravelsen foregik den 30te December. Sørgegudstjenesten overbares af en stor forsamling som kom for at vise den afdøde den sidste ære.

Mrs. Anna Katherine Legvold.

Mrs. Anna Nelson Gauge var født i Lærdahl, Sogn, Norge, den 13de Januar 1835 og døde i sit hjem nær ved Frost, Minnesota, den 20de November 1915, 80 aar, 10 maaneder og 7 dage gammel. Aaret 1855 blev hun egteviet til Ole Nelson Sundery. Samme aar kom de til Amerika. Med undtagelse af de første aar har de boet i Faribault county, Minn. Deres egteskab var velsignet med 10 børn, hvoraf 8 er ilive. Hun blev begravet den 24de November under en mer end almindelig stor deltagelse.

Der har nu været en stor indhøstning her i Bethania menighed baade iblandt ældre og yngre. Flere kunde nævnes: S. P. Hanson, vel kjendt iblandt Herrens vidner baade her og andre steder. Hans Geste, en af de stille i landet, fik gaa hjem efter et

længere jøgeleie, og Ida Mmlie, en af bore flittige unge arbejdere i ungdomsforeningen og i sangforet. Sun er især fæbnet i hjemmet og iblandt de unge. Afstedstimen kommer for baade gamle og unge.

Mrs. Anna Nelson Gauge.

Ja, skilles vi maa,
Dog vi samles igjen,
Naar vi maalet opnaa.
Vi samles hos vor Frelser kjær,
Vort hjem er der,
Vort hjem er der.

—M. Oerlund.

Et lidet eftermæle.

Det falder i undertegnedes lod, atter at oplyse, at Gud i sin visdom har fundet det tjenligt og godt at kalde en af sine tro tjenerinder hjem til sabatshvilen. Her sigtes nemlig til Mrs. pastor J. Tellefson, Cazadero, Cal. Paa grund af alderdomssvagbed har hun sfrantet en ikke liden tid og været jenge-liggende i omtr. 6 maaneder.

Døden kom saaledes ikke uventet, den bragte ingen overraskelse; den kom til en, som ved Guds naade baade var forberedt og

flittige ventede, længtede og speidede efter at faa se et glimt af den evige dags morgengry. Med troens blif stadig fastet paa Jesus fik hun saaledes stille, roligt og næsten smertefrit slumre ind den 10de Juli kl. 7 formiddag.

Hendes pigenavn var Aase Olson. Sun var født i Norge den 23de Juni 1839, og hun opnaaede saaledes en alder af 77 aar og 17 dage.

Den 11te Juli 1856 indgif hun i egteskab hr. Jvar Tellefson fra Staalweidt, Gardanger, Norge. Efter at have boet en tid i Kristiansand, Norge, flyttede de over til Amerika, og efter en kort tids forløb blev hr. Tellefson ordineret til prest og sluttede sig straks til Gauges Synode, hvortil han endnu hører og hvor han har virket i mange aar. Hans begavede og meget fæbne hustru har været ham til stor hjælp ogsaa i hans prestelige virksomhed, særlig i det mere private.

Deres egteskab, der varede næsten 60 aar, (der manglede kun en dag) blev velsignet med 12 barn, af hvilke 7 har faat hjemlov før hende.

Da hun havde levet sit liv i Gud alt siden sit 18de aar, var hun en i troen modnet og en i sandheden befæstet kristen, og som en begavet, elskelig og opofrende hustru, var hun til usigelig stor velsignelse ikke bare for sit hjem men ogsaa for videre kredse. Sun havde ingen fristende tilbøielighed til at glimre og saadan gjøre sig bemærket i det offentlige; at tage mandens plads, at herise og optræde som et slags diktator, det var uforenligt med hele hendes sind og væsen, hendes leveregel i saamaade var: 1. Øet. — 2. Men at virke mere i det private, til øks. ved sygesengen og dødsleier, der havde hun særskilt sin styrke, og der undlod hun ikke alvorligt at vidne baade om synd og naade. Saaledes fik hun være middel til at hjælpe mange lidende, fattige og trængende.

Hendes jordiske levinger blev stedet til hvile fra Gauges kirke i Santa Rosa, Cal. Da stedbets prest, pastor Simle, ikke var tilstede, fik man en engelsk prest til at forrette.

Sun efterleves af fem barn og egteskælle, pastor J. Tellefson, der nu er i sit 82de aar.

Sabnet er skørt, men det er en lifse i forgen,
at der kommer en salig gjenhynsmorgen.

Fred med støvet, velsignet være mindet.

Nu, Jesu kjære brud,
Saa har du født henblundet,
Nu er du gjemt hos Gud,
Derefter har du stundet.
Fra ungdomskaar
Til alderdommens aar
Du stod med Gud i pagt,
Og tro du var til sidste nattevagt.

Gud hjælp os som tilbage staa
Og sabnets taarer græde,
At ogsaa vi maa maalet naa,
Saa nyde himlens glæde.
Tak, Gud, du samler dine hjem
Fra Aedars usle hytter,
Hjælp at vi ogsaa vel naar frem,
Naar vi fra jorden flytter.

—L. J. Oppedahl.

Atter et minde.

"Døden mig i hælen gaar," saa synges der ofte; men hvormange synger vel med det hellige alvor, som vi skulde? Det er vist nok—saa almindeligt, at man tænker sig døden saa langt borte i det fjerne, som om den ikke engang var til,—og netop naar man gaar der saa skraasikker, som havde man selv baade livet og døden i sin magt,—da kan den rykke enten os selv eller nogen af vore ind paa livet, og i en haandvending faar vi atter lære den tunge lekse: "Alt kjød er som græs, og al menneskets Herlighed som græssets blomst.

I Hof menighed har døden i det sidste hugget dybe faar.

Først maa vi nævne Mrs. Anna D. Skalbæk. Hun har nok i det sidste været nok-saa svag, da hun stadigt led af et hjerteonde, men ingen anede at hun saa snart skulde maatte forlade os. Samtidig som vi havde vort synodemøde i Red Wing, var hun i Minneapolis forat søge lægehjælp, og netop som hun sammen med sin svigerdatter og barnebarn er paa vei til doktorens office,

rammes hun af et slagtilfælde og dør pløblittelig. Det er dog en stor trøst midt i forgen, at afdøde havde længe været forberedt paa døden, da hun lige fra sine yngre aar til det sidste havde vandret med Herren. Hun havde ogsaa en stærk fornemmelse af, at hun levede i den sidste nattevagt. Om morgenen, før hun gik til doktoren, havde de en røftra hønnefund, og da fik hun paa en underbar maade opløfte sin sjæl til Gud og med troens frimodighed befale sig selv og sine i Guds haand. Den kjære Gud vidste nok hvad der forestod, og saa gav han hende denne underbare, troesstyrkende taborstund.

Hendes pigenavn var Anna Lien. Hun blev født i Sverige den 12te Juni 1853; sammen med sine forældre kom hun til Amerika i 1869, hvor de bosatte sig ved Sawf Creek, Kenville Co., Minn. Hun indtraadte i ægteskab med hr. Ole Skalbæk den 20de November 1870. Ægteskabet blev velsignet med 10 børn, af hvilke to er døde. Hun hørte til den klasse pionerkvinder, der har prøvet nybyggerlivets mange strabadser og trange faar. Hun havde prøvet at have lidet men ogsaa at have meget, og Gud fik være hendes største skat.

Hun var med de første medlemmer af Hof ev. luth. menighed. Hun var et meget aktivt medlem af menigheden, en varm hønnekristen, en ivrig missionsven, en flittig betjender af, hvad Gud havde gjort for hendes sjæl. Som en saadan kristen, der paa ret maade satte hjet paa hjestagen, nød hun stor tillid og agtelse i vide kredse.

Med særskilt moderkjærlighed og inderlig omhu omfattede hun sine børn, og om dem og for dem talte hun med Gud baade i tide og i utide. For dem bad hun ogsaa lige ind i døden. Netop da hun segnede om i døden, nævnte hun navnet paa en af sine sønner, "Edan," det var det sidste hun fik ud-tale.

Hun døde den 16de Juni sidstleden, og den 19de Juni blev hendes jordiske levnninger stillet til hvile ved siden af den grav, der hjemmer støvet af hendes kjære ægtefælle, det henjov i troen paa sin Frelser i 1903.

En usædvanlig stor sørgeffare var samlet. Undertegnede talte over ordene: "Jeg gik nedbøiet i sørge dragt som en, der sørger over sin moder." Sal. 35: 14.

Ru moder flyttet fra os har,
Det slog saa varmt dette hjerte;
Ru bedst vi forstaa, hvad for os du var,—
Den er biter savnets smerte.

Du altid var saa kjærlig og god,
Du smilte, omend gjenem taarer;
Men af,—saa lidet vi forstod,
Hvilke byrder du for os har baaret.

O, maa vi dog evigt ei skilles ad,
Det maa du, o Gud, forbyde;
Maa vi alle mødes i Zions stad
Og evigt tilsammen os fryde.

Fr. Edward Fredrikson har ogsaa faat hjemlov. Han har i den senre tid været alvorlig syg og meget affrættet, men det var alligevel næsten en overraskelse at enden skulde komme saa snart. Alt muligt blev gjort forat stanse sygdommens udvikling; saaledes blev der ogsaa foretaget en operation, hvilket vistnok havde til følge at kvælningsanfaldene ophørte og de voldsomste smerter lindredes; han begyndte ogsaa at føle sig noget bedre, og saa skulde man da forsøge at tage ham hjem i automobil, men før man var kommet halvveis frem døde han, og det næsten uformet.

Vi haaber og tror at broder Fredrikson for Kristi skyld fik gjøre et godt bytte. Han har i mange aar søgt Herren og tillige frimodigt afslagt vidnesbyrd om, at han havde taget sit standpunkt og vilde staa urokkeligt fast paa Guds side. Det skal man maatte sige om afdøde, at han lagde ikke skjul paa sin overbevisning, og da kunde der falde nok saa skarpe ord, hvorfor han vel heller ikke fik alle til venner, men snarere kænste paa drog sig baade foragt og fiendskab. Dog, dette har ikke saa stor betydning i det rent væsentlige, det som er den store hovedsag, er, at vi staar i det rette forhold til Gud. Der er mange, som har været sandhedens forsva-

rere, men som ikke har blit forstaaet før de kom i sin grav.

Edward Fredrikson var født i Norge den 9de Mai 1846. Han kom til Amerika i 1882. Hans hustru, hvis pigenavn var Jensine Olson, kom til Amerika noget senere. De boede først en tid ved Stoney Run, Mel-løe Medicine Co., Minn. Senere flyttede de til Sacred Heart, Minn., hvor de har boet i mange aar og tilhørt Hof ev. luth. menighed af Hagues Synode.

Døden indtraf den 3die Juli sidstleden, og under stor deltagelse blev støvet jordsættet den 6te Juli.

Han efterlader sig hustru og to søskende, af hvilke den ene er i Norge, den anden i Amerika.

Herren trøste den grædende enke. Herren samler sine, og lykkelig er den, som er vel kommen hjem. —L. J. Oppedahl.

En af de gamle.

Svend Monson var født den 31te Mai 1833 paa gaarden Galland, Stabanger amt, Norge, og blev døbt 30te Juni samme aar. I 1864 indgik han i ægteskab med Magda Larsdatter Ørestam, og udbandret til Amerika samme aar. De bosatte sig i nærheden af Ossian, Iowa. De sluttet sig til Stabanger menighed der, hvilken han var medlem af til 1889, da de flyttede og bosatte sig i nærheden af Chester, Iowa.

Der var den tid ingen kirke og organiseret menighed. I 1894 blev menighed organiseret og kirke bygget. Menigheden betjentes da af pastor Gatlafstad. Monson var altjaa en af stifterne af Betlehems menighed og tilhørte samme til sin død.

Svend Monson døde salig i troen paa Jesus den 18de Juli 1916 af alderdomssvagthed i en alder af 83 aar, 1 maaned og 18 dage. Han var fengeliggende over 6 maaneder. Monson var meget taalmodig under sygdommen. Han afslagde det vidnesbyrd, at han havde den fulde eller sikre forvisning i sin sjæl om, at han var et Guds barn, at han havde Jesus boende i sit hjerte.

Med denne bekjendelse forlod han denne verden.

Monsons egteskab blev belfignet med 8 børn, fire sønner og fire døtre, af hvilke to sønner og to døtre er hensovet. De gjenlevende børn er: Mons Monson, ældste søn, handelsmand i Taopi, Minn. Daniel, bo-sat paa en farm i nærheden af Allan, Sast., Canada. Martha, nu Mrs. Ole Jacobson, bo-sat paa en farm i nærheden af Chester, og Anna, nu Mrs. Cornel Solman, levende paa en farm i nærheden af Grand Meadow, Minn. Desuden overleves han af sin gamle hustru og 9 børnebørn, samt et barnebarns barn.

Afsøde blev begravet den 20de Juli 1916 paa Betlehems menigheds gravplads, som ikke ligger langt fra Monsons hjemsted. Undertegnede forrettede ved begravelsen.

Student theol. D. Stensland, som var tilstede, talte ogsaa, samt sang en sang sammen med stedbets prest i kirken.

Ja—naar vi nu i Betlehems menighed "tæller efter og ser, hvem der er gaaet fra os" (Sam. 14: 17), saa er det gamle Monson! De mange, baade prester og andre, som har besøgt Betlehems menighed, vil nok erindre gamle Monson, naar han paa sin stille og bramfrie maade kom og bad dem følge med hjem fra kirken.

Undertegnede som i over 17 aar har været afsødes prest har nydt meget godt i gamle Monsons hjem. Belfignet være hans minde!

—G. J. Berg.

Narismødets tal og beslutning.

Paa side 268 af den Forenede Kirkes "Narsberetning" for 1916 læser vi: "For-samlingen udtaler ved reisning sin tal til pastor D. M. Norlie for hans utrættelige og uvurderlige arbejde i anledning udgivelsen af "Prestekalenderen" og menighedshistorien ("Menighedskalenderen"), som er under arbejde. Besluttet: Narismødet paalægger sine prester at svare, saavidt mulig, paa de spørgsmaal, som er dem tilsendt af pastor Norlie i

anledning udgivelsen af menighedshistorien." Lignende beslutninger fattedes ogsaa af den Norske Synodes og Hauges Synodes aarsmøder og muligens ogsaa af de andre samfund.

Isblandt de mænd, som stod op og talte, var en liden her af prester og lægfolk, som indtil dato ikke har svaret paa et eneste brev angaaende deres menigheder. Jeg har ventet næsten et aar paa deres svar, har skrevet op og op igjen, brugt søde ord og kvasje, lagt ind i konvoluten frimerker, forklaringer, opraab fra samfundenes formænd og forlagskomiteer, men til ingen nytte. Af og til har jeg faat svar fra en eller anden af disse taknemmelige herrer, men svarene har været saa utilfredsstillende: "Vore menigheder er smaa, og de fornødne oplysninger mangler aldeles. At de blot nævnes er tilstrækkelig." "Jeg kan ikke svare paa alle disse umulige spørgsmaal." "Jeg kan ikke svare paa noget af det du spør." Og lignende. Men vi vil ha alle menigheder med, omend de er smaa. Det koster dem ikke en cent, undtagen de vil ha portræt af sin kirke med. Bogen behøver de ikke at købe. Der findes ikke ett urimeligt spørgsmaal. De fleste kan svare paa alle spørgsmaal, omend ikke aldeles korrekt i hvert tilfælde, saa nogenlunde da. Og et tilnærmelsesvis korrekt svar er bedre end intet.

Nu gir vi hver menighed anledning at være med i bogen. Vi her menighedens prest at skaffe oplysningerne. Hvis han ikke kan svare paa de opstillede spørgsmaal selv, kan han vel saa hjælp fra sit menighedsfolk. Vi har git presten god tid at gjøre det arbejde—den 10de Oktober blir det et aar siden de første menighedsblanks blev uddelt. Nu kan vi ikke vente meget længere. Det er allerede 5 uger siden aarsmøderne paalagde sine prester at sende ind sine historier, alligevel har vi modtat i disse uger bar 67 svar. Narismødets tal og beslutning var naere nok, men—bare de vilde engang mane os til handling atpaa.

De, som læser dette, maa ikke forstaa at alle prester og lægfolk er ligegyldige i denne sag. Sandheden er, at omtrent 10 procent af presterne svarer straks, de faar brev.

En anden 10 procent svarer, naar de faar beleiliger tid. Omkring 50 procent af presterne svarer paa anden, tredie, fjerde eller femte oppraab. Omkring 30 procent vil vel neppe nogen gang gi svar. Dette er min og andres erfaring. Lægfolket er ikke meget bedre. Til eksempel, jeg har skrevet personlige breve til 210 sekretærer og har faat svar fra 12. Til alle disse prester og lægfolk vil jeg udtale ved reisning min tak for deres ubrudelige og ofte utrættelige arbejde i anledning samlingen af materiale for "Menighedsstænderen." Til de andre vil jeg udtale min beslutning at finde saa meget jeg kan om deres menigheder i den literatur, som foreligger.

Svis nogen med ond samvittighed ønsker spørgeskemaet udfyldt, skriv til D. W. Norlie, Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn.

Nogle ord om en misforstaaelse.

I den senere tid har jeg ved samtale med forskellige personer faat høre, at der skal være flere som har faat den forstaaelse af noget, som jeg har skrevet, at jeg heltid forkaster absolution. Det er nu slet ikke sandt, hvad selve sagen angaar, men jeg har kun sagt ordet absolution ikke findes i bibelen. Der er jo noget som vi kalder "naadens orden." Og den bestaar i forthed i syndserkjendelse og bekjendelse og i naadens annammelse af Guds ord, og ifølge personlig erfaring er jeg fuldt overbevist om, at ingen kan blive en sand kristen uden skriftemaal og afløsning, eller om I vil, **absolution**. Men ulykken er, at sagen er kommen ind i et usøre. Det hedder jo, at Gud vil, at alle mennesker skal blive salige og komme til sandheds erkjendelse. 1 Tim. 2: 4. Den første sandhed, som vi maa komme til erkjendelse af, det er sandheden om os selv. "Erkjendelse" er ikke det samme som bekjendelse, thi det gaar an at bekjende noget uden erkjendelse; at erkjende vil sige, at jeg selv forstaar og indser at sagen forholder sig saa og ikke anderledes; kommer vi bare til erkjendelse om os selv, da indser vi, at vi er i en forfærdelig tilstand og

at vi ikke paa nogen maade kan hjælpe os selv ud af den. Da er vor mund bleven tilstopet. Rom. 3: 19. Og da behøver ingen hverken at loffe eller true os til at skriste, nei, da kommer skriftemaal af sig selv. Og naar da synderen i denne tilstand faar høre, at Jesus kom til verden forat gjøre saadanne syndere salige, 1 Tim. 1: 15: Thi den, som ikke vidste af synd, har Gud gjort til synd for os, forat vi skulde i ham vorde retfærdige for Gud. 2 Kor. 5: 21: Derjom vi bekjender vore synder (skrifter) er han trofast og retfærdig, saa han forlader os synderne og renses os fra al uretfærdighed. 1 Joh. 1: 7. Naar da synderen faar tro slige ord, saa bliver han absolberet, det er, friskjendt. Det var troen paa forsoningen, eller som vi ofte siger, troen paa Jesus, og den tro alene sætter synderen i frihed. I skulle erkjende sandheden og sandheden skal frigjøre eder, Joh. 8: 32. Derjom da Sønnen faar frigjort eder, skulle I være virkelig fri. R. 36. Dette er i forthed naadens orden, og udenfor denne bliver ingen frelst.—En slags undtagelse er det vel med dem som er blit staaende i daabsnaaden eller pagten.—Denne lære om syndserkjendelse (skriftemaal) og troen paa Jesu forsoning, gaar gennem hele bibelen. Da David var falden i den fæle synd, da forsøgte han at tie, vilde ikke skriste, men da Natan sagde: "Du er manden", da kom et ærligt skriftemaal, og da lød ogsaa det evangeliske ord fra Herren: "Herren har borttaget din synd, du skal ikke dø." 2 Sam. 12: 13. Har nogen en anden slags syndsforladelse, saa maa han for min del gjerne have den. Jeg trænger den ikke.

—S. Petterjon.

En familie i trang.

Regent, N. D., 28de Juli 1916.

Vi holder Buddbæreren og har holdt den i 12 aar, saa tænkte jeg jeg vilde sende ind et lidet oppraab om hjælp til en trængende familie ved Greenbush, Minn. Det er en stor familie, nemlig 9 børn som lever, 4 er konfirmeret, de andre fem er under 14 aar. Den ældste af dem er gift; den næst ældste,

en gut paa 19 aar, er flink og arbejder ude og hjælper til at opholde familien; de to yngre piger maa være hjemme og hjælpe til, dog er de ude iblandt, saa de tjener klæder til sig. Faderen har været lam i to aar, og saa har de en trykkende gjeld imod den lille eiendom, saa om den blev solgt, saa rækker den ikke til, og dette gjør ham saa tungsinnet, saa det kommer op for ham, at han har stiftet gjeld og ikke kan betale. Mand og hustru er begge troende, som søger sin tilflugt hos ham, som har jagt: Kald paa mig paa nødens dag, og jeg vil udfri dig. De har tilhørt Gauges Synode vist i 20 aar. Det var det jeg vilde bede om, at nogen vilde jend dem lidt til hjælp til at betale gjelden. Kjære, gjør hvad I kan; thi de har været sparsommelige og stræbsomme folk, saa det er ikke ved fraadferi eller andet unødvendigt at gjeld har blit stiftet. Nu maa jeg takke redaktøren for al den gode læsning som vi har faat det har været en støtte til at holde os oppe herude iblandt verdens menneskene thi det har ofte seet mørkt ud med vort aandelige liv og jeg mangen gang frygtet at jeg skulde ha blit blandt dem, som falder tilbage i synden; men Gud har været god mod mig eller os herude. Indtil idag har han faat bevaret os i naadesamfundet med ham. Maa Gud saa velsigne dere i deres gjerning til jaaes frelse og de troendes opbyggelse. Sermed faar jeg slutte. Det er meget her som jeg har skrevet som ikke bør skrives i "Budbæreren," thi jeg er daarlig skribent, men jeg har havt denne paamindelse siden i vinter; det har staat for mig baade morgen og aften. Derfor saa skriver jeg som jeg gjør. Send pengene, om nogen vil til Mrs. Engelhart Pederson, Box 50, Route 1, Badger, Minn., og skriv om de vil hun skal svittere for det i "Budbæreren." Dem lever midt imellem Badger og Greenbush. De er i slægtskab til os, nemlig Mrs. E. Pederson er min mands søster. De har ikke bedet mig om at gjøre det, men jeg gjør det af en indre trang. Sermed en kjærlig hilsen fra

Mrs. M. M. Solberg.

Route 1, Box 23. Regent, S. Dak.

Fra Arbeidsmarken

Jowa Freds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Jowa City, Ia., paa St. Ducas kald, fra 12te til 14de September. Nærmere oplysninger senere.—S. D. Seidal.

Menighederne ved Kasson og Dexter har stillet kald til pastor Ronsberg i Solliid, Montana. Ronsberg har kaldet under overbevisning, men har ikke givet svar enda, naar dette skrives.

Prof. J. Arndt Bergh som de sidste fem aar har været instruktør i musik ved Red Wing Seminar har opsiget denne post og antaget en lignende stilling ved Augustana College, Canton, S. D. Berghs agter at flytte til Canton engang i August.

Emisjer J. J. Brette virker for nærberende i M. B. Loffesmoes kald, Platte, S. D. Her er hvert varmt og folk har det travelt med harvest. Møderne har tiltrods for dette været godt besøgte. Maa Herren saa lægge sin rige velsignelse til.—S.

Paa menighedsmøde afholdt den 21de Juli besluttede Bethel menighed ved South Grand, S. D., at træde ud af Gauges Synode fra nytaar 1917. Grunden er sammenlutningen af de tre norske lutheriske samfund.

—Mrs. D. Sanjon, sekretær.

Prof. H. G. Stub, den Norske Synodes formand, blev, som bekjendt, syg under sit samfunds aarsmøde i Minneapolis og var en tid paa et hospital i St. Paul og siden ved La Crosse Lutheran Hospital. Han har gjennelevet operationer og vistnok haft en prøvesfuld tid. Han udtaler sin tak til Gud og dernæst til medfrie for forbønner og hjalp. Han er nu efter ca. 10 ugers ophold paa hospitalerne kommen hjem.

Fra pastor Ronsbergs virkefelt i Montana berettes, at de i sommerens løb har haft nogen kjære besøg. Saaledes nævnes at de

fra midten af Mai til 4de Juli havde besøg af hr. Elling Teigen, som holdt et par ugers religionsføle i Bethel menighed, samt samlet folket til opbyggelse. Fra dette sted reiste Teigen til Wadock, N. Dak. Fremdeles nævnes at Mr. og Mrs. J. C. Carlson og to døtre, samt Mrs. Geo. Wigen fra Lacroix, Wash., besøgte Ronsbergs og menighederne der paa deres gennemreise til aarsmødet i Red Wing. Ogsaa under disse venners besøg samlede de om Guds ord og nød saaledes Herrens velsignelse baade i legemlig og aandelig henfjende under sit samvær.

En af vore missionærer i Kina sender nedenstaaende udklip fra "The United Lutheran" med ønske om at det optages i Budbæreren. Og da dette kom den lange vej ganske alene i en konvolut og ligesom beder om plads i bladet, for at komme videre omkring i sin mission at opmuntre til offervilighed, saa hør det saa den anledning

"The sum of \$1,342.00 for missions, contributed between September 19, 1915, and March 20, 1916—this is a good record, surely. The Dows parish, Dows, Iowa, Rev. L. O. Thorson, pastor, has been able to accomplish this, and has therein shown a fine spirit of zeal and self-sacrifice in support of the work of the Church at home and in the mission field. They are to be congratulated upon their efforts and success. This is the sort of work that makes the Gospel tell in the world. We hear a good deal about people sinking down into materialism and selfishness. Often this is the case. But when people respond to the Gospel and its appeal, something quite the contrary is manifest."

Ny sangbog netop udkommet.

Sangbog for afholds- og ungdomsmøder udgivet af Minnesota Afholdelselskab er netop udkommet i det hyende og meget forøgede udgave. Salt er nu nitten tusen eksemplarer optrykt, som viser bogens popularitet. Den indeholder 57 sange, hvoraf de 11 er engelske. Flere af de nye sange er særlig afpasset efter afholdsarbeidet i de stater som dette og nærmestliggende aar skal stemme for statsforbud imod drukketræfikken. Bogens størrelse er lommeformat, 3—6 tommer. Prisen er 6c pr. eksemplar og 60 c pr. dusin, portofrit tilsendt fra selskabets sekretær, Gustav

Eide, 3346 17th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Bekjendtgørelse.

Om Gud vil, holder Iowa freds ungdomsforbund sit sommerstebne for Central Iowa i Tabitha menighed, undertegnedes kald fra 18de til 20de August. Mødet aabnes Fredag aften den 18de August. Samtaleemne: Math. 21: 28—31. Desuden holdes en række korte foredrag af studenterne Nordfletten, Kelly, Peterson og Brye. Vigeledes megen sang. Pastor J. J. Dee prædiker Søndag formiddag. Besøgende som ønsker nattelegi anmodes om at melde sig til prof. R. W. Hall, R. F. D., Ellsworth, Ia., senest 15de August. Alle venligst indbudt.

—S. C. Simonson.

Jewell Lutheran College.

En kristelig skole for unge kvinder og mænd. (Accredited.)

Det 24de skoleaar begynder den 12te September 1916.

Common skole kursus for saadanne som ønsker at lære det engelske sprog eller andre som ikke har lært de almindelige fag.

Akademisk kursus paa fire aar, hvor blandt andre almindelige højskolefag man kan ogsaa lære norsk, husflid, sløid, agerbrug, osv.

Et nyt normal kursus, som vil svare til statslovens krav, vil bli begyndt ved skolens aabning i høst.

To forretnings kurser hvert paa to aar. Højskole graduenter kan gennemgaa disse paa kortere tid. Samme pris som i ovenstaaende afdelinger, nemlig \$35.00 for et helt aar.

Musik kursus paa tre aar. Undervisningen gives paa piano, pipeorgel, og i sang samt i de almindelige teoretiske fag som hører til musik.

Et kursus i kunstmaleri af forskjellig slags.

En sparsommelig student kan klare alle nødvendige udgifter med omtrent \$5 ugen.

Naar to eller flere kommer fra en familie gives rabat. Rabat gives ogsaa til saadanne som har over 200 mil at komme til skolen.

For katalog eller videre oplysninger som alt sendes frit henbende man sig til skolens bestyrer,

—R. D. Eitrem,
Jewell, Iowa.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskole kursus, der er appasjet efter kanadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normalskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved vore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-feminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedsag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid, og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer,

—J. R. Ravif,
Camrose, Alta.

Billige bøger.

Ønsker du god læsning for dit barn? Hvad interesse tar du i de bøger som dit barn læser? Har du tilbørlig agtelse for den indflydelse som læsning udøver i dannelsen af et barns karakter? Maaske at du synes det er formegen umage at jætte dig ned at udjinde hvad som er nyttigt og bedst for dit barn at læse? En del forældre bryr sig ikke et gran om hvad børnene læser, andre synes at det er formegen brøderi at følge med, børne-

ne ligefrem fluger bøger og disse er let tilgængelige i disse bøgernes dage, andre, derimod er meget bekymret over spørgsmaalet men de ved ikke netop hvordan de skal tage fat. Det er netop til saadanne vi ønsker at henbende dit barns opmærksomhed paa, og derfor er det at du griber efter denne eller hin paalidelige retledning for at du kan komme dit barn tilhjælp med raad og bistand; du ved saa godt du som har læsebegjærlige børn at det gjælder ikke bare at forbyde læsning af daarligt stof men fornemmelig at gi vink med henjyn til læsningen af gode og sunde bøger.

Boghandelen er netop især med at sælge en hel del bøger af udmerket godt indhold og da disse bøger sælges til nedjat pris saa har du en hyperlig anledning til at forskaffe dig selv og dine god læsning for lidet udlæg. Disse bøger er ikke aldeles ny, da de har været paa bort lager nogen tid, men da vi antager at du er af dem der ikke kjøber bøgerne for kun at pryde en boghylde men fornemmelig for at læse dem saa ved vi at du ikke vil finde dig skuffet over udseendet. Du vil saa fuld valuta for pengene. Siden vi begyndte at overtage disse bøger har vi faat flere bestillinger; det gjælder at være ude itide da nogen af de bedste habes kun i begrændset antal. Man bestiller jet halv dusin eller mere til enklest forsendelse. Om du ikke kan sende straks, saa læg disse lister tilside for frentidig brug; andre vil følge.

Reidar og Hans firebenede Benner (en fortælling for børn, af Margrethe).....	\$.30
Anna Gelsing, fortælling af Margrethe	.35
Embedsmand og Bonde, fortælling af Margrethe35
Et Stormveir, fortælling af Margrethe	.40
Rikard Bruce, fortælling af C. M. Sheldon, oversat fra engelsk75
Tra Luthers Tid (fortælling, optegnelser af Schoenberg-Cotta familien) 260 sider30
Billeder fra Jesu Liv, af pastor S. L. Quisling (heftet)20
Dævelen og hans Engle, af pastor S.	

"Buddbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelist Luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00

Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, aber-tissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Paa hvilken vei vandrer du? 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kina-missionen; 5. Brev fra pastor B. Anderson; 6. Bibt fra en synodeprest; 7. Bibt fra reisen; 8. To sam-talempøder; 9. Dødens høft; 10. Aarssmødets tal og beslutning; 11. Nogle ord om en misforstaaelse; 12. En familie i trang; 13. Fra arbejdsmarten; 14. Betsjendtgjærelser.

J. Quisling (heftet)	20
Gotholds Shjefeng, af Christian Scri-ver	15
Predikener om Bønnen, Philip Jakob Spener	25
August German Francke (levnetsløb, af Armin Stein)	60
Kristi Person og Gjerning, af Ernst Sar-torius	25
Kristendommen i De tre første Aarhund-reder	25
Pilegrims-gaden, af Gesba Stretton.....	30
Intet Sted som Hjemmet, af do.	20
En Tornesuld Sti, af do.	25
Ablede Sjæle, af do.	15

De fire sidstnævnte er fortællinger over-sat fra engelsk og er alle indbundne og i god forfatning.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Buddbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder Bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe

bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Guds Veie Med et Gjenstridigt Folk

—af—

Pastor Th. Gimle.

En hypperlig skildring af missions-arbeidet i Kina. Bogen gir et klart overblik over missionens historie og især tilstanden under Begeroprøret i 1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbundet og pent udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De alle-rede eier bogen. Guff at til denne pris er det kontant uden rabat. Porto'en for forsendelse 10 cents. Alle mis-sionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorløn, synodetskassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagas-karmissionen, evangelistvirksomheden og ho-spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Rev. C. J. Eastvold, Dawson, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forsfæjet. 1 Kor. 2: 2.

No. 34.

Lørdag den 19de August 1916.

48de Aarg.

Vær af Sandheden.

(Af pastor D. C. Iversen, Norge.)

Det første spørgsmaal.

Sar jeg ikke ret til at si, at der ikke er noget større og mere omfattende spørgsmaal end dette. **Hvad er sandhed?** Er det ikke netop den det gjælder om at finde? Sandhed om Gud, sandheden om mig selv, sandheden i alle de livets forhold hvori jeg blir stillet! Alle vore spørgsmaal løber tilslut sammen i det ene: **Hvad er sandhed?**

Imellem smiles det frem under hovedrysten og skuldertræk. Til andre tider presses det frem over læben som er stivnet i bitterhed. Det driver til forstning uden rift, uden ro, og det hvistes frem i usigelig vemod, i inderlig, ydmyg længsel.

Hvad er sandhed? Kan det nytte os at spørge? Jaar vi noget svar? Skal vi ikke som hin romerske landshøvding rolig gaa vor vei, naar vi har udtalt vort spørgsmaal: **hvad er sandhed, her, nu?**

Nei, thi der er en som har git et stort svar paa det store spørgsmaal. **"Jeg er der-til født og kommet til verden at jeg skal vidne om sandheden. Hver den som er af sandheden hører min røst."** Saa talte Jesus Kristus, sandhedens konge.

Gaa med dine spørgsmaal, med alle dine spørgsmaal, ikke bare de læremæssige, men netop ogsaa med de praktiske hvorom vi taler her, til denne sandhedens konge. Søs ham skal du efterhanden faa dem løste. Men—

Kom som den der vil sandheden.

Har du nogeninde skullet fortælle en skare barn noget, ved du nok hvor forskjellig de kan ta imod. Endel af dem ser svært interesserte ud straks, men det varer ikke længe, saa slapper de af. Saaledes er der ikke saa som begynder varmt med at søge at finde svar paa spørgsmaalet: **Hvad er sandhed?** Men de holder ikke ud. Hvorfor ikke? Fordi de i grunden ikke vil sandheden og saa faar letfindigheden overtaget. Saa dan maa det ikke gaa med dig. Du maa begynde med at ville sandheden. Men da ingen af os, dybest set, vil sandheden, saa bed allerførst Gud om at sende dig hjælp ved sin sandheds aand, at du kan komme til at ville sandheden, at du maa kunne ombende dig og forandres i dit inderste og bli **"af sandheden."**

Riselfstenen tar ikke imod noget indtryk af lyset, mens fotografens plade simpeltthen ikke kan la det være. Træblokken gir ikke lyd

fra sig, om der blæser aldrig saa stærk en vind omkring den, mens æolsharpen lar sine strenge tone for det mindste vindpust. Af naturen ligter vi alle kiselstene og træblokken, og mange kommer aldrig længer, fordi de modstaar de sandhedsindtryk Guds Mand vil føre ind paa dem. Lad det ikke gaa saa med dig. Vdmag dig og søg hjælpen hos sandhedens konge. Han vil forandre dig, gjenføde dig, gi dig at bli af sandheden, saa du kan høre hans røst.

Den lyder i hans ord.

Det har du i din bibel. Læs den. Gjør du det kanste? Nu saa bli ved. Men har du ikke begyndt, saa opsaet det ikke en dag længer, men begynd nu idag, og du skal aldrig komme til at angre det.

Men læs fornuftig. Da jeg gif til konfirmationsforberedelse, husker jeg at vor prest bad os læse bibelen. Jeg som gjerne vilde gjøre hvad han sa til os, begyndte ogsaa. Men da den snille, gode presten vor ikke havde gif os nogen anvisning om hvorledes vi skulde gaa frem, begyndte jeg paa bibelens første side. Nu, jeg skal tilstaa, jeg syntes ikke det var interessant, men det blev snart værre, og da jeg kom til det 5te kapitel med de mange navne paa mænd som alle dør, gav jeg ligesaa godt det hele op. Og det varede desværre længe før jeg begyndte igjen.

Gjør ikke du saadan. Guld dig forelsbig til det nye testamente. Det gamle testamente har meget at si dig, særlig salmerne og profeterne og ordsprogenes bog. Men det er bedst at en begynder holder sig til det nye testamente. Der bør du først ta fat paa et af evangelierne. Johannis-evangeliet kjender du sikkert mindst til. Kanste du kunde forsøge at begynde der, isjont det kan være vanskelig nok. Eller du kan begynde med Markus-evangeliet; det er saa kort og saa greit.

Men læs nu ikke meget af gangen. Kanste jeg ikke behøver at opfordre dig til det, mener du? Nu, der er saa mange som mener at man skal læse sit kapitel ud for hver dag. Jeg er ikke enig i det. Derfor er jeg ikke borte velvillig stemt overfor de for-

skjellige "bibelsedler" med deres anvisninger. Der er kapitler i bibelen som vi godt kan læse igjennem nok saa hurtig, fordi der i grunden ikke siges meget i dem. Men der er andre kapitler af hvilke vi neppe kan læse mere end nogen saa vers af gangen i den tid vi har til læsning i vor bibel, hvis vi da skal saa tænke lidt over hvad vi har læst. Og det skal vi—høre sandhedens røst netop ud af det vi just nu læser. Forstaa du ikke klart hvad den vil si dig, faar du gaa forbi, du vil forstaa den bedre, naar du næste gang ad aare kommer tilbage til det samme sted. Har du en trofast ældre ven eller endnu heller far og mor, som du kan gaa til og be om klarhed over det der synes dig vanskelig, saa sæt et merke i din bibel og ta det frem naar du faar leilighed og lyt til at spørge.

Læs saa lidt hver dag. Der er et gammelt ord hos en romersk digter som lyder saa: Ingen dag, uden en linje. Anvend du det paa din læsning af bibelen. Der blir nok noget, ja meget igjen af din læsning selvom det ikke blir saa meget hver dag, naar du bare læser lidt hver dag.

Har du mere tid at afse—du kunde kanste skaffe dig den—saa vil jeg anbefale dig ved siden af denne daglige langsomme læsning af et enkelt skrift i bibelen, at læse den raske i sammenhæng. Dermed faar du mere oversigt over hvad den indeholder. Kan du forskaffe dig en eller anden forklaring til bibelen, vil det hjælpe dig meget til din forståelse at ha den ved siden.

Du vil, naturligvis, til at begynde med, merke mange vanskeligheder. Men er ikke al begyndelse vanskelig? Og er ikke vanskeligheder til for at overvindes? Jeg husker nok, hvor svært det var for mig selv, da jeg begyndte for alvor—bare at finde det skrift i bibelen som der var tale om, var vanskelig, og saa forståelsen af hvad jeg læste! Men det greier sig. Naar du har bedt om at saa hjælp til at ville sandheden, og du saa gaar trofast og udholdende paa med din læsning af bibelen, saa skal du se det lysner, og om nogen aar vil du være ganske anderledes

stillet end idag. Zungen har nu heller nogenfinde angret at han begyndte at arbejde med sin bibel.

Vare saa dette tilslut: naar du har læst hvad du kan for dagen, saa se om der ikke er noget du ganske særlig kan gemme i dit minde, kanske bare et ord, kanske en sætning eller et helt vers. Ta det med dig, du kan saa brug for det i dagens løb.

Du skal nu ikke bare la sandhedens røst tale til dig gienem din læsning af bibelen. Du skal ogsaa høre den, naar Guds ord forkyndes. Du forstaar jeg vil raade dig til at gaa i kirke. Naturligvis ikke mest eller endog bare for at høre prækenen! Nei, naar vi kommer til gudstjeneste, er det ikke bare for at høre. Vi bøier os for Gud den almægtige, vor Fader og Frelser og helliggjører; vi synger med vore deilige salmer; vi ber med de alvorlige bønner; vi bekjender freidig vor tro; ja vi føler os ett med den hele menighed. Men saa hører vi ogsaa prækenen. Den kan ha meget at si os, den kan klare op flokede ting for os, pege paa nye tanker, føre dybere ind, gi os friske tilskyndelser. Den kan det. Du er ung, og præsten kan være en mand med vid kristelig erfaring og klar forstaaelse ogsaa af hvordan den unge har det. Jeg har mangen gang været taknemmelig, fordi vi i den by hvor jeg voksede op havde gode præster, ja en tid til og med en fremragende mand til prest. Jeg er viss paa det havde sin store betydning for mig at jeg kunde gaa og høre disse mænd. Hvis du vil tilgi at jeg taler om mig selv, saa kan jeg ogsaa fortælle dig at jeg i den tid brugte at skrive ned naar jeg kom hjem Søndag middag, hvad jeg husket af gangen i prækenen. Jeg har den notisbog endda hvori jeg optegnet det. Ogsaa det har sikkert sin store betydning at vi ad den vej kan sætte det vi hører. Vi vokser nok derved.

Nu er det ikke sikkert at den prest som præker der hvor du hører hjemme, taler saa helt forstaaelig for dig som en ung. Men kom til kirke alligevel. Begynder du først at komme regelmæssig, faar du altid noget med dig tilbage, ialfald faar du smag paa at

komme. Blir du borte, saa blir du borte; du føler vel ikke noget savn af det, men væsten i sandheden lider nok paa et eller andet punkt derved.

Der er sikkert mange ting som vil hindre dig fra at komme til kirke. Jeg tænker paa ting som i sig selv er fuldt tilladelige og gode som sport og turer. Du er vel ogsaa blandt dem der synes de maa anvende Søndagen til saadant. Man arbejder anstrengt den hele uge, saa gjælder det at omme ud og styrke sit legeme Søndagen.

Nu, det skal villig indrømmes at vi alle trænger til at styrke bort legeme ved sport og fodturer. Det gale er at dette maa og skal ske om Søndagen og næsten hver Søndag aaret rundt. Der er neppe en Søndag uden en eller anden sportstilstelning. Tror du at man saa ganske ustraffet sætter sig ud over det gamle bud: hold hviledagen hellig? Gud gav det dog ikke for din skyld, men for vor skyld, og vanbyrder vi det, maa det saa fine følelser. Kan vi ikke se, hvor sporten her og der har udartet, saa den ikke længer drives for at styrke helbreden, men for at slaa reforder, om bare paa en del af et sekund. Hvor skades ikke ogsaa hjemmene i sin samfundsfølelse naar de enkelte medlemmer slækker ude Søndag efter Søndag og festtid, efter festtid, baade jul, paaske og pinse!

Den store engelske nation holder som intet andet folk hviledagen hellig, ved du, og dog staar da ikke sporten høiere nogetsteds end i det land. Men saa har man jo der baade de saakaldte "bank holidays," tre hverdage i aaret hvor alle forretninger skal holde lukket, og den saakaldte "half holiday," hver Torsdag eftermiddag, saavidt jeg ved, paa hvilken ogsaa arbeidet skal hvile.

Om vi havde noget lignende! Vi har jo ikke saa offentlige fridage, men de er næsten alle samtidig gudstjenstedage. Noget skulde gøres for at gi baade unge og ældre anledning til at dyrke sport og komme ud i naturen uden at det netop skal ske Søndag.

Men, sier enkelte, "vi kan jo holde vor gudstjeneste ude i naturens store kirke." Vare de gjorde det! Vare de tog sit nyttestamente

frem og læste lit og lænkte paa Gud og bad en bøn. Speidergutterne skal gjøre det, ved du. Men, men—det sker vel ikke svært hyppig paa udfartene? Eller gjør dere unge det, naar dere er borte i stihytter eller paa vandring i mark og paa fjeld Søndage? Jeg skal aldrig glemme hvilket indtryk det gjorde paa mig, engang jeg var paa en længere fodtur med to kamerater, og den ene af dem saa Søndag formiddag oppe paa vilde Gardangerviden sa: "Jeg har en liden andagtsdagtsbog med, skal vi ikke læse et stykke i den idag det er Søndag?" End om du gjorde ligedan, naar du er ude med dine kamerater. Vel, der skal tiltag til, men har du først aabnet din mund og sagt det første ord, saa er det værste gjort, og du vil sikkert saa tak af dine kamerater og fred i dit eget hjerte.

Men selvom vi holder flige smaa andagtsstunder paa vore Søndagsture ude i "naturens kirke," kan de ikke erstatte gudstjenesten i menighedens forsamling. Vi ikke borte fra den! Hvor ofte du vil komme til den, vil jeg overlade dig selv at afgjøre. Stiftsprovst Gustav Jensen, hvis navn du nok har hørt nævne, sa engang under en samtale om dette forhold med benyttelsen af Søndagen: "Det var jo ligedan hjemme hos os i mine unge dage; mine forældre vilde vi skulde gaa i kirke, og vi gutter vilde helst færdes ude. Saa kom vi overens om at vi skulde gaa i kirke hveranden Søndag." Naar ja, hvorfor ikke? Kanste det var værdt at gjøre ligedan!

Nu mener jeg naturligvis ikke at du bare skal høre forkyndelsen i kirken og af en prest. Der forkyndes ofte saa varmt og praktisk og udmerket i vore bedehuse at du vilde ha rigtig godt af at høre det.

Jeg har skrevet, som om vi alle er enige om i bibelen at finde hvad Gud har talt til os. Der er vel nok dem af dere som har hørt at der er folk som tviler om det; kanste dere selv har lært at tvile derom. Men da vil jeg henvise dere til en anden liden bog hvor jeg har skrevet derom—"Gjennem vanskeligheder" hedder den. Lutherisk biskopsmission vil ogsaa udgi en bog "Om tro og tvil." Her

vil jeg bare ud af den overbevisning jeg selv har vundet ved erfaring si til eder alle: ved at læse og høre Guds ord, ved at arbejde med bibelen skal vi erkjende sandheden og sandheden skal gjøre os fri. Det vil si, hvis vi holder stille og gjør efter hvad ordet siger.

En gammel troende oberst talte en dag med en yngre mand som fremholdt for ham at bibel og præken ikke havde kunnet overbevise ham om den kristne troes sandhed. Obersten trak sin kaarde ud af steden, gav den anden den og bad ham stifte den ind igjen. Den anden forsøgte, men kunde ikke faa det til, for obersten holdt paa uafsladelig at bevæge steden frem og tilbage. "De maa holde den stille," sa endelig den unge. "Kanste det samme maa De gjøre, naar De hører eller læser Guds ord," sa obersten.

Da ordets krav kommer ind paa din samvittighed, forsøg trofast at opfylde dem og du skal saa erfare hvor svag du er i dig selv og hvor du trænger hjælp fra oven. Da kan du ogsaa for alvor komme til at glæde dig over at du har saa sterkt en frelser og saa god en ven som Jesus Kristus, vor Herre.

Styrk saa din sandhedstrang ved bønner og nadveren.

Bønner.

Du læste om den som konfirmant. Men du har vel ogsaa brugt den? Man taler om fattige menneffer. Jagen er i virkeligheden fattig, uden den som har lagt bønnen tilside. Det er en kostelig forret, en stor rigdomskilde at ha lov til at træde frem for den store Gud i himmelen og sige: Fader! Og saa tale ud om alle ting som om du taler med din jordiske far og vide at Gud har al magt til at hjælpe dig og et sind saa kærlighedsrigt overfor dig, at ingen kan beskrive det.

Naar du vil sandheden skal du gjennem din bøn vinde mer sandhed. Ved at gaa frem for Gud i bøn, skal du netop saa mer og mer af hans aand som just veileder til al sandhed. Og saa vil du ogsaa bli altid mere en sand beider, vokse i forstaaelse af, at skal du saa hvad du ber om, maa du be i overensstemmelse med Guds planer; thi alene det fremmer sandhedens sag paa jord. Det

er ingen talemaade, naar han spør til: hvadsjomhelst I ber om i mit navn, skal I faa. Kun den som ber i Jesu navn, d. v. s. sammen med Jesus, som en konfirmant nøgk sa til mig, han kan be om det som gælder sandheden og være vis paa at bli hørt.

Men du skal lære dette, forstaar du; du har det ikke med engang. Jesu første disciple maatte ogsaa lære det, som du kan læse i Johannes-evangeliet 16: 24. "Sidtil," siger Jesus, "har I ikke bedt om noget i mit navn! beder og I skal faa, for at eders glæde skal bli fuldkommen." Der ser du, Jesu første disciple havde det heller ikke saadan med engang. Det gjør ingenting om du ber flodset, bare du ber ærlig; Gud vil svare paa det som er din høns inderste mening, at hans ære maa fremmes ved din hørselse. Det er jo det største for dig som vil sandheden.

Bed regelmæssig. Glem ikke din morgen- og aftenbøn. Husk det er ikke de mange ord som skal til, men brug dem hvis det er dig en trang. Og husk tillige at du kan be naarjomhelst. Du er ikke nødt til at bruge enkelte bestemte tider. Vor Gud sover ikke. Han er ikke lig Baal, om hvem Elias spottende sa: Kanste har han tat sig en middagslur, eller kanste er han paa rejse! Nei, Gud kan du finde naarjomhelst. Be uafsladlig, siger apostelen Paulus og mener med det: La dit hjerte være vendt bestandig mod Gud.

Men jeg siger igjen—det er ikke sikkert du greier dette med engang. Da det bare være, det kommer nok efterhvert, naar du vil sandheden. Være bli ved at be.

Og saa nadveren.

Du fik gaa didind som konfirmant. Det var mod den hele den kristendomsundervisning du har faat fra du var liden stiler. Saa betydningsfuld er den. Den er Guds høns hellige frydemaaltid og det sted hvor de kommer sin Herre nærmest og henter størst kraft fra ham.

Kan saa du la være at komme ofte tilaltes efter din konfirmation?

Der er saa mange vanskeligheder med den, siger du. Ja vel, men sa ikke din prest til dig, da du gik til konfirmationsforbere-

delse, at de fleste af dem beror paa misforstaaelser.

Se nu f. eks. paa den vanskelighed at du mener du maa ha klarhed over hvad nadveren efter Jesu mening egentlig er at forstaa, for nogen mener jo saa, andre noget andet. Gjør ikke denne vanskelighed større end den er, la den ikke bli nogen hindring. Tror du de første disciple havde synderlig klar forståelse af hvad der egentlig foregik for deres øine? Jeg tror det ikke. Jesus gav og de tog imod. Det var livsværdier for dem, saa fik det gaa med tankerne og forståelsen som det kunde. Gjør du som de. Vær vis paa at Jesus vil gi dig noget godt ved det maaltid han indstiftede "i den nat han blev forraadt." Kom til alters, saa skal nok din forståelse af hvad der sker der efterhaanden uddybes.

Og nu en anden vanskelighed—"det er saa farlig at gaa tilalters, siger man. for æder og drikker man uærdig, æder og drikker man sig selv til dom." Den vanskelighed skraver sig fra en misforståelse af nogen ord af Paulus i 1 Kor. 11. Læs fra vers 20 til vers 34. Du ser at Paulus badler korintierne, fordi det kunde hænde at de kom drukne til nadveren. De spiste og drak for meget under det forangaende kjærlighedsmaaltid (v. 20—22). Da maa han ha lov til at tordne over dem: den som kommer paa en sliq uærdig maade, æder og drikker sig selv til dom, han kan ikke gjøre forskjel paa det brød der er Herrens legeme og andet brød. Og hvilken dom han mener, kan du se i v. 30. Paa en uærdig maade maa vi ikke komme, men uærdige i os selv maa vi nok saa være, ellers kan vi aldrig saa komme, for vi blir aldrig andet end uærdige.

Spørgsmaalet er om vi trænger Jesus og vil ha hjælp af ham, da faar vi lov at være hans gæster. Er det ikke netop saadan med dig? Da har du ikke raad til at undvære nadveren. Selvom ikke dine veninder og dine kammerater kommer, kom du. Du være at komme, glir det hele stadig længere fra dig til skade for bejsten din; men kommer du, skal du forstaa altid bedre hvad nad-

beren har at gi dig og være taknemmelig, fordi du faar komme igjen og igjen.

De første kristne gik tilalters hver gang de var samlet til gudstjeneste. Nu er det stort, om kristne mennesker gaar tilalters en enkelt gang eller et par gange om aaret. Det er sikkert forkjert. Vi skal komme ofte til hin og som vil ha hjælp af Jesus, komme ogsaa om vi ikke netop i øieblikket kjender saa stærk trang, komme fordi Jesus indbyr os til at ta og æde og drikke til hans ihukommelse.

Endnu ett maa jeg nævne, naar jeg taler om det som kan være dig til styrkelse, det er gode venner. Eller kanste jeg skulde sige: en god ven! Kjære, vær endelig meget opmærksom paa hvem du vælger til ven, til din stadige omgangsfælle.

Her er ikke unge mennesker altid varssomme nok. Et valfært hydre, en flot fremtræden kan faa dem til at tro at ogsaa alt er i orden der bagom. Og saa narres de saa mangen gang og opdager det for sent til at undgaa at bli præget af sin omgang. Vær endelig opmærksom her. Slet selskab forderver gode sæder. Du vil naturligvis ikke søge slet selskab. Nei langt fra. Men husk paa at slet selskab er ikke bare de som vælter sig i synd og smuds, men ogsaa de som mener at livskunsten det er den at forstaa at bringe mest mulig moro ud af livet. Af din omgang med dem har du intet andet tilbage end tomhed. Og kanste det som værre er.

Der var en far som forgjæves advarte sin søn mod at søge venfskab med en bestemt gut. "Du vil ikke ha godt af det," sa faren. "Na, han er nu saa snil, og er der noget galt ved ham, behøver det ikke at paavirke mig." "Gent et glas vand," sa faren. Gutten gjorde saa. "Dryp en draabe blæk opi," fortsatte faren. Gutten holdt netop paa at sfrive stil og dryppet en draabe blæk opi vandet. Blækket blandet sig naturligvis straks med vandet. "Gaa saa og held blækket ud igjen," sa faren med stort alvor. "Nei, det kan jeg ikke," svarede gutten. Da forstaar du den gut fik en kraftig lærdom om at man ikke kan komme i berørelse med det onde uden at det straks figer ind over en. Og er

det først kommet ind, blir man det aldrig kvit.

Pas nu paa. Vær ikke for snar til at slutte bekjendtskaber, endnu mindre snar til at slutte venfskab; men har du faat en god ven, saa hold ogsaa trofast ved ham.

Vær selv godt selskab for dine venner.

Gi dem grund til i senere aar at minde dig og omgangen med dig med tak. Gid I maatte præge hinanden i den kreds hvor du færdes med det som er godt og fint og nobelt. Vent ikke paa de andre, gaa du foran og gi et godt eksempel.

I den kristelige ungdomsforening paa dit hjemsted vil du nok finde god omgang. Er du gymnasiast, saa meld dig ind i den kristelige gymnasiastforening og siden som student i det kristelige forbund af norsk studerende ungdom. Det vil være dig til styrkelse.

Svor meget en god ven dog kan være for en! Hvor meget han kan gi. Derom foreligger utallige vidnesbyrd. La mig bare fortælle et, som jeg hørte en ung danske engang fortælle. De var en flok studenter som havde sluttet sig sammen i en kameratfreds nede i Kjøbenhavn, tolv i tallet. De kom sammen paa hverandres værelser og talte saa om alt mellem himmel og jord, som unge mennesker kan det. Saa nærmest juleferien sig, de skulde reise hjem og havde sit sidste møde hos en kamerat der bodde paa et lidet værelse, men havde forstaaet at gjøre det rigtig hyggelig. Da mødet den kveld var næsten slut, og man havde begyndt at sige farvel, reiste den vittigste i laget sig for at tale. Vi saa hønlig paa ham, sa den unge danske, og tænkte: gid han nu ikke vilde ødelægge stemningen for os ved at sige vittser. Nei, det var noget andet han vilde. Han vendte sig mod en af kameraterne og sa: "Jeg maa saa sagt dig tak før vi stilles. Det var en aften ihøst vi gik hjem fra vor sammenkomst. Vi havde diskutert og disputert og alt var kommet i floke for mig. Jeg syntes det blev mig umulig længer at holde fast ved hvad jeg havde lært at tro paa. Jeg vilde ligesaa godt kaste det hele overbord og sa det til dig.

Du svarede ikke stort, du saa bare en og anden gang paa mig. Og da vi skiltes ved din gadedør, sa du ganske enkelt til mig: Søg nu først Guds rige! Jeg lo af dig, lo da jeg gik alene hjemover. Men dit ord havde slaat ned i min sjæl. Og dagen efter stod der kamerater udenfor min dør, mens jeg selv laa paa sengen og graat. Da havde jeg for første gang raabt fra det dybe til Gud."

Se saadan kan en god ven hjælpe i livets vigtigste sag.

Søg altsaa at støtte din svage vilje til sandheden ved Guds ord og bønner og nadveren, men tillige ved at omgaaes gode venner og venner. Du skal nok saa høre røsten af din bedje ven gennem det altsammen og mer og mer finde det faste holdepunkt i livet.

Samtidig med at du saaledes gjør alt for at vokse i sandheden, maa du fly alt uegte, usandt væsen og leve for det som er ædelt og rent.

Fly alt uegte, usandt væsen.

I din karakter. Du skal ikke ville være mer og anderledes end du er. Der er enkelte unge som har det saa travelt med at spille begavet og beleven og elskværdig og from, at de tilslut næsten selv tror at de er det. Det virker ubilkaarlig indover paa deres karakter. Den blir forhullet og istykkerfkaaret, ikke hel og harmonisk. Der er ikke mange mere uhykelige mennesker til end de som stræber med at være mere end de virkelig er. Bort med det væsen. Staar det daarlig til med dig, blir det ikke bedre om du lader som om det staar godt til. Er det smaat med dig, saa faar det være smaat. Det kan nok bli bedre men—iføør du selv ser og indrømmer at det er daarlig bevendt med dig. Er du af sandheden, saa vær først og fremst sand mod dig selv, vær den du er, et feilende, endnu uvidende og ufærdig ungt menneske som kjæmper sig fremover.

Glem ikke at sanddrøhet er en hjørnestein i karakteren. Blir ikke den lagt godt fast i de unge aar, vil der nok bli et eller andet svagt sted i bygningen. La intet som ikke er dit, vær det end det mindste gran. Sig

intet som ikke er fuld sandhet, vær det meget du kunde opnaa derved.

"Bil du lyve for en topre," spurgte en søndagsskolelærerinde en dag en af gutterne. "Nei," svarede Hans meget bestemt. "For fem øre da?" "Nei, frøken." "For en krone ganske?" "Nei," svarede Hans igjen. "Men for tusen kroner da?" Hans saa meget betuttet ud. For tusen kroner kunde der kjøbes meget! Mens han stod og betænkte sig, raabte en anden af gutterne: "Nei, frøken." "Svorfor ikke?" spurgte frøkenen, "tusent kroner er mange penger at vinde." "Ja, men naar de tusent kroner var brukt op, blev løggen tilbake," svarede gutten.

Harde ikke den gut ret? Det er netop det ja, en løgn blir, en falskhet blir. Du er nødt til at være den med dig, hvor nødvendig du end vil, og det er en haard byrde. Vær paa post. Vær saandru. Vær paalidelig.

Fly alt uegte, usandt væsen i din karakter. Fly det ogsaa i dit høre liv. Bort med alt usandt væsen. Det er ganske merkelig hvor lidet opmerksomme mange unge er her. De skrækkes ikke tilbake for at bli slaver af moden, selvom de for at følge moden maa nøie sig med uegte sager som ser ud som egte og ganske alligevel leve over evne. De glemmer saa ganske at de derved holder paa at ødelægge sin personlighet, at de snører sin sjæl ind i usandhet. Svorfor lade som om du har en diamant i din slipsnaal, naar det ikke er tilfælde? Er ikke du den samme, om du bruger en ganske almindelig naal af hvillensomhelst slags, naar den bare ser ud for hvad den er? Kan du ikke forstaa at al usandhet i dit høre liv virker indover paa din personlighet?

Det er ganske merkelig hvor meget mange mennesker sætter i de høre ting, i stas og pragt. Man har fra Roms forfaldstid historien om den ædle Cornelia. Har du hørt den? Lukiusen hadde tat forfærdelig overhaand, men Cornelia var en af de saa som ikke lod sig rive med. En dag kom en rig og forføngelig romerinde paa morgenbesøg til hende og viste hende et juvelsmykke, hvor hver enkelt ædelstein var som en hel

skjønhedsaaabenbaring. Saa bad hun om til giengjæld at faa se Cornelias juveler. Ja, om et øieblik, svarede Cornelia og hentede fra sidebærelset sine to sønner, stillede dem frem for romerinde og sagde: "Her er mine juveler!"

Mon du ikke burde tænke mindre paa den ydre stas og mere, meget mere paa at eie virkelig gode egenheder. Ja dig ikke ribe med af de stadig stigende fordringer til luksus og flothed.

Fly al usandhed. Kjæmp ogjaa mod alle fristelser til det usande daarlige liv.

Fristelser kommer. Ingen kan undgaa dem. De er mangfoldige, næsten som sol i strime og sand ved havsens bred. Over alder har sine, hvert sind sine. De kan komme pludselig kastet over dig, ofte i dine bedste stunder, naar du ber eller læser Guds ord eller knæler ved nadverbordet. De kan ogsaa melde sig atter og atter, seigt og udholdende; du siger nei, og om en liden stund banker den samme fristelse paa igjen. De kan komme som lyfende bud om en straalende fremtid, men i virkeligheden være lygte-mænd som leder ud i sumpen. Vi vilde være ilde farne, hvis vi var overladt til os selv. Men det er det gode at vor sterke Frelser har prøvet et liv i fristelse og seiret, saa han kan forstaa os, og nu har han al magt til at hjælpe os. Gaa bare til ham i selve det øieblik fristelsen er over dig. For hans hellige stiftelse maa den fly. Vær saa ikke altfor forsagt, som om du allerede var besejret. Fristelsen selv er ikke synd. Synd blir det først, naar du siger ja. Kjæmp saa blir du nok seierherre ved din Mesters hjælp og driver fristelsen tilbage. Og saa—ja saa har du bundet; ikke bare har du bundet den øieblikkelige seier, men din personlighed er vokset derved.

Der er færlig to fristelser du maa være paa post imod, fordi de netop nærmer sig de unge og gjør mange af dem til bytte, det er fristelse til drik og fristelse til usædelighed.

Driften

Har ofte nok været loopryst som en begeistringens kilde, som et middel hvorved man

skulde opleve skjønne, rosenfarvede stunder i livet. Nu, vi ser hvordan det gaar med rosenfarven, den slides efterhvert og blir skidengraa. Saa mangen ung gut og ung pige er draget nedover fra livets høide, fordi de troede paa denne looprystning af de festlige stunder vinen kan skabe.

Ja mig ikke skrive meget om, hvordan det kan gaa. Ja mig bare gjengi for dig hvad en stakkels mor skreb en aftenstund i hjerterets dybeste kvide, det kan gi dig mere at tænke paa end lange taler fra min side.

"Jeg levede for ham, min gut, jeg gav ham det bedste min sjæl og mit hjerte kunde gi—alt det jeg var—og alt jeg brød mig om og eiede var kun dette, at han maatte leve og ved din naade, Herre, bli Gud til ære. — De fristede ham, jeg ved ikke hvorledes, de vandt hans hjerte fra mig, de saa ham bryde hvert hellig løfte i djævelst gru-somhed. De tog ham fra mig ren som sne, de forlod ham saa lavt sunket som den laveste. De dræbte den ene—den anden er en søn og forladt.

En dag skal alles dommer spørge: Hvem bragte denne mand til døden? Mon hvem skal svare: Jeg! Hvem knuste denne mors hjerte? Mon hvem tør svare: Det gjorde jeg.

Kjære Gud, jeg kan ikke be iasten. Jeg ser—gjennem taarer—min gut som var—en løsgjænger, en dranker, elendig og alene, uden en eneste ven. Fortvivelsen bor i mit hjerte."

Saadan skal aldrig din mor komme til at klage over dig? Nei, men vil du være sikker, saa forjager du for altid driften. Det kan godt være du kunde greie den uden at bli slave af den, sjældent det er aldrig godt at vide. Men vil du være sikker, saa afftaa helt og uafkortet fra den. Du trænger den ikke—ikke for at være glad og ha festlige stunder i livet, ikke for legemlig at styres, det er selbbedrag at mene noget saadant. Selvom du kunde bruge drikkevarer og taale det—hvad jeg har mine tvil om—saa skal du være afholdende for at hjælpe andre. Der er altid dem som paavirktes af dit eksempel. Drifter du, drifter de kanhænde mer end dig

og falder. Er du afholdende, følger de dit eksempel, fordi de ser op til dig.

Kjæmp mod og overvind fristelsen til drik; kjæmp mod og overvind ogsaa fristelsen til usædelighed.

Den sag er saa meget vanskeligere, fordi den hænger sammen med bestemte forhold i vort legeme. Det er ikke let for den unge med de vaagnende sanselige drifter og vanskeligere end nødvendigt blir det, fordi der efter gammel skik ikke skal tales om dette forhold. Det skal skjules mest mulig. Dermed kommer det til at staa saa højt i det dunkle. Den unge ved ikke at det hele forhold er ganske naturligt, at kjønsdriften er lagt ned i vort legeme af Gud ligesaa vel som f. eks. ernæringsdriften. Han tror bare at alt som hører til kjønsdriften er synd, noget skidt ialfald, som der ikke maa tales om. Han tør ikke engang tale til far og mor om det. Men andre snakker til ham, ikke for at gi ham klar og nøgtern og saglig besked om disse ting, men oftest ud fra en tilsmudset fantasi og for at pirre. Dermed kommer mangen ung gut paa gale veie. Havde han faat besked af dem han er fortrolig med, havde han lært driftsforholdet at kjende som noget nødvendigt, som noget fint der er givet af Gud og i sin tid skal virkelig gøres, da var han blit sparet for meget, da havde han forstaat at det at kjæmpe for at bevare renheden gjenem de unge dage det høret med til livets siraalende lykke. Som det oftest er, kommer det hele forhold til at ligge der i det skjulte, men og med et vist loffende skær over sig. Det faar som alt dult for stor magt, det drar til fald, ja til fald paa fald, oftest saa at de himmelige fald i tanke eller gjerning drar de aabenbare fald efter sig.

Er du, unge ven, jeg kan ikke skrive her som jeg kunde snakke til dig, om vi var paa tonandshaand. Men kan du ikke snakke ud med far eller mor? Har du ikke en ældre ven, du kan tale med, din prest da? Snak ud med dem som kan hjælpe dig, men fly dem der nærmer sig dig med usædelig tale. Fly synet af usædelige billeder. Læs ikke

den flette "fjølulatur." Na hvor meget der sendes ud under merket: kunst og literatur, som er urene menneskers stidne fantasiprodukter, optændt fra helvede og selv optændende urene begjæringer. Stop dit øre til. Luk dit øie igjen. Staar de aabne om bare et øieblik naar du er omgitt af usædelige menneskers tale eller gjerning, da drar du smitte ind over dig.

Fly al usandhed. Kjæmp mod al fristelse til synd, særlig mod fristelse til drik og usædelighed. Vær med at kjæmpe for at ta de fristelser bort fra de unges vei, saa meget du magter. Du kan ikke gjøre saa stort endda. Nei, men du kan melde dig ind i en totalafholdssforening, i "Det blaa kors" f. eks., og du kan melde dig ind i foreniggen "Det hvide kors", som værner om ungdommens renhed. Saa kan du forsøge at paavirke dine kamerater og veninder i den rette retning, ikke i fariseisk overmod, men som den der gjerne vil tjene og hjælpe.

Kanste du synes jeg taler for alvorlig og at jeg stænger for meget igjen?

Saa la mig ikke glemme at sjeie til:

For det første at det ikke er et onde at forsage og kjæmpe. Langt derifra! Det kan føles saa, kanhænde, ialfald til at begynde med. Men naar du saa gjør erfaring om, hvorledes din egen karakter vokser under kampen, og hvordan din livslykke netop foldes ud ved den, da lærer du nok at se anderledes paa kampen og forsagelsen.

Og for det andet—ja der er da saa meget i livet som ikke er usandt og syndigt, men netop vakfært og fint og godt. I det skal du rigtig glæde dig. Alt skjønt i naturen, i kunst og i literatur, ta imod saa meget du bare er istand til. En dag i Guds frie natur, hvad kan den ikke gi, i stille og i storm, ude paa landet og oppe paa heien. Et vakfært billede, et fint stykke skulptur, en enkel melodi, en god og morsom bog, hvor er det ikke altsammen istand til at gjøre livet rigere for os. Og saa alt fint og nobelt i omgang med andre mennesker, ogsaa andre unge mennesker hjemme og ude, hvor kan en nogenjinde være taknemmelig nok for alt

hvad en vinder derved. Vær jærlig taknemmelig, hvis dine forældre er saadan stillet at du kan ha det hyggelig med søstendjsloften og venneffaren i dit hjem. Du som har det saadan, ved ikke hvor meget du har fremfor mange andre. Det er vanskeliggere, naar man altid maa søge sin venneomgang udenfor hjemmet. Men det gaar da an paa den maade og at opleve mange gjilde stunder.

Livet er rigt det, unge ven, hvis en nyter det ret. For dem der vil være af sandheden og lytte til sandhedens røst, blir det bestandig rigere til det gaar ind i den hele fylde i de virkelige verden der bagom. Det er saa langtfra sandt, at den som gjør alvor af at være en kristen berøver sig alt folksin i livet, at det tværtom ikke er nogen sikrere vei til lykke og lys end at følge vor store Herre og Mester. Derom vidner alle som for alvor har begyndt.

Lev da for alt som er ædelt og rent.

Du kan vel ikke i dine unge dage netop gjøre saa meget, men du kan vælge den vei du vil gaa og bruge tiden du nu har til at forberede dig til at leve et pligtopfyldende, arbejdsomt, offervillig liv.

Du staar kanske endnu i den forstand oppe i forberedelsen at du fremdeles gaar paa skole, i gymnasium eller paa et kursus. Vær da rigtig flittig, ta imod saa meget du magter. Du faar aldrig formeget af fordøiet kundskab. Det er den kundskab som ikke tages med ind i personlighedens vækst som opblæser. Af den fordøiede kundskab faar vi aldrig formeget. De fleste vil let komme til senere i livet at klage over at de ved for lidt. "Vi burde anstrengt os mere for at lære i de unge dage," siger de. Bli da du klog af deres skade. Ta imod saa meget praktisk og teoretisk viden som du bare formaar. Spørg dig fore, om de rer noget du ikke forstaar. "En faar aldrig vide noget, hvis en ikke spør," pleiede min far at sige, naar vi gutter paa vore ture med ham lo af ham, fordi vi syntes han spurgte om saa meget hos de menneffer vi traf paa.

Naar saa din foreløbige forberedelsestid er forbi—foreløbig kalder jeg den, fordi

hele livet skal være en forberedelsestid—og du skal vælge en livsstilling, saa ta imod gode raad af dine nærmeste, brug din egen formuft og be Jesus hjælpe dig til at vælge det han ønsker du skal vælge efter dine evner og anlæg. Det er ikke det samme hverken for nuet eller for fremtiden hvad du vælger. Det var godt om du kunde træffe det rette valg med engang.

Du er vel kanske ogsaa som de fleste andre tilbøjelig til at bedømme livsstillingen efter det rent udbortes. Der er nogen som er værd at tragte efter, andre er bare fattigslige. Spør, der er ingen stilling i livet som er fattigslig, uden den uærlige. Ingen har lov til at si: "bare en arbejder," "bare en tjenestepige," "bare en husmand," osv. Der findes intet saadant "bare." Gud regner ikke sli. Kan ska ikke paa den store dag spørge os, om vi havde en høi stilling paa jorden, men om vi i den stilling vi havde, brugte de evner og kræfter, der var os betroede.

Det er ganske sikkert at ogsaa naar vi skal vælge livsstilling faar vi god hjælp af vor kristendom. Ikke saa at vor Herre vælger for os. Nei, men han gjør os til Guds tjenere og medarbejdere i den stilling vi vælger. Da er der ingen grund til overmod—hvad har jeg som jeg ikke har faat. Da er der heller ingen grund til mismod—jeg er dog den høiestes tjener i min stilling, hvor ringe den end kan være.

Jeg fik en lærdom engang her af en ung gut som skulde flydse mig fra en prestegaard til en anden. Det var i et af vore vestlige fjorddistrikter. Veien var ny og lang. Des kjæffere var det, da jeg opdaget at min flydsfar, som var dreng paa den prestegaard jeg kom fra, var snakksom. Det varede nok ikke længe, før vi var kommet ind paa alvorlige ting. Saa sagde den unge gutten et ord jeg aldrig har kunnet glemme. "Det er godt at høre Jesus til," sagde han, "for da gjør det ingenting, selvom en bare er dreng."

Du skjønner at han har været bedrøvet over "bare at være dreng," han stilet høiere; men saa blev han Jesu discipel, og da blev han Guds tjener og medarbejder som dreng

ligeaabst som hans husbond var det som prest. Nu, jeg har siden truffet ham som agronom og bestyrer af en stor prestegaard. Hvor han er nu, ved jeg ikke; det skulde ikke undres mig, om han selv eiede gaard og grund. Vær i den gerning du vælger dig eller som du allerede skaar oppe i med din trofasthed. Kanste den ikke helt tilfredsstille dig. Da har du lov til at be Gud om at føre dig videre, naar hans time kommer; men mens du venter, vær i dig gerning med trofast iver. Og saa, søg at hjælpe andre det du formaar.

Giv hvad du kan. Penge? Ja, penge og. Du maa først og fremst passe paa at du ikke bruger mere end du tjener. Gjør aldrig gjæld, jaasandt to paa nogen maade kan undgaa det. Spurgeon, den store engelske evangelist, du nok ved, fortæller ganske fornuftelig om, hvorledes han blev bureret for at stifte gjæld. Han havde en dag som tiden skolegut mistet sin blyant. Desværre havde det ikke hændt saa sjelden, saa han turde ikke nu igjen gaa til sin far og be om en ny. Men blyant maatte han ha. Nu var der en butik i byen som indlod sig paa noget saa bagvendt som at gi skolebarn kredit. Han havde aldrig før benyttet sig af det, men nu kjøbte han en blyant paa borg. Han trøstet sig med at det snart var jul, saa fik han nok nogen penge saa han kunde betale sin gjæld. Nogen god samvittighed havde han ikke. Paa en eller anden maade fik ogsaa hans far rede paa sagen. Spurgeon blev kaldt ind til far og fik en straffepræken saa kraftig og med en sliig klargjøren af, hvad det kunde føre til at gjøre gjæld for ti øre og ti øre osv., at han foresatte sig bestemt aldrig at gjøre gjæld.

Han holdt ord. Nat du et lignende forsæt og hold det. Smaagjæld blir efterhaanden storgjæld. Pas dig. Kjøb ikke det du kan undvære. Kjøb det ialfald ikke før du kan betale det. Det at kjøbe paa afbetaling er for mange en farlig snare. Man haaber paa bedre tider som aldrig kommer. Man grunder kanste sit hjem paa disse falske forudsætninger, og man faar bekymringer til

daglig gjest. Gjør ikke gjæld. Brug helst ikke alt hvad du tjener. Men sæt nu heller ikke alt hvad du an spare i den nærmeste bank; sæt noget ogsaa i Vorherres bank, du faar ikke de mindste renter hos ham.

Gi den der trænger. Naturligvis er der ikke bare spørgsmaal om at gi penge. Et venlig ord kan mangen gang trænges mer end penge, en haandsræfning paa gaden eller i din nabos hjem kan ogsaa mangen gang betyde meget.

Det er stor forret at kunne gi. Og saa at kunne gi økonomisk støtte. Det var ikke af veien, om du fra du er ganske ung la dig paa sinde og begyndte at følge det raad Paulus gir i 1. Kor. 16: 2. Jeg skriver det ikke af, find det frem selv. Der er nok af dem som trænger os, vi har tilstrækkelig anledning til at gi. Og alle de mange gode gøremaal i Guds rige, missionen ikke mindst, trænger altid vor haandsræfning. Og saa lykkelige som vi selv blir ved personlig at kunne være andre til hjælp!

Efter et gammelt sagn boede der engang i det hellige land en mand ved navn Eliab. Han var baade rig og vis, men ikke tilfreds. Ivertom, han ønskede at dø. Da kom en Guds mand til ham og viste en urt som havde kraft til at læge. Men Eliab svarte: "Hvad værd har den for mig. Mit legeme er sundt, men min sjæl er syg. Det var bedst for mig, om jeg kunde dø." Den anden svarte: "Denne urt vil gjøre dit hjerte god. Tag den og gavn med den syv andre syge menneffer, siden kan du dø, om du vil."

Eliab gjorde, som det var blit sagt ham. Han søgte de elendige op, lægte syge og hjalp fattige med sin rigdom.

Da nogen tid var gaat, kom hin Guds mand atter til ham og sa: "Her er en dødsurt, nu kan du saa dø, om du vil."

Men Eliab svarte raadt: "Gud. Bevare mig fra det. Min sjæl længes ikke nu efter døden; thi nu forstaar jeg livets betydning og indhold."

Se, saadan gaar det. Den so mihjælper andre, blir selv rig.

Med tiden kan du komme til ogsaa paa

anden maade at virke for sandhedens sag paa jord. Gud har kauft dig særlige evner til i en bestemt reining at træde i brejsken for den. Men ihvertfald med de evner og kræfter han har givet dig, tjen ham i din stilling, ude i det offentlige liv, naar den tid kommer, i kirken eller i missionens gjer-ning. Stil hvad du har til tjeneste for Gud. Du kan da ikke andet gjøre. Du som selv vil sandhed, vil ogsaa virke for at den fejrer allebegne.

Og saa tilslut: vær taknemmelig for det du har. Mene dermed blir det du har din virkelige eiendom. Der er etsteds en mand som ener en stor skog, men han er bare misfor-nyet over hvor liden indtægt den gir, tænker sjelden paa at han virkelig eier den, takker aldrig for den. Der gaar en fattig mand gennem den samme skog. Han takker Gud for dens svalende skygge, for de duftende blomster og de kvindende fugle. I det øieblik er vel i grunden den fattige mand den egentlige eier af skogen?

Vær taknemmelig, saa eier du virkelig hvad du har. Er det ikke saa meget endda, saa kan det med tiden bli mer.

Thi liden kan

Bli stor og han!

"Jeg var ude paa den vakre fjøs og fisset," fortæller en, "men havde ikke nap engang. Om en stund kom der roende en ung gut bortover til mig. Han havde ogsaa snøre ude. "Saa De faat meget," spurgte han. "Ikke et nap engang," svarte jeg temmelig grættende og afvisende. Men jeg tog mig i det og spjættede til: "End De, har De faat noget?" "Endnu ikke," svarte han med saa lys en tone at det var som hele verden blev bare lys. For en lærdom jeg fik. Hvor kunde jeg bedbli at være grættende overfor dette "endnu ikke."

Sig du ogsaa det i dine forhold. Der kan komme mangen mørk stund, du synes det ikke blir til noget hverken med din overgivelse til din Frelser eller med din kamp efter at bli snil og god og ædel, eller med din anstren- gelse for at skabe dig en stilling. Suf: "endnu ikke!" Tab ikke modet. Ryk til sandhe-

dens røst, og du skal faa ny frimodighed, ef-ter som du trænger den.

Freidig fremad og hjemad til maalet over- sky!

Ungdomsforbundet

Søndag 27de August.

Ruth 1: 16; Joh. 20: 8.

Ubevidst indflydelse.

I den moralske verden gaar det ikke godt an at være fuldstændig neutral. Vi kan ikke være mennesker uden vi øver en indflydelse, bevidst eller ubevidst. Vår omgang med andre gir indtryk, enten gode eller dårlige. Nu skulde det være godt, om vi kunde gi bare gode indtryk og øve bare god indflydelse. Der er en del mennesker som mener de er framskridt folk. For dem er det om at gjøre at komme for offentligheden. De maa, synes de, alene sig frem, vise sig lidt vigtig for at lokke opmærksomheden hen paa sig. De mener, de kan øve en saadan vidtrækkende indflydelse at folk er nødt til at føle det. Disse personers indflydelse virker ikke som saltet, men snarere lig vinden. Det er en selbbevidst indflydelse. Den er altid udset for store farer. For den, som øver sin indflydelse ud ifra bevidstheden om ens egen fortræffelighed, er faren den at bli opløst og stolt, ubarmhjertig og ufjærlig. For de folk blandt hvilke ens indflydelse udøves fra dette motiv er faren den, først at bli henrykt og saa vender bladet sig til fuldstændig foragt. Det var et godt raad Spurgeon gav, da han sagde: "Vær dig selv." Noomi i gamle dage synes at ha øvet en ubevidst indflydelse over sine svigerdøtre. Det maa ha været en kvinde af bedste type. Den Gud hun har dyrket, har hun formaaet at fremstille sig i livets virkelighed, at svigerdøtrene vil ogsaa ha ham til sin Gud. Hvordan er eders personlige kristendom? Er den frastødende eller er den tiltrækkende? Dette bramsfrie, stille væsen i ærlig gudhengivenhed, hvilken mæg-

tig indflydelse det er. Sægtmodighed og ydmøghed i hjertet, det er noget Jesus sætter pris paa, thi det vil han saa gjerne lære alle.

I vor tid sættes der svært megen tillid til det diplomatiske. Den som lægger for dagen den største kunst i diplomatiske kneb, se det er manden for stillingen. Baa de statskøbets personale og kirkeskøbets personale ser sig om efter saadanne diplomatiske styrmænd. Folk tror disses indflydelse er bedst og størst. Men nu er fagen den, at de som besidder mest oprigtig sand kristendom, deres indflydelse er størst, enten den leves af mænd eller kvinder, og de gaar ikke ud og brøster af, at de er nogen framisraa folk heller, men de taler ofte med Jesus om deres synder og fejl.

—Wick.

SUNDAY, AUGUST 27.

Unconscious Influence.

1. Scripture lesson: Ruth 1: 16; John 20: 8.

2. Introductory. This topic is a psychological one. In treating it, the influences of association and example should be brought out. Let the lessons taught be based upon our texts, but draw illustrative material from other sources also, not excluding your own experience and observation. Call attention to the fact that every individual influences every other individual for his weal or woe, whether conscious or unconscious of the fact. Bring out also the personal responsibility of the individual in regard to the effects of the influences that emanate from him.

3. The unconscious influences that Naomi exerted on the life of Ruth.

(a) Wherein it consisted. (Confession and life).

(b) Its effects.

1. It led Ruth to forsake her heathen religion and embrace that of Naomi.

2. It gave Naomi a loving and devoted daughter in her old age.

3. It brought Ruth into the genealogy of Christ.

4. The unconscious influence of Peter's bold entrance into the tomb.

(a) The circumstances. (John outran Peter, but hesitated to enter the tomb).

(b) The effect. (The hesitating John following the example of Peter entered into the tomb, saw the evidence of the resurrection and believed).

5. Personal experiences and observations.

6. Conclusion. Opportunity and responsibility.

"Befiguelsen af et kristeligt ungdomsliv ifølge Guds ord.

Det er emnet som jeg har faattil behandling ved dette stebne. Først vil jeg da sige, at vi maa som kristne og som kirkefolk ta os af ungdommen. Gaa de tabt for os, saa er alt vort arbejde tilintetgjort i løbet af bare en generation eller to. Og der er mange kræfter i bevægelse, der arbejder paa at rive ungdommen bort fra kirkerne og dermed ogsaa fra Gud, d. v. s. fra Gud saadan som han aabenbarer sig i den hellige skrift—bibelen. Og det er der vi har den højeste, største og bedste og tryggeste aabenbarelse af Gud. Det er der han aabenbarer sig i sit forhold til os mennesker direkte og viser os saavel vor tilstand og forhold overfor ham som ogsaa hans forhold til os og fremforalt viser os der frelsens vei gennem den Herre Jesus Kristus.

Emnet er i høj grad praktisk. Det er ogsaa manende og vækkende og gir rig anledning til tankeudbytte ved en paafølgende samtale.

Vi lever allesammen vort liv her iverden bare en eneste gang.

Og medens vi er unge, lever vi ogsaa vort ungdomsliv bare en eneste gang. Vort ungdomsliv ligger kan man sige mellem barndommen og manddommen — kanske vi ogsaa kan plasfere det i tiden mellem konfirmationen og giftermaalet.

Dette er uden tvil en herlig tid i et menneskes liv. Det er baaren naar alt gror og blomstrer og vokser. Det er og bør være den mest muntre og glade tid i menneskelivet. Derfor siger ogsaa vismanden kong Salomon: Glæd dig, du unge, i din ungdom, og lad dit hjerte være vel tilmode i din ungdoms dage, og vandre paa dit hjertes vei og efter dine øines syn, men—tillægger han—vid at for alt dette vil Gud føre dig frem for dommen, (Pred. 11: 10). Det vil vel nærmest sige: Lev dit ungdomsliv sli, at du med

frimodighed kan afslæppe regnskab derfor, naar Gud kalder dig frem paa dommens store dag. Et saadant liv skal sandelig ikke ta glæden bort fra ungdomen. Dertilmod. Det skaffer en netop den sande glæde og øger den dag for dag indtil da, naar alt Herrens folk paa hans vældes dag møder villig frem og kommer som en ungdomsskare i hellig prydelse frem til ham som dug ud af morgenrødens skjød, (Gal. 1: 10: 3).

Et spildt og i uforstand bortsløset ungdomsliv kan senere hen ikke erstattes eller gøres om igen. Derfor er det saa faare nødvendigt at leve sit ungdomsliv ret. Og det er vel nærmest hvad det opstillede emne tar sigte paa og som vi nu nærmere vil ta under overbejelse.

To ting synes særlig at fremgaa af emnet:

1. Hvad vi mener med et kristeligt ungdomsliv.

2. Betsignelsen deraf ifølge Guds ord.

Kanste vi bedst forstaaar meningen af et kristeligt ungdomsliv, naar vi siger, at det er det modsatte af at leve et ukristeligt liv i sin ungdom.

Et ukristeligt liv er et liv i synd og skam og last, og et slikt liv er ikke til gavn og nytte for nogen, men bare til skade baade for en selv og andre.

Et kristeligt ungdomsliv derimod er—hvad kanste ogsaa ordet nærmest udtrykker—et **Kristus-ligt** liv i sin ungdom.

Men hvordan levet saa Kristus? Lad os se. En vakker foretælling om ham af Lukas da han var blot 12 aar gammel lar os lige lidt ind i det. Da ser vi ham i templet sidende midt iblandt de lærde saa interesseret i at høre og spørge, at han næsten glemmer baade forældrene og hjemreisen.

Han svarer sin forfærdede mor paa spørgsmaalet: Hvorfor gjorde du os dette? bare disse betegnende ord: "Hvorfor lede efter mig? Vidste dere ikke, at jeg maa være i min Faders hus?" (Luk. 2: 43—52). Og naar han senere hen i livet efter at ha været borte kom til Nazaret, hvor han var opfostreret, saa gif han efter sin sædvane ind i syna-

gogen paa sabbatsdagen. Det var altsaa en staaende og gaacende praksis hos Jesus at være i Herrens hus og at interessere sig for guddommelige ting.

Et kristeligt ungdomsliv er derfor i første instans—kjerlighed til Guds hus, eller kanste rettere udtrykt: Kjerlighed til Guds sag—"about my Father's business"—som det hedder i den engelske oversættelse.

Den ungdom som ikke elsker Herrens hus og Herrens gjerning paa jord er i ordets virkelige mening ingen "kristelig" ungdom.

Men denne kerlighed til Herrens hus og gjerning er ikke nogen ydre form eller stik bare. Det er sjælens og hjertets inderste længsel og trang, skabt derinde af Gud selv ved omvendelse og gjensødelse.

Med et kristeligt ungdomsliv mener vi altsaa først og fremst et liv i samfund og forening med den Herre Jesus Kristus.

Ikke bare et i ydre henfæende pent og ffikkelig liv med kirkegang og salmesang osv.

Et saadant i ydre henfæende moralsk og pent liv levet uden tvil den rige yngling (Markus 10: 1 ff.), som kom til Jesus, men det evige liv fattedes ham alligevel.

Et kristeligt ungdomsliv er ogsaa et liv i bøn. Kristenlivet byr sig ligedan hos alle baade ældre og yngre. Der er ikke et slags sandt kristenliv hos den unge og et andet hos den ældre. Det ved af erfaring alle de som selv lærte Herren at kjende i sin ungdom. Der hvor der ikke er bøn er der intet kristenliv. En kristen kan ligesaa lidt leve uden bøn som en fugl kan flybe uden vinger eller et menneske aande uden lunger.

Endog Jesus levet sit liv i bøn. Alle de hellige før ham og efter ham har gjort det samme.

Et kristeligt ungdomsliv viser sig ogsaa i et flitigt brug af Guds ord. Man higer som nyfødte børn efter den aandelige usorfskede melk og vokser ved den (Petr. 2: 2). Man siger som gutten: "Bibelen først, papa."

Men er nu et slikt liv noget at tragte efter i sin ungdom? Er der nogen betegnelse ved at leve sit ungdomsliv for Gud?

For at ikke bli for langtrukken skal jeg

svare herpaa med at anføre et par eller tre eksempler fra det gamle testamente, som viser os velsignelsen af et kristeligt ungdomsliv. En af de bedste fremstillinger af en kristelig ungdom og velsignelsen deraf har vi i Josefs historie. Han skiltes pludselig fra sit hjem ved 17aars alderen paa den stygge maade, at han af sine brødre blev solgt til ismaelitiske kjøbmænd og ført til Ægypten. Denne gudsfrygtige hngling synes at ha tat med sig ud i livet som valsprog eller motto: "Svordedes skal jeg gjøre den store ondskab at synde mod Gud." (1 Kong. 39: 9).

Han havde gjort op sin mening og tat sin faste og sikre beslutning og handlede derefter og det blev ham og andre til stor velsignelse. Han havde sine store prøver og vanskeligheder, men hans beslutning var fast—derfor var Gud med ham og velsignede ham og hjalp ham. Han havde lykke paa al sin vei og i al sin gjerning. I Potifars hus, i fængslet og hos kong Farao. Og hans ungdomsdrømme om brødrenes kornbaand og om solen, maanen og 11 stjerner som bøiet sig for ham, gif i opfyldelse. Han blev statsminister i Ægypten hos den mægtige heriser, kong Farao. Og den ophsiede stilling skjøttet han ogsaa fortærfelig og storartet, fordi Gud var med ham. Og naar saa folk i og udenfor riget vilde fultet ihjel af mangel paa føde i de syv ufrugtbare aar, saa var der tilstræffelig korn og føde i Josefs magasiner.

Josefs gudsfrygt fra ungdommen af velsignedes altfaa med den høieste tillidspost og det største embede i et fremmed land. Og ikke bare det, men han blev "en velsignelse" idet han bragte frelse til sin egen flegt og til folket. Se iøvrigt fortællingen i 1ste Moseb.

Eller Daniel som, da han i ung alder var ført som fange til Babylon og der skulde trænes op til at tjene i kongens palads, satte sig fore i sit hjerte, at han ikke vilde besmitte sig.

Dette viser hans valg og bestemmelse og hans oprigtige gudsforhold som velsignedes med at ogsaa han blev den høieste i riget under enevoldsheriseren kong Nebukadnezar. Se Daniels bog.

Der er saaledes endnu den dag idag ikke udslettet at ogsaa i timelig henfeende kan og vil Gud velsigne den "kristelige" ungdom alt efter som han finder det tjenligt og gavnligt for den enkelte. Gudsfrugt er nyttig til alle ting og har løfte for det liv som er og for det tilfommende (1 Tim. 4: 8).

Men særlig velsignelse følger i aandelig henfeende et kristeligt liv. Og allermest et kristeligt liv helt fra ungdommen. En forstaaelse deraf kan man jo faa ved at læse f. eks. Efejerne 1: 3—14.

Man har al aandelig velsignelse i Kristus. Og denne bestaar i:

1. At være udvalgt af Gud fra verdens grundvold blev lagt (v. 4).
2. At engang (og delvis ogsaa her) bli hellig og ulastelig for Guds aashn (v. 4).
3. At i kjærlighed være bestemt til barneskaar hos Gud (v. 5).
4. At være benaadet (v. 6).
5. At ha forløsning nemlig syndernes forladelse (v. 7).
6. At bli kundgjort hemmeligheden angaaende Guds husholdning (v. 9, 10).
7. At ha faat arvelod (v. 11).
8. At faa være hans naade og hans herlighed til pris (v. 6, 12, 14).
9. At være beseglet med forjættelsens Selligaand (v. 13).
10. At ha den Selligaand som pant indtil eiendomsfolkets forløsning (v. 14).

Og alle disse velsignelser for tid og evighed blir os tildel ved at høre sandhedens ord—vort saliggjøreelses evangelium om den Herre Jesus og faa af hjertet tro det (v. 13).

Bisnok maa vi alle med apostelen i vers 3 udbrude:

"Lobet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader herfor."

Saa signe da Gud os alle og særlig ungdommen i Jesus Kristus. Amen.

—Ludvig Ellingjen.

Ungdomsfebuet i Franklin, Minn.

Madison Freds havde et meget vellykket ungdomsfebue i Hauges menighed, Franklin, Minn., fra 2den til og med 4de Juli sidstleden.

En stor flare af unge mennesker saavel

som ældre fra nær og fjern samledes i Gauges menigheds Kirke Søndag morgen den 2den Juli. Kirken fyldtes og mange tog plads i en sidebygning, som menigheden havde opsat for anledningen. Et nyt pipeorgel var just indsat i kirken. Da tiden var inde for gudstjenestens begyndelse, tog hr. Carl Raugland plads ved orgelet og snart strømmede dette instruments kraftige og delige toner forsamlingen imøde. Saadan musikk har det ved sig, at den kan stemme til højtid og andagt. Pastor B. R. Barstad prædikede over dagens evangelium, Luk. 9: 51—62, Der holdtes ogsaa nadbergang. Pastor J. M. Johanson holdt skriftetalen. Ganske mange modtog det høiærbelige sakramente deriblandt mange unge. Det var isandhed en herlig begyndelse paa ungdomstevnet. At faa samles i Guds hus til bøn og salmesang, ordets hørelse og nadbergang, det har altid været det herligste for Guds folk paa jord, for unge saavel som for ældre.

J velvalgte ord ønskede nu steds præst de fremmede velkomne til stebnet. Han udtalte ønsket om, at Guds fred maatte hvile over ungdomstevnet, over de fremmede, som var tilstede, over menigheden og hjemmene. Fredsforbundets formand, pastor Johanson, svarede paa denne velkomsthilsen og udtalte paa fredsforbundets vegne tak til steds ungdomsforening, menighed og præst for indbydelsen, til at holde stebnet paa dette sted saavel som for den hjertelige velkomsthilsen, hvormed vi som fremmede nu var blevet mødt.

En særskilt høitidelighed var det ogsaa om eftermiddagen idet at det nye pipeorgel blev indviet. Da fredsformanden ikke var tilstede, holdt fredsens viceformand, pastor J. M. Wick, indvielsestalen. Hans tekst var Kol. 3: 16. Han fremholdt med klarhed og alvor betydningen af den kristelige musik og sang. Gud æres og prises ved den og menigheden glædes, trøstes og opbygges derved. De toner, som vi har til vore lutherske kirkesalmer, staar i harmoni med indholdet af salmerne, og baade salmerne og melodierne

er især egnet til at løfte og opbygge Guds menighed.

Saa blev orgelet indviet i den treenige Guds navn.

Om aftenen talte undertegnede. Temaet var "Jesus og ungdommen" med Joh. 1: 44—52 som grundlag. Vi fik ogsaa lytte til en tale ved missionær Madland. Det var en glæde for os at ha missionæren og hans hustru med os paa ungdomstevnet. Mrs. Madland talte ogsaa til os senere under mødet. Kirkens vel herhjemme ligger dem paa hjerte og ungdomsjagen ikke mindst, dog slaar deres hjerte særskilt varmt for kinesernes frelse. I deres taler til ungdommen i Madison freds udtalte de sin glæde over at de respektive fredsforbund i Gauges Synode har fattet beslutning om i fællesskab at underholde en missionær i Kina, men ogsaa sin bedrøvelse over, at man endnu ikke havde fundet en mand, som var villig at gaa. De mindede de unge om, at om nogen søgte kald til at gaa paa missionsmarken, saa maatte de ikke modstaa dette kald. Og havde de kaldet og var de villig at følge det, saa maatte de lade missionsvennerne faa vide om, at de havde et saadant kald og var villige til at gaa, om de blev sendt.

Den anden dag begyndte mødet med en halv times bønneudsættelse. Derefter talte student Seth Eastvold over temaet "How to conduct a Young People's Society to the best advantage." Han gav os mange gode vink om, hvorledes baade lederne og ledelsen af ungdomsforeningerne skulde være.

Vi fik høre fra flere unge, idet at Miss Eastvold fra Dawson læste en afhandling over temaet "A christian girl's influence in her home city", og Miss Sanjon—datter af steds præst—læste en afhandling over temaet "The girls for Christ." Senere under mødet fik vi høre to afhandlinger til over dette emne, nemlig ved Esther Oppedahl fra Sacred Heart og Hilda Kloster fra Clark, S. D. Det var godt at faa lytte til disse afhandlinger—de unges tanker. Vi sad og tænkte og søgte: "Yes, the girls for Christ, and the boys too." Paa næste ungdomstevne maa

vi ha unge gutter til at skrive afhandlinger over temaet: "The boys for Christ."

Vi fik denne dag ogsaa høre indledning og en kort samtale over det vigtige emne: "Hvilke er de midler, hvorved de unge bevarer i sin daabspagt?" Da indlederen formand Elise ikke kunde være tilstede begyndte pastor Barstad samtalen over dette emne, og fiden deltog flere i samtalen.

Det var blit bekendtgjort af stedets prest, at kl. 3 den 2den dag af stebnet vilde de besjgende faa anledning til pr. automobile at ta en udflugt til Fort Ridgle og andre historiske steder borte ved Minnesota River. Vi tog naturligvis med glæde imod dette tilbud. Det var et langt og kostbart tog, som satte afsted fra Hauge's kirke denne eftermiddag. De mange automobiler repræsenterede en vældig pengefum. Men kun en af de mange hundrede menneskesjæle var mere værd end alle disse kostbare maskiner tilfammen. "J er dyrefjætte," hedder det i Herrens ord. Toget stanset paa en høj borte ved elven. Her var en storflagen udsigt. Pastor Hanson holdt en interessant tale om den tid, da indianerne holdt paa at overfalde og dræbe de hvide nybyggere paa disse steder. Saa bar det videre afsted ned bakke og op bakke til Fort Ridgle, hvor vi fik lytte til en tale holdt af en gammel soldat, Mr. C. S. Hopkins. Efterat ha lyttet til denne tale fortsatte toget til byen Fairfax, hvor vi blev opbartet med musik af byens musikkorps. Saa bar det tilbage til kirken eller de forskellige hjem rundt i menigheden. Om aftenen mødtes vi igjen i kirken og det viste sig, at udflugten ikke havde virket skadeligt. Den samme interesse, alvor og varme, som havde besjælet talere saavel som tilhørere før, føltes ikke mindre nu. Flere talte.

Den 4de Juli.

Den sidste dag af stebnet var altsaa den 4de Juli—vor nationale høitidsdag. Det første paa vort program paa denne dag var bønnemøde. Derefter talte pastor Nels Carlson. Hans tekst var Joh. 8: 36. Det var den virkelige frigjørelse og den sande

frihed—friheden i Kristus, som vi nu med alvor blev mindet om.

Det var pastor Castbold, som skulde holdt festtalen, men paagrund af, at en af hans sønner var syg, kunde han ikke være tilstede. Prof. Edw. Schmidt blev anmodet om at ta hans plads, hvilken anmodning han efterkom. Taleren paaviste af vort lands historie, hvorledes Gud saa rigelig har velsignet vor nation ned igjennem tiderne indtil idag og mindet om, hvilken grund vi som borgere af dette land havde til at takke Gud for hans godhed imod os.

Om eftermiddagen var det ligesom afslutningsfest. Dog det var ikke slut endnu. Og saa om aftenen havde vi møde med taler og vidnesbyrd af ældre og yngre.

Sangen.

Singen kan slynge sig som den unge. Sang er noget som følger med ungdommen. og ungdomsstebnerne. Og det kan med sandhed siges, at vi fik lytte til megen deilig sang ved ungdomsstebnet i Franklin. Foruden det lokale kor, havde vi et stort fælleskor, som under hr. Lassefons ledelse gjorde et udmærket arbejde. At lytte til saadan sang løfter sind og tanke op fra jordegruset og minder os om de himmelske toner, vi venter at faa høre hjemme hos Gud. Hr. Lassefon sang flere solofange og Carl Raugland sang en solo, og at forsamlingen likte denne sang beviste man ved at anmode hr. Raugland om at slynge den ogsaa den næste dag.

Ungdomsstebnet i Franklin hører nu til det forbigangne, men velsignelsen, haaber jeg, mange har igjen. —M. Raugland.

"HARVEST REFLECTIONS."

Jer. 8: 13-22.

The Chicago District Young People's Federation of Hauge's Synod has been invited to hold its Fall convention in Newark, Ill., Rev. A. O. Mortved's charge, Sept. 1-2-3-4, 1916.

In the spirit of prayer each session of the convention will be opened.

The keynote address will be "The Harvest is past, the Summer is ended, and we are not saved."

The first session will be held on Friday evening, Sept. 1st, at 7:30 o'clock, Rev. T. J. Alvestad, president of the federation, presiding. Introductory sermon will be given by Rev. M. L. Nesvig, Chicago, Ill. A short business session will be held Saturday a. m., after which the convention topic will be introduced by Rev. J. N. Walstead, Morrisonville, Wis. The Saturday afternoon and evening sessions will be open for the topic discussion. We consider ourselves very fortunate indeed in having secured Dr. G. M. Bruce of Red Wing, Minn., who will deliver the Sunday forenoon sermon and also address the Federation at the song service to be held Sunday afternoon at 3 o'clock, under the direction of Mr. E. Munson. Communion service Sunday forenoon in charge of Rev. S. K. Knudson, Joliet, Ill. Sunday evening, prayer and testimonial meeting. God has a great blessing for us. Will you join us and accept it?

You can help make the Fall Convention a success. Think about it. Pray for it. Work for it.

As Luther Leaguers, yes, as Christians, let us prepare in heart and mind for this rally. So may the convention bear the stamp of loyal earnestness and sincerity.

—Carrie M. Anderson, Secretary.

Missionsbuen

Hvilestedet.

Stille ud til Golgatha
Jeg i aanden vandrer,
Bakker alt, saa ved jeg da,
Han sig ei forandrer.

Der ved korset er saa tyst,
Der kan hjertet hvile.
Alagen tier i mit bryst,
Brudt er fiendens pile.

Op til korsets stamme jeg
Trætte hoved hælder,
Fra hans vunder over mig
Freden stille vælder.

Stille hvilestunder ved Jesu fødder.

Saad vi fremfor alt behøver i denne forjagede, travelt optagne tid, er at agte paa Herrens stille, kaldende røst, naar han længe efter at drage vore sjæle, affides for at meddele sig selv til os.

Gud længes efter vort fortrolige samfund. Han længes efter at tolke de dybe ting for os, som fylder hans eget hjerte, hemmeligheder, som kun kan høres i stilheden og kun meddeles ansigt til ansigt, hjerte til hjerte.

Han ønsker at vi skal lufte vort øre for den store, dybe verdens larm og saa vende det i dyb opmærksomhed mod ham alene, som er vore sjæles hyrde og tilflyktsmand.

Han vil tale til sjælen, undervise, vejlede, opdrage, opelste, herolige og føre den frem fra mørhed til klarhed, fra kraft til kraft.

Alt dette vil vi gaa glip af, om ikke de stille stunder med ham kommer til sin ret i vort liv og vor virksomhed.

* * *

"Moses vidste ikke, at hans ansigt skinnede af, at Herren havde talt med ham." 2 Mos. 34: 29. Det er toppunktet af aandelig skønhed at være skøn uden at vide det. I sandhed—dette er en lærdom, vi alle maa tilegne os. Dyden har saa let for at blive selvbevidst, og saaledes tabe sin herlighed. Tag den naadegabe at kunne være ydmyg. Ydmygheden er saare skøn, naar vi møder den uforfalsket. Den bærer gjenfsin af Jesu elskelighed. Men der er en selvbevidst ydmyghed, som kun er en meget fin form for hovmod. Det er muligt at bramme af sin ydmyghed. Der er mænd og kvinder, hvis eneste kilde til hoffærdighed synes at være deres beskedenhed. Hvor ofte træffer vi ikke mennesker, som, naar vi beder dem at gjøre en tjeneste, piblikkelig heiser sin ringheds fane og erklærer, at de er af de ydmyge folk, som heller vil holde sig i baggrunden! Ja, men ydmygheden sætter sig paa det laveste trin, og ved ikke at dens ansigt skinner. Hovmodet kan indta en ringe plads, men samtidig fryde sig ved tanken paa sit skinnen-

de ansigt. Selvsbevidsthed virker altid til at forfalste ydmygheden og forvandle den til hovmod. "Moses vidste ikke, at hans ansigt ffinnede."

* * *

Læg et andet eksempel, barmhjertighe- den (charity) eller velgjørenhedsarbeidet, som det ialmindelighed kaldes. Barmhjer- tighed er en skjøn pryð for den kristelige ka- rakter; men hvis barmhjertigheden bliver selvbevidst, mister den al sin ynde. Herren siger, at den sande barmhjertighed ikke lader den venstre haand vide, hvad den høire gjør. Læg merke til, raadet lyder ikke bare: Du skal ikke lade blæse i trompet for dig! Det lyder ikke bare: Tal ikke om at du giver bort til dine medmennesker! Barmhjertigheden er en uendelig meget finere naadegave. Raadet er dette: Tal ikke til dig selv om, at du giver bort! Lad det ikke blive gjort i en framvende selvbevidsthed; ellers har barm- hjertighedens skjønhed straks faat et skaar.

Det er ganske ligedan med hele den stra- lende række af dyder og naadegaver. Ingen dyd har naaet sin fulde skjønhed og styrke, før dens tilstedeværelse ganske undgaar eie- rens opmærksomhed. Naar vi bevidst bærer en dyd tilskue, viser det, at denne dyd ikke virkelig har hjemme hos os, akkurat som man hele tiden er sig det bevidst, naar man er iført et sæt nye klæder. Dyden maa blive os saa tilvant, at vi ubevidst bærer den til- skue. Vi maa tale sandhed ligesaa ubevidst, som vi aander, og vi maa bære ydmyghe- dens klædebon ligesaa ubevidst, som vi aan- der. Bore ansigter maa ffinne, og vi maa ikke være os herligheden bevidst.

Og derfor hører det til den fulde tileg- nelse af denne egenkab at gaa i den grad op i Gud, at vi glemmer os selv. Vi kan ikke længe se op i Guds ansigt og fremdeles være hynderlig selvbevidst. "Vi som med utilbæk- ket aasyn skuer Herrens herlighed som i et speil, vi bliver alle forvandet til det samme billede fra herlighed til herlighed." Beslu- else hidfører forvandling. "San pryder de jagtmødige med frelse" (Sal. 149: 4). Lad os tage os selv i Gud!—"Fra S. til S."

Fra Arbeidsmarken

Merke.—Under mit frabær sendes penge for church extension til C. D. Gill, Dawson, Minn.
—C. J. Eastvold.

Paa grund af forandrede bestemmelser bliver der ikke noget samtalemøde i Rush- ford, Minn., den 6te og 7de September.—C. Jaastad.

Pastor J. J. Skarpsnes er nu indremis- sionsbestyrelsens formand; J. N. Balfstead er sekretær og A. D. Oppegaard kasserer. De, som vil skrive til bestyrelsen bedes mærke sig dette.

Torsdag den 2den August kl. 3 formiddag slog lynet ned i Trondenes menigheds kirke, Sharon, N. D. Der opstod ildebrand og kirken brændte til grunden. Alt inventar blev redet, undtagen kirkefloken.—A. L.

Her er en del artikler, som nok var tænkt for dette nummer, men som maa ligge over til næste uge, fordi der ikke er rum for alt. Indsenderne vil derfor venligst undskyldte. Om en uge eller to vil alt, som vi har paa haand kunne optages.

Pastor J. M. Johnson, Spicer, Minn., overbeier i disse dage to kald. Han er kaldt til Muskegon, Mich., som pastor Brekkes es- termænd, og han har kald fra Kallispell, Mont., som prof. Wees eftermand. Hvad han kommer til at gjøre vides ikke endnu.

Søndag den 23de Juli blev den nye kirke i Natanael menighed, pastor J. Arnesens kald, indviet af formanden, pastor Ekse. Det er snart tre aar siden man begyndte at bygge og nu stod den fuldt færdig. Det var en stor dag for menigheden og dens prest. Folk kom fra alle kanter for at overvære festlig- heberne. Sammen med kredsens prester og lægbrødre, havde man ogsaa den glæde at ha- ve prof. Edw. Schmidt fra Red Wing med.

Kredsingsmøde i Beauty Valley menighed, pastor Jakkangers kald, afholdtes fra 18de til 20de Juli. Emisær Quistad holdt aabningsprædiken. Samtaleemnet som var 1 Pet. 2: 1—12 indlededes af pastor A. L. Stueland. Gøvedtanken var om at bevare den yndige blomst kjærligheden. Samtalen førtes i en god og kjærlig aand. Mange kraftige vidnesbyrd har været afslagt i denne menighed, maatte det ikke blive nogen til dom, men til frelse og salighed og Guds navn til ære og pris.—D. Blifre.

Dette nummer af Budbæreren kan næsten regnes for et nummer for ungdommen. Men de ældre vil ogsaa ha godt af at læse og overveie hvert stykke. Det første stykke som er af pastor D. C. Jverson i Norge er et godt vidnesbyrd særlig tiltænkt ungdommen. Det er flige vidnesbyrd man faar fra Luthersk Bofinission i Bergen. Ved at sende en dollar til denne mission vilde man faa mange bøger med forskjelligt indhold. De andre vidnesbyrd angaaende ungdommen og ungdomsarbeidet er af vore egne kjendte herover og er gode og vil gjøre godt, saa vi siger: "Tag og læs."

Bekjendtgjørelse.

Paa indbydelse fra pastor Mortvedts menighed, Newark, Ill., vil Chicago kreds ungdomsforbund holde sit høstmøde der fra 1ste til 3die September. Program senere.

—T. J. Alvestad.

Kjælesmødet for den Norske Synode, Sauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Aabningsprædiken ved formand S. North. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. T. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—S. R. Birkeland.

—M. L. Resvig.

—D. Shefveland.

Jewell Lutheran College.

En kristelig skole for unge kvinder og mænd.
(Accredited.)

Det 24de skoleaar begynder den 12te September 1916.

Common skole kursus for saadanne som ønsker at lære det engelske sprog eller andre som ikke har lært de almindelige fag.

Akademisk kursus paa fire aar, hvor blandt andre almindelige højskolefag man kan ogsaa lære norsk, husflid, fløid, agerbrug, osv.

Et nyt normal kursus, som vil svare til statslovens krav, vil bli begyndt ved skolens aabning i høst.

To forretnings kurser hvert paa to aar. Højskole graduenter kan gennemgaa disse paa kortere tid. Samme pris som i ovenstaaende afdelinger, nemlig \$35.00 for et helt aar.

Musik kursus paa tre aar. Undervisningen gives paa piano, pipeorgel, og i sang samt i de almindelige teoretiske fag som hører til musik.

Et kursus i kunstmaleri af forskjellig slags.

En sparsommelig student kan klare alle nødvendige udgifter med omtrent \$5. ugen. Naar to eller flere kommer fra en familie gives rabat. Rabat gives ogsaa til saadanne som har over 200 mil at komme til skolen.

For katalog eller videre oplysninger som alt sendes frit henvende man sig til skolens bestyrer,

—R. D. Gittreim,

Jewell, Iowa.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskole kursus, der er afpasset efter canadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normaliskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved vore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et tre-

aarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid, og fløid.

Før katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer,

—S. R. Davie,
Camrose, Alta.

KVITTERINGER.

Indremissionen:

Mrs. A. A. Dahl, Ada, Minn.	\$ 3.00
Miss Wagnild, Kendricks, Idaho	5.00
Ole Hendrickson, Grand Forks, N. D.	25.00
Past. M. J. Westphals kald, Cereal Alta, Can.	40.00
Golden West mgh., Solliid, Mont., past. J. O. Ronsbergs kald	50.00
O. I. Brekke, Stanhope, Ia.	5.00
Nilla Kolden, Petersburg, Neb., konf. offer, past. Monas kald	25.00
Trempealeau Valley mgh., Taylor, Wis., past. D. T. Borgens kald....	43.95
Mrs. Nels Koxlien, Taylor, Wis., testamentarisk gave	25.00
Elims mgh., Randall, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	24.25
Bloom Prairie mgh., Toronto, S. D., past. N. Carlsons kald	40.95
Nathanael mgh., Wallingford, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	50.19
St. Peter mgh., Tuttle, N. D., T. K. Jacobs kald	10.00
Ellsborough mgh., offer ved missionsmødet, past. T. J. Oppedahls kald..	51.38
Nellie Grinder, Minneapolis, Minn....	5.00
St. Peters mgh., Beresford, S. D., past. J. J. Skarpness kald	21.85
Mrs. N. Tang, Osseo, Wis., past. J. C. Hjelmerviks kald	5.00
Green Lake kvf., Spicer, Minn., past. I. A. Johansons kald	25.00
Mrs. Ane Jacobson, ved T. T. Boe, Marietta Minn.,	10.00
En ven i Montana, ved past. A. N. Skogerboe, Thief River Falls, Minn....	40.00
Mrs. Marie Anderson, Chicago, Ill....	5.00
Missionsf. ved Bethesda Alderdomshjem, Beresford, S. D.	50.00
Hauges Synodes aarsmøde, Red Wing, Minn., offer	264.51
Konf. offer ved past. O. O. Bergh, Volga, S. D.	20.00
Ch. N. Sveen, Volga, S. Dak.	2.00
Estelline Luth. mgh., Estelline, S. D., past. N. Carlsons kald	7.51
Mrs. Peter Asheim, Buxton, N. D.,	

past. J. S. Halvorsons kald	2.50
Peder L. Gill, Dell Rapids, S. D., past. O. F. Johnsons kald	20.00
Peder Mørkri, Viroqua, Wis., past. J. J. Jacobsons kald	2.50
G. Halvorson, Arne Thoreson, Henry Johnson, Dilia Hanson, Viroqua, Wis., hver 50c.	2.00
Ole Haugen \$1, Mrs. Nels Nelson \$1.50, Viroqua, Wis.	2.50
Mr. og Mrs. Arne Hauge, Viroqua, Wis	5.25
Mrs. A. M. Nelson, Viroqua, Wis. ...	2.50
Mrs. L. Hansel, Ellsworth, Ia.	1.00
Pastor M. A. Hall	6.50
Pastor Chr. Hoversten	7.00
Ole J. Rødne, Manfred, N. D.	25.00
T. K. Thompson, Radcliffe, Ia.	5.00
Første Hauges mgh., Milwaukee, Wis. past. L. M. Sagens kald	11.81
Farland kvf., Farland, N. D.	10.00
Mrs. P. Lalum, Minnewaukan, N. D.	1.00
P. P. Oakland, Randall, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	5.00
L. L. Gunderson, Wallingford, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	7.55
Mrs. T. S. Thompson, Radcliffe, Ia. ...	5.00
Nathanael mgh., konf. offer, Cox, S. D., past. Arnesons kald	14.95
En ubenævnt, subskriberet paa aarsmødet i Red Wing, ved J. J. Skarpness	25.00
Selbo mgh. kvf., La Crosse, Wash., past. M. A. Halls kald	150.00
O. L. Finstad, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
Hans Hjelmervik, Frost, Minn., past. N. Okerlunds kald	20.00
Hemnes mgh., kvf., Christine, N. D., past. J. H. Johansons kald	20.00
S. B. Engelson, Le Roy, Minn., past. H. J. Bergs kald	12.50
Comfort mgh., past. S. Hansons kald, Mora, Minn.	10.50
Ogilvie mgh., Ogilvie, Minn., past. S. E. Hansons kald	47.00

\$1,286.65

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Jødemissionen:

Grant Young People's Society, Thompson, Ia.	\$ 50.00
Mrs. I. B. Draxten, Fergus Falls, Minn.	2.00
Syd Dakota indremissionsmøde, Hooker, S. D.	27.50
En ubenævnt ved past. N. Okerlund, Frost, Minn.	50.00
Farland kvf., Farland, N. D., past. Berntsons kald	10.00
Norman mgh. mandst., Flaming, Minn. past. Gjerstads kald	9.00
O. S. Kirkelle, af en sparebøsse, Goodrige, Minn.,	2.65
North Prairie kvf., Trondhjems mgh. L. L. Nervigs kald.	45.04
A. L. Welø, Pelican Rapids, Minn. ..	8.85
Jødemissionsforeningen, Jewell, Ia. ...	25.00
Andrew Westre, Jewell, Ia.	1.00

\$230.69

Til reiseudgifter for representant til Kina:	
Stone Lake mgh., Minnewaukan, N. D. \$	1.50
Ved prof. G. M. Bruce, Red Wing, Minn.	41.72
	<hr/> \$43.22

Til en ny missionær:

Haldor Madland, Peterson, Minn.	\$ 10.00
Mrs. Haakon Eggen, Peterson, Minn.	1.00
Miss Helena Boyum, Peterson, Minn.	1.00
Hattie Nelson, Lodi, Wis.	10.00
Immanuels mgh. ungdomsf. Minnewaukan, N. D.	10.00
	<hr/> \$32.00

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Hospitalmissionen i Minneapolis.

Fra J. Dahl, Dawson, Minn., ved.	
pastor B. K. Barstad	\$ 5.00
Modtaget under Hauges Synodes aarsmøde: Hans Mahlum, Geddes, S. D., \$5, Ubenævnt \$1, J. S. Olson, Geddes, S. D., \$1, Rev. Ljostveit \$1, S. P. Dollum, Kiester, Minn. \$1, 14.00	
O. E. Boyum, Peterson, Minn.	5.00
	<hr/> —A. L. Dahl.

Til Church Extension ved Christine Tro-
gien fra pigtf. i Singaas mgh., Hendricks,
Min. \$32.00. Med tak,

—C. J. Eastvold, kasserer.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Buddbærereren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorløn, synodetasken, heri indbefattet skoletasken, fondstasken og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. M. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Billige bøger.

Ønsker du god læsning for dit barn? Hvad interesse tar du i de bøger som dit barn læser? Har du tilbørlig agtelse for den indflydelse som læsning udøver i dannelsen af et barns karakter? Maafte at du synes det er formegen umage at sætte dig ned at udfinde hvad som er nyttigst og bedst for dit barn at læse? En del forældre bryr sig ikke et gran om hvad børnene læser, andre synes at det er for meget bryderi at følge med, børnene ligefrem sluger bøger og disse er let tilgængelige i disse bøgernes dage, andre, derimod er meget bekymret over spørgsmaalet men de ved ikke netop hvordan de skal tage fat. Det er netop til saadanne vi ønsker at henvende dit barns opmærksomhed paa, og derfor er det at du griber efter denne eller hin paalidelige retledning for at du kan komme dit barn tilhjaelp med raad og bistand; du ved saa godt du som har læsebegjærlige børn at det gjælder ikke bare at forbyde læsning af daarligt stof men fornemmelig at gi vink med hensyn til læsningen af gode og sunde bøger.

Boghandelen er netop i færd med at sælge en hel del bøger af udmerket godt indhold og da disse bøger sælges til nedsat pris saa har du en ypperlig anledning til at forskaffe dig selv og dine god læsning for lidet udlæg. Disse bøger er ikke aldeles nye, da de har været paa bort lager nogen tid, men da vi antager at du er af dem der ikke kjøber bøgerne for funs at pryde en boghylde men fornemmelig for at læse dem saa ved vi at du ikke vil finde dig stuftet over udsendte. Du vil saa fuld valuta for pengene. Siden vi begyndte at overtage disse bøger har vi faat flere bestillinger; det gjælder at være ude itide da nogen af de bedste habes kun i begrændset antal. Man bestiller et halvt dusin eller

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsforbudet; 3. Missionsbuen; 4. Fra arbejdsmarken; 5. Bekjendtgjørelser; 6. Rbittering.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Bær af sandheden; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Fra arbejdsmarken; 5. Bekjendtgjørelser; 6. Rbittering.

mere til enkelt forsendelse. Om du ikke kan sende straks, saa læg disse lister tilside for fremtidig brug; andre vil følge.

Reidar og Hans firbenede Venner (en fortælling for børn, af Margrethe).....	\$.30
Mina Helsing, fortælling af Margrethe	.35
Embedsmand og Bonde, fortælling af Margrethe35
Et Stormveir, fortælling af Margrethe	.40
Rikard Bruce, fortælling af C. M. Sheldon, overført fra engelsk75
Fra Luthers Tid (fortælling, optegnelser af Schoenberg-Cotta familien) 260 sider30
Villeader fra Jesu Tid, af pastor J. Q. Quisling (heftet)20
Djævelen og hans Engle, af pastor J. Q. Quisling. (heftet)20
Gottholds Engeseng, af Christian Scriber15
Predikener om Bønnen, Philip Jakob Spener25
August Herman Francke (Levnetsløb, af Armin Stein60
Kristi Person og Gjerning, af Ernst Sartorius25
Kristendommen i De tre første Aarhundreder25
Pilegrimsleden, af Gesba Stretton.....	.30

Intet Sted som Hjemmet, af do.20
En Lørdagsdag, af do.25
Udledte Sjæle, af do.15

De fire sidstnævnte er fortællinger oversat fra engelsk og er alle indbundne og i god forfatning.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Guds Brie Med et Gjenstridigt Folk
— af —
Pastor Th. Simle.

En hyppelig skildring af missionsarbeidet i Kina. Bogen gir et klart overblik over missionens historie og især tilstanden under Bageroprøret i 1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbundet og pænt udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De allerede eier bogen. Husk at til denne pris er det kontant uden rabat. Portoen for forsendelse 10 cents. Alle missionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Carl Raugland,
President.

PIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et udmærket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig lærestalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelist lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjorn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen lærestalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kurser—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrope College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 35.

Lørdag den 26de August 1916.

48de Aarg.

Billede af Jesus.

Hellig Jesus, renheds kilde,
Du salighedens giver milde,
Du mer en solen ren og kjær!
Al den glæde hos Serubimer
Og herlighed i Serafimer
Mod din som mørkheds taage er!
Et mønster er du mig
Al, dan mig efter dig
Min Jehova, o Jesus kjær!
Gjør mig dog her
Og hellig, du som hellig er!

Stille Jesus, som din vilje
Vor Faders vilje høied stille
Og indtil døden adlød ham!
Lad mig worde ogsaa dydig
Som et umyndigt barn dig lydig
Og findet efter dig, Guds Lam!
Tag hjertet ganske ind,
Gjør attraa, sjæl og sind
Læus og stille o, Jesus kjær!
Hjælp at jeg her
I sønlig aand dig lydig er!

Omme Jesus uden flummer
Med megen uro, strid og kummer
Dit øie for os omhu har,
Hver dag har du livets møie,
Hver nat saa dig dit kne at bøie,
Din bøn til Gud din hvile var!

Mig og aarvagen gjør,
O at jeg, som jeg bør
Flittig bede, o Jesus kjær,
Giv at jeg her
Dit billed stedse hos mig bær!

Milde Jesus, at hvor herlig
Er dog din naade, og hvor kjærlig
Er du mod uven og mod ven!
Alre lys for hjerters mørke
Og frugtbar regn for sjæles tørke,
Hvor liden tak du faar igjen
Min Jesus lær du mig
At jeg i godhed dig
Maa paaslegte, o Jesus kjær!
Giv, at jeg her
Som du mod alle kjærlig er!

Fromme Jesus, du forhaanet
Og ei for had og spot blev skaanet,
Lod dog ei hevn, ei brede se!
Stille mod, hvo saa dets lige,
Som ikkun for din Faders rige
Og hus sig nidkjær vilde te!
Min Jesus, prent mig ind
Et fagte, nidkjært sind
For din ære, o Jesus kjær!
Giv at jeg her
From og fagtmodig steds er!

Sæle Jesus, hvad for smerte,
 Stod du ei ud med roligt hjerte
 Udi din dybe ydmyghed!
 Vint du blev og plaget ilde
 Men, dyre Dams du taug dog stille,
 Goldt dig i Faders Iydighed!
 Bind, Jesus, ved din Aand
 Mig og med slige baand,
 Naar jeg lider, o Jesus kjær!
 Hjælp at jeg her
 Altid som du taalmodig er!

Dyre Jesus, kom velsvigne
 Mit hjerte, lad i alt mig ligne
 Din hellighed, dit billede!
 Aandens kraft mig saa regjere,
 At troens frugt dig maatte hædre,
 Og jeg dit rige værd mig, te!
 O, Jesus, drag du mig
 Alt mer og mer til dig!
 Sjælens konge, kom i mig bo,
 Og lad min tro
 I dig nu finde evig ro!

* * *

Ørens Rønge, du herne
 Gi selv dig ære vil berede,
 Nei, du fornædred dig i alt!
 Hovmod's aand ei dig ophøied,
 Men dybt i ydmyghed nedbøied
 Du tog en ringe træls gestalt!
 O, slaa min hovmod ned
 Og giv mig ydmyghed
 Ved din naade, o Jesus kjær!
 Giv at jeg her,
 Som du af hjertet ydmyg er!

Rene Jesus, Kyskheds Kilde,
 Som os et mønster give vilde
 End fremfor Adams renhed's stand!
 Lemmer, sjæl og sind og fæder,
 Ja, sielsh og gang og klæder
 Regjerte hellighedens aand!
 O, min Immanuel!
 Gjør og mit liv, min sjæl
 Kysk og hellig! o, Jesus kjær,
 Mig steds lær
 At ligne dig i kyskhed her!

Rige Jesus, du med ringe
 Din tørst og hunger kunde tvinge,
 Men af din hand blev andre mæt!
 Lyften, som dig kunde røre
 Var Faders vilje at fuldføre;
 Det var din mad, din bedste ret!
 Vend, søde sjæleven
 Min hunger til dig hen!
 Sjælens manna, o Jesus kjær!
 Vær det især,
 Naar jeg dig har at nøies her!

Slige salmer har vi i vor salmebog, skade at de ikke bruges mere end de gjør. Tænk om en kirkeforsamling lærte tonen godt og stemte i og sang hele eller i det mindste en del af denne og andre saadanne salmer, som sjelden eller aldrig bruges ved gudstjenesterne. Man taler om at løfte, men det skulde løfte. Det er vist intet at udsætte paa de saa salmer som bestandig synges, men underligt er det, at vi har en bog med 730 salmer i, men det skal være et spørgsmål om der overhovedet benyttes mere end en syvendedel af alle disse salmer ved de offentlige gudstjenester. Der er steder hvor endog denne procent er for høj. Det er de samme og samme salmer op og op igjen Søndag efter Søndag aar ud og ar ind, saa man behøvede ikke engang at have bog med, uden det skulde være at man som undtagelse havde valgt en salme "som ikke er saa vel kjendt." Hvis det er virkelig aandelig opbyggelse man vil fremme ved de offentlige gudstjenester, saa vilde det være et apårt middel dertil om man la mere vinn om at synge flere af disse gode, gamle, indholdsrige lutheriske salmer ved sammenkomsterne. Kan man ikke melodien, saa burde en menighed og dens prest gjøre noget for at baade store og smaa kunde lære den. Det er bra nok at man bestræber sig for at indøve kor og har "soloer," "duetter," "kvartetter" og sang efter alle kunstens regler og vakkert musik, (om man ikke faar et forstaaeligt ord af, hvad der synges), men det er ikke den slags sang her sigtes til og som vi burde saa mere af. Menigheden bør baa-

de i prædiken og sang faa brød, ikke stene, levende vand, ikke "fata morgana."

Ungdomsforbundet

Søndag 3dje September.

Ef. 6: 5—9; Math. 7: 12; Mark. 16: 16.

Arbejdsmanden og kirken.

Svis dette emne udtaler et virkelig forhold, da er der nok tid at se paa den sag. Man faar nemlig det indtryk af emnet, at arbejdsstanden er en ting for sig og kirken en ting for sig. Er det virkelig tilfældet? Er ikke arbejdsmanden i kirken? Der er nok mange dygtige arbejdere i kirken. Der skal forresten ikke være nogen særs stand eller nogen klassifikation af folk i Guds kirke. Der skal de alle være brødre og søstre og en er deres Herre, Jesus. Det er dog tilfældet ogsaa med arbejderne, at de har sluttet sig sammen i foreninger for des bedre at fremme sin sag. Det er udentvil mislige forhold som har gjort det. Nu er det virkelig tilfældet, at en hel del af endog arbejdsstanden er henfalden til socialistiske syn og tanker, og blir fiendsk imod al bestaaende orden, ogsaa mod kirken. De stempler den som et stykke af institutionalisme, som efter deres mening maa bort. Alt som søges at bli fremmet igjennem "societies", foreninger, har denne fare ved sig, at dens medlemmer søger al sin interesse der. Endog ens aandelige og religiøse interesse søges tilfredsstillet i saadanne fælles lag. Derfor er der ogsaa mangan arbejdsmand som ikke bryr sig om engang at høre til en menighed. Guds menighed er ikke blot en menneskelig organisation, den er en guddommelig institution. Guds egen Mand, den Selligaand, grundlagde kirken paa jorden. Arbejdsmanden, saabel som alle andre **trænger menigheden**. Det er igjennem naademidlerne og menighedens arbejde Gud vil frelse folk. Den som vrager Guds kirke vrager de naadens midler Gud har git.

Kirken skalde være en oase for den trætte arbejder, hvor han kunde finde forfriskning for sin sjæl. Nu var det godt om der fandtes et varmt, sundt og inderligt kristent aandslib hos kirken lemmen, saa der kjendtes et varmt pust fra den kant. Desværre, det er ikke altid tilfældet. Stundom er aandslibet saa trykkende at folk vender sig bort fra menigheden. Folk ligger i frangel, uenighed og trætte, uvilje, nag, ja endog giengjeldelse huses i hjertet paa kirken lemmen. Da skal man ikke forundre sig over udenforstaaende. Da trænger kirken alvorlig vækkelse og omvendelse, saa der blir et "sant og elskeligt Guds rige." Blir det saa, da lyser og varmer det ud ifra denne gamle kirke, og den drager den trætte og besværede i sit skjød. Da skal der bli godt forhold og saa mellem arbejdsgiver og arbejdsyder. Gud har bed apostelen Paulus fortalt om det rette forhold mellem herre og tjener. De skal begge bli Kristi tjenere. Blir de begge sande kristne, saa vil nok alle andre ting ordne sig. Tanken paa al sientjeneste og hykleri vil falde, thi de kommer til at tjene Kristus "i hjertets enfold." De har en fælles Herre, Gud, og han tar ikke hensyn til stand eller stilling, han gir løn efter hjertets forhold. Maatte vi saa saadanne menigheder, at det kunde siges, der er ogsaa arbejdsmanden.

—Wick.

Merkelig drøm.

Balaton, Minn., 9de Juli 1916.

Jeg vil her ved indsende et lidet stykke som jeg læste i følgebladet til Scandinaven og som jeg ønsket optat i Budbæreren. Jeg syntes det var et vækkesraab til mig, og jeg ønskede det maatte blive det for mange. Det var en merkkelig drøm, og jeg skal her anføre den som den stod i bladet:

"J Stabanger aftenblad skriver S. E. Lura den 11te April: En lærerinde fra folkeskolen har meddelt mig følgende som jeg i et og alt kan stadfæste som hel og fuld sandhed. For en fjorten dage siden kom

en pige frem fra sin plads og stille sig frem foran mig og sagde meget alvorlig: Jeg havde en underlig drøm nat. Paa lærerindens anmodning fortalte hun: Jeg saa en engel i skinnende hvide klæder med et guldbelte om livet. Han kom bort til mig og sa: Vær heredt, Marget, du skal snart dø. Fortæl til alle mennesker, at de maa omvende sig; for Jesus kommer snart igjen. Lærerinden blev saa grebet af drømmen og maaden hvorpaa den blev fortalt at hun anmodet pigen om at vende sig til klassen og gjentage fortællingen, hvilket hun gjorde.

Dette var en Torsdag. Torsdag derefter blev hun pludselig syg og bragt paa sygehuset, hvor det straks blev klart, at der var lidet haab om at redde livet. Tirsdag middag døde hun straalende lykkelig. Graat ikke, sagde hun til sine sørgende forældre, jeg er saa glad. Saa sang hun: Naar Gud til regnskab kalder, osv. Kort før hun udaandede hvilede hun: Sig at ingen maa gaa paa kinematograf, de blir ikke frelst der. Tidag er lille Marget begravet. Maa historien være et vækseraad for Ph. Maa Gud trøste forældrene.—Saa langt fortællingen.

Jeg skulle like om denne lille fortælling blev optaget i mange blade. Jeg synes den er saa alvorlig. Venlig hilsen,

—Mrs. Nelson.

Missionsbuen

THE RELATION OF THE PASTOR'S WIFE To the Sunday School and Young People's Work in the Country Charge

(Mrs. Edw. Duea.)

The relation of the pastor's wife to the Sabbath school and young people's work in the country charges are perhaps a little more difficult in this way, that it is harder to get in touch with the homes and young people, they being often so scattered. The first duties of the pastor's wife are the same as those of any Christian wife and mother: to make a happy, comfortable home for her family, a place where the husband will find rest and refreshment after his exhausting work, and

where he will get new courage and inspiration for the tasks and responsibilities before him. Where there are children in the family, to do all within her power to give them a religious training and then get in touch with the Sabbath school and young people's work as far as possible. Where the pastor has more than one church, it becomes all the more necessary that the pastor's wife be in close touch with the Sabbath school and young people's work where they reside; if possible it is well for her to be present at Sabbath school and show an interest in the work by being a teacher or superintendent, if necessary; doing what she can to secure a teacher adapted to each department of the work and showing an interest in the teachers and pupils. Most of the country schools now lasts from eight to nine months, making it more difficult to hold a very long term of parochial school, and all the more necessary for Sabbath school work. There are homes where the parents are very indifferent and negligent in regard to the religious training of the children. They offer so many excuses, especially in regard to being so far from church or the Sabbath school, and so on, that it is hard to get there. In this case the pastor's wife may be able to help along a great deal by getting in right touch, especially with the mother of the home, and if she can get her to see the need of religious training and she become interested there is no doubt but she will have some way or means of bringing the children where the Sabbath school meets and they will attend with prepared lessons.

The pastor's wife may also have an influence on the mothers to start their children as early as possible to be trained in the rudiments of religion, as we find when they grow older they are more sure to remain faithful or true even after confirmation. Then comes a time when we must show a special interest in them, as there are so many things to lead them astray also in the country. The plan of the primary work in the Sabbath school is very beneficial to interest smaller children but the catechism, epidemy and Bible history are the most essential, especially from the ages of seven to fourteen years. For our young people that are confirmed it is very good as an influence to keep them in church work to have a Bible class with lesson quarterlies. Here a pastor's wife can do a great deal to interest the young people. Besides making an effort to keep our young people in Sunday school it also becomes necessary to have

young people's societies of a religious, literary and social character. If the congregation lacks a good leader for this the pastor's wife can, if she has the necessary qualifications, do so much to keep the young people together under the religious influence of the church. While the church's highest aim is to feed the scriptural wants, we know that the young people have literary and social inclinations and it is here where the young people's society, under the influence of the pastor and his wife, can make these literary and social enjoyments of the young people of the right, wholesome kind, so as to bring them into active church work and to win their souls for Christ.

Lidt fra reisen.

II.

Sommerffolen for prester skulde begynde kl. 8:45 Tirsdags morgen den 11te Juli, og vi som skulde være tilstede ved aabningen maatte derfor afsted noksa tidlig. Vi kom ogsaa frem til tiden, men det blev besluttet af skolens myndigheder at man skulde udsætte tiden for aabningen en time, saa at vi begyndte ikke før kl. 9:45. Jeg fik saaledes lidt tid til at orientere mig lidt paa stedet og blive kjendt med de ankomne prester tilhørende den Forenede Kirke og endel lægfolk som ogsaa var kommen for at lytte til vore foredrag. Det var jo tanken at skolen skulde være for prester, men saa kom man paa de tanker, at det ikke vilde skade lægfolket som havde lyst til at være med at saa høre foredragene ogsaa, og komiteen havde derfor indbudt baade prester og "folk" at sidde paa skolebenken. Dette gjorde lægfolket sig ogsaa nytte af; thi forsamlingslokalet var vel fyldt under hele kurset af interesserede mænd og kvinder, hvoraf mange var kommen langveis fra. Prof. J. R. Ravik, bestyreren for Camrose College, forestod ledelsen af sommerffolen. Sessjonerne aabnedes med en kort andagt, ledet af en af de tilstedeværende prester. Hver af foredragsholderne havde en time til sin raadighed og mellem foredragene var der en fritid paa 5 minutter. Der var sørget for baade kost og logis ved

ffolen og det manglede ikke paa indbydelser til begge dele fra privat hold. Det faldt i min lod at holde det første foredrag. Det var over emnet: "Den pastorale omsorg for hjorden." Det næste foredrag var et meget interessant og belærende foredrag ved prof. M. J. Stolee over "Presten og konfirmandterne." Om eftermiddagen holdt jeg foredrag over "Menneskets uddannelse i lyset af dets skabelsesmæssige bestemmelse", og missionær Landahl gav et meget kraftig indlæg for kinamissionsagen. Saa var den første dag af kurset over. Om aftenen talte pastorerne P. P. Gougum og S. S. Westby i pastor Natlands kirke.

Onsdags morgen holdt formand dr. Dahl aabningsforedraget. Det var en udlæggelse og anvendelse af Ezech. 3: 17—19. Gribende, alvorligt og indtrængende fremholdt han presternes store ansvar paa grundlag af dette alvorlige Guds ord. Vid at flere prester havde hørt det! Hvor mange en prest er det ikke som tager det uhyre let hvad hans personlige ansvar for sjæles frelse angaar? Man er ofte tilfreds bare med en mekanisk udførelse af sine embedspligter og spørger ikke efter hvormeget man bør gjøre, eller kan gjøre, for at sjæle kan blive frelst, men heller hvor lidet man kan gjøre og dog beholde sin stilling. Det er sandelig betimeligt at fremholde det personlige ansvar som enhver kristen, og da især deleshed presten, staar i for sjæles frelse og Guds riges fremme. Formand Dahl efterfulgtes af pastor Stolee, som talte om "Prestens medarbeidere i menigheden." Mart og greit fremholdt han hvem medarbeiderne er, hvad de har at gjøre, og prestens forhold til baade dem og deres arbejde. I mange menigheder er det jo blevet sli at det er presten som skal gjøre alt. Dette er ikke altid menighedens skyld, men ofte prestens; han synes, det er lettere at gjøre en ting selv end lære andre til at gjøre det og saa kommer alt arbejde i menigheden tilslut at hvile paa ham alene. Prof. Stolee tog ordet for at presten søger efter medarbeidere, uddanner dem for arbeidet og saa sætter dem

i virksomhed. Jeg fulgte med et foredrag over "Det personlige element i forkyndelsen." Om eftermiddagen holdt prof. Stolee et foredrag over "Presten og anderledes troende." Dette er jo et meget aktuelt emne just nu, da det indbefatter spørgsmaalet om kirkeligt samarbejde med kirkesamfund som afviger fra den lutheriske lære. Medens foredragsholderen advarede meget bestemt mod alt kirkeligt samarbejde, som det at bytte prædikestol, holde fælles møder, osv., med præster af andre bekyndelser, saa mente han at der var anledninger naar en lutherisk prest baade burde og kunde tage del med de reformerte, som til eksempel begravelser, graduationsfester, nationale festligheder og bekjæmpelsen af sociale onder. Ligeledes fremholdt han at der intet var i veien for lutheriske præster at deltage i saadanne kirkelige bevægelser som Student Volunteer Movement og Rahmen's Missionary Movement. Det kan være vel at merke sig dette og sammenligne det her fremholdte syn med det syn som kommer til orde i den "Forstaafelseserklæring" som vi tilstente under årsmødet i forbindelse med foreningsfagen. Efter prof. Stolees foredrag diskuteredes dette spørgsmaal henved en times tid. Om aftenen talte missionær Vandahl i Gauges kirke. Blandt sine tilhørere havde han den aften uden at han selv vidste det sin forrige kollega paa missionsmarken, pastor Rønning, som ankom straks efter aftenmødet begyndte.

Det første foredrag paa Torsdag morgen var ved mig over "Gjenmissionærens opgave." Formand Dahl holdt derpaa et foredrag over "Kirkeforfatning." Han fremholdt de skriftmæssige og praktiske principer for kirkeforfatning og paa pegte kirkeorganisationens historiske udvikling, samt de vigtigste træk af den norske lutheriske kirkeforfatning her i Amerika. Det foredrag som baade præster og lægfolk, og de sidste vistnok ikke mindst, med den største spænding havde ventet paa at faa høre var det næste paa programmet. Dette emne stemplede foredragsholderen, prof. Stolee, som et "slugt emne," og det maa jo medgives at han hav-

de megen ret i; thi emnet var "Prestesyndere." Dette emne var jo af en saadan art, at det kunde ganske have været ønskeligt om det blev behandlet med udelukkende præster som tilhørere, da der jo kunde være en eller anden "Per Prestepine" som kunde faa vel meget vand for sin mølle. Saaledes som foredragsholderen behandlede sit emne blev der dog ikke mange kroge for saadanne at hænge sin hat paa, og baade præster og lægfolk havde godt af at høre hvad der blev fremholdt; thi meget af det som blev betegnet som "prestesyndere" er der ogsaa mange bekjendende kristne som gjør sig skyldig i. En anden meget god side ved foredraget var at det ikke blot paa pegte de forskjellige skjæbheder ved mangen en prests liv og virksomhed, men ogsaa betone, og det meget stærkt, hvorledes disse skjæbheder kunde rettes paa. De betydeligste "prestesyndere" som blev behandlet var: feighed og kjonagtighed i at fremholde sandheden for baade høi og lav, baade offentlig og privat, anse personer, lachhed, især hvad forberedelse til forkyndelsen og undervisningen angaar, dobbeltvæsen i omgang med menighedsfolket og andre, uærlighed, uoprigtighed, heriskeske og misundelse. Foredragsholderen sagde med meget eftertryk, at en kristenagtig feighed behersker forkyndelsen, sjælesorgen og undervisningen. Hvor sandt dette er! En kristenagtig prest, uden hverken rygben eller næseben, er i sandhed en uting. Men, siger man, intet maa gøres som forstyrrer freden. Biskop bør man holde fred med alle saa vidt det staar til os, som apostelen siger, men ikke paa sandhedens og retfærdighedens bekostning. Hvor megen elendighed paa det kirkelige omraade er, ikke afstedkommet af den usle, kristenagtige feighed som karakteriserer saa mange kristne, og ikke mindst præsterne. Et falsk, blødagtig kjerlighedsbegreb, der kjender hverken sandhed eller ret, langt mindre da sand kjerlighed, behersker mange præster saavel som lægfolk. Med fromme miner og talemaader søger man at dække over afslags uhumfighed, neddykke ubehageligheder og fremtvinge forlig som ikke

hviler paa det rette grundlag for at spare sig selv uleilighed, ubehagelighed og bryderi. Saadanne hensyn er enhver sand kristen og enhver tro præst uværdige og bør ikke betegnes med det vakre og betydningsfulde ord "broderfærlighed" men med det mere passende, om end ikke saa velsklingende, ord "krysteragtighed." Paa Torsdags eftermiddag holdt jeg et foredrag til over "Den pastorale omsorg for hjorden", hvorefter fulgte en kort diskussion af forskellige ting fremholdt i foredragene. Om aftenen talte pastorerne A. S. Thorson og J. J. Adrianson i pastor Satlands kirke.

Vi kommer nu til den sidste dag af vort kursus. Det første foredrag paa Fredag var ved prof. Stolee over "Missionens plads i forkyndelsen." Klart og overbevisende paapegte han den plads missionen havde i Jesu og hans apostilers forkyndelse og drog den slutning, at fiden missionen havde en meget stor plads i deres forkyndelse, var den berettiget til en meget stor plads i forkyndelsen idag ogsaa.

Han betonedes at hvis præsterne vilde fremholde de missionsstanter, som bore perikoper indeholder, saa vilde missionen faa al den plads i vor forkyndelse som er høist nødvendigt og paatræbet. Jeg leverede derpaa mit sidste foredrag. Dette var over "Gjælelivets udvikling hos barnet." Derpaa fulgte formand Dahl med sit andet foredrag over "Kirkeforfatning." Han dvælede i dette især paa samfunds- og menighedsordningerne inden de tre konfererende samfund og konstitutionen for det vordende samfund. Om eftermiddagen benyttedes en stund til fri diskussion af forskellige emner, og om aftenen talte formand Dahl og jeg i Gauges kirke, dr. Dahl paa norsk og jeg paa engelsk.

Dermed var vort kursus tilende. Baade præster og lægfolk udtalte sig meget fordelagtigt om kurset, og det blev enstemmigt besluttet at holde et lignende kursus næste sommer og da anlægge det paa en lidt bredere plan. Personlig fik jeg megen velsigelse af dette kursus. Det gav mig en ypperlig anledning til at blive kjendt med brødre-

ne i den Forenede Kirke og deres syn paa mange betydningsfulde kirkelige spørgsmål. Den aandsenighed og broderlighed som var raadende hele tiden glædet mig meget. Baade ved skolen og i hjemmene, i by og paa land, nød jeg meget godt baade til legem og sjæl. Omgangen med brødre og søstre var baade opmuntrende og vederkvægende. Minderne fra disse dage i Camrose vil altid være mig til opmuntring og tilskyndelse. Tak, brødre, for den tillid og ære I beviste mig ved at indbyde mig til at holde foredrag ved dette kursus! Tak, brødre og søstre, for hyggeligt samvær og alt godt jeg nød iblandt eder!

Næste gang skal jeg skrive lidt om mødet i Bardo og de andre steder jeg besøgte i Canada.

Broderligt hilset,

—G. M. Bruce.

Svorledes det gik til.

Der har jo længe været tale om evangelistvirksomhedens nødvendighed inden vort samfund,—og nu har altsaa Gauges Synode fattet sin beslutning i den sag og valgt sin evangelist.

Angaaende dette valg, saa er der ikke liden uklarhed og misforstaaelse paa enkelte hold.

Jeg er indvillet i det, fordi missionsbestyrelsen var saa uheldig at opstille mig som kandidat for dette nye embede længe før synodemødet.

Naar jeg nu gjentagne gange er bleven spurgt, hvorfor jeg ikke antog kald som Gauges Synodes evangelist, saa viser det, at man ikke har fulgt med begivenhedernes gang eller forstaaer situationen.

Meget tyder endog paa, at bestyrelsens medlemmer selv efter valget ikke er ganske klar over spørgsmaalet,—saaledes modtog jeg forleden dag fra pastor Simonson en skrivelse, hvori han blandt andet siger: "Skulde jeg udtale min personlige mening i dette spørgsmaal, saa vilde jeg sige, at jeg beklager, at du ikke blev valgt, enten det saa var din egen eller andres skyld."

Da nu denne sag er offentlig behandlet af aarsmødet, saa tør det være paa sin plads at give en udredning af den i samfundets blad, saa folket kan komme til klarhed over, hvorledes det forholder sig og derved fjerne misforstaaelser i alle retninger.

Sidstledet naar modtog jeg fra Gauges Synodes indremissionsbestyrelse følgende skriftelse:

Morrisonville, Wis., Mars 29, 1916.
Kjære broder Breidablik. Guds fred!

Indremissionsbestyrelsen for Gauges Synode fattede følgende beslutning paa sit nys afholdte møde i Red Wing: Gauges Synode kalder pastor J. J. Breidablik som samfundets evangelist og at han lønnes med \$1200 aarlig samt reiseudgifter — — bestyrelsen var ogsaa af den mening om De allerede nu kunde begynde med en mere privat evangelistvirksomhed inden samfundets menigheder og fortsætte indtil synodemødet, om der gaves Dem saadan anledning."

Paa bestyrelsens vegne, J. R. Walstad, sekretær.

Dette kald kom ganske ubentet og overraskende til mig, som i de sidste fjorten aar kun indirekte har deltaget i samfundets arbejde, idet jeg har virket for private missioner.

Som missionsmissionær forsøgte jeg, naar anledning gaves at udføre evangelistarbejde paa enkelte steder i Gauges Synode, og de præster og menigheder, som var saa venlige at indbyde mig, kjender mit arbejde og min bekyndelse.

Jeg kom derfor til at tænke paa, hvad troende brødre og søstre paa de forskellige steder i de mange aar havde ønsket og sagt — at jeg udelukkende burde ofre mig for evangelistvirksomheden i Gauges Synode.

End om dette bestyrelsens kald var Guds svar paa deres bønner?

Skulde det være Guds vilje, at jeg nu under bore kritiske kirkelige forhold skulde optage dette arbejde?

Kanste Gud havde en særskilt hensigt med det?

Ved siden af inderlig bøn om Guds Hands vejledning henvendte jeg mig til en

del troende embedsbrødre om raad og skal her citere deres udtalelser.

"Jeg var med paa indremissionsbestyrelsesmødet i Red Wing. Mange ting blev forhandlet, men vi var os alle vel bevidst, at spørgsmaalet om evangelist var det vigtigste af alle. Sagen blev diskuteret med alvor. Udfaldet var, at De blev enstemmig opstillet som kandidat for dette embede, nemlig Gauges Synodes vordende evangelist — — Min personlige mening og fulde overbevisning er, at De bør arbejde som evangelist, enten det bliver som Gauges Synodes eller ikke.

Derfor De bliver, hvilket jeg af hjertet haaber, Gauges Synodes evangelist, saa kommer De naturligvis ogsaa bestover, naar anledning gives. Men om det skulde gaa saa galt, at nogen fik forpurre Gauges Synodes indremissionsbestyrelses beslutning saa maa De have mig i tanken alligevel." — N. L. Stueland.

"Jeg maa sige, at det glæder mig storliggen, at indremissionsbestyrelsen har taget et saadant skridt som dette — — ja, broder, du maa ikke sende kaldsbrevet tilbage endnu. Nei, lad sagen gaa ind for synoden, om ikke indremissionsbestyrelsen vil afgjøre det selv.

Jeg nævnte sagen til pastor Heidal, hr. Godnefjeld og andre idag, og de blev glade over det skridt og sagde, at du maatte antage det. Saa jeg vil raade dig til at antage kaldet." — L. J. Knutson.

"Jeg tror paa evangelistvirksomheden og dens absolute nødvendighed, og da jeg endvidere tror, at du, broder, har af Gud faat gaven og udrustningen for den stilling, saa skal det være mig en glæde, naar tiden kommer, at saa baade støtte og understøtte det forslag af indremissionsbestyrelsen. — B. R. Barstad.

"Jeg kan meget let forstaa, at det kald vi har stillet til dig har voldt dig en hel del betænkning. Det maa dog være opmuntrende for dig, broder, at vide, at bestyrelsen var enstemmig om at foreslaa dig som kandidat for denne virksomhed. Der var ingen mislyd, ingen disharmoni, — alle talte og stemte

som—siger og skriver—en mand. Jeg kan ikke andet end se i det forslag en legemlig-gjørelse af Guds vilje — — derfor siger jeg: Svigt ikke opgaven nu. Kom og se, og du skal saa erfare, at der endnu er syv tusinde, som ikke har høiet face for Baal.

Saa nu mit svar hjulpet lidt til, at du bestemmer dig for at antage kaldet, saa tror jeg, at disse minutter var vel anvendt."—L. J. Oppedahl.

— — "Det, som dog interesserer mig mest af alt i dit kjære brev, er det, at Gauges Synodes indremissionsbestyrelse har kommet til enighed om at foreslaa dig for Gauges Synode at blive deres evangelist. Mit raad i den sag er: Send ikke dette fra dig, men lad bestyrelsen komme med sit forslag til aarsmødet."—J. N. Sandven.

"Det er mit indstændige raad, at du lader dig opstille som kandidat for evangelistvirksomheden i Gauges Synode ved anstændende aarsmøde, og jeg er sikker paa, at du skal blive valgt."—J. J. Ekse.

"Der var flere brødre paa tale som kandidat for evangelistgjerningen, men af en eller anden grund blev bestyrelsen ikke enig om nogen af de øvrige, som var paa tale. Jeg kan ikke erindre andet end, at dit kald var enstemmigt, det vil sige: Hele bestyrelsen var enig i at foreslaa for aarsmødet, at du kaldes til at virke som evangelist.

Vi som bestyrelse søgte at finde den rette mand, had Gud om vejledning og havde tro for vor beslutning. Mit raad er derfor dette: Saa du tro at det er Guds vilje, at du skal gjøre en evangelists gerning i Gauges Synode, da hør du antage vort kald og om muligt begynde arbeidet saa snart som muligt. Det gjelder at benytte tiden. Søsten er stor; der vrimler af ufrelste sjæle overalt."—M. D. Oppegaard.

"Som en der tror, at Gauges Synode har en opgave at løse, og at den endnu ikke faar lov til at dø, ønsker jeg at se dig valgt som samfundets evangelist."—J. J. Melom.

"Ja, broder, jeg skulde like at se dig som evangelist for vort samfund. At der er dem, som vil modarbejde dig, det ved jeg, men om

de er saa mange, at de kan forpurre sagen, skulde jeg ikke tro. Nei, afflaa ikke, men lad det staa, som det staa. Sig ikke nei. Vent til aarsmødet."—M. J. Krogstad.

"Nu maa du i Guds navn modtage kaldet. Saa, at ingen ting maa komme hindrende veien."—G. S. Grefseth.

Jeg fulgte brødrenes raad om at lade bestyrelsen fremlægge sit forslag for aarsmødet—men jeg selv foretrak at holde mig borte. Jeg vilde overlade til brødrene at handle i denne sag.

I Mai og Juni opholdt jeg mig langt ude i vesten og havde ikke anledning til at blive bekendt med aarsmødets beslutninger.

En af de sidste dage i Juni, medens jeg endnu var i vesten, fik jeg brev fra en anden prestebroder. Det lød blandt andet saaledes:

"I den aarlige rapport fra indremissionsbestyrelsen, som var trykt sammen med de andre indberetninger, siges der kun, at de skal komme med indstilling baade "om at kalde evangelist, og hvem, vi tror, kunde være særskilt stillet for denne virksomhed; men de nævnte intet navn.

Følge udtalelser antog vi det for givet, at denne mand var Breidablik.

Indstillingen blev først bragt ind og behandlet i aarsmødets sidste timer, medens alle mulige slags rapporter og indstillinger "gik igjennem" med hundrede miles fart "uden debat", saa de to sekretærer havde fuld hyre at kunne følge med.

Stor var vor overraskelse, da indremissionsbestyrelsens forslag blev læst, at samfundet kalder pastor J. N. Quello til fast evangelist med en løn af \$1200 og udgifter.

Diebliffelig nomineredes pastor J. J. Breidablik og pastor J. J. Lee. Flere forlangte ordet; men hele forsamlingen raabte paa afstemning, og saa blev der afstemning "uden debat."

Udsaldet var Quello 89, Breidablik 38, Lee 26." Saa langt broderens brev.

Da jeg hentes denne bestyrelsens behandling af mig var noget underlig, henvendte jeg mig til deres sekretær, som gav følgende grund for bestyrelsens behandling:

Pastor S. N. Hanson fra Chicago havde afgivet den erklæring, at dersom bestyrelsen opstillede mig som kandidat, saa vilde hans menighed nedlægge protest samt forlange, at mit valg ikke skulde træde i kraft, førend jeg havde haft opgjør med menighederne i Chicago. "Din virksomhed i Chicago sidste vaar sammen med prof. Broen havde vækket delegationernes tillid til dig, som en Gauges Synodes evangelist," siger han.

Jeg vidste slet ikke om at have fornærmelse med menighederne i Chicago og kunde neppe tro, at pastor Hanson vilde gaa frem paa en saadan maade uden først i allesald at have talt til mig om sagen.

Jeg skrev derfor følgende brev til ham:

Kjære pastor Hanson: Det er bleven mig fortalt, at De ved aarsmødet skal have sagt, at dersom missionsbestyrelsen kom med forslag om at ansætte mig som Gauges Synodes evangelist, saa var Deres menighed færdig til at nedlægge protest med krav paa, at valget ikke skulde godkjendes førend jeg havde haft opgjør med menighederne i Chicago.

Jeg vil derfor spørge Dem, pastor Hanson, om dette virkelig forholder sig saaledes? Hvis saa er, vil De da være saa venlig at fortælle mig, hvad det er jeg har uopgjort med menighederne i Chicago i almindelighed og med Deres menighed i særdeleshed.

Jeg haab om at modtage Deres svar snarest mulig og med hjertelig hilsen forbliver jeg Deres i Aristo, S. J. Breidablik.

Paa dette brev indløb følgende svarskrivelse paa engelsk:

"Kjære broder og ven pastor S. J. Breidablik: Naade og fred. Dit brev af 13de er modtaget. Mit svar kommer til dig i broderkjærlighedens aand. Jeg sagde, at dersom du blev vor evangelist saa tænkte jeg, at vi som menigheder og præster burde komme til en bedre forstaaelse med dig. Hvad menighederne angaar, saa var grunden denne: De sidste to eller tre gange, du har været i Chicago, har du arbejdet og holdt selskab med folk, som er saa ude af harmoni med menighederne, at de blev negtet brugen af

vores kirker for sine møder. Dette samme folk forretter nu alterens sakramente blandt sig selv, efter hvad jeg har hørt. Saa meget angaaende menighederne i almindelighed.

Med hensyn til Trefoldigheds menighed i særdeleshed, saa er det bleven mig fortalt af en, som jeg tror er sandfærdig, at du jagde i anledning et candyvalg givet af en søndagsskoleklasse i vor menighed, at det repræsenterede antikristens aand.

Hvis du var bleven vor evangelist saa skulde vi have lidt at have en samtale med dig om dette før vi kunde modtage dig." Broderligt, S. N. Hanson.

Dersom pastor Hanson havde fulgt den vej, han her antyder—havt en samtale med mig istedet for at gaa til missionsbestyrelsen—da havde han handlet efter Guds ord og som en broder.

Det vilde uden tvivl have bragt helt andre resultater.

Jeg havde ventet det af ham, som jeg knælede sammen med paa vor ordinationsdag, og som jeg havde den ære at anbefale til hans første pastorat.

Da pastor Hansons forklaring ikke stemte med sekretærens, henvendte jeg mig til bestyrelsens formand, pastor Skarpsness, og bad ham om kort og godt at fortælle mig, hvad aarsagen var til den besynderlige fremgangsmåde.

Han svarer: "Det var vel særlig to ting som gjorde sit til, at bestyrelsen kom til at opstille en anden kandidat for valg af evangelist. Først, at der blev valgt nye medlemmer paa bestyrelsen, men særlig, at vi kom til kundskab om, at naar De var i Chicago sidste vinter og holdt møder, saa var det to af de lutheriske menigheder, som stængte sine kirker for Dem.

Selv om bestyrelsen havde opstillet Dem, har De ikke blit valgt, og grunden dertil fortalte jeg Dem i et brev i vaar."

Det han fortalte mig i vaar, og som han her siger, vilde have gjort, at jeg ikke var bleven valgt, om bestyrelsen havde opstillet mig som kandidat, er følgende: "Du har baade venner og ikke venner i samfundet. Der er

en del, som burde være dine venner, som muligens ikke er det, og det er du til en vis grad aarsag i selv. Naar man reiser omkring og er en iagttager, saa er der nok af mangler og feil at merke endog hos brødre. Nu tror jeg, det har været din tendens at revse saadant offentlig—er det ikke sandt, broder? Du ved, det er let at tabe tillid.“ Saa langt pastor Skarpneis.

Man faar naturligvis tænke og dømme som man vil.

Jeg tør dog haabe, at de troende Guds børn rundt omkring i landet ikke vil dømme saaledes om mig.

Det har slet ikke været min hensigt at revse nogens mangler eller feil offentlig i den forstand, som her er antydnet uden ved et par tilfælde, hvor sandheden krævede det—og jeg tror neppe at endog pastor Skarpneis her taler af erfaring.

Dog, jeg kan have taget feil; thi jeg er bare et skrøbeligt, syndigt menneske.

Men dette kan jo ogsaa være den gamle historie om forkyndelsen af det levende, ramnende, dønnende, revsende Guds ord og dets virkning paa de forskjellige hjerter og samvitigheder, noget, som forkynderen ikke kan forhindre, om han vil høre tro i tjenesten, selv om han af den grund skulde udsætte sig for at tabe menneskers tillid og blive gjenstand for had, bagvaskelse, forfølgelse og boycotting.

Men naar nu bestyrelsen, som pastor Skarpneis siger, paa forhøand var sikker paa, at jeg ikke vilde blive valgt af ovenfor nævnte grund, saa forstaar jeg ikke, hvorfor den alligevel enstemmig skulde foreslaa mig som kandidat, medens den ikke kunde enes om nogen af de andre, som var paa tale.

Skvad mit samarbeide med prof. Broen angaar, saa styrede Gud det saa, at jeg ved et par anledninger fik hjælp for sjæles frelse side om side med den elskede broder og kærester Lutheriske prest. Gud velsigne ham!

Da jeg imidlertid fór over tredive aar siden valgte Høges Synode som mit kirkehjem, da Høges Synode endnu ikke er opløst, og da jeg ved Guds naade har det sam-

me kirkelige syn nu som da, saa har jeg afslaaet kald fra andre kirkeleire indtil denne dag.

Men at samarbeide med Lutheriske kristne i andre samsund, det har jeg gjort, og det vil jeg gjøre, hvor og naar anledning gives.

Jeg tror, det er baade bibelsk, Lutherisk og kristeligt at arbejde for sjæles frelse ligesaa vel sammen med Lutheriske kristne, der ikke har underskrevet foreningsartiklerne, som sammen med dem, der har underskrevet samme. Det er vel ikke det som gjør en hverken til Lutheraner eller kristen.

Den første som fandt paa at indbyde os sammen, var den kjære ven og broder, pastor L. S. Knutson, Radelisse, Ia., den anden og sidste indbydelse kom fra Chicago norsk Lutheriske indremissionsforening.

Brødrene kan med mine breve bevidne, at planen for dette samarbeide saa langt fra var lagt af mig, at jeg tværtimod i begge tilfælde gjorde indbendinger derimod, fordi jeg forudsaa, at det vilde blive brugt som vaaben mod mig.

Skvad har I at udsætte paa vort arbejde iblandt eder, brødre? Er det sandt, at mit samarbeide med Broen krævede eders tillid til mig som en Høges Synodes evangelist?

Med hensyn til, at jeg har talt Guds ord for uskirkelige folk i Chicago, saa vil jeg lade vedkommende folk svare for sig selv hvad beskyldningen for uskirkelighed angaar.

Jeg vil bare gjøre opmærksom paa, at det folk, som her sigtes til, er Chicago norsk Lutheriske indremissionsforening—som, da jeg var kaldt til at tale Guds ord for den, bestod af Lutheriske prestere og Lutheriske menighedsfolk, som alle uden undtagelse, saavidt mig bekjendt, tilhører Lutheriske menigheder og som holdt sine møder i Lutheriske kirker.

Var det uret af mig at tale Guds ord ved et par anledninger for Chicagos norsk Lutheriske indremissionsforening, saa var det ogsaa uret af mig at tale Guds ord i det norsk Lutheriske missionsstelt i Chicago; thi i begge tilfælde var det de samme mænd som gav mig indbydelse.

Under mit første besøg holdtes møderne

i Bethel kirke, pastor Lillers kald, og der hørtes ingen misnøje fra noget hold.

Sidste gang—da Broen var med—havde foreningen bestemt at holde til i en dansk lutherisk kirke, og jeg forstod det saa, at dette var gjort ifølge ønske og begjer af de danske brødre, som tilhørte foreningen og paa indbydelse af den danske menighed.

Det fremgaar imidlertid af pastor Hansons brev, at foreningen nu er negtet brugen af de norske lutheriske kirker for sine møder.

Saa var det historien om candy-salget; thi ogsaa den maatte være med.

Det var under Chicago norsk lutherisk indremissionsforenings møde sidste vinter, at der paa den norske kafe en aften sad nogle troende mænd i en fortrolig flønge—deriblandt delegater fra Iowa og Illinois—og samtalte om en rød plakat, hvor der stod noget om et candy-salg i en kirke.

Paa spørgsmaal om jeg ikke troede, det var antikristeligt at drive paa med alle disse verdslige tilstelninger i kirken, svarede jeg omtrent sli: Der er uden tvil mange frentninger i det moderne kirkeliv, der peger i antikristelig retning.

Dette svarede jeg, fordi jeg tror det er sandt.

Derimod har jeg aldrig hverken tænkt eller sagt, at det er antikristeligt at gjøre, kjøbe, sælge eller spise candy.

"Men det som særlig gjorde sit til, at bestyrelsen kom til at opstille en anden kandidat," siger bestyrelsens formand, "var det, at vi kom til kundskab om, at da De var i Chicago sidste vinter og holdt møder, saa var det to af de lutheriske menigheder, som stængte sine kirker for Dem."

Her faar vi altsaa en anden og ny udgave af historien om de stængte kirker,—jeg kunde næsten tænke, at det maatte komme derhen.

Sør var det, som man saa, det uforkeligen folk i Chicago, kirkerne var stængte for, medens det her siges, at bestyrelsen fik den kundskab, at to lutheriske menigheder stængte sine kirker for mig—og denne kundskab var det som bragte bestyrelsen til at opstille en an-

den kandidat for valg som Hauges Synodes evangelist.

Skulde det forholde sig saa, at der er to norske lutheriske menigheder i Chicago, som har forenet sig om at tage et saadant skridt, saa var det aldeles unødvendigt, men ogsaa beklageligt—ikke for mit vedkommende; thi jeg vilde ogsaa i det tilfælde være i godt selskab—men for deres egen del.

Derfor pastor Hansson vil være saa venlig gennem Buddbæreren at opgive navnene paadisse to menigheder, saa vil vi bede for dem.

Dette er ikke skrevet af ubilje mod nogen for ubroderlig behandling, heller ikke af harme over at bestyrelsen fandt for godt at opstille en anden kandidat i mit sted—dertil havde den fuld ret.

Jeg har skrevet for at gjøre bort folk bekendt med mit personlige forhold til sagen og derved besvare det spørgsmaal: Hvorfor afsløg du kaldet som Hauges Synodes evangelist? Med kjerlig hilsen til redaktør og læsere forbliver jeg eders ringe tjener,

—J. J. Breidablik.

Idt fra en reise til östen.

N. J. Løhre.

Det var tanken paa hvad som kunde gøres for vor lutheriske muhammedanermission som gjorde at jeg maatte foretage en reise til hovedstaden. I en længere tid har jeg, saavel som vor missions kasserer, søgt at komme i forbindelse med vore missionsærer, som nu er i Tiflis; men forbindelserne har været saa faa og saa ufuldstændige at vi pintes af en sørgelig ubished. Endnu værre blev det for os, naar vi overlod til udenrigsdepartementet at sende dem penge,—da der ingen anden maade fandtes hvorpaa de muligens kunde naaes med midler,—og disse penge ikke kom frem. Voffort med den slags underretning slap frigsensuren gennem; men post af videre indhold er nok mange gange bleven henvist til kureren, maa vi tro. De penge, som udenrigsdepartementet sendte ud

er ikke kommen bort,—gaar ikke tabt for missionen,—og vi har det haab, at de nu er kommen frem. Naar vi saa had udenrigsdepartementet pr. post at modtage flere penge til foriendelse, saa vilde de paa ingen maade give noget løfte. Det er altsaa denne pinlige stilling, som gjorde, at eksekutivkomiteen paa møde afholdt i Detroit, Mich., den 20de Juni besluttet at jeg skulde gaa ned til hovedstaden for at søge ordnet med denne sag.

Seg har da den glæde at kunne saa berette fra reisen, at den var vellykket, og at vi kom overens om en plan som vi tror vil løse vanskeligheden. Den imødekommenhed og hjælpsomhed, som blev os beviist af Acting Secretary of State, Polk, og Chef for "Far Eastern division", Phillips, var sliq at det gjør en godt at tænke paa den. Disse—og de andre i vor nations tjeneste—har vanskelige spørgsmaal at behandle og fatte beslutninger angaaende i disse trængsels tider, da hele menneskeslegten er sat i et oprør af den mest frygtelige art. Vi har grund til at takke Gud for at vi har mænd der staar ved styret, som har sat sin tillid til Gud, og som sætter ham for sit øie i alt hvad de gjør. Lad os ikke glemme apostelens ord: "Sag formaner altsaa fremfor alle ting, at der gøres bønner, paakaldelser, forbønner, takkigelser for alle mennesker, for konger og alle dem som er i høi værdighed, for at vi kan leve et roligt og stille liv i al gudsfrygtighed og sømmelighed." 1 Tim. 2: 1—2.

Den ordning som vi til istand er altsaa den, at regjeringen har paataget sig at sørge for at vore missionærer kommer til Amerika. Det er da vort haab, at vi skal have den glæde at saa dem iblandt os engang i høst, der som ikke krigens rædsler umuliggjør udenrigsdepartementets handling.

Kjære missionsvenner—kom vor mission ihu med midler! Send dem til vor kasserer, Rev. B. S. Piemer, Mansfield, Ohio. Man maa ikke tænke at vi ikke nu trænger midler, da vi benter vore missionærer hjem. De to som er der fremdeles er pastor Fossum og

Mrs Gudhart. Vor missionsstation i Souiboulag, efter underretning som vi tror er paalidelig, er sammen med hele byen aldeles ødelagt. Vore missionærer har tabt meget af sine personlige eiendele; en af dem blev dræbt. Tre kom til Europa før krigen drog sig østover, og en som var paa veien did for første gang kom ikke længere end til Konstantinopel før han blev kaldt hjem igjen for at tjene som militær. Vi er nu sikret Fossums hjemkomst; det er et spørgsmaal med hensyn til Mrs Gudhart, da hun er en russisk borger. Vi har det haab, at ogsaa hun kan komme med.

Naar vore missionærer maatte forlade Souiboulag tog de med sig børnehjemmets børn; og de sammen med vore to missionærer er nu i Tiflis. Vi maa sørge for disse børn, og vore missionærer maa sætte nogen til at have opsyn med dem, naar de selv reiser. Dertil har vore missionærer i disse trængsels dage mest sandsynligvis haat store udlæg; vi ved ikke hvad de beløber sig til da vi ikke har hørt fra dem. De har maattet laane sig frem; og det for over et aar! Thi kun forholdsvis faa midler har vi kunnet sende affied, da ingen har villet paatage sig det hverv at sende midler.

Dertil er det klart, fra alle iagttagelser som kan gøres, at naar denne krig er over, da er det den gyldne tid for missionerne som er drebne fra Amerika. Vore venner i Kurdistan vil staa med aabne arme for at modtage disse belgjørere, saasnart de kan komme tilbage,—det vil sige de af kurerne som lærte vor mission at kjende og som faar overleve krigens rædsler. Det er klart, at missionærer der kommer fra de krigsførende magters lande, vil finde vanskeligheder. Men der vil ingen vanskelighed ligge i veien for at de amerikanske missionærer faar komme.

Kjære missionsvenner, kom vor mission til hjælp med midler. Vi trænger dem, og Gud skal lønne enhver der hjælper til at frelse de arme kurer. Vi trænger eders forbønner; vi trænger eders finansielle støtte. Kom os tilhjaelp!

Jeg havde ogsaa tænkt at skrive lidt angaaende min rejse og meddele nogle personlige iagttagelser især om de kirkelige forhold i hovedstaden. Med redaktionens tilladelse skal jeg søge at gøre det lidt senere. Den 5te Søndag efter Trefoldighed prædiket jeg i Keller Memorial Lutheran Church, der staar i nærheden af Capitoliet, og fik naade til at fremlægge for en stor forsamling af hovedstadens folk et enkelt vidnesbyrd om Guds frelses raad. Den opmærksomhed og paafønsomhed som menigheden viste ligeoverfor sandheden stadfæstet, at de elsker en sund levende kristendom i Washington, og viste at de ikke heller foragter vidnet men "holder dem høit i kjærlighed for deres gjernings skyld." 1 Thes. 5: 13.

Korste er der mange af; men de er spredte i det kirkelige,—desværre mange altfor lig faar der ikke har hørt. Jeg fik hilse paa rigtig mange kjære kjendte i Washington paa de faa dage jeg var der. Ikke saa faa endog fra Gauges Synode.

Ogsaa et vidnesbyrd

om de kristnes forening.

(Indsendt ved S. Pettersen.)

Om nutidens bestræbelser for sammenslutning paa det religiøse omraade staar der i et engelsk tidskrift: Virker denne passion for sammenslutning (federation) godt eller ondt? Kan den ledes saa, at den beforder mer end den skader Kristi sag? Vi tror at det er muligt om blot vedkommende ufravendt har den Herre Kristus og hans sag, hans aabenbarede vilje for øie. Det bør aldrig glemmes, at vi i bibelen har Guds vilje aabenbaret, og at denne aabenbarelse naar sin afslutning og fuldendelse i Jesu Kristi, Guds Søns person. Kristelig sammenslutning maa derfor være begrænset til saadanne som er tro mod den aabenbarede sandhed, tro mod den Herre Kristus. Vi kan ikke med rimelighed ønske en sammenslutning med dem som giver bibelen en underordnet stilling til rent menneskelige teorier om hvad

der læres. Der findes nok af saadanne spekulationer i vor tid. Roms lære er ikke det nye testaments budskab, dens frelsningsplan, ikke den, som aabenbares i skriften. Vi kunne ikke indgaa i nogen sammenslutning med personer som fornægter Kristi gjenløsningsværk eller opstandelse. Da naar menneskene er et i Kristus og i sandhed og kjærlighed, da bliver sammenslutningen en pligt og en forret. Men ingen sammenslutning er mulig der, hvor der raader forskellige anskuelser om selve grundsandhederne. Thi naar alt kommer til alt, saa maa sandheden berede rum, ei mindre end **vidhjertethed**—denne moderne jiditisch som faar tjene som skjul for alslags løs lære og mangel paa bærende grundsatser. Det er den letteste sag i verden for religiøse korporationer at indgaa sammenslutninger for forskellige endemaal ved at undertrykke alt som er væsentligt og udmerket for kristendommen, udvande evangeliet til høitflyvende kristelige fraser eller en andsfattig moralære efterat man har faat bort forsets forargelse derfra. Men saadanne sammenslutninger sårner realitet. Sandhed og vildfarelse kunne ikke sammensmelte og danne en større mere omfatende sandhed. Intet andet end den aabenbarede sandhed kan gjøre menneskene virkelig fri, og enhver sammenslutning af de i Kristus frigjorte indeholder og forudsætter antagelse af den Herre Kristus og hans lære saasom den herskende magt i vort liv saavel det personlige som det kollektive. Maa vi tilegne os hans sandhed, og vi skulle i ham finde veien til virkelig og bestandig forening. —Fra "Jacklan."

Prestens løn.

Indsendt.

Efter Evangelist Luthersk Kirketidende.
Er høitidsoffer til prest og klokker en løn, eller er det en fri gave?

Svar: Den skal at ofre til prest og klokker ved de store høitider er gammel i den norsk-lutherske kirke. I Norge er den nu

paa de fleste stæder affkaffet. Her i landet er det dog endnu en almindelig skik, og det rimelige er, at denne ordning vil holde sig længe blandt vort nord-lutheriske kirkefolk.

Menighederne har nemlig lidt vanskeligt for at love en fast Løn, som er stor nok at leve paa for en mand med familie, og saa har man taget den gamle skik med sig, at en del af Lønnen skal komme ind i offer og desforuden i erstatning for brudevielse, barnedaab, konfirmationsundervisning og begravelser. I prestens faldsbrev staar der, at menigheden lover ham foruden en fast aarlig Løn ogsaa høitidsoffer samt indtægter af ministerielle forretninger.

Høitidsoffer og betaling for de forskjellige slags forretninger bliver da en fastsat aarlig Løn ved siden af den sum som er lovet. Forskjellen er kun den, at størrelsen af ofrene, og hvor meget som skal betales for de forskjellige forretninger, bliver en fri sag for den enkelte. Høitidsofferne og de andre ubestemte indtægter bliver ikke en fri gave, men det bliver en Løn, som alle menighedens medlemmer har lovet at betale. Det frivillige i denne ordning er, hvor stor sum man vil yde hver gang.

Der har viist sig til alle tider at være adskillig uklarhed med hensyn til denne del af prest og klosters Løn. Har det været en pæn dag, saa har de fleste kommet til kirken og taget del i ofringen. Har det været en ubeirsdag, saa har kun nogle saa kommet, og offeret, som skal udgjøre en del af Lønnen, er blevet meget lidet.

De som da sidder hjemme, skylder de noget til prest og kloster, eller er de fri for at betale denne del af Lønnen?

Først skal vi oplyse, hvorledes menighedsfolket praktiserer det. Der er en del som har det til fast regel at yde sit offer ved første leilighed, naar de ikke har faaet være med paa høitiden. Andre igjen yder det dobbelte offer ved næste høitid, mens en del betragter sig aldeles fri for enhver forpligtelse.

Vor mening er den, at siden offeret er en bestemt Løn, saa skylder alle medlemmer i

menigheden at lægge noget i denne Løn. Vi kjender en mand som var saa samvittighedsfuld at han under et besøg i Norge sendte sin prest her i dette land juleoffer. Der staar, at en arbeider er sin Løn værd, og naar menighederne ønsker at have arbejdere iblandt sig og lover dem en bestemt Løn, saa burde ingen unddrage sig for at være med. Det bliver bare mere og mere kostbart at leve, og pengene rækker ikke paa langt nær saa langt nu som de gjorde for nogle aar tilbage. Trods dette, saa er der mange menigheder der ikke yder mere i Løn nu end de gjorde for 5—10 aar siden.

Det skulde være noksa rimelig, at menighederne tager under overveielse om Lønnen har steget i forhold til de høie priser, og om menighedens folk tager del i ofringerne paa høitidsdagene.—"Emissæren."

Fra den Norske Synodes aarsmøde.

Om formand Hansons død.

Følgende skrivelse kom mig ihænde forfent til at komme med i aarsberetningen, og derfor lader jeg den trykke i Budbæreren:

—N. S. Løhre.

Ridgeway, Iowa, 19de Juli, 1916.

Kjære pastor Løhre:—

Nedenstaaende resolution, som tilstemtes af den Norske Synode paa dens sidst afholdte møde, blev det mig paalagt at oversende til Gauges Synode:

"Ved formand Hansons tidlige bortgang føler ikke blot Gauges Synode, men den hele nord-lutheriske kirke i Amerika savnet efter en sjelden tro og dygtig Herrens tjener. Hans elskede sit folk og sin kirke og var en varm ven af foreningsagen.

Den Norske Synode takker Gud for hvad formand Hanson fik udrette som prest, lærer og tilsynsmand i Kristi kirke, og udtaler sin deltagelse med de sørgende efterladte og det sørgende samfund."

Deres i ærbødighed,

—D. C. Jordahl,

Synodens sekretær.

Dødens høst.

Lo af de ældre medlemmer af Plattsville menighed er i den senere tid vandret bort. Det er Mrs. L. Kittelson og C. Seversen. Begge havde været med fra menighedens stiftelse og været tro i den tjeneste Gud havde sat dem. Noget større kan ikke siges om en tjener end det at han har været tro. Vi tror og haaber sikkert at disse har faaet en tro tjeners løn.

Mrs. L. Kittelson,

hvis pigenavn var Elseber Johanesen, var født i September 1839 i Norge. I aaret 1876 indtraadte hun i ægteskab med Thomas Kittelson. Deres ægteskab blev velsignet med fire børn som alle lever og sammen med sin fader sørger over hvad de ved hendes bortgang har tabt. Dog er de alle glade i bevidstheden om at deres tab er hendes vinding. Børnenes navne er: Mrs. D. G. Grindle, Carl Kittelson, Mrs. C. Nelson, alle Steward, III., og Mrs. P. Langeland, Ekranville, Ia.

Mrs. Kittelson var en kvinde med fjeldent kristeligt alvor, et eksempel paa tro og taalmodighed. Herrens sag var stor for hende. Missionen havde i hende en varm deltager. Hun var altid en af de ledende i kvindeforeningen og forresten i alt missionsarbejde. Hendes plads i kirken og ved nadverbordet var aldrig tom, saafandt ikke nogen særdeles hindring var iboien. Nu er pladsen hendes tom. Vi kan ikke andet end lægge merke til det. For vi kunde altid lite paa hende. En del menighedsfolk er saa ustadige, at vi ved lidet om dem, og andre er saa sjelden i Guds hus at det blir en merkedag, naar vi en sjelden gang ser dem der. Men disse bygger ikke menigheden stort. Men Mrs. Kittelsons minde i menigheden vil være en varig velsignelse. Mest vil hun dog savnes i hjemmet, hvor han, som i mange aar delte livets glæder og sørger sammen med hende, nu sidder ene. Dog—Gud er med ham og holder paa med at gjøre ogsaa ham færdig. Hvad Gud har taget det vil

han paa anden maade erstatte med større maal.

Mrs. Kittelson havde været hellig og stærk lige til den senere tid. Nu nogle uger var hun syg. Det var hjertesygdom hun led af. Jeg besøgte hende et par gange under hendes sidste sygdom. Mandag før jeg skulde til synodemødet i Red Wing var jeg hos hende. Vi havde da en deilig stund omkring Guds ord og sakramente. Sammen med sin mand nød hun da nadveren. Om hun ante at det var sidste gang ved jeg ikke. Dog blev det sli. Næste dag døde hun pludselig skjønt hun ikke var værre end hun kunde staa op og endog gaa ud alene.

Med det samme jeg var kommet til synodemødet var telegram ogsaa naaet frem at Mrs. Kittelson var død og at begravelsen var bestemt til Fredag.

Fredag den 16de Juni blev det affjælede støv stædt til hvile under stor deltagelse paa menighedens gravplads nær kirken. Hendes dagverk var endt. "De skal hvile fra deres arbejde, men deres gerninger skal følge med."

Severt Seversen

var født paa gaarden Sødnefs, Tjeldbergs prestegjeld, Norge, den 1ste Mars 1843. Han kom til Amerika med sine forældre da han var to aar gammel. De kom først til Grundy county, Ill., men flyttede straks til McHenry county, Ill., hvor han blev boende til to aar efter han var bleven gift. Han blev den 16de Februar 1864 ægteviet til Carire Knutson. Aaret 1866 flyttede han med familie til Kendall county, hvor han blev boende til sin død. Hans hustru døde for femten aar siden den 14de April 1902. Han efterlader sig fire børn og tyve børnebørn. Børnene er, sønnen Albert, som i de senere aar drevet faderens farm; døtrene Mrs. Julia Peterson, Newark, Ill., Mrs. Susan Eversen, Plattsville, Mrs. Ida Sweet og Mrs. Anna Olson.

Broder Seversen var syg en tre, fire maaneders tid af hjerteski. Han døde

den 15de Juli i en alder af noget over 73 aar. Han var en af Mattville menigheds stiftere og menighedsældste meget af tiden. Jeg besøgte ham ofte under hans sidste sygdom. Han havde fjelden nogen større smerter, men maatte sidde oppe i samme stilling nat og dag, da han ellers vilde faa anfald, som vilde han kvæles. Noget større aandelig kamp syntes han heller ikke at ha. Disse havde han gjennemgaaet før og Gud gav ham naade til at glæde sig i Herren, idet han hver dag levede ligesom paa evighedens grænse. Han tænkte det næste an-

børn af disse stene," sa Jesus. Det troede ogsaa Seberson. Derfor faa han fremtiden imøde med haab. I kirken taltes, over 1 Moseb. 48: 21, "Og Israel sagde til Josef: Se, jeg dør og Gud skal være med eder."

Maas Herren i naade faa vække op andre til at ta pladsen efter disse trofaste arbejdere!
—H. O. Mortvedt.

Et mindeord.

Severt Seberson.

Hans Nelson.

fald kan bli det sidste, og han vilde gjerne flutte, naar Gud saa vilde det. Da han vidste at jeg tænkte paa at rejse til aarsmødet, bad han om endnu en gang at faa nyde saframentet, og det fik han Søndag den 11te Juni. Han levede dog en maanedstid derefter, saa vi fik mødes flere gange. Broder Seberson var en mand som vil jævnes meget baade i menigheden og i nabolaget. Han saa ikke bare paa den mørke side af livet men ogsaa paa den lyse. Han troede paa Gud og satte ikke sin lid til mennesker. Han var ikke en af dem, som mente at ved hans forgang skulde alt i menigheden falde sammen. "Gud kan opvække Abraham

Gauges menighed i Rodi, Wisconsin, har atter mistet en af sine gamle og trofaste medlemmer, idet Hans Nelson afgik ved døden sidste vinter. Da menigheden blev inkorporeret den 5te Oktober 1878 var Hans Nelson den første der underskrev sit navn. Det første menighedsmøde holdtes i Nelsons hjem. I 34 aar var han menighedens sekretær og ligeledes blev han flere gange genvalgt som menighedsældste. Menigheden tjente han troelig bade med aandelig og timelig støtte indtil han paa grund af svagelighed maatte afslutte alt aktivt arbejde. Og saa efter at han blev syg interesseret han sig for menighedens og samfundets forfjæl-

lige gjøremaal. Herrens sag laa ham varmt paa hjerte. Særlig var det ham en glæde at merke, at der var dem af hans sønner, der vilde tjene Herren, følge faderens fodspor og indtage hans plads i menighedsarbeidet. Det var ham en stor glæde at vide, at hans egen slekt vilde fortsætte arbeidet, naar hans dagverk var endt. Skjøndt svage—lig en længere tid laa han tilfængs kun de sidste fire dage. Han døde den 28de Januar i en alder af 71 aar, 1 maaned og 16 dage.

Den sidste dag i Januar holdtes begravelsen. Dagen var fuld, men den rummelige kirke var fyldt til sidste plads. Blomster ved begravelsen havde han frabedt sig. Han ønsket at de penge man vilde anvende til blomster skulde bruges til missionen. Under tegnede talte først paa norsk over 1 Mos. 5:24 og paa engelsk over 2 Tim. 4: 7—8. Nogle af de unge sang flere vakre og passende salmer ved baaren. Hans fem voksne sønner og en svigersøn var ligbærere.

Af døde var født i Gulbrandsdalen, Norge, Suledag 1844; udvandrede til Amerika i 1869. I 1871 indgik han ægteskab med Miss Anna Nelson. De flyttede til Lodi i 1873. Han efterlader enke, fem sønner, seks døtre samt fire søstre.

Vi føler det som et tab, naar disse gamle hanebrødre i Herrens vingård vandrer bort, men for den kristne sjæl er døden en vinding, og den stridende kirke paa jord kan med rette synge en fejerssang for hver gang en kristen gaar hjem til Gud.

—J. N. Wallstead.

Fra Bethesda barnehem.

Det er ikke saa ofte vi lader høre fra os. Naar alt gaar sin jævne gang, da er her lidt af interesse at berette om.

Bestyrrelsen mødte den 1ste August. Det vigtigste ved dette møde var bestyrerens og matronens resignation. De agter at slutte sit arbejde ved hjemmet i midten af Mars næstkommende. Det er ikke saa lidet vanskeligt at finde et ægtepar som kan fylde denne plads. Mr. og Mrs. Nygaard har bevis

stor dygtighed i sit arbejde ved hjemmet. Det er nødtigt vi ser dem slutte. Vi haaber Herren fremdeles har nogen for dette vigtige hverv.

Det næste som gjør det vanskeligt for bestyrelsen er pengesagen eller vor store underbalance. Siden de store reparationer ifjor har kassen været i en daarlig forfatning. Saa nu skylder vi \$3,800. Vi nødes at be vort folk om ekstra gaver til vort barnehem. Kjære venner, send eders gave—stor eller liten—til vort barnehem. Og naar alle er med, saa skal vi snart se at kassen fyldes. Det er vort hjem—de er vore børn og vi maa sørge for dem. Lad os ikke glemme de far- og morløse smaa.

Vi er ogsaa i trang for tjenestepiger ved hjemmet. Vi betaler ordentlig god løn, men vi ønsker helst troende piger, som i sit liv faa selv som i ord, vil lede de smaa nærmere Jesus. Er der nogen som vil tjene Gud i denne gjerning, saa la os saa høre fra eder.

En kjær hilsen fra vort barnehem til liv gik tabt, idet Fredrik Ellingson tilhørte alle venner.

Paa bestyrrelsens vegne,

—J. S. Skarpsnes.

I stormens vei.

Den storm, som gik over store dele af Minnesota og Nord Dakota torsdags aften den 3die dennes hemsøgte ogsaa Benson county. En hel del med "barns" (lader) og andre udhuse blæste ned. Emanuels menighed af mit kald mistede ogsaa sin kirke, idet den af stormen blev splittet til pindeved. Det sørgeligste var dog, at ogsaa et menneske—de Emanuels menighed, blev af familien fundet død straks efter stormen et lidet stykke fra de nedblæste udhuse. Det er dog vor trøst i sorgen, at Ellingson var en alvorlig kristen og sit saaledes, som vi haaber, ombyttede striden og uroen her med fredens og salighedens boliger i faderhuset heroventil.

Broder Ellingson blev begravet torsdag under stor deltagelse. Pastor M. Norheim

talte i sørgeluset og Pastor Edw. Hobland og undertegnede ved graven. Det var en gripende stund, da vi stod der paa kirkegaarden ved den afdødes baare omgivet paa alle sider af bord og planter af den nedblæste kirke. Mange alvorlige vidnesbyrd ned igjennem aarene havde visjelig lydt i denne kirke, men kanske ikke mange gange før havde Herren saaledes faaet tale til hjerterne som nu under disse alvorlige omstændigheder.

Forrige aar drøjsede Herren med rig haand timelig velsignelse over disse traakter. Naar har han fundet for godt at gribe ind med sin tugtende haand, idet eiendom for tusinder er ødelagt ved de rasende elementer. Herren har ogsaa fredstanke med os. Baade medgang og modgang er hjælpemidler i Guds haand, som skal lede menneskene til eftertanke. Maatte Herrens hensigt ogsaa lykkes med folket her paa disse traakter.

Maa Herren især trøste og hjælpe broder Ellingsons sørgende efterladte enke og døtre, der saa hastigt blev skilt ifra en kjær egtefælle og fader. Det gibe Gud for Jesus ifyld.

—D. G. Elftad.

Fra Arbeidsmarken

Ned Wing kreds holder aarsmøde i St. Pauli kirke i Minneapolis den 3de til og med den 5te Oktober 1916. Nærmere oplysninger senere.—E. Johnson, form.

Vardokaldet, Alta, Can., har været uden fast prest nu meget over et aar. Pastor Soversten, som har antaget kald derfra, vil tilflytte samme i slutten af denne maaned.

Pastor Westphal og frue stansede her i Edmonton over Søndag den 16de Juli. De var paa gennemreise til missionsmødet i Vardo. Vi benyttede anledningen og satte presten til at prædike. Tak for besøget.—De skal faa komme igjen.—W.

Siden pastor Lee forlod Stoughton har menigheden der havt midlertidig betjening af pastor Walsstead fra Morrisville. Student C. R. Malmin, som isommer har virket i menigheden har lovet at fortsætte indtil den kaldte prest, pastor L. Nesvig, tilflytter, hvilket tænkes at bli engang i Oktober.

Dr. prof. Bruce prædikede i Edmonton, Søndag den 23de Juli, formiddag og aften. Det var et velsignet besøg. Professorens har overværet flere større møder i Alberta kreds i Juli maaned og har virket utrættelig baade i foredrag og prædiken. Han er klar og grundig i sine foredrag og forkyndelse. Tak for besøget. Se hid igjen.—W.

Fra Vor Frelzers menighed i Stoughton, Wis., berettes at der trængtes \$100 i menighedskassen. Menighedens ungdom paatog sig at samle dette. De delte sig i to leire og gjorde indsamlingen til en "contest." Efter ca. fire maaneders forløb skulde man tælle udbyttet. Det viste sig da at de tilsammen havde faat ind lidt over \$350.

Pastor J. J. Adrianson holder paa at opføge de skandinaviske folk i nord og nordvest af Edmonton. Der er mange mindre og større setlementer af dem. Han har nu tre faste prædikepladse. Disse folk, som i flere aar har levet, for størstedelen udenom nogen Guds ords paavirkning, udgjør nok ikke den letteste arbeidsmark. Broder Adrianson er flittig i arbeidet og synes at like sit felt.—W.

Til oplysning kan meddeles, at der ved sidste aarsmøde ikke blev tid til at høre enkelte af de foredrag, som var stillet i udfigt, iallefald gif det saa med pastor Walssteads foredrag over emnet: "Golder vi den rette balance i vor forkyndelse mellem det objektive og det subjektive." Dette er altsaa grunden til at foredraget ikke er kommet i Budbæreren, som en del havde ventet. Men kanske pastor Walsstead kunde sende Budbæreren foredraget aligevel?

Den Norske Synode har atter ved døden mistet en af sine gamle arbejdere idet prof. L. S. Reque afgik ved døden den 8de August. Reque har været lærer i 40 aar og det meste af denne tid ved Luther College i Decorah, Iowa. Han efterlader sig hustru, født Brandt, samt tre børn, Sigurd Reque, bestyrer for Albert Lea Academy, Albert Lea, Minn.; Miss Dikka Reque, norfklærerinde ved nord-højskolen i Minneapolis, og Miss Marie Reque, der har studeret ved Minnesota universitet, men nu er hjemme. Prof. Reque har i fler aar været sygelig. Han blev i sin tid rammet af et slag, og overbandt aldrig følgerne deraf. Af døde tilhørte en af de mest bekendte norsk-amerikanske familier. Han blev født den 12te August 1848 paa Koshkonong, Dane county, Wis., hertil hans fader, der var undvandret fra Bøjs, kom i 1845.

Udtrædelse.—En menighed meldte sig ud af Gauges Synode en kort tid før samfundets aarsmøde, fordi den ikke troede at samfundet kom til at stemme for forening; en anden menighed har meldt sig ud af samfundet lige efter aarsmødet, fordi synoden stemte for forening. Et par præster gik over til den Forenede Kirke lige før aarsmødet, fordi de heller ikke troede at synoden kom til at stemme for forening; thi havde de troet det, saa kunde de vel ventet nogle dage eller uger til. Se saaledes handler folk. Vi vil bare bemærke: hvad er det som hæfter, kunne I ikke vente medens I nu er eders rundt to gange til. Se hvilken tid man har taget med foreningsfagen, den har nu været omhandlet og behandlet i omtrent en menneskealder inden man endelig kom saalangt, at man kunde stemme. Det kan man kalde grundigt og vel overbeiet.

RED WING SEMINARY.

Owing to the fact that present appearances indicate a good attendance by young ladies the coming school year, it has been decided to set aside Sumner Hall as a dormitory for ladies. The rooms are all being repaired

and put into good shape. The charge for room rent will be \$1.00 a week per pupil. The building will be equipped with modern conveniences. The school furnishes the rooms only with tables, washstand, beds. Other things, such as quilts, sheets, etc., will have to be provided by the occupants of the room.

Former students that engaged rooms in Sumner Hall, will please write to the undersigned if they wish to engage rooms in Sande Hall.

All of last year's students, that have not yet done so, will do well by informing us whether or not they are coming back.

We would ask you once again to do what you can to bring along new students.

New students, that have not yet done so, will oblige us by writing to us before school begins.

Remember the date of the opening of school is September 12. At present we have the assurance of twenty ladies that they are coming, while a number more plan on coming.

August 21, 1916.

EDW. SCHMIDT.

Bekjendtgørelse.

Roseni menighed, S. L. Jacobsons kald, indbyder Syd Dakota kreds til at afholde aarsmøde i sin midte den 20de til 22de September. Samtaleemne: Rom. 8: 12—17. Skjeds vil møde de tilreisende i Beresford dagen før mødets begyndelse.

—J. J. Skarpsnes.

—M. B. Loffesmoe.

Iowa kreds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Bethlehems menighed, Swea City, Iowa, past. Edw. Dueas kald, 12te til 14de September 1916. Samtaleemne: 2 Tim. 2: 19—22. Vi ønsker mange besøgende. Gud velsigne mødet.

—S. O. Heidal,

—G. O. Olsen.

Sællesmødet for den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Morweds kald, 11te til 13de Oktober. Møde-

ningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. T. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Birkeland.

—M. L. Nesvig.

—D. Shefveland.

♦♦♦♦

Iowa freeds af Hauge's Synode afholder, om Gud vil, et møde i Stavanger menighed, Garden City, Iowa, past. J. J. Lees kald, 26de til 28de September 1916. Samtaleemne: Mat. 2: 1—7. Ved om megen velgjørelse over mødet.

—S. D. Heidal,

—G. D. Olsen.

♦♦♦♦

"HARVEST REFLECTIONS."

Jer. 8: 18-22.

The Chicago District Young People's Federation of Hauge's Synod has been invited to hold its Fall convention in Newark, Ill., Rev. A. O. Mortvedt's charge, Sept. 1-2-3-4, 1916.

In the spirit of prayer each session of the convention will be opened.

The keynote address will be "The Harvest is past, the Summer is ended, and we are not saved."

The first session will be held on Friday evening, Sept. 1st, at 7:30 o'clock, Rev. T. J. Alvestad, president of the federation, presiding. Introductory sermon will be given by Rev. M. L. Nesvig, Chicago, Ill. A short business session will be held Saturday a. m., after which the convention topic will be introduced by Rev. J. N. Walstead, Morrisonville, Wis. The Saturday afternoon and evening sessions will be open for the topic discussion. We consider ourselves very fortunate indeed in having secured Dr. G. M. Bruce of Red Wing, Minn., who will deliver the Sunday forenoon sermon and also address the Federation at the song service to be held Sunday afternoon at 3 o'clock; under the direction of Mr. E. Munson. Communion service Sunday forenoon in charge of Rev. S. K. Knudson, Joliet, Ill. Sunday evening, prayer and testimonial meeting. God has a great blessing for us. Will you join us and accept it?

You can help make the Fall Convention a success. Think about it. Pray for it. Work for it.

As Luther Leaguers, yes, as Christians, let us prepare in heart and mind for this rally. So may the convention bear the stamp of loyal earnestness and sincerity.

—T. J. Alvestad, President.

—Carrie M. Anderson, Secretary.

♦♦♦♦

Jewell Lutheran College.

En kristelig skole for unge kvinder og mænd.

(Accredited.)

Det 24de skoleaar begynder den 12te September 1916.

Common skole kursus for saadanne som ønsker at lære det engelske sprog eller andre som ikke har lært de almindelige fag.

Akademisk kursus paa fire aar, hvor blandt andre almindelige højskolefag man kan ogsaa lære norsk, husflid, fløid, agerbrug, osv.

Et nyt normal kursus, som vil svare til statslovens krav, vil bli begyndt ved skolens aabning i høst.

Lo forretnings kurser hvert paa to aar. Højskole graduenter kan giennemgaa disse paa kortere tid. Samme pris som i ovenstaaende afdelinger, nemlig \$35.00 for et helt aar.

Musik kursus paa tre aar. Undervisningen gives paa piano, pipeorgel, og i sang samt i de almindelige teoretiske fag som hører til musik.

Et kursus i kunstmaleri af forskjellig slags.

En sparsommelig student kan klare alle nødvendige udgifter med omtrent \$5 ugen. Naar to eller flere kommer fra en familie gives rabat. Rabat gives ogsaa til saadanne som har over 200 mil at komme til skolen.

For katalog eller videre oplysninger som alt sendes frit henvende man sig til skolens bestyrer,

—R. D. Eitrem,

Jewell, Iowa.

♦♦♦♦

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskole kursus, der er afpasset efter kanadiske forhold.

de og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinzens normaliskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved bore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for faadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religions undervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer,

—J. H. Davit,
Camrose, Alta.

KVITTERINGER.

/Synodekassen—Løbende udgifter:

Ved past. O. M. Hanson, Crookston, Minn., Bethel mgh., past. G. C. Gjerstad	\$ 7.50
Ved A. J. Romereim, Beresford, S. D., Romsdal mgh.	224.00
Ved G. A. Ulvin, Bay City, Wis., Eidsvolds mgh., past. O. S. Meland....	100.00
Ved past. Theo. J. Lund, Minot, N. D., Norwich mgh.	35.00
Bethesda mgh.	45.00
Ved Oscar Myhre, Wallingford, Ia., Nathanael mgh., past. G. O. Paulsrud	80.80
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill. Newark mgh.	25.00
Platteville mgh.	40.00
Hauges mgh., Norway, Ill.	10.00
Ved past. M. Njust, Cooperstown, N. D., Lysters mgh., Havenford, N. D.	9.50
Ved past. J. O. Ronsberg, Conrad, Mont., Golden West mgh.	31.60
Pandera mgh.	12.88
Ved Ev. Luth. Church, past. N. O. Peterson, Mrs. Bunes, Minneapolis, Minn.	1.00
Ved Ole P. Olson, Hager City, Wis., Bethlehem mgh., past. O. S. Meland	25.00
Ved past. J. M. Wick, Madison, Minn. St. Johannes mgh., Boyd, Minn.	13.50
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill. Platteville mgh.	16.60
Ved past. T. J. Spande, Eagle Grove Ia., Samuels mgh.	56.00
Ved H. N. Haagenon, Fergus Falls, Minn., Zions mgh., past. J. M. Johnson	52.00

Ved past. H. J. Bergh, Ostrander, Minn., Bethania mgh., LeRoy, Minn.	106.00
Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia., St. Johns mgh.	757.00
Ved I. O. Fosse, Mayville, N. D., Mayville mgh., past. J. S. Halvorson..	265.30
Ved Martin Rud, Centerville, S. D. Melhus mgh., past. J. J. Skarpnass	16.50
Ved Alfred Vold, Platte, S. D., Stavanger mgh., past. Løkkesmoe....	7.00
Ved J. J. Olson, Muskegon, Mich., Vor Frelsers mgh., past. Brekke	98.00
Ved past. J. J. Skarpnass, Centerville, S. D., Scandia mgh.	45.00
Ved S. N. Lee, Santa Rosa, Cal., Bethlehem mgh., past. Th. Himle....	25.00
Ved Asher O. Nesby, Jackson, Minn., Des Moines Valley mgh., past. T. J. Knutson	200.00
Ved past. N. Carlson, Toronto, S. D., Estelline Frimgh.	23.00
Bloom Prairie Frimgh.	2.50
Ved Jorgen J. Vigen, La Crosse, Wash. Selbu mgh., past. M. A. Hall	56.00
Ved Lewis Anfinson, Elko, Minn., Solør mgh., past. R. S. Chelmen....	78.25
Ved past. C. J. Olberg, Irene, S. D., Salems mgh.	87.30
Elims mgh.	52.00
Immanuels mgh.	43.30
Irene mgh.	54.70
Ved R. S. Nelson, Langford, S. D., Langford mgh., past. O. M. O. Wee	687.50
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill. Hauges mgh., Norway, Ill.	22.00
Ved prof. A. H. Solheim, Camrose, Can., Immanuels mgh.	22.00
Ved past. J. W. Carlson, St. Paul, Minn. Zions mgh., South St. Paul, Minn.	15.00
Ved past. O. M. Hanson, Crookston, Minn., Broderheim mgh.	18.40
Ved past. N. Carlson, Toronto, S. D., Estelline Frimgh.	12.00
Bloom Prairie Frimgh.	9.50
Ved past. A. M. Rusten, Racine, Wis., Bethesda mgh.	64.00
Ved Lars O. Osland, Le Roy, Minn., Bethlehem mgh., past. H. J. Berg..	16.55
Ved past. Theo. J. Austad, Duluth, Minn., Bethesda mgh.	24.50
Ved T. P. Aarsvold, Peterson, Minn., Arendahl mgh., past. P. Ljostveit ..	3.00
Ved J. H. Elstad, Franklin, Minn., Hauges mgh., past. Th. Hanson, in full	1.15
Ved past. A. Haugland, Clark, S. D., Good Hope mgh.	25.00
Ved past. P. O. Lovseth, Reeder, Minn. Mamre mgh.	20.00
Whetstone mgh.	9.00
Lodge Pole mgh.	8.00
Bethel mgh.	8.00
Ved past. A. E. Distad, Beresford, S. D., Skrefsrud mgh.	51.30
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill. Newark mgh.	8.85
Ved Knute Nelson, Oldham, S. D., Trefoldigheds mgh., past. A. K. Gaard	90.00
Ved Lewis Anfinson, Elko, Minn., Solør mgh., past. R. S. Chelmen....	4.00
Ved past. J. N. Dordal, Primrose, Wis., Primrose mgh.,	125.00
Ved C. L. Hilden, Red Wing, Minn., St.	

Peters mgh., past. O. S. Meland...	200.00
Ved H. T. Gaustad, Clarkfield, Minn., Israels mgh., past. C. J. Eastvold...	75.00
Ved past. A. Aune, Lunds Valley, N. D., Trefoldigheds mgh.	6.50
Ved past. A. M. Mannes, Mt. Vernon, S. D., Victor mgh.	10.00
Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S. D., Stordal mgh., past. O. F. John- son	25.28
Ved past. J. A. Quello, Trefoldigheds mgh., Chicago, past. H. A. Hanson	210.00
Ved past. A. Haugland, Clark S. D., Clark Center mgh.	123.50
Ved past. M. Norstad, Jewell, Ia., Clear Lake and Ellsworth mgh....	100.00
Ved Ole Bratvold, Maddock, N. D., Immanuels mgh., past. O. H. Elstad	70.00
Ved A. M. Grinden, Minneapolis, Minn. St. Pauli mgh., past. E. Johnson...	12.00
Ved past. L. Gunderson, Hettinger, N.D. Zions mgh.	20.00
St. Pauli mgh.	12.00
Ved Mrs. B. R. Eggen, Decorah, Ia. Hauges mgh., past. W. A. Rasmussen	20.00
Ved Mrs. P. J. Mogaard, Goodhue, Minn., Immanuels mgh., past. N. Okerlund	40.00
Ved past. R. S. Chelmen, St. Paul, Minn., Immanuels mgh.	26.50
Ved Peter Fjestad, Powers Lake, N. D., Zions mgh., past. A. Aune.....	25.00
	\$4,915.76

Gjælden:

Past. T. J. Lund, Minot, N. D., Bethes- da mgh.	\$ 40.00
B. S. Nelson, Langford, S. D., Lang- ford mgh., past. M. O. Wee	459.43
Past. O. M. Hanson, Crookston, Minn. Broderheim mgh.	72.60
Past. J. A. Quello, Sioux City, Iowa, St. Johns mgh.	15.50
	\$587.83

Samfundskassen:

Ved past. H. Moe, Oakes, N. D., fra Mayville kreds for besparelse af rei- seudgifter	\$25.00
—O. A. Ulvin, kasserer.	

Jødemissionen, for Juli maaned:

Offer, Hoff mgh., Sacred Heart, Minn., past. Oppedahl, ved past. P. S. Ste- neron	\$ 24.66
Fra past. Oppedahls kald den 12te Juli, ved past. P. S. Stenerson	19.50
Missionsvenner i Hauges Synode, ved past. A. O. Oppegaard	198.60
Elroy, Wis., 1st August 1916.	

—Lars Lund.

Adresse.

Rev. N. L. Mebeland,
Box 734, Larimore, N. Dak.

Merf.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorløn, synodefassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, janthalmmissionen, madagas-karmissionen, evangelistvirksomheden og ho-spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Hauges Synodes Boghandel

har paa lager en del bøger af meget godt indhold; men da disse bøger i længere tid har staaet paa hylderne i bogladen er de ikke længere til at regnes for nye og vi fremby-der dem derfor til salgs til nedsat pris. Disse bøger indeholder godt kristeligt læse-stof og er i saapas god forfatning at den som kjøber dem vil faa fuld værdi for sine penge, naar han tar salgsprisen i betragt-ning. Prisen er i mange tilfælde mindre end det halve af den oprindelige salgspris. Disse bøger sælges kun for kontant pris. Mange have kun i begrænset antal.

Protestanterne i Sebennerne, fortæl-ling \$.35

"Buddøreren"

udgives af Gauges nordf. evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00

Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende Bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Billede af Jesus; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Fra reisen; 5. Hvorledes det gik til; 6. Lidt fra en rejse til østen; 7. Og saa et vidnesbyrd; 8. Prestens løn; 9. Fra Bethesda barnehjem; 10. I stormens vei; 11. Fra arbejdsmarken; 12. Besjætteligheder; 13. Kvitteringer.

Ved Afgrundens Rand, fortælling.....	15
En Landsbypræsts Erindringer	20
Martyrerne i den lutherske Kirke.....	20
Modbidnerne i den kristne Kirkes tre første Arhundreder	40
Men jeg bliver Salig (en fortælling fra livet)	65
Salighedens Vei eller Raad til de Vatte (andagtsbog)	20
Skoliljerne (en fortælling)	15
Sions Harpe (aandelige sange af A. Traasbald)	15
Mh Ungdoms Begjæringer! Foredrag af Dr. C. F. W. Walther.....	10
"Madagaskar" af Missionssekretær L. Dahle	40
(Denne bog folgetes oprindelig for \$2.25 og er paa 397 sider.)	
Sorace, en fortælling	35
Nordf. Bygdesagn	30
Ludvig Harms Levnet	20
"Rangfredag", af B. Sanna	20
De ti Bud, af A. F. Guhn	15
Fortællinger for Folket, af A. Dahl....	20
Livets Vei, af Ant. Sjøer	25
Fra Dollardernes Tid (fortælling)....	15

Reidar og Hans firbenede Benner (en fortælling for børn, af Margrethe)....	\$.30
Anna Selsing, fortælling af Margrethe ..	35
Embedsmand og Bonde, fortælling af Margrethe	35
Et Stormbeir, fortælling af Margrethe ..	40
Rikard Bruce, fortælling af C. M. Sheldon, oversat fra engelsk	75
Kristi Person og Gjærning, af Ernst Sartorius	25
Kristendommen i De tre første Arhundreder	25
Pilegrimsleden, af Gesba Stretton.....	30
Intet Sted som Hjemmet, af do.	20
En Tornesuld Sti, af do.	25
Adlede Sjæle, af do.	15

De fire sidstnævnte er fortællinger oversat fra engelsk og er alle indbundne og i god forfatning.

Alle de nævnte bøger er indbundne.

Et tillæg af 6 a 7 cents for hver bog vil strække til for post porto.

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortæffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedstro. Chicago Freds af Gauges Synodes ungdomsforbund har stærkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gi den til en eller læs den selv. Det er en bog som man tragt kan anbefale.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 36.

Lørdag den 2den September 1916.

48de Aarg.

Augustins skønne tanker om det evige livs herlighed.

Efter Opbyggelses- og Missionsblad 1884.

Svad er det, siger Augustin, som du elsker, mit kjød? og hvad begjærer du, min sjæl? Der i hint liv er alt, hvad du elsker og begjærer. Har du lyst til skjønhed? Der skulle de retfærdige lyse som solen. Begjærer du at være hurtig eller vil du gjerne have legemets styrke og frihed uden nogen hindring og uden nogen hemsko? Der skulle de være lig Guds engle. Thi der saaes et naturligt legeme og der skal opstaa et aandeligt; ikke aandeligt i sit væsen, men efter kraft (1 Kor. 15.) Tragter du efter et langt og sundt liv? Der skal være en sund evighed og en evig sundhed. Thi de retfærdige skulle leve evindeligt og eders frelse er fra Herren? Vilde du gjerne være mæt? Der skulle de alle vorde mætte, naar Herrens herlighed aabenbares. Behager skjøn, vellydende musik dig? Der skulle englene uden afslæbelse synge for vor kjære Gud. Vilde du gjerne have, ikke uren, men idel ren vellyst? Der skal Herren vande dem med vellystens strøm.

Forlanger du visdom? Der skal Gud vise sig i dem, hvorledes han selv er visdommen. Forlanger du venstebånd? Der skulle de elske Gud mere end sig selv, og den ene den anden som sig selv. Thi Gud vil elske dem

mere, end de elske sig selv, og de skulle elske ham og hinanden indbyrdes gennem ham. Forlanger du enighed? Der skulle de alle have en vilje, idet deres alles vilje ikke skal være andet end Guds allerhøieste vilje. Forlanger du magt? Der skulle de være almægtige efter deres vilje, ligesom Gud er almægtig efter sin vilje. Thi ligesom Gud kan alt, hvad han vil, ved sig selv, saaledes skulle de ogsaa kunne alt, hvad de ville, ved Gud. Og ligesom de ikke kunne ville noget andet, end hvad Gud vil, saaledes skal han ogsaa ville, hvad de ville. Men alt, hvad han vil, maa ske.

Forlanger du ære og rigdom? Der skal Gud sætte sine fromme og troe tjenere over meget gods; ja de skulle hvede Guds hørn og guder og skulle være Guds arvinger og Kristi medarvinger. Forlanger du bestandig sikkerhed? Der skulle de være sikre og visse paa, at det aldrig skal mangle dem paa saadanne goder. De ere saa visse paa, at de aldrig skulle tabe det, og at Gud aldrig imod deres vilje skal tage saadant gods fra dem, som elske det, at heller ikke nogen er stærkere end Gud, at de kunne rive ham og dem fra hverandre. Er nu dette gode saa herligt

og saa stort, hvor herlig og stor maa da ikke glæden derover være?

Du menneskelige hjerte, du mangelfulde hjerte, du arme hjerte, der bliver smeltet af idel betyngning og bebyrdet med elendighed herne, hvor høit vilde du glæde dig, naar du kunde blive fyldt med disse goder? Spørg dine inderste og allerdybeste tanker, om de ogsaa kunne fatte saadan himmelsryd og salighed. Tænk nu: om en af dine venner, som var dig ligesaa kjær som dig selv, havde denne salighed, saa vilde din glæde være en dobbelt glæde. Thi du vilde ikke glæde dig mindre for hans skyld, end du glæder dig for din egen skyld.

Ligesaa, dersom to eller tre endog mange af dine bedste, intimeste venner just vare delagtige i dette samme gode, saa vilde du jo glæde dig over enhver saa meget som over dig selv, fordi du har enhver ligesaa kjær som dig selv.

Hvilken en herlighed maa der da ikke være i den fuldkomne kærlighed hos saa mange hellige engle og mennesker, som ikke ere til at tælle, da ingen skal elske den anden mindre end sig selv? Thi enhver skal ikke anderledes glæde sig over sin næstes velsærd, end om det angik ham selv.

Dg betænk engang: naar det menneskelige hjerte ikke noksom kan glæde sig over sin egen lyksalighed, velsærd og salighed, men er meget for lidet og for trangt dertil, hvorledes skal det da begribe mængden og storheden af saa mange andre glæder, som angaa næsten?

Tænk videre paa, hvorledes glæden i almindelighed stemmer overens med kærligheden, idet man just saa høit pleier at glæde sig over en vens lykke og velsærd, som man elsker ham. Men nu skal hist i det evige liv enhver elske vor fjære Gud uden maal og over alle ting, ja, mer end han elsker alle sine medmennesker og sig selv, deraf følger, at han skal glæde sig langt mere over Guds ære og majestæt, end han glæder sig over sin egen herlighed og over alle engle og mennesker. Dg ligesom de udvalgte fuldkomne elske Gud—dog saaledes at deres ganste hjerte, deres ganste sjæl og deres ganste sind er me-

get for ringe til at fuldbyrde en saadan kærlighed—saaledes skulle de ogsaa ligesaa fuldkommen glæde sig, kun at deres ganste hjerte, deres ganste sjæl og deres ganste sind er altfor ringe til fuldstændigt at opnaa fyllden af en saadan glæde.

Summa: de er alle af hjertet glade og alle fuldkomne et med fuldkommenhedens baand, som er kærligheden, som Paulus siger (Col. 3: 14.) Dg denne fuldkomne forening er formedelst den inderlige kærlighed og gjenkærlighed fuld af majestætisk klarhed, fuld af trøst, fuld af himmelsk sødhed, fuld af stor pragt, stor herlighed, stor glæde og lykke, saadan som intet øie har seet, intet øre har hørt og intet fjødeligt hjerte paa jorden nogensinde har kunnet optænke eller udgrunde.

Hvo kunde fuldkommen udtale, hvilken utallig mængde af salige aander og himmelske herfsaber der staar for den almægtige Guds aasyn? Hvad er det for en fest, evig anskuelse af Gud? Hvad for en glæde, som aldrig aftager? Hvad maa det være for en kærlighedens inderlighed, som aldrig piner, men kun glæder! Hvorledes maa der ikke hos dem være en begjærlighed efter at se Gud! Dg er dog ikke al deres forlangende kun jyndig lyst, der altid bliver fulgt i herlene af straffen? Saaledes blive de mattede med anskuelse af Gud, og saa dog aldrig nok deraf. Hvo kan fuldkommen udtale hvor salige de ere i al evighed? Hvor herligt maa de være forenede med det sande lys, efterat de selv ere blevene lys!

O Jerusalem, du Guds hellige stad, du Jesu Kristi udvalgte brud, jeg har dig af hjertet kjær, og jeg har et hæftigt begjær efter din skjønhed! O, hvor prægtig, hvor herlig, hvor fortræffelig er du! Du er fuldkommen skjønn, og der er ingen feil eller plet paa dig. O, vær glad og jubel, du skønne fyrstedatter; thi Kongen har lyst til din skikkelse, og den skønneste blandt menneskebørn elsker dit ædle væsen. Men hvad er din ven fremfor andre venner, du skønneste blandt kvinder? Min ven, siger du, er hvid og rød, udsaaet blandt mange tusinder. Som et

æbletræ blandt de vilde træer, faa er min ben blandt sønnerne. Se, jeg sidder under den skygge, som jeg begjærer, og hans frugt er sød for min hals. Min ben stikker sin haand gennem hullet, og mit legeme sitrer derved. Jeg søgte om natten i min seng efter den, som jeg elsker, jeg søgte og fandt ham. (Søis. 2: 3—5.)

O Jerusalem! Jeg har ogsaa fundet ham, holder ham og vil ikke slippe ham, før end han fører mig i sit hus og i sit himmelske kammer. Da skal du, min kjære moder Jerusalem, give mig dine bryster til ligeligere at die og mætte mig med din underbare fylde, at jeg ikke skal hunge og tørste til evig tid. O, hvor salig skal min sjæl være, naar jeg der engang skal se din herlighed, dine porte, dine mure, dine gader, dine mange boliger, dine allerædlestes borgere, din allerhelligste, allermægtigste Konge, din aller-naadigste Konge og Herre i al hans himmelpragt og majestæt?

Dine mure ere gjorte af ædelstene og dine porte ere beredte af de allerbedste perler; dine gader af rent guld, hvor et glæderigt halleluja skal synges uden afsladelse. Dine huse og boliger ere grundede af firskantede stene, bygget af saphirer og tækket med gylden tagten. I dem gaar ingen, uden at han er ren for synd; i dem bor ingen, uden at han er ubesmittet. (Nab. 21.)

O Jerusalem! min moder, hvor skjøn og elskelig er du! Dig møder ingen modgang, saadan som vi elendige Adamsbørn i denne verden maa lide og se i denne bedrøvelige jammerdal. I dig er intet mørke, ingen nat, ingen tidernes ombeksling. Der er heller ikke noget lys af lanterner, intet maanestien, ingen stjernernes glans. Men den Herre Jesus Kristus, lyset fra det sande lys, retfærdighedens sol, oplyser dig evindeligt.

Det hvide og ubesmittede Guds Lam er det klare lys og allerfjønneste blomst. Ja, der er din sol og din klarhed, at du uden afsladelse tør bestue dennes Konges herlighed. Han, alle Kongers Konge, sidder midt i staden, og hans børn staa rundt omkring ham. Da lader englenes kor høre sin fjønneste

stemme, da lader det himmelske borgerstabs menighed sig se. Der er sød jublen af alle de udvalgte, som fra denne sørgelige valsefare ere gaaede ind i din fred. Der ser man de guddommelige begavede profeter, de tolv apostle og de utallige martyrs fejerrige hær. Der aabenbares om hinanden sandhedens hellige, trofaste bekyndere. Der komme de stille eremiter, de ensomme klosterbrødre; der komme de kjære hellige kvinder, der have overvundet al denne verdens vellyst. Der ere de ynglinge og jomfruer, som have tilbragt deres tid i et helligt liv. Der ere faarene og lammene, som have undgaaet den verdslige lysts straffer. De juble alle med hinanden i deres boliger, enhver har sin særskilte herlighed, men alle have en slags glæde.

Der hersker den fuldkomne kjærlighed, fordi Gud er alt i alle. Sam se de til evig tid, og idet de se ham, brænde de af kjærlighed til ham. De elske og love ham, de love og elske ham. Ja, de love Gud uden ophør og uden indøje.

O, hvor salig, ja overbættets salig skal jeg være i al evighed, naar jeg efter opløsningen og afløsningen af dette legeme skal høre de himmelske fædrelands borgere og de salige aanders hærfarer blive sungne den evige Konge til ære! O, hvor salig skal jeg være, naar jeg skal synge med og kunne staa der foran min saligheds Herre og se ham i hans herlighed, som han har forjættat og sagt mig: Fader, jeg vil, at hvor jeg er, der skulle ogsaa de være, som du har givet mig, at de skulle se min herlighed, som jeg havde hos dig, før end verdens grundvold blev lagt.

Og paa et andet sted: Gvo, som vil tjene mig, han følge mig efter, og hvor jeg er, der skal og min tjener være. Atter siger han: Gvo, som mig elsker, han skal og blive elsket af min Fader, og jeg skal elske ham og aabenbare mig for ham. (Joh. 14: 21.)

O, min sjæl, kom og lad os vende alle vore tanker paa den himmelske stad, hvor vi ere anseede for og forordnede til borgere. Fader os som de helliges medborgere og Guds hus-

fæller, som Guds ærbinger og Kristi medarbejder saar meget som muligt altid betragte vor vidtberømte stads herlige tilstand og med profeten David sige: "Dens grundbøld er paa de hellige bjerge. Herren elsker Zions porte fremfor alle Jakobs boliger. Der ere herlige ting sagte i dig, du Guds stad." (Ps. 87: 1-3.)

Al, du kjære Gud, naar skal jeg dog faa se den skønne herlige stad, om hvilken staar skrevet: Jerusalems porte skulle blive byggede af sapphir og smaragd og alle dens mure rundt om af ædelstene?

O, du hellige stad, du skønne, herlige stad, jeg hilser dig, du kjære, dyrebare stad, fra det fjærne! Al min begjæring staar til dig, du dyrebare! Al, hvor hjertelig gjerne vilde jeg være hos dig og som en borger have mit liv i dig! Men det kan ikke vedrøres mig, fordi jeg endnu bor i kjødet og slæber mig omkring i den gamle seige hud.

O, hvor du er en forrøffet stad! Alle dine mure er kun en eneste sten. Gud Herren selv er din vogter og beskytter. Dine borgere ere altid glade og er ved godt mod. Hvorledes kunde de ogsaa være traurige, da de altid sene dig ansigt til ansigt. I dig er ingen spagthed, ingen fejl, ingen alder. I dig er ingen brede, had, fiu, uenighed, idel ære, evig glæde, lykke, jubel og fryd. Hos dig er en stedsfæ blomstrende ungdom og en salig død. I dig er lykke, liv og salighed. I dig er Gud, i hvem de udvalgte have alt, hvad deres hjerter begjærer.

Herlige ting bliver sagt om dig, du Guds stad! Alle, som ere dine indbaanere, glæde sig af hjertet. I dig er ingen frygt, intet tungsinde, intet traurigt. Al, hvad man kan ønske, bekommer man rigelig i dig. Ja, alle dine borgere og indbaanere modtage en fuld, knuget, skuddet og overflødig maade i sit skjød. Alle de udvalgte ere et, saaledes som den Herre Kristus har bedet for dem: "Giv, kjære Fader, at ligesom du er i mig og jeg i dig, saaledes skulle ogsaa de, som du har givet mig, være et i os. Derfor glæder sig den hele salige stad og alt, hvad deri er, jubler og er ved godt mod. Den lyffelige

brud har sin lyst og glæde i, at brudgommen kjærligt tiltaler hende, venligt omarmes og huldjælligt kysser hende, hvorfor hun paa sin side lover og priser sin kjære Herre, sin skat over alle skatte, i al evighed.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, SEPTEMBER 3.

The Workingman and the Church.

1. Scripture lessons: Eph. 6: 5-9; Matt. 7: 12; Mark 16: 16.

Introductory. This is a sociological topic and one which is of great significance in our time. It is one which is seldom considered, however, and that in spite of the fact that the relation of church and workingman is today one of the great problems confronting the church. It is unfortunate that our church is so slow to realize its social obligations and discover and apply the social bearings of the Word of God. Study as far as possible the religious attitude and condition of the workingman, his special temptations, aspirations, and needs, and what the church has to offer him. Consider also the general attitude of the church to the workingman.

3. The relation of the workingman to the church.

(a) One of indifference. His sole ambition in life is often merely to eke out an existence; hence he cares little or nothing for the church.

(b) One of suspicion. He suspects that the church is allied with the capitalist class or cares only for the rich and those of the higher social circles, and frequently his suspicions are well founded.

(c) One of direct opposition and antagonism. He regards the church as the enemy of the working-class, the upholder of oppression, and the greatest obstacle in the way of what he terms "personal liberty."

4. What the workingman needs.

(a) Enlightenment as to the true purpose and mission of the church.

(b) Enlightenment as to the true relation between master and servant, capitalist and laborer.

(c) Intelligent and sympathetic treatment, guidance, and support by the church.

(d) Personal salvation by faith in Jesus Christ.

5. What the church has to offer the workingman.

(a) The salvation, sustaining power, comfort, consolation, light, guidance, and inspiration offered in and by the Word of God.

(b) The love, comfort, co-operation, sympathy, helpfulness, support, and strength of Christian fellowship, where all meet on the same level regardless of rank or station, color or conditions of servitude.

6. What can we as a young people's society do to promote a better relation locally between our church and the workmen and women?

SUNDAY, SEPTEMBER 10.

What Are We Doing For the Immigrant?

1. Scripture lessons: Isa. 25: 4-9; Rev. 21: 24; 27.

2. This is a topic which concerns both the home and inner mission activities of the church. As the topic calls for specific information it is difficult to outline it, as very few have the necessary material to which reference would have to be made. Lutheran almanacs and the printed proceedings of the various Lutheran church bodies give some information as to what we are doing for the immigrants who come to our shores.

3. We have immigrant homes and missions established at the important ports of entry. The American Lutheran Church

has now nine such institutions, the best equipped being the Swedish Immigrant Home at New York.

4. Many city churches carry on an independent work among the immigrants.

5. Special work among the immigrants is also done by home mission pastors in cities and other places where immigrants settle.

6. Our immigrant mission is sadly neglected and absolutely inadequate to care for the thousands that annually flock to our shores. What can be done to promote this branch of mission work?

Søndag 10de September.

Et. 25: 4—9; Aab. 21: 24—27.

Hvad gjør vi for immigranterne?

Udtrykket "immigranter" betyr gjerne noget forskjelligt til de forskjellige individer. For mange betyr det en klasse folk, flædt i udenlandske klæder, udgytge i det engelske sprog, ikke rigtig renslig, men smudsig, drifjælsdig og halvt civiliseret. Dette er lidt af et birkeligheds bilede af immigranter i en stor del af den amerikanske befolkning. Med "immigranter" forstaar vi den befolkning som indvandrer fra andre lande og bosætter sig her. En del af denne indvandrende befolkning er selv delvis skyld i, at de faar et lært skudsmaal; jærlig er det tilfældet med de som lander her fra syd Europa. Siden den sørgelige europakrigens udbrud er der neppe et spørgsmål af social betydning, som saadan har grebet vort folks opmærksomhed, som indvandrings spørgsmaalet. Man er blit opmærksom paa, at der er store og sterke organisationer af europæisk byrd, som naar det kommer til en frije, lægger for dagen de ikke er gjennemtrængt af amerikanisme. Det maa være klart som dagen for alle, som tænker, at vi kan ikke bygge forskjellige nationaliteter i de Forenede Stater, men maa bygge en nation. Enhver af de europæiske nationale grene skulde ta med sig sine gode træf som indfats i denne ene na-

tion. Det er vist ogsaa en sikker sag, at en stor befolkning har søgt hid af den ene grund at tjene penger. Det er al den interesse de har ilandet. Ikke heller er disse saa aldeles rettløse med hensyn til maader og midler, hvorved penger kan erholdes. Flere stater i vort land har en befolkning af udenlandsfødte paa over 70 procent.

Stad gjør den lutheriske kirke for immigranterne? I mange henseender har den lutheriske kirke gjort et storflagent arbejde for dem. Dog maa det medgives, at hidtil har den norske lutheriske kirke været optaget med at ta vare paa sine nationale troesfæller. Det samme kan vist ogsaa siges om andre lutheriske sprogkirker. Imidlertid nærmer vi os med raske skridt den tid, da vi ikke kan være blot en sprogkirke, knyttet kun til folk af norsk herkomst, men en lutherisk kirke i landet, der virker blandt alt folket i landet. Tror vi virkelig, at vi har den bedste forstaaelse af de guddommelige sandheder, den rene lære af alle protestantiske samfund, da skulde vi gribe den anledning som staar aaben for os som kirke blandt alle indvandrede nationaliteter. Der er børn af udenlandsk herkomst som fylder den store masse af uirkelig befolkning, og denne masse øges med en forbauende fart. Hvis det fortsætter i de spor det har gaaet de 10 sidste aar, vil de Forenede Stater bli det mest uirkelige og ukristelige af alle civiliserede lande. Det er rent en gru, hvor ugudeligheden tiltar. Den del af den lutheriske kirke som har gjort mest paa organiseret vis at virke blandt immigranter er Missouri Synoden og General Council. Disse har optat missionsarbejde iblandt hungarerne, slovakker, magyarere, siebenburger, letts og slavonier. En række foreninger er stiftet for at ta sig af immigranter baade fra et socialt, religiøst, økonomisk standpunkt. Somme af disse er af mere national art end af religiøs art. Der er gennem disse arbejder vokset frem en overbevisning, det er den: Immigranternes velvære er en vigtig faktor i nationens velvære. Gud vil frelse alle folk og han vil

bruge kirken som sin tjener i den gerning. Maa vi se den hvidnende høst.—Wick.

Mayville freds ungdomstevne.

Mayville freds ungdomsforbund afholdt sit aarlige ungdomstevne i Baldheims menighed, pastor N. S. Bergers fald, den 30te Juni, 1ste og 2den Juli 1916.

Fredags morgen var der ikke mange komne paa grund af meget regn og daarlige veie; men længere ud i mødet var kirken vel fyldt. Mødet aabnedes med salmesang og bøn. Pastor Munkvold fra Grafton, N. D., holdt derpaa aabningsprædiken over 1 Mos. 49: 22. Han dvælede særlig ved denne tanke: En kristens forhold til Gud saa at livet kan blive frugtbringende. Efter afhyngelsen af salmen 414 i Landskabs salmebog blev forsamlingen indbudt til middag, som forberedes i kirkenes basement. Vi blev ikke beværtet bare den dag, men hver dag af mødet, og kvinderne især bør takkes for deres megen besvær.

Fredag eftermiddag samledes man igjen. Sessjonstiden bestemtes som følger: 10 til 12, formiddagssessjon; 1:30 til 6 med nogle minutters hvile indimellem, eftermiddagssessjon. Da vor formand, pastor N. J. Løhre, og andre endnu ikke var ankomne, blev ikke programmet fulgt; men der var ikke mangel paa kræfter og sessjonen blev vellykket og velsignelsesrig. Især var det en glæde at have prof. S. E. Jørgensen fra Red Wing Seminar og prof. S. M. Thompson fra Pleasant View College, Ottawa, Ill., iblandt os. Sessjonen bestod af følgende program: Salmesang, no. 238 i Landskabs. Skriftlæsning og bøn af pastor J. Jacobson fra Viroqua, Wis. Efter afhyngelsen af en salme sang stedets sangkor (Dallville kor) "Befal du dine veie." Pastor Jacobson, som netop kom fra ungdomstevnet i Dalton, frembar hilsen fra nordre Minnesota freds ungdomstevne og ønsket Guds rige velsignelse over mødet. Derpaa sang prof. Thompson en vakker solo, "Hvo ved hvor nær mig er min ende." Saa en tale af

prof. Jørgenson over Math. 21: 28—32. Gud Faders kjærlighed til sine børn blev klart skildret og indbydelsen til at gaa og arbejde i Herrens vingård lød indtrængende. Igjen fik vi lytte til en sang af Dæville for. Prof. Thompson talte om

"Thoroughness." He said: "It is a problem of the young people, but also a problem of the old people—the fathers and mothers. The young people need to be lead by good example. Better say 'come' than 'go.'" Furthermore he made it very clear that only those are thorough men and women that are new in Christ.

Dæville for sang en sang, saa en tale af pastor Lassefson fra Hastings. Efter aflyngelsen af salmen 536 sluttede pastor Johanson med bøn.

Lørdag formiddag aabnedes mødet med salmesang og pastor D. J. Nesheim ledede i bøn. Pastor Nesheims sangkor fra St. Ansgars menighed sang "Lever du det nye livet." Efter dette nummer læste Miss Gertrude Samuelson en afhandling, "Opportunities of our Youth." Dæville for sang en sang. Saa en afhandling ved Miss Anna Sando, "The new Life." Igjen fik vi lytte til en solo, "Fly som en fugl til din klippe", ved prof. Thompson. Dr. Sommerfeldt talte en stund. En kort tid benyttedes til at samtale over oplæste stykker. Sessjonen afsluttedes med en sang af Dæville for og Herrens bøn af forsamlingen.

Program for Lørdag formiddag var som følger: Sang af fælleskoret. Andagt ved pastor Moe. Baritone solo ved Alfred Grinde. Formand pastor N. J. Løhre, som nu var ankommen, takkede Valdeheims menighed og prest for deres venlige indbydelse af stevnet. En kort tid brugtes til forretning. Følgende embedsmænd blev valgte: Formand, pastor A. S. Berger; næst formand, Arthur Thompson; sekretær Miss Paula Jacobson; kasserer, pastor J. Johanson; literær direktør, Miss Amanda Hendrickson; musik dirigent, pastor D. J. Nesheim; korresponderende sekretær, Miss Gertrude Samuelson; musik komite, Mrs. Gilbertson, Miss Gladys Tennison og Spencer

Wallen; resolutions komite, pastor Moe og Mrs. Gilbertson. Efter forretningerne spillede Alfred Grinde et musikstykke. Egen Grothe talte derpaa en stund over emnet "The Exceeding Righteousness", og Miss Amanda Hendrickson læste en "essay", The Significance of Christianity." Den tid som var igjen af sessjonen benyttedes til samtale over det valgte samtaleemne, den 1ste salme. Pastor Lassefson indledede og følgende tog del i samtalen: pastorerne Løhre, Moe, samt Berg af den Norske Synode, prof. Jørgenson, Miss Amanda Hendrickson og Mr. Reitan. Dæville for med Ole Heiberg som leder og St. Ansgar for med pastor D. J. Nesheim som direktør gav flere numre og saa ved denne sessjon, og Miss Gladys Tennison sang en solo, "Jesus is all the World to me." Sessjonen afsluttedes med salmesang og bøn og lysning af Herrens velsignelse ved pastor Munkvold.

Søndag formiddag samledes man til gudstjeneste. Pastor Løhre prædikede over dagens evangelium, Luk. 9: 51—62. Et offer optoges til ungdomsforbundets kasse, stort \$94.44.

Søndag eftermiddag var der nadverd-gudstjeneste; pastor Johanson forrettede. Mange baade ældre og yngre samledes om Herrens bord for at nyde det hellige maaltid. Efter en solo af Miss Nora Walla fik forsamlingen en 15 minutters hvile,—saa fangerfesten, som blev mødets slutningsfest. Der var sange af fælleskoret og de mindre kor, som var tilstede, samt flere solister. Pastor Moe holdt en tale om "afhold." Prof. Thompson talte over samme emne. Prof. Jørgenson talte over Jesu indtog i Jerusalem og mindet om nødvendigheden af at kjenne vor besøggelses tid nu. Efter nogle korte vidnesbyrd afsluttedes ogsaa dette møde. Pastor Lassefson sluttede med bøn og 1ste Herrens velsignelse, og forsamlingen reiste sig og sang "O tænk naar engang samles skal."

Mødet var godt og velsignet og vi fik erfare at det var bederbægende. Vi føler taknemmelig til alle som gjorde mødestunden

hyggelig, og isærdeleshed vil vi takke prof. Jørgenson og prof. Thompson for deres besøg. Maa Herren velsigne det ord, som blev udsaaet, saa at det maa bære frugt i tid og evighed.

—Anna Sando, sek.

Ungdomsfevne.

Den nordre del af Iowa Freds ungdomsforbund afholdt sit midtsommerstevne den 4de til 6te August i Blue Earth City i pastor Edward Dueas fald.

Fredags aften den 4de August holdtes den første session, som aabnedes med sang af forsamlingen og bøn af emisser Dakland. Stedets præst bød alle velkomne til mødet og derefter takket pastor Knutson, forbundets viceformand, for indbydelsen og tog ledelsen af mødet. Det staaende samtaleemne, "Den forlorne søn," Luk. 15: 11—24, blev indledet af pastor N. Oerlund. Govedtanken i hans indledning var:

1) Den forlorne søns bortgang fra faderhuset. 2) Den forlorne søn paa hjemvei. 3) Den forlorne søn tilbage i faderhuset.

Lørdags morgen begyndte mødet med en halv times bønnemøde. Derpaa fortattes med programmet, og det første var en afhandling over emnet "The value of good character" læst af Miss Clara Hanson fra Frost. Dette emne tilsammen med det staaende emne, "Den forlorne søn," blev diskuteret resten af formiddagssessionen.

Lørdag eftermiddags session aabnedes med sang og bøn, og derefter talte student Klungtvedt over emnet "Nødvendigheden af kristelige samfundsskoler for vor ungdom." Dette emne blev behandlet videre af prof. Edw. Schmidt, som gav os den ære og forngielse at være tilstede under mødet. Student Samre talte over emnet "How to conduct the young people's work to the best advantage."

Lørdags aftensession aabnedes med sang og bøn, hvorefter Miss Blanch Knutson fra Jackson læste en afhandling over emnet "Is christianity a failure?" Student Gisjelquist holdt en tale over emnet "What gain it is

to the kingdom of God to win the young people for Christ. Flere tog del i samtaler baade over disse specielle emner og over det staaende emne.

Søndagsmorgen holdtes bønnemøde kl. 9:30 og kl. 10 begyndte gudstjenesten som var holdt i det engelske sprog. Pastor L. Knutson fra Jackson prædike og tog som sit emne "The Christian Soldier," 2 Tim. 2: 1—4. Pastor Anderson sluttede med nogle faa ord i det norske sprog. Omkring 600 mennesker var tilstede ved denne session.

Søndagseftermiddag fortattes samtalen over det staaende emne. Blandt dem som tog del kan nævnes: Pastorerne Oerlund, Anderson, prof Schmidt og Louis Rassejon.

Søndags-aftensession var slutningsfest. Den største del af sessionen blev benyttet til forte vidnesbyrd.

Et sælleskor fra de forskjellige menigheder, ledet af Louis Rassejon, var tilstede og sang ved hver session, og Louis Rassejon sang flere solos ved hver session. Forsamlingen var meget indtaget i hans sang. Alle sessioner var vel besøgt, og enhver havde følelse af, at det var et velsignet møde.

Det næste møde vil blive afholdt i Jackson, Minnesota, i pastor L. Knutsons fald.

—M. D. Madison, sek.

Missionsbuen

Alt hvad jeg behøver.

—Af S. J. Albue.

Mel. Naar solen ganger til hvile.

Alt hvad jeg behøver er Jesus,
 I ham har jeg alt her paa jord,
 Som til livet mit ophold behøves,
 Jeg faar det alt efter hans ord.

Ror.: Ja, alt i min Jesus jeg haver,
 Ei noget mig fattes paa jord;
 Han skjænker mig af sine gaver,—
 Jeg spiser som gjest ved hans bord.

Alt hvad jeg behøver for livet,
Det fandt og rette paa jord,
Saa Jesus tilfulde jo givet
I haade eksempel og ord!

Alt hvad jeg behøver hernede
Er Jesus, hans naade hver dag;
Og tiden—hvad ønsker jeg mere,
Naar han har antaget min sag.

Alt hvad jeg behøver er Jesus,
For her at fra synden bli frelst;
Af naade, ved troen paa Kristus,
Gud frelser hver synder som helst!

Alt hvad du behøver er rede
Og færdigt, saa kom og modtag
Guds naade, forladelse, glæde,—
Men kom, kjære sjæl, kom idag!

Nisifoen.

Af fru Kristine Wahl.

Prestekonen havde trabelt idag. Det saas paa de glødende kinder og de nervøse bevægelser. Det havde ogsaa pigerne merket lidt til. Ingen af dem kunde gjøre arbeidet hurtigt nok. Det var ikke frit for, at det trak op til ubeir! Disse var dog sjeldne i prostegaarden. Som regel var fru Asta rolig og behersket og forstod godt at lede husholdningsmaskineriet, saa det gik stille og lydløst. Idag var det en anden sag: biskoppen ventedes. Fru Asta saa paa uret og drog et letelsens suk. Nu, endelig var de da kommen saa vidt, at hun saa udvei til at bli færdig til tiden. Bare nu den onsket lykkedes — og bare Anna sit sløden piffet stiv — ja, og bare nu begge pigerne vilde være flinke og omgængelige i de dage! For der var meget at gjøre og at ordne. —

Fru Asta vidste ikke, hvorfor hun hele tiden havde en følelse af at ha forjæmt noget. — Na, jo, hun vidste jo egentlig nok, hvad det var — det var det bud, der i løbet af dagen var kommen fra den gamle Mette i fattighuset, at hun var syg til døden og ønsket at tale med prestekonen. Fru Asta

forstod nok, at det var noget alvorligt, hun vilde tale med hende om, rimeligvis noget, hvorefter hun bedst kunde tale med en kvinde, eftersom hun ikke sendte bud efter presten, men efter prestekonen. Fru Asta gik dog ellers saa gjerne til syge og døende, især naar der blev sendt bud efter hende — det blev der jo saa sjældent — men idag! Hun saa paa uret. Nei det kunde ikke naaes! Nisifoen var for stor. Røkkepigen var saa ung, og hvis fru Asta nu gik hjemmefra, blev manden vist ikke færdig til tiden. Men hun havde lovet at komme næste dags formiddag. —

Næste dag var fru Asta tidligt oppe. For idag maatte hun hen i fattighuset. — Det bankede paa døren, — det var Ane fra fattighuset, der skulde melde, at nu var Mette død. — Mette død! "Svornaar?" spurgte prestekonen, "Snat ved 3-tiden."

"Talte hun mere om, at — at hun vilde tale med mig?"

"O, ja. Det kan fruene tro! Det var hendes stadige spørgsmaal: "Kommer prestefruen ikke snart?" Og i nat sa hun gang efter gang: "Er det snart dag? — Jeg tør saa daarligt dø — vilde saa gjerne tale med fruene først." Vi trøstede hende saa godt vi kunde og spurgte ogsaa, om presten ikke kunde gjøre det. Han havde maasse bedre tid, mente vi. Men hun vilde kun ha fruene. Det var vist noget, fruene en gang havde sagt, som var falden ved hende, tror jeg nok. Det vilde hun vist ha bedre bested paa." —

Fru Asta var bleg og hendes haand rystede lidt, da hun gav Ane den til farvel. Hun gik ind i sit kabinet og lod sig falde ned i lænestolen. Hvad havde hun dag gjort! Hun mindtes for et aarstid siden at ha talt med Mette om de ting, der hører Guds rige til. Og hun var gaat saa skuffet fra hende, syntes slet ikke, hun rigtig havde opnaaet forbindelse med Mette — og klagede over at Gud ikke vilde velsigne hendes arbejde i hans tjeneste. Nu forstod hun at han havde velsignet det. Men da han saa lod hende falde til fortsættelse af arbeidet — saa kunde hun ikke komme! Og hvorfor? — Svor hun huskede, hvad hun havde tænkt

igaar: Risikoen var for stor. — Risikoen! — Hvor havde den vel været størst? Paa den ene side biskoppen, der muligens maatte vente lidt, før maden var færdig, eller maaske saa en ret mindre end først tænkt. Paa den anden side: En kvinde i dødsangst, hjælpeløs, raadvild, lyttende efter fodtrin af den, der maaske ved Guds bistand kunde ha bragt hjælpen. Nu saa fru Asta, hvor risikoen havde været for stor. Men der havde hun bøvet den. — — —

Sun græd længe. Saa rejste hun sig, gif hen til vinduet, saa op mod himlen og bad lige ud af sit hjertes dybeste anger og selvanklage: "Vor Fader i himlen — — — Forlad os vor skyld — — — Og led os ikke i fristelse — — —."

Kinamissionen

Kinamissionsmøde i Vardo, Alta.

Dette møde blev afholdt den 16de til 18de Juli i Vardo menighed, Alta. Missionær Landahl holdt aabningsprædiken den 16de Juli som var Søndag. Hans tekst var Joh. 11: 4—46. Færdelighed dvæledes ved udtrykket: "Løs ham og lad ham gaa." Det var en varm, inderlig og kraftig prædiken. Paa eftermiddag talte ogsaa broder Landahl. Han talte da kinamissionsagen. Her er missionæren hjemme. Missionen er hans livsopgave. Hans sjæl var derfor i foredraget. Det var velsignet—samt faare nødvendigt for os at saa friske oljeblade fra de grønne oaser i det store folkehav. Det ser ud til, at det lønner sig at drive missionen—at udbrede Kristi evangelium.

Efter foredraget optoges offer til kinamissionen. Dette beløb sig til \$72. Senere i mødet var der en af brødrene af menigheden, som i al stilhed forøgede summen til \$100. Saa de der været mange nok af saadanne, saa kunde offeret ha blet \$1000.— Vilde det ikke have taget sig pent ud baade

i kassen og i referatet? Vardo menighed samt de andre menigheder, som selv var gjenstand for missionskassens hjælp, er nu kommet sig saa pas frem i timelig henjende, at de baade vil og meget vel kan, baade hjælpe sig selv og tillige bringe til Guds alter fine summer, baade til indremissionen og udremissionen. Mon den tid ikke snart skulde være inde at vi fik se flere \$10 sedler, ja op til \$100 sedler paa Herrens alter istedet for \$1.00 sedler og mindre smaapenge? Naar folk har raad til at kjøre til kirken i kostbare automobiler i flok og følge, saa burde man næsten skjemme sig ved at spafere op til Herrens alter i sløiel og silke og lægge, figer og skraver, \$1.00 eller mindre til den største sag i verden. Saadant ligner formeget den rige mands optræden ligeoverfor den fattige Lazarus. Du ved, hvor han landet. Har du glemt det, kanst? Han aabnede sine øine i helvede siger bibelen. "Guldet og sølvet hører Herren til," lynger vi stundom; mon vore hjerter holder fligt for at være den rene lære—en bibelens sandhed.

Mandag den anden dag i mødet, indledede prof. Bruce det af menigheden valgte emne. Det var Jesu samtale med kvinden ved brønden. Joh. 4: 27—39. Indledning var grundig og opbyggende. Det er professorens maade at gjøre sine sager paa. Nu begyndte samtalen efter den almindelige maade at gjøre det paa blandt os—baade lærde og ulærde deltog efter gammel haugiansk stil! "Det var et godt møde," hørtes fra mange hold ved afflutningen, og det var det.—Veiret var godt, naturen skjøn. Alberta er skjøn i sin sommerdragt. Godt humør i forsamlingen, harmoni og kraft i vidnesbyrdet, saa det var et godt møde.

Af prestebrodre var tilstede: Bruce, Westphal, L. L. Carlson, Solheim, Hjertaas, Landahl, S. S. Rønning og undertegnede, samt B. Anderson—ja, han er nu ikke saa gammel, bare 95 aar. Broder Andersons hørsel slaar feil, men saa har han det igjen paa syn og klarhed i tanke—vidnesbyrdet lyder endnu klart.

—S. S. Westby, sekretær.

Fälles prestekonferens.

Prestes og profesorer af de tre konferens-
de samfund samledes til konferens i synode-
kirken i Granite Falls, Minn., pastor G. O.
Svares kald, den 25de til 27de Juli 1916.

Pastor D. Løfensgaard valgtes til for-
mand og pastor E. J. Strom til sekretær.

Sessjonen aabnedes med andagtsbetragt-
ninger over første kapitel af andet brev til
Timoteus, og Malakias 2. Disse levedes
af pastorerne Giere og Tolo. Andre andag-
ter holdtes af pastorerne Berge og Syrdal.
De prestekoner, som var med, indbødtes til
fæde i forsamlingen.

Prof. S. Strand oplæste et længere re-
ferat over: "Forhold mellem samfund og
menigheder." Referenten hævdede, at begge
blev stiftet paa samme maade, og at den ene
er lige meget af guddommelig oprindelse som
den anden. Den enkelte menighed er en
bitte liden del af gudsriget og dog selv det-
te rige.

Prof. D. H. Wigness' tema løb saaledes:
"Saliggjorelsens orden med særlig henblik
paa de punkter, hvorom der har været strid
iblandt os." Referenten sagde: "I stridens
løb har begge parter brugt begrebet naade-
valg som om det var et simpelt begreb. Man
har ikke tat i betragtning, at dette ord næv-
ner en hel organisme. Begge sider er enige
om, at Gud saaledes som han i tiden frelser
mennesket, saaledes har han fra evighed af
besluttet at frelse det. Derjom vi da lar os
veilede af konfordinformelens 11te artikel,
jaa finder vi frelsens orden at bestaa af otte
forskjellige trin. Derjom Gud i tiden alt-
jaa frelser mennesket gennem disse otte trin,
jaa har han fra evighed besluttet at frelse
gennem disse otte trin. Men heraf følger
jo klart, at Gud har indbefattet i udbæl-
gelsesbeslutningen disse otte trin som enkelte
underordnede beslutninger. Disse faktorer
staaar ikke alle i akkurat samme forhold til det
hele. Enkelte prædikater, som passer for en
del af dem, passer ikke for de andre. Om en
del af dem kan det sies, maa det sies, at de
var besluttet "intuitu fidei" (med henblik paa

troen.) Derjom "intuitu fidei" tanken
udelukkes fra disse, jaa blir det falsk. Men
om andre kan det ikke sies, maa det ikke sies,
at de var besluttet "intuitu fidei." Derjom
dette gjøres, jaa blir det falsk. Heraf føl-
ger, at derjom "intuitu fidei" anvendes paa
hele udbælgelsesbegrebet, jaa blir resultatet
dels sandt, dels falsk; og derjom "intuitu
fidei" udelukkes fra hele udbælgelsesbegrebet,
jaa blir resultatet dels sandt, dels falsk. Vaa-
de den antinomisouriske anvendelse og den
misouriske udelukkelse af "intuitu fidei" blir
forvirrende og vildledende, naar anvendelsen
og udelukkelsen gjælder hele udbælgelsesbe-
grebet."

Taleren fremviste en del "charts," som
han havde udarbejdet for mere tydeligt at
ansvueliggjøre de indre forhold mellem dis-
se i udbælgelsen indbefattede og underordne-
de beslutninger.

Foruden den analyse af udbælgelsesbe-
grebet hvorom lidt er sagt ovenfor, behandle-
de han ogsaa følgende punkter: 1. Analyse
af levendegjorelsesbegrebet; 2. Forholdet
mellem første og anden læreform; 3. Tro-
ens stiling i udbælgelsesbegrebets organisme.

Formand N. Bjørge oplæste et referat
over: "Lovens og evangeliets plads i forflyn-
delsen," og pastor G. Frøiland et over:
"Svad har vi med dig at gjøre, Jesus af Na-
zaret?"

Tirsdag aften holdtes der gudstjeneste i
begge byens kirker, idet pastor D. Strand
prædikede paa engelsk i Synodens kirke, og
pastorerne N. Giere og J. Strand paa norsk
i den Forenede kirke.

Onsdag aften holdtes en selskabelig sam-
menkomst i Synodetankens underetage,
hvortil prestes og medlemmerne af begge
menigheder var indbudne. Forfriskninger
serveredes og taler holdtes.

Følgende hilsen blev sendt dr. Stub:
"Kære dr. Stub! Det er med hjertelig
glæde og tak til Gud, at vi hører, at De har
vel overstaet den store operation og atter
kommer til kræfter. Det er vor bøn til
Gud, at De maa fremdeles styrkes og endnu
i mange aar arbejde i og for Guds kirke. Vi

har erfaret, at De fra selve hygeleiet kom dette møde ihu, og vi tror, at De nu ogsaa har været med os i aanden. Vi er 29 præster og professorer, som er samlet her til konferens. Vi har haft et meget godt og hyggeligt møde. En god forstaaelse har hersket og et kristelig brodersind er kommen til syne."

Den hilsen underskrevs af alle, som var tilstede ved mødets slutning.

Følgende var tilstede ved dette møde: Fra den Forenede Kirke: D. Løfensgaard, M. Sotendahl, J. M. Mason, P. S. Tettlie, G. S. Frøiland, C. L. Rachie, D. J. Morken, J. S. Strand, Svein Strand, S. L. Urness, P. L. Syrdal, L. A. Vigness, J. A. M. Gindertlie, J. Solhus, O. Erickson, M. Erickson, O. Storaasli, S. D. Tjeldstad. Fra Synoden: A. Anderson, L. D. Lolo, S. D. Svare, N. J. Njus, G. Oppen, N. Giere, E. J. Strom, Theo. Berge, R. Bjørge, S. M. Manestad og kand. Dahl. Der var ingen tilstede fra Gauges Synode. Talt var der 29 tilstede.

—E. J. Strom, sekretær.

Kredsmøder.

Niobrara menighed af pastor D. J. Lundlys kald ligger nok lidt affides til for Syd Dakota kreds, men derfor er det ikke mindre hyggeligt at komme did til møde.

Det regnes ogsaa for den travle aarstid i August maaned, men folket havde vist regnet ud at det skulde lade sig gjøre at holde møde den 8de til 10de. I allefald saa var de mødt frem til kirken og det paa første formiddag. Ja, det er jo som det bør være. Og saa at ungdommen er med. Ungdommen er jo vor kirkes fremtids haab.

Pastor Skarpness holdt aabningsprædiken over Ap. gj. 24: 24—29. Stedets præst talte nogle ord og bød os alle et hjerteligt velkommen. I denne forbindelse læstes Jer. 29: 11—13.

Pastor Mona indledet det opstillende samtalemede Joh. 15: 1—17. To store hovedpunkter fremhævedes; nemlig, 1) Guds forhold til os i Jesus Kristus, og, 2) de kristnes forhold til Jesus Kristus. Bingaards-

mandens rensende gjerning blev fremholdt og praktisk anvendt ifølge Guds ord. Det blev virkelig til velsignelse for hver en som vil være en ret gren paa vintræet. Det trænger vi ogsaa. Om bekjendende kristne vilde modtage tugt fra vor Herre, skulde det bli rart i menighederne. Hvad det andet punkt angaar, saa blev ogsaa det sterkt betonet. Her blev ikke blot teoretisk og praktisk talt, men ogsaa praktisk handlet, ja teoretisk ogsaa. Guds Aand fik tag i hjerterne. Der blev erkendelse af synd, bekjendelse baade for Gud og mennesker, bønner og forbønner. Det var rare stunder og glemmes vist aldrig af dem som var tilstede. "Vor Gud gjør store under."

Aftensmøderne var helligt i det engelske sprog. Alvorligt og indtrængende lød vidnesbyrdet. Menighedens ungdom opvartede med sang til fælles glæde og hygge.

Om alterringen fik vi samles ofte. Torsdags formiddag fik vi nyde Herrens nadvere. I Kærlighed og fyttemaaltid for Guds folk. Onsdag eftermiddag og Torsdag eftermiddag knælede vi sammen med fællesføgende syndere. "Det bæneste syn som eg fær. Shjaa er unge paa knæ for Gud," ja, gamle med. Og for min del nærer jeg ingen tvil om at det var lige lutherisk paa Onsdag og Torsdag eftermiddag som paa Torsdag formiddag.

Følgende præster var tilstede: D. J. Lundly, menighedens præst, G. D. Mona, J. J. Skarpness, J. S. Olson, P. P. Hagen, J. R., og undertegnede. Ligeledes var evangelist J. J. Brekke fra Jergus Falls, Minn., og brødre Ole Larson, Platte, S. D., Simonson og Christenson, Newman Grove, Neb., tilstede. Brødre Brekke og Larson stansede for at fortsætte møderne til over Søndag. Gud velsigne ordet som var udsaaet til sin egen ære. —M. B. Løffesmo.

cbcb

Kredsmøde og kirkeindvielse.

Det var en stor dag for Natanael menighed, pastor J. Arnesens kald, Søndagen den 23de Juli, thi da blev deres kirke indviet af

formanden, pastor J. J. Effe. En stor skare var samlet fra nær og fjern for at overvære denne høitidelighed. Den dag var kirken aldeles for liden. Kredsens prester, Løvseth, Carlson, Gundersen, Engelfstad og undertegnede deltog i indvielsen. Pastor Effe talte varmt og indtrængende over dagens evangelium. Vi havde ogsaa den glæde at have prof. Edw. Schmidt fra Red Wing med os. Han holdt intimationstalen.

Efter middag holdt prof. Schmidt en meget lærerig tale over bethdningen og grunden for kirkeindvielsen. Efter ham fortsatte pastor Carlson. Menighedens sangkor sammen med Mr. Bugh, opbarte med sang og musik.

Om aftenen havde man vidne- og bønne-møde og mange, baade prester og lægbrødre, tog del. Man maatte isandhed sige, at det var en velsignet og uforglemmelig dag. Gud til ære og pris. Natanael menighed havde strævet haardt for at faa sin kirke færdig, og nu kunde den glæde sig over at alt var gjort. Det er isandhed en velsignet ting at en menighed ude paa missionsmarken faar sig et kirkehus. Vi maa ogsaa faa sige de kjære venner i østen saa hjertelig tak for alt hvad de gav os til kirkebygningen. Gud velsigne og belønne eder alle derfor.

Mandag samledes man igjen, nu for at begynde samtalemøde. Pastor Løvseth indledede emnet: Heb. 4: 11—16. Han lagde særlig vægt paa, at man ikke kan naa sabbatshvilen uden man kjæmper. Kraften faar man hos Gud. Der er saa mangt som vil hindre os at vi ikke skal naa frem til hvilen. Vantroen er den egentlige årsag at mange bliver standset i løbet. Der blev fremholdt af taleren Guds ords kraftige virkning paa menneskehjertet, og ligeledes det store herlige privilegium som en sjæl har, at han kan faa komme frem til naadens trone og faa hvad han behøver under vandringen.

Pastor Effe fortsatte. Han dvælede særlig ved: "Vader os beslitte os paa at komme ind til hvilen." Hvor stort det blir at faa indgaa til hvilen efter arbejde. Jesus vil give os hvile.

Emisær Ole Bakke fra New England fremholdt hvor nødvendigt det var i det daglige liv at vandre som Guds børn. Der er mange kampe at udstaa; men ingen faar kronen før end man har seiret.

Prof. Schmidt talte om troens nødvendighed. Den saliggjørende tro virkes af den Helligaand. "Uden tro er det umulig at behage Gud." Pastor Engelfstad talte om hvilen efter korset og prøvelsen. Pastor Gundersen talte om at tjene Gud og arbejde i kjærlighed. Vi maa ikke blive forfagte om prøvelserne er mange og kampen haard—hvilen kommer for alle sande Guds børn.

Alle vidnerne gav en klar lyd, og der var en enigheds og frødens aand som herskede. Vi havde den glæde at have med os den nye prest ved Rhame, N. D. (Forenede Kirke) pastor Eggan. Han talte om, at holde fast ved det gode som vi har faat med os.

Aftenen benyttedes ligeledes til vidnesbyrd af læg og lærde. Under saadanne møder faar man sandelig erfare at der ikke er nogen fløst imellem Guds børn enten man er prest eller lægmand. Alle har den samme opgave, at forherlige Guds navn, og fremme Guds rige paa jorden.

Der var mange som deltog i samtalen: Pastorerne Effe, Gundersen, Løvseth, Carlson, Engelfstad, Eggan og undertegnede; samt prof. Schmidt. Under mødet fremholdt professoren hvor nødvendigt det er, at faa en kristelig skoleuddannelse. Han talte særlig om Red Wing Seminar.

Al lægbrødre, som var tilstede og deltog, kan nævnes: Ole Bakke, D. Snadberg, Mr. Myrbøn, Mr. Sabby, og Ole Stene fra Beresford.

Ja, det er herligt at komme sammen til saadanne møder; det giver en nyt mod i arbeidet. Maatte ogsaa dette møde bidrage til at mange sjæle en dag kan komme ind til "hin hvile." Saa vil jeg faa sige hjertelig tak til alle vidnerne som kom og gav os saadanne kraftige vidnesbyrd. Maa vi erindre hverandre for naadens trone. Tak, til enhver som var med os. Lad os en dag faa samles til den evige jubelfest i Guds paradis.

Maa Gud faa fremdeles velsigne Natanael menighed, at mange sjæle maa blive frelst og en dag samlet ind i den himmelske lade.

Prof. Schmidt og pastor Gundersen var faa snilde at være med til Sjøland og Bethlehem menigheder, hvor vi havde møder to dage. Vi fik erfare at Gud virkede alvorligt paa hjerterne.

„Gvor deiligt det er at mødes,
Naar ene man vandrer frem,
En broder og søster skare
Paa veien til samme hjem.“

—X. Arnesen, sekretær.

Cox, S. Dak., August, 1916.

Trediveaarsfest i Langford, S. D.

Den 9de, 10de og 11te Juli holdt Langford menighed jubelfest. Den kunde da se tilbage paa 30 aars arbejde. Menigheden havde indbudt alle de forrige prester, som har betjent den i de fundne aar. Søndag oprandt klar og skøn. En stor skare festflædte folk stævnet mod kirken, som er nok saa rummelig og holder en mængde folk; nu blev den dog for liden. Det er et vakkert syn at se folk samle sig i Guds hus paa Herrens dag. Det opmuntrer og inspirerer den som skal forkynde Guds ord. Pastor Nervig fra Bolin holdt en vakker og passende præken over profetens ord: „de sprukne brønde, som ikke holder vand.“ Det var hyggeligt i Herrens forgaarde. Paa eftermiddag talte pastor B. D. Wee fra Slater, Ia., over salmistsens ord: „Herrens store gerninger skal forkyndes fra flegt til flegt.“ Det var et ord som passet godt for anledningen og greb den store forsamling. Det store sangkor fra begge menigheder sang nogle stemningsfulde sange. Rigtig deilig sang. Saa talte pastor Danielson om gamle dage og fundne minder. Han nævnte nogle oplevelser fra sit virke der. Kl. 8 aften var kirken fyldt igjen og pastor Stenersen holdt en vakker præken. Det var en rigtig deilig Søndag.

Mandag oprandt og kirken fyldtes til

trængsel. Da talte pastor Odland fra Clark. Et alvorligt og indtrængende ord lagde han forsamlingen paa hjerte. Paa eftermiddag indledet pastor Nervig samtalen over Mat. 2: 1—7. Baade indledningen og samtalen var praktisk og grei. Mandag aften Kl. 8 talte missionær Adland og frue fra Kina. Missionær Adland talte om Kinas nød og kirken store kald og opgave. Fru Adland talte om kvinderne i Kina og deres stiling i samfundet. Det var rigtig en røst fra det fjerne Kina. De bragte ogsaa hilsen til forældre og menighed fra Miss Gulliksen, nu fru Anderson, i Kina. Sun er en af menighedens døtre, som ofret sig i kinamissionens tjeneste.

Tirsdag var festens sidste dag. Formiddagen benyttedes til samtale. Mange, baade prester og lægmænd, talte. Paa eftermiddag samledes man rundt Herrens nadverbord til afskedsfest. Pastor Gaugland fra Clark talte til nadvergjesterne. Rigtig varmt og inderligt lød ordet udover den store skare, som havde samlet sig rundt alteret. Det var en værdig maade at skilles paa, som en broder- og søsterskare at samles rundt Herrens alter og nyde Herrens legeme og blod, og saa styrket og bederbæget gaa ud i livets forskjellige kald og der kæmpe livets kamp.

Saa nogle afskedsord fra prest og lægmænd, og saa bryde op. Fotografisten var ankommen og vilde tage et billede af kirken og folket. Skulde ønske jeg kunde sendt billedet til bladet, saa kunde Buddbæreren læsere set baade kirke og forsamling „paa prænt.“

Saa var 30 aars festen tilende. En hilsen og tak sendes til baade prester, missionærer, lægmænd og til alle venner baade fjernt og nær. Tak for deiligt samvær.

Saa faar menighed og prest være igjen og kæmpe livets alvorlige kamp for kronen at naa. Vel mødt da hos Gud efter kamp og strid til den store, evige jubelfest, det tilønskes eder allesammen.

—D. M. D. Wee,

Pierpont, S. D.

Fra gamle broder Eggen.

Red Deer, Alta, Can., 25de Juli 1916.

Jeg beder om plads for nogle linjer i Budbæreren i anledning det velsignede finansmissionsmøde vi havde her i Vardo kirke den 16de til 18de Juli. Det var rørende at se den gamle, mod graven luddende, pastor Persvend Anderson begynde mødet med bøn om velsignelse, som ikke heller udeblev, Herren være lov. Det var saa velsignet at faa høre og se missionær Landahl. Vi har ikke ord for at sige mere end tusin tak for at du var her op til Alberta. Herren ledsage dig og dine paa veien hjemover!

Og saa kom missionær Rønning ned fra Valhalla, (Freds Floeds distriktet), hanebryderen paa missionsmarken. Det var en ren himelfk luftning at faa se og høre disse to, Landahl og Rønning, som har udrettet saa stort arbejde i Kina. Alle missionsvenner, som var i Vardo kirke den Søndag, følte at det betaler sig godt at være med i missionsarbeidet.

Og Herren være lov, vi fik ha Rønning under hele mødet, og han deltog med kraft i bøn om synderes frelse, som ogsaa vistes, idet mange unge bøiede knæ for den Herre Jesus.

Saa, tak, pastor Rønning for du var med og gjorde mødet til hvad det blev. Kom snart ned til os igjen.

Og saa havde vi den glæde at have professor Bruce fra Red Wing Seminar iblandt os ved mødet. Han deltog i samtalen og hørte med saadan ro og fin tak som sømmer sig en professor.

Saa det var herlige dage vi havde iblandt eder i Vardo. Herren velsigne eder alle, og tak for hggeligt samvær og for alt godt vi nød hos eder allesammen!

Da mødet var slut tog pastor Solheim i sin auto professor Bruce og pastor Hjortaa, og jeg gamle stympet fik ogsaa slænge med, ned til Kingman, hvor professor Bruce prædikede samme aften i Solheims menighed og tilslut lagde os alvorligt paa hjerte at tage Gud paa ordet og forjættelserne. Mange

tak, professor Bruce, kom igjen til næste sommer ogsaa.

Nu var det sent paa aftenen og følget drog til Camrose. Men jeg fik stanse hos en fjær ven, Mr. Osness, nær ved Kingman. Var alle venner hjertelig hilset i vor Herres Jesu navn. Deres hengivne,

—Oluf Eggen.

1 Moseb. 13: 9.

Jordansfletten var vandrig. Den var som en Edens have. Der valgte Lot at bo, da han skiltes med Abraham. Jorden er givet os af Gud for at vi skal gjøre os den underdanig. Naar den dyrkes ret giver den fædeman fæd og den ædende brød. Hvem kan vel sætte sig ind i, hvad den har frembragt af søde for mennesker og dyr i disse snart 6,000 aar som den har været dyrket. Enda indeligere bliver det for vor tanke, naar vi tænker paa de umaadelige strækninger som aldrig har været dyrket og aldrig vil blive, da staar vi stumme af forbauselse, naar vi tænker paa dens fedme, hvad den kan producere aar efter aar.

Naar vi som prestes kjerer omkring, paa bore vidtstrakte felter og ser paa det ene stykke land efter det andet ligger udhyrket, medens vi ved, at det er Guds vilje, at det skal dyrkes, da blir jeg saar om hjertet og kan ikke lade være at skrive nogle linjer i bladet for at vække bort folks opmærksomhed for den ting; her er meget land, godt land som venter paa flittige hænder til at kunne tage fat. Jeg tænker særlig paa dem iblandt bort kirkefolk, som Gud har velsignet med meget timelige midler og som har voksne sønner, som gaar og længter efter et eget hjem; her er sandelig anledning medens landet er nogenlunde i rimelig pris. Vi ønsker bort kirkefolks opmærksomhed ogsaa af den grund, vi ønsker ei at se andre nationer komme ind og fortrænge bort folk, som ofte er tilfældet paa mange steder. Dernæst er det jo meget betryggende for dem som flytter ud, naar man kan komme paa saadanne steder hvor der er organiserede menigheder og rigelig med Guds ords for-

kyndelse. Menneſket leber ikke af brød alene, men af hvert ord ſom udgaar af Guds mund. Triſt vilde det være om katolikerne ſkulde komme ind og tage landet i beſiddelse. Lad denne lille opfordring finde gehør.

—B. Olſon.

Om Bethesda.

Lær jeg gjøre beſlag paa lidt ſpalterum i vort kjære blad Budbæreren, ſom er ſaa velkommen i ſaa mange hjem og ſom bærer bud frem til ſaa mange af vore norſke křiſtne? Det var da helſt lidt angaaende Bethesda Gamlehjem i Chicago, ſom jeg vilde ſkrive—for at opfriſke gamle minder hos vore mange venner i Gauges Synode og for at minde om at hjemmet er endnu paa ſamme plads i Chicago og at arbeidet gaar ſin jevne og almindelige gang. Der er mange ſom tror, at paa grund af at de ſom ſøger at ſaa komme ind paa dette hjem er af de allerfattigſte iblandt vort folk, paa ſamme tid nødvendigtvis maa være af de daarligſte i ſamfundet, men derſom ſlige vilde høre komme og ſe og tale med de gamle ſaa vilde de ſnart ſaa en anden mening. Er det ikke en kjendſgjerning at man ofte møder de bedſte křiſtne blandt de allerfattigſte, er det ikke ſaa, at den ſom er prøvet meget ogſaa elſker meget? Det har været i flere tilfælde at diſe gamle har været ombendte křiſtne før de kom ind paa hjemmet, og det har jo glædet os; men ſaa har vi ogſaa den glæde at tro at flere er blevne Guds børn efter de kom til hjemmet. Da blir det en fryd at være med i arbeidet, omendſjönt vi ikke kan paa en direkte maade være dem til nogen aandelig hjælp, ſaa er vi dog med i arbeidet ſom medlemmer af foreningen eller ſom ydere og ſaaledes gjøre det muligt for dem at ſaa baade aandelig og legemlig pleie. En ting tror jeg ſikkert, at derſom Bethesda ikke havde aabnet ſine døre for nogle af diſe fattige gamle, ſaa havde de gaaet fortabt med baade legeme og ſjæl. Bethesda har været en livsredningsſtation for flere ſom ellers maatte vilde lidt

ſkibbrud. Vi er enfoldige nok til at tro at Gud ſelv ſender dem til denne ſtation, ſom han ſer kan redde, og derfor tror vi ogſaa, at han har lagt en ſærſkilt beſignelse til dette arbejde. Maatte arbeidet altid ledes af Herren og maatte vi ſom tro tjenere være lydige og udføre det efter hans vilje og ikke vor. Vi var ſaa heldig at ſaa en preſt med paa beſtyrelſen iaar, nemlig paſtor Seltum, ſom paa grund af høi alder nedlagde preſtegjerningen, men alligevel er meget aktiv i arbeidet her i Chicago. Han beſøger de gamle ofte og taler perſonlig med dem om deres ſjæls tilſtand og holder opbyggelse for dem og meddeler dem alterens ſakramente. Ligeledes har matronen, Miſs Marie Rigſtad, megen omſorg for de gamle ogſaa hvad det aandelige betræffer. Saa er vi jo ogſaa meget glade i ofte at ſaa beſøg af preſter og venner ud fra landet, ſom er til megen hygge og opmuntring for de gamle, idet at de ſom ofteſt holder opbyggelse for dem og prøver paa at lede tankerne deres hen paa det ene fornødne i den korte tid de har igjen at leve. En ting maa jeg ſaa lov at tilføie her, og det er at jeg har været meget ſkuffet i det at Gauges Synodes prejer ſynes at have ſaa liden tid at ſpendere paa diſe fattige gamle, naar de beſøger Chicago, og endog ſomme har lovet mig perſonlig at gaa did og har dog brudt ſit løſe; hvad aarſagen er til dette, ved jeg ikke. Som alle ved, ſaa er hjemmet uden nogen ſamfundsforbindelse, men de meſt anſvarſfulde ſtillinger paa beſtyrelſen er holdt af medlemmer af Gauges Synodes menigheder i Chicago, ligeledes er beſtyreren en hangianer, ſaa grunden kan neppe ligge i at Gauges Synodes menigheder ikke er repræjenteret i ſtyrelſen af hjemmet. Bethesda kan ikke ſtryde af ſin ſtørrelſe eller rigdom, men vi glæder os i bevidſtheden om at gjerningen er Herrens, at han ſtyrer med den, og at verden ikke har og med Guds hjælp ikke ſkal ſaa ſætte ſit ſtjempel paa denne gjerning. Kom arbeidet og gjerningen ihu i eders hanner.

Venligt, eders for Bethesda intereſſerede,
—B. E. Griſſen.

Mrs. M. Fjerstad død.

Mrs. Randine Fjerstad var født den 25de Februar paa gaarden Bak i Ørkedalen, Norge. Hendes forældre var Kristoffer og Ingeborg O. Skauge. Da hun var fem aar gammel flyttede familien til Skauge, Trondhjem. I 1872 kom de til Amerika og bosatte sig for det første i Minneapolis, siden flyttede de til Wheatland, Minn. I 1880 blev Randi gift med Jens Fjerstad fra Balestrand, Sogn, Norge. Samme aar flyttede de til Oak Lake, Brookings county, S. Dak. Her døde hun den 28de Juli 1916. Hun led meget af gigt i over et aar. Hun havde søgt Herren fra sin ungdom. Hun havde da ogsaa rige erfaringer paa Guds frelsende og opdragende naade. Disse erfaringer og godt kendskab til Herrens ord kom den lidende søster vel med ogsaa i den sidste kamp. Hun gjentog i den sidste strid ofte disse ord: "Jesus er veien, sandheden og livet."

Mrs. Fjerstad efterlader sig en sørgende egteskælle og en fosterdatter, Anna, som taalmodigt pleiede sin mor. Desuden er der seks søskende som overlever hende. Men ogsaa her kan siges, at disse sørgendes tab er hendes vinding.

Fjerstad familien har tilhørt Bloom Prairie menighed af Gauges Synode i mange aar. Undertegnede havde baade den anledning og glæde at besøge den haardt prøvede søster og bringe hende trøst og opmuntring af Herrens ord og den hellige naad være. Det er velsignet at faa besøge Igaadanne som i Herrens kraft kæmper den sidste kamp og vinder. Fred være med hendes sjæl og velsignet være hendes minde.

—Nels Carlson.

Fra Arbeidsmarken

Referatet for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt. Send ordres for samme til Gauges Synod Book Dept., Red Red Wing, Minn. Prisen er iaar 30 cents.

Pastor J. J. Nessa, som i det senere har opholdt sig ved Bethesda Alderdomshjem i Veresford, afgik ved døden dersteds Søndag den 13de August og blev begravet der paa følgende Dnsdag.

Pastor J. J. Lee fra Radcliffe, Iowa, har i slutten af August med familie besøgt slægt og venner ved Gayfield, Kenyon, og Red Wing, Minn. De havde en kort ferie og gjorde denne interessante tur i sin nye auto. Men Lee kan nu ikke være ganske "ørkesløs" paa en flig tur heller. Blandt andet fandt han lidt at bestille i Red Wing, som medlem af kinamissionsbestyrelsen.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Referatet

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paakrævet at prisen sættes lidt højere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forstasse sig referatet desaaarsag vil undlade at købe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde købere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil faa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bekjendtgjærelse.

Ungdomsforbundet for Syd Dakota kreds holder sit aarlige stævne i Trondhjems menighed, Balin, S. D., pastor D. L. Nervigs kald, den 8de til 10de September. Program som følger:

Freddag—10 form.—Nabningsprædiken, pastor J. J. Skarpsnes; 11 form., forretnings-session; 2 efterm., indledning af samtaleemnet: Joh. 1: 35—52, pastor D. J. Johnson; fortsat samtale; 8 aften, foredrag: "Bibelen og ungdommen," pastor A. M. Mannes; samtale over samme emne.

Søndag—10:30 form.—Prædiken; 2:30 form., bibeltime, pastor S. L. Jacobson; 11 form., fortsat samtale over det staaende emne; 2 efterm., foredrag: "Vækkelses kristendom og opdragelses kristendom iblandt de unge," pastor J. A. Quello; samtale over sidstnævnte emne eller over det staaende samtaleemne; 8 aften, frit vidnemøde indledet ved en kort prædiken ved pastor A. C. Distad.

Tyrdag—10:0 form.—Prædiken; 2:30 efterm., kort prædiken ved pastor G. D. Monna; vidnesbyrd af flere, afvekslet med sang ved sangtor, kvarteter og enkelt personer, alt efter som vi har kræfter tilstede. Evangelist Jangeren, Lewis Larson, er indbydt til stævnet, og vi haaber, at han kan bli med os under hele mødet. 8 aften, nadvergudstjeneste og affædsfest. Pastor A. R. Gaard holder friistetalen.

Begge sprog bruges, nemlig norsk og engelsk. Aften-sessionerne blir helst paa engelsk. Styds møder i Bolin dagen før stævnet. —M. B. Lofkesmo, Martin Hogen.

P. S.—Følge bestemmelse fra ifjor saa optages der offer under mødet og præsters reiseudgifter bestrides af samme. Ligeledes vil man erindre, at hver lokal forening er berettiget til 5 delegater. Kom ellers saa mange som bare kan komme ud.

—M. B. L., M. S.

Fællesmødet for den Norske Synode, Sanges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Nabningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. L. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefbeland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Wierland.

—M. A. Nessvig.

—D. Shefbeland.

†††

Den aarlige høstfest ved Betheshdahjemmene i Beresford, S. D., vil bli afholdt, om Gud vil, Søndag den 24de September.

Program.

Sang—Landsfad no. 175.

Skriftlæsning og bøn—De C. Gorfeth.

Sang—Landsfad no. 19.

Festtale—Pastor B. R. Barstad.

Sang—Landsfad no. 19: 6—7.

Middag.

Sang—af børnene.

Tale—Hon. Peter Norbeck.

Sang—børnene.

Tale—Pastor J. A. Quello.

Offer og subscription til børnehjemmet.

Sang—børnene.

Korte taler af besøgende præster.

Sang—Landsfad no. 26.

Alle er hjertelig velkomne til festen.—Besøgende tager sine madkurve med.

—J. J. Skarpsnes.

—S. L. Jacobson, sek.

†††

Jewell Lutheran College.

En kristelig skole for unge kvinder og mænd. (Accredited.)

Det 24de skoleaar begynder den 12te September 1916.

Common skole kursus for saadanne som ønsker at lære det engelske sprog eller andre som ikke har lært de almindelige fag.

Akademisk kursus paa fire aar, hvor blandt andre almindelige højskolefag man

kan ogsaa lære norsk, husflid, sløid, agerbrug, osv.

Et nyt normal kursus, som vil svare til statslovens krav, vil bli begyndt ved skolens aabning i høst.

To forretningskurser hvert paa to aar. Højskole graduenter kan gjenneengaa disse paa kortere tid. Samme pris som i ovenstaaende afdelinger, nemlig \$35.00 for et helt aar.

Musik kursus paa tre aar. Undervisningen gives paa piano, pipeorgel, og i sang samt i de almindelige teoretiske fag som hører til musik.

Et kursus i kunstmaleri af forskjellig slags.

En sparsommelig student kan klare alle nødvendige udgifter med omtrent \$5 ugen. Naar to eller flere kommer fra en familie gives rabat. Rabat gives ogsaa til saadanne som har over 200 mil at komme til skolen.

For katalog eller videre oplysninger som alt sendes frit henvende man sig til skolens bestyrer,

—R. D. Gittreim,
Jewell, Iowa.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskole kursus, der er afpasset efter kanadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinzens normalskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved borte kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gjenneengaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og sløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer,

—J. R. Lavik,
Camrose, Alta.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—den almindelige kasse:

Bethlehems mgh. kvf., Swea City, Ia., past. Edw. Dueas kald	\$ 21.60
Nazareth mgh., Armstrong, Ia., past. Dueas kald	16.35
Mrs. E. Estenson, Sherman, S. D., tes- tamentarisk gave	100.00
Mrs. J. K. Hamre, Morrisonville, Wis., past. J. N. Walsteads kald	20.00
Miss Dora Hamre, Morrisonville, Wis.	5.00
Carl Hamre, Morrisonville, Wis.	5.00
Mrs. Anna Dahle, Morrisonville, Wis. ...	5.00
En ubenævnt i Lodi, Wis., past. J. N. Walsteads kald	5.00
Mrs. Kari Mydland, Morrisonville, Wis	2.00
S. G. Malde, Mt. Vernon, S. D., past. A. M. Mannes kald	25.00
Frons mgh., Horace, N. D., past. J. H. Johansons kald	23.65
Mrs. J. G. Nelson, Horace, N. D.	5.00
Anton A. Nelson, Chicago, Ill.	10.00
Mr. og Mrs. Lohre, Burbank, S. D.	10.00
Mr. og Mrs. Mikel Bak, Irene, S. D. ...	15.00
Solør mgh. kvf., Webster, Minn., past. R. S. Chelmens kald	15.00
Martin H. Nelson, Madison, Minn.	10.00
Melhus mgh., Centerville, S. D., past. J. J. Skarpness kald	50.00
Vor Frelsers mgh. kvf., Muskegon, Mich., past. S. J. Brekkes kald	20.00
Immanuels mgh. kvf., Long Prairie, Minn., past. M. L. Dahles kald	10.00
St. Pauli mgh., Lakefield, Minn., past. L. L. Nesvigs kald	14.57
En ubenævnt, ved Inga Søvik, Min- neapolis, Minn.	40.00
Even Bakke, Irene, S. D.	22.00
G. I. Anonby, Kasson, Minn.	50.00
Ved past. J. J. Lee, Stoughton, Wis. ...	58.26
Mr. og Mrs. Carl Hodnefeld, Lakefield, Minn.	10.00
Lewis Gerald, Oldham, S. D.	10.00
St. Johns Ladies' Aid, Centerville, S. D., J. J. Skarpness kald	10.00
Mrs. A. A. Dahl, Ada, Minn.	2.00
Mr. og Mrs. P. I. Rogness, Astoria, S. D., past. J. J. Ekkes kald	5.00
Easter offering from Sunday school, Niobrara, Nebr.	5.30
Mr. og Mrs. O. Asheim, Buxton, N. D. past. J. S. Halvorsons kald	5.00
Mrs. C. Danielson, Beresford, S. D. ...	1.00
Miss Constance Larson, Red Wing, Minn.	1.00
Bloom Prairie mgh., Toronto, S. D., past. Nels Carlsons kald	41.45
O. J. Brekke, Stanhope, Ia.	5.00
Nels Carlson, Toronto, S. D.	5.00
Ved past. C. J. Eastvold, samlet under kinamissionsmødet i Singsaas mgh., J. J. Ekkes kald: ..	

Nels Trogjen	10.00	Ellef Reppe	2.00
J. Shuraas	3.00	Theo. Thoreson, Mr. og Mrs. N. Engelstad, Sivert Morken, hver \$5. . .	15.00
Anders Rognes	7.00	Jens Reppe 50c., en ubenævnt \$1 . . .	1.50
T. J. Bogen	5.00	Offer ved kinamissionsmødet i Singsaas mgh., past J. J. Ekses kald . .	187.70
P. J. Kjelden	10.00	Current Valley mgh., Taylor, Wis., past. D. T. Borgens kald	25.00
O. J. Bogen	5.00	Nella Kolden, North Branch mgh., Petersburg, Nebr., G. O. Monas kald. .	25.00
E. Moe	5.00	Mrs. O. I. Brekke, Stanhope, Ia.	5.00
A. J. Storry	2.50	Green Lake mgh., Spicer, Minn., past. I. A. Johansons kald	36.83
Esten Johnson	1.00	Mrs. N. Tang, Osseo, Wis., past. J. C. Hjelmerviks kald	5.00
O. H. Westgaard, George Engelstad, hver \$2	4.00	John A. Hansøn, Viking, Minn., past. A. N. Skogerboes kald	5.00
P. P. Hogan \$3, S. E. (Alvige) Alseige \$2	5.00	Ydre kvindemissionsf., Wittenberg, Wis Nellie Grinder, Minneapolis, Minn. .	5.00
P. H. Quernmo	10.00	Hauges mgh., Norway, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	32.10
Mrs. Edvin Moe	2.00	Westland mgh., Newark, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	9.00
Mr. og Mrs. John Rutten	10.00	Luther League, Newark, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	7.82
Ole Hindbjergen	5.00	Green Lake mgh. kvf., Spicer, Minn., I. A. Johansons kald	30.00
Peder Fjøseth	5.00	Mrs. Ane Jacobson, ved past. D. T. Borgen	5.00
En ubenævnt	5.00	En ven i Montana, ved past. A. N. Skogerboe	10.00
Martin Rud \$1, Hjalmer Wahl 20c, Justin Solem 10c.	1.30	Bethania Ladies' Aid, Lawrence, Wash. Marie Anderson, Chicago, Ill.	10.00
O. J. Westgaard 50c., O. J. Rognes 1, Ole O. Mennes 50c.	2.00	Bethesda Alderdomshjems missionsf., Beresford, S. D.	50.00
R. O. Reppe, J. O. Rue, Sevart Himo, hver \$2	6.00	Offer ved Synodens aarsmøde, Red Wing, Minn.	340.34
Andre Frøseth, Iver Goodale, O. H. Anderson, O. S. Westbakken, hver \$1	4.00	Peder L. Gill, Dell Rapids, S. D., past. O. F. Johnsons kald	30.00
Ole O. Kjelden \$2, M. J. Godøien \$1 Ing. Singaas	3.00	Estelline mgh., Estelline, S. D., past. Nels Carlsons kald	7.51
E. N. Trogjen	10.00	Mrs. L. Hansel, Ellsworth, Ia.	1.00
Mr. og Mrs. A. T. Ruttun	10.00	Peder Morkri, Viroqua, Wis., past. L. L. Jacobsons kald	2.50
Elmer Engelstad \$3, Lars Kvernmo \$5, Clifford Halvorson 25c.	8.25	G. Halvorson, Arne Thoreson, Henry Johnson, Viroqua, hver 50c.	1.50
A. H. Halvorson	5.00	Delia Hanson, 50c., Ole Haugen, \$1, Viroqua, Wis.	1.50
Gilbert Rognes	2.00	Mrs. Nels Nelson, Viroqua, Wis.	1.50
O. O. Bergh, Volga, S. D.	10.00	Mr. og Mrs. Arne Hauge, Viroqua Wis. Mrs. A. M. Nelson, Viroqua, Wis. . .	5.25
H. Kvernmo	5.00	Efter afdøde Bendik Annaniason, Viroqua, Wis.	50.00
Peder Forseth	5.00	Mrs. Peder Asheim, Buxton, N. D., past. J. S. Halvorsons kald	2.50
Ida Kvernmo	1.00	Mr. og Mrs. T. H. Johnson, Camrose, Alta., Can.	10.00
Julius Ruttun	5.00	En ubenævnt, ved past. N. Okerlund. .	50.00
En ubenævnt50	L. Jacobson, Red Wing, Minn.	1.00
Ved past. J. J. Ekse:		Ved A. O. Oppegaard, for solgte bøger Mr. og Mrs. J. B. Jaeger, Vermillion, S. D.	15.00
Mr. og Mrs. J. J. Ekse	25.00	Selbo mgh. kvf., La Crosse, Wash., past. M. A. Halls kald	100.00
Mr. og Mrs. Dr. R. K. Rasmuson . .	25.00	A. L. Welø, Pelican Rapids, Minn. . .	8.85
Mr. og Mrs. J. A. Rognes	10.00	P. P. Okland, Randall Ia., past. G. O. Paulsruks kald	5.00
Dr. P. O. Trogjen	5.00	L. L. Gunderson, Wallingford, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	7.50
John P. Ness	5.00	Norman mgh. mandstf., Fleming, Minn. past. G. C. Gjerstads kald	9.00
L. J. Freistad	10.00	Farland kvf., Farland, N. D.	10.00
S. Engelstad	2.00		
Mr. og Mrs. John Knudson	10.00		
Carl J. Hanson	3.00		
Mr. og Mrs. H. J. Hanson	5.00		
Petra Digre	5.00		
Mrs. A. Løkken	1.00		
Mr. og Mrs. Jens Hanson	10.00		
Bereth Trogjen 50c., Mrs. N. Winsnes, \$1	1.50		
Betse O. Berta O., John O., hver \$1	3.00		
Mr. og Mrs. I. A. Rognes	10.00		
Mr. og Mrs. J. C. Lund	1.00		
Mr. og Mrs. B. O. Solem	10.00		
Mr. og Mrs. John Godøien	5.00		
H. J. Rognes	10.00		
Emma Lovre, Emma, Bereth og Marie Winsnes, hver \$1	4.00		
Hans Engesmo	10.00		
Ellef Lovre, Ellef Sandrø, Ole Kvernmo, hver \$5	15.00		
Ole Refseth \$5, Ole Midtaune \$1 . .	6.00		
Peder Erickson, Martin Iverson, John Hogen, hver \$5	15.00		

First Hauges mgh., Milwaukee, Wis., past. L. M. Sagens kald	11.91	Gustavson,, hver 5	15.00
Mr. and Mrs. L. M. Sagen, Milwaukee, Wis.	7.50	H. A. Carlson \$5, P. J. Carlson \$2, Peter Kjosnes \$1	8.00
T. K. Thompson, Radcliffe, Ia., past. J. J. Lees kald	5.00	Petter Stokke \$5, Ole G. Slind og Carl Adrianson, hver \$1	7.00
First Luth. Church, Pontiac, Ill., past. Anton Lees kald	21.25	P. Peder, P. Solem og C. P. Micalson, hver \$2	4.00
Silo mgh. kvf., Elmore, Minn., past. N. Okerlunds kald	50.00	R. W. Johnson, J. G. Gustavson, Ole Hendrickson, hver \$1	3.00
Ved Mrs. M. L. Halvorson, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00	Thiman Kylo \$1, O. J. Kjosnes \$2, Jorgen Wigen \$2.50	5.50
Jossie Hovland, McIntosh, Minn.....	2.25	Geo. J. Wigen Jr., \$2.50, John Emmer- son \$2	4.50
En ubenævnt, Frost, Minn.	100.00	Anton Emmerson \$1, J. R. Wigen \$3, Ole Torgerson \$1	5.00
S. B. Engelson, Le Roy, Minn., past. H. J. Bergs kald	12.50	Ole J. Walle \$2, Henry Kylo \$2, Ru- dolph Haarstad \$1	5.00
Mrs. A. Nelson, St. Paul, Minn.	5.00	Ole Moen, Hendrick Nervig, O. J. Alfred, hver \$1	3.00
A. J. Chusager, St. Paul, Minn.	5.00	O. J. Grolheim \$1, Haldø Kjosnes \$1.50	2.50
Hemnes mgh. kvf., Christine, N. D., past. J. H. Johansons kald	25.00	Esten Guldseth \$1, John Stokke \$2 Mr. og Mrs. J. C. Carlson	3.00 10.00
Singsaas mgh. pigef., Hendricks, Minn., past. J. J. Ekkes kald	25.00	Ved past. J. J. Ekke:	
Roseni mgh. østre kvf., Beresford, S. D., past. S. L. Jacobsons kald	25.00	Mr. og Mrs. Hans P Digre	100.00
Immanuels mgh., Aspelund, Minn., past. N. Okerlunds kald	40.00	Mrs. Ingrid Lokkesmoe \$5, Mrs. O. J. Rognes \$3	8.00
Mrs. P. J. Mogaard, Goodhue, Minn. ..	3.50	Mrs. Guri O. Trodien \$5, Mrs. A. I. Rognes \$5	10.00
Elims kvf., Irene, S. D., past C. J. Ol- bergs kald	12.50	Mrs. T. J. Bogen \$1, Petra Kirke- vold \$2	3.00
Romsdahls mgh., Beresford, S. D. past. J. J. Skarpness kald	37.00	Mrs. Theo. Thoreson \$1, Mrs. J. P. Hogen \$1	2.00
En ubenævnt i Salems mgh., Roland, Ia., past. J. N. Sandvens kald	4.00	Mrs. O. P. Kvernmo \$1, Mrs. Bereth J. Ruttum \$5	6.00
P. J. Grotte, Hendrum, Minn., past. G. C. Gjerstads kald	10.00	Mrs. John Rue \$1, Mrs. Even Ander- son \$5	6.00
St. Peters mgh. kvf., Burbank, S. D., past. S. L. Jacobsons kald	50.00	Mrs. Bertha Engelstad \$5, Mrs. Sirt Rognes \$5	10.00
Lawndale kvf., Rothsay, Minn., past. U. D. Johnsons kald	10.00	Bertha Freistad \$1, Mrs. P. P. Hogen \$10, Agnes Olson \$1	12.00
Emma Skor, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald.....	25.00	Mrs. N. P. Trodien \$5, Mr. og Mrs. P. P. Kirkevold \$2	7.00

\$2,710.04

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Til skolebygning for pigernes fællesskole:

St. Petri mgh., Moscow, Idaho, past. M. A. Halls kald	\$ 17.90	Clemmit Christianson, Madison, Minn. Mrs. A. Hoiseth, Wheeler, Wis.	10.00 3.60
Miss Mabel Gunderson, Petersburg, Neb.	10.00	Ingeborg Jacobson, Toronto, S. D.	2.00
Mr. og Mrs. Winge, Dawson, Minn., past. C. J. Eastvolds kald	5.00	Rev. og Mrs. Johnson, Creston, Ill.	1.00
Ladies' Mission Society, Yankton, S. D. Miss Wagnild, Kendrick, Idaho	20.00 10.00	Miss Anna Berke, ved Landahl25
The Altruist Society, Sacred Heart, Minn., past. T. J. Oppedahls kald..	25.00	Mrs. Luise Korvald, ved Landahl....	5.00
Platteville mgh., Platteville, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	39.04	A. strom, ved Landahl	5.00
Newark mgh., Newark, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	45.50	The Dorcas Society, Ames, Ia.	75.00
Peter Estenson, Dell Rapids, S. D., past. O. F. Johnsons kald	10.00	Mrs. C. A. Bolstad, Dawson, Minn.	10.00
Overskud fra en indsamling, Dell Rapids, S. D.	4.50	En ubenævnt, Dalton, Minn.	5.00
Stordal mgh., Dell Rapids, S. D.	40.77	Past. J. F. Melom, Dalton, Minn.	5.00
Samlet og indsendt fra La Crosse, Wash.: Ole Elstad \$10, L. J. Emmerson \$10	20.00	Mr. Rosevold, Swan Lake, Dalton, Minn.	5.00
Geo. J. Wigen, Sr., \$5, G. G. Aune \$5	10.00	Ole Hegge, Fergus Falls, Minn., \$1, Mrs. Ole Rønning \$1	2.00 2.00
John Walli \$3, John Aune \$5, Brown Emmerson \$2	10.00	Mrs. J. Jacobson, Pelican Rapids, Minn Mrs. O. Westgaard, og H. Westgaard, Hendricks, Minn., hver \$2	4.00
C. J. Carlson, Joseph Emmerson, A.		Marit Kirkevold \$2, Mrs. Even Røt- tum \$5, Mrs. Martin Olson \$1	8.00
		Offer ved en barnefest, Osseo, Wis., past. J. C. Hjemerviks kald	20.80

\$691.86

Til pigeskolen:

Mrs. P. Asheim, Buxton, N. D.	\$ 1.00
Lands og Romsdahls mgh. skolebørn, ved Gunda M. Paulson, Beresford, S. D.	5.25
	<hr/> \$6.25

Til indfødte arbejdere:

Ole Hjelte, Peterson, Minn., past. P. Ljostveits kald	\$ 25.00
Stavanger mgh. kvf., Garden City, Ia., past. J. J. Lees kald	50.00
Hauges mgh. ungdomsf., Jackson, Minn., past. T. J. Knutsons kald....	50.00
North Prairie mgh. kvf., Velva N. D. Ole G. Vikse, Ostrander, Minn., past. H. J. Bergs kald	30.00
Bethania mgh., kvf., Spicer, Minn., past. I. A. Johansons kald	35.00
Singsaas mgh. pigef., Hendricks, Minn., past. J. J. Ekkes kald	25.00
St. Pauli mgh. søndagsskole, Minne- apolis, Minn., past. E. Johnsons kald	40.00
O. Opland, Santa Rosa, Cal., past. Th. Himles kald	35.00
Busy Bees Sewing Circle, Stoughton, Wis.	25.00
Nogle kvinder i Newman Grove, Neb., past. G. O. Monas kald	50.00
	<hr/> 24.00
	<hr/> \$389.00

Til børnehjemmet:

Fra en skolefest i Good Hope mgh., past. A. Hauglands kald, Clark, S. D.	\$10.75
—A. O. Oppegaard, kasserer.	

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. O. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Billige bøger.

Ønsker du god læsning for dit barn? Hvad interesse tar du i de bøger som dit barn læser? Har du tilbørlig agtelse for den indflydelse som læsning udøver i dannelsen af et barns karakter? Maaſte at du synes det er formegen umage at sætte dig ned at udfinde hvad som er nyttigt og bedst for dit barn at læse? En del forældre bryr sig ikke et gran om hvad børnene læser, andre synes at det er for meget bryderi at følge med, børnene ligefrem sluger bøger og disse er let tilgængelige i disse bøgernes dage, andre, derimod er meget bekymret over spørgsmaalet men de ved ikke netop hvordan de skal tage fat. Det er netop til saadanne vi ønsker at henvende dit barns opmærksomhed paa, og derfor er det at du griber efter denne eller hin paalidelige retledning for at du kan komme dit barn tilhjælp med raad og bistand; du ved saa godt du som har læsebegjærlige børn at det gjælder ikke bare at forbyde læsning af daarligt stof men fornemmelig at gi vink med hensyn til læsningen af gode og funde bøger.

Voghandelen er netop ifærd med at sælge en hel del bøger af udmerket godt indhold og da disse bøger sælges til nedjat pris saa har du en hypperlig anledning til at forskaffe dig selv og dine god læsning for lidet udlæg. Disse bøger er ikke aldeles ny, da de har været paa bort lager nogen tid, men da vi antager at du er af dem der ikke kjøber bøgerne for kun at pryde en boghylde men fornemmelig for at læse dem saa ved vi at du ikke vil finde dig stuffet over udsæendet. Du vil saa fuld valuta for pengene. Siden vi begyndte at avertere disse bøger har vi faat flere bestillinger; det gjælder at være ude itide da nogen af de bedste haves kun i begrændset antal. Man bestiller et halvt dusin eller mere til enkelt forsendelse. Om du ikke kan sende straks, saa læg disse lister tilside for fremtidig brug; andre vil følge.

Reidar og Hans firbenede Benner (en fortælling for børn, af Margrethe)....\$.30
Anna Selsing, fortælling af Margrethe .35

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelistisk Luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, averskiftementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Augustins stjerne tanker om det evige livs herlighed; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Fælles præstekonferens; 6. Kredsmøder; 7. Trediveaarsfest i Langford, C. D.; 8. Fra gamle broder Eggen; 9. Om Bethesda; 10. Fra arbejdsmarken; 11. Kvitteringer.

Embedsmand og Bonde, fortælling af Margrethe	35
Et Stormbeir, fortælling af Margrethe	40
Rifard Bruce, fortælling af C. M. Sheldon, oversat fra engelsk	75
Fra Luthers Tid (fortælling, opteg- jer af Schoenberg-Cotta familien) 260 sider	30
Billeder fra Jesu Liv, af pastor J. L. Quisling (heftet)	20
Djævelen og hans Engle, af pastor J. L. Quisling (heftet)	20
Gottholds Engeseng, af Christian Scri- ver	15
Predikener om Bønnen, Philip Jakob Spener	25
August German Francke (levnetsløb, af Armin Stein	60
Kristi Person og Gjerning, af Ernst Sar- torius	25
Kristendommen i De tre første Aarhun- dreder	25
Pilegrimsgaden, af Hessa Stretton.....	30
Intet Sted som Hjemmet, af do.	20
En Kornesfuld Sti, af do.	25
Ablede Sjæle, af do.	15

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedstro. Chicago freeds af Gauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubileet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

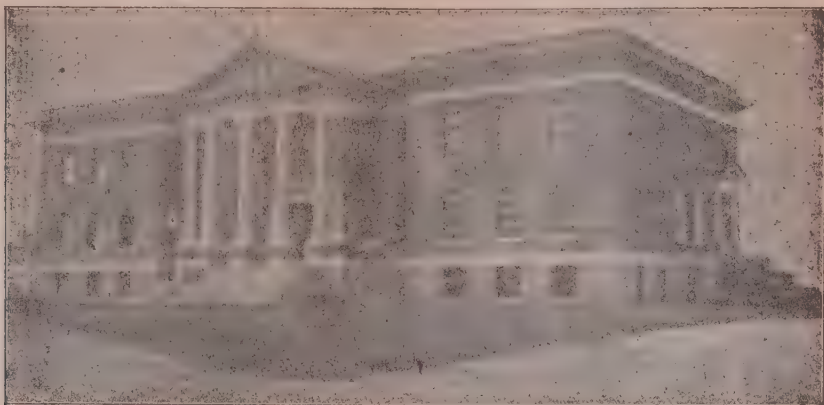
Guds Veie Med et Gjenstridigt Folk

—af—

Pastor Th. Simle.

En hyperlig skildring af missionsarbeidet i Sina. Bogen gir et klart overblik over missionens historie og især tilstanden under Bogeroprøret i 1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbunden og pent udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De allerede eier bogen. Husk at til denne pris er det kontant uden rabat. Portoen for forsendelse 10 cents. Alle missionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Skøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Skolte specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinavisk byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edm. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Fangevogteretiden

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 37.

Lørdag den 9de September 1916.

48de Aarg.

Er du frelst?

(Ap. Gj. 16: 31.

Dra fængslets skumle draa lyder lovsang til Herrens pris. Jesu venner er sluttet i stoffen fordi de prædiker Kristus og aabenbart for verden, i sit liv, besluttet med husfaderen. Apostlerne er fuldt forvisset i sit sind, at Jesus Kristus skal bli-tjender hans navn. De takker Gud for trængslerne og synger. Fangerne lytter; Gud svarer; Gud svarer paa sine venners bøn og lovsang, ved et jordskjælv, saa alle døre sprang op, og alles lænker løstes. Fangevogter-ten for op af søvne, griber til sværdet for at tage sit liv, da han mener at fangerne er undslupne og han har sit liv forbrudt.—"Gjør dig ikke noget ondt! vi er her alle," lød det fra det inderste fangerum.—"Svad skal jeg gjøre for at blive frelst, spørger den skjælvende fangevogter, og faar til svar: "Tro paa den Herre Jesus, saa skal du blive frelst, du og dit hus!"

Der er intet sagt om, hvad indtryk denne nats begivenhed havde paa fangevogterens husfolk. Ogsaa de havde vaagnet af sin natlige søvn og bragte fangevogteren det lille lys som de havde, saa han kunde finde veien til apostlernes sødder. I sit svar paa fangevogterens spørgsmål, bliver husfolket inde-

ve herre i huset og at alle som tilhører fangevogterens hus skal blive frelst.

Frelsens evangelium, at Jesus Kristus er kommen til verden for at frelse syndere, og at de som tror paa ham, bliver frelst, har i sig en underbar Guds kraft for den, som er bleven vakt op af syndesøvnen, og med en forfrækket samvitighed og sønderknuft hjerte spørger efter frelsens vei.

Er du frelst? Nei, siger du, men jeg læn- ges derefter. Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du blive frelst. Tro! Dette skal du gjøre, og dette formaar du at gjøre, da Jesus Kristus, som er troens indhold, tillige er den, der forlener os troen.

At annamme Jesus Kristus i troen, at fortrøste sig paa ham som vor saliggjører, at annamme syndernes forladelse i hans navn, det er veien til salighed.

Apostlerne henviste ethvert bekymret og sønderknuft hjerte, uden alle omsjøb, til troen paa Jesus Kristus, da de hos ham kunde finde alt, hvad der fattedes dem. Gaa lige hen til Jesus, var og er alle apostlernes raad til det længselsfulde hjerte. Der er ikke frelse i nogen anden. Dette er ogsaa profeternes vidnesbyrd.—Du er en synder!

En stor synd! Du behøver naade, stor naade, og der er ikke nogen anden vei, hvorpaa du kan komme til naadens tilde. Jesus er den eneste midler mellem Gud og mennesket. Læs Guds ord med andagt, bed, bed om den Gelligaands oplysning, læg flid for dagen i at ville leve efter ordet, saa skal du snart saa erfare sandheden af disse vidnesbyrd. Det er troværdige vidnesbyrd og fuldt værd at modtages, at Kristus Jesus kom til verden for at frelse syndere.

"Thi saa har Gud elsket verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv." "Alle dem som tog imod ham, dem gav han ret til at blive Guds børn, dem som tror paa hans navn." Disse og lignende vidnesbyrd er den klippegrund, hvorpaa alle djævelens stormløb lider nederlag. Paa dette grundlag staar Paulus og Silas, naar de siger: "Du og dit hus." I dristigt troesmod forsikrer de fangevogteren om hans egen frelse, og fører til det løfte, at ogsaa hans husfolk skulde blive frelst.

Hvad skal jeg gjøre for at blive frelst? Dette er det vigtigste spørgsmaal, men det gjøres af saa. Har du gjort dette spørgsmaal? Har du erfaret den røst som ligger i svaret: "Tro paa den Herre Jesus?" Det er den eneste trost for oprigtige sjæle. Ved denne tro faar du en guddommelig husven, deraf følger en hellig husorden, en sikrere husstand og en hellig husfred.

De gamle har prøvet det og blev ikke skuffede. Det blev regnet dem til retfærdighed. Dette er ogsaa skrevet for vor skyld, hvem det vil blive tilregnet, vi som tror paa ham der opbakte Jesus, vor Herre, fra de døde.

Saa lad os træde frem med sandt hjerte i troens fulde visshed, lad os holde urhyggelig fast ved bekiendelsen af vort haab; thi han er trofast som gav løftet.

—M. C. D.

Den lyse og den mørke vei.

(Af S. S. Alsbue.)

"Svo der vandrer i mørket ved ikke, hvor han gaar hen," siger Jesus.

Vi har vist alle lært af erfaring, at det er lettere at finde vei om dagen end det er om natten. At det er mer vanskeligt at komme frem, selv paa kjendte veie, i mørket er naturligt og forklarer sig selv. Alligevel er natten og dens mørke søgt og benyttet, saa at sige, af mange. Deres gjerninger hører til de onde—demoralens, og passer derfor ikke ind med dagens gjerninger. Vi taler her om naturligt mørke. Der er nok af dem ogsaa iblandt vort folk, som synes at tribes bedst der, hvor intet lys er. Jeg har set det og ved derfor hvad jeg skriver. Saadant er lavt og skammeligt for vort folk som en nation. Mandelig talt vandrer og lever de fleste mennesker i nattens mørke, og mange ved ikke, hvor de gaar hen. De er paa vandring—paa reise, men ved ikke det engang, langt mindre hvad de søger og hvor de gaar hen. De søger ikke noget særligt uden at haste—jage efter noget, som de ikke er sig selv bevidst—efter menneskelig og verdslig tilfredsstillelse, men som de aldrig tilfulde finder. De vandrer med verden og er dens og sine lysters slaver. Dette er ikke teori men virkelighed fra hverdagslivet. Ser vi ikke hver dag i hjerne især, hvor verdens masjerne strømmer frem og tilbage som ageren bugner for sommer vinden, eller den ene hob af folk efter den anden farer fremover for vort blif lig hølger paa et oprørt hav. I dette fremtog ser jeg i det store og brede en skare af udydelige sjæle, der alle higer mod "den gyldne skov" med livets og lyffens "terebintelund", hvor de kan leve i glæde og velvære og nyde livet efter eget behag. De jager som jagt efter det de aldrig naar, og skulde der være nogen som kom nær til at gribe lyffen i denne verden ved at komme sig frem, saa han intet mere ønskede sig, men havde alt det som hans sind og hjerte kunde ønske, saa vilde alligevel en saadans lyffe og tilfredshed bli kort, og kanhænde faare kort. Thi det gaar

ofte flig som det gif med den rige mand, hvorom lignelsen beretter. Han var sig ikke selv bevidst, fattede ikke at han med sine planer og tanker om livsglæde og tilfredshed i nydelsen af disse sine jordiske ting selv gravet sig en grav og hvori han med al sin herlighed blev undergråvet. Han levede et liv i modsætning til Guds plan. Han levede sig selv og havde mammon til sin gud. At han havde daaret sig selv og blet bedragen, det saa han ikke før han opløstet sine pine i helvede, hvor han var i pine. Slig gaar det alle dem, som ikke har Jesus med sig og leder ham lyse for sig paa veien.

 Hvad er livet paa jorden vel her
 Uden troen paa Frelseren kjær?—
 Et liv blot for at man er til,
 At leve sig selv i fuldeste stil,
 At søge sit eget, ei næstens fordel,
 At glemme sin Skaber og sælge sin sjæl

 Hvad er verden—dens glæde vel værd?
 At, dens liv er en jammerlig færd
 Uden tro, uden salighedshaab.
 O, hvor kaldt lyder ikke dens raab—
 Hvilken hul, hvilken monoton Klang,—
 Blot en lyd ifra dødsfangers sang.

For mennesker udenom livsrafundet med Gud er fremtiden haabløs og mørk—et liv uden varig fred og glæde. Jesus er den eneste som kan gjøre livsveien lys for menneskene. Uden ham er livet tungt og trist og evigheden idel mørke og død. Vort liv her paa jorden er forbigaende—vi er paa reise, er alle pilegrime, snart er livet slut for os herne, vi gaar over floden en for en, snart er turen min og snart kommer din. Ven, det gjælder: Vær rede!

 Er vort liv her paa jorden saa kort—
 Ovinder dage og aar hen saa fort,
 O, da vid! lad mig sige det frit:
 Spild ei tiden, dig Herren har git,
 Med verdslige lyfter dig hellere ffik
 Som Herrens forløfte, paa gudsrygt bli
 rig.

Vi er alle paa vei imod evigheden, faa vi. Har du stanset, vandrer, og set paa

verdens brimlen—har du set dette tog af aandelig døde at haste frem med hærskrig, graad og latter og som i dæmonisk hetsedans imod evigheden? Jeg kan se den "personificerede djævel", hvorledes han driver sine slaver af sted over den grumme flette, ad den mørke vei—og ikke langt derborte ser jeg skrænten, nedenfor afgrundens dyb med det ubefæstede fælæg. Vildere og bildere gaar dansen, eftersom de nærmer sig skrænten, og større og større blir toget, og for det grufulde syn maa jeg vende bliket bort og jage tanken væk— — —

Som jeg vandrer fremover ser jeg et andet, et nyt tog. Langt derborte paa høien, ved et kors, der breder sig saa vidt mit øie kan se, og hvis top synes at naa himlen, er samlet en skare af folk. Som jeg staar og betragter det vældige kors, der straalende lig guld i solen, træder en stikkelse frem, ærbærdig og skjøn. Han bærer en lang kjortel hvis farve skjærer i blaat, og om panden en af glans tindrende krone. Det er Jesus. Stille men majestætisk ser jeg ham komme fremover skraaning og ind paa den aadne vei, der gaar ret frem, men som er meget smal, og dog lys og klar—. Fra skaren omkring det forklarede kors ser jeg videre den ene efter den anden at ta vei efter stikkelsen i forgrunden. Dette er ogsaa et tog, en skare af mennesker paa vei og reise imod evigheden,—men paa den lyse vei, paa vei til himlen. Paa denne vei, og af denne hjord høres ingen vilde skrige eller haan og latter, men jubel og lovsangstøner over at han—deres majestet—Jesus er gaat foran at overvinde og fælde alle fiendiske magter, som ellers vilde myrde og ødelægge dem. Og syngende gaar de frem; thi Jesus gaar foran og lyser for dem paa veien. Jeg mærker, som denne skare farer forbi, at hvert øie smiler og er glad, at hjerterne er lykkelige—hver sjæl fyldt med fryd. Langt derhenne i det fjerne ser mit øie en stad, straalende som krystallet i solens lys, og hver port er, for mit matte øie at se, som en eneste stor og herlig perle. Ser ser mit øie tilsidst Jesus med sin hjord at drage ind med herlig jubel og

en evig fejerssang, og fra stadens indbyggere af engle og frelstte sjæle lyder himmelske hallalujaraab, til fest for disse, som har bundet feier paa jorden og bundet himlen som arv, og til evig lov og pris, at Herren, Gud, den alnmægtige, har antaget riget. "Lammets bryllup er kommet"—Jesús henter sin brud.

Shvad er liv eller død—o, vel da,
Om vi hastig maa fare herfra?
Naar Herren saa vil, er vi rede,
At fare herfra, bare glæde.
Naar støvet i kiste af jorden er gjemt,
Saa aanden sin harpe med englenes stemt.

— — — — — Hvorfor?

Hvorfor har Guds ord i almindelighed saa liden indflydelse over folk? Jo det er for menneskets synders skyld. Læser vi om flegters liv i forige tider, saa kan vi se hvorfor. I Josva 7: 5 læser vi om, at de havde tyvegods i sin midte, derfor overgav Gud dem til mændene af Ai, som ihjelslog 36 af Israels børn. Men da Josva fik det at vide, udraabte han for hele menigheden en renfelse, og den ganske Israels menighed renfede sig fra sin synd, og fyrsten for Herrens hær, som mødte Josva, gik foran dem igjen. Det kan vel være noget lignende som er aarsag til at der er megen aandelig død i menighederne ogsaa idag. Nogen kan vel sige, vi er ikke tybe, som Afsan var. Det kan være sandt nok, men mange i Israel var heller ikke tybe, men Gud overgav dem i fiendens vold indtil de drev tyben med alt, hvad han havde, ud fra deres midte. De var enige, Josva og menigheden, i at rense sig fra denne synd. Ligesom ved ens fald synden kom over alle mennesker, saa hviler ogsaa syndens følger over en menighed, som ikke vil rense sig fra bevidste synder. Du kan iblandt høre om en prest eller anden som advarer en synder, men da er det ofte ogsaa forbi med venfabet, og det er meget vanskeligt at vinde en saadan for Gud.

Men Herren siger til Esaiel: Til vægter har jeg sat dig, at du skal advare den ugudelige, at han maa vende om ifra sin onde vei, om han da dør i sin ugudelighed og du ikke har advaret ham, da vil jeg kræve hans blod af din hand. Men har du advaret ham og han dør i sin synd, er du fri.

I den første Krønikebog 21 læses om den falske folketælling og om Davids og de ældstes bod, bøn og forbøn, og Herrens bøn-hørelse og straffens afværgelse. Gud er den samme nu som i gamle dage. Og summen af hvad han siger er: Afstaa fra din synd. Løstet være Gud, der er naade for angervorne og bødferdige syndere. Og denne naade faaes formedelst Jesu forsoningsblod. O kjære menneske, som lever udenom samfundet med din Skaber og Frelser, har du alvorligt tænkt paa, hvorledes det vil gaa? Hvilken dom og straf det vil blive for alle naadens foragtere, som bestandig ringeagter det store sonoffer, den Herre Jesus!

Det ligesom brænder i mig, naar jeg ser al verdens forsængelighed og synd, men føler saa magtesløs til at kunne hjælpe og redde. Imidlertid er det enhver kristens pligt at advare imod elendigheden. Tænk paa Jesus, naar han ser Jerusalems forsængelighed og synd. Han græd. I det syn han da saa indbefattedes al synd og vantro ned igjennem tiderne til den dag idag. Saa hans gang til Jerusalem, hans taarer og fors nogen betydning for dig? Er han ikke mere for dig end han var for dem, som nagtede ham som en forbrøder til korstræet? Kan du ikke se, at det var for vore synder og til vor salighed han lod sig korsfæste? Men naar han snart kommer for at hente sin stridende brud til det himmelske Jerusalem, da skal ogsaa alle de, som her i tiden har foragtet ham og hans ord, maatte se og høre ham, men tænke, hvilken røst: "Gaa bort fra mig, jeg kjender eder ikke." —Die Groff.

— — — — —
Adresseforandring.

Rev. S. N. Brekke,
Ada, Minn.

Ungdomsforbundet

Søndag den 17de September.

Math. 18: 21—35; 6: 14—15.

En farlig bøn. (5te bøn.)

Det kan vel synes underlig at tale om bøn som farlig. Bøn er jo en saadan velsignet og vigtig øvelse i alle livets forholde at al tanke paa noget farligt element i forbindelse med bøn maatte være fjernet. Smidlertid tør det hælde at Jesus har pegt paa bøn, som blev mere til skade end til gavn. Det er ikke bare den slags bøn som gaar under navn at bande; det er ogsaa vistnok en bøn som er farlig. Jesus viser os at farisæeren som gik i templet for at be, gik ikke derfra uretsfærdig bare, men han var uden tvil mere egenrets-færdig end før. I den femte bøn har Jesus lært os at nedlægge en betingelse hos Gud, saa hvis vi her den tankeløst og uden villighed til at efterkomme denne betingelse, da er der visse- lig stor fare for os.

Vi trænger forladelse. Hvert menneske som tænker en smule maa indse det. Den sige tanke som er tænkt og har krydset sjælen kan ikke tages tilbage. Det onde ord, som er udtalt kan ikke gribes igjen og forstummes, det er talt. Den onde handling en gjorde er gjort, og ingen gode handlinger, hvor mange de end er, kan i mindste mon erstatte det usædelige eller umoraliske i den onde handling.

Folk vil nok langt hellere ha prædikanter til at tale om menneskets høje byrd og naturens skønhed end at tale om synden i vor tid. Bevidstheden om synd mod den hellige Gud er gruelig tynd i vor tids børn. Faren i den bøn vi nævnte er den, at det gaar an at be den uden selv at bli tilgivet af Gud. Alden at bli tilgivet af Gud er ethvert menneske uigenkaldelig fortabt.

Grunden til forladelse ligger ikke i nogen sædelig handling hos os. Det er ene og alene Jesu Kristi fortjeneste som her er grund.

Ikke for vor inderligheds skyld tar Gud hensyn og derfor bevæges til at tilgi, men paa grund af forsoningens offer i Kristi død. Her er der tilstrækkelig grund for enhver synder. Den bedende klynger sig til Jesus i troen, det er hans eneste haab.

Den betingelse Jesus har knyttet til den 5te bøn i Fadervoret hører ikke til grunden for forladelsen, men hører til det nødvendige findelag, der gjør en skiftet til selv at modta forladelsen fra Gud. Forsonlighedens aand i hjertet maa den bedende ha, eller tar Gud tilgivelsen tilbage og overgir den uforsonlige til retsædighedens skænseløse straf. "Den som ikke vil tilgi, klamrer sig fast ved en synd; men den som ikke vil opgi synden, men synde paa naade, er uimodtagelig for frelse." Er vort hjerte haardt og bitert imod et menneske eller flere mennesker, da har vi ved at nære nag i sjælen selv gjort det umuligt for Gud at tilgi os. Det er nok ikke for intet at bibelen formaner til at vandre i hjærighed, og hjærigheden tænker ikke ondt. Dette: "Saa som vi forlader" er nok et prøvende led for bedende sjæle, som peger med udstrakt finger paa oprigtigheden i hjertets inderste frøge.

—Wick.

SUNDAY, SEPTEMBER 17.

The Most Dangerous Prayer.

1. Scripture lessons: Matt. 18: 21—35; 6: 14—15.
2. Introductory. This is a continuation of the study of the Lord's Prayer, being a study of the Fifth Petition. Review briefly the previous studies and show the relation between our petition and the preceding ones.
3. What this petition contains.
 - (a) A confession of sin.
 - (b) A declaration of our willingness and readiness to forgive those who have sinned against us.
 - (c) A prayer that God will also forgive our sins.
4. Why it is the most dangerous prayer.

(a) Because it touches a most vital point in our relation both to God and man, namely, sin and its forgiveness. We sin against God and fellow-men and need their forgiveness; our fellow-men sin against us and need our forgiveness. Now we are very desirous of obtaining the forgiveness of God and of those against whom we have sinned, but the vital question here is as to our disposition towards those who have sinned against us. If we are not ready and willing to forgive those who have sinned against us, then we are not in such a condition that God can forgive us, and we pray or "repeat" this petition with sincerity, deceiving ourselves and trying to deceive God. To avoid misunderstanding and causing the sincere and conscientious soul needless worry and concern, a word or two may be said about that soft and mushy conception of forgiveness of sin held by many seemingly pious people, but whose religion consists mainly, if not entirely, in emotionalism and simulation. What I refer to is the idea that forgiveness must be dished out promiscuously, regardless of whether the conditions for receiving that forgiveness be present in the offending party or not. Such a notion is not only contrary to reason and common sense, but contrary to the nature of forgiveness and the teachings of Scripture. Nowhere in Scripture is God's forgiveness declared to be bestowed upon impenitent persons, but everywhere repentance for the sin committed is stated as the condition necessary for its remission. The same doctrine holds true between man and man. God's attitude is one of forgiving love and God's forgiveness is always forthcoming. The repentant sinner turns to God, confessing his sin and imploring His forgiveness, and he receives it. So it must also be between man and man where the right conditions prevail. My attitude toward the offending party must be, if I am truly a Christian, one of forgiving love,

so that I am ready and willing to bestow forgiveness upon the offending party when he proves himself penitent and seeks my forgiveness, but until then forgiveness is impossible and cannot be bestowed. To attempt to bestow forgiveness for religious effect or display or to satisfy emotional individuals is a gross form of hypocrisy unfortunately quite commonly observed. The essential qualification, then, for praying this petition aright is not so much whether forgiveness has been actually bestowed upon the offender, for that is dependent upon the offender's own subjective state and attitude, but whether I personally am willing to forgive or not.

(b) Because this petition making God's forgiving my sin dependent upon my forgiving an offending fellow-man may lead to the conception that I earn the forgiveness of God by bestowing my forgiveness upon fellow-man, making the forgiveness of God one of merit instead of undeserved grace.

Missionsbuen

For min kjære hustru.

Shyg for mig endnu en sang.

Shyg for mig, kjære, endnu en sang,
Af dem som du pleied at synge;
Shyg sig af hjertet med livfuld klang,
Lad sangvældets toner sig gynge!

Shyg for mig, kjære, som hin gang,
Da vi sad derborte under heien,
Shyg mig en fængslende ungdomsang,
Som dengang vi vandred paa veien!

Shyg, jeg dig ber, min hulde ven,
Din sang mest mit hjerte glæder;
For stemmen din flyr det onde hen—
Som fægger for lyset sig spredt!

Syng om det skønne ved livet her;
Om hjemmets trivsel, dets lykke;
Om disse "tusindfryd" smaa, saa kjær,
Vor "arnes" deiligste smykke!

Syng da, imens vi tilsammen her
Leger paa jordlivets "bange";—
Syng os tilsammen og himlen nær
Med dine himmelske sange!

—Salvador J. Alsbue.

❖❖❖

Kvalt.

Der kom bud til mig en dag, fortæller en
Kjøbenhavnsk præst, om jeg vilde komme ned
og se til en gammel kone i sognet. Hun var
88 aar gammel og havde vist ikke langt igjen.
Jeg fandt en snil, gammel, skuffelig kone,
som gjerne modtog prestens besøg; men da
jeg begyndte at tale om kristendom til hende,
viste det sig, at det var umulig for mig at
finde den kontakt, hvorved strømmen kunde
sluttes. Til alt, hvad jeg sa, svarede hun:
"Åh ja, hr. pastor, det maa De nok vil!" og
ud over det var det ikke mulig at faa hende.
Hun rystet paa hodet og frembragte med tun-
gen det lille smæ, den gammekone-lyd, som
alle kender; men som er umulig at beskrive,
og det hvad enten jeg talte om synd eller
om naade.

Tilslidst vidste jeg ikke anden udvei end at
gi mig til at synge. Spørte daarlig gjorde
hun, og en samtale var det ikke til at føre, det
blev kun til dette: "Åh ja!" Saa sang jeg,
sang om Jesus, sang denne sang: "Ved kor-
sets fod hos Jesus jeg vil saa gjerne staa, der
finder jeg den klippegrund, som jeg kan bygge
paa",—sang den atter og atter, naar jeg
besøgte hende, sang for hende og talte med
hende om denne linje: "Ved korsets fod hos
Jesus," og om denne plads, den sikre og salig-
ge plads for en synders.

Saa døde hun. Og ved hendes begravelse
sang vi den sang igjen. Og hver gang jeg
gaar forbi hendes grav derude paa Vestre kir-
kegaard, tænker jeg paa den sang og nynner
den. Om hun fik grebet det, om hun fandt
den plads,—jeg ved det ikke. Jeg vidste intet

andet end at synge, og hun sa: "Åh ja!"; og
saadan blev det ved, til hun døde.

Men denne oplevelse blev mig i grunden
typisk. For saadan har mange mennesker det,
især mange gamle. De er saa snille og saa
gudfrygtige og saa skuffelige, og de "tror" paa
det hele, og saa er det dog saa dødt, saa sten-
dødt for dem.

Grove synder har de aldrig begaaet, nei
de har været saa skuffelige og saa ærbare; men
der er en anden snare, de er blevne hildede i,
og det er verdsligheden.

Lidt efter lidt er deres hjerter blevet ind-
kapslet i verdslighed. Aldrig levet de med
Gud. Aldrig læste de i deres bibel. Ikke
en times samvær med Gud under læsning og i
tro. Ikke et øieblik levende bøn.

Lidt efter lidt gif det som med et garn-
vindsel, man vikler traad om. Over traad er
et aar, og vindselet er hjertet. 10 aar, 20
aar, endnu er hjertet let at naa,—30 aar, 40
aar, nu stikker kun de fire hjørner frem, og
det er svært at faa fat i det; 50 aar, 60 aar—
nu er det helt skjult, 70, 80, 88 aar! Åh, det
er ikke til at skjære igjennem alle disse ild-
traade!

De har aldrig "gjort noget"; men de er
bare indkapslede i verdslighed. Et liv uden
Gud. Døde. Kvalte i bare gudfrygtig verds-
ligheds ild.

—M. Zibiger.

(Andre Missions Tidende.)

Kinamisjonen

Kinas ledere.

Kinas nylig afdøde hersker, Juan Shi
Kai, var ikke nogen kristen. En tid saa det
ud, som om han havde en heldning mod
evangeliet, men saa indførte han den gamle
tilbedelse af himmelens alter. Dansk mis-
sionsfælleskab, som har førstehaands kjendskab
til forholdene, siger, imidlertid, at han altid
stod velvillig overfor kristendommen. Ved
mange høitidelige leiligheder indenfor kirken
lod Juan Shi Kai sig repræsentere, f. eks.

ved indvielsen af kirkelige bygninger. Han gav store pengegaver til R. F. U. M., til skolemissionen og til lægemissionen, og han lod sin søn gaa paa en missions-skole.

Den nuværende præsident over Kina, Li Yuan Sung, har udtalt: Missionærerne er bedre end Konfucius, og jeg ønsker meget, at der vil komme flere missionærer til Kina for at forkynde kristendommen ogsaa i de indre provinser. Vi skal gjøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe missionærerne, og jo flere missionærer der kommer til Kina, desto mere vil den republikanske regering glæde sig, og vi ønsker, at saa mange udlændiger som mulig komme til Kina. Landet kan bare aabnes ved forenede anstrængelser af udlændinger og kinesere, og i den nye republik vil vi virkelig gjøre et frit samarbejde med andre nationer; bare derved kan Kina faa sine rigdomsfilder udnyttet. For os gjælder det at bedre landets tilstand.

Castvold drager til Kina.

Dawson, Minn., Aug. 22, 1916.

Pastor og Mrs. Castvold tiltraadte idag sin lange rejse til Kina, og et talrigt følge var tilstede ved stationen her for at sige dem farvel og ønske dem lykke og velsignelse paa turen.

De to velkendte afskedsange "O tænk, naar engang families skal De frelstes menighed" og "God be with you till we meet" blev sunget, og det var stienhynlig at alle følte fællesskabens alvor. Bæst blev det nok at stilles midt de smaa, der flynget sig til mama og papa og vilde nødig lade dem gaa.

Undertegnede blev opfordret til at tolke de tilstedeværendes følelser ved anledningen, da vist alle følte de ikke fik sagt, hvad de gjerne vilde.

Det blev selvfølgelig ingen vel udarbejdet tale, men det faldt jo saa naturlig ved en saadan anledning at minde om den mægtige missionstanke, der har grebet saa stærkt om sig i vor tid, og om hvordan Herren har kom-

manderet sine tropper fra øst og fra vest til verdens erobring for Kristus i denne generation. Hvor stort det er at have del i dette arbejde og tilhøre denne mægtige Herrens hær! Den som gaar paa hans vej er frygt, hvorhen veien end bær. Frygt ikke for at følge hans kald; thi han hvis arm rækker ud over det hængende hav og som holder Kinas millioner i sin haand, han skal være med og give raad for hver dag og gjøre veiens udgang god.

Ved søndagsgudstjenesten optoges et offer for de bortrejsende der beløb sig til \$138.

Mandags aften holdtes der et møde i kirkeens basement, ved hvilken anledning mange af menigheden fik udtale sin erkendelse af det velsignelsesrige arbejde som pastor og Mrs. Castvold har faat nedlægge paa dette sted og tillige sit inderlige ønske om at de maatte blive vel bevareret paa den lange tur.

Prestefolkene takket for den bevisste velvilje og kærlighed og overlod baade menigheden og sine tilbageværende barn til Herrens varetægt og pleie. Hvor skønt det er, naar prest og menighed saadan er forenet i kærlighedens og fortrolighedens aand!

Tilslut siger vi alle: Dykke paa reisen og vel mødt igjen! —D. D. Stageberg.

Lidt fra reisen.

3.

De fire dage af sommerskolen var travle, interessante og hyggelige dage og randt snart hen. Lørdag blev en stille og rolig hviledag. Jeg var dog ikke i stilhed hele dagen. Jeg opholdt mig i prof. Solheims hyggelige hjem. Straks efter middag skulde vi paa "surprise party." Pastor L. L. Carlson og familie, som i ti aar havde boet og virket i Camrose og omegn, stod reiseferdige for at vende tilbage til staterne, og en del venner og fornufts menighedsfolk samlet sig i pastor Carlsons svigerforældres hjem for at sige dem farvel. Prof. Solheim holdt en kort tale til prestefolkene og overrakte dem en pengegave fra vennerne. Pastor Carlson

hvarede paa talen og tattede for gaven. Der paa ferberedes forfriskninger og saasnart disse var rettelig andragte, reiste prof. Solheim og jeg ud til Scandia, hvor professoren læste med sine Konfirmanter. Søndags morgen reiste vi til Betlehems menigheds kirke, hvor jeg prædikede udenfor kirkebærgen. Ikke saa at forstaa at man stængte kirke døren for os; den stod aaben all right, men man var ifærd med at fuldføre huset indvendig og var ikke kommet saa langt med arbeidet som de havde gjort beregning paa. Derfor holdt vi til ude i det frie. Her forrettedes ogsaa barnedaab. Fra kirken reiste vi til hr. B. Osnejs, som jeg kjendte fra de gode gamle dage medens han boede i nærheden af Shlen, Minn., til midt dags. Baade han og hans hyrefar blev med os til Vardo, det heromte kirkehistoriske sted i Alberta, som var bort næste stoppested. Her var man samlet til kinamissionsmøde. Eftermiddagsmødet var endnu ikke begyndt og folk stod i større og mindre klynger og samtalte. Alle saa glade og veltilfredse ud. Det var mig en overraskelse at se hvor mange folk der var ogsaa her, og saavidt jeg forstod var de haugianere ogsaa allesammen. Missionær Landahl havde prædiket der paa formiddag, og paa sin alvorlige og gripende maade havde han lagt ordet nær til hjerterne, og folkene var kommen baade i alvor- og begejstringsstemning. Mødets tone var anslaaet og den kom til at lyde gennem hele mødet: Sjæles frelse, Guds riges fremme, mit personlige ansvar. Om eftermiddagen var det missionæren som talte igjen, og med inderlighed og varme tolkede han missionens store sag. Efter missionsprædiken optoges offer til kinamissionen som beløb sig til over \$70, det største offer nogensinde optaget i Vardo kirke, fortalte man. Om aftenen holdtes bønne- og vidnemøde i kirken. Mandags formiddag indledede jeg samtaleemnet, Joh. 4: 27—38. Det var nok saa rart at se den gamle hardoprofeten, pastor B. Anderson, som den 7de December dette aar fylder sit 95de aar, staa ved min side mens jeg talte, taalmodigt holdende sit hørerør for at opfange hvert ord

som blev sagt. Dette gjorde den gamle broder gang paa gang naar nogen talte. Han syntes ikke at blive træt af at staa, naar han bare kunde høre det som blev sagt. Tænk om alle de som har haade let for at høre og rigelig anledning til at høre Guds ord vilde være saa ivrige efter at høre det som denne gamle mand! Og del tog han ogsaa i samtalen. Om eftermiddagen talte han i hele 20 minutter, greit og sammenhængende, over emnet. O hvor det gjør en godt at høre gamle præbende mænds og kvinders vidnesbyrd om frelsen i Kristus og Guds trofasthed og naade! Mandags middag ankom pastor M. J. Westphal og brud samt pastor Westby. Pastor Carlsson og missionær Landahl havde da forladt mødet, da de om aftenen skulde reise tilbage til staterne. Mandags aften holdtes bønne- og vidnemøde paa tre forskjellige steder i menigheden og paa alle tre steder var møderne vel besøgt.

Mandags aften havde jeg den glæde at tilbringe en god time i pastor B. Andersons stue. Han aabnede sit skattekammer for mig og lod mig saa se hvad det gjemte paa. Her fandt jeg flere samlinger af hans egne digte. Mange af disse har ned igennem aarene set dagens lys i Buddbæreren og nogle sangbøger, men der er ogsaa flere som endnu ikke er kommen indenfor digterens egen stue. Det lille tiden tillod mig at opfange af disse digte gav mig en smule fortaalelse af de kampe denne mand har kæmpet og de seire han har vundet. Med evner og lyst til at studere, forhindret af fattigdom og et sygeligt legeme, har han gransket, digtet og stræbet fremad og opad, selv bleven velsignet og blevet til velsignelse. Hans digte indeholder skitser, betragtninger og stemninger og er til baade belærelse og opmuntring saavel som til et bidrag til nord-amerikansk digtning og burde udgives i bogform. Et libet vers, som jeg nedtegnede i min notisbog, angiver grundtonen i denne mands liv og tro. Jeg tog det fra et digt som han skrev mens han vinteren 1889 laa paa hvad han troede sit dødsleie, da han var meget alvorlig syg. Det lyder saa:

"Saa skriv da paa min grav
 Kun disse ord:
 Her hviler støvet af
 En synder stor,
 Som er af naade frelst.
 Ja, skriv det allerhøjest:
 Af bare naade frelst
 Ved Lammets blod."

Jeg havde lyst til at opholde mig længe hos ham, men jeg maatte afbryde besøget og hyde ham godnat, da det var tid for os at gaa til bønmemødet. Da han bor hos sin søn Peder, hvis gæst jeg var, havde jeg anledning til at aflægge ham et kort besøg den næste dag inden vi reiste til kirken. Han gav mig da et manuskript af en livsfortællelse af sig selv til minde om besøget. Mandags middag leverede han mig skreven en velkomsthilsen paa fem sider, som jeg ogsaa har til minde om besøget i Bardo. Det var tanken at denne velkomsthilsen til Canada skulde have naaet mig i Camrose, men et eller andet lagde sig i veien og saa overrakte han mig den egenhændig og det var jo endda kjærligere for mig.

Paa Tirsdags eftermiddag afsluttede vi mødet i Bardo og sammen med prof. Solheim, pastor Hjortaas og hr. Eggen reiste jeg til Ringman, hvor jeg prædikede om aftenen. Fra Ringman har det afsted tilbage til Camrose, hvor pastor Hjortaas og jeg overnattede hos prof. Solheim. Den næste dag, Onsdag den 19de Juli, forlod jeg Camrose.

Inden vi forlader Camrose og omegn, maa jeg saa gjøre nogle ekster. Her i Camrose har Hauges Synodes og den Forenede Kirkes folk en god skole, som fortjener deres støtte og tillid. Om end bygningen ikke er saa vel indrettet som ønskeligt kunde være, saa er den nok saa rummelig og fyldestgørende. Den indeholder klasselærere, kontorværelser for bestyrer og lærere, køkken og spisesal, beboelsesværelser for bestyreren og hans familie, samt værelser for baade gutter og piger. I prof. S. R. Davik, som jeg har haft den glæde at kjende i flere aar, har skolen en alvorlig kristen til

hussfader og en dygtig skolemand til bestyrer og lærer. Det eneste medlem af fakultetet som tilhører Hauges Synode er prof. Solheim, som har været lærer ved skolen siden dens stiftelse. Han er en dygtig lærer og virker med held som præst ved siden af sin lærergjerning. I Camrose har staten en normalskole, og denne trækker jo ogsaa elever fra det norsk-lutheriske kirkefolk. Det kan jo være godt og vel at frekventere denne skole, men det burde være om at gjøre for vort kirkefolk først og fremst at støtte vore egne skoler og lade de unge saa den uddannelse som de har at hyde inden man sender dem til andre skoler. Jeg vil derfor opmuntre læserne i Alberta, baade yngre og ældre, til at give Camrose Lutheran College al den støtte de formaar og gjøre alt de kan for at opelske interesse for den.

Man kunde næsten tro at naar man reiste saalangt som 1,400 mil fra sit hjem, saa kom man til udelukkende ukjendte folk, men saa er ikke altid tilfældet. I allefald var det ikke tilfældet med mig. Jeg traf paa mange flere kjendte folk end jeg havde ventet. Her fandt jeg fordums menighedsfolk baade fra Dell Rapids og Centerville, S. D., og det var rigtig kjært at træffe dem igjen og nyde deres gæstfrihed endnu engang. Her traf jeg ogsaa mange som jeg har blebet kjendt med under aarsmøderne og paa mine reiser om i menighederne; thi de er jo alle komne fra en eller anden af staterne. Og mange som jeg aldrig havde hørt om eller lært om lærte jeg at kjende og nød meget godt sammen med; thi naar man har en fælles Frelser, en fælles Fader i himlen, en fælles tro og et fælles maal, saa faar man saa meget i fællesskab at man snart føler som medlemmer af samme søstendflokk og ikke længer føler sig som fremmede og ukjendte for hverandre, men som gamle kjendte, som brødre og søstre i Herren. Dette er noget jeg ofte har faat erfare paa mine reiser, og det gjør at jeg kommer til at føle mig hjemme endog hos dem som er aldeles fremmede for mig.

Paa det kirkelige komraade spores der baade liv og interesse, og det er jo noget som

en arbejder i kirken ikke kan undlade at merke sig og glæde sig over. I de saa aar som har hændt siden indvandringen til disse trakter begyndte og hjemmemissionsarbeidet blev optaget har menighed efter menighed blevet stiftet og kirkehus efter kirkehus opført, saa hjemmemissionsarbeidet har baaret store frugter. Men her er ikke bare menigheder og kirker, men her er ogsaa mange bedende sjæle iblandt baade unge og gamle. En af de glædeligste erfaringer jeg gjorde paa dette felt var at træffe sammen med saa mange unge mænd og kvinder der bekendte Jesu navn og var interesseret i Guds riges fremme. Jaar man de unge med, saa ser det lovende ud for vor kirke hvor den end driver sit virke. En anden ting som glædede mig meget var at merke at der af flere toges nok saa kraftige tag for at opholde det kirkelige arbejde og gjøre menighederne selvopholdende. Det har været en skjebnelse ved vort hjemmemissionsarbejde paa flere steder, og en side som det er nok saa vanskeligt at rette paa at folk som tilhører missionsmenigheder ikke oplæres til at føle sit personlige ansvar for den kirkelige virksomheds ophold som drives blandt dem og til at yde efter evne til Guds riges sag. For en der sidder inde med flere kvarter, for ikke at sige sektioner, med land, en stor bukskab, osv., at yde kun en fem, ti eller femten dollars til menighedens løbende udgifter, naar menigheden modtager understøttelse fra missionskassen, er baade ukristeligt og meningsløst. Missionskassens opgave er ikke at hjælpe folk til at blive rige paa land og kreaturer, men til at skaffe fattige folk menighedens goder og velsignelser indtil de selv bliver istand til at underholde den kirkelige virksomhed i sin midte. Her har misvognspresten en stor og betydningsfuld opgave at løse.

Saa tilbage til rejseberetningen. Pastor Fjølstedt af den Forenede Kirke havde indbudt mig til at deltage i kirkeindvielser i hans kald. Han havde nemlig tre kirker som skulde indvies af formand Dahl lige efter sommerhalens afslutning. To af disse blev indviet paa Søndag, men da der holdtes

missionsmøde i Vardo samtidig kunde jeg ikke løbe at være med den dag. Jeg lovede saa at komme til samtalemødet og kirkeindvielsen i Affer, i nærheden af Ponoca, og det var for at indfri dette løfte jeg Onsdagen den 19de Juli forlod Camrose og drog vestover. Jeg havde følge med prof. Øbegaard og pastor Hjortaas til Betastwin, hvor vi stiftet træen. Her bor pastor Fjølstedt, og her traf vi sammen med form. Dahl, prof. Stolee, pastor Jatland, pastor Sethre og nogle lægbrødre. Vi reiste nu videre sammen til Ponoca, hvor vi skiftes fra prof. Øbegaard og pastor Hjortaas, som drog videre. Her mødtes vi med Jyds og blev hjørt 16 a 17 mil ud paa landet til et vakkert settlement. I midten af dette settlement stod den nye vakre kirke som skulde indvies den næste dag. Paa Torsdags formiddag havde vi kirkeindvielse og paa eftermiddag holdt prof. Stolee et meget interessant, opbyggende og belærende missionsforedrag og jeg indledet samtaleemnet, Ap. gj. 3: 11—21. Paa Fredag fortsattes samtalen over vort emne indtil omkring kl. 4 efterm., da vi afsluttede mødet for at rejse per automobil til Betastwin, ca. 35 mil borte. Det regnet sterkt inden vi forlod kirken, saa veiene var ganske meget opblødet, og regnet gjorde det da vi reiste. Jo nærmere vi kom til Betastwin, desto værre blev veiene, saa det var meget vanskeligt at komme frem. Vi kom dog efter tre timers reise godt og vel frem til Betastwin og blev indkvarteret hos pastor Fjølstedt og hr. Gullicksen, hvor vi blev vel betrukket og sørget for i alle maader. Tidlig den næste morgen drog vi afsted til Edmonton, formand Dahl, prof. Stolee, pastorerne Fjølstedt og Jatland og jeg. Disse brødre skulde til Viking, pastor A. E. Hansons kald, for at holde kirkeindvielse der paa Søndag. Pastor Hansson, som er en ex-haugianer, var paa sommerflokken i Camrose og indbød ogsaa mig til at komme til Viking og være med i indvielsen, men da jeg havde saa liden tid til min raadighed, syntes jeg at jeg maatte benytte den saa meget som muligt i vore egne menigheder, og det syntes ogsaa

pastor Hanson var rimeligt. Mit bestemmelsessted var Edmonton, hvor jeg skulde prædike paa Søndag. Ankommen til Edmonton, traf vi pastor Westby paa peronen. Her stilledes jeg fra de andre brødre som jeg havde været i selskab med disse to uger og nydt megen hygge og velsignelse af. Jeg fulgte saa pastor Westby hjem. Prestefruen var ikke hjemme og som ventelig kunde være følte heller ikke presten sig hjemme i sit eget hjem paa grund af hendes fravær; thi hjemmet uden husmoderen er jo forunderlig tomt. Han tog mig derfor til et par gamle hyggelige folk i sin menighed, nemlig Mr. og Mrs. D. Bracke, hvis hygge og gæstfrihed jeg nød i rigt maal mens jeg var i Edmonton sammen med pastor Westby. Edmonton er en stor by, som engang havde store fremtidsforhaabninger, men som har lidt en næsten ubodelig skade af overspekulation og "booming" og er nu i raff tilbagegang. Naturligvis har krigen ikke saa lidt at gjøre med tilbagegangen, men den væsentlige aarsag er dog spekulationsaanden som for saa aar siden havde saa frit spillerum at den endog angreb det kirkelige arbejde og lammet og hindret bort eget missionsarbejde i den grad, at det vil tage mange aar af anstrengende arbejde forat raade bod paa skaden, om den overhovedet nogenlunde kan raades bod paa. Det er godt at man har fremtidssyn paa det kirkelige omraade, men naar det bliver saa smilende høit at man taber baade sans og samling ved at betragte det, da gaar det for vidt, og naar man indblander Guds riges sag i spekulationsvæsenet, som det er saa umaadelig let at gjøre paa hjemnemissionsmarkerne, saa handler man uhyre letfindigt og forvolder megen ubodelig skade. Broder Westby har her en overmaade vanskelig arbejdsmark just af den her nævnte grund. Gud gibe ham visdom, taalmodighed og udholdenhed i dette vanskelige arbejde. Tillad mig i denne forbindelse at henlede opmærksomheden paa det farlige i at stifte gjæld for kirkebygning. Det kan være godt og vel at have store prægtige kirkebygninger, men kun da naar man har raad til det. For menighe-

der uden midler at bygge kostbar kirke og gaa i gjæld for den største part af byggesummen er mildest talt uforstandigt. Kirkegjæld er en forfærdelig trykende byrde, som en gjældbelæsset menighed synker i gruset under; thi den har ialmindelighed meget vanskeligt for at tilvejebringe de fornødne midler til løbende udgifter, siden da til renter paa laante penge, og der er saa folk som har lyst til at slutte sig til en gjældbelæsset menighed, men der er mange som bliver saa mismodige under gjældens idelige tryk at de gaar ud af menigheden. Jeg har ofte lagt merke til det, at naar en prest har faat en ny kirke bygget i sit kald, saa bliver det "Guds vilje" at han skal tage imod det første det bedste kald som kommer og flytte derfra, overladende vanskelighederne i forbindelsse med den stiftede gjæld til sin eftermand. Der er flere menigheder i bort samfund som idag lider paa grund af uforstandigt byggearbejde, og jeg tror det er paa tide at noget figes om denne sag. Lad os bygge kirker i haab og tro, men lad os ogsaa bygge med forstand.

Søndags aften, lige efter gudstjenesten, sagde jeg farvel til pastor Westby og vennerne i Edmonton, og begav mig vaa veien hjemover. Jeg kom hjem Onsdag den 26de og fandt de kjære i hjemmet i bedste velgaende. Canadaturen var i alle henseender en hyggelig tur og vil sent gaa mig af minde.

Med en hjertelig hilsen til alle jeg traf i Canada samt alle Buddbæreren's læsere, forbliver jeg Eders i Herren forundne,

—G. M. Bruce.

Spørgsmaal og svar.

Spørfor fastholdt ikke Gauges Synodes indremissionsbestyrelse sin beslutning om at foreslaa pastor J. J. Breidablik som kandidat for evangelistvirksomheden i Gauges Synode?

Breidabliks virksomhed i Chicago, efter at indremissionsbestyrelsen havde fattet nævnte beslutning, ligger til grund for at bestyrelsen rekonfidererte sin forrige bestemmelse. Breidablik virkede for Chicago nord-

lutherste indremissionsforening paa en tid, da denne forening stod i et saadant forhold til menighederne i Chicago at neppe en af de ca. 30 norfiske lutherste menigheder i Chicago vilde have aabnet sine kirker for deres møder. Da pastor Breidablik er nok saa godt kjendt med forholdene i Chicago, er en fortrolig ven af bestyrelsens medlemmer i nævnte forening og har ved flere anledninger staaet denne forening bi med raad og veiledning, saa fandt Hauges Synodes indremissionsbestyrelse det for uheldigt at opstille ham som kandidat for evangelist i Hauges Synode. Vi har dygtige og vel anerkjendte lægprædikanter i Hauges Synode som for en længere tid siden ikke vilde virke i denne forenings tjeneste, fordi de ansaa tendensen i foreningen skadelig for kristelig menighedsvirksomhed. Pastor Breidablik har flere gange virket i denne forenings tjeneste, og vi som bestyrelse for Hauges Synodes indremission har intet at udsætte derpaa, saalænge som vore menigheder i Chicago med overbærenhed fandt sig i virksomheden. Men nu har de klart og tydeligt sagt: Vi gaar ikke med længer.

2. Havde Breidabliks samarbejde med Broen noget at gøre med at bestyrelsen forandrede sin beslutning?

Nei. Bestyrelsen vidste, at Breidablik havde samarbejdet med Broen før.

3. Forsøgte pastor S. N. Hanson at instruere indremissionsbestyrelsen ved Hauges Synodes aarsmøde?

Nei. Saavidt os bekjendt saa var der ingen som ved aarsmødet kom med raad eller veiledning angaaende evangelistkandidat til noget medlem af indremissionsbestyrelsen. Derimod havde sekretæren paa en gennemrejse en kort samtale med pastor Hanson i Chicago. Da vi har lidt kjendskab til forholdene i Chicago, saa spurgte vi pastor Hanson: Hvad vil vore Chicago præster gøre, dersom indremissionsbestyrelsen ved kommende aarsmøde opstiller pastor Breidablik som kandidat til at blive Hauges Synodes evangelist? Herpaa svarede pastor Hanson: Chicagopresterne vil neppe gøre

noget med selve forslaget. Skulde synoden derimod vælge pastor Breidablik, saa vil delegaterne fra vore menigheder komme med forslag om at ansættelsen af pastor Breidablik som Hauges Synodes evangelist udsættes indtil han har haft opgjør med menighederne i Chicago.

3. Hvorfor ventet bestyrelsen saa længe før den kom med sit forslag til synoden?

Fordi sekretærens skrivelse til pastor Breidablik, dateret Mars 29, var ubesvaret. Breidablik fandt vi ikke ved aarsmødet, og brev kom der heller ikke. Men vi ventet ikke til aarsmødets sidste dag. Delegationen var vel repræsenteret og kastede 153 stemmer. Grunden hvorfor en del præster og delegater ikke stemte vides ikke. Maar referatet udkommer saa vil det vise sig at der var lige saa megen fart i mødets forhandlinger den første dag som da evangelistagen kom op til behandling. Formanden gav tiden tid til unødvendige diskussioner.

5. Vidste pastor Quello at bestyrelsen vilde foreslå ham som kandidat?

Nei. Forslaget kom ind for synoden saa snart bestyrelsen havde fattet beslutning. Udenom bestyrelsens medlemmer var der ikke en i hele synoden som vidste at pastor Quello blev bestyrelsens kandidat.

6. Hvilken rolle spillede foreningsagen i bestyrelsens beslutning?

Abolut ingen.

7. Hvorfor disse spørgsmaal og svar?

Fordi pastor Breidablik ønsker "en udrødning af den (evangelistagen) i samfundets blod, saa folket kan komme til klarhed over, hvorledes det forholder sig og derved afjerne misforstaaelse i alle retninger." Se herom Budb. no. 35 dette aar, pagina 824.

At "fjerne misforstaaelser i alle retninger" bliver vel desværre en opgave vi ikke magter. Kan disse spørgsmaal og svar kaste et lidt klarere lys over sagen saa er hensigten naaet. Godt lys og en god forstaaelse paa sandhedens grund synes vi godt om.

—S. N. Walssteaad,

sekretær for Hauges Synodes indremissionsbestyrelse.

Egteskab.

(S. S.)

Denne artikel er sat med her mere som grundlag for det som kommer. Strengt taget hører den ikke ind under vor overskrift: Skikke og uskikke. Selvsølgelig er egteskabet ikke det sidste, og det er mere end det første—mere end en skik. Det er en Guds forordning, der binder i slegtens natur og i Guds bestemmelse med menneskene. Saa lærer og befæfter vi. Saa lærer nemlig Guds ord. I Straks i bibelen finder vi Guds egen forklaring af egteskabet. Det ideale ved det, dets væsen, er givet os i det eiendommelige og dybe ord: "Derfor skal manden forlade sin far og sin mor og bli fast hos sin hustru og de to skulle være ett kjød." Naturligvis er her tale om forening mellem kun en mand og en kvinde. De skal være et kjød, og det kan ikke ta ind flere. Egteskabet er altsaa en forening saa inderlig som den mellem ett kjøds—ett legemes—forskjellige lemmer. Deraf følger, at det er uopløselig. Intet kan skille dem ad undtagen en voldsom naturproces eller en forbrydelse—en slags amputation.

Vi maa og merke os, "at manden skal forlade sin far og sin mor og bli fast hos sin hustru." I den patriarkalske tid var baandet mellem fædre og søn sæt paa som det stærkeste og inderligste, men her er et som er endnu stærkere, inderligere og mere sammenfluttende. Dette ord: bli fast hos sin hustru, kræver en endnu nærmere tilslutning end hin. Det bærer i sig nye rettigheder, nye pligter, en løsen fra den gamle familie og en binden til den nye. "De blir een personlighed." Kort og godt: Egteskabet er en forbindelse mellem en mand og een kvinde, saa inderlig,

at de blir ett kjød, sølgelig uopløselig, undtagen for en naturproces (døden) eller af en ethisk handling som paa sit omraade svarer til amputation paa det fysiske omraade (egteskabsbrud, se Math. 19: 3-9).

Dette er den gamle grund, **bibelsens lære**. Vi gjør vel i at merke os det. Vi gjør ogsaa vel i at pege paa de gamle siter. Mange er komne bort fra den gamle grund og det rette sun. "Tidens veir og vind" er fuld af gift, andre tanker og synsmaader. Det er let endog for kristne folk at smittes deraf. "Naar to egteskøft ikke kan leve godt sammen, hvorfor kan de da ikke saa skilles?" spør man. "Naar de aldeles ikke passer for hinanden, er der da nogen mening i, at de skal slide livet igjennem sammen?" Saa lyder det fra kanter en ikke venter.

Spvad er aarsagen

til sliq tanke, sliq tale og de nye synsmaader? Det er mere end een. Den dybeste og væsentligste er den Jesus nævner, "hjerternes haardhed." Det var saa paa Moses tid og har været saa siden. Man vil ikke længer vide af Herrens ord og overhøighed: "La os jønderrive deres haand og kaste deres reb fra os." "I de sidste dage skal der komme vanskelige tider, menneskene skal da være egentjærlige, stortalende, overmodige, spottende, uhydige mod forældre, sliqe som elsker sine egne lyster mere end Guds ord." 2 Tim. 3: 1-2. Men vi tror, der er ogsaa en anden aarsag for de nye synsmaader i denne sag. Den finder vi i selve

Statens love om egteskab.

Egteskab og familien er af saadan indgribende betydning for det borgerlige samfund, at saasnart folk naadde frem til samfundsordning finder vi regler og betægtter for egteskabets indgaaelse og stilling og opløsning. I lande med høiere civilisation er egteskabet blot en borgerlig og legal institution, der paa alle kanter reguleres af love. Naar staten saaledes har gjort egteskabet til gjenstand for lovgivning er det rimeligt, at vi i statens love ogsaa maa finde definition (forklaring) af denne institution. Spvad finder

*) Denne artikel skulde været optaget før under overskriften "Skikke og uskikke", men den maa være gaat tabt paa veien. Vi har nu af forfatteren faat den sendt paanyt. Og det kan ikke være noget iveren for at den optages som en selvstændig artikel. Den skulde staa i disse artiklers række som no. 8.—Budd. red.

vi saa? Jo, i 15 stater er egteskabet defineret som "en civil (borgerlig) kontrakt." Sowa er en af dem. § 4 stater som: "et personlig forhold, der vokser frem af en civil kontrakt." § 5 stater som: "en civil kontrakt saalangt som dets gyldighed angaar." § de øvrige (24) stater er det ikke defineret. Her ser vi straks følgende: Ved alle disse definitioner er det kontraktforholdet som fremhæves. Kontrakt, kontrakt er forklaringen som sætter sig fast i en. Altsaa slutter vi fra statens love, fra de mænd, som har haft med at gi og gennemføre disse love, er dette syn trængt videre til masserne. Mange adopterer det uden nærmere eftertanke, andre hilser det med glæde velkommen: Egteskabet er en civil kontrakt, og uden videre drar de slutningen: som andre kontrakter kan det da ogsaa ophæves. Her blir forvirring og fejl-syn. La os prøve finde det rette.

Er da egteskabet ikke paa noget punkt og i nogenjohmhelst maade en kontrakt? Jo. Men er det i lighed med andre verdslige kontrakter en som kan ophæves efter som man vil? Nei. Forvirringen og det gale syn kommer af, at statslovenes definitioner ikke er fyldige nok. Der er ikke skjelnet mellem **maade, veien, porten** ind til egteskab og det **forhold**, som følger efterpaa, **selve egteskabet**. Her blev en sammenblanding, og det var saameget lettere fordi i engelsk bruges ordet "marriage" om begge. Her skulde skjelnes mellem "marriage" som maaden, veien, porten til egteskab, og "marriage" i betydning af selve egteskabet, det forhold eller status som følger efter det første. Det første er en kontrakt, overenskomst, pagt, som de gamle kaldte det, hvorved egteskabet som et forhold kommer istand. Statslovenes definitioner maa forståes at gjælde kun det første, da er det ret. Det er en kontrakt. Denne distinktion finder vi baade i supreme courts afgjorelser og hos de bedste autoriteter paa dette omraade. Det kan trygt siges: Statslovenes definitioner er mangelfulde og denne mangel har været skjæbningsbanger. Følge samme ledende autoriteter vilde en ret og fyldig definition fra statens side bli omtrent sli-

"Egteskab er et personlig forhold, som grunder sig paa en civil kontrakt og resulterer i en familie."

Denne forklaring viser at egteskabet ikke hører hjemme i kontrakternes klasse, for ingen anden kontrakt resulterer i en familie. Altsaa, enten vi ser det i bibelens lys eller vi ser det ret fra Lovens side: Det er en forening "til døden stiller eder ad."

Som et eksempel paa hvad somme af vor tids slegt mener om egteskabet kan nævnes følgende: Der kom et par til en dommer for at bli egtet. De forlangte at han skulde sætte ind og bruge ordene: "indtil vi slutter at elske hinanden." De vilde ikke vide af den gammeldagse formel, som gjorde dem til mand og hustru "indtil døden skilte dem ad."

Mrs. Anna Marie Munson.

Lørdag den 5te August kl. 2 blev Mrs. Anna Marie Munsons (født Gaarvig) jordiske levninger stedt til hvile paa Mt. Olive gravlund. En kort bøn blev holdt af pastor A. Anda i datterens, Mrs. pastor Lars Harrisvilles hjem, 1406 N. Washenaw avenue. Pastor Andas forældre og familie havde levet i samme hus mange aar tilbage. Fra huset bares liget ind i kirken. (St. Pauls engelsk ev. luth, hjørnet af Washenaw ave. og Hirsch str.). Mrs. A. Padden sang "Open the gates of the temple." Derefter talte pastor S. A. Hanson. Han havde talt ofte med hende. Især om hendes kristelige erfaringer. Hans personlige indtryk var, at hun levet i et inderligt forhold til sin Frelser. I en tidlig alder, som en ung pige i Bergen, havde overhørden fundet hende. Sin fjæls brudgom fandt hun før hendes jordiske brudgom, med hvem hun nu havde levet i over 50 aar. I denne naadestand havde hun ved hans barmhjertighed bleven tro til det sidste. Hendes store slegt havde alle følt alvoret af hendes kristelige liv som en trofast hustru og kjær moder og bedste-moder.

Derefter sang Mr. John Rasmussen stemningsfuldt en af hendes yndlingsfange:

"Tænk naar engang den taage er forsvunden,
Som her sig sænker over livet ned,
Naar dagen evig klar er hift oprunden,
Og lys omstraalet hvert af mine fjed."

Pastor A. Anda talte om hende som en fjer moder og egtesælle. Hendes eksempel i gudhengivenhed og selvopofrelse skulde vi alle følge. I over 30 aar havde han fulgt familiens livsførelse. Og han gav hende det fudsmaal, at hun vandrede med Herren.

Miss Georgine Guelmer sang "Rock of ages", hvorefter en af svigersønnerne, pastor Lars Harrisville, talte tilslut. For ham og hans familie var det en velsignelse at kunne have bedstemoder i deres hjem og pleie hende de sidste dage i hendes lange, velsignelsesrige liv. Disse sidste timer satte et uudsletteligt indtryk paa enhver af dem. I en tidlig alder havde han mistet sin moder; men for ham havde mor Munson altid staaet i moders sted, over hendes baare vilde han sige det sidste farvel og tak for, hvad hun havde været for ham og hans familie. For hendes mand, som nu er 85 aar, samt for hele hendes flegt var hun en hønens kvinde. Bønnen var hendes element. Hun holdt fast i troen paa sin Frelser og hans forjættelser. Disse var for hende en uviskelig grundvold. Hendes kjærlighed til hendes sjæls brudgom gjorde hende til en hjelden kjærlighedsfuld og pui hustru og moder. Ingen paa jord elskede dem som hun og ingen vilde kunne elske dem som moder. Hendes kjærlighed var noksaa streng. Hun tugtede sine børn, men i bøn og med forstand. Hun var en hjelden begavelse. Hun sang og lobet Herren indtil det sidste. Naar smerterne var som bitrest kunde hun med sin datter synge sine herlige salmer. Hun elskede alle. Ingen fattig gif hendes dør forbi uden hjælp og et ord om hans sjæls frelse. Hendes opgave var at vidne for alle om sin Frelser. Til dette havde hun en særegen frimodighed og takt. Den kristnes haab lyfte over hendes lykkelige livs-

bei. Nu er hendes ønske, bøn og længsler opnaact:

"Tænk naar engang med utildækket øie
Jeg ham skal se, som her jeg tro'de paa.
Tænk naar jeg hift mit knæ skal for ham bøie
Og jeg med tak skal for hans aahyn staa."

Med taknemmelighed til Gud og hende siger vi farvel. I bore mange alvorlige og ofte brogede spørgsmaal, som en sjælesørger i en verdensstad, var hun for os en trøst og hjælp. Aldrig gif vi fra hendes lykkelige hjem uden med fornøjet mod og lyst til fortsat arbejde i Herrens vingard.

Tilslut sang Miss G. Guebner "Safe in the arms of Jesus."

Saa bares kisten ud af kirken ved hendes fire sønner og to barnebarn. Foran liget gif presterne. Pastorerne Alvestad, Lenz og Nesvig var ogsaa med i ligtøget.

Ved graven talte pastor Moot og pastor A. Anda forrettede jordpaafæstelsen. Derefter sang forsamlingen: "Here is a beautiful land on high." Hun blev stædt til hvile paa Mr. A. Schenems, en af svigersønnernes, gravtomt.

"Fred med dit støv, velsignet være dit minde." —S.

Haardt prøve.

Pastor L. Ellingson i Conviok, Minn., sendte i slutten af Juli et brev til Buddhærerer fra en familie i McHenry, N. D., og ber om at bregets indhold maa komme for bladets læsere. Ellingson anbefaler at den haardt prøvede familie bliver ihukommet baade med bønner og gaver. Bidrag kan sendes direkte til John Wibstad, McHenry, N. Dak., eller til hans fader, P. Wibstad, Conviok, Minn.

Brevet lyder i uddrag som følger:

Kjære forældre:—Jeg har en daarlig nyhed at meddele eder denne gang. Lynet slog ned i vort hus den 6te Juli og det brandte med alt, som var i det. Det staaer for os som et mirakel, at vi slap fra det med livet. Det var ved A. 11 tiden om aftenen.

Emery og Burton var gaat tilfjengs og Marion og jeg var just færdig at gaa. Clara var ikke hjemme, hun var hos en syg nabo-lone. Marion sad ved kjøkkenbordet og jeg stod i døren mellem rummene, da lynstraalen kom, og det syntes som den for over hele huset og lige forbi mig som stod i døren. Det var ild overalt med en gang. Jeg syntes der sprudte ild ud af mine fingre og jeg blev aldeles lam en stund, saa jeg kunde ikke røre mig. Jeg ved ikke hvorledes det vilde gaat om ogsaa Marion havde været i fæng. Hun fik gutterne vækket og ud af huset. I kan tro, jeg fik noget at tænke paa. Da vi kom ud i "graineriet" sagde Marion: "That's what God does because we are not good." Vi faldt da paa knæ og bad til Gud. Jeg gjorde et forsøg paa at komme ind i huset for at hente \$29, som jeg havde liggende, men det var umulig, saa de brændte ogsaa, og vi fik ikke reddet en eneste ting. Vi stod der omtrent nøgne. Ikke havde vi nogen asurance heller. Om morgenen bragte vor nabo mad og klæder til os. Flere af naboerne havde samlet \$100 som vi fik. Lynet havde ogsaa slaat ned i stalden, saa der var et hul just der en af hestene pleier at stå, men hestene var ude da, og ikke antændtes "barn." Vi faar nu midlertidig benytte træskermes "boarding car" og store telt, saa det gaar nogenlunde paa denne aarstid. Jeg er, som I kan skjønne meget mismodig—men nu maa jeg slutte mit brev.

Eders, — John Wibstad.

Den rette balance.

Solde vi den rette balance i vor forkyndelse mellem det objektive og det subjektive? Dette er emnet, hvorom pastor Balsstead skulde holde foredrag under aarsmødet. Da jeg saa dette, vakte det min opmærksomhed; thi jeg indsaa jo snart, at det var et meget indblikssøgt emne, og kunde ogsaa kaldes tidsmæssigt. Jeg ventede da at hans foredrag skulde komme i Buddbæreren, men endnu har jeg ikke set noget til det. (Det kommer vel?) Imidlertid maa det være mig tilladt at udtale nogle tanker om dette vigtige emne. Naar det hedder "balance mellem det objektive og det subjektive", kan det være, at mange af Buddbærerenes læsere ikke rigtig er klar over den rette betydning af disse ord: objektiv og subjektiv. Og disse kunde da blive udsat for at lægge en rent vildfarende betydning ind i disse ord; thi naar det hedder, balance imellem disse to, da ligger det nær at nogen kunde tro at disse ord maa vel betyde to forskellige vildfarelser og forat holde balancen maa vi vogte os for, at vi ikke bliver paavirket af disse; thi den rette vej gaar vel just imellem disse. Nei, balancen bestaar netop deri at det objektive og subjektive bliver forenet i os. Det objektive er jo det, som findes udenfor os, og som vi ikke har gjort noget til at det findes. Derfor er bibelen og altsaa dermed hele jerseshusholdningen. At dette kan vi have i den bedste orden, altsaa ren lære, og ligesom fuldt gaa fortaft. Men denne rene lære maa blive subjektiv, det vil da sige, at vi maa ved troen tilegne os det objektive. Vi er af naturen alle tilbøjelige til at hælde for meget over til den ene eller anden side. Apostlerne holdt balancen. Det ser ud til at Paulus nærmest havde at gøre med flige som hældte for meget til den subjektive, til gjerninger. Men Jakob derimod havde hest med dem at gøre som var tilfreds med den rene lære og tog det derfor ikke nøie med livet. "Du tror at Gud er en, du gjør vel, ogsaa djævelen tror det, og sjælver; men vil du vide, du forskelligelig menneske, at troen uden gjerninger er død." Jak. 2: 19—20. Strafs efter at Lu-

Skuffelser.—Det er mange ting man kan bli skuffet paa her i verden, man kan bli skuffet paa vener, ja endog paa slegtninge, paa prædikanter, i forretninger osv. Men dette er jo alt en overgang; men set at man ved sit livs ende havde tænkt at finde himmelsdøren aaben, men havde levet flig, at den efter Guds visdom og retfærdighed fandtes lukket, og at der indenfra hørt: "Jeg kjender dig ikke." Tænk, hvilken skuffelse!

ther var dødt, udbrød der en bitter strid mellem lutheranere, og den ene side lagde yderlig vægt paa lærerens renhed (ortodoksien), men livet var det vel ikke saa nøie med; men saa vakte Gud op nogle alvorlige mænd som forenede det objektive og det subjektive, blandt disse kan nævnes Johan Arndt, Kristian Scriber, Andrew Herder med flere, og endelig Spener og Franke, som da af de ortodokse blev kaldet pietister. Ja, disse vildfarelser er jo ikke ukjendte blandt os.—Kunde været meget mere at sige om denne vigtige sag, men jeg haaber, at jeg snart faar se pastor Walsteads foredrag, og jeg haaber at han har taget sigte paa nødvendigheden af at "give basunen en tydelig lyd." Det trænges nok for en del af baade præster og lægmænd.

Prædik ordet! 2 Tim. 4: 2.

—S. Pettersen.

En drøm.

Spør forunderligt Herren besøger os med sin saliggjørende naade for at opvarme vore kolde hjerter og bringe nyt liv i sjælen.

Den som forsøger i oprigtighed at leve i samfund med Frelseren, har mange mørke og tunge stunder angaaende sit bedræglige hjerte. Men det er dog de mest dyrebare stunder, thi hvor synden er overflødig der er dog naaden endog mere overflødig, og denne drøm som jeg fik burde blive til velsignelse for mig og mange andre.

Det var om aftenen den fjerde Juli, da jeg var i en stor sjælenød. Efter at have holdt min regelmæssige aftenbøn førend jeg gik til hvile, saa syntes jeg ikke dette var nok, og maatte gaa i lønkammeret og falde paa mine knæ og tale med min Gud.

Ingen trøst fandt jeg, saa gik jeg til hvile og fik sove til klokken et om natten, da jeg vaagnede i samme bedrøvelse.

Jesús var skjult for mig og jeg maatte atter falde i bøn. Jeg følte som hjertet vilde briste for en times tid. Medens jeg laa og bad slumrede jeg ind og drømte jeg skulde dø, hvilket var det sidste aandedræt jeg strævede med.

Jeg syntes jeg var alene, undtagen en præst, som jeg kjendte godt, stod ved mit leie. Men saa kommer Jesus og staar mig nærmest og vi havde en lang samtale sammen. Han fortalte mig, hvorledes de havde kjæmpet sig frem, de, som er hjemme hos ham. Jeg bad ham om, at han ikke maatte lade mig dø, førend jeg var aldeles forbisset om, at jeg hørte ham til. Vi talte meget; saa siger han: "Kan hænde du vil saa se, hvor godt de har det hos mig." Han aabnede da himmelforløbet og jeg saa en skare af lykkelige mennesker, som ingen kan tælle. O, hvilket syn! Der var sang og musik af alle stemmer og stor glæde strømmede over deres ansigter; alle var klædt i lange hvide kjoler. Jeg saa ogsaa en skare af smaa børn rundt tronen. Jeg har et barn der selv og fik se det iblandt de andre børn med en blomsterkrone i hver haand. O, hvor lykkelige de børn var! Jeg saa mine forældre der, som ogsaa er døde. Saa ogsaa mange flegtninger og kjendte ansigter. Jeg talte med nogle af mine nærmeste og Jesus viste mig den plads, jeg skulde faa.

O, hvilket syn! Noget som ikke er hørt, ikke set og ikke opkommet i noget menneskes hjerte, siger skriften.

Med det samme jeg saa familie og søskende, sagde jeg til Jesus: "Du maa lade mig faa leve lidt til saa jeg kan faa fortælle dette til mine folk og bede dem ogsaa at komme her." Saa sagde han: "Ja, men de maa komme just nu, sig til dem." Vi havde da en samtale igjen, og den præst, som var tilstede, fik høre alt som blev sagt og fik et ansigts-træk af glæde, saa han blev lig de frelst, syntes jeg.

Men jeg forundrede mig mest over, syntes jeg, at jeg saa dem der, som jeg ikke troede var der, og fandt ikke dem, som jeg havde tænkt at finde, og medens jeg saa dette, saa kom det for mig, hvad Luther siger, at det er tre ting, som vi skal blive mest forundret over. Først, vi forundrer os over, hvorledes vi kom der selv; andet, at vi ikke finder dem, vi havde tænkt at finde; tredie, at vi finder dem, som vi troede, vi ikke skulde finde der.

Dette kom saa klart for mig i drømmen, og da jeg baagnede, saa var det forunderlige følelser hos mig og den glæde, som jeg da havde, kan ikke beskrives eller udtales.

Gud give at denne drøm aldrig maa glemmes af mig, men at det maa virke en levende tro og mere trang til frelse, at jeg altid maa have min lampe istand, saa vil han staa mig nær i min dødsstund og lukke op denne port og give mig den samme plads som jeg saa den nat. Dertil hjælpe Gud mig og alle af sin naade.—Mrs. S. Robertson.

Fra Arbeidsmarken

Den Norske Synodes kirkeraad har kaldt pastor A. Malmén til redaktør af "Evangelisk Luth. Kirketidende" efter pastor Thomas Nelson, som afgik ved døden i Juni sidste den.

Pastor S. M. Engestad er flyttet til Buffalo, S. Dak., ca. 50 mil fra Bowman, som er nærmeste jernbanestation, men Buffalo er en noksaa stor indlandsby, saa man behøver ikke at rejse til andre byer ofte for at handle. Engestad betjener to steder øst og et vest fra Buffalo.

Missionær L. D. Fossum i Persien opholder sig for tiden i Kristiania. Det var en længere tid man ikke havde hørt fra ham, saa man her i Amerika begyndte at frygte at noget kunde være tilstødt ham i disse urolige tider, men nu er altsaa den frygt over. Naar han faar ordnet med trykningen af de fire evangelier, som han har overfat til Kurdistan, som helst maa ske i London, saa agter han at komme til Amerika.

Pastor D. C. Aune har nylig affluttet religionsskolevirksomhed i Lodi menighed, paa J. M. Walsteads kald. Skolen affluttede med en fest Søndag den 20de August. Stedets prest prædikte paa formiddag. Kvinderne serveret middag i kirkens basement. Paa eftermiddag havde skolen sit program. Da-

gen var meget varm men den store forsamling sad stille i over to timer og lyttede med megen opmærksomhed til det vel forberedte program. Pastor Aune forøget interessen for religionsskolen og folket glædet sig ved hans virksomhed baade i skolen og i menigheden.

Bekjendtgørelse.

Følge indbydelse afholder, om Gud vil, nordlige Iowa indremissionsforening et tre dages møde, 19de til 21de September, i Nazaret menighed., i byen Armstrong, Iowa, pastor Edw. Dueas kald. Samtaleemne: 1 Pet. 1: 13—25. —C. J. Carlsson.

—J. J. Hauan.

Syd Dakota kreds afholder et kristeligt samtalemøde i Newman Grove, Nebr., pastor G. D. Monas kald, den 27de til 29de Sept. Samtaleemne: Jer. 8: 20 og Esajas 4: 22. De besjægende tager af i Newman Grove.

—J. J. Skarpnæs.

—M. B. Loffesmo.

Zions menighed, Bolin, S. D., pastor L. L. Nervigs kald, indbyder til kredsens møde den 1ste til 3die Oktober, med grundstenslægning og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemne: 1 Kor. 13. Skyds møder i Bolin dagen før mødet. Synodens formand vil bli tilstede og forrette ved høitidelighederne paa Søndag.

—J. J. Skarpnæs.

—M. B. Loffesmo.

Jødemissionsmøde.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Ganley Falls, Minn., pastor D. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkommende. Mødet begynder kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af pastor C. C. Holter. Senere under mødet vil pastor S. J. Holman fra Chicago holde jødemissionsprædiken, Samtaleemnet blir 1

Mof. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegater til aarsmødet og bedes venligst om at gjøre brug af denne ret. Ligesaa bedes prester venligst om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og velsignet møde. Centralkomiteen sammenkalder ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendigt, vil hele den tredie dag bli anvendt til centralkomitemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede. —E. R. Solberg, formand.

—J. S. Blegen, sekretær.

♦♦♦♦

Roseni menighed, S. L. Jacobsons kald, indbyder Syd Dakota kreds til at afholde aarsmøde i sin midte den 20de til 22de September. Samtaleemne: Rom. 8: 12—17. Skjeds vil møde de tilreisende i Beresford dagen før mødets begyndelse.

—J. J. Skarpsnes.

—M. B. Lofkesmoe.

♦♦♦♦

Iowa kreds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Bethlehems menighed, Swea City, Iowa, past. Edw. Dueas kald, 12te til 14de September 1916. Samtaleemne: 2 Tim. 2: 19—22. Vi ønsker mange besøgende. Gud velsigne mødet.

—E. D. Seidal,

—G. D. Olsen.

♦♦♦♦

Den aarlige høstfest ved Betheshdahjemmene i Beresford, S. D., vil bli afholdt, om Gud vil, Søndag den 24de September.

Program.

Sang—Landstad no. 175.

Skrittlæsning og bøn—De E. Gorfeth.

Sang—Landstad no. 19.

Festtale—Pastor B. R. Barstad.

Sang—Landstad no. 19: 6—7.

Middag.

Sang—af børnene.

Tale—Son. Peter Norbeck.

Sang—børnene.

Korte taler af besøgende prester.

Sang—Landstad no. 26.

Alle er hjertelig velkomne til festen.—
Besøgende tager sine madkurve med.

—J. J. Skarpsnes.

—E. L. Jacobson, sek.

Sang—børnene.

Tale—Pastor J. A. Duello.

Offer og subscription til børnehjemmet.

♦♦♦♦

Fællesmødet for den Norffe Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Abningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. T. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Birkeland.

—M. L. Nesvig.

—D. Shefveland.

♦♦♦♦

Jewell Lutheran College.

En kristelig skole for unge kvinder og mænd.
(Accredited.)

Det 24de skoleaar begynder den 12te September 1916.

Common skole kursus for saadanne som ønsker at lære det engelske sprog eller andre som ikke har lært de almindelige fag.

Akademisk kursus paa fire aar, hvor blandt andre almindelige høiskolefag man kan ogsaa lære norsk, husflid, sløid, agerbrug, osv.

Et nyt normal kursus, som vil svare til statslovens krav, vil bli begyndt ved skolens aabning i høst.

To forretnings kurser hvert paa to aar. Høiskole graduenter kan gjenmemgaa disse paa kortere tid. Samme pris som i ovenstaaende afdelinger, nemlig \$35.00 for et helt aar.

Musik kursus paa tre aar. Undervisningen gives paa piano, pipeorgel, og i sang.

samt i de almindelige teoretiske fag som hører til musik.

Et kursus i kunstmaleri af forskjellig slags.

En sparsommelig student kan klare alle nødvendige udgifter med omtrent \$5 ugen. Naar to eller flere kommer fra en familie gives rabat. Rabat gives ogsaa til saadanne som har over 200 mil at komme til skolen.

For katalog eller videre oplysninger som alt sendes frit henvende man sig til skolens bestyrer, —R. D. Citterein, Jewell, Iowa.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskole kursus, der er afpasset efter kanadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normalskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved bore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmander. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer, —J. R. Lavif, Camrose, Alta.

RED WING SEMINARY.

Owing to the fact that present appearances indicate a good attendance by young ladies the coming school year, it has been decided to set aside Sumner Hall as a dormitory for ladies. The rooms are all being repaired and put into good shape. The charge for room rent will be \$1.00 a week per pupil. The building will be equipped with modern con-

veniences. The school furnishes the rooms only with tables, washstand, beds. Other things, such as quilts, sheets, etc., will have to be provided by the occupants of the room.

Former students that engaged rooms in Sumner Hall, will please write to the undersigned if they wish to engage rooms in Sande Hall.

All of last year's students, that have not yet done so, will do well by informing us whether or not they are coming back.

We would ask you once again to do what you can to bring along new students.

New students, that have not yet done so, will oblige us by writing to us before school begins.

Remember the date of the opening of school is September 12. At present we have the assurance of twenty ladies that they are coming, while a number more plan on coming.

August 21, 1916.

EDW. SCHMIDT.

RED WING SEMINARY ANNOUNCEMENTS.

As leader of the band and chorus we have secured the services of Prof. H. C. E. Schmidt, who for the last six years has been professor of music in Red Wing. During that time he has also been leader of the Red Wing Concert Band, also of the city chorus. Previous to that he was instructor of music at Park Region College and prior to that at the Ladies' Seminary. Prof. Schmidt is well at home in music and will also take charge of the classes in rudiments of music, harmony, etc.

As preceptress we have engaged Mrs. (Rev.) Amanda Anderson, a daughter of Mr. Andrew Ellingson, of Red Wing. Mrs. Anderson will have charge of the ladies' dormitory and also instruct in some of the branches of study that are offered by the school. At one time she taught five years in the public schools of Red Wing. This experience, as well as her former interest in the religious activities of young women, will prove very valuable in the supervision she is to exercise.

We are, therefore, gratified that the two positions referred to above are put into safe and competent hands.

Any one desiring catalogues and information will write to

EDW. SCHMIDT,

910 College Ave., Red Wing, Minn.

Bebes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finansmissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Billige bøger.

Ønsker du god læsning for dit barn? Hvad interesse tar du i de bøger som dit barn læser? Har du tilbørlig agtelse for den indflydelse som læsning udøver i dannelsen af et barns karakter? Maaſte at du synes det er formegen umage at sætte dig ned at udfinde hvad som er nyttigst og bedst for dit barn at læse? En del forældre bryr sig ikke et gran om hvad børnene læser, andre synes at det er formeget bryderi at følge med, børnene ligesom sluger bøger og disse er let tilgængelige i disse bøgernes dage, andre, derimod er meget bekymret over spørgsmaalet men de ved ikke netop hvordan de skal tage fat. Det er netop til saadanne vi ønsker at henvende dit barns opmærksomhed paa, og derfor er det at du griber efter denne eller sin paalidelige retledning for at du kan komme dit barn tilhjaelp med raad og bistand; du ved saa godt du som har læsebegjærlige børn at det gjælder ikke bare at forbyde læsning af daarligt stof men fornemmelig at gi vink med hensyn til læsningen af gode og sunde bøger.

Boghandelen er netop ifærd med at sælge en hel del bøger af udmerket godt indhold

og da disse bøger sælges til nedsat pris saa har du en hyperlig anledning til at forskaffe dig selv og dine god læsning for lidet udlæg. Disse bøger er ikke aldeles ny, da de har været paa vort lager nogen tid, men da vi antager at du er af dem der ikke kjøber bøgerne for kun at pryde en boghylde men fornemmelig for at læse dem saa ved vi at du ikke vil finde dig skuffet over udseendet. Du vil saa fuld valuta for pengene. Siden vi begyndte at avertere disse bøger har vi faaet flere bestillinger; det gjælder at være ude itide da nogen af de bedste have kun i begrænset antal. Man bestiller et halvt dusin eller mere til enkelt forsendelse. Om du ikke kan sende straks, saa læg disse lister tilside for fremtidig brug; andre vil følge.

Reidar og Hans firbenede Benner (en fortælling for børn, af Margrethe).....	\$.30
Anna Selsing, fortælling af Margrethe35
Embedsmand og Bonde, fortælling af Margrethe35
Et Stormveir, fortælling af Margrethe40
Rikard Bruce, fortælling af E. M. Sheldon, oversat fra engelsk75
Fra Luthers Tid (fortælling, optegjer af Schoenberg-Cotta familien) 260 sider30
Villeader fra Jesu Liv, af pastor J. L. Quisling (heftet)20
Djævelen og hans Engle, af pastor J. L. Quisling (heftet)20
Gotholds Shageseng, af Christian Scriber15
Predikener om Bønnen, Philip Jakob Spener25
August German Francke (levnetsløb, af Armin Stein)60
Kristi Person og Gjerning, af Ernst Sartorius25
Kristendommen i De tre første Aarhundreder25
Pilegrimsleden, af Hæba Stretton.....	.30
Intet Sted som Hjemmet, af do.20
En Dornesuld Sti, af do.25
Adlede Sjæle, af do.15

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tofalt 24 siderigt nummer og koster for året i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold. 1. Er du frelst? 2. Den lyse og den mørke vej; 3. Hvorfor? 4. Ungdomsforbundet; 5. Missionsbuen; 6. Kinamissionen; 7. Lidt fra reisen; 8. Spørgsmaal og svar; 9. Ektekab; 10. Mrs. Anna Marie Munson; 11. Gaard prøve; 12. Den rette balance; 13. En drøm; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Betjendtgjævelser.

Adresse.

Rev. S. N. Engeltad,
Buffalo, S. Dak.

Guds Veie Med et Gjenstridigt Folk
—af—
Pastor Th. Gimle.

En hyppelig stilbring af missionsarbeidet i Kina. Bogen gir et klart overblik over missionens historie og især tilstanden under Begeroprøret i 1900 og de paafølgendeaar.

Bogen er godt indbunden og pent udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De allerede eier bogen. Husk at til denne pris er det kontant uden rabat. Portoen for forsendelse 10 cents. Alle missionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøjet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøjes. Det er vel derfor at anbefale at man kjøber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstile, gamle testamente, i ny oversættelse.

- Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind \$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futorial 3.00
Nr. 3.—I presset skindbind med guld-snit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futorial 3.50
Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futorial, og med rigelig forgyldning paa siderne 4.50

Bibelen i ny oversættelse.

- Nr. 108.—Chagrin med runde hjørner og ombøjede kanter, snittet rødt under guld 5.00
Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chagrin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld 4.80

Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.

- Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
Nr. 43.—I uegte Chagrin, mygt bind og guldsnit 1.50
Nr. 45.—I Chagrin med ombøjede kanter og guldsnit 2.40
Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chagrin bind med ombøjede kanter og snittet rødt under guld 3.35
Nr. 53.—India papir, egte Chagrin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld, heftet med silke.... 4.80

Bøgteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morokko og guldsnit. Pris 80c. Taaes hos

Gauges Synod Book Dept.,

Carl Rauglan
President.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkeligt Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Skjøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sang-lære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Hjællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Bindværeren

Chi jeg vilde ikke pide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 38.

Lørdag den 16de September 1916.

48de Aarg.

Kristendom og folkeliv.

(Af sognepræst Bretteville Jensen.)

Ider som de vi har nu maa gjøre kristne mennesker ydmyge. De indbyder ikke til at tale store ord om den magt vor kristendom har til at trænge ind i folkelivet for at la det faa del i de evige livskræfter hos Jesus Kristus.

Ser vi hen til de "store" folk, tar det sig nærmest ud som om "hele verden var faldt blandt røvere," og jorden er fuld af vold. Hvad som end kan forklare krigen og bære at sige om krigen—med Jesus Kristus og det han vil ha frem paa jorden synes den ikke at ha meget at gjøre! Hvad vi ser er jo dette forfærdelige: Alle fører de vaaben og onde ord mod hverandre. Og hedenste folk, som de skulde frelse med evangeliet, henter de hid fra jordens yderste grændser for at de skal hjælpe til med ødelæggelsen her i vort kristne Europa!

Det kunde ta sig ud som om kristendommen havde mistet al magt over folkenes liv, saa vi maatte ind i stuen og krogene til nogen ensomme enkeltmennesker for at finde de ting, som viser at Jesus Kristus har faat komme til med sine evige livskræfter.

Nu kunde vi jo sige: Ja, de derude, de store folk som nu dræber hverandre og hader hverandre—det er da Gud ise lov ikke os!

Men vi kjende vist: Nei, saa let slipper vi ikke fra det. Vi er et lidet folk. Vi har ikke noget at vinde ved at slaa til og føre krig. Ingen kolonier at slaas om. Det er andre ting vi maa se efter om vi vil vide hvor stor magt kristendommen har faat i vort folk de tusen aar Jesu evangelium har været forkyndt i Norge.

Vi husker hvad Jesus sa engang: "Simlens rige er ligt en surdeig som en kvinde tog og skjulte i tre skjæpper mel, til det blev syret altsammen" (Mat. 13: 33.) Det er ord som netop tar sigte paa forholdet mellem kristendom og folkeliv. Hvordan passer det hos os? Altsammen syret? Saa de fik trænge igjennem og bli det stærkeste—i hjem og bygd og folk—det "find som var i Kristus Jesus?" (Jil. 2: 5.)

"Med Guds rige har det sig saaledes som naar et menneske kaster sæden i jorden, og sover og staar op nat og dag, og sæden spirer frem og blir høi uden at han selv ved af det"—(Mark. 4: 26 flg.)

Ogsaa efter sin norske saamarck ser den store saamand, som engang gik over jorden Mon han nu ogsaa finder at hans store og hellige sæd er blit høi iblandt os?

Jeg frygter for han ogsaa blandt os finder saa altfor meget af det samme sind, som derude mellem stormagterne driver til krig og onde ord og ødelæggelse! Eller har vi ikke ogsaa mellem os, i hjem og bygd og folk, forfærdende meget af det sind som vil ondt, idet det søger sit eget, og ikke er ræd for at gaa og gjøre uret med magt og onde ord og anden ødelæggelse? Hvad er det for slags sæd, som er "blit høi iblandt os?"

Naar Jesus kommer ind i landet,
Og fanger folket med sin magt,
Og alle hjerter have fandt
Sans ord og gjort med ham sin pagt—
Da blir det lystelig at bo
I Herrens fred og stille ro.
Hvordan passer det paa os?

Jeg siger ikke at surdeigen ikke har trængt noget igjennem. Det vilde være ufandt og utaknemmelig at tænke saa. Paa mange maader kan vi merke den ogsaa i folkelivet; surdeigen har arbeidet, den hellige og forunderlige sæd af himmelen har havt sin vækst ogsaa i Norges land og folk. Men af—hvør

Lidet er dog kraften kjendt
Af ord og sakrament!

Derfor passer det ikke for os at se ud mod den store verdensbrand, hvor skadevarmen nu stiger op og folde vore hænder og sige: Jeg takker dig Gud at vi nokke ikke er som disse soldere og syndere!

Men det passer sig for os at høre vore knæ og bække vore ansigter til og bejvende: Gud, vær os syndere naadig!

Og det er fremfor alt nødvendigt, at vi søger Gud, i bod og bøn og hellig alvor saa mange som endnu har nogen tro paa surdeigen og paa sæden. Forat levende kristendom kan saa større magt iblandt os. Til at styrke og løfte folket anderledes—end før! Saa Jesus Kristus kan saa komme anderledes til med sine hellige og evige livskræfter!

For heller ikke naar det gjælder folket er det "frelse i nogen anden;" men i ham er det frelse!

Saa—vel det land, det hus, den gaard
Hvor denne mand for styre staar!
Saa vel det hjerte, sjæl og sind
Hvor denne konge drager ind.

Se—det maa jo altid begynde med dette sidste: Med den enkelte menneskesjæl. Du og jeg, de enkelte, maa saa noget stort og godt at fortælle om Gud og om Jesus, om det skal komme længer og bli fler, og tilslut mange, som har lyst og mod til at la de evige livskræfter komme ind og virke i sig.

Det staar etsteds (Ap. gj. 4: 13) om nogen mennesker: De kjendte dem igjen at de havde været med Jesus. Det lar sig gjøre den dag idag. Det er ingen grund til at tabe modet! Saa, den som har været med Jesus, og er med ham fremdeles, kan egentlig aldrig rigtig tabe modet, selv ligeoverfor de tungste og sværeste ting. For han ved selv noget om det, at der hvor ingen anden kan hjælpe og løfte, der kan Jesus.!

"Udunderligt af alt paa jord
Er Jesu Kristi rige!"
Dets herlighed er og saa stor
At det har ingen lige!"

Han ved at med dette rige saa det ikke rart ud fra begyndelsen. Og saa da var jorden fuld af vold og uretsfærdighed og urenhed. Og de som havde været med Jesus var dengang meget, meget saa—nogen fattig, ukjendte mennesker borte i en krog af verden. Og Jesus selv syntes at være ligesaa usynlig og ligesaa langt borte fra folkene dengang som nu—ja meget længer! For der var endnu ingen kirkeklokker til at kalde ind til møde med ham, ingen daabsfanter til at fortsætte hans velsignede gjerning med at ta de smaa barn i fang, ingen nadværborde—undtagen nogen ganske saa en og anden kveldstund i discipelskredsen.

Og alligevel var han der, den levende Frelser. Og de var der de saa—og smaa—disciple. Men fordi han var der, og fordi det kunde mærkes paa dem at de havde været med Jesus, derfor blev det altid flere som kom med, og lod de nye evige livskræfter saa virke i sig.

Og de angret aldrig paa det!

Men efterhvert som de selv begyndte at leve i dette nye underlige som var af Gud, vandt de med sit ord og sit liv atter andre. Og hvor de fik lov at komme frem og vinde mennesker for Kristus, der tog den til at forandres, jordens skikkelse. Og hvor mange i en bygd eller et folk sluttet sig til, der blev dog sæden paa et vis høi, selv om den ikke tog lige god velsk bestandig og selv om det iblandt kunde synes det var mest flinte, selv der hvor man egentlig skulde tro det var hvedeager.

Saa, det viste sig den gang, som det ogsaa kan komme til at vise sig nu, at den evige og almægtige Gud kan bruge mange ting i sin omgang med menneskene—ogsaa det slags ting som synes os svære og uforstaaelige.

* * *

Et gammelt norsk dokument er ordet jedsfiste brukt om det som gif for sig da kristendommen trængte ind i vort land. Jedsfiste betyr at folks tanker om godt og ondt og ret og uret tar til at forandres. Og med tankene saa ogsaa ord og gjerninger. For mellem de ting er der en inderlig sammenhæng.

Det gamle ord som der er brugt — jedsfiste—gir Jesus-ordet om furdeigen godt vidnesbyrd.

Og det skulde vænne os af med at tro for smaat om vor norske folkekirke. Selv har jeg aldrig været i noget hedensk land, men jeg husker godt hvor det greb mig da jeg for mange aar siden læste nogen rejsebrev fra Tyrkiet af en norsk prest som for første gang stod i hedensk land. Hvor han kjendte forskjellen, sammenlignet med det han kom fra! Og hvad det havde at betyde, trods al skrøbelig kristendom, at saa vokse op i et kristnet land! Det er det samme de siger os vore misjonærer som kommer hjem: Vi ved ikke hvad vi har vi herhjemme!

Um fjellet er høgt og dalen trong,

Guds ord heve daa sitt gjenge!

Og det er paa mangeslags vis sandt som det staar mod slutten af denne vor fædrelandspsalm:

Um sædet enn gror paa ymist lag,

Det brydder daa etter plogen!

Være være Gud i det høieste!

Men med himlens rige, og det store jedsfiste, har det sig altid saadan, at dets egentlige skjæbne ligger i fremtiden. Det er med folket som med det enkelte menneske, med dig og mig: det vigtigste for os hænger sammen med det vi fra nu af vil la Gud gjøre os til. At det kan komme ind i os noget af den virkelige hdmghed, og den hellige længsel og stræben fremover: Om vi kunde gribe det! Saa det dog engang kunde bli noget mer udaf troeslivet og jedsfistet! Saa vi endelig engang kunde bli mennesker Gud kunde forlade sig paa.

Saa meget sandhed er der nok i det om at vi har ruffet lidet langt, at vi netop i vor tid har grund til at rope ud med særlig kraft og alvor de gamle ord, som vist har mødt os som jubilæumstest fra mangen norsk kirke iaar: Land, land, land—hør Herrens ord! (Jer. 22: 29.)

Det er ordet fra Gud som skal gjøre det. Paa et eller andet vis er det altid ordet fra Gud som faar magt, naar et menneske "kommer til troen," og jedsfistet, eller helliggjørelsen, tar til at arbeide i ham, indenfra og udover. Og sfer det store, at folket virkelig blir mer et kristent folk, er det altid, paa et eller andet vis, Guds ord, som har gjort det. Vi kan derfor gjerne sige at alt hænger af det, om Guds ord kan faa magt iblandt os. For det betyr det samme som at Gud faar meget, og Jesus Kristus. Og da blir det godt at leve. Godt og velsignet for dem som avgjort vil det Gud vil, og har lært at se lyset og elske lyset mer end mørket.

Lettere at komme fremover og bli bevaret ogsaa for de mange som er saa forfærdelig afhængig af andre, de mange, mange uselvstændige, som fremfor alt synes at trænge støtte og hjælp af det de ser omkring sig og som kan bli baade det ene og det andet.

Banfeligere at komme til og fordærve for dem som med mer og mindre klar vilje staar imod og vil være kintescæden, fordi de elsker mørket mer end lyset.

Nu er det saa—Guds ord kan komme paa mange maader til et menneske. Ikke bare gennem det som er skrevet, i bibel eller andagtsbog; og ikke bare gennem dem som taler ud fra saadanne ord. Især kan mange oplevelser, baade af ondt og godt, gjøre at Guds ord blir noget mer for et menneske. Saa det kommer til at staa mer over ham og faar ny tag i sinde, til hjælp for det store jedsiftelse, som saa haardt kan trænges.

Men hvordan det kommer, og hvordan redskabet kan ta sig ud—det var dog ordet fra Gud som begyndte at faa magt, hvis det blev noget ud af det. Det var ordet Jesus trodde paa da han sendte sine discipule ud i verden for at gjøre folkene til discipule: det glade budskab om ombendelse og syndernes forladelse for alle mennesker (Luk. 24: 47.) Og det er dette ord, evangeliet fra Jesus, evangeliet om Jesus, som alene kan gjøre folkene til discipule den dag idag. Til discipule, saa noget af det sind kommer ind i dem som var i Kristus Jesus, og saaledes at det kan bli stærkt dette sind! Mennesket lever af Guds ord, siger Jesus. Og gudslivet og Jesusfindet dør ud i den enkelte og i folket i samme maal som den levende Gud ikke længer faar menneske og folk i tale.

Derfor betyr det fare for livet i et folk, hvis det kan sige med sandhed: Guds ord holder paa at miste sin magt over menneskenes sind. Det blir lidet hørt og lidet brugt.

Svordan det staar i Norge nu i saa maade er ikke saa godt at sige. Mange ting maa tages med naar det regnestykke skal gjøres op. Tilbagegang og fremgang gaar ogsaa ofte sammen, og meget er skjult for vore øine. Men det staar fast: skal bort folk bli et kristent folk mer end nu, saa maa det gaa frem, og ikke tilbage, i det at bruge Guds ord som mad for folksjælen, til ombendelse og syndernes forladelse; til levende tro og hellig jedsiftelse!

Du som læser dette, du staar da ialfald endnu under nogen indflydelse af Guds ord—tænk dig om: Har du ikke merket hvordan bare et lidet, læst ord fra bibelen, et Jesuord f. eks., kunde gjøre indtryk paa dig

iblandt og ha en underlig magt til at tale til samvittigheden? Saa det blev noget godt udaf det? Kanste det fik dig til at angre noget du havde gjort? Kanste drev det dig til at være god mod et menneske? Kanste fik du i en slik stund lyst til at bede til Gud? Og saa var det kanste endda bare et lidet ord du kom til at høre saadan rent tilfældig? Tænk om du hver dag kunde faa et slik ord? Svad kunde det ikke da bli ndaf dig!

Nu ved jeg godt, noget saa stort som det at faa Guds ord mer almindelig brugt iblandt os—Søndag og hverdag, i kirke og forsamlingshus og hjem og lønhammer,—det kommer ikke om nogen mennesker raaber ud at saa skulde det være. Det hjælper ikke heller at bruge sterke ord om folks ugudelighed. Inderst inde er det nok Guds egen sag. Det er noget som heder Guds time, og det enkelte menneskes time. Derfor taler ogsaa Jesus om den Helligaand, om himmelske kræfter, lige efter han har talt om det at vinde folkene for evangeliet. (Luk. 26: 49: Jeg sender over eder det som min Fader har lovet.)

Men Guds Mand vil ha redskaber i folket, Gud vil ha medarbeidere. Og nu spørger jeg: Tror du ikke det vilde hjælpe til større og bedre brug af ordet, om alle de i Norge som visste med sig selv: Guds ord kan jeg ikke undvære—om de allesammen aabent vilde være ved det, og la det komme frimodig frem i dagliglivet? Ud fra den store, eller lille, tdo de havde faat til Gud og til ordet, som noget der kunde hjælpe dem til at bli bedre og lykkeligere mennesker?

Om det paany blev rum til husandagt i alle de hjem hvor far eller mor kjendte med sig selv: Grunden burde ikke nogen dag gaa hen uden at vi havde for os noget af Guds ord herhjemme.

Det skal ikke saa meget til for at en kan kjende det slik. Svormegen leilighed kunde ikke da Guds Mand faa til at bringe et lidet Guds ord ind til et menneske—til mange unge f. eks. Jeg er sikker paa det vilde bety stor fremgang af kristendom i vort folk om husandagten igjen kunde komme til ere

iblandt os. Jeg skulde tro at ingenting vilde hjælpe kirkebesøget saa godt som netop det. Ikke disse lange, forstaaelsesløse husandagter, som baade maa og store blir saa hjertelig lei af. De er sikkert ogsaa meget fjeldne i vore dage. Men en fast, liden stund med en god bog—og helst lidt sang—til at samle alle i hjemmet, og løfte tanken en liden stund op mod den evige Gud. Slik stik lar noget at beth. Det er vidnesbyrd i det, og det er netop alt i dagliglivet som skal "helliges ved Guds ord og bøn." Slike stunder kan ogsaa hjælpe til at aabne synet for Søndagens herlighed, og gjøre sit til at kirken igjen kan komme til at staa paa et høit sted i det norske folks øine. Fordi der er noget godt og stort at saa der. Noget som det gik bud om fra de ældre til de yngre, som det pleier at gaa bud om det som gir kraft og lægedom mellem menneskene.

Blev det mange fler af slige bud mellem menneskene, levende bud om kristendommens glæde og herlighed, da vilde det ogsaa komme til at staa større respekt af mange ting vi har i vort land, ting vi har tat i arv fra fædrene, og som ofte blir lidet agtet, endda de ogsaa nu er til større velsignelse end mange forstaaar. Jeg tænker først og fremst paa den store ting, at vi endnu har undervisning i kristendommen rundt om i vore skoler, ogsaa i de fattigste og mest affidessliggende bygder. Gud gibe vi aldrig maatte komme til at undvære det. Men at de som arbeider med denne store gerning for Gud blandt vore barn, altid mere og bedre maatte saa være i sin gerning med ansvarfølelse, glæde og personlig tro; sa skulde det gaa mange bud til hjemmene ud fra vor skole om kristendommens herlighed. Om vor skole i længden skal saa beholde religionsundervisningen, vil sikkert mest hænge sammen med om denne undervisning kan saa det vidnesbyrd af mange, at den har at gjøre med ting som hjælper og støtter i livskampen. Da vil folket forstaa at de paa ingen maade har raad til at undvære den.

Og som det er med kristendomsundervisningen, saa er det ogsaa med andre ting vort

folk har tat over fra fædrene. J. eks., med den gamle hellige sedvane, at Guds ord skal bli hørt naar mennesker sætter bo for at begynde livet sammen, og naar vi igjen skal, ikke ind i kirken, men ud paa kirkegaarden og ned under græstøben. So flere bud som kommer til at gaa mellem menneskene om, at levende kristendom er det samme som kraft og trøst i liv og død, i troen paa ham, som døde og lever for os, des mer vil folket kjende at det er for os, des mer vil folket kjende at det er velsignelse i disse ting, og at det vilde beth det samme som at gjøre sig fattigere at saa Guds ord i slige stunder ud af folkelivet.

Gud la os prestes se det som noget meget stort, at vi endnu har saa mange saadanne leiligheder. Gud hjælpe os til at bringe selv mange saadanne levende bud om kristendommens og kristenlivets herlighed. Ud fra de straalet af den som er begyndt at lyse for os selv!
(Fortsættes.)

Galaterne 1: 15, 16.

I apostlernes gjerninger 9 ser vi, at Saulus var fiendskindet imod Jesu Kristi evangelium. Thi han holdt sig til farisæernes lære og tro, og var meget nidtjær for sine fædres lærdomme. Gal. 1: 4, og han havde sat sig det maal for sig, at han vilde stride for denne sin tro og lære af al sin magt og han gik til hyppstepresten og forlangte breve af ham for at han kunde have myndighed til at udføre denne sin gjerning; men vi ser, hvorledes det gik, da han kom nær Damaskus. Da blev han omfjernet af et lys, og han hørte en røst som sa til ham: Saul! Saul! hvorfor forfølgst du mig! Og i sin forfærdelse spurgte han, hvem er du, Herre? og fik til svar: Jeg er Jesus, som du forfølger. Og da blev det sagt ham, hvad han skulde gjøre. Og saa hedder det i Gal. 1: 15—16 om Paulus, at da han blev ombendt i Damaskus, saa fik han et kald fra den treenige Gud, at han skulde gaa ud og forkynde Jesus Kristi evangelium iblandt menneskene. Og det hedder i vers 16: Da raad-

førte jeg mig ikke med kjød og blod—men drog straks ud til hedningerne i Arabien. Ja, vi forstaa, hvad Guds vilje var med Paulus, at han skulde forkynde Guds evangelium—det glade budskab, at Jesus, Guds Søn havde fuldført forsoningsgjerningen og er gaaen til himmelen og havde sat sig hos Faderens højre haand, som Frelser og Forsoner og som Øppersteprest og Konge og som en hyrde for alle dem som kommer til ham og søger frelse i og hos ham og tror paa ham som en fuld frelser, og vil lade sig føre og lede af ham til sin sidste salige ende.—Ja, dette var Guds vilje med Paulus. Og dette er Guds vilje med enhver enkelt sjæl som Faderen faar drage til Jesus for at søge frelse i ham,—og om nogen kommer til mig, ham vil jeg ingenlunde støde ud, sa Jesus. Ja dette er Guds vilje med alle sine børn.

Ja, vi forstaa, at dette er den opgave som den kristne kirke har faat af Gud at vidne om denne frelse, og forkynde hans dyder som kaldte dem fra mørket til sit underfulde lys. Nu faar vi prøve os efter Guds ord, enhver enkelt af os. Vi som hører til den lutheriske kirke og har faat den opgave at protestere imod pabekirken. Har der været saadan enighed i den lutheriske kirke her i Amerika, at vi har staat som et modværge imod den katolske kirke? Nei, det kan vi ikke med god samvittighed sige. Vi har set hvorledes det har gaat. Man har reist ud i nye settementer, 3 a 4 forskjellige samfundsprester, og har begyndt at virke for Guds rige, og har begyndt at organisere hver sine smaa menigheder, og saa har disse prester maattet leve af indremissionskassen i længe tid, og der har disse prester holdt paa at prædike Guds ord paa en og samme dag—gaanske nær hverandre—og der har de staaet og holdt lange og kraftige bønner til Gud—taffet for frelsen og bedet Gud velsigne denne menighed og hvert medlem af samme, og saa har man faat hver sine tilhængere, og saa har man beraadet sig paa, at Gud bedkjender sig deres arbejde; men det har altfor meget kommet op i dagen, at prøve paa at

hindre sine tilhørere at gaa til de andres forsamlinger, men heller forsøge om man kunde drage andre til sit parti, og har villet lade folk faa vide vi er paa den rette vei, men de andre ikke, og saa har der blit mistanke og mistillid til hverandres samfund eller kirkeafdelinger, og det har haft en overmaade skadelig indflydelse paa den opvoksende slægt, som har for manges vedkommende faaet næsten ajsky for det kirkelige og har, desværre, næsten jagt farvel til kirken, men har gaaet hen og indviklet sig i hemmelige selskaber og mange ting som drager hjertet bort fra Gud, og saaledes har det gaaet i den lutheriske kirke her i Amerika i mange aar og kirkefolkets plan har været: vi vil have vort arbejde udbredt, og det har altfor meget kommet for dagen at denne partistrid har virket skadelig baade paa unge og ældre, og ikke mindst paa de unge, ja endog paa prester og lærere har det haft en lamnende virkning, thi der har opstaaet hovmodstanke over sin egen indbildte godhed og aandelige visdom, og har glemt at holde hverandre i ydmyghed høiere end sig selv, og lære af hverandre. Da raadførte jeg mig med kjød og blod, heder det. Ja vi forstaa at det blev en alvorssag for Paulus at begynde at virke for Guds riges fremme, og da kunde han ikke raadføre sig med kjødet eller den gamle Adam, men være Gud lydig.

Svis dette store spørgsmaal opstod hos os i den lutheriske kirke, hvorledes skal vi stifte os at Guds rige kan have bedst fremgang iblandt os, saa at den norske befolkning kan bevares for kirken og Guds rige her i Amerika? Svis dette blev lagt paa alles hjerter med evigheds betydning efter Guds ord, ja tror jeg, at baade partistriden og naadevalgstriden vilde komme til at forvinde mer og mer og det vilde gaa som det gik med de døde ben i dalen som begyndte at nærme sig til hverandre, naar de hørte Herrens ord. Esf. 37: 1—5. Ja, nu har der været talt og skrevet meget i de forskjellige kirkeblade om foreningsagen i mange aar, men endnu saa er der delte meninger om den ting. Kunde nu folk begynde at være mere i omgang med

hverandre paa kirkelige møder og opbyggelser, og præsterne kunde begynde at arbejde mere isammen og komme mere og mere i kjendskab med hverandre, saa tror jeg at det vilde have god virkning baade paa præster og menighedsfolk, og jeg tror det vilde bli som en Guds salvelse over folkene. Efter Guds ord saa er det Guds vilje at Guds folk skal have samfund med hverandre. Derfor vi vandre i lyset, ligesom han er i lyset, have vi samfund med hverandre og Jesu Kristi hans Søns blod renser os fra al synd. 1 Joh. 1: 7. Dette at have samfund med hverandre har vist ikke den betydning at Guds børn skal prøve paa at være samlet paa et sted i verden og vogte sig for at komme i berøring eller omgang med vantroende og ugudelige folk. Nei, Guds vilje har altid været, og er at de troende skal være i omgang med de vantroende, og være og vandre som lysfalter og budbærere om frelsen i Jesus. Og vi forstaar at dette betyder ikke bare i ord, men i livet og vandel, baade for den enkelte person og for et kirkefolk i det hele, saa sandt der menes noget med at fremme Jesu rige paa jorden. Naar vi betragter Jesu vandring iblandt folket i de tre sidste aar han var synlig paa jorden, saa ser vi at han var ikke tilbageholden med at være i berøring og omgang med syndere og vantroende folk. Derfor jagde de egenretsfærdige farisæere: Han gaar ind til syndere og æder med dem; og de var ond paa ham for dette. Og vi ser i Joh. 2: 6: Hvo der siger, at han bliver i Jesus, han er og skyldig til at vandre slig som han vandrede; til hans riges fremme. Ja, lad os nu prøve os for Guds ansigt som et lutherisk kirkefolk, om vi har vandret i saadan broderlig omgang indbyrdes, som Gud forlanger i sit ord. Nu er her mange som er komne til den sandhedens erkjendelse at der har ikke været den broderlige omgang i den som Guds ord forlanger, men endnu er der mange som siger: Det er bedst at det er som det har været. Hvorledes kan vi tro at Guds rige kan have bedst fremgang paa den maade som det har været? Det maa vel indrømmes at de fleste af de seks lutheriske kirkeaf-

delinger, har villet tage lægkræfterne i brug, men saa har det foregaaet paa den maade, at man har villet have dem paa hver sine arbeidsfelt, saa at missionsærerne har maattet holde sig indenom sine egne grændser, for at der ikke skal vækkes opsigst.

Ja, Gud som ser de lønlige hjertes tanker, han ser hvad som har ligget og ligger paa hjertebunden hos alle, ja ogsaa hos alle som vil være arbejdere i hans vingård. Kanste det har været erobringstanter som har for en del været drivkraften, saa at man har lagt stor vind paa at udbide hver sine partier, og saa har det gamle jeg villet være med i arbeidet, og saa har man tænkt, vi kan gjøre vingaardsarbejde, og man har ogsaa sagt: vi vil have bort arbejde udbredt. Blir det Gud som faar æren paa slig vis? Meget tvilsomt. Vi maa tilstaa, saamange som læser vore lutheriske kirkeblade, at der udgaar et klageraab over at den opvoksende slægt eller ungdommen, kommer mere og mere bort fra kirken; og der høres et stort spørgsmaal: Hvorledes skal vi saa ungdommen tilbage til kirken? Ja, godt var det om dette spørgsmaal kunde blive ret alvorlig iblandt os. Thi hvis den opvoksende slægt drages bort fra Gud, saa kan enhver bedømme resultatet—kirkens fald. Men nu ved vi at der er ting i den lutheriske kirke, som har været årsag til at der har blit flere partier, nemlig den kirkelige praksis, saafom messing og den i Norge brugelige præstekjole og krave, som de lavkirkelige ikke har kunnet gaa med paa, thi vi forstaar at disse ting bidrager ikke til at folk kommer til sandheds erkjendelse, som er at erkjende sin synd og søge frelse i Jesu blod. Thi dette er Guds riges fremgang at Jesus faar indtage hjerterne, forstaar vi. Vi har ikke læst at Jesus eller Luther eller S. N. Sauge anbefalet saadanne ting som kjole og krave og messing. Vi forstaar at i den nytestamentes tid saa er det ikke den synlige præstekjole som skal tages paa, men det er den usynlige, nemlig Jesu Kristi retfærdigheds klædning, som enhver maa være iført som skal være arbejder i Herrens vingård paa jorden. Vi forstaar at

det var denne, nemlig Jesu retfærdighed, som Paulus var bleven iført ved troen paa sine synders forladelse paa blodets regning, og i denne klædning var det at Paulus—efter sin omvendelse—reiste straks ud til hedningerne med det glade budskab, evangeliet, at den faldne menneskeslægt var forsonet med Gud. Thi Gud var i Kristus og forligte verden med sig selv, heder det. Ja, denne retfærdigheds klædning maatte ogsaa de andre apostler være iførte som skulde ud og forkynde Guds riges evangelium til sjæles frelse. Ja, vi kan ogsaa bruge et andet udtryk og sige: det er det samme som at være gjenfødt, thi det er kun det nye livet som Jesus har skabt i en sjæl som kan vidne om frelsen i Jesu blod. Og skal dette ske, saa maa det gamle menneske dødes og korsfæstes ved daglig omvendelse, som vi læser i vor hørelærdom. Thi det er ikke det gamle menneske som kan vidne om at der er kraft i Jesu blod, thi det har ikke fornummet nogen frelse og kraft af frelsen, men er altid en fiende af det nye livet og har det i sinde at dræbe det nye livet som er skabt af den Helligaand, men det gamle menneske vil ogsaa tage sig paa at være gudsfrygtig og øve sig haade i sang og andre ting som kan være Gud til et velbehageligt offer. Men vi læser i 1 Moselogs om Rain og Abel, at Gud saa ikke venlig til Rains offer, fordi det ikke kom fra hjertet. Men det heder, at Gud saa venlig til Abels offer fordi det kom fra hans hjerte.

Maatte Gud saa hjælpe os til at give ham hele vort hjerte, saa at Jesus kunde saa rense det til en bolig for sig, saa at han selv kunde saa gjøre gjerningen til sit riges fremme paa jorden. Fra en svag broder,

—Moses Flugedvam.

Den tungsinde kone.

En Kone, som var tilbøjelig til tungsinthed, kom under et meget heftigt anfald deraf paa den syndige tanke at ville tage sig selv af dage. Hun var aldeles bestemt paa at styrte sig i vandet; men førend hun forlod

huset, følte hun en indre drist til endnu en gang at gaa ud i kjøkkenet. Her fik hun øie paa et stykke papir, som var rebet ud af en bog og laa nu paa gulvet. Hun tog det op og læste, hvad der stod skrevet. Det var kun nogle faa linjer af en samtale mellem en bekymret sjæl og Jesus, de bedrøvedes trøster. Den første, nemlig sjælen, gjorde det spørgsmaal: "Hvorfor kommer saa megen nød og plage over mig?"—og svaret var: "Fordi jeg ikke ved gavnligere midler og vei for dig."—Som en guddommelig stemme tiltalte disse ord hendes sjæl hendes hjertes uto blev pløkket stille; hun opgav sin usalige beslutning og fattede en anden, den bedste, hun kunde fatte: ganske at overgive sig til ham, den Herre Jesus Kristus, som gjennem lidelser er indgaaet til herlighed for at føre sine til samme maal.

Ungdomsforbundet

Søndag 24de September.

(Ordsp. 1: 1—9.)

Skolerne i Luthers dage.

Bismanden har ogsaa fortaet nytten af undervisning. Han har pegt paa hvorledes den unge maa ta det, hvis han skal vente at kunne komme frem i verden. Det er ingen ting som har en saadan betydning for drist og virke, som det at ha kommet til troen. Og med frigjørelsen fra syndens bundethed frigjøres ebnerne og gaverne til nytte og gavn. Foran al kundskab og undervisning maa der være gudsfrygt, det er begyndelsen til kundskab. Den største, bedste og dygtigste lærer er Gud. Ingen kan undervise os om de store opgavers løsning som han. At sætte Gud og kristendommen tilside det er folkets mindgaaelige undergang. Næst efter Gud er det far og mor som er vore lærere. Hjemmet er barnets første skole. Ingen skole i verden kan ta hjemmets plads. Men hjemmene er ikke altid som de skal være, og ikke

jom Gud vil de skal være. Hvis far og mor i hjemmet er uombendte mennesker, da er hjemmet ikke som Gud vil og det er i bedste fald et meget mangelfuldt hjem. Den hjemlige atmosfære er fyret af et verdsligt tanke-sæt, og de unge fuger det i sig. Et kristent hjem derimod er en underlig god liden skole. Det er vel saadanne fædre og mødre, som har kristendom i sig, og vismanden siger børn skal høre. "Hør, min søn, paa din faders tilrettevisning og forlad ikke din morders lov." Ansvarer i opdragergjerningen maa ikke tages bort fra far og mor og lægges paa andre. Det er en stærk tendens til det i nutiden. Man vil lægge ansvaret paa staten og paa kirken. Hjemmet er først og fremst ansvarlig for "hvad slags unger det klækker."

Skolerne har ogsaa med dannelsen af karakterer at bestille. Det er derfor om at gøre at faa de faa gode som mulige, og der er endnu rum for forbedring. De elementære skoler i Luthers dage var væsentlig knyttet til klostrene, kirkerne og haandværkerlaug. Ethvert kloster havde sit skolelokale. Undervisningen var da foreffrevet af klostrene og kirken. En hel del af den bestod i at læse latin, lære at synge for gudstjenesterne, lidt undervisning i regning og skrivning. Ved siden af klosterskolerne var der endel private skoler. Disse blev en kilde i social fremmelse og ry alt eftersom personalet, lærerne var. Disse blev arnesteder for uddannelse i mange nyttige fag. I det syttende aarhundrede opstod i tyffland hvad man kaldte "Ridderakademi." Det var altsaa høiere skoler for børn i adelsstanden. Disse var da gjerne i hovedstaden for hver stat, saa studenterne kunde komme i berøring med det sociale liv i det adelige hof. Ved siden af disse skoler var universiteterne. Luther selv ivred for kristendoms undervisningen, baade i hjemmet og i skolerne. Han klagede over "det raa folk i landet." Uvidenhed og overtro var herskende i en forfærdelig grad. For at raade bod paa tilstanden skrev han sine katekismer. Om de forældre som ikke bryr sig om at lære børnene katekismen siger han:

"De forældre som ikke vil lære sine børn katekismen, dem skal man overlade til satan og den katolske kirke." Wick.

SUNDAY, SEPTEMBER 24.

The Schools of Luther's Day.

1. Scripture lesson: Prov. 1: 1-9.
2. Introductory. This is the season of the opening of schools, and our minds therefore directed towards them. Our topic is an historical one, leading us to investigate the character of the schools at the time of Luther and the conditions under which they labored. Procure church histories and works on the history of education from your pastor's library to find material for the discussion of this topic. Consult encyclopedias also.
3. Discuss the state of religious and intellectual enlightenment in the time of Luther.
4. Discuss the character, aims, methods, curricula, teachers, and results of the schools of that time.
5. Discuss Luther's contribution to progress in religious and secular education.
6. Make comparison between the schools of Luther's time and our own time.
7. Make appeal for better support of our present day church schools.

Note—In our last outline a serious typographical error occurs, a part of a word being omitted rendering the sense of the sentence contradictory. In the sixteenth line from the top in the first column on page 870, Budbæreren No. 37, read: "Without sincerity," instead of "with sincerity."

Missionsduen

Red Wing 13de Sept. 1916.

Af kassererens rapport, som kommer saa snart som revisionskomiteen har fuldført sit arbejde, faar man se at Missionsduen skylder kun \$100 paa det vakre Missionshjem i St. Anthony Park. Det var herligt om dette resterende beløb kunde betales dette aar. Og det skal nok bli for vi har varme missionsvenner i Gauges Synode. Og naar vi taler om missionsvenner, saa tror vi at Gamle-Hjemmet i Beresford maa staa først i rækken.

Det er ikke længe siden at en rigtig stor sum penge kom fra de gamle, og nylig kom et deligt jenge-teppe, som en af de gamle havde strikket. Og saa er der en som et par aar siden kom os ihu med et rigtig stort antal haandarbejde—sager, som blev solgte under synodemødet, og pengene, som blev et flækkeligt beløb, gik til Missionshjemmet, alt undtagen \$5, som hun begjærede at saa igjen saa at hun kunde gjøre nyt indkjøb til nye sager for missionen. Nu igjen faar vi høre fra hende at omendkjønt hun er jengeliggende vil hun labe præmier til dem som famler til Missionshjemmets gjæld. Sager skal der bli for alle. Store sager til dem som sender stort beløb og mindre sager til dem som sender mindre beløb. Pengene maa sendes til hende og hun vil kvittere i "Buddbærereren." Enhver maa ogsaa indvilge at hun tar ud af summen saa meget som tøiet og traaden i præmien koster saa at hun kan kjøbe nyt tøj og ny traad. Det herlige eksempel som hun sætter, og kjærlighed til Guds mission, det kan godt være en livslektie for enhver af os; og vi haaber at ret mange vil opmuntre hende med at sende ind hvad de formaar at samle til Missionshjemmet. Naar man læser følgende brev, som nylig kom til os, saa faar man et lidet indblik i den kjærlighed som raader i hendes hjerte og sind:

Kjære søster, Mrs. Stageberg! Naade og fred! Hjertelig tak for det brev som De har sendt mig. Det har baade styrket og opmuntret mig til at fortsætte saa længe, som Herren lader mig saa bruge mine hænder, men iblandt er jeg ganske daarlig og saa kvikner jeg op igjen, thi Herren staar ved roret og han styrer sikkert i havn og saa maa jeg bare spørge: Svormed skal jeg gjengjelde Herren alle hans velgjerninger mod mig? Ja hvad skal jeg svare og hvad skal jeg gjøre, o jeg blir saa liden og ubetydelig at jeg maa bare flaa mig for mit bryst og sige: Gud vær mig arme synders naadig for Jesu skyld. Ja jeg vil ikke skrive noget mere om mig selv denne gang, om hvorledes Herren har ført mig gennem tiden. Saa vil jeg takke Dem saa

inderlig for Deres forekommenhed mod mig og for at De vil hjælpe mig at gjøre mit tilbudd til missionsvenner bekendt ved at sætte det ind i "Buddbærereren," for dette sparer mig for at skrive til saa mange og naar jeg kommer tilfjort med præfangerne, saa faar vi underrette vennerne derom; men kjære skriv intet om mig.

Saa skal jeg hilse saa venligt fra alle paa hjemmet, og især fra hende, som har strikket tæppet. Hun driver nu paa med at strikke til hver dag og om hun blir nogenlunde og lever en stund saa kan hun kan faa endnu et tæppe færdigt, men hun er over 80 aar og ganske daarlig men en elstelig kristen og hun længter efter hjemmet deroppe.

Ja, lev nu saa inderlig vel og kom mig ihu i eders bønner. Saa hjertelig hilset fra en ringe søster i Herren.

—Mrs. M. N. Johnson,
Box 469, Beresford, S. Dak.

Og saa er der en anden sag, som er ijaandhed ogsaa en missionsag, som jeg ogsaa er bedt om at lægge eder paa hjerte. Nogle uger siden fik jeg anmodning om at komme ud til Minnesotas "Training School" for gutter, som ligger i udkanten af byen. Vi gik først til kapellet, hvor der var holdt eftermiddagsgudstjeneste, og saa kom paroleagenten med to smaagutter og sa:

"These are two little Norwegian boys and I can't say that they have a singe bad fault. They were committed to us as incorrigible but we soon found that they were not incorrigible but only dependent. Don't you think you could find a home for them among your people?"

Jeg lovede at prøve. Smaagutterne ere 9 og 11 aar gamle og vilde snart være god hjælp paa en farm. De er ikke just saa at sige vakre af udseende, men ere kvikke, har ærlige øine, og synes at være oplagt til at arbejde. Dog maa ingen ta dem til sig med bare dette for øie, men helst for hans skyld som regner os det til bedste, at ha gjort noget for, "en af disse mindste."

Med kjærlig hilsen.

—Susie W. Stageberg.

Kinamissionen

Affbedsfest.

Affbedsfest for missionærerne, Mr. og Mrs. C. W. Landahl, blev afholdt i Como Park, St. Paul, Søndag den 27de August.

Menighederne i St. Paul og Minneapolis enedes om at møde med de kjære Landahls for at give dem en opmuntning paa veien; de har været os til megen hygge den korte tid de har opholdt sig her hos os, vi vil savne dem meget; men skal have dem i kjær erindring. Vi samlede paa formiddag til sang og bøn, og lyttet til taler af pastor Edw. Johnson og pastor N. D. Peterson, og saa sang Emmanuel's menigheds kor. Dette møde afsluttedes med at optage en kollekt som en personlig gave til missionærerne.

Nu var det tid at faa noget for legemet. Bordene blev dækket og vi havde vist nok og ingen behøvede at forlade mødet, thi det var bestemt at vi skulde benytte hele dagen, men paa grund af at vi ikke kunde have fuld frihed til taler og sang paa eftermiddagen i den offentlige park, saa blev det bestemt at fortsætte vort møde ved Lyngblomstens Samlehus, der er beliggende kun nogle kvarter fra parken. Det er et udmerket bakkert sted, med en god tribune, hvor der var plads for hædergjæsterne og prestene. Der var ogsaa en hel del løse sæder, som man kunde flytte hid man ønskede, eftersom vinden blæste. Der var en hel skare samlet fra de to menigheder i St. Paul, menigheden i South St. Paul, fra de tre menigheder i Minneapolis, og fra Solør menighed ved Webster, Winn. Jeg tror alle som vilde fik anledning til at sidde og at de fleste med haab om at faa høre noget til gavt og nytte og de blev ikke skuffet, thi talerne var nok grebne af stundens alvor og basunen gav en tydelig lyd, saa vi har ingen undskyldning om vi ikke bereder os til strid. Her taler fik ti minutter; men missionærerne fik mindstkrænk tid til at give os et ord til affbed. Tiden var vel anvendt;

vi vil mindes affbeds festen og dem den især gjaldt.

Det er opmuntrende at være vidne til de troendes tillid til Gud. Naar Landahl sagde: "Om det er Guds vilje at vi skal gaa til havets bund og ikke naa til Kina, saa gjør det ikke nogen forskjel, thi da kommer vi rigtig hjem." Ankret maa være fastet og fæstet indenfor forhængene.

Ogsaa denne herlige dag fik vi som en naadedag, og nu var tiden kommen at vi maatte skilles, men først vilde vi sende vore kjære arbeidere i Kina, og de af kineserne som ved forsøts ord ere bundne for Herren, en broderhilsen. Det blev derfor enstemmigt besluttet at Landahls skulde bringe den frem.

De talere, som benyttede tiden, var pastor Lawrence, pastor Simle, dr. Telleen, dr. Morlie og hr. G. Eide, samt missionær Landahl og Mrs. Landahl. Pastor J. W. Carlson ledet møderne, og det kan uden overdrivelse siges, at han gjorde det udmærket. Ved afslutningen fik vi høre sang af et mandskor fra Østre Emmanuel's menighed.

Mange benyttet nu anledningen til personlig at sige farvel til dem, som denne uge rejser fra os til sit herlige kald. Vore bedste ønsker følger med dem.

—D. S. Dace.

Lech

Et affbedsord fra Landahl.

Kjære missionsvenner! Vi ber om undskyldning. Vi har modtaget mange venlige indbydelsér, baade gennem breve og ved aarsmødet i Red Wing, til at besøge menigheder i samfundet, og vi takker saa meget for det. Det skulde jo været en sand glæde for os ogsaa, dersom tiden havde tilladt os. Vor ferie synes os kort herhjemme. Men nu faar det alligevel være nok med ferie. Det er nu bevægelsestid for Kinas folk. Markertie staar hvide til høsten og høstfolkene maa benytte alle anledninger. Først arbejde, siden hvile. Naar vi anledning senere engang saa haaber jeg at vi vil saa besøge eder. Tak for al hygge og venlighed,

venner. Det var gjildt at faa træffe eder. Det er altid gjildt at møde dem, som har himlen til sit maal og som ser det store i Herrens gjerning paa jorden. Vi lever kun engang. Lad os forsøge at leve saa, at vi ikke angreer paa det fiden.

Nar da vel allesammen! Det er mange jeg skulde ha sendt svarbrev til; men I faar undskyldte og tilgi. Saa mødes vi altid ved naadens trone. Paa gjensyn,

—Randahl.

Pastor Oppegaard skriver blandt andet: "Afskedsstunden er nær og det føles saa underligt, da det vistnok er det sidste farvel, med eder, for mit vedkommende. Dog vi skilles med haab om gjensyn hos Gud, hvor intet farvel mere skal lyde, men velkomsthilsen og en evig lovsang."

Det var vakkert. Tak for det.

—Randahl.

Årlig rapport.

fra den Evangelisk-Lutherske Indremissionsforening i Minneapolis, 1915.

Naade og fred! Med hensyn til vort arbeides mangebidige karakter skrev engang en ven disse opmuntrende ord til mig: "Jo mere du tjener andre, jo rigere vil dit eget liv bli." Dette er visseelig sandt.

Na, hvor mange ser ikke tilbage paa et tomt liv—paa aar levet i tankeløshed. Sandelig, livet er bare da værdt noget naar vi har levet, ikke alene for os selv, men for andre. Et liv i luksus og stadig fornøielse gir hverken tilfredsstillelse eller sand lykke. Der kan neppe findes noget andet arbejde, som gir mere tilfredshed og en sterkere overbevisning om at en ikke har levet forgæves, end at ha viet sig til det kristelige barmhjertigheds- og godgjørneheds arbejde, eller som vi ønsker, at kalde det, til indremissionsarbeide.

Derjom vi tar et tilbageblik paa det fjundne aar, er det med taknemmelighed vi ser at vort arbejde i Minneapolis ikke stod stille, men snarere udbillet sig paa alle sider. Missionsarbeide i private hjem og hospitaler.

2182 sygebesøg blev gjort til personer og hospitaler, og 1369 besøg til private familier, enten for at besøge den syge eller for at finde ud forholdene og række en hjælpende haand baade legemlig og aandelig. Over 5,000 kirkeblade, kirkekalendere, bønnebøger og testamenter blev uddelt gratis. I mange tilfælde har frivillige fulgt med diakonissen for at synges eller spille for den syge. I juletiden sang et guttekor paa de forskjellige hospitaler og blev mødt med megen taknemmelighed. Vi takker herved disse frivillige arbeidere som faa venlig hjælp os med at bringe glæde til disse lidende mennesker.

Vi hjalp 29 personer til at faa fri medicinsk behandling og hospitalomsorg. Noen af disse har faat hjælp som ellers vilde ha kostet flere hundrede dollars. Vi er i taknemmeligheds gjeld til "The Concordia Society" fra det svenske hospital, en hel del læger, og til kvindeforeningen af det norske diakoniske hospital. Den sidstnævnte betalte omtrent \$200 for en patient i deres institution.

Dette aar havde vi vor julefest for de fattige paa Seven Corners Branch Library Hall. 216 barn og omtrent seksti familier fik klæder og madkurver, legetøi og sukkertøi. Et godt program blev udført. Vor formand gav en passende tale og vort guttekor underholdt med musikk. Ved siden heraf tog en hel del af vore ungdomsforeninger og enkelte medlemmer af vore menigheder sig af en hel del af vore familier og forsynte dem med julegaver. Flere hundrede gode stykker klæder blev ogsaa git til de fatige i aarets løb.

Tretti barn af forældre som ikke tilhørte nogen kirke blev døbt dette aar, og i flere tilfælde har vi været istand til at faa disse familier ind i en eller anden kirke, og børnene blir nu sendt til søndagsskole. I mange tilfælde hvor altermgang blev forrettet, eller i tilfælde af begravelser blev der os forundt at bringe evangeliets budskab til hjemmene og hjerterne af folk som er blit aldeles fremmedgjorte for kirken.

Med hensyn til redningsarbeidet kan vi

rapportere at vi har havt femten tilfælder. Vi kunde fortælle om interessante erfaringer, nogen af en sørgelig karakter, andre hvor læseren vilde glæde sig med os i de belsignede resultater opnaaet.

Med henblik til uflaskificerte diverse tilfælder kan vi sige at de adskiller sig meget fra hverandre, og sommetider kræver et eneste tilfælde dager af arbejde, ikke alene for en, men for flere personer. Vi havde 47 slige tilfælder. Et nobelt arbejde er arbeidet for hjemløse barn. Vi har været interesseret i 27. De fleste af disse blev adopteret af gode, private familier, efter at vi havde gjort en grundig undersøgelse. Vi fik ligeledes seks barn ind paa fire forskellige barnehjem.

Derfor du, min kjære læser, er saaledes stillet at du kan gi et lidet hjemløst barn et godt kristeligt hjem, saa skriv til vor forening, og vi vil med glæde hjælpe dig at faa et.

Bort arbejde i hjemmet.

I aaret 1915 har vi indskrevet 1168 personer, en forøgelse af 100 over det foregaaende aar. Disse personer har været der en kortere eller længere tid. Vi har nogen som har boet hos os i flere aar. Vi forsøger at gjøre stedet saa indbydende som mulig efter omstændighederne. Flere underholdninger blev git gratis, med udmerkede foredrag af fremstaaende mænd. Ved de fleste leiligheder blev musik tilveiebragt af ungdomme i vore lokale menigheder. Takkelsesfesten og julen blev helligholdt paa den almindelige maade. De ugentlige bibelklasseforedrag git af pastor C. S. Rockey er blit fortsat. Det er mig en glæde at udtrykke offentlig vor hjertelige tak og taknemmelighed til denne utværlige ven af bort arbejde.

I nøie forbindelse med hjemmets arbejde er arbejdskontoret. Tallet være den mestervrige ledelse af vor sekretær, kan dette departement rapportere en forøgelse af 50 procent over aaret 1914. 430 blev hjulpet til arbejde.

Gjennem dette kontor blir mange af disse piger forbundet til hjemmet for stedse, hvor de faar raad og hjælp paa mange maader. Mange af dem bringer sine sparepenger til

os, og vi ser til at de blir godt anbragt. I det forløbne aar blev ogsaa omtrent seksti ledige mænd hjulpet til stillinger.

The Lutheran Hospice er endnu hovedkvarteret for vor missionsvirksomhed, dette kun i kraft af omstændigheder. Det burde ikke være saa. The Hospice er et hjem for piger og reisende kvinder. Det siger sig selv at en sammenslutning af dette slag ikke er idealt. Forat arbeidet kan drives med held, burde hjemmet være et sted for sig, adskilt fra det andre missionsarbejde. Som det nu er, kommer alle slags folk did for at be om hjælp af en eller anden slags. Den plads vi har er ikke tilstrækkelig til at tjene disse to formaal. Personer maa ofte vente indtil de kan bli hørt, og maa sidde i den hvide gang. Dette skulde ikke være saaledes. Vi har ikke det nødvendige rum til at opbevare klæder til de fattige og ikke noget sted som egner sig til uddeling. Disse forhold vokter sig værre og værre fra aar til aar eftersom missionsarbeidet udbifles. Meget ofte kommer omflakkende, pengeløse piger og koner for at faa tag over hovedet, de sidste ofte med barn. I mange tilfælde kan vi ikke afflaa dem, og dog hører de ikke til hjemmet for unge kvinder. Man kan let se hvor stor trang der er til et nyt pigehjem. Vi skulder dette til bort folk i landdistrikterne, som kommer til vor by, ventende at finde et godt pigehjem, og vi maa gi dem hvad vi lover.

Bort "board" har netop tat dette op i behandling. Vi har forlængst følt trangen til det, men vi maatte betale gjalden paa vor gamle bygning først. Nu tvinger forholdene os, som ovenfor anført, til videre at udvide bort arbejde og med en god samvittighed kan vi komme frem for bort folk med det begjær, "Ejære, hjælp os til at faa et nyt pigehjem."

Maa Gud i rigt maal lade bort arbejde lykkes i fremtiden, ligesom han har vist os sin naade i den forbundne tid.

Eders i Herrens tjeneste,

—J. A. Schaffnit.

Kjære læser, kom ihu at vi arbejder for bort lands største og bedste interesser!

De unge kvinder er fremtidens mødre!
 Vor nations fremtid er afhængig af mødrenes karakter.

Vil du ikke hjælpe os at værne om de unge kvinder, mens de opholder sig i byen med dens mange farer og fristelser?

Hvis du har hjertelag for denne sag, vær af den godhed at sende dine gaver for det nye hjem til:

Lutheran Hospice, Home for Young Women, 828 6th Street South, Minneapolis, Minn.

Mils Larson,

som døde i Mayville, N. Dak., forleden vinter, var en af pionererne her i Traill county, en gammel abonnent paa Budbæreren og en tro ven af Gauges Synode. Jeg vil derfor med en kort beretning faa reise ham et minde i Budbæreren.

Mils Larson blev født den 13de April 1850 af forældrene Lars og Randi Døvik under gaarden Kalveland i Skjolds prestegjeld, Stabanger amt. Han kom til dette land i 1873 og havde sit tilholdssted i Fillmore county, Minn., de første aar. Vaaren 1878 flyttede han til Dakota og bosatte sig paa en homestead i Mayville township. Da Larsons hus var det rummeligste der i nabolaget paa den tid saa blev det ofte benyttet til samlingshus for de venner som kom tilsammen omkring Guds ord. Pastor B. Anderson, som paa den tid var missionsprest i Red River dalen besøgte dem. Og med hans bistand blev Trefoldigheds menighed, Roseville, stiftet i Larsons hus den 22de Mai 1882. Den 30te Mai 1884 blev han egtetviet til Julia Rendahl—en søster af pastor Rendahl. Deres egteskab blev betsignet med sønnen Lars Johan. Gustaven døde den 17de August 1895. Den 8de Januar 1897 indtraadte han i egteskab med sin svigersøster Sydnøsa Rendahl. Det blev ham heller ikke forundt at faa beholde hende saa lang tid. I de senere aar led Mrs. Larson meget af gigt og døde den 15de Marts 1910. I et par aars tid derefter boede han paa landet,

men saa solgte han sin farm og flyttede til Mayville, hvor han med sin søn boede og har de sidste aar tilhørt Gauges menighed der i byen.

Larson var i en række af aar formand for Trefoldigheds menighed og indehavde mange andre tillidshverv. Gjentagende gange var han delegat til synodens aarsmøder. Og hvor man satte ham eller sendte ham, saa udførte han sit hverv med kristelig trofasthed. Hans hus var et gæstfrit og kristeligt hjem. Hans interesse for Guds riges fremme kom frem ikke blot i ord, men i handling. Gud havde betsignet ham med timelig betsignelse og med rund haand bidrog han baade til menighed og samfund. Som før nævnt i Budbæreren saa betænkte han i sit testamente Gauges Synodes indremission og Gauges Synodes kinamission, hver med et tusinde dollars, samt Trefoldigheds menighed, Roseville, og Gauges menighed, Mayville, hver med fem hundrede dollars.

Forleden høst blev han angreben af nyresygdom, som gjorde at han døde Søndag aften den 6te Februar sidstleden, 65 aar, 9 maaneder og 23 dage gammel. Vi tør med frimodighed give ham det vidnesbyrd: Han har stridt den gode strid, fuldkommet løbet og bevaret troen. Gud til ære og pris!

Sørgegudstjeneste blev holdt i Mayville den 10de og jordfæstelsen fandt sted i Roseville den 11te Februar. Pastor J. E. Halvorson og undertegnede talte ved anledningen. Vennerne i menigheden var samlet for atter at ledsage en af menighedens ærbørdige stiftere til graven. Gud betsigne hans minde. Han overleves af sin søn, samt brødrene Bjørn og pastor Rnut Alevland, Mayville, Henry Alevland, Newman Grove, Neb., og søstrene Mrs. J. Roefne, Goodridge, og Mrs. K. Johnson, Whalan, Minn.

—D. J. Malkewick.

Den norske luth. lærerforenings aarsmøde.

Gud være takket og priset for det gode møde vi havde der i Minneapolis.

Vi lærere og andre med sig, en dybere

forslaelse af, at skal vor norff lutherfke kirke bestaa i de kommende dage, saa maa der bli en mere grundig ordning med vor religionsfcole. Barna maa faa lære om Jesus.

Det er vor lærerforenings store opgave at faa balt op interessen for en bedre organiseret religionsfcole. Ved mødet blev resolutioner vedtget, der gaar ud paa, at kirken bør overtage religionsfcolen. Foreningen vil, at naar det nye samfund organiseres, at det overtar fcolen, saabel religionsfcolen som de høiere fcoler, og ser til at faa denne sag af vor kirkes arbeide til at bli mere grundlæggende, ikke som nu, en bisag bare.

Mødet var vel besøgt baade af lærere, prester, profesforer og menighedsfolk. Alle var ivrige over sagens fremme, og en stor del beviste sin iver ved at ta del i diskution og forhandlingerne.

Foredragene var af det bedste slags, og de lærer havde mangan nyttig lærdom for os alle. Foredragsholberne var følgende: Prof. R. Løfensgaard, prof. J. L. Rydal, pastor Thorhven, prof. S. Strand, Carl Raugland, prof. Stageberg, prof. Ristad. Som dere alle kjender til, faa er disse mænd religionsfcolens tro forkjæmpere, og lærerforeningen skylder dem alle hjertelig tak for deres kraftige indlæg for sagens fremme.

Bethlehems menighed og dens prest C. R. Solberg samt Carl Raugland skyldes tak for deres store opofrelser for os under mødet. Gud lønner alle tro tjenere, og hans tjenere kan vi alle være. Kom og kjæmp for Herrens sag!

Foreningen tæller nu 107 medlemmer; det er en pen flok af Herrens arbejdere. Vi venter en enda større flok om en tid, og derfor beder vi alle norff lutherfke religionslærere og lærerinder, som med i foreningen. Medlemspengene er \$1. Send dit navn og adresse samt kontingenten til undertegnede, gjør det straks.

Tilslut vil jeg bede alle bedende sjæle: bed for vor forening og for religionsfcolens sag. Eders medarbeider i Herren,

—Marinus Sagen.

Tredie opraab.

Solvang den 12te August 1916.

Kjære broder, pastor C. C. Solter!

Guds naade og fred! Idag drifter jeg mig til at tage det store skridt og henvende mig paa nyt til Dem og hønfalde om deres hjertets medfølelse og sympati for min sørgelige omstændighed, som jeg ved tab paa grund af ildebrand, en nedbrudt helbred, og mange andre store uheld har rammet mig, der har bevirket, at jeg er mer end alvorliggen kommet i den største nød, der tiltrænger gode og barmhjertige brødres og søstres hjælp og støtte. De var mig kjære broder Solter til en overmaade stor hjælp og støtte ifjor ved at indsamle bidrag derborte til mig. Hvis hjælp indgav ny kraft og haab til at se Guds sag faa større udbredelse og fremgang blandt os. I dette aar har jeg atter blevet mødt med store tab og uheld, saa det trues med at jeg med familien gjøres husvilde, og de faa troende her har intet tilholdssted at samles til bøn og opbyggelser. Lensmanden, der kjender nøiagtig min stilling, har som De ser af vedlagte erklæring fremstilt min sag til gode menneffers hjælp og støtte. Han har ogsaa lovet mig at udsætte auktionen over eiendommen til omkring de første dage af Desember, for om muligt at jeg inden den tid kan ydes hjælp.

Kjære broder Solter! Jeg hønfalder herbed paa nyt, og appellerer til eders hjertes medfølelse, om at De endnu engang vil aabne noget spalterum i "Budbæreren" til et opraab om hjælp til mig, samt indtrængende henstille til prester og prædikanter derborte at optage indsamling til mig. Jeg er nu fuldt overbevist derom, at hvis De, broder, griber ind og taler sagen, saa vil ogsaa hjælp komme. Hurtigst mulig. Gud vor Fader trættes ikke at høre, og hønføre vort bønneraab som sker i Jesu navn. Og derfor tror jeg, broder Solter, ikke vil trættes af at gjøre godt for en i stor nød trængende broder. Det vil blive en stor dag med megen glæde, da Herren skal betale dem tusind fold tilbage, for hvad I har gjort for mig—den

Madison, Minn.

mindste af Guds naadesbarn. Dog siger Herren du har gjort alt mod og for ham. Din Løn er stor.

Det gjelder for mig at skaffe lidt over fem hundrede kroner for at greie mig ud af nøden. Hvis jeg har kunnet skaffet omkring 678 fr. har eiendommen været hjerget, og da har vi intet frygtet. Det vil sig ingen har taget den fra os.

Skulde De, broder, ikke ha hjerte for min bøn til at indtage i eders blad opraabet om hjælp til mig, haaber jeg De henstiller til en anden af Dem kjendt redaktør til optagelse. Gud velsigne eder og eders gerning til alt som foretages, i Jesu navn.

Kjærligen eders, i nød haardt prøvede Broder, —Paul Næss.

Solvang pr. Sandnessjøen, Selgeland, Norge.

Det bevidnes herved at ved ildebrand i April maaned 1911 nedbrændte hr. Paul Næss' stuebygning paa Solvang i Leiesfjord. Huset var uassurert, hvorhos da strøg med i branden redskaber og indbo af forskjelligt slags. Brandlidte blev paa grund af ildsvaaden en fattig mand, og har siden siddet i tunge kaar og har høvt svært vanskeligt for at klare sig. Dertil kommer at han paa grund af sygdom er arbeidsudygtig. Jeg vil henstille at gode menneffer yder ham støtte og hjælp til lindring af hans tunge kaar.

Sandnessjøen 11te Aug. 1916.

—D. Govland

Lendsmanden i Stamnes, Sandnessjøen.

Bog anmeldelse.

Abolutionen — Foredrag holdt under aarsmødet i Red Wing 19de Juni 1916, af M. D. Bee. Pris 10 cents. Trykt hos R. C. Holter Pub. Co. Sælges ogsaa af Sanges Synod Book Department, Red Wing, Minn.

Naar ovennævnte hefte er sendt en ikke-theolog til anmeldelse, skjønt emnet det behandler synes at falde endog fagmænd svært,

er vel grunden den at afhandlingen er helt igjennem populært anlagt. Det maatte den jo ogsaa nødvendigvis være for at svare til sin oprindelige hensigt. Naar den nu ogsaa foreligger i trykt form, har det sin store betydning at forfatteren med merkbar flid har høvt det store publikum for sig. Hvor han kunde have udtrykt sin mening i sammentrængt form, har han for at lette forståelsen givet forklaringer og i det hele ført udblikken sig at selv den mest uindviiede læser burde faa en grei forståelse af det behandlede emne. Abolutionen har jo for manges vedkommende inden Sanges Synode været det store spørgsmaal i forbindelse med Foreningsagen, og desuden er den utvilsomt den af vor kirkelige handlinger hvorom folk flest ved mindst. Nu har man her anledning til at forskaffe sig en grei og saglig udrødning af spørgsmaalet, eller gjerne rettere: spørgsmaalene, da afhandlingen ogsaa diskuterer skriftemalets og nadverdens forbindelse med abolutionen. Om man efter læsningen finder sig uenig med forfatteren, bliver naturligvis ens personlige sag; imidlertid er det sikkert at dersom man læser lige saa ubildet som forfatteren har skrevet, vil udbyttet blive betragteligt. Det kan jo let mærkes at forfatteren tager bestemt standpunkt; men det lader sig ogsaa se hvor omhyggeligt han har undersøgt sit tærræn, og da har man ubetinget ret til at tage standpunkt. Forhaabentlig vil pamfletten faa den udbredelse den vel fortjener.

En Glad Gut.—Edited for school use by J. N. Golvik, M. M. Augsburg Publishing House, 1916. Pris 50 cents. Kan bestilles hos Sanges Synod Book Department.

Hvem vilde have troet bare nogle faa aar tilbage at man inden et tiar skulde kunne faa sig tilsendt net udstyrede, vel redigerede "Norwegian classics," med notiser og ordlister, til brug for norforkundervisning i de offentlige skoler? Man var vel vant til at gaa med græske, latinske, tyske, franske og delvis ogsaa spanske mesterverker lagdes sig til rette for skoleundervisningen. Men norske!

Jo, nu har vi dem. Og de staar slet ikke tilbage for de andre heller, hverken hvad udstyr eller redaktion angaar. Det gjælder ikke mindst denne udgave af Bjørnsøns "En Glad Gut" ved professor Solvik. Udgiverne har gjort et vakkert stykke arbejde; men prisen er alligevel saa lav at den forhaabentlig faar almindelig udbredelse som skolebog.

Prof. Solvik har pænsynlig ofret meget skjønsmet arbejde paa sit forehavende. Bare det at faa retskrivningen byttet maa have taget tid, ja ontanke med, selv om han havde revolutionen fra 1907 at gaa efter. Vistnok var Bjørnsøns orthografi mere norst og meget nærmere danned tale, end de regler en er nødt til at bruge i den norst-amerikanske presse; men alligevel var det utvilsomt bryderi nok. Og saa det at oversætte Bjørnsøns mest eiendommelige idiomter og endelig at udarbejde en brugbar ordliste, det var heller ikke saa ligetil. Resultatet maa siges at være meget godt. Jeg formoder at nogle vil finde at hans oversættelse i somme tilfælde kunde have været heldigere; men jo mere en tænker over hvilke ord og vendinger burde sættes i fiedet, jo mere gaar det op for en at forfatterens gjerne er tjenligst under omstændighederne.

Med alt dette for øie er det at jeg gjerne vilde saa henpende norstlæreres og elevers opmærksomhed paa bogen. Men ikke bare deres, for de danner jo et meget faatalligt publikum. Her er en bog som forældre kan byde sine børn til øvelse i fædrenes sprog. Er der ord, helst færnorste ord, som gutten eller pigen ikke forstaar, giver ordlisten netop den hjælp som trænges. Der angives ogsaa toneslaget, saa man kan lære at undgaa den fædwise udtale som er saa almindelig hos dem der lærer norst som et fremmed sprog.

— Herman C. Sjørgensen.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt siiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og

formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sfer baade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saasnart vi kan.

Bestil Referatet hos:

Hauges Synod Book Department.

Fra Arbeidsmarken

Pastor D. W. Hanson har oplagt sit kald i Crookston, Minn., og har antaget kald som pastor Oerlunds eftermand i menighederne ved Frost, Minn.

Søndag den 27de August holdtes missionsfest i pastor A. S. Enevøns menighed ved Rio, Wis. Man havde møde baade formiddag og eftermiddag og baade det norste og det engelske sprog benyttedes. Som fremmed taler var pastor W. L. Nesvig fra Chicago tilstede. Offeret til missionen beløb sig til \$101.30, hvoraf fragaar \$10 i omkostninger, resten deles ligeligt mellem Hauges Synodes kinamission og indremission.

Nordre Minnesota kreds holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Lille Betania menighed, H. D. Johnsons kald, den 1ste, 2den og 3die November. Der vil ogsaa blive holdt en række samtalemøder i Greenbush den 15de til 17de November, pastor B. Olsons kald, i Wifing den 19de til 21de November, pastor Skogerboes kald, og i Broderheims den 22de til 24de November, pastor Hansons kald. Nærmere bekiendtgjørelser senere.—S. W. Johnson, sekretær.

Paa et andet sted i dette nummer er atter et opraab fra Paul Nafs i Norge. Vi har

sam man vil erindre to gange før forestaaet indsamling til den brandlidte broder og gjør det gjerne tredie gang ogsaa (uden mindste godtgjørelse om vi end har mere end nok at gjøre før.) Det er ikke godt at lufte øret og hjertet for en slig gribende bøn. Vilde bare dem, som vil og kan hjælpe denne familie lidt, gjøre det nogenlunde snart, saa vi slap at arbejde med det et halvt eller helt aar, var det meget bra for os og vist ogsaa bedst for modtageren. Denne gang vil man se at opraabet anbefales af lensmanden derborte.

—C. C. Holter.

Pastor N. Hjortaaes ved Sylvan Lake, Canada, fik bud fra to af sine menigheder, som ligger ganske mange mil fra hvor han bor, at han Søndag den 27de August skulde saa være hjemme, saa vilde de komme og saa kunde de ha møde, hvor han bor. Han modtog dette tilbud med tak. Menighedsfolket, baade fra de nævnte menigheder og fra Gull Lake, kom. Først havde de da gudstjeneste og efter den tog hr. P. S. Lowe ordet og forklarede hvorfor de kom. De ønskede at have et faadant stævne sammen hos sin prest og dernæst havde de lagt mærke til at den buggh, som han kjøbte for lidt over fire aar siden, var efter saamegen kjøring, ofte paa daarlige veie, omtrent udtjent. Han overrakte saa paa de forsamledes vegne presten en pengegave paa \$79, som hjælp til ny buggh. Kvinderne serverede en god middag. Eftermiddagen tilbragtes med samtaler, sang og musik. Pastoren udtalte sin dybtfølte taknemmelighed baade for det deilige besøg og for gaven og ønskede Herrens rige velsignelse over alle.

Bekjendtgjørelse.

Skandia menighed, pastor J. J. Skarpnefs' kald, indbyder Syd Dakota kreds til at afholde et kredsmøde der den 10de til 12te Oktober. Samtaleemne: Eph. 2. Tilreisende kommer til Centerville dagen før mødet.

—J. J. Skarpnefs,

—M. W. Roffesmoe.

Story City jødemissionsforening vil holde sit 22de aarsmøde i St. Pauli kirke, Omar Brennes kald, ved Stanhope, Ia., den 22de til 24de September. Pastor C. R. Solberg, Zionsforeningens formand, indleder samtaleemnet: Efej. 37: 21—28.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Bor Frelzers menighed ved Inwood, pastor D. A. Bergs kald, den 11te til 13de Oktober. Samtaleemne: Luk. 13: 23—30. Skjeds fra Inwood den 10de og 11te til kirken. —J. B. Langbak,

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening vil, paa indbydelse, afholde et samtalemøde i Westprairie menighed, pastor S. M. Solems kald, 4de til 6te Oktober. Dag G. R. Ry. til Lenox, anden station syd for Sioux Falls.

—J. B. Langbak,

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Den sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Zions menighed, Luverne, pastor Elias Pedersons kald, den 13de til 15de Oktober. Tema: Luk. 10: 23—37. —Andrew Johnson,

—Jacob S. Wik,

♦♦♦♦

Den sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Zions menighed, Adrian, pastor J. G. Hansons kald, den 29de og 30te September og 1ste Oktober. Tema: Mat. 25: 14—30.

—Andrew Johnson,

—Jacob S. Wik.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde følgende møde i Tre-foldigheds menighed, Thor, Ia., pastor Søbdes kald, fra 3die til 5te Oktober. Samtaleemnet bliver: Math. 11: 16—30. I pastor B. D. Wees kald, Slater, Ia., fra den 19de til 21de September. Samtaleemnet bliver: Rom. 3: 21—26. Prestes og lægfolk er hjertelig indbudt til disse møder.

—De A. Byro,

—R. D. Roe.

Zionsforeningen for Israel afholder et jødemissionsmøde i Thomson, Ia., Bethaniamenighed, pastor C. S. Salvorsons kald, 26de til 28de September. Mødet begynder Tirsdag kl. 10:30 form. ved prædiken ved pastor P. S. Stenerfson. Samtaleemnet er: Ez. 37: 21—28, og indledes af pastor C. R. Solberg. Prestes og menighedsfolk nær mødestedet indbydes til mødet.

—C. R. Solberg,
Zionsforeningens formand.

♦ ♦ ♦

Red Wing freds af Gauges Synode holder, om Gud vil, aarsmøde i St. Pauli menighed, Minneapolis, den 2den til 5te Oktober. Mødet begynder med aabningsprædiken af pastor J. J. Dahle, Mandag aften kl. 8. Ifølge sidste fredsmoders bestemmelse skal Tirsdags og Onsdags formiddag bruges til presokonferens. Programmet blir som følger:

Tirsdag—Kl. 9—10—Bibel time—Pastor Peder Ejostweit.

Kl. 10—11—Foredrag: Prestens selvopbyggelse—Pastor R. C. Holter.

Kl. 11—12—Foredrag: Det personlige element i forkyndelsen—Dr. G. M. Bruce.

Onsdag—Kl. 9—10—Foredrag—Prof. M. D. Wee.

Kl. 10—11—Foredrag: Det nord-amerikanske presistabs anledninger og forpligtelser—Dr. D. M. Norlie.

Kl. 11—12—Efterledes lokale menigheder kan bedst indrette sig i det vordende nye samfund—Pastor Th. Eggen.

Eftermiddag og aften benyttes til samtale over det opstillede emne: Mat. 24: 29—51. Pastor L. J. Mustad indleder. Alle som agter at komme til mødet fra udenbys gjør vel i at melde sit komme paa forhaand samt nævne hvilken jernbane og tog man kommer paa ellers blir det uanselig for modtagelseskomiteen at sørge for stoppested.

—E. Johnson, form.

1806 11th Ave. So.

♦ ♦ ♦

Ifølge indbydelse afholder, om Gud vil, nordlige Iowa indremissionsforening et tre

dages møde, 19de til 21de September, i Nazaret menighed, i byen Armstrong, Iowa, pastor Edw. Dueas kald. Samtaleemne: 1 Pet. 1: 13—25.

—C. J. Carlson.

—J. J. Hauan.

♦ ♦ ♦

Syd Dakota freds afholder et kristeligt samtalemøde i Newman Grove, Nebr., pastor G. D. Monas kald, den 27de til 29de Sept. Samtaleemne: Jer. 8: 20 og Esajas 4: 22. De besøgende tager af i Newman Grove.

—J. J. Skarpnefs.

—M. B. Loffesmoe.

♦ ♦ ♦

Fællesmødet for den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago freds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Aabningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Liller indleder. Missionsprædiken ved past. L. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Birkeland.

—M. L. Resvig.

—D. Shefveland.

♦ ♦ ♦

Roseni menighed, S. L. Jacobsons kald, indbyder Syd Dakota freds til at afholde aarsmøde i sin midte den 20de til 22de September. Samtaleemne: Rom. 8: 12—17. Skyds vil møde de tilreisende i Beresford dagen før mødets begyndelse.

—J. J. Skarpnefs.

—M. B. Loffesmoe.

♦ ♦ ♦

Zions menighed, Bolin, S. D., pastor L. L. Nervigs kald, indbyder til fredsmoder den 1ste til 3die Oktober, med grundstenslægnings og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemne: 1 Kor. 13. Skyds møder i Bolin dagen før mødet. Synodens formand vil bli tilstede og forrette ved høitidelighederne paa Søndag.

—J. J. Skarpnefs.

—M. B. Loffesmoe.

Den aarlige høstfest ved Betheshøjhemmene i Veresford, S. D., vil bli afholdt, om Gud vil, Søndag den 24de September.

Program.

Sang—Landstad no. 175.

Skriftlæsning og bøn—De C. Gorseth.

Sang—Landstad no. 19.

Festtale—Pastor B. N. Barstad.

Sang—Landstad no. 19: 6—7.

Middag.

Sang—af børnene.

Tale—Gon. Peter Norbeck.

Sang—børnene.

Korte taler af besøgende prester.

Sang—Landstad no. 26.

Alle er hjertelig velkomne til festen.—
Besøgende tager fine madkurve med.

—J. J. Skarpsnes.

—S. L. Jacobson, sekr.

Sang—børnene.

Tale—Pastor J. M. Duello.

Offer og subskription til børnehjemmet.

KVITTERINGER.

Jødemissionen:

I August: Fra past. Hauglands kald ved past P. S. Stenerson	\$20.85
Mrs. A. H. Erickson, past. Oppedahls kald, ved do.	15.00
Nils Habrim, James, S. Dak., ved do	5.00
C. E. Prestegaard, James, S. Dak., ved do.	3.00
Fra følgende i Langford, S. D.: Jul B Bøe \$5, Gilbert Gullickson \$3, Mrs. S. S. Bøe \$5, Jens Wickre \$5, Osmon Olson \$1, Torris Rame \$5, Ole B. Olsen \$2, ved do.	26.00
Fra past. Wicks kald, Madison, Minn., ved do: Offer \$25.25, Ole O. Jordahl, Andrew Anderson, J. B. Thornby, hver \$5	15.00
Mrs. Anne Jacobson \$10, Pearl Jacobson \$2, Erik T. Thoen \$1, Martin Bergeland \$1	54.25
E. K. Erickson, Story City, Ia., ved past. A. O. Oppegaard	200.00
I Juli: Offer i Hoff mgh., Minn., past. Oppedahl, ved past. P. S. Stenerson	24.66
Fra past. Oppedahls kald, ved do	1.50
Missionsvenner i Hauges Synode ved past. A. O. Oppegaard	198.00
Elroy, Wis., 31te Aug. 116.	

—Lars Lund.

Bedes erindret.

Penge til professorløn, synodaskassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistbirtfomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. M. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskolekursus, der er afpasset efter kanadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normalskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved vore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer, —J. R. Davit,

Camrose, Alta.

Nye Abonnenter faar "Buddbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind 50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60

Nr. 5.

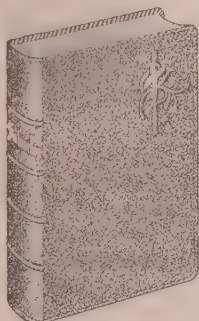

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsnit 90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind 1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøede Kanter, Guldsnit 2.50

Størrelse 4½x7½.

- Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futeral 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsnit og Futeral 3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skindbind med Futeral \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsnit 1.40

Skolebøger.

- Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin. \$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin. .25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin. .75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave. .10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave. .15
Katekisme: Engelsk10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave. .15
Forklaring: Sverdrups Forkortede15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk20
Forklaring: Laache15
Forklaring: Laache, Engelsk20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour25
Bibelhistorie: Norsk25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder45
Bibelhistorie: Engelsk25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder40

Mrs. Charles Vog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedstro. Chicago freds af Hauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøjet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøjes. Det er vel derfor at anbefale at man kjøber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstile, gamle testamente, i ny oversættelse.

- Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind \$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futeral 3.00

- Nr. 3.—I presset skindbind med guldsnit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futural 3.50
- Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futural, og med rigelig forgyldning paa siderne 4.50
- Bibelen i ny oversættelse.**
- Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøiede kanter, snittet rødt under guld 5.00
- Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chaprin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld 4.80
- Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.**
- Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
- Nr. 43.—I uegte Chaprin, mygt bind og guldsnit 1.50
- Nr. 45.—I Chaprin med ombøiede kanter og guldsnit 2.40
- Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chaprin bind med ombøiede kanter og snittet rødt under guld 3.35
- Nr. 53.—India papir, egte Chaprin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld, heftet med silke.... 4.80

Guds Verie Med et Gjenstridigt Folk

—af—

Pastor Th. Himle.

En hypperlig skildring af missionsarbeidet i Kina. Bogen gir et klart overblik over missionsens historie og især tilstanden under Boxeroprøret i 1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbunden og pent udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De allerede eier bogen. Husk at til denne pris er det kontant uden rabat. Portoen for forsendelse 10 cents. Alle missionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Bægtøren

i nyt oplag er netop udkommen paa Hauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faas hos

Hauges Synod Book Dept.,

BILLEDE AF

DR. MARTIN LUTHER.

I aarevis har der været spurgt efter et rigtigt godt billede af Luther, kopieret efter et af de bedste originaler, i mellemstørrelse og til en moderat pris. Vi har paa haand et saadant. Et meget vakkert fotografuere, kopieret efter det originale maleri af Lukas Cranach i 1535.

Dette billede burde findes i ethvert luthersk hjem. Vi ser saa mange slags billeder rundt

om i de lutherske hjem. Hvorfor ikke et vakkert billede af Luther, med de mange historiske minder, der er af saa stor betydning for den lutherske kirke? Billedets størrelse er 16x20 tommer og sælges til den meget rimelige pris af 50 cents.

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Budbæreren"

Referatet

udgives af Gauges norsk evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avertissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold. 1. Kristendom og folkeliv; 2. Gal. 1: 15-16; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Krimissionen; 6. Årlig rapport; 7. Nils Varjon; 8. Tredje optraad; 9. Boganmeldelse; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Betjendtgjævelser; 12. Kvitteringer.

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60. sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paatrævet at prisen sættes lidt høiere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forskaffe sig referatet desaaarsag vil undlade at købe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles, paa de tusinde købere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Sanitary Pocket Communion Set.

Made of Britannia, Quadruple Silver Plate.

Is Simple

Only four parts with two screw connections.

Is Small

Only 2x3 inches, and easily put into the pocket.

Is Sanitary

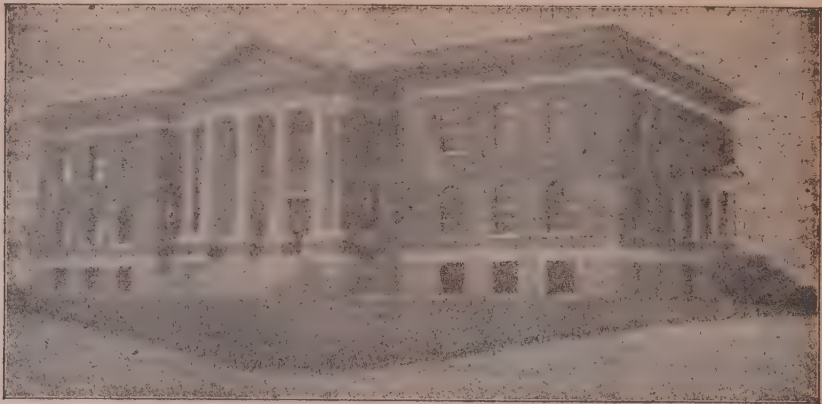
—Its Highest Merit—

A pocket communion set is constantly used for sick persons with contagious and other diseases, and if the set is enclosed in a leather or cloth-lined case, which cannot be boiled or disinfected, it becomes dangerous.

The "SANITARY" has a Metal Cover that can be boiled with the other three parts of the set. Price.....\$5.25

For Sale by

Hauges Synod Book Department,
Red Wing, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med barneapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sangle, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afflag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduerter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduerter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 39.

Lørdag den 23de September 1916.

48de Aarg.

Kristendom og folkeliv.

(Af fogneprest Bretteville Jensen.)

(Slutning.)

Folkelivet har jo mange sider. Men det meste faar at gjøre med en af disse to ting: Arbeidet og sambæret, som igjen hænger nær sammen. Sykkes det at faa disse to ting til at passe med kristendom, da er kristendommen ifærd med at bli det det skal for et folk: Surdeigen, som lidt efter lidt trænger gennem den hele deig.

Hvad er det som skal til for at vi kan ha lob til at sige at kristendommen er trængt ind i arbeidet?

Først og fremst dette: Gud maa faa være med ogsaa der (Kol. 3: 12). Han maa ikke bli borte for os. Men det blir Gud, naar det gaar folket som den rige bonde, Jesus taler om. Han hadde sikkert været en optat og strebsom far; han fik ogsaa se stor fremgang for sig i hus og gaard. Men han vidste ikke noget om det, at "al god gave kommer ovenfra" (Saf. 1: 17). Derfor vidste han heller ikke noget om, at over alle gode gaver, som Gud gir gennem arbeidet paa jorden, er det noget som hedder "den fuldkomne gave." Det som hænger sammen med hvad Gud i

Jesus kan bli for en menneskesjæl, Luk. 12: 17 flg.

Bort folk har haft stor fremgang af sit jordiske arbejde indtil denne dag. Paa land og i sø—i jordbrug og industri. Alle som har set udstillingen i 1914, ved noget om det. Overbættets flittige og dristige er vi vel ikke, vi norske. Og især er vi ikke overbættets nøjsomme og sparsommelige. Men ikke desto mindre, vi er dog ruffet ikke lidet langt. Maaatte vi kunne se hvem det er som har været med os og hjulpet os! faa vi ikke glemmer Gud og indbilder os at det er vor egen haand som har ført det frem altsammen!

Begynder et folk at tænke faa, da er det paa vei mod affristning, ja mod hedendom.

Og det er vel ikke tvil om, at der for en menneskealder og mer tilbage var større barnlig gudstro i Norge? Vi merker det hos mange gamle: Deres "tro" kan ha sine mangler; men de holdt gjerne fast paa det, at Gud var med i det altsammen. De lod ham mangel gang ikke faa førstepladsen,

Kristendom og folkeliv——

slig som han skulde ha den. Men han var med for dem alligevel.

Ogsaa i arbeidet og fremgangen.

Jeg husker en gammel lægdemand i min hjembygd,—hvor han blev harm naar folkene paa gaarden, de hungre, ikke omgiffes ærbødig med maden, men kunde faste en brødsfiive, s. eks. Det var Guds gaver!. Og saa havde han været med i krigen, og smagt barkebrødet, gamle Nils. Det gav noget at tænke paa! Den første artikel, om skabelsen og opholdelsen, styrelsen, betydede mere for dem end den gjør for os. Vi holder mangen gang paa at miste synet for at vort legems kræfter, al vor arbeidsevne, er af Gud ligesuldt som jorden vi dyrker, og kraften i fosserne som vi nytter ud saa ganske anderledes end før. At det nye tar ligesom pusten fra os; de mange tiltag og opfindelser paa jorden kan saa os til at glemme himmelen. Men da blir det ogsaa smaat med ansvarsfølelsen: Vi faar ikke nogen rigtig stor at staa til regnskab for! Det er noget af det største ved et folkeliv som er gjennemtrængt af kristendom, at det ved noget om ansvar og regnskab for det som blir gjort. Ansvar for Gud, og ikke bare for mennesker! Uden noget af denne ansvarsfølelse er det isandhed ikke let at leve og være menneske for et flygtigt jordens barn!

Saa Gud bli med, saa kan vi sige, som det staar i salmen: Vore hænders gerning fremme du for os, Sal. 90: 17. Da falder ikke folket saa let ned i materialisme. Materialisme betyr jo at leve livet for at ha det saa godt som mulig og nyde saa meget som mulig herne.

Og materialister kan vi bli baade rige og fattige.

For det hænger mer sammen med hvad vi gjerne vil saa ud af livet, end hvad vi ønsker at gramse til os. Men det eneste som for alvor kan frelse et folk fra materialisme, er gudstro og kristendom. Det gir noget større at leve for. Det lar os se paa arbeidet som noget mer end bare et middel til at

skaffe bedst mulig underhold og mest mulig nytelse.

Sligt livsryn kan aldrig gjøre et mennege rigtig lyffelig.

Men ogsaa da, naar det mer er arbeidet i sig selv, glæden ved det, og tanken paa alt som kan komme ud af det for folk efter os—ogsaa da gjælder Jesu ord: Menneftet lever ikke af brød alene! Gæller ikke af sit arbeide paa den maade at vi kan ha nok i det, men at se det i sammenheng med Gud, som en del af gudskivet.

At det forfærdelig alvorlige, som vi nu ser for os, kan vel ha en gerning af Gud at gjøre—netop til at lære os omiggen noget af dette: Menneftet lever sandelig ikke af brød alene! Det er ikke til at komme fra, at flegten nu har haardt nødig af kjende dette ganske anderledes sterkt og afgjort end vi nu ofte synes at forstaa det: Det som er lidet værdt og lidet varig, blir saa altfor ofte stort, ja det største for os. Og det virkelig store og varige er ofte smaat i vore øine.

Ellers gir kristendommen paa saa mange maader stort syn paa arbeidet.

Jesus var jo selv en arbeider. Ingen har arbeidet som han! Med sligt sind og sligt udbytte for Gud og mennesker! Kristendom siger om arbeidet, at Gud har sat os til det paa jorden. At han vil ha noget udrettet her, som han vilde ha Edens have dyrket og vogtet. Og at den som gjør sit jordiske arbeide i tanke ogsaa paa Gud, han tjener Gud med det, som Luther siger om tjenestepigens og husmoderens gerning.

Og som Jesus selv arbeidet med sine hænder, som Josef i Nazaret, saa gjør kristendommen ikke forskjæl paa folk og sætter ikke noget jordisk arbeide lavt. Men den taler om trofsheden, som lægger al sin evne i det vi blir sat til herne—om trofsheden og det Gud hengivne sind. Ja det Gud hengivne sind! Det er Jesu sindelag. Det søger ikke først og fremst sit eget, men "enhver den andens bedste."

Da er kristendommen blit surdeigen i folkelivet, naar det sind faar bli det sterkeste

—ikke gudløsheden og selvraadigheden og egenlytten.

Langt frem? Na ja, Gud bedre os. Og det du og jeg kan gjøre for denne ting, er kanske ikke saa meget. Men ett kan vi gjøre: Vi kan selv se slig paa vort arbejde! Da det fra Gud, holde fast paa den ting at Gud ser os, og bede om Guds hjælp til at være tro i vort jordiske arbejde der Gud har sat os, saa vi kan saa lov at tjene Gud og menneskene med det vi gjør. Paa den moade har vi ogsaa tjent os selv bedst; for netop da skal vort arbejde bli os til velsignelse.

Ogsaa om sambæret mellem menneskene gjælder det at Gud maa bli den, som faar mest at sige. Ellers passer det ikke med kristendom.

Hvad Gud vil, det hører vi af Jesus og det ser vi i Jesus. Som Jesus siger om sig selv, at han er en konge (Joh. 18: 33), saa kan vi ogsaa greit og stort sige, at "kristendom er bare en ting: At lystre Kristus." Jeg vil ogsaa gjerne føie til her hvad han lægger til som forment det slig (Johs. John-son): Vil vi det for fuldt alvor, saa paatar Kristus sig paa sin side at skaffe os Guds hjælp til det.

Det kan nok trænges at huske dette sidste. For det er sandt, at vil vi i vor maade at leve med hverandre paa gjøre alvor af det at lystre Kristus, da "betyr det i virkeligheden en saa radikal omstabelse af os, at Kristus kaldte det at fødes en gang til." Skal vort sambær her i Norge, i hjem og bygd og land, virkelig saa nogenlunde gi udtryk for det at vi lystre Kristus, da bruger vi nok ikke for store ord om vi taler om gjenfødselse. For da maa mange ting bli anderledes, fra grunden af!

Det er jo saa i sambæret mellem os mennesker at vi er egentlig alle store. Paa den maade at slig som vi er i os selv, saa tænker vi ogsaa mest af alt paa os selv.

Eller er det ikke saa?

Er det ikke det som gjør at det ofte blir saa meget ondt og saart i hjernene? Vi søger ikke enhver den andens, men netop omvendt: enhver sit eget bedste!

Skal det bli anderledes, saa maa noget af kristendommen komme med og begynde at arbejde inde i os, som furdeigen.

For en lykke det vilde være for samlivet i hjemmene om far og mor, som endnu rundt omkring i Norge, omtrent alle steder bringer sine barn frem til kristen daab—om de vilde huske paa, at dermed har de netop bedt om slig velsignelse fra Gud for sine barn! At de maatte saa være Guds barn, lære at lystre Kristus, og saa hans sind i sig, slig som de blev døbt til hans navn og merket med hans hellige kors! Det skulde ogsaa saa far og mor til at huske bedre paa sin egen daab—at ogsaa de er bestemt til noget større og bedre end at søge sit eget og mange gange kommer saa langt bort fra Gud—ja, baade fra Gud og mennesker!

I sambæret mellem menneskene klages der saa meget over, at de unge har glemt at lyde og være ærbødige.

Og det er vist altfor meget i det.

Barn og ungdom forstaar ofte daarligere at leve efter det fjerde bud nu end før.

Men mon det ikke ogsaa hænger sammen med at Gud saa meget holder paa at bli borte for barna der hjemme? Er det saa, da maa det ikke undre os om det blir daarligere med lydhigheden. For da bedrager vi jo vore barn for det bedste af det som skal hjælpe lydhigheden frem! Maatte Gud, saa vinde mange forældre blandt os, saa det kunde bli mange hjem, hvor Jesus sind og Jesu vilje fik præge og omstabe sambæret! Da passer sambæret i hjemmene med kristendom, naar vi der hjemme, smaa og store, vil gjøre alvor af at lystre Kristus! Da ordner det sig nok ogsaa mellem forældre og børn: for da er kjærligheden—og det ikke bare den naturlige kjærlighed—mied og gjør sin gerning. Da gaar ikke hver sin vei, men der blir fortrolighed mellem forældre og barn, med al den velsignelse som kan følge af det. Det blir intet fuldkomment samliv; men det blir der hjemme noget som vil det fuldkomme; og om barn forstaar at ogsaa far og mor kan gjøre det som er galt, saa ved de ogsaa noget om at de kan tale med sin Gud om den

ting—ja, at de maa tale med ham, med ham og med hverandre.

Ulykkelige barn som faar vokse op i hjem, hvor fambæret fører frem for dem det vi kan kalde "kristenlivets store kjendsgjerninger"—bønner, Lydigheden og Kjærligheden!

I saadanne hjem er det grobund for "alt som er sandt, alt som er ære værdt, alt som er retfærdig, alt som er rent, alt som er elskelig, alt som tales vel om" Jil. 4: 8.

Da barn og unge faa høre om og se, under fambæret det slags kristendom, som de kan ha forstaaelse for og respekt for ud fra sin alders eiendommelighed (1 Kor. 13: 11). Barn og unge er heller ikke i det religiøse ligedannede med gamle mennesker! Ogsaa deres religiøse liv vil ganske naturligt ta sin egen stikfelse efter ungdomstiden. Vær ikke ræd for det. Det er en selvfølge at kristne forældre søger at holde sine barn og unge borte fra alt som det er synd i—der de ikke kan være med uden at la være at lytstre Kristus." Det gjælder virkelig daarlig selskab mindst mod dette sidste trænger barn og ungdom forstandig og god hjælp i bore dage. For daarlige og urene hører kan gjøre lige-
saa meget ondt som daarlige og urene kamerater. Ser maa kristne forældre ikke være for rædde for at bruge sin myndighed, hvis de da har stelt sig sli med sine barn at de har noget at si over dem!

Men vær ikke for fort til ot mene at det er synd i de ting, som ungdommen gjerne vil ta sig til. Prøv heller at hjælpe dine barn og unge til en sikker dom ud fra sig selv og ud fra kjendskab til levende kristendom. Forstaaelsesløse kristne kan gjøre meget galt her, og ifræmme mange unge bort fra kristendom, kanffe for lange tider—ja for bestandig! Det er jo ofte saa, at det ikke er tingene i og for sig som er syndige; men alt kommer an paa maaden hvorpaa det gaar for sig. Læs om dette, hvad Paulus siger i det 14de kapitel af Romerbrevet.

Lukas 15: 25, 32 burde ogsaa gi os noget at betænke.

Uden tvil trænger mange af vort folk større frisynd ligeoverfor sine barn og unge,

—ikke til at la dem løbe med til hvadsomhelst! det er nok af forældre som junder mod Gud og sine barn paa den maade!—men til at la dem faa leve, i kristen aånd, et rigt og fuldt menneskeliv, saa de ikke kommer til at sætte levende kristendom i forbindelse med det glædeløse, som lidet passer for ungdommen. Sæller ikke med det udlevede og forældede, som ikke taaler at bli gaat efter i sømmene! La ungdommen kjende, at du har den glade og trygge tro til din frikendom, at al undersøgelse af den, ogsaa den videnskabelige, i virkeligheden bare vil hjælpe til at øge synet for kristendommens og kristenlivets herlighed. Men understreg fremfor alt det, i hvad du siger og gjør, at det mest af alt kommer an paa selv at bli fortrolig med Jesus Kristus (sef. Joh. 1: 40—Jesu ord: Kom og se!)

En kræftskade i vort folk synes de mange skilsmisser at bli. Hvad slags kristendom gir det barn og unge mennesker, naar de maa opleve slikt derhjemme at far og mor ikke kan holde ud sammen! Da blir det lidet af furdeigen i fambæret! Jeg tør ikke sige at det i alle tilfælde maa være absolut rigtig at fortsætte et familiv. Det tror jeg ikke det gaar an at holde paa ligeoverfor det som virkelig kan foreligge af nød og umuligheder i et hjem. Men ogsaa skilsmisse er det samme som stor nød og elendighed. So mindre et folk kjender det, des mindre magt har ogsaa kristendommen over folkelivet; for det betyr ikke at "lytstre Kristus." Kristus vil ikke ha det saaledes, og "fra begyndelsen af var det heller ikke saaledes," siger han (Math. 19: 8). Derfor kommer det ogsaa altid meget ondt sammen med det, at skilsmisser blir noget almindeligt i et folk—det gaar fremforalt ud over barna, som let mistroen paa de største og helligste ting, naar de maa se hvordan det kan gaa istykker mellem far og mor! Hvad kan de da stole paa? Hvad mod kan de selv faa til at møde livets kampe og vanskeligheder, naar de ser far og mor gi op, i det som det skulde ligge allernærmest for dem at holde ud med, sit eget familiv! Uden tvil kommer de fleste

ffilsmisser af det, at den ene eller den anden af egtesællerne, kanſke begge, paa ingen maade vil være egtesfolk for Gud. Savde de villet det, ſaa blev det ſtørſte for dem ogſaa i egteskabet dette, at gjøre Guds vilje. Ikke det at følge ſin egen lyſt i alle ting. De vilde vidſt noget om at livet i egteskab og hjem, ſammen med det jordiffe kalbsarbejde er Guds ſtørſte og nærmefte opdragelſesmidler med os menneſker. Og at det ſtørſte for et menneſke er at la fig opdrage af Gud, heni- mod det herlige maal: At "det gamle kan bli forbiganget og alſ bli nyt." Da vilde Gud ſelv, netop ud fra et trofaſt ſamliv i hjemmet, ha aabenbaret for dem noget af den ſtore hemmelighed: den, ſom miſter ſit liv ſkal vinde det,—at lyſten hænger meſt ſammen med det at bli noget for andre. Det er jo noget af det ſtørſte far og mor ſkal hjælpe ſine barn til at tro. Ud fra det de ſelv tror paa og gir vidneſhyrd i ſit liv!

Gud gi det maatte bli mer af kriſtendom- mens kraft ogſaa i ſaa maade blandt vort folk! Saa trofaſtheden maatte bli ſterk i hjemmene, ud fra en oprigtig og modig vilje til at leve ſom Gud vil derhjemme. Den far og mor, ſom førſt og fremſt vil være "egtesfolk for Gud," de holder nok ogſaa ud med den ting at være det for menneſker, ſom det ſtaar i ritualet!

Samlivet mellem menneſker lærer os at forſtaa hvad "gode naboer" har at bety— gode og onde! naboer og omgang. Ikke for ingenting taler Luther om ſligt i ſin forklar- ing af den fjerde bøn. Levende kriſtendom betyr magt til at ſkabe os om ogſaa i ſlige forhold. Og at det kan trænges, er ikke van- ſkelig at ſe! Saa alſfor meget i vor om- gang, vort ſelfkabs- og ſamfundsliv er endnu meſt ſom ubrudt land, naar vi tænker paa hvad ſom vil paſſe med det Jeſus vil. Ufri- ſtelig ſnak og ufriſtelig færde ſkal bort mellem menneſkene, raa og tom og nedbærdigende maade at glæde fig paa—drif og urent ſam- liv. Uendelig meget ſtaar her igjen at gjøre forat de gode magter, ſom kommer ſammen med levende kriſtendom ſkal bli ſtærkere i vort folkeliv, en uendelig ſtor og rig opgave

for alle dem, ſom tror paa Jeſu magt til at omſtabe hjerterne! Her trænges et ſtort og begeiſtret arbejdsſælſkab! Her trænges tro og her trænges bøn. Og afgjort ſyn for hvad ſom er godt og ondt, baade i det ene og det andet, ikke mindſt naar det gjælder drif og urent liv. Ogſaa "alvorlige menneſker" omkring i vort land ſer ofte paa ſligt ſom drif uden at ha den rigtige kriſtne maaleſtof for ſynd. Ikke mindſt være kvinder har væ- ret altfor lidet ſtreng i ſine krav om ædrue- lighed hos dem de ſlutter fig nær til, kanſke for livet. Skal vort ſamliv paſſe med kri- ſtendom, ſaa maa det komme et ganſke andet alvor ind i ſynet paa ſlige ting.

Mangſteds er det, Gud ſke lov, frem- gang. Afholdſbevægeliſens hiſtorie hos os er et opmuntrende ekſempel om det.

Men jeg frygter for at det ogſaa er frem- gang i meget ondt her, i et ſetſindigere ſyn paa hvad man tør gjøre f. eks. mod det ſjette bud?

Er det ſaa, at vort folk er iſcærd med at gaa tilbage her, i denne del af det moraliffe liv,—en høivigtig del!—ſaa viſer det at ny- delſeſhyge og utſilet egenvilje holder paa at ta den plads ſom levende kriſtendom ſkulde ha; og det ſlags furdeig har en forfærdelig magt til at gribe om fig i folkelivet! Kanſke ikke noget ſteds viſer det ſig bedre end her, naar det gjælder ſædelig renhed og urenhed, hvor vi menneſker er ſvage til at ſtaa imod, ja bare til det at ville for alvor hvad ſom er godt og rent! Det kommer ſørgelig ofte frem, hvordan urent liv kan gaa ſammen med en kultur, ſom ſynes at være langt frem- me i mange ting. For folkelykkens ſkyld er det paatrængende nødvendigt at gjøre alt ſom gjøres kan for at kjæmpe kriſtendommen frem til ſeier netop paa dette omraade af li- vet. Det blir en kamp mod nydelſeſhygen og urenheden, en kamp for Jeſus! Han ſom ikke la meget i de udbortes ting, og ſom ſa de bidunderlige ord, ſom har bud til enhver menneſkeſambittighed, ſom ikke alt er øde- lagt: Salige er de rene af hjertet! Math. 5: 8.

Vi kan ſom ofteſt glæde os over god og

ren luft i det Land som Gud har git os norſke. Mange fremmede kommer hid for at nyde godt af den. Gud gibe det ogſaa i ſaa maade kunde bli ren og god luft hos os, at alt urent og ſtygt, ſom forderver menneſkelivet og gjør det uduelig for Gud, blev trængt tilbage! Saa det blev trygt og godt for bore barn at vokſe op iblandt os. Gud ſkyrke alt arbeinde ſom vil dette!

Kriſtne menneſter ſkulde ikke være ſaa rædde, ſom de ofte er, for at ſige fra om det de tror og ved at Jeſus vil. Hør ud fra det de kjender han vil af dem! Det kunde gi hjælp og røgtød for mange. Vi er uden tvil altfor tauſe mangan gang ogſaa om det religiøſe, i vor omgang med hverandre. Og vi ſkader dermed haade os ſelv og andre. Skal kriſtendom ſaa magt i folkelivet, ſaa trænges det at de ſom den har begyndt at ſaa tag i, arbeider med klar bevidſthed og vilje paa at gjøre dens indflydelse ſtørre. Men da trænges det ogſaa ofte at det blir ſagt fra, haade om ondt og godt. Hvad vi trænger af mere "forſyndelſe" er kanſke meſt af denne art: Digefrem og mandig tale, ikke bare af præſter og andre "forſyndere," men af "almindelige menneſter" om, hvad de mener om kriſtendom og hvad de har i ſin kriſtendom. Ikke bare i kirker og paa møder—ſelv om vi ſavner ſaart netop det ſlags forſyndelſe ogſaa der, fra "læge" kriſtne, mænd og kvinder, ſom det ſtod reſpekt af—. Men ogſaa ude i dagliglivet, i omgangen menneſke og menneſke imellem!

Bor tid har reſpekt for alt ſom virkelig beſtyr kraft, det ſom har magt med ſig. Ord alene ſtaar det liden reſpekt af.

Og det er jo ſom det ſkal være.

Det var ikke ordene Jeſus tænkte paa, da han ſa om ſine diſciple at de ſkulde være ſalt og lys i verden (Math. 5). Mindſt af alt tænkte han paa de kraftløſe ord, de ſom kommer ſom et ſlags "vidneſbyrd" uden at gaa ſammen med den kraft, ſom vier ſig i et nyt og hellig "ſedſiſte." Skal vidneſbyrdet for Kriſtus ha udfigt til at lægge vort folk ind under Kriſtus, maa det derfor fremforalt bli klart, at vi ſelv vil være menneſter ſom

gjør alvor af det at høre vor vilje ind under Jeſu vilje! Stor ſkade er ſket ved det, at folk ſyntes—med mer og mindre ret: Diſſe ſom vil være kriſtne og bruger de ſtore ord, de er igrunden af ſamme ſtof ſom vi andre, naar det kommer til ſtykket! naar det gjælder deres egen fordel, deres egen ære! Kriſtne menneſter ſom ſkal ha udfigt til at ſaa gjort noget for Kriſtus, maa netop i ſit liv la det komme frem: Her er noget nyt! ſalſald noget ſom er ifærd med at bli nyt, født paany, efter hans billede ſom eſſet dem og gav ſig ſelv hen i døden for dem. Fra korſet vil han drage os til ſig, fra korſet vil han omſkabe os!

Vidneſbyrd af den art er det verden trænger over alt andet vidneſbyrd. For det taler om kraft og om noget nyt. Slikt livsvidneſbyrd ſtaar det reſpekt af, det har magt med ſig. Og det gir den eneſte trygge platform for ordene, at de kan ſaa udrette noget.

Tilſlut vil jeg ſi lidt om kriſtendom og politiſk. Med politiſk mener jeg alt ſom har at gjøre med landsſtyret—i byg og by og folk.

Det ſtaar ſaa for mig, at det meſt gjælder to ting her, for dem ſom vil at kriſtendom og politiſk ſkal komme til at paſſe ſammen. Førſt dette: Det er Kriſtus ſom maa ſaa magten ogſaa der. Vi maa komme til at "lyſtre" ham meget bedre end vi gjør, ellers paſſer de ikke ſammen. Vi har paa ingen maade lov at ta dette høieſte "ſamvær" blandt menneſkene, politiſken, ſom ſaar indflydelse over ſaa meget andet i bort ſamvær og bore livſkaar—vi har paa ingen maade lov at ta det bort og ſige: Jeſus kan ikke ha noget med det! Jeſus har jo ſelv lært os at bede: Komme dit rige—ſke din vilje her paa jorden, ſom den ſker i himmelen! Og han har ikke ſkaaret bort politiſken den gang han talte om furdeigen.

Men det Jeſus førſt og fremſt kræver af os i politiſken, det er dette: La henſynet til andre, la kjærligheden ſaa meſt at ſige ogſaa der! Saa ſker Guds vilje i politiſken. Jeg kan ikke komme næiere ind paa det vi kalder

det sociale spørgsmaal og socialt arbejde. Men det er ialfald sikkert, at det sociale spørgsmaal skulde være stort for alle kristne: for det er jo grunden bare en omskrivning af det gamle: Genhynet til næsten, især til dem som har det værst. Og Math. 25: 31 flg. maa gi mennesker som vil være kristne, noget at betænke i saa maade. Læs afsnittet igjennem og se om det er let at komme bort fra den klare mening af ordene!

Da blir det kjærlighed og hensyn til andre det først og fremst blir spørgsmaal efter i politiken. Genhyn til egen fordel,—privat fordel, bygdefordel, landsfordel mod andre land—det blir det altid nok af! Det gir sig af sig selv, i overbattes mængde, ud fra vor egen naturlige menneskeand. Til det trænges ingen "gjenfødelse". Men jeg tænker tiden nu har noget at lære os om at ogsaa vor saakaldte "kristne" politik trænger at bli født paany!

Men da er det klart—og med det kommer jeg til den anden ting jeg vilde nævne—da er det klart, at de som vil være kristne, og som vil at Kristus skal faa sin vilje frem paa jorden, ikke har lov at holde sig borte fra politiken. Især ikke med sin interesse. De maa skjønne det er noget stort det er tale om her. Og at de maa nytte hver leilighed til at faa en forandring i dette, at Jesus endnu faa altfor lidet faar sin vilje frem i politiken. Det er jo kjærlighed og vilje til selvfornegtelse det her inderst inde spørges om. Det er ikke tvil om det. Men hos hvilke mennesker kan vi vente at finde slikt som magt i deres liv, hvis det ikke blir hos de kristne? Saa det er aldeles nødvendigt at kristne mennesker tar til at interessere sig anderledes for politik end de har gjort før. De maa gjøre aandelig vagttjeneste! og vise at de ogsaa her vil gjøre alvor af den ting at Iystre Kristus under lovgivningsarbeidet og ellers i det offentlige liv, ud fra den store lov: La enhver jøge ikke sit eget, men den andens bedste. Det vigtigste af alt i arbeidet for Kristus blandt vort folk er dette, at det kan komme klart frem: Det er de kristne alvorlig om at gjøre at faa alt efter Jesu vilje—hos sig selv og

hos andre! Og skulde nogen kunne undgaa at "ta skade paa sin sjæl" ved at ha med politik at gjøre, saa burde det være de som vil vore kristne mennesker—.

Det er ikke et rent tilfælde at vi har faa lidet fædrelandsjalmer i vor salmebog. Det hænger uden tvil sammen med det, at de kristne gjennemgaaende har haft lidet syn for sammenhængen mellem kristendom og samfundsliv; og ofte lidet følelse for fædrelandet herne paa jorden. Det kan være meget som forklarer det. Men det er ikke som det skal være; og hvis vi ikke lærer omigjen her, kommer det til at gaa udover kristendommen i vort folk. Og saa paa den maade at man da kommer til at faa det indtryk, at de kristne mangler syn for de store opgaver som ligger for et folk herne paa jorden. Men det maa ikke kunne bli sagt med noget sijn af ret. For det vilde bety en stor mangel ved vor kristendom; de kristne vilde selv ta skade af det; komme til at se lidet langt, og skille sig for meget ud i smaafredser, som ikke blev det de skulde bli, og ikke sit den indflydelse de skulde ha indenfor vort folk. Det maa komme klart frem, at kristendom er noget som netop har overmaade meget at gjøre med ilbet og forholdene her paa jorden! Fordi livet og forholdene herne skal formes ud efter det Jesus Kristus vil ha frem!

Det kan hænde vi herne ikke rækker saa langt i denne store sag, at faa politik og kristendom til at passe bedre sammen. Men derfor har vi ikke lov at la være at beskynre os om det. Vi har at gjøre det vi kan, der Gud har sat os eller kommer til at sætte os. Indflydelse i det smaa kan vi alle faa i politiken. For det hænger mest sammen med hvordan vi selv lever med vore medmennesker.

Og vi vil ikke tabe troen. Med Jesus er det kommet store, hellige livskræfter ned til vor jord. Den aand er stærk som er med os, saasandt vi holder fast paa det, ikke bare at kalde os efter Kristi navn. Det er sandt det som staar i den gamle korsfarersang fra middelalderen:

"Mdrig viger, Altid siger Den som har
den Selligaand!"

Ungdomsforbundet

Søndag 1ste Oktober.

1 Kor. 10: 11—13; Math. 1: 13.

Fristelse.

Jesús har lært os at bede ikke bare om forladelse, men ogsaa om befrielse. Uægte kristne vil gjerne ha forladelse, men de vil vedbli at synde og leve i den. Sande kristne vil ha forladelse og kraft saa de slipper at synde med forjætt. De ber om kraft saa de ikke ledes udi fristelse. Vi maa gjøre forskjel paa fristelser og prøvelser. Fristelser er saadanne forhold, hvori en er udsat for at forføres og falde i synd. Genfigten med fristelsen er noget ondt. Prøvelser derimod er saadanne omstændigheder og forhold de kristne stedes udi for at lutres i troen, øges i Hærlighed, haab og hydmghed, saa de blir bedre kristne. Genfigten med prøvelserne er at bringe noget til gavn, noget godt.

Den indre kilde til fristelse er kjødet. "Kjødet er skrøbelig." "Kjødet" er den forærvende syndige natur. Det er dyret i mennesket. Syndens indre historie i et menneske er skildret af Jakob saadan: "Men hver fristes, idet han drages og loffes af sin egen lyst; derefter naar lusten har undfanget, føder den synd; men naar synden er bleven fuldmoden, føder den død." De onde drifter og lyster er lig det vulkaniske stof, der vil brude ud. Eller de kan lignedes med dyret, der ikke vil lade sig tæmme. Disse syndige impulser vil herse og regiere aanden. Derfor blir der kamp mellem aanden og kjødet hos de troende. Det er debat i sjælen. "Tankerne indbyrdes anklager og forsvare hverandre." Somme tanker siger ja til lusten, de kommer fra den kjødelige leir, andre tanker siger nei til lusten, de kommer fra den aandelige leir.

Vagtsomt de syndige lidenskaber og lyster staar igjen en ond aandsmagt og puster til disse med sin fortærende ild optændt af helvede. Det er mørkets magt med satan i spidsen. Han bruger enhver leilighed og "flyder" til tankerne som kommer fra lidenskaberne. Som skud kommer de for at bevæge en til at tale eller handle hurtig, uden tid til betænkning. Det er djævelens snit at lokke folk til hurtig at følge sin lyst.

Den letfindige verden forstaar ikke at den bruges i satans hænder som redskaber til at lokke, true og leve slet, for paa den maade at friste til synd.

Svordan skal vi bekjempe fristelserne?

Du maa være flittig til at bede. Naar de unge slutter at bede da mister de troen og dermed al modstands kraft mod fristelserne. Det er saa meget som drar og løfter paa de unge hjerter. Denne verden er saa gruelig fuld af letfindig moro og leg, at det er snart ikke raad at saa en skikkelig alvorstanke ind i folks hjerter. Du maa ogsaa være flittig til at bruge Guds ord, skal du gjøre regning paa at beseire fristelserne. De kristne fejrer fordi de har fejersmanden, Jesus, med sig. Naar de er færdig her skal de saa fejerskransen. —Wick.

Svorhen staar seiladsen?

Mel.: Det blir noget for barna i himlen, osv.

Svor staar seiladsen, ven,—

Sig, hvor styrer du hen?

Har du tænkt ret alvorligt derpaa?

Verdenshavet er stridt,

Mange skibbrud har lidt,

Andre maatte i dybet forgaa.

Kor: Hør, der raabes: "Ungdom,

Ind i havnen nu kom—

Ind i fredens og trygghedens havn!"

Did ei bølgerne naar,

Der indløbse du faar;

Rast kun anker i Frelserens navn.

O, hvad gjælder din færd,—

Er den seiladsen værd?

Sig, hvad tænker du dig at opnaa?
Er det ære og guld,
Og ei salighed huld—
Da vil du med din seilads forgaa!

Hør, der raabes fra hav—
Verdens synkende grav:
"At, o at, vi forgaar! vi forgaar!"
Selv de krusen har valgt,
Derfor gaar det dem galt;
Men de mange forstent det forstaar.

Hør da raabet—"vend om"—
I fra stranden og kom,—
Vend din kurs mens du endnu ser land;
Thi det mørkner alt mer—
Snart for storm du ei ser
Gjæsternes redningsbaad, lods eller strand!
—G. S. Malsbue.

Missionsbuen

"He who waters meadow lily
With the dew from out the skies;
He who feeds the flitting sparrow,
When in need for food it cries;
Never fails to help His children,
In all things both great and small;
For His ear is ever open
To their faintest far-off call. —G.

HER GIFT.

The minister's eyes swept with intense searching the apathetic faces of his stylish, wordly congregation. He had made an impassioned appeal for help in the support of a little mission church up among the mountains—a section where rough men and women knew scarcely anything of God and the religion of Christ. He had hoped to inspire the people with the spirit of giving, to make them feel that it was a sweet, blessed privilege and—he had failed. A sense of deep desolation crept over him.

"God help me," his lips murmured mutely. He could not see the bent figure of little crippled Maggie in the rear of the church—a figure that was trembling under the fire of his appeal.

"Lord Jesus," the little one was saying, brokenly, "I oin't got nothin' ter give. I want the people in the mountains to hear about my Savior, O Lord, I ain't got nothin' ter—"

What was it that made the child catch her breath as though a cold hand had taken hold of her heart? "Yes, you have, Maggie," whispered a voice from somewhere; "you've got your crutch, your beautiful crutch that was given ter you, and is worth a lot of shinin' dollars. You kin give up your best frien' what helps you to git into the park where the birds sing, and takes you to preachin' and makes your life happy."

"Oh, no, Lord," sobbed the child, choking and shivering. "Yes, yes, I will! He gave more'n that for me."

Blindly she extended the polished crutch and placed it in the hands of the deacon, who was taking up the scanty collection. For a moment the man was puzzled, then, comprehending her manner, he carried her crutch to the front of the church, and laid it on the table in front of the old pulpit. The minister stepped down from the platform and held up the crutch with trembling hands. The sublimity of the renunciation unnerved him so that he could not speak for a moment.

"Do you see it, my people," he faltered at last, "little crippled Maggie's crutch—all that she had to make life comfortable? She has given it to the Lord and you—"

There was a moment of silence. The people flushed and moved restlessly in their cushioned pews.

"Does anyone want to contribute to the mision cause the amount of money this crutch would bring, and give it back

to the child who is so helpless without it?" the minister asked gravely.

"Fifty dollars," came in husky tones from the banker.

"Twenty-five."

"One hundred."

And so the subscribing went on, until papers equivalent to six hundred dollars were lightly piled over the crutch on the table.

"Ah! you have found your hearts. Thank God! Let us receive the benediction," almost whispered the minister, as he suddenly extended his hands, which were trembling with emotion. Little Maggie, absorbed in the magnitude of her offering and the love that prompted it, comprehended nothing that had taken place. She had no thought for the future, of how she would reach her humble home, or of the days in which she would sit helpless in her chair, as she had once done. Christ had demanded her all, and she had given it with the blind faith of an Abraham. She understood no better when a woman's arm drew her into close embrace, and soft lips whispered in her ear, "Maggie, dear, your crutch has made six hundred dollars for the mission church among the mountains, and has gone back to stay with you again. Take it, little one."

Like a flash of light there came a consciousness that in some mysterious way her gift had been accepted of God and returned to her; and with a cry of joy she caught the beloved crutch to her lonely heart, then, smiling through her tears at the kind faces and reverential eyes, she hobbled out of the sanctuary.—*Selected.*

♦♦♦♦

Det ideale ved livet.

Jeg elfter det liv, er det stort eller smaat,
Som er ædelt og rent, har det kjærlighed blot,
Det fryder min sjæl og opvarmer mit sind,
At kjærlighed spore paa menneskefind.

Er det ei det store ved livet—det svære—
At elffe sin næste, bevare hans ære;

J handling at tjene faabel som med ord,
Dg løfte sin slegt fra det lave paa jord?

At løfte sig selv og sit folk fra alt syndigt,
Mod idealslivet ophøiet og høndigt;
Sig straalere fra solen, mikroben i vand
Dg luften udrenser og lyser om land.

Jeg elfter det liv som helt naturligt gror
Dg livsfrist udfoldes og vokser sig stor,
Sig træet ved kilben og lilje ved bæ,
Som blomster i have og roser paa høe.

Jeg elfter alt liv som er ædelt og godt,
Lad være hvor simpelt og ringe og smaat
J andre folks øine, men sandt lad det staa,
At kjærlighed ene kan hjerterne naa.

—Galvard J. Nalbue.

Dinamissionen

Nu glider det ud fra Amerikas kyst.

Victoria, B. C., Sept. 7, Kl. 10 aften.

Jeg maa faa sende en liden hilsen til,
Førend vi sætter ud tilhavs for alvor.

Om alt gaar vel med os, faa haaber vi
at være i Japan om 10—11 dage, sa det vil
nu bli tre uger før J faar høre noget fra os.

Herren er vor tilflugt paa reisen. Na,
om vi bare kunde forstaa hvor meget vi
trænger Gud! Vi trænger hans hjælp alle
tider—i stort og i smaat, paa hav og paa
land, i medgang og i modgang.

Saad baaden angaar—"Empress of
Asia", faa er det ingenting at klage over.
Men vi betaler med første klasses penge for
anden klasses "cabin" rum, og faa maa vi
betale noksaad drøi: frigsstat, og det synes
jeg ikke om. Jeg vilde helst slippe at betale
stat til den frygtelige europakrig. Men vi
maa vel være øvrigheden underdanig.

"Det sidste farvel tungt er sagt" og der-
for ønsker vi ikke at sige farvel—

Lad os mødes hos Herren—saa ring om-
kring naadestolen.

Atter tak for hyggeligt samvær. Herren
Iønne eder for hvad I gjør for missionen.

Engang skal I faa se det lønner sig.

Venligst, — Landahl.

♦♦♦♦

Ved affæden.

Vi er allerede saa langt som til Moose
Jaw, Saff., Can., paa vor reise til Kina.
Vi stanfer her nogle dage hos vor søn, som
bor her paa den store Moose Jaw stette. Ti-
den blev for knap til at skrive til "Budbæ-
rereren" før vi brød op hjemmefra, hvorfor
jeg nu sender en liden hilfen herifra til
"Budbæreren" læsere.

Vi har allerede gjort et lidet forsøg paa,
hvad det vil sige at forlade hjem og menighe-
der og tage ud paa en saa lang tur.

Tanken paa, at vi drager ud i vor faders
forretning har hjulpet meget til at beholde
frimodigheden under opbruddets brydninger.

Under overveilsen af dette kald, som
tvende gange er stillet til mig, har nok til-
høieligheden været meget stærk at svare, at
en anden maatte gaa, da jeg syntes at ingen
kunde ha flere hindringer end jeg. Imidler-
tid lyder det til mig: gaa og se til dine brø-
dre og søstre paa marken og de mange dyrt
igjenløste som ikke er af denne sti. Paa syn-
odens kald, med min families og menighe-
ders bifald, drager vi saa affted i Herrens
navn med det haab at vor ringe tjeneste maa
blive et lidet bidrag til Guds riges opbyg-
gelse og til nogen opmuntring for vorre med-
arbeidere paa marken. Vi beder, at Herren
vil vedtjende sig vor ringe tjeneste og lade
vor reise lykkes vel og føre os vel tilbage til
vort land igjen og i sin naade agte os vær-
dig at faa fortælle vore medarbeidere her-
hjemme om Herrens store gjerninger iblandt
hedningerne.

Seet ifra den fide agter vi det som en
herlig betrøelse fra Herren og fra det kristne
samfund, hvorfor vi herved i ydmyghed frem-
bærer vor tak! Til bestridelse af udgifterne
forbunden med reisen har jeg modtaget fra
kasfereren, pastor Oppegaard, samlet ved
prof. Bruce, \$847.34. Direkte sendt til

mig fra Betlehems menighed af mit kald
\$22.07, ved Ole Bratbold fra Imanuel's me-
nighed, Maddock, N. D., \$5.00, ved N. M.
Alfinge fra Clear Lake og Ellsworth menig-
hed, af mit forrige kald i Iowa, \$8.00, fra
L. E. Johanson, Frost, Minn., \$1, ved pastor
N. J. Lohre fra Kongsvinger menighed \$5,
og fra samme fra Trinity luth. menighed,
Grand Forks, N. D., \$5.

Det er en betydelig hjælp til bestridelse
af de noksaa store udgifter som denne reise
vil medføre alt iberegnet.

Mit eget kald har dog taget den største
andel. Vi siger alle et hjertelig tak baade
paa vore egne som paa sagens vegne.

Mit kald har tilstedet mig at reise og la-
der min familie hjemme faa drage min sam-
me løn mod at jeg selv bestrider udgifterne
for betjeningen under mit fravær.

Med embedsbrødrenes bekvillige hjælp,
dels fra bort eget samfund, dels fra de an-
dre lutheriske samfund er det nu ordnet saa,
at en af presterne vil prædike andenhver
Søndag i Riverside menighed i Dawson,
(ifølge kaldet skulde de ha to tredjedels be-
tjening). De andre to menigheder skal faa
tredje hver Søndag, som kaldet lyder. I ser
altsaa, at Riverside menighed i Dawson og
saa ofrer noget af den regelmæssige søndags-
prædiken. Jeg har fuld tillid til alle de
brødre, som har lovet at betjene mine menig-
heder under mit fravær, at de rettelig vil
uddele livets brød, ord og sakramente, til
menighedernes opbyggelse. Maa Herren i
sin naade rigelig velsigne vidnesbyrdet til
Guds ære og junderes frelse. Saa beder
jeg mine menigheder at de vil annamme
dem i Herren og bede for dem, at ordet maa
ha fremgang.

Siden jeg reiste hjemmefra har Herren
kaldt hjem til den evige hvile en af menig-
hedens ældste i Riverside menighed i Daw-
son, nemlig broder Ole Stenson. Han var
en elskelig broder og en forstandig og trofast
medarbejder i menigheden. Velsignet være
hans minde! Herren trøste de sørgende! Ved
hans bortgang led menigheden et stort tab,
da han med det af Gud betroede pund vilde

ha været en særskilt støtte for menigheden. Særlig ved mit fravær føler jeg hans bortgang som et stort tab; men det var saa Herrens vilje. Maa han i sin kjærlighed særlig berige de andre to ældste, som staar igjen, med sin naade til at tjene til menighedens vel baade i det ydre og det indre liv.

Ved siden af den understøttelse for mine reiseudgifter har jeg ogsaa modtaget til speciel uddeling paa marfen fra vor pigeforening i Riverside menighed i Dawson, ved Miss Elstad, kassierer, \$100; fra Edward A. Tronnes, Ulen, Minn. \$10; fra Mrs. J. Godnefield, Roland, Iowa, 75c; fra John J. Godnefield, Madcliffe, Iowa, \$10; fra Mrs. Lars Stattemoen, Dawson, Minn., \$15; fra Mrs. Hans Johnson, Dawson, Minn., \$5. Paa bedkommendes vegne siger jeg ogsaa disse givere tak! Vel fremme skal jeg efter bedste skjøn bære disse gaver frem efter ydernes ønske. Jeg er sikker paa, at de vil være en vellugt fra kristne venners haand.

Jeg har ogsaa modtaget en del breve, som jeg ikke fik tid til at besvare enkeltvis. Jeg siger bedkommende tak og beder om undskyldning for at svar er udeblevet. Jeg takker for de opmuntrende ord! En del var ogsaa i anledning af foreningsdagen. Jeg kan ikke indlade mig paa at skrive om den sag nu. Det vil vel heller ingen bente. Jeg skal bare sige til de bedkommende venner, som har skrevet til mig i anledning af den sag, at den anerkjendelse, som de tilskriver mig som deltager i foreningsdagens fremme, føler jeg mig uværdig til. Bistnok har jeg fra begyndelsen indtil nu forsøgt efter bedste evne at være med; men min ringe deltagelse kan jeg ikke tilskrive stor betydning. Det kan jeg med tryghed sige, at ingen egennyttige motiver har spillet nogen rolle for os i behandlingen af den sag. Ikke heller er jeg mig bevidst at have ofret noget af synodens livsprinciper, grundet paa Guds ord, paa grund af noget tryk fra andre sider. Høges Synode har været og er indtil nu for mig et kjært kirkeligt hjem, og under hele foreningsdagens gæng har jeg deltaget og gaat

med med Høges Synodes vel for øie saavel som den hele norske kirke i Amerika. Hvad jeg har sagt før vil jeg sige igjen: Jeg tror udfaldet er kommet efter Herrens egen vejledning. Derfor vi nu i ydmyghed vil lade os lede af Gud og ikke trodsigt holde paa noget "eget", saa har jeg den tro, at den norske kirkefolk vil høste stor velsignelse af resultatet og dermed ogsaa vi. Det er ikke ubetænkt vi har gaat frem som vi har gjort. Det mest saarende og tunge for mit bedkommende har været, at jeg dels har været gjenstand for fortrolige venners uvilje og mistillid paa grund af mit standpunkt i den sag. Men denne sag er blit større for mig end venners fortrolige vensteb. Som tiden har bragt vending i forholdet iblandt os til den sag, tror jeg den fremdeles vil bli os end mere til rette.

Til de venner som har skrevet til mig i anledning af frygt for enkelte mindre vanskeligheder vil jeg sige, at vi slet ikke maa gaa med i det nye samfund med den tanke, at vi skal bli fri for vanskeligheder og byrder. Det har vi kjæmpet med i Høges Synode, og de har ikke været i aftagende i de senere aar. Vanskeligheder og prøver vil vi saa i det nye samfund, maaske større og flere end vi har havt nogensinde. Derpaa skal vi være forberedt; men over alt dette skal vi se paa Kirkens store sag og især bort norske folks vel for tid og evighed. Vi holder os paa den gamle grund og paa det grundlag skal kirken staa under alle storme og trængsler, som skal møde den i tidens kampe mod mørkhedens magter.

Lad os derfor, kjære brødre og søstre, være ved godt mod og gaa trygt frem i Jesu navn og kaste alle vore forger paa Herren. Han har omsorg for os.

Saa vil jeg her ved sige alle Buddbærerenes læsere og dens redaktør farvel med haab til Herren, at vi skal endnu saa mødes igjen i den stridende kirke paa jorden. Nu vender jeg mit ansigt mod den store hedningeverden.

Jeg vil prøve at sætte min lid til Gud. Skal vor rejse blive til Guds ære og missionsens vel, saa maa det ske ved Guds naade

alene. Kjære venner i Herren, vi beder eder alle, store og smaa, beder for os, at hans naadige Haand maa være over os og hans naadige aasyn følge os paa al vor vei. Kom ogsaa vore kjære børn, som vi rejser ifra, ihu i eders bønner til Herren.

Herren være med eder alle!

Eders ringe medarbejder i Herren,

—C. J. Castbold.

Fra Red Wing Seminar.

Det var en ganske varm, tør sommer, og paa "haugen" var det tyst og stille. De fleste af lærerne var det meste af tiden borte baade fra hjem, skole og by. Alle studenter var ogsaa ude af "hjne." Ikke engang den veltjendte og kjære røst fra seminaristflokkens lod sig høre. Altsaa den tid paa aaret, naar det er rigtig "godt og varmt" har de fleste, som ellers pleier at være ved skolen, ferie. Men dette at have ferie, betyder ikke det samme som at de ikke gjør noget. So, de som orker og har anledning finder altid noget at bestille ogsaa i ferien.

Men nu er det varmeste af sommeren forbi, tørken er ogsaa slut, det er høstligt, mere regn og "løvsald" alt begyndt. Lærerne som har været borte en stund kommer tilbage, og studenter kommer fra alle kanter, gutter og—nei aa nei—piger ogsaa sender man hid til en kristelig, lutherisk læreanstalt, saa ogsaa de skal saa lidt med af "fædrenes" tro og bekjendelse! Men man maa jo vænne sig til saa meget nyt i vore dage paa alle omraader og saa faar det vel gaa an ogsaa dette, at døtrene, iallesald nogen, saa af dem, faar lidt skoleuddannelse ved "vore egne" læreanstalter. Er nu co-education en god ting, tænk om den da havde været indført for et fjerdedels aarhundrede siden, eller iallesald da den nye bygning blev opført, som altid har haft mere rum, hvad klasseværelser angaar, end nødvendigt for søgningen.

Den 12te September begyndte flokken at ringe igjen. Det er en saadan kjendt røst. Den siger ligesom: kom og læs, kom

og læs; kom og spis, kom og spis. Det blev nu bare indskrivning og ordning den første dag. Onsdag den 13de var egentlig skolens aabning. Kl. 9 formiddag samledes man i kapellet. Alle lærerne var tilstede, af hvilke to er nye, nemlig prof. S. C. C. Schmidt, som tager prof. Berghs plads som muftlærer, og Mrs. Amanda Anderson, som bliver preceptress. Pastor J. W. Carlsson fra St. Paul var tilstede og efter en sang af forsamlingen læste han et skriftaffsnit og ledet i bøn, hvorpaa han holdt en for anledningen passende tale til lærere og elever. Derpaa fulgte taler af bestyreren, prof. Schmidt, og prof. Brohough. Nu fik ungdomsflokkens gaa til de dem anviste klasseværelser for at prøve at tage det første skridt til visdom!—

Svor mange studenter her er, er ikke saa godt at sige. Ved aabningen var en ikke lidt forsamling, hvoraf ca. 25 var unge kvinder, men saa holder man paa at komme hver dag, saa udsigterne til en god søgning er noksaa lyse. Den mindste af de to logisbygninger er i sommerens løb repareret og oppudset til "dormitory" for pigerne.

Dette er "vor skole" med den skønneste beliggenhed, gode bygninger, et første classes fakultet. Sovebødet her er at bygge paa den gode gamle grundbald, som er Jesus Kristus. Send derfor eders sønner og døtre hid, I kjære menighedsfolk rundt i samfundet. Skoleuddannelse vil en mængde af vor ungdom ha, det er ikke tale om andet. Bryd eder ikke om omkostningerne. I kan neppe bruge eders penge til noget bedre end at anvende dem til at give eders børn en uddannelse ved en kristelig, lutherisk læreanstalt. I længden vil eders børn ha bedre af dette end en slump penge i arb.

Fra hymissionären.

Fr. pastor A. D. Oppegaard,

Madison, Minn.

Guds naade og fred!

"Jeg var nøgen, og I klædte mig; jeg var sult, og I saa til mig; jeg var i fængsel, og I kom til mig." Math. 25: 36.

Disse ord af Jesus maa give os sterke tilskyndelser til at gjøre mission blandt syge og fattige. Paa den store dag vil han spørge efter saadanne besøg som hans børn har gjort, medens de levet og virket i verden. Han ved og kjender saa godt, hvor mange der lider og strider hernede i verden med fatigdommens, sygdommens og ensomhedens nød og derfor trænger et kjærlighedens og trøstens ord, trænger en hjælpende haandsrækning paa nødens og sorgens dag.

Det er især i hymissionen at vi som troende kristne søger at komme dem til hjælp med Guds ords trøst og formaning, som vanskelig kan naaes gjennem det almindelige menighedsarbejde.

Fra sidste uge af Juni til September har regelmæssigt missionsarbejde været udført paa følgende steder: countyhospitalet og det dermed forbundne hospital for tæringshyge, byens tæringshospital, sindsygehospital i Dunning, St. Annas hospital, Tabita hospital med flere. Paa disse institutioner har jeg i de forløbne to maaneder øvet sjælesorg i 350 tilfælde. Hertil kommer 38 besøg i private familier, enten for at besøge den syge eller for at finde ud forholdene i det timelige. Alle disse besøg er forbundet med mange rejser og udgifter paa sporboguen. Jeg har holdt to gudstjenester for patienter i et kapel, døbt et barn, talt engang i det norske missionsstelt, og forrettet to gudstjenester for en anden prest.

Besøgene i hospitalerne kræver meget arbejde; thi at hymissionæren bare kommer og siger "god dag" til patienterne og gir dem et blad, det gavner svært lidt. Den syge trænger Guds ord til vejledning, formaning og trøst. Guds ord er lyset for alle dem som vandrer i mørket, det har lægedom for alle syge, det forkynder frelsen i Jesus Kristus, det giver trøst og fred, det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror. Under disse hospitals- og husbesøg kan en hymissionær saa rig anledning til at se livets mangehaande nød, den aandelige som den timelige, og høre saa mangt et raab fra ulykkelige og forgbetyngede mennesker, der

sukker efter trøst og lys og hjælp. Paa countyhospitalet fandt jeg blandt mange en ung mand som var syg i halsen og næsten maalløs. Han havde faat undervisning i kristendommens sandheder i Norge. Siden kom han ud i verdens jelskab og daarsskab. Han havde ikke fulgt sin fars og mors raad og formaning men lig andre gaat sine egne veie. Nu laa han der paa hospitalet syg og lidende, langt borte fra sit barndomshjem og borte fra sin barndoms Gud. Jeg talte med ham om Jesus, frelseren, den bedste ven i al nød, og bad for ham. Mange flere kunde nævnes, unge og gamle, alle lidende og besværede, alle behøver de Jesu lægedom og frelse. Gaar jeg saa til et andet hospital, saa er der hundreder og ater hundreder af menneskesjæle som behøver frelse og hjælp, trøst og lægedom, vejledning og sjælesorg. Alle har Jesus kjøbt med sit blod—skulde vi da ikke bringe dem frelsens budskab, et ord som dette: "Kommer hid til mig, alle, som arbejder og ere besværede, og jeg vil give eder hvile, eller: "Den som kommer til mig, vil jeg ingenlunde støde ud," eller: "Se det Guds Lam, som bærer verdens bynd." Guds ord alene formaar at forandre det naturlige menneskehjerte. Det er det eneste ord som bringer frelse til sjælen for baade tid og evighed.

Men til dette arbejde behøves gode traktater og nytestamenter til fri uddeling.

Maa Herren velsigne hymissionen og styrke min helbred i dette arbejde.

Chicago den 6te Sept. 1916.

—G. A. Olderr.

* * *

Ovenstaaende skrivelse fra pastor Olderr tillader jeg mig at indsende til optagelse i Budbæreren. Maa ske Gauges Synode vil vaagne fra sin dvale naar dennerne har læst samme. Der er tre ting som synes at være komne i glemmebogen vedrørende vore missioner: Hospitalvirksomheden i Chicago, evangelistvirksomheden og hymissionens jubelfond. Kan vi juble med en stor ubalance i jubelfondskassen? Kan vi drive hospitalmissionen i Chicago naar vi ikke

faar noget, hverken til missionærens Løn, eller noget til det, som nødvendig trænges til en saadan mission, ved siden af missionærens Løn?

Kjære venner! Hvorfor skal det være saa kummerfuldt, naar det gjælder Guds gerning paa jorden? Ethvert enkelt medlem af Gauges Synode er ansvarlig. Arbeideren skal have sin Løn i rette tid. Ved Gud om den Selligaands vejledning, gjør saa op dit regnskab med Gud, og se til om du kan møde ham med frimodighed, naar han kommer for at kræve regnskab af dig.

Broderligt, —A. D. Oppegaard,
missionskasserer.

Redegjørelse.

Efter pastor Breidabliks artikel: "Svorledes det gik til", i Budbæreren no. 35, finder vi medlemmer af Chicago Luth. Indremissionsforening at burde redegjøre for os.

Pastor S. M. Sanjon fra Chicago siger i sit brev til pastor Breidablik blandt andet: "De sidste to a tre gange du har været i Chicago har du arbejdet og holdt selskab med folk som er saa ude af harmoni med menighederne at de blev negtet brugen af vore kirker for sine møder."

Det var denne udtalelse om os, som vi ikke godt kan lade fare ubesvaret, hvorfor vi tillader os at komme med følgende forklaring:

Chicago Luth. Indremissionsforening, som pastor Breidablik paa indbydelse nogle gange har besøgt og virket iblandt, bestod da, paa en undtagelse, af medlemmer tilhørende de forskellige lutheriske menigheder i Chicago og de som han har arbejdet og holdt selskab med var aktive i kristelige gjoremaal. At kirkerne blev stengt for os, som pastor Sanjon siger, er for Trefoldigheds Kirkes vedkommende (pastor Sanjons kald) sandt.

Chicago Luth. Indremissionsforening besluttede at afholde en lægmandskonference den 18de—20de Mars og indbød alle andre lutheriske indremissionsforeninger her i landet at sende delegater til konferencen.

Denne konference tænkte vi at afholde i en af vore større kirker, fandt da at Trefoldigheds kirke havde den bedste beliggenhed for en sliig konference. Vi ansøgte derfor denne menighed om at saa benytte den i nævnte øiemed, denne begjæring blev, til vor store overraskelse, afflaaet paa grund af pastor Sanjons kraftige protest om ikke at overlade kirken til indremissionsforeningen, hans protest var efter vort syn ubegrundet.

Hvad angaar andre menigheder, er det uden vort vidende, at nogen beslutning er fattet om at stenge kirken for foreningen.

Hvad prof. Broen og pastor Breidabliks besøg og virksomhed i Chicago angaar var det særdeles velsignet for de kristne i det helle taget, og vi faar haabe ogsaa til vækkelse for de ufrelste.

Det var den gode gamle forkyndelse vi fik høre, og paa en forunderlig maade kjendtes sandheden af sangerens ord, "Det er godt at brødre bor tilsammen."

Afskedsfejsten som holdtes paa "den norske kafee" Mandag aften den 20de Mars var en fest som sent vil glemmes af dem som elsker de helliges samsund, hvad ogsaa delegater og andre tilreisende til lægmandskonferencen kan bevidne.

At dette og lignende "selskab" skulde bevirke at brødrene tabte tilliden til pastor Breidablik og at han paa grund heraf ikke blev valgt til Gauges Synodes evangelist, forstaar ikke vi.

Edward Sanjon, medlem af Trefoldigheds, S. S., formand i indremissionskf.

Olaf Tidje, medlem af Betlehems, D. F. K., sekretær i indremissionskf.

Lars Sanjon, diafon i Morelands menighed, D. F. K.

Hans Carlson, medlem af Gauges menighed, S. S.

R. Nilson, diafon i Gauges menighed, S. S.

Knud J. Skiple, medlem af Gauges menighed, S. S.

S. C. Sanjon, diafon i Gauges menighed, S. S.

Mils G. Jensen, diakon i Ebenezer menighed, D. F. og L. A.

Venligst, —Naf Fidje,
2738 W. North ave., Chicago, Ill.

Da ovennævnte redegjørelse var færdig at sendes til bladet, læser vi i no. 37 i dette blad en artikel af pastor Walsstead om samme sag, hvorfor vi vil faa lov til at fremkomme med nogle spørgsmaal:

Kan pastor Walsstead nævne en kirke i Chicago (Trefoldigheds undtagen) som har fattet beslutning om at lukke kirkerne for indremissionsforeningen?

I hvilken anledning har pastor Breidablik staaet foreningen bi med raad og vejledning?

Hvem er de dygtige og vel anerkjendte lægprædikanter inden Gauges Synode som ikke vil virke i denne forenings tjeneste?

(Ingen har negtet af dem foreningen har kaldt.

Naar ingen menighed (Trefoldigheds undtagen), saabidt os bekjendt, har paa lovlig menighedsmøde besluttet at stenge kirkerne for foreningen, hvorledes kan da De, pastor Walsstead, sige: "Menighederne nu klart og tydelig har sagt, vi gaar ikke med længere?" —Edward Hanson, form.

—Naf Fidje, sekr.

Røndolence.

Til søstrene Mrs. M. G. Hanson
og Mrs. A. A. Dahl.

Da det har behaget Herren i sin visdom at kalde hjem fra arbejde og strid til evig hvile og fred eders kjære egteskaller, saa vil "Missionsduen" efter vedtagen beslutning paa sit sidste aarsmøde herved tilkjendegive sin deltagelse og hjertelige sympati med eder i eders store sorg. Vi beder at Gud som har lovet at være de faderløses fader og ensers forsvær vil rigeligen trøste og hjælpe eder. "Rafter eders sorg paa Herren; thi han har omhu for eder." 1 Pet. 5: 7.

—Mrs. D. Anderson,

—Mrs. C. C. Solter,

Romite.

Fra Arbeidsmarken

Pastor J. D. Monsberg i Solliid, Montana, har afflaaet det til ham stillede kald fra menighederne ved Rasjon og Dexter, Minn.

Pastor G. J. Bergh, Ostrander, Minn., ligger haardt syg, naar dette skrives. Vædende venner, lad os komme den lidende broder og hans familie ihu i børe bønner til naadens Gud.

Pastor D. Andresen fra Ossian, Iowa, var en snarvending indom i Red Wing den 15de Sept. Han hilste paa sine sønner som bor der og en del andre venner samt gjorde lidt forretning i vor boghandel. Andresen kom lige fra et møde i en af pastor Dueas menigheder.

Nyt blad. — "Norst-Amerikaneren" er navnet paa et kvartalskrift udgivet af Martin Moeftad, Seattle, Wash. Et enkelt hefte koster 50 cents, en aargang \$1.50. Et hefte er paa 88 sider. Bladet har en mængde billeder og ophængninger, helst om norsterne, hvor de er og hvad de har gjort og gjør.

Beretning om det ekstraordinært synodemøde af synoden for den norsk ev. luth. kirke i Amerika afholdt i Minneapolis fra 18de til 24de Mai 1916 er udkommet. Det er en bog paa 337 sider. Den som er sendt "Budbæreren" er ogsaa indbunden, saa den kan faaes baade i omflag og indbunden. En sliq beretning fra et saapas vigtigt møde er af ikke lidet kirkehistorisk værd. Faaes hos Lutheran Publishing House, Decorah, Iowa.

Fra Gastvolds:—Bancouber, B. C., 6te Sept. 1916. Vi ankom hid igaar. Pastor Landahls ankom en og en halv time efter os. Der er meget bakfærdigt og interessant at faa se ved at fare over fjeldene nu. Det er dog en noksa farlig vej; men Herren bevaret os paa veien. Lovet være hans navn! Bort

tøi er allerede ombord paa Empress of Asia, og imorgen kl. 9 stiger vi ombord. Skibet ser elegant ud. Vor hilsen til Budbæreren's læsere og dens redaktør. Veder for os!—C. F. Castvold og hustru.

September 7:—I dag ser vi det sidste glimt af Amerika for denne gang. Imorgen, om Gud vil, saa er vi ude paa det dybe—med kursen mod vest—til det fjerntliggende Kina. Maatte nu Herren være med os baade paa reisen og i arbeidet, naar vi kommer frem.—Tak for sambæret og for alt det gode og gjil-
de vi fik. Vi vandrer tilbage med opfrisket mod og med fornøiede kræfter. Tak til alle som strøede roser paa vor vej. Deilig det er at mødes, naar ene man vandrer frem, En broder- og søsterskare Paa veien til samme hjem.—Landsahl's.

Befjendtgjørelse.

Skandia menighed, pastor J. J. Skarpnefs' kald, indbyder Syd Dakota freds til at afholde et fredsmøde der den 10de til 12te Oktober. Samtaleemne: Heb. 2. Tilreisende kommer til Centerville dagen før mødet.

—J. J. Skarpnefs,
—M. B. Loffesmoe.

♦♦♦♦

Story City jødemissionsforening vil holde sit 22de aarsmøde i St. Pauli kirke, Omar Brennes kald, ved Stanhope, Ia., den 22de til 24de September. Pastor C. R. Solberg, Bionsforeningens formand, indleder samtaleemnet: Ejes. 37: 21—28.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Bor Frelsers menighed ved Inwood, pastor D. M. Bergs kald, den 11te til 13de Oktober. Samtaleemne: Luk. 13: 23—30. Skjds fra Inwood den 10de og 11te til kirken.

—J. P. Langbaa,
—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening vil, paa indbudelse, afholde et samtalemøde i Westprairie menighed, pastor S. M. Solems

kald, 4de til 6te Oktober. Dag G. N. Ny. til Denox, anden station syd for Siour Falls.

—J. P. Langbaa,
—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Den jhdbesillige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Bions menighed, Luverne, pastor Elias Pedersens kald, den 13de til 15de Oktober. Tema: Luk. 10: 23—37.

—Andrew Johnson,
—Jacob S. Wik,

♦♦♦♦

Den jhdbesillige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Bions menighed, Adrian, pastor J. G. Hansons kald, den 29de og 30te September og 1ste Oktober. Tema: Mat. 25: 14—30.

—Andrew Johnson,
—Jacob S. Wik.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbudelse holde følgende møde i Tre-foldigheds menighed, Thor, Ia., pastor Svødes kald, fra 3die til 5te Oktober. Samtaleemnet bliver: Math. 11: 16—30. J pastor P. D. Wees kald, Slater, Ia., fra den 19de til 21de September. Samtaleemnet bliver: Rom. 3: 21—26. Prester og lægfolk er hjertelig indbudt til disse møder.

—Die A. Byro,
—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Syd Dakota freds afholder et kristeligt samtalemøde i Newman Grove, Nebr., pastor G. D. Monas kald, den 27de til 29de Sept. Samtaleemne: Jer. 8:20 og Esaias 45: 22. De besjgende tager af i Newman Grove.

—J. J. Skarpnefs,
—M. B. Loffesmoe.

♦♦♦♦

Bionsforeningen for Israel afholder et jødemissionsmøde i Thomson, Ia., Bethania menighed, pastor C. S. Galvorsons kald, 26de til 28de September. Mødet begynder Tirsdag kl. 10:30 form. ved prædiken ved pastor P. S. Stenersen. Samtaleemnet er: Ez. 37: 21—28, og indledes af pastor C.

R. Solberg. Prester og menighedsfolk nær mødestedet indbydes til mødet.

—C. R. Solberg,
Zionsforeningens formand.

♦ ♦ ♦

Fællesmødet for den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Aabningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. T. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Virkeland.

—M. L. Nesvig.

—D. Shefveland.

♦ ♦ ♦

Red Wing kreds af Gauges Synode holder, om Gud vil, aarsmøde i St. Pauli menighed, Minneapolis, den 2den til 5te Oktober. Mødet begynder med aabningsprædiken af pastor J. J. Dahle, Mandag aften kl. 8. Ifølge sidste kredsmoders bestemmelse skal Tirsdags og Onsdags formiddag bruges til prestekonferens. Programmet blir som følger:

Tirsdag—Kl. 9—10—Bibel time—Pastor Peder Rjostveit.

Kl. 10—11—Foredrag: Prestens selvopbyggelse—Pastor A. C. Solter.

Kl. 11—12—Foredrag: Det personlige element i forkyndelsen—Dr. G. M. Bruce.

Onsdag—Kl. 9—10—Foredrag—Prof. W. D. Bee.

Kl. 10—11—Foredrag: Det nord-amerikanske prestestabs anledninger og forpligtelser—Dr. D. M. Norlie.

Kl. 11—12—Svorledes lokale menigheder kan bedst indrette sig i det vordende nye samfund—Pastor Th. Eggen.

Eftermiddag og aften benyttes til samtale over det opstillede emne: Mat. 24: 29—51. Pastor T. J. Austad indleder. Alle som agter at komme til mødet fra udenbys gjør vel i at melde sit komme paa forhaand samt nævne hvilken jernbane og tog man

kommer paa ellers blir det banffeligt for modtagelseskomiteen at sørge for stoppested.

—C. Johnson, form.

1806 11th Ave. So.

♦ ♦ ♦

Zions menighed, Bolin, S. D., pastor L. L. Nervigs kald, indbyder til kredsmodet den 1ste til 3die Oktober, med grundstenslægning og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemne: 1 Kor. 13. Skids møder i Bolin dagen før mødet. Synodens formand vil bli tilstede og forrette ved høitidelighederne paa Søndag.

—J. J. Skarpnefs.

—M. B. Loffesmoen.

♦ ♦ ♦

Den aarlige høstfest ved Betheshøjhemmene i Beresford, S. D., vil bli afholdt, om Gud vil, Søndag den 24de September.

Program.

Sang—Landstad no. 175.

Skriftlæsning og bøn—De C. Gorfeth.

Sang—Landstad no. 19.

Tesittale—Pastor B. R. Barstad.

Sang—Landstad no. 19: 6—7.

Middag.

Sang—af hørnene.

Tale—Hon. Peter Norbeck.

Sang—hørnene.

Porte taler af besøgende prester.

Sang—Landstad no. 26.

Alle er hjertelig velkomne til festen.—
Besøgende tager fine madkurve med.

—J. J. Skarpnefs.

—C. L. Jacobson, sekr.

Sang—hørnene.

Tale—Pastor J. A. Duello.

Offer og subscription til børnehjemmet.

♦ ♦ ♦

Jødemissionsmøde.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Hanley Falls, Minn., pastor D. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkommende. Mødet begynder kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af pastor C. C. Solter. Senere under mødet vil

pastor G. J. Holman fra Chicago holde jødemissionsprædiken. Samtaleemnet blir 1 Mos. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegater til aarsmødet og bedes venligst om at gjøre brug af denne ret. Sigejaa bedes prester venligst om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og velsignet møde. Centralkomiteen sammenfalder ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendigt, vil hele den tredie dag bli anvendt til centralkomiteemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede. —C. R. Solberg, formand.
—S. G. Blegen, sekretær.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskolekursus, der er afpasset efter canadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normalsskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved bore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan gennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer, —S. R. Davie, Camrose, Alta.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være

saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

KVITTERINGER.

Indremissionen:

Lewis Larson, Madison, Minn., past.	
J. M. Wicks kald	\$ 3.00
Elims mgh. kvf., Irene, S. D., past.	
C. J. Olbergs kald	12.50
Immanuels mgh., Aspelund, Minn., past. N. Okerlund's kald	40.00
Roseni mgh. østre kvf., Beresford, S. D., past. S. L. Jacobsons kald.....	25.00
Singsaas mgh. pigef., past. J. J. Ekse's kald	40.00
En ubenævnt i Salems mgh., Roland, past. J. N. Sandvins kald	3.00
En ubenævnt, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	25.00
St. Peters mgh. kvf., Burbank, S. D., past. S. L. Jacobsons kald....	40.00
Ole Skillestad, Lodi, Wis., past. J. N. Walsteads kald	5.00
Mrs. Ole Heggstad, Lodi, Wis., past. J. N. Walsteads kald	5.00
P. P. Sagmoe, Singsaas mgh., past. J. J. Ekkes kald	10.00
T. J. Bogen, Singsaas mgh., past. J. J. Ekkes kald	5.00
J. F. Orvold, Canby, Minn., past. J. J. Ekkes kald	10.00
Hauges mgh. kvf., Decorah, past. Rasmussens kald	20.00
Tabor mgh., Platte S. D., past. M. B. Lokkesmoes kald	21.28
Clarissa mgh., Clarissa, Minn., past. M. L. Dahles kald	7.65
Anders Sjøseth, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
Immanuels mgh. kvf., Minnewaukon, N. D., past. O. H. Elstads kald....	35.00
Manger mgh., Bottineau, N. D., past. H. N. Bakkes kald	8.00
Frankes mgh., Geddes, S. D., past. I. S. Olsons kald,	44.75
Mrs. Otto Vinge, Madison, Minn., ved past. J. M. Wick	5.00
A. J. Loon, Mt. Vernon, S. D., past. A. M. Mannes kald	3.00
Sydlig Minnesota indremissionsf. ved B. Johnson	25.00
Hauges mgh. kvf., Cambridge, Minn. Clear Lake & Ellsworth mgh., past. Martin Norstads kald	17.55
Norwegian Grove kvf., Rothsay, Minn. past. U. D. Johnsons kald	15.00
Norwegian Grove pigef., Rothsay, Minn., past. U. D. Johnsons kald..	10.00
Hoff kvf., Sacred Heart, Minn., past. T. J. Oppedahls kald	50.00
E. K. Erickson, Story City, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	1,800.00
S. Hinseth, Irene, S. D., past. L. L. Nervigs kald, ved T. T. Carlson..	50.00

En ubenævnt, ved T. T. Carlson....	15.00
Alderdomshjemmets missionsf., Beresford, S. D.	18.00
Stiklestad mgh., Ft. Ransom, N. D., past. A. H. Bergers kald	20.00
Mrs. Anton Nelson, Bethel mgh., past. J. O. Ronsbergs kald	25.00
Bethel mgh. kvf., past. J. O. Ronsbergs kald	60.00
Mrs. John Skaalen, Boyd, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
Excelsior Ungdomsf., Franklin, Minn. past. Thomas Hansons kald	20.00
St. Pauli mgh., Lakefield, Minn., past. L. L. Nesvigs kald	23.00
Mrs. Karen Wigdahl, Burbank, S. D. Comfort mgh., Mora, Minn., past. past Simon E. Hansons kald	10.00
C. Danielson, Tuule, N. D., past. T. K. Jacobs kald	35.00
Knud Strand, Rothsay, Minn., past. U. D. Johnsons kald	100.00
Et medlem af Norwich mgh, Norwich, N. D., past. Th. J. Lunds kald	5.00
Paul Nelson, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
W. W. Qvam, Roland, Ia., past. J. N. Sandvns kald	5.00
T. A. Sorem, Roland, Ia.	1.00
Mrs. O. Johnson, Norway, Ia., past. J. N. Sandvns kald	5.00
Mrs. Arne Stemsrud, Dawson, Minn., ved past. J. M. Wick	1.00
Mrs. Ø. Hanson, Aspelund, Minn., past. N. Okerlunds kald	25.00
St. Peters mgh. kvf., Minnewaukon, N. D., past. O. H. Elstads kald ..	25.00
Zions mgh., Fergus Falls, Minn., past. J. M. Johnsons kald	49.91
	7.20

\$2,818.34

Før kvitteret for 1,286.65

\$4,104.99

Jødemissionen:

En ubenævnt i Salems mgh., Roland, Ia., past. Sandvns kald	\$ 3.00
Hauges mgh. kvf., Decorah, Ia., past. Rasmussens kald	20.00
Iver Svingen, Esmond, N. D., past. Edw. Hovlands kald	5.00
E. K. Erickson, Story City, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	200.00
Gurine Hodnefield, Roland, Ia., past. J. N. Sandvns kald	1.00

\$ 229.00

Før kvitteret for 230.69

\$ 459.69

Madagaskarmissionen:

North Prairie kvf., Trondhjems mgh., past. L. L. Nervigs kald	\$ 22.02
---	----------

Santhalmissionen:

North Prairie kvf., Trondhjems mgh. past. L. L. Nervigs kald	\$ 22.02
E. K. Erickson, Story City, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	200.00

\$ 222.02

Reiseudgifter for representant til Kina:

Bethesda mgh., Jewell, Ia., past. Martin Norstads kald, ved prof. G. M. Bruce	\$ 15.00
Før kvitteret for	43.22
	\$ 58.22

Til Hospitalmissionen i Chicago:

Bethania mgh., Gonvick, Minn., past. Ludvig Ellingsons kald	\$ 10.74
Ole L. Haaland, Clarkfield, Minn., past. C. J. Eastvolds kald	1.00
Emma Skor, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	5.00
C. C. Halvorson, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	5.00
L. Thompson, Red Wing, Minn., past. O. S. Melands kald	10.00
En ubenævnt, Fergus Falls, Minn....	1.00
En skolefest ved Holmes, Ia.	16.96
A. M. Anderson, Fergus Falls, Minn....	1.00
John Olson, Capron, Ill.	2.00

\$ 52.70

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Bedes erindret.

Penge til professørløn, synodetkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, Madison, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

240 Acre Farm for salg.

Min farm er beliggende i Pierce county, Town of Hartland, Ellsworth, Wis., 5 mil syd fra Ellsworth, en mil til Hauges kirke, en mil til engelsk kirke. 160 acres er opbrættet, resten er skov og havneland. Et godt 14 rumms hus og bajement. "Barn" 40 by 80. Sniffer at følge hele besætningen og alt maskineri. Vil give gode vilkaar, om handel kan ske snart. Sendend Dem til B. C. Myher, Route 1, Box 68, Ellsworth, Wis.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3 $\frac{3}{4}$ x5 $\frac{1}{4}$.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsmit90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsmit, mygt Bind 1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsmit, mygt Bind med Forsiringer, 1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøgede Kanter, Guldsmit 2.50

Størrelse 4 $\frac{1}{2}$ x7 $\frac{1}{2}$.

- Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futeral 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsmit og Futeral 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsmit og Futeral 3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skindbind med Futeral \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsmit 1.40

Skolebøger.

- Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin. \$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin. .25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin... .75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.... .10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.... .15
Katekisme: Engelsk10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.... .15
Forklaring: Sverdrups Forkortede15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk20
Forklaring: Laache15
Forklaring: Laache, Engelsk20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour .25
Bibelhistorie: Norsk25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder..... .45
Bibelhistorie: Engelsk25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder..... .40

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago freds af Hauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som uhyggelig læsning nu til 400-aarsjubilaet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gib den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøjet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøjes. Det er vel derfor at anbefale at man køber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstile, gamle testamente, i ny oversættelse.

- Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind \$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guldsmit og futeral 3.00

- Nr. 3.—I presset skindbind med guldsnit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futorial 3.50
- Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futorial, og med rigelig forgyldning paa siderne 4.50
- Bibelen i ny oversættelse.**
- Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøiede kanter, snittet rødt under guld 5.00
- Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chagrin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld 4.80
- Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.**
- Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
- Nr. 43.—I uegte Chagrin, mygt bind og guldsnit 1.50
- Nr. 45.—I Chagrin med ombøiede kanter og guldsnit 2.40
- Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chagrin bind med ombøiede kanter og snittet rødt under guld 3.35
- Nr. 53.—India papir, egte Chagrin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld, heftet med silke.... 4.80

Guds Veie Med et Gjenstridigt Folk
—af—
Pastor Th. Gimle.

En hypperlig ftilbring af missionsarbeidet i Kina. Bogen gir et klart overblik over missionens historie og især tilstanden under Begeroprøret i 1900 og de paafølgende aar.

Bogen er godt indbunden og pent udstyret og sælges nu til halv pris, nemlig \$.75, den oprindelige pris var nemlig \$1.50. De hjælper missionen ved at forskaffe Dem et eksemplar af denne bog. Send for at gi den til nogen af Deres venner ifald De allerede eier bogen. Husk at til denne pris er det kontant uden rabat. Porto'en for forsendelse 10 cents. Alle missionsvenner burde forskaffe sig denne bog.

Bøgetæren

i nyt oplag er netop udkommen paa Hauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Købes hos

Hauges Synod Book Dept.,

BILLEDE AF

DR. MARTIN LUTHER.

I aarevis har der været spurgt efter et rigtigt godt billede af Luther, kopieret efter et af de bedste originaler, i mellemstørrelse og til en moderat pris. Vi har paa haand et saadant. Et meget vakkert fotogravuere, kopieret efter det originale maleri af Lukas Cranach i 1535.

Dette billede burde findes i ethvert luthersk hjem. Vi ser saa mange slags billeder rundt

om i de lutherske hjem. Hvorfor ikke et vakkert billede af Luther, med de mange historiske minder, der er af saa stor betydning for den lutherske kirke? Billedets størrelse er 16x20 tommer og sælges til den meget rimelige pris af 50 cents.

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true; I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Budbæreren"

udgives af Hauges norske evangelisk lutherske Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tolvbaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avis-tissementer osv. sendes til Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold. 1. Kristendom og folketilv; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kina-missionen; 5. Fra Red Wing Seminar; 6. Fra hymnissionæren; 7. Medegjærelse; 8. Fra Arbeids-marten; 9. Beljendtgjærelser; 10. Kvitteringer.

Referatet

for Hauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa om trent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paatrævet at prisen sættes lidt høiere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forfatte sig referatet desaaarsag vil undlade at kjøbe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde kjøbere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende de foreningsfagen. Send ordres ind til

Hauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Sanitary Pocket Communion Set.

Made of Britannia, Quadruple Silver Plate.

Is Simple

Only four parts with two screw connections.

Is Small

Only 2x3 inches, and easily put into the pocket.

Is Sanitary

—Its Highest Merit—

A pocket communion set is constantly used for sick persons with contagious and other diseases, and if the set is enclosed in a leather or cloth-lined case, which cannot be boiled or disinfected, it becomes dangerous.

The "SANITARY" has a Metal Cover that can be boiled with the other three parts of the set. Price.....\$5.25

For Sale by

Hauges Synod Book Department,
Red Wing, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne flere og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,
910 College Avenue, Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1. Kor. 2: 2.

No. 40.

Lørdag den 30te September 1916.

48de Aarg.

Komme dit rige.

Af pastor L. J. Spande.

(Gjoldt i Eagle Grove, Ia., Søndag den 17de Sept. 1916.)

Dg se, du skal undfange og føde en søn, og du skal kalde hans navn Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Sjæstes Søn, og Gud Herren skal give ham Davids hans Faders trone. Og han skal være en konge over Jakobs hus evindeligt, og der skal ikke være ende paa hans kongerige. Luk. 1: 31—33.

Jesus har lært os denne bøn, og vi gjen-
tar den hver dag. Vi ber om at Guds rige
maa komme til os, og det sker da naar Gud
gør det ved sin Helligaand, at vi haade tror
Guds ord og lever et helligt og gudeligt liv.

I Guds rige er Jesus konge, derfor kom
han til verden. Ved sin død gjorde han det
mulig at oprette et naaderige her paa jorden.
Du skal kalde ham Jesus. Og saa mange
som i bødferdig tro vender sig til ham, tar
han imod, og indlemmer i sit naaderige.
Han frelser dem. Frelser dem ifra syndens
skyld og ifra syndens herredømme.

Dette tror vi, og vi saamange som kom
til ham, fryder os i hans naaderige. Og
gladelig forkynder vi det naadens budskab i

forvisning om at saamange, som vil ta imod
det, vil han give ret til at bli Guds børn.

Dette rige, svagt som det synes i den en-
kelte og i sin fremtræden i verden, skal dog
altid staa. De onde magter skal ikke saa
overhaand over det. Vi skal fejre ved vor
Konge. Han skal intet miste af det som er
givet ham; men frelst føre dem til faderhu-
set, herlighedens rige.

Naar vi ber denne Herrens bøn, tænker
vi paa naadens riges udbredelse paa jorden,
oprettelsen af det i menneskenes hjerter.
Men vi tænker ogsaa paa herlighedens rige,
hvor de udvalgte evig skal regjere med sin
konge. Det siges i vor tekst at Jesus skal
være konge evindeligt, og han har selv sagt at
de, som følger ham her, skal i gjenfødselen,
det er i gjenoprettelsen, regjere med ham.

Da Jesus lærte sine disciple denne bøn,
vidste de ikke noget om et naadens rige. At
jøder vilde, helt forstøde sin konge og kors-
fæste sin Messias, kunde de ikke tænke sig. At
evangeliet om den korsfæstede skulde forkyn-
des for jøder og hedninger, og at Jesus ved
denne evangeliets forkyndelse skulde vinde sig

af alle folkeslag en menighed, en løn for sin smerte, det var endnu ikke aabenbaret.

Ja, endog efter hans opstandelse, da han samlede dem, forstod de ikke dette. De spurgte ham jo om han nu vilde oprette riget for Israel. Og han irettesatte dem ikke for deres tanker om rigets oprettelse, men om tiden for det sagde han: Det tilkommer ikke eder at vide.

Johannes som skulde berede jøderne til at ta imod Jesus vidnede: Omvender eder, thi himlens rige er nær. Jesus og hans disciple fortsatte med det samme vidnesbyrd. Men det viste sig at folket ikke vilde omvende sig, ikke vilde ta imod sin konge, men raabte: Bort med ham! Korsfæst ham! Da blev deres gudshus øde, da lagdes deres kongeby under hedningers fødder, og der ligger den den dag idag.

Det skal dog ikke altid være saa. Der kommer en tid for rigets oprettelse. Naar fylken af hedninger er gaat ind, naar de som vil lade sig frelse er gaat ind i naadens rige, da kommer jødernes tid igjen. Vor konge skal komme da og denne hans komme er begyndelsen, aabningsakten for herlighedens riges fremtræden.

Saa mange som elsker den Herre Jesus venter paa dette komme. Og naar de lægger merke til, at de tegn som skal gaa forud for hans komme sker, opløfter de sine hoveder, de blir saa forunderlig jhlde med salig forventning, deres forløsning er nær.

I disse dage, naar uthyre vigtige forandringer foregaar for vore øine, og det i en uanstelig rækkfølge er nok desværre den store hob, massen af mennesker, aandelig ligeguldige, ja meget letfindige. Hvad er landenes fremtid for dem? Hvad bryr de sig om sin uødelige sjæl! Deres lyst er at nyde livet idag; deres omsorg er ære og penge.

Vel vil de ha religion. Vi er jo ikke hedninger. Men den religion de vil ha er ikke kristendom, selv om den smykker sig med det navn. De vælger sig lærere efter behag. Slige som kan tale pent, som er lige saa letfindige som de selv er, og behandler Guds ord efter menneskenes smag.

Disse som saaledes lærer menneskebud og forkaster Guds vei til frelse er dog ofte meget birtksomme folk. Der reises prægtige kirker, colleges og barmhjertighedsanstalter, her hjemme og ude i hedningelande. Der tales i flotte ord om vort "social uplift." Det gaar rigtig og godt. Vi er rige. Intet fattes.

Det er dog ikke alle som er saaledes berusede, der er ædrue, tankende folk. De kan ikke kalde alt dette sociale reformarbejde for kristendom. Ikke kan de kjendes ved alle disse religiøse forsamlinger, som Guds menighed. Tankende mennesker, som ikke kan forstaa at alt det imponerende er Guds riges komme.

Der spørges med dybt alvor: Hvor bær udviklingen hen? Hvad forestaar? De føler at det er tid for Guds folk at staa op fra de døde. Op af søvne, ud paa vagt. De raaber: Vægter! hvor langt paa nat?

Og, takket være vor Gud, han svarer os i sit ord. Menneskedomme og udsagn kan tilfredsstille dem, som ikke kjender Gud; men Guds folk maa ha noget at holde sig til, som er mere paalideligt.

Gud skjalte ikke for Abraham eller for Noa, hvad han vilde gjøre; og Herrens fortrolige samfund er endnu med dem, som elsker ham. Guds ord er klart for dem som ret bruger det. Klart nok baade med hensyn til orden i naadens rige som og i herlighedens rige. Vi har det profetiske ord end mere stadfæstet og vi gjør vel i at give agt paa det. Sandt, der er ting, som endnu er dunkle og vi skal ikke blot befatte os med at fastslaa de enkelte begivenheders rækkfølge; men om de forestaaende begivenheders gang i almindelighed, det som er nødvendigt for os, taler Gud med klare ord. Salige er de, som læser, og de, som hører profetiens ord og bevarer det, som er skrevet, thi tiden er nær.

Se, du skal modtage og føde en søn, og du skal kalde hans navn Jesus. Dette tror vi. Dette bekjender vi. Paa dette er Guds naaderige paa jorden bygget. Vi antager dette som det staar skrevet. De som ikke vil antage dette bogstavelig, men vil aandelig-

gøre Jesu guddommelige undfangelse, hans stedfortrædende død og legemlige opstandelse, og der er flige mennesker endnu idag, dem kan vi ikke ha samfund med. Guds ord og vi dømmes dem som afvigende. De bygger ikke paa grundbolden, hører ikke med i Guds rige.

Nu er det dog det underlige og sørgelige at vi, som holder saa uroffelig fast paa at denne første del af vor tekst maa antages som det staar skrevet, uden nogen aandeliggjørelse, vi tar ikke i betænkning, men aandeliggjør den anden del af samme sætning. Gud Herren skal give ham Davids hans Faders trone. Ja, der er dem af os, som er blit saa vante til at aandelig anvende denne anden del af teksten, at vi vil dømme dem som afvigende, der antar ligesaa bogstavelig denne del, som vi gjør den første del. Og om vi ikke siger at en saadan deling af Guds ord er fordømmelig, saa kan vi dog let se, at det maa virke til stor skade.

Denne underlige deling af Guds ord kan dog delvis forstaaes. Perpendikelen svinger. Jøderne holdt fast paa løftet om et rige paa jorden, hvor deres Messias skulde være den herlige konge. Vi hedningekristne som skulde blit delagtige i dette riges herlighed gennem jøderne, idet de tog imod Jesus som denne sin konge, vi blev, da jøderne ikke tog imod ham som saadan, dog velsignede. Da Gud ifølge sit evige kærlighedsraad om i tidens fylde at samle en menighed, en brud, for Jesus til løn for hans smerte, vi er komne ind i dette naaderige, som er saa herligt, at den mindste i dette rige er større end den største født af en kvinde.

Jøderne holder paa sit løfte om et jordisk rige, de forkafter tanken og talen om et aandeligt rige, retfærdighed, fred og glæde. Vi som har smagt og faat syn paa dette under af Guds naade og kærlighed, har holdt paa at forkafe tanken og talen om et jordisk messiasrige. Guds folk maa ha begge disse bibelske begreb. Jøderne maa se sin Messias i Jesus af Nasaret og vi maa i vor Jesus se ogsaa jødernes Messias. Som vi tror paa Jesu stedfortrædende død, opstandelse og him-

melfart, maa vi ogsaa tro at Gud Herren vil give ham Davids hans Faders trone. Naar vi tror Guds ord, ogsaa dette, vil Gud gjøre det ved sin naade at vi lever et helligt og guddeligt liv. At vente Jesu komme er en mægtig spore til et helligt liv.

Løftet som Gud gav Abraham, Isak, Jakob og David, som blev gjentaget ved profeterne og som Jesus selv stadfæster, det staar evigt fast. Gud har ikke forstødt sit folk, om forbørdelsen delvis er kommen over Israel indtil fylden af hedningerne er kommen ind. Sine naadeløfter og sit kald angir Gud ikke paa. Israel er ikke bare en type paa den nytestamentelige menighed. Der er fremtid for det folk. Før den endelige verdens dom skal Israels lebninger samles og vor Frelser, som deres anerkjendte Messias, skal regjere i herlighed paa Davids sin Faders trone.

Det tilkommer ikke os at bestemme og fastslaa tiden. Herren har dog befalet os at vaage og være ædrue, at give agt paa tidens tegn. Vi er jo ikke natens hørn, saa den dag skal komme uforvarende over os.

Sommeren er nær. Tigentræet, Israels folk, har fast i grenene. Det knoppes. Ved den nys afholdte jødekonference i Philadelphia viste det sig at nationalsjælelse og fædrelandskjærlighed vokser sterkt hos det folk. Sionismens maal er Palæstina for jøderne. Allerede ved denne krigs udbrud var der i Palæstina 100,000 jøder, og mærkelig nok en stor del af dem var agerdyrkende. Deres sprog var hebraisk. Hvad er mere muligt, ja sandsynligt, end at ved denne krigs ende Jødeland skal komme i jødernes hænder. Tænk saa paa Jesu ord: Jerusalemligge nedtraadt af hedninger, indtil hedningernes tid er tilende.

I de sidste dage skal der være oprør og krig. Naar har vor jord været en saadan vulkan af uroligheder af alle slags som idag? Der siges at menneskene skal da være egenkærlige, pengefjære, overmodige, ulydige mod forældre, elskende sine hystre høiere end de elsker Gud, ha gudfrygtigheds skinn, men

fornegte dens Kraft. Er ikke disse tegn uhyggelig fremtrædende i vor tid?

Opfyldelsen af det profetiske ord i vor tekst staar sandelig for døren. Gud gjøre det ved sin Aand at vi tror Guds ord—og venter at han vil opfylde det. Vor Frelser skal komme tilbage til denne jord igjen. Denne Jesus skal komme igjen paa samme maade, som I saa ham fare op til himmelen. Dette hør alle troende folk tro. Dette ber vi om i den anden bøn.

Det er ogsaa klart at naar Jesus kommer vil han først hente sin menighed. Alle de troende, som sover i gravens skjød, vil han vække. Det er den første opstandelse, den som Paulus længtede at naa. De troende som lever skal da hastelig forvandles og alle som en samlet menighed møde Herren i Luf-ten. Da er de alle lige ham, som er den førstefødte af de dødes opstandelse, og skal altid være hos ham.

Dette møde i Lufsten leder til Lammets bryllup. Hans brud er da beredt. Den aanden Adam fremstiller sig med sin Eva uden plet eller rynke.

Lammets klare brudefare
Ser jeg midt i Paradis—
—Snevre vei og korte tid,
O, hvad er din ende blid!

Dette har Gud lovet sit folk. Dette holder dem oppe i trængselen her. Dette slunder de efter. Og de ber: Komme dit rige. Han siger, ja, jeg kommer snart. Og bruden siger: Amen, ja, kom, Herre Jesus.

De dem, som da har sit hjem paa jorden. Naar jaltet og lyset er borte vil fordærpelsen gribe hastig om sig. Det syndens menneske, Antikrist, vil da træde frem; thi den som har holdt ham i hæmme, Guds Aand i menigheden, er da ikke længere ivien. De troende er borte.

Det syndens regimente, som da oprettes, vil ikke bestaa længe. Det vil lede til en frig og en trængsel, hvis mæge historien ikke fjender. Men for de udvalgte, for Israels, skuld skal disse dage forfortes. Jesus skal selv træde frem og jordens slegter skal hyle,

men han skal oprette Davids stol til dom. Et retfærdig regimente—"Da skal vi sidde med ham paa stolen." Han skal regjere da, indtil han har lagt alle sine fiender under sine fødder.

Ben, du som ikke er forliget med Gud, hvorfor nøle længer?

Sar du mod at blive horte?
Svi vil du gjøre saa daarligt et bytte
Som at forlore det himmelske guld,—
Ammi for at føle i Sodomas hytte
Som snart for evig skal falde omkuld.

Træng i Guds arme ind—træng ind—
nu er der vei, nu hedder det idag! Amen.

Ungdomsforbundet

Søndag 8de Oktober.

Ef. 52: 1—15; Ab. 3: 7—13.

Nødvendigheden af engelsk indremissionsarbejde.

Omstændigheder, forhold, nød, og aandelig forkommenhed fremkalder de hydre faar, der gjør missionen paakrebet. Gud vil alle folks frelse. Det kristenkirken aldrig maa tabe af syne er, at dens tilværelse er for at bringe frelse til folkene. Det gode budskab vil Gud skal naa hvert øre om det er muligt, og kristenkirken vil Gud ha til sin tjener i dette hverv. I denne frelsergjerning har ogsaa vi, som menigheder og samfund vor andel. Indremissionsarbejde er saa paakrebet, at det er vanskeligt at faa faat det kraftig nok, hvor høist nødvendigt det er. Der findes ikke en by, om aldrig saa liden, ikke et county i hele vort store land, med mindre flertallet er uomvendte folk, og de lægger ikke skjul paa sin aandelige tilstand. Trugterne er saa ud i hagen, at træet maa fjendes. Hvis vi ikke snart faar øinene aabne for tilstanden og prøver at ved Guds naade raade bod paa den, saa tar det ikke længe før vort folk er afskrjæmet. Vi faar da et

civiliseret hedenstid. Blandt den opvoksen-
de fleg er der en sterk aftagen i norff.
Landsmenighederne vil her staa sig langt.
Men byerne blir nok "engelsk spængt", hvor-
meget vi end holder tilbage. Ungdommen
er fremtiden. Den som har ungdommen har
fremtiden. Men skal vi naa den største del
af ungdommen, da maa vi missionere blandt
dem i det sprog de bedst forstaa. Det er
fandt at de gamle har baaret de tyngste byr-
der her i det kirkelige. Vi gjør uret mod dem
hvis vi ikke prædiker evangeliet for dem
jaalænge de lever. Men det er dog rimelige
krav, at dese virksomheder i norff og engelsk.
Rundt os lever der alle slags bekjendelser og
nær sagt al slags religion og ingen religion.
Skulde vi ikke anse det som en "aaften dør,"
den anledning der gives os som kristne, at
faa bringe disse evangeliet og den bekjendel-
se og forstaaelse af Guds ord vi har? Vi
maa prædike evangeliet i det sprog som er
landets sprog ellers blir vi en fremmed kir-
keplante som dør en naturlig død. Den lu-
theriske kirke med det rene ord og rene safra-
mente maa sætte som sit høieste maal at
gjøre den mest kraftige indsats i kristendom-
men i vort land.

Det er ikke ringe krav at vente en skal
formaa at prædike evangeliet i mer end et
sprog. Saa kan gjøre det som det burde gjø-
res, men nøden tvinger. Saa er det ogsaa
som sætter tilhørlig pris paa arbeidet, men
derfor maa vi bli des ivrigere. Vore læg-
mænd har gjort et velsignet arbejde i hjem-
missionen ved at rusle rundt med Guds
ord til folk. Med enfoldige, ligetil vidnes-
byrd om Gud og hvad der er haændt dem.
Men virksomheden har været indskrænket kun
til de som forstaa norff eller skandinaviisk
sprog. Vil lægmandsvirksomheden dø?
Somme spaa det. En ting er sikkert, det er:
Gud alene kan vække og danne naadegaver.
Lægmandsspørgsmaalene er ikke et nød-
spørgsmaal, men et naadegavespørgsmaal.
Guds Guds Naad faar vække og ombende
vore unge mænd, saa vil de faa trang til at
afslægge vidnesbyrd om sin Frelser, og de vil
vidne i det sprog som er deres hjertesprog.

Derefter skulde vi glæde os. Der er en hel
del engelsk indremissionsarbejde udført i me-
nighederne nu. I søndagsskolen er der en-
gelske klasser; i konfirmationsklasserne læser
omtrent halvdelen i engelsk; ungdomsfore-
ningerne ledes mer i engelsk end i norff.

Maa vi faa baade aand og hjærlighed og
visdom til at drive et kraftigt hjemme- og
indremissionsarbejde.—Wick.

SUNDAY, OCTOBER 1

The Safest Prayer.

1. Scripture lessons: 1 Cor. 10: 11-13;
Matt. 6: 13.
2. Introductory. This topic is a continua-
tion of our study of the Lord's Prayer, cover-
ing the Sixth Petition. Consult Catechism
and Explanation. Show relation between this
and preceding petitions.
3. What this petition includes.
 - (a) An acknowledgment that temptations
exist.
 - (b) A confession of our own weakness to
resist them.
 - (c) A prayer to God to deliver us from
them.
4. Why it is the safest prayer.
 - (a) Because it is a prayer that puts us on
guard against temptation.
 - (b) Because it places our trust for safety
from temptation in the loving and
powerful protection of God.
5. Exhortation to watch and pray lest we
fall into temptation.

CHICAGO DISTRICT YOUNG PEO- PLE'S FEDERATION.

The fall convention of the Chicago Dis-
trict Young People's Federation was held
September 1-3 at Newark, Ill., Rev. Mr.
Mortvedt's charge.

The convention opened Friday even-
ing with a welcome speech by the local
pastor and a response by Rev. Mr. Alve-
stad, president of the Federation. Rev.

Mr. Nesvig gave the opening sermon based on Luke 10: 2. He dwelt on the need of laborers in God's vinyard. The harvest is great but oh how few the laborers.

The Saturday morning session opened with a short prayer season led by Rev. Mr. Sagen. After a short business session the meeting was given over to short speeches and reports by visiting delegates.

The afternoon session opened with introduction of topic: Jer. 8: 20, by Rev. Mr. Walstead. Many have passed through the spring and summer of their life and have come to the harvest and still are in an unsaved condition. After dwelling on this he gave an outline for further discussion: 1st, Sowing; 2d, Growing; 3d, Mowing. The discussion of the topic was continued during the afternoon and evening. "The harvest is past, the summer is ended, and we are not saved!"

Sunday morning, Rev. Mr. Alvstad delivered the convention sermon and Rev. Mr. Knutsen the communion address. It was indeed blessed to see so many of our young people partake of the Lord's supper.

In the afternoon the regular song service was held. The joint choir was in charge of E. Munson, musical director of the Federation. The speakers of the afternoon were the Reverends Walstead, and Rusten.

Sunday evening was the closing session of our convention. The meeting was open for all who wished to partake either with testimonials, song or prayer. The spirit of God was in our midst and we were indeed glad to note that some responded to the call of the Lord and Savior. During the convention we were favored with solos, duets, and quartets by both local and visiting talents.

We might add that each session with one or two exceptions was preceded by a season of prayer.

It is stating the case mildly to say that we were splendidly entertained, and to cap it all some twenty or more automobiles

and chauffeurs were placed at the disposal of the visiting delegations on Monday following the convention and all who could spend another day enjoyed an outing at Sulphur Springs.

Revs. Alvstad, Johnson, Knutsen, Lee, Mundahl, Nesvig, Rasmussen, Rusten, Sagen and Walstead were the visiting pastors.

On the whole we feel that we have had another blessed convention.

—Mabel Samuelsen,

Recording Secretary.

Turtle Mountain freds ungdomstevne.

Turtle Mountain freds ungdomsforbund afholdt sit aarlige ungdomstevne i Rolette, N. D., pastor R. L. Strands kald, fra 6te til 9de Juli, 1916.

Da pastor C. G. Eidnes fra Towner, som skulde holde aabningsprædiken, ikke kom fulgte pastor D. S. Elstad hans plads, hvorefter pastor Strand holdt en velkomsttale og bød alle hjertelig velkommen. Formanden, pastor N. A. Stuenkel, holdt en hvartale og takkede præst og menighed for indbydelsen.

Da sekretæren ikke var ankommen blev undertegnede valgt til midlertidig sekretær. Menighederne havde fikret sig byens skolehus som er vel egnet for et slikt stævne. I basementet blev vi bekvæmt under hele mødet af menighedens kvinder, helst de unge, og de forstod sin forretning vel, de bespiste den store forsamling tre gange daglig og god orden herskede og udmærket mad fik vi hver dag lige til Mandags morgen, da vi reiste.

Torsdag eftermiddag, forretning. Sjongende embedsmænd valgtes for kommende aar: Formand, pastor S. R. Bakke; vise-formand, pastor Edw. S. Sobland; sekretær, M. S. Namodt; kasserer, Leonard Elstad; musikdirektør, Mrs. D. S. Elstad; literærdirektør, Syver Deen; musikkomite, pastor Edw. S. Sobland, Agnes Lund, og Mrs. D. S. Elstad.

Torsdag aften skulde pastor N. S. Melom holdt engelsk prædiken, men da han ikke kom,

blev tiden benyttet til at holde indledningsforedrag af pastor D. S. Varud over det opstillede emne: Joh. 1: 35—52.

Tredag formiddag havde vi foredrag over "Ungdomstidens farer og fristelser," ved pastor Theo. J. Lund. Da interessen syntes at være stor over dette emne, blev det foreslaaet og antaget at samtalen over dette emne fortsættes eftermiddag. Følgende tog del: Pastor D. S. Elstad, Søren Petterjon, pastor D. S. Varud, pastor S. N. Bakke, pastor Edw. S. Sovland, pastor A. L. Stueland.

Tredag aften var bestemt til bønne- og vidnemøde. Pastor Stueland læste Matt. 10: 32—33, og talte en stund hvorpaa prof. S. E. Jørgensen fra Red Wing, som nu var ankommen, blev opfordret at aflægge et vidnesbyrd. Flere af de tilreisende tog derpaa del med vidnesbyrd, bøn og sang.

Tørdag formiddag, havde vi foredrag ved pastor S. N. Bakke over emnet: "Ungdomstidens rette brug, og resultat." Flere tog del i samtalen over emnet, som var meget belærende.

Tørdag eftermiddag, foredrag ved pastor D. S. Elstad over: "De unges forhold til de gamle." Dette emne blev ogsaa meget alsidigt og godt behandlet af indlederen, hvorpaa flere tog del. Det maa ikke forglemmes at bemærke at indimellem foredragene og samtalen, blev vekselvis fange sjungne af fælleskoret og andre kor, samt kvartetets og orkestrets, og soloer under Mrs. Elstads dygtige ledelse.

Tørdag aften havde vi to engelske prædikener, først af prof. Jørgensen over Luk. 19: 28—44, hvorpaa pastor Sovland fortsatte.

Søndag formiddag prædikede pastor D. J. Makkewick over dagens evangelium. Søndag eftermiddag fortsattes samtalen over det opstillede emne: Joh. 1: 35—52.

Søndags aften var ligesom glandspektakel af hele mødet, affædsfest, bøn, vidnesbyrd, og tilsidst en hel skare unge paa knæ for Gud —o, et herligt syn. Over hele mødet fra først til sidst hvilede et helligt alvor. Ungdommen opførte sig ret eksemplarisk, saa det var i alle henseender et godt møde, som vil

sætte varige mærker efter sig, Gud til ære og glæde til frelse og salighed.

—M. S. Namoth, sekreter.

Missionsduen

Brev fra Mrs. M. D. Wee.

Red Wing, Minn., 4de Sept., 1916.

Kjære søstre i Missionsduen:—

Saa er vi hjemme igjen, i Red Wing, efterat ha arbejdet et aars tid i Kalispell, Mont. Det var faart at ifilles med de mange, unge og gamle venner, som paa saa mange maader viste mig sin venlighed og hjærlighed og paaafjænnelse, og altid vil de leve, hos mig, i kærlig erindring. Maa Gud velsigne menigheden og de udenomstaaende som er med og velsigne alle dens gerninger og gjøremaal.

Menighedstilstandene der best er ikke som her øst i gamle tidsalderer. Er det her paa mange steder stivt og høifirkeligt, saa er det vestenfor mere løst paa grund af alle de samfund og sekter som der skal repræsenteres i en og samme menighed. Saaledes kjender jeg en lægmand fra Norge som gik ind i en fri methodist menighed dervest. Om en stunds forløb sluttet han her og slog sig sammen med lutheranerne. Her blev han valgt som en af menighedens diaconer—men ret som det var blev han tungetaler. Nu, menesker med slikt løsfirkeligt standpunkt findes der mange af der, hvor forholdene er nyere og mindre grundfæstede. De mener det sikert godt, men for dem som skal arbejde blandt dem, blir det ikke altid saa greit.

Er vi her øst tvungne og indesluttede i vor omgang med hverandre, saa er tendensen der best til at være fri og aabenhjertede som luften, der kommer frisk ned fra fjeldene. Træffer vi nogen østenfra er vi straks gamle kjendte, skjønt vi her kunde bo ganske nær i aarevis udenat ha kjendt stort til hverandre. Mange her østenfra som har taget tunge tag i det kirkelige flytter vest for at ta livet med

“ro og mag”, og mange af disse, skjønt de flittigt støtter arbeidet, er meget forsigtige med hensyn til at skrive sig ind i menigheden. Andre igjen reisste bestover forat bli rig—og med det samme la de alt Kirkeligt paa hyl-den. Derfor er det stor forskjel paa Søndagens helligholdelse udover de store fletter.

I Montana har kvinderne stemmeret og til bore norske kvinders ære i Flathead Valley skal være sagt at de arbeider troligt for kirke og menighed og mission. Jeg for min del har aldrig været sammen med en mere levende kvindeforening end vor store kjæffe kvindeforening i Kalispell. Paa landet havde vi to mindre foreninger og begge var saa flittige at det var en fryd.

To mil vest fra Kalispell er en egte finejisk gravplads. Der har kineserne et lidet finejisk “spiskammers” for deres døde, og her bringer de regelmæssigt føde for aanderne.

Om vinteren lever vi mest i taage deroppe mellem fjeldene. Taagen lægger sig over fjeldene og kan ligesom ikke slippe hverken op eller ned, og det vil jeg sige, at efterat ha boet i ugevis indeni skyerne er jeg ikke ganske enig med hint ordsprog “Every cloud has a silver lining.” Nei, indfiden var ganske graa, men stundom fik solen næsten trænge igjennem og da blev det saa underligt, i sølv og guldbaagen, saa en kunde neppe dra pusten af frygt for at den skjønne farveblanding skulde forsvinde. Solnedgangene paa indsjøerne er lig dem vi har her, og solnedgangene har altid været mine “hyndlingsbilleder.” Men inde i dalen faldt solen over fjeldene paa vest saa hurtigt at der blev ikke nogen “nedgang” at se paa fra den kant. Nei, naar der var solnedgange—som der gjennem vinteren ikke var mange af paa grund af taagen—saa vendte vi os mod øst. Der spille de reflekterende solstråler længe efterat det var blit graat i vest og der formede sig de mest underfulde billeder i det mest storslagne farvespil fra lysrødt til skar-lagen og fort i de store snebedækte fjeldmasser. Og i formiddagsjolen glimret og glitret de som bjergene og daler flødt i diamanter. Men saa kommer sommeren. Den er

fort men blank. Ja det er vist at den er skjø. Og saa er der saa utallige udflugtssteder ud i den “frie natur.” Men somme rigmand, især her østenfra, holder paa at ville erobre sig den “frie natur” derude, saa der blir fære og færre friesteder.

Vi var en snartur til Montana Hot Springs, som er et meget interessant sted. Her samles syge folk fra nærsagt alle verdens kanter. Her rinder det lægende vand, sommesteder kogende, andre steder lunken, set frem af jorden, og det er virkelig mirakelhelbredelser som her finder sted. Her er alt frit og man gaar ikke og venter paa at bli bekjendtgjort. Nei langt fra! Er man i Hot Springs saa hilser man paa alle og enhver, og ombendt. Her glemmer man rent baade alder og gift.

Vi kjørte gjennem Bitter Root Valley, hvor jorden er hvid og næsten ufrugtbar og som har været saa bekjendt for klapperslang-er. Vi saa ingen. Jeg tænker de har taget andetheds hen, siden folkefærdseken blev saa stor.

Vi kjørte helt omkring den bakke Flathead Lake og paa den lange, lange bro over indsjøens udløb havde vi det eneste uheld paa turen—vi kjørte ned en gammel “squaw” paa hesterug. Men underlig nok, baade hun og hesten var lige god! Det var vor “auto” som maatte til “doktor.” Ved Biological Station vilde mosquitoen næsten ødelægge os, men vi kjørte snart fra den. “Montana Fish Hatcheries” er ogsaa et interessant sted ved “Isen.”

Vi var flere ture til Glacier National Park og hvilte sind og tanker ved at fryde os i Guds underfulde natur. Herom kunde jeg skrive meget, men nævner alle disse ting i fortheid for ikke at opta altformegit spalterum.—Her ligger paa vestsiden Lake McDonald, affurat som Gud lod falde en ypperlig opalsfarvet blank perle ret ned i det bløde grønne. Man ser den ikke før man er lige ved den, og fjeldene som omringer den er ikke høiere end at de er helt grønklædte. Som regel ligger den der saa blid og stille og reflekterer alt omkring og ovenfor sig—

som en lys rund perle. I det fjerne ser vi de høie nøgne klippekanter. Hvor storlagent, ja helt ubeskrivelig er ikke den natur som i alle disse aarhundreder har ligget uberrørt af menneskehaand!—Prof. Wee gif tilføds gjennem hele parken isommer, men det vobet ikke jeg, da vi havde saa kort tid. Et af de skjønneste steder var "Going-to-the-Sun," ved St. Mary's Lake som ligger mellem de nøgne steile klippevægge, akkurat som et blaat øie. Her er fjeldsnatterne med evig sne, og stiger ret op, pegende mod himlen, næsten 1,000 fod over havet. Efter som solen glider fra øst til vest, forandrer sig hele tiden farvebetoningen og fjeldskiftelserne paa en maade som kun kan forstaaes ved at sees.

Fortjættes.

Rettelse.

I Mrs. Stagebergs stykke, i "Budb." no. 38, side 897, er der en stem trykfeil. Der staar at vi fylder kun \$100 paa vort missionshjem. Dette skulde være \$700. Vi fylder syv hundrede dollars paa hjemmet og omtr. \$75 paa forskjelligt inventarium. Disse penge er det Mrs. Johnson saa gjerne vil hjælpe til at saa betalt. I Februar maaned var jeg en tur til hjemmet—Zandahls var da der—og det rigtig glædet mig at vi var kommen saa langt. Det saa saa rent umuligt ud, da Mrs. Solter nævnte det, for fem aar siden, og nu staar det der færdigt og næsten betalt.

—Mrs. M. D. Wee.

En talent.—En mand var meget bange for, at han ikke kunde blive til nogen nytte i verden, fordi han havde kun en talent. "Det bør ikke gjøre dig mismodig," sagde hans pastor. "Svad er din talent?" "Min talent er kritik." "Vel, da vil jeg raade dig," sagde pastoren, "at du gjør som manden i lignelsen, der gif hen og begrov sin." Kritik er god, naar den er blandet med andre talenter; men de personer, hvis eneste besjæftigelse er at kritisere arbeiderne, gjør bedst i at begrave sin talent, og verden vilde ikke tage det mindste, om de begrov sig selv ogsaa.

Kinamisjsjonen

Fra Zandahl.

Minneapolis 1ste Sept. 1916.

Herom dagen besøgte jeg Ungdommens Ben.

Der er det gjildt at komme ind. Folk er tenlige og forekommende. Der liggere literataand lige som i atmosfæren. Det løfter og virker belgjørende paa en.

De som gjør gode bøger og blade bør vi være glad i! De har et ansvarsfuldt arbejde og gjør en god gjerning.

Man har nu i Amerika altfor meget daarlig og derfor skadelig literatur. Den bør vi isy som gift og smitsomme sygdomme. Den bydes os billigt—fra 5 cents og op. Men den er lige skadelig og farlig. Ungdommen drifker den i sig som var det deiligt kildevand. En del har ikke bedre vet, og de som tror de ved bedre vil "prøve alt og beholde det gode."

Tænk hvor farligt det er at eksperimentere med moralsfordærvende og sjælefordærvende giftstoffer, og hvor mange har ikke ved disse kilder druffet sig til døde.

Vi er nu saa heldig stillet at vi ikke behøver at ty til disse værdiløse og skadelige kilder for at saa tørst efter kundskab, oplysning og aandelig næring tilfredsstillet. Du behøver nu ikke at jøge efter den ædle perle i verdens "dumping ground." Du vil ikke finde den der. Det er tabt mæie! Du behøver ikke at smage gift for at fættes istand til at bedømme det gode i verden. Sold dig iblandt det gode og rene, saa vil sandheden forklare sig selv og vise dig den lige vi til livets lykke og rigdom.

Det er ondt, ja aldeles forgast at saa mange gjilde, mennesker i vore samfund og forøvrigt overalt i denne store verden, forsøger at tilfredsstille sin tørst, sin sjæls evighedstrang med det døde havs vand!

Man prøver alt og beholder det gode? indtil man ikke er istand til at skjelne mellem

godt og ondt. Den som vil prøve at finde det gode i det onde, vil snart faa et lavt livsmaal, et falskt Livssyn—en bedrager, der falder dybt i Guds dom. Ja mangen troende endog har tabt sit gudsforhold og gaat fortabt for de sit forstand paa godt og ondt. Men en fremtrædende tendens i vor tid er den at man eksperimenterer. Ogsaa i aandelig henseende. For mange er sandhed og løgn omtrent det samme. Andre erkjender sandheden, men sandheden har aldrig faat frigjøre dem. Man tar ligesnaar en daarlig roman eller et skrøneblad som bibelen eller kristelige bøger.

Svor meget læses bøgernes bog i vore hjem—endog de kristelige hjem? Mange har en liden bønnebog til substitut for Bibelen.

Bibelen først paa programmet, venner! Men derefter vil vi ha andagtsbøger, bøger, der gir os aandeligt lys og sund kristeligt læsestof baade bøger og blade.

Tiden er kort. Vi faar ikke tid at læse alt dette som lidt eller ingenting veier i sandhedens lys.

Man kan vænne sig til at hænge over bøger hele livet igjennem, men aldrig ha nogen tanker selv.

Det bør ligge forældre kalbortligt paa hjerte at forskaffe gode bøger og blade—godt læsestof for hjemmet. Svillen belysning i hjemmet er ikke gode bøger og blade. Det er venner, de bedste venner, som bringer hygge og lys. Naar ikke du selv læser i den, saa vil de besøgende ta den op og læse lidt medens de sidder og venter. Lad disse stille prædikanter faa en fremtrædende plads i hjemmet og fremforalt lad Guds ord bo rigelig iblandt eder, baade til sjælsøde for dit eget bedkommende og til et vidnesbyrd for alle som gaar ind og ud gennem dine døre.

Bælg dine venner med forsigtighed, thi de har en stor indflydelse paa dig—enten til godt eller ondt. Jeg vil sige, bælg dine bøger med forsigtighed, thi de vil komme til at øve en stor indflydelse paa dig. Og, ven, skam dig ikke for at lægge din kjære bibelbog paa en plads, saa at alle kan faa se den.

Dermed har du ogsaa aflagt et godt vidnesbyrd. Saa den gode sæd ved alle anledninger, saa skal du ogsaa selv høste belysning deraf.

Og hvor fattigt det er i hjemmet og trist, hvor man har stillet bibelen og gode kristelige bøger bort, hvor man ikke har raad til at holde sit samfunds organ, missionsblad og børne- og ungdomsblad. Der ligger dagens avis midt paa bordet, saa stor og bred at en fjerdedel hænger udover paa hver side, fuld af humffhed og styggedom. Jeg skal sige, venner, det er trist i et saadant hjem og værre blir det, hvis ikke evangeliet faar bringe hygge og glæde i hjem og hjerte.

Lad forældrene, vor kjæffe og livsfriske og arbejdsdygtige ungdom, bort kraftige lægfolk, vore nidkjære og dygtige prestere ta i med liv og sjæl for at bringe Guds ord og god kristelig litteratur i vore amerikanske hjem. Kristelig oplysning er værge mod den forfærdelige flom af Ietsindigt læsestof som nu oversvømmer vort folk.

Ved du hvad din søn eller datter, søster eller bror, din ven eller veninde læser for noget?

Maa Gud hjælpe os til at faa sundt aandeligt syn og sandheds erkjendelse, med nidkjerhed for Herrens sag og vore medmeneskers vel—saa faar vi noget at bestille i verden og da blir tiden ikke lang.

Den del af vort kjære folk som er læsere i ordets rigtige betydning har lagt for dagen at man vil ha efterretninger fra missionsmarken—læse om hvad den gode, almægtige Gud gjør i vor tid blandt hedningerne. Saa bør det og være, thi vi er interesseret i det. Far gjør. Han er stor og stort gjør han.

Man har spurgt efter fortællinger fra missionsmarken. So nu skal I faa høre. Pastor Simle er nu omtrent færdig med udgivelsen af festkriftet. Det blir en stor og god bog. Bogen blir et rundbue over vort kinamissionsarbejde—hjemme og ude—historie, fortællinger fra folkelivet, oplevelser, biografier, omkring 150 billeder, statistisk over vor mission og andre lutheriske missioner i Kina—og et godt kart over vort felt.

Man fortælle mig, at bogen blir omkring 350 sider.

Lad den saa bringe dig velsignelse. Den burde ind i hvert hjem, hvor man kan læse norsk. Du som vil gjøre godt med en dollar eller to, kjøb festskriftet og send til en ven som du ved ønsker saadan læsning, eller til den som er fattig—til julegave. Du vil gjøre en god gerning.

Saa bogen ud med engang. Den er saa billig at enhver kan forskaffe sig den.

Da det er mange i vort samfund og udenom samfundet som ikke forstaar norsk, men som ønsker at følge med missionens gang—vor mission, saa foreslaar jeg at man tar og oversætter bogen og udgir 5000 eksemplarer med engang. Nu ligger alle "cuts" færdige.

Pastor Simle har gjort et godt arbeide. Han har samlet stof til bogen fra Kina og Amerika. Selv har han skrevet en del. Ikke lidet arbeide har han lagt paa kart og statistik og nu, er bogen færdig for dig—tag og læs den og du skal høre velsignelse.

Kjender du nogen som ikke er interessert i missionen, i Guds rige, i Gud, kjøb en bog og send en saadan.

Det store billede som blev taget ved synodens jubelfest pryder bogen og mange billeder fra Kina—skoler, hospital, kirker, stationsbygninger, grupper af indfødte arbeidere og kristne vil du finde i bogen.

Kjøb bogen med det allerførste. Det skal du ikke angre paa.

Broderligt, —E. W. Landahl.

En sang.

(Af Mijs Anna Lebbing.)

Min Jesus har min skyld betalt,
Da han paa korset led.
Han har tilgivet alt, ja alt,
O dyb af kjærlighed.

Nu er jeg fri og synger glad
Om Jesu kjærlighed.
Hans ord det er min trøst, min mad,
Ja deri fandt jeg fred.

Bed korset er det trygt at bo,
Der stormen mig ei naar.
Der ene finder sjælen ro,
Hvor fredens palme staar.

Da maa jeg raabe, tigge, be,
Ei bort ifra mig vend,
Til solen gjennem skyerne
Naar jeg ser igjen.

Saa hjælp mig du o Frelser kjær,
At trolig holde ud
Til hisset jeg for tronen der
Skal evig love Gud.

Dg naar iblandt de frelstes hær
Jeg kronen skal ta paa,
Saa hjælp mig Jesus at jeg der
Maa stjerner i den saa.

Dansen om guldkalven.

(Af pastor Th. Freihow.)

For to tusen aar siden—eller var det tre?—hændte der noget underlig i Sinai ørken. Herren talte til Israels folk og folket bæbet af frygt. Men da saa hans røst var forstummet, og folket pustet frit igjen, begyndte de sin tabelige dans om guldkalven.

Hvor historien gjentar sig! Er menneffene nu i vort aarhundrede, i kulturens forreste aarhundrede, i nogen maade blit anderledes? Vi nordmænd? For to aar siden talte Herren ogjaa tydeligt til vort folk. Vi kunde jo vente naarjomhøft at bli truffet ind i verdenskrigen. Dg vi blev grebet af en uvittig og uverdlig frygt. Man huske bare paa panikdagene og "tullingenes tog!" Dg saa gif vi i kirken en Søndag, to Søndage, tre Søndage. Men ikke før var den værste fare over, og frykten havde git sig, saa begyndte vi dansen om guldkalven. Dg siden har vi trolig holdt ved.

Naar har nydeshgen været større? Naar har den antat saa uvittige former? Naar har man hørt at jenesse dørce foreslaar ekstratog for at ipille bridge en kveld? Naar

har man før hørt nogen tale om at vande sine blomster med champagne?

Undtagelser, vil man si. Ja, selvfølgelig. Men de er symptomatiske. De viser at nydeshgen og luksusen er stærk i vort folk.

De lever af krigen, blir rig paa den og taler om—"den faretruende fred."

Og samtidig er der tusener og atter tusener som fører en fortvilet kamp for at holde sig oppe i disse dage, fordi de hverken kan eller vil jobbe.

Men her jobbes. Findes der vel noget der ikke jobbes med? Kan man aabne en avis uden at støde paa aktieindbydelse, stadig nye? Men hvad er alt dette andet end dans om guldkalven? Man vil tjene penge i en fart, ikke ved reelt arbejde, men paa lettest mulig maade uden synderlig stræb, bare ved mere eller mindre usunde spekulationer.

Naturligvis kommer der penge til landet, mange penge. Og disse penge gøres der meget godt med, og mange samfundsgavnliche virksomheder sættes igang. Men det kan ikke ophæve den kjendgjerning, at de florissante tider har egget jobbelysten og øget nydeingen.

Men da tar et folk skade paa sin sjæl. Det er ikke let at vide hvem der taber mest paa krigen, enten de folk som lider under alle dens rædsler, eller de som synes at høste store materielle fordele af den. Thi værre end noget andet er det at ta skade paa sin sjæl. Og det er den store fare for vort folk. Dansen om guldkalven ender og maa ende med at et folk glemmer Gud. Og da gaar vi vor undergang imøde.

Lad os befinde os paa, at naar Gud taler saa tydelig til os, som han gjør i disse dage, da er det ikke tid til at opføre en banvittig dans om guldkalven, men at høre os for Gud og gjøre bod for vort folks synder.

—"Kristelig Folkeblad."

saadant trøsteløst spørgsmaal som: "Er livet værd at leve?" En stor filosof sagde engang: "Jeg har tilbragt et arbeidsomt liv og ingenting gjort." En mægtig keiser udtalte ved et vist tilfælde: "Jeg har prøvet alle ting, men intet har været til nogen fordel." Goethe sagde, at hans liv havde været en uafbrudt rullen opad bakke med en sten, der uafsladelig rulle nedad igjen. Underledes var det med Paulus: "Jeg har stridt den gode strid, fuldendt løbet og bevaret troen," og "retfærdighedens krone er henlagt for mig." Vagenom vor trofæb, udholdenhed og fuldendelse; foran, bortom den blodige død, en fortjat tilværelse fra herlighed til herlighed.

Nogle ord om salmesang.

(S. Petterson.)

Det glæder mig at se hvad redaktøren skrev om denne sag i no. 35 af Buddbæren, thi det er ogsaa mit syn paa denne sag. Jeg har jo reist ikke saa lidet, og jeg lægger jo nok merke til, hvorledes der synges og hvad der synges. Jeg har jo heller ikke noget imod at de har sangkor og kan synge efter alle kunstens regler. Men naar disse sangkorene synger, saa hører jeg musikken og lyden af sangen, men jeg hører ikke et ord. Jeg kan derfor ikke sige noget om indholdet af deres sange; men at slutte fra melodierne som bruges, saa har jeg faat den forstaaelse, at det ikke kan være nogen af disse gamle kjærnefulde salmer som de synger. Naar nu denne ungdom har sluttet sin sang og gaar og sætter sig, og menigheden begynder at synge af salmebogen, saa er det meget saa af denne syngende ungdom som deltager i sangen. Jeg har dog ogsaa set at der paa nogle steder har de et sangkor som leder salmesangen, men det er meget sjældent. Men en af vor tids sjæbber er at alt skal være moderne, og at vi maa følge med tiden, og det leder til overfladiskhed. Den sande kristendom hører sig ikke efter moden eller tidsaanden, derfor, ville I være sande kristne,

"Gudfrygtighed er nyttig til alle ting, da den har forjættelse baade for det liv, som nu er, og for det tilkommende." 1 Tim. 4: 8. I en kristens liv er der ikke plads for et

saa maa I se til at saa sat paa den gamle, det er, den bibelske kristendom. Jeg skal da ogsaa tillade mig at sende ind en af disse gamle hjærnefulde salmer som vi sang saa ofte i min ungdom. Vi har nok en del af denne salme i vore salmebøger, men det som er af den er adskillig forandret, og saa er der gjort to vers af et og derfor en anden melodi. Melodien til den gamle salmen er udmærket høitidelig og vakker, saa her er da salmen:

Jesus græd over Jerusalem.

Mel.: O menneiske, begræd din bynd.

Nu Jesus til sin pine gaar,
Han taarerne i øine staar
Og strømmemvis nedrinder,
O, hvem der kunde græde blod
Ved denne klare livets flod
Paa Jesu rosenkinder!
Svi græder du som aldrig lo?
Svi græder verdens lyst og ro?
Svi græder himlens glæde?
Svorledes skal jeg finde dig,
Immanuel saa ynselig
Paa denne jord at græde?

Var det fordi du kunde se
Din pinebænk, getjemane,
Og dødens kalk i skjænket?
Da jatan og den store stad
Til dig at lave dødens bad
Var ret som sammenlænket.
Nei, derfor græd min Jesus ei,
Han traadte paa sin pinjels vei
Med kjæmpemod og længsel,
Hans død var best at tænke paa,
Men større var hans lyst at saa,
Og frelst af evigt fængsel.

Men sagen var, fordi han saa,
De fleste skjønne intet paa
Hans bitre dødens baade,
Men leve hen foruden bod,
Ja træde paa hans død og blod
Og himmelsøde naade,
Dog tænke fast i deres sind,
At de skal løbe lige ind

I søde himmerige.
Den jag maa hjertet sprække ved,
Som Jesus og paa dette sted
Ei kan for graad udjige.

Han saa der blusjed over dem,
Som bodde i Jerusalem,
Guds grumme vredes lue,
Fordi de naadens lys forstjød
Og turde med saa haard en død
Saa kjær en frelser true.
Hans egen pine har han glemt,
Men over staden hjerteklemt,
I sut og graad udbryder:
O, arme, steneblinde stad!
Jeg græder, men du ler kun ad
Den naade jeg dig byder.

Du fordum hele verdens pris,
Guds egen stad og paradís,
Hans residents og sæde,
Dit tempel i dig yndefuld,
Som demant spiller i sit guld,
Var alle frommes glæde.
Jerusalem! hvor ser du ud,
Er saadan deilig jomfrubrud
Nu til en hore bleven?
En syndesølet, skidden so,
De sorte aandens myrebo,
Tildødens dom opstriben?

Alt vilde du, endog idag,
Besinde ret din frelser jag
Med bedrings graad og jukse,
Da skulde end min taareregn
Dig være bipt et naadetegn
Til bredens ild at slukke.
Men jatan har dig slet forrykt,
Du lever uden sans og frygt
Og vil dig ei omvende,
At Gud maa føre over dig
En jammerfuld og græselig
Forstyrrelse og ende.

Se dog, hvor det din søster gif,
Syndsfre kristenhed, hun fik
Den del du og skal finde,
Saa fremt du ei ombender dig
Og søger naaden flittelig,

Af bedrings graad kan rinde,
 Af skjænte med vor Herres ord
 Betyder hunger, pest og mord,
 Na evig helvedsplage,
 Det staar kun paa oprigtig bod,
 Hvor den er, der er sagen god,
 Men ellers evig plage.

Om dig forkyndtes sverd og brand,
 Na Herrens vredes grumme band
 Af alle Guds profeter,
 Om jorden brændte under dig,
 Og himlen spaa'de pest og krig
 Med tusinde kometer,
 Hvad var det dog at ligne mod,
 Af himlens Gud paa jorden stod,
 Din ondskab at begræde,
 Du dog kun fræk til verden ser
 Og derved virkelig beler
 Vor Jesu pinebæde.

Saa græd, o sikre sjæl, engang,
 Den tid, den tid er altfor lang,
 Du levet har saa ilde,
 Lad hjertet smelte bort i vand,
 Af bitre taarer flyde kan
 Af øiet som en tilde.
 Da skal din Jesu pinetaar
 Formilde hjertets dybe saar
 Og al din graad forsøde,
 Da bliver glæden mer end stor
 I englenes udbalte kor,
 At du fra synden døde.

Thi græd han for den fule stad,
 Som jatan selv i skjødet sad,
 Den helvedsdragebølg,
 Det folk, som slog ham selv ihjel,
 Saa kan du tænke, kjære sjæl,
 Han mener det saa trolig,
 Han løber dig med graad imod,
 Her skal du staa og holde fod,
 Ei paa hans taarer træde,
 Men følge Jesu pines raad,
 Hvor kan du, naar du ser hans graad,
 Dig bare for at græde?

Han har dig som en stad belagt
 Med sine taarers vold og magt,

Du skal ham ei undvige,
 Bese hans vaade rosenkind,
 O, se ham ret i øine ind,
 Der blinker naadens rige.
 Nu, Jesu, kom med livets band,
 Som hjertet ene læste kan
 Og al min jammer slukke,
 Derefter tørster alt mit sind,
 Det suger jeg i sjælen ind
 Med dybe længsels sukke.

Tak, Jesu, for hver draabe vand,
 Som du i din fornædrings stand
 Min sjæl til trøst lod rinde,
 Jeg græder her og længes til,
 Din kjærlighed mig unde vil
 I himlen dig at finde.
 Naar skal jeg se de øine paa,
 Som til min nød saa naadig saa,
 Som for mig vilde græde,
 Som brast for mig i dødens ve?
 Naar skal jeg dog de øine se
 I evig fryd og glæde?

—G. M. Brorson.

Presteindsjættelse.

Pastor N. Oerlund har nu tilflyttet kaldet efter afdøde formand M. G. Sanjon. Dette blads redaktør som har hjulpet til med betjeningen af kaldet under vakansen og som for en del aar tilbage var disse samme menighedens prest i mange aar udførte indsættelsen. Søndag den 17de September, som paa disse trakter var en deilig høstdag, var Immanuel's menigheds kirke ved Alpe-lund fyldt med opmærksomme tilhørere, som havde mødt sammen til den høitidelige handling.

Efter at salmen no. 1 i Landstad var sunget rejste menighedens embedsmand og den tiltrædende prest sig og blev staaende medens de foretoges de i bort ritual anordnede spørgsmål til gjensidig besvarelse med lydeligt Ja; naar dette var gjort satte disse sig og en kort indsættelses- og formanings-tale til prest og menighed holdtes over 1 Pet. 5: 1—4. Spøstrene Leding fra Kemnø

fang nu en bækker sang, hvorpaa fulgte albertjenessten. En høimesesfalme blev sjunget og den indsatte prest holdt indtrædelsesprædiken ober Joh. 12: 20. 32. Govedvegten i prædikenen lagdes paa ordene: "Vi ønsker at se Jesus", men ogsaa det øvrige i den indholdsrige tekst blev paa en grei og hjertelig maade fremstillet for den opmærksomme forsamling. Det gjaldt for prest og menighed i lære og liv at stille sig sig, at Jesu ønske og vilje maatte blive opfyldt, naar han siger: "Og jeg, naar jeg bliver ophøiet fra jorden, vil jeg drage-alle til mig."

Paa eftermiddag kl. 3 samledes man i Gauges kirke i Kenyon, hvor der var mødt frem en forsamling der fyldte kirken til sidste plads. Gudstjenesten foregik her omtrent som paa formiddag. Indsættelsesstalen knyttes til 1 Kor. 3: 6. 9.

Den tiltrædende prest talte her alvorligt over Ef. 12 og Jer. 2: 12. Prædikenen var vand af "frelsens kilde" og en alvorlig advarsel mod de "sprukne brønde, som ikke holder vand." Foruden de almindelige salmer i Landstadi, hvoraf "Zions vægter, hæver røsten" var en som lød bakkert, fik man ogsaa en sang af et kor. Den høitidelige handling afsluttedes med bøn og Herrens velsignelse:

Spørgsmaal

til Chicago norff lutherffe indremissionsbestyrelse.

I sin redegjørelse angaaende evangelistfagen siger pastor Breidablik følgende: "Chicago norff lutherffe indremissionsforening bestod—da jeg var kaldt til at tale Guds ord for den—af lutherffe prester og lutherffe menighedsfolk. Som alle uden undtagelse, saavidt mig bekjendt, tilhører lutherffe menigheder og som holdt sine møder i lutherffe kirker."

Pastor Walstead i sine spørgsmaal og svar gjør følgende paastand: Pastor Breidabliks virksomhed i Chicago efter at indre-

missionsbestyrelsen havde fattet nævnte beslutning, ligger til grund for at bestyrelsen rekonfidererte sin forrige bestemmelse. "Breidablik virkede for Chicago norff lutherffe indremissionsforening paa en tid da denne forening stod i et saadant forhold til menighederne i Chicago at neppe en af de 30 norff lutherffe menigheder i Chicago vilde have aabnet sine kirker for deres møder."

Nu spørges:

1. Har pastor Breidablik været i Chicago og holdt møder for denne forening siden han modtog missionsbestyrelsens kald sidst i Mars?

2. Har menighederne fattet beslutning om at stænge sine kirker for foreningen? Hvis saa, da stænger jo menighederne sine kirker for sine egne prester og menighedsfolk, er det ikke saa?

3. Svori bestaar denne forenings virksomhed, er den ukristelig-ulutherff som ifølge pastor Walsteads erklæring er saadan "at neppe en af de 30 norff lutherffe menigheder i Chicago vilde have aabnet sine kirker for deres møder"? —En Lutheraner.

* * *

Denne diskution kan godt være baade nødvendig og nyttig; thi man kan nok komme til baade at tænke og handle anderledes end man ellers vilde have gjort i forskjellige af de sager som staar i forbindelse med disse greier. Men nu er det ogsaa sandt at ret mange, om ikke netop alle af Budbærerenes læsere kjender til baade det som staar paa linjerne og det som kan læses mellem dem, saa det er neppe nødvendigt at føre disse forhandlinger længer. Det vil vel ikke denne gang heller komme nogen sær velsignelse af saadan meningsbetsling i bladene. Man kan nok være ganske stød paa, at der er baade en og to, ja flere, sider ogsaa til disse sager. Men kan vennerne tale og skrive saa det blir Guds navn til ære og synderne til frelse, saa maa de vel faa fortsætte, ellers er det bedst at slutte.—Red.

Atter et eftermæle.

"Herren hæfter bort med fine." Saa synge vi. Det faar vi ogsaa ofte erfare og det med dyb smerte. Thi de troendes liv og virke trænges saa faare; thi hvem skal være lys og salt og en "levende epistel" i verden, naar disse tages bort?

Ja, saa spørges der ofte; men saadanne menneſter lever nok ogsaa efter at de er døde; deres liv og færd er for de efterlevende en stadig spore til efterfølgelse. Dette eftermæle kan vi ogsaa give nyligt afdøde Ole S. Stenſon, Dawson, Minn. Han døde Torsdag den 24de August sidſteleden, efter at have været alvorligt syg og ſjengeliggende i omtrent to maanedes. Han blev begravet under ſtor deltagelse Torsdag den 26de August. Undertegnede og paſtor J. M. Wick forrettede.

Ole S. Stenſon blev født i Sogn, Norge, den 7de Januar 1841; kom til Amerika i 1857; opholdt ſig førſt i Columbia county, Wis. Indgik i ægteſkab med Anna Sophie Pedersdatter i aaret 1864 og boſatte ſig ſaa i Crawford county, Wis., flyttede ſenere til Day county, Wis., hvor de boede omtrent et aars tid, efter ſaa at have boet en tid i Goodhue county, og Renville county, Minn., flyttede de til Lac qui Parle county i før nævnte ſtat, hvor de har levet i mange aar og bundet ſig en talrig vennekreds. I de ſidſte aar (ſiden 1906) har de opholdt ſig i Dawson, Minn. Ægteſkabet blev beſtiget med 12 børn, af hvilke 5 døde i en ganſke ung alder.

Han efterleves af ſin hustru, 7 børn, ſamt 32 børnebørn. Afdøde var en af de gamle pionerer, der en tidlang friſtede nybyggerlivets mørke og trange faar. Men han havde ogsaa fra de unge aar lært at bære aag i ſin ungdom, ſaa han gav ſig ikke over til livsløde, om der ofte blev modbør. Hans ſtore fyrſte laa dog fornemmelig i det, at han havde lært at forlade ſig paa Gud, der ikke ſviger ſine men finder vej og har vej der, hvor vi ingen vej ſer. Men blev heller ikke beſkjæmmet; han fik lære at ha lidet, men ogsaa at ha meget. Her kan vi godt anvende

ſalmiſtens ord: "Jeg har været ung, og jeg har været gammel, men aldrig ſaa jeg en retfærdig forladt, eller hans afkom ſpørge efter brød." Afdødes ſtørſte intereſſe laa ogsaa i det kirkelige og kirkelige. Saaledes var han ogsaa med at organiſere den i Gauges Synode ſaa vel kjendte Lac qui Parle evangelisk lutherſke menighed, hvor han havde flere tillidshverv og var i flere aar dens forſanger. Paagrund af mangel paa kræfter, ſamt trang til at kunne leve et mere inadvendt og ſtille liv ſluttede han landlivet, og har ſiden boet med ſin familie i Dawson, hvor han ogsaa var et aktivt medlem af Riverside evangelisk lutherſke menighed af Gauges Synode.

Maa Herren i naade ſaa være med de efterladte. Maa alle gaa kirke- og himmelvei, ſaa mødes veiene der hvor de aldrig ſkilles. Maa du ſom ſa: "Jeg vil ta farſ plads," ſaa kraft og mod til at—altid blive i forſet, ſaa ſkal dine dage krones med beſtigneſe, og dine aar med megen wiſdom og forſtand. Maa du ſøſtendlag, mere end nogenſinde før, ſlutte freds om den kjære mor, ſaa bliver ſavnet mindre ſmerteligt og byrden lettere naar man bærer ſammen. Eders forbundne,

—T. J. Oppedahl

Dødsanmeldelſe.

Atter har en af de gamle i Emanuelſ menighed nedlagt vandringſtaben, idet Mrs. D. Norheim døde hos ſin datter, Mrs. C. Sabbe, i Maddock, den 8de September. Mrs. D. Norheim var født i April 1833 paa Jæderen i Stavanger amt, Norge, og hun blev ſaaledes ved ſin død noget over 83 aar gammel. Hun kom til Amerika med ſine børn i 1885. Manden havde reist aaret forud og de boede nu en tre aars tid ved Pelican Rapids, Minn., og ſaa flyttede familien til Benson county, N. Dak., hvor den ſiden har boet. D. Norheim døde for en fire aar ſiden og efter den tid boede den afdøde beſkelsvis hos ſine fire børn, der alle bor i Benson county.

Familien D. Norheim tilhørte Emanuelſ menighed af Gauges Synode og den afdøde

var meget interesseret i menighedens forskjellige gjøremaal. For en 17 aar siden kom Mrs. D. Norheim til liv i Gud og er det vort haab, at hun nu er gaaet ind til den sabbatshvile, som er tilbage for Guds folk. Det sidste hun sagde var: "Tak, Herre Jesus."

Mrs. Norheim havde fem børn, fire døtre og en søn, nemlig: Rasmus Norheim, Maddock; Mrs. Peterson, Pelican Rapids, Minn. Mrs. Dahl, Minnewaukan; Mrs. S. Warberg, Maddock, og Mrs. C. Sabbe, Maddock.

Mrs. Norheim blev begravet Mandag. Pastor M. Norheim, en broder til afdødes eneste, talte i sørgehuset og pastor D. S. Elstad og pastor Edw. Golvland i kirken. Ja, saa har den kjære gamle forladt os. Fred med hendes støv, velsignet være hendes minde.

—C.

Resolutioner.

Mayville freds prestekonference holdt møde i Roseville, pastor D. J. Malkewick's kald, den 12te til 13de September 1916. Dette var et meget godt møde, kun en ting at beklage, at det var mindre godt besøgt. Følgende resolutioner blev vedtaget:

1.

Mayville freds prestekonference udtaler herved sin dybtjælte sympati med pastor J. S. Johanson og søn i anledning af Mrs. Johansons død. Det er saart og tungt at miste sine kjære, men saa er det en glæde og trøst at de er kommen vel hjem og der er haab om gjenfyn i de himmelske boliger.

2.

Mayville freds prestekonference udtaler tak til pastor D. J. Malkewick for kjært samvær og samarbeide i flere aar, paa samme tid udtaler den sin sorg over at han flytter fra os, men ønsker Guds rige velsignelse over ham og familie paa deres nye arbejds-mark.

—S. Moe,

—E. D. Munkvold,

resolutionskomite.

Fra Arbejdsmarken

Trefoldigheds menighed, Madison, Wis., har udstedt kald til pastor J. M. Johanson, Spicer, Minn.

Den norske evangeliske lutherske menighed ved Creston, Ill., pastor J. M. Johnsons kald, lagde grundstenen til sin nye kirke, Søndag den 20de August.

Iowa freds af S. S. afholder, om Gud vil, sit aarsmøde i Randall, Ia., past. G. D. Paulsruks kald, den 10—12te Oktober, 1916. Nærmere oplysning senere. S. D. Seidal.

Chicago freds af Gauges Synode vil afholde sit aarsmøde i Gauges menighed, Chicago, pastor M. L. Nesvigs kald, i November. Menigheden haaber at saa sin nye kirke færdig til indvielse Søndag den 12te November. Aarsmødet vil da holdes de følgende dage. Er ikke kirken færdig til den tid, saa maa ogsaa tiden for aarsmødet udsættes. J. M. Walstead, fredsformand.

Nathanael og Hviland menigheder af pastor J. Arnesons kald, havde den store glæde at have besøg af missionssuperintendenten, pastor L. L. Carlson Søndag den 17de September. Det er opmuntrende for menighed og prest at saa lytte til sandheden fremlagt saa kraftig og klart. Maa Gud velsigne pastoren i hans store og haarde virkefelt. Haaber at han kan snart gjøre os et længere besøg. "Du gjorde vel at du kom." Kom igjen!—J. M.

En gammel søster sender nogle dollars, hvoraf skal betales for Budbæreren og resten skal gaa til Paul Nafs og siger: "Det vil blive en liden skjærb fra en 88 aars enke, som har læst Budbæreren siden den først kom ud og som ønsker at bladet holder den samme aandretning, som det altid har gjort." Den gamle skal ha mange tak for pengene til Budbæreren og til Paul Nafs og for anerkjendelsen af den aandretning som vort

blad har holdt og holder. Under nærbærende redaktion blir det nok heller ingen forandring, uden vi vidste at faa det endnu nærmere bibelens aandretning.

Ny A B C bog.

Pastor J. J. Skarpnejs, Centerville, S. D., har just faaet færdig fra trykkeriet sin nye A B C bog for hjemmet, søndagsskolen og religionskolen. Det er en bog vi burde haft længe siden. Sane A B C'en likte vi ikke, fordi vi ikke syntes om at barna skulde lære sproget ved at stude paa Tædervor.

Løffensgaards læsebog for børn kan være bra nok for hverdagskolen, hvor barna skal lære norsk sprog; men den egner sig ikke for søndagsskolen. Enhver kristen bliver sig jo for at sidde i søndagsskolen og lære de smaa at læse om kat, mus, hund, ko, osv.

Pastor Skarpnejs bog undgaar begge disse fejl. Der staves ikke paa Tædervor; men nok paa bibelske ord, navne, gjenstande, og lærdomme, som til eks.: A., Adam; B., bed, osv., som kan lede barnets tanke i en kristelig retning. Bogen er derfor isærdeleshed vel tilpasset for søndagsskolen, da den giver læreren faa god anledning til at tale med de smaa om disse ord og deres mening, og derved ogsaa indprente barnet lidt bibelfundskab paa samme tid; som de lærer at læse.

J, som selv har børn, og J, som underviser børn, send efter en af pastor Skarpnejs A B C bog, og se, om jeg ikke har ret, at denne bog er langt at foretrække fremfor de vi før har.

—D. D. Bergh.

Rettelse.

Stykket med overskrift: Er du frelst? i Buddbæreren no. 37, første side, første spalte fra oven, maa rettes under læsningen. Femte og sjette linje gaaes forbi, og de samme to linjer læses efter sidste linje paa første spalte. Naar denne regel besørges faar man det ret.

J Budd. no. 39, side 916, første spalte, er den 24de linje borte. Den lyder saa: og virkelig daarlige hører, og ikke

Rettelse.

Paa side 187, sidste referat, over tredje rubrik, Pastors Pension Fund", staar "Int. due", skal være "Interest and dues." Denne rubrik viser, hvor meget hvert medlem har betalt, ikke hvad de skylder.—D. M. Mvin, kassierer.

Bekjendtgørelse.

Sauges Synodes skoledirektion møder i Jewell, Iowa, Tirsdag den 17de Oktober 1916, kl. 2 eftermiddag.

—M. M. Mannes, sskr.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, et tre dages møde, 3—5te Oktober i Bor Frelzers menighed, Loft Island, Ia., pastor Sandes kald. Mødet begynder eftermiddag kl. 2, den 3die. Emne: Ej. 55: 1—7.

—C. J. Carlson,

—J. J. Hannan.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Beaver Creek menighed, pastor M. E. Bergs kald, 7de til 9de Oktober. Samtaleemne: Joh. 3: 16—21. Skyds møder i Canton, Worthing og Harrisburg dagen før mødet.

—J. P. Langbat.

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil paa indbydelse fra menigheden i Jewell, Ia., pastor M. Norstads kald, holde aarsmøde der den 10de til 12te Oktober, 1916. Samtaleemnet er Rom. 8: 1—11. Pastor L. D. Thorson fra Downs, Iowa, indleder. Alle af bestyrelsen ønskes til aarsmødet. Prestere og lægfolk er alle indbudne.

—Ole A. Byro,

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Hof menighed, Sacred Heart, Minn., pastor L. J. Oppedahl's kald, holder Madison tredsje aarsmøde dersteds

fra Tirsdag den 17de til Torsdag den 19de Oktober. Mødet begynder med prædiken den første dags formiddag kl. 11. Samtaleemnet bliver Hebr. 2. Alle tilreisende tager af i Sacred Heart. Da dette er kredsens aarsmøde, er det at haabe, at baade prestebrodre og lægbrodre inden kredsens vil komme. Paa Herrens give os et velsignet møde. Paa kredsens vegne.

—L. J. Dypedahl,

—M. Haugland.

♦♦♦

Skandia menighed, pastor J. J. Skarpnæs' kald, indbyder Syd Dakota kreds til at afholde et kreds-møde der den 10de til 12te Oktober. Samtaleemne: Heb. 2. Tilreisende kommer til Centerville dagen før mødet.

—J. J. Skarpnæs,

—M. B. Loffesmo.

♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Bor Fjellers menighed ved Inwood, pastor O. M. Bergs kald, den 11te til 13de Oktober. Samtaleemne: Luk. 13: 23—30. Skyds fra Inwood den 10de og 11te til kirken.

—J. P. Langbak,

—J. L. Johnson.

♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening vil, paa indbydelse, afholde et samtalemøde i Westprairie menighed, pastor G. M. Solems kald, 4de til 6te Oktober. Dag G. M. Ry. til Lenox, anden station Syd for Sioux Falls.

Samtaleemne 1 Kor. 2, 7—10. Betsrelsen møder samtidig.

—J. P. Langbak,

—J. L. Johnson.

♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde følgende møde i Tre-foldighedens menighed, Thor, Ia., pastor Svendes kald, fra 3die til 5te Oktober. Samtaleemnet bliver: Math. 11: 16—30. I pastor P. O. Wees kald, Slater, Ia., fra den 19de til 21de September. Samtaleemnet bliver: Rom. 3: 21—26. Prester og lægfolk er hjertelig indbudt til disse møder.

—Ole M. Byro,

—R. D. Roe.

Den sydbeslilte Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Zions menighed, Luverne, pastor Elias Pedersens kald, den 13de til 15de Oktober. Tema: Luk. 10: 23—37.

—Andrew Johnson,

—Jacob S. Vik,

♦♦♦

Zions menighed, Volin, S. D., pastor L. L. Nervigs kald, indbyder til kreds-møde den 1ste til 3die Oktober, med grundstens-lægning og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemne: 1 Kor. 13. Skyds møder i Volin dagen før mødet. Synodens formand vil bli tilstede og forrette ved høitidelighederne paa Søndag.

—J. J. Skarpnæs.

—M. B. Loffesmo.

♦♦♦

Fællesmødet for den Norfke Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Aabningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Misionsprædiken ved past. L. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor O. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. N. Birkeland.

—M. L. Nesvig.

—O. Shefveland.

♦♦♦

Red Wing kreds af Gauges Synode holder, om Gud vil, aarsmøde i St. Pauli menighed, Minneapolis, den 2den til 5te Oktober. Mødet begynder med aabningsprædiken af pastor J. J. Dahle, Mandag aften kl. 8. Ifølge sidste kreds-mødes bestemmelse skal Tirsdags og Onsdags formiddag bruges til prestekonferens. Programmet blir som følger:

Tirsdag—M. 9—10 Bibel time Pastor Peder Pjostveit.

M. 10—11—Foredrag: Prestens selvopbyggelse—Pastor R. C. Holter.

M. 11—12—Foredrag: Det personlige element i forkyndelsen—Dr. G. M. Bruce.

Onsdag—Kl. 9—10—Foredrag—Prof. M. D. Wee:

Kl. 10—11—Foredrag: Det norsk-amerikanske presteskabs anledninger og forpligtelser—Dr. D. M. Norlie.

Kl. 11—12—Svorledes lokale menigheder kan bedst indrette sig i det vordende nye samfund—Pastor Th. Eggen.

Eftermiddag og aften benyttes til samtale over det opstillede emne: Mat. 24: 29—51. Pastor L. J. Mustad indleder. Alle som agter at komme til mødet fra udenbys gjør vel i at melde sit komme paa forhaand samt nævne hvilken jernbane og tog man kommer paa ellers blir det vanskeligt for modtagelseskomiteen at sørge for stoppested.

—E. Johnson, form.

1806 11th Ave. So.

Jødemissionsmøde.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Sanley Falls, Minn., pastor D. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkommande. Mødet begynder Kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af pastor E. C. Solter. Senere under mødet vil pastor S. J. Goldman fra Chicago holde jødemissionsprædiken. Samtaleemnet blir 1 Mos. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegater til aarsmødet og bedes venligst om at gjøre brug af denne ret. Ligesaa bedes præster venligst om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og besejnet møde. Centralkomiteen sammenkalder ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendigt, vil hele den tredie dag bli anvendt til centralkomiteemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede. —E. R. Solberg, formand.

—J. S. Blegen, sekretær.

Camrose Lutheran College begynder sit 6te skoleaar den 3die Oktober 1916. Skolen har følgende kurser: Et treaarigt højskolekursus, der er arrangeret efter canadiske forhold og forbereder til "provincial examinations", som maa bestaaes for at kunne bli optat ved provinsens normalskoler eller universitet; et fireaarigt akademisk kursus, der forbereder til optagelse ved vore kirkecolleges i staterne; et toaarigt parochial kursus, der uddanner lærere for religionsskolen; et treaarigt pro-seminar kursus, for saadanne, der vil forberede sig til det teologiske studium, men ikke kan giennemgaa et fuldstændig collegekursus; to forretningskurser med bogholderi og hurtigskrift som hovedfag; en forberedende afdeling med undervisning i 7de og 8de grad; et nykommerkursus; og særskilt religionsundervisning for konfirmanter. Undervisning gives ogsaa i musik, husflid og fløid.

For katalog med nærmere oplysninger tilskrives skolens bestyrer, —J. R. Davit, Camrose, Alta.

Nye Abonnenter faar "Buddøreren" fra 1ste August dette aar til udgangen af 1917 for \$1.25. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

240 Acre Farm for salg.

Min farm er beliggende i Pierce county, Town of Hartland, Ellsworth, Wis., 5 mil syd fra Ellsworth, en mil til Sauges kirke, en mil til engelsk kirke. 160 acres er opbrættet, resten er skov og havnealand. Et godt 14 rums hus og basement. "Barn" 40 by 80. Snifer at sælge hele besætningen og alt maskineri. Vil give gode vilkaar, om handel kan ske snart. Send Dem til P. C. Myher, Route 1, Box 68, Ellsworth, Wis.

KVITTERINGER.

Til Børnehjemmet:

Ved past. J. J. Skarpness fra Romsdahl's nordre kvf.	\$ 40.00
Ved past. O. J. Malkewick, konf. offer i Blanchard N. D.	8.65
Ved past. J. N. Walstead fra Lodi Sunday school, \$11.08; fra Morrisonville Sunday school, \$9.78	20.86
Ved Mrs. I. J. Løhre, Burbank, S. D. fra St. Peters kvf., past. S. L. Jacobsons kald	25.00
Ved Mrs. P. A. Lien, Audubon, Minn., fra Saron's mgh., past. Knudsvigs kald	10.00
Ved past. O. J. Malkewick fra konf. offer i Størdal mgh.	10.10
Ved Miss Emelia Enderson, Thompson, Ia., fra Grant Young People's Society	50.00
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	8.70
Ved J. M. Johnson, Irene, S. D., fra Nord Prairie kvf. Trondhjems mgh. past. L. L. Nervigs kald, \$22.02; J. M. Johnson, Irene, S. D., \$5.	27.02
Ved past. L. Langehaug, konf. offer i Trondenes mgh., Sharon, N. D.	41.75
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen	51.80
Ved Hannah Hendrickson, Marietta, Minn., fra Zoar Girls' Society.....	25.00
Ved past. B. K. Barstad, delt Pintse-offer i Læc qui Parle mgh.	10.30
Ved past. G. O. Paulsrud fra P. P. Okland, Randall, Ia.	5.00
Ved Mrs. A. G. Amundson, Centerville, S. D., fra St. Johns mgh. kvf.	15.00
Fra Alex Wicks, Carpenter, S. D.	10.00
Ved H. C. Hanson, Volin, S. D., fra West Prairie kvf., Trondhjems mgh., past. L. L. Nervigs kald	25.00
Ved Mrs. W. W. Johnson, Centerville, S. D., fra en ubenævnt.....	5.00
Ved Clara A. Larson, fra Farland kvf., i past. M. T. Berntsons kald..	10.00
Ved Mrs. K. A. Knutson, Centerville, S. D., fra Ladies' Aid Immanuel's mgh., past. C. J. Olbergs kald	15.00
Ved Christine Trøien, Hendricks, Minn., fra Singsaas mgh. pigef., past. J. J. Ekses kald	10.00
Ved Mrs. O. L. Skotvold, Cottonwood, S. D., fra en skolefest i Emmanuel's mgh., past. C. J. Olbergs kald..	6.33
Ved B. Solem, Astoria, S. D., fra en trediedel af offer ved skolefest	14.00
Fra Nils Jackson, Westby, Wis.	5.00
Fra John Olson, Le Mars, Ia.	1.00
Ved S. J. Moen, Hendricks, Minn. fra offer ved en skolefest i Dist. 72 og 73	11.25
Ved Mrs. O. Nervig, fra østre kvf., Roseni mgh., past. S. L. Jacobsons kald	19.90
Ved L. B. Ness fra søndagsskolen i Edinburg, N. D.,	3.55
Ved past. O. H. E. stad fra Emmanuel's mgh. kvf.,	35.00
Ved past. A. M. Mannos fra flere ydere i og ved Mt. Vernon, S. D.	9.00
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen ..	44.50
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	9.56

Ved A. Stadum, Rothsay, Minn., fra Norwegian Grove kvf.,	15.00
Ved Mrs. O. E. Volneberg, Cambridge, Wash., fra Hauges mgh. kvf.	25.00
Ved past. L. L. Nervig, fra en kollekt ved en barnefest i Trondhjems mgh.	26.96
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	28.60
Fra Mrs. Karen Wigdahl, Burbank, S. D.	10.00
Ved Mrs. Chas. Swanson, Faribault, Minn., fra Hauges kvf., Prof. G. M. Bruces kald	20.00
Ved Martin Rud, fra Melhus mgh. kvf. past. J. J. Skarpness kald.....	15.00
Ved past. J. J. Skarpness fra Ole Paulson, St. Johns mgh.	5.00
—S. L. Jacobson, kass.	

Til kirke i Høiland menighed, past. Arnesons kald.

Vestre Ny Stavanger mgh. kvf., Buxton, N. D.	\$10.00
Midtre do.	10.00
Østre do.	10.00
Buxton mgh. pigef. do.	20.00
Et frivilligt offer i kirken i Buxton, N. D.	21.85
Et do i Mayville, N. D.	15.95
Kvf. i Mayville, N. D.	25.00
\$112.80	

Modtaget fra Juni til August 1916.

Hjertelig tak, paa menighedens vegne.
—J. Arneson.

Til østre Minnesota indremissionsforening fra Søndre Zumbro mgh., ved Kasson, Minn.	\$10.85
—Lars Helland.	

Kvittering og tak.

Vil bede om plads i "Budbæreren" for nogle linjer, hvorigjennem vi vil faa sige vor hjertejige tak til dem, som har sendt os penger. Det var ganske ydmygende at læse det opraab men saa trode jeg, at det var et svar paa mine bønner at Gud herigjennem vilde sende hjælpen. Gud elsker en glad giver, og maa han velsigne eder fremdeles. Hjertelig tak til eder allefaa os.

—Engelhart og Marie Pedersen.

Badger, Minn., R. F. D. 1. Box 50.	
Marit Borsgard, Garfield, Minn.	\$1.00
K. O. Roe, Ellsworth, Ia.	1.00
M. E. Dahl, Twin Valley, Minn.	25.00
E. Eliassen, Farmington, Mont.	5.00
L. W. Hansen, Sergeant, Minn.	1.00
S. Sjuistad, Northfield, Minn.	2.00
Mrs. Peder Asheim, Buston, Minn.	1.00
Rev. J. F. Melom, Dalton, Minn.	5.00
Fra en søster i Herren	5.00
Samlet ved K. S. Omsdahl, Regent, N. D.: K. S. Omsdahl	2.00
L. H. Conradson25
H. H. Ekeland	3.00
Mrs. A. J. Simond50
R. Sehou, E. Elliksen, hver 50c.	1.00
M. A. Solberg50

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Den norss-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. H. Bergh. \$2.00.

Norss-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk-udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Bee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Wrentzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præfenssamling over tre-die testramke. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Kildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Prædikener over kirkenarets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Alar og usigelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. 3 skriftingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden \$1.00

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbage nogle minne i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt-oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Gimles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk,** faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger folgt førend festkriftet for Annamissionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Annamissionen og sælges for missionen. Der er ikke saa svært mange igjen, saa ihald De ønsker en, saa send for den nu. En præst har sendt for 51 af dem. Husk: en bog paa 381 sider, pent indstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Væ 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden,** med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie,** med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

BE TRUE

A CONFIRMATION BOOKLET.

By Rev. G. T. Cooperrider.

In three chapters, averaging over thirty pages each, the author admonishes the newly confirmed to be true: I. To Their Parents; II. To Their Church; and III. To Their Lord.

It is a strong and fervent appeal that this little book makes, and it can therefore be recommended as one of the best publications of its kind.

Bound in neat cloth board and attractive marking.

Price, 15 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Mit bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d. 1. Komme dit rige; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamisjonen; 5. Dansen om guldtalben; 6. Nogle ord om salmesang; 7. Brevstændsættelse; 8. Spørgsmaal; 9. Ater et eftermæle; 10. Dødsanmeldelse; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Vefjendtgjærelser; 13. Kvitteringer.

Bogteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faas hos
Gauges Synod Book Dept.,

Referatet

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paakrævet at prisen sættes lidt højere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forlaffe sig referatet desaa- fag vil undlade at købe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde købere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsfagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøjet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøjes. Det er vel derfor at anbefale at man køber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstileet, gamle testamente, i ny oversættelse.

Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind	\$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futorial	3.00
Nr. 3.—I presset skindbind med guld- snit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futorial	3.50
Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futorial, og med rigelig for- gyldning paa siderne	4.50

Bibelen i ny oversættelse.

Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøjede kanter, snittet rødt under guld	5.00
Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chaprin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld	4.80

Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.

Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
Nr. 43.—I vægte Chaprin, mygt bind og guldsnit	1.50
Nr. 45.—I Chaprin med ombøjede kan- ter og guldsnit	2.40
Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chaprin bind med ombøjede kanter og snittet rødt under guld	3.35
Nr. 53.—India papir, egte Chaprin, om- bøjede kanter, snittet rødt un- der guld, heftet med silke....	4.80

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
RED WING, MINNESOTA.

Carl Raugland
President.

**FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS**

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa købt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges nordt evangelist lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Skøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sangle, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinavisk byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

Alle afdelinger aabnes Tirsdag den 12te September 1916.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 41.

Lørdag den 7de Oktober 1916.

48de Aarg.

Korsfæstet med Kristus.

Af pastor J. S. Johanson.

(Ved prestemødet i Roseville, N. D., den 12te September 1916.)

Korset er Kristifirkens symbol, indseglet paa dens baner. Korsets ord, frigjorelsens kraft. Den som bekjender med Paulus: "Jeg vil intet andet vide til salighed end Jesus Kristus og ham korsfæstet", bekjender af hjertet, han har opgivet sig selv, eller erklæret sig selv en synder, og korsets merke blir da ydmyghedens symbol. Den vier sit liv under korsmerket til hellig lydhighed. Korsfæster kjødet med lysterne daglig, er villig at lægge sin ryg under korset og følge sin Mester efter. Korset betegner en forsonet Gud. Mit skyldbrev blev naglet til korset. Gaandfristen som var mig imod blev udslettet ved korsets blod. Jeg har syndernes forladelse ved korsets evangelium.

Svo vil mig fordomme?
Jesu blodestrømme
Sænker jeg mig i!
Gud for alle riger
Dømmer selv og siger:
Denne han er fri.
Han er toet i Jesu blod;
Satan, synd og død maa rømme,
Svo vil da fordomme?

Korset betegner at det gamle menneske er korsfæstet med ham, for at det syndens legeme skal tilintetgjøres. Vi heiser korsets banner som vort løstes banner for Gud og mennesker. "Verden er mig korsfæstet og jeg verden." Vi bekjender os til den korsfæstede og erklærer os villig at bære korset efter ham:

O søde kors, min lykke
Og skønne arbejder,
Guds kirkes gyldne smykke
Og deilige juvel!
Her vil jeg glad dig bære
Med lys og favnetag
Og siden fange ære
Af dig paa dommens dag.

Jeg er korsfæstet med Kristus, siger Paulus i Gal. 2:20. Dette brev har jo som opgave at vise Galaterne den frie naade i Kristus. Vi se at deres barneret er grundet i troen paa Kristus. "J er jo alle Guds børn ved troen paa Kristus Jesus." At Kristus har fritjæbt os fra lovens forbandelse, da han blev en forbandelse for os, thi der er skrevet: Forbandet er hver den som hænger paa et træ. Altsaa vor frihed fra lovens

GTU Library

2400 1st Ave. S.E.

Seattle, Wash. 98101

For rent: 1000 1000

All rights reserved

forbandelse grunder sig paa en retshandling, en doms fuldbyrkelse—Kristus korsfæstet som vor repræsentant for os. "Jeg er korsfæstet med ham." Naar en er død er de alle døde. I ham maatte den hele slegt for Guds dom. "Se det Guds Lam, som bærer verdens synder."—"Han gav sig selv til en gjenløsningsbetaling for os alle, et vidnesbyrd i alle tider," 1 Tim. 2: 6. Dommen hvilede over slegten fra den dag vore første forældre tog af den forbudne frugt, og den kunde ikke ophæves af en retfærdig Gud. Den maatte eksekveres, lides af den skyldige. "Uden blodsudgydelse sker ikke forladelse," Heb. 9: 22. Gud er en retfærdig Gud. Han kunde ikke ophæve dommen uden at være uretfærdig. Det var just derfor Kristus kom at han skulde fuldkomme al retfærdighed. Skulde han gjøre det, maatte han lide og dø. Syndens løses ved døden efter Guds uigenkaldelige doms ord. Jesus frembar da offeret, som høvstestpresten, og var offeret, som Guds Lam. "Han frembar offer for folkets synder engang for alle, idet han ofrede sig selv," Heb. 7: 27. "Sandelig, vore sygdomme har han taget paa sig, og vore piner har han båret, men vi agtet ham for plaget, slagen af Gud og gjort elendig. Men han er haaret for vore overtrædelser, knust for vore misgjerninger; straffen laa paa ham for at vi skulde nyde fred, og ved hans jaar have vi faaet lægedom." Ef. 53: 4—5. Og i det efterfølgende vers siger han: "Men Herren lod alles vores misgjerninger ramme ham." I det sidste vers af samme kapitel hedder det: "Han udtømte sin sjæl til døden og blev regnet blandt overtrædere og han har dog manges synd." Profeten gir os her en fremstilling af Jesu lidelse og død, som ikke bør misopfattes af den frelsesjægende sjæl. Messias lider og dør for os, i bort sted. Vi er indeskuttet som menneskehed i den etie, og dør for syndens skyld. Gud fuldbyrder dommen over den skyldige, han, som blev gjort til synd for os. Dermed er jeg korsfæstet med Kristus. Synden er straffet, retfærdigheden er blevet fuldendt. Loven har øvet sin dom paa os i Kristus. Vi er dermed død fra loven. I

Sverdrups forklaring, sp. 319, spørges der: "Gød frugt har vi nu af Kristi død?" Og der svares: "Dermed er døden som syndens sold betalt. Vi blev forligte med Gud ved hans Søns død, da vi var fiender." Korsfæstet med Kristus er straffen lidt, loven har faat sin ret. "Kristus er lovens ende til retfærdighed for hver den som tror", Rom. 10: 4. Denne betragtning af at være korsfæstet med Kristus er meget ydmygende. Den aabenbarer vor store forbrudelse mod Gud, vor fortabte tilstand. Den viser os ogsaa Guds retfærdige nidfærhed. Hans ordhol- denhed, der ikke viger tilbage, endog naar hans enbaarne Søn stiller sig som repræsentant for slegten, men fuldbyrder sin tru- dsel over slegten paa ham. Han kunde ikke forliges med den forbruderste slegt paa nogen anden maade. Derfor hedder det: "Gud var i Kristus og forligte verden med sig selv." Men denne betragtning af hans retfærdighed aabenbarer ogsaa en uendelig Kjærlighed til os arme fortabte mennesker, som burde smelte det haardeste hjerte. At Gud elskede ja, at han sendte sin enbaarne Søn for at lide og dø for os, til en gjenløsnings betaling for os; det ord burde lægge baand paa oprørsnaturen. Og endelig bürde dette ord om at være korsfæstet med Kristus gibe os forsikring om at vor syndestuld er betalt. Thi Gud har udtalt dommen over synden, han har paa korsfæstet fuldbyrdet den, efter sin egen plan, og ved Jesu opstandelse erklæret alt fuldbragt. Han er tilfreds i sin ubestikkelige retfærdighed, og da bør ogsaa vor samvittighed, som er en afspejling af Guds retfærdighed, være tilfreds. Korsfæstet med Kristus er mit retsbevis mod Djævelens anklage. Jeg har i Kristus lidt min straf, og jeg er fri. Derfor synger vi: "Jesus ud af Nafaret, den korsfæstede min ære og min salighed skal være.

Jeg er korsfæstet med Kristus, alligevel lever jeg, dog ikke jeg mere, men Kristus lever i mig. Men hvad jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen paa Guds Søn, som har elsket mig og givet sig selv hen for mig.

"Er vi da blevne forenede med ham til

lighed med hans død, da skulle vi og være det i lighed med hans opstandelse, idet vi vide dette, at vort gamle menneske er korsfæstet med ham, forat syndens legeme skal blive tilintetgjort, for at vi ikke længere skulle tjene synden; thi hvo der er død er retfærdiggjort fra synden." Rom. 6: 5—7. Her taler Paulus om daabens betydning. Døbte til hans død. Korsfæstet med ham. Det gamle menneske med lysterne korsfæstet. Det skal da ikke faa lov til at leve op igjen. "Saaledes anse ogsaa I eder, selv som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus vor Herre." B. 11. Det gamle menneske er ved Jesu død viet til døden, ja korsfæstet. Altsaa, naar lysterne viser livstegn gaar vi paany til Kristi kors. Der skal de paany dødes. Det gamle adamitiske sind skal paany føle dødens smerte og dræbes. Thi "de som høre Kristus til, have korsfæstet kjødet med dets lyst og begjæringer," Gal. 5: 24.—Her har vi da noget til selvprøvelse, om vi tror retfærd i Jesu død til nyt liv.

At det gamle menneske er korsfæstet med Kristus betyder ikke at kampen mod det er overstaaet eller forbi. Guds ord formaner os til, som Guds børn, at aflægge det gamle menneske, Ef. 4: 22. Døde de jordiske lemmer, Kol. 3: 5. Dødsdommen er igang over det gamle menneske, den erkendes nu. Det er viet til døden, men det er ikke endnu død, det strider for sit liv. Derfor gjælder det at ta formaningen til hjerte: "Døde de jordiske lemmer." I Rom. 5 hedder det: "I det vi vide dette, at vort gamle menneske er korsfæstet med ham, forat syndens legeme skal blive tilintetgjort, forat vi ikke længer skulle tjene synden." Det skal blive tilintetgjort. Vi ved at vi er korsfæstet med ham. Deri ligger trøsten, kraften, frimodigheden, fejeren. Det skal tilintetgjøres. Men deri ligger ogsaa forbudet mod at leve op igjen. Det er død med Kristus, vi skylder det ikke mere, vil ikke tjene synden mere. Synden som er det gamle menneskes livsprincip,—synden har ikke retskrab paa os, "thi hvo der er død, er retfærdiggjort fra synden," v. 7. Men hvad menes da egentlig med "det

gamle menneske?" De synes at være nok saa stor uklarhed angaaende hvad der indbefattes i dette ord. Og dersom vi ikke er klar over den ting, vil det jo være umuligt i det praktiske kristenliv at behandle denne vor fiende, som vi skulle. Der er jo drifter i vor natur, som Gud har nedlagt, der er nødvendige betingelser for vor udvikling, vor eksistence. De er nok, som alt andet der tilhører os, vor natur, fordræbende, men dog i sit ophav gudgivne. For eksempel selvopholdelsesdriften. Binde udhytte af jorden, underlægge sig den. Forældrefjærligheden og omsorgen for sit affom. Hvor banffelig er det ikke, i disse ting, at stjæle mellem det tilladelige, ja af Gud befalet, og misbrug, overdrivelse. Binfibelig underlæggelse af verden blir saa let til gjerrighed, sparfomhed til karrighed, omsorgen for sine børn til forgudelse og blødagtighed. Vi har baade ret og pligt at bærne om vort navn og rygte, men hvor banffeligt er det ikke her at bevare den bestedne plads, den hdmige aand. Vi vil ofte ha anerkjendelse, hvor vi ikke har fortjent den. Vi taaler liden modsigelse, skjønt andre har lige ret med os. Vi er jo sat til at fremme alt det som er ret og godt, paa den bedste maade; og den ting bør vi øve; men hvor banffeligt at tro om andre, som ikke er enig med os i at fremme disse ting, at ogsaa de vil det rette og gode, eller er ærlige. Her er driften til det gode, retfærdighedsfjans, egeninteresse, mistanke og mange andre ting sammenrodet for os, saa den gamle Adam slipper korset, ja, maasse i sin egentfærlige nidkjærhed blir betragtet som en særdeles gudsfrygtig den, og tjælet for som den mishandlede martyr. Her gjælder det baade at ville døde og erkjende hvad der skal dødes. Være ærlige og ha erkjendelse af ret. Dersom den gamle Adam ad sine krogveie vinder levskraft, lider det nye menneske, og mange slags aandelige sygdomme blir følge, ja, det kan jo endog bli døden for det nye liv. Disse sygdomme har vi vel alle lidt under, mere eller mindre. De smitter, fra den ene til den anden. Derfor gjælder det at være paa vagt og forebygge—altid søge huslægen,

den Gerte Jesus, som kjender sygdommerne og har hjælp som duger. Der maa ikke øves barmhjertighed eller blødagtighed mod vort gamle jeg. Det skal til korset.

Den anden side af denne sag er ligesaa indviklet og farlig. Naar dine omgivelser møder dig med anerkjendelse, ro, eller op-
høielse,—maaske du føler du har fortjent lidt af det ogsaa. At tage opmuntring og tilskyndelse deraf til at gjøre godt kan jo ikke være synd. Og dersom det virker hdmghed og tal til Gud i vore hjerter, fordi han har ladet det lyfkes for os at fremme vore med-
menneskers vel, og hans ære, da tjener det jo vor fremgang i helliggjørelse. Men skulde det gamle menneske faa nære sig med disse ting, tager vi skade. Derfor hør vi komme Pauli ord ihu: "Verden er mig korsfæstet og jeg verden."

I forbindelse med dette staar ogsaa Jesu ord: "Gvo som ikke tager sit kors og følger efter mig, kan ikke være min discipel. Være korset efter Jesus, vil vel sige: at tage forsmædelsen paa, bære lidelsen for han nabns skyld, fordi vi bekjender os til den korsfæstede, vidner korsets ord i bekjendelse, vidnesbyrd og liv. Derfor blir verden vor fiende. Thi korsets ord er jøderne en foragelse og græfkerne en daarlighed." "Korsets ord er vel dem en daarlighed som gaar fortabt," 1 Kor. 1: 18. Er vi her villig at lægge vor ryg under det ofte raat tilhugne kors, som Gud tillader verden at binde paa vore skuldre? Da lev et sandt helligt liv. Følg din Mester efter, og end idag skal du ja føle det er tungt at bære. Men det piner da ogsaa livet af den gamle Adam, korsfæster det gamle menneske paany. Døder lyfterne og fremmer vor lighed med ham som har korset for os.—Derfor,

 Vær i korset tro og stille,
 Tænk, hvad Jesus for dig led,
 Lad dig ingen jammer stille
 Fra hans store Kjærlighed!
 Tænk, hvor mangen vei han' gif,
 Før han dig tilbage fik!
 Da fra ham du vendte hjertet,
 Om det ikke ham har smertet!

I Guds navn saa vil jeg lide,
Elise, tro og haabe fast,
Jesus hjælper mig at stride,
Aldrig har han den forkaft',
Som i korset stadig stod
Og paa ham sig fast forlod;
Ham vil jeg mig overgive,
Han skal al min nød fordrive.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, OCTOBER 8.

The Necessity of English Home Mission Work.

1. Scripture lessons: Isa. 52: 1-15; Rev. 3: 7-13.

2. Introductory. Speak of the place that home missions should have in the work of the church, the blessings the church thus spreads and the blessings it receives. Show also the relation of our Scripture lessons to our topic.

3. English home mission work is necessary because we live in an English speaking country and many unchurched people do not understand any other language.

4. English home mission work is necessary because many of our own people are either ignorant of the Norwegian language or do not care for it, hence they cannot be interested in the Word of God by its being preached to them in the Norwegian language.

5. English home mission work is necessary both in city and country because of mixed marriages.

6. It is time for us to realize that language is only a secondary matter, the principal thing being the bringing of the gospel in the tongue best understood and appreciated.

SUNDAY, OCTOBER 15.

The Most Needful Prayer.

1. Scripture lessons: Matt. 6: 13; 1 Peter 5: 8-11.

8. Introductory. In our study of the Lord's Prayer we now reach the seventh and last petition. These petitions have in this way, whereby they have been given a breadth wap, whereby they have been given a breadth of application not commonly given them, yet the applications made have been in full accord

with the spirit and purpose of this prayer and the teachings of the word of God. In closing the study of the Lord's Prayer it is well to call attention to this fact and urge to further study of it.

3. What this petition contains.

(a) A confession on our part that we are surrounded by evil and the evil one and unable in our own strength to free ourselves from the influences of evil and the evil one.

(b) A confession of our dependence upon and trust in God as our deliverer from all that which is evil.

(c) A prayer that He will regard our condition and free us from that which is evil. Note the reading of this petition in the American Revised Bible and compare that rendering with our second lesson.

4. Why it is the most needful prayer. This is already indicated in the analysis of the petition above. Being helpless in ourselves and dependent upon God for deliverance from evil, we must be delivered by Him if we are to be delivered at all. Hence the needfulness of this prayer.

Søndag 15de Oktober.

1 Pet. 5: 8—11; Math. 6: 13.

Den mest nødvendige bøn. (7de bøn.)

Det onde er i os og rundt os. Al synd er et onde, og det onde kan aldrig bli et gode. Syndens følger er svære. Den har gennemtrængt vor natur, baade krop og sjæl. I sjælen er der mørke og uklarhed, forstanden er dunkel; i viljen er der blit dørffhed og tilbøjeligheder til det onde; i samvittigheden sorg, angst og frygt, freden er forstyrret. Skal det ikke gaa os rent ilde saa vi bukker under for syndetrældom, tungsind, vantro, sindsfygdom og fortvivelse, saa er det nok nødvendigt at be Gud, "frels os fra det onde."

Vor krop er jo ogsaa stadig udsat for fare. Det er nødvendigt at vi ber om at bli forskaanet for smertelige sygdomme, for tab af sanjer og deres brug, for tab af lemmer som er vor trøst saa uundværlige. Der er fare for hungersnød og mangel paa det daglige livsophold. Alt dette er ondt paa ens legeme. Det er fremdeles nødvendigt,

at vi ber Gud afvende fra os timelige tab af gods og eiendom. Det kan komme ober os misbefat, ulykke, ildebrand, oversømmelser, pest og krig, og det staar ikke i menneskemagt at afværge det. Kun Gud, som har alle ting i sin haand, kan spare os. Det er nødvendigt at be Gud bevare og skaae os for vanære og daarligt rygte. Onde menneskers tinger kan saadan hudslette, bagtale og bagvaske en med løgnagtige beskyldninger, saa det er en gru at tænke paa. Tungen er dette ustyrlige Iem som kan volde meget ondt. Vi maa ogsaa be om kraft fra Gud, saa vi selv ikke gjør noget eller siger noget, der gir aarsag til daarligt navn og rygte.—Saa er der en "modstander, djævelen," en modstander af alt godt. Den onde aand er nok ikke langt borte. Denne hævding for syndens rige her i verden. Det værste er at folk ikke længer er røde djævelens herjende værk. Skriften siger, han gaar omkring som en fint løve. Alt som er godt og ret vil djævelen ha dig bort ifra. Alt som er syndigt og ondt det vil djævelen ha dig bort i og indviklet i det. Han vil spørre veien for dig naar du vil bede, gaa og høre Guds ord, eller ha en fortrolig stund med troende. Det er rent paafaldende mangen gang hvordan denne frister kan faa skudt de onde tanker ind i findet. Gud ske lov, der er en som er stærkere. Det er Jesus. Han maa du be om hjælp altid, men særs i de onde stunder: "frels os fra det onde."—Wicl.

Ungdomsfæstene i Rose Grove.

Paa indbydelse af Tabitha menighed, "Rose Grove," Williams, Iowa, pastor S. C. Simonsons kald, holdt den søndre del af Iowa fredss ungdomsforbund et ungdomsfæst der fra den 18de til og med den 20de August.

Tiltrods for den travle tid samledes der dog en betydelig skare ungdom og ældre til aabningsfæstene Fredagskveld. Pastor S. C. Simonson som ogsaa er forbundets formand hilset alle velkomne til fæstet med det meget passende Guds ord, 1 Tim. 4: 12.

Efter denne belfomsthilsen indledede student Nordfletten samtaleemnet, "De to sønner", Math. 21: 28—31. Indlederen pegte paa at faderen til de to sønner betegner Gud Fader. Sønnerne henviser til de to store samfundsklasser, farisæere og den tilsyneladende lavere klasse som kaldes udstud, "store syndere osv. Derfor vi forarges over at der blir vækselfe iblandt os, at sjæle kommer til Gud, er vi farisæere. Med toldere og syndere er det anderledes. De kommer snarere til syndertjendelse, og saaledes efter Jesu ord gaar før farisæere ind i Guds rige. Dette er hensigten med dette stævne at vi maa lære at kende os selv.

Lørdagsmorgen var der bønnemøde fra 9:45 til 10:30. Derefter holdt pastor P. D. Wee en kort men alvorlig og gripende prædiken over Math. 7: 13—14. Pastor J. S. Lee fortsatte over samtaleemnet. Han holdt frem den virkelige betydning af ordene i befalingen: "Søn, gaa idag og arbejd i min vingård." Denne kjendsgjerning greb vistnok os ungdommer især, at noget maa vi bestille, det er vor natur. Arbejder vi ikke i Herrens vingård, saa samler vi for den onde. Dette er alvorligt og gavnligt for os at overveie i livets daar.

Eftermiddagssessionen benyttedes til samtale over det opstillede Guds ord, indledet af pastor P. D. Wee. Heldigvis kom samfundets indremissionssuperintendent, pastor Carlson, og hjalp til. Alart Lød evangeliet om synd og naade. Det var opløftende. Det satte nyt mod i brystet. Velsignet blev vi alle forvist. Lørdagskveld holdt student Gilberg Peterson et kort foredrag over emnet: "Hvad skal jeg bli?" Dette emne diskuteredes en stund af pastor Carlson og andre. Professor R. Hall holdt da en tale om bore kristelige skoler.

Søndagsformiddag prædikede pastor J. S. Lee fra Nadcliffe over 1 Mos. 28: 15.

Middag serveredes af menighedens kvinder i kirkens basement, hvor flere hundrede blev bospist. Eftermiddagssessionen aabnedes med skriftlæsning og bøn af dr. Trogien. Student D. R. Kells talte paa engelsk over

emnet, "troen." Paa samme sprog talte undertegnede kortelig over emnet: "Bore anledninger og kommende ansvar, som kirkeungdom." Derefter tolkede professor Eittreim skolesagen.

Søndagskveld holdtes afslutningsfest. Pastor Norstad kom og var ogsaa med. Resten af tiden benyttedes til korte vidnesbyrd og at takke for godt samvær. Stevnet i det hele var et godt møde. Det Guds ord som blev saaet virker ligt regnet der falder paa jorden, vi ser det ikke mere, men alligevel udretter det sin gjerning.

—E. S. Brye, sek. p. t.

Fra S. Dak. ungdomstævne.

Syd Dakota freds afholdt sit aarlige ungdomstævne i Trondhjems menighed, Bolin, S. D., pastor L. L. Nerviogs kald, Sept. 8—10.

Allerede den første dag var en stor forsamling fremmødt. Vi havde bedet om et velsignet møde og blev ikke skuffet. Mange kraftige vidnesbyrd blev fremholdt og lagt os alvorligt paa hjerte. Den sidste dag af mødet var der flere unge, ja ældre med, som tilkjendegav at de vilde modtage Jesus som sin personlige frelser. Der er jo stor glæde i himlen over en synders som ombender sig, men ogsaa herne jubler og fryder Guds børn sig, naar de ser syndere bøier knæ for Jesus.

Pastor Skarpness holdt aabningsprædiken paa Fredags formiddag. Stedets prest bød alle velkomne til mødet og hilste med Sal. 110: 5. Svartale ved forbundets formand, pastor Loffesmoe. Rapporterne blev oplæst og antaget. Derpaa valgtes følgende embedsmænd: Formand, pastor M. B. Loffesmoe; viceformand, pastor D. J. Johnson; sekretær, Jessie Anderson; kasserer, R. D. Loffen, Irene, S. D.; musik dirigent, pastor M. M. Mannes; musikkomite, Mrs. S. L. Jacobson, Bertha Jundingsland, Wigo Lassen.

Det blev besluttet at de ungdomsforeninger inden fredsen som havde lovet at betale

en vis sum aarlig til understøttelse af en ny kinamissionær, sender beløbet til forbundets kasserer. Pastor G. D. Mona blev valgt som repræsentant til det synodale stebne.

Fredags eftermiddag indledet pastor D. F. Johnson samtaleemnet, Joh. 1: 35—52. Pastor Bergh fortsatte og afsluttede sessionen med bøn.

Om aftenen holdt pastor Distad et foredrag i det engelske sprog over temaet, bibelen og ungdommen. Pastorerne Jacobson, Mona og Loffesmoe fortsatte. Lørdags formiddag havde vi bønнемøde og bibeltime, og saa fortsattes samtalen.

Paa eftermiddag holdt pastor Nerviig foredrag over emnet, "Bættelses kristendom og opdragelses kristendom iblandt de unge." Derefter et kort vidnemøde, hvor mange af de unge tog del.

Lørdags aften regnede det, saa der var ikke mange i kirken. Søndags formiddag prædikede pastor M. B. Loffesmoe. Paa eftermiddag var den store kirke vel fyldt. Pastor Mona var den første taler og pastor Johnson fortsatte i det engelske sprog. Offer optoges til forbundets kasse, der beløb sig til \$63.68.

Søndags aften samledes vi til nadbergsudstjeneste og afslutningsfest. Pastor D. D. Bergh holdt skriftetalen. Derefter korte vidnesbyrd fra flere. Herren var nær og velsignet os,—vi maatte dog afbryde og skilles. Menighedens sangtor, ligeledes det store fælleskor sang flere sange under mødet. og saa solos ved Mrs. G. D. Mona, og duet ved Cora Waage og Christine Skillingstad.

Tak til alle for hyggeligt samvær.

—Jessie Anderson, sek.

Missionsbuen

Fra Mrs. Bec.

. Fortsættelse.

Vi tog en tur til det vakre vandfald "Baring." Vandfaldet i sig selv er ikke svært stort, men overmaade vakker—og bag-

grunden, hvor det falder over klippevæggen er af store flade stene, saa nøagtigt afmaalt i bredde og længde, som kun den store Meister kunde gjøre det. Nogle fod ud fra væggen har et overmaade stort firkantet klippespyt faldt og blit staaende paa det ene hjørne, medens vandfossen i aarhundreder har bruset nedover det i sin hast til St. Marys Lake. Det var i sig selv en prædiken at sidde der og tænke—det var alt saa trofast og uforanderligt. Derfra tog vi veien fire mil opover langs Baring Creek til Sexton Glacier, hvor Baring Creek begynder. Fra den uhyre masse evig sne begynder den i en smal vandstrøm som falder ret ned, hundreder af fod, saa forstærkes den med flere mindre vandstrømme, indtil den former sig til en nok saa anstændig elv, som skynder sig afsted til den tilslut vælter sig over klippen og blir borte i St. Marys Lake. Borte?—nei, den forener sig endelige med havet. Somme steder skjæudte og fraadet den saa skummet stod høit til veirs, andre steder braget og jaget den afsted i den travleste hast. Stundom blev den helt borte—gjenste sig langt, langt nede, hvor intet menneskeligt øie kan se den, saa kom den frem igjen i den mest fuldkomne klippespyt, omtrent en halv mil lang, hvor vandet flød jævnt og stille, og ligesom hvile sig og samlet styrke for de vilde hop den maatte berede sig paa ved udgangen. Mens trængte en solstråle nu og da igjennem de skuggesfulde grene og vinket og smilte til den. Men disse steder kunde intet menneske naa—bare titte henimod. Det var saa tyst—det var saa evigt.

Da vi kom til det høie "Pass", hvor frugtbarheden synes at stanse og bare nøgne fjeldvægge og ismasser begynder, var der en saa frygtelig vind, at det var med nød vi holdt fodfæste. Ser blæser det fra samme kant omtrent bestandig, det beviser de arme gran og furu træer, som istedetfor at vokse ret op paa naturlig vis, her stadig holdes til jorden og vokser sig til rigtige "pandefager." Hvor syntes jeg ikke de lignet somme mennesker! Liv var der og vokse maatte de. Men nogle rigtige frøblinger var de, og det var

flet ikke deres skyld. Det var umuligt for dem at folde sig ud til deilige skiffelser, paa grund af den vind som var sterkere end de, og som stadig holdt topen og grenene til jorden.

Paa veien til "Baring Falls" gaar vi forbi en liden rislende bæk, som paa en eller anden maade havde vingleet sig bort fra "Baring Creek." Her sidder en kvinde og spiller paa "banjo." I hendes fang ligger en pakke breve. I tankerne begyndte jeg straks at væbe en fortælling om hende. Kanskje moder er død—eller kanskje et barn er bragt til sidste hvile—og hun kom hid for at drømme i længsel og sorg. Kanskje det er et ungdomsminde, med ungdommens lyse kjærlighed og lykke, som hun er kommen hid forat leve op igjen. Kanskje hun er fjæletræt og kom hid forat søge hvile i freden og stilheden. Hvorfor skulde hun ellers ha bragt sin "lille trøstefier"—sit instrument—og brevpakken med, hid til dette øldnis, hvor fragt er saa umaaelig dyr og næsten umulig, og hvor veiene en maa færdes paa, varierer fra 6 tommer til 2 fod, og hvor broerne over elvene—det vil sige hvor der er nogen bro over dem da—bestaar af en træstamme eller to? — —

Og mens hun lytter til den lille hvissen, rislende bæk, forsøger hun at giengit dens toner og sit hjertes de og savn og længsel, paa de smaa strenge. Thi derude er alt saa stort og stille—ja i alt omkring os kan vi "høre Guds hjerte banke." Med vor beninde faar det nu være som det kan.

Men jeg for min del blev ganske skuffet paa hende, næste morgen. Da skulde hun med flere andre ta paa hesteryg over fjeldene til Sparry Camp. Hun kommanderte da, at hendes mand skulde ha hendes instrumenter (hun havde to om der ikke var tre af dem) paa ryggen, fæstet omkring ham med "straps." Hun var bange de kunde komme til skade om de var paa pakhesten. Deres "guide" sa hende at dette var imod reglerne og det vilde være umulig for hendes mand at klare sig over de farlige steder med alt det paa ryggen. Men hun holdt sli "allur" at de endelig maatte følge hendes ordre. Staf-

fels mand, for et syn han var, da han, paa hesteryg, sit det alt paa ryg! Tilslut sa han for alvor, at han flet ikke vilde være med, om han skulde maatte reise saa ubekvent og alligevel betale for "packhorse." Hvor fint hun var da hendes kjære musikinstrumenter blev tat af hans ryg,—saa ganske ulig sig, som hun sad der ved bæken.

Lewis Gill—"jernbanefongen"—har her paa en egen liden fjeldnause et vakker lidet hjem, men da han isommer kom dertil, havde rotterne reist med alt sølvtøiet og hjørnene rustet op derinde, saa det var endnu i ustand og han med familie boet paa samme sted, hvor vi "almindelige" mennesker holdt til. En kunstner, Van Been, fra Paris var ogsaa der paa samme tid som vi. Hans hustru tog veien tilbage til East Entrance, sammen med mig, og hun fortalte mange interessante ting fra frigen.

Red Eagle Mountain er en af de majestætiske bjerg som stiger brat op paa over 9000 fod over vandet. Men til ligesom at affætte det store, som ord ikke kan forklare, er der ved dens fod et hyndigt billede. Det er ligesom den skulde være skaaret ret over, hvor den et sted kom for langt udi vandet, og her paa en hylde, under en aldeles rund hvælving, alt i solid bjerg, vokser et hyndigt veludviklet grantræ. Der staar det paa saa uventet et sted, saa friskt og ligesom fuldkomment. Der har det staaet ganske alene, i lange, lange tider. Det forekom mig ogsaa som et billede paa livet. Ofte træffer vi de kjæreste Guds børn paa fjerne steder, langt borte fra der hvor Guds ord forkyndes—og stundom træffer vi rigtige perlemennester med lærdom og uddannelse, som "fjæbner" har bragt lige ud i de største vildnis, langt borte fra skoler og civilisation.—Og nu og da træffer vi mennesker, midt i livets travleste færdsel og trængsel, hvis kjærlige blik, venlige smil eller varme haandtryk, rigtig gyder hvile og balsam i hjertet, og kanske bringer haabets hendgønde gløder til at flamme op paany, idet vi møder dem paa veien. Det varte ganske kun

et øieblik, men vi føler bedre, efterat ha mødt dem.

Sa nu har jeg vist holdt paa altfor længe, men endnu er der saa meget igjen. Kanste lidt engang senere. Det blir for monotont at faa for meget af "samme sort" paa engang.

Paa hjemreisen besøgte jeg vor kjære og haardt prøvede søster, Mrs. Michin. Det var kjært at se hende igjen. Sun var, og har været, meget syg.

Saa en hjertelig hilsen fra eders søster,
—Mary Wee.

Rettelser.—I Budb. no. 40 for 30te September staar at fjeldknauserne stiger op næsten 1,000 fod over havet. Dette skulde være 10,000 fod. Mt. Jackson, den højeste, er 10,023 fod høj og de andre varierer fra 8,500 og opover.—Mrs. Wee.

* * *

Tak.

Kjære missionsvenner:—

Det blev besluttet paa vår aarskonferens at vi skulde sende en takkefrivelse til Missionsduen og alle missionsvenner, som har med midler og megen opofrelse været med og opført et hjem for os naar vi kommer hjem paa ferie. Vi slipper nu at bekymre os for et sted at bo saa snart vi naar hjemlandet. Maa Gud rigelig lønne eder alle for alt. Vi kan kun takke og det ufuldkomment, da vore hjerter ikke kan udtrykke vore følelser.

Det gif over al forventning at vi skulde faa et saa pent og vel udstyret hjem paa et saa bekvemt sted.

Atter hjertelig tak til Missionsduen og alle foreninger og enkeltpersoner som har været med og ofret baade tid og midler. Gud lønne eder alle. Maa vi alle faa mødes i de evige boliger tilslut.

Paa konferencens vegne,

—Clara Wold.

—Christine Trygstad.

Kinamisjonen

C. T. Wang,

som nylig er blitt J. C. Brockmans efterfølger som generalsekretær for Kinas K. J. U. M., er søn af en indfødt ordets forkynner, og han har faat sin uddannelse ved høiskolerne i Michigan og Yale. Den første berøring med K. J. U. M. fik han som student ved statens skole i Tientsin. Her traf han sekretær Dyon, som tidligere hadde været sekretær i "kinesiske studenters kristelige forening" i Amerika. C. T. Wang sluttet sig til ham som medhjælper, og blev senere sekretær for "kinesiske studenters kristelige forening" i Japan. Siden fulgte han kaldet til at virke i sit eget land, hvor han blandt andet blev valgt til vicepresident i senatet. Her præfisererte han i flere sessioner, beundret og set op til af Kinas unge ledere. Men fremfor alt er C. T. Wang med hele sin sjæl en Guds ords forkynner for Kina. Og han er en elektriserende taler, en født leder, i det hele tatt en veludrustet mand, med alt det bedste orienten og occidenten kan gi ham, for at dygtiggjøre ham til leder af den kristelige ungdomsbewægelse blandt Kinas unge mænd.

—Den Unges Ven.

* * *

Lægeuddannelse i Kina.

Det kinesiske folk har allerede fra gammel tid af en ret betydelig kultur paa adskillige omraader. Men folket affondret sig fra den øvrige verden, og udoivlingen gif istad. Med hensyn til lægekunst har folket alltid staaet paa et meget laabt standpunkt, idet der aldrig har fundet nogen virkelig lægeuddannelse af kinesere sted. Sultdt uddannede læger har man ikke kjendt i Kina, før dette land blev aabnet for den hvide rase, og først da missionssekskaberne begyndte at oppta et virkelig lægemissionsarbeide, kom der et større antal læger i arbeide blandt kineserne. I forhold til Kinas folketal (ca. 400 millioner) er an-

tallet af de i landet virkende læger dog rent forføindende, idet der ifølge en i 1915 foretaget optælling ialt findes 446 lægemissionærer.

Mange forhold har vanskeliggjort lægemissionærernes arbejde og særlig dette, at de fleste af dem har stået ganske alene i arbeidet, i hvert fald med absolut utilstrækkelig assistance. Ganske naturlig har dette ført med sig, at den enkelte lægemissionær har gjort forsøg paa at uddanne kinesere til læger. Dette har været en vanskelig opgave, dels fordi det har knebet svært med at finde tid til undervisningsarbeidet, dels fordi den moderne lægevidenskab spændes over saa mange og saa forskelligeartede felter, at det er ganske umulig for en enkelt læge at kunne beherske stoffet faaledes, at han kan meddele andre en alsidig uddannelse. Man har derfor forsøgt at danne centrer for uddannelse af kinesere til læger, idet man har oprettet forenede lægeskoler (United Medical Colleges), hvortil lærerefter og pengemidler skaffedes tilbeie af de forskellige missionselskaber, som havde lægemissionsarbejde igang i de omkring centrene liggende dele af Kina. Til optagelse paa lægeskolerne antages jaabidt mulig kristne kinesere, og haand i haand med den medicinske undervisning gjøres der et energisk arbejde for at faa de unge ført ind i bevidst kristenliv.

Den ældste af disse skoler er oprettet i Peking, og fra den udsendes i 1911 det første fuldt uddannede kinesiske læger i et antal af 21. Den kinesiske regering, som indtil da ikke selv havde oprettet nogen uddannelsesanstalt for læger, gav disse 21 diplom og antog en del af dem til civile og militære embedslæger. Senere er der oprettet lægeskoler andre steder, og særlig interesse har lægeskolen i Moukden, oprettet af dr. Christie, efter hvis anmodning Dansk Missionselskab gav tilladelse til at lægemissionær S. A. Ellerbek maatte overtage en af lærerpladserne ved denne skole. Blandt eleverne paa denne findes fire fra Dansk missionselskabs omraade, og tre af disse underholdes delvis af danske kristne læger.

Udbillingen er begyndt, men der staar meget tilbage, før maalet er naaet: At skabe en tilstrækkelig kinesisk lægestand. Dog ser det ud til, at Gud paa underlig maade er isærd med at gribe ind i og gi os forøgede midler til udvidelse af arbeidet. Den amerikanske millionær Rockefeller har oprettet et fond med en kapital af 100 millioner dollars. Fondet har den opgave "at befordre menneskeslegstens velbære i verden." Dette fond sendte ifjor en kommission til Kina, hvor den ogsaa grundig som mulig skulde studere lægeforholdene og ved selvfyn sætte sig ind i arbeidet paa de forskellige steder. Denne kommission oplhjer nu, at der for tiden findes 244 missionshospitalet i Kina fordelt i 192 byer. Der er 329 mandlige og 117 kvindelige lægemissionærer, assisteret af 140 uddannede ikke-kinesiske sygepleierker. Der findes 29 lægeskoler i Kina, og af disse er 16 oprettet af missionærer, 8 tilhører den kinesiske regering, og 5 opretholdes af udlændinger, som ikke er missionærer. Af de 16 af missionærerne oprettede lægeskoler er ihvertfald de 7 forenede skoler, nemlig i følgende byer: Peking, Moukden, Sankow, Tsi-anfu, Sanchow, Tsoochow og Canton. Det arbejde, der gjøres i disse skoler er af forskjellig kvalitet. Skolen i Moukden nævnes blandt dem, hvor der gjøres et udmerket arbejde.

Nagtet Rockefellerfondet ikke er specielt kristeligt, har dets bestyrelse dog besluttet at yde hjælp til forskellige af de kristne medicinske institutioner, som den til Kina udsendte kommission har undersøgt. Særlig ønsker man, at lægeskolen i Peking skal forsynes med midler, saa at den kan bli en mønstersanstalt. Blandt andet tænkes der paa at oprette et seruminstitut i forbindelse med denne skole. Og saa andre lægeskoler vil bli støttet, og der vil bli uddelt en del stipendier til kinesere, der skal uddannes i selve Kina eller studere videre i fremmede lande, og endelig 10 stipendier aarlig, for hvilke lægemissionærer kan uddanne sig yderligere. Som forbindelsesled mellem fondet og Kina er der dannet en komite, "China Medical

Board," i hvilken blandt andre John Mott har sæde.

Gud har paa underlig maade velsignet det arbejde, der hidtil er gjort, særlig paa de forenede lægeskoler, idet adskillige af de unge studenter er ført frem til et fuldt bevidst kristent liv. Maatte Herren ogsaa i fremtiden velsigne det omtalte arbejde, og maatte han lægge det saaledes hen til vore hjerter, at vi kunde være med til at bære det frem i bøn.—Efter "Lutheraneren."

Nogle ord om to slags vaffelse.

Blandt de norske Lutheranere er der nogle som rojer sig af at de har bevarer den lutheriske kirkes lære renere end som nogen af de andre lutheriske samfund. Men det er især blandt dem, at jeg har merket mig en lære som jeg ikke kan kalde bibelsk og derfor heller ikke lutherisk. Vi ved, at der paa mange steder i bibelen tales om at mennesket af naturen er aandelig død, og det er en sandhed som enhver sand kristen har personlig erfaring om, og det er da ogsaa sandt at disse andelige døde ikke ved sin egen kraft kan staa op fra den aandelige død. Men naar det siges at mennesket er dødt som en sten, da tror jeg, at det ikke er fuldt ud sandt. Men de siger at mennesket er dødt som en sten, og alle ved hvor urimelig det er at tale til en sten eller en død og vente at faa noget svar. Derfor maa Gud først skabe liv, før end han kan begynde at tale til dem, og før end der er aandeligt liv kan derfor heller ikke mennesket bede og vente at blive hørt. Derfor, saasnart et menneske fatter det forfæet at ville ombende sig og begynder at bede, saa er han allerede ombendt. Thi, heder det, et menneske kan aldrig være i en slikt tilstand, som har været betegnet med at "være paa ombendelsens vei", thi det er en umulighed, siges det, og Gud hører ingen før end han er ombendt, m. m. Det er vist sandt, at enten maa vi være Guds børn eller vantroens børn, der er ikke noget tredje. Men alligevel er det ikke helt ud sandhed at mennesket er dødt som en sten. Herren

sagde til Adam: Af frugttræets træ paa godt og ondt, af det skal du ikke æde; thi paa hvilken dag du æder af det, skal du dø døden, 1 Moes. 2: 17. Adam aad jo af træet og døde altsaa en aandelig død; men var han vel nu død som en sten? Gud talte dog til ham, da han var i denne aandelige døde tilstand, og det gjør han uophørlig. Talte ikke Herren selv og ved sine tjenere Moyses og profeterne altid til dette gjenstridige folk, og ved enden af sin tilbørlig her paa jorden talte Herren selv med taarer i øinene til sit folk. Luk. 17: 41, 42. Mange af dem som hørte denne hans tale bliver stærkt paavirket, og for os mennesker ser det ofte ud som at de var helt ombendte; men naar kongen kommer og beser gæsterne, saa ser han, at det er nogen som ikke har bryllupsflædningen paa. Kom ogsaa ihu de fem daarlige jomfruer, de var vist i alt hvad mennesker kunde se saa lig de kloge, at ingen saa nogen forskjel paa dem og de kloge. Math. 25: 1, 2. Saa læser vi om, at mange skal komme til ham paa hin dag og beraabe sig paa at de endog har gjort mirakler i hans navn, og dog siger han til dem at han ikke kender dem. Math. 7: 22, 23. Stræber alvorlig at gaa ind gennem den snævre port; thi mange, siger jeg eder, skulle søge at komme ind, og skulle ikke komme. Luk. 13: 24. Den skriftlærde som kom til Jesus og afslagde en god bekyndelse, men kom ikke til nogen overgang, om han sagde Jesus, at han var "ikke langt fra Guds rige." Mark. 12: 34. Om alle saadanne kan det siges at de begyndte i aanden, men fuldendte i kjødet, Gal. 3: 3. Men ogsaa de som gjør alvor af at komme igennem porten, de kan tilbids befinde sig paa ombendelsens vei i aarevis før end det lykkes dem at komme igennem. Og nu den talemaade, at Gud ikke hører nogens bøn før end han allerede er igjensødt, det er en forfædelig lære! Tænk, om vi skulde sige til en som var kommen virkelig til syndserkjendelse, at han ikke maatte bede til Gud saalænge han endnu ikke fik tro sig frelst? Hvad skulde vi da sige til ham? Bønnen er jo det første en saadan sjæl griber til og dertil opmuntrer jo Her-

ren alle fattige fyndere. Skulde ikke Gud have hørt vore bønner førend vi var helt gjenfødt, naar tror I da at det kunde flet? Tolderen bad før han var gjenfødt og han blev hønhørt og gif retfærdiggjort ned til sit hus. Sedningen Cornelius bad og gav almisser og gjorde hvad han troede kunde hjælpe ham til frelse, men han kjendte jo ikke Jesus. Men hans bønner og almisser var kommet op i hufommelse for Herren. Ap. gj. 10: 4. Han var paa ombendelsens vei; men da han endnu ikke havde hørt noget om Jesus, saa kunde han endnu ikke have faat den Helligaand og var altsaa endnu ikke frelst; thi dersom nogen ikke har Kristi Aand, denne hører ikke ham til. Rom. 8: 9. Men da Peter prædikede om Jesus for dem, da faldt den Helligaand paa alle dem som hørte ordet. Ap. gj. 10: 44. Jeg har længe hørt om denne nye ombendelseslære og jeg anser den for at være en farlig lære, og jeg har ventet at nogen af vore teologer skulde advaret imod den, men jeg har intet set fra den kant, men da det som jeg her har sagt er meget ufølsomt, vil jeg bede nogen af dem som har studeret teologi, at de vilde forklare denne sag, thi det grænser ind til dogmatikken og der er ikke vi lægfolk meget sterke. Smidletid vilde jeg ønske at I vilde overveje denne sag.

—S. Pettersen.

Fem og tyve aars fest.

Søndag den 6te August fejrede Morri-sonville menighed 25-aarsfest.

Festen tænktes afholdt den 21de Mai, men for at sikre sig nærværelsen af menighedens første præster, S. A. Hanson og C. E. Tiller, blev dagen udsat til 6te August. Menigheden havde sikret sig et telt for anledningen med jiddeplads for 600 mennesker. Et mindre telt var ogsaa opsat, hvor menighedens kvindeforening serverede middag.

Festen begyndte kl. 10:30 formiddag. Menighedens søndagsskole marscherede da fra den lille kirke nærved og ind i teltet syngende en af sine sange. Festprædiken holdtes i

tilknytning til dagens evangelium ved menighedens første præst, pastor S. A. Hanson, Chicago.

Bed eftermiddagsmødet læste menigheds- pens præst et kort omrids af menighedens historie, ligesaa hilsener fra pastorerne J. J. Lee og D. S. Elstad, der begge i flere aar har betjent menigheden. Korte hilsener oplæstes ogsaa fra flere naboprester, nemlig A. J. Evenson, Gauges Synode; L. S. J. Reque, Norske Synode; G. Stern, tyske Mis- sionari Synode, og R. A. Stubkjær af den Forenede Kirke. Disse var hindret fra at komme, den første paa grund af sygdom og de øvrige paa grund af andre fester i nærheden. Pastor S. A. Hanson holdt festtalen i tilknytning til Math. 21: 42, sidste del; Sal. 106: 1; 1 Peter 1: 24—25. Menighedens kor sang for anledningen passende sange.

Aftenmødet begyndte klokken otte. Pastor C. E. Tiller, Chicago, var nu kommen. Han talte over emnet: "Konfirmationen," da dette møde nærmest var beregnet paa at være en gjenforening af konfirmanterne. Teltet kunde ikke rumme forsamlingen saa mange maatte staa udenfor. Af konfirmanter var noget over 100 tilstede og næsten halvdelen af disse var konfirmeret af pastor D. S. Elstad. Foruden sang ved menighedens kor var der ogsaa sang ved kor fra de to øvrige menigheder i kaldet, Rødi og Spring Prairie. Det var en festtid for os alle og mindet om den store festdag som er tilbage for Guds folk.

Menigheden blev stiftet om vaaren 1891. Inkorporationsartiklerne blev underskrevet den 22de Mai. De var underskrevet af pastor S. A. Hanson og dehr. C. A. Dahle, A. A. Dahle, J. A. Johnson og D. D. Larson. Byggetomt blev foræret menigheden af hr. R. A. Johnson og kirken opførtes endnu samme høst til et kostende af \$1,600. Denne blev indviet i April 1892. Ved høstmessegudstjenesten prædikede pastor D. S. Meland. Ved indvielsesfesten talte prof. G. D. Brohaugh, D. Ph., over emnet: "Kan der komme noget godt fra Nasaret?—Rom og

je." Nu afbøde formand M. G. Hanson talte paa norsk over ordene i Judiths bog 10: 12: "Hvem hører du til, og hvorfra kommer du, og hvor gaar du?" Menigheden blev optaget i Gauges Synode i Juni 1894. S de fundne aar har den været betjent af fol-

Mod slutningen af pastor Elstads virksomhed foretoges en forandring, der vil have stor betydning for menighedens fremtidige udvikling. Den er nu en engelsktalende menighed med norske gudstjenester indimellem. Menighedsnæder, søndagsskole, fore-

Morrisonville menigheds kirke.

gende fem præster: S. A. Hanson indtil April 1898; C. E. Tiller har betjent den fra Mai 1898 indtil Juni 1901; S. J. Lee, April 1902 til August 1906; D. S. Elstad fra Jan. 1907 til Juli 1914; S. N. Walstead optog arbeidet 11te April 1914.

ningsnæder, osv., holdes udeføkkende i det engelske sprog. Flere tusse familier har sluttet sig til menigheden og paa en forholdsvis kort tid blev sjæleantallet fordoblet. Den tæller nu henved 130 sjæle med 70 konfirmerede medlemmer. Sidtil har menigheden

havt den eneste kirke i byen. Den har en herlig anledning men ogsaa et stort ansvar. Maa Herrens naademidler, Guds ord og saframenterne faa virke til sjæles frelse.

—S. N. Walshead.

Iet er naaet. Lat Gud for hvad hun var for eder. Og naar I nu har set udgangen af hendes liv, saa efterfølg hendes tro.

—S. S. Johanson.

Gamle Mrs. Svidding død.

Mrs. Elen Svidding var født ved Msten Kloster, ved Stavanger den 1ste Oktober 1835. Den 26de April 1859 indgik hun i egtteskab med sin nu efterladte mand. De boede i Stavanger til 1876. Flyttede derfra til Kvittingsø, som var hans fødested. I 1883 kom de til Amerika og bosatte sig ved Perley, Minn., hvor de har haft sit hjem siden. Hun har haft en stærk konstitution og god helbred lige til nu alderen kom og svækkede ogsaa hende. Tirsdag den 5te September sidstleden sovned hun ind i døden, stille og rolig, som det syntes uden smerter, næsten 81 aar gammel.

Hun har haft ti børn, to gutter og en pige døde i en ung alder og blev begravet i Stavanger. Syv overlever hende: Bernhart, som bor i Alberta, Canada; Mrs. pastor Byberg ved Fairdale, N. D.; de andre 5 døtre lever rundt Perley. Hendes aandelige livsførelse, siger gamle Svidding, kan bedst indbefattes i profetens ord: "Ved aftenstid skal der være lys." Hun fik dø i fred, i tro paa sin Frelser.

Da menigheden hun tilhørte (Lanstad) ikke havde faat sin prest endnu, fik undertegnede bud om at komme til begravelsen den 7de September. Vi havde en kort andagtsstund i huset. Saa førtes det afsjælede legeme til den Noreneke Kirke, hvor pastor Schrødal fra Shelly talte. Derfra var det 4 mil ud i landet til Landstads kirke, hvor undertegnede og pastor Dutnes af Perley talte. Meget folk var samlet for at sige hende det sidste farvel. Gud være da med gamle broder Svidding. I 58 aar har de levet sammen og savnet føles, men haabet om gjenforening er levende. For børnene er mor borte. Det føles faart. Men glæd eder, hun er hjemme. Livets opgave er løst, maa-

Amund Johan Appleviks død.

Han havde i en længere tid ikke været frisk, men baade han selv og hans paarørende haabede i det længste at han maatte kunne gjenvinde sin helbred. Der blev heller ikke sparet paa midler og lægehjælp, men det viste sig, at han kun blev værre og værre, da han stadig led af et raadsaar (ulcer), der som oftest forarsager døden. Bedkammerne havde ogsaa længe vidst at han led af en ondartet sygdom, og man havde gjentagne gange raadet ham til at lade sig underkaste operation, men til dette havde han i begyndelsen ikke mod, da han havde en stadig frygt for, at hans forhold til Gud ikke var ret. Han havde nok trang til at bli frelst, det havde han haft længe, men han vilde faa troens forvisning om, at han var frelst, og indtil da bovede han sig ikke paa operationsbænken. Hvad skulde han saa gjøre andet end i sin nød raabe til Gud og klynge sig til hans naadige forjættelser? Og hjælpen kom, syndehyrdens blev afvæltet, Anden malte Kristus for det sønderbrudte hjerte, han fik den salige forvisning at han var frelst og nu fik han da ogsaa frimodighed til at overgive sig helt i Guds haand—til liv eller til død. Endelig blev der saa foretaget operation, først en gang og saa en anden gang, men forgæves, det blev til døden alligevel. Han kom dog atter til bevidsthed, og den fik han ha til det sidste. Hans hustru og en ældre bror fik være med ham og opmuntre ham ogsaa i den sidste stund, og de glædede sig ved at faa høre hans frimodige vidnesbyrd.

Alsdøde havde altid været kirkelig interesseret, saaledes var han ogsaa med at organisere "Israels norsk ev. luth. menighed, og naar man endelig bestemte sig til at bygge kirke, da tog han nok i saameget han orkede. Saaledes har han efterladt sig et hæderligt

minde og bundet sig mange venner i vide kredse.

Han blev født i Norge den 21de Februar 1860, og opnaaede saaledes en alder af 56 aar og 7 maanedes. Kom til Amerika i 1881, og boede først i Story county, Iowa. Senere flyttede han til Yellow Medicine county, Minn., hvor han siden har boet. Den 25de November 1903 indgif han i ægteskab med Miss Marie Grevstad, der nu føler tungt sabbets bitre smerte, men har dog lært i troen at se Gud ogsaa i de tunge prøver.

Afskøde fik hjemlov den 7de September. Fra sit eget hjem og fra sin egen kirke blev saa hans jordiske levninger stædt til hvile Tirsdag den 12te September. Undertegnede forrettede og talte i kirken over Joh. 19: 25—27. En meget stor venne- og fjerdeklare var samlet. Han efterleves af sin hustru og fire barn, af hvilke den mindste er kun 5 aar gammel, samt ogsaa fem søskende.

Fred med støvet. Betsignet være mindet!

Saa se, o Gud, i naade ned
Til dem som er tilbage,
At de i forgens bitterhed
I dig sin trøst maa have.
Du høre vil en tilflugtsborg,
Du lindre kan al nød og sorg;
De hør ei klage.
Du er en kjærlig fader,
Der altid omhu bær,
Du dine ei forlader,
Men er dem altid nær.
Du alting har i hænder
Og styrer alting saa,
At alt til godt sig vender,
Skjönt vi det ei forstaa.
Med broderlig hilfen,

—L. J. Oppedahl.

Brev fra Westphal.

Cereal, Alta, 20de Sept. 1916.

Kjære pastor C. C. Solter:—

Jeg burde have skrevet før og takket dig for "Et pent bryllup." Det glædet os; thi vi tror, det var sig, naar Budbæreren sa

saa. Vore venner fik derfor ogsaa det bedste indtryk af vort bryllup.

En uge efter vor hjemkomst kom Solør menighed og andre og tog vort hus i besiddelse uden indbydelse. De overrakte Mrs. Westphal en pengesum. Edward Bergh var talsmand for anledningen og ønsket Mrs. Westphal hjertelig velkommen paa alles vegne. C. Wold talte om et lykkeligt hjem, og jeg takkede folket og tilslut Gud for alt.

Pastor Goversten med sin familie besøgte os paa deres vei til det nye kald ved Vardo. Goversten førte i sin "Jord." Den var et minde fra hans bedstemor. Den 3dje dennes indsatte jeg pastor Goversten i hans nye kald. Det traf til at være en regndag. Men paa mødet i Vardo var der en anseelig forsamling paa formiddag. I Elm Creek og Riley senere paa dagen var der saa folk, da den sterke nedbør tiltog. Pastor Goversten optager sit arbejde i disse menigheder med sit hjerte i gjerningen og haab om Guds betsignelse.

Søndag den 17de havde Solør menighed besøg af prof. Ravik, bestyrer for Camrose Lutheran College. Paa formiddag prædiket han og om aftenen talte han væsentlig skolejagen. Det gjorde godt.

Mr. J. C. Dayton af Peterson, Minn., en af mine gamle menighedsmedlemmer, med hvem jeg har samarbeidet i menigheden i mange aar, besøgte os i disse dage. Det var kjært. Vi haaber at broder Dayton kommer til at kjøbe en farm her og flytte ud med sin familie. Den slags settlere liker vi at saa, som er interesseret i Kirkens gjerning.

Med broderhilsen,

—M. J. Westphal.

Merf.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Fra Arbeidsmarken

Mrs. Mrika Brunn har virket nu en stund i undertegnede kald for afholdssagen. Hun er som altid frimodig og rask og gjør meget til nu dette aar at faa denne frygtelige tyrann "kong Alkohol" ud af staten Montana. Maa det lykkes for os at faa den bort.—J. O. Ronsberg.

Prof. dr. Stub, den Norske Synodes formand, var Tirsdag aften den 26de September en snartur ned til Red Wing i anledning en tilfælling ved Ladies Seminar, og Onsdag morgen var han tilstede ved andagstimen ved bort seminar og holdt en kort tale til lærere og elever.

Pastor G. A. Tungseth, graduate fra Red Wing Seminar, nu prest for fem menigheder ved Conwick, Minn., (den Forenede Kirke) blev den 20de September egtviet til Olga Pauline Dufseth nær Kalispell, Montana. Bilsen udførtes af pastor G. M. Gerstad i brudens forældres hjem.

North Branch og Shell Creek menigheder, pastor G. O. Monas kald, har overrasket prestefolkene med en pengegabe, saa de kunde kjøbe sig en "Ford" og endå blev det noget tilovers at kjøbe olie for. Saadanne ekstra paafølgelser hidrager ogsaa til at der knyttes ekstra indbyrdes kærligheds og taknemmeligheds baand.

For finansmissionsinsuperintendent, pastor L. E. Carlson med familie, har nu faaet kommet sig i orden i sit nye hjem, Langford Ave., St. Paul. Lørdagsaften den 23de September tilbragte nogle venner en meget hyggelig stund hos dem, de de havde bryllup for sin datter Caspara Matilde, som blev viet til Martin Albert Millang fra Williams, Iowa, hvor de nyssede tænke at bosætte sig.—En deltager.

Søndag den 24de September blev pastor N. Osklund indsat i Størdal menighed, den tredje i kaldet som han har antaget i Goodhue county, Minn. Taler ved denne anledning holdtes over Rom. 12: 4. 12. Den tiltrædende prest talte over evangeliet om Jesu helbredelse af den syge ved Bethesda dam, Joh. 5: 1, 14. Saa er det da atter ordnet med fast betjening af dette, som vistnok er et af de ældste prestekald i samfundet. Maa nu overhyrden, den Herre Jesus, faa lede og velsigne virksomheden ogsaa i disse menigheder sli, at de mange dyrefjæbte sjæle som der gaar og hører Guds ord bliver frelst derved.

Pastor D. Andresens menigheder samledes til fælles missionsfest i Stabanger menigheds kirke nær Osian, Ia., Søndag 24de September. Beiret var deilig og kirken kunde paa langt nær ikke rumme de mange som kom. Det var ogsaa første gang at nabopresten, pastor R. Kvamme af den Norske Synode, tilligemed mange af hans menighedsfolk samledes med Gauges menigheder forat fremme missionsens herlige opgave. Dette forhøiet jo den gode stemning. Prof. M. O. Wee talte ved festgudstjenesten og fremholdt nødvendigheden af uophørlig arbejde for missionen. Menighedens kvinder serverte kaffe og mad i kirkens underetage, og kl. 2:15 samledes vi igjen. Vi fik da lytte til opmuntrende og formanende ord ved pastor Kvamme samt prof. Wee. Det var en velsignet sammenkomst, og \$157 blev ofret til Guds riges fremme i indre og ydre missionen.—E.

Marbog for Minnesota afholdsselskab er udkommet. Af bogens indhold kan særlig fremhæves: Formandens og sekretærens indberetninger med særskilt henblik paa arbeidet blandt det norske folk i Minnesota; forhandlingsreferat med vedtagne beslutninger fra selskabets 31te aarsmøde; brudstykker af en tale holdt af prof. Rildahl ved en afholdssfest; "Medfølelse" af biskop Vernt Støyen; "Why sign the pledge" af Wm. J.

Bryan. Af speciel interesse for alle som vil følge med udviklingen af et af vor tids mest aktuelle spørgsmaal, er en grei og korrekt udarbejdet artikel paa engelsk over afholdsløvgivningen i hver enkelt stat i de Forenede Stater—"The prohibition movements in the United States." Med denne artikel følger et helsides kart, der viser det "baade" saavel som det "tørre" territorium af Amerika. Bogen er paa 48 sider, koster blot 10c og faaes tilsendt fra sekretæren, Gustav Eide, 3346—17th Ave., S. Minneapolis, Minn.

Tak.

Minnewaukon, N. D., Sept. 21, 1916.

Jeg vil faa lov gennem Budbæreren at jende min hjertelige tak til alle dem, som har bidraget til en mindestøtte paa Krogstads grav.

Jeg fik en chек paa \$131 fra pastor Elstad, gaver fra konfirmanter her i kaldet, menighedsfolk, kjendte og kjære venner.

Jeg vil ogsaa faa takke menighedsfolket ved Milton og Edinburg kaldet for en gave af \$15, som jeg modtog straks efter Krogstads død. Det har ogsaa blevet lagt til dette minde.

En inderlig og hjertelig tak fra mig og mine børn til alle givere. Maa Gud lønne enhver igjen

—Mrs. Bernine Krogstad.

Zuga, Paul og Wloid.

240 Acre Farm for salg.

Min farm er beliggende i Pierce county, Town of Hartland, Ellsworth, Wis., 5 mil syd fra Ellsworth, en mil til Gauges kirke, en mil til engelsk kirke. 160 acres er opbrækket, resten er skov og havneland. Et godt 14 rums hus og basement. "Barn" 40 by 80. Ønsker at sælge hele besætningen og alt maskineri. Vil give gode vilkaar, om handel kan ske snart. Sendend Dem til P. C. Myher, Route 1, Box 68, Ellsworth, Wis.

Bekendtgjærelse.

Gauges Synodes Skoledirektion møder i Jewell, Iowa, Tirsdag den 17de Oktober 1916, kl. 2 eftermiddag.

—A. M. Mannes, sek.

Iowa freds afholder sit aarsmøde i Elms kirke, Randall, Iowa, G. D. Pauls-ruds kald, 10de til 12de Oktober. Samtaleemne: Lukas 24: 46—47.

—S. O. Seidal, form.

—G. Olson, sek.

Iowa freds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Elmore, Minn., past. N. Oerlunds forrige kald, 24de til 26de Oktober 1916. Samtaleemne Ef. 55: 1—7. Ved denne anledning vil der ogsaa blive presteordination. Gud give os et velsignet møde!

—S. O. Seidal.

—G. D. Olson.

Red Wing freds holder møde, om Gud vil, den 23de og 24de Oktober 1916 i Immanuel menighed, Biroqua, Wis., pastor J. J. Jacobsons kald. Samtaleemne: Esajas 55: 1—7. Pastor N. D. Pederson aabner med prædiken.

—E. Johnson, form.

—J. J. Dahle, sek.

Østre Minnesota indremissionsforening vil paa indbydelse afholde et samtalemøde i Bethania menighed, Kenyon, Minn., pastor Slettas kald. Mødet begynder Thorssdag den 12de Oktober klokken 8 aften og fortsætter til og med Søndag den 15de. Samtaleemne er Luk. 12: 35—53.

—G. E. Gresseth.

—D. S. Dace.

Midtre Iowa indremissionsforening vil paa indbydelse fra menigheden i Jewell, Ia., pastor M. Norstads kald, holde aarsmøde der

den 10de til 12te Oktober, 1916. Samtaleemnet er Rom. 8: 1—11. Pastor L. D. Thorson fra Dows, Iowa, indleder. Alle af bestyrelsen ønskes til aarsmødet. Prestes og lægfolk er alle indbudne.

—Ole A. Byro,

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Scandia menighed, pastor J. J. Skarpsnes' kald, indbyder Syd Dakota freds til at afholde et fredsmøde der den 10de til 12te Oktober. Samtaleemne: Heb. 2. Tilreisende kommer til Centerville dagen før mødet.

—J. J. Skarpsnes,

—M. B. Rokkesmoe.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Vor Frelzers menighed ved Jewwood, pastor D. M. Bergs kald, den 11te til 13de Oktober. Samtaleemne: Luk. 13: 23—30. Skyds fra Jewwood den 10de og 11te til kirken. —J. P. Langbaek,

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Den sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Zions menighed, Duberne, pastor Elias Pedersens kald, den 13de til 15de Oktober. Tema: Luk. 10: 23—37. —Andrew Johnson,

—Jacob C. Wit,

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Hof menighed, Sacred Heart, Minn., pastor L. J. Oppedahls kald, holder Madison freds sit aarsmøde hersteds fra Tirsdag den 17de til Torsdag den 19de Oktober. Mødet begynder med prædiken den første dags formiddag kl. 11. Samtaleemnet bliver Hebr. 2. Alle tilreisende tager af i Sacred Heart. Da dette er fredens aarsmøde, er det at haabe, at baade prestebrodre og lægbrodre inden freden vil komme. Maa Herren give os et velsignet møde. Paa fredens begne. —L. J. Oppedahl,

—H. Haugland.

Jællesmødet for den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago freds afholdes, om Gud vil, i Newark menighed, Newark, Ill., pastor Mortvedts kald, 11te til 13de Oktober. Aabningsprædiken ved formand J. Norby. Samtaleemne: Math. 9: 35—38. Pastor Tiller indleder. Missionsprædiken ved past. L. J. Alvestad. 1 Joh. 3: 1—2 indledes af pastor D. Shefveland. Et talrigt møde ønskes.

—J. R. Birkeland.

—M. L. Resvig.

—D. Shefveland.

♦♦♦♦

Jødemissionsmøde.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Ganley Falls, Minn., pastor O. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkommande. Mødet begynder kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af pastor C. C. Holter. Senere under mødet vil pastor S. J. Holman fra Chicago holde jødemissionsprædiken. Samtaleemnet blir 1 Mos. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegater til aarsmødet og bedes venligst om at gjøre brug af denne ret. Ligesaa bedes prestes venligst om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og velsignet møde. Centralkomiteen sammentkalbes ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendigt, vil hele den tredje dag bli anvendt til centralkomittemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede. —C. R. Solberg, formand.

—J. S. Wlegen, sekretær.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og

formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligt henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sker baade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saasnart vi kan.

Bestil Referatet hos:

Hauges Synod Book Department.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—den almindelige kasse:

Knud Anderson, Dawson, Minn., past.	
C. J. Eastvolds kald	\$ 10.00
Mrs. O. A. Dahl, Dawson, Minn.	5.00
K. C. Kelly, Toronto, S. D. past. N. Carlsons kald	5.00
En ubenævnt, Toronto, S. D.	1.00
J. A. Mannerud, Kent, Wash.	3.00
J. F. Orvold, Canby, Minn., past. J. J. Ekkes kald	10.00
Mrs. Jens Reppe, Hendricks, Minn., past. J. J. Ekkes kald	1.50
Mrs. John Wold, Hendricks, Minn.	2.00
A. O. Setring, Hendricks, Minn.	10.00
Mrs. A. J. Hanson, Hendricks, Minn.	1.00
Lars Sverdahl, Hendricks, Minn.	5.00
O. S. Solem, Hendricks, Minn.	10.00
J. J. Rottum, Astoria, S. D., past. J. J. Ekkes kald	5.00
Hauges mgh. kvf., Decorah, Ia., past. Rasmussens kald.	20.00
John Hanson, Samrose, Alta., Can. ..	150.00
Scandia mgh., Centerville, S. D., past. J. J. Skarprness kald	121.45
T. O. Langehaug, Bottineau, N. D., past. H. N. Bakkes kald	3.00
Anders Sjøseth, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
Immanuels mgh. kvf., Minnewaukon, N. D., past. O. H. Elstads kald.	35.00
Ole R. Olson, Bawlf, Alta., Can.	5.00
En ubenævnt, Camrose, Alta., Can.	5.00
Immanuels mgh., Camrose, Alta., Can.	30.00
C. O. Peterson, Camrose, Alta., Can.	5.00
O. Madison, ved T. T. Carlson	5.00
En ubenævnt, ved T. T. Carlson.	15.00
Offer i Bardo, Alta., Can.	72.00
Offer i Zions mgh., Hardin Co., Ia., past. J. N. Sandvens kald	22.53
Offer i Bethania mgh., CcCallsburg, Ia., past. J. N. Sandvens kald.	29.57
Salems mgh., Roland, Ia., past. J. N. Sandvens kald	196.99
A. J. Loon, Mt. Vernon, S. D., past. A. M. Mannes kald	6.00
Hauges mgh. kvf., Cambridge, Wis.	25.00

Norwegian Grove kvf., Rothsay, Minn. past. U. D. Johnsons kald	25.00
Norwegian Grove pigef., past. U. D. Johnsons kald	10.00
E. K. Erickson, Stor City, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	2,300.00
J. Heggen, Story City, Ia.	5.00
Henry Thompson, Roland, Ia., past. J. N. Sandvens kald	10.00
J. Skromme, Roland, Ia.	10.00
Offer i Jewell, Ia., past. Martin Norstads kald	66.88
Jens G. Walla, Farland, N. D., past. M. T. Berntsons kald	5.00
Ved John B. Anderson, Bardo, Alta., Can.	28.00
J. H. Johanson, Horace, N. D.	5.00
Stiklestad, mgh., kvf., past. A. H. Bergers kald, Ft. Ransom, N. D. ..	25.00
Alderdomshjemmets missionsf., Beresford, S. D.	18.00
R. A. J. Ryg, Garden City, Ia.	5.00
Mrs. Anton Nelson, Bethel mgh., past. Ronsbergs kald	2.50
Mrs. John Skaalen, Boyd, Minn., past. J. M. Wicks kald	10.00
Excelsior Ungdomsf., Franklin, Minn., past. Hansons kald	20.00
Mrs. Karen Wigdahl, Burbank, S. D.	10.00
C. Danielson, Tuttle, N. D., past. T. K. Jacobs kald	100.00
W. W. Quam, Roland, Ia., past. J. N. Sandvens kald	1.00
T. A. Sorem, Roland, Ia.	5.00
T. Wicks, Roland, Ia.	1.00
John Christofferson, Story City, Ia.	5.00
Mrs. R. Mydland, DeForest, Wis.	5.00
Paul Nelson, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	5.00
Et medlem i Norwich mgh., Norwich, N. D., past. Lunds kald	15.00
Zions mgh., Fergus Falls, Minn., past. J. M. Johnsons kald	7.20
Mrs. Ø. Hanson, Aspelund, Minn., past. N. Okerlunds kald	25.00
St. Peters mgh. kvf., Minnewaukon, N. D., past. Elstads kald	49.92
D. Erickson, Platteville, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	10.00
J. L. Aamoth, Norwich, N. D., past. Theo. J. Lunds kald	20.00
Mrs. Anna Orton, Lundsvall, N. D.	100.00
Mr. og Mrs. Levi Johnson, Mt. Horeb, Wis.	5.00
Mr. og Mrs. M. Oswald, Chester, Ia., past. H. J. Bergs kald	1.00
Mr. og Mrs. H. J. Berg, Ostrander, Minn.	5.00
Wangs mgh., Fergus Falls, Minn., past. J. M. Johnsons kald	10.00
Gina Pederson, Bottineau, N. D., past. H. N. Bakkes kald	5.00
Tom Olson, Bottineau, N. D.	10.00
Martin Erickson, Galesburg, N. D., past. O. J. Malkewicks kald	25.00
Mrs. Gurine E. Locken, Windom, Minn.	5.00
Ole Hendrickson, Sacred Heart, Minn., past. T. J. Oppedahls kald.	10.00
Refer. Referson, Taopi, Minn., past. H. J. Bergs kald	100.00

Past. Th. J. Himle, Santa Rosa, Cal.,	100.00
En ubenævnt fra N. Dak.	5.00
Ole Hendrickson, Eureka, Kan., past.	
M. A. Johnsons kald	10.00
North Branch kvf., Petersburg, Nebr.,	
past. G. O. Monas kald	25.00
Christ. T. Skeie, Radcliffe, Ia., past.	
J. J. Lees kald	10.00
Karl Nelson, Fullerton, N. D., past.	
O. J. Nesheims kald	5.00
G. A. Sundberg, Brookings, N. D.,	5.00
John Sanwick, Chicago, Ill.,	10.00
John J. Sether, Ostrander, Minn.,	
past. H. J. Bergs kald	10.00
Hooker kvf., Hooker, S. D.,	40.00
Mrs. H. K. Larson, Eagle Grove, Ia.,	
past. T. J. Spandes kald	45.94
Green Lake kvf., Spicer, Minn., past.	
I. A. Johansons kald	25.00

\$4,196.48

Før kvitteret for 2,710.04

\$6,906.52

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Pigeskolen:

Bloom mgh. kvf., Toronto, S. D., past.	
N. Carlsons kald	\$ 17.25
Før kvitteret for	6.25
	\$ 23.50

Til Børnehjemmet:

Bethel mgh. søndagsskole, Story City,	
Ia., past. G. O. Paulsruks kald	\$ 10.00
Før kvitteret forN.....	10.75
	\$ 20.75

Til skolebygning for pigernes fællesskole:

E. K. Erickson, Story City, Ia., past.	
G. O. Paulsruks kald	\$ 500.00
C. M. Winge, Dawson, Minn., past.	
C. J. Eastvolds kald	100.00
B. A. Rasmussen, Roland, Ia., past. J.	
N. Sandvens kald	5.00
Alfred Erickson, Crookston, Minn.,	
past. O. M. Hansons kald	100.00
Tom Wicks, Roland, Ia., past. J. N.	
Sandvens kald	5.00
K. J. Hill, Roland, Ia.,	15.00
Bethlehems mgh. kvf., Norway, Ia.,	
past. J. N. Sandvens kald	35.00
Ellen Lundeborg, Peterson, Minn.,	
P. Ljostveits kald	5.00

\$ 765.00

Før kvitteret for 691.86

\$1,456.86

Til medfødte arbejdere:

Arne Larson, Hendricks, Minn., past.	
J. J. Ekkes kald	\$ 40.00
Nels O. Aas, Pelican Rapids, Minn.,	
past. U. D. Johnsons kald	10.00
Mrs N. Aas, Pelican Rapids, Minn.,	5.00

B. S. Bjelland, Pelican Rapids, Minn.	10.00
K. Strand, Pelican Rapids, Minn.,	6.00
O. P. Olson, Pelican Rapids, Minn.,	5.00
Andrew Melingen, Pelican Rapids,	
Minn.	2.00
Even J. Lee, Creston, Mont.	70.00
Mrs. John Hanson, Mrs. E. L. Scot-	
vold, og Mrs. A. H. Solheim, Cam-	
rose, Alta, Can.	30.00
Nogle kvinder i Roland, Ia., past. J.	
N. Sandvens kald	36.00
Immanuels mgh. missionsf., Chicago,	
Ill., past. T. J. Alvestads kald	25.00
Mr. og Mrs. C. F. Schanche, Geddes,	
S. D.	10.00
Nels Haagenon, Fergus Falls, Minn.	40.00
Søsterbaandet, Grand Forks, N. D.,	50.00
Miss Martha Wicks, Newark, Ill., past.	
A. O. Mortvedts kald	40.00
Jens A. Hougum, Ryegate, Mont. ..	30.00

\$ 409.00

Før kvitteret for 389.00

\$ 798.00

Til kinamissionens jubelfond:

Tabor mgh., Platte, S. D., past. M. B.	
Lokkesmoes kald	\$ 8.66
Trefoldigheds mgh., Yankton, S. D.,	16.70
Mrs. Ole Gunderson, Petersburg, Neb.	3.00
Miss Annie Gunderson, Petersburg,	
Neb.	1.00
	\$29.36

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesforløn, synodefassen, heri indbefattet skolefassen, fondsfassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Udin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, fanthalmmissionen, madagas-karmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. O. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. M. Bergh. \$2.00.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor M. M. Arntzen og pastor M. L. Wief. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tekstrække. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. M. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel fjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Alar og ufelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c.

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I shirtingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden \$1.00.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnebennen" for 1883. Der er tilbage nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske

at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Gimles bog: Guds veie med et gienstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend julefristedet, for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke saa svært mange igjen, saa ifald De ønsker en, saa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Guff: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) De sidste Mørhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmerne's Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Fire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet. Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedsat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvorvel de har staaet paa lager i nogen tid.

R. Tønder Nissen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose
Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt
Bound 25c
Mathilda, by Blanche Margaret Milli-
gan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same au-
thor. Bound 30c

Derjøm nogen har været paa udfig efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til faadanne at de bør forskaffe sig fortællingen "The Suhoenberg-Cotta Family by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortrefelig fremstilling af den Lutherske reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbundet.

Skoleböger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

Salmeböger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle For-
andringer og et Tillæg. Lommeformat. Stør-
relse 3½x5½.

Uden Tekster:

Nr. 5.—I almindeligt Skindbind	.50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med for- gyldt Kors og Kalk	.60

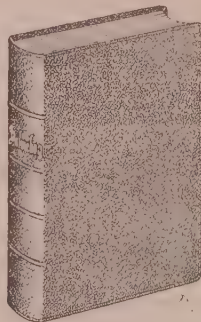

Nr. 5.

Nr. 6.

Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsnit	.90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer.	1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøede Kanter, Guld- snit	2.50

Størrelse 4½x7½.

Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futeral	1.40
Nr. 2.—do do med Beslag	1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guld- snit og Futeral	2.00
Nr. 4.—do do med Beslag	2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsnit og Futeral	3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skind- bind med Futeral	\$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk	.70
Nr. 3.—do Imitation Morocco	1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsnit	1.40

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Korsfæstet med Kristus; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Noget ord om to slags vættelse; 6. Fem og tyve aars fest; 7. Gamle Mrs. Gidding død; 8. N. V. Applebitts død; 9. Brev fra Westphal; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Betjendtgjærelser; 12. Bvitteringer.

Bagterén

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Gauges hos

Gauges Synod Book Dept.,

Referatet

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fuldt efterhvert joim de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paaftævet at prisen sættes lidt høiere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forskaffe sig referatet desaaarsag vil undlade at kjøbe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde kjøbere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,

Red Wing, Minn.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøiet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøies. Det er vel derfor at anbefale at man kjøber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstilet, gamle testamente, i ny oversættelse.

Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind	\$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futral	3.00
Nr. 3.—I presset skindbind med guldsnit og forgyltet kors og kalk paa siderne og futral	3.50
Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futral, og med rigelig forgyldning paa siderne	4.50

Bibelen i ny oversættelse.

Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøiede kanter, snittet rødt under guld	5.00
Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chaprin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld	4.80

Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.

Nr. 40.—Indbunden i shirlingsbind	.60
Nr. 43.—I uegte Chaprin, mygt bind og guldsnit	1.50
Nr. 45.—I Chaprin med ombøiede kanter og guldsnit	2.40
Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chaprin bind med ombøiede kanter og snittet rødt under guld	3.35
Nr. 53.—India papir, egte Chaprin, ombøiede kanter, snittet rødt under guld, heftet med silke	4.80

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

RED WING, MINNESOTA.

PIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Carl Rangland
President.

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

FAMILIENS MAGASIN

En fortsættelse af
"UNGDOMMENS VEN" og "KVINDENS MAGASIN."
N. N. Rønning, Redaktør.

64 sider, \$1.25 aaret, \$1.50 til Canada,
15c pr. hefte.

Ved at slaa disse to blade sammen faar det norske folk i Amerika et stort, rigt illustreret og alsidigt maanedstidblad for hele familien.

Hvad Oktobernumret vil indeholde:

Paa første side er et helsidigt billede fra California, trykt i flere farver; det vil sættes i ramme i tusen hjem.

Der er syv fortællinger:

"To som skiltes fra hverandre;"

"Kjærlighed med Pakkeposten;"

"Moderkjærlighed;"

"Den gamle Dame og Appelsinskallet;"

"Hans anden Hustru," og en fortælling paa engelsk, den bedste der var trykt i Amerika sidste aar.

"Min første Tur til Vestkysten," ved H. N. Rønning, bladets redaktør, og forfatter af "En sommer i Telemarken;" "Abraham Lincoln," og "Bare for Moro."

"Strafanstalten Sing-Sing før og nu."

Beretning om det mærkeligste experiment verdenshistorien kjender til i behandling af forbrydere.

Andre Artikler:

"Er den norsk-amerikanske ungdom en daarlig slægt?"

"Rigmanden, som gav 5 cents til Vorherre;"

"Hvorfor 23 unge kvindelige fanger brast i graad," osv.;

"Børnene i Santhalistan," ved Mrs. M. A. Pederson.

"Haandarbejde," Mrs. J. Welos vakre mønstre med nøiagtig vejledning.

"Spædbørns Pleie," ved Miss Dagny Frich.

"Nervefeber og dens Behandling," ved Dr. Carl M. Rean.

En Masse med Billeder, Anekdoter, Praktiske Raad.

Dette gir en god ide om hvad hvert nummer af "Familiens Magasin" vil have at byde paa.

3 Maaneder for 25c

Ved at sende 25 cents—send sølv i almindeligt brev—skal vi sende dig de tre numre for Oktober, November og December.

Novembernumret blir saa stort og vakkert som Oktobernumret.

Julenumret blir det bedste af dem alle. Disse tre hefter koster ellers 45 cents. Nu alle tre for 25 cents. For at faa alle tre numre maa De antage tilbudet med engang.

Alt De behøver at sige er: "Jeg antager tilbud no. 20."

FAMILIENS MAGASIN

416 8th Ave. So.,

MINNEAPOLIS, MINN.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2: 2.

No. 42.

Lørdag den 14de Oktober 1916.

48de Aarg.

Brædferen.

2den Søndag efter Trefoldighed ved generalforsamlingen for Det norske

Missionselskab i Bodø den 2den Juli 1916.

(Af biskop Dietrichson.)

Luf. 9: 51—62.

Det er idag en hjelden høitidsfest for den-
ne vor nordlige landsdel, naar krist-
ne kvinder og mænd fra vort ganske
norske missionsfelt har sat stjerne her for sit
arbejde til Jesu Kristi riges komme.

Vi vilde, at I skulde vide eder hjertelig
velseede, sliq som I kommer til os i Jesu
navn og for hans viljes skyld. Vi vil saa
gjerne ogsaa haabe og tro, at det skal bli til
velsignelse for eders frelse her hos os, at I
feirer disse dage sammen med os om den ene
Herre og hans egen store rigssag i verden. At
der skal bli tilbage fra vore møder og denne
hellige samlingsstund under dem et godt og
sterkt kald til mere alvorlig og vedholdende
bøn og et trofast og offerglad arbejde for, at
Jesu navn skal aabenbares for alle folk, og
hans ære forkyndes paa alle tungemaal.

Herren Gud lade det ske og lykkes!

Svor vel vi trænger det at styrkes til en
frimodig tro og et forvisset haab i arbeidet
ved at samles om det i bøn og raadslagning.
For det er visseelig saa paa ethvert sted og i

vore nærmere forhold, som det var, da Jesus
ge, ydmyge af hjertet og lydige, som vi burde
bandret sit jordlivs vei—ikke alle vil det han
vil; endog mange tar fremdeles ikke imod
ham, naar han sender sine raab til dem, fordi
de ikke vil vende sit ansigt derhen, hvor hans
er rettet—mod korset og ved det til livets kro-
ne. Og Jesu disciple—de er ogsaa, som de
første var, som noget drevne af en aand, som
de ikke ved, hvorfra den er, endnu altid saa
lidet gjennemtrængte af det samme sind, som
var i Jesus Kristus, og derfor ikke sagtnodi-
være det.

Om Guds menighed paa jorden ikke havde
vidst det før gennem de mange aarhundreder,
vi skulde dog nu maatte se og vide, hvad ver-
den egentlig regner kristendom og dens helli-
ge bud værd. Og der er tilslut saa liden for-
stjel—paa den verden, som smykker sig med
det kristne navn og gjør fordring paa at være
Herrens rette udvalgte arv og eiendom, og
den verden, som længe og ihærdig satte for-
negtelsen af kristen tro og sæd op paa pro-

GTU Library

2400 8th Street

Bozeman, Montana 59717

For rental call (510) 649-2500

APR 19 1977

grammet. Den verden, som Gud elsket og hengav sin Søn Jesus Kristus for, er fyldt med had og brodermord. Hvor den stille Trefseriftikelse tilbyder sig at ta ind, men hvor han maa bære den fremmede og uforstaaede. Han kommer til dem, som skulde være hans egne, de modtar ham ikke. Han op søger ogsaa dem, som slegter frastaldne samaritanere paa, de har ikke plads for ham. Det at ødelægge menneskers sjæle og hvad der majsommelig byggedes op af retfærdighed og barmhjertighed i slegterne, sættes den vældige kraft og ebne ind paa. Men freden, den dyrebare fred for menneskeind og menneskeliv, er blevet landslygtig paa jorden.

Der er saa tung en dom i det, venner, og den begynder som al Guds dom fra Herrens hus. Thi der er ingen, som sig maa kjende skyld for, at Jesu Kristi navn ikke anderledes æres, hans rige kommer, og hans gode vilje adlydes, ingen som de, der kalder ham Herre og vil ha følge med ham. De maa føle skylden. Man kan ikke vente at samle figen af tornebusker og vindruer paa tidstængler. Men paa det træ, vingaardsmanden har havt saa megen møie med, og paa den vinranke, hans aarnd plantet, der skulde han i høstens dage ikke gaa og lede og lede og finde saa lidt og saa daarlig modnet frugt.

Kan vi tænkte, at vi dog viste vor kristne aand og kraft ved de sterke dømmende ord mod al den onde volds magt som øves nu i frigene og mod al den Ietsindighed, begjærlighed og overmodet hos de folk, som sidder udenfor dem og tar sin store fordel af arme medmenneskers nød og savn? Det har vi vist ikke glemt og forsvæmt, det var heller ikke vanskeligt, naar vi ikke selv var de angjældende. Men det var nu som Boanergessønnerne her i evangeliet at ville byde nogen ild fare ned fra himmelen over dem, som det aldrig er vor sag mere end de to disciples at holde dom over. Det gavnet hærken dem eller os—det var kun til, at vi og saa i det stykke kunde kjende, hvor vi er ndygtige til at læse i tidernes tegn og forstaa den Herrens aand, som alene kan mestre en vildfarelse og opreise af en forkommenhed som denne vor dags. Her-

re, lær os at dømme os selv, saa at vi ikke dømmes! Herre giv os ret at kjende dig, som frelser menneskesjælene!

I Jesu ord i vor dags hellige tekst er der derimod noget andet, som har et saadant særligt budskab til os i denne stund. Det lyder saaledes: "Men gaa du afsted og forkynd Guds rige." Overfor alt det forfærdelige, som vil friste til mishaab nu: Du skal gaa afsted og forkynde Guds rige. Fremfor alt andet, som kunde synes saa nødvendig, at opløste røsten om og din lille kraft sættes ind paa at opreise det—igen: Gaa, gaa afsted og forkynd Guds rige. Det har aldrig været mere nødvendig at gjøre det og heller aldrig i tid og forholdet været stærkere kald fra Jesus Kristus til det end just der vi nu staar. Sa nu maa alle Jesu disciple og hver, som vil være af hans følgesvende, forstaa det, at det er hans vilje samlet som i et eneste: de skal forkynde Guds rige. Det hedder saaledes, at intet maa komme imellem, og intet maa heste dem deri.

For di den hele verden—kristenhed og hednige folk—ikke har lægedom og oprejsning i noget andet end, at Guds rige kommer, dets røst blir hørt og dets gaver modtat. Det, som er saa mørkt og saart og lægger øde haade livet og evigheden for menneskene, har alt sin dybe grund og kraft derved, at verdensriiget med de mange røster og gaver forblinder syn og sind og vokter op til noget saa stort og betagende, at vi virkelig kan mene at skulle kunne leve derved. Den haarde død gaar dog altid foran og følger efter paa disse menneskenes veie, og vi naar aldrig længere ad dem end til som døde at begrave vore døde. Og op og op igen det samme i hver ny tid og slegt—blandt dem, som skulde vide og forstaa det bedre, fordi Guds rige er forkyndt for dem, og hos dem, som ikke kan vide og forstaa det, fordi det livets ord endnu ikke er hørt af dem. Den bestandige kamp for at søge sit eget, vinde magten og æren i en liden stund og over svigtende ting, men døv og blind for, at det altsammen dog ikke er værd det offer, vi bringer for det—vort liv og vor sjæl. Vi mættes aldrig derved, naar aldrig

lykken, vi jo jager efter, griber aldrig fast i haabet, uden hvilket det blir for tungt at bære et menneske. Nei, intet uden Guds rige, forkyndt i tro og taget imod i tro, kan bryde den farlige tryllefreds, som verdenskjærlighed og nydelysten slaar omkring os; kun Guds riges Ihs kan aabne igjen de øine, som verdens gud har blindet. Venner, det er den bestandige sandhed under vore mange folkesagn om, at de indviiede klokker alene kan ringe dem løse igjen, som blev bergtagne. Vi kan vel ha ment og troet, at mangt andet ved siden af Guds riges ord og kræfter skulde bygge menneskelivet op og bære med til vern om samfund og fremtid. Vi havde de vakre drømme om udviklingen og oplysningen, menneskesjælelsen og den sterke opinion for retfærdighed og fred. Og saa staar vi der saa fattige og haandfaldne nu ved ruinerne af det, som skulde gjælde for fast og ubrødelig blandt mennesker. Skal vi endnu virkelig kunne tro, at noget bygget af mennesker staar for mennesker? Gud Herren har gennem de aar, som ligger mellem vor sidste generalforsamling og denne, talt det mægtige ord om bygningerne, som hviler paa sandet. Vil vi saa ikke for vort folk og alle folk søge den stad, som har grundbold, Guds egen faste grundbold, som altid staar der. Guds rige med retfærdighed, fred og glæde i den Selligaand.

Jo, det er jo, hvad vi vil, det er dette mødes hele sigte: at gaa aasted og forkynde Guds rige. Kan vi det da i frimodighed nu? Særlig naar vi, som idag tænker over det, at vi skal gaa med fredens evangelium ud til hedningefolkene.

Det er ikke mest det, at vi saa vel kan trænge selv hver raabende røst som kan tale Guds riges sprog, endnu mindre det, at vi i dyrtid og med bekymringsfulde og haarde tider iventte kunde spørge, hvorfra vel de ydre midler skal komme. Nei, det er ikke de væreste stene paa veien til frimodighedens borg. Men det er den tunge kristenstam, vi skal bære med os, det at vi fra vestens lande, fra den gamle kristenhet skal forkynde julehilsener og alt andet Guds kjærligheds og freds ord, vi som har saa syndet mod ham og

holdt os ugudelig for Herrens ansigt og den ganske verdens ansigt. Med al rette skulde vi vel møde paa veien ud det gamle ord mod os: Dage, læg dig selv! Eller mindelsen om hjælken i vort eget øie. Missionsvenner, vi burde ikke gaa ud, vi kunde ikke gaa i nogen frimodighed med Guds riges forkyndelse, dersom det ikke var Jesu følgeskab at gjøre det. Derfor er det ikke alene formaning, men, synes det mig, endnu mere trøsten og til frimodighed, at det særlige ord til os fra evangeliet idag om at gaa aasted og forkynde Guds rige, det er saa fra først til sidst, saa uløselig fast knyttet til det at følge Jesus, følge ham saaledes, at slet intet blir hindring for at følge ham, hvor han saa end viser veien.

Med Jesus kan vi ogsaa med vor kristenstam gaa ud og forkynde Guds rige. Vi skal kunne orke det selv, og det skal ikke bli os for tungt, fordi vi i hans følge lærer af ham at bli sagtnodige og ydmyge af hjertet og finder deri hvile for vore sjæle. Saa han selv skal lære os lydhed af det, vi lider, ogsaa af stamfølelsens lidelse. Sæller ikke skal det reise den mur foran os derude, som vi ikke kommer over, at vi har den megen stam for kristenstanden, kristennavnet med os. Thi i Jesu følge—med erkjendelsen af synden og skylden i vort hjerte og med syndsforladelsen og opreisningen ved troen paa Jesu kors og opstandelse, skal vi ha tegnet over os, at vi er hans freds børn og kan trøste os med den trøst, hvormed vi selv er trøstet.

Saaledes skal vi ved Guds naade saa gaa videre i arbeidet, saa videre og høste fremdeles i Guds riges gjerning paa vore missionsmarker, hans navn til ære og pris og Jesu menighed til glæde.

Nu tar vi med os, venner, i vort find og til de dage, som følger vort møde, den hellige befaling: gaa aasted og forkynd Guds rige. Vi vil prøve at gjøre det ved trofastere at følge Jesus selv, være som han var i verden, baade i vort kristenliv herhjemme og i gjerningen derude. Herren velsigne og styrke os alle til det! Eder, som skal vandre derud og staa foran i arbeidet for at vinde hedningerne

ved ordet og os, som blir hjemme og skal røf-
fe henderne opad for eders og vort arbejde
ved det norske missionsfjelskab. Herre vor
Gud, velsign og dygtiggjør os alle i tjenesten
i Jesu navn! Amen.

—Norsk Missionsst.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, OCTOBER 22.

The Sure Promise

1. Scripture lesson: John 16: 23-33.
2. Introductory. Our topic today deals with the closing word of the Lord's Prayer, the Amen. Review the seven petitions and show the relation of this word to each one of them, as well as to other promises of God.
3. The word, "Amen," its meaning and significance. Look up this word in your English dictionary and Bible dictionary.
4. Why this word is used at the close of every prayer. Call attention to the fact that it is used very frequently because of a mere habit, a feeling that no prayer is complete without it as it is the proper word for closing a prayer. It is therefore often very thoughtlessly used. Show that its real office is to remind us of the faithfulness of God and the certainty of His hearing our prayers when they are uttered in His name and the certainty of His promises, as well as to bind God to the promises He has given.

TO ALL INTERESTED IN THE Y. P. FED- ERATION OF HAUGE'S SYNOD.

Your attention is again called to a convention or assembly of the Chicago District Young People's Federation of Hauge's Synod, to be held in Pontiac, Ill., Rev. A. P. Lee, pastor, October, 20, 21 and 22, 1916.

The theme of this convention will be, Rev. 3: 14-20. The keynote address will be delivered by Rev. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Saturday, 10 a. m., followed by the discussion of the topic. Rev. H. A. Hanson of Chicago will deliver the convention sermon and Rev. L. Harvisville, Chicago, the introductory sermon.

Our previous Sunday afternoon concerts have been successful and enjoyed by all, and we can assure you of equally as good an en-

tertainment during this convention. It is uplifting to get together in offering praise to our Lord. In all probability Miss Theresa Peterson will address us at this service.

Everything points to a splendid convention. Do your utmost to attend at least some of the sessions and you will go home strengthened and better fitted for your service in the Master's vineyard. Your League, through your efforts, will not only be a net that catches but a basket that holds.

Pray for the Pontiac convention.

—Carrie M. Anderson, Cor. Sec.

Missionsbuen

Fra Mrs. Castvold.

Empress of Asia, 10de Sept. 1916.

Til Missionsbuen vil jeg hermed faa sige faa mange tak for den ære, at I sendte mig kaldet til at repræsentere eder ved femogtyveaars jubilæumsfesten som skal holdes, om Gud vil, den 29de Oktober 1916 i Fancheng, Kina. Skal da ialfald hilse missionsærkinderne især fra eder, at I bærer dem paa bønnens arme til enhver tid og at I er villige til at dele alt godt med dem som arbejder med den store høst i hedningeland. Det faldt da i borte lod at smage lidt af hvad det vil sige at være missionsærer og forlade slegt og venner og endnu mer en flok af kjære børn, med ubehag om vi mer kan sees igjen her i tiden, men det blev saa tilslut, at det blev muligt at gaa, mange ting som for en juund saa ud til at umuliggjøre baade min mands reise og ikke at tale om hindringerne for mama, især da Stat fik gigtefeber og jeg maatte være om ham stadig og sommetider maatte vi være to i flere uger, men han blev da bra nok til at komme op igjen, og andre mindre ting ordnedes saa overraskende godt, at at vi fik det til med vore børns samraad at vi skulde følges ad.

Vi gjorde et besøg hos vor søn Josef og familie i Canada paa veien til Vancouver. Da vi havde sagt ham farvel og toget atter var i bevægelse og taarverne igjen maatte

rinde, saa min mand paa mig og sa: "Det havde været trist at være alene nu—it is bad enough as it is." Det forekom mig, da vi havde været paa toget ifra St. Paul en stund, det er gjildt, naar Guds navn gjen-nem hans tjenere kan ophjæpes et lidet. Da vi steg ombord paa toget og skulde finde vor "berth" no. 12, sad der allerede en dame med en masje paa oppi sæderne, og da hun skjøjte rummet var bort blev hun helt for-fjamsket, og hun sagde noget om et tog som hun var kommet med fra Indiana maatte stanse et sted paa grund af vandfjæld, men at hendes billet skulde være god paa et andet tog paa samme jernbane. Til dette svarede min mand, "never mind, never mind, just sit still." Om en tre timers tid efterpaa kom "porteren" og ordnet saa hun fik en "berth." Efterpaa kom hun til mig og spurgte om min mand var prest, hvortil jeg sa ja. Jeg tænkte saa, sa hun. Gør vi kom ind paa toget, kom den ene efter den anden og skjændte og truet, fordi hun ikke havde sin egen plads, saa hun var aldeles opskræmt. Na, hvor mange ganger, naar vi mindst aner det, viser vi i bort liv et eksempel enten til ære eller til vanære for vor Frelser. Maatte det bli os alle som beskender hans dyrebare navn om at gjøre at leve Kristus—at saa mer af hans jindelag, baade hjemme og borte, saa flere kunde derved vindes.

Nu er vi da flere hundrede mil ude paa det store hav. Vi har været taalig bra for her har ikke været storm endnu. Mrs. Sandahl er værre faren da hun ikke taaler at være paa sjøen. Her er mange fremmede missionærer. Gaaar forrettede en episkopal prest ved gudstjenesten. I hans bøn nævnte han de Forenede Staters president og kongressen, det rørte mit hjerte mest naar vort eget land blev nævnt. Han holdt ingen prædiken men læsningen og sangen og bønnen varet en time. Det var vakkert; men jeg tænkte om anledning havde blit git til mis-sionærerne, hvor interessant og opbyggeligt det kunde ha blit.

Dette faar være nok for denne gang, da det tør hende Budbæreren ikke kan overtage

saamange ord med faalidet indhold. I Avindens Magasin som udgives af R. C. Holter sammen med Ungdommens Ven har jeg skrevet om smaa ting paa reisen som vi ser og hører, men som kanske ikke vil passe for Budbæreren. —Mrs. C. J. Eastvold.

En helligdag.

Elisabeth sad en Søndag alene i dagligstuen med den gamle bibelbogs opslaat foran sig; hun havde læst en stund i den, men saa var tankerne gaat sine egne veie, og sindeet var tungt og trist som vinterdagen udenfor.

Sun syntes, der var saa meget arbejde at overkomme, hendes gjerning saa omfattende, og kræfterne kunde kun saa daarlig slaa til.

Dagene var saa ensformige, og trods al travælheden kom hun ikke vidt—det ene arbejde skulde gjøres og det andet ikke forsømmes. Enhver af familiens medlemmer krævet sin del af hendes arbeidskraft, og tog det som selvfølge og ligetil—som noget, der slet ikke kunde være anderledes. Og skjønnet de saa paa, at hun ydet dem alle sine kræfter og alle sine bedste tanker?

Det gjorde stundom saa stikkende ondt, naar hun syntes at kunne merke en ligegyldig tagen imod og en hensynsløs fulde fra deres side, skjönt de sikkert ikke mente noget ondt med det.

Men hvad skulde hun ogsaa ha ros for? Sun gjorde jo kun sin pligt og burde vel ikke tænke paa at vente nogen paaafjænnelse derfor. Sun var vel heller ikke altid saa venlig og hensynsfuld, som hun burde være,—nei, det var hun ikke. Det søgte hun godt. Men naar det bare ikke var den træthed!—Na—ja, det var ingen sag i de unge dage, da kunde man saa noget bestilt!—Men hvordan skulde det gaa nu paa de gamle dage?

En fuldegyfsen greb hende, saa hun rejste sig for at saa lagt mer i kaffelobnen—det var ogsaa søldt at sidde og læse saa længe—og hun syntes ikke den gamle bibelbogs havde ydet hende trøst og opmuntring idag.

Sun lukket bogen og skjøj den tilside; men derved gled et af de mange bogmerker

ud fra bladene—og det maatte ikke tabes, hvorfor hun atter luffet bogen op—og saa vilde hun dog se, hvad det var, der var lagt merke ved—og saa stod der understreget af en eller anden: "Vær ikke bekymret for noget, men lad i alle ting eders begjæringer komme frem for Gud i bøn og paafaldelse med taksigelse."

Sun stod en stund i stille betagethed og hellig ærefrygt for dette store og uudgrundelige vidnesbyrd om Guds kjærlighed. At saa et saadant budskab, saa forknytt og bange som hun der havde fiddet—det var dog en vidunderlig maade af den trofaste Gud og Fader—ja, han vidste, hvad hun trængte til, og hvor meget hun kunde bære.

Sun syntes jo rigtignok at hun daglig lod sine bekymringer komme frem for Gud i bøn og paafaldelse—daglig bad hun da for sig selv og sine kjære om hjælp og støtte, om vejledning og kraft til at gaa livsveien og om velsignelse fra det høie til gjerningen, der skulde udføres,—men havde hun taffet?

Og var hun blit glad og frimodig under bønnen?—Å nei, det var saa langt fra til enhver tid.

Og saa fik hun alligevel nu det livsalige bud fra oven: "Vær ikke bekymret!" Det havde hun jo hørt og læst saa mange gange,—men idag kom det saa overbevisende sandt fra Gud selv netop til hende! Na, hvor dog Gud var god, og hvilken kjærlig fader han dog er for sine bange børn!

Taarerne løb nedover Elisabeths kinder—og kulden var glemt. Tanterne gik tilbage og dvælet ved de mange lyse og glade timer, hun havde haft—ogsaa ved de bævendende, bange stunder og kritiske tider, hun var blit hjulpet ud over. Og hun maatte paa knæ med en inderlig hjertens tak til Gud for al hans naade imod hende og hendes kjære indtil denne dag—og hun bad om kraft og om hjælp ogsaa for de kommende, og om at Gud vilde lægge sin velsignelse over hendes og deres gjerning, der stod hende nær.

"Og Guds fred, som overgaar al forstand, skal bevare eders hjerte og tanke i Kristus Jesus."

Ja, det er sandt, "vei har han alle steder, ham midler fattes ei."

Det lille udfaldne bogmerke blev den dag midlet i Serrens hand til, at Elisabeth fandt trøst i den gamle bibelbog for de tunge tanker, saa at den ensomme Søndag rigtig blev en helligdag for hende.—Ahea i "N. N."

Kinamisjonen

Fra reisen.

Empress of Asia, 15de Sept., 1916.

Nu har vi allerede tilbragt en uge ombord paa Empress of Asia. Vi begynder at bli lidt mere kjendt; men hjemligt blir det ikke. Jeg er taknemmelig til Gud for at ha et hjemsted paa "terra firma" og slippe at drive omkring paa havet. Saa langt har vi haat udmerket vakkert veir. Naar jeg sidder i en god stol kan jeg neppe mærke, at vi seiler paa havet. Medens jeg stod og saa ud over det stille hav i formiddag blev jeg mindet om den store Mester, som stod op i baaden og befalede havet at være stille. Han hører nok vore børns bønner og befaler havet at være stille. Vort skib har allerede begyndt at vende kursen imod syd. Efter vor beregning er vi om lidt over to dage til i Japan. Det er som landlusten allerede møder os nu. Det sætter mig straks i en bedre stemning. Uaglet reisen har været saa behagelig som vel muligt, saa længe vi dog til land. Udlændigheden paa havet er trist for mig. Jeg skjønner at Gud maatte skabe folk anderledes end mig, ellers blev det lidet med søfarten.

Ser skal være 150 missionærer ombord. Om alle disse er fyldt med den Selligaand i den grad, som John Knox vilde ha dem for at omvende Skotland, kan jeg ikke sige. Det vilde vel ikke være ret af mig engang at prøve at bedømme de forskjelliges værdi som arbeidere i Guds rige. At en mand, som er oppokset paa Fæderen ved Stavangerfanten og fra barndommen af bærer paa ind-

tryffene fra de typer af kristendommen, som udfoldede sig paa vestlandet i Norge, med nødvendighed maa ha et forskjelligt snit paa sig baade indadtil og udadtil, fra disse anglosaxiske ætlinger, som vi har mest af her ombord, det er forstaaeligt for enhver. Jeg er vist ikke kompetent nu at sige noget om, hvad slags missionærer disse 150 er. Neppe er de heller kompetent til at bedømme mig og mit lille selskab af ligesindede. Vi faar derfor beholde vore indtryk for os selv saa længe og samtidigt ha det haab, at alle maa blive nyttige i Herrens tjeneste paa den store høstmark. Herren kender sine.

Naar undtages den stygge, modbydelige dans, som altid maa være vaa disse slags skibe, saa er vi i et noksaa sømmeligt selskab.

Vi sejler under engelsk flag, hvorfor vi efter engelsk Lov maa ha gudstjeneste paa Søndag. Forrige Søndag var den forrettet af to episkopal præster, og det samme bliver næste Søndag. Vi var glad i gudstjenesten. Den var frem en vakker kristelig bejendelse, som vi kunde samtykke i; men havde vi havt valget til at høre pastor Stenerson prædike i Dawson, saa havde vi selvfølgelig valgt det. Opdragelsen og det tilvante spiller ogsaa her en stor rolle. Vi er dog taknemmelig til Gud for, at gudstjenesten i den norske kirke ikke saaledes er bundet og indsnæret i rituelle former, men lader den frie prædiken og den enkle forvaltning af daab og nadvære ha den fremstaaende plads. Det huer ogsaa vestlændingen bedst. De foretrækker den kortere form af det norske kirkeritual. Vi tror ogsaa vist, at den kristne menighed dermed er bedst tjent.

Nu kommer de rundt med eftermiddagste. Saa lader vi vort papir hvile saalænge, indtil vi ser Japan stikke frem. Da skal vi gjøre nogle tilspieser og saa lade det gaa i posten paa vei tilbage fra Yokohama. Vi maa nu lade "Kirkeskiffen" faa sin ret. Vil du se den, maa du jende 25c til Kirkeskiffen, Dawson, Minn., saa vil den komme til dig en gang i maaneden indtil Dec. 1917.

Mandag morgen den 18de Sept. '16.

Det er overmaade bakkert. Den blaa himmel hvalber sig over det blaa hav. Morgensolen skinner blankt, landtingerne begynder at stikke frem. Vi er straks i Japan. Skibsfolkene har det travelt med at vaske og skure, saa at Asiens dronning maa gjøre sit indtog i Yokohama i sin bedste pynt. Den længste del af vor reise over havet er tilbagelagt. En matros ombord fortalte mig at han havde gjort 19 ture over denne vei; men denne var den skønneste af dem alle. Saa har Herren hørt vore bønner og ført os saa vel frem saa langt. Takker Herren, thi han er god!

Vi faar det nu ogsaa travelt med at faa afsted en del post ved første anledning. Vi besøger tre byer i Japan, nemlig Yokohama, Kobe og Nagasaki. Det vil tage ca. tre dage. Saa har vi et par dages tur igjen til Shanghai, China.

En venlig hilsen til Budbæreren redaktør og læsere.

Eders i Herren forbundne,

—C. S. Eastvold.

Fra en rundtur med lysbilleder.

Bed kinesisk nytårstid havde jeg den glæde at ha diakon Høvstad her en fjorten dages tid. Det gaar jo ikke saa tidt paa med besøg af udlændinger, saa naar det en sjelden gang hænder, sættes det pris paa.

Ogsaa kineserne glædet sig meget ved hans besøg her. Og det ikke bare fordi han havde med lidt mediciner, som imidlertid fik en rivende afsætning. De par dage pulver og salve varte, havde jeg anledning til at høre mange og tilbels lange foredrag om sygdom hist og her fra hovedstaden til fodsaale. Mit kontor (som forresten ogsaa er stue og spise-stue) tjenestgjorde da for anledningen som baade venteværelse og poliklinik.

Men Høvstad havde ogsaa med lysbilleder —og det er en nyhed af stor attraktion heroppe. Lidt om vore lysbilledskaffere vil jeg da her fortælle.

Først turen til Mapeishi—en udstation ved floden, ca. 3 norffe mil ovenfor her. Vi havde faat os frokost, og saa satte det lille tog sig i bevægelse langs floden—i straalende solskin. Disse udlændingerne gif nu saa urimelig fort, saa bore følgesvende pustet og svedet svært for at komme efter med byrden, skjønt det var nu ikke saa stor byrden for to. Men varmt blev det jo, skjønt bare Februarssol! I Dui-kou-chih (d. e. de to elbemandinger ligeoverfor hverandre) holdt vi middags-hvil. Midt i nyttaars tiden som det var, maatte der naturligvis en ekstra jalve til med: "Fah-tsai!" egentlig "bliv rig!" efter den almindelige forestilling, at rigdom gir lykke og glæde. Her oppe bruges udtrykket omtrent som goddag hjemme.—Vi pakket ud lidt til livsens underhold fra madkurven vor; valgte vore egne færre retter, skjønt berten diftet op med flest og fiske, røde, gule og sorte retter i massevis. For det var jo nyttaar! Og nyttaars hygge bestaar jo væsentlig i—fiske! Alfurat saa appetitlig saa det ikke ud alt. Men det lod ikke til at skorte paa appetiten hos vore bærere. For de satte til livs adskillige kvanta af det opdiffe.

Vi kom tidlig til Mapeishi og havde først nogen dividering frem og tilbage om, hvordan vi heldigst skulde ordne os for at opnaa det bedste resultat—flest mulig saa se, men uden større uro end at vi kunde forklare de enkelte billeder. Da gik alle dørene fremme, ja, og saa stænge gitteret foran, naar kapellet blev fuldt, det blev nok det bedste. For saa fik de ialfald se, om det end vilde blive jmaat med hørelsen og forstaaelsen! Og sliq blev det—vi havde teppet i døren. Vi ventet ikke længe paa fuldt hus. Forreften kom der vist ligesaamange—og mærkelig nok fandt de plads—efter at der for vore øine var fuldt hus. Men saa var det nok ogsaa fuldt og vel saa det. Værst var det, at de tog næsten pusten fra lampen vor, saa den mod slutten saft betydelig af. Udenfor var der støi og braaf, mens vi indenfor havde det ganske rolig. Imellem udbrud af begejstring, og de fleste baade saa og hørte godt efter.

Om de var rigtig gode aftener vi her paa

hovedstationen havde, er der ikke stort at nævne. Den sidste aften for kvinder var der ikke saa rolig som ønskelig. Men det var nok ikke stort bedre at vente, siden omtrent alle de voksne havde sine jmaa med—barn i fanget, paa ryggen og ved siden. Dog, forjæves haaber vi det ikke skal være. Ijor kom der ialfald en, som direkte følge af en lyssbilled-aften her. Jesus og kvinden ved brønden i Samaria, og hvad hun saa og hørte om disse to, greb hende dybt—for livet, haaber jeg. Hun begyndte fra den kveld selv at drikke fra livsens vand. Er veiret nogenlunde bra, kommer hun sikkert hver Søndags morgen, endda hun har vel en fjerdedel norff mil at gaa paa sine forkrøblede ben.

Til Siaogen gif det pr. baad. Skjønt vi havde betinget os, at ingen uvedkommende skulde være med, fandt vi dog baaden næsten fuldpakket af fager og gjefter. Siaogen-evangelistens mor, datter og bror havde allerede installeret sig. Men de regnet sig jo ikke for uvedkommende—naturligvis.

Den næsttørste fædrehallen paa stedet blev os frit overladt, idet alle skjønte, at kapellet vilde bli saa altfor lidt. Der stod hode ved hode tatpakket som jild i en tønne, inderst inde fra helt ud til porten, store og jmaa. Kvinderne havde faat "scenen," hvor skuespillerne i det kinesiske teater fremviser sine kunster. Men det underligste er—ikke at vi fik saa mange, sikkert en fem hundrede bare hedninger, med undtagelse af de 12—14 kristne paa stedet, men at det dog blev saa stille og saa rolig! Vi saa denne menneskemasse, Savstad og jeg, og tænkte vist begge, at her blir det bare flygtig at vise nogen billeder uden at saa ørenshyd til forklaring af dem. Men blev der lidt uro imellem, og vi truet med at stoppe op, saa skreg de straks paa uro-stifteren, at han fik holde sig stille eller fjerne sig. For se og høre vilde de!—"Jo, det var huse det!" naar de saa Peterskirken i Rom eller St. Pauls i London. Vi viste ogsaa en serie af St. Bernhardshunden—Mpernes redningsbaad. Og saa alle Jesusbillederne—han, Kjærligheden personificeret, frelsen fra Gud. Vi stanset lidt ved "Jesus og bar-

na": Dere puffer jo alle lykke og glæde for barna deres, alle gjør det. Selv stiller dere godt for dem og bringer dem med til templerne til de mange afguder. Men ikke siger de nogen gode ord, og langt mindre gjør de noget godt for dem—disse maalløse trækløsserne. I stilheden der blev, syntes vi at høre et: Ja, slig er det, affurat sandt. Nu har jeg et godt raad til dere mødre: Gjør som disse mødre, dere ser der, og ta deres barn med til Jesus. Han haade taler godt for dem og gjør godt for dem hele livet igjennem.—Ogsaa her ved Vazarus grav maa jeg stanse lidt; ved forsfæstelsen, hvor naaden er saa uigjennemtrængelig for vor forstand, at vi bare kan udbryde med St. Bernhard af Clairvaux: "Ja, jeg tror paa forsets gaadel!"

Vi slutter med billedet: Se, jeg staar for døren og banker,—og jeg haaber, at en og anden merket hans nærvær, at han banker. Og til missionsstationen kom der mange ester paa om kvelden, og tre bad om daab. Den følgende dag var der kommet landsens folk fra alle kanter for at se og høre om Jesus.

Det gik kvitt nedover til Machidan, endda saa lidet vand der var i floden—"tørt vand" som kineerne siger. Vi viste billederne under aaben himmel paa pladsen mellem skolen og de øvrige huse. Maanen viste sig rigtig i glanshumør—næsten for straalende for vore billeder. Paa en maade syntes jeg, dette var den bedste aften, skjønt vi havde vel ikke stort mere end ca 100 tilskuere. Men saa liden plads vi havde turde vi ikke bekendtgjøre anderledes end lade de kristne indbyde venner og kjendte. Derfor blev der ogsaa stille og fielden godt. Evangelisten begyndte med bøn og gjentog greit og gripende mine forklaringer til billederne. Tilslut saug vi: "Lov Herren, al saligheds kilde"—og tonerne steg i den stjernetindrende nat opover mod tronen og til ham, som ogsaa her gav os en god aften.

Men udenfor havde han selv—Manders Serre, "lysbilleder." Rige nok paa laa elvens brede sølbølge, som blev smalere og smalere, indtil det helt blev borte mellem bambusaasene i vest; og i øst huggedes det

kvært over ved en krumning paa elven. Og mod syd et tyndere belte—lillefloden fra Dafubing. Alt som fineste arbejde af drevet sølv. Bambus i vest og bambusaaser i syd, hvor de i det fjerne hævede sig til høie fjelde og gif i ett med stjernetaget.—"Stille nat, o sank dig blid over dagens storm og strid." Det stilnet nu af ogsaa indover byen—byen med de mange syge, dødsfuge sjæle. Være de kunde sanse sig nu og komme til den ene lægen, den store sjælelæge, nogen for lidt tiden havde staat ansigt til ansigt med!

Næste dag havde vi landeveien til Dafubing. I Sæachiao havde vi middagskraft, og med ett havde vi omtrent landsbyens samlede befolkning om os. Men vi lod som intet, og Bjellands bouillon og fiskeboller smagte fortreffelig.

Skvad naturlig beliggenhed angaar, er Dafubing enestaaende. Her har vi lyse bambusklær med mørke, tunge furu- og granholt imellem langstrakte rismarker mellem afrundede aaser, høie fjeld og dybe dale. Bort eget fjeld—Tienchaobing—hvor vi er samlet til en maanedes ferie i den varmeste sommertid, ligger ikke langt herfra. Og overalt, dybest i dalen som opover fjeldsiderne, kryr der af kjæmpende, sukkende menneskebarn. Der var naturligvis fuldt hus ogsaa den kvelden her—fuldt fra porten til langt indover bag kapellet. En god aften, sa kineerne, og slig sølte vi det, Havstad og jeg, med.

Mellem Dafubing og Anhwa er der 90 li (ca 4 og en halv mil), og dertil en noksaa høi fjeldobergang, saa vi maatte ta ud i graalysningen. Komne til Giudønshui, omtrent midtveis, fik vi en enkel middag med alles sene over os. Forresten var folk ogsaa saa optat af, hvad der netop var haendt paa en af nabogaardene. To brødre var røget usams om skiftet, et merke i en bambuski, saavidt jeg forstod. Der var blit vildt slagsmaal mellem dem, og det var endt med, at den ene blev slaat fordærvet og laa og kjæmpet med døden, sa man. Der var nok et svare røre og opstyr i denne anledning naturligvis. Og det var nok ikke det første brodermord paa grund af skiftestridigheder dette her i Sina.

I Anvha havde vi tre forevisninger, to paa missionsstationen og en i et privathjem. En tidligere høiere mandarin, en fu-magistrat (i manchudynastiet var inddelingen: provins, fu og hien) inviterede os til at holde en forestilling i hans hjem, og han havde i den anledning samlet nogen af sin flegt og sine venner. Og vi tog med glæde og tak imod en saadan indbydelse. Efterpaa blev vi faa trakteret med kager og pratet sammen til langt paa kveld.

Saa havde vi to stride dagsmarscher hjemover—fjeld op og fjeld ned, til dels vildmark og øde strækninger, hvor det noksaa fattige fjeldfolk bor spredt. Der er smaat med rismarker, og folk lever meget paa mais, bgh og søde poteter. Mellem fjeldene kan der dog ogsaa her findes smaa landsbyer, husflhynger paa 8—10 graasvarte træhuse.

Og nu haader vi, at denne vor reise og bort stræb ikke maa være helt forgjæves! Kanste vil der komme en og anden før eller senere, kanste vil vi træffe dem først paa den store samlingens dag, som kan bekjende: Det var paa den lysbilledaften, vi mødte Jesus for første gang. Enten det var Jesus i krybben eller ved Jakobsbrønden, ved Jordans bade eller Lazarus grav, ved korset, eller hvor han staar ved døren og banker, som traf mest, det kommer det saa lidet an paa; men at de drages til ham og vil bli hos ham dagen ud—aa, maatte det ske!

Hjertelig hilsen til missionsvennerne fra eders,

—Johan Torset,

N. Misj.tid.

Kredsmøde.

Syd Dakota kreds af Gauges Synode afholdt sit aarsmøde i Roseni menighed, Union county, S. D., pastor S. L. Jacobsens kald, den 20de, 22de og 23de September 1916. Nabningsprædiken holdtes af pastor M. E. Distad. Det var et obraab til lovprisning, bøn og haab ifølge Herrens ord i den 126de salme.

I faa ord hodes vi et hjerteligt velkommen af steds præst. Det mindeord som vi blev mødt med var ordene i 2 Tess. 3: 1.

Pastor S. L. Jacobsen indledet Rom. 8: 12—17. Som tema opstillede indlederen "helliggjørelsen." Govedpunkterne derunder og som for det væsentlige befulgtes under samtalen, var helliggjørelsens forudsætning, væsen og maal.

I forbindelse med det første punkt gaves rig anledning til at fremhæve og ligeledes fremholde baade gjenfødelsens og retfærdiggjørelsens nødvendige betingelse for helliggjørelsen. Der hvor livet ikke findes, kan der ikke være tale om hverken rensning eller velsk.

Under behandlingen af det andet punkt blev det nok baade ifristmæssigt fremholdt og praktist anvendt. Spørgsmaalet blir da om ordet blev ret modtaget og annammet. Vi kvier os ofte for at lade gartneren faa rusle rundt og stille med grenene. Det gjør ligesom saa ondt, naar han begynder at kviste af. Det er dog nødvendigt. Legemets gjerninger maa dødes om livet skal bibeholdes. For den kristne saa er det ikke nok at bli et Guds barn, men der blir spørgsmaal om at faa forblive som saadan.

Maalet er stort. For den som lever efter Manden stilles herlige ting til flue. Tanken om at faa være barn her er jo allerede stor. Men da vi hertil føjer sandheden af vore rettigheder som arvinger og medarbejdere med Jesus til de evige besiddelser, saa er det sandt at tanken blir allerede næsten alt for stor. Guds vilje med os er, at vi skal faa en herlig indgang til livet. Maa det lykkes, hans navn til pris.

Forretningerne forløb hurtig og i god orden. Formanden læste sin indberetning. Hertil gjøres ingen bemærkninger da den ifølge mødets bestemmelse vedfæjes referatet. Kassereren rapporterede en indtægt paa \$311.65. Udgift, \$256.87. Balance, \$54.98. Men saa var der en gjeld paa \$89.70. Det gjør altsaa at vi faar en underbalance paa \$34.82. Hertil skylder kredsens videre for omkring en maneds emissærvirksomhed.

Under mødet optoges offer der beløb sig til \$69.17, saa det er at haabe, at vi nu er nogenlunde paa ret fjel. Valg foretoges med følgende udfald: Viceformand, pastor M. M. Mannes; sekretær, pastor M. B. Løffesmoe; kasserer, hr. Ole Thompson; to medlemmer paa bestyrelsen, hr. Ole Larson og hr. Erik Sveeggen.

Paa forslag udnævnte formanden en komite paa 3 til at samle midler og forskaffe en passende mindestøtte paa afdøde pastor G. D. Wifs grav. Til denne komite udnævntes Halvor Jacobson, A. Vigdahl og Erik Sveeggen. Her vil vi faa lov at gjøre kredsen opmærksom paa, at A. Vigdahl er kasserer i denne komite. Hans adresse er Burbank, S. D. Alle som vil være med i dette foretagende sender snarest muligt sine bidrag til hr. Vigdahl.

Bestyrelsens indstilling, der blev antaget i sin helhed er som følger:

1. Vi udtaler vor tak til Gud for den rige aandelige velsignelse og vækkelse som er tilflydt kredsen i det forløbne aar.

2. Kredsen kalder hyv emisjærer til at virke en maaned hver. En subkomite nedfattes til at underhandle med de enkelte prestekald om hvem af disse de vil ha til at virke i sin midte. Paa denne komite tjener pastorerne J. J. Skarpenes og M. B. Løffesmoe og hr. Ole Larson.

3. Som emisjærer valgtes følgende: A. Sommerland, Mt. Vernon, S. D.; Anute Løffen, Irene, S. D.; Ole Larson, Platte, S. D.; Ben Low, Volin, S. D.; Karl Wif, Veresford, S. D.; John Sketvold, Canton, S. D.; John Langbak, Veresford, S. D.

Supplianter: John Mortenson, Platte, S. D.; Martin Rud, Davis, S. D.; Ole Gorseth, Irene, S. D.; Lars Bru, Mt. Vernon, S. D.; Peder Gill, Sherman, S. D.

4. Emisjærerne lønnes med \$25 pr. maaned samt reiseudgifter.

5. Aarsmødet anmoder kredsens prestes hver i sine respektive kald til at optage mindst et offer gennem aaret til kredslåsen.

6. Formanden lønnes med \$100 aaret.

Mødet var aandsfyldt og velsignet. Det var tydeligt at Guds ord gjorde dybt indtryk paa hjerterne. Maatte det ikke bare bli med indtrykkene, men til en sand overgang og frembæst ifølge Guds ord.

—M. B. Løffesmoe.

Nu er alle tre hjemme.

En herlig dag paa Hopewell hospital.

For nogle uger siden fik vi opleve en saadan glædens dag paa Hopewell lærings-hospital i Minneapolis, at vor missions velsgjørere og andre venner maa faa dele lidt af glæden med os.

Der laa hen blandt mange flere tre unge gutter omkring 30-aarsalderen, den ene var svensk, den anden norsk, den tredje fransk. Den norske og svenske havde jeg kjendt og talt med saa ofte jeg kunde i over et aar. De havde som ungdom flest efter sin konfirmation vandret ligegyldig for sin sjæls frelse. De villet ikke paa Guds ords sandhed. Men de havde ikke del i denne herlighed som det Iover. Det var kamp og modløshed. Det vilde blive formeget at fortælle, hvad vi gennemgik med hverandre. Men den gode Herre Jesus Kristus han stod os bi. Og lidt efter lidt lysnet det for dem. O, hvor de altid var glade i vort besøg og bad saa barnsligt saa mangen gang: "Sæt dig ned lidt." Na, hvor det er godt at sætte sig ved slige højeleier, hvor man er velkommen og faa oplade Guds store og rige forraadskammer for slige hungrige sjæle, selv om det synes at vare længe før sjælen tør bove at ta til sig af retterne. En søgende sjæl er ofte bangt for at modta trøst. Den kunde ikke tilhøre ham. Det kunde være for tidligt.

Den franske gut var paa samme alder; han tiltrak sig min opmærksomhed ved at jeg tilbød mig en dag at gjøre smaa erinder for dem i byen om det trængtes, give dem lidt penge, eller om nogen vilde ha et testamente. De rakte op sine hænder. Saa gik jeg og fik navnene. Saaledes begyndte vort bekjendtskab ved et nytestamente. Vi blev venner

og nu brødre i Kristus. Han var ikke døbt, men vilde. Vi underviste ham saa meget vi kunde og udsatte daaben saa længe vi bovet. Og saa kom høstidsstunden. Med to af hovebsygepleieristerne, troende kvinder, som faddere, foregik den hellige handling og derefter nadveren. Glæden var stor hos alle fire. Gud var med os.

Saa gik vi til de to førstnævnte gutter. Det var forud bestemt, at der skulde bli anledning til at nyde Herrens nadvere. Den svenske gut havde længe ønsket det, men den norske—det var noget som holdt ham tilbage, han vilde gaa, men bovet ikke. "Kjære, sig mig nu, hvad er det som holder dig tilbage fra at nyde dette styrkemaaltid i din store trangsel og strid? Sig mig det, maaske jeg ved Guds naade kan saa hjælpe dig." Saa kom det: "Min uværdighed." Na, Gud være lovet! Da er du i godt selskab. Det er netop slike stakkels sjæle som føler saa, der skulde komme. Og nu, vil du vide hvad Luther siger om denne sag? Han siger: "Naar du føler dig allermest uværdig, da er du allermest værdig. Og naar du føler dig værdig, da er du allermest uværdig." Nei, du skulde set, hvilket smil der gik over det bare af sind og ben gjenbærende deilige ansigt. Og han udbrød: "Jeg vil gaa!" Alle disse mine tre gutter, men ikke bare mine, men Herrens og eders, en i hvert rum, var glade og lyffelige. Han ord eller pen beskriver min glæde, naar jeg træt vendte hjemad den kveld? Nei. Na, hvad kan være større glæde end at saa hjælpe en sjæl til at bli glad i Herren og vis paa sin frelse.

Nu er de to førstnævnte salig hjemme hos sin gode hyrde for aldrig mere at græde. (Vidt om deres salige død senere.) Vor franske broder er her endnu og venter hver dag paa at saa fare herfra og være med Kristus. Venner, glæder eder med os og giv Gud ære!

Eders i Herren, —A. Q. Dahl.

425 4th Str., Minneapolis, Minn.

Siden det ovenstaaende var skrevet, har ogsaa den tredje af disse vore gutter, nemlig den franske, faat hjemlov. Herren være lo-

vet. Han maatte holde ud længe og led meget. Kun som et øjeblik tilslut. Vi fik være hos ham nogle timer før enden kom. Han blev tro indtil døden og var længe færdig til reisen. Den 14de August la vi ham til hvile paa Crystal Lake gravplads i Minneapolis.

Ved Guds naade er de nu alle tre hjemme hos Herren, hvor ingen smerte eller død mere finder sted.

Salig er de døde, hine
Som dø i Herren, ingen pine
Skal nogeninde røre dem;
Manden siger, at de hvile
Og brudte er dødens pile.
De fundet har et fredens hjem!
Og deres gjerning al
Dem hisset følge skal.
Lover Herren som vel har gjort!
Dem som gik bort
Som fæbner under himlens port.

Er der nogen som understøtter?

Siden jeg læste pastorerne Brohaugh's og Eistein's vakre lille bog, "Elsing Eistens Liv og Virksomhed," for noget over et aars tid siden, har den gamle hanebrøder haft en noksa stor plads i mit hjerte; og jeg har spurgt mig selv ofte om vi (Sauges Synode) ikke burde reise en bautasten til hans minde. Jeg for en tror det vilde være smukt gjort. Denne sten burde da selvfølgelig staa paa "Saugen" i Red Wing.

Nu tillader jeg mig at gjøre det til forslag. Er der nogen som understøtter? —p

Skaal det viser sig at være tilstræffelig interesse kunde jo tanken realiseres i en forholdsvis nær fremtid.

—L. M. Sagen.

* * *

Vi haaber broder Sagen har bedre lykke med sig end vi havde, da vi for nogle aar siden kom med et lignende forslag angaaende Hans Rilsen Saug. Saa kunde været mere passende, hvis man overhovedet vil og

anjer det for ret at rejse mindesmærker efter dem, man vil ihukomme med tak og ære, end at Gauges Synode havde rejst sin nabnefader et saadant mærke. Og da den ærbørdige pioner og tro medlem af Gauges Synode Selge Amundsen med engang lobet \$50 til et saadant foretagende og mange andre viste sig velvillige, troede vi det vilde gaa med glans. Men der var andre som troede noget andet, og der var endog dem, som blev saa forstyrret, at de sagde og skrev, at der arbejdedes for at der skulde reises en bauta af hedningen Ganger-Molf ved Gauges Synodes' presteskole! Og slikt hedsenskab vilde man jo ikke vide noget af, som ventendes kunde være, og saa blev den sag nedlagt. Men der var dem, som tog sagen op og gjenneførte den ogsaa, og det saadanne som ikke taler og skriver saameget om S. N. Sauge som vi har gjort og gjør.

Vi for bor personlige del hunder ikke saa jardeles meget at der reises monumenter og bautastene baade over denne og hin, ja synes endog at der kunde rojes lidt mindre af personer end der ofte gjøres; men det var ikke frit for, at vi syntes det burde været noksaa passende at haat et saadant minde om Sauge, medens der endnu er en Gauges Synode til. Men dette er forresten ikke den eneste sag eller virksomhed vi har ladet ligge indtil andre har optaget den. Dette bør ikke ansees for hverken modsigelse eller understøttelse af ovenstaaende forslag. Blir forslaget understøttet, saa blir det ogsaa anledning at tale i det.—Red.

Missionsfest.

Den 29de Juni, dette aar, havde Israels menighed ved Clarkfield, Minn., sin aarlige missionsfest. Det var ogsaa hr. S. Olm som iaar indbød os til at holde fest paa sit vakre hjemsted. Det havde regnet meget sterkt natten forud, men der var dog en noksaa stor forsamling. Kvinderne havde været meget frævsomme, de havde oparbejdet mange vakre sager som blev solgt og bragte en god sum penge. Der var ogsaa rigelig at spise,

da kvinderne serverte baade middag og supper; og saa var der salg af lemonade og frugt, ice cream, osv. Stedets prest, pastor C. J. Eastvold, holdt festtalen. Han talte over nogle vers af det 13de kapitel i Lukas evangelium. Det var i sandhed en gripende og hjertevarm tale han holdt til os; man kunde føle at Herrens Naad var mægtig tilstede og rørte ved hjerterne, og vi havde en velsignet time der i skovlunden. Det var en stund som jeg for mit vedkommende, og jeg haaber ogsaa for de andre som var tilstede, aldrig vil glemmes. Unge og gamle, lad os søge Herren medens han er at finde. Jeg tænker især delssked paa de unge, da jeg er ung selv. Kjære ungdommer, slut eder til den kristne forsamling her paa jorden nu i naadens tid. Det er jo bedre at have selskab med Gud end med verden. Dagen den er saa kort og hurtig farer tiden hen. Staaende du føler dig trykket her i denne uretfærdige verden. Bedre er det at gaa til forrigs hus end at gaa til gæstebuds hus, bedre er græmmelse end latter. Derfor lad os slaa følge med Jesus paa livets den trange vei, snart saa er vi ved maalet, og for evigt hjemme hos ham, hvor vi skal saa synge Lammets den nye sang.

—Berent S. Thompson.

Den enkeltes betydning i Guds rige.

En kamp regnes der ialmindelighed ikke med de enkelte, der er det masserne, som det kommer an paa.

En soldat kan i de fleste tilfælde ikke gjøre noget fra eller til. Gæller ikke ti. Knapt nok hundrede. Der regnes der med tusinder og med titusinder.

Underledes derimod i Herrens krige. Der beror alt paa de enkelte.

Det er i det hele forunderlig hvilken uendelig værdi det enkelte menneske har for Jesus Kristus. Han, som eier himmel og jord og styrer alle ting, for ham er det ikke saaledes, at den ene blir borte i mængden. Nei, Jesu sie hviler paa den enkelte, som om der ikke var nogen anden til i den hele verden end ham.

Og han som er kommet for at dra alle til sig, han realiserer denne plan paa den maade, at han vender sig til den enkelte. Han forlader de ni og niti og gaar efter den ene, som var tabt, som om han ikke bekymret sig det mindste om nogen anden end denne ene.

Jesus Kristus kan godt tale til mange mennesker under ett. Men ogsaa da taler han til den enkelte. Saa hver den som har hørt Jesus tale til sig, han har i den stund følt det, som om han var alene med Jesus.

Saa stor værd har det enkelte menneske for Jesus

Skulde det ikke være vel værd at takke ham, fordi jeg, den ene, ikke blir borte i den myldrende menneskemængde, men at jeg eier hele hans kjærlighed og hele hans omsorg, som om jeg var det eneste barn i hans hus?

Men om nu den ene har saa stort værd for Kristus, saa kan vel dog den ene ikke gjøre noget fra eller til i arbeidet for Guds rige? Der har vi jo hele ondskabens hær at kjæmpe mod, og hvem vil sende en enkelt soldat ud imod en hel hær?

Det gjør ingen—uden Jesus Kristus. Men han gjør det. Og han ved hvad han gjør.

Da han valgte sig ud sine apostle, saa valgte han sig kun tolv. Og disse gav han den befaling, at de skulde gaa ud og gjøre alle folkeslag til hans disciple. Var ikke det som at sende en enkelt mand mod en hel hær?

Og atter og atter har han gjort det samme. Følger vi arbeidet paa de forskjellige missionsmarker tilbage til dets første begyndelse, saa vil vi stadig finde, at Guds rige blev grundlagt midt iblandt hedningerne ikke paa den maade, at der blev sendt ud en hel hær af arbeidere, men derved, at der blev sendt ud nogen ganske saa. Ja kanskje var det en eneste missionær, som stod der, hvor de andre faldt, som drog ud der, hvor de andre blev tilbage.

Gertil vil kanskje mangel kristen si: Ja, dette er nok sandt, naar det gjælder de store, lyfende navne i Guds rige. Men her hjemme sidder jeg som en ensom, fattig stakkar.

Og om jeg er med eller ikke, det spiller ingen som helst rolle i Herrens krige!

Kjære, tænk ikke sli. Er du saasandt en kristen, saa har det den største betydning for Guds riges fremme, at ogsaa du er med i arbeidet. Gud bruger ikke bare en Paulus, en Luther, en Livingstone, dem hvis navne lyser for alle tider, men han bruger ogsaa dem, hvis navne ingen kjender. De har ogsaa sine særlige opgaver i Guds rige, hver eneste en af dem.

Hvor ofte er ikke et menneske blit ført til Gud—ikke ved et ord af de store prædikanter, men netop ved et enkelt vidnesbyrd af en enfoldig troende kristen. Og naar en kristen faar kraft fra Gud til at leve et ydmygt troende kristenliv midt i verdslige omgivelser, hvor synden og ugudeligheden synes at ha herredømmet alene, da kan et saadant kristent menneske gjøre underverker blandt sine omgivelser.

Han kan det, selv om han synes at staa helt alene.

Og han kan det, selv om han synes at han hører til de smaa i Guds rige.

Ja netop da, og kun da kan han det. Thi Gud staar de stolte imod, men de ydmyge gir han naade.

Naar Herren vil fremme sin sag, da behøver han dertil ikke de mange. Han kan gjøre det ved de saa—eller endog ved den ene.

Det er hemmeligheden ved at en enkelt stridsmand kan seire i Herrens krige: Herren er med ham.

Og naar saa er, da skal sejren netop ikke gi os store tanker om os selv, men den skal gi os store tanker om vor Gud, som er saa mægtig, at han er uafhængig af sine troppers antal og styrke, ja som kan grundfæste sig en magt endog af barnets mund! Sal. 8: 3.

Dette skal vi minde, naar vi vil si sammen under vor egen afmagt og synes, vi staa alene i striden.

Det vil saa ofte bli sli for en kristen, at man føler sig som en ensom mand eller en ensom kvinde. Kjære ven, du kjender kanskje til det i dit arbeide for Guds rige.

Ingen hjælp, ingen tilslutning, ingen forstaelse—kanke heller det modsatte. Du fristes til at lægge det hele ned. Det kan da ikke gjøre noget fra eller til for Guds rige, enten jeg er med eller ikke!

So, vær du ganske viss paa, at Gud har en gjerning som han vil ha gjort netop gjen-nem dig.

Enhver kristen er kaldt af Gud forat han skal være et lys i verden. Og har du nogen-sinde tænkt paa, hvad et eneste lys kan ud-rette i mørket, selv om det er noksaa lidet?

Saa mangen en gang har der ligget et fift eller en baad udenfor vor veirhaarde norffe kyst og stræbet for at finde ind til lands. Men det var storm og uveir, og det var stummende mørkt, saa ingen kunde se noget. Mes pine speidet anstrengt ind i mørket, om det ikke skulde være mulig at saa landfjending. Men ingen kunde se noget, og for hvert minut blev faren stadig større. Men saa faar de pludselig se et lys. Det var bare et eneste lys midt i mørket—kanke det er fra en fyrlygte, kanke er det bare en liden lampe, som lyser fra vinduet i en fattig stue. Men dette ene lys lyser dem ind til land. Dette lille lys er det, som redder dem fra døden.

Bliv ogsaa du et saadant lys i mørket, som kan lyse for dem, der kæmper med døden. Gav en liden lampe i dit vindu, selv om stuen er fattig og vinduet lavt!

Vær viss paa, at der skal bli dem, som skal velsigne dig for det.

Og naar du saa engang gaar ind ad døren til de evige boliger, da skal du modtages med disse ord:

“Vel, du gode og tro tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gaa ind til din Herres glæde!” Math. 25: 23.—Indsendt ved Ida Safeth.

Nav.

Nabet, som lærde læger endog har kaldt den europæiske eller tyffe balsam formedelst dets lægende kraft i mange ungdomstilfælde, har den egen-skab, at det trækker til sig lette

ting, som kommer i dets nærhed, naar det ved gnidning er bleven opvarmet, f. eks. halmstraa, avner, smaa papirstrimler og lignende. Gottholdt fik anledning til at overbevise sig herom og morede sig derved; men snart faldt det ham ind, at det desværre ikke saa sjældent gif et af naturen ædelt, begabet og hidtil ordentligt menneske aldeles saaledes. Den ugudelige verden kommer, inden han ved af det, i berørelse med ham; derved opvarmes hans syndige kjød og blod, og i denne tilstand trækker han verdslige fornøi-elser og alleslags ubethdeligheder begjærligt til sig, hvorved han skader sin hidtil udbiste gode vandel og bringer sin sjæls frelse i fare.—Bevar mig, min Gud, fra at komme i for nær berørelse med verden, for at ikke mit hjerte fristet ved leilighed, lyften og anled-ning, skal falde af fra din frygt og til sin fordærvelse hænge sig ved det forgjængelige!

En prædiken for tomme bænke.

Bed Anton Vast.

Skvad jeg paa denne dag vil sige skal være en henvendelse til de tomme bænke, som staar her foran mig. Jeg har ofte tænkt paa at holde en prædiken for eder; men det har været meget vanskeligt at finde teksten, og den jeg har idag har jeg faat ved at dele et vers. Jeg ønsker at sige noget til eder, som ikke kan siges om alle kirkegjængere.

1. **J er altid paa eders plads.** J er her i alt slags veir. Ingen barme og ingen kulde afholder eder fra at være her. Det er ligegyldigt, hvad andet der kunde være at løbe efter,—J er altid her. J gaar aldrig i teatret, til bal, til søndagsfornøielser i skoven eller lignende. Jeg kan rose eder for punktlighed ved enhver gudstjeneste.—J er ogsaa altid med til søndagsskolen, og J for-sømmer ikke et eneste bønnemøde.

2. **J pynter paa kirken.** Det kan saamænd ikke siges om alle, der kommer her. J tomme bænke kan ikke roses nok for eders opførsel. J er aldrig uopmerksomme under møderne, og naar der kommer nogen ind,

vender I eder ikke om og ser efter, hvem det er. Jeg kan heller ikke bebrejde eder for at sidde og nedskrive bemærkninger eller for at forlad kirken midt under gudstjenesten. I søger heller aldrig under prædikenen, og aldrig, aldrig, o, I bænke, haler I uret op for paa den maade at lade mig merke, at jeg prædiker for længe. Endnu en ting vil jeg rose eder for: I kritiserer aldrig min prædiken.

3. Fremdeles: I er stadige. I bærer jer ikke ad som mange medlemmer her i denne kirke, de gaar fra og til. Hvad der passer dem sidste aar, passer dem ikke nu. Man forlanger stadig af mig, at jeg skal prædike noget nyt. Og—damernes mode og luner kan skifte fire gange om aaret, men I, kjære bænke, er de samme. I er ikke saadanne tøser, der holder af at skifte.

4. Endvidere beundrer jeg det hos eder, at I aldrig trættes eller taler ondt om hinanden—saaledes som de mennesker, der sidder paa eder, stundom gjør. Jeg har aldrig oplebet det, at den ene af eder blev misundelig paa den anden, eller at nogen af eder gik ud af kirken, fordi han ikke synes om den anden.—I er stilke, fredelige bænke, og for det vil jeg rose eder.

Men trods alle eders gode sider er der dog noget, jeg har imod eder, og for det hader jeg eder:

Sør nu paa min anklage imod eder:

1. Mine prædikener gjør ikke noget indtryk paa eder. De er værre end spildte. I hverken hører eller forstaar de tanker, jeg fremsører. I nærer ingen sympati med mig eller mit arbejde. I paaskjønner ikke mine anstrengelser for at faa eder fyldt med menneffelige væsener.

2. I beder aldrig. Den forsamling, der ikke beder for sin forstander, har ingen forbindelse med ham eller faar belysning gennem ham. I er i sandhed en forsamling uden høn.

3. I giver ikke en øre til menighedens udgifter. Det koster ikke eder noget at leve, saa I kan sagtens. Og se, der staar I og bidrager ikke en øre til min løn, til kirke-

udgifter eller til missionen. Og se om I skulde opmuntre nogen anden dertil.

4. I dræber mine prædikener. Jeg kan søge kraften fra det høie og studere mine prædikener saa meget, som jeg vil, men alligevel staar I der, I tomme bænke, og ser paa mig med eders kolde, døde, sløve øjne, indtil min begeistring fryser bort. Jeg hader eder, fordi I udslukker den ild, som jeg havde opsparet til min prædiken. Og efter at jeg havde holdt prædikenen, havde I aldrig et eneste opmuntringens ord at sige til mig, og medens jeg gaar ned ad midtergangen for at gaa ud af kirken, synes jeg, at jeg kan høre eder hviske: "Du er en meget elendig prædikant."

5. I tager modet fra de saa trofaste, som trods alt alligevel besøger kirken. I skader dem akkurat lige saa meget, som I skader mig. I søger at faa dem til at tvile om min dygtighed. I spækker deres begeistring og nidkjærhed for at faa andre med, fordi I vibringer dem den tanke, at sagen er ved at dø ud og at der er ingenting at gjøre.

6. Og sidst, men ikke mindst, hader jeg eder fordi I bibringer verden den forstaaelse, at religionen er en feiltagelse. Verden ved, at I, tome bænke, staar her; fritankerne ved, at I er her; djævelen ved, at I er her, og med tordenrøst forkynder I baade for mennesker, engle, og djæble, at det gaar tilbage med Guds sag. Hvorledes skulde jeg kunne elske eder?

Men alligevel haaber jeg, at jeg en god dag skal faa lov at sidde tilbords i Guds rige, hvor der ikke skal være tomme bænke. Amen.

Fra Arbeidsmarken

Pastor A. O. Oppegaard er flyttet fra Madison, Minn., til Minneapolis. Hans adresse er nu 2200 5th Ave. S., Minneapolis. Dette bør enhver merke sig vel, saa den gamle kasserer faar posten og pengestrømmen vendt fra Madison til Minneapolis.

I Stabanger menighed pastor D. Andrejens fald, holdtes en vellykket missionsfest Søndag den 24de September. Det var vakert veir og en stor forsamling. Paa formiddag holdt prof. M. D. Wee missionsprædiken og paa eftermiddag talte baade pastor Kr. Skvamme af Synoden og prof. Wee. Det var nogen alvorlige og varme vidnesbyrd. I offer til missionen indkom \$157. Alt i alt var det en sand festdag.

Missionærerne pastor og Mrs. M. J. Adland er reist til Hartford Conn., hvor de vinter vil studere ved Hartford teologiske seminar. Paa reisen did stanfede de Søndag den 24de September i Chicago, hvor der holdtes missionsmøde i pastor Mundahls kirke. Det er sandsynligt at de ogsaa kommer til at tilbringe juleferien i Chicago, da flere der i byen udtalte ønske derom. Missionærenes adresse medens de opholder sig deropst bliver: 29 West Str., Hartford, Connecticut.

Giv den, som beder dig, og vend dig ikke fra den, som vil laane af dig. Math. 5: 42. Vi tænker paa disse ord ogsaa i forbindelse med den fattige brandlidte Guds ords forkynder, Paul Næss, der borti Norge. Noget saa har hørt hans bøn og sendt ham en gave. Budbæreren har nu en liden sum igjen, men det vilde være bra om den blev tredobbelst saa vilde det bli omtrent hvad han hentydet til, at han trængte nu før Jul. Vi herover har jo saa mange ting at give til, men vi bringer gjerne ogsaa denne julegave. Gjør vi ikke?

"Gasjeren", Triskirkens missionsblad som i 16 aar har været udgivet som særskilt missionsblad, er fra 1ste Oktober dette aar slaaet sammen med "Folkebladet." Denne bestemmelse blev fattet ved Triskirkens sidste alholdre aarsmøde. Denne sammenlutning tør nok være til gavn for missionen; thi det lille maanedssblad kan jo let saa rum i et større blad som "Folkebladet", der udkommer hver uge, og saa vil det blive læst af langt flere. Man er virkelig paa bedre vei, naar man begynder at slaa sammen blade end naar man

holder paa at lave flere og flere. Det er jo netop en af årsagerne, hvorfor ikke flere holder de almindelige kirkeorganer, som jo alle kirkens medlemmer burde holde, at der udgives saa altfor mange andre blade. Lad alt kristeligt og missionsfællesskapsarbejde fortsætte.

Har hver prest og alle menigheder i Sauge Synode nu skaffet sig referat af samfundets sidste aarsmøde? Ja, vi ved det, bare vi jer i bøgerne, men vi spørger sig til lidt fællesprøvelse for de mange, som endnu ikke har kjøbt et referat. Synodens representation bestemmer at saa og saa mange tusind skal trykkes og sælges, men vi finder at altfor mange lader det blive bare med denne bestemmelse og følgen kan da saa let bli at en hel del blir ufulgt og synoden taber mange penge paa den gjorte bestemmelse. Men det er ikke nødvendigt at noget af oplaget iaar skal blive ufulgt, om de præster og andre, som endnu ikke har gjort noget tager fat snart. Det er rimeligt at de fleste i samfundet vilde have et af disse "historiske" referater. Nu gaar snart det sidste referat i posten. Til hvem?

Søndag den 1ste Oktober var en fjøn dag. I Kenyon var da bestemt fælles gudstjeneste for pastor R. Oerlunds tre menigheder. Det blev en stor forsamling. Pastoren holdt selv gudstjenesten paa formiddag i den overfyldte kirke. Efter gudstjenesten blev forsamlingen indbudt til at spise middag i presteaarden, det vil sige baade i og udenom huset, hvor der er rum nok. Og der var, som man kan tænke sig, ganske travelt et par timer, medens den store forsamling fik en prægtig "lunch." Efter bevertningen udførtes et program bestaaende af et par forlange og en solo. Taler holdtes af "Budbæreren"s redaktør og prof. G. M. Bruce. Den første talte helst paa menighedernes vegne og overrakte den just tiltraadte prest en velkomstgave paa noget over to hundrede dollars. Bruce talte paa engelsk over: "The pastor and the community." Pastor Oerlund talte

tillstut og takkede hjertelig for det deilige møde og gaben. Staaende sang man: "Guds ord det er bort arvegods." Den apostoliske velsignelse lyktes og det særdeles hyggelige velkomstmøde var over og enhver drog glad sin vei.

Rettelser.

Paa kvitteringslisten i "Buddbæreren" no' 36, side 861, til skolebygning for pigernes fællesskole, 2den spalte, 25de linje fra oven, staar: Mr. og Mrs. Hans P. Digre \$100. Det skulde kvitteres saaledes: "Mr. og Mrs. S. P. Digre, efter deres afdøde datter, Marit, \$100 til lærerløn ved pigeskolen."

I samme nummer, samme side og spalte 28de linje fra oven staar: Mrs. Guri D. Troøien \$5.00 til skolebygning for pigernes fællesskole, skal være til den almindelige kasse.

I kvitteringerne for indremissionen, "Buddbæreren" no. 39, side 931, 13de linje fra neden, staar: Gauges mgh. kvf., Cambridge, Minn., skal være: Cambridge, Wis.

Pastor D. Andresen, Oslian, Iowa, gjør mig opmærksom paa at der er en fejl i finansmissionens kvitteringsliste i Buddbæreren for 3dje Juni dette aar. Jeg har undersøgt sagen og finder, at i trykkeriet er Mrs. John Balvatne \$2.50 udeladt, og Mrs. R. Kleppe \$2.10 opført to gange. Et navn har jeg fejlskrevet paa listen, nemlig Mrs. S. L. Anderson, som skal være: Mrs. S. L. Amdahl \$2.00. I regnskabsbøgerne er alt ret.

—M. D. Oppegaard.

Bekjendtgørelse.

Gauges Synodes skoledirektion møder i Jewell, Iowa, Tirsdag den 17de Oktober 1916, kl. 2 eftermiddag.

—M. M. Mannes, sek.

Om Gud vil holder Red Wing kreds Ungdomsforbund af Gauges Synode stedne, aarsmøde, i Franklin menighed, pastor J. J. Jacobsons kald, Viroqua, Wis., den 20—22de

Oktober. Et godt og interessant program bydes paa. Luk. 10: 38—42 blir samtaleemne. Kom prester, kom lægfolk, ung og gammel. Skriv til pastor J. J. Jacobson om dit komme.

Selbu menighed ved Lacrosse, Wash., indbyder til et indremissionsmøde fra den 26de til 29de Oktober. Samtaleemne: Titus 3: 3—7. Skyds møder i Lacrosse dagen før mødet.

Paa menighedens vegne,

—M. A. Hall.

Følge indbydelse afholder Otter Tail indremissionsforening samtalemøde i Bangs menighed, pastor J. M. Johnsons kald, fra 22de til 24de Oktober. Samtaleemne: Luk. 15: 11—24. Skyds møder i Fergus Falls om morgenen den 22de.

—R. A. Evabold, form.

—Otfarsen, sek.

Om Gud vil, holder nordvestre Minneapota kreds møde i Bethel menighed, 4½ mil fra Beltrami, Minn., den 1—3die November. Mødet begynder kl. 10:30. Skyds møder i Beltrami eftermiddag den 31te Oktober og om morgenen den 1ste November.

—G. C. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

urtle Mountain kreds af Gauges Synode holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Norwich menighed, Norwich, N. Dak., pastor Theo. J. Lunds kald, den 14de til 16de November. Samtaleemnet er Math. 22: 1—14.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sek.

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde fra 24de til 26de Oktober, i pastor Reinertsons kald, St. Paul menighed, Brulh, S. Dak. Samtaleemne: Rom. 1: 1—17. Skyds møder i byen Elk Point dagen før mødet.

—J. P. Langbat,

—J. L. Johnson.

Om Gud vil, holder Nordre Minnesota freds sit aarsmøde i Lille Bethania menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 7—9de November. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag. Samtaleemne: Ef. 5: 1—7. Styds vil møde i Vawndale om aftenen den 6te for dem, som kommer fra syd, og om morgenen den 1ste dag af mødet for dem, som kommer fra nord.

—G. C. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦

Iowa freds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Elmore, Minn., past. N. Oerlunds forrige kald, 24de til 26de Oktober 1916. Samtaleemne Ef. 55: 1—7. Ved denne anledning vil der ogsaa blive presteordination. Gud give os et velsignet møde!

—E. D. Heidal.

—G. D. Olson.

♦♦♦

Red Wing freds holder møde, om Gud vil, den 23de og 24de Oktober 1916 i Immanuel menighed, Viroqua, Wis., pastor J. J. Jacobsons kald. Samtaleemne: Esaias 55: 1—7. Pastor N. D. Pederson aabner med prædiken.

—E. Johnson, form.

—J. J. Dahle, sek.

♦♦♦

Paa indbydelse fra Hof menighed, Sacred Heart, Minn., pastor L. J. Oppedahls kald, holder Madison freds sit aarsmøde hersteds fra Tirsdag den 17de til Torsdag den 19de Oktober. Mødet begynder med prædiken den første dags formiddag kl. 11. Samtaleemnet bliver Hebr. 2. Alle tilreisende tager af i Sacred Heart. Da dette er fredsens aarsmøde, er det at haabe, at baade prestebrodre og lægbrodre inden fredsen vil komme. Maa Herren give os et velsignet møde. Paa fredsens vegne.

—L. J. Oppedahl,

—A. Gaugland.

♦♦♦

Jødemissionsmøde.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Hanley Falls,

Minn., pastor D. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkomende. Mødet begynder kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af pastor E. C. Solter. Senere under mødet vil pastor S. J. Holman fra Chicago holde jødemissionsprædiken. Samtaleemnet blir 1 Mos. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegater til aarsmødet og bedes venligst om at gjøre brug af denne ret. Ligesaa bedes prester venligst om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og velsignet møde. Centralkomiteen sammenkaldes ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendig, vil hele den tredie dag bli anvendt til centralkomiteemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede.

—E. R. Solberg, formand.

—J. S. Wlegen, sekretær.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finansmissionen, jødemissionen, salthalmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. J. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. M. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor S. N. Bergh. \$2.00.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præken-samling over tredie tekststrække. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Strevet af prof. S. N. Kildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Programhjælp (1912.) For barneskitser, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosafikker. Af pastor Helge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Prædikener over kirkenærets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Alar og ufølgelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I hirtingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbundet \$1.00

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilbage nogle numre i nok saa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske

at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Simles bog: Guds veie med et gjensfridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afflag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend julestiftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke saa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En præst har sendt for 54 af dem. Gust: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbundet og meget interessant. Vare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbundet, 80c.

(2) Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbundet, \$1.00.

(3) De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbundet 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Fire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet.—Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedsat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvørvel de har staaet paa lager i nogen tid.

A. Tønder Nissen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbundet. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose
Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt
Bound 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanjon og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folket alenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1912 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse

frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festskriftet indbundet.

Stats Dyring, af prof. C. P. Caspari,
(i omslag, 64 sider).....\$0.25

Abrahams Kaldelse og Abraham og
Melkisedek (i omslag, 102 sider).... 0.30

Befslingerne i en synders liv, af Karl
Odebrecht (indbundet, 266 sider)..... 0.80

Det hellsige land (stisje med typografisk
fart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Alvor og Gammen, kristelige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i hyppelig forfatning.

I Lollarernes Tid, en fortælling. Indbundet) 50 cents, nu 25 cents.

Snuger og Tørst, en fortælling fra engelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Birger Gall. Bent indbundet. Nedsat fra \$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af Sofie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Sets aar gammel rejste forfatterinden sammen med sine forældre fra Norge til Syd Afrika, hvor faderen skulde være missionsassistent. Hun levede der i 40 aar og oplevede flere mærkelige tildragelser end 100 andre mennesker har oplevet i hele sin levetid.

Skilbring fra Prærien.—af Simon Johnson, forfatter af "Et Gent" og "Leona." Ca. 300 sider. Indbunden, \$1.00.

En Bog om Lægmandsvirksomheden.—af en gammel, erfaren, opløst lægmand—Jens Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forivar af Bibelen ved en mand som er baade videnskabsmand og kristen.—Af prof. F. Vetter. Indbunden 50c. I omslag, 35 cents.

Ordres der indsendes for de bøger, der

overføres til nedsat pris, fyldest kun naar kontant betaling medfølger ordren.

Derjom nogen har været paa udflugt efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til saadanne at de bør forskaffe sig fortællingen "The Suhoenberg-Cotta Family" by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortræffelig fremstilling af den lutherske reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbundet.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Skoleböger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

Salmeböger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog mod nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3 $\frac{3}{4}$ x5 $\frac{1}{2}$.

Uden Tekster:

Nr. 5.—I almindeligt Skindbind	.50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk	.60

Nr. 5.

Nr. 6.

Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsnit	.90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer.	1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøede Kanter, Guldsnit	2.50

Størrelse 4 $\frac{1}{2}$ x7 $\frac{1}{2}$.

Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futural	1.40
Nr. 2.—do do med Beslag	1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsnit og Futural	2.00
Nr. 4.—do do med Beslag	2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsnit og Futural	3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skindbind med Futural	\$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk	.70
Nr. 3.—do Imitation Morocco	1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsnit	1.40

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Prædiken; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Pinamisjonen; 5. Årsmøde; 6. Nu er de alle hjemme; 7. Er der nogen som understøtter? 8. Missionsfest; 9. Den enkleste betydning i Guds rige; 10. En prædiken for tomme bænke; 11. Fra Arbejdsmarken; 12. Bekjendtgørelser.

Bægteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faas hos

Gauges Synod Book Dept.,

Referatet

for Gauges Synodes årsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paakrævet at prisen sættes lidt høiere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forskaffe sig referatet desaaarlag vil undlade at købe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde kjøbere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsfagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Bibelen.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøiet. Alle boghandlere har fundet dette paakrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøies. Det er vel derfor at anbefale at man kjøber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstilet, gamle testamente, i ny oversættelse.

Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind	\$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futral	3.00
Nr. 3.—I presset skindbind med guld- snit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futral	3.50
Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futral, og med rigelig for- gyldning paa siderne	4.50

Bibelen i ny oversættelse.

Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøjede kanter, snittet rødt under guld	5.00
Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chagrin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld	4.80

Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.

Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
Nr. 43.—I uegte Chagrin, mygt bind og guldsnit	1.50
Nr. 45.—I Chagrin med ombøjede kan- ter og guldsnit	2.40
Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chagrin bind med ombøjede kanter og snittet rødt under guld	3.35
Nr. 53.—India papir, egte Chagrin, om- bøjede kanter, snittet rødt un- der guld, heftet med silke....	4.80

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

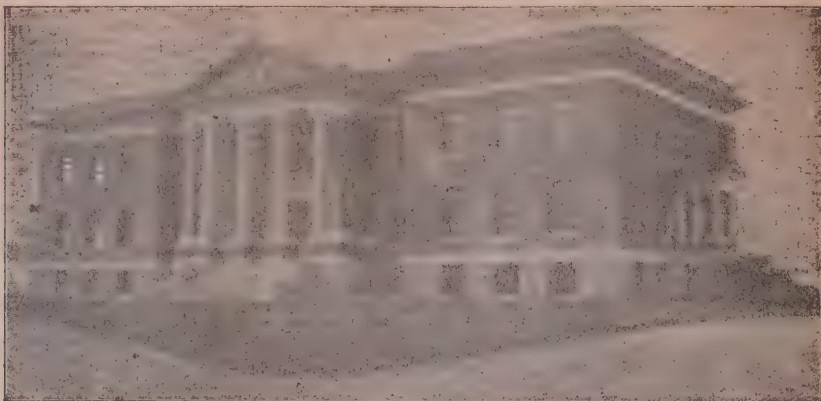
RED WING, MINNESOTA.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder Bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe Bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for Bladets udbredelse.

Adresseforandring.

Rev. H. D. Oppegaard,
2200 5th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sang-lære, "band." Sfølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Jælleundervisning i alle afdelinger.

Omføstninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afflag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

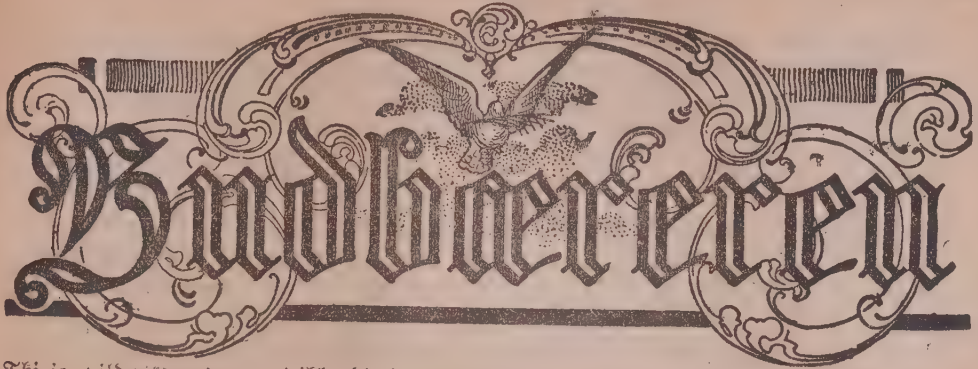
Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilket som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinavisht byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 43.

Lørdag den 21de Oktober 1916.

48de Aarg.

Om troen.

(Af Luther.)

1. Hvor mange slags er troen.

Der er først en levende og en død tro; thi St. Jacob gør forskjel imellem den levende og døde tro. Den døde tro kalder han den, som ikke har Mandens frugter og retskafne gode gerninger i følge med sig, som lydhed, taalmodighed, kyskhed, kjærlighed, osv. Den levende tro kalder han den, som viser sine frugter. Nu har vi ofte sagt, hvad vi kalder troen, thi det er ikke det, vi kalder troen, at vi blot vide historien om Kristus; thi det ved djævelen ogsaa, men det nye lys og den kraft, som den Selvigaand virker i hjertet, hvorved vi overvinder synden og dødens skræk, det kalder vi troen; saadan en ret kristelig tro er ikke saa slet og ringe en ting, som vore modstandere bilder sig ind, thi de siger: tro, tro, hvor snart kan jeg tro? Den er ei heller en menneskelig tanke, som jeg selv kan gøre mig, men den er en guddommelig kraft i hjertet, hvorved vi overvinder djævelens og dødens store magt, som Paulus siger til de kolosenser, kap. 2: 12, i hvilken J og er medopreiste formedelst Guds kræftes tro, osv. Samme tro, fordi den er et nyt gud-

dommeligt lys og liv i hjertet, som giver os et andet sind og mod, saa er den levende, virkende, og rig paa gode gerninger; derfor er det ret sagt, at den tro, som er uden gerninger, ikke er retskaffen.

Jakob siger: Troen uden gerninger er død, det er, fordi gerninger ikke følger, er det et vist tegn, at der er ingen tro, men en død tanke og drøm, som man falskelig kalder troen.

2. Hvo har denne døde tro uden gerninger.

Denne tro har de falske og unyttige vinranke, som kun bær vilde druer, der maa bortkastes. De har vel deres udspring af vinstoffen, men bliver ikke deri. De er ogsaa døde, hører evangeliet, og har syndernes forladelse; kortelig, de er først i Kristus som vinstoffen, men da de skulde vokse, saa blir de til vilde kviste, som alene har det blotte kristne navn, føre Guds ord, berømme Guds ære, bruger og nyder fremmede fast, saa de blir store og vokser paa vinstoffen, og vil have ære og berømmelse for at være de bedste kristne, kan undertiden tale herligere end de andre, og har sfin og anseelse fremfor alle.

Old Edition - 17

Men der er dog intet videre, og det kjen-des, at det er et raaddent træ uden saft og kraft, som ikke rettelig lærer og befjender ordet, og det er altsammen et blot falskt skin. Disse er de første, som vi kalder sørmere og falske brødre.

For det andet er det ogsaa de lade kristne, som vel har ordet og den rette lærdom og viser det dog ikke i sit levnet, men vil leve og gjøre hvad de lyst. Derfor er kristenheden delt i trende slags mennesker, som ere 1) kristne af navn og efter tallet, og 2) kristne i gerning og sandhed. Der er nogle, som er kristne, og nogle, som kaldes kristne, disse er vel iblandt mængden i tallet, som regner penge eller falske gylden iblandt gode, men de er ikke af det rette slags, maa og endelig bortkastes. Disse bedrager sig selv, naar de siger, de have troen, mene, det er dermed nok, og lever saa i deres modvillighed. Men hvor troen er retskaffen, der maa den angribe legemet og holde det i tømme, at det ikke gjør hvad det lyst.

3. Jeg mærker, at du holder den tro for død, som ikke er virkende formedelst kjerlighed.

Det gjør ogsaa St. Johannes, 1ste Kap. 4, naar han taler mod de falske brødre, og hvilke kristne, som har evangeliet i munden og paa tungen alene, og beholder skummet deraf, saa de indbilder sig at have evangeliet, og troen alene bestaar i ord, at de kan snaffe en hob derom; naar de engang har hørt det, saa er de allerede mestere, at ingen skal kunne saa vel som de vide at dømme alle andre og laste den hele verden, og ingen er saa evangelisk som de; men at det er idel bedrageri ser man deraf, at de ikke tænker at leve derefter og bevise Kjerlighed, at man kunde se det var deres alvor; de har ikke mer deraf end at de har hørt det, at man alene ved troen faar syndernes forladelse og blir salige, og kan ikke erlange saadant ved gerninger, deraf blir de lade og vil nu ingen gerninger gjøre, gaar steds hen under troens navn og blir værre end tilforn, ja lever saa, at endog verden maa straffe dem, end sige, at de skulde kunne bestaa for Gud.

Men dertil siger nu apostelen nei: det vil ikke gjøre det, om det end er sandt, at vi ved troen har og faar alting, men naar vi ikke lader troen tillige skinne ved Kjerlighed, saa er det kun en falsk drøm om troen, hvormed du bedrager dig selv. Derfor se paa dine frugter, og naar de ikke er retskafne, saa trøst dig kun ikke med din falske indbildning om troen og naaden. Derfor advarer han hermed, at man ikke skal tænke, at evangeliet og troen bestaar alene i de ord og tanker vi har derom, men at det maa være saadan en ting, som er plantet i hjertet, bryder ud, og viser sig ved saadan en Kjerlighed, som er oprigtig og retskaffen mod ven og fiende.

4. Er det saaledes, saa maa de sande troende holde Guds bud.

Budene maa holdes, eller der er intet liv, men idel død; thi troen gjelder intet, hvor Kjerlighed, som er lovens fylde, ikke følger paa, Rom. 13, thi Kristus Guds Søn er ikke kommen og er død for os, at vi skulde være fri fra budene og ulydige derimod, men at vi ved hans hjælp og medarbeide skulde opfylde dem. Som det derfor hedder: Gjerninger uden tro er intet, saa hedder det og: Tro uden frugt er intet, thi gerninger uden tro er afgudereri, og tro uden gerninger er løgn og afgudereri.

Derfor driver Kristus saa sterkt paa Kjerlighed, fordi han har set hvor mange falske Kristus der vilde blive, som med herlige ord vilde rose sig af troen og have et stort skin, hvori der dog er intet. Thi ligesom det gaar Guds hellige navn, som er det allerædlestes navn, og bliver dog mest krænk og misbrukt til al falskhed og ondskab, ja ligesom kristenhedens og kirkes navn, ja alt hvad som helligt er, blir falskelig ført og misbrukt, saa maa og troens, Kjerligheds og gode gerningers navn holde for, og bruges til et falskt skin og et falskhedsskjul. Thi djævelen vil ikke være saa sort, som man afmaler ham, men han vil skinne i Guds ords, den kristne kirkes, troens og Kjerligheds skønne navn. Derfor lærer Kristus os, hvorendes vi skal dømme om den sag, nemlig: at

det ikke er nok, at man roser meget af troen og Kristus, men man maa se efter troens frugter; thi hvor de ikke sees, men det, som er tvertimod, der er Kristus visselig ikke heller, men et blot falskt navn. Derfor maa man sige til saadanne: Det skønne herlige navn hører jeg vel, som er ædelt og al ære værd, men hvo er du? som de besatte sagde til besværgerne, Ap. gj. 19: 15. Jesus kjender jeg, og Paulus ved jeg, men hvo ere I?

5. Ja, siger du: Troen gjør jo dog retfærdig og salig uden gjerninger.

Ja, det er sandt, men hvor er den? hvor bliver den? hvor viser den sig? thi den maa ikke være en ørkesløs, unyttig eller død ting, men et levende og frugtbaart træ, der udfylder sine frugter. Derfor er det forskjellen og prøven paa en sand og falsk tro: at hvor den sande tro er, der viser den sig i levnet, men den falske fører kun navnet, ordet og berømmelsen, hvorpaa intet følger; thi naar den sande tro er rettskaffen i dig, og du har nu Kristus i hjertet, tør du ikke tænke, at han kommer fattig, han bringer sit liv og Mænd, og alt, hvad han er, har og formaar, med sig. Derfor siger Paulus, at Mænden blir ikke givet ved gjerninger men ved evangeliet; naar det kommer, saa fører det Kristus med sig, og Kristus fører hans Mænd med sig. Da blir mennesket nyt og guddommeligt, alt hvad han da forretter, er vel gjort, han gaar og ikke ledig, thi troen hviler ikke, men handler og taler uden afsladelse om Kristus. Thi det er ikke andet mulig, end den jo maa gjøre godt og elske, som i troen har antaget Kristus for sin retfærdiggjørende frelser. Men gjør han ikke godt, og elsker ikke, saa er det vist, at troen er der ikke; derfor kan et menneske kjendes paa sine frugter, hvad for et træ han er, og paa Kjerlighed og gjerninger viser det sig, hvad Kristus er i ham, og om han tror paa ham.

6. Hvorledes kalder Luther den døde tro?

Han kalder den en opdigtet tro, en blot falsk drøm om troen, en sminket tro, en falsk indbildning, et skyn af troen; thi saa siger han i kirkepostilen 4de Søndag i Advent.

De, som gjerne hører og forstaar denne sande troes lærdom, men begynder dog ikke paa at tjene sin næste, ret ligesom de vilde blive salige ved troen uden gjerninger, de ser ikke, at deres tro er ingen tro, men alene et skyn af troen, ligesom det ansigt, der viser sig i speilet, er ikke asjigtet selv, men kun et skyn deraf, som St. Jakob smukt beskriver det, Jak. 1: 22—24, sigende: Border ordets gjørere og ikke dets hørere alene, hvormed I bedrager eder selv; thi hvo som er ordets hører og ikke dets gjører, han lignes ved en mand, som beskuer sit ansigt i et speil, og derefter gaar han bort, og glemmer hvordan han var. Saa ser vel disse i sig et billede af den rette tro, naar de hører og taler derom, men saasnart det er forbi, er de straks indviklede i andre ting, og gjør ikke derefter, dermed forglemmer de stedse troens frugter, som er kristelig Kjerlighed, hvorom Paulus siger i 1 Kor. 4: 29: Guds rige bestaar ikke i ord, men i kraft.

7. Hvo har denne døde tro?

Det kan du blandt andet slutte af den visitatsbog, som Luther anden gang har udgivet, hvor der saa siges: I lærdommen befinde vi iblandt andet fornemmelig denne feil, at endstjønt nogle prædike om troen, ved hvilken vi skal blive retfærdige, saa blir der dog ikke noksom vist, hvorledes vi skal komme til troen, og alle efterlader snart dette stykke i den kristelige lærdom, uden hvilken ingen kan forstaa, hvad troen er; thi Kristus siger, at man skal prædike i hans navn omvendelse og syndernes forladelse, Luk. 24: 47. Men mange taler nu alene om syndernes forladelse, og lidet eller intet om omvendelse, uden hvilken dog ingen syndsforladelse kan være, ei heller kan nogen syndsforladelse forstaaes uden fortrydelse; thi prædiker man syndsforladelse uden anger og fortrydelse over synd, saa bilder folk sig ind, at de har allerede deres synders forladelse, og bliver derved sikre og lade. Skilket er en større synd og vildfarelse end alle de forrige har været, og det er visselig at frygte for, som Kristus siger, Math. 12: 45, at det sidste bliver værre end det første.

Hvorfor vi har underrettet og formanet præsterne, at de tilbørlig forkynder det hele evangelium og ikke et stykke uden det andet; thi Gud siger, 5 Mos. 4: 2, at vi skal intet lægge til hans ord og intet tage derfra. Men de som ikke prædiker ombendelse, river et stort stykke fra skriften.

Altsaa har vi paamindet dem, at de flittig skal formane folk til ombendelse, at angre og fortryde deres synder og forfærdes for Guds dom. Og at de ikke skal efterlade det store og nødvendige stykke i ombendelsen; thi baade Kristus og Johannes straffer farisæernes skindhellige hylleri langt haardere end de andre almindelige synder. Saa skal og lærerne straffe de grove synder hos den almene almue, men hvor der er falsk hellighed, der skal de langt sterkere formane til ombendelse.

Thi endstjønt nogle mener, at man skal lære troen først og siden ombendelse, at vore modstandere ikke skal sige: vi gjenkalder vor forrige lærdom; saa er det saaledes at forstaa, at efterjom ombendelse og loven ogsaa hører til troen i almindelighed, (thi man maa jo tilforn tro, at der er en Gud til, som truer, befaler, strækker osv.) dette da, som er en del af troen i almindelighed, kalder man for den almindelige grove almues skyld, had, betalinger, lob, frygt osv., at de desbedre kan forstaa, hvad troen er til Kristus, som apostlerne kalder den retfærdiggjørende tro, det er den, der gjør retfærdig og udsletter synden, hvilket troen om det ord, bud og ombendelse ikke gjør, da dog den gemene mand blir forvirret over det ord troen, naar han hører at den anføres i adskillige bemærkninger, hvorved der opkommer kun unyttige spørgsmaal. Altsaa har vi nu vist, at det er fornødent at prædike ombendelse, og straffe det frugtesløse levnet, som verden nu fører, og tilbørlig kommer af det falske begreb om troen; thi mange som har hørt, at de skal tro, saa er alle deres synder forladte, de opdiger sig selv en tro, og mener, at de derved er renset, hvorved de dog bliver i deres ondskab og sikkerhed, hvilken kjædelig sikkerhed er værre end alle vildfarelser hidindtil har været.

Naar man derfor prædiker om troen, skal man stedse undervise folk om, hvor troen kan være, og hvordan man kommer dertil; thi en sand tro kan ikke være der, hvor en sand fortrydelse ikke er tillige med en sand frygt og forfærdelse for Gud.

Man skal derfor saaledes prædike troen, at man ikke glemmer en retskaffen kristelig ombendelse, Guds dom, Guds frygt og gode gjerninger.

Thi det er fornødent at prædike om troen saaledes: at hvo som angre og fortryder sine synder, den skal tro, at synderne er ham forladt, ikke for hans fortjenestes, men for Kristi skyld. Thi naar den bedrøvede og bange samvittighed faar fred, trøst og glæde deraf, at den hører, at vore synder er os forladt for Kristi skyld, det er den tro, som gjør os retfærdige for Gud. Vi bør og flittig erindre folk om, at denne tro ikke kan være uden alvorlig og sand fortrydelse over synden og forfærdelse for Gud. Sal. 112: 1; Præd. 12. Guds frygt er visdoms begyndelse. Efs. 66: 2. Jeg vil se til den elendige som har en sønderbrudt aand og er forfærdet for mine ord. Saadant skal ofte siges, at folk ikke vrangelig skal indbilde sig, at de har troen, da de endnu er langt derfra, og der skal vi ses, at de alene er troende, som i sandhed angre deres synder. Thi hvor ingen fortrydelse er over synden, der er kun et sken af troen. Thi den sande tro tilfører trøst og glæde i Gud, hvilket ikke kan føles, uden der tilforn har været angst og skræk, som Kristus siger, Math. 11: 5: Evangeliet prædikes for de fattige.

Saa videre herom hvor der siges, Efs. 3, sælder Gud en saadan dom over de lærere, som vel trøster folk og taler meget om troen og syndernes forladelse, men taler intet om ombendelse, guds frygt og dom. Han straffer dem og, Jer. 6: 14, naar han siger, at man ikke skal tro dem, som raaber fred! fred! da dog Gud er vred, og der er ikke fred.

8. Hvad kalder Luther saadanne lærere, som ikke alvorlig nok driver paa ombendelse og et nyt levnet?

Han kalder dem antinomer (dem, som af-

skaffer loven), og holder dem for gode paaske-prædikanter, men skjændige pinsesfefts prædikanter som vide meget at snakke om Kristi forløsning, men lidet om den Helligaands helliggjørelse og afladelse fra synd—gjør dermed Kristus til intet, idet de lærer om ham, og opdigter sig en ny Kristus, som vi kan se af det følgende: De antinomer prædiker meget smukt, og (som jeg ikke andet kan tænke) med ret alvorlighed om Kristi naade, om syndernes forladelse, og hvad som mer henhører til den artikel om forløsningen. Men det, som flyder deraf, det springer de over, ligesom djævelen, nemlig at de skulde og lære folk den tredje artikel om helliggjørelsen og det nye levnet i Kristus; thi de mener, at man skal ikke forfærde eller bedrøve folk, men stedse prædike trøstelig om naade og syndsforladelse i Kristus, og aldeles fly disse eller slige ord: Hører du det? Du vil være en kristen, og er alligevel en horkarl, en dranker, hoffærdig, gjerrig, nidst, hevnjerrig, osv. Men saa siger de: Hører du det? Er du en horkarl, gjerrig eller behersket af andre synder, tror du alene, saa er du salig, og har ikke at frygte dig for loven, thi Kristus har oplyst alle ting.

Men kjære, sig mig dog, er det ikke at tilstaa det første og negte det sidste? Jo, det er just at negte, og tilintetgjøre Kristus, naar man paa det højeste prædiker ham, og alting blir da forfængeligt, ja og nei i en og samme saa. Thi saadan en Kristus er aldrig nogensteds, som er død for saadanne syndere, der efter deres synders forladelse ikke vil afstaa fra synden og føre et nyt levnet. Altsaa prædiker de smukt nestorisk og eutychisk om Kristus, at Kristus er til, og er dog ikke; de er skjønne paaske- men skjændige pinsesfefts prædikanter; thi de prædiker intet om den Helligaands helliggjørelse og levendegjørelse, men alene om Kristi igjensløsning, da dog Kristus (om hvem de prædiker herligt, som billigt er) er derfor Kristus, eller har forløst os fra synd og død, for at den Helligaand af den gamle Adam skal gjøre nye mennesker af os, der er døde fra synd og leve i retfærdighed, som Paulus lærer, der her paa jorden begynder

og tiltager, men hisset fuldkommes. Thi Kristus har ikke alene fortjent os naade, men ogsaa den Helligaands gave, at vi ikke alene skulde have syndernes forladelse, men ogsaa afftaa fra synd. Svo som nu ikke afftaa fra synd, men blir i sit forrige onde væsen, han maa af de antomer have faat en anden Kristus, den rette Kristus er der ikke, om end alle engle ffreg idel Kristus, Kristus, saa maa de blive fordømte med denne deres nye Kristus.

Se derfor, hvor flet vi slutter i høie ting, som overgaar vor forstand, og hvori vi er uvøbede, saa at vi paa samme tid bekræfter og benægter en ting; men i de lave ting, der bruger vi skarpt vor forstand. Thi en bonde, hvor enfoldig han end er, forstaaer dog straks dette, at svo som giver ham en fireffilling, giver ham ingen daler; thi dette følger af sig selv, hvilket han ogsaa godt indser. Men bore antinomi ser det ikke, at de prædiker Kristus uden og imod den Helligaand, efterdi de vil lade folk blive i deres gamle væsen, og alligevel priser dem salige, da det dog absolut følger af Kristi igjensløsning, at en kristen skal have den Helligaand, og føre et nyt levnet. Videre skriver han samme sted: Det er den kristelige hellighed, naar den Helligaand giver folk troen paa Kristus, og derved helliger dem. (Ap. gj. 15: 9). Det er: Han giver dem et nyt hjerte, sjæl og levieme, gjerninger og væsen, og skriver Guds bud ikke paa stentabler, men i hjerternes kjødtabler (2 Kor. 3: 3) og saadanne folk maa stedse være paa jorden, om det end kun var 2 eller 3, eller de smaa børn alene, af de gamle er der desværre kun saa; men de, som ikke er det maa ingenlunde holde sig for kristne, man kan heller ikke trøste dem med at de er kristne ved megen snat om synds forladelse og Kristi naade, som de antomer gjør. Thi disse, efterat de har forkastet de ti Guds bud, og ei forstaaer dem, prædiker alligevel meget om Kristi naade, men de styrker og trøster dem, som bliver i deres synder, at de ikke skal frygte eller forfærkes for synden, som Kristus har borttaget, og lader dog folk blive aabenbare syndere, uden mindste fornyelse eller forbedring af deres levnet, hvoraf man

sikkert kan slutte, at de heller ikke ret kunne forstaa, hvad troen eller Kristus er, hvem de gjør til intet, idet de prædiker ham. Thi hvorledes kan den rettelig tale om den ene Helligaands gerning, om trøst, naade og syndsforladelse, som udeluffer eller foragter den anden, som nødvendig maa følge paa, nemlig hans helliggjørelse og fornyelse, som han kan forstaa og erfare, men aldrig har forsøgt eller erfaret. Derfor er det vist, at de hverken har eller forstaaer Kristus eller den Helligaand, og deres snat eller lutter skum paa tungen, ja de er, som sagt, rette Nestorii og Eutyches, det er, de lærer Kristus, og negter Kristus, idet de lærer ham.

—Indsendt ved John Skarstad.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, OCTOBER 29.

Wittenberg University, the Cradle of the Reformation.

1. Scripture lessons: Job 28: 23-28; Acts 17: 22-31; 19: 8-10.

2. Introductory. This is an historical topic in commemoration of the Reformation. Consult church histories and encyclopedias for information regarding Wittenberg University and its relation to the Reformation.

3. The founding of the university.

4. Luther's connection with it.

5. Melancthon's connection with it.

(a) During the life of Luther.

(b) After the death of Luther.

6. The relation of the university to the Reformation.

(a) During the life of Luther.

(b) After the death of Luther.

Søndag 22de Oktober.

Joh. 16: 23—33.

Det fjerde løfte—"Amen."

Alle Herrens løfter er trofaste og paa-
lidelige. Det er det trygge ved det Gud

lober. Nu har Gud selv raadet os til at be.
Han har raadet os til at be "uden afsladelse",
altid, og "ikke bli træt;" og han har raadet
os til at be om "hvad som helst." Deraf ved
vi disse to ting: først, Gud under os de gode
han har og vil gjerne meddele dem. Der-
næst ved vi det er hans vilje, at vi skal om-
gaaes Gud i det mest fortrolige samliv og
samtale. Dette gir frimodighed til at træde
frem for naadens trone. Givde ikke Gud
selv git sterke og faste løfter, da maatte vi
jo altid træde frem for ham med banghed og
tvil, og tænke: det er gjerne ikke sikkert om vi
faar det vi ber om alligevel.—Maar et men-
neske er tat tilnaade hos Gud, da behandler
Gud et saadant menneske, "som om det aldrig
havde syndet." Herren er saa stor og god,
at han lar sig ikke bestemme i sin behandling
af benaadede syndere af deres forrige syn-
der. Det er ikke sliq med Gud som med men-
nesker. De kan nok ogsaa sige det, at de til-
gir, men de beholder i sit indre liv en liden
uvilje som bestemmer dem i deres behandling
for eftertiden. Det er denne gruelige gnist af
uvilje som er saa styg og lei med mange
mennesker. Men ikke saa med Gud. Han
nærer intet "grudge" imod sine. Som fader
behandler han dem. Det er godt at Gud ikke
er saa daarlig som mennesker.

Hvorfor er ordet "Amen" knyttet til
bønnen? Det kan ofte gi indtryk af, at
"amen" er misbrugt. Det bruges ofte som
et slutningsord bare. Som om man vilde
ha sagt: nu er vi færdig. Færdig med ta-
len og med prædiken og bøn. Det er ikke
et slutningsord. Jesus brugte ordet i sin ta-
le i talens gang. Han brugte det i betyd-
ning af "befrættelse", sikkert, fast. Det er
knyttet til bønnen som løfte om visse bøn-
hørelse. Derfor gjelder dette løfte ikke bare
Faderbønnen, men gjelder enhver bøn som be-
des efter Herrens egen vilje. Alt, derfor,
som er tjenligt for os, det gir Gud. "Bed",
siger Jesus, "forat eders glæde kan bli fuld-
kommen." Det er glæde i det at være i
samsund med Gud. Endda mere glæde skal
det bli. Livet uden bøn prøver ogsaa at faa
istand nogen glæde. Den har sin grund i

forfængelighed. Glæden i verdens tilstelning er sansernes rus. Naar ruset er over og man staar der ene med sin synd og sin samvittighed, se da oplever man noget ganske andet end glæde. Misbrugt tid, misbrugt evner, misbrugt anledninger—kan det andet end gi smerte? Af, de mange ulykkelige, bønneløse folk som tumles om i sanselighed og forfængelighed uden fast grund for sit livs lykke. Na, kjære dig, vend om til din Barndoms Gud! Det sikre løfte staar endnu fast. Om du har brudt det tusind gange, enda staar Herrens løfte fast. Lad os gjøre det fast og sterkt i bort hjerte ved at tro Guds løfte om bønnehjælp.—Wick.

Søndag 29de Oktober.

Joh. 28: 23—28; Ap. gj. 17: 22—31;
19: 8—10.

Reformationens bugge.

Guds plan i at frelse mennekker er en storartet plan. Svorledes det kunde gaa an at lade synden faa sin retfærdige straf og paa samme tid redde synderen som har begaaet synden, se det er en plan som kun kunde ha sin oprindelse i Guds evige visdom. Retteligt kan derfor Job sige, at Gud kjender veien til visdommens og forstandens sted. Med visdom forstaar vi jo den ting, at en forstaar at bruge de bedste midler til opnaaelse af sit maal. Det er at indrette alt paa den bedste maade.

Saa er det med Gud. Han har forstaaet at ordne en frelses orden med frelsens midler. At lade Gud faa stalle med en, saa man kommer til at tro, elske og frygte Gud, se det er viskelig visdom og forstand hos et tænkende menneske. Der findes ikke den ting i verden mennekker ikke kan misbruge. Saadan er ogsaa det Guds ord og den aabenbaring Gud har givet blit misbrugt. Den guddommelige ordning til mennekkers frelse blev i aarhundreder misbrugt af prester, biskoper og paver til at herske og regjere folk. Herreligheten og habeslyngen tog pladsen for tjenerstillingen og kjærligheden. Med disse

fulgte en række fjændige misbrug, der førte til aandelig trældom, mørke og tvivlenhed. De klerikale raaber i kor: vi er kirken, vi har den Selligaand, den tilhører kun de ordnede. Vi har himmeriges riges nøgler, uden gennem os som mennekkelige midlere kan ingen bli frelst. Derfor synger den katolske kirke: Udenom kirken ingen frelse. Gud har over ogsaa med denne bankundighedens tider. Nu skinner lyset, det evangeliske lys skinner. Nu hyder atter Gud folk allevegne at omvende sig. For at faa noget frem i verden bruger Gud redskaber. En af de største ting som i verket i verden er reformationen. Reformationens bugge var universitetet i Wittenberg. Det blev en voldsom brydning mellem lys og mørke. Altid naar Gud har faaet noget stort og godt frem saa har han brugt redskaber med et bevidst troesliv. Troens kjæmper er verdens bedste fremfritidsmænd. Saadan var Paulus hedningernes fælle, og Luther reformationens fader, Hans Nilsen Hauge Norges evangelist, lægmandens fader; alle bejælede, beaadende og gudhengivne mænd, og alle forfulgt, beløjet og bagtalt, i fængsel og møie. Saadan modtar verden sine bedste velgjørere. Det gaar sent med at faa folk til at fatte Guds visdom. Det gaar gruelig smaat med at faa folk til at omvende sig til Gud. Hvad gjør nu vi med evangeliet?

Evangeliets klare forkyndelse er en af de største veltegnelser Gud forunder os. Men endnu er der folk som ikke er kommen til troen. Dog de vil gjerne ha noget som i det ydre tar sig godt ud. Forfængeligheden vil de gjerne ha tilfredsstillet; men at ta Guds ord til hjerte, det gaar det smaat med. En af tidens store farer i kirken er at gjøre forkyndelsen til en underholdning. Men Jesus er jo ikke kommen for at tilfredsstille folks nysgjerrighed, men for at frelse folk. Kirkens renselse ved reformationen er ikke til for at ha noget at snakke om eller skrive om og frygte af hvilkens kar Martin Luther var. Nei, den er for at folk skulde lære at kjende lyset og faa evangeliet frem i folkets maal for at frelse det.—Wick.

Kinamissionen

"Vi saa hans herlighed."

Det var 2den juledag. Efter gudstjenesten gik jeg ude i haven og tænkte over det aar, som snart var tilende.—Hvad skulde jeg sætte som overskrift over arbeidet i 1915? So, disse ord: "Vi saa hans herlighed." De ord havde jeg netop talt over i kirken, og det forekom mig, at de passede saa vel paa det, som vi havde oplevet i det færdne aar.

1. Lad mig begynde med det som tilskyndeladen er mærkt og skjuler Jesu Kristi herlighed. Det er de vanskelige ting i missionsarbeidet: Tilbagefald, sløvhed, uenighed, mangel paa oprigtighed, det hedenske samfund med dets daarlige indflydelse osv.—Disse ting skaffer baade de udenlandske og kinesiske arbejdere mange vanskeligheder, og sommetider kan det se noksaar fortvilet ud. Som eksempler paa dette skal der bare nævnes følgende:

Ved en af vore birstationer blev en snedker interesseret i kristendommen. Han blev katekumen og efter en længere ventetid døbt. Han var ivrig og kjæf. Før var han upaalidelig og fattig. Nu fik han tillid og det gik udmerket med hans forretning. Han la sig flere penge tilbedste, og alt saa lovende ud. Men en vakker dag fik evangelisten høre, at han spillede om penge og havde tabt ikke saa lidt. Han fik fat paa ham og formante ham. Men snedkeren slog det hele bort med en latter og sa, det hele var bare opspind.—Næste gang jeg kom til birstationen formante jeg ham saa alvorlig, som det gik an. Han tilstod ingenting. Senere formante baade evangelisten og jeg ham og de ledende i menigheden lige saa. Men intet hjalp. 3 august maaned som der en dag et brev, som indeholdt den sørgelige nyhed, at en spillebror af snedkeren havde begaaet selvmord, og at der nu efter landets love gjordes ansvar gjældende overfor snedkeren. Saa maatte der gribes til det, som er det tyngste, vi gjør:

Synderen maatte udelukkes fra menigheden. Og nu er han et brag.

Et andet eksempel: En af evangelisterne ved en af birstationerne hører til disse pralende kinesiske literater, som finder feil hos alle andre, men selv udretter lidet. En dag i et anfald af stormandsgalsskab opsa han sin stilling som evangelist og sa, at inden en fastsat tid maatte jeg sende evangelist til stedet for at overtage hans arbejde. Jeg var glad over opsigelsen, thi jeg havde i længere tid tænkt at bli ham kvit. Jeg skrev da til birstationen, at en af arbejderne ved hovedstationen vilde komme til en fastsat tid og overtage hans arbejde, og da kunde han efter ønske reise til sit hjem. Men da viste det sig, at evangelisten ikke havde ment at opgi sin stilling. Det skaffet os store vanskeligheder at faa ham til at reise.

Endelig havde vi en lærerinde som skaffet os mere end almindelige vanskeligheder. Vor lille lærerinde, Deng, som havde arbejdet ved pigeskolen i mange aar, tog affed, da hun blev for gammel. Og saa fik vi en ny. Hun var katekumen. Til at begynde med gik det bra, men hun blev mere og mere umulig og fik ofte de rareste indfald. Hun mistænkte folk for at de snakket ondt om hende, hun skjændte paa eleverne, saa de stortudet, hun vilde ha stort lærermøde for at fortælle, at hun var et bra menneske, hun vilde skrive i bladene osv. Jeg fik dels ved strengheid og dels ved venlighed berolige hende, og da skoleterminen var omme, blev hun til sin store forundring ikke ansat for næste termin. Det er nemlig sfil herude, at en lærer ansættes kun for en skoletermin. Hvis skolebestyreren ikke liker læreren, saa lar han simpelthen være at ansætte vedkommende for næste skoletermin, og dermed er sagen ordnet.

Før at ordne disse og lignende ting skal der adskillig taalmodighed, overbærenhed og bøn til.—Men det store er, at netop i disse vanskelige ting faar vi se "hans herlighed." Han hjælper os til at rydde hindringer af veien for at "herlighedens konge kan drage ind."—

2. Fra det mørke vil vi vende os til det lyse. Og det lyseste i dette aar er vore gudstjenester og møder. Disse har været ualmindelig godt besøgte. Ved vore gudstjenester er der som regel for det meste bare kristne og katekumener. Og her i Changsha fylder de kirken. Der blir mere og mere forstaaelse af gudstjenestens betydning. Menigheden tar ibrig del i salmesangen og svarene. Der er orden og ærbødighed for det hellige. Vi er ikke fuldkomne men vi arbeider for at komme længere fremover mod det fuldkomne.—Menighedsbevidstheden vokser, og søndagsformiddagsgudstjenesten er menighedens høitidsstund.—Ved bistationerne er vi endnu ikke komne saa langt. Men det vil bli bedre, naar vi oftere kan faa fuld gudstjeneste der.

Ved hovedstationen er der i ugens løb møder for katekumener, bibeltimer, opbyggelsesmøder og møder for ikke kristne. Frk. Winsnes holder lignende møder for kvinder i ugedagene om eftermiddagen.

Ved bistationerne holdes der i ugens løb lignende møder som ved hovedstationen.

Men der er fare for, at der kun blir bestemte menesker, man faar i tale paa denne maade. Det gjælder at naa længere, og derfor har vi ogsaa dette aar haft specielle evangelistiske møder for ikke-kristne og i forbindelse med disse ogsaa særskilte møder for kristne. De første af disse møder havde vi paa vaarparten. I 8 dage havde vi her i Changsha 2 store fællesmøder hver dag. I disse møder deltog alle missioner. Om kveldene var der aftenmøder i firekrene rundt omkring i byen. Aftenmøderne var ledet af de kinesiske arbejdere her i byen. De store fællesmøder var ledet af pastor Ding Li mei. Han er presbyterianer, har havt en udmærket uddannelse og er en af de mest kjendte kristne i Kina. For tiden er han reisesekretær i N. A. K.

Det er en sand fryd at høre pastor Ding Li meis aandssyldte vidnesbyrd. Mange forstod ikke helt hans Shantung dialekt. Men folk forstod det aandens sprog han førte. De kristne blev opildnet, og mange tegnet sine navne til bibelklasser. Flere af dem, som

tegnet sig under disse møder, er blit katekumener, og en af vore kristne literater bestemte sig til efter at ha hørt og talt med pastor Ding Li mei at studere teologi. Han studerer nu ved vort teologiske seminar i Shekow.

Ud paa høsten havde vi specielle evangelistiske møder ved bistationen Tsinliang. De var ogsaa vellykket og har været til hjælp for arbeidet der.

Men vore største møder havde vi i Julen. Ikke bare her i Changsha, men ogsaa ved samtlige bistationer i forbindelse med Changsha havde vi store møder. For at det ikke skulde bli for fuldt brugte vi billetter. Til trods for det var vore julemøder besøgt af ca. 15,000 mennesker. I disse juledage "saa vi hans herlighed" og glædet os.

3. Saar har vi havt et møde som er forskjellig fra alle andre møder. Det er vort høstmøde. Ved dette tog vi hensyn til ledere baade ved hovedstationen og bistationerne. Vi kunde derfor godt kalde dette et ledermøde. Vi bestemte, at der kun skulde komme 3 fra hver bistation (evangelisten og to deputerede). Da Changsha har 10 bistationer, blev dette ialt 30 tilreisende. Udgifterne for de tilreisende blev betalt dels af de tilreisende, dels af menigheden i Changsha. Mødet begyndte Lørdag formiddag den 6te November og afsluttedes Søndag aften den 7de November.

Følgende emner blev behandlet:

1. Hvorledes skal menigheden gaa frem?
2. Hvorledes skal menigheden bli selvstændig?
3. Hvorledes skal vi dra omjörg for vore menighedslemmer?

4. De kristnes bøn og bibelstudium.

Mødet var heltigjennem hyggelig og var sikkerlig til stor hjælp for mange, ikke mindst for evangelisterne.

I tilslutning til dette møde blev der den paafølgende Mandag afholdt et længere møde med de kinesiske arbejdere. Vigtige spørgsmål blev gennemgaaet med dem baade vedrørende deres eget personlige forhold og vedrørende arbeidet. Takket være deres omtænksomhed var det muligt at faa udgifterne for 1915 ned noget og indtægterne til at følge

lidt.—De samlede indtægter i Changsha stationsdistrikt (husleie osv. iberegnet) var \$1,796.50. Dette er bra; men vi maa naturligvis forsøge at komme længere.

4. Skolearbeidet i 1915 har gaat godt. I dette stationsdistrikt var der i 1915 13 lavere folkeskoler, 2 høiere folkeskoler og en aften-skole med et samlet antal af 575 elever. Dette er noget mindre end forrige aar, da der iaar var færre elever i aften-skolen. I de øvrige skoler var elevantallet noget større end i 1914.—Som tidligere har skolevirksomheden i dette arbejdsaar ogsaa vist sig som et udmerket missionsmiddel. Mere af eleverne er døbt og andre er blit katekumener.

5. Lidt menighedsstatistik.—Siden missionsbegyndelse er der døbt 613 i dette stationsdistrikt. I sidste aar er der døbt 135, indflyttet 4 og optat fra et andet kirkesamfund 1, samlet tillæg til menigheden 140. Ved aarets udgang var der 549 menighedslemmer og 141 katekumener, samlet antal kristne og katekumener 690.

6. Et lidt videre syn.—Jesús figer, at en menneskefjæl er mere værd end den ganske verden. Fra denne side set maa resultaterne af aarets arbejde siges at være storartet. Men rent menneskelig talt er det ikke saa. Naar vi taler om tal, kunde vi ønske dem mange gange fordoblet.—Geldigvis behøver ikke vi, som arbejder i Guds riges gerning paa jorden, bare at se paa tal. Vi maa se lidt videre. Og da ser vi noget mere og større. Det merker vi ogsaa her ude. Kristendommen faar større indflydelse blandt alle samfundsklasser. De styrende staar mere venlige overfor missionsarbejdet nu end tidligere, og flere af de dannede i samfundet slutter sig til kristendommen. Det har haendt mig flere gange, naar jeg har afsluttet min tale med en kraftig appel til tilhørerne om at slutte sig til kristendommen, at de har klappet i hænderne og sagt: "Det er udmerket sagt." For os mennesker er det vanskeligt at sige, men det ser ud for at vi staar overfor enestaaende rige anledninger i dette land.

I et cirkulære, som jeg nylig har modtaget fra en af komiteerne for "fortsættelses-

komiteen i Kina" (C. C. C.) staar der følgende:

"De nuværende anledninger til at drive evangelistisk arbejde synes bare at begrænses af kirkes aandelige liv, og af hvor vel forberedt dens arbejdere er."

Saa vidt jeg kan se, staar dette sømmen paa hodet.—Gud give at Jesu Kristi kirke maatte kunne benytte de rige anledninger, som den har i dette land!

7. I det jeg slutter føler jeg trang til at sække. Først en tak til mine udenlandske og kinesiske medarbejdere i Changsha stationsdistrikt. Der er gjort meget trofast og godt missionsarbejde i 1915. Og saa en tak til hovedbestyrelsen og alle missionsvenner. At vi i disse vanskelige tider har faat midler til at holde arbejdet gaende, er stort. Gud give, at vi i fremtiden ikke bare maatte kunne holde arbejdet gaende, men ogsaa udvide det og saa skarerne paa dette folkerige missionsfelt ind i Jesu Kristi kirke.—Og saa tilslut en tak til ham, som har ladet os saa se "hans herlighed."

Changsha den 22de April 1916.

—S. A. D. Gotteberg.

(Norsk Missionsst.)

Fællesmøde.

Gauges Synodes, den Norske Synodes og den Forenede Kirkes foreningskomiteer mødte i Minneapolis, Minn., Tirsdag den 10de Oktober og følgende dage. Alle medlemmer var tilstede.

Det var et særdeles godt og ganske betydningsfuldt møde.

En hel del subkomiteer nedfattes til at forberede en del sager som maatte ordnes paa forhaand dels for at faa sammenslutningen istand til sommeren efter de lagte planer, dels for at kunne faa det store og indviklede maskineri til at funktionere haade under aarsmødet og gennem det paafølgende aar.

Det vigtigste var dog en glædelig henvendelse til foreningskomiteen fra prof. C. A. Prens og pastor S. B. Morrison, der foraar-

fagede forhandlinger og beslutninger, som nedenfor meddeelt.

Bad os alle fremdeles lægge den store foreningsfag frem for Kirkens Herre, at de tre samfund, og det saavidt mulig i sin helhed, maatte deltage i den betydningsfulde Kirkesamling.

Beslutningerne angaaende ovennævnte henvendelse lød som følger:

Fælleskomiteen rapporterer til sine respektive aarsmøder som følger:

Til aarsmødet:—

1. Fra prof. C. R. Preus og pastor J. B. Torrijsen har fælleskomiteen modtaget følgende henvendelse:

”Til foreningskomiteen:—

Tilfjyndet dertil af forskjellige og fra forskjellige hold, tillader undertegnede sig at komme med denne henvendelse til foreningskomiteen.

Der er tre ting i ”Opgjør”, antaget paa den Forenede Kirkes, Haauges Synodes og Synodens aarsmøder, som minoriteten i Synoden finder, at den ikke for sin samvittigheds skyld kan gaa med paa.

J haab om at stor nød og forvirring kan undgaaes, og at vi kunde blive med i foreningen, som vi gjerne vilde, og i haab om, at det endnu ved Guds naade maatte lykkes, at vi sammen med eder kunde fremme Kirkens sag, fremsætter vi det spørgsmaal til eder, om det ikke lød sig gjøre for de tre parter at antage som opgjør med os et opgjør, hvor disse tre ting, som volder os samvittighedsnød, er udeladt eller forandret; nemlig: ”Opgjørs” pft. 1 udelades; ”O” i henvisningen i pft. 3 udelades, saa der kommer til at staa: art. 11, 1—20” istedetfor ”art. 11, 10—20”; og sidste del af pft. 4 forandres, saa den kommer til at lyde: ”eller paa den anden side svække menneskets følelse af pligt ligeoverfor naadens annammelse eller af skyld for naadens forkastelse”, istedetfor: ”eller paa den anden side svække menneskets følelse af ansvar ligeoverfor naadens annammelse eller forkastelse.”

Kunde foreningskomiteen anbefale dette

for de respektive samfund, har vi haab om, at disse vilde stemme for det.

Antages denne henvendelse eller dette forslag, er det vor agt at gaa med i foreningen, bidrage til dens fuldbgyrdelse, gjøre hvad vi kan, forat saa mange som mulig gaar med i den og arbejder til, at den kan blive til belysning for vor lutheriske kirke. Opgjøret mellem os vilde da lyde saaledes: (Derefter citeres det nye foreslaaede opgjør slig som dette vilde se ud.)

Decorah, Iowa, den 4de Okt. 1916.

—C. R. Preus.

—J. B. Torrijsen.”

2. Fælleskomiteen udtaler sin glæde og tak til Gud og til nævnte mænd for den broderlige aand, som kommer tilsyne i nævnte skriftelse, og for det deri fremsatte ønske om at deltage i sammenslutningen af de tre konferrerende samfund og til at medvirke til opnaaelsen af de med sammenslutningen tilsigtede maal.

3. Fælleskomiteen anser sig dog af visse grunde afskaaret fra at befølge den i nævnte henvendelse antydede fremgangsmaade—speciel-opgjør mellem de tre konferrerende samfund paa den ene side og en gruppe mænd og menigheder, tilhørende et af disse samfund, paa den anden side—væsentlig, fordi det vilde volde misforstaaelser, vanskeligheder og strid, da sammenslutningen umulig kan baseres paa to ulige opgjør, hvoraf det sidste med nødvendighed vilde fortrænge og træde istedet for det første.

4. Men hvad realiteten angaar, vil dog fælleskomiteen imødekomme nævnte henvendelse, idet den herved anbefaler til sine respektive aarsmøder følgende forslag til antagelse:

Paa samme tid som aarsmødet fastholder ”Opgjør”, uforandret, som basis for de tre konferrerende samfunds sammenslutning og—

paa samme tid som aarsmødet er indtræffelig opmærksomhed paa de 3 reservationer angaaende punkt 1, punkt 3 og punkt 4 i ”Opgjør”, som indeholdes i henvendelsen fra prof. C. R. Preus og past. J. B. Torrijsen—

Ja indbyder dog aarsmødet herved den gruppe af mænd og menigheder, hvis synsmaader er tolket i ovenanførte henvendelse, til at deltage i dannelsen af det nye samfund under fuld ligestillethed og med gjensidig broderlig anerkjendelse.

—M. D. Wee, —J. D. Olvisaker,

—Peder Tangjerd, sekretærer.

Minneapolis, Minn., 12te Okt. 1916.

De G. Tveeten valgtes som leder for opbyggelsesmøderne og Ingebrigt Iversen til at undervise børnene og møde med dem mindst en gang om ugen.

Det næste menighedsmøde afholdtes hos Ole G. Tveeten den 17de September 1877. Ved dette møde blev det besluttet at bygge kirke. Subskription paa stedet beløb sig til \$675.00. Til bygningskomite valgtes Lew-

Gauges menigheds kirke.

Menighedshistorie.

Den 25de September 1875 mødte en del venner hos John Johnson Fromdal, seks mil sydøst fra Rio, Wis., for at samtale om organisation af en Gauges menighed paa Bonnet Prairie, Wis. Der var 14 stemmeberettigede tilstede. De besluttede at kalde pastor R. D. Hill til prest sammen med Spring Prairie og aneetterede menigheder.

is S. Hanson, Ingebrit Iversen, Ole G. Tveeten, John Johnson Fromdal og John R. Johnson. Lewis S. Hanson lever i R. Dak. John Johnson leder nær Rio. De andre tre er døde.

Det næste møde afholdtes den 21de Januar 1878. Ved dette møde blev en konstitution antaget og menighedens navn er "Den evangeliske lutheriske menighed paa Bonnett

Prairie i Wisconsin i Gauges Synode." Dette navn er lidt langt, saa vi har helst kaldt den "Gauges menighed." Elleve familier og seks enkelte personer flittede sig til menigheden.

Kirken blev bygget i 1878 paa et stykke land givet til menigheden af John Johnson Fromdal, i det sydvestre hjørne af hans farm. I 1895 blev taarnet bygget og lidt senere kjøbtes en klokke.

Pastor R. D. Gill var menighedens prest indtil sin død i Mars 1887. Han boede paa en farm i nærheden af De Forest, Wis.

hed paa Bonnett Prairie og et hus til prestebolig kjøbtes i Rio, og Lee flittede did den 17de August 1906. Han var menighedens prest indtil den 3die November 1907 eller lidt over fem og et halvt aar.

Menighedens nuværende prest, pastor A. J. Evenson, kom til Rio den 10de December 1908. Han har saaledes været menighedens prest snart i seks aar. Paa de 40 aar menigheden har eksisteret har den altsaa været betjent af fem prester. Pastor R. D. Gill, den første prest, er død. Pastorerne S. A. San-

Gauges menigheds prestegård.

Pastor S. A. Hanson var menighedens prest fra Juli 1888 indtil April 1898 eller omtrent 10 aar. En prestebolig blev bygget i Morrisowille kort efter Hanson flittede did.

Pastor C. E. Tiller var menighedens prest fra Mai 1898 indtil Juni 1901 eller lidt over tre aar. Pastor J. J. Lee kom til Morrisowille den 28de April 1902. Arbeidet udvidedes og det blev formaget for en mand at varetage og i 1906 blev kaldet ddt. Pastor J. J. Lee blev kaldt af Gauges menig-

son og C. E. Tiller virker i Chicago og pastor J. J. Lee ved Adelliffe, Iowa.

Menigheden er gjeldfri og har betalt den ilignede sum til synodegjeldens afbetaling samt hvert aar den ilignede sum til professorløn og løvende udgifter.

Menigheden bestaar nu af 131 medlemmer.

Søndag den 24de September 1916 havde menigheden 40 aars fest. Alle menighedens forrige prester, som lever, var indbudne at komme og være med. Pastor J. J. Lee

Kunde ikke komme. Pastorerne S. A. Hanson og C. E. Tiller kom. Vi havde en deilig dag for festen, og folk kom fra alle kanter, saa kirken blev snart stappende fuld og endda kom ikke alle ind.

Der var norsk gudstjeneste paa formiddag hvor pastor S. A. Hanson holdt prædiken over dagens evangelium og pastor Tiller talte tilslut. Kvinderne serverede middag. Det gjorde de, som vanlig, meget godt.

Paa eftermiddag holdtes hovedtalen af pastor C. E. Tiller paa engelsk. Pastor S.

Pastor A. J. Evenson.

A. Hanson talte ogsaa en stund. Pastor C. A. Sundby, prest i den Norske Synodes menighed her, var tilstede og bragte en hilsen. Ligeledes oplæstes hilsener fra pastor J. J. Lee og pastor J. M. Walstead. Et offer optoges til at dække udgifterne. Saa var den hyggelige fest over og menigheden har begyndt paa sit 41de aars virksomhed. Maa Gud saa være med fremdeles og velsigne arbeidet, hans navn til ære og hæder til velsignelse for tid og evighed.—Korr.

Den teologiske forening.

Denne forening har organiseret sig for dette skoleaar og igjen optaget sit arbejde. Da et noksaa stort antal af teologiske studenter var komne tilbage blev man kaldt sammen til møde den 26de September. Mødet aabnedes med sang, hvorefter N. Klungtvedt ledet i bøn. Efter nok en sang stred man til valg af embedsmænd. Følgende valgtes: president, J. D. Gisselquist; vicepresident, E. E. Espelien; sekretær, N. Klungtvedt; kasserer, E. Ulring; korrespondent, A. S. Rhoff; program komite, J. D. Gisselquist, E. E. Espelien og A. S. Rhoff. Disse tjener det første semester.

E. E. Espelien resignerte fra stillingen som superintendent for "West End Sunday School" og B. Nordfletten valgtes til at overta dette arbejde.

Som vistnok er bekjendt er den teologiske forenings formaal at drøfte saadanne spørgsmaal som nødvendigvis vil møde den, der staar i Herrens tjeneste. Den driver ogsaa søndagsskole i et strøg af byen. Vi er glad og taknemmelig ogsaa for de anledninger som gives os gennem denne forening, og vort ønske er at Gud vil lede og rigelig velsigne os.

Den 3die Oktober mødte vi for at behandle det første opstillede emne. Efter sang af foreningen ledet S. J. Johnson i bøn. Derpaa blev emnet "I hvilken grad skal presten anvende psykologiens love i sin praksis", indledet af Joseph Lee. Taleren gjorde først opmærksom paa hvad psykologi besfatter sig med. Han fremholdt ogsaa at det er Guds vilje at mænd skal influere mænd, eller at Gud har bestemt at mennesket skal være det redskab, hvorved andre mennesker skal føres til frelsen. For at kunne være andre behjælpelig maa man ha kjendskab til sjælelivet. Man maa vide om de veie som leder til det inderste i mennesket. Taleren fortsatte da med lidt om prestens private omgang med sit folk.

E. E. Espelien talte om de to retninger, der gjør sig gjældende i behandlingen af dette spørgsmaal. Den ene retning er den, der

Iægger begt paa det personlige element i forkyndelsen, den anden den, der ikke vil anerkende dette element.

Andre som deltog i samtalen, var: L. Hanson, S. F. Johnson og J. D. Gisselquist. Der fremkom ogsaa spørgsmål til besvarelse. Mødet afsluttedes med Herrens bøn.

—H. S. Rholl.

Lyset.

Gottholdt befalede engang sin tjenestepige at tænde lys, hvilket hun gjorde. Men da hun nu skulde bringe ham det, fandt hun sig saa, at det sluktedes, da det ikke var kommen rigtig ibrand. Heraf, sagde Gottholdt kunde vi tage en paamindelse om, at vi skulde vise blidhed, faansel og barmhjerthighed mod svage, vildfarende mennesker. Var dette lys, da det begyndte at brænde, bleven baaret langsomt og med haanden holdt foran for at beskytte det mod luftrækket, saa vilde det ikke være gaat ud, men snart være kommen fuldstændig i brand. Saaledes kan ogsaa mangt et svagt menneske blive styrtet og reddet, naar vi paa den rette maade, med venlig kjærlighed, kommer ham til hjælp, hvorimod han kun altfor let gaar fortabt, naar vi voldsomt vil støde ham fremad og ligesom med magt vil bringe ham paa den rette vej. Den Herre Jesus selv vil jo ikke afslutte den ryggede tænde (Ef. 42: 3), men han puster kun paa den med de livsalige ords aande, som udgaar af hans mund (Luk. 4: 22), og saaledes holder de bedrøvede syndere sig nær til ham og trænger sig om ham for at høre hans ord (Luk. 15: 1.) Da nu lyset igjen var tændt og bragt ind, sagde en som var tilstede, at han antog man kunde ved at betragte lyset saa anledning til mange slags gode tanker. — Sikkerlig, svarede Gottholdt, og jeg vil forsøge at give eder nogle prøver. I har vel bemærket at nogle holder haanden for øjnene, naar et lys bliver bragt ind, uden tvil fordi deres svage øjne ikke taalet den hurtige overgang fra mørke til lys. Disse vil ikke

tage mig ilde op, at dette minder mig om misundelige folk, som—tvertimod den kristelige kjærlighed—ikke uden at det smerter deres øjne og hjerter kunne se paa, at hidtil upaaagtede personer ophøies, bliver berømt; naar Gud tænder et lys, saa skulde vi glæde os ved det, men ikke tillufte eller holde for vore øjne, endnu mindre søge at blæse det ud ved misundelig pusten. Lysets flamme har ialmindelighed sit udspring fra en liden gnist, som fremkommer, naar man slaar staal og flint mod hinanden, eller naar man gnider andre ting mod hinanden. Saaledes blir ogsaa sædvanlig troen, dyden og gudsfrygtigheden optændt og vedligeholdet ved slag af skjæbnen og ved modgang, naar vi bare vil opfange i et modtageligt hjerte de funkler, som Gud lader springe frem af ulykken. Men det tændte lys bliver ikke sat under et bord eller under en skjæppe, men i en lysestage paa bordet, saa lyser det for alle som er i huset; saaledes skulde ogsaa vi lade vort lys skinne for menneskene, at de se vore gode gerninger og ære vor Fader, som er i himlene, (Math. 5: 15, 16). Fra tid til anden pådser man lyset, for at det skal skinne klarere, og saaledes lægger ogsaa Gud et kors paa sine børn, for at deres tro skal skinne desto klarere. Det brændende og skinnende lys fortæller sig selv; idet det tjener og lyser for andre. Saaledes skal vi satte os lykkelige, naar vi kunne tjene Gud og vor næste med alle legemlige og aandelige kræfter, omend disse derved efterhaanden aftager og vi altid kommer døden nærmere. Det er langt bedre at vi tilbringer vort liv i bekymring og uro, andre til nytte, end i hyppighed og vellyst, os selv til fordærvelse. Et brændende lys slukkes, naar man puster paa det, men et ryggede bliver derved igjen antændt. Saaledes er det den højeste ligesaa let at tage vor lykke fra os, naar vi hovmoder os deraf, som at give os den igjen, naar vi er ydmygede; til begge dele behøves kun hans aande. Naar man holder et brændende lys over et afslukket endnu ryggede, da ledes flammen fra det første gennem røgen ned til det andet, saa at dette igjen tændes. Saa-

Iledes er det ogsaa med os: Naar vi synes at vor tro, vor trøst, vor Lykke er ganske borte, saa hører Gud vore angstelige, ydmyge sukke, der ligesom en røg stiger op til ham fra vore hjerter, og hans naades altid flammende Lue giver straks igjen Lys, Glæde og Liv. Naar et Lys staar paa et vindigt sted, saa lyser det ikke godt, flammen slager hid og did, talgen rinder bort til ingen nytte og fortæres langt hurtigere end ellers. Et saadant Lys ligner et menneske som prisgiver sit hjerte til verdens vind, vasker hid og did og plager sig med uspødbendige forger. En saadan bliver ikke lettelig en god kristen, han har ingen ro dertil og forforkter selv livet for sig. Flammen er vant til at stige opad, den søger altid at stige i høiden; men i Lyset maa den ikke destomindre søge sin næring nedad. Saaledes er vor tro vel himmelsk og maa søge, hvad der er høit og guddommeligt, men bliver alligevel ligesom ernæret og vedligeholdt i ydmyghed og fornedrelse. Saalænge Lyset staar opret eller bliver haaret opret, faar det sin næring af talgen. Men vender man det om og holder flammen nedad, saa bliver det slukket af den altfor rigeligt tilstrømmende fedme. Saaledes kan en kristen meget godt erhverve sig timelige goder til bedste for sig selv og andre, saalænge han ikke gaar op i Kjærlighed til disse goder; men naar han taabeligt vender sit hjerte fra himlen, elsker det forgjængelige for meget og anvender sin formue til hyppighed og usømmeligt levnet, saa slukkes kun altfor snart troens og gudfrugtighedens Lys. Ofte ser vi om aftenen myggene sværmer omkring lysene og ikke holder op dermed, førend de har spiet sine vinger eller brændt sig selv op. Saaledes gaar det alle dem, som med sine nysgjerrige tanker slager om det Lys, til hvilket ingen kan komme, (1 Tim. 6: 16). Lyset oplyser dem ikke, men blænder dem eller brænder dem endog op; og ingen er udhygtigere til at fatte de guddommelige hemmeligheder, end den, som tror sig dygtig dertil og drifter sig til ved sin forstand at udforske alt. Min Herre Jesus, du verdens Lys, vær min sjæls Lys! Hvad en lyselugt er uden Lys det er min

formuist uden din naade og din Nåd. Giv, o Herre, at jeg her vandrer som et Lysets barn i Lyset og gør mig dygtig til de helliges arbejder i Lyset! (Kol. 1: 12).

Mod frigen.

Vi kender ikke frigens rædsler. Vi læser telegrammerne om saa og saa mange faarede og saa og saa mange fanger. Men de rædsler, den lidelse som ligger bag dette, det helvede som slagfronten er, det kender vi ikke. Og det er ingen som kan beskrive det.

Og endda er der mange som taler og skriver om frigen, som om den bare var sport—noget lignende som væddeløb og fodbold.

Svis slige kom ud til slagfronterne og saa lidelsen og hørte de rædselsfulde jammer-krig, saa vilde de baade tale og skrive anderledes om frigen.

Der ligger tusender faarede mellem de to ilblinjer, mens granaterne ustandselig hvirvler over dem. Sønderskudte, lemlæstede, indfiltrede i pigtraad ligger og hænger der og lider den mest pinefulde død som menneskelig djævelskab kan optænke.

Saarede som er kommet derfra med livet, kan fortælle, at der i nattens timer kan hæbe sig rædselskrig fra de tusinde struber, saa forfærdelige, at de endog overdøver larmen fra kanonerne og de springende granater. De som da ligger i løbegravene holder paa at bli banvittige ved at høre sine kameraters rædselsfulde dødskrig.

Da kommanderes musikkorpsene til at spille.

Der stemmes op med fædrelandsfange og lystige melodier for at overdøve krigen.

Nei, der er hverken ord eller pensel som kan male frigens rædsel.

Og alle de djævelske redskaber som bruges nu i frigen! Det er ikke bare fugler og krudt længer. Vi har blandt andet hørt om tyfterne, at de sender brændende væbber, flydende ild over mod sine modstandere. Dette er et frugtellig, umenneskelig, djævelsk vaaben.

De som rammes af denne ild brænder levende op. De lyser som levende fakler mellem sine kammerater.

Det er som haarene vil reise sig paa bore hoveder ved tanken paa alle frigens rædsler. Hvad skal det ikke da være for alle dem som maa leve og dø i frigens helvede!

Dg endda er der kristne som kan forbyde frigen—troende kristne blandt læg og lærde.

Er det overensstemmende med evangeliet, med Jesu Kristi lære? Vi tror det ikke. Overtimod. Paa det punkt har ikke kristenfolket og slet ikke kiren handlet efter evangeliet. Skal da ikke Jesu ord i bjergrædelsen naar han citerer, hvad der er sagt de gamle om øie for øie og tand for tand, men saa sætter ind i livet den nye kjærlighedens lov—skal ikke disse Jesu ord gjælde?

Skal kristenfolket helt ud efterleve og have evangeliet og Jesu Kristi lære, saa maa de komme i en anden stilling til frigen end hidtil.

Guds folk maa reise sig med den ret som evangeliet gir dem, til kamp mod frigen.

Men nu er der mange som afseier dette ved at sige, at Gud har forudsagt i sit ord, at der vil bli frig lige til det sidste.

Ja, det har han forudsagt, fordi han vidste menneskene vilde vedbli at ligge i det onde. Men har han ikke ogsaa sagt til sine, at de skal være jordens salt og verdens lys? Har han ikke ogsaa sagt til sine, at de ikke skal skille sig lig med verden? De skal sty det onde under alle skikkelser.

Jeg skal vel ikke gaa hen og gjøre det som er galt fordi om andre gjør det og forware mig med det, at det gale blir saa gjort alligevel?

Nei, de kristne skal være folkenes baagne samvittighed. Dg samvittigheden dømmer det onde. Den anerkjender det ikke og gaar aldrig med paa det.

Na, at kristenfolket ret kunde baagne op og sanse hvad ret er!—Ar. Ugebl.

Fra Arbeidsmarken

Det kredsnyde, som skulde være afholdt i Broderheim's menighed i pastor D. M. Sanfons kald, den 22de til 24de November, er blevet forandret til 24de til 26de Oktober. Samtaleemnet er Math. 15: 21—28.—D. M. Sanfon.

Søndag den 1ste Oktober blev pastor Severin Gjerde indsat som prest og sjælesørger i Belmont, St. Pauli og Salems menigheder af Gauges Synode i Jackson county, Minn. Den fratrædende prest, pastor L. L. Nesvig, udførte indsættelsen. Menighederne var glade over igjen at ha faat sjælesørger i sin midte.

Søndag den 8de Oktober blev pastor L. L. Nesvig indsat i Bor Frelser's nordl. ev. luth. menighed i Stoughton, Wis. Pastor J. R. Walstead, formand for Chicago kreds af Gauges Synode, udførte indsættelsen. Kirken var festlig dekoreret for anledningen, og paa sin eiendommelige maade hød den et stille velkommen.

En del har glemt, hvor de skal jende sine penge hen, som de agter at give til Paul Nafs i Norge. Det stod tydelig nok sammen med oprabet, at det skulde jendes til C. C. Solter eller Budbæreren, Red Wing, Minn. Andre beder om at faa det tvitteret i Budbæreren. Dette er ogsaa sagt. Der blir tvitteret for hver dollar og cent, naar vi faar saameget, at det blir en liste af lidt længde. Vi vil jende hvad vi har om en maaned's tid, saa det naar frem til Jul.

Gunder S. Grefeth af Størdals menighed ved Roscoe, Goodhue county, Minn., afgik ved døden Mandag aften den 9de Oktober efter et par ugers sygdom. Begravelsen holdtes Lørdag den 14de Oktober. Ved Grefeth's død er en af de levende mænd i den menighed og det prestekald, som pastor M. G. Sanfon isjor ved disse tider ved døden forlod, faldt bort. Han vil blive dybt savnet især i

den nærmeste omgivelse, men ogsaa i videre kredse, da han var kjendt som "en raabende røst i ørkenen," dels efter de reiser han har gjort som emisjær og dels som leder af indremissionsforeningen paa sine tragter. Vi agter i et senere nummer af Buddbæreren at sætte den afdøde broder et minde.

Buddbæreren skal fortsætte omtrent som før. Det er vist en glæde for Buddbæreren mange og tildels gamle læsere, at de ogsaa efter at samfundene er forenet skal faa beholde sit blad med sit gamle navn. Det blev iallefald saa foreslaaet af de mænd af de konfererende samfund som forrige uge havde møde i Minneapolis. Man fandt at der vilde blive baade rum og trang til et opbyggelses- og missionsblad i det nye samfund, og det blev da antaget i komiteen at dette rum skulde Buddbæreren fylde. Om dette antages af aarsmødet næste sommer, vil bladet, naar sammenslutningen er fuldbjort, udkomme to gange i maaneden med 32 sider i hvert nummer, mod som nu hver uge med 24 sider. Om bladjagen forresten i det nye samfund vil man faa høre senere.

Vedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. A. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesforløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Bekjendtgjørelse.

Paa indbydelse fra St. Petri menighed, Moscom, Idaho, pastor Salls kald, vil Rocky Mt. kreds holde sit aarsmøde dersteds fra den 2den til 5te November. Samtaleemne: Salmen 32.

—Th. Gimle.

—M. A. Hall.

♦♦♦♦

Om Gud vil, holdes Mayville kreds aarsmøde i Troens menighed, Horace, N. Dak., pastor J. S. Johansons kald, den 9de til 12te November 1916. Tema: Den 1ste Davids salme. Kom mange og kom i bøn.

Om Gud vil, holder Mayville kreds møde i Ny Stavanger menighed, Burton, N. D., den 21de til 23de Nov. 1916. Tema: Mat. 2: 18—29. Kom mange og kom i bøn.

—S. Moe.

—D. J. Nesheim.

♦♦♦♦

Om Gud vil, holder nordre Minnesota fredsmøder som følger: Greenbush, past. B. Olfens kald, Nov. 15—17. Samtaleemne: Luk. 10: 25—37. Viking, past. Skogerboes kald, Nov. 18de og 19de. Bethlehem, past. Skogerboes kald, Nov. 20de og 21de. Broderheim, past. D. M. Hansons kald, Okt. 24—26. Gud velsigne møderne!

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Nordvestens indremissionsforening afholder et samtalemøde i Vestlands menighed ved Rolette, N. D., past. R. T. Strands kald, den 27de til 29de Oktober. Tilreisende mødes i Rolette den 26de. Alle velkomne.

—S. G. Haugen.

—D. P. Nordsetten.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i State Line menighed, pastor J. J. Alfes kald, 24de til 26de Oktober. Emne: Hebr. 4. Prestier og lægfolk er alle indbudne.

—C. J. Carlson.

—J. J. Hauan.

Chicago kreds af Gauges Synode afholder sit aarsmøde i Ebenezer menigheds kirke, past. D. J. Mundahl's kald, 14de til 16de November. Samtaleemnet: "Tidens tegn," eller "Forstaar vi den tid vi lever i?" Matt. 24: 32—35, indledet af past. Mortvedt. Abningsprædiken, past. S. N. Hanson. Indremissionsforedrag, past. L. Harrisville. Kirken er beliggende paa Jydjiden, Aberdeen og 71de streets. Besøgende bedes melde sit komme til past. D. J. Mundahl, 1416 W. 72nd St., Chicago. —J. N. Walstead, form.

♦♦♦♦

Efter fælles indbydelse fra Mangers og Nordlands menigheder, pastor S. N. Baffes kald, Bottineau, N. D., afholder Nordvestens og Walsh county indremissionsforening følgende samtalemøder: I Mangers menigheds kirke den 1ste og 2den November. Samtaleemne: Den 1ste Davids psalme.—I Nordlands kirke den 3die, 4de og 5te Novbr. Emne: 2 Kor. 5, sidste del. Tilreisende mødes i Bottineau den 31te Oktober.

—S. G. Gaugen.

—D. W. Nordfløtten.

♦♦♦♦

Om Gud vil, afholdes et kristeligt samtalemøde i Good Hope menighed, undertegnedes kald, fra 31te Oktober til og med den 2den November førstkommende. Naade læg og lærde er hjertelig velkomne til mødet. Skjds vil møde i Willow Lake om aftenen den 30te og i Naples om morgenen den 31te Oktober. Paa menighedens vegne,

—N. Gaugland

♦♦♦♦

Om Gud vil, holder Nordre Minnesota kreds sit aarsmøde i Lille Bethania menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 7—9de November. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag. Samtaleemne: Ef. 5: 1—7. Skjds vil møde i Lawndale om aftenen den 6te for dem, som kommer fra syd, og om morgenen den 1ste dag af mødet for dem, som kommer fra nord.

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

Selbu menighed ved Lacrosse, Wash., indbyder til et indremissionsmøde fra den 26de til 29de Oktober. Samtaleemne: Titus 3: 3—7. Skjds møder i Lacrosse dagen før mødet.

—M. A. Hall.

♦♦♦♦

Følge indbydelse afholder Otter Tail indremissionsforening samtalemøde i Bangs menighed, pastor J. M. Johnsons kald, fra 22de til 24de Oktober. Samtaleemne: Luk. 15: 11—24. Skjds møder i Fergus Falls om morgenen den 22de.

—R. A. Evabold, form.

—Oskar Jensen, sekr.

♦♦♦♦

Om Gud vil, holder nordvestre Minnesota kreds møde i Bethel menighed, 4½ mil fra Beltrami, Minn., den 1—3die November. Mødet begynder kl. 10:30. Skjds møder i Beltrami eftermiddag den 31te Oktober og om morgenen den 1ste November.

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Urtle Mountain kreds af Gauges Synode holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Norwich menighed, Norwich, N. Dak., pastor Theo. J. Lunds kald, den 14de til 16de November. Samtaleemnet er Math. 22: 1—14.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sekr.

♦♦♦♦

Syd Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde fra 24de til 26de Oktober, i pastor Reinertsons kald, St. Paul menighed, Brusly, S. Dak. Samtaleemne: Rom. 1: 1—17. Skjds møder i byen Elk Point dagen før mødet.

—J. B. Langbak,

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Red Wing kreds holder møde, om Gud vil, den 23de og 24de Oktober 1916 i Immanuel menighed, Biroqua, Wis., pastor J. J. Jacobsons kald. Samtaleemne: Esajas 55: 1—7. Pastor N. D. Pederson aabner med prædiken.

—E. Johnson, form.

—J. J. Dahle, sekr.

Iowa kreds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Elmora, Minn., påst. N. Oerlunds forrige kald, 24de til 26de Oktober 1916. Samtaleemne Ef. 55: 1—7. Ved denne anledning vil der ogsaa blive presteordination. Gud gibe os et velsignet møde!

—C. D. Gridal.

—G. D. Olson.

Zionsforeningen for Israel holder, om Gud vil, sit 38te aarsmøde i Stanley Falls, Minn., påst. D. Løfensgaards kald, Tirsdag, Onsdag og Torsdag 24de, 25de og 26de Oktober førstkommande. Mødet begynder kl. 10 formiddag med aabningsprædiken af past. C. C. Holter. Senere under mødet vil past. S. J. Goldman fra Chicago holde jødemismissionsprædiken. Samtaleemnet blir 1 Mos. 12: 2—3. Lokalforeninger og menigheder som støtter Zionsforeningen med gaver er berettiget til at sende delegerede til aarsmødet og bedes venligt om at gjøre brug af denne ret. Ligesaa bedes præster venligt om at komme og delta, saa vi maa faa et velbesøgt og velsignet møde. Centralkomiteen sammenkalderes ogsaa til møde under aarsmødet. Om det skulde vise sig nødvendigt, vil hele den tredie dag bli anvendt til centralkomiteemøde, da tiden mellem sessionerne tør bli for knap for komiteen til at behandle og afgjøre de sager som iaar foreligger. Alle medlemmer af denne komite mindes om at være tilstede. —C. R. Solberg, formand.

—J. G. Blegen, sekretær.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Gauges Synodes boghandel:

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. — 528 sider. Indbunden. Pastor J. N. Bergh. \$2.00.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af past. R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, past. A. M. Arntzen og past. A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og Krone. Præfenssamling over tre die teksttræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Aildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af past. L. Harns. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 278 sider. Indbundet, 65c.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af past. Selge Høverstad. 1062 sider og koster \$2.00.

Alar og ufølgelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Naad og hjælp for søgende hjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. 3 hirtingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af past. S. Salvorson. Indbunden \$1.00.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauge's liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde past. Chr. D. Brohaugh.

”Børnevennen” for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt ”Børnevennen” dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Carl Raugland
President.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk**, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afflag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festkriftet for Annamissionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Annamissionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Husk: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Tire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet.—Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedsat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvorvel de har staaet paa lager i nogen tid.

N. Tønder Nissen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his career. 1096 pages. nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with

such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt Bound 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

Billige bøger.

Festkrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festkriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillegg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

3 Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1912 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festkrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festkriftet indbundet.

- Isaks Dyring**, af prof. C. P. Caspari,
(i omslag, 64 sider).....\$0.25
- Abrahams Staldelse** og Abraham og
Melkizedek (i omslag, 102 sider).... 0.30
- Befælingerne** i en synders liv, af Karl
Odebrekt (indbundet, 266 sider)..... 0.80
- Det hellige land** (ffisfe med typografiff
kart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tiljendt med posten for kun 80 cents.

Alvor og Gammen, kristelige fortællinger
af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50,
nu nedfat til \$1.15. Denne bog er i hypper-
lig forfatning.

I Dollardernes Tid, en fortælling. Ind-
bundet) 50 cents, nu 25 cents.

Hunger og Tørst, en fortælling fra en-
gelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Bir-
ger Hall. Pent indbundet. Nedfat fra
\$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af So-
fie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Seks aar gammel reiste forfatterinden
sammen med sine forældre fra Norge til Syd
Afrika, hvor faderen skulde bære missions-
assistent. Hun levede der i 40 aar og ople-
vede flere merkelige tildragelser end 100 an-
dre menninger har oplevet i hele sin levetid.

Skilbring fra Brærien—af Simon John-
son, forfatter af "Et Geni" og "Leona." Ca.
300 sider. Indbunden, \$1.00.

En Bog om Lægmandsvirksomheden—af
en gammel, erfaren, oplyst lægmand—Jens
Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forvar af Bibelen ved en
mand som er baade videnskabsmand og kri-
sten.—Af prof. F. Vetter. Indbunden 50c.
I omslag, 35 cents.

Ordres der indsendes for de bøger, der
avtereres til nedfat pris, fyldes kun naar
kontant betaling medfølger ordren.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle For-
andringer og et Tillæg. Lommeformat. Stør-
relse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med for-
gyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsmnit90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsmnit,
mygt Bind 1.25

Nr. 7.

Nr. 8.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsmnit,
mygt Bind med Forsiringer..... 1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible
Morocco, ombøgede Kanter, Guld-
smnit 2.50

Størrelse 4½x7½.

- Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind
med Futural 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guld-
smnit og Futural 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag..... 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte
Sider og Ryg og Guldsmnit og
Futural 3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skind-
bind med Futural \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsmnit..... 1.40

"Budbæreren"

Bibelen.

udgives af Gauges nordt evangelist luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, advertisementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Om troen; 2. Ungdomsforbundet; 3. Kinamissionen; 4. Fællesmøde; 5. Menighedshistorie; 6. Den teologiske forening; 7. Hjet; 8. Mod trigen; 9. Fra Arbeidsmarken; 10. Bekjendtgjørelser.

Bøgterren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faages hos

Gauges Synod Book Dept.,

Referatet

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fyldt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paatrævet at prisen sættes lidt højere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forskaffe sig referatet desaa vil undlade at købe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde købere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Man vil mærke sig at prisen paa bibler er adskillig forhøjet. Alle boghandlere har fundet dette paatrævet, og vor boghandel har derfor seet sig nødsaget til at følge kurs. Det er vel kun et tidsspørgsmaal naar andre bøger for eksempel salmebøger ogsaa maa forhøjes. Det er vel derfor at anbefale at man køber det man trænger i den retning nu før priserne gaar op.

Storstilet, gamle testamente, i ny oversættelse.

Nr. 1.—Indbundet i presset skindbind	\$1.65
Nr. 2.—I presset skindbind med guld snit og futral	3.00
Nr. 3.—I presset skindbind med guldsnit og forgyldet kors og kalk paa siderne og futral	3.50
Nr. 4.—Indbunden i Morokko, guldsnit og futral, og med rigelig forgyldning paa siderne	4.50

Bibelen i ny oversættelse.

Nr. 108.—Chaprin med runde hjørner og ombøjede kanter, snittet rødt under guld	5.00
Nr. 11.—Bibel paa India papir i Chaprin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld	4.80

Lommebibler i gammel eller ny oversættelse.

Nr. 40.—Indbunden i shirtingsbind60
Nr. 43.—I uegte Chaprin, mygt bind og guldsnit	1.50
Nr. 45.—I Chaprin med ombøjede kanter og guldsnit	2.40
Nr. 51.—Trykt paa India papir, mygt Chaprin bind med ombøjede kanter og snittet rødt under guld	3.35
Nr. 53.—India papir, egte Chaprin, ombøjede kanter, snittet rødt under guld, heftet med silke....	4.80

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.

RED WING, MINNESOTA.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde staffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Adresseforandring.

Rev. A. D. Oppegaard,
2200 5th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Hauges norsk evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kurser—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omføstninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademiasfdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Miss Belle Peterson 16

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskæftet. 1 Kor. 2: 2.

No. 44.

Lørdag den 28de Oktober 1916.

48de Aarg.

„Det er Sabbat“

Sabbatsbudet var et vigtigt bud blandt jøderne og det med rette. Fariseerne var faare nøie med dette buds overholdelse. Var det bare saa vel at dette bud blev holdt ligesaa høit i agt og ære blandt alle folk og til alle tider. Gud jagde: Kom ihu at du helligholder sabbatsdagen. Dette er et af budene i den gamle og usforanderlige grundlov. Det nytter ikke at tage ifra eller lægge til eller amendere her; thi her har den alvidende og usforanderlige Gud selv talt.

Men hvorledes forstod fariseerne baade dette og de andre bud? So de holdt sig til bogstaben og det rent udbortes de. Og det er jo sandelig bra saalangt det rækker. Det ser iblandt slikt ud, at en hel høb mennesker ikke bryr sig hverken om bogstaben eller det udbortes, langt mindre om aanden i loben eller Guds ord.

Fariseerne synes at have ment, at naar man sad paa en kraf paa sabbatsdagen og ikke foretog sig nogen verdens ting, saa holdt man sabbaten. Naar saa Messias, den Herre Jesus, kom, som var en sand arbejder, som ikke kunde være rolig hverken paa sabbatsdagen eller de andre dage, da blev det kritisk, onde ord og forfølgelse. Men hvad gjorde Jesus paa sabbatsdagen? So han gik

omkring og gjorde vel, lindret nød, helbredte syge og lærte folket Guds vei og vilje til salighed. Men da fik de fornemme, jelsgode fariseere, se hvilken overtræder, sabbatsbrøder, tolderes og synders ven! De vidste ikke eller vilde ikke vide, at menneskens søn er herre ogsaa over sabbaten. De var blinde for den ting, at øve kjærlighedsbevisninger imod sin næste er at holde sabbatsbudet.

Ganske rigtig spørges og svares der i børnelærdommen: Er ingen udbortes gerning om Søndagen tilladt? Jo, jande fornødenhedsgjerninger som ei kan opfattes og kjærlighedsbevisninger mod vor næste.

Men nu er det forbi med den tids fariseere, falske skriftfortolkere og deres Kristus- og kristendomsforfølgelse, saa det var vist ligesaa ret om ikke hele prædiketimen gik med ved at behandle dem og deres frogede vei og se lidt mere paa tilstanden som den arter sig i vore dage.

Vi kunne bare nævne det samme bud, sabbatsbudet eller Søndagen. Men hvor skal man begynde eller slutte, naar der skal tales om eller over dette emne. Den allerførste del af folket i vort land har ikke engang almindelig respekt for Søndagen end sige gudeliggagtelse og overholdelse af den. Det er jo

for saa mange en kjædelig frihedens, lyslernes og tøilesløshedens dag. I ugedagene maa jo de fleste grave for sit brød, men naar Søndag, Herrens dag, kommer, ja da er der et andet liv. Frem med søndagsavisen, fortøkken, fisteredskaberne, bøssen. Ud med hestene og buggeyen eller som i de senere aar med automobilen, ud paa besøg, paa "visit" nær eller fjern—"det er sabbat idag." Eller tag med de stakkels småa til en anden ungdoms søndagsforhandling, til 5 og 10 cents teatre. Der vil de alle sikkert tage al agtelse for Søndagen, søndagsstolen, kirken og alt ædelt, godt og kristeligt, men de vil lære at blive teatergjængere af rang. Men der foretages jo meget godt og moralsk især paa Søndag. Ja saa meget værre, havde vi nær sagt. Vi hører de har bragt presideembedet, bibelen og Kristus frem paa teater scenen og saa, saa man skal have sliig bespottelse ved siden af alt det væmmelige og uhumiske som forestilles. Tror du nogen eller mange kommer til ombendelse paa teatret? Ja det skal ha hændt at teaterspillere er bleven saa færdet over sit liv og hvad ende det vil tage, at de har saidt, i bod for Herren og blevet omvendt, men da har de sluttet paa de spille og at gaa paa teater. Det kan du være sikker paa. "Her er andet at bestille end med verdens lyst at spille."

Men en ting til maa vi nævne i denne prædiken og det er den syndige landens ulykke søndagsboldspil. Store Gud, hvor denne elendighed har grebet om sig! Samlingerne til gudstjenester og andre opbyggelige sammenkomster har nok lidt at bethyde indod nyderne til søndagsboldspil. Jo da er der aberføring, besjendtgjærelser, "betting", gaaing, springing og fjøring som man har halvt eller helt fra vet og forstand. Det er "stormagternes", kappesreid idag!—"Det er sabbat idag."

Jo, lidt til. Der er ogsaa megen anden sport, sport. Sport paa hælke, paa ski og paa skøjter paa Søndag. Hvor tror I det hører hen med denne masse mennesker, store og småa, som er blevet drukne af dette forlystelsens og sportens væger eller med andre

ord er bleven besat af en sabbatsbryderis aand? Kan saadant gaa ustraffet?—"Det er sabbat idag."

Om folk baade i og udenom kirken havde iagttaget sabbatsbudet bedre, saa skulde ikke djævelen og verden faat tøiset ind paa os alt dette, som her er paapekt og andet som ikke her er nævnt, til uholdelig skade for familien, skolen, menigheden og staten. Nu, du kirke-medlem, du som kanse vil være og maasse er en kristen (ikke bare i navn) som kanse vil være en leder for andre, til hvilken side heder du i disse jager? Du har jo ikke udtalt dig tydelig om saadant endnu, men du kommer vel snart.—"Det er sabbat idag."

Ungdomsforbundet

SUNDAY, NOVEMBER 5.

Some Personal Questions on Prayer.

1. Scripture lesson: James 1: 1-8.
2. Introductory. This is the concluding study of this year on prayer. We have come to the final summary and application. Consider the questions that follow both in the light of our studies on prayer and your personal experience and need.
 3. Why pray?
 - (a) Because of our need.
 - (b) Because God our Father is rich and gives "liberally and un braideth not."
 4. Pray for what? All that we need, both material and spiritual things.
 5. Pray how?
 - (a) In humility.
 - (b) In faith.
 - (c) For specific things.
 6. Pray when?
 - (a) Regular hours
 - (b) At all times. (Pray without ceasing)
 7. Pray where?
 - (a) In private.
 - (b) At the family altar.
 - (c) In public.

Missionsduen

Runde vi lære.

Runde vi lære—lære det ret—
 At fatte livets og sjælens værd;
 Da skulle vi ikke faa tidt gaa trædt
 I kampen paa livets færd,
 Men finde livsveien mere let.

Runde vi lære at livets pryd—
 Det største mennesket givet—
 Er kjærligheden, "dyders dyd,"
 Da havde vi nøglen til livet,
 Og evne at leve og skabe fryd.

Runde vi lære at kjærlighed
 Alene kan taale og lide,
 Og kjæmpe for sit i ærlighed
 Med ære for sandheden stride;
 Da eied vi stigen til herlighed.

Runde vi lære at livets glans—
 Det skønne ved menneskelivet—
 Er kjærlighedens straalstrans,
 Der omhyller selve "livet";
 Da talte vort liv sit "resonance,"

Runde vi lære paa livets vei
 At leve til naboens glæde,
 At hellere sige "ja" end "nei,"—
 Og villig til hjælp staa rede,
 Da livet paa jord vi forseiled ei.

Runde vi lære—faa øie paa
 Livets og sjælens værd,
 Da søgte vi livets fylde at naa,
 At blive for evighedslivet lærd,
 Og skulde vor livsvei mer klart forstaa.
 —Salvard J. Malsbue.

Rebekka.

Wandt bibelens kvindestikkesler er Rebekkas i det gamle testamente særdeles yndig og tiltrækkende—synes det mig.

Efter endt dagværk gaar hun om aftenen til brønden for med sin vandkrukke at hente vand. Ante hun, hvad hun gif imøde?

Nei. Sun havde jo vanlig gaat hver af-

ten sin gang til og fra brønden. Og truffet mange veisfarende havde hun ogsaa. Saa noget paafaldende i at hun denne aften, som bibelen fortæller om, mødte den gamle tjener, Eliezer, var der ikke. Og nu var "Kjæbne" hende nær: den at bli Abrahams søns hustru—stammor til Israel—David—Jesús Kristus.—I denne glansfulde Kjæbne laa en mulighed: hvad svar vilde hun gi? Vilde hun bare gi Eliezer en drik vand og ikke mere? Der staar i 1 Mosebog, kapitel 24, 17—24, at hun ikke alene gav ham at drikke, men trak ogsaa vand op til alle kamelerne. Rebekka bestod prøven. Muligheden for at hun skulde komme til at gi et afvisende svar var udelukket.—

Det mærkelige ved Eliezers form at be paa: "Giv mig at drikke," var jo noksaa tilfløret. Det saa ud som den rene tilfældighed.

Men det var det ikke.

Det var Gud—for saadan gjør Gud ofte: gir glæden og sorgen faa tilfløret, saa vi arme, smaa mennesker ikke kan fatte Guds-kjærligheden, der er bagom. Baade de lyse tilfældelser og de tilsynsladende mørke er gaver, indeholdende frelse. I hver eneste gave—mindre eller større—er Guds-kjærligheden i Jesús Kristus søkende din kjærlighed.

Guds kjærlighed har udvalgt dig.

Den sabner dig. Dine anledninger og muligheder er mange: Gir du et bæger koldt vand, d. v. s., gjør du kjærlighedstjenester, fordi du er grebet af Kristi kjærlighed?

✠✠✠

En forklaring.

Da jeg forstaar at nogle misforstaar mit tilbud i Buddbæreren saa vil jeg bede Missionsduen om at faa benytte deres spalte en gang til for en liden forklaring. Jeg vil sige eder at mine missionsfager er ikke tilsalgs, heller ikke er de som betaling for eders arbejde i Herrens tjeneste, thi Herren vil selv betale sine tjenere; men jeg tænkte blot da jeg er liggende og ikke kan gjøre meget saa kunde jeg da iallefald gjøre som en liden gut gjorde; hans fader spurgte ham: hvad gjorde du da for at redde din broder? Saa svarte

Han: "Jeg bare stref, jeg." Og saa vil ogsaa jeg strife ud over hele samfundet: gaa hen i Herrens vingaard og arbeid medens det er dag; natten kommer da ingen kan arbejde. Og saa vil jeg bare ledsage dette mit raab med en liden gave til dem, som vil arbejde lidt for Herren. Saa naar vi gjør det gode da lader os ikke blive trætte, thi vi skulle hørte i sin tid saafremt vi ikke forlade. Saa nu, kjære venner, lad mig saa høre fra mange af eder at I har samlet til missionen, ikke bare nogle saa dollars, men store summer, thi hvo farrigen saar han skal ogsaa farrigen høste. Jesus siger: "Se jeg kommer snart og min løn er med mig til at betale enhver efter hans gjerninger." Saa til lykke med arbeidet. Herren være med eder alle og velsigne eder for sit navns skyld. Kjærlig hilset fra en ringe søster i Herren. —Mrs. M. A. Johnson.

Bemærkning—Send pengene til vor kasserer, Mrs. Stageberg, ikke til Mrs. Johnson. Mrs. Stageberg, eller indertegnede, vil underrette Mrs. Johnson om de som sender ind penger. Siden Mrs. Johnson skrev ovenstaaende, har hun været døden nær, og bedet mig om at overtage uddelingen af sagerne, om det viser sig at hun ikke blir saapas at hun kan saa gjøre mere. Saa sender vi stykkerne, saa længe de varer. Gud velsigne den kjære søster, hvis hjerte slaar varmt for missionens hellige sag. Vi glæder os i haabet om at den lille gjæld som hviler paa hjemmet vil bli ganstet dækket, før næste aarsmøde. —Mrs. Wee.

Pastor Eifel i Elberfeld blev engang kaldt til en dødsfyg frue, som han kjendte som en oprigtig kristen, men som nu under sin sygdom var meget plaget af dødsfrygt.

En stund hørte han rolig paa den syges klage. Men pludselig afbrød han hende og spurgte: "Saa allerede Deres Wilhelm begivet sig afsted paa reisen?"

Sun studsede og svarede "Nei, han rejser ikke før om seks uger."

"Saa De givet ham reise penge?"

"Nei, dem saar han naturligvis først, naar han tiltræder reisen."

"Saa han da ikke i stor angst for, at De ved afreisen skal vægre Dem for at lade ham saa, hvad han behøver til reisen?"

"Nei, det gjør han vist ikke. Naar jeg sender ham ud paa reise, maa jeg jo ogsaa forsyne ham med de nødvendige reise penge—det ved han jagtens."

"Burde da ikke ogsaa De"—spurgte presten alvorlig—"have samme tillid til Deres himmelske Fader og være vis paa, at han skal give Dem de nødvendige reise penge, saa snart De skal tiltræde reisen ind i evigheden?"

Disse ord havde den tilføjede virkning.

Kinamissionen

Fra Landahl.

Kobe, 18de Sept.

Saa langt har vi havt en meget god reise. Folk som ialmindelighed er syge har paa denne reise greiet sig godt. Det var noget koldt deroppe under Alaska og øerne mellem Stillehavet og Beringsøen, men nu er vi opvarmet af Japans deilige sol—lidt mere varme end vi puffer. Det var som om varmen blev dobbelt paa og trykkende, da vi ved indseilingen til Yokohama fik høre at koleraen rasede der.

Denne fare fik vi høre om, og mange blev alvorlige paa engang, især de som har paa frygt i hjertet og en saar samvittighed. Men det er jo nødvendigt at de saar paa mindeiser—en anledning til at betænke sig og vende om. Man behøver ikke at reise toers over Stillehavet for at bli overbevist om at Gud er ubegribelig god. Dersom ikke Gud bevarer os saa falder vi overende paa flette sneguldet og slaar os for dærvet. Vi burde være gamle nok, forstandige nok til at forstaa at det er Gud som bevarer os, haade naar vi ser faren og naar vi ikke aner farerne som findes paa veien foran os, det er han som værner om os og beskytter os. Men du verden, hvor vi er nærsynte! Og saalænge vi bor i dette forfærdelige legeme blir vi

aldrig istand til at se Gud som han er—saar aldrig store nok tanker om Gud.

Lad os saa større syn paa Guds godhed, saa vil vi saa større tillid til ham i alle livets omvælsinger.

Jeg syntes virkelig der laa kolera i luften i Japan—det ellers saa skjønne land, men Yokohama var ikke saa net og ren og vasser som for aar tilbage—og synden har ikke aftaget i det sidste—

Men det var da slemt at her nu skal være saameget kolera blandt hedningerne i de store sjøsteder.

Vi holder nu paa at spørge hinanden tilhøre og tilbenstere om nogen har hørt om denne farlige sygdom er sluppet løs i det myldrende Kina. "Naar en belymring er forbi, der kammer ti; der kommer ti!" Men har vi ikke netop sagt at vi burde ha mere tillid til Gud? Jo, og saa saar det staa med det! Vorherre bedrager ingen, han er trofast!

Vi er alle vel og lykkelige. Pastor og Mrs. Castvold vil komme til at skrive om reisen, saa I vil saa mange interessante beretninger. Jeg skal derfor ikke trætte eder med nogen lange breve nu.

Venligst. —C. W. Landahl.

Indremissionen

Nogle spredte tanker angaaende vort indremissionsarbejde og arbeidere.

Siden aarsmødet isommer har jeg faret rundt og delvis besøgt vore indremissionsfelter og delvis nye steder, hvor det kunde være udsigter til at optage nyt arbejde. Der som man ingen hensyn vilde tage til det gjorde foreningsarbejde, saa er der nogle steder, hvor vi som samfund kunde optage virksomhed, men skal der tages lidt hensyn til foreningsarbeidet, saa vil nye arbejdsfelter blive mere indskrænket, da der er ganske saa steder nu, som ikke noget af de konfererende samfund har en eller flere arbeidere i nærheden

af. Velsignelsen af foreningen vil maasse vise sig at være størst ude paa vore missionsmarker. Ja, jeg skal ikke sige mere om denne sag. Det var bare som en liden indledning.

Jeg er nu blevet lidt kjendt over de strøg, hvor vi driver vor indremissionsvirksomhed, dels ved at jeg har været paa feltet personlig og dels ved korrespondance. Jeg har i det senere altid tænkt, at vor indremissionsvirksomhed har tiltaget meget i de senere år, og det er nu blevet stadfæstet hos mig. Det var sagt af en stor mand engang paa et af vore aarsmøder, "at det missionsarbejde, som vi lutheranere gjør i hedningeland, kunde ikke beregnes i dollars og cents," og det er uden tvil efter min forstand godt sagt, og sandheden deraf kan ikke betviles.

Jeg tror jeg tør sige det samme ogsaa om vor indremission. Det arbejde som vore unge prestebrodre gjør paa missionsfelterne er uberegneligt. Jeg siger unge prestebrodre fordi det er for det meste unge mænd, som er stationeret ude paa frontierne. De gjør som sagt et uberegneligt arbejde; thi resultaterne af deres arbejde strækker sig langt ind i fremtiden. Det at der stiger op et kirke-taarn her og der paa bidderne, kan se ud til at være en ganske ubetydelig ting, men det er maasse det som giver fremtid og haab. Uden disse taarnspidser vilde maasse endog den timelige velsignelse været mindre. "Søger først Guds rige og hans retfærdighed, saa skal alle andre ting tillægges eder." Ser er maasse aarsagen til, at vore fattige brodre, som kom tomhændet fra vort fædreland Norge, blev velstaaende og rige, de tog bibelen og kirkestrangen med sig herover og var ikke tilfreds førend den aandelige mad ogsaa kunde uddeles blandt dem. Denne trang er endnu fremtrædende blandt vort folk. Gud være lovet og priset derfor. Maa Gud hjælpe enhver som er i en saadan forfatning, at han kan hjælpe til i dette frelsende arbejde, til at være villig til at gjøre hans vilje, som afsendte Jesus, saa al velsignelsen ikke udeblive. En sjæl bunden for Jesus er mere værd end den ganske verden. Det kan simpelt hen ikke beregnes i pengeværdier. Og end-

nu er der dem, som mener, at det er at ødsle med penge, naar vi bruger nogle tusinde aarligt paa missionsarbejde.

» Rei, langt ifra. Det skal nok engang vise sig, at det var den bedste bank at sætte ind penge i. Guds vilje er, at alle mennesker skal omvende sig og komme til sandhedens erkendelse. Hvorledes kan de det, uden der er nogen som prædiker, og hvorledes skal de blive udsendte, uden der er nogen som sender ud? Her er plads for os alle, vi kan alle faa være med. Det er ogsaa en glæde for Guds folk, at de skal faa være med; thi de har virksomst og omsorg for sine medmennesker.

Som sagt har jeg personlig besøgt ikke faa faa af vore missionsfelter og dermed ogsaa vore prestebrodre som arbejder paa felterne. Seg vil "gerne hermed faa lov at sende en hilsen til dem, jeg har besøgt, og takke for godt samvær. Det gjorde mig godt at faa besøge eder, og jeg haaber at jeg ved Guds naade fik være til lidt hjælp og velsignelse for eder i eders noksaa tunge og vanskelige arbejde.

Indremissionsarbejdet er vanskeligt under alle omstændigheder, men det vanskeliggøres ofte ved at missionspresten lever under trykkende faar. Ofte har de liden løn, og naar vor kasse er tom, saa er det vanskeligt for vor kasserer at betale dem deres velfortjente løn i rette tid. Kreditten kan heller ikke være saa stor og man kvier sig for at stifte gjæld for madens skyld. Kjære, kom vore missioner ihu. Dersom der er nogen som skulde fritages for sorg for det daglige brød, saa er det vore indremissionsprester, men det er ikke saa godt at berge sig for sorg, naar der er tomt for mad i huset og den lille løn man skulde have ikke kommer i rette tid paa grund af at kassen er tom.

En eneste sjæl bundet ved vort indremissionsarbejde vilde være betaling for alt det vi har gjort paa det omraade som samfund, og vi er sikker paa der er mange sjæle bundne ved dette arbejde. Tallet har vi ikke, og det kan nu være det samme, Gud kjender

dem, og vi ved, at vort indremissionsarbejde har båret velsignede frugter og det er os nok.

Maa Gud fremdeles velsigne vort folt ude paa frontierne og i de ældre nabolag, saa vi tilsammen kunde faa udfør et rigt og velsignet arbejde til hans nabns ære og pris. Kjære brødre og søstre, glem nu ikke, at vore missionskasser trænger dine midler maaste mere end nogen gang før. Der er flere grunde for at det blir lidt vanskeligt dette aar, men vi skal ikke nævne dem her. Vi haaber paa vort folks store hjerte for sagen og Guds rige velsignelse over folket.

Eders ringe tjener,

—L. L. Carlsson.

Det ser ilde ud.

Det er ingen hemmelighed at de fleste livsfornødenheder er gaaet op til høie priser, saa det koster mere at leve end før. Dette foraarsager at mange af vore missionsarbejdere trænger og maa ha forhøjelse i sin løn. De kan med bedste vilje ikke klare sig med hvad de har haft før. Og enhver kan forstaa, at arbejderne mere end før trænger sin løn i rette tid. Men nu ser det ilde ud! Pastor Oppegaard, vor kasserer, skriver, at nu er indremissionskassen i \$2,500 underbalance—og det er saare lidet som er kommet ind efter aarsmødet. Han siger: "Arbejdere klager og vil ha sin løn, og det med rette, men hvad skal jeg gjøre?" Man forstaaer det er ikke lige til at være kasserer, bestyrelse eller arbejdere under saadanne forhold. Derfor maa vi vaagne op og gjøre noget.

Nu er det saa at det som er enkeltes tryk er andres fordel.

Den som har at sælge i disse tider ser, at man faar dobbelt og mere for et læs grøde end man ofte før har gjort—huff da at denne din fordel trykker den som maa kjøbe alt. Derfor bør du som har fordel af disse tider særlig komme ihu Herrens sag og Guds gjerning paa jord. Ja, vi maa bede alle som har hjerte for Herrens sag—kom os ihu med eders gæder til indremissionen

nu, naar vi er i saadan nød. Og kom os til hjælp snarest mulig!

Eders for indremissionens store sag,
J. J. Skarpnefs.

To presteindsættelser i Alberta, Canada.

Pastor C. Goversten blev indsat i Vardokaldet den 3die September, og pastor Olaf Ellingson blev indsat i Camrose kaldet den 8de Oktober af kredsens visitator. Ved den første indsættelse blev der talt over ordene i 2 Mos. 10: "Paa det I skulde kjende Herren, eders Gud." Pastor Goversten talte over dagens evangelium, Math. 23: 1—12, og tog som tema: "At sige og at gjøre." Kirken var smykket med blomster og der var glæde over at man nu havde faaet fast prest. Der var indsættelse i to andre menigheder i kaldet den samme dag. Pastor Goversten er en energisk og agressiv prest og ved Guds naade vil han arbejde til velsignelse i menighederne.

Ved pastor Ellingsons indsættelse var kirken festsmykket i byen paa formiddag og mange mennesker var samlet. Der blev talt over Petri ord: "Herre, det er godt at vi er her, og presten talte over evangeliet, Joh. 11: 32 flg. med tema: Døden og opvækkelsen derfra ved Jesus Kristus. I Scandia menighed paa eftermiddag taltes over Jesu ord: Gaar hen og gjører alle folk til disciple, idet I døber dem, osv. Presten talte over episteltetsten, Fil. 1: 23—26, og dvælte særlig ved ordene "at leve er mig Kristus." Vidnesbyrdene lød klart og kraftigt. Pastor Ellingson er af den lutherske frikirke og kom med sin familie og flere andre familier til Camrose fra Washington for ca. 3 aar siden, hvor de dannede en koloni ca. 25 mil øst fra Camrose. Pastor Ellingson er en mand i femti-aarene og vil ifølge menighedernes ønske ansøge om optagelse i Hauge's Synode næste sommer ved aarsmødet. Vi glæder os over at disse brødre er komne til vor midte for at hjælpe med arbeidet i vingården blandt vort folk. Maa Gud velsigne dem og gjerningen. Disse to kald som nu har faaet fast prest har i et aar,

og for et kalds vedkommende længere, stået stille til flere prester uden at faa nogen. Det er ofte prøvesuldt og vanskeligt at blive uden prest. Men om menighederne derigjennem maa lære at haabe paa Herren, saa vil det ogsaa tjene dem til gode. —M. J. Westphal.

Fra Duluth.

Pastor Mustad indbød Fredags aften den 6te Oktober trusteeerne og diaconerne af Bethesda menighed til et lidet samtalemøde, under hvilket han oplyste, at han havde modtaget kald fra Vor Frelzers menighed, Mustegon, Mich., og den følgende Søndag efter formiddagsgudstjenesten oplæste han for forsamlingen sin resignationskrivelse, som endnu ikke er optaget til behandling af menigheden, og hvad saa end udfaldet maatte blive, maa vi bede, at Herrens vilje maa ske.

Pastor Mustad har i de ti aar han har virket her nedlagt et stort og velsignelsesrigt arbejde. Guds ord har han som en alvorlig prædikant talt med liv og varme. I materiel henseende har han, støttet af sin hustru, været utrættelig i sine bestræbelser for menighedens velfærd, og en ny og smuk kirke er et af de mange resultater af hans arbejde paa dette omraade.

Fordringsløs har han og hans familie altid været, aldrig klaget, men taknemmelig for det mindste.

Vor menighed ser derfor med sorg paa at prestefamilien tænker paa at forlade os; men det er vor trøst og forvisning, at pastoren har ikke taget dette skridt uden alvorlig at have overveiet sagen og faaet tro at det er Guds vilje, at han skal gaa i sin Herres og Frelzers tjeneste i et nyt virkefelt, og vort ønske og bøn til Gud er at vort tab maa blive Vor Frelzers menighed i Mustegon til gavn og velsignelse for tid og evighed, og maatte Herrens besyttende haand være over ham og hans til dagen kommer, da det sidste og mest betydningsfulde kald skal lyde, "Du tro tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gaa ind til din Herres glæde." —E. S.

Red Wing kreds aarsmøde.

Red Wing kreds af Gauges Synode holdt sit aarsmøde i Minneapolis, pastor Edw. Johnsons kald, fra Mandags aften den 2den til Torsdags aften den 5te Oktober. Mødet aabnedes med prædiken over Gal. 6: 7—8, hvorefter stedets prest, som ogsaa er kredsens formand, hilste forsamlingen velkommen i tilføjning til Kol. 3: 15—16. Sessionstiden blev bestemt fra kl. 3—5 og fra 7:30 til 9:15, med en halv times bønemøde fra 7 til 7:30.

Den Norske Synode holdt ogsaa kreds-møde i Minneapolis paa samme tid og dr. G. M. Bruce blev paalagt at bringe vor hilsen til deres møde, som blev besvaret af pastor A. D. Masen.

Den sidste dags formiddag af mødet blev benyttet til forretnings-session som havde følgende udfald: Simon Hanson, viceformand; L. G. Sandeno, sekretær; L. Schlanbusch, kasserer. Til medlemmer paa bestyrelsen valgtes J. J. Dahle og D. S. Dace. Det blev besluttet:

1. At kredsbestyrelsen ordner med emis-jærvirksomheden inden kredsens.

2. At kredsens menigheder opmuntres til at gjøre brug af evangelisttjenesten.

3. At nabomenigheder opmuntres til at have fælles samtalemøder.

4. At kredsens menigheder tilskyndes paa det indstændigste at gjøre alt muligt til at faa betalt sin del af den ilignede gjæld til synoden snarest muligt.

5. Resolution: Da pastorerne L. L. Carlson, A. D. Oppegaard, N. Oerlund og Arthur Lawrence er tilflyttet kredsens det sidste aar, saa hyder vi dem hjertelig velkomne iblandt os og vort ønske er at de maa blive rigelig velsignet og at deres arbejde maa krones med held til Guds navns ære og forherligelse.

Grundet paa forholdene i de store byer var det arrangeret preste-konference i forbindelse med mødet, som holdtes fra kl. 9—12 formiddag de to første dage af mødet. Dette arrangement fandtes at være meget heldigt

og tilfredsstillende og tør haabes vil fortsættes i fremtiden. Tilstedede var en 16—18 præster og professorer. Foredragene paahørtes med stor opmærksomhed og var belærende, praktiske og betimelige.

Pastor Peder Vjostveit som skulde holdt bibeltime var hindret fra at være tilstede. Prof. M. D. Wee blev da paalagt at fylde hans plads, hvilket han nølende gjorde. Hans tekst var 1 Mojs. 9: 12—19. Det blev besluttet at hans bibelafhandling skulde optages i Budbæreren, om det lader sig gjøre, da den ikke var skrevet.

Pastor R. C. Gøtter holdt et overmaade interessant og belærende foredrag over prestens selvopbyggelse. Den hele person maa opbygges, det legemlige saavel som det aandelige.

Det næste foredrag: Det personlige element i forkyndelsen, holdt af dr. G. M. Bruce. Alvorligt og indtrængende blev det fremhævet det store ansvar som hviler paa en Guds ords forkynder og at dette burde føles.

Spille er vor tids specielle farer, der vil verdensliggjøre menigheden, var temaet for det næste foredrag, holdt af prof. M. D. Wee. Mange farlige synder og tendenser som er eiendommelige for vor tid blev paapeget som man maatte vogte sig for og arbejde imod.

Dr. D. M. Norlie beviste med stor klarhed og dhgtighed evolutionens daarskab og disharmoni med bibelens lære, og alligevel er det den aandelige mad som bydes vor ungdom paa de høiere statskoler.

Det sidste foredrag holdtes af pastor Th. Eggen over det meget praktiske og betimelige tema: Hvorledes lokale menigheder kan bedst indrette sig i det vordende nye samfund. Tonen i foredraget var: den som tror haster ikke. Splittelse maa man fremfor alt vogte sig for.

Det opstillede Guds ord til samtale, Math. 24: 29—51, indlededes af pastor Th. Aulstad. Indledningen saavel som samtalen var grundig og alsidig og bragte mangan en alvorlig tanke til vækkelse og selvprøvelse samt trost og tilskyndelse i livets aandelige

Kamp. Følgende punkter til ledetraad blev opstillet:

Jesu gjenkomst.—1) Forholdene og tilstanden, naar han kommer. 2) Tegnene som bebuder hans komme. 3) Hvordan kommer han og i hvilken hensigt.

Det var et vel valgt og tidsmæssigt Guds ord som indeholder baade trøst og skræk alt efter som ens forhold til det er. Vi holder paa at glemme at Jesus kommer igjen og det snart. Det er vel ogsaa for en stor del aarsagen til al den kunstenhed og flovhed iblandt os. Man holder paa at glemme Gud og er nok i sig selv. Verden trænger paa alle hold og holder paa at væle bort folk. Der er et draglug og en malstrøm som drar stadig nedover og den som ikke har noget fast at holde i følger ubønhørlig med. Verdslighed og tryghed, mydelsessyge og materialisme karakteriserer vor tid. Sand kristendom forstaaes og taales ikke. Er det ikke saadant forholdene vil være, naar Kristus kommer igjen ifølge Guds ord! Og se tilstanden i Europa, hvorledes folk rejser sig mod folk, nation mod nation, den ene for at knuse den anden. Og figentræet, Israel, begynder at knoppe. Mon Jesu gjenkomst ikke er snart forhaanden? Vi ved ikke. Gud alene ved det. Men tegnene tyder noksaa klart i den retning. Det gjælder at være vaagen og være færdig naar han kommer, som man alene er i Kristus. Den retfærdige skal forføres om det var muligt. Derfor staa paa vagt og kjæmp! Det gjælder livet. Og lad det være din trøst som kjæmper og strider at Jesus kommer snart for at forløse sin sultende og længtende brud og tage hende med sig ind i sin herlighed, hvor hun skal faa se ham som han er og møttes i hans ansigts beskuelse. Gud give vi alle kunde mødes der og ingen af vore savnes. Den naade vil han ogsaa give de mange som samledes i St. Pauli kirke og med opmærksomhed lyttede til det alborlige Guds ord. Tag imod den og I skal blive frelst! Lat for hyggeligt samvær!

—A. G. Sandemo, sek.

Kredsnoide.

Da referatet fra Mayville kredsnoide med kirkeindvielse i Mayville, N. D., antagelig ikke før er kommet redaktøren ihænde sendes herved følgende:

Mayville kreds samledes til noide i Mayville n. ev. luth. menighed den 17de—20de Mars, 1916. Man glædede sig specielt til dette noide, da den nye vakre kirke skulde indvies. Menigheden blev heller ikke skuffet; thi der kom mange besøgende og Guds ord gjorde dybt indtryk paa folket som flittigt besøgte noidet. Efter afhyngelsen af salmen 255 i Landstad, bøn ved hr. J. Aaberg og salmen 238 i Landstad, prædikede pastor N. J. Løhre over Kol. 3: 15—17.

Kun den som elsker den Herre Jesus kan have den rette kjærlighed til Gud og hans ord. Dette ord som er skarper end noget tveegget sværd maa anerkjendes som et hele. Den derfor som vil leve efter Guds ord, maa tage det i sin helhed sliq som Gud har givet det. Derfor man lever som Guds ord, da maa man fordrage hverandre i kjærlighed.

Pastor J. S. Galvorson ønskede de besøgende velkommen. Herren har tilkænt alle noget stort, men vi har ofte vanskeligt for at høre Guds ord som et ord fra Gud. Det er Herren som taler ved sine vidner.

Pastor H. Moe svarede: Han mindede om Jakobs kamp med Gud: "Seg slipper dig ikke før du velsigner mig."

Sessionstiden bestemtes som følger:

Bønneuoide, 9:30—10; samtale, 10—12 og 2—4:30. Om aftenen holdtes opbyggelsesnoide.

Følgende prester var tilstede: H. Moe, N. J. Løhre, J. J. Ekse, J. S. Johanson, J. L. Lassefson, N. S. Berger, J. S. Galvorson, J. J. Melom, C. D. Munkvold, L. L. Kringle, D. J. Malfewick og undertegnede.

Det religiøse samtaleemne, Ef. 4: 1—16, indledes ved pastor J. S. Johanson.

Den første del af brevet handler om den frie adgang til Guds rige for alle.

Første del af kapitel 4 handler om frug-

terne Gud venter at finde hos sit folk. Da Guds folk er et særskilt folk bør dets liv være adskilt fra verden. Gud har ogsaa givet sine disciple særskilte pligter at udføre. Vi er kaldte fra mørket til lyset, fra verden til Guds menighed. Har vi fulgt dette kald, saa er vi Guds børn idag. Vi er kaldte til foragelse og helliggjørelse. Vi er ogsaa kaldte til at bruge alle gaver som kan blive til velsignelse for Guds menighed. Vandrer kaldet værdigt. Det er et folk med en fader, med samme maal, samme Gud; et legeme med forskjellige lemmer, men et hoved. Er da forholdet som det bør, bindes det hele sammen i kærlighed og enighed saa man fordrager hverandre og er til fælles velsignelse.

Splittelse i Guds kirke paa jorden kommer ikke fra Gud men fra djævelen. Naar hovedet, Kristus, lede det hele legeme blir der ikke krig og adspjættelse. Af forskellige hindringer kunne nævnes forskjel i magt, hvilket ofte gøres meget af og foraarstager delinger. Saa har det naturlige menneske et hang til at leve for sig selv. Er man anmodet om at udføre en vis tjeneste i et vist stæde siger man gjerne, nei, jeg gør som jeg vil. Dette er dog ikke Kristi findelag, men egoisme. Det enkelte lem i Guds kirke har ikke ret til at gøre som det vil. Egoismen vil gøre alt i egen interesse. Dette tjener ikke til velsignelse men til nedrivelse og ødelæggelse. Maalet er enhed i tro paa Guds Søn. Kristi menighedslemmer skal modnes i Gud. De skal staa fast og ikke omdrives af alt som heder religion. Der er meget tiltalende paa religionens omraade, endog for ældre. Der er dog meget som ser ud som kristendom som dog kun er religionsbevægelse. Forat kunne staa maa vi være bibeltjendere, oplyste ved Guds Aand. Kristi kærlighed er hovedkraften, Guds menighed strækker sig op til hovedet, Kristus.

Guds kald kommer daglig og med forskellige krav. Der kommer kald til os som kristne til at tro det som Gud har givet os at gøre. Der er kald til at staa hvor du er og virke i den menighed du tilhører.

Af alle ulykker synden har bragt ind over

flegten er vel ikke adspredelsen den mindste. Som ved babelstaarntet har der ofte været foreningsstanter i det ydre som har vist sig at være flaffo, fordi man ikke tog den indre sønderkjærelse i betragtning. En ting som er saa høist nødvendig er der forliden af i vort arbejde. Jesus sagde til sine disciple: "Gaa til Jerusalem indtil I faar Aanden"; og der var et ti dages bønnemøde. Skal vi maa den rette enhed og Guds rigets fuldbelse i himmelen, maa vi begynde med den enkelte. Selvet maa udtømmes, saa gudsbilledet faar komme mere til sin ret. Man maa ikke bli ligegyldige i sin kristendom. Ofte er der kristendomsfin men saa kives man indbyrdes. Skal der bli vækkelse og omvendelse i menighederne maa man begynde med de troende. Man maa komme tilbage til hvad det var i fordums tid. Man kommer ikke i Kristi herlighed i himmelen uden at man først følger ham i forsagelsen.

Apostelen fremhæver tanken i vor tekst. "Lægger vi nu paa at bevare Aandens enhed i fredens sambaand." Det første som gjælder er at fødes paany. Er det nu afgjort at vi nu som kristne vil være kristne? Vil vi forsage, vil vi kæmpe, vil vi trods alt være kristne? Er det sandhed at jeg vil være en kristen? Naar det gjælder at være saapas kristen som vore medmennesker skal der ikke saa svært meget til. Guds ord er dog den rette maalestok.

Søndag formiddag indbiedes menighedens nye kirke ved samfundets formand pastor S. S. Ekse, som prædikede over dagens evangelium, Mark. 9: 17—29. Følgende præster deltog i indvielsen: N. J. Bøhre, S. Moe, S. S. Johanson, D. J. Makkewick, A. S. Berger, S. S. Salvorson, E. D. Munkvold, S. J. Melom, L. T. Kringle, M. B. Sveen (d. f. L.) og undertegnede. Et for sang "Jerusalem, mit søde hjem" og Miss Gladys Tenneson sang "Den store hvide flok." Offer optoges til kredskassen.

Kvinderne serverede middag og aftenmad i kirkeens rummelige basement.

Om eftermiddag samledes man til nadvergudstjeneste. Pastor S. S. Johanson

holdt skrifttalen. Efter nadbergangen benyttedes en og en halv time til korte vidnesbyrd.

Søndag aften veksledes med sang og tale. Det var isandhed en velsignet stund. Der var varme vidnesbyrd baade af ældre og yngre. Et kor og flere af ungdommen vekslede med sang. Den store forsamling, som hele dagen fyldte kirken, blev mere og mere interesseret for hvert nummer. Vi haaber det bragte velsignelse til mange hjerter. Mandag fortsattes mødet indtil toget gik sydoover paa eftermiddag. Alle var enige om at det var et godt og velsignet møde.

—D. J. Nesheim, sek.

Redaktørernes og forlagsbestyrernes møde i Minneapolis.

Den 10de til 11te Oktober 1916.

Bestyrerne for forlagsforretningerne og redaktørerne for kirkebladene for de tre konferrerende samfund holdt møde i Minneapolis den 10de og 11te Oktober 1916. Ved mødets aabning var følgende tilstede: Th. Eggen, J. A. Rasberg, E. Waldbeland, R. Malmin og G. L. Lee. Mødet organiserede sig ved at vælge Th. Eggen til formand og G. L. Lee til sekretær. Senere ankom E. C. Gøltzer og Edw. D. Ringstad.

Følgende forhandlingsgjenstande opstilledes:

1. Program for indebærende aar.
2. Tiden for sammensmeltning af bladene.
3. Representation paa redaktionsstabben.
4. Bladenes størrelse og pris.
5. Embedstermin for redaktørerne.
6. Bladenes karakter, osv.
7. Navne.

1. Besluttes at anbefale at kirkebladene gaar ud fra den forudsætning, at forenings-sagen er afgjort og at de intet har med strid at gøre. Bladene optager officielle meddelelser det ikke heldigt at bladet bliver min-

re og lægger vinn paa alt det som angaar den praktiske gennemførelse af forenings-sagen.

2. Det anbefales at det nye samfund udgiver et teologisk tidskrift.

3. Det nye samfund udgiver et opbyggelses- og missionsblad.

En komite bestaaende af Edw. D. Ringstad og Erik Waldbeland blev nedsat til at bringe ind forslag angaaende kirkebladenes pris, størrelse, osv. Paa indbydelse af foreningskomiteen mødte redaktørerne sammen med denne. Mødet hævet.

—G. L. Lee, sek.

Søndagen den 11te Oktober.

Mødet aabnedes med skriftlæsning og bøn ved pastor Gøltzer. Prof. S. S. Gillesboe var tilstede og blev optagen som raadgivende medlem. Komiteen i anledning kirkebladenes størrelse rapporterede som følger:

Komiteen finder at den heldigste størrelse for et saadant blad er Lutheranerens nuværende størrelse paa 32 sider, en størrelse som ogsaa i de senere aar har været adopteret af forskellige kirkesamfunds blade, og den anbefaler derfor at det norske samfundsblad udgives ugentlig i samme størrelse og udsir som Lutheraneren til en pris af \$1.50 for året.

Komiteen anbefaler at kvitteringer for bidrag til samfundets gøremaal som optages i kirkebladet saavidt mulig trykkes med det fulde beløb fra hver menighed uden at specificere de enkelte personers bidrag. Dog kan der neppe sættes faste grænser for dette, da det ikke vilde være heldigt at negte personlige kvitteringer, hvor det forlangtes.

Komiteen anbefaler, at det engelske samfundsblad trykkes med 16 sider af størrelse som "The United Lutheran" til en pris af \$1.00 for året. Efter denne størrelse og pris vil bladet rimeligvis i længere tid udgives med tab, men for sagens skyld tror komiten det ikke heldigt at bladet bliver mindre eller prisen højere end \$1.00.

—Edw. D. Ringstad.

—Erik Waldbeland.

5. Dette forslag blev antaget.

6. Besluttet at det norske kirkeblad ogsaa indeholder en oversigt over de vigtigste begivenheder udenfor det kirkelige omraade, uden at blande sig ind i politisk.

7. Det anbefales at der vælges en hovedredaktør for det norske blad, en for det engelske blad, og en for missions- og opbyggelsesbladet, og at disse tre udgør en redaktionsstab med ret til at vælge de hjælperedaktører som maatte findes nødvendige, og denne redaktionsstab skal redigere det teologiske tidskrift.

7. Besluttet at redaktørerne vælges paa seks aar.

8. Besluttet, at redaktør Eggen henvender sig til Zowa Synoden med anmodning om at forandre navnet paa sit engelske blad som ogsaa hedder Lutheran Herald, og at navnet paa det engelske blad bestemmes senere.

9. Det norske samfundsorgan kaldes Lutheraneren, opbyggelses- og missionsbladet, Buddbæreren, og det teologiske tidskrift, Evangelisk Lutherisk Kirketidende. Det norske søndagsskoleblad kaldes Lutherisk Børneblad, det engelske, Childrens Companion.

10. Samfundsbladene og søndagsskolebladene konsolideres den 1ste Oktober 1917, forudsat at der ikke er legale hindringer.

11. Buddbæreren udgives to gange om maaneden, det teologiske tidskrift (Kirketidenden) en gang om maaneden. Buddbæreren bliver samme format som før paa mindst 32 sider og koster \$1.00; Kirketidende samme format, pris \$1.50.

12. Det anbefales at de to samfundsorganer gives til prester, professorer og fast ansatte skolelærere for halv pris.

13. Besluttet at mødets protokol oversendes til foreningskomiteen.

Mødet hævet. —G. L. Ree, sekretær.

bedrøver os. Paa samme tid vil vi sige et hjertelig tak til de menigheder og enkeltpersoner som havde hjerte for sagen. Skulde nogen herefter ønske at deltage, saa kan bidragene sendes direkte til Mrs. M. G. Sanson, Kenyon, Minn.

—C. J. Eastvold.

—N. J. Løhre.

—G. D. Paulsrud.

Til prester og menigheder i Alberta kreds.

Rigningskomiteen for Alberta kreds var samlet i Camrose den 9de Oktober forat udføre ligningen til samfundskassen. Dette hverv udførte komiteen efter bedste skøn og ligningen vil snart blive sendt rundt til presterne eller til menighederne. Det blev paalagt undertegnede at skrive i Buddbæreren om den finansielle stilling i kredsen. Vi er i en betydelig underbalance til samfundskassen. Blot et kald, maaske det fattigste af missionskaldene, har betalt alt hvad det var ilignet. Nogle har betalt en del. De fleste menigheder har ikke betalt. Summen er ikke større end den nok kan betales. Der skal blot et lidet tiltag til. Der er maaske et eller to missionskald som vil have vanskeligt for at betale alt. Men noget kan ogsaa de betale. En af presterne skrev ifjor, at han havde betalt alt hvad hans menigheder var ilignet i flere aar. Det er dog ikke ret og ikke heller er det nødvendigt. Hvis menighederne blir gjort opmærksom paa sagen, saa vil de ganske vist forsøge at gjøre, hvad de kan. Komiteen vil indstændigt bede prester og menigheder i kredsen at se og betale hvad de staar til rest og det som de er ilignet iaar. Ifjor havde vi et kronaar. Iaar er avlingen bleven skadet af rust, frost eller hagl næsten overalt i provinsen. Men de fleste faar da nogen avling og priserne er gode. Ogsaa i staterne har man lidt skade paa avlingen. Derfor maa vi alle gjøre hvad vi kan forat faa ind det nødvendige til samfundets drift ogsaa dette synodalaar. Send pengene til undertegnede. Gud, lad det lykkes! Med broderhilsen, Cereal, Alta, Can. —M. N. Westvhal.

Undertegnede har nu afsluttet sin indsamling til Mrs. M. G. Sanson. Et beløb af \$1,133.00 er oversendt vedkommende. At saa mange andlod at svare paa opfordringen

Nogle spørgsmål

til S. Petterson.

I Deres artikel: "Nogle ord om to slags vækkelse" i Budbæreren no. 41, indrømmer De:

1. At bibelen lærer at mennesket af naturen er aandelig død.

2. At bibelen lærer at man maa være enten et Guds barn eller vantroens barn og at der ikke er noget tredje.—Jeg spørger nu:

1. Hvad mener De saa med det udtryk "førend vi var helt igjensødt"? Var nogen af os delvis gjensødt? Var vi da "vantroens børn eller Guds børn"?

2. Hvad i fortællingen om farisæeren og tolderen berettiger Dem til at sige: "Tolderen bad jo før han var gjensødt"?

3. Sidst paa side 971 siger De at det at være gjensødt er ensbetydende med det at tro sig frelst—mener De det? Og mener De da, at den som tviler paa sig selv i anfægtelses stund ikke da kan være et igjensødt Guds barn?

4. Om Kornelius, Ap. gj. 10, taler De sliq, at De saar det til, muligens uden at ville det, at følgende lærdomme læres os af det Guds ord:

At Kornelius var en hedning i religiøs forstand og ikke hørte Gud til. Og saa henviser De til Rom. 8: 9:

Siden han ikke var et Guds barn, var han altsaa et vantroens barn; thi "der er ikke nogen tredje tilstand." Enten eller; ingen mellemtilstand. Altsaa læser De at Kornelius medens han var et vantroens barn, kunde bede og gjøre gode gerninger (almisser) paa sliq vis, at "hans bønner og almisser var kommet op i hufommelse for Herren"? Kjære Broder, hvorledes læser De?

5. De siger det saa ganske skraajffert, "Kornelius kjendte jo ikke Jesus." Ja, er det sagt os i Guds ord, det? I vers 36 staar skrevet, "Det ord som han sendte ud til Israels børn, idet han i evangeliet forkyndte fred ved Jesus Kristus—han er alles Herre—det ord kjender I osv." Dette sagde Peter til Kornelius. Peter siger at Kornelius kjender

"det ord" om "fred ved Jesus Kristus." Hvorledes forsvarer De da Deres helt ubetingede og umodificerede paastand om at Kornelius ikke kjendte Jesus og derfor var et vantroens barn?

6. Og endelig, vil De sige, os hvor iblandt norske lutheranere den lære bejendtes, eller læres eller prædikes, og af hvem, at "Gud maa først skabe liv førend han kan begynde at tale til dem"—til menneskene?

Jeg har læst mange af Deres artikler i Budbæreren og i andre blade. Meget af det syntes jeg godt om. Der er noget godt i dette stykke ogsaa; men jeg fik det indtryk at De omgiffes ikke varlig med Guds ords sandhed i det, og derfor disse spørgsmål og bemærkninger i al brøderlighed. De har ofte tugtet dem som De mente vrangte paa Guds ord, for at saa det til at stemme med deres egne tanker. Derfor bør det Dem at give Deres hjerne en klar lyd, saa det viser sig klart og tydelig, at De helliger Guds navn ved at lære Guds ord purt og rent, ogsaa naar De underviser andre, som i dette stykke.

Brøderligst,

—J. M. Green.

Til oplysning og vejledning for alle vedkommende.

Grundet paa en bestemmelse "adopted by the Minneapolis and St. Paul Clearing House Association, effective September 1, 1916", vil jeg venligst anmode enhver, som sender penge til mig, at sende checks paa en af de følgende byer, nemlig: Minneapolis, St. Paul, South St. Paul, Chicago, New York, Philadelphia eller Boston. "Postal Money Order" kan ogsaa sendes. Dersom De sender Deres personlige check, da vær snil at skrive "with exchange." Naar denne regel besølges vil missionen spares for mange penge.

Brøderligt,

—A. D. Oppegaard.

Syd Dakota Option League.

Det er betragtet som et lurt krigspuds at heise falskt flag for bedrøvet at snige sig ind paa sin fiende. Men nationer hvis flag benyttes paa en saadan lumsk, bedragerisk maade, pleier at protestere og det viser sig, at selv i krigstid lønner det sig ikke at sejle under falskt mærke.

For en tid siden blev der her i Syd Dakota erklæret krig paa kniven mod den amerikanske saloon, idet der ihøst skal foretages en folkeafstemning over enten saloonen skal faa lov til at eksistere eller ikke.

For en tid siden kom der fra de nationale likørorganisationer hemmelige agenter til staterne, hvor der skulde stemmes over amendent til konstitutionen, som forbød trafik i berusende drikke. Efter at ha stukket ud sine sølehorn fandt nok disse stillingen sli, at det ikke var raadeligt at træde frem i dagen og aabent og ærligt kæmpe for saloonernes, bryggeriernes og destilleriernes interesser. Nei da var det bedre at skjule sig bagom et skjæmbret og foregive at man arbejdede for temperance og sunde (?) og forstandige (?) temperance (?) love.

Og dette skjæmbret er den saakaldte "South Dakota Local Option League." Man undredes en tid over hvem det var som stod bagom denne lega, som foregav at ville fremme sunde (?) og fornuftige (?) temperance love. Det tog ikke længe før denne organisation fik sit maskineri sat igang. De havde penge at kjøbe alt for, lod det til. I et nu var "electro plader" færdig for at sætte avertissementer i bladene. Det maatte være en pengesterk afholdsorganisation (?) denne foregivne temperance association. Jeg har det fra en avismand at bare for at sætte ind et avertisement en gang betalte "South Dakota Local Option League" \$34 til "Argus Reader." En kort tid senere stod samme avertisement i bladet "Tremad." Begge disse blade er udgit i Sioux Falls. Men temperance organisationerne pleier dog ikke at ha saameget penge at rutte med. Det var en tid et mysterium, hvem som stod ba-

genfor denne liga. Men saa begyndte det at lægge ud at en af de oprindelige ophavsmænd var den notoriose brygger Moses Kaufman i Sioux Falls.

Altsaa "South Dakota Local Option League" er bare et skjæmbret bag hvilket bryggere, destillatører og saloonholdere søger at at skjule sig.

Og bagom dette skjæmbret staar de og græder sine krokodillaarer og beklager sig over, at der, hvor der er prohibition, der sælges baade mere og daarligere rusdrikke og saa her de saa vakkert folket i moralens og afholdsslagens interesse at stemme mod prohibition og for de nubbørende "local option" love.

Men hvis de ønsker at fremme en saadan god sag, som afhold og moralitet, hvorfor da dække sig bagom et skjæmbret? Hvorfor ikke træde aabent frem og sige: Det er vi bryggere og destillatører som ønsker moralitet og temperance (?) love gennem Syd Dakota Local Option League? I de sidste 20 aar har ikke saloonelementet turdet heise sit eget flag—de skjuler sig bag fingerede navne. Men hvorfor sejle under falskt flag?

Jo, fordi de tør ikke heise det. Turvede, smudsige saloonslaget op mod Syd Dakotas azurblaa himmel. Og dette er ikke et enstaaende tilfælde. I Syd Dakota sejler saloonmagten under mørket.

"Syd Dakota Local Option League", i Michigan kalder de sig "Home Rule League", i California "Grape Growers Protection Association", i Montana gaar de under navnet "Montana Commercial and Labor League." I West Virginia drev de sin kampagne under navnet "Tax Payers Association." Lederen for denne saakaldte "Tax Payers Association" var Guy M. McDowell, som stod i tjeneste hos "United States Brewers Association." Men han gik i almindelighed under navn af George M. McDowell forat forebygge at man skulde finde ud at han stod i forbindelse med nævnte bryggerforbund. I Oregon opererte de under navn af "Tax Payers and Wage Earners Association." Senere da sagen blev luftet ud for retten

Som det for dagen at det var kun to personer som stod bagom denne organisation, nemlig formand og sekretær. Begge disse var lønnet af bryggerne og den ene maatte sagsøge et bryggerikompani for at faa sin betaling.

Saloonmagten er vel organiseret i stat og nation.

Først har den nationale organisationer. Under disse staar igjen statsorganisationer. Under statsorganisationerne er igjen organiseret "clubs" og county organisationer. Over af disse afdelinger, der søger som en "ottopus" at fange saa mange som muligt med sine slimede armer—har som regel et fuldstændigt embedsmaffineri—ja ofte aldrig saa mange vicepræsidenter forat faa saa mange som muligt direkte interesseret i organisation. "Syd Dakota Local Option League" har deriblandt ogsaa president, sekretær, kasserer osv. Men det gjaldt for denne lega ogsaa, om muligt, at faa hvert enkelt county i staten organiseret. For at dette kunde ske maatte der være "County" organisationer eller foregivne county organisationer. Saa udsendtes et "manifesta" og saa proklameres en hel del navne, som foregaves at være "county" præsidenter. Men legaen havde nok tat det adskillig for letbindt med at udnævne "county præsidenter"—mange af disse som er opgivne som saadanne paaastaar at denne "faste" lega har brugt deres navne uden deres vidende og vilje. Ikke før havde deres "manifesto"—rundskribelse—og listen af county præsidenter blit sendt ud før end der blev høilhyde protester. De vilde ikke staa fadere til en saadan infamøs organisation, som satte ud under falsk flag.

En af de første som protesterede over at man falskelig havde brugt hans navn til hint "manifesto"—og tillige opgit ham som county præsident, var Hugo S. Cook, præsident af Marion State Bank. Han engagerede sagsfører for at trække dem for retten, som paa denne maade falskelig havde benyttet hans navn. Men det har vist sig at det er vanskeligt at finde ud hvem som staar bagom skjæmbrettet Syd Dakota Local Option League; man vidste egentlig ikke hvem som

fulde træktes til ansvar, saa lustig er denne organisation.

Men det er ikke bare Hugo S. Cook som paabiser, at hans navn er falskelig brugt, men jeg har foran mig aftryk af breve fra N. J. Wentz, kasserer af Mound City State Bank; Robert D. Waller, sagsfører; G. A. Gjølme, kasserer af Commercial Bank i Platte; Eugene S. D. Brehens, handelsmand i Madison, S. D. Disse og flere erklærer at det er falsk foregivende, naar deres navne er sat i forbindelse med dette opraab og er angit som county præsidenter. Men falskheden vil nok ogsaa i dette tilfælde slaa sin egen herre paa halsen. I indignation over saadant hykleri og falskhed vil folket rejse sig og med knusende majoritet stemme for prohibition. Her er "sample ballot" for Syd Dakotas vedkommende:

"A joint resolution proposing and agreeing to an amendment to the constitution of the State of South Dakota and to be known as Article XXIV. of said constitution, relating to the prohibition of the intoxicating liquor traffic and submitting the same to the vote of the people:

Shall the above amendment be ap-	Yes	X
proved and ratified?	No	

THE HEMNICA.

The Red Wing Seminary is dear to the people in Hauge's Synod. It is a center around which their best interests revolve. It is a product of two generations of self-sacrifice and work. The founders had a vision of the need of a higher institution of learning, and the steps that have realized this need have never been regretted. Thru interest, backing and prayer, the Red Wing Seminary has come to occupy no mean place among the Christian schools of today.

The alumni are loyal to the Seminary. They pay tribute to the thoro, well-rounded and well-grounded education they received within her halls. Credit is due the Seminary and therefore credit is given.

Furthermore, each year's student body appreciates the educational opportunities afforded on "The Hill." This year's student body appreciates their opportunities. The privilege of a Christian education has ever been great, and is no less great in this materialistic age. A Christian college is oftener under-valued than over-priced. Its influence is mighty and its graduates are "men of light and leading."

Just at present the alumni and student body experience a touch of sadness. The bright prospects of church union entail a possible laying down of Red Wing Seminary, as it at present is constituted. But we are willing to sacrifice our little world of that and training to the realizing of a greater educational efficiency in the new body. The passing of Red Wing Seminary may soon be an historic fact but its influence will not pass with it. Its influence will be perpetuated by all who have been in touch with "our school."

There are many ways open by which to come in touch with the Red Wing Seminary to those around in the Synod—alumni, prospective students and friends—who are interested. The catalog, sent out to any one who writes for it, contains the outlines of courses as offered in the business school or in the Academic, Collegiate or Theological departments. The catalog has also many other points of interest. Furthermore there are articles published in this and other papers which constitute a splendid source of information.

There is one source of information, however, that can reveal the activities, the atmosphere and spirit, of Red Wing Seminary better than any of those mentioned in the last of the preceding paragraph. The outstanding object of this article is to acquaint those who are not already acquainted with this source. That which we refer to is The Hemnica—a thirty-two page paper published monthly during the academic year by the students. Thru its departments—Literary, Norwegian, Edit-

rials, Locals, Athletics, Societies, Alumni, and Exchanges—it reveals the school as no other medium can or does. A school cannot always be judged by its catalogue, or by sketches of those who have been mere visitors. But a paper, edited and published by students, will introduce the true spirit and worth. It voices the aims, ideals and hopes and the ends encouraged, in a true tone.

The Hemnica aims to reveal the real Red Wing Seminary. The reading of its columns will stir the heart of the alumnus, will interest the people at large, and convince the boy and girl who plans for a higher training that there will be no mistake and no regret in deciding to come to Red Wing. In order to get the people in the Synod more in touch with "our" beloved school it is urged that they subscribe to The Hemnica. A large subscription list means a stronger financial backing, and a still better paper. The subscription price is the small sum of seventy-five cents a year. This may be sent to the business manager, Osear Male, 614 Hill street, or to the editor-in-chief, Kalmar J. Jacobson, 922 College avenue, Red Wing, Minn. The Hemnica staff will appreciate all subscriptions and serve you to the best of its ability.

Gra Arbeidsmarken

The convention of the Chicago District Young People's Federation of Hauge's Synod, which was to be held Friday, Saturday and Sunday, October 20, 21 and 22, at Pontiac, Ill., has been indefinitely postponed. Watch for a further announcement in "Budbæreren."

Søndag den 15de Oktober talte Miss Theresja Peterson i Immanuel's menighed, Etter, Minn. Red offer til finanssionen indkom \$37.92.

Prof. M. D. Wee reiste torsdag aften den 19de Oktober til Biroqua, Wis., hvor han deltog i ungdomsfejvet i pastor J. J. Jacobsons kald.

Prof. G. M. Bruce var Søndag den 15de Oktober til Madison, Minn. Paa formiddag prædicatede han paa norsk i pastor Wicks kirke og om aftenen holdt han foredrag paa engelsk over "ungdommens til-alder."

Pastor M. A. Hall i Moscow, Idaho, jif den 15de Oktober en ny Jord og en del penge fra Selbu menighed, Lacrosse, Wash. Meddelelsen siger: "Dette viser at pastoren er godt likt, og en saadan liden ekstra paa-fkjønnelse iblandt kan tjene til lidt opmuntring for presten."

Søndre Bumbro menighed ved Kasjon, Dodge county, udstedte for en tid siden kald til pastor L. G. Sandeno, Grand Marais, Minn. Han har nu antaget kaldet og kommer til at tilflytte det nye kald i slutten af November. Paa samme tid som menigheden udstedte dette kald forhøiede den prestelønningen med \$100.00.

"Ungdommens Ven" og "Avinndens Magasin" er nu blevet "et" og hedder "Familiens Magasin". Det første nummer af det forenede blad er et stort godt 64 sidigt hefte, som bør tilfredsstille alle rimelige krav til et blad af den karakter. Det store, vakre og indholdsrige blad vil uden tvil finde veien til en større læsefreds end de to meget udbredte blade, hvoraaf dette fremjød, før havde.

Syv præster i en familie.—Under det aarlige møde af nordlige Minnesota metho-distikonferens, nylig afholdt i Madena, viste der sig at være syv præster med navnet Parish—alle af samme familie, nemlig fader, fem sønner, og en onkel. Foruden S. L. Parish, som er superintendent af Fergus Falls distrikt, er der en Rev. Parish i Willard, Foston, Thief River Falls, Deer River, Cloquet og Clearwater.

Profesor Weswig var som repræsentant for den Forenede Kirkes presteffoles fakultet tilstede ved indvielsen af Wartburg theologiske seminar, Dubuque, Iowa, den 14de September. Dette seminar hører til Iowa-synoden. Det indbefatter et kompleks af syv bygninger, bygget af sten, gravet ud af selve

byggegrunden. Arkitekten har brugt Wartburg slottet nær Eisenach, Tyskland, som forbillede. Professor Weswig oplyser, at dette seminar er, hvad bygninger angaar, det bedste lutheriske seminar i landet. Bygningerne koster omkring \$200,000.

Den norsk-lutheriske kirke i Amerika. Dr. G. G. Stub, dr. L. G. Dahl og pastor R. C. Solter repræsenterende henholdsvis den Norske Synode, den Forenede Kirke og Sanges Synode forhandlede den 14de ds. om tid og sted for afholdelsen af det første aarsmøde af "den norsk-lutheriske kirke i Amerika", som er navnet paa det samfund, der dannes ved foreningen af de tre samfund. Antagelig bliver mødet holdt omkring den 6te Juni, efterat de tre samfund har holdt sine afsluttende møder, og paa et sted, hvor stort nok lokale er at opdrive. Endelig bestemmelse vil blive fattet lidt senere.

Nedens vi drev paa at gjøre os færdig at reise fra Comrey og omegn, kom der folk fra alle kanter og der blev en stor overraskelse for os. Der holdtes taler og saa blev der overrakt indremissionspresten og familie \$60 i penger og andre gaver. Men det som gjorde os ondt var at disse snille og opofrende folk nu skulde blive uden prest. Om der findes nogen som vil bære blandt snille folk saa haaber vi at indremissionsbestyrelsen vil finde ham og sende ham did. Det var en ganske haard tur at kjøre nordover i en "Jord", da der var daarlig vei tilbels. Men efter regn kommer jolfsin, vi kom uventet men blev dog modtaget saa godt som vi kunde vente. Men vi var ikke her længe før folk saa ind til prestefamilien og paa Søndag den 1ste Oktober var der pakket fuld kirken og der blev endnu mere fuldt hus hos presten og familie efterpaa, da alle kom for at hyde presteffolkene velkomne. Der var taler og sang og efter en god "lunch" og en stor gave i penger og andre gaver fra folket i og rundt Nyley og fra Amisk Creek, drog hver til sit hjem. Mange tak for gaver og velvilje som har været os bevisst. Chr. Høversten med familie.

Bekendtgjærelse.

Nordlige Iowa indremissionsforening er indbudt til at holde møde i Esterville, Ia., pastor J. J. Afres kald, 7de til 9de Nov. Emne: Titus 2: 11—15. Brødre, kom og vær med, bliv velsignet og vær til velsignelse.

—C. J. Carlsson.

—J. J. Sauan.

Ruso menighed, Ruso, N. D., pastor A. S. Meloms kald, indbyder Turtle Mountain freds til at afholde et samtalemøde dertil fra 22de til 24de November. Samtaleemne: Rom. 8: 1—11. Man tager Soo N. N. til Ruso, kirken ligger i byen. Prestes og lægfolk er hjertelig velkomne. Gud velsigne mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sekr.

Paa indbydelse fra St. Petri menighed, Moscow, Idaho, pastor Galls kald, vil Rocky Mt. freds holde sit aarsmøde dertil fra den 2den til 5te November. Samtaleemne: Salmen 32.

—Th. Simle.

—M. A. Hall.

Om Gud vil, holder nordvestre Minnesota freds møde i Bethel menighed, 4½ mil fra Beltrami, Minn., den 1—3die November. Mødet begynder kl. 10:30. Skyds møder i Beltrami eftermiddag den 31te Oktober og om morgenen den 1ste November.

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

Om Gud vil, holdes Mayville freds aarsmøde i Groens menighed, Gorace, N. Dak., pastor J. S. Johansons kald, den 9de til 12te November 1916. Tema: Den 1ste Davids psalme. Kom mange og kom i bøn.

Om Gud vil, holder Mayville freds møde i Ny Stabanger menighed, Burton, N. D., den 21de til 23de Nov. 1916. Tema: Mat. 2: 18—29. Kom mange og kom i bøn.

—S. Moe.

—D. J. Resheim.

urtle Mountain freds af Gauges Synode holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Norwich menighed, Norwich, N. Dak., pastor Theo. J. Lunds kald, den 14de til 16de November. Samtaleemnet er Math. 22: 1—14.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sekr.

Om Gud vil, holder nordre Minnesota freds møder som følger: Greenbush, past. B. Olens kald, Nov. 15—17. Samtaleemne: Luk. 10: 25—37. Viking, past. Skogerboes kald, Nov. 18de og 19de. Bethlehem, past. Skogerboes kald, Nov. 20de og 21de. Broderheim, past. D. M. Hansons kald, Okt. 24—26. Gud velsigne møderne!

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt samtalemøde i Good Hope menighed, underregnedes kald, fra 31te Oktober til og med den 2den November førstkomende. Baade læg og lærer er hjertelig velkomne til mødet. Skyds vil møde i Willow Lake om aftenen den 30te og i Naples om morgenen den 31te Oktober. Paa menighedens vegne,

—A. Gaugland

Om Gud vil, holder Nordre Minnesota freds sit aarsmøde i Lille Bethania menighed, pastor H. D. Johnsons kald, den 7—9de November. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag. Samtaleemne: Ef. 5: 1—7. Skyds vil møde i Ramndale om aftenen den 6te for dem, som kommer fra syd, og om morgenen den 1ste dag af mødet for dem, som kommer fra nord.

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

Chicago freds af Gauges Synode afholder sit aarsmøde i Ebenezer menigheds kirke, past. D. J. Mundahls kald, 14de til 16de November. Samtaleemnet: "Lidens tegn," eller "Forstaar vi den tid vi lever i?" Matt. 24: 32—35, indledet af past. Mortvedt. Aabningsprediken, past. S. A. Hanson. Indre-

missionsforedrag, past. V. Harrisville. Kirken er beliggende paa jydiden, Aberdeen og 71de streets. Besøgende bedes melde sit komme til past. D. J. Mundahl, 1416 W. 72nd St., Chicago. —J. N. Walstead, form.

Efter fælles indbydelse fra Mangers og Nordlands menigheder, pastor S. N. Bakkes kald, Bottineau, N. D., afholder Nordvestens og Walsh county indremissionsforeninger følgende samtalemøder: I Mangers menigheds kirke den 1ste og 2den November. Samtaleemne: Den 1ste Davids jalme.—I Nordlands kirke den 3die, 4de og 5te Novbr. Emne: 2 Kor. 5, sidste del. Tilreisende mødes i Bottineau den 31te Oktober.

—S. G. Gaugen.

—D. P. Nordfletten.

Bedes erindret.

Naar vorre menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. R. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesjorløn, synoderkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Adresseforandring.

Rev. Chr. Gøbersten,
Ryley, Alta, Canada.

Rev. D. J. Malfewick,
Arnegard, N. Dak.

Til Iowa kreds:

Ved past. Edw. Duea, Blue Earth, Minn., Blue Earth mgh.	\$ 11.81
Nazareth mgh., Armstrong, Ia.	9.30
Ved E. P. Tysdahl, Garden City, Ia., past. Lees kald	39.25
Swea City mgh., Dueas kald, ballance efter at udgifterne var betalte ved kredsmodet hersteds	1.35
Ved C. H. Sether, Hauges mgh., past. Thomas J. Knutsons kald.	24.69
Ved past. Thomas J. Knutson, Des Moines Valley Lutheran church, Jackson, Minn.	17.57
Ved B. C. Dueland, Lincoln mgh., Stat-er, Ia., past. Peder Wees kald.	18.45
—Richard Nelson, kasserer.	

Fra Iowa kreds indremission kvitteres fra følgende:

Fra Ostrander mgh. ungdomsforening, H. J. Berg's kald	\$ 10.00
Fra S. A. Sorenson, H. J. Bergs kald	5.00
Offer ved kredsens aarsmøde, Randall, past. Paulsruks kald	62.12
\$77.12	

—J. T. Heggen, kasserer.

Nogle rettelser i ofringer til Iowa kredskasse fra pastor Dueas kald. Der har af kassereren været kvitteret kun for ballancen af ofrene efter at udgifterne ved møderne har været fradraget. Nu ønskes det kvitteret saaledes:

Offer ved mødet i Blue Earth City den 8de til 10de Februar 1916, \$33.52. udgifter \$21.71, balance	\$11.81
Offer til kredskassen i Nazareth mgh. Armstrong, Ia., den 27de August	9.30
Offer ved kredsmodet i Bethlehems mgh., Swea City, Ia., den 12te til 14de September \$22.47, udgifter \$21.12, balance	1.35
Samlede indtægter fra de tre menigheder	65.29
Udgifter fra de tre menigheder	42.83

Balance til kredskassen

—Richard Nelson, kasserer.

Kvittering for gaver til Mrs. M. G. Hanson:

Ved past. O. F. Johnson, Dell Rapids, S. Dak.: Fra Peder Elsteinson \$2, O. O. Lyng \$1, Mrs. Hans Nelson \$1, E. C. Johnson 50c., J. B. Langback \$1, G. A. Grant \$5, Martha Bratsberg \$1, Ole Rikstad \$2.—Ved past. O. O. Berg, Volga, S. Dak.: Bethania mgh. \$13.50; Ellsborough mgh., \$14.55.—Ved past. J. J. Ekse, Hendricks, Minn.: Singaas mgh., \$100.—Ved past. Albert Olson, Liberty, N. Dak.: Bethania mgh., Watrous, \$7.15.—Fra past. T. K. Jacobs og hustru, Tuttle, N. Dak., \$5.—Ved past. M. B. Lokkesmoe, Platte, S. Dak.: Tabor mgh., \$12.80; Ebenezer mgh., \$8.60.—Ved J. H. Elstad, Franklin, Minn., past. T. Hansons kald, Hauges mgh., \$62.50.—Fra past. Fra past. M. Njst, Cooperstown, N. D., \$5.—Bethel mgh., Story City, Ia., past. G. O. Paulsruks kald, \$24.69.—Elms mgh., Randall,

Ja., past. G. O. Paulsruks kald \$37.55.—Ved past. P. O. Wee, Slater, Ia.: Slater kvf., \$25; Ames kvf., \$25; Huxley kvf., \$20; Sheldahl kvf., \$15; B. C. Dueland, \$5, Mr. og Mrs. P. O. Wee \$2, Mr. og Mrs. Ole Halvorson \$2, G. Elde \$2, Mr. og Mrs. G. Vorland \$1, Mr. og Mrs. B. O. Svandal \$1.—Ved A. B. Narland, Radcliffe, Ia., past. T. Knutsons kald: Petri mgh., Radcliffe, Ia., \$20.25.—Ved past. O. H. Elstad, Minn.: Minn.: Waukan, N. Dak.: Mr. Dilrud \$5 S. Warberg \$1, Mr. Davidson \$1, Mrs. Martenson \$1, C. Martenson \$50c., H. Solheim \$1, O. Aaker \$1, O. Sigmundstad \$1, S. Brye \$5, O. H. Elstad \$3.50.—Ved past. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.: Fra Mrs. J. P. Sletvold \$1.—Ved past. J. F. Melom, Dalton, Minn.: Fra O. O. Ronning, J. B. Draxten, Mrs. Th. Larson, Mrs. F. Minge, Mrs. A. Burseth, Mrs. M. Rosvold, P. P. Moen, C. J. Hausel, hver \$1; B. Matson 50c.—Ved past. A. K. Gaard, Oldham, S. D.: Fra Lake Preston kvf., \$10.—Ved M. G. Hanson, Centerville, S. D.: Ole Torsvold, Ole Hybertson, Anton Erickson, J. Grøseth, E. Odeland, A. Sturseth, Mrs. J. Grøseth, C. Holden, A. Holden, Mrs. J. Peterson, H. Lee, hver \$1; M. Rude \$1, Th. Bergh \$2, J. Holden, H. Lee, hver 25c.—Ved Ivar Hodnefeld, Radcliffe, Ia.: Nazareth mgh. \$16.05.—Ved W. M. Maakestad, Radcliffe, Ia.: Bethania mgh. \$14.25.—Ved Ole A. Brekke, Faribault, Minn.: Fra Markers mgh. \$50.—Fra Mr. of Mrs. H. H. Elstad \$5.—Ved past. L. Gunderson, Hettinger, N. D.: Zions mgh. \$8.—Ved past S. C. Simonson, Williams, Ia.: P. Burke \$5 J. B. Larson \$2, E. Quelland \$2, Sam Johnson \$5; S. C. Simonson \$2; R. M. Hall, J. Anderson, M. G. Hall, C. Johnson, E. Fjetland, L. Alvestad, R. T. Halsne, I. Thompson, K. O. Roe, L. Hanson, I. Johnson, E. Hoversten, J. Torvestad, N. Peterson, hver \$1; T. B. Jacobson, J. Halvorson, D. Oglund, L. Uilestad, S. M. Hall, hver 50c.—Ved E. P. Tysdahl, Garden City, Ia.: Stavanger mgh. \$29.65.—Ved past. M. A. Hall, Moscow, Idaho: St. Peters mgh., \$6.20.—Ved past. O. Andresens kald, Ossian, Ia.: \$35.—Ved past. A. J. Evenson, Rio, Wis. \$5.—Ved Mrs. Mali Albertson, Santa Rosa, Cal.: Bethlehem's kvf. \$5.—Ved G. A. Kalsen, Clear Lake and Ellsworth mgh., past. Norstads kald \$7.40.—Ved past. J. M. Johnson, Fergus Falls, Minn.: Zions kvf. \$5; Vangs kvf. \$5.—Ved past. J. M. Wick, Madison, Minn.: Ness mgh. kvf. \$30; M. G. Dunnum \$5.—Ved Jorgen Wigen, La Crosse, Wash.: Selbu mgh. \$15.90.—Ved past. Th. Himle; fra hr. Schjolden, Santa Rosa, Cal. \$5.—Ved past. L. L. Nesvig, Lakefield, Minn.: Mrs. H. E. Settler \$5; Salems ungdomsforening, Heron Lake \$5; St. Paul kvf. \$10; Belmont W. kvf. \$7.—Ved past. C. J. Eastvold: Dorcas for. i Dawson, Minn. \$50; kvf. i Israels mgh., ved Clarkfield, Minn., past. C. J. Eastvolds kald \$10; fra Bethlehem's mgh. ved Hazel Run, Minn., Eastvolds kald \$9; Miss Nella Remstad, Dawson, Minn., \$1; Ole G. Vold, Dawson, Minn., \$1; J. N. Engelstad, Dawson, Minn., \$1; Hill and Burgh, Dawson, Minn., \$5; Mrs. Clara Halvorson, Dawson, Minn., \$1; past. C. J. Eastvold, Dawson, Minn., \$4; J. B. Olson, Briercrest, Sask., Can., \$5; Haaken Thompson \$2, J. K. Ellefson \$1, H. J. Hanson \$1, B. A. Holte \$1, Peter Skotterud \$1, Ole S. Burke \$1, Kristoffer Hanson \$3, A.

Emmerson \$1, K. O. Skotterud \$2, K. K. Mahlum \$2, K. Anderson \$1, T. G. Dale \$1, J. J. Hovland \$1, Peder J. Ness \$1, T. S. Thorson \$1.50, O. T. Ness \$1.50, Lars Melle 50c.—Fra Andrew Ellingson, Red Wing, Minn., \$5; Hans Boxrud, \$1.—Ved John Walen, Primrose, Wis.: A. E. Anderson \$1, S. B. Skuldt \$1, Mrs. B. O. Skuldt \$1, C. A. Danielson \$1, S. B. Judd \$1 O. Hanna \$1, Alver Anderson \$1, Edw. Sonstebry \$1, Mrs. Anna Hustad \$1, S. E. Enger \$1, M. C. Bowers \$5.—Ved past. P. O. Wee, Slater, Ia.: Fra Dorcas kvf., Ames, Ia., \$15.—Ved O. Myhre, Nathanael mgh., Wallingford, Ia., past. G. O. Paulsruks kald, \$22.70.—Ved past. B. K. Barstad: Fra Lac qui Parle kvf. \$20; Lac qui Parle pige. \$5; samlet ved: Ole Ritland \$20.75; Oscar Lund \$45; C. M. Vinge \$7.50; Gustav Bolstad \$4.50; Iverin Murseth \$4; ubenævnt gave \$5.—Kongsvinger og Trefoldigheds menigheder, past. N. J. Løhres kald: N. J. Løhre \$5, Hans Pederson \$5, Paulson Bros. \$5, K. A. Hofto \$3, A. Abrahamson \$5, K. Lysing \$2, Inga Ottem \$2, Mrs. O. G. Olson \$2, Mrs. A. A. Hofto \$2, G. L. Holten \$2, Andrew and Gust. Olson \$5, Louise Stavig \$1, Ole G. Stavig \$1, J. N. Bjørge \$2, I. Aarundson \$2, O. J. Engen \$2, Jno. Engen 50c, Annar Engen \$1, M. N. Thompson 50c, H. H. Oberg \$5, Mrs. Mina Hendrickson \$1, Peder C. Hendrickson \$1, Axel Matson, \$1, Albin Matson \$1, J. J. Hillard 50c., Nils J. Hillard 50c., Oscar Austin \$1, O. N. Hendrickson \$1, Nils Thompson 50c., Ole Bind \$1, S. P. Bjørndahl \$1, Henry Thompson 50c., Nils Lind \$1, Iver Finseth 50c., Ivar Finseth 50c., B. A. Eggen \$1, S. N. Nelson 50c., Erick Nelson \$1, A. N. Anderson 50c., O. E. Olson \$1, A. Finseth 50c., P. J. Dahlstrom 50c., O. Østgaard \$1, M. Austrang \$1, B. K. Johnson \$2. Tilsammen \$1,137.99
Oversent Mrs. M. G. Hanson 1,133.00
Udgifter 4.99
Tilsammen \$1,137.99

—C. J. Eastvold,
—N. J. Løhre,
—G. O. Paulsruks.

Merkt.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1fte Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af fine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde staffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Land tilsalgs.

640 Acres Land for salg beliggende i Stark county, N. D., fire mil fra Gladstone og fets mil fra Dickenson. Dette land kan sælges paa gode vilkaar og lang henstand med rente fets per cent. Send Dem til E. N. Amudson, Pomona, California.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Den norst-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. N. Bergh. \$2.00.

Norst-lutheriske præster i Amerika. 1813—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. O. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor M. M. Kuntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Nors og krone. Præfeksamling over tre-die tekstiræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Høderstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Alar og ufælgelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

And og hjælp for søgende hjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden \$1.00

Hans Riessen-Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være nysligt at faa daane, som holdt "Børnevennen" dengang som hørn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget resten for 30c.

Pastor Th. Simles bog: Guds veie med et gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festskriftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarjag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke saa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En præst har sendt for 54 af dem. Husk: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedfat pris. \$1.80.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Fire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet.—Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedfat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvorvel de har staat paa lager i nogen tid.

R. Tønder Nisjen.—Den Norste Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther in fifty pictures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with

such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt Bound 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminars fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminar, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1912 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festskriftet indbundet.

Plaks Dyring, af prof. C. P. Caspari, (i omslag, 64 sider).....\$0.25

Abrahams Kalbelse og Abraham og Meltzgedet (i omslag, 102 sider).... 0.30

Bekslingerne i en hunders liv, af Karl Odebrekt (indbundet, 266 sider)..... 0.80

Det hellige land (stiske med typografisk fart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Alvor og Gammen, kristelige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i hyppelig forfatning.

I Lollardernes Tid, en fortælling. Indbundet) 50 cents, nu 25 cents.

Hunger og Tørst, en fortælling fra engelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Birger Hall. Bent indbundet. Nedsat fra \$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af Sofie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Seks aar gammel reiste forfatterinden sammen med sine forældre fra Norge til Syd Afrika, hvor faderen skulde være missionsassistent. Hun levede der i 40 aar og oplevede flere mærkelige tildragelser end 100 andre mennesker har oplevet i hele sin levetid.

Skildring fra Brærien—af Simon Johnson, forfatter af "Et Beni" og "Leona." Ca. 300 sider. Indbunden, \$1.00.

En Bog om Lægmandsvirksomheden—af en gammel, erfaren, opløst lægmand—Jens Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forsvar af Bibelen ved en mand som er baade videnskabsmand og kristen.—Af prof. J. Wetter. Indbunden 50c. I omslag, 35 cents.

Kirken og Homerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. N. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norff evangelist lutherff Synode i Amerika og udkommet hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abtissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. „Det er Sabbat“; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Indremissionen; 6. Red Wing trebs aaremsøbe; 7. Kredsmøbe; 9. Redaktørernes og forlagsbestyrernes møde i Minneapolis; 10. Noale spørgsmaal; 11. S. Daf Option League; 12. The Hemnica; 13. Arbeidsmarken; 14. Besjendtgjællinger; 15. Abitteringer.

Tro Kun! Korte Evangelie-Prædikener for Ungdommen, af svenske geistlige ved C. D. Berg. Forord af past. C. F. Eckoff. Oversat fra svensk. Godt indbundet, 75 cents, nedfat til 60 cents.

Veiledning i Bibelens Historie af J. Belsheim. 348 sider, pent indbundet. Den oprindelige pris er \$1.60, sælges nu for \$1.15.

Naar er vore Evangelier Skrevne? af C. Tischendorf, oversat af J. Belsheim, 70 cents, nedfat til 40 cents.

Kortklaringer over Apostlernes Gjerninger, af dr. W. F. Bæjer, 564 sider, godt indbundet, \$2.20, nedfat til \$1.60.

Johannes Brenz, Et Livsbillede fra Reformationstiden. 44 sider, indbundet, 30 cents, nedfat til 15 cents.

Kredens Vel, en Konfirmationsbog, Bønner og Betragtninger til Ledsagelse gjennem Livet fra Konfirmationsdagen. Meget pent indbundet, 90 cents, nedfat til 65 cents.

Om Mosebøgerne og nogle andre gammeltestamentlige Bøger; Et Indlæg imod den moderne Kritik, af J. Belsheim. 68 sider, indbundet, 30 cents, nedfat til 20 cents.

Veiledning i Brugten af Katekismen, af dr. theol. N. Chr. Bang. 164 sider, indbundet, 60 cents, nedfat til 45 cents.

Ordres der indsendes for de bøger, der abetteres til nedfat pris, fyldes kun naar kontant betaling medfølger ordren.

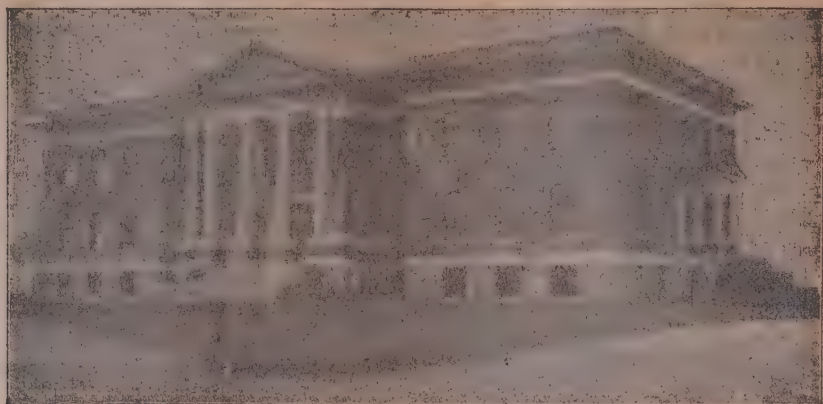
Derfor nogen har været paa udfig efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til faadanne at de bør forske sig fortællingen "The Suthenberg-Cotta Family" by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortæfelig fremstilling af den lutherffe reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbundet.

Referatet

for Gauges Synodes aarsmøde for 1916 er nu færdigt, og ordres vil blive fylt efterhvert som de modtages.

Da referatet dette aar er paa 310 sider, altsaa omtrent 60 sider mere end sidste aars referat, saa er det absolut paafrævet at prisen sættes lidt høiere. Prisen blir derfor dette aar 30 cents. Vi haaber at ingen som har tænkt at forske sig referatet desaaarsag vil undlade at kjøbe det. Endog til den pris sælges det med tab, men det er bedre at noget af dette tab fordeles paa de tusinde kjøbere end at boghandelen skal overtage det hele. Man vil saa god læsning for de 30 cents, da der iaar findes saa meget angaaende foreningsagen. Send ordres ind til

Gauges Synod Book Dept.,
Red Wing, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Stafkædet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kurser—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Høi- og nedsat undervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologisk afdelingen er fri for alle; i college- og akademisk afdelingen betales \$17.50 per semester. I handels afdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer.

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Ole O. Eklund, 1917

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 45.

Lørdag den 4de November 1916.

48de Aarg.

Jødemissionsbetragtning

over Herrens velsignelsesløfte til Abram.

(Af Prof. J. S. Blegen.)

Dg jeg vil gøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig, og gøre dit navn stort, og vær velsignelse! Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og den, som forbander dig, vil jeg forbande; og alle jordens slegter skulde velsignes i dig." 1 Mos. 12: 2—3.

Herren havde befalet Abram at forlade alle ting: faderhus, slegt og fædreland, og følge ham til et land som han, Herren, vilde vise ham. Det var altsaa spørgsmaal om intet mindre end en ubetinget tillid til Herrens førelse og en ubetinget lydhed mod hans befaling, hvilket vilde kræve en fuld forslagelse og selvfornægtelse. Til denne befaling knytter saa Herren den forjættelse: "Og jeg vil gøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gøre dit navn stort; og vær velsignelse! Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og den som forbander dig vil jeg forbande, og alle jordens slegter skal velsignes i dig."

Denne forjættelse er meget indholdsrig og omfattende, da den danner grundstedet for alle de senere frelsesforjættelser baade til

patriarkerne og til Israel som folk og til den ganske menneskeslegt.

God opfyldelsen af denne forjættelse angaar, da er det ganske vist sandt at den har fundet sin opfyldelse paa Israel allerede for lang, lang tid siden. Men vi tror dog, at den ogsaa har sin anvendelse paa Israels fremtid, og at den derfor er vel stiftet som et samtaleemne i forbindelse med spørgsmaalet om vort jødemissionsarbejde.

Naar Herren siger til Abram: "Jeg vil gøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gøre dit navn stort; og vær velsignelse. Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og den, som forbander dig, vil jeg forbande, og alle jordens slegter skal velsignes i dig", da fremgaar heraf blandt andet disse tre for jødemissionen faare bethdningsfulde ting: at Israel skal velsignes, at alle de som velsigner Israel skal velsignes, og at naar Israel er blevet velsignet skal det bære velsignelse.

1. Israel skal velsignes.

Naar vi kaster blikket tilbage over Israels historie, saa ser vi at denne forjættelse,

GTU Library

2400 RILEY

Brentwood

For renewal call (510) 455-590

All items are for sale

den er altsaa et meget forhaabningsfuldt arbejde, der har forjættelser om rige og herlige frugter.

Det er godt, ja nødvendigt for alle som arbejder i jødemissionen at vide og tro dette; ellers vilde de nok snart blive trætte og give op. Thi det maa indrømmes, at det med jødemissionsarbeidet har gaaet tungt og traat, og at de synlige frugter har været ganske smaa; det maa indrømmes at hidtil har jødemissionsarbeidet for menneskelige øine paa de fleste steder set ud til at være et saare utaknemmeligt arbejde. Men det maa man da rigtignok ogsaa huske paa at hidtil har jødemissionsarbeidet ikke haft megen sympati i kristenheden. Det er vist saa sandt som det blev sagt af en fremtrædende jødemissionsven i vor tid, at der endnu den dag idag er almindeligt i de kristne lande at tænke som saa: "Jøde og evangelium har intet med hinanden at sasse; de er saa forskellige fra hinanden som dag og nat; det ved jeg vel, at en jøde vil ha penge og atter penge, og vilde, om han kunde, gjøre os kristne fattige og bringe os til betlerstaben uden at fælde saameget som en medlidenhedens taare. Men al en jøde vil vide noget af evangeliet, det kan jeg dog ikke tro."

Men af Guds ord skjønner vi altsaa at jøde og evangelium skal passe godt sammen, idet det hedder i Guds ord at Kristi evangelium er en Guds kraft til frelse for jøde først og at hele Israel skal tage imod evangeliet og blive frelst, og derved da ogsaa blive velsignet for tid og evighed.

Dette bør vi som kristne og som en samling af kristne, som en kristen menighed, lægge os paa hjerte, at vi ikke maa glemme og forsonne vort missionskald og vor kristenpligt overfor disse stakkels uhykkelige fortabte faar af Israels hus, men komme dem til hjælp i deres aandelige nød.

Men her er det spørgsmaal om at have den rette slags tro og den rette slags kærlighed: Gud maa ved sin Gelligaand ikke alene give os naade til at tro vore synders forladelse og tro os selv frelst ved Jesu blod, men han maa give os en fast og uroffelig tro paa

frelsesforjættelserne til Israel. Og Gud maa ved sin Gelligaand ikke alene give os naade til at elske vore brødre af vort eget folk og vor egen bejendelse, men virke hos os en inderlig kærlighed til dette sit gamle pagtesfolk, en kærlighed af den art, at vi elsker dem til frelse og drebne af denne kærlighed for alvor vil virke for deres ombendelse til Herren.

Derfor det ved Guds naade lyfkes os i saadan tro og kærlighed at drive Israelsmission, da har dette velsignet bethdning ikke alene for Israel, men ogsaa for os selv. Thi af vort skriftsted merker vi os:

2. At alle som velsigner Israel skal velsignes.

"Jeg vil velsigne dem som velsigner dig", siger Herren til Abram og til Israel gienem ham. Og har han sagt det, saa skal han ogsaa gjøre det, har han talt det, saa skal han ogsaa holde det. Hans ord er sandrue og trofaste.

Det er vel for os, kjære brødre, at agte paa at vort arbejde i Israelsmissionen ikke bare skal komme Israel til gode, men at det ogsaa skal komme os til gode, idet Gud til gjengjæld skal gjøre vel imod os. Naar vi husker paa hvormeget godt vi allerede har faaet fra Israel, og hvormegen tak vi er dette folk skyldige, idet de har givet os baade Guds ord, hvis forfattere alle var jøder, og Frelseren, den Herre Jesus Kristus, og apostelen Paulus og alle apostlerne, saa var det dog ikke formeget om vi uden at vente noget mere godt, af bare taknemmelighedsfølelse vilde arbejde ivrig for jødemissionen. Men end mere grund til at tage os af denne gerning med iver har vi, naar vi hører, at Gud vil lade en særegen velsignelse blive os til del, om vi saa gjør. Det kan ikke være nogen tvil om at det er et stort tab for kristenheden at den saa længe forsonnte Israelsmissionen, og det er visseelig paa tide at den nu søger at indhente det forsonnte, saa den ikke for fremtiden gaar glip af velsignelsen som dermed følger.

Lad os som en liden del af kristenheden

baagne op af vor sløvhed og ligegyldighed og for alvor være med i jødemissionen. Gud vil ganske sikkert sørge for, at hans ord opfyldes paa jøderne, selv om han ikke faar bruge os som sine tjenere dertil. Gud vil ganske vist sørge for at Israel velsignes, selv om ikke vi er med at velsigne det. Hvis vi ikke vil gaa Herrens erinde ved at gjøre denne kjærlighedsgjerning, saa vil han opvække andre til at gjøre det. Men vi er ikke tjent med at stille os udenfor denne gerning. Vi trænger velsignelse i bore menighed og bort menighedsarbejde, velsignelse fra Herren, vor Gud. Men den kan vi ikke faa i fuldt maal, dersom vi ikke vil være lydige mod Herrens kald til os. Og Herrens kald til os er ikke kun at vi skal lade Guds ord bo rigelig iblandt os selv, men at vi skal bringe dette ord, som er os betroet, til dem der ikke har det, nemlig jøder og hedninger, ikke bare hedninger, men jøder og hedninger. Glemmer vi jøderne, saa forsjømmer vi en vigtig del af vort kald og kan selvfølgelig ikke vente at faa et fuldt maal af velsignelse fra Gud. Saa lad det da lyde som en formaning til os som vil være med i arbeidet for Guds riges opbyggelse og udbredelse: Lad os ikke glemme jøderne og jødemissionen og ikke forsjømme vor missionspligt overfor Guds gamle pagtesfolk. Kom alle og vær med at velsigne Israel, at dette folks aandelige nød maa faa en ende og at en særegen velsignelse fra Gud maa blive os til del!

(Fortættets.)

Ungdomsforbundet

Søndag 5te November.

Joh. 1: 1—8.

Nogle personlige spørgsmål om bønnen.

1. Hvad er det at bede? De kristne ved, naturligvis, af erfaring, hvad det er. Alle begrebsmæssige definitioner vil nu engang ikke erstatte netop det at øve bønnen. Virke-

lig træde i dette personlige forhold til Gud, det er det væsentlige. Vi kommer mere og mere til at forstaa, at kun det intellektuelle forhold til Gud er utilstrækkelig. Det er naturligvis godt at ha en intelligent forstaaelse af aandelige ting, blot man ikke bygger paa denne forstaaelse istedenfor paa Gud. Kristendommen vil ikke bli stor i sin virkelighed og kraft førend vi træder i det personlige samfund med Gud. Jør det sler blir den kun tanker og meninger. Gud vil vi skal, som kristne, vokse og tiltage i det aandelige. En af de maader Gud selv har anvist forat det kan ske er bønnen. Det mest enkle og lige til definition af bøn er den vi har i barnelærdommen: "At bede er at tale ensfoldigt med Gud i sit hjerte, klage sin nød for ham og med alvorlig langsel søge noget hos ham." Den som saadan her træder straks i lydhed under Guds vilje og underkaster sig Guds førelser og styrelse i alt. Bønnen har derfor et element af **forfagelse** i sig. Du maa ofre din kjærlighed i lydhed saa Gud faar rum. Tvil og adspredelse og verdslighed er tvære fiender og hindringer for bøn-
nen.

2. **Hvorfor bør folk bede?** For de kristne er det nok, at Gud har raadet og formantet dertil. For dem er jo Guds ord den eneste fuldkomne regel for lære og liv. Alst som ikke stemmer med bibelen det forkaster kristne mennekker. Imidlertid er der vigtige grunde, hvorfor folk bør bede. For det første saa er jo ethvert menneske en **afhængig** skabning. Al kraft og alle personlige ebner er utilstrækkelig for livets kampe og livets byrder. Vi trænger Gud.

Dernæst saa er andre **afhængig** af vor bøn. De naar ikke frem til, hvad Gud vil, uden bøn. Børn, til eks., som uheldigvis kommer til at vokse op i et bønneløst hjem, lærer ikke at omgaaes Gud, og mister den rette forstaaelse af et front og gudhengibent liv. De faar ikke iagttage hvordan sand kristendom styrer sig fra det hold Gud vilde de skulde lære at kjende kristendommen. Gemmeligheden med mange folks kraftige ind-

flydelse for det som sandt og godt er i verden, er deres bønneliv.

3. Naar bør folk bede? Vor bibel siger os at vi bør bede "uden afladelse." Med lydelige ord er vel det vanskeligt, ja umuligt. Men bort find og hjerte bør være vendt i bønnestemning til Gud altid. Bøn er ikke indskrænket til visse nødstider kun. Det er godt at ha ordnet andagtsstunden. Regelmæssighed er en god regel ogsaa i religiøse øvelser. Der vil for den kristne altid bli visse anledninger, hvor han særskilt føler trang til at udøse sit hjerte for Gud.

4. Hvordan bør bønnen være? I det enkelte kan nu ingen rigtig fortælle en anden, hvorledes han skal "tale med Gud." Ordene i bønnerne er betinget af saa mange omstændigheder. Vi har "Faderbøret" som mønsterbøn. Bønnen maa ske i tro. Den bedende maa være villig at underkaste sig Guds vilje. Den maa være ærlig. Salvhjertet bøn er at holde sig nær Gud med læberne. Bønnen maa ske med andagt, virkelig indre andagt. Der er en tilbørlig, hellig respekt for Gud. Vi skal lære at tale naturlig med Gud; saa isra os alt som gir udseende af paatagethed. Det er Gud vi taler med enten det er stille bøn, eller det er lydelig bøn blandt andre som hører os bede. Sjæles bøn sammen med andre tænder aanden, trangten til Gud. "Den enes andagt tænder andres an." Derfor er bønne møder saadanne velsignede stunder for de troende. Er du, kjære læser, en beder?

✠✠✠

Søndag 12te November.

5te Moseb. 26: 1—11.

Differet til næste aars Kvadri-Centenniel fest.

Den Kvadri-Centenniel fest som nu forberedes blandt de protestantiske samfund vil bli den ottende jubelfest af den slags til minde om reformationen.

Den store jubelfest blandt jøderne var en festtid af glæde. Det var naturligt. Da skalde alle slaver med deres hustruer og børn sættes i frihed. Da skalde alt arveland, som

ved uheld af en eller anden art var solgt, det skulde gives tilbage til sin eiermand. I jubelaaret skulde den fattige faa høste jordens grøde og frugt. Naar offerdyret var blitt slagtet paa den store forsoningsdag, og synderne var sonet, da blaafe præsterne i trompeterne og jubelaaret var ringet ind. Svært femtiende aar var et saadant jubelaar. Denne fest sammen med sabbatsfesten, rettelig fejret, var til stor-velsignelse for folket. Den holdt i frisk minde, hvad Gud havde gjort for dette folk, og de fromme maatte føle sig meget taknemmelige til Gud. Lysten til at bli rig paa andres befoxtning og undergang fik ingen tilskyndelse, da arvelandet skulde ved jubelaaret gaa til eiermanden. Det var ikke godt at bli landfonge i jødeland.

Hvordan vil nu vore ofringer svare til de fordele reformationen har bragt? Vort folk er ført ud af et aandeligt og religiøst mørke til evangeliets klare lys. Det er ført ud ifra overtro, kirkeligt hierarki, til menighedsmæssig styre og broderfjærlighed. Vi har faat talefrihed og trykkefrihed. Vi har samvittigheds frihed og ret til at dyrke Gud som vi tror er bedst og rettest. Vi har faat folkeskolen og folkestyret i kommune, land og stat. Vi har faat en fri kirke i et frit land. Er disse ting værdt nogen ting for os? Er disse ting værdt saameget for os at vi er villig til at ofre noget af betydning? Det falder joert vanskeligt for mange folk at forbedre aandelige goder. De kan jo ikke omsættes i penge eller maales med den maalestok. Mange er udsatte for at leve i denne jelsøiske aand, at reformationens goder kan aldrig tages fra os. Det er ikke saa sikkert det, ven. Utroffaben er blitt gruelig hjemstøgt før, den kan bli det igjen. Hvad skal vel offeret til reformationsfejten bli? Skal det bli "pen-ny kollektion"? De som burde være de fornemste af alle protestantiske samfund i denne kommende fest burde være lutheranerne. Ser man paa de forberedelser som nu alt gøres, saa er det at frygte at andre reformerte samfund vil overgaa lutheranerne ogsaa denne gang. Somme har alt nu sat sig som et maal at samle en million til pen-

sion for præster. Det er ikke værdt at tale store ord og frygte af at vi er lutheranere, hvis vi ikke i gerning beviser det. Vi kunde snart bli "store i ord men smaa paa jord." Vi maa bevise vor tro ved vore gerninger ogsaa i dette stykke. Hvis nu alle som bærer det lutheriske navn, vilde begynde at afstaa fra teatrene og pictureshows for en tid og lægge de midler tilside for reformationsoffer saa skulde bare det bli en anseelig sum. Eller sæt at vi gav tiende, det vilde ogsaa bli en pen sum. Fremfor alt bør vi gi os selv til Gud som et helligt offer til tjeneste og brug i hans rige. Gjør vi det, saa kommer alt andet af sig selv naturligt nok.—Wick.

♣♣♣♣

SUNDAY, NOV. 12, 1916.

Next Year's Quadricentennial Offering.

1. Scripture lesson: Deut. 26: 1-11.
2. Introductory. Point out the analogy between the history of the development of the Lutheran Church from the Reformation to the present time with the history of the development of Israel from Abraham to Moses. Show also the relation of the offering enjoined in our text to God's dealings with the descendants of Abraham, and thus indicate the appropriateness of our theme.
3. God's blessings to Abraham and his descendants as manifested in the history of Israel.
4. God's blessings to the Lutheran Church as manifested in her history from the Reformation to the present day.
5. The offering demanded of the Israelites as a thankoffering for God's manifold blessings.
6. What offering shall we render for the blessings God has bestowed upon our branch of His universal church?

(a) As a young people's society.

(b) As a congregation.

(c) As a Lutheran Church.

7. The quadricentennial, obligations and opportunities.

Missionsduen

Fra en prestekones erindringer.

Bed Mrs. Graven.

1.

Efter opfordring at sende ind noget til Missionsduen vil jeg da igjen nedskrive nogle erindringer fra det kjære Syd Dakota, som var saa rig paa velsignelse i alle dele, i naturens som i aandens verden, med vælde og kraft i mange henseender, og minderne derfra dufter op igjen.

En liden fortælling fra de dage, som kan tjene til efterfølgelse i at besøge folket, om vi ikke er indbudte, men som en sympati i deres legemlige som aandelige henseende, af frivillig omsorg, som vi erindrer om den første kjærlighed. Men der maa klages her og hist, at meget af den første brand er mistet. Fortællingen lyder saa:

Der var to troende søstre, Mrs. Mortvedts, som blev mindet en eftermiddag om at gaa hen og besøge en familie som ikke boede saa langt derfra. De saa gjorde. Og efter de var kommet der og havde siddet og samtalt en stund, blev det saa mørkt inde i huset. Saa gik de ud og fik da se en stor skypumpe i luften, og med en fart dalede den ned mod huset. De sagde: Kom, lad os gaa ned i kjælderen. Og naar de alle vel var kommet ned, tog den huset ret op og spredte det over prairien. Saa stod de alle der, vel bevarede med den blanke himmel over sig. Og de sagde: Var ikke disse søstre kommet der, havde de aldrig tænkt paa at gaa ned i kjælderen. Og manden som ikke var hjemme mødte "lumber" og bordstykker af huset nær hjemmet. Søren fik da bruge disse søstre som frelsende engle.

2.

En anden begivenhed hændte i bort hjem. Graven var ogsaa da borte, men vi havde hentet to af mine broderdøtre til os fra Norge, og de syntes ikke godt om veiret i

Syd Dakota og var noget rædde, naar det var storm i udsigt. Saa en eftermiddag imod kvelden begyndte der i vest at trække op mørke skyer, med dump torden og lyn, og det øgede i voldsomhed, saa jeg troede noget svært var ivente og holdt sterkt paa dermed. Jo, det kom med stor voldsomhed. Pigerne havde hørt at vi tuede til Kjælderens i saadant veir. Jeg gik da ud i "værelset" som vi kaldte det, hvor nedgang til Kjælderens var, og et stort vindue var der ogsaa i vest, hvor stormen nærmede sig hvert øieblik. Lynild, torden og storm var nu bleven voldsom, og pigerne vilde, vi nu skulde gaa ned i Kjælderens, men jeg nøiede—havde en vis frygt, da jeg havde hørt at stormen kunde løfte huset op og saa stupe det ned igjen i Kjælderens og derved dræbe dem som var der. Men nu var det saa svært, at vi ikke kunde se hinanden for ild, hvorfor de raabte: Na, tante! lad os gaa ned i Kjælderens. Ja, sagde jeg, men lad mig først saa synge:

O store Gud, vi love dig,
Vi sige tak evindeligt.
Den ganske vide verden ved,
At du er Gud af evighed.

Din ære over himlen gaar
Og fylder op den ganske jord.
Hos englene dit navn er stor,
Af cherubim i himmelfor

Og seraphim som for dig staar,
En daglig ærefang du faar.
Hellig, hellig, hellig er du vor Gud!
Du sterke Sebaoth

Svor langt jeg kom i fangen huffer jeg ikke nu, men da jeg sluttede, var det saa stilt som døden. Min sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger. Sal. 103.

En sang.

Min Jesus har min skyld betalt,
Da han paa korset led.
Han har tilgivet alt, ja alt,
O dyb af Kjærlighed!

Nu er jeg fri og synger glad
Om Jesu Kjærlighed.
Hans ord det er min trøst, min mad,
Ja deri fandt jeg fred.

Ved korset er det trygt at bo,
Der stormen mig ei naar.
Der ene finder sjælen ro,
Hvor fredens palme staar.

Vel blir jeg stundom træet og mat,
Og veien mørk ser ud;
Den synes just som en lang nat,
Der aldrig vil ta slut.

Da maa jeg raabe, tigge, be:
"Gi bort ifra mig vend,"
Til solen gennem skyerne
Paanyt jeg ser igjen.

Saa hjælp mig du, min Frelser Her,
At troelig holde ud,
Til hisset jeg for tronen der
Skal evig love Gud.

Og naar iblandt de frelstes hær
Jeg kronen skal ta paa,
Saa hjælp mig, Jesus, at jeg der
Maa stjerner i den faa.

* * *

I denne sang af Anna Leding som paa anmodning af en ven var optaget i no. 40 var fjerde vers paa en eller anden maade blit borte. Vi lader den derfor herved trykke paa nyt og i sin helhed.

Kinamisjonen

Kjære venner:—Fred!

Shanghai, 25de Sept. 1916.

Saa er vi nu atter paa Kinas jord blandt hedningerne, og glade er vi. Rigtig glad! og takker Gud—vi føler at vi er der, hvor Gud vil ha os og hvor vi tror han kan bruge os til velsignelse for nogen bortkommen—ja ogsaa blandt de kristne. Men skal det ske, da

maa Gud først velsigne os. Det maa I be om—ja be for eders udsendinger. Vi trænger eders bønner, venner! Vi arbejder under mange vanskeligheder herude, farer, store farer, baade aandelige og legemlige. Det er et vældigt foretagende at grundlægge Guds menighed blandt det kinesiske folk, og vanskelighederne er ikke mindre nu, da det er særdeles stor fremgang. Jeg mener at trængsler er store velsignelser for kirken. Velgang i det ydre, hvis ikke det indre livs fremvækst svarer til, vil være til skade for kirken.

Vi takker Gud for den fremvækst Guds menighed har gjort i det sidste og her om mere af det slags—især aandelig kraft. Na, vi ønsker at se Guds rige blomstre i det skjulte liv og i ydre virksomhed—Iad os nu be om det først!

Vi har haft en god reise over havet—lige til sidste dag paa det gule hav. Men da røg storm løs og det blev tungt for mange, rigtig svært med søsyge.

Lørdag aften saa vi Kinas kyst, og i dette tilfredsstillende syn sejlede vi op mod Wojung, men mørket faldt paa og stormen brød vældigt, saa det var farligt at gaa over sandbankerne i Yangtseslodens munding, derfor satte kaptainen ud i det aabne hav igen, 40—60 mil, og saa drev vi i stormen til dagslys Søndag. Nei, man er ikke ved maalet, om man ser det. Men Søndag, naar lyset faldede straalene over vor vei, da gik det at komme ind i havnen—og da blev det hviledag Søndag og landstigning.

Det skal vel bli gjuldt engang at saa stige iland efter denne besværlige og stormfulde reise. Foreløbig takker vi Gud fordi hans naade er os nok og hans kraft fuldkommes i vor skrøbelighed, og fortsætter i tro og haab og kjærlighed, saa blir indgangen til det "salige land" sød og salig, naar tiden kommer.

Vi har et godt reisefølge.

Venligst, —C. W. Landahl.

Brev fra Kina.

(Af missionær Olaf Vie.)

(Ar. Folkeblad.)

Reise—Nygter—Røvere.

Varm luft staar omkring stationen og dirrer, mæt af støv og ond lugt. Termometret holder sig omkring 40 grd. c. Sæle dagen staar solen og stiger næsten ret ned.

Vi begynder at forberede os til at reise tilfjelds. Det er ikke saa lang reise, men veiene er daarlige; kineserne de passer sig godt for at gjøre formeget, sommesteder ligner veiene ganske en stenrøis og af de hundreder som stadig trafikerer her, findes ikke en som vil løfte haanden for at rydde væk sten eller jæbne et hul siensynlig fordi det ogsaa vil komme andre til nytte.

Men et par dage før vor afreise hører vi om, at der skulde ligge en tre hundrede mand røvere nogen mil nord for byen.

Alle porter lukkes og fyldes op med jord. Med korte mellemrum hører vi ganggangen gaar og det bethr at hver mand skal ind af gaden som ikke har noget der at gjøre. Svært hus blir undersøgt og folketælling holdes. Blir en paatruffet som ikke kan gjøre godt rede for sig saa blir han flustjens puttet i arresteren.

Det man mest af alt frygter her under et angreb af røvere er at disse muligens vil ha nogen allierte indenfor murene—og i fleste tilfælde er det nok ogsaa saa.

Disse kan ogsaa bli farligt, thi de kan aabne portene for horderne udenfor og kommer røverne ind saa gaar det vildt: mænds liv, kvinders ære og barns hønner har alt lige liden værdi for disse menneskers dyriske lyst.

Man kan vente sig det værste af en almindelig hedning, hvad kan man saa ikke frygte, naar han ovenikjøbet er røver?

De frygter ingenting og negter sig intet.

Folk i byen ved det og de er reddede. Gaderne er tomme, al færdsel stanset, forretningerne er lukket, kvinder og barn krøbet i hus, mænd i uniform

Og imens gaar rygterne. Man ved ingenting. Det eneste man har at stole paa er den mundtlige overlevering. I næste nu kan vi vente at høre fuglerne pibe over byen; men vi kunde ogsaa faa høre at røverne er mindst 5 mil fra byen.

Vi vil forsøge at komme afsted. Magistraten har rigtignok beslaglagt alle kjoresjeler inde i byen og han vil ogsaa raade os til ikke at ta ud. Baade fordi, at han nok kan gøres endel ansvarlig for os og kanske mest fordi, at hele byen føler sig tryggere om vi er der.

Udenfor byen er nogen mand som er villig til at kjøre os og vi bestemme os til at rejse; men som vi netop har gjort os istand til at dra afsted, træffer der op tunge skyer og det ser helst ud til regn og det vil vanskeliggjøre vor rejse. Vi kom ogsaa til at tænke at kanske Gud paa denne maade vilde bevare os fra at rejse og ogsaa fra derved at udsætte os for farer.

En foreslog at vi skulde gaa ind og bede Gud om, at han maatte la det klare op, hvis vi skulde ta ud, og hvis det blev regn, saa skulde vi bli hjemme. Det vilde jo være let for Gud at vise sin vilje med os og let for os at finde den paa denne maade.

Mens vi bad, saa klarnet det af, et friskt vindpust sejlet de tunge skyer væk.

Vi var da aldeles sikre paa at nu var det Guds vilje at vi skulde rejse—naar Gud er med os hvem kan da være mod os!

Vi er tre stykker i hver muldyrskjærre—en tøhjulet vogn af stibt tungt træværk uden nogen fjerer. Vi maa sidde paa bunden og da den er for smal til to side om side, saa maa en sidde inderst, en mellem og en frem-paa.

Paa daarlige veie stumper det forfærdelig. Men heldigvis saa maa vi ha lidt senglær med for natternes skyld og de tar vi og lægger i bunden af vognen.

Som regel paa flige rejser saa tar vi tidlig ud for varmets skyld—og hviler lidt mere midt paa dagen. Ved 4—5 tiden er vi paa farten og holder paa til 11-tiden middag. Det kan være saa varmt at det er næ-

sten uudholdelig, værst er det med tørsten og daarlig vand. Vi kjøber eller faar kogt vand—andet er det ikke tale om at drikke—men det er altid heldigst at se at det blir kogt, og det blir da naturligvis varmt fyldt paa flasker og det blir oftest ondt smagende. Men hovedsagen er at faa ind lidt væske og med smagen er det ikke nøie.

Naar vi om kvelden kommer frem tar vi bore klær ud af vognen og reder op vor seng paa et par bænker eller lignende for natten. Vi tar frem vor nistebunke, kjøber kanske lidt ogsaa—risfluppe, egg osv., og efter maden gaar vi til ro.

Noget af det som en føler værst her i Sina er urensligheden. Alt er stidnet og der blir ikke gjort det mindste for at faa det bedre. Dykke lag med støv er der alle steder, kopper og kar kan være ganske belagt og paa aabne gader er der rum for alt.—Folket er naturligvis ikke bedre end deres omgivelser. Det er ikke saa greit. De lever i jordhuser med jordgulber og de maa bygge fine huser ilig, at de stænger ude lys og sol.

Vi kan klare at kjøre 5—6 mil om dagen under gode betingelser. Det afhænger ikke saa lidt af kjører og muldyrene. Kjørerene er ofte nogen stærke, som gjør reisen ubehagelig. Hvis du gir dem en reprimande saa svarer de med forbandelser og da er intet helligt, der bruges de styggeste ting i de krasseste ord. Og det er nok ofte for missionærer det værste med hele reisen.

Ellers hænder det ikke saa sjelden, at de mønstrer op med dyr, der har brøtjaar store som en kassefaal og er saa magre at du næsten kan tælle hvert ben i dem.

Men de er nogen barbarer til at behandle sine dyr. Da vi tog ud paa denne rejse, saa havde det ene dyr noget ondt i øiet og lidt før vi skulde rejse blir "dyrlægen" budsendt.

Det var sælt at se paa hvorledes de behandlet det stakkels dyr. Dyrlægen havde med nogen jerntrøger—rustne og stidne—og efter at ha bundet dyret forsvarlig begynder han med krogene at grave frem øjeblikket ved siden af øiet og efter som han fik noget frem saa tog han og satte en stor jernspiger

tvers igjennem for at holde det ude og grabet saa videre. Jeg klarte ikke længe at se paa dette djævelspil; men kinejerne!—de ikke bare taaler, men ynder sligt, desværre. Avinder og barn simpelthen fryder sig ved grusomhed. Det stakkels dyr klarte ikke at spise paa længe men i fem dage maatte det gaa for fjærreren i brændende sol, under eder og pisseflag.

(Fortsettelse.)

Gunder S. Grefeth.

Gunder S. Grefeth var født i Stordalen, Norge, den 22de Mai 1860 af forældrene Sever Ulstad og Reborg Grefeth. Han kom

Gunder S. Grefeth.

med sine forældre til Amerika i 1865. De bosatte sig i Town of Roscoe, Goodhue county, Minnesota. Faderen døde i 1896 og moderen i 1899.

Gunder gik en del paa public skolen ved sit hjem og senere en tid frekventerede han Red Wing Seminar. Hans forretning siden har hovedsagelig været farming og lidt "real estate" handel. I Februar 1884 indgik han i ægteskab med Annie D. Tiller, en datter af Mr. og Mrs. Ole Tiller ved Gader, Minn. Ægteskabet blev velsignet med 12 børn, af

hvilke fire er afgaaet ved døden, mens de var smaa. De gjenlevende er: Rose, Gerhard, Melvin, Emelius, Silma, Orlando, Seraph og Selma (un Mrs. Martin Saurgen).

For ca. 8 a 9 aar siden havde familien den tunge sorg, at Mrs. Grefeth, en meget elskelig, ægtefælle og moder, ved døden blev taget fra dem. Broder Grefeth har siden som en kristelig fader stræbet med sin barneflokk alene. Saaardt har det været for ham paa mange maader; thi en ret husfader vil altid føle tyngden af pligter og ansvar, men meget mere saa, naar han blir alene om det. Dernæst har vist ogsaa børnene følt savnet af moderen meget tungt og kanske mest saa den ældste datter som altsaa fra en meget ung alder maatte tage moders plads og styre huset med alt som dermed staar i forbindelse. Men de har vist ofte faat erfare at "som dine dage er skal din styrke ogsaa være."

Af Grefeths søskende er en broder og en søster døde før og to brødre, Ole og Rolluf, bor i Banamingo, og en søster, Mrs. Elizabeth Moe, bor i Silverton, Oregon, og Miss Ellen har for det meste boet sammen med Gunders familie.

Gunder Grefeth var en alvorlig kristen, en total afholdsmand eller prohibitionist, og benyttedes derfor meget i menigheden, hvor han var sekretær og diakon, og ellers haade i opbyggelsesarbejde og afholdsarbejde. Han valgtes ogsaa til forskjellige stillinger i det borgerlige paa sin hjemtrakt.

Grefeth havde almindelig god hilsen, men iblandt kunde han faa nok saa alvorlige paa-mindelser om at "min hytte er ler." De par sidste uger havde han været nok saa daarlig af og til, dog ikke værre end han var med sin svigerføn i auto lige til Faribault (25 a 30 mil) for at søge læge—det var Mandag den 9de Oktober—men da de ikke fik udrettet sit erinde den dag reiste de hjem med den bestemmelse at de skulde afsted igjen den næste morgen. Da de skulde begive sig til hvile den aften havde han hrtet at han følte lidt bedre og troede han vilde faa en rolig søvn den nat. Tirsdag morgen skulde de jo

reise til lægen igjen, og da han ikke kom op
saa tidlig som tænkt, saa hans datter ind i
rummet og sagde: "Du har vist sovet godt
inat, papa"—intet svar. Hun træder nær-
mere og—ja, enhver faar prøve at tænke sig
til hvad som paafulgte—Han havde faat en
"rolig søvn", hvorfra han ikke vaagnet mere!
Og de to mindste smaagutter laa med ham i
sengen.

Lørdag den 14de Oktober var der begra-
velse. Det var en vakker dag hvad veir og
føre angaar og samlingen til begravelsen var
med en af de største man har set paa de trefter.

I sørgehuset blev jnnget et par vers,
hvorefter hr. D. S. Dace fra St. Paul læste
et skriftaffnit og ledet i bøn, derpaa sang hr.
M. Galvorson en sang, nogle afsjedsord tal-
tes, og ligefølget begav sig paa vei til kirken.
Her sang man først: "Salig er de døde hine",
og dette blads redaktør læste de skriftsteder
som han læste og talte over ved Mrs. Gre-
seths baare for a 9 aar siden: Se, saligt er
det menneske Gud rejser, og den almægtiges
trøstelse agte du ikke ringe! Thi han saarer,
og han forbinder; han slaar, og hans hænder
læger. I sels trengsler skal han redde dig,
og i den lybende skal intet ondt røre dig.
Joh 5: 17—19. Teksten for prædikenen nu
var: Salig er den mand, som taalmodig lider
fristelse; thi naar han er bleven prøvet, skal
han faa livsens krone, som Herren har lovet
dem, der elsker ham. Jakob 1: 12. Efter at-
ter en sang af M. Galvorson talte pastor
Oferlund paa engelsk over: Vær tro indtil
døden, saa vil jeg give dig livsens krone!
Mat. 2: 10.

Pastor S. S. Trøiland (d. f. L.) holdt
derpaa en kort tale. Prof. Edw. Ringstad
talte og bragte hilsen fra Red Wing Seminar
med sympati for de efterladte. Hr. Dace
talte paa østre Minnesota indremissions veg-
ne, af hvilken Grefeth var formand. Denne
forening havde et tre dages møde i Kenyon
den tid foreningens formand blev begravet.
Selvfølgelig spøjst de mødet den dag og
mange kom og var med i begravelsen.

Daaf Mona, en af Størdals menigheds
ældste, talte tilslut nogle aldors- og afsjeds-

ord paa menighedens vegne. Han mindet
ogsaa den store forsamling om at døden kom-
mer, ja den kommer, river os herfra, og saa
dette spørgsmål: Men hvor tænker du at
lande, broder, søster, da?

Ved graven forrettede pastor Oferlund,
som nu er menighedens prest. Han vil og-
saa komme til at savne den afdøde, som har
været en god "medhjælper." Men—Gud
være med dit støv, velsignet være dit minde!

Rad os värne om söndagsfreden.

Er det ikke merkelig med os mennesker,
hvor let vi har for at misbruge! Dermed kan
jaa mange ting, som burde være os til hjælp
og velsignelse, blive os til ulukke, for ikke at
sige noget værre. Jeg tænker paa automobi-
len—dette prægtige kjøreredskab, som har
været til jaa megen nytte ogsaa for kirken.
Tænk bare paa, hvor den allerede har været
god for presterne særlig paa landet, hvor
disse ofte har lange frækninger at tilbage-
lægge for at komme til sine kirker; hvor har
ikke automobilen sparet paa deres tid og de-
res kræfter! Og resultatet har været flere
gudstjenester, hyppigere hus- og husebesøg,
og længere studietid.

Men det er jo ikke bare presterne, som
har nytte af den, men ogsaa menighedsfolk.
Hvor godt for farmeren, naar han efter sit
slid og slæb, som kanske er værst paa den he-
deste tid af aaret, om kvelden kan tage sig en
tur i automobilen sammen med familien og
kan kjøle sig af, førend han gaar til ro; eller
for forretningsmanden, der har været inde-
stængt paa et kontor eller i en butik dagen
lang naar han paa en hurtig og bekvem maa-
de kan faa komme ud paa landet og nyde lidt
af sommerens herlighed, selv om dette blot
bliver nogle faa østentimer. Og tænk paa,
hvor godt det er for folk som har lang vei
til kirke, at kunne komme did inden en halv
time, mens man i gamle dage maatte bruge
flere timer. Eller vi tænker paa vore kirke-
fester rundt om i menighederne, til hvilke vi
ved automobilens hjælp kan samle tujener.
Ja vist kan automobilen være til nytte og

velsignelse. Den kan blive en god kirkes tjener. Men derfor er det saa meget sørgeligere, at den ofte istedenfor at føre til kirken, paa grund af tankeløshed og letfindighed bruges til at kjøre bort fra den. Og det er dette jeg betragter som en stor fare for vort kirkefolk, og vilde derfor saa gjerne raabe et varsko.

Er kirkesøgningen bleven bedre eller er den gaat tilbage, siden automobilen blev almindelig iblandt os? Det tør vel være forskjellig for de forskjellige steder; men er ikke den almindelige erfaring iblandt præsterne den, at kirkesøgningen, særlig om sommeren og saalænge veiene er gode, er mindre nu end før, at du maa savne mange, som tidligere altid var at se paa sin plads i kirken, naar gudstjenesten begyndte? Og dog burde godt veir og gode veie snarere befordre kirkesøgningen end hemme den.

For byernes vedkommende er det sliq nu, at firekrne ofte staar næsten tomme seks til syv maaneder af aaret, idet Søndagen bruges til at farre omkring i alle retninger. Undertiden hænder det jo at præsten paa landet faar anledning til at prædike for folk som aldrig har været med at kalde ham, og for hvem han derfor ikke har noget egentlig prestelig ansvar, mens mange af dem for hvem han har ansvar er borte. De kan befinde sig mange mil borte. De passerte kanske kirken, mens dens klokker kaldende og lofende tonet ud over menigheden. Og den prædiken som er beregnet paa menigheden, og som kanske tager sigte paa bestemte forhold i den, blir holdt delvis for fremmede og delvis for en hel del tomme bænke.

Forfatteren af disse linjer kom for en del aar siden til nogen folk, som boet ganske langt borte fra kirken. Han bad dem om ikke at lade sig fræmmie af den lange vei, men at komme ofte til gudstjenesterne. So da, naar de bare fik en automobil, saa skulde de komme. Ca. 4 maaneder efter kjøbte de en automobil for, som de sagde, at kunne komme ofte til kirken. Men der har de i disse to sidste aar været en eller to gange.

Men spørgsmaalet bliver: Vil dette gaa

i længden? Staar vi ikke her overfor en fare som truer med at ødelægge vort kirkelige liv og undergrave vor kristendom? Trænger vi ikke saa vel høitidsfunderne i Herrens hus om Søndagen—disse stille stunder, da vi faar lægge fra os alt andet som gennem ugens løb optager vore tanker, og da vi faar samle vort sind om det ene fornødne? Kan forjømmelsen af gudstjenesten andet end føre til slappelse og gjøre os udhygtige til at udføre hans gjerning—han som har kaldt os til at være hans vidner udover verden? Er det ikke fra gudstjenesten vi skal faa kraft til at være verdens lys? jordens salt?

Sommetider hænder det jo ogsaa, at folk staar færdig at drage til kirke, og inden man ved af det, staar gjerne en eller flere automobiler for døren fuldpakket af gæster. Var der nu da det kristelige mod hos vort menighedsfolk, at de enten anmodet sine gæster om at gaa med til kirke, eller ogsaa bad dem om at undhylde sig, indtil de kom tilgagge, saa kunde der jo alligevel komme noget godt ud af det. For i første tilfælde vilde de jo derved faa disse folk ind under Guds ords paavirkning, eller ogsaa vilde de have afslagt en kraslig bejendelse for sin tro. Men hvor ofte sker dette? Wi stnok kun i de færreste tilfælde. Det vilde for mange endog synes som en stor uhøflighed at lade gæstene forstaa at de kom ubeleilig.

Nei, ofte tages den slags besøg som god og hldig undskyldning for at blive borte fra gudstjenesten den dag. Men synder ikke den slags folk ikke bare imod det tredie bud, men ogsaa imod det første, naar de tager større hensyn til sine gæster end til ham som gjerne vil møde enhver af os gennem sit ord og i sine hellige sakramenter—han som har lovet, at hvor to eller tre er forsamlet i hans navn, der vil han være midt iblandt dem?

Men det er ikke bare kirken og gudstjenesten, som lider med automobiltrafikken, men ogsaa vore hjem. For enhver som er gaat ud fra et kristent hjem, vil andagtsstunderne, kanske ikke mindst om Søndagen, og det stille, fredfulde liv som førtes i vore

gamle hjem, høre til de rigeste og mest betydningsfulde minder.

Men disse minder blir for mange af den opbyggende slegt færre og færre. Fra der kom automobil paa gaarden, blev der mindre tid til opbyggelige stunder. Det gjælder om at blive færdig med husstellet eller andet arbejde som maa udføres paa Søndag; for enten skal man selv ud paa farten, eller ogsaa venter man gæster. Salmesangen er forstummet, gudsordet er lagt paa hylden, og Søndagen, som er givet os til hvile baade for sjæl og legeme, bliver ofte den travleste dag i ugen, især for husmor, som skal stasse mad til alle de fremmede.

Og dermed gaar man glip af noget af det mest dyrebare man kan opleve i sit hjem. For intet binder hjerterne saaledes sammen og er til saadan velsignelse for familielivet som husandagten. Den uddyber kjærligheden og stænger ude det som vil undergrave den hjemlige lykke. Den samler findet og løfter store og smaa op imod det fredens hjem hvor vi haaber engang alle at mødes da, naar dette jordiske hjem er opløst. Derfor, hvad er der ikke forjæmt, og hvad er der ikke tabt for hvert et familiemedlem, om gudstjenesten i vore hjem maa give plads for selskabelige sammenkomster!

Er der ikke fare for, at vi holder paa at ofre vort folks dyreste eie for denne moderne indretning, som vi kalder automobil?

—J. E.—Ev. Luth. Kirke

Fra den teologiske forening.

Foreningen havde møde den 10de Oktober. Mødet aabnedes med sang, og B. Nordfletten ledet i bøn. Det opstillede emne for dette møde var: Hvad forhold skal pastoren ta ligeoverfor virksomheden af reisende prædikanter, der lærer og praktiserer anderledes end vi? J. B. Roffesmoen indledet.

Taleren forsøgte at fremlægge sine tanker under tre hovedinddelinger: 1) Det forhold som amerikaner borgerkab kræver. 2) Man

bør være tro imod den kirke i hvilken man arbejder. 3) Den kristnes forhold—et forhold præget af fordragelighed.

L. Hanson fremholdt følgerne af hvorledes pastoren stiller sig ligeoverfor nævnte virksomheder. E. E. Espelien talte ogsaa. Det var pastorens pligt, sa han, at søge at holde saadanne prædikanter borte. Men er der nogen som virker paa en maade ikke anerkendt af vor kirke i vort virkefelt, da bør vi modarbejde en saadan. Man bør ikke kritisere, men baade i det private og i offentlige taler forklare sandheden saasom vi ser den. Taleren dvælte ogsaa ved det vigtige i forkyndelsen af læren. N. Rungtvedt talte om de vanskelige problemer som saa ofte møder pastoren just paa dette omraade. Han gav ogsaa eksempler paa hvorledes flere havde ordnet med vanskelige situationer til stor velsignelse. S. J. Johnson bemærket at mere forkyndelse af læren vilde være et gode ved at modarbejde saadanne, prædikanter indflydelse.

En sang og fælles læsning af Herrens bøn afsluttet mødet.

Man samledes igjen til møde den 17de Oktober. J. Borgen ledet i bøn.

Førend samtalen begyndtes gjorde man sig færdig med forhandlingerne som forelaa. B. Nordfletten resignerte fra stillingen som bestyrer for "West End Sunday School." I hans sted valgtes S. Godne.

Emnet for aftenen var: "Præsten i sit studerbærelse." Indlederen, D. Fosso, dvælte ved to tanker. Han sa, at i pastorens arbejde paa sit studerbærelse bør bibellæsning absolut være først af alt. Pastoren bør studere sin bibel først til egen opbyggelse—under bøn til Gud—og dernæst til andres opbyggelse og belærelse. Han fremholdt ogsaa nødvendigheden af at der findes i pastorens studerbærelse god literatur og dertil tidsfrister og abiser.

B. Nordfletten talte om vigtigheden af at ha saadan læsning som vil hjælpe til at man lever i og forstaar sin samtid. C. R. Malmin la vegt paa at pastoren bør ha specielle

timer i sit studerbærelse, og at hans folk
hør vide at disse timer er timer til studium.

Man bad Herrens bøn og mødet hævedes.

—H. S. Røhl.

Ebenezer.

Ebenezer er som bekendt tiltænkt at blive et hjem for norske hjælpeløse gamle, for saadanne som er blottet for alt, fordi de staar ene og forladt uden baade slegt og venner som kan yde dem en haandsrækning, saadanne som i ordets fuldeste betydning trænger barmhjertige menneskers hjælp. Da anstalten til begyndelse bliver liden og den skrigende nød saa stor, saa maa anstalten indskrænke sig til kun at yde hjælp til de nødlidende.

Saadanne finder man paa mange steder af landet, men helst i de store og tæt befolkede byer, og om nogen ønsker at komme til kundskab om hvorvidt et saadant hjem trænges, saa kan man kun besøge storbyens fattighospital, og man skal ganske snart saa se at trangene er overmaade store for et saadant hjem. Stakkels saadanne gamle som er kastet ved veien og kun maa vente paa døden som den der kan løse og fri fra verdens nød og uhyggelige kulde og ensomhed.

En dag som undertegnede besøgte city hospitalet, saa blev det af superintendenten af fattigafdelingen sagt at naar fattige katolikere blev indlagt paa hospitalet, saa forvoldte udskrivningen af saadanne ikke saa store vanskeligheder og besvær, efterdi katolikkerne har indrettet sig saadan at de kan tage vare paa sine fattige ved katolske gamlehjem, men at de havde haft store vanskeligheder og hovedbrud, naar skandinaviske gamle blev indlagt som syge i hospitalet. Jeg søgte skamsuld og kendskab med mig selv, det er sandelig et skræffelig kludsmaal som vi skandinaver faar. Er slikt nødvendigt? Er vi skandinaver saa fattige at vi intet kan gøre for disse stakkars menneer? Jo, vi kan, og det maa fle. En begyndelse er gjort og vi maa fortsætte.

Naar skandinaver udskrives fra hospitalet, saa maa de sendes til statens fattighjem. For nu ikke mere end to uger siden blev det oplyst ved et blad, og det kom som kritik, at naar denne anstalts fattige igjennem vinteren døde, saa blev ligene lagt i et koldt rum og saaledes opbevaret indtil vaaren, og at da mange af dem blev begravet i samme grav og at endog saamange som 15 er blevet begravet i samme grav. Det gaar over os som noget gyseligt koldt naar vi hører om saadant.

Karoline Unhjem har lovet at være mor i Ebenezer. Hun er en kvinde med større hjerte for sagen end os alle andre i bestyrelsen tilfammenlagt, og vi glæder os hjertelig over at hun finder sig kaldet til den gerning. Hvem er saa Karoline Unhjem? Hun er en kvinde som i over syv aar har arbejdet paa missionsmarken i Madagaskar og har saaledes gaaet i den skole at se nøden paa nært hold. Hun er derfor en kvinde med forstaaelse af sin opgave, og derover glæder vi os. Hvor vi nu ogsaa skulde glæde os over at se en og anden som har verdens gods kunne saa føle og varmt føle, at det var værdt at sende os nogle tusind dollars til dette hjem. Vi heder om store summer ved siden af de smaa. Derved kan vi udvide vor virksomhed til det mest mulige.

Ebenezer er som før nævnt en forenings-blomst, efterdi alle lutheriske samfund er repræsenteret. Lad nu derfor ogsaa vor norshedom saa et stort rum. Sukt det er haardt at begynde uden en nok saa stor sum, thi familien som skal underholdes bliver ganske snart stor. Sengglæder og hvad som i hjemmet kan bruges vil ogsaa blive indtaget med hjertelig tak.

Som midlertidig kasserer indsætter jeg idag i Mercantile State bank \$81.00. Ved siden af hvad som før er blevet indbetalt ved subscriptioner og alt tilfammenlagt har vi nu omkring \$1,000. Det er vistnok kun som fem brød og to smaa fiske, men ogsaa det skal tjene til stort gode for dem som kun er vant med smuler fra verdens bordet.

Du som læser dette, vær med og hjælp

os. Men isaafald send det straks før vinteren kommer. Ingen skal nogensinde angre paa at have hjulpet de nødlidende gamle.

Ederes for sagens fremme,

Carl Raugland,

520 2nd Ave., S., Minneapolis, Minn.

1 Mosebog 22, 24.

Og han sagde: Er du min søn Esau? og han sagde, jeg er.

Der er mangen en som er lig Jakob, faar tro at de er Guds børn og faar erfare Guds velsignelse aandelig og timelig og deres lyst er at være tilsammen med dem som gaar til Guds hus, og enda kan der ligge noget paa samvittigheden som hindrer freden. Vi har set ved bættelser af dem som har bekendt Guds navn i bættelsesforsamlingen om en stund bliver sløve og tilbageholdne. Gud vil ikke tage bættelsesglæden fra nogen, men der ligger noget paa samvittigheden, som de ikke vil frem med. Jeg vil sige til dig som er i denne stilling: idag er det den bedste tid for dig at rense din samvittighed. Som I vil at menneskene skal gjøre imod eder, saa gjører I mod dem. Det kan hændes du som har bekendt Guds navn møder en som du har gjort ilde imod, er du villig at erkjende, eller slyr du for en saadan, ligesom Jakob, da han løi til sin fader i forening med sin moders lyst for at tilvende sig sin broders velsignelse af sin fader. Gud velsignede Jakob paa hans vandring, men denne synd forfulgte ham gennem hans kummerfulde vandring. Han siger selv til Saraa: Saa og onde har mine udlandigheds aarsdage været. Det havde ikke været den rette fred for Jakob, saalænge han havde været i landflygtighed for sin broders trufsel. Koste hvad det koste vil, Jakob maatte finde sin broder. Vi finder Jakob ved bækken Sabot paa veien mod sin bror, han kjæmper med Gud i sin bøn den nat til morgenrøden oprandt, og Gud siger til ham: dit navn skal herefter ikke være Jakob men Israæl; thi du har kjæmpet med Gud og med mennesker, og du har faat over-

haand. Og solen oprandt for ham og Guds fred og velsignelse fulgte hans udsendinger og ham selv paa veien imod sin broder. Det ser ud som ved Jakobs hdmghed og Guds førelse at Esau er den som først falder sin bror om halsen og kysjer ham og de begge græder af glæde og alt ondt er glemt. Hvor meget har vi ikke at lære af Jakobs hdmghed. Det var ikke nok med at Jakob selv blev velsignet og hans samvittigheds byrde blev taget fra ham, men Esaus hevn mod sin bror blev ogsaa taget fra ham. Der er brødre i Herren som bærer paa fordomme imod hverandre saa de næsten ikke kan tale til hverandre, men ingen har noget at erkjende og bede om forladelse for. Jakob har paa erkjendelse, Esau paa hevn. Ved Jakobs hdmghed blir alt godt. Der er ikke saa som i sit stube find bærer paa lignende byrder; gamle Adam sagde: Kvinden som du gav mig gav mig af træet og jeg aad, og kvinden sagde: slangen bedrog mig. De som ikke vil erkjende sin synd, dem er de beholdne, og det kan blive dette som gjør skilsmisse mellem dig og det himmelske paradis. Vi beder saa ofte denne bøn: Komme dit rige, som er fred og glæde i den Helligaand, og kanske vi ofte forglemmer at bede Gud om hjælp til at udrense det onde i vort hjerte. I forhold til som du ved Guds hjælp vil rense dit hjerte fra ondt, vil freden komme derind.

— Ole Groff.

Bøn om ting man ikke ønsker.

Der er en god del bøunner i denne verden, som ikke er oprigtige. En stor mængde mennesker beder om ting, de slet ikke ønsker.

"Gvad?" siger du, "det lyder meget besynderlig, skulde folk bede om ting, de ikke ønsker!"

Saa, det gjør de. Der er for eksempel en hustru: hun beder om, at hendes mand maa blive omvendt; men hun ønsker det ikke.

Hun tror, at hun ønsker det, fordi hun tror, at hendes mands omvendelse vilde betyde en større forstaaelse imellem dem i Livets dybeste spørgsmaal og en glæde i det

egteskabelige samliv, som ikke kjendes, hvor den ene er troende kristen og den anden ikke.

Og det er sandt, det vilde der ogsaa blive.

Men der vilde ske mere.

Gendes mand har i de senere aar ikke taget det altfor strengt med mit og dit. Det er ting i hans forretning, som han ikke kunde gjøre, hvis han var troende kristen. Han maatte lade den slags ting være; men saa vilde deres indtægter gaa betydelig ned. Deres hele lebevis maatte forandres, de maatte flytte ud af den store leilighed ind i en liden, i en af de tarvelige gader. Sa, hvis hustruen gjorde sig klart alt, hvad hendes mands omvendelse vilde betyde, saa maatte hendes børn, naar den skulde være oprigtig, ofte lyde saaledes: "Gimnelse Fader, lad ikke min mand bli omvendt endnu."

Mange mennesker her stadig om en bæffelse i bort land; men de ønsker ikke en bæffelse.

Du siger: "Svørledes?"

Nei, de ønsker ingen. De tror at de ønsker det, fordi de mener, at en bæffelse betyder, at en stor mængde mennesker strømmer til kirken—hvilket naturligvis ogsaa sker. At kirkens indflydelse i samfundet vil vokse sterkt—hvad rimeligvis ogsaa vil ske. At kirkens indtægter sterkt forøges—hvad der efter al sandsynlighed ogsaa vil finde sted.

Derfor ønsker de en bæffelse. Men hvis de vidste, hvad en virkelig bæffelse betyder, hvorledes den vilde bringe sandheden saa klart og skarpt frem i forkyndelsen, at mange af kirkens nuværende støtter vilde trække sig tilbage, at hele det selskabelige liv maatte forandres, at der blev vendt op og ned paa alt, at din søn eller datter, med hvem du har saa høie, verdslige planer, efter al sandsynlighed vilde gaa ud som missionær—maaske til Kina, Afrika eller Indien for at dø der—hvis du vidste alt det, en virkelig bæffelse med den Selligaands pinteveir over et folk vilde sige, da maatte din søn ofte—om den skulde være oprigtig—lyde saaledes: "Gimnelse Fader, en bæffelse vilde pasje os meget daarlig nu, lad den vente lidt."

Men naar en flare mænd og kvinder af

Guds børn beder om en virkelig bæffelse til Guds ære ved den Selligaands kraft—føjte, hvad det koster vil—saa kommer bæffelsen—den er allerede begyndt!—For G. og U.

BOOK REVIEWS.

The Lord God of Elijah, by David Heagle, Ph. D., D. D. 12mo., 68 pp., neatly printed on special paper and bound in vellum. German Literary Board, Burlington, Iowa, publishers. Price 40 cents net.

In this little volume Dr. Heagle discusses one of the most vital theological questions of today, the question of God's transcendence. It is therefore a booklet which all pastors and teachers of religion, especially those who believe in and teach and preach the religion of the Bible, should be interested in. It is important in our time that we re-examine our fundamental doctrines, not with the idea of altering them, but for the purpose of becoming more fully established in them. Dr. Heagle's work is a valuable contribution to the re-examination of the Biblical doctrine of God. He inquires into the character of the God of Elijah and compares the God of Elijah to the God of the evolutionist, higher critic, and the teachers of the various modern isms. His examination leads him to the conclusion that the Bible is the Christian's "sheet-anchor" and the only source of "fully reliable and authoritative religious knowledge." He concludes his work by saying: "Whatever therefore may be the truth or untruth of evolution, or of other merely scientific theories, one thing we know, which is that the Bible as God's own Book of Truth, can with all safety be trusted. Let us therefore hold fast to this Book."

St. Paul, by Prof. R. C. H. Lenski. 12mo. 247 uu., handsomely bound in cloth. Lutheran Book Concern, Columbus, Ohio, publishers. Price \$1.25.

This is the first of a series of helpful studies of New Testament texts, characters, and topics planned by Prof. Lenski to appear in print. Others will follow from time to time. The present volume ought to meet such a cordial reception by Lutheran preachers and teachers that the author would feel himself amply rewarded for his efforts and be encouraged to carry out his plans with regard to the entire series. As the title indicates, the book is a study of St. Paul, but it is not a biography.

ical sketch of the great apostle. It is an exegetical and homiletical study of several New Testament texts dealing with the life, character and work of St. Paul. The object of the book is to assist the preacher in preparing sermons especially suited for the evening services. The several texts are first exegetically treated, then suggestive homiletical hints are offered, and finally a number of helpful outlines of various topics drawn from the texts of the life of Paul are presented. In this volume the following nine studies are found: "The Pharisee," "The Christian," "The Missionary," "The Preacher of Justification," "The Man of Love," "A Minister of Ministers," "The Apostle of Love," "In Chains," and "Facing the End." The preacher and teacher will find these studies instructive, suggestive, and inspiring.

The Essentials of Religious Education, by Rev. Charles William Heathecotte, M. A., S. T. D., professor of Religious Education, Temple University, Philadelphia. 12mo., 290 pp., printed on good paper and neatly bound in cloth. Sherman, French & Company, Boston, publishers. Price \$1.50 net.

While at Philadelphia last June, I had the pleasure of making the personal acquaintance of the author of this valuable book. Dr. Heathecotte informed me at that time that this book was in press and promised to send me a copy as soon as it was published. Being personally acquainted with the author and knowing before hand the general scope of the work, I had already formed some idea as to what the book would be like. Furthermore this work deals with a subject that I am personally particularly interested in and which I have given considerable study in connection with my teaching of catechetics at the Seminary. I have therefore examined this book with more than usual pleasure and interest, and am glad to have this opportunity of bringing it to the attention of my students, as well as pastors and Sunday and parochial school teachers in our Synod. The author is himself a Lutheran pastor who for many years has devoted himself to the study and teaching of the principles and methods of religious education. He speaks in this book as the ripe scholar and experienced teacher and in a language well suited for both the professional and lay-reader. The book is designed as a text-book for use in colleges, universities, and theological seminaries, but is equally valuable as a general handbook on religious education for parents

and Sunday school workers. The book treats of the object, history, principles, means, and methods of religious education. The chapters on child psychology are especially valuable because of the unusually clear, plain, and practical way in which this important subject is treated.

The Constructive Quarterly for September. This magazine is edited by Dr. Silas McBee and published by George H. Doran Company, New York. Subscription price, \$2.50 per year; single copies, 75 cents. The September number contains many very instructive and interesting articles, the most important ones being, "Incarnation," Dr. W. P. DuBose; "The Justice of God in History," by Dr. W. R. Inge; "Mystery and Might of the World," by Archbishop Evdokim of the Russian Church of America; "After the War, What?" by Dr. C. H. Robinson; "Religious Consciousness as a Psychological Fact," by Prof. H. L. Stewart; "The Place of Suffering in the Christian Life," by Adeline, Duchess of Bedford, and "The Lutheran Church in Holland," by Dr. J. W. Pont, professor of theology at Utrecht. Dr. Pont's article is especially interesting to Lutheran readers as it gives some startling information about the Lutheran Church in Holland.

All these books may be ordered through our own book store. Address orders to Hauge Synod Book Department, Red Wing, Minn.

—G. M. Bruce.

TO OUR COUNTRY GIRLS.

This is the season when many of our young women of the rural districts decide to come to the city to look for some kind of work. Many wish to take up housework, others office work, still others prefer clerking, and some intend to take up school duties. All such young women need assistance to find the right positions and a safe place to stop in the large cities.

The Lutheran Hospice, in Minneapolis, is a Christian Home for young women, and offers you just what you need — a safe, homelike place to stop, assistance to find work, recommendations to schools, and monthly entertainments in the Home.

No young woman should come to a large city unless she is protected by a safe place in which to stay and proper advice in looking for work. These are supplied in the Lutheran Hospice, 828 Sixth St. S., within walking distance of the business district.

It would be well for you to write to us before you come. We will meet strangers at the stations. You will find our terms very reasonable, and any respectable young woman is here welcome and will receive cordial treatment.

Girls may cut this out and keep it for future needs.

Fra Arbeidsmarken

Pastor og Mrs. Gaistvold sender den 26de September følgende hilsen: Efter en vellykket reise er vi nu ankomne til Shanghai. Vi landede her Søndag eftermiddag den 24de September 1916. Sæbet var venligt hele tiden undtagen den sidste nat paa det gule hav. Vi drager videre herfra paa Torsdag. Hilsen fra det fjerne østen.

Pastor S. J. Brekke som nylig har tilflyttet kaldet ved Mda, Minn., fik Fredag den 20de Oktober besøg af sine fire menigheder. De var ikke indbudt men kom ganske ubedt og uventet. De vilde høre den nye prestefamilie velkommen og saa bragte de med sig en "Jord" og en del penge til presten. Som almindelig ved slige sammenkomster var der sang, taler og bebertning.

Zionsforeningen for Israel havde sit aarsmøde i Hanley Falls, Minn., den 24de til 26de Oktober. Kort referat fra mødet vil sekretæren give. Smidlertid kan nævnes, at arbeidet har gaat sin jævne gang i aarets løb. Indtægterne har været gode og ser ud til at øges efterom denne mission blir mere og mere fremholdt for menighederne i vore samfund. Der er det sidste aar afbetalt nogle tusind paa gjelden paa missionshuset i Chicago, arbeiderne er betalt og enda er der nogle tusind i kassen at begynde et nyt aar med. Pastor Gjevre som har virket i Minneapolis og ved siden deraf reist en hel del som emisser for Zionsforeningen, har den sidste sommer været alvorlig syg, men er nu bedre, dog for svag til at reise, saa han det kommende aar kommer til at virke udelukkende i

Minneapolis. Foreningen vil altsaa fra nu af og indtil videre ikke have nogen anden emisser i marken end pastor P. S. Steneston, som det sidste aar har reist og virket for jødemissionen. Han er da ogsaa en tro og flittig arbeider.

Bekjendtgjørelse.

Paa indbydelse fra Pondera menighed, Pondera, Montana; pastor Ronsbergs kald, vil Rocky Mt. freds afholde et samtaleemøde der fra den 9de til 12te Nov. Samtaleemne: Luk. 1—10. Skjeds vil møde i Galata dagen før mødet.

—Th. Gimle.

—M. A. Gall.

♦♦♦♦

Følge indbydelse fra Green Lake menighed, pastor J. M. Johansons kald, holder Madison freds af Gauges Synode møde dets den 21de til 23de November. Samtaleemnet bliver Esajas 55: 6—7. Tilreisende tager af i Spicer og Kandiyohi dagen før mødet.

—L. J. Oppedahl.

—N. Gaugland.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening er indbudt til at holde møde i Esterville, Ia., pastor J. J. Afres kald, 14de til 16de Nov. Emne: Titus 2: 11—15. Brødre, kom og vær med, bliv velsignet og vær til velsignelse.

—C. J. Carlson.

—J. J. Sauan.

♦♦♦♦

Chicago freds af Gauges Synode afholder sit aarsmøde i Ebenezer menigheds kirke, past. D. J. Mundahls kald, 14de til 16de November. Samtaleemnet: "Tidens tegn," eller "Forstaar vi den tid vi lever i?" Matt. 24: 32—35, indledet af past. Mortvedt. Aftningsprædiken, past. G. A. Hanson. Indremissionsforedrag, past. A. Harrisville. Kirken er beliggende paa sydsiden, Aberdeen- og 71de streets. Besøgende bedes melde sit komme til past. D. J. Mundahl, 1416 W. 72nd St., Chicago. —J. M. Walstead, form.

Ruso menighed, Ruso, N. D., pastor A. S. Meloms kald, indbyder Turtle Mountain freds til at afholde et samtaleemøde hersteds fra 22de til 24de November. Samtaleemne: Rom. 8: 1—11. Man tager Soo N. R. til Ruso, kirken ligger i byen. Prestier og lægfolk er hjertelig velkomne. Gud velsigne mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sek.

♦♦♦

Om Gud vil, holdes Mayville freds aarsmøde i Troens menighed, Horace, N. Dak., pastor J. S. Johansons kald, den 9de til 12te November 1916. Tema: Den 1ste Davids salme. Kom mange og kom i bøn.

Om Gud vil, holder Mayville freds møde i Ny Stavanger menighed, Buxton, N. D., den 21de til 23de Nov. 1916. Tema: Mat. 2: 18—29. Kom mange og kom i bøn.

—S. Moe.

—D. J. Resheim.

♦♦♦

urtle Mountain freds af Gauges Synode holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Norwich menighed, Norwich, N. Dak., pastor Theo. J. Lunds kald, den 14de til 16de November. Samtaleemnet er Math. 22: 1—14.

—Theo. J. Lund, form.

—D. S. Elstad, sek.

♦♦♦

Om Gud vil, holder nordre Minnesota freds møder som følger: Greenbush, past. B. Olens kald, Nov. 15—17. Samtaleemne: Luk. 10: 25—37. Viking, past. Skogerboes kald, Nov. 18de og 19de. Bethlehem, past. Skogerboes kald, Nov. 20de og 21de. Broderheim, past. O. M. Hansons kald, Okt. 24—26. Gud velsigne møderne!

—G. C. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦

Om Gud vil, holder Nordre Minnesota freds sit aarsmøde i Lille Bethania menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 8de, 9de og 10de Nov. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag. Samtaleemne: Ef. 5: 1—7. Skyds vil møde i Ramondale om aftenen den 6te for dem,

som kommer fra syd, og om morgenen den 1ste dag af mødet for dem, som kommer fra nord.

—G. C. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦

Paa indbydelse fra vennerne i Lake Park, Minn., pastor N. Salvorsons kald, holder Ottertail, Becker og Clay counties missionsforeninger fælles samtaleemøde, begyndende Tirsdag formiddag den 21de til og med den 23de Nov., og fortsætter møde i Audubon, Minn., 24de, 25de og 26de. Samtaleemnet for de første tre dage er: Esaias 55: 1—7, og for de tre sidste dage: Luk. 13: 22—30. Kom da og ta del med os, baade læg og lærde. Paa foreningens vegne,

—Sivert Larson.

—Rils Anderson.

♦♦♦

Følge indbydelse afholder Central Minnesota hindremissionsforening samtaleemøder som følger: J. Trefoldigheds menighed, pastor Pedersens kald, Montevideo, 17de til 19de November. Samtaleemne: Luk. 13: 22—30. — J. Hawk Creek menighed, pastor Erikssons kald, 21de til 23de November. Samtaleemne: Luk. 13: 22—30. Gaar man til dette møde med Milwaukee banen, stiger man af i Sacred Heart, eller med G. R. til Granite Falls. Paa begge steder vil skyds møde den 20de.

—Frantz Weltzin.

—J. Strandnes.

♦♦♦

Aarsmødet for Alberta freds afholdes, om Gud vil, i Bethel menighed, Ryley, Alta, pastor C. Goverssens kald. Mødet begynder Fredag den 17de November kl. 10:30 form., og fortsætter til og med Lørdag den 19de. Samtaleemne: Joh. Ab. 3: 14—22. Pastor J. F. Adriansen indleder emnet. Pastor O. Ellingson holder aabningsprædiken. Skyds møder i Tofield dagen før mødet. De, som gaar paa C. N. R., ankommer til Ryley Fredag. Kom mange, og kom med bøn om et velsignet møde.

—M. J. Westphal.

S. S. Westby.

Til oplysning og vejledning for alle vedkommende.

Grundet paa en bestemmelse "adopted by the Minneapolis and St. Paul Clearing House Associations, effective September 1, 1916", vil jeg venligst anmode enhver, som sender penge til mig, at sende checks paa en af de følgende byer, nemlig: Minneapolis, St. Paul, South St. Paul, Chicago, New York, Philadelphia eller Boston. "Postal Money Order" kan ogsaa sendes. Dersom De sender Deres personlige check, da vær snil at skrive "with exchange." Naar denne regel befulgtes vil missionen spares for mange penge.

—N. D. Oppegaard.

Referatet er nu en hel siden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; deene opfordring sker haade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saasnart vi kan.

Bestil Referatet hos:

Hauges Synod Book Department.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. N. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. S. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesjorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutheristiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. Kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—Kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—Kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. Kap. 9, 35—Kap. 16, 5.

Rettelser.—I forrige no. af Budbæreren paa side 1043, 1ste spalte, 2den linje fra nederen, har der indsnegnet sig en feil linje, hvilket bedes venligst undskyldt. Sketningen i sin helhed lyder, rettet, saaledes: Bladene optager officielle meddelelser fra de myndigheder som har med foreningsøjens praktiske gennemførelse at gjøre og lægger viin paa alt det som angaar den praktiske gennemførelse af foreningsøjagen.

39te Hefte: Brevene og Johannes Nabenbaring. Jilip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Den norsk-lutheriske Kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. O. Wee, prof. Lars Vilhelmsen, pastor M. W. Nrentzen og pastor M. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tekststræke. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Prædikener over kirkeaarets evangelier, af pastor L. Harns. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefefter, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosafikker. Af pastor Helge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Alt er og usigelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. 3 skriftbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden \$1.00

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faa daane, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Simles bog: Guds veie med et gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festskriftet for Annamissionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Annamissionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, faa ifald De ønsker en, faa send for den nu. En præst har sendt for 54 af dem. Gust: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) Middelsalverens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Fire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet.—Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedsat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvorvel de har staaet paa lager i nogen tid.

N. Tønder Nissen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with

such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt Bound 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udstiftes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens indstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristensens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1912 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festskriftet indbundet.

Isaks Dyring, af prof. C. P. Caspari, (i omslag, 64 sider).....\$0.25

Abrahams Røddelse og Abraham og Mestfjeldet (i omslag, 102 sider).... 0.30

Bekslingerne i en synder's liv, af Karl Odebrecht (indbundet, 266 sider)..... 0.80

Det hellige land (fiske med typografisk fart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Nor og Gammen, kristelige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i hyppelig forfatning.

I Lollardernes Tid, en fortælling. Indbundet) 50 cents, nu 25 cents.

Hunger og Tørst, en fortælling fra engelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Birger Hall. Bent indbundet. Nedsat fra \$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af Sofie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Seks aar gammel rejste forfatterinden sammen med sine forældre fra Norge til Syd

Afrika, hvor faderen skulde være missionsassistent. Hun levede der i 40 aar og oplevede flere mærkelige tildragelser end 100 andre mennesker har oplevet i hele sin levetid.

Skildring fra Brærien—af Simon Johnson, forfatter af "Et Geni" og "Leona." Ca. 300 sider. Indbunden, \$1.00.

En Bog om Lægmandsvirksomheden—af en gammel, erfaren, opløst lægmand—Sens Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forsvar af Bibelen ved en mand som er baade videnskabsmand og kristen.—Af prof. J. Wetters. Indbunden 50c. I omslag, 35 cents.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. N. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Jødemisjonsbetragtning; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kina-missionen; 5. G. S. Grefeth; 6. Lad os bærne om søndagsfreden; 7. Fra den teologiske forening; 8. Ebenezer; 9. 1 Mos. 22: 24; 10. Væn om ting man ikke ønsker; 11. Book Review; 12. Arbeidsmarken; 13. Beskjendtgjævelser.

Tro Kun! Korte Evangelie-Prædikener for Ungdommen, af svenske geistlige ved C. D. Berg. Forord af past. C. F. Eckoff. Oversat fra svensk. Godt indbundet, 75 cents, nedsat til 60 cents.

Veiledning i Bibelsens Historie af J. Belsheim. 348 sider, pent indbundet. Den oprindelige pris er \$1.60, sælges nu for \$1.15.

Naar er vore Evangelier Skrevne? af C. Tischendorf, oversat af J. Belsheim, 70 cents, nedsat til 40 cents.

Forklaringer over Apostlernes Gjerninger, af dr. W. G. Besjer, 564 sider, godt indbundet, \$2.20, nedsat til \$1.60.

Fredens Vej, en Konfirmationsbog, Bønner og Betragtninger til Ledjagelse gennem Livet fra Konfirmationsdagen. Meget pent indbundet, 90 cents, nedsat til 65 cents.

Johannes Brenz, Et Livsbillede fra Reformationstiden. 44 sider, indbundet, 30 cents, nedsat til 15 cents.

Veiledning i Brugten af Katekismen, af dr. theol. N. Chr. Bang. 164 sider, indbundet, 60 cents, nedsat til 45 cents.

Om Rosebøgerne og nogle andre gammeltestamentlige Bøger; Et Indlæg imod den moderne Kritik, af J. Belsheim. 68 sider, indbundet, 30 cents, nedsat til 20 cents.

Ordres der indsendes for de bøger, der overføres til nedsat pris, fyldes kun naar kontant betaling medfølger ordren.

Dersom nogen har været paa udflugt efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til saadanne at de bør forskaffe sig fortællingen "The Suhoenberg-Cotta Family by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortræffelig fremstilling af den lutherske reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbundet.

Merf.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Land tilsalgs.

640 Acres Land for salg beliggende i Stark county, N. D., fire mil fra Gladstone og seks mil fra Dickenson. Dette land kan sælges paa gode vilkaar og lang henstand med rente seks per cent. Henvend Dem til C. N. Knudson, Pomona, California.

Adresseforandring.

Rev. A. D. Oppegaard,
2200 5th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af Landet. Skoleværelserne fiore og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Tællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 46.

Lørdag den 11te November 1916.

48de Aarg.

Jødemissionsbetragtning

over Herrens velsignelsesløfte til Abram.

(Af Prof. J. S. Blegen.)

(Slutning.)

Spørges der hvorledes vi skal være med at velsigne Israel, saa kan dertil svares, som vi saa ofte gjør, naar vi taler missionsens sag: Vi skal gjøre det derved at vi flittig virker for Israelmissionen ved at bede, arbejde og give. Disse tre ting kan ikke betones for stærkt.

Først og fremst maa vi bede om velsignelse over gjerningen. Al velsignelse og alt held i missionsgjerningen afhænger af Herren og hans hjælp, saa det er spørgsmaal om at saa ham til at velsigne og hjælpe. Og vil vi saa ham til det, saa maa vi bede ham om det. Og han har jo opmuntret os til at bede og lagt den forjættelse til, at han vil høre os. Men hvad skal vi i denne forbindelse bede om, nærmere bestemt? Det er fornemmelig to ting, nemlig først at Gud maa uddrive arbejdere ogsaa i denne sin høst, og dernæst at Gud maa oplade troens dør ogsaa for de bantro jøder. Med hensyn til det førstnævnte har jo Herren udtrykkelig formånet os til at bede derom. Og vel var det, om de kunde skrive sig uundstættelig ind i vore hjerter disse

ord i Math. 9: 36 flg.: "Men da han saa folket (og det er jo netop jødefolket her tales om) ynkedes han inderlig over dem; thi de var ilde medfarne og forkomne, som saar der ikke har hørt. Da sagde han til sine discipule: Høsten er stor, men arbejderne faa; bed derfor høstens Herre, at han vil drive arbejdere ud til sin høst!" Men beder vi om arbejdere og Gud hører vor bøn og uddriver arbejdere, saa maa vi tage imod disse arbejdere som en gave fra Gud og sende dem ud som Herren uddriver, og saa hjælpe disse arbejdere i deres vanskelige gjerning, først og fremst derved at vi beder Gud om at han maa oplade troens dør blandt det arme bantro folk, saa evangeliet maa finde indgang til deres ombendelse og frelse.

Men det er klart at hvor der er oprigtig bøn for en sag, der maa det ogsaa være alvorligt arbejde for sagen. Det er daarlig bevendt med den bøn som ikke ledsages af flittigt og trofast arbejde. Saa er det i alle grene af Guds riges gjerning, og saa er det ogsaa i jødemissionen. Det er en underlig

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For reservations call 415-849-2500

Alt indhold er beskyttet.

maade at drive mission paa at bede for den og saa lægge hænderne i skjødets og lidet eller ingen ting gjøre. Nei, der maa arbeide til. Missionærerne gaar ud for at arbeide, og vi maa ogsaa understøtte dem ved trofast arbejde og bære deres medarbeidere i gjerningen.

Og saa skal vi give. Det er noget som vi ofte mindes om, og som det er ret at vi mindes om. Men i virkeligheden er dette det mindste, dersom vi tænker bare paa ydelsen af lidt af vor overskud paa timelige midler. Vi kunde jo bruge ordet i en videre betydning og sige at vi først og fremst skal give os selv. Men det sker jo nærmest derved, at vi kaster os helt ind i det selvopofrende arbejde, hvilket vi allerede har berørt. Vi tænker altsaa her paa timelige gaver. Og da siger det sig jo selv, at dersom vi beder Gud uddrive arbejdere i denne høst og vi sender disse arbejdere ud, saa maa vi ogsaa forsyne dem med midler til livsophold og til gjerningens drift. Hvor en mission maa stanse af mangel paa timelige midler, der staar det daarlige til i aandelig henfælde.

Israelsmissionen trænger ganske megen timelig understøttelse. Naar en stakkels jøde omvender sig til kristendommen, saa kommer han gjerne i den stilling at han i udbortes og bogstavelig forstand maa forlade alle ting for evangeliets skyld. Han taales ikke længer blandt jøderne, blir forskudt af sine egne, maa give affald paa sit levebrød blandt jøderne og kommer saa til missionen med bøn om timelig hjælp. Naar nu en saadan fattig, hjælpeløs jøde beder missionæren om understøttelse, indtil der aabner sig en udvej for ham, skal da missionæren som har forkyndt ham evangeliet vise ham bort og sige, at de kristne nok vil bringe ham evangeliet, men de vil ikke have noget med at hjælpe ham i timelig henfælde? Var det saa Jesus gjorde? Prædikede han bare? Staar det ikke ogsaa at han gik omkring og gjorde vel og helbrejede og altsaa lindrede timelig nød? Og sørge han ikke ogsaa for at bespiise legemlig hinc tusinder i ørkenen, da de ikke havde noget at æde? Og gjorde han ikke

dette ved sine disciple og sagde til dem: "Giv I dem at æde!"?

Det er dette ord som lyder til os, kjære brødre, naar profetyer som har mistet sit brød for evangeliets skyld kommer og bønfaller os om hjælp i sin timelige nød. Det er en betænkelig sag at vise saadanne bort, betænkelig ogsaa af den grund at de kan blive dygtige arbejdere i Herrens vingeard.

En tilskyndelse til kraftig at støtte Israelsmissionen ved bønner, flittigt arbejde og gaver, burde det ogsaa være, naar vi husker paa

3. At naar Israel er blevet velsignet, skal det være velsignelse.

Vi tør tro at ogsaa dette Herrens ord til Israel: "Vær velsignelse!" har sin anvendelse ikke bare paa fortiden, idet frelsen er kommet fra jøderne, men ogsaa paa fremtiden. Der er mange bibelsteder som bringer os til at tro det.

Safarias, den profet som forudforhøndte at Herren vil udgøde over Davids hus og over Jerusalems indbyggere naadens og bønnens aand, saa de i bød og tro fer hen til ham som de har gennemstunget, han taler dette ord fra Herren til Israel: "Og det skal ske, ligesom I, Judas hus og Israels hus, har været en forbandelse blandt hedningerne, saaledes vil jeg nu frelse eder, og I skal vorde en velsignelse" (8: 13). Og atter: "Saa siger Herren, herskarenes Gud: I de dage skal det ske at ti mænd af alle hedningefolkenes tungemaal skal gribe fat i en jødisk mands flig, sigende: vi vil gaa med eder, thi vi har hørt: Gud er med eder" (8: 23). Mon ikke dette er en velsignelse som endnu hører fremtiden til?

Eller naar vi vender os til det nye testamente og læser Rom. 11: 12, hvor apostolen siger om jøderne: "Men er deres fald en rigdom for verden, og er tabet af dem en rigdom for hedninger, hvormeget mere da deres fylde." Eller Rom. 11: 15: "Thi er verden bleven forliget med Gud ved deres forkastelse, hvad andet vil da deres antagelse blive end liv af døde?" da maa dog denne velsignelse åndeligvis høre fremtiden til.

Der er vistnok forskellige opfattelser af kristen, naar det er spørgsmaal om hvori denne fremtidige velsignelse ved Israel skal bestaa og hvorledes den skal aabenbare sig. En opfattelse, som ganske finder mest tilslutning indenfor de reformerte Kirkesamfund, gaar ud paa at Israel efterat det har vendt tilbage til Palæstina i vantro og der paadraget sig Guds brede og gennemlebet en forfærdelig trængselstid under angreb af de hedenste nationer, og efterat det i denne sin yderste nød har gjort bod og omvendt sig til sin Messias, saa oprinder der en herlig glansperiode for dette Guds gamle pagtesfolk, en periode, i hvilken de indtager den centrale stilling i Guds rige paa jorden og blir redskab i Guds haand til at vinde for kristendommen den store masse af hedningefolkene, som indtil denne tid ikke har været kristianiserede. Men udtrykket "hedningernes fylde" i Rom. 11: 25, forstaar man da kun det samlede antal af de enkelte individer som indtil den tid er vundne for Kristus blandt hedningerne.

En anden mere konservativ opfattelse som ganske finder mest tilslutning indenfor den lutherste kirke, gaar ud paa at ligesom hedningefolkene i sin helhed først er blevet kristianiseret, saaledes, d. v. s. paa den maade skal ogsaa Israel som et helt folk tage imod frelsen, altsaa blive kristianiseret.

Gerat følger da at det frelste jødefolks opgave ikke nærmest vil bli hedningemissionsopgaven, den udbortes kristianisering af hedningefolkene; men hellere at de skal bli et redskab i Gærrens haand til at virke for aandelig levendegjørelse indenfor de kristianiserede folkeslag, for vækkelse fra aandelig søvn og død til aandelig liv. Og det kan vi nok forstaa af kristen at der vil bli stor trang om vækkelse og aandelig levendegjørelse blandt de kristianiserede folkeslag i de sidste tider. Thi der vil ske store forførelser og komme store frastald, saa endog de udvalgte skalde føres vild, om det var mulig.

Men hvor forskellige opfattelser der end kan være om hvori velsignelsen skal bestaa og hvorledes den skal aabenbare sig, saa er

selvsigelig alle troende kristne enige om at jødefolkets frelse vil bli ledsaget af en rigdom af velsignelse som paa nogen maade skal komme den øvrige folkeverden til gode. Det vil bli en herlig og velsignelsesrig tjeneste for Israel enten Gud bruger det som sit redskab til at kristianisere en tiloversbleven rest af hedningefolkene, eller han bruger det som sit redskab til at vække de navnkriftne folkeslag op igjen fra aandelig søvn til nyt aandelig liv. Og enten vi hylder den ene eller den anden af disse opfattelser, saa bør det for os være nok til, om vi overhovedet er grebne af interesse og begeistring for Guds riges sag, at vi for alvor vil være med at gøre hvad vi ved Guds naade kan for at fremskynde denne store begivenhed i Guds riges udvikling paa jorden, Guds gamle pagtesfolks ombendelse og frelse.

Ungdomsforbundet

Søndag 19de November.

Gal. 78: 1—8.

Udviklingen af de lutherste skoler i Amerika.

Forfatteren af den salme, som ovenfor anvist, synes at ha oplevet lidt af hvert. Fra salmen 73, som ogsaa Afas har forfattet, synes det at fremgaa, at salmisten har engang været plaget af tvil. Men han har kæmpet sig frem til Klarhed og Kundskab. At komme til et bevidst troesliv er en underlig oplevelse. Den kristendom so mer værdsat mest, er oplevet kristendom. Afas vil da ogsaa ha folk til at lytte til, hvad han selv har lært. Han har været ved vor Gærres universitet og lært det, som saa lærer.

Det første som Afas minder om er, at "Gud har reist et vidnesbyrd" blandt folket. Det er altsaa den forkyndte sandhed ved seernes og profeternes mund. Det folk som ingen profeter har er et falskberdigt folk. Det andet Afas minder om er den "Lov Gud har i Israel." Det er den bedste Lov i verden. Gamle Israels moralske Lov er verdens Lov,

Iob for alle flegter til alle tider. Den er lige bindende idag som hin gang Gud gav den. Den maa folk høre. Gvis de nu engang kommer til at lytte til den og begynder at skulle leve denne Iob, da opdager folk snart hvor stor aandelig afmagt de har. Da finder de snart veien til Jesus, den moraliske kraftstation. De kommende flegter skal høre og lære Guds ord. Kirkeskolerne er jo særlig oprettet for at al undervisning kan meddeles ud fra kristendommens sandhed og syn, som grundlag. Vi maa aldrig i kirkeskolerne gaa ud ifra det videnskabelige som grundsyn, men ud ifra det bibelske som grundsyn. Ser er den store fare der truer vore skoler. Dette om det videnskabelige høres saa lærd ud, at det fængsler hjerterne. De lutheriske skoler i Amerika har høvt en underlig udbifling. Oprindeligt er de fleste skoler begyndt som anstalter til uddannelse for præster. Nødvendigheden af uddannelse for evangeliets tjenere, det har man set. Men efter som tiden har medført større krav i mange retninger, saa er der ogsaa blit lagt mere vægt paa alsidig uddannelse. Til at begynde med var der i de lutheriske kirkeskoler et teologisk kursus. Siden er flere afdelinger lagt til. En akademisk afdeling, saa en klassisk afdeling, og saa en fuld "college." En skole i Amerika har høvt en mærkelig udbifling—Susquehanna Universitet. Dr. Benjamin Kurtz oprettet den skole som en missions-skole i aaret 1858. Siden har den udbidet sig fra tid til anden til et universitet. Nu uddannes der graduenter med akademiske grader i kunst, i videnskab, musik og teologi. Siden 1872 har skolen været "co-educational." I nogenlunde de samme spor gaar ogsaa nu de nord-amerikanske lutheriske skoler, de fornemste da iallesald. Det som er at merke sig udbiflingen af skolerne her nu er det, at det snart blir en faktisk umulighed for ubemidlede studenter til at gaa igjennem et fuldt college kursus og siden det teologiske. Vi udbifler skolerne i den retning, at kun rigmænds børn kan opnaa en uddannelse. Mest hemmende vil det komme til at virke paa rekrutter for prædikeembedet. Der vil bli faaere og faa-

ere i forhold, som vælger den stilling. Som regel stræber de fleste skoler med at faa istand store fond. Dermed vil de naturligvis bli mere independent, men det kan bli et spørgsmaal om det er til gavn, thi de kommer ogsaa mer og mer bort fra det almene kirkefolk. Være nu ikke den ensfoldige kristendom blir for gammeldags, saa man maa faa en mere moderne kristendom ogsaa. Gud bevare vore skoler fra den aandstrætning.

—Wick

SUNDAY, NOV. 19.

The Development of Lutheran Secondary Schools in America.

1. Scripture lesson: Psalm 78: 1-8.
2. Introductory. Our lesson sets forth the importance of the religious training of the young. Show the relation which Lutheran secondary schools sustain to religious training of the child.
3. The necessity of religious training.
 - (a) It is commanded by God (v. 5.)
 - (b) The purpose. (vv. 6-7.)
 - (c) The results of neglect. (v. 8.)
4. The value of the Lutheran secondary schools as means for the religious training of the young.
5. The history of American Lutheran secondary schools.

(Consult histories of the Lutheran Church in America, especially Neve's History of the Lutheran Church. See also articles on the American Lutheran Church in encyclopedias. Secure catalogs of some of the principal Lutheran secondary schools in this country and study them. In those catalogs you will find a brief history of the particular school, its aims, management, and what it has to offer both in religious and secular education. You should at least become familiar with the number and character of the academies of the Norwegian Lutheran synods. There are about eighty Lutheran secondary schools in this country, of which twenty-four are Norwegian schools. Some of these academies are connected with Lutheran colleges.)

LUTHER LEAGUE TOPICS FOR 1917.

Below we publish the Luther League Topics for 1917 for the first two quarters. This

is done for the benefit of those societies that prepare their programs for several weeks or months in advance. The leading thot of the topics for the coming year is Quadricentennial of the Lutheran Reformation. Most of the topics are therefore historical and doctrinal. Outlines and discussions of these topics will be continued in Budbærenr as heretofore. Pastor J. M. Wick will continue the discussion in the Norwegian and I shall continue outlining the topics in English. We hope that the topics will be more generally used during the coming year than in the past years and that much benefit will be derived from their discussion in our young people's societies. The aim of these topics and discussions is to make our young people better acquainted with the Bible, our Lutheran Church, its history, doctrines, and practices, and the work and opportunities of the Church. We need consecrated and trained young men and women in the Church, and the young people's societies ought to be institutions of training for service in the Master's vineyard. There are many outside the field of Christ among the young whom the young can bring into the fold and those who are brought into the fold need to be cared for, need to be trained, and need to be put to work. I trust that by the grace of God we shall be able to accomplish more in these various lines during the coming year than ever before.

Very sincerely yours,

—G. M. Bruce.

ADVENT, 1916.

First Quarter.

- Dec. 3.—Festival. Awake out of Sleep.—Rom. 13: 11-14.
Dec. 10.—Quadricentennial. Burning Pope Leo's Bull.—Acts 20: 28-31. (396th Anniversary.)
Dec. 17.—Doctrinal. Unmerited Divine Favor: How We Get It.—Eph. 2: 1-10
Christmas Eve (24) Festival. Christmas Brings Peace and Good Will.—Luk. 2: 8-14.
New Year's Eve (31) Quadricentennial. Opening Old Wells.—Gen. 26: 18-19.

EPIPHANY, 1917.

- Jan. 7.—Missionary—Foreign. Our Lutheran Work in India.—Rom. 10: 11-15.
Jan. 14.—Missionary—Home. When the Young Lutheran Leaves His Home Town.—Genesis. 12: 1-9.
Jan. 21.—Missionary—Foreign. Our Lutheran Work in Madagascar.—Acts 16: 9-13.

- Jan. 28.—Missionary—Home. Church Extension, A Perennial Blessing.—I Kings 17: 8-16.
Septuagesima — Feb. 4 — Quadricentennial. "Eine Feste Burg." (390th Anniversary) Psalm 46.
Sexagesima—Feb. 11—Doctrinal. The Word: Inerrant and Divine.—II Tim. 3: 14-17.
Quinquagesima—Feb. 18 — Quadricentennial. Luther's Death. (371st Anniversary) —II Tim. 4: 6-18.

LENT, 1917.

Second Quarter.

- General Theme: "Lest We Forget."
Feb. 25—Devotional. Keeping Our Lord's Last Will and Testament—Matt. 26: 26-29.
March 4—Devotional. My Burden of Sin Was There, (Gethsemane)—Luke 22: 39-46.
March 11—Devotional When Friend Turns Foe. (Judas)—Luke 22: 47-48.
March 18—Devotional. Ashamed of Jesus—(Peter)—Mark 14: 66-72.
March 25—Devotional. Compromise of Cowardice. (Pilate)—John 18: 33-40.
Palm Sunday—April 1—Festival. If men refuse their lays, The stones will surely praise.—Luke 19: 37-40.

EASTER AND PENTECOST, 1917.

- Easter—April 8—Festival. The Climax of Joy.—Luke 24: 31-35.
April 15—Quadricentennial. Luther at Worms. (396th Anniversary)—Jer. 1: 15-19.
April 22—Missionary—Inner. The Church's Care of the Sick (Hospitals.)—Luke 9: 1-16; John 5: 2-9.
April 29—Doctrinal. The Word: Living and Powerful.—Heb. 4: 12; I Pet. 1: 22-25.
May 6—Quadricentennial. Luther in the Wartberg. (396th Anniversary.)—Acts 23: 12-35.
May 13—Missionary—Home. What Are We Doing for the Jew?—Rom. 10: 1-10.
Exaudi—May 20—Doctrinal. What is a Sacrament?—Matt. 28: 16-20 (R. V.)—Mark 14: 22-25.
Whitsunday—May 27—Festival. The Spirit and Our Salvation.—John 14: 15-21.

Ikke det, du gjorde, men—

En gammel, kristen kvinde døde nylig. Noget af det, som la de mørkeste skygger over hendes sjæl paa det sidste var, at hun saa ofte havde forjænt bedemøderne i menighedens.

Der var altid noget ibeien. En husmor har nok at staa i—det ved vi. Og andre kan ha det—eller en kan ialfald undskyldes sig med det. Og naar en saa er gammel og har et godt stykke vei til møderne og da saa—Men spørgsmaalet er om hindringerne kan overvindes, om undskyldningerne for forsømmelse kan taale Aandens og evigheds Lys over sig. For denne gamle, troende kvinde holdt det—helt til hun kom frem til evigheds grænse. Men da kom der nyt Lys over undskyldningerne, og hun saa til sin forførdelse—at de brast.

Da blev der en haard kamp.—

Vi trænger at prøve vore gjerninger. Det er ikke sikert, de taaler ilden—Guds ild. Men end vore forsømmelser da! Der er talt tunge ord om forsømmelse i Math. 25: 41—46.

“Det var ikke det, du gjorde, men det du la ugjort ned, som holder den svære angst og stjæler dit hjertes fred.”

—Peder Fostervold.

Missionsduen

Vore hjem.

Vore hjem maa ikke ligne fængsler,
Svor der stænges for den friske vind;
Port og dør maa gaa paa lette hængsler,
Saa vi frit kan færdes ud og ind.

Vore hjem maa aldrig som kaserne
Guse raaddenstab og daarlig luft;
Barn og voksne villig om dem verner,
Saa de ikke mister hjemmets dust.

Vore hjem maa altid være lyse,
Gvis alt sundt skal vokse op i dem;
Der maa ingen sulte eller fryse,
Gvis de skal fortjene navnet hjem.

Vore hjem maa staa med blanke ruter,
Svor der virkes i den lyse dag;
Ikke altfor mange bløde puter,
Svor vi døjer tiden hen i mag.

Vore hjem maa være arnesteder
For de unge stud, de rene sind;
Svor vi om det allerbedste freder,
Skaber roser paa hvert barnekind.

Vore hjem maa være bedehuse,
Herrens templer, om end af de smaa,
Svor Guds Aand kan frit og virkeligt bruse,
Svor Guds engle ud og ind kan gaa!

◆ ◆ ◆

Oles knapper.

(Fortalt af en mor.)

Idet jeg forleden dag kom over en æske, som jeg ikke havde set paa flere aar, opdaged jeg ogsaa endel knapper, som havde tilhørt Ole. De havde siddet i Oles bukser, da han var en liden gut hjemme hos mor. Jeg tog knapperne frem af æsken, og idet jeg holdt dem i min haand, saa jeg baade længe og med mange tanker paa disse knapper, som mindet mig saa levende om min yndige gut.

Til næsten hver eneste knap hang der et lidet stykke af det tøj, som den havde været trykt fast til. Svor godt jeg husker at jeg ofte var ærgerlig, naar Ole kom hjem med knappeløse bukser. Billedet af min vakre lille gut blev med et levende for mig, da jeg saa paa disse knapper, og jeg kom til at huske, at jeg ofte formante ham til at være forsigtig og ikke ribe knapperne ud af bukserne sine; thi han var svær til det.

“Nei, mama, det skal jeg ikke gøre,” svarede han ofte. Og han gik ud med den tanke at være forsigtig; men alligevel var det ikke længe, før der var gaat baade en og to knapper, og hvor ofte hændte det ikke, at Ole af den grund kom forlegen hjem. Men jeg skjændte ikke paa ham for det, og det er jeg glad for nu; jeg indskrænket mig i almindelighed til at sige, at han havde mistet knapperne sine; men da trak han dem gjerne frem af lommen og sa, at han havde dem allesammen.

“Jeg kan ikke gøre for det, mama,” husker jeg, at han engang tilføjede, “at jeg river knapperne ud af klærne mine. Men en dag blir jeg stor gut og da skal du ikke behøve at

fy i knapper for mig. Vil ikke det være godt for dig?"

Godt? O, du kjære Ole, gutten min, hvis du bare kunde komme til mig, bli liden gut igjen og ribe knapperne dine ud af klærne engang til! Jeg skulde ikke ønske mig større lykke.

J mødre, skjænd ikke paa eders gutter, om de river en knap af.

Den tid, J har den rettighed at fy dem i, er kort; thi den lille gut vokser snart op og forlader eder; da er det en—ikke mor—som fyr knapperne i for ham.

—For Skolen og Gjemmet.

Minamisjonen

En erindring.

Det var et lidet møde som ikke aldeles bør glemmes. Det traf sig sli at flere venner uden at vide om hinanden besøgte vore missionsrers hjem mellem Minneapolis og St. Paul Tirsdagsaften den 22de August. De som mødtes der glemmer ikke mødet saa let. Man had mig om at nævne det med nogle ord i Budbæreren. Det er nu lidt jent, men skal alligevel efterkomme det.

Pastor Løhre og jeg var paa et komite-møde i Minneapolis. Efter et stræbsomt dagsarbejde skulde vi om aftenen hilse paa missionær Vandahls og sige dem farvel før de reiste tilbage til Kina. Der traf vi da ogsaa pastor og Mrs. Eastvold, som alt havde forladt sit hjem og nu var begyndt paa reisen til Kina. Ligeledes var pastor Gimle, pastor Lawrence og Mr. og Mrs. B. A. Leeder, saa missionshjemmet var næsten fuldt. Det blev et rigtig vennemøde. Saa spredt som vi ellers bor fra hverandre saa skulde vi saa mødes sli uden at nogen af os havde lagt plan for det. Sli er Herrens veie. Han gir løs mangen velsignet stund paa veien som ikke vi havde tænkt paa. Jeg behøver ikke at sige, at det blev en sjelden hyggelig stund. Det vil enhver kunne forstaa.

Naar vi havde talt en stund om missionen og udsigterne paa missionsmarken og om pastor Eastvolds paatænkte inspektionsreise, som alle var interesseret i, havde vi tilslut en hønnefest. Vi følte det var velsignet at bede med og for hverandre. Vi had om at Gud vilde føre vore udsendinger vel frem til deres arbejdsmark, at han vilde lade pastor Eastvolds og hustrus reise lykkes vel, og anbefale dem til Gud og hans naades ord. Vi had med og for hverandre. Alle deltog. Vi ved nu at Herren har hørt vore bønner. Udsendingerne er kanske fremme ved denne tid. Herren vil fremdeles være med dem i arbeidet og paa reisen. Vil hermed saa sende ogsaa dem en hilsen om det end tar længe før den naar dem. De vil da erindre det lille møde i St. Paul.

Svor deilig det er at mødes,
Naar ene man vandrer frem,
En broder og søster skare
Paa veien til samme hjem.
Det er som en kvægende duftning,
Som Herren os sender ned
At kvæge den trætte vandrer
Paa veiens besværlighed.

Det var ogsaa en milepæl paa vor vei. Vi som var tilstede der træffes vist ikke mere paa engang her paa jorden. Gud unde os alle at saa mødes glad hos ham, naar livets arbejdsdag er endt, naar livets kamp er forbi. Hermed en venlig hilsen,

—A. O. Mortvedt.

◆ ◆ ◆

Reise—Rygter—Røvere.

(Af missionær Olaf Lie.)

(Slutning.)

Kineserne kan jøbe alle steder og alle steder. Saaledes hænder det at fjøreren slumrer. Jeg la merke til, at naar han hadde jobet, og vognen holdt paa at gaa ud af veien eller lignende saa fik altid dyrene bank.

Hadde jeg ikke kommet hid for at være missionær, for en liden smule at ligne ham som kunde se alt og endda bare ynkes, saa

havde jeg vist banket op en og anden. Naar man ser f. eks. at de med raa lyst banker sine dyr og du ved, at dine ord blot vil frembringe en strøm af eder og forbandelser, da er det fristende; men som missionær kunde man ikke gjøre det.

Naar du kommer til en bakke som er steil og brat, saa synes du det er ret at gaa af for at lette hesten. Men slikt kunde aldrig falde en kineser ind. Alt gaa af for at lette vognen vilde være yderst snurrig. Dyrene var jo for at dra!

En kineser gaar heller aldrig af om han bæres i stol, bakke op og bakke ned, han sidder i stolen. Det er bærerens pligt at bære; hans at betale. Vi gaar derimod af i bratte bakker og følgen er, at de kræver os til at gaa af ret som det er; men samtidig foragter de os, for at vi gjør det; for det er overensstemmende med kinesisk tankegang at sidde paa til det sted vi har betalt..

Men naar vi taler om kjørere, om baad-folk og kulier saa er vi nok ogsaa paa det mørkeste af dette folks skyggeside.

Vi er kommen til foden af bjerget og maa gaa over til at bruge stoler. Vi aftaler med nogen at komme imorgen tidlig flokken 4, somme stoler med tre mand, andre med to, samt endel til at bære bagagen. De er der paa tiden. Det leben og spetaffel, de holder for at saa de passer de vil ha kan jeg ikke beskrive, de skriger, kives og slaas værre end en hundeflok om et kjødben.

Bærerne har faat hver sin del af bagagen og tar afsted, vore stolbærere staar og venter, men naar vi skal sætte os i, siger de ganske frimodig at ikke en stol blir baaret uden at de blir fire mand. De vel vi har sendt vore sager og maa efter snarest, hvorfor ikke slaa lidt mynt paa det?

Vi staar net i det. Men blir enige om at være to om en stol og sidde i skiftevis. Og halvdelen af stolbærerne maatte saaledes gaa hjem igjen uden job. Det er vel paa sin plads at gjøre en bemærkning om at la sig bære i en stol af kineserne.

Der blev jo ført en diskussion hjemme engang om hvorvidt det er sømmelig for en

missionær at la sig bære. Og jeg skal ærlig tilstaa, at før jeg reiste herud tænkte jeg, at aldrig skulde det hænde hvis jeg var frisk. Men nu har det hendt og det kommer til at hænde ofte om Gud vil.

Som bekendt har vi ikke jernbaner og ikke oparbejdede veie. De eneste maader at komme frem paa tillands er: i vogn, paa hesteryg eller i stol.

Hvor der kan kjøres er vogn mest brugt, at ride er vanskeligere, alle kan jo ikke, og i værste barmen er det ikke alle som tør; men der hvor ikke veier er, maa man bruge stol. Men hvorfor ikke gaa som hjemme i gamle dage? Hans Nilsen Gaugle og mange med ham gif flere mil og holdt tre møder om dagen. Har tidens nydelser magtet at frarane os religionens heltemodige selvfornægtelse? Magter vi ikke længer at følge Jesus fra Nasareth, fordi vi er saa magelige?

La os huske paa at vi er i et fremmed klimat med store farer for klimathygdomme, at vi har en varme saa stærk at man om sommeren stadig er udsat for solstik ved at være for meget i solen. Hvis reisen varer flere dager, saa maa vi ha med mad og delvis drikke for hele tiden. Vand kan vi ikke være længe foruden, da den mindste bevægelse fremkalder intens spedning og med god samvittighed kan vi ikke drikke usøgt vand. Desuden maa vi bære med os fengklæder; thi det eneste et kinesisk vertshus byr os er et stort værelse med jordgulv og en brist til at ligge paa. Hjemme kan en saa mad og drikke allesteder, ligesaa husrum og feng.

En meget vigtig ting, som vennerne hjemme nok vanskeligere forstaar, er at kineserne selv liker at vi rejser i stol eller kjører. En kineser af nogen værdighed vilde aldrig gaa. De sætter os moralsk labere om vi gjør det. Skulde vi til en fremmed plads og prædike, saa vilde vi ha meget større chancer for at vinde folket om vi kom paa en "værdig maade."

Dette stoffars folk ser nu engang arbejde og anstrengelse som en forbandelse. Det er rettere for en fornem mand at julte, selv om

alle ved det, end at fornødre sig ved at arbejde.

Som nævnt i begyndelsen saa var der adskillig røverrygter i farten, senere paa veien naaede flere bort øre, men det nytter ikke at gjengi dem.

I en liden by var alle kampdygtige tat ud af byen og op paa et fjeld i nærheden for derfra at møde røverne. De havde mundladningsrifler af vældig kaliber.

Det behøvet vist ikke at medføre nogen absolut livsfare at staa blink for disse folk.

Na, her er hukkelige og raadne samfundsforholde, ja saa pilraaddent som det vel kan bli i et land. Skal tro om der findes 10 retfærdige embedsmænd i Kina—embedsmænd som ikke bedrarr sin president og sit folk?

Gud gi, at vi missionærer samtidig som vi søgte at gi disse folk det gode budskab, ogsaa kunde være med at kvæle denne dampfyrt som har fortæret saa meget af Kinas lykke.

Vær med os i bøn om dette, venner!
Saichan, 15de Juli. —Mas Lie.

Indremissionen

The Lutheran Inner Mission Society.

Bladenes læsere kjender vist til den bymissionsvirksomhed som i flere aar har været drevet i Minneapolis af "The Lutheran Inner Mission Society." Foreningen bestaar af lutheriske kristne fra de forskjellige samfunds menigheder her i byen. Paa bestyrelsen er ikke mindre end seks lutheriske samfund repræsenteret. Meget godt har foreningen udrettet, og de venner som har støttet denne missionsvirksomhed fra aar til aar har gjort en god gerning.

Foreningens pige hjem, bedst kjendt som "Lutheran Hospice", har været et trygt bosted for et stort antal lutheriske piger, som er kommen til byen for at arbejde. Her er anledning for fremmede piger at saa kost og logi for en rimelig betaling indtil de faar

sig fast plads, eller de kan gjøre det til sit bosted under hele opholdet her i byen. I forbindelse med pige hjemmet er der et arbejds kontor, der hjælper pigerne til at faa sig arbejde hos paalidelige folk. Nævnte virksomhed er beregnet paa at bære sig selv. Men saa ansætter foreningen to diakoniser, der arbejder udelukkende i byens fattigstrøg blandt syge og trængende, ofte baade legemlig og aandelig forkomne folk. Der uddeles en hel del fødevarer, klæder og brændsel til nødlidende familier, især om vinteren. Desuden drives der i et andet lokale en barne skole (kindergarten), hvor smaabarn under skolealderen samles, særlig fra fattige og for sømte hjem, hvor moren ofte er tvungen til at forlade hjemmet om dagen og ud at arbejde for sinejs ophold. I denne barne skole faar disse stakkels barn lære meget godt og kristeligt under en from lærerindes undervisning. Her samles op til 30 barn om dagen. I samme bygning vedligeholdes en barnekrubbe (day nursery). Did bringer fattige mødre sine mindste barn hver morgen naar de maa ud paa arbejde, og kommer saa efter dem om aftenen naar de gaar hjem fra arbeidet. En dertil velskiftet "nurse" er ansat for at ta vare paa dem. Der kan være op til 30 smaa der somme dage. Det er et nok saa interessant syn at se, naar de tumler omkring hverandre i leg, eller at se dem i sine smaa fenge sode sødt sin middags søvn. Saaledes kan de jtrævsomme mødre arbejde om dagen uden at ængstes for sine smaa, der ellers maatte sættes igjen hjemme med lidt ældre søskende—sørgelig for sømt.

Man kan indse at gennem barne skolen, barnekrubben og diakonisernejs syge- og fattigpleie øves her en velsignet barmhjertigheds gerning i Kristi Nand. Men mere end det. Det er et meget lovende og frugtbringende missionsarbejde. Her paavirkes tidlig disse smaa af kristelig undervisning og eksempel i skolen, og forældrenes tillid og agtelse for kristendom vækkes og vindes, saa der gives adgang for disse kvindelige arbejdere til disse for sømte og gudløse hjem og hjerter. Men det er jo indlysende at der

kræbes midler til at drive denne virksomhed. Det koster gennemsnitlig \$200 pr. maaned at drive disse tre nævnte missionsgrene.

Omkring 1,800 cirkulærskrivelser er omfendt til en del af denne missions bidragsydere, med bøn om et bidrag igjen i høst, naar vi skal ruste os til vinterens arbejde og møde mange krav i fattigstrøgene.

Kjære læser, enten en saadan skrivelse er kommet til dig eller ikke, saa vil jeg be dig, send ind et bidrag snarest mulig til støtte for denne virksomhed. Det er vel anvendte penge, som bruges paa den maade. Send pengene til kassereren, J. B. Anderson, 828 6th Str., S., Minneapolis, Minn., eller til undertegnede, om man vil. Alle bidrag kvitteres for af foreningens kasserer.

Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele. Thi saadanne offere behager Gud vel."

—C. R. Solberg, viceformand.
939 14th Ave., S., Minneapolis, Minn.

* * *

Indberetning til Syd Dakota frede.

"Se, jeg figer eder: opløfter eders øine og ser markerne, at de allerede er hvide til høsten! Og den, som høster, faar løn og samler frugt til et evigt liv, forat baade den som faar, og den som høster, kan glæde sig sammen." Joh. 4: 35—36.

Bed dette Jesu udsagn var det klart at han saa noget som disciplene ikke la merke til. Folkenes aandelige tilstand og fare ser og merker han bedre end nogen anden. Og desto mere vi faar af Kristi sind og hjertelag, ser ogsaa vi vor egen og andres tilstand ligeoverfor Gud. For os som Herrens vidner vilde det være bra om vi havde klart syn i denne henseende. Det vil anspore os til bøn og flittigt arbejde baade inden bort kald og i vor frede. Naar folk lever uombendt og ufrelst, da bør det være indhøstningstid efter Frelserens ord. Det er Guds vilje at folkene skal frelles og det vil han særlig lægge os paa hjerte som er tilsynsmænd. Maa dette møde bidrage til at vi udrustes med kraft og nidkjærhed i sjælevinder arbeidet!

For lille bestræbelse for Guds riges sag har Herren kronet med velsignelse det fjuudente aar. Kredsen har haft følgende møder:

1. Kredsens aarsmøde i Størdals menighed, Dell Rapids, pastor D. F. Johnsons kald, Sept. 28—30, 1915.

2. Møde i St. Peters menighed, pastor S. L. Jacobsons kald, Okt. 13—15 med 1ste Sal. som tekst.

3. Møde i St. Johns menighed, mit kald, Dec. 5—7 med Sal. 95 som tekst.

4. Møde i Scandia menighed, mit kald, Dec. 8—10 med Ap. gj. 3 som tekst.

5. Kinamisjonsmøde i Roseni menighed, past. S. L. Jacobsons kald, Dec. 14—16.

6. Møde i Ebenezer menighed, pastor Løffesmoes kald, Mars 14—16 med Ab. 3: 1—6 som tekst.

7. Møde i Highland menighed, pastor D. F. Johnsons kald, Mai 30 til Juni 1, med Joh. 5: 1—15 som tekst.

Den 6te Juni havde misjonsmøde paa alderdomshjemmet og indvielse af gravpladsen.

8. Møde i Romsdals menighed, mit kald, 6te—9de Juni med Esa. 55 som tekst.

9. Kredsens indremisjonsmøde i Bloomington, pastor J. Olsons kald, Juli 11—13, med Tit. 2: 11 flg. som tekst.

11. Kredsens ungdomsstevne i Trondhjems menighed, pastor Nerviogs kald, Sep. 8—10, med en del af Joh. 1 som tekst. Vi har saaledes ialt haft 11 møder dette aar. Undertegnede har været nærværende ved alle disse møder. Kinamisjonsmødet og ungdomstevnet fik jeg kun bivaane en dag. De andre hele mødet. Vore frede møder har været særlig velsignet. De fleste møder har baaret synlig frugt til sjæles frelse. For saadan naade vil vi prise Gud! Det er det største for den enkelte sjæl at faa naade og fred! Og det største vi som Herrens vidner har at virke for—er at lede sjæle til korsets fod, at Herren kan faa redde. Jeg vil faa udtale min hjertelige tak til alle de prestebrødre, som har været flittig til at deltage i vore frede møder—og ofret tid og kræfter for Guds riges sag i vor midte. De som særlig

fortjener fredsens tak er pastorerne Løffesmoen og J. S. Olson. Og saa pastor Distad har været flink den korte tid han har været i fredsen.

Det er at beklage, at en del præster næsten aldrig kommer til et fredsmøde hele aaret. Vi undskylder dem som sidder i udkanten af fredsen og har langt at reise—men jeg ved ikke hvem som holder de andre hjemme.

Det er neppe ret for nogen prest at være hjemme fra et fredsmøde for en kvindeforening eller hverdagsmødes styld.

Vi er S. Dak. indremissionsforening taknemmelig for den flid og nidkærhed den viser for Guds riges fremme, baade ved at holde møder rundt om i menighederne og ved at sende lægbrødre rundt at tale Guds ord.

Har i aarets løb besøgt 14 menigheder. Saavidt jeg ved er der god forstaaelse mellem præster og menigheder. Og i almindelighed tror jeg præsterne inden fredsen holder af hverandre.

Vi er nu 16 præster i fredsen med 40 menigheder og Bethesda hjemmene. Ellsborough menighed tænker vist at slutte sig til Madison freds, da den nu betjenes af pastor Oppedahl. Dog har den ikke meldt sig ud af fredsen endnu. Ved sidste aarsmøde skulde vor freds noget over \$60. Dersom nu alle prestebrodre som i sin indberetning lovet at optage offer til fredskassen i sine respektive menigheder har gjort saa, da tænker jeg gjelden er betalt. Kassererens rapport vil gi os besked derom.

Sidste aar fik nogle af os høie knæ ved aarsmødet—og ved Guds naade helliges til Herrens gerning. Og vi følte vederkvælgelsen deraf. O at Herren under dette møde kunde faa danne os for sjælevindergjerningen! Gud er rig, brødre; men han vil at vi skal øse af kilden ved bøn og paafaldelse.

Maa nu Herren faa velsigne vor freds og bort virke til mange sjæles frelse det kommende aar! Det ønskes af eders ringe medarbeider,
—J. J. Skarpsnefs.

Fredsmøder.

Iowa freds af Gauges Synode holdt aarsmøde i Randall, Iowa, pastor Paulsruuds kald, den 10de til 12te Oktober. Pastor J. J. Lee begyndte med prædiken; teksten var det 8de vers i Heb. 13de kap. Naar alt vakler og omstiftes saa er dog Jesus den samme og han er menighedens herre. Pastor Simonson indledede det opstillede emne, Luk. 24: 46—47. Frelsen i Kristus, dens grund og dens hensigt. Det er ikke ofte at vi paa møder faar høre forsoningen i Kristus tolket saa klart og indtrængende, som ved indledningen og samtalen over dette emne.

Det blev besluttet 1) at fredsmødet med tak til Gud erkender det velsignelsesrige arbejde, som ved Guds naade har været udført i fredsen det svundne aar.

2) At fredsmødet udtaler sin glæde over den fremgang som ungdomsarbejdet har haft i det svundne aar, og opmuntrer til hyderligere støtte og tilslutning.

3) At past. Geidal anbefales til fast emisjær ogsaa for dette aar med samme lønsvilkaar som i fjor, og at menigheder og prestekald forresten kalder og lønner sine egne emisjærer.

4) At fredsen udtaler en tak til pastorerne N. Oerlund og L. Nesvig, som er frastlyttet, for trofast arbejde i fredsen og ønsker dem Guds rige velsignelse paa de nye felt.

5) At vi ønsker pastorerne J. J. Lee, Severin Gjerdie og Martin Johnson, som er tilflyttede fredsen, velkomne og at Guds naade maa hvile over dem og deres arbejde.

6) At fredsens formand lønnes med \$100 for aaret.

7) At fredsen betaler pastor Paulsruuds reise til formand Hansons begravelse.

Følgende valgtes til fredsbestyrelse:

Næstformand, D. Andresen; sekretær, L. J. Spande; kasserer, John L. Heggen, Story City, Iowa. G. S. Worland og Knut Knutson Abbe.

Til kassen var der indkommet \$421.51 og udbetalt \$368.94, balance i kassen \$52.57

Omtrent alle præsterne i fredsen var ved

mødet og rigtig mange af de troende lægbrødre. Tak for velsignet møde.

Et andet godt møde afholdtes i Elmore, Minn., den 24de til 26de Oktober. Pastor Duea begyndte med prædiken over 1 Joh. 2: 7—17. Vidnesbyrdet var velsignet og til opmuntring for unge og gamle at vise sin tro i et liv i kærlighed. Pastor Paulsrud indledede emnet, Ef. 55: 1—7. De bodfærdige og de ubodfærdige indbydes og formaner til at slippe verden og fly til Jesus nu paa naadens dag. Det var særdeles indtrængende vidnesbyrd og stort alvor laa over forsamlingen under hele mødet.

Den anden dags eftermiddag var særlig en høitidsstund. Da fik menigheden ordineret til det hellige prædikeembede John D. Gisselquist. Ordinationen udførtes af formand Ekse med bistand af pastorerne Seidal, Paulsrud, Oerlund, T. Knutson, G. Olsson, Duea, Gjerde og Spande.

Den sidste dags eftermiddag blev den nye prest ved pastor Seidal indsat i menigheden. Vi ønsker baade prest og menigheder tillykke. Det er deilig for den tørstige at ha adgang til vandene og deilig at faa være med at indbyde andre.

Tak for hyggeligt samvær.

—T. J. Spande.

* * *

Church Extension.

Det blev besluttet ved synodemødet iformer, at enhver menighed inden samfundet skulde bedes om at optage et offer til Church Extension engang i November maaned. **Benner, vær snil at gøre det!** Vi trænger en noksaa stor sum skal vi møde de mest nødvendige krav paa denne kasse. Selvt hjælpes missionsmenigheder og fattige menigheder der har en trykkende gjæld paa sin kirke.

Glem ikke dette offer. "Giver og eder skal gives."

Send pengene til Mr. Chas. Hill, Dawson, Minn.

Eders i Herren,

—G. A. Hanson.

Fællesmødet i Newark.

Et fællesmøde for Chicago kreds af den Forenede Kirke, Norrøe Synode og Gauges Synode afholdtes i Newark menighed, pastor Mortvedts kald, fra 11te til 13de Oktober. Det var paa alle maader et godt møde. Aabningsprædiken holdtes af pastor Gaardsmoe fra Elliott, Ill. Hans tekst var 5 Mos. 33: 1—5.

Stedets prest ønskede forsamlingen velkommen med Sal. 122. Komiteens formand, pastor Schefveland, svarede med Sal. 133.

Som referenter valgtes pastorerne Abestad, Døving og Mortvedt.

Pastor S. L. Tallackson indledede samtalen over det første emne, nemlig, Math. 9: 35—38. Det gjorde han kort og godt. Hovedpunkterne i foredraget var:

1. Jesu findelag mod syndere.—Han saa dem som faar uden hyrde og hufedes over dem.

2. Hvad er vor pligt?—At have det samme findelag som Jesus.

3. Hjælpemidlet som er os anvist.—"Beder høstens herre at han uddriver arbejdere i sin høst."

Samtalen var sjælden alsidig, alvorlig og belærende. Næsten ingen gjentagelser, som desværre er saa ofte tilfælde under flige møder. Baade prester og lægbrødre deltog flittig.

Anden dags eftermiddag holdtes fælles nadbergang. Pastor Schefveland holdt skriftetalen og forreittede for alteret.

Efter nadbergang holdt pastor Abestad missionsprædiken og offer optoges til bedningemissionen. Det beløb sig til \$110.30.

Paa mødets sidste dag samtalttes over 1 Joh. 3: 1—3. Det indlededes af pastor Schefveland. Han opstillede som tema: Guds kærlighed. 1) Aabenbaret til os. 2) Aabenbaret ved os.

Dette herlige tema blev grundlag til en alvorlig og belærende samtale og mange tog del.

Prester til stede af den Forenede Kirke

var: Schepveland, Engum, Qualley, Narrestad, Olson, Engellstad og Ellefson.

Af den Norske Synode: Birkelund, Tackson, Tveten og Døving.

Af Gauges Synode: Alvestad, Mundahl og Mortvedt.

Ved slutningen af mødet optoges en kollekt til pastor Ellefson som er syg og maa rejse til syden for sin helbreds skyld. Kollekten blev ca. \$53.

Det besluttedes at fortsætte med at holde lignende møder og at den samme komite tjener, nemlig pastorerne Birkelund, Schepveland og Nesvig.

Vi fik erfare at det var godt for brødre at være tilfammen. Guds Nåde var tilstede og rørte hjerterne. Og saa har vi Guds eget løfte at hans ord ikke skal komme tomt tilbage. —M. D. Mortvedt, sek.

Bevidnelse.

J min redegjørelse i Budbæreren no. 35 citerede jeg, hvad pastor Skarpsnes gav som grund for missionsbestyrelsens handlemaade i evangelistfagen—den nemlig, at man var kommen til kundskab om, at to menigheder i Chicago havde stængt sine kirker for mig.

Jeg har skrevet to gange til ham og bedt om at saa vide, hvilke menigheder dette skulde være og hvem der kunde give en flig oplysning,—men har ikke faat svar.

Naar saa pastor Quello var her i Madison, fortalte han, siges det, at Trefoldigheds menighed i Chicago havde stængt sin kirke for mig, og at han vidste, det var sandt, da pastor Hanson selv havde fortalt ham det.

Under mit besøg i Beresford, S. Dak., forleden traf jeg Quello og spurgte ham, om det forholdt sig flig.

Han bekræftede dette og paastod, at det, han havde sagt, var sandt.

Som tillæg til min redegjørelse i Budbæreren no. 35 nødes jeg derfor til at bede om plads i bladet for denne oplysning med følgende bevidnelse fra Trefoldigheds menigheds sekretær:

Erklæring:

“Saa opfordring kan jeg bevidne, at Trefoldigheds menighed i Chicago aldrig har fattet nogen beslutning om, at dens kirke skulde være stængt for pastor Breidablik. Et saadant rygter er udkommet, men det er løgn og en styg uret mod Trefoldigheds menighed.”

—Bendix Nien,
menighedens sekretær.

Tillut vil jeg saa citere lidt af, hvad Jesus siger i Math. 24: “Da skal de overgive eder til trængsel og slaa eder ihjel, og I skal hades af alle folkeslag for mit navns skyld.

Og da skal mange tage anstød, og de skal forraade hverandre og hade hverandre; og mange falske profeter skal opstaa og føre mange vild. Og fordi uretsfærdigheden tager overhaand, skal kjærligheden blive kold hos de fleste—men de som holder ud indtil enden, skal blive frelst.” —S. S. Breidablik.

Er dette saa?

En stund siden læste vi i Trifirkens organ, “Folkebladet”, et stykke, som vakte adskillig opsigt. Bladet siger, det ikke er bare løse rygter, men bestemte paastande, at flere norske lutherske præster stod i forbindelse med læger i større byer og saaledes skaffede lægerne mange patienter og modtog en saa stor procent for sit arbejde. Altsaa en del norsk luth. præster nedlod sig til at agere som mellem-mænd mellem sine syge menighedsfolk og lægerne i storbyerne og modtog sine tilskud, som altsaa gik i prestens lomme, for sit bryderi. Der var en vis procent nævnt i bladet, som præsten fik. Nu dette var altsaa ikke bare løse rygter, flig i det blaa; men konkrete tilfælde. Var det bare løse rygter, bygget paa sladder, var det end ikke saa galt, skjønt galt nok; men naar det udgives for konkrete tilfælde, saa endog publikum kan saa vide vederlagets størrelse, som præster modtar, da stiller fagen sig ganske alvorlig. Det forekommer mig, er dette virkelig tilfældet, saa er det en voldsom bekyrdning mod den norske

lutheriske præstestand. Jeg vil faa gjøre nogle bemærkninger i forbindelse med denne "wholejsale beskyldning."

Det kan vel ikke være ment som en almindelig beskyldning mod den hele præstestand, som saadan. "Folkebladet" letter dog trykket noget for frikirkepræster, saa de kan nu puste lidt lettere. Dette var da bra. Vid jeg endda havde været "frikirkepræst!" Altsaa de andre præster, frikirkepræsterne undtagen. Bladet siger: "Vi har ikke hørt at denne beskyldning gjælder præster i Frikirken." Nu kan de toe sine hænder i uskyldighed.

Vi kan endda ikke tro at denne beskyldning er rettet mod alle de andre. Der maa være endel uskyldige. Sæt at beskyldningen er sand for en eller fleres vedkommende. Altsaa det kunde bevise. Jeg kan knapt tro at "Folkebladet" sender ud i verden en slig "wholejsale beskyldning" mod præster, selv om frikirkepræster er undtaget, bygget bare paa løse rygter eller sladder; men tvertimod at bladet sidder inde med beviser og kjendsgjøringer. Nu, er bladet i besiddelse af slige beviser, at en eller flere præster har gjort dette, hvorfor da ikke melde slige tilstande og slige personer for rette vedkommende og trække den skyldige til ansvar. Har en præst forsynet sig i dette tilfælde, og beviser godtgjør dette, da melde dette til præstens øvrighed og slig trække den skyldige til ansvar.

Slig som beskyldningen er sendt ud i verden, trækkes ikke den skyldige frem; men alle de uskyldige lider. Jeg vover at paastaa at alle 13—1400 præster, vi har, lider under denne beskyldning. Den skyldige smutter sig ind i sit hul, medens alle de andre, de uskyldige lider. Træk den skyldige frem! Nu faar verden vand til sin mølle. Der ser du hvad præsterne er. Bort med det hele. Ryd dem af veien. Slig vil hele arbeidet lide og alle de uskyldige vil føle de mistænkelige bliske. Hvem forstaar ikke dette? Men bevis humbuggen og træk den skyldige frem i dagens klare lys og lad hele verden faa se den skyldige. Dette skal vi kalde mandigt. Men en slig beskyldning, uden bevis, kastet ud i verden, uden at trække den skyldige til an-

svar, dette er mildest talt letfindighed, aller-næst naar en del er fritagen. Min opfordring er: Bevis beskyldningen, træk den skyldige frem og lad den uskyldige ikke lide af dette.

Samfundene har jo bygget sine egne hospitaler og holder sine egne dygtige læger. Det er jo en almindelig tanke, at præsterne anbefaler sine egne samfundsmænd og hospitaler. Eller er kanske dette galt? Da tænker jo folk: du karrer under din egen gryde. Du præst kan gjerne anbefale ham og det sted, kanske du staar i forbindelse med dem. Kanske du faar din procent af mine surt fortjente penge. Slig kan ikke en eneste præst anbefale nogen han har tillid til, ikke engang samfundets egne, uden at udsætte sig for mistanke og ond omtale. Jeg vover at paastaa, slig som beskyldningen er kastet ud i verden, baade mod den skyldige og uskyldige, kan ingen anbefale nogen, uden at føle de mistænksomme bliske gennemtrænge en. Jeg har personlig anbefalet læger, som har min tillid, og det mange gange; men aldrig hverken tænkt paa eller faat noget vederlag. Og jeg vil her offentlig fralægge mig al beskyldning i den retning. Og jeg vil her offentlig protestere mod en slig beskyldning, som rammer den uskyldige og lader den skyldige ustraffet.

Jeg er ikke af dem, som undskylder præsterne, fordi de er præster. Nei langt fra. Men der maa være mening i alt. Hvad vilde Hanges Synode sige, om jeg sendte ud i verden den offentlige beskyldning, at en af vore præster ligger i en offentlig last? Bogt eder, godtsfolk! Jeg maatte drages til ansvar for mine ord. Maatte bevise hvem som var skyldig og lette trykket for den uskyldige. Sligt var der mening i!

Det bedste forhold mellem præst og menighed kan i dette tilfælde ødelægges. Folk kan tænke: Kanske du er en af de skyldige. Kanske du præst har modtat din del af mine surt fortjente penge jeg maatte gi til lægen. Hvem gaar fri mistænksomheds skarpe pil. Som før sagt, jeg fralægger mig al beskyldning. Jeg protesterer mod den, som den nu er. Lad den uskyldige faa være fri. Træk den

skyldige frem. Giv ikke verden umødig aarsag til mistanke og bagvaskelse. Lad os aldrig skjule synden; men lad os heller aldrig fare frem med ubeviste bekyldninger, der ødelægger Guds sag og saarer den uskyldige.

Broderligst, —D. M. D. Wee,
Pierpont, S. Dak.

My bog.

"Evangeliets Seier", festskriftet for Kina-missionens 25 aars jubilæum, er nu færdig fra pressen og sendt til bogbinderen, som har lovet at faa en del indbunden til den 15de November.

Bogen er trykt paa fint papir, indeholder 251 sider, to indholdsregister, kart over Gauges Synodes missionsfelt i Kina og et stort billede af det historiske aarsmøde i Red Wing, Minn., 1916. Den er illustreret med 143 billeder og bliver indbunden i godt fjirtingsskind.

Kinamissionsbestyrelsens formand, pastor C. S. Eastvold, siger i sit forord til bogen: "Disse 25 aars virksomhed udgjør allerede et interessant kapitel i missionens historie. Det er en historie, som vidner til Herrens pris og til alle troendes glæde og opmuntring i evangeliets tjeneste. Det er en historie som ikke maa glemmes. Ogsaa efterlægten maa faa anledning at lære den at kjende."

Vi ønsker og beder, at bogen maa faa komme ind i saa mange hjem som muligt med det glade budskab om evangeliets seier i hedningeverdenen, og har derfor sat prisen saa lav som det lader sig gjøre. Det er kinamissionens bog og sælges for \$1.00.

Den sendes portofrit til hvilken som helst adresse i de Forenede Stater og Canada. Send ordres til

Rev. A. D. Oppegaard,
2200 5th Ave. So.,
Minneapolis, Minn.

Ordres vil blive ekspederet i den orden som de kommer ind. Send bankanvisning paa Minneapolis, St. Paul, Chicago, New York, Philadelphia eller Boston. Money

Orders paa Minneapolis, eller om personlig check sendes, da bør snil at skrive "with exchange."

Der er enda flere hundrede usolgte

eksemplarer tilbage af referatet. Disse maa vi om muligt faa solgt; det blir adskillig tab alligevel endog om vi faar alle solgt, tabet blir saameget større hvis der blir flere hundrede af dem liggende usolgt. Mange af præsterne har været upaaflagelig flink til at faa referatet spredt i sine menigheder, men der er dog en hel del menigheder der endnu intet referat har ordret. Det er til disse vi henvender os med begjær om at de vil gjøre hvad de kan for at vi kan faa resten af oplaget solgt. Hvis menigheden er uden præst faa burde nogen som er interesseret ta sig af sagen. — Dette referat burde bli et af de mest interessante at lægge til de som man har før; det er netop saa meget i det som vil faa kirkehistorisk værd.

Fra Arbejdsmarken

Pastor J. A. Quello har aflaaet det kald som synoden stillet til ham som evangelist.

Pastor L. Harrisville var i Philadelphia 14de til 15de Oktober for at møde med en komite, der skulde træffe forberedelser til at fejre reformationens 400 aarsfest.

Stire Trefoldigheds menighed, past. Lundeborgs kald, og Nazareth menighed, past. J. J. Lees kald ved Radcliffe, Ia., afholder, om Gud vil, et fælles missionsmøde fra 7de til 10de Desember.

Pastor D. C. Mune, Hawley, Minn., er kaldt til præst for menighederne ved Osseo, Wis., som pastor Sjelmerviks eftermand og tilflytter kaldet i denne maaned. Pastor Sjelmervik er flyttet til Buxton, N. Dak.

Aarsmødet for Chicago Freds holdes i Ebenezer menigheds kirke, pastor D. S. Mun-

dahls kald. Mødet begynder Tirsdag den 14de November klokken 7:30 aften med aabningsprædiken af pastor G. A. Hanson.

Søndag den 22de Oktober var en sand høitidsdag i Zions menighed, pastor L. Ellingsons kald. Der var konfirmationsgudstjeneste. Fire gutter og fire piger gjentog sit daabsløfte. En kollekt til indremissionen optoges.

Vor missionslæge Robert A. Anderson er nu kommen tilbage fra Sverige, hvor han med familie har været paa besøg hos Mrs. Andersons slegtninge. Det er doktorens mening at forlade Amerika i Februar for at gaa tilbage til Kina.

"**Norst-Amerikaueren**" er navnet paa et illustreret kvartalsmagasin, hvoraf første hefte, Juli, August og September, er udkommet. Bladet udgives af Martin Alvestad i Seattle, Wash. Subskriptionsprisen er et hefte 88 fider, stort format, 50c; en aargang (fire hefter) \$1.50.

Pastor Th. Gimle har nu fuldført arbeidet paa kinamissionens festkrift og har reist tilbage til sit hjem. Paa tilageveien stanjet han i Grand Forks tre dage og prædiket i Trefoldigheds og Kongsvinger menighed. Derfra gik han til Montana og Idaho for at overvære fredsmøder.—N. S. Løhre.

Perry menighed af Gauges Synode, nær Mt. Goreb, Wis., er uden præst for nærværende, men den er alligevel interesseret i missionen. Søndag 29de Oktober holdt den missionsfest og tiltrods for at det regnet hele dagen indkom der \$87.16 til indremissionen. Menighedens kvindeforening gav \$25. Pastor J. N. Walstead talte ved festen.

Søndag den 15de Oktober talte pastor L. M. Sagen ved en missionsfest i Gauges menighed, Lodi, Wis. Den følgende Søndag talte pastor L. J. Alvestad ved en lignende fest i Morrisonville. Ofrene der deslignende liget mellem samfundets høre- og indremission blev, naar udgifterne fraregnes, \$97.55 i Lodi og \$78.21 i Morrisonville.

Missionær L. D. Fossum fra Souibou-lag, Persien, ankom til New York den 23de Oktober og opholder sig nu hos sin familie i Waukon, Iowa. Det var meningen, at Mrs. Fossum skulde reise efter til Persien, men naar krigen brød ud saa maatte den tanke opgives og hun forblev i Amerika. Hun har følt det tunge som krigen fører med sig for de hjemmebærende, og glæden ved gjensynet for de kjære Fossums var stor da de den 27de Oktober mødtes efter den lange og angstfulde adskillelse, som de har gennemlevet for evangeliets skyld. Maa Gud velsigne dem fremdeles!

En fælles reformationssfest holdtes i Markers menighed, prof. G. W. Bruces kald, Faribault, Minn., Søndag den 29de Oktober. Om formiddagen prædikte pastor A. Sørensen, præst for den Norfke Synodes menighed i Faribault. Om eftermiddagen talte pastor B. J. Rothnem, præst for den Forenede Kirkes menighed i Faribault, paa norfke ober "Den lutherfke kirke og oplysningen", pastor A. Sørensen paa engelsk ober "Why be a Lutheran?" og dr. Bruce ober "The Confessions of the Lutheran Church" paa engelsk. Om aftenen talte pastor Sørensen paa engelsk ober "Martin Luther, the Man and His Work", og pastor Rothnem ogsaa paa engelsk ober "The Lutheran Church and the State", og dr. Bruce talte paa norfke ober "Den aabne bibel." Koret gav to numre til bedste og pastor Rothnem sang en solo. Kirken var vel fyldt under alle tre festsioner. Det var en særdeles hyggelig fest. Dette var det andet fællesmøde disse tre menigheder har haft i det senere og det er tanken at have flere i vinterens løb.

Adresse.

Rev. G. M. Gerstad,
Gully, Minn.

S. Petterfjon,
528 Central Ave., Minot, N. D.

Rev. J. C. Sjelmervik,
Burton, N. Dak.

Bekjendtgjørelse.

IFølge indbydelse fra Green Lake menighed, pastor J. M. Johansons kald, holder Madison freds af Gauges Synode møde derveds den 21de til 23de November. Samtaleemnet bliver Efsaia 55: 6—7. Tilreisende tager af i Spicer og Mandiyohi dagen før mødet.

—L. J. Dppedahl.

—A. Gaugland.

♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening er indbudt til at holde møde i Esterbille, Ia., pastor J. J. Alfes kald, 14de til 16de Nov. Emne: Titus 2: 11—15. Brødre, kom og vær med, bliv velsignet og vær til velsignelse.

—C. J. Carlsson.

—J. J. Gavan.

♦♦♦

Chicago freds af Gauges Synode afholder sit aarsmøde i Ebenezers menigheds kirke, past. D. J. Mundahls kald, 14de til 16de November. Samtaleemnet: "Tidens tegn," eller "Forstaar vi den tid vi lever i?" Matt. 24: 32—35, indledet af past. Mortvedt. Abningsprædiken, past. G. M. Hanson. Indremissionsforedrag, past. L. Harrisville. Kirken er beliggende paa sydsiden, Aberdeen og 71de streets. Besøgende bedes melde sit komme til past. D. J. Mundahl, 1416 W. 72nd St., Chicago.

—J. N. Walstead, form.

♦♦♦

Ruso menighed, Ruso, N. D., pastor A. G. Meloms kald, indbyder Turtle Mountain freds til at afholde et samtalemøde derveds fra 22de til 24de November. Samtaleemne: Rom. 8: 1—11. Man tager Soo N. R. til Ruso, kirken ligger i byen. Præster og lægfolk er hjertelig velkomne. Gud velsigne mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sek.

♦♦♦

Om Gud vil, holder Mayville freds møde i Ny Stavanger menighed, Buxton, N. D., den 21de til 23de Nov. 1916. Tema: Mat. 2: 18—29. Kom mange og kom i bøn.

—G. Moe.

—D. J. Resheim.

urtle Mountain freds af Gauges Synode holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Norwich menighed, Norwich, N. Dak., pastor Theo. J. Lunds kald, den 14de til 16de November. Samtaleemnet er Math. 22: 1—14.

—Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sek.

♦♦♦

Om Gud vil, holder nordre Minnesota freds møder som følger: Greenbush, past. B. Olens kald, Nov. 15—17. Samtaleemne: Luk. 10: 25—37. Bifing, past. Skogerboes kald, Nov. 18de og 19de. Bethlehem, past. Skogerboes kald, Nov. 20de og 21de. Broderheim, past. D. M. Hansons kald, Okt. 24—26. Gud velsigne møderne!

—G. C. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

♦♦♦

Paa indbydelse fra vennerne i Lake Park, Minn., pastor N. Galvorsons kald, holder Ottertail, Becker og Clay counties missionsforeninger fælles samtalemøde, begyndende Tirsdag formiddag den 21de til og med den 23de Nov., og fortsætter møde i Audubon, Minn., 24de, 25de og 26de. Samtaleemnet for de første tre dage er: Efsaia 55: 1—7, og for de tre sidste dage: Luk. 13: 22—30. Kom da og ta del med os, baade læg og lærde. Paa foreningens vegne,

—Sibert Larson.

—Mils Anderson.

♦♦♦

IFølge indbydelse afholder Central Minnesota indremissionsforening samtalemøder som følger: 3 Trefoldigheds menighed, pastor Pedersons kald, Montevideo, 17de til 19de November. Samtaleemne: Luk. 13: 22—30. — 3 Hawk Creek menighed, pastor Ericksons kald, 21de til 23de November. Samtaleemne: Luk. 13: 22—30. Gaar man til dette møde med Milwaukee banen, stiger man af i Sacred Heart, eller med G. R. til Granite Falls. Paa begge steder vil flyds møde den 20de.

—Frantz Weltzin.

—J. Strandness.

Marsmødet for Alberta Freds afholdes, om Gud vil, i Bethel menighed, Ashley, Alta, pastor C. Hoberstens kald. Mødet begynder Fredag den 17de November kl. 10:30 form., og fortsætter til og med Lørdag den 19de. Samtaleemne: Joh. Ab. 3: 14—22. Pastor J. J. Adriansen indleder emnet. Pastor D. Ellingson holder aabningsprædiken. Skyds møder i Tosiield dagen før mødet. De, som gaar paa C. R. R., ankommer til Ashley Fredag. Kom mange, og kom med bøn om et velsignet møde.

—M. J. Westphal.

S. S. Westby.

Paa indbydelse fra Golden West menighed ved Solliid, Mont., pastor J. D. Ronsbergs kald, møder Rocky Mountain indremissionsforening til møde fra 16de til 19de November. Tema: Den store nadbere. Skyds møder i Conrad dagen før mødet.

—C. G. Brandt.

—Sam Bortvedt.

Nordvestens indremissionsforening afholder et samtalemøde i Bor Frelvers menighed, pastor C. D. Munkvolds kald, Gratton, N. D., den 16de til 19de November.

Samtaleemne: Gal. 2: 15, 21.

—S. G. Gaugen.

—D. P. Nordfletten.

Den Sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Etna e. I. menighed i Ruthton, pastor A. Bergs kald, den 13de til 15de December 1916. Tema: Ap. gj. 2: 42—47.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Vik.

Indremissionsforeningernes fællesmøde holdes om Gud vil i Frikirkens menighed, Willmar, Minn. Det begynder kl. 10 form. den 5te December og fortsætter de to paafølgende dage. Som forhandlingsgenstand er foreslaaet 1 Tefs. 5: 1—11. Stedets menighed lover fri forpleining til de af forenin-

gerne valgte delegater. Lad alle i foreninger bedende sjæle bønfulde den himmelske Fader om et velsignet møde.

—Gans D. Lee.

—S. J. Nummedal.

Om Gud vil, afholdes et religiøst samtalemøde i Grant menighed, Woden, Iowa, pastor Gabriel Olsons forrige kald, Nov. 24—26. Samtaleemne er Gal. 32. Skyds vil møde i Buffalo Center og Forest City. Kom mange til mødet og kom med bøn om et rigt velsignet møde. Ved denne anledning vil der ogsaa bli presteindsættelse.

Paa menighedens vegne,

—J. D. Wisfelquist.

Red Riverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse samtalemøde i Rongsvinger menighed, pastor Løhres kald, fra 17de til 19de November. Thema: Ab. 3: 1—6. Skyds møder i Albarado om morgenen den 17de for dem som kommer fra øst paa Coolinjen, og i Grand Forks samme morgen, tillige i Oslo om aftenen den 16de for dem som kommer fra vest.

—A. S. Stennes.

—B. B. Nornes.

—

Ifølge indbydelse holder Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde i Highland menighed, pastor S. D. Sundes kald, 22de til 24de November. Samtaleemne: Heb. 4. Skyds møder i byen Lily dagen før mødet.

Paa indbydelse fra Trefoldigheds menighed, Mt. Vernon, S. D., afholder Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde i L. Tompsons kald, 15de til 17de November. Samtaleemne: Mark. 10: 17—27. Skyds møder i byen Letcher dagen før mødet.

—John Langbak.

—J. L. Johnson.

Rettelse.—S no. 44, side 1046, findes en artikel med overskrift "Syd Dakota Option League", skal være: Syd Dakota Local Option League. Forfatteren er J. L. Trønsdal.

KVITTERINGER.

Chicago kredskasse:

Balance i kassen fra sidste aar	\$70.51
Balance af offeret ved kredsens aars møde i Newark, Ill	78.79
Fra Platteville kvf., ved past. A. O. Mortvedt	10.00
Fra Lodi kvf., ved past. J. N. Walstead	10.00
Fra Hauges mgh., Norway, Ill., ved past. A. O. Mortvedt	29.47
Fra Neward mgh., ved past. A. O. Mortvedt	49.39
Fra Vor Frelzers mgh., Sandvich, Ill., ved past. A. O. Mortvedt	9.30
Fra N. Ev. Luth. mgh., i Joliet, Ill., ved past. S. K. Knutson	20.70
Fra First Hauge mgh., i Milwaukee, ved past. L. M. Sagen	32.00
Fra Spring Prairie mgh., ved past. J. N. Walstead	9.48
Fra Hauges mgh. ved Rio, Wis., ved past. A. J. Evenson	16.70
Fra Lodi mgh., ved past. J. N. Wal- stead	19.87
Fra Morrisonville mgh., ved past. J. N. Walstead	15.80
Fra Plattville kvf., ved past. A. O. Mortvedt	10.00
Fra Primrose mgh., ved past. J. N. Dordal ..	6.75
Fra Perry mgh., ved past. J. N. Dordal ..	9.81

Tilsammen\$398.57

—A. J. Evenson, kasserer.

Til Jødemissionen:

Modtaget fra folk i Hauges Synode i Sep-
tember:

Ved past. P. S. Stenerson fra følgende:	
Green Lake mgh., Minn., past. J. A. Johansons kald	\$21.66
Zions mgh., do.	5.60
H. Jakobson, Recabot hmgh., Minn., past. T. T. Bøes kald	2.00
Peder Jakobson, do.	5.00
Fra følgende i Israels mgh., Clarkfield, Minn., past. Eastvolds kald Elling Appedvik, Ole Qualen, Heine Sebo, Hans Grevstad, hver \$2; Mrs. D. J. Grønfjord og Bernt Ole, hver \$1; P. C. Eidom, \$1.50; Knut Benson, \$5 ..	16.50
Offer i Riverside mgh., Minn., past. Eastvolds kald	38.85
Offer ved fælles missionsmøde i Na- thanael mgh. og vestre Immanuel mgh., ved past. T. J. Severtson, (ik- ke oplyst om hvormeget heraf der	

falder paa hver mgh.).....	100.17
Dorcasforeningen i Dawson, Minn., past. Eastvold, ved past. P. S. Ste- nerson	16.50
Elroy, Wis., 30te Sept., 1916.	

—Lars Lund.

Til kirken i Pondero mgh., past. J. O. Rons-
bergs kald:

Fra Zions mgh. ved Hawley, Minn., ved Ole
Haarstad: Ole Ronsberg, \$10; Rudolph Haar-
stad, Henry McDonald, Nils Oksdal, C. Knut-
son, Sivert Slind, Thos. Slind, C. Engum, P.
Lervik, Melvin Hanson, J. G. Arneson, hver
\$1; P. P. Heiberg, \$3; Carl og Anton Tjungs-
seth, \$5 tilsammen; Otto Baarsgaard, \$5; Ole
O. Haarstad, \$5; C. R. Olson, \$5; Norby & So-
lum Co., \$3. Tilsammen \$46. Fra Selby mghs.
kvf., ved Lacrosse, Wash., past. M. A. Halls
kald, ved Geo. Vigen, \$25; ved Golden West
mghs. kvf., J. O. Ronsbergs kald, \$25. Tilsam-
men, \$96. Hjertelig tak til alle som har ydet.

—J. O. Ronsberg.

Til Paul Aass, Norge:

Mrs. A. J. Digernes \$1, Erick A. Pederson
\$1, Peter Johnson \$5, ubenævnt 50c., J. M.
Teigland, Randall, Ia., \$1, D. M. Hanson \$2,
Mrs. Marit Hafdahl \$1, W. J. Wallestad \$3,
Gust R. Spande \$1, H. O. Hanson \$1, M. E. Lee
\$1, H. O. Solheim \$1, Ludvig Thoreson \$1, Mrs.
H. M. Sande \$1, Mrs. Charlotte Arvold \$1,
J. A. Gunning \$1, H. O. Tvedt \$1; ved I. O.
Thvedt, Strongs Prairie, Wis.: Mrs. O. Quam
\$2, ubenævnt \$10, tilsammen \$12; B. M. Lar-
son \$1, J. J. Franze \$1, N. Jacobson \$1; ved
J. F. Melom: Mrs. P. Svensrud \$5, R. Ryen \$5,
O. O. Rønning \$2, E. Minge 50., Olai Tjølstel-
son \$1, tilsammen \$13.50; et medlem of N.
Carlsons menighed \$2, C. Bjørnstad \$1, Mrs.
M. J. Quickstad \$2, O. Meium \$2, Martin Os-
vold \$1, R. R. Greseth \$2.60, Olaf Rasmussen
\$1.50, Ole Simonson \$1.50, P. P. Oakland \$1.50,
M. B. Olson 1, G. G. Walen \$1, A. N. Kloster
\$3, H. O. Kloster \$3, H. O. Stoem \$2; ved Kor-
nelius Hanson og R. N. Skaug \$14.50; ved J.
F. Melom: L. Matson \$2, O. J. Synstelién \$1,
J. F. Melom \$1, Mrs. C. Svensrud 60c.; Moses
Flugekvam \$1, Vang menighed, past. J. M.
Johnsons kald \$7.65, past. O. O. Bergh \$1, In-
ger O. Olson \$3, past. O. H. Elstad \$1. Til-
sammen \$105.25.

Indsamlingen fortsættes.

—C. C. Holter.

N. B.—Den 4de November afsendtes \$100
til Paul Aass.

—C. C. H.

Beds erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, fanthalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Werresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Mark.

Alle bidrag til Red Wing freds kasse sendes til fredens kasserer, R. Schlanbusch, 2334 Carter Ave., St. Paul, Minn.

—E. Johnson.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hanges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Dogkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Fire Hundrede Fortællinger for Skolen og Hjemmet, af E. Mau. Indbundet, 592 sider, \$1.50.

Muhammedanismen, Land, Forholde og Personlighed der frembragte den. Af Missionær L. D. Fossum. 120 sider. Indbundet, \$1.00.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Genricht Müllers Statistik. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daac. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tyffe. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

3 Hvilestunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Den norsk-Lutheriske Kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

Norsk-Lutherske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Muntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tekststræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Kildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Prædikener over kirkeaarets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutherske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefester, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Nar og usvigelig veiledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I skirtingbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Galvorson. Indbunden \$1.00.

Hans Rielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnebennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

N. Tønder Nisjen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pic-

tures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

En Bog om Lægmandsvirksomheden—af en gammel, erfaren, ophøjt lægmand—Jens Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forbar af Bibelen ved en mand som er baade videnskabsmand og fri. sten.—Af prof. J. Vetter. Indbunden 50c. I omslag, 35 cents.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. A. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt Bound .. 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

I Lollarernes Tid, en fortælling. Indbundet) 50 cents, nu 25 cents.

Hunger og Tørst, en fortælling fra engelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Birger Gall. Pent indbundet. Nedsat fra \$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af Sofie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Seks aar gammel reiste forfatterinden sammen med sine forældre fra Norge til Syd Afrika, hvor faderen skulde være missionsassistent. Hun levede der i 40 aar og oplevede flere merkelige tildragelser end 100 andre mennekter har oplevet i hele sin levetid.

Skilbring fra Brærien—af Simon Johnson, forfatter af "Et Geni" og "Leona." Ca. 300 sider. Indbunden, \$1.00.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Hauges Synode; den interesse som uddistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar
(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festskriftet indbundet.

Safs Dyring, af prof. C. P. Caspari,
(i omslag, 64 sider).....\$0.25

Abrahams Kaldelse og Abraham og Melkizedek (i omslag, 102 sider).... 0.30

Beslægtningerne i en synders liv, af Karl Odebrekt (indbundet, 266 sider)..... 0.80

Det hellige land (stikke med typografisk kart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Alvor og Gammen, kristelige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i hyppelig forfatning.

Tro Kun! Korte Evangelie-Prædikener for Ungdommen, af svenske geistlige ved E. D. Berg. Forord af past. C. F. Eckhoff. Oversat fra svensk. Godt indbundet, 75 cents, nedsat til 60 cents.

Veiledning i Bibelsens Historie af J. Belsheim. 348 sider, pent indbundet. Den oprindelige pris er \$1.60, sælges nu for \$1.15.

Naar er vore Evangelier Skrevne? af C. Tischendorf, oversat af J. Belsheim, 70 cents, nedsat til 40 cents.

Forklaringer over Apostlernes Gjærninger, af dr. W. F. Besser, 564 sider, godt indbundet, \$2.20, nedsat til \$1.60.

Fredens Ve, en Konfirmationsbog, Bønner og Betragtninger til Vedjagelse gennem Livet fra Konfirmationsdagen. Meget pent indbundet, 90 cents, nedsat til 65 cents.

Johannes Brenz, Et Livsbillede fra Reformationstiden. 44 sider, indbundet, 30 cents, nedsat til 15 cents.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. I omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. I omslag, 10c.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk**, sælges nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afflag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk Luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Jødemissionsbetragtning; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Indremissionen; 7. Fællesmødet i Newark; 8. Bedrøvelse; 9. Er dette saa? 10. Arbeidsmarken; 11. Vejendtgjørelser; 12. Kvitteringer.

Disse bøger folgt førend julefristet for Kinamissionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionsens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Kinamissionen og sælges for missionen. Der er ikke saa svært mange igjen, saa i fald De ønsker en, saa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Guff: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Bare 75c.

Ordres der indsendes for de bøger, der overføres til mediat pris, fyldes kun naar kontant betaling medfølger ordren.

Merk.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra 1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917 for \$1.00. Alle læsere bedes om at være saa venlig at gjøre dette bekendt blandt de af sine venner og naboer som ikke holder bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe bladet en hel del nye abonnenter. Gjør hvad I kan for bladets udbredelse.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev folgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sker baade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saasnart vi kan.

Bestil Referatet hos:

Gauges Synod Book Department.

Carl Raugland
President.

**FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS**

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Land tilsalgs.

640 Acres Land for salg beliggende i Stark county, N. D., fire mil fra Gladstone og seks mil fra Dickenson. Dette land kan sælges paa gode vilkaar og lang henstand med rente seks per cent. Send Dem til E. N. Knudson, Pomona, California.

Adresseforandring.

Rev. N. D. Oppegaard,
2200 5th Ave. S., Minneapolis, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Øi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 47.

Lørdag den 18de November 1916.

48de Aarg.

Nød dem at gaa ind.

Mel.: O Gud, du fromme Gud.

Om vi paa tidens tegn
Vil nøie tage vare,
Der nu i hver en egn
Sig lader aabenbare.
Da maa vi vist forstaa,
At enden nærmer sig.
Da alting skal forgaa,
Som er forgjængelig.

Gaa ud med Kristi find
Bed beieffjel og stræder
Og nød dem at gaa ind
Til bryllupsfestens glæder,
Da Kongens vilje er,
At huset fyldes maa,
Og at enhver især
Har bryllupsklædning paa.

Om vi vil se os om,
Vi finder at alt tyder
Paa at det sidste "kom!"
Nu over verden lyder,
Det sidste kald Gud gjør
Til dem, som komme vil,
Forinden naadens dør
For evigt lukkes til.

Kristi retfærdighed
Den er det bryllupsklæde
For synderen, hvorved
Han kan for Gud fremtræde.
Men den, som ei har paa
Den klædning ren og prud,
Kan ei for ham bestaa,
Men bliver kastet ud.

En faare tiden tid
Det er igjen herneede,
Det gjælder da med flid
Guds rige at udbrede,
Og nytte stunden ud
Det bedste vi formaar
At fende bryllups bud
Til dem som borte gaar.

For dem, som er bered,
Det bliver færd og glæde,
Naar Jesus kommer ned
I fra sit kongesæde,
At hente hjem sin brud
Til himlens kongeborg,
Og fri dem alle ud
Fra trængsel, nød og sorg.

—Abdolph Jacobson.

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals call (510) 841-1500

All items are loaned on a non-exclusive basis.

Marta! Marta! Et er fornødent.

Luk. 10: 41, 42.

Nf. B. Ljostveit.

Prof. Brohough fortalte at naar han stod ved foden af Mont Blanc og saa opover, saa blev alle andre hjerger og tinder rundt saa smaa og ubetydelige. Sind, tanke og sjæl blev som fuldstændig henrevet og man ligesom glemte bort at der fandtes noget andet end den vældige, imponerende fjeldtop, den høieste i Europa. Slig vil Guds ord at det "ene fornødne" skal være vigtigt og fremtrædende. At det skal optage første plads i hjertet.

Det "ene fornødne" er sjælens frelse og salighed for tid og evighed. For det maal og henjagt var vi skabte. Forat vi kunde naa dette maal vandt Jesu dyre blod og af samme aarsag lyder idag Mændens indtrængende naadekald. Den treenige Gud har sat himmel og jord i bevægelse for menneskesjælens frelses skyld. Fra Guds side er alt gjort. Fra menneskets side staar vi for de flestes vedkommende alt igjen eller alt ugjort. Dette er da det "ene fornødne."

1. Lad dette være et direkte personligt ord fra Jesus til dig, du ufrelste, uheldige menneske: "Marta! Marta! Et er fornødent." For nogen aar siden da jeg holdt norsk skole i nordre Minnesota iagttog jeg ofte en kvinde som boede lige ved skolehuset, hvor travelt hun saa ud til at ha det. Rastløs, nervøsitet og uro laa over hele hendes væsen. En dag jeg gik efter vand sa hun i samtalens løb: "Eg har da so gjælig travelt." Hendes sind var saa fuldt presset og fuldstappet af "besværling og uro for de mange ting." Er det ikke slig med dig? Der er intet rum i din sjæl for Jesus. Hjertet er fuldstændig beslaglagt af de jordiske smaating. O kom dog til jans og samling før døden dig kalder, du ufrelste sjæl! Du som aldrig har tid til at bede maa dog tilslut saa tid til at dø. Stans og tænk dig om. Den vei du gaar paa er yderst farlig, den fører til fordærvelse. Bliv stille for den ven som sagte banker

paa dit hjertes dør! Tag tid til din sjæl. Hør ordet og formaningerne! Tag og læs det paa dine knæ. Luk dig ind i lønkommenret sammen med Gud. Idag kommer budskabet til dig fra himmelens Gud, du jøvende sjæl, at du maa vaagne! Svad gabner det om du blev rig som den "rige bonde", opnaaet herlighed og glæde med den "rige mand", ja om du vandt den ganske verden men tog skade paa din sjæl. Marta! Marta! Et er fornødent!

3. Lad dette ogsaa være et direkte personligt ord fra Jesus til dig, du endnu ufrelste men søgende sjæl: "Marta! Marta! Et er fornødent. Du har sagt ja og amen til det som allerede er sagt. Du er begyndt at se alvorlig paa livet. Den jordiske herlighed er for dig som et nøddeskål. Du har erfaret at synden er stærk og at du er svag. Den kan være modbydelig dog uundværlig. Mange brudte løfter ligger bag dig og slynger fordømmelse efter dig. Du er blit dyster, mørk og alvorlig. Bibelen er blit tør og utilgængelig, lykten til bøn er borte. Du føler ingen anger og ruelse over synden. Du er kold og stiv, og indenfor hjertets folde, stive vægge er et stort, mørkt, tomt dyb, hvorfra klage, juf og følelser af fortabthed og fordømmelse stiger op. Din tilstand beskrives i Rom. 7. Tak Gud, du som kjender dig igjen her. Det er den velsignede Mands gjerning som er begyndt. Men slaa dig ikke til ro. Det ene fornødne for dig er at du maa bli frigjort og lykkelig i Kristus Jesus. Du er ikke frelst før.

Lad mig give dig nogen velmente bibelske raad:

Søg med haab. Lad ikke satan gjøre dig modløs om dit hjerte er saa koldt og dit hjnderegister saa langt, eller om det gaar istaa med dine gjerninger og forsætter. Det er Guds Mand som i kjærlighed maa føre dig slig for at du skal bli fortabt i dig selv, saa at du kan trænge til en frelser. Lad ikke satan saa ta anledning af dette og saa dig ned i mismod, tvil og forsagthed. **Lad det drive dig til Jesus.** Gal. 3: 24. Vær bare ærlig med Manden og du skal nok snart saa

glæde dig i den uforfkyldte naade og takke for frelsen.

Skam dig ikke for det ene fornødne. Vær ikke ræd for at aabenbare din tilstand for dine husfolk, eller for at betro dig til de troende, eller for at gaa paa hønsemøde, eller endog for at staa op i forsamlingen for at bede om forbøn. Joh 30: 28. Det koster for "gamle Adam" det. Mangen en søgende sjæl gaar bunden fordi de med hine øverster skammer sig for at sætte lyset paa stagen.

Endelig tænk mindre pga dig selv, dit hjerte, din bod, osv., og bliv helt optat med Jesus. "Før gik jeg og tænkte paa bedring, bøn og tro, men det ei kunde skjænke husværelse og ro." Er det ikke slig du har havt det? Men, fortsætter forfatteren, "nu tænker jeg paa Jesus, hvor høit han elsker mig, at han osrede sig." De første tanker binder dig under loven; de sidste er evangeliets kjerne og har magt at frigjøre dig i Jesus. Bliv ligesom Maria ved Jesus fødder, stille foran Jesus. Lad hans forsoning, hans kjærlighed, hans indbydelse og løfter faa optage dit sind og dine tanker at der blir ikke rum for noget andet. Da fødes troen: hjertet optines og smelter hen i bod, og du vil begynde at nynne paa den nye sangen om Jesus. Kom saa ihu at det gaar an at bli frelst medens du sidder og læser disse linjer. Ja, han befaler dig at tro just nu—tænk just nu.—Se 1 Joh. 3: 23 med 2 Kor. 6: 2. Det er saa velbehageligt baade for dig og Jesus at du skal bli frelst just nu.

3. Dette er først og fremst et direkte, personligt ord fra din Frelser til dig, du troende og frigjorte sjæl: Marta! Marta! Et er fornødent!

En troende kvinde i nord Minnesota sa til mig; Jeg har havt det saa godt i det senere, thi jeg har staaet op en stund før min mand og mine børn og medens de har sovet har jeg nogle kostbare minutter alene med min Frelser." Er det ikke ofte saa at bekymringerne og uroen for de mange ting er kommet ind og hjertefreden har gaaet ud, og du er blit pirrelig, nervøs, utaalmodig, ja bitter, saa du har ingen forjættelseskræft?

Jesus raaber kjærlig advarende: "Marta! Marta! Et er fornødent! Sæt dig ved mine fødder." Du troende sjæl: tag lidt mer tid ved Jesu fødder. Sæt dig ikke der naar du er træt og legemlig udslett. Giv ham din bedste tid.

Marta var en elskelig kristen, men Jesus havde ikke faat gitt hende, hvad hun trængte af hans salige fred. Den vilde han saa gjerne gi hende. Se til, du troende, naar du gaar til din gerning enten det er husarbejde eller stel i fjøs og i laabe, eller det skulde være til skolestue, husbesøg eller prædikestol, se til, at du først har siddet ved Jesu fødder og drukkert af hans naades kildebæld. Gi Jesu fred i sjælen. Den er dit liv og din kraft i arbeidet. Maa det ofte lyde i vore øren naar "vi gaar paa veien, sidder i huset eller ligger i jengen", denne Jesu kjærlige, advarende formaning: "Marta! Marta! Et er fornødent." Luf dig inde med mig en stund, du trable sjæl, at jeg først maa faa gi dig noget, saa vil ogsaa du bli virksom for mig! Da vil den Helligaand virke gode gjeninger i vore hjerter, saa vi ved hans naade bærer megen frugt.

Ungdomsforbundet

Nærsmøde.

Paa indbydelse fra Franklin menighed, J. J. Jacobsons kald, Wiroqua, Wis., holdt Red Wing kreds ungdomsforbund af Gauges Synode sit aarsstevne der den 20de til 22de Oktober. Rustet veir gjorde, at der intet møde blev den første dag. Lørdag den 21de klarnet det op, og kirkeflokken kaldte folket sammen. Pastor Ljostveit fra Peterson, Minn., indledet det opstillede samtaleemne, Luk. 10: 38—42. Taleren sa: "Denne tekst er en helliggjørelsesteft." Alart og greit paaviste han tilstanden i Marthas hjerte, og anmodet forsamlingen om at tage plads lig Maria ved Jesu fødder. Selvprøvende var det ifandhed at faa lytte til Guds ords enkle fremlæggelse. Saa appellerede han tilslut til

de ufrelste om at søge det ene fornødne, før end det bliver forsent. Efter indledningen gjorde formanden nogle bemærkninger i forbindelse med det indledeede emne. Middag serveredes i et telt udenfor kirken.

Bed eftermiddagsføjsjonen holdt pastor D. L. Borgen fra Taylor, Wis., foredrag over emnet: "Ungdommen og hjemmet." Med kristelig aand og omsorg paavistes ungdommens pligter mod far og mor. Efter foredraget fortsattes samtalen.

Lørdags kveld holdtes forretningsmøde. Tiden efter forretningsføjsjonen benyttedes til vidnesbyrd og samtale. Ved forretningsmødet valgtes ny bestyrelse med følgende udvalg:

Formand, pastor J. J. Jacobson; viceformand, pastor D. L. Borgen; sekretær, student Silberg Peterjon; korresponderende sekretær, Miss Nelson, Coon Valley, Wis.; kassierer, pastor J. J. Dahle; litterær direktør, prof. M. D. Wee; musik direktør, pastor John Carlson, St. Paul; musik komite, Miss Munson, Minneapolis, og Mrs. M. P. Ball, St. Paul; resolutionskomite for mødet, E. E. Espelien og pastor J. J. Dahle.

Søndag formiddag prædiket pastor E. Johnson fra Minneapolis. Eftermiddagsføjsjonen paa Søndag var mødets sidste føjsjon. Den varte fra kl. 2 omtrent til kl. 6 eller saa. En lang føjsjon vistnok, dog var der ingen som knurrede. Ved denne føjsjon holdt prof. M. D. Wee et foredrag over emnet: "Gvad kan og tør vi vente af vore unge?" Spalterum forbyder os at gjengive hvad taleren sa. Det kan dog siges, at mange oplysende, belærende og indholdsricge tanker fremlagdes. "Der er ting som vi kan vente, og der er ting som vi ikke kan vente af vor ungdom. Saa er der ogsaa ting, som vi tør vente", sa taleren. Efter foredraget talte pastorerne Borgen, Dahle, Carlson, Lawrence, Rjostveit og Jacobson, samt student Espelien og undertegnede. Disse taler regnes nærmest som korte vidnesbyrd. Alle ledet de tanken hen til Marias plads ved Jesu fødder. Paa forslag af Rjostveit besluttede forbundet at give \$25 af kassebeholdningen til bibel- og misjons-

foreningen ved Ned Wing Seminar. Paa foreningens vegne takket student Espelien for gaven. Mødet afsluttedes ved asyngelsen af salmen 93 i Danstad.

Lad os saa paa forbundets vegne saa sige tak til prest og menighed for indbydelsen og tak for det hyggelige samvær. Sandhedens Aand, som fra begyndelsen fik lede mødet, gjorde det godt for unge at komme sammen. Og de unge kom, om ikke saa mange fremmede, saa dog nabolagets ungdom. Denne sammenkomst var ogsaa et kald til frelse. Gud alene kender jordbunden. Dog haaber vi, at jorden i nogen mon fik falde i god jord, og da skal den nok i sin tid bære Aandens værdige frugter.

—Silberg Peterjon, sek.

Søndag 26de November.

Sal. 65: 9—13.

Du har kronet din godheds aar."

Har du faat syn for Guds godhed? Salmisten havde. Gele bibelens betragtningsmaade er den, at Gud "opholder alle ting som ellers maatte forgaa." Det er Guds mistund som ligger til grund for det. Det er saa mange som fører store ord om menneskers bedrifter, men saa rojer Guds. Det er smaat alt det mennesker gjør, sammenlignet med det Gud gjør hvert eneste aar. Tag nu den godhed, som Herren aarligaars gir folk i jordens grøde, hvilke summer Gud gir vor arme jord. Visjelig er hans velgerninger flere end vi kan tælle. Botanikerne fortæller os, at planteverdenen drar ikke sit fornemste ophold fra jorden, men fra luften. De forskjellige gasstoffer og vandstoffer kommer væsentlig ovenfra. Sollys og luft er de fornemste. Men nu er jo mennesket mer end al anden skabning, det er skapningens krone. Gud har da mest omtanke for os. Den som i sandhed vil bli et menneske efter Guds bestemmelse maa ikke da ha sit livs ophold fra jorden bare, men fra oven. Sollyst af Guds kjærlighed, duggen, og sfirerne fra Guds underbare

naade vil virke en best af aandelig art, et aandeligt liv. Den største godhed Gud har beviist os, var ved sin Søns gave. Har du virkelig faat syn for Guds godhed?

De som faar syn for Gud og hans godhed blir bejælet med en dyb trang til at takke ham. Det er velsignelse i det at takke og prise Gud. Det maa være velbehageligt i Guds øine, thi ellers vilde ikke Gud selv ha anbefalet tak. Vort aandelige liv uddybes og styrkes ved tak, thi vi faar dybere tanker om Guds omsorg, og Gud selv træder os nærmere. Vort sjæleliv faar en virkning; der er en kur for det iltre, utaknemmelige sind som kun kan virke ved personlig at takke Gud. Taknemmelighed til Gud udvikler karakterens dybde. Han kommer til at føle Guds store Kjærlighedshjerte.

Tak vil ogsaa drage en nærmere vore medmennesker. Vi kommer til at sympatisere med andre i deres faar. Saa folk tænker vel paa hvilken beskyttelse sand gudsfrugt er. Det koster ikke Gud meget at føre ulykker og uaar, hunger, dyrtid, pest og krig over os. Vi, som folk og nation, i denne tid især burde føle os mere taknemmelig end alle andre folk, vi burde gi et saa klæffeligt og stort taksigelsesoffer som nogen gang. Na maa vi faa syn for Guds beskyttelse ogsaa.

—Wick.

Et uventet stud.

Da Gottholdt engang spadserede gennem en liden skov, hørte han pludselig fra en tykning tæt ved sig et stud, der skraldede i ørene paa ham, saa han næsten blev døv. Han forkræffedes derover og vrededes paa jægeren, der for at skyde en hare havde forarsaget ham denne skræk. Men snart betænkte han sig og sagde ved sig selv: Min Gud, hvor ufornødet trykker ikke jægeren løs paa et roligt græssende stykke vildt—og hvor listigt og uførtrodsent sniger ikke den djævelske jæger sig stedse efter min arme sjæl og forsøger om han kan fælde den og styrte den i den evige fortabelse. Al, pas paa mig, min Gud, og lad hans anslag mod

min sjæl tilintetgjøres, ligesom geværet ofte klipper for jægeren.—Hvor forkræffedes jeg ikke over det uventede knald. Og hvad er dette stud mod det sidste tordenflag, som pludseligt, og naar menneskene tror sig allermest sikker, skal ryste, knuse, antænde og lægge i aske den hele, umaadelige verden?

Jeg gaar i fare, hvor jeg gaar;
Min sjæl skal altid tænke,
At satan allevegne staar
I veien med sin lænke;
Sans skjulte helbedbrand
Mig let forvilde kan,
Naar jeg ei paa min skanse staar;
Jeg gaar i fare, hvor jeg gaar.

Missionsbuen

Hvad har Guds ord virket hos dig?

For flere aar siden satte jeg to blomsterfrø i en blomsterpotte. De kom begge op. Planterne blomstret pent. Om høsten fik jeg lidt modent frø, som jeg satte om vaaren. Det kom op alt. Planterne blomstret rigt til glæde for mig selv og andre. Om høsten fik jeg saa meget frø, jeg kunde dele med andre. Dette gjentog sig flere aar, men jeg fik mindre frø efterhvert. Aar faar jeg bare 5 svage planter. Alt det andre frø kom ikke op. Om der ikke var livskraft nok i det i høst, eller livspiren er frosset bort i vinter, ved jeg ikke. Nok er det, det blev ikke til noget.

Dette fik mig til at tænke paa Guds ords fald i menneskehjertet.

Ordet kommer til os paa møder og i hjemmet. Under dagens arbejde og i stille timer, naar Guds Nand minder os om, hvad vi før har hørt og læst. Naar livet ikke gaar sin vante gang, men vi maa stanse op og tænke. Under sorg, valg for livet, sygdom.

Naar Gud ved sin Nand faar velsigne ordet som han vil, blir vi gjenfødte, ikke af

forgjængelig, men af uforgjængelig, sæd, ved Guds ord, som lever og blir.

Gjenfødt til et levende haab ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Naar vi samles om ordet, merkes Aandens arbejde hos os selv og andre.

Det merkes, at vi hos Jesus har faat liv og overflod, saa vi kan dele med andre.

Men ikke alt Guds ord blir til velsignelse.

En del mennesker er flittige at høre. En dag faar de se sig i ordets lys og tænker: Slik har aldrig noget menneske før talt. Det er jo mig der tales om. Hjertedøren aabnes. Jesus er lige ved at komme ind. Nei, ikke nu, en anden gang, tænkes der. Jesu fodtrin fjerner sig. Gud faar ikke fuldført den gjerning han har begyndt. Og der blir ikke igjen andet end et saart minde om, at frelsen var dem nær.

Sos dem som har tat imod frelsen kan livet tildels være svagt.

Det kan ogsaa helt svinde bort.

Men det er ikke Guds skyld. For Jesus, som vi skal hente liv og styrke hos, er levende og sterkt nok.

Og faar vi prøvelser, er de ikke sendt os forat livet skal fryse bort eller knækkes.

Gud er taalmodig og udholdende i sit arbejde. Ved sin Aand vækker og drager han paa den, som livet svinder bort hos. Paa den som gaar med et saart minde om det første kald. Paa den, som endda er uberrørt af Guds kald.

Han værner om det svage liv, og nærer og styrker det, efterhvert det kan ta imod.

Det fortabte vil jeg opsjøge og det fordrevne vil jeg føre tilbage, og det sønderbrudte vil jeg forbinde, og det syge vil jeg styrke, siger Herren.

Han skal ikke knuse et knættet rør og ikke slukke en rygende tande.

Jeg vil selv føde min hjord og selv lade dem hvile, siger Herren.

Gud har altid god sæd og han vil gjerne at hans ord skal bli til velsignelse.

For han vil ikke at nogen skal fortabes, men at alle skal komme til ombændelse.

Saa beror det da paa mennesket selv, om ordets sæd skal modnes til et evigt liv.—

—Petrine Petersen i "Samb."

Kinamisjionen

Søndag den 27de August ved Moose Jaw, Canada.

Det var en deilig Søndag morgen. Raskelig varmt. Naturen venlig og stille. Det er Herrens dag. Intet hverdagsarbeide er at se omkring os. Alt er stille. Jeg syntes der gik en sagte vind over den store fllette—bedækket med kornbaand saa vidt som øiet kan se—med en stille hvissen: Vand, land, land, hør Herrens ord. Jeg sølte en længsel efter Herrens hus. Jeg tænkte paa forsamlingen hjemme. Idag kan jeg ikke gaa sammen med dem til Herrens hus. For et øieblik sølte jeg mig saa langt, langt borte. Jeg kom mine fædre ihu og den kirke under hvis taarne de har bygget i sin udlandigheds tid, den kirke, hvor jeg ved daa- ben blev optagen i min Frelser's samfund og fik lære frelsens vei ifra jeg var liden, en kirke med uforsvannet Guds ord, daab og nadvere. Under dens taarne haaber jeg at saa bygge og bo til min død. Til den anbefaler jeg mine børn og slegt, dens glade budskab vil jeg ogsaa nu bekjende iblandt hedningerne. Herren velsigne den gamle kirke og bevare den tro i sandheden indtil enden, saa hans forjættelse maa gaa i opfyldelse paa den: "Selvedes porte skal ikke formaa noget imod den."

Somt jeg grundede paa disse ting, kommer min søns svigerfader, Mr. F. B. Olson, for døren med sin automobil, ligeledes min datters svigerfader, Mr. M. Thsdahl, med sin auto. Vi skal alle saa skyds til kirken i Brierecrest, ca. 5 mil borte. De norske familier som her havde taget sig for at be- kjendtgjøre prædiken for mig.

Derimod havde jeg intet at indvende. Tvertimod. Det var mig en glæde at faa

tale Guds ord ogfaa her. Om aftenen fortalte jeg dem noget om kinamissionen og hensigten med vor reise did.

Saa var ogsaa denne Herrens dag tilende, og vi fik takke Gud for anledningen ogfaa her i det fjerne at faa være samlet om Herrens ord paa Herrens dag.

Det er en velsignelse for folket i Canada, at der lægges sterkt vægt paa betydningen af hviledagen. Flere tusinder af de unge mænd som er samlet til militære øvelser har nu fri for at gaa ud i hverdagsarbejde. De har bestemt paalæg om at indfinde sig i kirken paa Herrens dag. Iblandt disse var ogsaa en norsk gut fra disse trakter. Han var iblandt disse som havde forladt sin kirke; men paa grund af dette paalæg fra øvrigheden indfandt ogsaa han sig i Herrens hus. Hvorvel, at et pligtbud ikke er det rette motiv til at drive kirkegang, saa kan det dog lede til ordets hørelse og saaledes blive til velsignelse. Det er den store fare for folk og land, at folket i denne tid har faa let for at komme bort fra Guds ord og kirken. Den Gud, som i sin naade og godhed har lagt tilette alle de jordiske goder for dette liv, har ogsaa oprettet en naadeshusholdning i sin menighed paa jorden for bortaaendelige vel. Kommer vi bort fra den, taber vi det største gode. Herrens velsignelse kan ikke hvile over et folk og land som har forkastet Guds naades husholdning paa jorden. Herren velsigne sit ord!

—Efterskold i "Kirkeff."

Indremissionen

Moscow, Idaho, Okt. 31, 1916.

Sa nu er jeg paa vestsiden af fjeldene. Jeg har mange gange ønsket at faa anledning til at titte paa hinside fjeldene, men jeg har blevet forhindret til nu.

Her skulde holdes et indremissionsmøde i Selbu menighed, Sacrosse, Washington, pastor N. M. Galls kald, og jeg lovede at være med. Her er jeg nu, og her er inte-

ressant i mere end en henseende, men det skal jeg skrive om siden, om jeg lever.

Det jeg nu vil skrive om er lidt angaaende mødet og nogle begivenheder i forbindelse dermed. Det var indremissionsmøde, og vi skulde faa offer og subscription til indremissionen. Ja, siger du, det blev der vel ikke meget af saa langt vest. Ja, jeg tænkte næsten det samme, men jeg tænker anderledes nu. Naar du faar høre, at en mand lagde sin personlige "check" paa alteret for \$100, saa vil ogsaa du faa andre tanker. Vi fik i offer og subscription \$405.70, og det meste af det er allerede indbetalt. Dette er fra en menighed som tæller 120 sjæle. Hvad tror du om det? Nu tilbage til den, som ofrede \$100. Ja, han var vel rig, siger du. Ja, han er velstaaende, men der er flere hundrede i Gauges Synode, som er ligesaa rige, gaa nu i hen og gør ligedan, saa slipper vor kasserer at stræbe bunden i en tom kasse hver gang han skal betale en stoffels missionsprest sin velfortjente løn. Derjom 200 af dem som er ligesaa rige vilde give \$100 hver, saa vilde vi have nok for dette aar og lidt tilovers. Ja, det vilde være morsomt at leve og arbejde om alle var lige. Gjør nu hvad du kan.

Kan du ikke være med med en stor gave, saa kom med den lille du har. Men hvad du end gjør, det gjør snart.

Eders ringe tjener,

—L. L. Carlson.

♦ ♦ ♦
Kredsmøde.*

Den 7de til 10de Juli holdt Mayville freds af Gauges Synode møde i St. Ansgar menighed La Moure og Dickey counties, undertegnedes kald. Mødet aabnedes H. 2 eftermiddag med aflyngelsen af salmen 310: 1—3; Løn ved S. Revramoen samt salmen 346 i Landstad. Pastor W. B. Grose fra Lisbon holdt aabningsprædiken over Rom. 10: 21. Han behandlede teksten under følgende punkter:

*) Dette referat kom til "Budbæreren" den 8de November.—Red.

1. Hvem udbreder sine hænder?
2. Hvad slags hænder?
3. Til hvem udbreder han sine hænder?
4. Manden i hvilken de udbredes.

Stedets prest ønskede alle velkomne og Kredsens formand, pastor S. Moe, svarede. Efterat jessionstiden var bestemt indledede pastor J. L. Rassejon det religiøse samtale-emne: Luk. 13: 22—30. Govedsagen her er Saligheds-spørgsmaalet. Om end dette er det vigtigste spørgsmaal sættes det dog mere tilside end mange andre. For at bli salig maa man gaa ind gennem den trange port og for at gaa ind gennem denne port maa der alvor til. Der maa gjensødelse til. Ikke bare de ligegyldige men endog mange som har forsøgt at komme ind fortabes. Mange blir staaende udenfor fordi de vilde bli frelst paa sin egen maade, medens andre samles fra øst og vest, fra nord og syd i Guds rige. Guds arm udtrækkes dog til den enkelte til frelse, thi hos Gud er ingen persons anseelse.

Porten er saa trang at ingen kommer ind ved egen magt; det sker ved Guds gjensødende naade. Jesu raad er: "Søger først Guds rige og hans retfærdighed." Ingen kjøber tiden medens han sover. Herren siger: "Kom." Vi maa give os ind under Guds vilje, saa han faar lede og føre os. Menneftet har dog ofte saa mange undskyldninger, men Herren bedbliver at tilbyde sin naade; han udstrækker sine naades arme, han tilbyder at bære dem hjem, saa den eneste undskyldning man har er: "Jeg vil ikke." Det ser ud til at folket vil have det ondt indtil de dør, men da vil de saa det godt. Beredelsens sted er her og tiden er nu. Alt er beredt, derfor lyder indbydelsen til den enkelte. Det gjælder for den enkelte derfor at undersøge om man virkelig hører Herren til eller om man endnu er paa fortabelsens vei. Denne sag er alvorlig og trænger alvor. Satan prædiker egenretfærdighed og er forarget naar menneftet kommer til at erkende sig som en fortabt synder. Det er ikke Kristus men synden hos den enkelte som gjør det trangt at bli frelst. Guds Aand plukker bort alt forbedringsarbejde og sætter

Kristus med sin gjerning som frelsesgrunden.

Vaade lægbrødre og prester deltog flittig i samtalen. Der blev med alvor mindet om nødvendigheden af at stræbe alvorlig for at komme ind gennem porten saa man kan arve det evige lig.

Om aftenene holdtes opbyggelsesmøder. Der var afveksling med sang baade solo og kor sang. Søndag formiddag prædikede pastor J. J. Ekse over dagens tekst og indbød St. Ansgar menigheds nye kirke og gravsted. Følgende prester deltog i indvielsen: J. J. Ekse, S. Moe, D. J. Mesheim, J. L. Rassejon, A. G. Berger, og J. Lindland af den Forenede Kirke. Menighedens sangkor sang tre numre. Offer optoges til Kredsens kasse.

Bed eftermiddagsjessionen sang koret flere sange og talerne veksledes i det engelske og norske sprog. Ved aftenjessionen talte pastor A. G. Berger paa engelsk over thmaet: "Life." Til afslutning veksledes med korte vidnesbyrd og sang i engelsk og norsk. Endelig sang St. Ansgar kor: "God be with you till we meet again." Maa det Guds ord og paamindeiser vinde indgang til hjerterne til Herrens pris og sjæles frelse.

—D. J. Mesheim.

Kredsmøde.

Ped Wing Kreds af Gauges Synode holdt et kredsmøde i Immanuel menighed, pastor J. J. Jacobsons kald i Viroga, Wis., Mandag og Tirsdag 23de og 24de Oktober. Mødet aabnedes med prædiken af pastor N. D. Peterson. Samtaleemnet for mødet var Esaias 55: 1—7. Pastor D. T. Borgen indledet. Han gav følgende udkast: "Guds oversflødige evige frie naade i Messias."

1. Den er Guds frie gave til syndere. (a) Er bundet ved Jesu lidelse og død. (b) Den hviler paa en evig pagt..

2. De fattige i aanden indbydes til at modtage den. (a) Det nytter ikke at trække og ofre paa egen haand og med egen kraft. Alt dette tilfredsstiller ikke sjælens trang. (b. 2.) (b) Kom og modtag Guds evige

naade og lev et sandt og saligt liv. (v. 2 b.)
Et nyttigt og frugtbart liv. (v. 4.)

3. Det haster med at modtage naade.
I dag er naadens tid. Spøg Herren—slippe
sig selv. Vende om. I dag er Gud at finde.

Det var et godt møde.

Følgende præster var tilstede: Edm. Johnson, Arthur Lawrence, J. W. Carlson, D. T. Vorgen, J. J. Jacobson, N. D. Peterson, Peter Djostveit og G. Sletta.

—N. D. Peterson, sekr.

Kredsens møder.

Nordre Minnesota kreds afholdt to samtalemøder i pastor D. M. Hansons kald—i Broderheims menighed den 24de til 26de Oktober og i Bethel menighed ved Beltrami den 1ste til 3die November.

Samtaleemnet for mødet i Broderheim var Matt. 15: 21—28. Der var ikke mange af kredsens præster tilstede men saa kam der mange lægbrødre som var flinke til at deltag. Det var et velsignet møde.

I Bethel menighed var samtaleemnet Mat. 3: 14—21. Dette blev indledet af undertegnede. Pastor S. J. Brekke fra Alda holdt aabningsprædiken over Ef. 3: 14—21.

Tilstede af kredsens præster var: S. J. Brekke, G. C. Gjerstad, stedets præst, D. M. Hansson, undertegnedes samt pastor Sundheim af den Forenede Kirke. Der var ogsaa endel tilreisende brødre og søstre saa mødet var godt besøgt. Det deilige veir gjorde sit til at man ikke fandt nogen gyldig undskyldning for at være hjemme. Om kvældene holdtes møder i Beltrami og Crookston, saa predikanterne blev vel benyttet.

Det alvorlige ord til hin menighed i Laodicea vidnet om at den var kommen ind i en sørgelig forfatning og at denne dens stilling ikke var skjult for brevsejderen, "det trafaste og sandrue vidne." Men tiltrods for at det staar saa daarligt til vil han dog ikke endnu afsløre anledningen til forbedring; han gir gode raad og dersom den vil følge dem er der opreisning, ja vil den bare oplukke døren, saa vil han gaa ind og holde nadvær med

dem og de med ham. Dette jendebrev er et vækkende raab til alle menigheder som er kommen i en lunkenheds tilstand, som tror den er rig og intet fattes. Man vil oftest finde at der hvor de kristne falder hen til lunkenhed er de ganske tilfreds med sig selv og sin gudsdyrkelse. Man eier jo naademidlerne, ordet forkyndes purt og rent og der synes at være ingenting som mangler, man er saa tilfreds med de ydre former, men midt igjennem dette er det at man blir "elendig og jammerlig og fattig og blind og nøgen. Det værste af alt er at man ikke ved om at det er sli. Derfor om det da skal bli nogen udvei maa loben saa gjøre sin virkning og vække til erkjendelse, da er der ogsaa raad og den som gir raad har autoritet. Vil man følge hans raad? Han siger: "Kjober af mig guld, glødet i ild for at du kan blive rig, og hvide klæder, for at du kan klæde dig i dem og din nøgenheds skam ikke skal blive aabenbaret, og salb dine øine med sjenjalbe, for at du kan se." Baagn op du som er lunken og hør hvad Anden siger til dig. Følg dette velsignede Jesu raad og du skal bli frelst.

—J. M. Johnson, sekr.

Syd Dakota kredsens møde.

Syd Dakota kreds afholdt et kredsens møde i Skandia menighed af pastor J. J. Skarpsnes kald den 10de til 12te Oktober. Pastor S. R. Jacobson holdt aabningsprædiken og talte i tilknytning til "Hvad er et menneske?" Stedets præst bød velkommen til mødet. Samtaleemne: Heb. 2 blev indledet af undertegnede.

Apostelens formaning til at give agt paa frelsens ord som er os forkyndt blev inderligt og alvorligt lagt ind paa bore hjerter. Der er fare for at vi af strømningerne i tiden kan komme til at bli ført forbi frelsen. Det saa meget mere da det er saa banffelig at bedømme sin egen samtid. Vi er saa tilhøielige at være hørn af vor tid. Faren for at drive forbi frelsen kan vi ikke rydde af veien men vi kan undgaa den. Kirkens synd er at man hører frelsens ord uden at

give agt derpaa. Vi kan undskyldt ved at give agt paa ordet og omvende os, samt lade Gud faa hellige os efter sin vilje.

Tilstede ved mødet var præsterne: Skarpsnefs, Quello, J. Olson, S. R. Jacobson, D. F. Johnson, D. D. Bergh, samt indremissionssuperintendent L. L. Carlson, dr. R. Anderson og emissær Fosterbold. Vi takker Gud for mødet vi fik afholde og for velsignelsen som han gav os.

—D. F. Johnson, midl. sek.

* * *

Er dit Extension Table i orden?

Takfiggelsesdagen nærmer sig. Da skal du vel bruge dit extension table. Har du fjæle nok for anledningen? Det var kanske bedst at se efter om det før det er forsent. Det vilde være leit om ikke alle dine gæster skulde faa rum ved bordet.

Saa var det bra at se efter om det er i brugbar stand, om du kan strække det ud saa langt som det trænges. Stræk det ud saa langt som til væggene. Og saa længer. Længer end til væggene? siger du. Ja, strækkes det ikke længer end til væggen i din spisekøje, da er det i ustand. Der er nemlig dem som forstaar sig paa at strække sit extension bord langt uden om deres egne vægge. Slig bør vore extension bord være paa takfiggelsesdagen, dersom de er som de skulde være.

Der er en hel del folk derude som burde faa plads ved dit bord i den forstand at du sender dem lidt hjælp. Jeg mener de fattige, de syge og hjælpeløse. Jeg tænker særlig paa de fattige som er, eller ber om at faa komme ind, paa Fairview hospital. Vi har et fattigfond der, men der er saa lidt i det, og vi vilde saa gjerne aabne døren for en eller anden som ved fiden af at være syg og saa er fattig. Fairview vilde saa gjerne hjælpe dig til at strække ud dit extension table til en eller flere slige fattige patienter.

Dersom dit bord ikke er slig beskaftet, saa er det paatide at rette paa det nu, dersom du skal kunne fejre takkedagen ret. En meget god maade at faa en eller flere fjæle

til dit bord, er at tænke over al den velsignelse Gud har givet dig, og saa prøve at tænke som Paulus, naar han siger, at han er alle folks skyldner. Saa lyt til hvad Gud siger: "Forhold ikke dem godt, hvem det tilkommer, naar det staar i din magt at gjøre det. Sig ikke til din næste: gaa bort og kom igjen, imorgen skal jeg give dig,—naar du har det." Prøv disse raad, saa skal du se hvorledes den ene fjæl efter den anden lægges til dit extension table.

Tænk paa de fattige og fattigfondet ved Fairview hospital. Send bidrag enten til hospitalet eller til undertegnede.

—S. B. Rildahl.

En velsignet dag.

Den 5te November 1916 var en velsignet dag for lærere og elever ved Red Wing Seminar. Morgensolens hvidige straalere mødte os med sin velkomsthilsen og ligesom bød os nyde Herrens hviledag.

Klokken halv ni holdtes bønnemøde i Hansons og Stenslands rum. Vi bad Gud velsigne dagen for os, sine tjenere og sit ord. Og vi søgte os forvisset om at Gud hørte vor bøn.

Saa gik vi i række og rad til St. Peters kirke. Her er Guds hus og himlens port lød, blandet med orgelets kraftige men bløde toner. Pastor D. S. Meland frembragte Guds hilsen til os i Math. 5: 13—16. Han mindede os om at erindre vore hjemgangne kjære og den frelste skare paa denne Mehelgens Søndag. Vi skulde vandre i deres fodspor og efterfølge deres tro, og saaledes lade bort Ihs skime for menneskene at de maa se vore gode gjerninger og ære vor Fader som er i himlene. Vi lyttede til sange af koret og af en kvartet. Tilslut sang forsamlingen: O tænk naar engang familieskal..

Eftermiddag forsamledes vi i skolens kapel til missionsmøde. Komiteens medlemmer af Students Volunteer Movement af Minnesota var tilstede. Disse er: J.

Gisselquist af Red Wing Seminar, student Seland af Augsburg Seminar og Miss Scarborough af Northwestern bibelskole, Minneapolis. Foruden disse havde vi den glæde at ha med os missionær Liablie fra Afrika. Miss Scarborough talte alvorlige og formanende ord til os om vore pligter som kristne og om vort ansvar ligeoverfor missionen. Det var hendes ønske at bli missionær. Student Seland fortalte om sine erfaringer og planer. Han havde ingen erfaringer som missionær at fortælle, men det var hans tanke at bli missionær. Han sa at der var saa mange hedninger at hvis de skulde gaa gennem en dør en for en, saa vilde det tage 40 aar før de alle havde vandret gennem døren. Hvis der var bare en kristen og han vandt en anden kristen; hvis de to vandt to til, de fire hver en og saa videre, saa vilde alle mennesker vindes paa mindre end 30 aar. Vi burde vaagne op og virke, sa han. Er det ikke vort kald at reise som missionær paa missionsmarken saa kan vi være til stor velsignelse her. Missionær Liablie sluttede med nogle saa bemærkninger. Der veksledes med sang. Student Gisselquist ledede mødet.

Om aftenen flokken halv otte samledes man igjen i St. Peters kirke. Mødet aabnedes med skriftlæsning og bøn af student Jakobson. En solosang blev sunget. Derpaa talte missionær Liablie. Det var meget interessant at lytte til hendes erfaringer paa missionsmarken. Ved virksomhedens begyndelse blev en kirke bygget. Golt strømmede til for at høre evangeliet om Jesus Kristus. De var meget modtagelige for budskabet og lod sig døbe. En missionær maatte døbe med begge hænder og endda tog det hele formiddag. Kirken blev forliden. Hundreder maatte sidde udenfor kirken. En anden blev bygget, men den blev ogsaa forliden. Nu har virksomheden spredt sig vidt. Zuluerne er glade i sin bibel. En forbryder fik en bibel af Liablie. Han blev i lænker ført til et øde sted. I forvirringen blev bibelen tilbage. At være den foruden blev for hårdt for ham. Endelig

blev den bragt til ham ved hans hustru. Hvor glad han blev!

Miss Liablie er glad over at hun har faat virke blandt Zuluerne. Om livet blir lidt forkortet i disse varme lande, hvad er det mod den glæde og velsignelse som nydes i disse aar. Derpaa talte ogsaa Seland og Miss Jennie Scarborough. Der blev sagt at alle har faat et kald at gaa, men somme er kaldt til at være hjemme.

Gaar ud i al verden og prædik evangeliet for al skabningen. —J. S. M.

Dødens høst.

Den retfærdiges ihukommelse er til velsignelse.—Ordsp. 10: 7.

”Jeg gaar til døden, hvor jeg gaar
Og ved mig ikke fitter,
Ei nogen dag og time, naar
Han har mig alt i strikker.
Et lidet aandedang
Kan ende al min gang,
At jeg i evigheden staar;
Jeg gaar til døden hvor jeg gaar.”

Den skaanelsesløse fiende, døden, har atter vandret om iblandt os. Den har gjort sin runde i alle vore menigheder, og levet forg og savn i sit spor. Atter et bevis paa jordelivets forkrænkelse, men ogsaa dets sikre ende. Den staar for os, som en gru og skræk, men ogsaa som en forløser. En opløsning og afløsning, som ogsaa en befrier fra jordelivets jammer, lidelse, besvær, gjenvordigheder, strid, kamp, ængstelse, uro, ja alt som synden førte med sig. Hvor skrækeligt for den, at dø, som ikke har søgt og fundet livets fyrste, i hvem alene er en sand frigjørelse fra synden og den aandelige død, saa den timelige faar bli en indgang til livet, og evig salighed, men en indgang til det helt modsatte: en evig fordømmelse. Salig den som paa blodets regning faar tro sig frelst; som har opgjort sin sag med Gud, og som kan bente paa forløsningens time uden frygt, men kan se i døden en færgemand blot, der

fører en ober den sidste fare og ind i den stille og lune havn hos Jesus. Tænk saa saligt at have seiret over alt og trygt og vel hjemme hos Gud! Vi glæder os i dette haab for dem, som ogsaa nu har gaat forud og som jeg i saa korte ord vil saa nævne.

Nils Johnson Rjøsnes, født i Selbu, Norge, den 3die September 1833. Han forblev paa hjemlig jord indtil i 1866, da han med sine drog over til Amerika. De standset først en til i Houston county, Minn., men reiste allerede vaaren 1867 til Otter Tail county, hvor de slog sig ned paa et homestead i town of St. Olaf. Her blev det haarde tag at ta, og tunge løst at gjøre. Det blev at ta fat paa rydning og tømring, men snart stod tømmerhytten der, et pallads, for rydningsmanden, med saa og smaa krav. Han havde et hjem hvor han kunde hvile sig og hygge sig, og glæde sig og sine. Det kirkelige spørgsmaal skulde ogsaa afgjøres. Pastor Ole Røsa ankom ogsaa ganske tidlig til Otter Tail county og nu blev Johnson og andre ligesindede med og dannet menighed. Saaledes har han hele tiden tilhørt Gauges Synode. Han døde den 8de August og blev begravet paa Bethel kirkegaard den 12te August dette aar. Hans alder blev 32 aar, 11 maaneder og 5 dage. Afdøde overleves af hustru og 6 børn.

Mrs. Gøne Løkken var født i Nummedal, Norge, den 25de September 1824. I 22 aars alderen udbandret hun til Amerika og og standset først i Wisconsin, hvor hun to aar senere blev egteviet til Erik Løkken. Efter nogen tid reiste de saa til Iowa. Flyttet senere til Otter Tail county og kjøbte land i St. Olaf, som endnu eies af familien. Her døde hendes mand i 1901 og blev begravet paa Bethel menigheds kirkegaard, hvor nu ogsaa hendes stov hviler. Af 10 børn overlever de 8 forældrene. Afdøde boet de sidste aar hos datteren, Mrs. Kloster, ved Buxton, N. Dak. Afdøde blev ved sin død 76 aar, 11 maaneder og 3 dage. Løkkens hørte til Ellingianerne, men ved splittelsen blev de med i Gauges Synode. De var kristne af den gamle elstverdige og trofaste type. Den

enfoldige og ligefremme sandhed om synd og naade var dem kjær. Slige blir der færre af i vor tide.

Anders P. Burseth, født den 4de September 1848 paa gaarden af samme navn i Øvre Stjørdalen, Norge. I Segre kirke blev han døbt og konfirmeret. I 18 aars alderen udbandret han sammen med de øvrige af familien til Amerika og standset først i Goodhue county i et tidsrum af 5 aar. Flyttet saa til Ottertail og bosatte sig i town of Dane Prairie. I 1879 indtraadte han i etteskab med enken Anne Marie Winge. I dette etteskab fødtes en søn, Alvin Marius. Moderen døde vaaren 1888. Anders var enemand indtil 1894 naar han indtraadte i etteskab med pigen Anna Marie Bøhler. I dette etteskab fødtes ogsaa en søn, Paul Benjamin. Begge sønnerne og hustru af andet etteskab begræder tabet af den bortbandrede. Afdøde har hele tiden tilhørt Swan Lake menighed af Gauges Synode og været en af dens mest trofaste støtter. En skjelden rolig fattet og bestemt karakter, saadan, som man aldrig faar formange af. Blandt hans søskende har vi pastor N. L. Burseth og Mrs. (pastor) Grønningen, begge af den Forenede Kirke. Hans alder blev 68 aar, 11 maaneder og 28 dage.

Mønstrene tundes, støtterne tages væk. En trøst i sorgen er dette at vi sørger ikke som de der ikke har haab. Gud være tak for hvad han gav og tog. Velsignet være deres minde.

—J. F. Melom.

"Salige er de døde, som dø i Herren." Saa lyder forjættelsen i Guds ord. Vi er os bevidst at vi trygt kan anvende denne salige forjættelse paa afdøde Mrs. Lars Stratmoen, om hvis endeligt vi her skal meddele et lidet.

Hun havde i en række af aar ikke følt vel, dog ikke værre end at hun kunde være oppe og i bevægelse. Det merkedes dog at hun blev mere og mere svag, og i det sidste maatte hun da ogsaa holde sengen. Saaledes var det ingen særs overraskelse herved

for hende selv eller hendes paarørende, naar endelig forløsningstimen kom. Dette havde hun ventet paa, længtet og sundet efter. Ofte havde han spurgt: "Kommer du ei snart; thi det er barnets art at komme hjem." Hun havde oprigtigt forsøgt at leve baade med og for Herren, og i en levende troes bevisning om at hun var tagen til naade hos Gud for sinli skyld fik hun afslutte sit livsløb med glæde og frimodighed. Vismod var det tungt for hende og blod at skilles med sine fjere paarørende, men hun fik naade til at befale ogsaa dem i Guds haand, og dette gav mod. "Jeg formaar alt i Kristus, som gjør mig sterk", sa apostelen Paulus. Dette har ogsaa andre faat erfare, Gud ske lov.

Mrs. Lars Stratmoen blev født paa gaarden Stratholte, Baaler, Solør, Norge, den 14de Mai 1857. Hun udbandrede til Amerika den 19de Mai 1882 og besøgte sig i Lac qui Parle county, Minn., hvor hun senere blev gift med Lars Stratmoen den 17de December 1884. Deres egteskab blev velsignet med 7 børn, af hvilke 4 er i live.

Foruden sin egteskelle og børn efterleves hun ogsaa af 5 søskende, af hvilke to brødre er i Norge, og en bror og to søstre her i Amerika.

Hun fik hjemlov den 14de Oktober 1916 og opnaaede en alder af 59 aar, 4 maaneder og 19 dage. Da familien tilhører Niverside menighed, Dawson, Minn., pastor Castwolds kald, blev den egentlige gudstjeneste holdt i denne menigheds prægtige og rummelige kirke. En stor sørgeskare var samlet baade i sørgehuset og lærskilt i kirken. Undertegnede forrettede og talte over Joh. 17: 24. Fred med støvet. Velsignet være mindet.

—L. S. Oppedahl.

heds kirke, Stanley Falls, Minn., pastor D. Løfensgaards kald, 24de til 26de Oktober 1916.

Mødet aabnedes den første dags formiddag med prædiken af pastor E. C. Solter over Joh. Ab. 7: 13—17. Mange af dem som hørte denne fængslende og alvorlige prædiken vil længe huske den. Den var en skildring af de kristnes livsbvandring som en vandring "ind i trængsel, gennem trængsel og ud af trængsel" i Jesu fodspor, under uafbrudt arbejde for Guds riges fremgang saavel hjemme som blandt jøder og hedninger.

Om eftermiddagen den første dag hørtes indberetninger. Formanden, pastor E. A. Solberg, gav i sin indberetning en alminde- li goversigt over Zionsforeningens missionsarbejde det sidste aar. Da hans indberetning ventes at bli offentliggjort i sin helhed skal vi ikke her gjengi indholdet af den.

Kassieren, pastor L. Lund, rapporterte, at de samlede indtægter havde været \$15,794.99, og de samlede udgifter \$12,763.24. Kassebeholdning \$3,031.75. Efter denne rapport at dømmen er der gode udsigter til at det vil lykkes for Zionsforeningen at betale gjælden paa missionsbygningen i Chicago, efterhvert som den forfalder.

Pastor M. S. Gjevne var paa grund af svækket helbed som følge af en alvorlig operation hindret fra at være tilstede ved mødet. Men han havde indsendt en indberetning om sin virksomhed som jødemissions- emissær og jødemissionær. Af denne indberetning fremgik det at han fra midten af Oktober 1915 til 6te Juni 1916 havde for det meste virket som reisende emissær og holdt i det hele 76 taler i jødemissionens interesse.

Naar han ikke havde været ude paa rejser havde han besøgt jøder i Minneapolis for at lede dem til Jesus Kristus og havde under dette arbejde gjort baade sørgelige og glædelige erfaringer. "En dag", fortæller han, "kom jeg ind i en jødisk boglade, hvor jeg ofte havde været, og blit pent modtat. Men denne gang traf jeg der to jøder, som var

Zionsforeningens 38te aarsmøde.

Der merkes fremgang ogsaa i vort arbejde for jødemissionen.

Dette var det indtryk missionsvennerne fik af rapporterne ved Zionsforeningens 38te aarsmøde i Yellow Medicine menig-

fulde af had mod Jesus. Da jeg begyndte at gi dem traktater og vidne om Jesus blev de rent rasende og lod mig forstaa, at jeg burde ikke nævne Jesu navn i en jødisk boglade; det var en forbrydelse efter deres mening. De angreb mig og klemte mig ind mod væggen, og det saa en stund aldeles truende ud for mig. Men endelig kom jeg ud af huset og gik over til den anden side af gaden. Den ene af disse jøder kom efter mig, men da sa jeg ham sandheden saa alvorlig, at han gik skamfuld bort. Og det havde den virkning at jøder kom ud af sine butikker og bad om at faa litteratur om Jesus. Det averterte min virksomhed."

Som opmuntrende oplevelser omtalte pastor Gjevre at han havde truffet en meget bereist og lærd jøde der var saa gunstig stemt for kristendommen at han tilbød sig at introducere missionæren til andre fremragende jøder. En anden jøde, som missionæren ofte havde talt med om Jesus, havde flere gange sagt at han tror paa Jesus og er en kristen i sit hjerte, og at han "vil lære norsk, fordi han har faat kjærlighed til det norske folk, fordi vi har vist venlighed mod ham." For en jødisk familie i en liden by i nordvesten havde han vidnet at Jesus er Messias med den virkning at manden bad ham sende en lærebog til hans barn, en høn som missionæren efterkom og siden til sin glæde fik høre at familien sender sine barn til den lutheriske søndagsskole. Ogsaa under sit ingeleie paa hospitalet havde han haft den glædelige erfaring at en ferskebegjærlig jødisk kvinde gjentagne gange besøgte ham for at høre om Jesus og for sammen med ham at bede om at han maatte komme op igjen og gi hende en grundig undervisning i Guds ord.

Pastor Gjevre bad ogsaa i sin indberetning om at han paa grund af svækket helbred maatte fritages fra at gjøre lange reiser og saa lov nu en tid at virke blandt jøderne i Minneapolis, samt at bejhjælpen maatte være ham behjælpelig med at faa et lokale, hvor han kunde samle jøder og tale Guds ord til dem.

Pastor P. E. Stenersen rapporterte at han som Zionsforeningens emissar siden nytår havde talt jødemissionsagen i 26 prestekald og samlet \$1,138.28 til jødemissionen.

Af jødemissionær E. N. Heimannus indberetning om missionsarbeidet blandt jøderne i Chicago skal her kun anføres følgende korte statistiske uddrag:

I missionshuset i Chicago havde været holdt 169 gudstjenestlige forsamlinger, og det samlede antal af jødiske deltagere i disse møder var 2,509. Fem jøder, hvoraf fire mænd og en kvinde, havde modtaget daabsundervisning. En af katekumenerne, Nathan Corn, blev døbt den 1ste Mai d. a.

Der blev i aarets løb ved missionsarbejderne aflagt 1,928 husbesøg hos jøder.

I dispensariatet, hvor søster Minnie Ryborg gjør tjeneste, havde været udført dispensarievirksomhed i 177 dage gennem aaret, og hdet lægebistand i 1,169 tilfælde.

To skflasser for piger havde været i virksomhed under søster Minnie Ryborgs ledelse. De større piger havde mødt 43 gange og de smaa 41 gange med et gennemsnitsantal af henholdsvis 18 og 13. Der havde ogsaa været holdt 37 møder for jødiske mødre med et gennemsnitsbesøg af 4.

Søndagsskole havde været holdt paa 50 Søndags eftermiddage med et samlet antal af 400 til-500 gutter og piger. Der var ogsaa gjort forsøg med en "Boys' Club." Den havde holdt 86 møder med et samlet besøg af 1,210.

Væseværrelset havde været besøgt af 1,368 jøder og jøinder.

Et brev fra formand E. S. Dahl læstes. Han udtalte at paa grund af det meget arbejde formandsstillingen førte med sig var det ikke blit ham mulig at efterkomme anmodningen om at være tilstede ved Zionsforeningens aarsmøde, men han elsket Israelsmissionen, agtet det som et privilegium og som en hellig kristenpligt at komme Abrahams forbilde sønner og døtre til hjælp, og ønsket Guds velsignelse over aarsmødet, og over Zionsforeningen i dens arbejde.

Man gik saa over til behandlingen af det foreliggende samtaleemne, 1 Moi. 12: 2—3. J. S. Wlegen indledet og opstiller følgende punkter som ledetråd for samtalen:

1. Israel skal velsignes.
2. Alle de som velsigner Israel skal velsignes.
3. Naar Israel er blit velsignet skal det være velsignelse.

Bed fessionens begyndelse den 2den dag rapporterte fuldmagtskomiteen følgende stenmeberettigede medlemmer af mødet:

Bestyrelsesmedlemmer: C. R. Solberg, J. S. Wlegen, C. C. Holter, J. S. Solman, Lars Lund, J. Mortensen, og N. D. Severeide.

Delegater: C. R. Heimann fra jødemissionsforeningen i Chicago; S. M. Stenby, Bethlehem menighed, Clear Lake, Iowa; August Johnson og Holger Olson, Nazaret menighed, Centerville, S. Dak.; Tosten Hanson og C. Laue, Clarkfield menighed, Minn.; J. S. Jertson, Hazel Run, menighed, Minn.; Ole Prestgard, Silo menighed, Cottonwood, Minn.; Ing. Simonson og C. R. Rowberg, Yellow Medicine menighed; R. D. Moe, Eagle Lake menighed; Ole Wessennoe, Mahanad, Minn.; Ole Luntland, Centerville, S. Dak. Emisjær P. S. Stenersen, Ames, Iowa. Fremdeles presterne J. Salhus, W. Romstad, Mons Sotendahl, D. Løkensgaard og C. C. Eid.

Valg paa centralkomiteemedlemmer og embedsmænd foretoges med følgende udfald:

Pastor J. N. Sandven af Hauges Synode blev valgt til medlem af centralkomiteen for 2 aar istedetfor pastor S. Solent, der blev valgt ifjor og ikke kunde tjene. Pastor J. Mortensen, N. D. Severeide og J. S. Wlegen gjenvalgtes til centralkomiteemedlemmer for 3 aar.

Pastor C. R. Solberg gjenvalgtes til Zionsforeningens formand, pastor C. C. Holter valgtes til viceformand, J. S. Wlegen gjenvalgtes til sekretær og pastor Lars Lund til kasserer. Pastor P. S. Stenersen gjenvalgtes til jødemissionsemisjær.

Paa indstilling af centralkomiteen blev

der som vanlig gjort de nødvendige bevilgninger haade til Chicagomissionen og Minneapolismissionen, men en detaljeret beretning derom forbigaaes her.

Af beslutninger som blev fattet tør det være af interesse at anføre følgende:

1. Zionsforeningen ansætter en superintendent for vor jødemission i Chicago.

2. Pastor Jacob Tauner kaldes til at fylde denne stilling.

3. Det overlades til centralkomiteen at bestemme superintendents løn.

4. Det paalægges centralkomiteen at leie et missionslokale for pastor Gjevre i Minneapolis, og pastor Gjevre vier fra nu af hele sin tid til jødemissionsarbeidet.

Bed eftermiddagsfessionens begyndelse den anden dag holdtes jødemissionsgudstjeneste med prædiken af pastor J. S. Solman over Rom. 11: 20. Offer optoges til jødemissionen; det beløb sig til \$74.

I tre fessioner blev det meste af tiden anvendt til samtale over det ovenfor nævnte samtaleemne. I samtalen deltog missionsær C. R. Heimann, pastor S. M. Stenby, pastor C. R. Solberg, pastor C. C. Holter, R. D. Moe, Ole Luntland, emisjær P. S. Stenersen, pastor J. Mortensen, pastor Sotendal, N. D. Severeide, m. fl.

Det forelaa indbydelse til Zionsforeningen at holde sitt næste aarsmøde i Nazaret menighed, Centerville, S. Dak., og mødet beslutter at modtage indbydelsen med tak.

Det tør haabes at ogsaa dette jødemissionsmøde vil bære nogen god aandelig frugt, om det ellers forholdt sig som af stedets prest blev antydet ved slutningsmødet. Han mente at de forsamlede missionsvenner under udlæggelsen af ordet havde gjort lignende erfaringer som hine to disciple, da de udbrød: "Brændte ikke vort hjerte i os da han talte til os paa veien og oplod skrifterne for os?"

Saa, maa hjerterne sættes i brand saa stærkt, at der blir handling ogsaa for jødernes frelse!

—J. S. Wlegen.

Et kort svar

til pastor J. M. Greens spørgsmål.

For min personlige del havde jeg ikke nødig at svare paa Deres spørgsmål; thi Deres kritisk har ikke formaaet at forandre min forstaaelse af de her omtalte sager. Men jeg ved, at der er flere som ønsker at jeg i korthed burde svare Dem, derfor disse linjer.

De spørger om jeg tror at mennesket af naturen er aandelig død. Gud sagde: Paa den dag du æder af det, skal du visjelig dø" 1 Mos. 2: 17, og det skede at mennesket aad af det forbudne træ og døde den aandelige død, men han var dog ikke død som en sten. Saa spør De, om jeg tror at bibelen lærer at man maa være enten et Guds barn eller et bantroens barn. Ja saa læres der i bibelen, og hører ikke noget om mer end to veie til evigheden og paa en af disse maa vi alle med nødvendighed befinde os. Math. 7: 13—14. Saa spørger De: Hvad mener De saa med det udtryk: førend vi var helt gjenfødt. Jeg indser og tilstaar at jeg her har brugt et ord som kan berettigge Dem til at spørge saa, og det er det lille ord "helt." Jeg kan ikke forstaa hvorledes jeg saa tankeløst brugte dette ord, da det er aldeles imod min overbevisning. Thi her gjælder just det samme som om de to veie, der er absolut ikke noget tredie. Saa spørger De: Hvad i fortællingen om farisæeren og tollderen berettiger Dem til at sige: "Tollderen bad jo før han var gjenfødt." Jeg svarer med et andet spørgsmål: "Hvad berettiger Dem til at tro at tollderen var gjenfødt førend han bad?" Saa spørger De, om jeg tror at det at være gjenfødt er ensbetydende med at være frelst. Savist tror jeg det, thi det er Bibelens lære og alle gjenfødt kristnes erfaring. Eller kanske De tror at Jesus ikke forstod den sag, da han i samtalen med Nikodemus saa bestemt siger, at uden at nogen bliver født paany kan han ikke se Guds rige. Joh. 3: 3. Ikke se Guds rige, det er: ikke blive frelst. Og saa siger De videre: Mener De da, at den som tvivler paa

sig selv i anfegtelssens stund ikke kan være gjenfødt. I anfegtelssens stund kan nok den gjenfødt lide af mange forfærellelige ting ogsaa med tvivl om sin naadestand. De kan vel tvivle men ikke fortvivle, 2 Kor. 4: 8. Den tilstand, hvori alle de gjenfødt befinder sig, kaldes naadestanden, og en gjenfødt kommer ikke ud af denne stand i anfegtelssens stund, naar han bare vedbliver at bruge de vaaben som apostelen anviser os i Ef. 6: 16, 17, 18. Det første og vigtigste af disse vaaben er troens skjold. Saa siger De videre: Om Kornelius, Ap. gj. 10, taler De sig, at De faar det til—at Kornelius var en hedsning i religiøs forstand, og saa henviser De til Rom. 8: 9.—Ja vist gjør jeg det, og dette sted lyder sig: Men I er ikke kjædelige, men aandelige, saafremt Guds Aand bor i eder; men dersom nogen ikke har Kristi Aand, denne hører ham ikke til. Rom. 8: 9. Tror De da at Kornelius, i denne forstand, havde Guds Aand førend Peter begyndte at udlægge skriften og prædike om Kristus for ham? Da Peter talede disse ord, kaldt den Selligaand paa alle dem som hørte ordet. Ap. gj. 10: 44. Jeg har ofte truffet nogen som taler om noget som de kalder "second blessing." Disse er i almindelighed anset for sværmere, men det ligger nær at tro at De hylder den lære.—Videre siger De: De siger saa skraaiffert at Kornelius kjendte jo ikke Kristus. Kornelius siger at engelen som talte med ham sagde at Peter skulde tale til ham, naar han kom. Det maatte altjaa være noget af vigtighed som Kornelius ikke før havde hørt, og saa begyndte Peter i korthed at tale om Jesus, og denne historie om ham kjendte kanske Kornelius ogsaa, men han havde ganske vist endnu ikke lært ham at kjende som sin frelser. Historien om Jesus kjender til en vis grad alle her i disse saakaldte kristne lande, men det er desværre forholdsvis saa som kjender ham som sin frelser, men de stoler paa at denne deres historiske kundskab om ham er nok til frelse. Der staar jo slet ikke saa at Kornelius kjendte det ord om fred ved Jesus Kristus, men der staar: da vide I hvad der er

stet over hele Judea osv. Den historie om Jesu korsfæstelse og de mirakler som stede ved hans død, det havde muligens ogsaa Kornelius hørt. Men at han ikke kjendte Jesus som sin frelser det er klart. Og derfor kunde bleven frelst i den tilstand han var, saa maatte han blevet frelst for sine bønner og almisser. Og derfor bliver Deres lære den nyrationalisme af reneste vand. Paa et andet sted, Ap. gj. 4: 12, der siger Peter at der er slet ikke frelse i nogen anden end i Jesus. Paulus siger at han ikke vilde vide noget andet til frelse uden Jesus Kristus og ham korsfæstet, 1 Kor. 2: 2. Thi ingen anden grundbold kan lægges end den, som er lagt, Jesus Kristus, kap. 3: 11. Kornelius havde muligens hørt noget af jødernes hellige skrifter, og dette lille benyttede Guds Mand sig af til at vække hunger og tørst efter retfærdighed, og saa begyndte han at gjøre alt hvad han troede kunde tjene til frelse, og dette frelsesbegjær var altsaa en virkning af Guds Mand, men uden at kjende Jesus som sin eneste frelsesgrund kunde han jo alligevel ikke blive frelst; thi intet kjød skal blive retfærdiggjort ved lovens gjerninger, Gal. 2: 16. Herren har jo sagt, at de som hunger og tørster efter retfærdige de skalde mættes, Math. 5: 6. Herren har ogsaa sagt, at han vil lade det lykkes for de oprigtige. Se ogsaa fortællingen om en anden oprigtig hedning som ogsaa Herren sørgede for, at han fik høre om Jesus og blev frelst. Ap. gj. 8. Læs fra 26de vers til enden af kapitlet.—Saa var det endelig lidt om de gode gjerninger, som Kornelius gjorde, noget som han efter Deres mening ikke kunde gjort, dersom han ikke havde været frelst. Jeg anvender her Deres ord til mig: Kjære pastor, hvorledes lærer De? Se bare disse saa steder: 3 Math. 7: 22 staar der: Mange skal komme til mig paa hin dag og sige: Herre! Herre! have vi ikke profeteret i dit navn og have vi ikke uddrevet djæble ved dit navn og have vi ikke gjort mange kraftige gjerninger i dit navn. Og alligevel byder han disse gaa bort fra ham. Læg merke til det besynder-

lige, at de har gjort alle disse gode gjerninger i hans navn! — Paulus synes at gaa endnu videre; Læs de 3 første vers i 1 Kor. 13.

Kjære folk! Lad os vogte os for at sætte vore egne meninger isteden for Guds ord.

Broderligst,

—S. Pettersen.

Fra Arbeidsmarken

Pastor E. Rasmussen fra Chicago er ved disse tider paa besøg til Jewell og Slater, Ia.

Fra Trondhjems menighed, pastor Nersvigs kald, berettes, at der i det senere har været nogen aandelig vækkelse.

Pastor P. Ljøstveit kjører nu i en ny "Ford" som han ganske ubentet fik som gave fra sine to menigheder forleden.

Gauges menigheds kirke, Chicago, pastor Nersvigs kald, har sin nye kirke snart færdig. Der er bestemt kirkeindvielse til Søndag efter takfælgelsesdagen.

Kvindeforeningen i pastor E. Rasmussens kald i Chicago har nylig haft ud salg af fine varer. Der kom ind over \$200. Det er ikke lidet af en missionsmenighed.

Glens menighed, Chicago, pastor Rasmussens kald, har faat ind electrisk belysning i sin kirke. Det er jo et godt tegn, at ogsaa de mindre og nyere menigheder er istand til at gjøre "improvements."

Pastor J. A. Johnsons menighed ved Creston, Ill., som det sidste aar har bygget kirke istedet for den, som nedbrændte, har den nu snart færdig. Der indsættes med det samme et pipeorgel til et kostende af \$2,000.

Fra Grand Forks, N. D., berettes, at der Torsdag aften den 26de Oktober efter opbyggelsen i Trefoldigheds kirke blev af R. Sost, menighedens formand, paa menig-

hedens og andre venners bengue overrakt pastor og Mrs. Løhre \$100. Det gaves som hjælp for prestefamilien mod de "høie priser." Tilslut ferberedes kaffe og andet godt.

Mærk.

Monnenter paa "The Children's Companion" gjøres opmærksom paa, at fra Nytaar af maa subskriptionen sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn. Trykkeribestyrrelsen har nemlig besluttet ikke at deltage i udgivelsen af "The Children's Companion" fra Nytaar af. Pastor A. D. Mortvedt blir staaende som redaktør.

Alle som skyder paa bladet vil imidlertid sende al resistance til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Boghandelen vil paaflønne det høert meget, om alle de der skyder paa bladene eller tænker sig til at betale for bladene for næste aar, vilde begynde at indsende kontingenten nu straks saa vilde de derved forebygge at det blir altfor meget arbejde ved Nytaarstider. Som en regel saa kommer det da som en flodbølge og de som har med det at gjøre blir overlæsset med arbejde lige ved Juletider eller gennem Julen. Om vi kunde saa saameget som muligt fra nu af og udover saa vilde det lette arbeidet betydeligt.

Bekjendtgjørelse.

Bestyrrelsen for den lutheriske muhammedanermission, holder møde i Schepelands og Mortvedts kald fra 23de til 26de November. Samtaleemne er Ef. 49: 5—7. Det indledes af prof. M. D. Bee. Nabningsprædiken holdes af missionær L. D. Fossum.

—N. J. Løhre, form.

—G. MacKenjen, sekr.

Paa indbydelse afholder Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde i Fairview, pastor A. E. Bergs kald, 1ste til 3die December. Samtaleemne: Joh. 9: Den blindfødte.

—J. P. Langbaa.

—J. L. Johnson.

Følge indbydelse fra Green Lake menighed, pastor J. M. Johansons kald, holder Madison freds af Gauges Synode møde dersteds den 21de til 23de November. Samtaleemnet bliver Esajas 55: 6—7. Tilreisende tager af i Spicer og Kandiyohi dagen før mødet.

—E. J. Oppedahl.

—A. Gaugland.

Ruso menighed, Ruso, N. D., pastor A. G. Meloms kald, indbyder Turtle Mountain freds til at afholde et samtalemøde dersteds fra 22de til 24de November. Samtaleemne: Rom. 8: 1—11. Man tager Soo R. N. til Ruso, kirken ligger i byen. Prestes og lægfolk er hjertelig velkomne. Gud velsigne mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—D. G. Elstad, sekr.

Om Gud vil, holder Mayville freds møde i Ny Stavanger menighed, Buxton, N. D., den 21de til 23de Nov. 1916. Tema: Mat. 2: 18—29. Kom mange og kom i bøn.

—G. Moe.

—D. J. Nesheim.

Om Gud vil, holder nordre Minnesota fredsmøder som følger: Greenbush, past. B. Olsons kald, Nov. 15—17. Samtaleemne: Luk. 10: 25—37. Biking, past. Skogerboes kald, Nov. 18de og 19de. Bethlehem, past. Skogerboes kald, Nov. 20de og 21de. Broderheim, past. O. M. Hansons kald, Okt. 24—26. Gud velsigne møderne!

—G. E. Gjerstad,

—J. M. Johnson.

Om Gud vil, afholdes et religiøst samtalemøde i Grant menighed, Woden, Iowa, pastor Gabriel Olsons forrige kald, Nov. 24—26. Samtaleemne er Sal. 32. Skjds vil møde i Buffalo Center og Forest City. Kom mange til mødet og kom med bøn om et rigt velsignet møde. Ved denne anledning vil der ogsaa bli præsteindsettelse.

Paa menighedens vegne,

—J. O. Wiselquist.

Den Synsbefillige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Etina c. l. menighed i Ruthton, pastor N. Berghs kald, den 13de til 15de December 1916. Tema: Ap. gj. 2: 42—47. —Andrew Johnson.

—Jacob S. Wif.

♦♦♦♦

Indremissionsforeningernes fællesmøde holdes om Gud vil i Trifirkens menighed, Willmar, Minn. Det begynder kl. 10 form. den 5te December og fortsætter de to paafølgende dage. Som forhandlingsgjenstand er foreslaaet 1 Tefs. 5: 1—11. Stedets menighed lover fri forpleining til de af foreningerne valgte delegater. Lad alle i foreningerne bedende sjæle hønfalde den himmelfste Gader om et velsignet møde.

—Gans D. Lee.

—S. S. Nummedal.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra vennerne i Lake Park, Minn., pastor N. Halvorsons kald, holder Ottertail, Becker og Clay counties missionsforeninger fælles samtalemøde, begyndende Tirsdag formiddag den 21de til og med den 23de Nov., og fortsætter møde i Audubon, Minn., 24de, 25de og 26de. Samtaleemnet for de første tre dage er: Esaias 55: 1—7, og for de tre sidste dage: Luk. 13: 22—30. Kom da og ta del med os, haade læg og lærde. Paa foreningens vegne. —Sivert Larson.

—Nils Anderson.

♦♦♦♦

Følge indbydelse holder Syn Dakota indremissionsforening et samtalemøde i Highland menighed, pastor S. D. Sundes kald, 22de til 24de November. Samtaleemne: Heb. 4. Skjds møder i byen Lily dagen før mødet.

Paa indbydelse fra Trefoldigheds menighed, Mt. Vernon, S. D., afholder Syn Dakota indremissionsforening et samtalemøde i L. Tompsons kald, 15de til 17de November. Samtaleemne: Mark. 10: 17—27. Skjds møder i byen Vetcher dagen før mødet.

—John Langbak.

—S. L. Johnson.

KVITTERINGER.

Fra Salems mgh., Roland, Iowa, pastor J. N. Sandvens kald, til Our Redeemer's Luth. church, Minneapolis, Minn., past. N. O. Petersons kald: Past. J. N. Sandven \$3, Knut Hill \$2, Mrs. Anna Grove \$1, Christian Logen \$1, John Evenson \$1, Ole J. Olson \$1, Henry Sheldahl 50c., Luther Quam \$1, Mrs. R. Johnson \$1, C. T. Knudson \$1, O. Johndahl \$1, Henry Wilson \$1, Sivert Arneson \$1, Andrew Christenson \$1, A. Skromme \$1, O. M. Anenson \$5, J. H. Larson \$2, John Larson \$2, Mrs. P. Solem \$1, Mrs. Carrie Olson \$1, Mrs. Christina Twedt \$1, Henry Thompson \$2, Gunder Larson —N. O. Peterson.

Til Bethesda Alderdomshjem:

En bibel og andre nye bøger til en værdi af \$25, Christian Erickson, Bethesda O. P. Home; en smuk quilt, Kari Nielson, Bethesda O. P. Home; madvarer og en hel del æbler, Mrs. E. Husebye, Beresford, S. D.; Ole J. Olson, Roland, Ia., \$20; Mrs. Huser, Sioux City, Ia. \$3; Mrs. Anderson, Sioux City, Ia., \$2; Mrs. S. E. Løkken, Hudson, S. D., \$1; J. Ole, Beresford, S. D., 50c.; ubenævnt, Beresford, S. D., 50c.; John Olson, Le Mars, Iowa, \$1; samt et pent digt paa svensk, til-egnet Alderdomshjemmet; ubenævnt, en box gode klæder; en ubenævnt, Beresford, S. D., 50c. —Gustine Quello.

Til Jødemissionen:

I Oktober modtaget: Offer i past. Halvorsons mgh., Buxton, N. Dak., ved past. A. H. Gjevve, \$12.35; fra past. Quello, for solgte Gurlands bøger ved past. C. R. Solberg \$8. Elroy, Wis., 31te Oktober 1916.

—Lars Lund,

Zionsforeningens kasserer.

Greenbush, 26de Okt. 1916

Modtaget \$17.80 fra G. O. Monas kald, til en familie i en af mine menigheder.

—B. Olson.

Indsamlet til hjælp for Engelhart Pederson, Badger, Minn.: Mrs. J. F. Adriansen \$1, Mrs. J. O. Hill \$1, Mrs. Carl Grendahl 25c., Jennie Hill 50c.; Mrs. J. Nedros 10c., Miss Bertha Askeland 10c., Mrs. R. Lee 25c., Mrs. R. Ot-ness 25c., Mrs. J. Foss 25c., Mrs. O. W. Nelson 25c., Mrs. L. Jacobson 25c., Mrs. M. A. Hall \$1, Anna Adriansen 25c., Mrs. S. R. Lee 50c., Ruth Lee 50c., Edith Adriansen 25c., J. H. Dahl, Borup, Minn., \$5; Mary Dahl, Borup, Minn., \$5; Mrs. J. J. Franze, Battle Lake, Minn., \$2.

Hjertelig tak.

—Mrs. Engelhart Pederson.

Bægteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaces hos

Gauges Synod Book Dept.,

Bebes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finansmissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarnmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Mærk.

Alle bidrag til Red Wing Freds Kasse sendes til fredsens kasserer, L. Schlanbusch, 2334 Carter Ave., St. Paul, Minn.

—E. Johnson,

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Jilip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Jilip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Lovkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Oiste Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Fire Hundrede Fortællinger for Skolen og Hjemmet, af E. Mau. Indbundet, 592 sider, \$1.50.

Muhammedanismen, Land, Forholde og Personlighed der frembragte den. Af Missionær L. D. Fossum. 120 sider. Indbundet, \$1.00.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Henriks Millers Skatliste. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daac. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tykke. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

I Hvilestunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Den norske-Lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor N. Bergh. \$2.00.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Bee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kors og krone. Præfenssamling over tre-die teksttræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Prædikener over kirkeaarets evangelier, af pastor L. Garms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Gøberstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Klar og usvigelig vejledning til fred. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I hirtingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor G. Salvorson. Indbunden \$1.00.

Sans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

N. Tønder Nielsen.—Den Norske Kirkes Historie. 582 sider. Indbunden. Pris \$2.50.

D'Aubigne—A history of the great Reformation in the times of Luther and Calvin. This book is illustrated with many views together with the Luther memorials. Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pic-

tures of the most memorable events in his career. 1096 pages nicely bound in one volume, \$2.50. The remainder of the stock sold for \$1.75.

En Bog om Lægmandsvirksomheden—af en gammel, erfaren, oplyst lægmand—Jens Stueland. Pris 50 cents.

Et populært Forsvar af Bibelen ved en mand som er baade videnskabsmand og fri. sten.—Af prof. F. Better. Indbunden 50c. I omslag, 35 cents.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. A. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

The Book Department has just received some new additions to its stock of juvenile literature. Our customers are familiar with such names as Lose, Schmidt, Milligan, and others and no doubt will gladly receive the news that more of their books are to be had. Grouch, by Rev. G. W. Lose. Bound..... 25c

Alwin, the Dreamer, by Rev. G. W. Lose Bound 25c

The Golden Fountain, by William Schmidt Bound .. 25c

Mathilda, by Blanche Margaret Milligan. Bound 15c

A Christmas Surprise, by the same author. Bound 30c

I Vollarernes Tid, en fortælling. Indbundet) 50 cents, nu 25 cents.

Hunger og Tørst, en fortælling fra engelsk. 60 sider, i omslag, 10 cents.

Kristi Efterfølgelse, prædikener af Virger Hall. Pent indbundet. Nedsat fra \$2.15 til \$1.00.

En norsk familie i Syd Afrika.—Af Sofie Nordgaard. I omslag, 50 cents.

Seks aar gammel rejste forfatterinden sammen med sine forældre fra Norge til Syd Afrika, hvor faderen skulde være missionsassistent. Hun levede der i 40 aar og oplevede flere mærkelige tildragelser end 100 andre mennesker har oplevet i hele sin levetid.

Skilbring fra Braxien—af Simon Johnson, forfatter af "Et Geni" og "Zeona." Ca. 300 sider. Indbunden, \$1.00.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar
(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa festskriftet indbundet.

Isaks Dyring, af prof. C. B. Caspari,
(i omslag, 64 sider).....\$0.25

Abrahams Kalbelse og Abraham og Melchisedek (i omslag, 102 sider).... 0.30

Besøgelserne i en synders liv, af Karl Odebrekt (indbundet, 266 sider)..... 0.80

Det hellige land (stikke med typografisk kart) indbundet 0.45

\$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Alvor og Gammen, friestlige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i ypperlig forfatning.

Tro Kun! Korte Evangelie-Prædikener for Ungdommen, af svenske geistlige ved E. D. Berg. Forord af past. E. F. Eckoff. Oversat fra svensk. Godt indbundet, 75 cents, nedsat til 60 cents.

Veiledning i Bibelsens Historie af J. Belsheim. 348 sider, pent indbundet. Den oprindelige pris er \$1.60, sælges nu for \$1.15.

Naar er vore Evangelier Skrevne? af E. Tischendorf, oversat af J. Belsheim, 70 cents, nedsat til 40 cents.

Forklaringer over Apostlernes Gjerninger, af dr. W. F. Besser, 564 sider, godt indbundet, \$2.20, nedsat til \$1.60.

Fredens Vej, en Konfirmationsbog, Bønner og Betragtninger til Vedsagelse gennem Livet fra Konfirmationsdagen. Meget pent indbundet, 90 cents, nedsat til 65 cents.

Johannes Brenz, Et Livsbillede fra Reformationstiden. 44 sider, indbundet, 30 cents, nedsat til 15 cents.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk**, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af porto. Vi ønsker at faa

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist Lutherfi
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing,
Minn. Alt vedrørende bladets indhold sen-
des til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsen-
delse, opsigelser, adresseforandringer, aber-
tissementer osv. sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Nød dem at gaa ind; 2.
Marta! Marta! Et er fornødent; 3. Ungdomsfor-
bundet; 4. Missionsbuen; 5. Kinamissionen; 6.
Jndremissionen; 7. En bellignet dag; 8. Dødens
løst; 9. Zionsforeningens 38te aarsmøde; 10. Et
fort svar; 11. Arbeidsmarken; 12. Befjendtgjørel-
ser; 13. Avitteringer.

disse bøger solgt førend festskriftet for Kina-
missionen kommer paa markedet. Send for
den nu for missionsbuen om ikke for nogen
anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Ki-
namissionen og sælges for missionsbuen. Der er
ikke saa svært mange igjen, saa isald De øn-
sker en, saa send for den nu. En prest har
fendt for 54 af dem. Guff: en bog paa 384
sider, pent udstyret med mange pene billeder,
godt indbunden og meget interessant. Vare
75c.

Ordres der indsendes for de bøger, der
averteres til nedsat pris, fyldes kun naar
kontant betaling medfølger ordren.

Merf.

Nye Abonnenter faar "Budbæreren" fra
1ste Oktober dette aar til udgangen af 1917
for \$1.00. Alle læsere bedes om at være
saa venlig at gjøre dette bekjendt blandt de
af sine venner og naboer som ikke holder
bladet. Dette liberale tilbud burde skaffe
bladet en hel del nye abonnenter. Gjør
hvad I kan for bladets udbredelse.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310
sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt
stiv da den er sat til 30 cents; men for ret-
lednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa
at dengang da Referatet først blev solgt til en
pris af 25 cents var det paa 182 sider og
formatet var mindre. I 1899, for eksempel,
var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider;
formatet saa nogenlunde fire-femtedels af
hvad det er nu. Dertil bør man huske,
at priserne paa alt, som har med bogtryk-
ning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som
har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil
indsende sine ordres snarest mulig; denne
opfordring sker baade fordi vi trænger rum-
met som de optar saavel som at omsætte dem i
penge saasnart vi kan.

Bestil Referatet hos:

Gauges Synod Book Department.

Carl Raugland
President.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stort Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad
som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel el-
ler fonograf, og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et admerket Instrument til dagens
aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Land tilsalgs.

640 Acres Land for salg beliggende i
Stark county, N. D., fire mil fra Gladstone
og seks mil fra Dickenson. Dette land kan
sælges paa gode vilkaar og lang henstand
med rente seks per cent. Henvend Dem til
S. N. Knudson, Poinona, California.

Adresseforandring.

Rev. D. J. Maffewick,

Watford City, N. Dak.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Hauges nordt evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Etjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademiasdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinavisk byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henbender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Ole O. Eklund

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 48.

Lørdag den 25de November 1916.

48de Aarg.

Indledningsforedrag

over 1 Kor. 13 ved Fredsmødet i Zions menighed,

Bolin, S. D., 1ste til 3dje Oktober 1916.

Af S. J. Bredablik.

(Indsendt ifølge mødets beslutning.)

Foranledningen til denne høitstente stilling er misforstaaelser inden den Korintiske menighed angaaende naadegavernes brug. Apostelen tager denne sag under behandling i forangaende kapitel. Han angriber de personer som vilde hævde sig over andre troende paa grund af sine aandelige gaver, og erklærer at alle gaver, saa forskellige de end kan være, er givne af Gud i et bestemt øjemed—menighedens opbyggelse, hvorfor den enkelte først da bliver til virkelig sand belysning, naar han i kærlighed og hdmghed bruger de evner og gaver, Gud har givet ham, til sine medmenneskers nytte og gavn for tid og evighed.

Med det maal for øie skulde man trage efter de største naadegaver, der giver personligheden dens værd og gjør den stillet til at tjene andre—efter det største, det fundamentale,—det som angiver livets grundtone—det bestemmende i kristendommen—det afgjørende i dommen—efter kærligheden—uden hvilken alle andre gaver anvendes af

det faldne menneske i egoismens tjeneste og er værdiløse baade for Gud og mennesker.

Det var dette som mange af de kristne der borte i Korinth syntes at have glemt under sit jag efter aandsgaverne.

Derfor skriver apostelen til dem: "Stræb efter de største naadegaver! Og jeg vil vise eder en endnu bedre vei." 12: 31.

Denne bedre vei, som han paatager sig at vise dem, er Kærlighedens vei, Guds vei, den eneste rette og fremkommelige vei mellem alle afveie.

Udriig hverken før eller senere har nogen dødelig formaaet at tegne et faadant billede af Kærligheden, som det han tegner i 1 Kor. 13.

Men saa havde han jo ogsaa paa en ganske overordentlig maade baade set Kærlighedens aabenbarelse og kjendt dens underbare kraft paa sit hjerte.

Vi vil derfor se lidt paa:

Kærligheden som det uundværlige element for de aandelige gaver at bevæge sig i.

Uden Kjerlighed—hvad? Hvor ikke Kjerligheden findes, der er hverken den sande tro eller det rette haab—der er intet, som har værd for Gud—der er død.

Alt det, som et menneske foretager sig uden Kjerligheden som motiv og drivkraft, er døde gjerninger, kjødets frugt. Det er det naturlige menneskes tilstand og forhold lige over for aandelige ting.

I de tre første vers af dette Kapitel stiller apostelen dette med levende farber idet han viser at endog de oberordentlige gaver og foretagender som de kristne i Korinth var saa begejstret over, ikke havde noget værd uden i forbindelse med Kjerligheden. De kunde tjene til at bygge kirken i det ydre i visse retninger, men ikke til menighedens aandelige opbyggelse.

Veltalenhed—hvilken herlig gave er ikke det—evnen til at influere menneskene, vække og anspore dem til ædel daad. Og dog, om jeg talte alle slags sprog—menneskenes sprog og englenes sprog—men ikke har Kjerlighed, da er jeg jo bare et instrument, som en anden spiller paa,—”en lydende malm og en klingende bjælde”—disse udtryk svarer til udtrykket: ”Menneskers og engles tunge-maal.”

Der er vist desværre mere end nok af denne malmsklang og saa i forkyndelsen nu for tiden—tilstanden i menighederne vidner herom.

Profetisk gave—dette er noget endnu større—

Hvem skulde ikke ønske at eie den gave?

Tænk, om jeg var oplyst af Aanden, saa jeg kunde se ind i fremtiden, at jeg kunde forklare ting som hidtil var misforstaaet, besvare spørgsmål som ingen anden kunde besvare, løse gaader, som alle tiders vismænd forgjæves tog fat paa at løse—Kjende alle hemmeligheder i himmel og paa jord—have al kundskab, saa jeg kunde overstraa alle andre dødelige som videnskabsmand og kunstner, som statsmand politiker og prest—men ikke havde Kjerlighed—da var jeg intet—noget mindre end intet kan ingen være.

Efter dette er der fare for at mange,

som har ord for at være noget, befinder sig i den Klasse, som graduerer med udmærkelsen: **Intet.**

”**Al tro**”—her er det tredje og højeste trin i den stige, der fører op til disse gaver—veltalenshed—profeti—tro—. Om jeg havde al tro som findes, sliig tro, at jeg kunde flytte bjerge—den tro, der overvinder de største vanskeligheder—jaa jeg kunde gøre mirakler, helbrede syge, opvække døde, sætte hele verden i forundring—alt dette uden Kjerlighed vilde altsedes ikke gavne mig, selv om det kunde være til nytte for andre.

Det vilde hverken bringe mig ind i et bedre forhold til Frelseren eller være noget bevis for min aandelige tilstand. Men saa kan nogen tænke, at selv om det er saaledes hvad de oberordentlige gaver angaar, saa er der dog en anden vei, der sikkert nok fører til himlen—gavmildhedens og martyrdommens vei.

Det indrømmes nemlig, at oberordentlige gaver og undergjerninger ikke frelser nogen—det kan man paa fingrene ogsaa i den Lutherske kirke—kanse helst fordi vi ikke har noget af det,—det er jo ikke saa haardt at give slip paa det, man ikke har,—det er ikke det, vi gjør, men det, vi ofrer og lider, som Gud finder behag i, mener man.

Apostelen forudsaa denne udflugt og stængte derfor med det samme ogsaa den vei.

”Om jeg ofrer alt, hvad jeg eier”—saa jeg ikke har noget igjen for mig selv— —hvor bærer dette hen?

Den rige yngling, som faldt paa knæ ved Jesu fødder der ude paa veien hin dag og spurgte om veien til livet, fattedes bare en ting og det var at gaa og sælge sin eien-dom og give udbyttet bort til de fattige.

Men her siger apostelen: Om jeg endog gif saa langt at jeg uddelte alt, hvad jeg eier, til de fattige, men ikke har Kjerlighed, saa gavner det mig intet.

Na, hvor det rammer! Her er alle forklaringer og undskyldninger udelukket—vi staar foran det absolut afgjørende i kristenlivet—hvor alvorligt! Maa vi ikke spørge: Hvem kan da blive salig?

Naar det gaar faaledes med dem, som er villig til at ofre alt, saa han ikke har noget igjen for sig selv, hvorledes skal det da gaa med dem som endog modstræbende giver af sin overflod? Jo det vil gaa med den ene som med den anden—ikke paa grund af at den ene ofrede alt og den anden lidet, men paa grund af deres fælles forhold til frelsen i Kristus, de er begge ufrelste, staar udenom Guds naadesamfund, har ikke aandeligt liv og drives derfor ikke af Kjerlighed,—hvorfor deres faakaldte velgjørenhed er døde gerninger, der intet gavner dem.

Men martyrdøden? Her er det største offer, et menneske kan bringe—ofre sit liv—"om jeg giver mit legeme til at brændes"—kan et menneske give noget sterkere og mere afgjørende bevis end dette forat være en sand Kristen?

Og dog erklærer den inspirerede Herrens apostel uden noget forbehold, at "om jeg giver mit legeme til at brændes, men ikke har Kjerlighed, da gavner det mig intet."

Hvorledes gaar det til med nutidens Kristne i lyset af et saadant Guds ord? Na, hvor det er hjerteransagende—i sandhed et tveegget sverd, som trænger igjennem indtil det adskiller sjæl og aand og Iedemod og marv og dømmes over Hjertets tanker og raad!

Men hvem frygter nu? Det ser ud som om Guds ord ikke bider paa denne hykkelske fleg.

Ofte gribes jeg af frygt for, at Guds Mand er bleven træet af Kirken og derfor holder paa at forlade den; thi han har sagt: "Min Mand skal ikke trætte evindeligt med menneskenes hørn."

Vogt dig, du især, som prædiker for andre, at du ikke staar der og glimrer som en vakker grafophone, fordi du er vant dertil, medens din sjæl kanse er død og fortabt.

Lad os forestille os to lige meget alvorlige og nidkjære Herrens vidner, som begge dømmes til baalet for sin frimodige Kristendomsbekjendelse.

Sæt at vi, om vi kunde følge dem ind i evigheden, fik høre, at den ene af dem var

frelst medens den anden var fortabt. Gorfærdelige overraskelse! Ja, der kommer til at blive mange overraskelser, naar tiden ombyttes med evigheden. Naar vi saa spurgte om grunden til denne forskjel, vilde der blive svaret, at den ene var i Kristus, den anden var i sig selv; den ene havde livet, den anden havde døden; den ene havde Guds Kjerlighed udstøt i sit hjerte og dreves af den, medens den anden gik egenretfærdighedens vei—stræbende med at kristianisere det gamle menneske, øvede sig i at være en Kristen uden at være født paany og dreves af egenkjerligheden selv da, naar han slog følge med martyrkaren til baalet—for sin overbevisning.

Her har vi de to typer af de kloge og de daarlige jomfruer.

Det er altjaa fastslaaet som Guds uforanderlige ord, at uden Kjerligheden er alle gaver værdiløse—alle menneskets foretagender forsængelighed, hvad det aandelige angaar:

Uden Kjerlighed er der intet andeligt liv, ingen frelsende tro, intet sandt haab, ingen himmel og salighed i vente.

Hvad er Kjerlighed?

Nu, da der tales saa meget og vakfært om Kjerligheden over alt i Kristenheden, er det høist nødvendigt at de troende giver klar lyd i basunen med hensyn til, hvad Kjerligheden ikke er.

Her skal jeg bare understrege denne sandhed, at Kjerligheden isølge sit væsen, sit ophav og sin bestemmelse ikke er, hvad verdens hørn mener, at den er—noget, der lader mennesket forblive i sine synder.

Den rene guddommelige Kjerlighed kan ikke bo i et hjerte sammen med Lagn og uretfærdighed.

Men hvad er saa Kjerligheden?

Dette spørgsmaal har været besvaret paa mange forskjellige maader. Det naturlige menneske ved jo slet ikke, hvad Kjerligheden er for noget; det stanjer og filosoferer over den menneskelige Kjerlighed, der efter faldet ikke er noget andet end egoisme—længere kommer man ikke, uden den Selligaands oplysning.

De mest fremragende græske forfattere forsøgte at besvare spørgsmaalet 500 aar før Pauli tid, men deres diffinitioner er bare et spil med ord—lydende malm og klingende bjellder.

Muhammed forsøgte sig 1000 aar derefter med samme resultat. Hans svar lyder saaledes: "Enhver god handling er kjærlighed: At du stjæler din broder et smil, at du viser den rejsende den rette vei, at du giver vand til en tørstig eller formaner nogen til at gjøre ret. En mands virkelige rigdom er det gode han har gjort i livet mod andre. Naar han dør, vil menneskene spørge, hvormegen eiendom han efterlod sig, men englene spørger hvilke gode gjerninger han har sendt foran sig."

Det er indlysende at et menneske kan opfylde alle Muhammeds fordringer til Kjærligheden uden at være en kristen,—hans svar dækker derfor ikke spørgsmaalet. Han forstaar det ikke selv og hvorledes kan han saa forklare det for andre?

Guds eget ord løser gaaden—iifølge det er Kjærligheden intet mindre end Guds eget væsen: "Gud er Kjærlighed." 1 Joh. 4: 8.

Denne Kjærlighed er aabenbaret for os herved, at Gud har sendt sin Søn til verden forat vi skulde leve ved ham, 1 Joh. 4: 9. Denne Kjærlighed, som er Guds væsen, maa ogsaa blive menneskets væsen forat dets evner, gaver og gjerninger kan have værd for Gud. "Svo som bliver i Kjærlighed, bliver i Gud og Gud i ham," Ef. 3: 19. "I elskelike, lad os elske hverandre; thi Kjærligheden er af Gud, og hver den som elsker, er født af Gud og kjender Gud. Den, som ikke elsker, kjender ikke Gud." 1 Joh. 4: 7—8. Den er Mandens første frugt. Gal. 5: 22. Det naturlige menneske kan præstere meget, der ligner Kjærligheden, men det er dog bare den gamle naturs raadne frugt. Kjærligheden er en paradísblomst, der kun spirer i nyfæbte hjerter under den himmelske gartners tilsyn. Den er Lovens fylde: "Summen af budet er Kjærlighed af et rent hjerte, af en god samvittighed og af en uskrømtet tro." 1 Tim. 1: 5. "Du skal elske Herren, din Gud, af dit

ganste hjerte og af din ganste sjæl og af dit ganste ind,—dette er det første og store bud; men det andet er ligesom dette: Du skal elske din næste som dig selv—af disse to bud hænger al loven og profeterne." Math. 22: 37—40. Thi hele loven er opfyldt i et bud, nemlig i dette: Du skal elske din næste som dig selv." Gal. 5: 14.

"Bliv ingen noget skyldig uden det at elske hverandre; thi den, som elsker den anden har opfyldt loven; thi det ord: Du skal ikke bedrive hor, du skal ikke slaa ihjel, du skal ikke stjæle, du skal ikke begjære, og hvad andre bud der kan være, det samles til et i dette ord: Du skal elske din næste som dig selv. Kjærligheden gjør ikke næsten noget ondt, derfor er Kjærligheden Lovens opfyldelse." Rom. 13: 8—10.

Mennesket ser efter de ydre ting; det arbejder, tænker og stræber paa mange slags vis forat takkes Gud. Men Paulus siger: Jeg vil vise eder en endnu bedre vei—Kjærlighedens vei.

Vil du være en kristen, saa se til at du begynder ret—at du staar paa sikker grund. Saa sat paa Kjærligheden—thi saa vil det øvrige komme af sig selv. Det er ikke, hvad du gjør, men hvad du er, som det først og fremst blir spørgsmaal om, naar du skal lægges i Herrens begiifkaal. Derjom vi elsker Gud over alle ting, saa vi i sandhed kan sige med apostelen Johannes: "Vi elsker, fordi han elskede os først," da vil vi gjøre de mange ting af indre drift uden engang at tænke paa dem—"Kristi Kjærlighed tvinger os."

Et menneske som saaledes elsker Gud vil ikke overtræde hans bud,—vil ikke bedrive afguderí, vil ikke tage hans navn forjængelig, vil ikke vanhellige hviledagen.

Et menneske, som elsker Gud over alle ting og sin næste som sig selv, vil ikke jortørne sine forældre, vil ikke slaa ihjel, vil ikke bedrive hor, vil ikke stjæle, vil ikke sige falsk vidnesbyrd, vil ikke begjære det, som tilhører andre.

Kjærligheden er det stærke bånd, der binder den troende sjæl og Gud sammen for tid og evighed.

Thi jeg er vijs paa, at hverken død eller liv, hverken engle eller kræfter, hverken hvidt eller rødt skal eller nogen magt, hverken høide eller dybde eller nogen anden skabning skal kunne stille os fra Guds Kjærlighed i Kristus Jesus vor Herre, Rom. 8: 38—39. Den er ogsaa det cement, der binder stenene sammen i det aandelige tempel. Gaa fremfor alle ting inderlig Kjærlighed til hverandre; thi Kjærlighed fjerner en mangfoldighed af synder. 1 Pet. 4: 8.

(Fortsættes.)

Hvad kan der gjøres

for at fremme mere kristelig liv i vore menigheder?

(R. D. Lundberg i Lutheraneren.)

Mange vigtige kirkelige spørgsmål er i vor tid oppe til behandling—spørgsmaal af langtrækkende Betydning, som for eksempel foreningsagen. Men af alle kirkelige spørgsmål er vel dette om det kristelige livs fremme det store hovedspørgsmaal. Alle andre er jo i grunden bare bispørgsmaal, med dette som formaal at vække og nære kristelig liv. Is dette er alle kristne interesseret, og det er jo dette vi streber med at finde svar paa hele tiden, at vi som en, prøver at virke i Herrens vingaard.

Men dette ved vi da saa vel—ikke bare vi prestes, men enhver af os? Sævel—og dog er dette det vanskeligste af alle spørgsmål at faa besvaret lig, at vi er tilfreds dermed. For enhver kristen, og især enhver ordets forkynder, gaar jo stadig og værker netop med dette: Hvad kan der gjøres for at vække mere kristelig liv? For trods alt der gjøres, og alt vi ved der burde gjøres, saa pulserer ikke det kristelige liv saaledes i vore menigheder som det burde. En stor mængde siver jo! Og selv der hvor livet er tændt, er det ofte bare en rygende tande. Saa dette spørgsmål burde optages til indgaaende behandling af alle vore menigheder, som intet andet. Dette er jo hovedspørgsmaalet for vor kirke og vor fremtid. Kunde vi finde en tilfreds-

stillende løsning paa dette, saa vilde en tung byrde være væletet af vore skuldre, vi som prædiker i menigheder. Men sagen er nok den, at trods alt vi ved, og alt vi prøver at sætte iverk, saa er vi ofte lige nær. Ser ofte ud som alt var forgjæves. Andet arbejde kan lyffes. Liv i Gud savnes saa ofte trods alt arbejde.

For om mulig at faa en tankeudveksling igang i vort kirkeblad, vil jeg bede om plads for en del bemærkninger, væsentlig som frugt af dette spørgsmaals behandling nylig holdt paa et af vore kirkemøder.

Vil først bede interesserte læse Sefarias 4de kapitel: "Saa vakte mig som en mand, der vækkes af sin søvn. Og han sa til mig: Hvad ser du?"

Dette tror jeg er det første som trænges:

a) Klarhyn over stillingen.

Her vil jeg nævne tre ting vi trænger at "vækkes" til at "se":

1. Herrens høie bestemmelse med sin menighed. Læs her i Sef. 4: 2—3 og i Ab. 1 kap. om Højestagen. Menigheden er af Herren bestemt til at være lyset i verdensmørket—det eneste lys, det fulde lys—straaende ud i verden som fra en hvarmet stage med syv oljefyldte brændende lamper. Dette er bestemmelsen.

Men hertil er det ikke nok at der er stage og lamper. Ikke nok engang at templet blev bygget op og det ydre istandsattes igjen. Menigheden maa bli lyset i verden, fyldt af Aandens lys og kraft. Det er ei nok at det ydre er i orden: Stage, kar, lamper. Der maa bli lys! Vi kan ikke slaa os til ro med de ydre organisationer, ordninger, tjenester, indretninger. "En lærdoms form er dig ei nok, nyt liv er det som trænges."

Det gjelder at vi faar et saadant klarhyn paa denne menighedens høie bestemmelse, at det blir en bestemmende magt i vort hele kirkearbeide:

Det er kristelig liv som er maallet med alt arbejde i menigheden!

2. Vi trænger klarhyn over, at Guds Aand alene er livets kilde. Læs vers 4—6. Alen er Guds Aand. "Ikke ved magt og

ikke ved kraft, men ved min Aand." Lad os merke os Aandens og livets store fulgte oljekar over menigheden—v. 2—med en fylde af liv, aabenbaret og tilgjængelig gennem ord og sakramenter. Dette er den eneste livsfilde. Sid maa vore øine være vendt, naar der blir spørgsmål om liv i menigheden. Som vi bør være klar over menighedens høie bestemmelse, saa bør vi ikke mindre være klar over fildten, hvorved denne bestemmelse kan bli virkeliggjort. Oljekarret er der—Aanden er over Guds menighed siden hin første pinje. Derfor skal vi ikke springe om andensheds og laane fremmed ild. Uden Guds Aand er det døden. Men med Guds Aand blir det liv.—

Endelig trænger vi klarshyn over:

3. Menighedens nuværende tilstand. Vi trænger ogsaa her til at "vækkes som af en søvn", idet Herren spør os: "Hvad ser du?"

Ja, hvad ser vi? Vi ser, Gud ske lov, endel livstegn. Vi ser rigelig Guds ords forkyndelse—vi ser et stort arbejde for Guds rige, for livets fremme—vi ser livshtringer af mange slags, bønnerne, vidnesbyrdene, missionsarbeidet, barneundervisningen, osv.—Men ser vi noget nyere, saa ser vi ogsaa mange dødsmerker—dels aabenbare synder, som ser ud til at faa tribes hos os, som f. eks. verdslighed, gjerrighed, forlystelseshøje, foragt og forsømmelse af Guds ord, af nadveren, forsømmelse af at lære barna Guds ord, med mere. Og saa det, at en hel del i menighederne synes at bære fremmede for erfaringen baade af synd og naade. Og saa ser det ikke ud til fremgang i kristelig liv, i det store og hele, men heller til nedgang. Kirkesøgningen er ofte i aftagende mængdets; mindre kundskab kræves for at bli konfirmeret nu, end der krævedes af vore fædre. En hel del af vor ungdom blir borte i verden, saa naar de flytter ud paa nye steder, saa blir de ofte udenfor menigheden. Og selv af de som er med paa en vis i det ydre, er der ofte lidet som tyder paa at hjertet er grebet af Gud.—Dette trænger vi at "se." Herren maa saa vise os—særlig os præster—som han viste profeten Ezeiel—dalen fuld af døde ben, Ez. 37. For en af de værste hindringer for livet

er, at man ikke ser døden. Smilg. Joh. 9: 41. —Dernæst tranges vækkelsen af

b) Sellig ansvarfølelse hos Guds folk.

Det er et faare nærgaaende spørgsmål dette ikke mindst for os som forkynder livets ord. Hvor ligger vel ansvaret for, at der er saa lidet aandelig liv iblandt os?—Bist maa en stor del af ansvaret lægges paa de ufrelste folk selv—især de som er gjenstand for Aandens arbejde gennem ord og sakramenter. Men ansvaret maa dog for en stor del ogsaa lægges paa dem som selv er levende, og som skulde være lysbærere og redskaber til at tænde lyset. Det har derfor stadig vist sig sli i kirakens historie, at der hvor livet i Gud begyndte at vaagne, der begyndte det som regel med, at de kristne kom i nød over stillingen og begyndte at raabe til Herren om frelse for det sted.—Derimod, saalænge de troende er nogenlunde tilfreds med det, som det er, saa blir det som regel ogsaa som det er. Det er derfor et livstegn, at man begynder at spørge: Hvad kan der gøres for at fremme mere kristenliv hos os?

Derfor dette spørgsmål rigtig kom til at brænde rundt om i vore menigheder og blandt vore præster, saa var der haab om, at vederbægelsens tider kunde komme over bort folk. Sli var det i gamle dage da profeterne og Jesus og Paulus græd over folk og var levende bekymret for deres frelse.—Her trænger vist nogen hver af os til at bli vækket som en mand de vækkes af sin søvn."

c) En aandsfyldt presteskole

er en anden betingelse for, at liv kan vækkes. Læs Sak. 4: 11—12 om oljetræerne og oljegræne, gennem hvilke olien kom ned i lamperne, saa der blev lys. Læs ogsaa Mat. 1: 20: "De syv stjerner er engle for de syv menigheder." Menighedstjenerne som bærende af ord og sakramenter er de rør gennem hvilke Aandens liv fra Gud i ord og sakramenter skal tilstrømme menigheden, og de er ogsaa "stjernerne", hvorigennem lyset skal straaale ud. Derfor gøres menighedsenglene ansvarlige for menighedens tilstand, læs Kap. 2—3 af Mat. Som præsterne er, vil menigheden bli.

Dette stadfæstes ogsaa af historien. Der hvor der er levende vidner der baagner altid mere eller mindre af aandelig liv. Der hvor presteskabet sover, der blir det oftest døden. Smilgn. for eks. apostel- og reformationstiden, samt rationalismens tid. Der hvor presten blir lysvaagen og fyldt af Aandens ild fra det høie, saa basunen gir en tydelig lyd, der blir der gjerne ogsaa røre iblandt de døde ben. Men der, hvor prester sover, der vil gjerne ogsaa folket sove. Naar der da spørges om, hvad der kan gøres for at fremme mere liv, saa angaar dette ikke mindst os prester.

Her er nogle ting jeg maa saa nævne:

1. Presten maa selv eie livet i Gud. Dette er saa selvagt, og desuden saa ofte understreget, at det kan synes unødvendigt at nævne. Og dog kan det aldrig understreges nok. Peters eksamen maa vi ha bestaaet; ellers er alle andre eksamener til liden nytte. Og jo klarere overgangen fra død til liv er, jo bedre. At opfordre unge mænd, som selv ikke har personlig erfaring af ny fødsel til liv i Gud, til at studere teologi, er en skjæbnesvanger feilstagelse, selv om de ellers er baade graduenter fra et lutherisk college og er pene og ordentlige menninger forresten. Som presten selv er, saa vil frugten af hans arbejde være. Naar den dag kommer, at det første en menighed spørger efter, naar den skal ha prest, blir dette: Er han en levende aandsfyldt kristen?—da er vi kommet langt paa vei til løsning af dette spørgsmaal om aandelig liv i menigheden.

Her har vore menigheder, bort samfund og vore skoler en meget vigtig og ansvarssfuld opgave: at arbejde for, at vi faar et levende, aandsfyldt presteskab!

2. Presten maa ha modtaget Aandens udrustning for tjenesten, om hans arbejde skal bære livets frugt. Læs Joh. 20: 23 og Ap. gj. 1: 8. Men denne faaes ikke altid samtidig med ordinationen, selv om personen selv ellers er et Guds barn. Det var jo apostlerne før pinse. Der er først en vanskeligere lektse at lære, end den skolerne kan gi—denne som Serubabel fik: "Ikke ved magt og ikke

ved kraft, men ved min Aand," v. 6. Eller som Jesus udtrykker det: "Uden mig kan I slet intet gøre." Joh. 15: 5. Dette lærer man nok tidlig teoretisk; men sent læres det i livet. Først naar den lærde, dygtige, velstallende pastor blir staaende der hjælpeløs, uduelig, fattig, uden med en finger at kunne flytte paa stenen som stænger i døden—først da kan Guds Aand saa begynde sit arbejde—ta og fylde og bruge den fattige, høiede tjener som sit redskab. Da først kan noget udrettes.

Det er kanske saa ting som hindrer det aandelige livs fremme saa meget i vort arbejde som vor egen formentlige dygtighed. Maa vi huske paa Saf. 4: 6!

3. Guds ord maa forkyndes rent—ublandet, utilshyllet som det er. Det er levende, Hebr. 4: 12. Det maa bruges sli. Lovens ord maa rettes mod hjertet, saa det dræber, fordømmer, saa man blir liggende i sit eget blod—fortabt! Evangeliets livsol med lægedom under sine vinger maa gienem forkyndelsen saa straaale ind til de mørke hjerter med livets lys. Dette Guds ord er Aandens sverd. Sjunget af en aandsfyldt tjener, som staar under Aandens kontrol, vil det "bide at knuse, bide at ramme"—som Luther udtrykker det i fortalen til den lille katekisme om loven: "I behynderlighed maa du drive paa det hud og stykke, som blir krænkert i din menighed." Særlig maa skillet mellem liv og død komme klart frem, saa denne sandhed rammer samvittighederne: "Født paany, eller evig fortabt!" (Pont.)

Her er en af de største stene som stænger for bækkelse af aandeligt liv: Man prædiker helliggjørelse foruden ny fødsel—underviser døde om den vei de skal vandre—opøver folk i kirkelighed og gudsfrugt uden at lægge hovedbegten paa det indre troens liv i Gud. Paa denne maade kan store skarer bli liggende i sin aandelige dvale uden at et livspust fra oven ser ud til at saa berøre dem.—Guds ord maa saa komme til sin ret i vor forkyndelse.

4. At fremme aandelig liv maa bli det store hovedformaal med alt arbejde i menig-

heden. Det arbejde som ikke søger at dra folk til Gud og ikke tjener det aandelige livs fremme, bør vi ikke besatte os med i menigheden. I vor tid staar vi i fare for saadanne tilstelninger i kirken, som heller tjener til at hindre end at fremme kristenliv. Den sammenkomst, hvor ikke Guds Aand gennem ordet faar rum til at paavirke folk, er værre end forgjæves. Guds Aand maa faa lov til at være med og faa frie hænder i alt som gjøres i menigheden.

d) Livsstrømmen i ord og sakramenter maa faa strømme rigelig i kirken.

Læs igjen Sak. 4: 2. Dysestagen har syv lamper. Men fra det store oljekar over den var der syv rør ned til hver lampe. Der er en rig fylde af olie i det store kar fra det levende oljetræ, og der var en rig fylde af midler til at la olien tilflyde lamperne. Ord og sakramenter er disse oljerør, hvorigenem naaden og livet ved Guds Aand skal strømme fra det levende dobbelt oljetræ, Kristus, (der var haade prest som Josva og fyrste som Serubabel) indtil den enkelte kristne og den enkelte menighed, saa der blir en fylde af liv og lys. Men da maa disse rør eller naademidler gjøres brug af.

1. Guds ord maa bo rigeligere i landet os. Det maa forkyndes rigelig, og folk maa gjøre brug deraf. Skal livet fremmes i menigheden, saa maa folk komme til kirke!—Og saa maa Guds ord bruges i hjemmene! Over morgen og aften maa lamperne fylde. Folk maa samles flittig om Guds ord og til bøn, ogsaa i mindre kredse, til opbyggelser, bønsemøder, osv. Naadegaverne i menigheden maa tages i brug. Den kristelige lægmandsvirksomhed maa faa albuenum i menigheden.*)

*) Vi vil benytte anledningen til at anbefale paa det stærkeste Segtveits "Den norske kirke i det nittende aarhundrede." Der faar man et levende indtryk af, hvad det troende lægfolk som redskab i Guds haand har udrettet til det aandelige livs fremme. Denne bog burde hver prest og lægmand eie og studere.—Kan vist bestilles hos Augsburg Publishing House.

Den kristelige barneundervisning har overmaade stor betydning for det kristelige livs fremme. Det har været sagt, at hverken St. Olaf eller Hauge har kristnet Norge, men Pontoppidans "Sandhed til Gudsfrygtighed." Skal der høstes i form af vækkelse til aandelig liv, saa maa Gudsordets sæd saaes i de unges hjerter. Dette vil jeg sætte som en hovedsag for det aandelige livs fremme. Men ogsaa her trænger vi at "vækkes som en mand, der vækkes af sin søvn." Hvad den kristelige barneundervisning angaar, saa jobber vi endnu, de allerfleste af os. Kundskabsforraadet krævet til konfirmation blir mindre og mindre. Tilslut blir vel "røret" helt tilstoppet. Det blir vel snart nok, naar barna kan læse "Faderbor"!

2. Nadderer maa benyttes flittigere. Da kristenlivet i den første menighed pulsede friskt, var menigheden en nadderemenighed. Herrens bød stod aldrig tomt. Vel er det bedre at holde sig borte fra nadderer, naar man lever livet borte fra Gud. Men bedst var det da at følge den forlorne søn tilbage igjen, og saa bli med ved fars bød. Det er forlidet at gaa tilalters 1, 2 a 3 gange om aaret.—Naade naadens og nadderens betydning maa faa mere plads i forkyndelsen og i livet.

3. Livets sæd maa vandes med taarer og hønner. De hører med til en ret brug af naadens midler. Der er intet som hindrer livet mere end en tør, taareløs, hønneløs, kold brug af Guds ord og sakramenter. Skal sæden gro, maa den vandes godt. Pinsen kom som svar paa bøn. "Kom ihu at jeg i tre aar ikke holdt op, hverken nat eller dag, at formane hver eneste en med taarer!" siger Paulus, Ap. gj. 20: 31. Som den bedste sæd blir liggende død uden vække, saa kan heller ikke Gudsordets sandheder faa spire frem, uden at det blir vandet ved bøn og taarer. Husk her missionær Børresens: "Varme hjerter!" Det har grodd gjældt derude i Santalistan efter dem.

4. Være en ting til: Vi maa være gløderne sammen! Saa gjør man jo naar en ild holder paa at dø ud. "De helliges sam-

fund" er ogsaa et led i artikelen om den Selligaands gjerning. De levende Iemmer maa famles til bøn og opbyggelse i menigheden—"Din andagt tænde deres an, og deres din antænde." Bønnemøderne—ret brugt—er af libsbethydning for livets fremme i menigheden.—Men ogsaa i større kredse burde gløderne faaes sammen. De kristne burde famles til større stebner for at opbaares ved bøn og betragting af Guds ord og samvær i Herrens frygt. De store indremissionsstebner f. eks. i Danmark og Norge, hvor tusener af Guds folk har bærret famlet til hellig samvær i bøn, sang og tale, har haft stor bethydning til fremme af aandelig liv. — Men nu faar jeg slutte, ellers kaster redaktøren det i kurven.

Ungdomsforbundet

Søndag 3dje December.

Rom. 13: 11—14.

Vaagne op af søvne.

"Det er ikke let at afbryde søvnen om morgenen, naar man skal op til sit arbejde, endda man ved at det er rigtig at vaagne og staa op," siger Kirkefaderen Augustin.

Saaledes ved nok ogsaa mange at det er rigtigt at vaagne op til alvorligt at søge Gud og bli en sand kristen. Men enda mange ved det er rigtig, ved det er ret, ved det maa en sindsforandring til, faa nøler de og opfatter. Og medens man udsætter med at vaagne, faa tiltager den religiøse søvn.

Det er banffeligt for mennesket at kunne høre evangeliets vækkeraab saaledes, at det naar hjertet. Der visseelig er en en dyb søvn i synd. Værst er den søvn som findes hos dem, som mener sig at alt staaar bra til med dem og Gud, skjønt de ikke kjender nogen opvaagnen i sit liv nogen gang. Det er en aandelig tilstand, hvor man ikke er sin religiøse trang klart bevidst. Det er en sørgelig søvn. Ingen kjærlighed til Jesus og

ingen kjærlighed til Jesu sag. I denne tilstand af søvn, hverken kan man virke for Jesus eller vil man virke for ham. Den som sover er ganske rolig. Vorden er jo nedslættet i mørke nat. I kristendommen hjer dagen. Ikke i den blot historiske kristendom, men i den oplevede kristendom. Lykkelig den som vaagner op og faar kjende Kristuslyset barne sjælen og gjøre den glad. I skulde ikke vente med at la Kristi solskin straaale ind i hjertets verden. Det kjendes saa hjertelig godt naar lyset kommer. Det ved alle som har oplevet det aandelige gjenembrud.

Der er en lysere og klarere dag ibente. Med Herrens gjenkomst bryder den herlige dag ind. Al ve os om vi findes sovende og nøgen. Der er en dagsklædning at bære i, en arbejdsdragt for de troende. Folk med nattens væsen og folk med dagens væsen har nok hver sin dragt. Den eneste rette dragt er at bære iført Kristus. Herrens dag er nærmere nu end nogen gang før. Er du aandelig vaagen da, kjære ven? Du kan bli vaagen, du kan faa den rette arbejdsdragt. Hører du ikke, hvor høit Herren raaber: Vaagn! Vaagn!! Og hold dig vaagen.

—Wick.

Missionsbuen

THANKSGIVING.

A year of precious blessings
And glorious victories won—
Of earnest work progressing,
Its onward course has run;
To Thee, oh God, our refuge,
Whose goodness crowns our days,
Within Thy earthly temple,
We lift our souls in praise.

Thou Master of assemblies,
In mighty power descend,
Behold our glad reunion,—
Conduct it to the end;
Inspire our hearts with courage
And deeper love for Thee,
That all, Thy name may honor,
Where'er our field may be.

—Fanny Crosby.

ONE THANKSGIVING DAY; or, "CAN'T SHE PRAY?"

The minister's wife loved the bright sunny morning, especially when there were services at the church, for the sunshine usually brings out more people than does the rain—and a good gathering is always an incentive—an inspiration—to the speaker,—but, on this particular Thanksgiving morning, she was glad that it rained.

Services were announced at 10:30 and Rev. Clark was unable to leave his bed. The hay fever had exhausted much of his strength, earlier in the fall, and now, just at Thanksgiving time, the influenza had the best of him.

"You will have to do the best you can without me, Lena," he told her, and settled back in a feverish sleep. The minister's wife's heart was heavy as lead, and she was tired.

So many little things had "gone against her" during the last few days, that her optimistic spirit was beginning to droop.

The salary had not been paid and the grocery bill was taking on large dimensions—far too large, to remain unpaid.

Her mother was very ill, hundreds of miles away and for lack of a little of that forthcoming salary, she could not be at her bedside.

Just the day before Thanksgiving she had received a telegram from her daughter of her dearest friend—a childhood bosom friend: "My mother is dying; please come." Oh, how she wanted to go! If only Rev. Clark had been feeling well, she would certainly have loaned the required sum, with which to make this short trip, even though her clothes were beginning to look shabby.

When Rev. Clark was taken so much worse, during the night, all other care was temporarily forgotten in her anxiety and caring for him.

The congregation could boast of only one man, one of the deacons, who could "make a speech." As soon as Mrs. Clark had made the pastor somewhat comfortable, she hurried away, to ask this deacon to fill the pulpit. But he had contracted such a severe cold that he could not speak above a whisper!

"Just read the Bible lesson and say a few words yourself," he whispered, "and sing some of your pretty songs and all will be satisfied."

It was now past nine o'clock and no time for thoughtful preparation. She thanked God because it rained—not glad because the rain would keep people from church, but be-

cause she felt that she had so little to give those who would be there.

Opening her Bible at random, she read these words: "All things work together for good for them that love the Lord." A few moments in prayer gave her calmness and courage, so, getting herself and little three-year-old Anna dressed, she kissed her husband and started for the church. How she hated to leave the pastor all alone, so ill. But there was no other way.

At the church door she was met by a young lady who brought her a note from the organist, saying that unexpected company made it impossible for her to be at church, and would Mrs. Clark play for her?

A great peace entered her soul when she looked into the faces before her, and as the hymns were sung and the scripture lesson read, Christ seemed very near to her, bringing a promise divine, that some soul should be helped that day. The message she gave them was short, simple, and badly worded, she knew. The last half hour was spent in prayer. Many took part and all felt the nearness of the Spirit.

The rain was letting up and Mrs. Blake, whose rule was to be late, entered the church toward the very close of the service. When she entered, little Anna, who up to that time had been very quiet and attentive, suddenly called out: "Mamma, there is Mrs. Blake; can't she pray?" This remark of the child almost unbalanced Mrs. Clark. Mrs. Blake was not a professing Christian. What if Anna's remark should cause enmity and forever shut her off from the church. She had always appeared so cold and distant, anyway.

The services were over, Mrs. Clark hastened home, this new worry added to her list. All day she thought about and prayed that Anna's untimely remark should not harden Mrs. Blake's heart. Little did she dream that little Anna's remark was the arrow in God's quiver for Mrs. Blake.

Just at sunset the clouds lifted and the gray exchanged for the beautiful red and crimson which spread over the sky, like a promise of a brighter tomorrow. It was then that Mrs. Blake came to see the pastor's wife.

"All day your little daughter's question: 'Can't she pray?' has been ringing in my ears. After this I am going to be a Christian."

Was it possible? Was this the result, so contrary to all her worries? Glory to God! Her heart was bursting with joy and grati-

tude. So it was Anna who had been the real messenger that day! Should little Anna ever go astray? Oh, that some helping hand might then be near. It was a warm embrace that Anna received, that night.

The evening brought another telegram—her friend was gone—but the doctor said Rev. Clark would soon be all right.

The next morning brought two letters, one with a check for the salary, the other saying that mother was better. Then Mrs. Clark wept tears of a new thanksgiving.

This was many years ago. Anna is now a young lady. That Thanksgiving day was the turning point in Mrs. Blake's life and a couple of years later her husband gave himself to Christ. Mr. Blake is dead, but Mrs. Blake is a true comfort to the pastor and his wife. Always on time at the services, and rarely does she miss a prayer meeting. Never since that day, years ago, have anyone needed to ask concerning her: "Can't she pray?"

—Elisabeth.

Den teologiske forening.

Vi samlede os til møde den 14de November. J. Borgen ledet i bøn og saa blev emnet for aftenen diffuteret. Emnet havde været behandlet paa et tidligere møde, dog uden at noget resultat opnaaedes. Det viste sig at man ved dette møde ogsaa var uklar med hensyn til løsningen. Emnet var, "Det væsentlige i kristelig enighed."

E. E. Espelien, idet han indledet samtalen, læste som grundlag for sine ord hvad Paulus siger om enighed til Romerne og Efeserne. Han sa at de som har annammet Kristus har faaet Anden. Faderen, Sønnen og den Helligaand er et, og Jesu bøn var: "At de maa være et, ligesom vi er et." Var vi ligt dannet, tænkte vi paa samme maade, havde vi hørt de samme aandelige erfaringer, da vilde der selvfølgelig ikke være forskjel i vor tro. Men fordi vi er ulige i disse ting kan vi ikke opnaa enighed med hensyn til tro. Det følger da at vi kan tale om kristelig enighed eller aandens enighed trods det at der er forskjel i tro og lære.

L. Hanson talte næst. Han paapegte at en ting var nødvendig for at bli indlemmet i

det aandelige samfund: troen paa Jesus Kristus—at han er Guds Søn, at han er død for mine synder, at han er opreist til min retfærdighed. Dette staar som det væsentlige, de mindre betydningfulde ting falder bort. Vi finder saaledes kristne, ja han, i ethvert kirkesamfund som bygger paa Guds ord som grundvold.

S. T. Johnson fremholdt at dersom vi talte om den usynlige kirke da er den samme gaard forudsætningen for enighed. Men taler vi om den synlige kirke da maa forudsætningerne være samme lære og lighed i praksis.

Formanden gav os et udkast for om mulig at faste mere lys over sagen. Han syntes at emnet burde behandles under to hoveddele—den usynlige enighed og den synlige enighed. Som forudsætninger for den usynlige enighed nævnte han aanden og ordet. Som forudsætninger for den synlige enighed, bekiendelse, praksis, personlige eiendommeligheder og ordet.

Prof. Ringstad var tilstede og la til nogle bemærkninger, hvorefter mødet hævedes.

—M. S. Rholl.

Til foreningskomiteen.

Den Forenede Kirkes konstitution tillader hver menighed at sende to delegater, (repræsentationsretten i Gauges og den Norske Synode kender jeg ikke til.)

Det nye samfunds konstitution bestemmer at hvert kald har ret til en delegat, dersom kaldet bestaar af en menighed, og to, dersom det bestaar af flere menigheder.

Træder nu dette ikraft straks det nye samfund er organiseret?

Mine tre menigheder har ifølge den Forenede Kirkes konstitution ret til seks delegater, sæt at de nu vælger saa mange til det anstundende Forenede Kirkes sidste aarsmøde, maa de saa vælge et nyt sæt af to delegater som repræsenterer menighederne naar det nye samfund er organiseret?

Erbedigt, —S. D. Simundson.

Kredsmøde.

Madison kreds af Gauges Synode holdt sit aarlige møde i Hoff menighed, pastor T. S. Oppedahl kaldt, fra 17de til 19de Oktober sidstleden. Mødet aabnedes med prædiken af hr. A. Falstad.

Samtaleemnet for mødet var ebr. 2det kapitel, og det blev indledet af pastor B. A. Barstad. Baae præster og lægfolk deltog flittig i samtalen. Der blev talt meget om "den store frelse", om velsignelsen af at ankomme den og om de stræffelige følger af at foragte og forkaste den. Om aftenen holdtes prædikener, den første aften af undertegnede over Jer. 6: 16; den anden aften i det engelske sprog af pastor Nels Carlson over indgangen til faderbor: "Our Father who art in Heaven."

Under forretnings-sessionerne blev valgt følgende: Viceformand, pastor J. M. Wick; sekretær, A. Gaugland; kasserer, T. T. Bøe. Til medlemmer af kredsbestyrelsen valgtes Ole Narrestad og Ole Bergeland.

Kredsformanden læste sin rapport.

Kassererens rapport blev læst og antaget.

Endvidere blev følgende forslag antaget af kredsens:

At kredsens udtaler sin tak til Gud for den velsignelse han har ladet hvile over kredsens arbejde og saa dette aar.

At kredsens henstiller til de respektive menigheder til selv at kalde sin emisser eller emisserer og godtgjøre ham eller dem for det arbejde som udføres inden menigheden.

Kredsens anbefaler følgende mænd som emisserer: Knut Kloster, Randiyohi, Minn. Christian Seim, Abbe, S. D. A. Falstad, Valaton, Minn. Lauritz Christofferson, Madison, Minn. Eling Apelvik, Clarkfield, Minn. Carl Salvorson, Madison, Minn. Tønnes Hanson, Dawson, Minn. Christoffer Nordhus, Clark, S. D. Rasmus Nygh, Frost, Minn. O. P. Ness, Dawson, Minn. Carl Martinson, Madison, Minn.

For at naadegaverne end mere kan opel-fes i menighederne saa henstiller kredsens til de respektive menigheder, at de opmuntrer og

tilskynder til naadegavernes brug og tillige at de troende lægbrødre flittig besøger søstermenigheder for med vidnesbyrd offentlig og privat at hjælpe til med opbyggelsesarbeidet. Kredsens anbefaler ogsaa besælsvirkomhed ved mindre samtale- og vidnemøder i menighederne.

At menighederne inden kredsens yder et aarligt bidrag til kredskassen.

At kredsformanden lønnes med 60 dollars og saa dette aar, og sekretæren med 10 dollars.

At pastor Bøe ogsaa dette aar understøttes med 50 dollars for det indremissionsarbejde han udfører ved Goodwin, S. D.

At menighederne inden kredsens opmuntrer til at indbyde til kredsmøder, indremissionsmøder og ungdomsfeber.

Den sidste aften holdtes slutningsfest. Mange haade præster og lægbrødre afslagde korte vidnesbyrd. Miss Esther Oppedahl sang en salme solo. Kredsformanden, som ogsaa er steds præst, takkede for godt samvær. Saa var mødet slut. Maatte ordet som blev saet bære megen frugt.

De fleste af kredsens præster var tilstede og mange af kredsens menigheder var vel repræsenteret.

—A. Gaugland.

Et lutherst missionshjem.

Da jeg paa en meget uventet og eiendommelig maade kom i berøring med "The Norwegian Lutheran Mission Home of Chicago" saa vil jeg bede om plads i Budbæreren for nogle ord til hjælp for denne nye virksomhed. Alting er i førstningen lidet og ubetydeligt; men med tiden er manges liden begyndelse blevet en stor fortsættelse. Men vi skulde ikke holde vor opmærksomhed fjernt fra et foretagende, fordi det er i sin ringe begyndelse.

Det er ikke at undres over at Chicago med sine hundrede tusinder af norske folk har over 30 menigheder, der tilhører de tre konfessioner. Og det er ikke at undres over, at der inden vore menigheder bevæger

fig kræfter der vil fremme Herrens sag langs de spor, hvor før intet har været forsøgt.

Dette missionshjem er da et forsøg i en ny retning. Det er ikke nogen pengespekulation, men er et nobelt missionsarbejde fra først til sidst. Naar jeg skal søge at fige noget om foretagendet saa gjøres det lettest ved at angive foreningens program, saadan som jeg fattet det, da jeg var ved hjemmet.

Henfigten med hjemmet er at skaffe:

1) Et sted hvor især norske lutheriske tilreisende kan faa et godt ophold til rimelig pris og under kristelige omgivelser.

2) Et sted hvor mænd og kvinder der søger ansættelse eller lægehjælp i Chicago kan gaa for midlertidigt ophold og faa raad og vejledning med hensyn til ledige poster, osv.

3) Et samlingssted for den skandinaviske lutheriske befolkning—især ungdommen—i Chicago, og for dem som tilfældigvis kommer did for kortere eller længere ophold.

4) Et hjem ved hvilket der gives systematisk undervisning i kristendommens sandheder ifølge den lutheriske kirkes lære og praksis—en lutherisk bibelskole.

5) Et centrum og et udgangspunkt for en aggressiv praktisk kristelig virksomhed.

6) Atte en forretning, men er missionsarbejde til nytte for hele den lutheriske kirke og ellers for andre der direkte eller indirekte maatte komme i berøring med hjemmet.

Naar man kommer til Chicago burde man besøge hjemmet i dets midlertidige lokale paa 1627 N. Kedzie Ave. Bestyrelsen har alt kjøbt tomt for at opføre egen bygning paa. Denne tomt er beliggende mod nordvestre hjørne af Humboldt Park. Dette hjems midlertidige sted og dets fremtidige lokale er midt i det sterke norske strøg paa nordvest siden i Chicago. Har du ikke sikret dig plads paa forhaand saa telefoner Belmont 4728; muligens du kan faa plads der medens du er i Chicago. For at komme til hjemmet er det bedst at man tager høibanen og gaar paa en Humboldt Park vogn til Kedzie station.

Det er ikke at undres over, at vore norske

lutheriske folk i Chicago føler at en sliq virksomhed er paakrævet. De, bedre end vi der lever paa andre fragter, ved hvormange tusinde der er af vore norske folk, som hvert aar kommer til Chicago for at kaste sin lod blandt dens millioner. De, bedre end vi, ved hvorledes det gaar med mange af disse. For hver en som vi hører om, ved de om mange unge gutter eller piger, der er kommet fra "landet" til Chicago, som i storbyen er kommet bort for hjem, kirke og dyd. De, bedre end vi, ved om hvormange forhaabningsfulde unge fra "landet" er i Chicago omdannet til "haabløse" individer, der har bragt sorg og skændsel over hjem og slegt. Det er for at være vor hele kirke behjælpelig i at forebygge dette, at vore brødre i Chicago har optaget dette arbejde.

Naar man er i Chicago vil man finde at mange af dem der bliver bevaret—og det bliver jo de fleste af vor kjæffe ungdom—fra at komme paa afvei, kommer ind under indflydelse af ikke lutheriske samfund. Vor ungdom er meget eftertragtellesværdig for de reformerte. For at gibe vor sandhedssøgende ungdom der er i eller kommer til Chicago den anledning som andre kirkeafdelinger byder dem, har bestyrelsen tænkt at oprette en bibelskole i forindelse med hjemmet. En anden meget tidsmæssig tanke, som vi haaber at de faar virkelliggjøre!

For nærmere oplysninger om hjemmet skriv til bestyrelsens sekretær, pastor M. L. Nesvig, 1710 N. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Venligst henstillet,

—M. S. Løhre.

J. L. C. ALUMNI.

As I think I can reach most of the members of the Alumni Association of Jewell Lutheran College through "Budbæreren," I take this opportunity to ask the members to kindly co-operate with me in gathering material for the alumni department of the "New Clarion." This department can be made very interesting by the assistance of the different members. We hope that each member will favor us with a contribution. —Nellius Twait,

Alumni Editor, Jewell, Iowa.

Gauges Synodes Pensionsfond.

Nogle dage siden sendte jeg "blanks" med begjer om oplysninger. Mange af disse er alt kommen tilbage; og da der paa mange af disse staar spørgsmaal angaaende reglerne for Gauges Synodes pensionsfond, saa vil jeg herved for at spare mig at svare paa alle spørgsmaal henvise til reglerne paa pagina 251 til 254 af referatet for 1916. Der angives reglerne, og de giver al den oplysning, som jeg kan give. De som ikke har sendt tilbage det "schema" eller "blank" bedes om at gjøre det snarest mulig.

De som spørger hvor man skal finde ud hvad man nu maa betale, maa henvende sig til kassereeren, hr. O. M. Ulvin, Red Wing, Minn. Man kan give "note" til ham men da maa man først faa en af de "blank notes" som vi har ladet trykke for denne sag.

Vi vil bede Ulvin give i Budbæreren en opgave over hvormeget de der ikke har betalt skylder til fondet fra dets stiftelse til Jan. 1 1917.

Venligst,

—M. J. Løhre.

Aarlig Donationdag.

Beskyrelsen for Thomas og Fairview hospitaler i Minneapolis har bestemt Torsdagen umiddelbart før Thanksgiving dagen som permanent aarlig donationdag. Paa den da er det visiting hours hele dagen ved Fairview hospital.

Naar man betænker hospitalets store betydning for samfundslivet i vore dage, saa er det underligt at ikke flere folk søger en mere indgaaende kjendskab til det og dets arbejde.

En hyggelig anledning til dette vil altfaa gives dig og dine venner som du kan faa med dig til Fairview hospital Torsdag den 23de Nov. Kom da i flok og følge, og gjør eder bekendt med indsiden af eders hospital, samt bring noget med eder til dets virkes fremme.

Siden dets aabning den 1ste Feb. 1916 har over 1,500 patienter været pleiet der,

og 84 i Thomas siden aarets begyndelse. Mange af patienterne er aldeles blottede for midler og stoler udelukkende paa ilige som dig til at hjælpe dem gennem fattigfondet, og det er for at du kan bringe dem denne hjælp at du indbydes til donation dagen.

Penge foretrakkes, men alt som kan være til nytte, saasom madvarer eller sengetoi modtages med stor taknemmelighed.

Lunch serveres hele dagen for vore besøgende.

Kom da alle som kan. Tag dine venner og veninder, og alle dine slegtninger med dig. Kan du ikke komme selv, saa huff paa dagen og sagen, og send din gabe, stor eller liden, til Thomas eller Fairview hospital, Minneapolis, Minn.

Tak for hvad du har gjort og for hvad du vil gjøre for de syge og fattige.

Paa hospitalsbestyrelsens vegne,

—S. B. Kilbahl.

Bogannmeldelse.

Fader Vor.

Vi vil herved faa gjøre opmærksom paa en ny, god, vakker bog paa 200 sider af D. Mylken. Det er enkle kristelige foredrag over Herrens bøn — et foredrag over indledningen, et over hver af de syv bønner og et over slutningen. Hvert af disse emner behandles under passende underafdelinger saasom: **Fader vor, du som er i himlene!** 1. En lun havn, en fast borg; 2. Faderløs; 3. Fader; 4. Fader vor; 5. Du som er i himlene osv. Bogen er ganske særlig tiltænkt ungdommen, da forfatteren har holdt foredragene ved Fredly ungdomsskole ved Trondhjem. De, som har læst fra samme forfatter: "Vore hjem og vore børn" og "Ungdom og kristendom" ved paa forhånd, at de ogsaa i "Fader Vor" vil finde meget opbyggeligt og godt. Dog maa ingen tænke, at bogen er bare for børn og ungdom. Det er en bog for alle. Den vil passe meget godt som vennegabe enten ved Jul eller andre tider, og faaes for 75c hos Lutheran Publish-

ing Gouze, Decorah, Iowa. Kan vist ogsaa ordres gennem andre boghandler.

Folketalenderen.

Folketalenderen for 1917 vil bli færdig for forsendelse rundt den første December. Lad os ved den tid faa modta en hel del ordres saa vi kan begynde at sende dem til vore kunder; vent ikke til nyttaarstider med at indsende ordres da boghandelen ved den tid har det meget travelt med modtagelse af kontingent for bladene.

Vi fremlægger denne begjæring paa grund af at vor arbejdshjælp er meget begrænset. I et senere nummer skal vi komme tilbage til Folketalenderen og nærmere gjøre rede for hvad den indeholder, og saaledes faa lov til at anbefale den til vore kunders velvilje. —Gauges Synod Book Dept.

Fra Arbeidsmarken

Iowa Freds ungdomsforbund holder sit aarsmøde i Jackson, Minn., fra 1ste til 3die December. Pastor Gjerdie holder aabningsprædiken, pastor J. J. Lee indleder emnet, Ef. 5: 14. Søndag den 3die prædiker pastor Paulsrud.

Den nye redaktør for Evangelisk Luthersk Kirketidende, pastor M. Malmin, overtog redaktørposten i begyndelsen af November. Pastoren med familie er flyttet til Decorah. Idet Malmin begynder arbeidet som ansvarlig redaktør siger han blandt andet: "Kirketidende er færdig med den strid som foreningsagen har foranlediget"—"Stridsartikler, ligemeget fra hvad kant de kommer, er det slut med."—Vi ønsker den nye redaktør tillykke med arbeidet.

Pastor M. Norstads kald i Jewell, Iowa, har kjøbt et prægtigt moderne hus til prestegaard. En aften efter at prestefamilien var indflyttet, kom en stor flok af ungdom paa besøg. De samledes udenfor døren og

sang en sang, og præsten gik da ud for at byde velkommen og imens var en del ungdommer i arbejde ved en anden dør og bragte ind en pen, kostbar "davenport", en del penge fulgte ogsaa med, alt som gabe fra de unge. En eftermiddag senere havde præsten selv indbudt menigheden til at komme og bese den nye prestebolig, og de kom, ca. 300 figes der. Kvindeforeningsmedlemmer var ca. 100. Denne forsamling bragte præsten en pengegave. Forresten var ikke dette første gang at de gode folk i Jewell har besøgt præsten paa lignende maade.

C. R. Malmin, en af de teologiske studenter ved Red Wing Seminar, har blandt andre gode gaver ogsaa den at kunne tegne billeder. Han er en "cartoonist" og tegner og taler paa samme tid. Altsaa giver "chalk talks". Men af en kristen kan ogsaa en sliig kunst bruges til nytte og gavn i kristelig henseende og det beviser hr. Malmin Søndag aften den 12te November i St. Peters kirke i Red Wing for en stor og opmærksom forsamling, da han gav, hvad der blev kaldt en "pictorial sermon." Under kunstnerens haand kom frem billedet af en norsk gaard ved juletid, hvor ikke engang kornbaandet paa en stang og fuglesværmen rundt var udeladt. Man syntes næsten der man sad at det var juleaften. Et andet billede af en gaard saaes ligesom ved natetid, alle vinduer var oplyst, døren aaben og en kvindeskikkelse kom frem i døraabningen og imens dette billede udførtes med rask haand sang foret meget stemningsfuldt: "Where is my wandering boy tonight." Spør saa om det ikke var gripende. Et andet billede var af en lilje, hvorledes den udbifler sig. Et andet af en solnedgang—men det var vakert! Maatte menneskets livsaften bli saa skjøn. Under udførelsen af det sidste billede sang kunstneren selv "The Holy City", og forset i det fjerne og Zellersens ansigt kom frem for vor betragtning. Der var flere billeder, men bare dette vil give et svagt indtryk af hvad vi fik i en "pictorial sermon." Der var naturligvis ogsaa flere sange og an-

dre mænre paa programmet den aften, men det var helst vor ven kunstneren ved vor skole vi vilde gjøre bekendt for vore læsere ved disse faa linjer.

Mark.

Abonnerter paa "The Children's Companion" gjøres opmærksom paa, at fra Nytaar af maa subskriptionen sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn. Trykkeribestyrelsen har nemlig besluttet ikke at deltage i udgivelsen af "The Children's Companion" fra Nytaar af. Pastor A. D. Mortvedt blir staaende som redaktør.

Alle som skylder paa bladet vil imidlertid sende al restance til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Boghandelen vil paastjønne det svært meget, om alle de der skylder paa bladene eller tænker sig til at betale for bladene for næste aar, vilde begynde at indsende kontingenten nu straks saa vilde de derved forebygge at det blir altfor meget arbejde ved Nytaarstider. Som en regel saa kommer det da som en flodbølge og de som har med det at gjøre blir overlæsjet med arbejde lige ved Juletider eller gennem Julen. Om vi kunde saa faa meget som muligt fra nu af og udover saa vilde det lette arbeidet bethdeligt.

Bekjendtgjørelse.

Iowa freds ungdomsforbund holder, om Gud vil, sit aarsmøde i Jackson, Minn., pastor L. J. Anutsons kald, 1ste til 3die December. Mødet aabnes Fredag den 1ste December kl. 2 med prædiken af past. S. Gjerde, hvorefter past. J. J. Lee indleder samtaleemnet: Ef. 5: 14. Desuden foredrag af lærere fra Jewell College, solosang ved Lewis Vasselson, samt korsang ved ungdommen. Det er vort haab, at dette vil bli et af vore bedste stævner. Kom med høn om Herrens velsignelse. —S. E. Simonson.

—M. D. Madison.

Paa indbydelse afholder Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde i Fairview, pastor A. E. Bergs kald, 1ste til 3die December. Samtaleemne: Joh. 9: Den blindfødte.

—J. P. Langbak.

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Den Sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Etna e. l. menighed i Ruthton, pastor A. Bergs kald, den 13de til 15de December 1916. Tema: Ap. gj. 2: 42—47.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Wil.

♦♦♦♦

Indremissionsforeningernes fællesmøde holdes om Gud vil i Trifirkens menighed, Willmar, Minn. Det begynder kl. 10 form. den 5te December og fortsætter de to paafølgende dage. Som forhandlingsgjenstand er foreslaaet 1 Tefs. 5: 1—11. Stedets menighed lover fri forpleining til de af foreningerne valgte delegater. Lad alle i foreningerne bedende sjæle hønfalde den himmelske Fader om et velsignet møde.

—Gans D. Lee.

—S. J. Nummedal.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Tabitha menighed, pastor S. E. Simonsons kald, den 5te til 7de December 1916. Samtaleemnet er Ef. 5: 15—21.

—Ole H. Byro.

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Om Gud vil holder nordre Minnesota freds et samtalemøde i Zions menighed, J. M. Johnsons kald, den 5te til 7de December. Samtaleemne: Ef. 5: 1—7. Man gaar af toget i Tergus Falls, hvor kirken staar.

—A. N. Skogerboe.

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Solers menighed, pastor L. L. Bøes kald, Gaydenville, Minn., holder nordøstre Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde der, om Gud vil, den 5te til og med den 7de December først-

kommande. Samtaleemnet blir: Luf. 14: 15—24. Skyds vil møde de tilreisende i Gaydenville for dem som kommer fra øst den 4de paa eftermiddag, og for dem som kommer fra vest den 5te paa formiddag. Maa Herren velvigne ogsaa dette møde til sit navns forherligelse. —John F. Enstad.

—D. S. Sletten.

♦♦♦♦

Østre Minnesota indremissionsforening afholder ifølge indbydelse samtalemøde i Arendahls menighed, pastor P. Bjostveits kald, den 8de til 10de December. Man tager med toget til Peterfon, Minn.

—D. S. Dace, sek.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i St. Johannes menighed ved Cylinder, Iowa, pastor L. D. Wigdahls kald, 5te til 7de December. Emne: Joh. 6: 67—71. De tilreisende mødes dagen før i Emmetsburg, Fenton og Cylinder.

—C. F. Carlson.

—B. F. Svan.

♦♦♦♦

Lærermøde i Dawson, Minn.

Om Gud vil, blir der religionskolelærermøde i Gauges kirke i Dawson, Minn., Søndag den 26de November 1916, hvortil lærere, professorer, lægfolk, præster og andre interesserede er hjertelig velkomne. Der blir bønsemøde fra kl. 9 til 10, prædiken kl. 11, samtalemøde kl. 3. Emnet for samtalen er: "Barnets bibellæsning." Om fælden afslutningsprogram med korte taler, sang og musit. Kom alle som kan. Alle er hjertelig velkomne!

—Marius Sagen.

Indremissionen:

Mrs. Ellen T. Bogen, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	\$ 1.00
Camp mgh., Franklin, Minn., past. Thomas Hansons kald	10.60
Excelsion ungdomsf., past. Thomas Hansons kald	20.00
Franklin mgh., past. Thomas Hansons kald	13.25
Hauges mgh., past. Thomas Hansons Hansons kald	14.70

Syver A. Oen, Minot, N. D., past. Theo. J. Lunds kald	10.00
D. Erickson, Plattville, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	10.00
Mrs. O. S. Haugen, Wanamingo, Minn. past. N. Okerlunds kald	5.00
Pastor L. M. Sagen og hustru, Mil- waukee, Wis.	5.00
Swan River kvf., past. H. M. Herstads kald	30.00
Martin Erickson, Galesburg, N. Dak., past. Malkewicks kald	50.00
Mrs. Anna Vinje, Bottineau, N. D., past. H. N. Bakkes kald	5.00
Mr. og Mrs. M. Oswald, Chester, Ia., past. H. J. Bergs kald	1.00
Past. og Mrs. H. J. Berg, Ostrander, Minn.	5.00
Mr. og Mrs. Levi Johnson, Mt. Horeb, Wis.	5.00
J. J. Aasgard, Queenstown, Alta., Can Jacob Sovde, Viroqua, Wis., past. J. J. Jacobsons kald	8.75
Andrew Sherry, Viroqua, Wis.	10.00
Alek Nelson, Viroqua, Wis.	5.00
Hauges mgh., Rio, Wis., past. A. J. Evensons kald	2.50
Past. og Mrs. A. J. Evenson, Rio, Wis. Green Lake mgh., kvf., past. I. A. Jo- hansons kald	45.65
Mrs. H. K. Larson, Eagle Grove, Ia., past. T. J. Spandes kald	10.00
John Sanwick, Chicago, Ill.	25.00
Mrs. G. Smaagaard, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald	11.48
Karl Nelson, Fullerton, N. Dak.	10.00
Christ T. Skeie, Radcliffe, Ia.	5.00
North Branch kvf., Petersburg, Neb., past. G. O. Monas kald	5.00
Ole Hendrickson, Eureka, Kan., past. Martin Johnsons kald	10.00
Fra past. M. J. Westphals kald, Cere- al, Alta., Can.	10.00
Des Moines Valley mgh., Jackson, Minn., past. T. J. Knutsons kald...	119.00
Scandia mgh., Centerville, S. Dak., past. J. J. Skarpness kald	30.00
Belmont mgh., Lakefield, Minn., past. Severin Gjerdes kald	36.71
Ane L. L. Haugen, Taylor, N. D.	38.30
Zions mgh., past. L. L. Gundersons kald	25.00
St. Pauli mgh., past. L. L. Gundersons kald	3.80
S. A. Hoven, Mt. Horeb, Wis.	4.00
G. A. Grant, Sherman, S. Dak., past. O. F. Johnsons kald	10.00
J. Anderson, Bardo Alta., Can., past. Chr. Hoverstens kald	50.00
Mrs. K. C. Olson, Hastings, N. Dak., past. I. L. Lassesons kald	25.00
Mrs. B. Granning, Sioux City, Ia., past. J. A. Quellos kald	5.00
Zions mgh., Viroqua, Wis., past. J. J. Jacobsons kald	5.62
West Prairie mgh., past. J. J. Jacob- sons kald	9.75
Immanuels mgh., Viroqua, Wis.	9.62
Franklin mgh., past. J. J. Jacobsons kald	25.25
P. E. Erickson, Chicago, Ill.	15.00

Norway mgh., past. L. Langehaugs kald	51.36	Bonesteel mgh., past. O J Lundlys k.	8.40
Mrs. O. Hestekind, Minot, N. D., past. Theo. J. Lund's kald	6.00	Immanuels mgh. ved Gonvick, Minn. past. L. Ellingsons kald,	21.00
P. F. Mundahl, Frost, Minn.	25.00	Hilda Lynner, Arnegard, N. D., O. J. Malkewicks kald,	25.00
Anna Samuelson, Viking, Minn., past. A. N. Skogerboes kald	1.00	Piom Creek mgh., Epping, N. D., A. L. Stuelands kald	20.00
A. Engen og hustru, Viking, Minn...	5.00	Scandia mgh., Camrose, Alta, Can., past. Olaf Ellingsons kald,	11.00
O. S. Aaker, Minnewaukon, N. D., past. O. H. Elstads kald	10.00	Bethania mgh., Berner, Minn., past. Ludv. Ellingsons kald,	15.00
Fra past. A. Hjortaas kald	85.00	Zions mgh., past. L. Ellingsons kald	10.30
Mrs. S. Knutson, Plattville, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	10.00	Fra en enke paa Francis Hights, Valldø, Mont.,	5.00
Piatteville mgh. kvf., past. A. O. Mortvedts kald	20.00	Pastor S. S. Westby, Edmonton, Can.	50.00
Missionsf., Recaboth mgh., Albee, S. Dak., past. Boes kald	25.00	Past. O. H. Elstad, Minewaukon	5.00
T. O. Mebust, Albee, S. Dak., past. T. T. Boes kald	10.00	Morningside mgh. kvf., Geddes, S. D., past. I. S. Olsons kald,	15.00
Offer i Recaboth mgh., Albee, S. D., past. T. T. Boes kald	43.30	Bethania mgh. kvf., Le Roy, Minn., past. H. J. Bergs kald,	25.00
Offer i Solør mgh., Madison, Minn., past. T. T. Boes kald	12.66	Mrs. Ole Jacobson, Le Roy, Minn.	2.50
Estelline mgh., Estelline, S. Dak., past. Nels Carlsons kald	17.67	Bethanao mgh. kvf., McCallsburg, Ia., past. J. N. Sandvens kald,	50.00
Blom Prairie Frimgh., Toronto, S. D., past. Nels Carlsons kald	20.50	Newark mgh. kvf., Newark, Ill., past. A. O. Mortvedts kald,	55.00
Blom Prairie mgh., Toronto, S. Dak., past. Nels Carlsons kald	30.20	Mrs. Ensberg, Keven, Mont.,	1.50
Offer under kredsmødet i Scandia mgh., Centerville, S. Dak.	57.20	St. Johannes mgh., Boyd, Minn., past. J. M. Wicks kald,	13.93
Junior Aid, Shell Creek mgh., Newman Grove, Nebr., past. Monas kald	5.00	Trefoldigheds mgh., Oldham, S. D., past. A. K. Gaards kald,	15.80
J. K. Ellefson, Dawson, Minn., past. C. J. Eastvoids kald	25.00	Nels N. Oakland, Taylor, Wis., past. D. T. Borgens kald,	5.00
Chr. Knudson, Pierpont, S. Dak., past. O. M. O. Wees kald	10.00	N. N. Nelson, Taylor, Wis.,	5.00
Offer ved en missionsfest i Stavanger mgh., Ossian, Ia.	70.35	John O. Amlie, Bricelyn, Minn.,	25.00
Stordal mgh. kvf., Galesburg, N. D., past. Malkewicks kald	30.00		\$2,411.15
Emerald Ladies' Aid, Frost, Minn...	53.25	Før kviteret for	\$4,104.99
C. P. Heltne, Bethania mgh., Benson county, N. D.	12.50		\$6,516.14
Niobrara n. e. l. mgh., pastor O. J. Lundlys kald,	15.00	—A. O. Oppegaard, kasserer.	
Ole J. Rodne, Bethel mgh., Wells Co., N. Dak.,	3.00	Kinamissionen—Pigeskolen.	
Fra missionsfesten, Ebenezer mgh., Chicago, Ill.,	27.07	Arendahls mgh. pigef., Peterson, Minn., past. P. Ljostveits kald	\$25.31
Jevnager mgh. kvindef., Borup, Minn., S. J. Brekkes kald,	40.00	Salems ungdomsf., Heron Lake, Minn., past. Severin Gjerdes kald	10.00
Stavanger mgh. kvindef., Garden City, Iowa, past. J. J. Lees kald	177.91	Mrs. T. K. Jacobs, Tuttle, N. D...	10.00
Mrs. Emma Johnson, Eagle Grove, Iowa, past. T. J. Spandes kald,	10.00	Carl Jacobs, Tuttle, N. D.	1.00
Vor Frelzers mgh., Grafton, N. D., past. E. O. Munkvolds kald,	22.80	Mrs. L. P. Kvernmoen, Hendricks, Minn., past. J. J. Ekkes kald,	1.00
Tabitha mgh. kvindef., Hamilton Co., Ia., past. S. C. Simonsons kald,	125.00	Mrs. Arnt Storry, Astoria, S. D., pastor J. J. Ekkes kald,	5.00
Et medlem af past. N. Carlsons kald	20.00	Mrs. Karen Voog, Eagle Grove, past. T. J. Spandes kald	5.00
Ole Roe, Ellsworth, Iowa	2.50	Mrs. Albert Larson, Eagle Grove, Ia.	5.00
Mr. & Mrs. John Quam, Dane, Wis., ½ offer i Lodi mgh., Wis., past. J. N. Walsteads kald,	48.75	Mrs. T. J. Spande, Eagle Grove, Ia.	5.00
½ offer i Morrisonville, Wis., past. J. N. Walsteads kald,	39.10	Swan Lake ungdomsf., Otter Tail Co., Minn., J. F. Meloms kald	25.00
P. H. Lunning, Radcliffe, Iowa,	1.00	Kongsvinger mgh., East Grand Forks, Minn., N. J. Lohres kald	40.00
Mrs. P. H. Lunning, Radcliffe, Iowa, Singaas mgh., Hendricks, Minn., past. J. J. Ekkes kald,	42.07		\$132.31
		Før kvitteret for	23.50
			\$155.81
		Børnehjemmene:	
		Jevnager mgh. kvf., Borup, Minn., past. S. J. Brekkes kald,	10.00
		Før kvitteret for	20.75
			\$30.75

Indfødte arbejdere:

Wm. Hodnefield og Elias Knudson, Radcliffe, Ia., J. J. Lees kald.....	30.00
Mrs. J. R. Swann, Madison, Minn., past. J. M. Wicks kald.....	30.00
A. J. Loon, Mt. Vernon, S. D., past. A. M. Mannes kald.....	15.00
Peter Odegaard, Gonvick, Minn., past. Ludv. Ellingsons kald.....	35.00
Albert Molberg, Red Wing Seminar	50.00
Mr. & Mrs. J. Mortinson, Platte, S. D., past. Lokkesmoes kald.....	40.00
Selbo kvf., La Crosse, Wash., past. M. A. Halls kald.....	35.00
Geo. Wigen, Sr., La Crosse, Wash.	35.00
Mr. & Mrs. Jay Bogen, Hendricks, Minn., past. J. J. Ekses kald....	40.00
Bethania mgh. kvf., Spicer, Minn., I. A. Johansens kald.....	25.00
Hauges mgh. kvf., Norway, Ill., past. A. O. Mortvedts kald	25.00
Hannah Jordet, Gibbon, Minn., past. Thomas Hansons kald,	25.00

\$385.00

Før kvitteret for \$798.00

\$1,183.00

Jødemissionen.

Hooker kvf., Hooker, S. D.....	\$ 40.00
Christ T. Skele, Radcliffe, Iowa....	12.00
Arendahl mgh.s pigef. Peterson, Minn.,	25.30
Ane L. L. Haugen, Taylor, N. D....	25.00
Mrs. K. C. Olson, Hastings, N. D....	5.00
Plattville mgh. kvf., Plattville, Ill.	10.00
Chr. Knudson, Pierpont, S. D.....	10.00
Emeral Ladies' Aid, Frost, Minn...	53.25
Jevnager mgh. kvf., Borup, Minn...	25.00
Selbo kvf., La Crosse, Wash.....	25.00
Stavanger mgh. kvf., Garden City, Ia.	20.00
En ubenævnt, Frost, Minn.....	25.00
Morningside mgh. kvf., Geddes, S. D.	10.00
Bethania kvf., McCallsburg, Ia.....	25.00
Jødemissionsforeningen, Jewell, Ia.	25.00
Tabor mgh. Zionsforening, Platte, S. D.,	28.45
Newark mgh. kvf., Newark, Ill.....	10.00

\$374.00

Før kvitteret for \$459.69

\$833.69

Santhalmissionen.

Christ T. Skele, Radcliffe, Ia.....	10.00
Ane L. Haugen, Taylor, N. D.....	25.00
Selbo kvf., La Crosse, Wash.....	25.00
Stavanger mgh. kvf., Garden City, Ia.	20.00

\$80.00

Før kvitteret 222.02

\$302.02

Madagaskarmissionen.

Selbo kvf., La Crosse, Wash.....	25.00
Før kvitteret for	22.02

\$47.02

Kurdistanmissionen.

Platville mgh. kvf., Plattville, Ill.,...	8.00
Selbo kvf., La Crosse, Wash.....	25.00
Newark mgh. kvf., Newark, Ill.,....	20.00

\$53.00

Private gaver.

Ved Therese Peterson til udstation i Pehkia chih	30.15
Ved Iver Hodnefield til Olive Hodnefield, personlig eiendom,	212.50
Fra Mrs. O. Hanson, Aspelund, til Mrs. C. W. LaLndahl	5.00
Ved Therese Peterson til udstation i Pehkia chih,	11.75
En ubenævnt, Frost, Minn til Ida Groseth	5.00

\$264.40

Til evangelistvirksomheden.

Christ T. Skele, Radcliffe, Ia.....	5.00
Løken mgh. missionsf., Madison, Minn.	5.00

\$10.00

Til hospitalmissionen i Chicago.

Christ T. Skele, Radcliffe, Ia.....	5.00
Løken mgh. missionsf., Madison, Minn.	5.00
Nellie Anderson, Fergus Falls, Minn.	5.00
Stavanger mgh. kvf., Garden City, Ia.	27.91

\$42.91

Før kvitteret for \$52.70

\$95.61

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. O. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. B. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. M. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Adresse.

Rev. O. M. Hanson,
Frost, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Al Verden for Kristus. Verdensmissionskonferencen i Edinburg, 1910. Af Prof. J. S. Wigen. Indbunden, \$1.50.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger af norske teologer over udvalgte steder i det gamle og nye testamente. Smukt indbundet, \$2.40.

Prædikener over Kirkeaarets Evangelier. Af dr. Fred. Ahlfeld, oversat af dr. F. W. Bugge. 652 sider, indbundet, \$2.00.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Prædikener over Epistler og Lektier paa hver Søn- og festdag i aaret af norske geistlige. Samlede og udgivne af E. F. Eckhoff, fogneprest. 576 sider, indbundet, \$2.00.

Evangeliet forkyndt for Nutiden. Af Th. Alabeneß, fogneprest. 464 sider, indb. \$2.50

Den kristelige Ethik. Forelæsninger over jædeligheds læren. Af prof. dr. Gisle Johnson. 334 sider, indb., \$2.50.

Afhandlinger over Gudstjeneste og Menighedsliv. Af Gustav Jensen, fogneprest. 280 sider, indbunden, \$1.75.

Tanker og opgaver. Af Gustav Jensen, fogneprest. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for kirke og folk, af J. J. Sansen, fogneprest til Røken. 240 sider, indbunden, \$1.15.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. R. Lønder Nisjen. Stort format, 580 sider, godt indb., \$1.20.

Kirkens Historie gennem de tre første aarhundreder af Eusebius, biskop af Cæsarea. 362 sider, indb., \$2.00.

Gusandagtsbog, ordnet efter kirkeaaaret. Af Konrad Svensen, prest for de døde. Forord af stiftsprovst Gustav Jensen. 444 sider, indb., \$1.10.

Mænd og Kvinder i Bibelsens Lande. Biografisk oversigt over alle de i skriften nævnte personligheder. J. Waldemar Vorfchenius, M. A. Rigt illustreret, smukt indbundet, 525 sider, \$2.00.

Haandbog i Bibelsens Geografi. J. W. Vorfchenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelsens Naturhistorie. En beskrivelse af dyrene, planterne og mineralerne, som findes og fandtes i det Hellige Land, især saadanne som omtales i bibelen, hvortil er føjet et geologisk overblik over landet. J. W. Vorfchenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Lovkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. A. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Muhammedanismen, Land, Forholde og Personlighed der frembragte den. Af Missionær L. O. Fossum. 120 sider. Indbundet, \$1.00.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor R. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Henriek Müllers Skatliste. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tyffe. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor R. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

I Hvilestunden, tre fortællinger af pastor R. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.
Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Billige Bøger.

Teskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en greifremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Teskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanjon og prof. S. S. Elstad.

I Kristensens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider	0.05
Folketkalenderen for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. S. og S. S. E., 30 sider	0.10
Teskrift for Red Wing Seminar (i omslag)	0.50
	<hr/> \$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og faa teskriftet indbundet.

Niels Dyring, af prof. C. P. Caspari, (i omslag, 64 sider)	\$0.25
Abrahams Kaldelse og Abraham og Melkisedek (i omslag, 102 sider)	0.30
Beskrivelserne i en synders liv, af Karl Ddebreft (indbundet, 266 sider)	0.80
Det hellige land (fisker med typografisk fart) indbundet	0.45
	<hr/> \$1.80

Frit tilsendt med posten for kun 80 cents.

Nvor og Gammen, kristelige fortællinger af E. Mau, 520 sider, indbundet. Før \$1.50, nu nedsat til \$1.15. Denne bog er i hyppelig forfatning.

Tro Kun! Korte Evangelie-Prædikener for Ungdommen, af svenske geistlige ved E. D. Berg. Forord af past. E. F. Eckoff. Oversat fra svensk. Godt indbundet, 75 cents, nedsat til 60 cents.

Veiledning i Bibelens Historie af J. Belsheim. 348 sider, pent indbundet. Den oprindelige pris er \$1.60, sælges nu for \$1.15.

Naar er vore Evangelier Skrevne? af E. Tischendorf, oversat af J. Belsheim, 70 cents, nedsat til 40 cents.

Forklaringer over Apostlernes Gjerninger, af dr. W. F. Besser, 564 sider, godt indbundet, \$2.20, nedsat til \$1.60.

Tredens Dei, en Konfirmationsbog, Bønner og Betragtninger til Deltagelse gennem Livet fra Konfirmationsdagen. Meget pent indbundet, 90 cents, nedsat til 65 cents.

Johannes Brenz, Et Livsbillede fra Reformationstiden. 44 sider, indbundet, 30 cents, nedsat til 15 cents.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Salmerne Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Tire hundrede fortællinger for skolen og hjemmet.—Af E. Mau. 592 sider, \$1.50. Sælges nu til nedsat pris, \$1.25. Bøgerne er enda i god forfatning ihvorvel de har staaet paa Lager i nogen tid.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk**, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogfaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger folgt førend festskriftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, faa ifald De ønsker en, faa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Guff: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Ordres der indsendes for de bøger, der aberteres til nedsat pris, fyldes kun naar kontant betaling medfølger ordren.

The Sunday School Worker's Testament

For 1916-1917.

Some of the Special Features:

The Notes and Comments are printed on the same page as the verses they explain and were edited and prepared by a joint Editorial Board of the foremost Biblical scholars in every denomination.

The Introductions are placed at the beginning of each book, telling who the writer was, why he wrote the book, where he wrote it and giving a summary of what the book contains.

The Testament is the American Standard Version, recognized as the best revision in any language because it brings the plain reader more closely into contact with the exact thought of the sacred writers than any other version now current in Christendom.

The Words of Christ are printed in bold face type and all the words difficult to pronounce are divided and marked for easy pronunciation.

The volume is pocket size and bound in maroon silk finished cloth with gold title on side and back.

Price, 75 Cents.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog mod nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk60

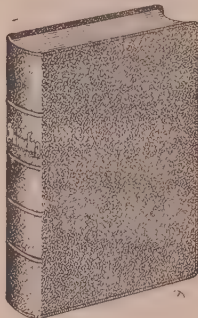

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsnit90
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind 1.25

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer..... 1.40
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøede Kanter, Guldsnit 2.50

Størrelse 4½x7½.

- Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futeral 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag..... 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsnit og Futeral 3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skindbind med Futeral \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsnit..... 1.40

"Budbæreren"

udgives af Hauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Indledningsforedrag; 2. Hvad kan der gøres; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Den teologiske forening; 6. Kreds-møde; 7. Et luthersk missionshjem; 8. Hauges Synodes pensionsfond; 9. Aarlig Donationsdag; 10. Arbeidsmarken; 11. Befjendtgjorelser; 12. Afbiteringer.

Sermons on the Eisenach Gospel Pericopes.

By Rev. J. Sheatsley.

(Editor of Lutheran Standard).

The Eisenach Gospel Selections have long been recognized as one of the finest pericope systems in existence. They will appeal to preachers, looking for a new series of texts that follow the church year, and their unusual merit will at once commend itself to them.

Rev. Sheatsley's volume of sermons on these excellent texts will be welcomed by all who have decided to use the Eisenach Gospel pericopes. The author of these sermons is known throughout the Lutheran Church of America as an able thinker, versatile writer and forceful preacher. His sermons are thoroughly textual, soundly Lutheran, highly practical and always quickening. In expounding a text and drawing from it the applications to everyday life, he shows the master hand in biblical interpretation and homiletical skill. His style is never vague, but always clear and to the point, vigorous and refreshing.

Durably bound in half leather.
\$2.50 net.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Devotional Readings From
Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Sermons on the Catechism.

In Four Volumes.

By REV. R. E. GOLLADAY.

Vol. I. Now Ready.

These sermons are thoroughly Biblical, soundly Lutheran, unique in treatment and modern in application. They are fine examples of both the synthetic and analytic methods of sermonizing. The thought is profound, the treatment exhaustive and the style classically clear.

Vol. I. contains twenty-eight sermons on the First Chief Part of Luther's Small Catechism. Vol. II. will be published in 1916, and Vols. III. and IV. the following year.

Price of Vol. I., \$1.50 postpaid.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmerksom paa at dengang da Referatet først blev folgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtebele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordrer snarest mulig; denne opfordring sfer baade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saafnuart vi kan.

Bestil Referatet hos:

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
RED WING, MINNESOTA,

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan vindelige elever saa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

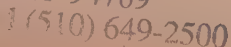
Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Iydighed i tro og tillid til Gud og i Kjærlighed til fjæles frelse. Dersom dette er drivfjæren til bort arbejde i Herrens vingård, da skal det ogsaa lykkes at nogen sjæl skal føres til Kristus. Men er det andre ting som ligger til grund for at prædike Kristus, da stans med prædikegjerningen indtil du bliver iført den rette kraft og den rette Kjærlighed til Guds riges fremme paa jorden. Bring ikke fremmed ild til alteret, det kunde gaa sig at du selv blev forteret. 3. Mos. 10: 1—2. Nu siger evangelisten: Men dette skede for at profetiens ord skulde fuldkommes,—altsaa opfyldes paa Kristus alt det som profeterne haver talt om ham, saa at de i ham skal se den rette Messias og skal ei vente en anden. Mathæus refererer her til Saf. 9: 9, som siger: Fryd dig jaare, Zions datter! Se din konge kommer til dig. Retfærdig er han og fuld af frelse, fattig og ridende paa et asen og paa asenindens unge fole. Merkeligt er det at han ikke sætter sig paa den gamle aseninde men paa sællet, paa hvem ingen endnu havde fiddet. Dette har visselig noget at betyde. Her taler han ikke ved lignelse men ved handling. Og hvad er det han her vil have lært os? Ikke noget andet end de to pagter. Den gamle aseninde er et symbol paa den gamle pagt, der med alle dens gudstjenestes anordninger snart skulde ophøre. Det unge sæl er et billede paa den nye pagt, der straks skulde indtræde, men som dog endnu var ukendt og fremmed. Om samme pagter taler apostelen Paulus i Gal. 4: 24, og sammenligner den gamle pagt med trækvinden Hagar, som den friske kvinde, Sara, drev ud fra sit hus og sagde: thi denne trækvindes søn skal ikke arve med min søn Jak 1 Mos. 21: 10. Og Paulus siger endvidere: "Den ene er fra Sinai som føder til trældom, denne er Hagar,—og sammenligner hende med det daværende Jerusalem, hvilket var i trældom med alle sine børn, Gal 4: 25. Ifra dette trældomsaag er det Jesus vil fri dem. Men de forstod det ikke, trods han havde raabt til dem flere gange og jagdt "hvo der tørster, han komme til mig og drikke" Joh. 7: 37. Men jeg har

sagt eder at I har set mig og tror dog ikke, Joh 6: 36. Da han ikke kunde bringe disse folk til troen ved sin prædiken,—og de mange mirakler som han gjorde, saa træder han her frem i en anden form og taler ved handling og opfylder profetiens ord for at minde dem om, hvad Sarias har sagt: "Se, din konge kommer til dig.—Men profetiens ord var skjult for dem og de forstod dem ikke. Forhærdelsens taage havde indekluttet dem, saa at de som ei vil lyset kjende, de skal sig paa lyset brænde. Men han kommer dog, sagtnodig og stille, det er ikke stor herlighed og pragt at se ved hans komme, ei heller er det en hob af fornemme hoffolk med stor stas og pragt, ei heller er det vel uddannede generaler, oberster og kapteiner med et stort regimente af soldater, men en foragtelig liden hob troende folk som lovprisede ham. O du salige lille flok, du har dog kongernes konge og herrerernes herre til konge, og han er i dit følge. O hvor du er lykkelig! Er din sti end tornefuld og trang, saa skal den dog endes i himlen med sang.

Paa sællet rider han ind i staden og ei paa den gamle aseninde, den lader han komme ledig efter, da hun helst er sen og tung af sig og gaar sunkende under byrden og maa drives frem med jøben, hvilket ikke har saa liden lighed med den gamle pagt, den driver og truer og gjør hjerterne ængstelige og sunkende, fylder sjælen med tvivl og ufred. Den himmelsøgende sjæl stanser og lytter til hvad den har at sige, som klart og tydeligt udtaler: Uden hellighed skal ingen se Herren, Hebr. 12: 14. Den vasse sjæl bliver ængstelig og bange, ved ei hvad den skal gribe til, lytter til igjen, begynder at opfylde dens krav saa bedst han kan, beder og kæmper imod synden. Men det bliver heller værre end bedre. Den spørger: Hvad skal jeg gjøre for at blive salig? Jeg har nu forsøgt i saa lang tid men endnu er jeg ikke bedre; thi det er ikke nok med at jeg føler synd men jeg gjør synd ogsaa, det er det værste. Naar jeg bare var kvit dette og hint som nu plager mig, saa vilde det være let at tro, da skulde jeg glæde og fryde mig, men det bliver hel-

Iere værre end bedre. Hør hvad Paulus siger: Troen siger saaledes: Sig ikke i dit hjerte, hvo vil fare op til himlen, dette er at hente Kristus ned; eller, hvo vil fare ned i afgrunden, det er at hente Kristus op fra de døde? Paulus vil have sagt os saa meget som, at du skal ei vente paa, at Jesus skal aabenbare sig for dig i en himmelsk glans og herlighed og at du skal saa høre en røst fra himlen som skal sige dig dine synders forladelse. Men Paulus siger videre: Ordet er dig nær i din mund og i dit hjerte, det er det troens ord som vi prædike; thi dersom du bekjender med din mund at Jesus er Kristus og tror i dit hjerte at Gud opreiste ham fra de døde, da skal du blive salig, Rom. 10: 6—9. Han siger i vers 6: Men den retfærdighed som er af troen siger saaledes: Sig ikke i dit hjerte: hvo vil fare op til himlen, det er at hente Kristus ned. Altsaa ikke den retfærdighed som kommer af lovens gjerninger gjør salig, men den retfærdighed som kommer af troens forkyndelse. Og denne troens retfærdighed forlanger intet synligt tegn, men holder sig kun til ordet, spørger ei efter hvad den ser og føler men bliver ved ordet alene. Nu er det saa med det arme menneske, at det vil absolut have noget som baade fornuft og sanser kunde fæste sig ved og saaledes komme til en fornuftmæssig forvisning. Naar Gud gav os det saa skulde man tro, mener man. Men Gud vil ei have det paa en saadan maade, han har givet os sit ord og det vil han at vi skal betragte og ei se os om efter overnaturlige ting, men hænge os fast ved hans ord, betragte det med øinene, læse det med munden, indprente det i hukommelsen, optage det i forstanden og fra forstanden til hjertet eller viljen og saaledes ved Guds naade indtage det hele menneske. Men, spørger den søgende og vakte sjæl: Men vil det da ikke blive en forstands sag og ikke en hjertesag? Jeg svarer nei. Det kan ikke blive en forstandssag saaledes som du opfatter det. Her er spørgsmaalet om hvad jeg skal gjøre for at blive salig. Og det er ogsaa et alvorligt spørgsmaal, et virkeligt ment, ikke et hykkelsk, men

et spørgsmaal fra sjælens inderste trang; der er et behov i dit hjerte efter Gud som ikke kan stilles førend du har faat Gud selv. Du længes efter et fortroligt venkskab med ham, hvilket venkskab du erholder ved troen alene, ikke ved gjerninger men ved troen, og troen erholdes ved ordets forkyndelse, da det siger hvorledes du skal komme og til hvem du skal komme, og ligeledes har han i dette sit ord givet os alle sine naadeløfter, og udenfor Guds ord virker Guds Mand ikke, saa at dersom du vil blive salig, saa maa du høre hans ord og give agt derpaa. Kom ihu at det er et af hans naademidler. Vi læser i Ap. gj. 10 om Kornelius fra Caesarea, at han fik bud om at hente Peter, der var i Joppe, da det var noget som fattedes Kornelius—tro og lære, og han eiede ikke den fred som Jesus giver, og han var lydig imod det himmelske bud og sendte saa efter Peter, og han kom til Kornelius, der havde samlet sin flegt og sine venner for at de skulde høre Peter, hvad han havde at forkynde. Og det hedder at Peter prædikede om Jesu liv, død og opstandelse og at han var den af Gud bestemte dommer baade over levende og døde, og det hedder at der han begyndte at drage frem af profeterne og hvad de siger om ham, at hver den som tror paa ham skal saa syndernes forladelse ved hans navn, der han endnu talte disse ord, kaldt den Selligaand paa alle dem som hørte ordet, v. 44. Guff paa at dette skede under ordets forkyndelse at de fik den Selligaands gave, troens forkyndelse, ikke loven, men troen. Dette er ingen ny lære men den gamle som profeterne ogsaa har forkyndt og den samme tro paa Kristus har ogsaa de havt, ligesom vi, at syndernes forladelse erholdes ved troen paa ham, saaledes vidner profeterne, siger Peter. Og de gav agt paa det, som Peter talte og den salige frugt fulgte paa, saa de begyndte høiligen at prise Gud og tale om Guds store gjerninger. Og saaledes skal det gaa til med hver og en som stanser og giver agt paa ordet, at de ikke kan andet end prise Gud. Thi med hjertet tror man til retfærdighed, men med munden bekjender man til salig-

gjærelse. Thi skriften siger: Sver den som tror paa ham skal ikke bestjæmmes; thi hver den som paafalder Herrens navn skal worde salig. Hvorledes skulde de da paafalde den, paa hvem de ikke have troet? Men hvorledes skulde de tro paa den, om hvem de ikke have hørt? Men hvorledes skulde de høre uden der er nogen som prædiker? Men hvorledes skulde de prædike, dersom de ikke bliver udsendte? Som skrevet er: Hvor deilige er deres fødder som forkynder fred, som forkynder godt budskab! Men de ahlød ikke alle et gode budskab, thi Esaias siger: Herre, hvo har troet det han hørte af os? Altsaa kommer troen derved at man hører, men at man hører er ved Guds ord, Rom. 10: 10—17. Af alle disse og lignende skriftsteder ser vi klart at det er den eneste rette vei for os at komme til troen paa, at man hører ordet; thi Gud virker aldrig foruden midler, og den som ikke vil aannamme de midler som Gud har bestemt til vor frelse, han bliver ufredst og maa gaa evigt fortabt. Derfor se dig vel fore, hvorledes du hører, og vid at du engang skal gjøre regnskab for, hvorledes du har hørt. Ja, siger du, men jeg er ikke af dem som foragter ordet, thi det er intet jeg hellere ønsker mig end, netop dette at eie fred med Gud eller at være kommet til troens fulde forbisning, men det er saa uklart for mig, jeg er ikke saa vis i min sag, som jeg skulde være, og ikke har jeg kjærlighed, ikke tro, ikke angrer jeg nok, ja det er næsten saa, at jeg har ingen anger; jeg har nok en slags bedrøvelse over synden, men denne bedrøvelse smerter mig ikke nok, og istedet for at hade synden føler jeg et virkeligt begjær til enkelte synder, som synes at hade end mere tillokkelse end andre, ja det føles som om jeg elskede den, og jeg burde da vel i det mindste have et alvorligt had til det onde, ja en rigtig affky, saa at den var mig en væmmelig ting; dog kan jeg ikke gjøre det onde, det er en umulighed for mig,—og trods det, at jeg ikke vil synde, saa har jeg snublet baade i dette og hint, og det staar dog, at uden hellighed skal ingen se Herren, Heb. 12: 14. Er det da rimeligt at jeg skal saa komme til

Gud saadan som jeg er? Maa jeg ikke først blive renset fra synden og saa siden tro naaden? Ser vil jeg svare med Luthers ord. Han siger i en af sine prædikener paa anden Søndag efter Paaste: "Man har hidtil lært os, at vi ei tør komme til Kristus uden saa er at vi er ganske rene. Du maa forlade disse tanker og lære at kjende Kristus ret som den gode Syrde." Og paa en anden plads i samme prædiken: "Men hvad er det at kjende Kristus? Ei andet end at I antager ham først som en skjænk og gabe, og for det andet som et eksempel, som en gabe, nemlig, der er givet os af Gud til eiendom, saa at naar du ser eller hører at han gjør eller lider noget, at du ei tvivler, at jo Kristus med al sin gjøren og lidelse er din, hvorpaa du ei mindre kan forlade dig, end som om du havde gjort dette selv, ja som om du var den samme Kristus. Se, det er at kjende Kristus, naar man tror at han med alt det han har er os skjænket af lutter guddommelig godhed, at han har gjort fyldest for os, forhvervet os salighed og det evige liv, og alt det uden nogen vor fortjeneste, men alene formedelt ham og hans skyld." Saa langt Luther. Dersom vi skulde vente med at komme til Kristus indtil at vi var blevene rene og værdige dertil, da kom vi aldrig til ham. Ei heller havde da Kristus behov at komme til denne verden, dersom han ikke skulde antage sig os saadanne som vi er. Thi af erfaringen har vi noksom lært at vi intet duer. Og som Paulus siger: Saa finder jeg da den lov at naar jeg vil gjøre det gode, ligger det onde for mig. Denne lov findes der i ethvert levende menneske, og enhver troende hjæl har maattet erfare sandheden af disse Pauli ord, og dersom nogen siger at han er kommet saalangt at han ikke fornemmer en saadan lov i sit indre, han er endnu blind og aandelig død og ved ei hvad det vil sige at være en fortabt synder. Men hvor nær ligger det ikke, at føler man godt, saa tror man godt, men føler man ondt saa tror man ondt. Dersom man føler at Herren er nær, da er man lykkelig og glad, da tror man sig frelst. Men dersom Herren

unddrager sig og det føles omtrent som om han er dragen ud paa langrejse eller som om han har forladt os og overladt os til os selv, og man føler kulde og ligegyldighed baade for Gud og hans ord og snart fristes baade af denne og hin synd, da vil man tro at det første var kun indbildning og det hele er bare hylleri. Da tænker man: O, om jeg havde tro, om jeg var besjælet af kjærlighed, taalmodighed og jagtmodighed, og om jeg kunde staa mere paa vagt imod alt det onde og dersom jeg kunde bede mere varmt og var ydmyg, da skulde jeg tro. Men jeg er kold, haard og stiv og hovmodig. Hvorledes kan Gud have behag i mig? Slik spørger man. Men hvem har aabenbaret dig dette at du er haard, stiv og hovmodig og at du har hverken tro eller kjærlighed, men fattes alt og til det gode intet duer? Er ikke det Guds Aands arbejde som har aabenbaret dig det? Han vil have afflædt dig al din egen dygtighed og gjøre dig til en fallitipiller for at han kan faa forbarme sig over dig og iføre dig Kristi retfærdighed som dit rette klædebon. Men førend det sker, maa du kjende dig saadan som du er efter den naturlige tilstand, og det maa du tro smager ikke godt, naar man skal levende kjende det som profeten Esaias 59: 7 og Sal. 53: 3 siger: Deres fødder løbe til det onde og stynder sig til at udøse uskyldigt blod. Deres tanker er uretfærdigheds tanker, der er ødelæggelse og forstyrrelse paa deres banede vei; de kjender ikke fredens vei. Deres stier forvende de for sig selv. Sver som træder derpaa ved ikke af fred. Og apostelen Paulus har samme tanke naar han i Rom. 3: 15 beskriver mennesket efter den naturlige tilstand, fra hvilket han har hentet disse og lignende skriftsteder. Han siger i Rom. 3: 9: Hvad da? Have vi fortrin? Aldeles ikke. Thi vi have forhen bevist, at baade jøder og grækere er alle under synd, som skrevet staar: Der er ingen retfærdig end ikke en. Der er ingen forstandig, der er ingen som søger Gud. Alle er afvegne, de er tilfammen blevene uduelige, der er ingen som gjør godt, der er end ikke en, deres strube er en aaben

grav, med deres tunge besvige de; øgles forgift er under deres læber; deres mund er fuld af forbandelse og beskidthed; deres fødder er snarere til at udøse blod; der er fordærvelse og elendighed i deres vei, og de have ikke kjendt fredens vei; der er ikke gudsfragt for deres øine, Rom. 3: 9—18. Apostelen siger først: Hvad da? have vi fortrin? Aldeles ikke. Thi vi have forhen bevist at baade jøder og grækere er alle under synd, som skrevet staar. Læg nu merke til at han slaar denne artikel om menneskets grundfordærvelse fast ved de ord: "som skrevet staar." Dette er altsaa ingen løs tale. Men Herren har aabenbaret dette gennem sit ord. Han har baade ved sit skrevne ord saabel som af erfaring lært os dette. Og det er ikke bare nogen saa som er sli tilredt, men alle mennesker er saaledes fordærvede, saa at "der er ingen retfærdig, end ikke en." Han slaar alle verdens nationer tilfammen ind under de to, jøder og grækere, og siger at de alle er under synd. Der er ingen som søger Gud. Det er altsaa ikke vi som søger ham; men han søger efter os. Det er ikke bare grækere som var saa i bund og grund fordærvet; men alle folk er sli ved synden ødelagt, ogsaa jøderne, Guds pagtes folk, er under den samme dom som de andre. Og naar der ikke er en retfærdig af dem som var udfaarede til et eiendomsfolk og til hvem han havde anbetroet baade lovgivningen og gudstjenesten og dertilmed aabenbaret sig selv til forskjellige tider og mundtlig talt til dem, da er det klart, at der ikke kunde findes nogen retfærdig af de andre, som kun var hedninger. Gud havde opreist sig mange dygtige og store mænd af det jødiske folk blandt hvilke Paulus selv var en, men han siger om sig selv, at "af Guds naade er jeg det jeg er." Han tilskriver ikke sig selv nogen dygtighed men naaden alene. Han vidste med sig selv, at det var ikke ham som søgte Gud, men Gud ham. Og det lægger han ikke skjul paa. Det samme lærer Jesus os, naar han taler om det tabte faar i Luk. 15, naar han siger at han forlader de ni og nitti og gaar bort efter det tabte indtil han finder

det. Det er ikke det tabte faar som leder efter hyrden, men hyrden søger efter det tabte faar. Ligeledes om den tabte penning. Det heder at hun søger med flid indtil hun finder den. Penningen var en død gjenstand og kunde saaledes ikke søge kvinden, men kvinden søgte efter den indtil hun fandt den. Ligeledes med os. Vi er lige uduelig. Saa umuligt som det var for det tabte faar og den tabte penning at igjennfinde sin eier, lige-saa umuligt er det for os ved egen kraft at finde Herren. Derfor siger han: "Se jeg staar for døren og banker, og dersom nogen hører min røst og oplader døren, til ham vil jeg gaa ind og holde nadvære med ham og han med mig." Mat. 3: 20. Men hvad betyder det at høre hans røst uden det at høre hans ord og med begjærighed at gribe det samme og tilegne sig det. Det er ret at op-lukke døren. O ved at oplukke paa en saadan maade har han lovet at han vil gaa ind til os og holde nadvære med os og vi med ham. Du bliver da ved troen delagtiggjort i hans natur, saa du faar noget af hans sindelag, aand og kraft, og liv. Hans retfærdighed bliver din. Din synd har han paataget sig, for den har han lidt og dødt og dette kommer dig til gode som om du selv havde gjort alt dette og hører dig til. Men dette vil han ikke vise dig paa andre maader end derved, at du hører ordet og tror, at det gjælder dig: ja dig alene som om der ikke fandtes flere mennesker end netop dig, og som om han talte alene til dig. Saaledes maa du høre ellers vil det ikke hjælpe dig. Svo som hører paa en saadan maade han hører ret og vil komme til troens forvisning, blive salig og glad, og kan sige med Paulus: Jeg formaar alt i Kristus som gjør mig sterk. Fil. 4: 13. Det bliver en anden kraft, mod og evne til at gjøre det gode. Du er ikke længer under tugtemesteren, Gal 3: 25, men tilhører den frie kvindes børn. Da nu Gud har lagt alle ting tilrette i ham og ved troen paa ham, Jesus Kristus, saa er det heller ikke frelse i nogen anden, og er ikke noget andet navn givet under himmelen ved hvilket det bør os at worde frelst. Derfor kræver Her-

ren det af os, at vi modtage denne gave og ei spørge efter enten vi ere værdige til en saadan gave eller ei. Og om vi forsøgte paa at gjøre os værdige, saa vilde det gaa os ligeledes som Luther sagde engang han stod og vasket sig: "Desmere jeg vasker mig des sortere blir jeg." Da det er noksom bevist af selve erfaringer tillige med de mange dygtige mænds vidnesbyrd ned igjennem tiden, saapelsom Guds ord lærer os det, at ingen kan gjøre sig selv værdig eller gjøre noget saa at man derved fortjener salighed; men i Kristus er vor dygtighed, og for hans skyld er det, at vi antages. Derfor siger han selv: "Om nogen tørster han komme til mig og drikker." Joh. 7: 37. At komme er det samme som at tro eller tilegne sig hans retfærdighed selv om det sker ved en bævende og skjælvende tro, selv om man maa sige med den maanesyge drengs far: "Jeg tror, Herre, hjælp min vantro." Naar troen er af den bestaffethed at den klænger sig til Kristus og ikke ved sig noget andet til frelse end ham alene, saa lad være om den er saa svag at den neppe tør tilegne sig ham saa er den dog af den rette slags og er en frugt af den Gelligaands gerning, derpaa bør ingen tvivle eller forsjage, men holde fast ved forsontheds blod i Kristus, saa skal der fra en svage tro vokse til en sterkere. Ja, om det synes at gaa smaat med denne vækst og om man ingen forandring merker. Thi selv kan man vel ikke merke sig troens fremgang eller vækst hos sig selv, om saa var vilde det blive os til skade; derfor stiller Gud det sig, at vi intet ser af troens vækst, men ser kun skrøbelighed og elendighed for at vi ikke skal tage skade. Min naade er dig nok; thi min kraft fuldkomnes i skrøbelighed. 2 Kor. 12: 9. Nu er det saa at vi vilde gjerne se nogen vækst i troen og troens dyder, men isteden for det bliver det ofte saa mørkt, at vi ved hverken ud eller ind, ja bliver os den største kunst at kunne tro. Dertil kommer daglig brøst og forseelse som gjør at det bliver endnu vanskeligere at beholde troen, saa vi maa ofte udbryde med apostelen Paulus og sige: "Svo skal fri mig fra dette dødens legeme?"

Rom. 7: 24. Og djævelen udebliver ikke med sin fristelse af forskellige slags, og kan han finde noget at anklage os for, og saa gjort os haabløse og bringe os til fortvivelse saa var det vist hans største glæde, og det er ikke vanskeligt for ham at finde noget at anklage os for; han har ganske skarpe øine; han kender vel til vore feil; ved ogsaa at kunne holde dem frem. Men lad os da huske, at henbise ham til Kristus og spørge ham om han der kan finde nogen forseelse eller synd, saa skal han snart forstumme, thi Kristus vil han intet have at gjøre med; ei heller hans retfærdighed; men mine og dine gerninger dem angriber han, og han frygter heller ikke for at angribe dem, thi de er alle sammen besmittet, derfor maa vi være iført en retfærdighed som han ei bør antaste og tillige passe nøie paa saa at vi bliver i samme og ei miste dem, men denne formaning gjælder de troende og ei andre.

Jesús har udvalgt sig en liden brudekar ud af verden. Dem har han kaldt ved sit navn og dem hører han til, og han skammer sig ikke ved at kalde dem sine brødre (Geb. 2: 11) og som Jesús selv siger i Joh. 17: 6: "Jeg har aabenbaret dit navn for de mennesker du har givet mig af verden; de vare dine og du har givet mig dem og de har bevareret dit ord. Jeg har givet dem dit ord og verden har hadet dem fordi de ikke ere af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke at du skal tage dem ud af verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke af verden ligesom jeg ikke er af verden. Sællige dem i din sandhed, dit ord er sandhed. Ligesom du har sendt mig til verden saa sender jeg dem til verden og jeg helliger mig selv for dem for at de skulle være heligede i sandhed." Joh. 17: 14—18. Jesús drager her linjen noksaa skarpt imellem Guds børn og verdens børn. Han siger ikke at de alle ere gode kristne, og hans børn; nei, langt derfra. Hvad som er hans det skiller han ud og dem kalder han for sine, og for dem beder han at ikke de skal besmittes med verdens onde gerninger. Men sli en linje vil verden nutildags intet vide af. De

stjælder os ud for hyllere og de ugudeligste skurke som solen nogensinde har skinnet paa, og de opdigter de værste løgne om os som de kan, og tillige gjør den onde verden saameget ondt imod os som den kan, saa at vi erfarer sandheden af de ord, som Jesús siger: "Og verden har hadet dem, fordi de ere ikke af verden; men Herren er vor hjælp og vor lovsang, han træder endnu frem for os og beder for os at vi skal blive bevaret fra det onde, saalænge vi er i verden. Og vi har det haab, at saalænge jorden staar skal der altid findes dem som skal tilbede Gud i aand og sandhed og som ved troen hænge fast ved ham. Men naar der ikke findes flere da slaar Herren til med ildsluer baade over himmels elementer og jorden skal ombælte og de gjenstridige skulle være som halm paa den dag. Vaagn op, vaagn op! Herrens vrede har allerede begyndt at brænde. Hvem af eder ser det? Hvem af eder merker det? Stat op før det bliver forsent. Damskloffen holder paa at ringe; kan du ikke høre slagene? Merker du ikke at træernes knopper holder paa at springe ud? Det fortæner allerede. Mørke og mulm har allerede bedækket folket. Hvo som har øine at se med han se. Og hvo som har øren at høre med, han hører, thi høstens dag nærmer sig. Snart skal han komme, han som haver magten i himmelen og paa jorden. Han kommer med pragt og i herlighed, og alle de hellige er med ham. Der høres et klangfuldt hosanna. Deres røst er som mange vanges brusen. Forsmædelsen er taget bort ifra dem. De ere nu triumferende og fejrende. Vil du være med i dette følge saa skynd dig og vend om. Han vil frelse dig; til dig kommer han idag, venlig, mild, sagtnodig. Retfærdig er han og fuld af frelse. Disciplene gif hen og jorde saa som Jesús havde befalet dem. Og de hentedes asenaden og søllet. Havde de ikke troet havde de ikke gaaet for at hende aseninden. Men de troede og gif og fandt det saa som han havde sagt, og straks fulgte gerningene paa; thi de kunde ikke udeblive. Derfor drager vi den slutning at der hvor der ingen sande gerninger er, der er heller ingen sand

tro, som ogsaa Jaabf siger: "Vis mig din tro af dine gerninger." Disse gerninger have intet vijt navn. Men der hvor det trænges hjælp, der er den strafs rede.. Der spørges hverken efter embede, stand eller stilling, og troen vil straks vise enhver, hvad han har at gjøre saabel den høieste statsmand som den laveste underknekt. Men hvormange er det vel af disse høie herrer som frygter Gud og som forstaar ansættelse af det høie embede som er dem af Gud betroet. Det er nok som bevisligt hvorledes de fleste lever at de lever i fæst og alslags vellyst og tror intet, og er der nogen som tror noget, saa vil de tro med maade og ikke mere end saa meget. Der er nu kommet saa langt snart sagt, at det er en skam at være en sand kristen, og jeg har ofte forundret mig at slige mennesker vil have noget med kirken at gjøre. Men de vil ogsaa være kirkefolk. De bygge fine altene og ofre ligesom Cain, og naar de har ofret, gaar de hen og slaar sin broder ihjel ligesom Cain. Thi vi ere ligesom en spottefang i deres mund, og ved den sjælesørger som ikke vil sige disse folk sandheden. Han gaar fortabt tillige med dem.

Matthæus skildrer i vor tekst to slags folk som ogsaa her var tilstede. Naar han siger: "De fleste af folket bredte sine klæder paa veien, men andre huggede grene og træerne og strøede dem paa veien. Det var de fleste som gjorde, men der var nogen som fulgte med, som var med kun for at se. De tog ikke af sig noget klædestykke, ei heller strøede nogen grene paa veien for Jesus der han drog frem. De var heller ikke med og sang ham lovsang, men de forarget sig tværtimod over en saadan fremgangsmaade. Det var dem en torn i øiet. Disciplene lignede mere oprørere end fredelige folk, derfor var disse straks rede med en iettesættelse og vil lade ham vide at den slags fremgangsmaade behagede ikke dem. De siger: "Irettesæt dine disciple" (Luk. 19: 39) saa at de ikke skal raabe og skrig og holde en saadan alarm; thi dersom vi kommer ind i staden i en saadan orden vil folket der betragte os som oprø-

rere og snart er vi i romernes hænder og vi vil blive stemplet som de der har gjort oprør imod den romerske kejser, thi de raabe og skrig og siger "velsignet være den konge som kommer i Herrens navn," og saadant bed du hører sig ikke, thi vi anerkender ingen anden for konge end de som den romerske kejser sætter ind over os. Men disse forstandige herrer faar det svar at dersom disse tier, saa skal stenene raabe, og disciplene blev i sin glæde uforstyrret og sang: Hosanna Davids Søn, velsignet være den som kommer i Herrens navn, Hosanna i det høieste! Saa lær da heraf du troende sjæl at være ganske døv og blind for al spot og haan som du af verden vil blive mødt med. Lad alt saadant fare; hold dig til Kristus og hans ord; han vil være din glæde og lovsang. Og da de kom ind i Jerusalem kom den hele stad i bevægelse og sagde: Hvo er denne? Et mærkeligt spørgsmål. Det er ikke den første gang han har været i denne stad. Eller har de betragtet sig selv for fornemme til at gaa og høre paa tømmermandens søn, som de holdt ham for at være? Var han for simpel for dem ganske, fordi han hørte ikke til den lærde klasse? Seg synes høre nogen sige: Na ja, vi kender jo hans far; han er nu en simpel tømmermand, og denne har nu været med sin far og udført samme haandværk, men saa synes han det var for simpelt og saa har han nu draget ud som prædikant og profet og giver sig nu ud for at være noget stort; og saa har han faaet famlet om sig nogen simple folk af samme klasse som han er selv, saadanne ulærde folk som ingen oplysning have og disse farer nu rundt som galne folk og lovsanger og berømmer ham for at samle saamange tilhængere som muligt, men se du efter om nogen af de øverste har ladet sig narre til at tro paa ham hverken af raadsherrerne eller af fariseerne (Soh. 7: 48—49); men denne uforstandige hob som ikke kender loben og som vi ved er forbandet, disse folk er det som idag raaber, skriger sig hæse paa at han er en konge. Til slige narrestreger kan man vel ikke andet end le. Saaledes var det dem som spottede og den sam-

me Klasse menninger spotter den dag idag og forhindrer mange fra at komme til troen. Maatte Gud skjænke os troen og bevare os i samme indtil enden, saa at vi altid kunde bekjende ham som vor prest, profet og konge. Amen.

Indledningsforedrag

over 1 Kor. 13 ved Fredsøpdet i Zions menighed, Volin, S. D.

Af S. J. Breidablik.

(Slutning.)

Kjærligheden i det daglige liv.

Fre 4de til 7de vers personificerer apostelen Kjærligheden og viser hvorledes den ser ud i det daglige liv i forholdet til omgivelserne. Kjærligheden er langmodig—den behersker sin brede overfor krænkelse og beholder findets ro—kommer ikke let i harnisk, men søger at bære over med andres feil og svaghed. Vor Gud er langmodig, hvor længe ventede ikke han paa at vi skulde omvende os—dersom vi har hans Kjærlighed i vore hjerter, saa ligner vi ham i at være langmodig mod andre mennesker.

Kjærligheden er velvillig — at raade, hjælpe, tjene i Kjærlighed er dens højeste glæde—dens natur. Hvor velvillig mod os er ikke vor himmelske Fader! Hvor Kjærlig var ikke den Herre Jesus, hvor venligt taler han ikke til os i sit ord, og hvor villig og rede er han ikke til at hjælpe os i al vor nød. Kjærligheden bærer ikke nid—den hverken misunder andre deres gaver eller søger at fremstille sine egne; misundelse og nid faar ikke være tilhuse der, hvor Kjærligheden bor—og maa ud—eller saa maa Kjærligheden paa dør, hvorved døden indtræder. Kjærligheden er ikke fremfusende—handler ikke paa hemmeligt ondskabsskuld vis, har ikke ond i sinde, hæver sig ikke over andre; den gaar roligt og betænkstomt frem. Kjærligheden opløses ikke—er altid ydmyg og ensfoldig, bliver ikke stolt og stor af nogen ting.—Kjærligheden gjør intet usømmeligt.

Man taler ofte om, hvad der sømmer sig for en Kristen.—Kjærligheden er altid sømmelig, den er tugtig, høflig, ærbar i ord og miner. Kjærligheden søger ikke sit eget—søger ikke sin egen fordel til andres skade, men søger at fremme andres vel og hjælpe saa langt den kan række uden at vente gjengjæld. Naar det bliver som Paulus siger, at de søger alle deres eget, da er Kjærligheden landsflygtig.—Hvoraf kommer det, at mænd og kvinder har saa let forat lade falde nedsettende ord om de kristne? Ubetænksomhed siger man—mente ikke noget med det; ja men Djævelen tænkte og mente med det, og du var hans redskab til at slaa saar i et Guds barns sjæl og hjerte—det viser Kildens beskaffenhed, brødre og søstre, og her gjælder ingen undskyldning. "Hvo som forarger en af disse smaa som tror paa mig, han var det bedre at en møllesten var hængt om hans hals og han var nedstøttet i havets dyb."

Kjærligheden glæder sig ikke over uretfærdighed—men glæder sig ved sandhed. Egenkjærligheden glæder sig, naar den kan skade næsten ved i hemmelighed at udslænge onde rygter, sladre, bagvaske og paaføre ham ondt rygter, forat hevne sig, saa han for indbildte eller virkelige fornærmelser—for dem er det ikke spørgsmaal om motivet—"hensigten helliger midlet", siger den søde hevn—den glæder sig i uretfærdighed—ikke saa Kjærligheden—den glæder sig ved sandheden—den glæder sig ikke men sørger over al den uretfærdighed, hylleri, ondskab, sladderagtighed, avindsyge, med et ord, over alt det kainsjind og judasjind, over alle de ulve i faareklæder, der sidder i kirkebænkene og staar paa prædikestolene i kristenheden—den glæder sig, naar sandheden fejrer—det viser at glæden er af det rette slags; thi sandheden skal fejre tilslut, fejre for evigt, medens uretfærdigheden, Lagnen og alt, der følger med den, skal kastes i ildspøen, hvilket er den anden død—for aldrig mere at fornekrone nogen med sine rænker eller saare ved sine slangebider.

Kjærligheden fordrager alt—den er fordragelig, er ikke branten og trættelig, men

overbærende og god at komme ud af det med. Dersom kjærligheden—ikke menneskets egoisme,—men den sande Guds kjærlighed, var det alt dominerende element i menneskelivet, da var jorden et paradis. **Kjærligheden tror alt**—fordi kjærligheden er ren ifølge sit væsen, og derfor ikke møder frem med mistænksomhed og onde hensigter, derfor tror den enfoldigt og barnligt, at det er godt, der udgiver sig for at være godt—den lader sig heller skuffe og bedrage, end at den vil fatte mistanke imod sin næste og tillægge ham en løgn—og skuffet bliver kjærligheden ofte i denne verden, det skal være sikkert. Gud selv, den fuldkomne kjærlighed, er blevet skuffet af menneskene, og hans børn faar gjøre de samme erfaringer—fordi de ikke er af verden.

Kjærligheden haaber alt—fordi den tænker det bedste, derfor haaber den det bedste og venter med taalmodighed i tillid og tro til Gud og hans løfter. Spører den noget ondt om andre, saa siger den med inderlig medlidenshed: jeg haaber, at dette ikke er sandt. Den befatter sig bare med det som er godt og gavnligt for alle mennesker—det er dens natur og væsen, den kan ikke være anderledes.

Kjærligheden taaler alt—her er vi atter oppe paa høiderne—den taaler—hvormeget? Alt,—der er altsaa ingen ting som den ikke taaler—undtagen løggen, selvfølgelig. Nu bliver denne Paulus temmelig nærgaaende igjen—kjærligheden taaler—ikke bare lidt nu og da, naar den er i godt lune, ikke bare det, som kommer fra slekt og venner, ikke bare det, som folk i almindelighed taaler, ikke bare det som kommer fra ens eget parti—men alt, alt, alt—alt det onde den tilføies, al den bitterhed den møder, al den skuffelse, den er gjenstand for, alt det hylleri den kommer imøde med—al den forfølgelse, den udsættes for—den taaler det alt og lider i stilhed med bliffet mod Gud, kilden, hvorfra den er udsprungen, pegende opad mod dens evige hjem. Den ofrer sig selv og gaar tilgrunde for at frelse andre. For kjærligheden gjælder saaledes intet mindre end det,

som indbefattes i ordet "alt"—naar den fordrager, saa er det "alt",—naar den tror, saa er det "alt",—naar den haaber, saa er det "alt",—naar den taaler, saa er det "alt"; den forstaar sig ikke paa at gjøre lidt af hvert,—der den er, der er den helt; det er saa med alt det Gud gjør og giver.

For den troende findes der intet større og herligere emne at grunde paa end dette om kjærlighedens fordragelighed, kjærlighedens tro, kjærlighedens haab, kjærlighedens udholdenhed.

Kjærligheden som det evigt vedvarende.

Efter at apostelen har vist, at kjærligheden er den største gave, fordi at uden den er alle andre gaver til ingen nytte, og efter at have vist, hvad den er og hvorledes den fremtræder i livet, saa taler han i sidste del af kapitlet om kjærligheden som den største gave paa grund af dens varighed i modsætning baade til de færegne gaver, Korintierne holdt saa høit og de almindelige kristelige naadegaver—og tager heraf anledning til at tale om forskjellen mellem dette liv og det tilkommende.

"Kjærligheden falder aldrig bort"—ophører aldrig at være, hvad den er ifølge sit væsen—kan aldrig ødelægges—den er udødelig—Gud er kjærlighed, derfor er ogsaa kjærligheden evig ligesom Gud er evig. Der kommer aldrig en tid, da den kan ombyttes med noget andet, give plads for nogen højere kjærlighedsstand,—en tid, da det kommer paa et ud, enten man har den eller ei,—en tid, naar den ikke mere vil være det afgjørende bevis for menneskets moralske tilstand.

Her er apostelens argument for kjærligheden, som det største: Den varer, naar alle andre gaver ikke mere findes, fordi de opfylder sin bestemmelse i tiden og ophører dermed, medens Kjærligheden vil være til gjennem evighederne.

Profetiske gaver—det, som enhver moder ønskede sin søn i de dage—de skal saa ende, siger apostelen.

Tunger, tungetalen, som stod saa høit i kurs—da skal ophøre.—Men end kundskab da? Ikke bare almindelig verdslig kund-

skab, men kundskaben om Gud og guddommelige ting, det, som gode mennesker har sin lyst i, og som jo skal være et afgjørende bevis for adle karakterer—? den skal faa ende.

Såat illustrere dette bruger apostelen to billeder. I det første fremstiller han et barns kundskab, der gradvis tages og erstattes af mandens kundskab; i det andet billede viser han, hvorledes vi her i tiden ser aandelige ting paa lignende maade, som naar en mand ser en gjenstand gennem et metalspeil, som de brugte paa den tid—man kan se at der er noget, men det er uklart og vanskeligt at faa rede paa, enten det er et menneske eller et træ.—Vi kommer lidt nærmere og ser, at det er et menneske, men om det er en ven eller en fiende, det kan vi ikke sige. Ser er det, vi maa vokse i Guds kundskab og erkendelse ved at stirre paa gjenstanden i speilet. Dette, at vi her ser Gud som gennem et dunkelt metalspeil, stiller faa apostelen i modsætning til det som kommer efter: "Men da skal vi se ansigt til ansigt."

Dette siger indover mod evigheden. Ser lever vi i tro, der skal vi leve i beskuelse—her er vor erkendelse usfuldkommen og stykkevis, barnlig og i bestandig udvikling, der og "da skal jeg kjende fuldt ud, ligesom jeg ogsaa er fuldt ud kjendt".—Vi skal da se Gud og kjende ham, som han nu ser og kjender os. "Vi skal se ham, som han er, og møttes i hans ansigts beskuelse."

Tænk! naar engang hver taage er forsvunden,

Som her sig sænker over livet ned!

Naar dagen evig klar er hist oprunden

Dg lys omstraalet hvert af mine fjed!

Efter dette blif ind i evigheden træder apostelen tilbage i tiden og slutter sin kommentar over kjærligheden med disse ord: "Saa bliver da tro, haab og kjærlighed, disse tre, men størst iblandt disse er kjærligheden."

Til tiden hører de alle, men i evigheden har kun kjærligheden plads; der trænger man ingen tro, fordi der gives ingen forjættelse for den at holde sig til; men alle forjættelser vil da være gaaet i opfyldelse og

har traadt i kraft; der trænger man ikke haabet, fordi intet mere er tilkommende,—alt er da nærværende.

Stor er troen; thi den griber Gud, det største gode, kæmper sig frem mod himlen, besejrer lynden, døden, fjædet, djævelen og verden; stort er haabet; thi det holder sjælen oppe i livets storme og i dødens nat, pegende opad mod udødelighedens verden—men størst er kjærligheden, thi den gaar med os over tidens grænse ind i evigheden—den er det eneste, vi faar med os over floden, men den er ogsaa nok; thi den er Gud.

Spørgsmaalet, som vi maa besvare nu, er dette: Har vi modtaget denne største gave, uden hvilken alt andet intet gavner, eller trænger vi til og vælger at leve i døden? Vi ved hvorledes kjærligheden fra Guds sønne, forbarmende faderhjerter har strømmet ud til os hele vort liv, og gennem os skulde den flyde ud til den fattige, kjærlighedsløse, egenretfærdige, døde verden med liv, lægedom og fred.—

Vi lever i den tid, om hvilken Guds ord siger, at uretfærdigheden skal være mangfoldig og kjærligheden kold i mange—den tid, da kirken skal være kunden og hverken kold eller varm, hvorfor Herren vil udspj den af sin mund—tage sin Aand ifra den—overlade den til sig selv og sit eget forvandlede sind—derfor, brødre og søstre, er det nødvendigt at vi nu samles under Jesu kors med denne bøn: Herre Gud, udøs din kjærlighed i vore hjerter, faa vi maa blive rette kristne. Amen.

Ungdomsforbundet

Søndag 10de December.

Np. gj. 20: 28—31.

Opbrænding af pave Leos haubulle.

Dette kristaffinit beretter os om et meget vigtigt møde Paulus havde med menighedens ældste i Efesus. Denne affædstale af den hellige apostel er at merke sig. Det

er omforgen for menigheden som ligger apostelen paa hjerte. Guds menighed er ikke vokset frem af sig selv fra vildmarken. Den er heller ikke et produkt af menneskelig ordning. Kristentirken er ikke blot en forening faat istand af mennesker. Den er noget langt mere. Gud har bundet sig en menighed ved Sønnens blod. Denne hans menighed er da dyrt kjøbt. Gud har ogsaa sat "tilsynsmænd" der. Det er vagtmænd. Disse maa være vaagne. Sovende vagtmænd er uduelig i alle verdslige gjøremaal, men enda mere uduelig i det aandelige. Der er fare for hjordens travsel forstaar vi. Fare udenfra. "Glubende ulve" kommer, de skaaner ikke hjorden. Farligt er de som kommer med fromheds skin. Falske ledere og lærere har der altid været, og saadanne vil der ogsaa altid være (Math. 7: 15; 10: 16; Joh. 10: 12). Fare indenfra, fra Kirkens egne enemærker, "mænd som fører forbendt tale for at lokke disciplene til sig." Megen iver under skin af omsorg for sjælernes frelse har haft som maal, ikke at vinde folk for Gud, men at vinde folk for sig selv, sin lære, sin religiøse mening ugrundet i Guds ord. Luther fandt ud det, at den katolske kirke la for dagen iver da den pavelige hantulle blev sendt ham. En saadan bulle er et aabent brev fra paven. Den har faat sit navn fra det latinske ord "bulla," som egentlig betyr en klump fremkaldt ved hævelse. Derefter blev det brugt om det metal som har ens segl, og endelig om brevet hvorpaa seglet var trykt. Dette pavelige brev fra Rom til Luther af 1520 citerer 41 vildfarelser drat ud af Luthers skrifter, sætninger her og der. Disse var da fordømt til at brændes. Luther selv er ogsaa fordømt for sin ubendige stivhed ved ikke at komme til Rom. Sverken Luther eller hans medarbeidere maa prædike eller lære paa 60 dage, inden den tid har de anledning til at tilbagefalde. Svis ikke det ster er de dømt som fjætteré. Luther angreb det pavelige brev først fordi han mente det var et af dr. Ecks kneb. I sine skrifter kaldte han det: "Ecks forfalskneri." Senere fandt han ud brevet var fra Rom og da angreb han

det som "Bullen fra anti-kristen." Luther appelerede igjen til sammentalbelse af en general forsamling for at afgjøre striden. Endelig tænkte reformatoren paa et dristigt skridt. Paa bulletin bordet ved universitetet gav han oplysning om, at alle venner af den evangeliske tro kunde samle sig udenfor byporten og være vidne til brændingen af den pavelige bulle. Her blev dette dokument brændt. Det var et dristigt skridt. For Luther var det en religiøs handling sat i hellig iver mod falskhed i kirken og for Kristi sag. Sandheden og løgnen frives ikke sammen. —Wick.

Missionsbuen

HE IS COUNTING ON YOU.

He is counting on you!
On a love that will share
In His burden of prayer,
For the souls He has bought
With His life-blood; and sought
Through His sorrow and pain
To win "Home" yet again.
He is counting on you!
If you fail Him—
What then?

He is counting on you!
Oh, the wonder and grace
To look Christ in the face
And not be ashamed!
For you gave what He claimed
And you laid down your all
For His sake—at His call.
He had counted on you,
And you failed not.
What then?

The election is over. Even those of us who are not particularly politically interested—even we took a vital interest in the recent election—and it was not the presidential candidates that were the cause of such vital interest to the women of our country.

From the barren mountains, to the beautiful thickly settled hills, plains and valleys the tears, heartaches, sobs and anguished prayers and pleadings too intense for mere

words, have gone up to Heaven from the thousands and millions of homes and hearts saddened by the curse of the liquor traffic. From the pulpit to the prayer chamber, Christian men and women are praying God to hasten the day when this curse shall be a thing of the past. Perhaps never before has the battle against wrong been so fierce and strong as it is at the present day. We have come to a time when men and women are not governed by party ranks and where moral virtue cannot be claimed by one political party. The good men and women are joining hands in the fight for right, truth and purity.

It is coming—a "white" United States. Long enough has our black map been a disgrace and a shame to a Christian nation! It is coming, not so fast as the working, struggling fathers and mothers want it to; perhaps not so fast as the host of men and women who are in the bitter fight, wish it to, but it is coming much sooner and faster than the liquor people and many of our doubting friends have deemed it possible.

The election was a grand, glorious victory for prohibition. Just think of it—six states voted dry in one single election and many other states enacted laws to help temperance along. "Wet" officeholders were exchanged for "dry" ones in many states.

Mrs. Calkins, president state W. C. T. U. of Michigan, writes that when the returns come in, people were gathered in the churches and waited anxiously for the final result. When it came, songs and prayers of thanksgiving filled the churches and they gave glory to God who had led them on to victory.

Mrs. Alderson writes that black Montana, with its shining mountains, will soon be transformed into a "land of shining faces." Montanas women used their votes well.

Lora La Manse of South Dakota writes: "There is rejoicing in South Dakota that makes its very hills ring with hosannas. In thirty one years the state has voted eight times on the liquor question, and it was a glorious day when she won that for which she had battled more than a decade." I would love to cite much from several of the happy letters from many of the women who have worked and toiled for dry states, but we cannot take so much space.

How we all join hearts and hands in rejoicing with those who within a few months, or as as some of them, a couple of years, shall live in "dry" states! We of Minnesota

pray for the day to come soon, when our state, shall look white on the map and when the pitfalls placed by the saloon traffic shall not be open to our boys and girls.

"Let the sobs of helpless children, crushed by crimes the law allows,
Let the blighted lives of women, lost through manhood's broken vows,
Let the sighs of hopeless sorrow, every free man's heart arouse."

—Mrs. Wee.

Roser paa den ensommes vei.

Jeg vilde saa gjerne gjennem Budbæreren saa sende en hjertelig hilsen og tak til de mange, som har deltager i den store og uforfælskede gave, som sendtes mig ved pastor Paulsrund den 17de Oktober. Siden har jeg modtaget et hundrede og fire og niti dollars (\$194.00). Det er isandhed pent gjort og står roser paa vor ellers saa tungsomme jst. Om papa havde kunnet sige noget, saa vilde det blevet: Gud velsigne eder for, hvad I har gjort for mine kjære. Han ytret ofte at om han skulde falde bort først, saa blev det saa lidet igjen til os. Men Herren har hørt hans bønner. Gud er god. Pengene sætter vi nu i en sparebank indtil videre, saa naar vi faar saameget at vi kan bygge et lidet hjem for George og mig, saa falder vi det "a memorial gift" fra papas mange venner i Sjøges Synode. Vi kan ikke endnu bestemme noget vist med henblik til hjem. Til haaren tænker George at graduere fra høiskolen og da kommer det an paa, hvad han vinden vil gjøre, men jeg kan love en ting og det er ikke at misbruge disse penge om jeg lever en stund. Jeg sætter stor pris paa og er meget taknemmelig for gaven. Jeg ved synoden har baade mange og tunge byrder at bære, men naar man alligevel kunde tage ogsaa dette løst, saa siger jeg igjen, det var meget pent gjort. Jeg ønsker Guds rige velsignelse over enhver giver. Jeg ved det er kjærlighed til min høit elskede mand, som følger denne gave. Papa og jeg talte ofte sammen om, hvor godt det var at have venner. Vi syntes tilbærelsen i denne verden maatte blive umaadelig trist uden ven-

ner. End mere maa jeg da nu sætte pris paa venner, naar min allerbedste ven blev taget fra mig. Men med Guds hjælp vil jeg prøve at sige: "Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet." Men savnet af en elskelig og altid lige snil og venlig egtefælle føles tungt. Jeg længes hjem, og naar vi endelig er komne der, da glemmes alt som var saa tungt medens vi var herneude. "Tænk naar engang hver taage er forsvunden, som her sig sænket over livet ned."

Jeg er ogsaa glad og taknemmelig for at jeg ved, jeg har venner som bærer mig og mine i høn frem for naadens trone. Med hjertelig hilsen og fredssønske til eder alle forbliver jeg eders ringe søster,

—Mrs. M. G. Hanson.

Til vore præster og menigheder.

Lad mig som foreningskomiteens formand at henvende nogle ord til vore præster og menigheder i anledning foreningsagen.

Som samfundets foreningskomite er vi nu i fuld virksomhed med at udføre det hverv som samfundet har overdraget os og vi søger med flid at varetage samfundets interesser og efter bedste skøn at fremme det som kan tjene det vordende samfund til gavn og bedste. At vor opgave er baade stor og vanskelig siger sig selv, hvorfor vi ogsaa trænger brødres og søstres forbøn og moralske støtte. Forhandlingerne under vort første fællesmøde saavel som under de forskjellige subkomiteemøder som har været holdt i det senere har været ført i den mest broderlige aånd og alle synes at være bejælet af det ene store maal at ordne alt vedrørende sammenlutning paa den bedst mulige maade og med den mest mulige gjenfældige hensynsfuldhed. En ting som kastede en nok saa mørk sky over os naar vi mødte til vort første fællesmøde var udsigten til splittelse i den Norske Synode, men under Guds naadige styrkelse vandt denne sky lidt efter hvert indtil vi havde den glæde at se muligheden af at undgaa den truede splittelse. Siden vort fællesmøde har dette haab

blevet adskillig bestyrket. Vi tror nu at den Norske Synode vil komme ind i det nye samfund i sluttende rækker, og glæder os inderlig derved.

Ogsaa hos os har der været og der er endnu fremdeles forskjellige meninger angående sammenlutning af de tre samfund til et. Nogle menigheder har allerede forladt samfundet og andre agter at tage skridt i den retning ved sine anstundende aarsmøder. En del vil paa ingen maade gaa med i sammenlutningen og andre vil staa udenom en stund for at se hvorledes det nye samfund vil arte sig. Andre menigheder vover ikke at nævne foreningsagen af frygt for indbyrdes strid og splittelse. At det forholder sig saaledes som her antydet har jeg personligt kendskab til baade ved besøg i forskjellige menigheder og gennem breve og samtaler med enkelte personer fra forskellige dele af samfundet. En ikke liden del af misnøien med beslutningen om forening, fattet paa vort sidste aarsmøde grunder sig paa misforstaaelse af visse spørgsmaal vedrørende sammenlutningen og menighedernes stilling i det nye samfund. En anden grund til misnøie er en uforstaaelig iver fra visse hold for at fremtvinge forening af stedsmenigheder og omordning af prestekald allerede paa dette stadium af foreningsforhandlingerne. Har det nogeninde været nødvendigt at tænke klart og tale og handle varomt i denne sag er det just nu. Jeg vil derfor i al broderlighed raade baade præster og menighedsfolk til at haste nok saa sagte og ikke tage noget overilet skridt. Vi kan nok have forskellige meninger om det gavnlige og heldige ved sammenlutning af de tre samfund, men naar vi nu som samfund er kommet saa langt at vi har besluttet os for sammenlutning med de andre to til et samfund, saa skulde det ogsaa være baade stort og glædeligt om vi som samfund helt og enigt kunde gaa med i sammenlutningen. Kjære brødre og søstre, lad os sætte os det som maal og gøre hvad vi ved Guds naade kan for at dette kan ske. Dette er første gang jeg skriver i Buddæren om foreningsagen og det er ogsaa meget lidet

jeg har talt i den under vore aarsmøder indtil i sommer og den væsentligste grund derfor er at jeg ikke har været større begejstret for forening. Men naar nu samfundet har taget dette skridt og tillige betroet mig en andel i arbeidet med gennemførelsen af foreningsbeslutningerne, saa har jeg kun et maal at virke for i denne forbindelse og det et at Gauges Synode kan komme til at gjøre det størst mulige indsats i det nye samfund, gaa ind i det som et helt og enigt samfund og med flid bistaa brødrene i foreningskomiteerne til at saa alt vedrørende sammenslutningen og ordningen med arbeidet i det nye samfund ordnet paa den mest hensigtsmæssige og varige maade. Vil ikke I alle sammen være med i bestræbelsen for opnaaelsen af dette maal?

Et af de spørgsmaal som volder forstyrrelse er spørgsmaalet om menighedens stilling i det nye samfund med hensyn til sammenslutning af stedsmenigheder og omordning af kaldsforbindelse. Hvad denne sag angaar er foreningsartiklerne meget klare. I paragraf 19 hedder det: "Forening til et samfund skal ikke medføre nogen indskrænkning i de lokale menigheds frihed og ret med hensyn til sammenslutning af menigheder eller ordning af prestekald." Der kommer ikke nogen samfundsfunktionærer rundt til de forskellige steder for at ordne med sammenslutning af menigheder og omordning af prestekald saa snart som sammenslutning af samfundene er færdig som man paa visse steder har tænkt sig. Sammenslutning af menigheder og omordning af prestekald og kaldelse af prest er sager som hører menighederne til og som de raader over. Nogen tvang fra samfundets myndigheder kan her ikke være tale om; thi en saadan fremgangsmaade vilde være en ligefrem krænkelse af menighedernes rettigheder og et brud paa overenskomsten i foreningsartiklerne. Naar menighederne finder det ønskeligt og gavnligt at slutte sig sammen og omordne sine kaldsforbindelser og føler at de uden strid og splittelse kan gjøre det, saa staar det dem frit at gjøre det; men nogen tvang eller

noget tryk i den retning bør der ikke være tale om. Jeg vil derfor raade menigheder som just af disse grunde staar i begreb med at fatte bestemmelse om at udtræde af samfundet at blive staaende som de er, gaa med i foreningen og fortsætte sit arbejde med de samme ordninger som hidtil indtil de finder at de kan gaa med paa en heldigere ordning med andre stedsmenigheder. Lokalt sammenslutning maa ikke med nødvendighed følge paa samfundsammenslutning, men bør gives tid. Lokalt maa menighederne vokse sig sammen, skal der være mulighed for varig og gavnlig sammenslutning.

En anden ting som volder ubehageligheder er det forhastede sammenslutningsarbejde som forsøges paa enkelte steder. I denne forbindelse vil jeg minde om det raad som samfundenes formænd i sin tid offentliggjorde i vore kirkeblade samt den beslutning som aarsmødet fattede. Den lyder saaledes: "Grundet paa mange forskellige lidet vanskelige forhold i menighederne og menighederne imellem af de konfererende samfund, foreslaaes herved, at Gauges Synode tilraader sine menigheder ikke at foretage nogen omregulation af prestekald før det paataente nye samfund er organiseret." (Se aarsb. s. 210.) Derfor man vil følge dette raad vil vi spares for mange ubehageligheder i vort samfund og forebygge udtrædelse af iallefald en del menigheder.

Det er ogsaa kommet mig for øre at man paa sine steder mener at naar menigheder har stemt imod forening og samfundet alligevel har besluttet at gaa med paa forening saa har vedkommende menigheder dermed stemt sig selv ud af samfundet. Dette er en fejlagtig opfatning. Ved at stemme imod en sag som er oppe til behandling, enten det nu er i den lokale menighed eller paa samfundets aarsmøde, har vedkommende dermed kun udtalt sit syn paa vedkommende sag, ikke stemt sig ud af menigheden eller samfundet. Saaledes er det ogsaa med menigheden. Den har kun udtrykt sit syn og sin vilje med hensyn til foreningsagen og staar fremdeles i synet med sine fulde rettigheder ubeskåret og

med sine opgaver og forpligtelser som menighed uforandret. For at udtræde af samfundet maa den enkelte menighed formelt hæve sin forbindelse med samfundet.

Der er ogsaa andre forbundte opfatninger af visse ting i forbindelse med sammenlutningen som kunde nævnes, men da de er af mindre betydning lader jeg dem staa hen indtil videre. Jeg vil paa det indstændigste anmode baade prester og menighedsfolk til at sætte sig ind i disse vigtige sager saa grundigt som mulig og ikke handle efter løse rygter og ugrundede meninger. Kan jeg staa nogen til tjeneste med raad og veiledning i disse ting, saa skal jeg med glæde gøre det.

Inden jeg slutter maa jeg saa nævne endnu en sag. En af de ting som vi som samfund har været adskillig trykket af og som har hemmet vort arbejde i betydelig grad er vore financer. Der har været gjort flere forsøg paa at faa vore pengeaffærer paa en bedre basis, men hidtil har resultaterne ikke været saa gode som ønskeligt kunde være. Vort samfundsgjæld er endnu ubetalt tiltrods for at vi i aarevis har holdt paa at samle til den. Den ene store grund for at gjælden endnu ikke er betalt er den at der ikke er indkommet nok aar for aar af de summer som har været lignet til løbende udgifter til at drive samfundets arbejde, saa man har været nødsagen til at tage af de til gjældens afbetaling indkomne penge til at drive vore anstalter og andre gjøremaal. Dette er en tilstand som slættes ikke geraader os som samfund til ære. Det er langtfra opbyggelig at se over de forskjellige kredfers ligningslister og lægge mærke til de store summer som staar som anklage imod mange af vore menigheder. Man har ofte spurgt: Hvor skal man lægge skylden for en saadan tingenest tilstand? For mig er her kun et svar. Det er presterne skyld. Dette vil vel nogen synes er vel drøgt sagt, men jeg har selv været prest og ved af personlig erfaring hvad en prest kan udrette i dette stykke og jeg er saapas vel kjendt i vort samfund at jeg kjender til hvad mange af vore prester har gjort og kan gøre i denne sag. Jeg søgte det som

en personlig skyld det som mine menigheder var ilignet til samfundets drift og som de forskjellige medlemmer subskriberede til gjældens afbetaling og betragtede det som min pligt at sørge for at samfundet fik det som tilkom det. Ikke saa at forstaa at jeg selv paatog mig at gøre alt arbejde som var forbundet med indsamlingen; jeg fik den hjælp jeg trængte af mine menighedsfolk som havde med menighedernes financer at gøre. Der er ofte tale om at dersom man skal faa indsamlet disse ubetalte summer, saa maa der komme nogen udenifra at gøre det. Min erfaring er den at ingen kan udføre dette hverv saa godt og saa tilfredsstillende for menighederne som presten selv. Jeg ved nok at der er en følelse af at dersom man tager sig alvorlig af disse ting, vil man selv komme til at lide, men det er ogsaa en feilagtig opfatning. Jeg led aldrig hvad mine egne indtægter angik derved at jeg tog det alvorligt med indsamlingen til samfundets kasser og jeg kjender ikke nogen prest som har gjort det, men jeg kjender dem som lider personlig finansielt fordi de ikke har gjort sin pligt i dette stykke. Nei, prestebrodre, vi trænger ingen reisende pengeindsamler dersom I selv vil tage fat og det med alvor, visdom og hensynsfuldhed. Jeg ved at der er mange steder hvor man i aarevis har været efterladt i disse ting, saa at gjælden til samfundet er vokset menighederne over hovedet saa det er vanskelig for dem nu at betale alt hvad de skylder, men jeg ved ogsaa at meget kan gøres for at iallefald den største del kan indsamles. En af foreningsbetingelserne er at gjælden skal betales før sammenlutning sker. Det paahviler os som foreningskomite at sørge for at ogsaa denne betingelse kan blive opfyldt. Vi har henstillet til board of trustees at tage de fornødne skridt til at indsamle penge til gjældens afbetaling og boardets eksekutivkomite holdt møde i Red Wing den 22de November for at ordne med denne sag. Komiteen bestemte sig for at faa den hjælp som maatte være nødvendig og tage fat paa indsamlingen af ubetalte subskriptioner og ligninger og sam-

tidig indsamle for jubelfondet som det blev besluttet at samle paa aarsmødet i Grand Forks, saa at Gauges Synode kunde fejre reformationens 400aarsfest som et gjældsfrit samfund. Der er ikke megen tid at gjøre paa, hvorfor det er nødvendigt at alt muligt gøres inden de forskjellige menigheder af præster og menighedsfolk selv. Lad os nu gjøre en sidste kraftanstrengelse, saa at vi denne gang naar det maal vi saa længe har ønsket at opnaa men endnu ikke har opnaaet. Paa Komiteens indstændige anmodning lovede jeg at tjene som dens "publicity sekretær" og gennem Budbæreren opmuntre og tilskynde vort folk til at gjøre sit bedste samt holde dem underrettet om indsamlingens gang og frugter. De kan saaledes vente at høre fra mig igjen angaaende denne sag.

Med en hjertelig hilsen til alle Budbærerenes læsere forbliver jeg,

Eders ringe tjener,

—G. M. Bruce.

Lidt fra haugen.

"Svad gjør dere der oppe paa haugen?" spørres saa ofte naar en kommer ud i menighederne, og "Hvorfor faar vi ikke høre fra skolen gennem Budbærerenes spalter?" og lignende spørgsmål.

Nu, med lige spørgsmaal for øie skal vi i fremtiden forsøge at give Budbærerenes læsere nyhederne fra Red Wing Seminar fra tid til anden.

Svaret paa førstnævnte spørgsmaal er jo næsten selvagt: der studeres. I hver dag (arbejdsdag) og kveld med.

Ungdommen udover tænker sig, og kanske de har faat den tanke fra de ældre, at studenterdage er dage af velvære og lediggang; mens sagen er den at en student har flere arbejdstimer end nogen paa farmen. Se bare her: Fra 6 om morgenen til 10:15 om aftenen, med to timers frihed om eftermiddagen, det er dagens program; og saa er der dem iblandt studenterne som endda klager over at de ikke faar tid nok for sit arbejde.

Na nei, det er ikke lediggang at være student.

Men forstaa det ikke sli at vi maa med studierne hele tiden, dag ud og dag ind; der er tider igjennem skoleaarets løb hvor friheden faar magt og glæden faar frit spillerum; iblandt saadanne stunder kan nævnes de saakaldte "receptions."

Der har iaar op til dato været to sige, en af fakultetet for studenterne og en af studenterne for fakultetet. Begge disse var meget vellykkede og bidrog i ikke liden grad til det gode forhold eksisterende mellem lærere og elever. Vi er som en stor familie, fakultetets hoved og vi—ja, nu er vi—baade brødre og søstre.

At co-education er heldig for skolen er der ikke to meninger om her og skulde der være nogen tvil blandt folket ude i menighederne, vil vi anbefale en tur hid, det vil overbevise enhver skeptiker. Antallet af ptger er forholdsvis stort, ca. 35, og det hele studenterantal er 162, og det maa siges at være godt for denne tid, naar dertil tages i betragtning den forestaaende forandring med skolen. I den theologiske afdeling er der iaar 16 studenter, altsaa 3 flere end i fjor.

Det er kun en liden indledning til de andre "Lidt fra haugen" stykker som vil komme nogenlunde regelmæssig gennem vintrens løb.

—G. R. M.

Boganmeldelse.

"Youth and Christianity" er D. Nyffens "Ungdom og Kristendom" oversat til engelsk af Laurits Larson. I vore norske menigheder og ved vore skoler er der nu især en hel del ungdom som ikke læser norsk og flere vil det vist blive efterhvert som tiden gaar. Det er derfor absolut nødvendigt at der udgives blade og bøger i det sprog som ungdommen taler og læser. Disse kristelige foredrag af Nyffen foreligger nu i et let og godt sprog paa engelsk. Bogen falder i syv hovedafdelinger med sine underafdelinger og som eksempel kan anføres:

IV. Fallen and Risen. 1. My son was

dead. (a) How did it happen? (b) Is it not dangerous? 2. Behold, he liveth! (a) Awakening, conversion. (b) Faith in Jesus Christ.

Bogen faaes vakkert indbundet for 50c. i Lutheran Publishing House, Decorah, Io.

Nu har vi læst "Evangeliets Seier," festschrift for Gauges Synodes Kinamissions 25-aars jubilæum 1891—1916, redigeret af pastor Th. Simle. Det er ikke meningen her at angive noget af bogens indhold, som eksempel paa, hvor god den er, men kun at gjøre kirkefolket, missionsvennerne, bekendt med, at en saadan bog er nu færdig og venter paa at faa komme rundt i alle samfund at virke for kinamissionen. Bogen vil virke tak til Gud for hvad som er gjort og anspore til fortsat virke. Det er og blir en kinamissionssemiser, en god en, som det ikke vil koste meget at underholde eller bringe rundt i menighederne, og kommer den først ind, saa er besøget ikke forgæves, men blir til velsignelse. Bogen er belfreven, papir og tryk første klassen og har en mængde billeder saa klare som gode fotografier. Den er ogsaa forsynet med et kart over Gauges Synodes kinamissionsmark i Kina og et stort vakkert billede over "Det historiske aarsmøde i Red Wing, Minnesota, 1916." Vare dette store billede maatte man betale fotografisten i Red Wing 75c for. Nu faar man alt her i dette festschrift for kun en dollar. Bogen er paa 250 sider og faaes ved at henvende sig til kinamissionskassereren, pastor A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., S., Minneapolis.

Fra Arbeidsmarken

Fælles indremissionsmøde i fælles kirken nær Adelsiffe, Iowa, pastor Lundeborgs og pastor J. J. Lees kald. December 7—10. Et af samtaleemnerne bliver indledet ved pastor J. J. Skarpsnes: Ap. gj. 3: 19—21. —J. J. Lee.

B. J. Bryan vil anvende de næste fire aar til at arbejde for at det demokratiske par-

ti skal opta National Prohibition i sin plattform. Saa har han jagt og hvis det lykkes, saa er det ikke umuligt, at Bryan alligevel kan bli president.—Reform.

Det norske diakonisehjems- og hospitalsforening i New York holdt aarsmøde den 31te Oktober. Af rektorens, pastor Jonkalsruds indberetning hidsettes: De samlede indtægter i aarets løb (iberegnet et overskud fra foregaaende aar) var \$87,070.98, udgifterne \$86,072.05. Der er nu 160 fenge. I aarets løb er der behandlet 1,949 patienter; til "ulykkesafdelingen" er indbragt ialt 3,583 tilfælde; ambulancelægerne har behandlet 3,505 personer. Hospitalets motor-ambulance no. 1 har siden den blev anskaffet tilbagelagt ialt 75,000 mil, hvilket svarer til tre gange rundt jorden.

Tilsynsmanden paa det norske lutheriske kinamissionsforbunds missionsmark i Kina, D. M. Sama, skriver følgende i aarsberetningen for 1915: Overalt meldes der om aabne døre for evangeliet og dets buddbærere og en stor villighed hos folket for at høre. Der findes vel ikke et eneste sted i hele det store rige, som ikke kunde aabnes for missionsvirksomhed, om bare midler og kræfter var for haanden. I denne henseende er stillingen totalt forandret fra den tid "Forbundet" begyndte mission i Kina. Man kan ikke komme bort fra, at der hos folket er indtraadt en forandring i dets stilling til kristendommen og missionærerne.

Calderwood fik 78,426 stemmer til 117,543 for Lawler og 185,171 for Kellogg. Det var jo bra mange stemmer, men ikke nok til at blive medlem af "stortinget." Naar vi saa tænker paa hvilken klarlynt lovkyndig, samvittighedsfuld og kristeligfindet mand han er, saa blir det underligt at ikke Minnesota med sine tusinder "spir," "altere," "rev.," "prof." og "kristelige" (?) skoler gav ham tre gange saamange stemmer som nogen af de andre kandidater for samme embede. Men sli har det vel været i verden, sli er det og sli blir det vel fremdeles en tid, men det blir

ikke flig til evig tid. Uretfærdigheden skal nok engang ned og retfærdigheden frem og op!

Stor prohibitionsfeir.—Seattle, verdens største prohibitionsby, har efter at ha prøvet prohibition for næsten et aar, stemt overbældende for prohibition. Da byen af staten blev paatvunget prohibition, havde man ikke ventet dette. Men selv de, som var mod prohibition ved sidste valg, har nu indset, at det er bedre at bo i Seattle nu, og mange af dem—alle de, som saa paa det moralske mer end paa noget andet—som før stemte mod prohibition, stemte iaar for. I det økonomiske har Seattle vundet meget og har nu sit "paa det tørre." Dette er den største prohibitionsfeir i hele verden. Thi man har paa-
staaet, at det ikke lod sig gjøre i storbyerne.—
B. E. Bergesen.

Bekjendtgjørelse.

Den Sydbestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Etna e. l. menighed i Ruyhton, pastor A. Bergs kald, den 13de til 15de December 1916. Tema: Ap. gj. 2: 42—47. —Andrew Johnson.
—Jacob S. Wik.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Tabitha menighed, pastor S. E. Simonsons kald, den 5te til 7de December 1916. Samtaleemnet er Ef. 5: 15—21. —Ole A. Byro.
—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Zions menighed, past. J. N. Sandbens kald, den 10de, 11te og 12te December. Samtaleemnet er: Fil. 2: 1—11, og i Salems menighed, Roland, Iowa, den 13de, 14de og 15de December. Samtaleemnet er Luk. 15: 11—32.
—Ole A. Byro.
—R. D. Roe.

Om Gud vil holder nordre Minnesota kreds et samtalemøde i Zions menighed, J. M. Johnsons kald, den 5te til 7de December. Samtaleemne: Ef. 55: 1—7. Man gaar af toget i Fergus Falls, hvor kirken staar.
—A. N. Skogerboe,
—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Indremissionsforeningernes fællesmøde holdes om Gud vil i Frikirkens menighed, Willmar, Minn. Det begynder kl. 10 form. den 5te December og fortsætter de to paafølgende dage. Som forhandlingsgjenstand er foreslaaet 1 Tefs. 5: 1—11. Stedets menighed lover fri forpleining til de af foreningerne valgte delegater. Lad alle i foreningerne bedende hjæle bønssalbe den himmelske Fader om et velsignedt møde.

—Gans D. Lee.
—S. J. Nummedal.

♦♦♦♦

Østre Minnesota indremissionsforening afholder ifølge indbydelse samtalemøde i Vrendahls menighed, pastor P. Sjostveits kald, den 8de til 10de December. Man tager med toget til Peterson, Minn.
—D. S. Dace, sekr.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i St. Johannes menighed ved Cylinder, Iowa, pastor L. D. Wigdahls kald, 5te til 7de December. Emne: Joh. 6: 67—71. De tilreisende mødes dagen før i Emmetsburg, Denton og Cylinder.
—C. J. Carlson.
—R. J. Gavan.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Solør's menighed, pastor L. L. Bøes kald, Gaydenville, Minn., holder nordøstre Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde der, om Gud vil, den 5te til og med den 7de December førstkommande. Samtaleemnet blir: Luk. 14: 15—24. Skjeds vil møde de tilreisende i Gaydenville for dem som kommer fra øst den 4de paa eftermiddag, og for dem som kom-

mer fra vest den 5te paa formiddag. Maa Serren velvigne ogsaa dette møde til sit navns forherligelse. —John S. Enstad.

—D. S. Sletten.

Mærk.

Abonnementer paa "The Children's Companion" gjøres opmærksom paa, at fra Nytaar af maa subscriptionsen sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn. Trykferibestyrrelsen har nemlig besluttet ikke at deklare i udgivelsen af "The Children's Companion" fra Nytaar af. Pastor A. D. Mortvedt blir staaende som redaktør.

Alle som stylder paa Bladet vil imidlertid jende al resistance til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Boghandelen vil paastaa at det svært meget, om alle de der stylder paa bladene eller tænker sig til at betale for bladene for næste aar, vilde begynde at indsende kontingenten nu straks saa vilde de derved forebygge at det blir altfor meget arbejde ved Nytaarstider. Som en regel saa kommer det da som en flodbølge og de som har med det at gjøre blir overlæsset med arbejde lige ved Julstider eller gjennem Julen. Din vi kunde saa saameget som muligt fra nu af og udover saa vilde det lette arbeidet betydeligt.

KVITTERINGER.

Til Red Wing kredskasse:

Indkommet til Red Wing kredskasse fra November 1915 til August 1916:	
Fra Solør mgh., R. S. Chelmens kald, offer	\$ 33.31
Fra Trempealeau mghs. kvf., D. T. Borgens kald	5.00
Fra Beaver Creek mghs. kvf., D. T. Borgens kald	10.00
Fra Curran Valley mghs. kvf., D. T. Borgens kald	5.00
Fra Peterson mgh., P. Ljostveits kald	23.00
Fra Hauges mgh., Kenyon, Minn., offer	63.80
Fra Solør mghs. kvf., R. S. Chelmens kald ..	6.00
Fra Størdals mgh., ved O. G. Mona ..	11.26
Fra Bethesda mgh., T. J. Austads kald, offer	31.85
Fra Immanuel's mgh., Goodhue Co., ved B. Reitan	6.35
Fra Mr. og Mrs. P. J. Mogaard, ved B. Reitan	1.50

Fra Foxboro mgh., ved B. Reitan.....	3.25
Fra Floodwood mgh., ved B. Reitan..	5.00

Tilsammen \$205.32
—R. S. Chelmen, kasserer.

Bidrag til byggefond

for kirkebasement til The Lutheran Church of The Redeemer, Chicago, Ill.:

Fra Arendahls og Peterson mghr., Peterson, Minn., past P. Ljostveits kald: Lars Knutson \$5, P. Ljostveit \$3, A. J. Agrimson \$5, I. J. Skarstad \$4, Mrs. Hill \$1, Mrs. Bertha Johnson 50c., Mrs. Currie \$5, ubenævnt \$10, kvindefor. Arendahls mgh. \$28.20, kollekt Arendahls mgh. \$19.70, Nils Stedje \$5, kvf. i Peterson, Minn. \$10, K. Boyum \$25, kollekt i Peterson \$12.32, O. Paulson \$1, O. Langnes 50c. Fra Riverside mgh., past. C. J. Eastvolds kald, Dawson, Minn., offer...., Dorcas society \$15, tilsammen....

Skrefsruds mgh., nær Beresford, S. D., past. A. E. Distads kald: Erland Jacobson \$5, Ivar Paulson \$5, A. Fillingnæss \$2, Mrs. Tollefson \$2, Stephen Olson \$5, H. H. Lonning \$7, J. Hammer \$3, Ole Kvalshoug \$3, Mrs. Ole Kvalshoug \$1, A. Thoresen \$3.

Bethania mgh nær Radcliffe, Ia., past. J. J. Lees kald: T. S. Thompson \$5, Ed. Hovsten \$5, T. O. Bjerkestrand \$5, B. W. Benson \$5, W. M. Maakestad \$5, Søren Skeie \$5, Andrew Hinderager \$3, Severt T. Hetland \$2, Tom Tvedt \$3, P. S. Britson \$3, D. S. Reier-son \$1, Tom Hetland \$2, Haldor Hinderager \$3. Tilsammen \$47.

Zions mgh., nær Volin, S. D., past. L. L. Nervigs kald: Albert Gustad \$5, S. C. Peterson \$2, Haldor/Hinseth \$5, Mrs. Haldor Hinseth \$2, John J. Gustad \$2, Ole Lee \$2, J. H. Hoxeng \$2, Tore Hoxeng \$5, Thos. C. Thompson \$2, Mrs. Gunder Olsen \$5, Lars Aaen \$2, O. E. Aaen \$3. Tilsammen \$37.

Irene mgh., Irene, S. D., past C. J. Olbergs kald: K. O. Lokken \$2, C. J. Olberg \$2, Andrew Johnson \$1, Otto Svendsen \$1, Mrs. Lars Johnson \$1, T. C. Nelson \$5. Tilsammen \$12.

Fra Stavanger mgh., Garden City, Ia., past. J. J. Lees kald: O. N. Skogerboe \$15, Lars Knudsen \$10, T. O. Tungeland \$10, A. Harestad \$5, Olaus Tungeland \$5, Christ Skeie \$10, Lars Severseike \$10, John Christiansen \$10, John Male \$10, John Sorensen \$15, O. A. Henrikson \$12, Andrew Dalene \$5, A. Stole \$5, Torger Chelsta \$5, A. R. Johnson \$5, R. Skar- tvedt \$5, T. T. Barka \$2, John N. Johnson \$10, John O. Fosse \$5, Mrs. Lars Male \$5, Ed. Mickelson \$5, John Austreim \$5, C. Harestad \$5, C. A. Knutson \$3, John S. Johnson \$2, Theodore Olsen \$3, Geo. Espe \$2.30, M. Vallem \$2, Ole K. Tvedt \$2, Helge Fosse \$2, Faltem Sy- verseike \$3, E. P. Tysdal \$5, M. T. Nessa \$1, Knud Knudsen \$2, Tom Austad \$2. Tilsam- men \$203.50.

Vedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, linamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagas-

Karnissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. M. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorkøn, synodalkassen, hert indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Moin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Al Verden for Kristus. Verdensmissionskonferencen i Edinburg, 1910. Af Prof. J. S. Blegen. Indbunden, \$1.50.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsnings af norske teologer over udvalgte steder i det gamle og nye testamente. Smukt indbundet, \$2.40.

Prædikener over Kirkeaarets Evangelier. Af dr. Fred. Ahlfeld, overført af dr. J. W. Bugge. 652 sider, indbundet, \$2.00.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Prædikener over Epistler og Lektier paa hver Søn- og festdag i aaret af norske geistlige. Samlede og udgivne af C. F. Eckhoff, sogneprest. 576 sider, indbundet, \$2.00.

Evangeliet forkyndt for Nutiden. Af Mh. Alabenejs, sogneprest. 464 sider, indb. \$2.50

Den kristelige Ethik. Forelæsnings over sædeligheds læren. Af prof. dr. Gisle Johnson. 334 sider, indb., \$2.50.

Afhandlingar over Gudstjeneste og Menighedsliv. Af Gustav Jensen, sogneprest. 280 sider, indbunden, \$1.75.

Tanker og opgaver. Af Gustav Jensen, sogneprest. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for kirke og folk, af J. S. Zanzen, sogneprest til Nøken. 210 sider, indbunden, \$1.15.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. R. Tønder Nissen. Stort format, 580 sider, godt indb., \$1.20.

Kirkens Historie gennem de tre første aarhundreder af Eusebius, biskop af Caesarea. 362 sider, indb., \$2.00.

Gnsaandagtsbog, ordnet efter kirkeaaaret. Af Konrad Eriksen, prest for de døbe. Forord af stiftsprovst Gustav Jensen. 444 sider, indb., \$1.10.

Mænd og Kvinder i Bibelsens Lande. Biografisk oversigt over alle de i skriften nævnte personligheder. J. Waldemar Borschenius, M. A. Rigt illustreret, smukt indbundet, 525 sider, \$2.00.

Gaandbog i Bibelsens Geografi. J. W. Borschenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelsens Naturhistorie. En beskrivelse af dyrene, planterne og mineralerne, som findes og fandtes i det Hellige Land, især saadanne som omtales i bibelen, hvortil er føjet et geologisk overblik over landet. J. W. Borschenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Lovkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. M. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Muhammedanismen, Land, Forholde og Personlighed der frembragte den. Af Missionær L. D. Fossum. 120 sider. Indbundet, \$1.00.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Spmanden paa Hav og i Havn, af pastor R. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk Luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Første Søndag i Advent; 2. Indledningsforedrag; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Røser paa den ensomme vej; 6. Til vore præster og menigheder; 7. Lidt fra haugen; 8. Arbeidsmarken; 9. Besjættigjøreiser; 10. Avtæring.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents, var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil hør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at købe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sker baade fordi vi trænger rummet som de optar saavelsom at omfatte dem i penge saasnart vi kan.

Sermons on the Catechism.

In Four Volumes.

By REV. R. E. GOLLADAY.

Vol. I. Now Ready.

These sermons are thoroughly Biblical, soundly Lutheran, unique in treatment and modern in application. They are fine examples of both the synthetic and analytic methods of sermonizing. The thought is profound, the treatment exhaustive and the style classically clear.

Vol. I. contains twenty-eight sermons on the First Chief Part of Luther's Small Catechism. Vol. II. will be published in 1916, and Vols. III. and IV. the following year.

Price of Vol. I., \$1.50 postpaid.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at rejse vest for at købe land og som gjerne ønsker at leve i skandinaviske fællestenter og faa ordne sig med organisation af menigheder i sin midte, er det at undertegnede har sikret sig salgsretten paa meget af det bedste land i Flatheaddalen i Montana; ligeledes paa østiden af fjeldene. Vi har sikret det til lav pris og vor fortjeneste er svært liden. Hvis dette land er drevet paa rette maade, gir det svært aflinger. Nær ved hver og mark kan man endnu købe land for \$15 a \$20 pr. acre, gode "improvements" indbefattet. For nærmere underretning henvender man sig til

D. D. Duffeth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skriv paa engelsk eller norsk.

JULEN KOMMER!

Carl Raugland

En fonograf er en vakker julegave til mor i huset, og saa er mange norske recorder. Om noget saadant skulde trænges, eller et piano eller et orgel, hvorfor da ikke erindre Northwestern Music House, 520 Second Ave. So. Det er det eneste norske musikhus i Minneapolis. Den forretning blev paabegyndt af Carl Raugland for nu over 19 aar siden. Skriv efter vore kataloger.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetssuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Cambridge College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 50.

Lørdag den 9de December 1916.

48de Aarg.

Tidens tegn---Forstaar vi den tid vi lever i?

Indledningsforedrag ved Chicago Freds aarsmøde.

(Red A. D. Mortvedt.)

Math. 24: 32—35.

Nær en lignelse af figentræet: Saa snart der kommer saft i dets grene og dets blade springer ud, da ved I, at sommeren er nær; saaledes skal ogsaa I naar I ser ingenlunde forgaa, før dette sker. Himmel og jord skal forgaa, men mine ord skal ingenlunde forgaa.

Dette lille afsnit af Guds ord er en del af en lang tale den Herre Jesus holdt om de sidste ting. Den var foranlediget ved disciplenes spørgsmaal om tegnene paa Jerusalems ødelæggelse og verdens ende, Math. 24: 3. Den hele tale gives i det 24de og 25de kapitel hos Mathæus. Paralelsæder findes hos Markus og Lukas. Kapitlet hvoraf vor tekst er taget frembyder adskillige vanskeligheder, der ikke er saa ganske lette at tyde, da der tales om to særskilte tildragelser, der begge ligger i fremtiden, nemlig Jerusalems ødelæggelse og verdens ende. I sin fremstilling taler Jesus snart om den ene og snart om den anden af disse. Denne vanskelighed har gjort at der er blevet et utal af udlæggelser af disse Jesu forudsigelser. Vare firti aar efter dette havde Titus med

den mægtige romerske hær slaaet Jer omkring Jerusalem, lagt staden øde og opbrændt templet. Det skede altsaa medens mange af dem, der levede da Jesus udtalte disse ord, endnu var ilive.

Ogsaa for os er det af den allerstørste betydning at kende den tid vi lever i, at tyde tidens tegn. Det, som i Guds ord figes om den sidste tid og Herrens gjenkomst er profetisk forudsigelse. Det er sagt os for at være os til hjælp og vejledning. Det er ikke ret at vise det ifra os som altfor dunkelt og uforstaaeligt, fordi vi finder det vanskeligt. I bedste fald er der jo i enhver profeti et element af ufatteligt hemmelighed saalænge profetien endnu er uopfyldt. Naar det er sket ser det klart nok ud, som det saa ofte gjorde for Jesu disciple, naar de mærket at skriften var gaaet i opfyldelse.

Gaar man ud fra feilagtige principer for profetiens betydning blir profetien ikke bare gaadeful, den blir virkelig misvisende. Meget skade er gjort for Guds sag ved falske og misvisende udlæggelser af det profetiske ord. En feilagtig tydning er værre end in-

gen tydning, 2 Pet. 3: 16. Profetien er en af de maader hvorved Gud har givet sin aabenbaring. "Saa talte ved sine profeters mund." Dens maal er at gjøre Guds folk kjendt med rigtige sandheder og tildragelser de bør vide om. Hvor ilde da om en tar feil af det Herren vil lære dem.

En stor del af det nye testaments profetier er forudsigelser om de sidste ting. Vi kan gjerne sige at alle det nye testaments profetier er direkte eller indirekte knyttet til dette ene. Det er gjenstanden for den eschatologiske tale hvoraf vor tekst er en del. Gjennem denne tale gaar en næsten uoverkommelig dualisme idet Jesus forbinder sit andet komme snart med Jerusalems ødelæggelse og snart med verdens ende, men ogsaa at det skal ske medens disciplene endnu lever, Math. 13: 24—30; 36—40; 16: 27, 28. I Math. 24—25 tales baade om Jerusalems ødelæggelse og verdens ende. Men om det er lyffets for nogen exegetiskere virkelig at kunne skjelne mellem disse er endnu meget ubestemt. Og Jerslæren lægger til, at om den dag og den time ved ingen, ikke engang Sønnen, men alene Faderen, Math. 24: 36; Mark. 13: 32.

I de apostoliske breve finder vi at apostlerne forbinder den yderste dag med dens alvorlige scener udelukkende med verdens ende. For dem stod dagen som meget nær, endog i deres levetid, 1. Tim. 6: 16; 2 Kor. 5: 1—10; 1 Thes. 4: 15; Hebr. 10: 25; 1 Pet. 1: 5; 4: 7; Jak. 5: 8; 1 Joh. 2: 8. I aabenbaringens bog omtales Herrens komme som nær for haanden, Ab. 1: 1, 3, 7; 22: 6, 7, 12, 20.

Skal vi forstaa profetien maa vi følge de principer for dens udlæggelse som skriften selv anviser. Det gamle testamente er for en stor del opfyldt i det nye. Ved at sammenligne profeti og opfyldelse kan vi finde det af Gud bestemte forhold mellem disse. Nu finder vi at en hel del af de profetiske forudsigelser ikke taler om bare et særskilt tilfælde eller om bare en særskilt ting, men kan ha flere opfyldelser. Den første opfyldelse kan være en type paa den anden. Til

eks. Mathæens Jer i Israels udfrielse af Egypten en type paa Guds Søns kaledelse udaf Egypten. Derimod er der profetier, som er saa klare at vi næsten kan kalde dem historie, der er skrevet for kjendsgjeringen er skeet. Her kan vi til eks. nævne Kristi lidelse skildret i Es. 53.

Profetien kom ofte paa den maade at to eller flere fremtidige tildragelser stod for det profetiske syn som et eneste billede. Man har kaldt det det profetiske perspektiv. Det var ikke forstaaeligt at Messias skulde komme to gange. Man læste de herlige profetier om Messiasrigets herlighed og la ikke merke til de forudsigelser som taler om Messias i hans fornedrelse. Den tid som laa mellem hans første og andet komme blev man ikke var. Med det billede Jesus rullede op for os om Jerusalems ødelæggelse og verdens ende er det ligedan. Jesu komme til verden var forudsagt og hans komme var en opfyldelse af profetien og paa samme tid en profeti om hans gjenkomst. Jødefolkets adfærd og den gamle husholdnings afslutning ved Jerusalems ødelæggelse et et forbillede eller type der peger hen paa verdens ende. Tiden som ligger mellem disse tildragelser kommer ikke frem paa det profetiske billede. Kun efter som verdens og kirken historie skrider frem kommer det mellemliggende klart til syne. Og det er disse ting Jesus vil vi skal gi agt paa og lære af. Naar Jesus siger at ikke engang Mennekesønnen kjender tiden for sit andet komme, saa maa vi merke os at profetien er i almindelighed paa en vis maade betinget. Gud handler gennem menneskelige redskaber. Saa var det paa syndflodens tid, saa med Sodom og Gomorah. Og hvor megen taalmodighed og langmodighed var ikke Israels og Juda rige gjenstand for før ødelæggelsen kom! Og hvad skal vi sige om Jerusalem som Jesus saa ofte vilde samle ligesom en høne forsamler sine kyllinger, men de kjendte ikke sin besøgelsestid. Fordi Gud handler med menneskene som frie væsener, der kan modtage eller forkaste den tilbudte frelse, var tiden skjult for Gud-mennesket i hans fornedrelse. Og hvem kan

fige om de to tildragelser, Jerusalems ødelæggelse og bredens ende, ikke kunde ha været samtids om jødefolket havde forstaaet sin tid?

Naar der i apostelens Breve lægges saa megen vægt paa at dagen var nær og de dog ikke kan pege bestemt paa tiden maa vi ikke tænke at de var feiltagne og spørge som nogle paa den tid: "Gvor blir det af Herrens forjættelser?" Der kan være nærhed paa to maader. Der er en nærhed i tid. Vi tæller dage og aar; men der kan ogsaa være en nærhed i aarsag og virkning. I første forstand var ikke dagen da nær, men i anden forstand var den. Aarsagen var forhaanden og virkningen tilstede. Kristi Kristens aand var alt i verden, 1 Joh. 4: 5.

Hvad skal vi da fige om tiden nu efter snart to tusinde aar? Ogsaa i første forstand kan tiden være meget nær. Maafe nærmere end mange af os er villige til at tro. Og i anden forstand? Var antikristens aand da virksom i verden, hvad skal vi fige om vor tid?

"Vær en lignelse af figentræet", siger Jesus, "saasnart der kommer saft i dets grene og dets blade springer ud, da ved I, at sommeren er nær; saaledes skal ogsaa I, naar I ser alt dette, vide, at han er nær for døren." Han vil ikke at vi skal være red naar vi ser tegnene for hans tilkommelse, men med glæde opløste vore pine; thi vor forløsning stunder til.

Den jødiske husholdnings afslutning, jødernes adspredelse, verdensrigets, Roms underlæggelse under kristendommen ved Konstantin, hvorved hedenflabets magt var brudt, er tegn som alt ligger langt tilbage i tiden. Jesu fremstilling af Gudsriget under lignelser af hvedefornet, senebsfornet og surdeigen holder paa, at virkeliggjøres. Havde den samme iver og nidkjærhed for Guds sag besjælet menigheden nedigjennem tiderne som besjælet den første kristenhed havde vist maalet for længe siden været naaet. Det af Jesus satte maal for evangeliets prædiken i al verden. Hvad har kirken gjort i disse to tusind aar? Endnu er evangeliet ukendt for

mangfoldige hundrede millioner. Det glemtes snart at det hastet med at udføre Herrens erinder. Med kirkens ophøjelse til statsreligion i det mægtige romerske rige begyndte en ny tid i hvilke en verdenslig magt og anseelse havde mere at betyde end aandskraft. Magt og magelighed blev det store for kirkens ledere. Kristendommen blev tvungen ind paa de forskjellige europæiske folkeslag efterhvert som pavestirken fik magt. Dette havde vel sin civiliserende indflydelse og kunde forsaavidt forberede for evangeliet, men evangeliets prædiken var det ikke. Penge i millionvis har været brugt til at bygge vældige slot for paver og kardinaler og prægtige domkirker med himmelfæisende taarne. Mange af disse vældige minder fra middelalderen vil efter verdenskrigen komme til at ligge i ruiner. Det heder at "historien gjentar sig." Hvad er det vor tid lægger vægt paa? Er det evangeliets aand og kraft eller er det dyde storhed og magt? Gvor varme var ikke de første kristne for Herrens sag, evangeliets udbredelse. Paa mindre end et aar efter Kristi korsfæstelse var der i omegnen af det sted hvor hans blod havde flydt henimod ti tusinde omvendte. Paa mindre end to aar var er kristne spredt over hele Judæa; paa mindre end et hundrede aar havde den kristne kirke spredt sig over Syrien, Libyen, Ægypten, Arabien, Persien, Mesopotamien, Armenien, hele Lilleasien og mindre dele af Europa. Og dette uden organiserede kirkesamfund med store indtægtskilder, missionssuperintendenter og reisende missionssekretærer! Hvad burde da ikke ventes i vor tid, som har alle disse fortrin og meget mere til? Hvorledes er kirkens tilstand nu hvis Jesus kommer? Hvordan er det med os, er vi færdige til at modtage ham?

Da Jesus kom første gang til sine egne blev han ikke modtat. Han kom ikke paa den maade de mente, uagtet at jøderne bente de paa Messias. Profeterne talte jo om ham som en konge i herlighed og magt, og sliq vilde de ha ham, Ez. 32: 1—2; Jer. 23: 4—6. Saadanne tanker havde endog Jesu disciple, men naar Jesus oplod fristerne for

de to, saa de klart af skrifterne, at Jesus burde lide alt dette og at indgaa til sin herlighed. Jøderne var i den forstand forud for sin tid. De ventet paa hans komme i herlighed. Men er ikke vor tids kristendom bagud for sin tid? Vi flokker os gjerne om barnet i krybben og hans ringhed i tjener-skillelsen og glemmer at vi skulde være færdige til hans komme i herlighed. Paa korsfarenes tid ofredes millioner af midler og mange hundrede tusind menneskeliv for at redde Jesu grav fra muhamedanerne medens kirken virkelige opgave blev forsømt. Selt siden den apostoliske tidsalder har kirken for en stor del forfeilet sit maal fordi den ikke har kjendt skrifterne. Reformationen kunde umulig, saa rettet paa alt som var galt og skjævt i kirken. Den var kun begyndelsen til at føre kirken tilbage til apostolisk kristendom. Siden den tid har der tiltrods for mange tilbagetrin og skjævheder været stadig fremgang. Men det er kun i det sidste aarhundrede at kirken har begyndt at vaagne til bevidsthed om sit missionskald. Smidlertid er evangeliets prædiken for alle folk til et vidnesbyrd et af de tegn vor Frelser nævner. Sedningefolkenes ombendelse omtales baade i det gamle og i det nye testamente. Jesu befaling: Gaar ud, staar endnu ved magt. Kirken kaldet er at være missionserende lige til dagens ende. Gud vil bruge menneskelige redskaber i udførelsen af sit verk. Den missionsfars som i den senere tid er begyndt at gribe om sig i næsten alle protestantiske kirkesamfund er visseelig et tegn vi bør lægge merke til. I de sidste ti aar er missionsindtægterne i de Forenede Stater og Canada øget fra en aarlig indtægt af vel otte millioner dollars til næsten nitten millioner. En gennemsnitlig befolkning af vel en million mere for hvert aar. Det er vældige tal. Men smaa blir de naar de sammenstilles med det som i verdenskrigen maa til for at myrde og ødelægge—mere end tre gange saa meget daglig siden krigens begyndelse. Værre end bliver det naar vi tænker paa, at næsten hver eneste hvid soldat kaldes en kristen og har været døbt med den kristne daab. Maa ikke

saadant bringe Guds navn til at bespottes blandt alle hedninger!

Der har vel aldrig i verdens historie været en saadan tid hvad kunst og opfindelse angaar. Vi bevæger os med en rastløs hurtighed som aldrig har haft sin mage. Det som man skulde tænke vilde ta aarhundreder paa en dag. Det minder om hvad Peter siger, at "for Herren er en dag som tusinde aar og tusinde aar som en dag." Spørgsmaalet om vi kjender vor tid trænger sig med magt ind paa os. Kristenheden har spildt altfor megen tid, til indbyrdes strid og kamp istedetfor at berede sig til at møde Gud. Det er paa tide vi vaagner. Tiltrods for forudgaaende tegn paa Herrens gjenkomst vil dog tilstanden i verden bli naar Herren kommer igjen som paa syndflodens tid og som det var i Lots dage. Det vil ske uventet. Men Guds børn maa ikke overrumples. Herren har givet basunen klar lyd: "I ved jo selv grant, at Herrens dag kommer som en tyv om natten. Naar de siger: Fred og ingen fare! da kommer en brat undergang over dem ligesom veer over den frugtommelige, og de skal ingenlunde undfly. Men I, brødre, er ikke i mørket, saa dagen skulde komme over eder som en tyv; thi I er alle lysets børn; vi hører ikke natten eller mørket til. Lader os derfor ikke søve som de andre, men lad os vaage og være ædru", 1 Thes. 5: 2—6.

I 1 Tim. 4: 1—3 læser vi: Men Manden siger med tydelige ord, at i de kommende tider skal nogle falde fra troen, idet de holder sig til forførene aander og djæbles lærdomme ved hylleri af falske lærere, som er brændemærket i sin egen samvittighed, som forbyder at gifte sig og byder at afholde sig fra mad, den Gud har skabt til at nydes med tak af dem som tror og har lært sandheden at kjende." Saa skal vi se hvad der staar i 2 Tim. 3: 1—5. "Men dette skal du vide, at i de sidste dage skal der komme vanskelige tider. Thi menneskene skal være egenfjærlige, pengesjære, stortalende, overmodige, spotfænde, uhydige mod forældre, utaknemmelige, vanhellige, ufjærlige, upaalidelige, bagta-

Iende, umaadelige, umilde, uden Hærlighed til det gode, svigefulde, fremsufende, opblæste, flige som elsker sine lystet høiere end Gud, som har gudfrygtigheds skien men fornægter dens kraft."

Alt dette har vel aldrig passet bedre paa nogen tid end paa vor. Se ogsaa hvad der staar i 2 Pet. 3: 3—6; 10, 14.

Det er en underlig tid vi lever i. Det er som var alle onde magter løse. Måbrolige ting staar fore. Jør Herrens komme er der iallefald fire store profetier som maa opfyldes: Evangeliet skal prædikes for alle folk; det store frasald i Kirken; jødernes omvendelse og samling til sit land; og den store trængsel som skal komme i den sidste tid. Men holder ikke alle disse ting paa at gaa i opfyldelse for vore øine? Selv om disse tilstande i Guds ord ofte er skildret hver for sig er det dermed ikke sagt, at de ikke kan ske samtidig. Gudsfornektelse og Kristusfornektelse har jo været i verden siden apostlernes dage. "Hvem er Iøgneren uden den som negter at Jesus er Kristus? Dette er antikristen, den som negter Faderen og Sønnen." 1 Joh. 2: 22. "Paa dette skulle I kjende Guds Aand; hver aand som bekjender Jesus Kristus at være kommen i kjød er af Gud; og hver aand som ikke bekjender Jesus er ikke af Gud; og dette er antikristens aand, som I har hørt forklarer, og den er allerede iverden." 1 Joh. 4: 2—3. Denne aand var virksom paa apostlernes tid, 1 Joh. 2: 18. "Vi beder eder, brødre, vedkommende vor Herre Jesu Kristi tilkommelse og vor samling med ham, at I ikke saa snart magt lade eder drive fra vid og sans eller fræmmene, hverken ved nogen aand eller ved nogen tale eller ved noget brev ligesom det skulle være fra os, som om Herrens dag stod for døren. Lad ingen daare eder paa nogen maade! thi først maa jo frasaldet komme; og syndens menneske aabenbares, fortabelsens søn, han som staar imod og ophøier sig over alt som kaldes Gud eller helligdom, saa han sætter sig i Guds tempel og giver sig selv ud for at være Gud", 2 Thes. 2: 1—4 ff.

Der har været delte meninger med hen-

syn til enten der med antikristen menes et ondt princip eller en bestemt person i hvem dette princip fremtræder. Det er klart at antikrist er en modsætning til Kristus. Efter Pauli ord peges der paa en bestemt person, det syndens menneske, fortabelsens søn. Men hvad skal vi sige om al den menneskeforgudelse og mennesketilbedelse som kommer til syne i vor tid? Hvad er den moderne humanisme andet end en menneskeforgudelse? For en menneskealder siden eller vel saa det kappedes tytte og franske filosoffer om at forgude mennesket, ja endog erklærede det for at være den øverste gud. Om antikristen heder det, at han skal sætte sig i Guds sted og gjøre sig selv til Gud. Naar mennesket vil gjøre sig selv fri fra Guds lov for at det frit kan hængi sig til nydelse og ubunden sanselighed, da maa dette være antikristens aand og virkelig frasald. Naar den franske revolution, 1789, erklærede kristendommen affaset og fornuftens gudinde sat paa tronen, var det da ikke antikristen som søgte at komme til magten? I begyndelsen af det nittende aarhundrede taltes med store ord om folkevillien og omnationaliteten som den øverste gud. Guds ord blev haanet, kristendom betragtet som overtro fra fjundne tider. Paa en noget finere maade har den samme aand søgt at komme til magten i den senere tid gennem den saakaldte høiere bibelkritik. Bibelen er bleven fjønderlemmet, Kristi guddom negtet, synden forsvaret og kristendommen bespottet. Og alle disse omvæltninger og revolutioner! baade blodige og ublodige, og alle disse krige og rygter om krig! Den sidste tid har været fuld af disse. Den europæiske krig er en verdens krig. Det findes vel knapt det folk eller rige som ikke berøres paa en eller anden maade af den. Og af den nød, hunger, dyrtid, pest og elendighed der vil komme til at følge den. Det er en straffedom for synden og et af tidens tegn. Mon ikke dette skulde være den krig som skildres i Ez. 38—39; Dan. 7: 24—27; 11: 36—12; 1: 11, 12; og Ab. 12—20?

Ser vil jeg saa lov til at citere nogle ord fra Scharlings "Menneskehed og Kristen-

hed", skrevet i syttiaarene: "Saa roligt og stille alting kan se ud, er det dog vulkanisk jordbund, vi vandrer paa: Kommunisme og socialisme æder om sig som kræft i de store kulturlandes lavere folkemasser, materialisme og atheisme blandt de højere. Mangfoldige steder skjuler en falsk dannelses tynde fernis over forfærdelig vantro og indre aandstomhed: et stød og fernissen brister, de ødelæggende lavastrømme vælter frem og fortærer alt med deres glødende ild. Saa kommer den vintertid og ulvetid som i levende træer er skjult i vore hellige skrifter, da kjærligheden skal blive kold i mange, og trængselen blive saa stor som den ikke har været siden verdens begyndelse, Math. 24: 21. Til denne nød kommer store naturrevolutioner, elementerne kommer i brand og opløses, den nærværende naturorden forsvinder. Saa kommer Mennekesønnen til syne for at holde dom over levende og døde: det er Kristus, der ligesom han i himmelfarten steg op mod himlen, nu atter stiger ned fra himlen, Ap. gj. 1: 11. De utallige mennekeskærer, der i aartusinders lange rækker have snart bygget paa, snart kæmpet mod Gudsriget, rejser sig af dødningsriget, forat hver kan faa efter sine gjerninger, om de var i tro eller vantro.

Dette er dommedag, den yderste dag, hvormed verdenshistorien ender. Naar den skal komme er skjult for alle, Math. 13: 32. Kun Gud selv maaler tid og time for den. Znden dens komme skal Kristi evangelium være forkyndt over den ganste jord, Math. 24: 14, og "hedningernes fylde" være indgaaet til frelsen: sidst af alle folk indgaar Israels folk, Rom. 11: 26 fig., som haardnakket er blevet ved i sin trods, men paa underfuld maade er blevet bevaret som intet andet folk gennem de henrullende tider, paa det at Guds retfærdighed og naade i udmerket grad maa blive kundgjort paa dette hans først kaarne eiendoms folk." (Saa langt Scharling). Skulde alt dette synes at ligge langt i fremtiden, saa lad os bare mindes det vi har nævnt før, hvorledes Herren tæller tid og hvor hastig vor tid bevæger

sig sammenlignet med forrige tider. Man telegraferer og telefonerer nu med traadløs næsten rundt hele jorden. Man beføres med elektricitet i underbundsbaade og flyvemaskiner. End om alt dette snart kommer til at anvendes i evangeliets tjeneste, hvor det burde være. "Han gjør vinde til sine engle, glødende ild til sine tjenere", Sal. 104: 4. Ild og hagl, sne og damp, stormvind, som sætter hans ord i værk, Sal. 148: 8. Vi kan nok ikke beregne tid. Det, det gjælder, er at være færdige, naar Herren kommer, enten det er ved vor død eller om han kommer igjen i herlighed i vor levetid. Maa vi da af hjertet kunne sige: "Ja kom, Herre Jesus." Amen.

Ungdomsforbundet

Søndag 17de December.

Ef. 2: 1—10.

Guddommelig naade uforflykt.

Svordan faar vi del i den?

Guddommelig naade er en overmaade stor ting. Den er vanskelig at begribe. Det er en underlig gunst af Gud, at han overhovedet tar sig af syndige menneker. Han havde visse sig større grund til at la folk fare hen til sin egen fordærvelse. Naaden er evig som Gud selv er evig. Det hører til Guds væsen. Gud elsker, og hans kjærlighed er en fri sag. Ingen kan tvinges til at elske, og ingen kan bankes til at elske. Om vi havde hørt om alle andre egenstaber hos Gud, men intet havde faaet vide om hans kjærlighed, vilde neppe nogen have dristet sig til at gi sig hen til ham. Men nu er kjærligheden lagt for dagen i Kristus.

Guds naade passer for syndere. I alle aldere, til alle tider, under alle kaar passer den. Det mennekeliv som holder naaden ude fra at gjøre sin virkning i hjertet, blir i en skjærende disharmoni. Den som strider mod sandheden, strider ikke bare mod Gud,

men han strider mod sin naturs trang og mod sin samvittighed.

Naaden er den stærkeste moralske kraft i verden. Ingenting formaa at omdanne mennesker indenfra som den. Et liv i synden er et liv i aandelig død. Det er et liv bestemt af den syndige verden. De fanfjelige drifter og gudfiendiske tanker behersker en. Den egentlige herre som har saadanne uombendte mennesker i sin vold er satan, fyrsten for den faldne aander verden, som nu har sit rige i atmosfæren som omgir jorden. Han er "virksom i vantroens hørn", hedder det. Den magt som kan befri og frelse et saadant behersket menneske, maa bære en underlig stærk magt. Naaden er en saadan magt. Den kan gjøre løber til lam. Den er en "levendegjørende" kraft. Den virker et nyt aandeligt liv i sjælen.

Hvordan faar vi del i denne kraft?

Der er ingen personlig værdighed eller byrd som gjør det. Der er heller ikke nogen fortjenstlige gjerninger, som vi kan præstere for Gud. Frelsens grund er Jesu Kristi fuldestgjørelse. Den eneste maade, hvorpaa vi kan faa del i denne guddommelige gunst er at ta imod det Gud tilbyder. Den eneste maade hvorpaa vi kan ta imod aandelige ting er ved troen. Gud har sat det paa forhaand, derfor har han sat troen som vilkaar for frelsens modtagelse. —Wick.

SUNDAY, DECEMBER 10.

Burning Pope Leo's Bull.

1. Scripture Lesson: Acts 20: 28-31.
2. Introductory. Today is the 396th anniversary of this historical event. Note in connection with this event the admonition of Paul to those who are charged with the care of the flock and the prophecy he makes concerning those who shall speak perverse things in order to lead the disciples astray. Look up carefully the history of this event.

3. What did the Papal Bull contain?
4. What led Luther to burn it?
5. What was the significance of this act to Luther personally and to the cause of the Reformation?
6. What should be the Christian's attitude to the wolves in sheep's clothing who even in our Lutheran churches speak perversity and endeavor to build the kingdom of God upon falsehood and hypocrisy? It is a sad fact that many today who know the truth from falsehood, sincerity from hypocrisy, and applaud the courageous acts of Luther upon this and other occasions, yet will humbly submit to the grossest perversion of truth and the most flagrant prostitution of both the pulpit and the sacred office for the sake of their own personal peace. Many applaud the acts of Luther because of the traditional hallow which surrounds them while they in the severest terms condemn persons who today courageously and without regard for personal convenience stand for truth and righteousness. Let us not live in the past, but let us apply the lessons of the past to the solution of present day problems and be inspired by the heroes of the past to do acts of heroism in the present.

SUNDAY, DECEMBER 17.

Unmerited Divine Favor: How Do We Get It?

1. Scripture lesson. Eph. 2: 1-10.
2. This is a doctrinal topic. Study carefully the Scripture lesson and show the relation of our topic and Scripture lesson to the great event to be celebrated in another week.
3. Wherein does the unmerited divine favor consist? In the grace, salvation, and righteousness offered in Jesus Christ, the greatest divine gift to mankind. John 3: 16; Romans 6: 23.
4. How do we obtain it?
 - (a) By repentance and faith.
 - (b) By walking in the newness of life received by faith and doing the good works whereunto we are created in Christ Jesus.
5. Application.
 - (a) Do you know this divine favor?
 - (b) Have you obtained it?
 - (c) Do you know the good works whereunto you are created in Christ?

Missionsduen

Se paa skiltet.

(Af Mathilde Prestby, Kalispell, Mont.)

Det var sent paa høsten, vi havde faaet indbydelse til at deltage i en festlighed i en af de større byer paa vestlandet og havde besluttet at modtage indbydelsen. Den nye internationale automobil vei var blit rosende omtalt og vi bestemte os for denne vei. Tidlig en morgen var vi paa veien, det var lidt graat i veiret, skyerne hang tunge nedover fjeldet og det havde regnet lidt, saa veien var ikke netop saa pen som ønskeligt kunde være, men tanken paa maalet satte mod i os. Ved middagstider passerte vi et sidste handelssted; nu havde vi en lang strækning af bare skov, saa vi fandt det fornuftigt at stanse og se efter om alt var i orden, da vi saa at vi intet manglede, fortsatte vi, men netop her var en skillevei, et stort skilt hang der paa en høj stang, som beskrev de forskjellige veie. Jeg gjorde en bemærkning om, at vi burde se paa skiltet, men det blev anset som ganske overflødig, endnu var vi jo kjendte paa veien, og vi, der havde sat os for at naa maalet allerede næste dag, havde ingen tid til at ødsle bort, vi havde ca. 300 mil foran os. Veien var udmerket. Det var den vei Great Northern snøet sig frem over for flere aar tilbage, nu var jernbanestinnerne optaget og veien blev brugt som fjørevei. Det var ganske interessant at se igjen de gamle kjendte steder, fra den tid vi reiste der med jernbane, snart var vi høit op i aasen og saa ned i dalen igjen, igjennem lange tunneller og langs susende elve, og jeg tænkte, "her skulde jeg ikke like at kjøre i mørket." Der fortaltes om ulven i Norge, at den kunde springe sig met, men saa var det ikke med os, vi blev sultne, derfor blev vi enige om at stanse og gi os tid til at spise, og det smagte fortræffeligt efter den lange fjøretur fra Kl. 7 morgen, nu var Kl. 3 efterm.. En halv mils vei foran os vidste vi, at det var ganske fint

mellent fjeldet og den store elv, som vi kjørte langs med, og vi undrede os lidt over hvor fjøreveien gik der. Vi blev ikke saa længe i uvisshed. Da vi havde pakket sammen og var færdige til at kjøre igjen, kom en liden gut ridende forbi. Paa hvilken side af jernbanelinjen gaar fjøreveien her bortenfor? spurgte jeg. Der gaar ingen fjørevei der, sa gutten. Du mener da vel ikke at si, at veien stanser der borte? sa jeg. Jo, sa han, vil du til den station, maa du gaa. Men autoen var da, sa jeg. Den maa du la staa her, sa han. Vi kjørte der bort, for vi maatte, som Thomas, se for at kunne tro. Ja, gutten havde ret. Vi maatte vende om. Nødig eller ugerne vilde vi miste mødet og trøstet os derfor med, at der nok etsteds vilde være en henvei, som vi kunde gaa over for at komme paa rette veien igjen, men det haab blev snart fratat os; thi en mand vi traf paa veien kunde fortælle, at vi maatte lige tilbage til den skillevei hvor skiltet stod. Givde det gaaet fort fremover, gik det nu fort tilbage igjen, thi snart vilde mørket indfinde sig; men jeg fik alligevel tid til at tænke og sammenligne. Er det ikke netop saa vi mennesker gjør det, vi gir os ikke tid til at se paa veifskiltet for at finde ud om det er rette vei vi tar og saa lar vi det staa til og indbilder os at vi skal naa maalet. Hvor klart og levende dette blev for mig. Snart blev det mørkt omkring os, og det var ogsaa mørkt i mit indre. Jo, jeg vilde vist se paa skiltet herester, og jeg vilde si det til mine nærmeste ogsaa at de maatte se sig for at de ikke tog fejl af veien endnu medens der er tid til at snu om.

Endelig naaede vi tilbage til skillevei og handelsstedet. Det var nu ganske mørkt og vi maatte overnatte her. I daggru næste morgen var vi igjen paa vei, nu maatte vi stanse og se paa skiltet. Det beskrev og pegte paa den rette vei. Denne var langt fra saa pen, som den vei vi reiste dagen før, men den bragte os til maalet. Naar vi først havde kommet paa veien var det heller ikke saa vanskeligt at finde frem, bare vi gav nøie agt paa alle merkeposterne, og var

der nogen farlige steder saa stod der med store bogstaver: "Gaa sagte og brug ringeparatet." Saa gik det fremover om ikke altid saa fort. Et steds hvor veien, gik opover en fjeldstigning saar vi lige foran os se et ganske stort træ, som var blæst af og laa tværs over veien, der var ikke nogen mulighed for at komme rundt det. Dette blev mig formeget. Jeg maatte gaa, som Gagar, der ikke orkede at se sin søns død. Jeg gik et ganske lidet stykke, der var en skarp bøjning i veien, saa jeg kunde ikke se langt hverten frem eller tilbage, her kastede jeg mig ned og raabte af hjertets dyb til Herren og bad, "Herre vil du hjælpe os ogsaa denne gang, saa vil jeg tjene dig hele mit liv." Jeg skammer mig naar jeg tænker tilbage, det har blit det modsatte, Gud har tjent mig og ikke jeg ham. Han hørte mit raab, det tog ikke fem minutter, saa hører jeg maskinen arbeide. Drømte jeg? Nei, der kom de smilende, saa stanset de og sa, "nu kan du sætte dig op i caren." Saa fortalte de at de havde fundet en stok hvormed de fik væltet træet til siden af veien. Mit hjerte var for fuldt til at sige noget, men jeg ved, Gud hører bønner!

Tilfidsst var vi lykkelig ved maalet. Maa den lærdom jeg fik paa denne vei bli mig til evig velsignelse. Mit ønske er at de som maatte saa se disse linjer ogsaa maatte tage lærdom heraf, og se paa hvilken vei de gaar. Veiviseren er jo Guds ord, saar vi ikke tid til at læse Guds ord daglig, saa tror jeg vi kan opgi tanken paa at naa himmelen. Lad os bruge tiden medens den er vor, snart er det forsent. Kunde jeg ved disse linjer bevæge en eneste dertil, da var ikke reisen for-gjæves.

Skriften læst med øine vaade,
Herrens bog med barnetro,
Den er fuld af lys og naade,
Den er fuld af trøst og ro.

Kinamisjsionen

Fra Castvold.

Gud være tak for alle ting i vor Herres Jesu navn! Hans misfunding er hver dag ny over os. Det kan alle kristne bekjende og jeg i særdeleshed, som nu kan sidde i et værelse i vort teologiske seminar i Kina, freldeligt og vel, efter en saa lang reise. Ganske betegnende hører jeg netop de kinesiske studenter nynne paa sangen: "Den store læge nu er nær, den kjære Herre Jesus." Vi ankom til Hankow Mandags morgen den 2den Oktober. Det tog os 3 dage og 4 nætter fra Shanghai til Hankow. Vi gik paa et engelsk dampskib. Den reise kostet for min hustru og mig \$36. Vi stanset paa udenlandsk hotel i Shanghai, hvor opholdet koster forholdsvis det samme som paa et hotel i Amerika. Fra Shanghai bærer det indover landet paa Yangtse floden, som ligner mere en sø end en flod ved udløbet. Den er overmaade grumset, saa det er næsten et under at en fiske kan finde sig tilfreds der.

Efter en halv dags reise bliver floden smalere, saa vi kan sidde paa bæltet og se land paa begge sider. Yangtsefloden skærer igjennem en uhyre stor dal eller slette, som ligger ganske lavt. I regntiden hænder det derfor ikke sjelden at den flyder over sine bredder og foraarsager store ødelæggelser. Jeg kunde ikke undlade at tænke paa den nød som derved igjennem aarhundreder har rammet de arme folk under disse oversvømmelser. Det er 600 mil fra Shanghai til Hankow. Som vi kommer længere og længere ind i landet kommer ogsaa bjerge og høie i sigte. Fra floden kan vi se en mængde klunger af kinesiske huse, som sees lige ud til flodbredden. Sifere og siftervaade viser sig overalt. Paa den lange strækning gaar vi forbi en mængde større og mindre byer, hvor der brimler af mennesker.

I flere af disse flodbyer har mange udenlandske firmaer sat sig ned og driver en

Sulekort kan bestilles i Sanges Synodes boghandel.

meget udstrakt forretning. Deres anlæg ser storflagne ud.

Reisen opover floden var behagelig og interessant. Smidlertid længes altid den reisesde frem til sit maal. Saa er det ogsaa med Herrens pilgrime. De længes tilbels efter rejsens ende. Mandag morgen den 2den Oktober ankom vi til Sankow. Det føltes næsten hjemligt at komme til den by, som vi saa ofte har hørt nævnt i forbindelse med vor mission. Det var her vore første udsendinger stansede og det første missionshjem blev opført. Husket er nu nedrevet, men stedet, hvor det stod, har jeg set. Det er nu en kostbar eiendom.

Det er ingen smaaby vi møder her. Her er egentlig tre byer: Sankow, Sanyang og Wuchang. Disse tre byer deles fra hverandre ved Yangtse floden og San floden, som her løber ind i Yangtse fra nordvest. Ligeledes har vi her jernbaneforbindelse med nord og syd. Man kan tage toget i Sankow og føre i en træf lige til Bergen, Norge. Om verden staar en stund vil vi sikkerlig her faa en af verdens største byer, et østens Chicago. Udlændingerne har selvfølgelig ogsaa her slaaet sig ned. Forretningen siges at være adskillig slappet paa grund af krigen. Tyfterne føler det maasse mest. De er udstødt af udlændingernes flubber og udelukket fra alt fællesskab med dem. Sa, det siges endog, at tyffere faar ikke engang ha den ringeste handelsforbindelse med de andre udlændinger. En engelsk læge er smaalig nok til at afflaa et begjer fra en tyffer at besøge ham i hygdomstilsælde, paa embedets vegne, fortælles her.

Smidlertid fik jeg lyst til at besøge tyffernes missionsstation. Pastor Arntz virker der. Han er nylig kommen hid, men har allerede faat fem skoler for børn i virksomhed. Det er tyff ihærdighed. Det er ingen let sag at fortænge tyfterne. I en af skolerne saa jeg 24 børn med foldede hænder bede i for sit Fadervor. De havde ogsaa lært at være høflige. Ved vor indtræden i skolestuen reiste de sig alle og bøjede sig ærbødigt. Maa

Gud velsigne dem alle! Det er deilige lysglimt midt i det tykke hedenste mørke.

Over floden, i Wuchang har de svenske missionsvenner fra Sverige sin mission. Der traf vi pastor John Skold. Vi besøgte ogsaa de store engelske og amerikanske missionsstationer. Det var interessant at stige ind i det kapel, hvor den bekendte Griffith John har talt mange gange, ligeledes at se den station, hvor Hudson Taylor har gaaet ind og ud. Disse mænd har sat værdige eksempler i missionens historie. De var alle meget imødekommende og høflige imod os. De amerikanske episkopaler har et universitet som frekventeres af ca. 300 studenter. I Londonermissionen traf vi en gammel missionær, pastor Foster, som har været i Kina i 45 aar. Han lagde særlig vægt paa, at Kina maatte faa høre evangeliet prædikaet til masserne. Han vilde ikke kaste skygge over de høiere læreanstalter, "men", sagde han, "de kan ikke løfte Kina." "Prædik evangeliet til masserne."

Sa, nu har vi allerede løbet af spor. Vi maa tilbage igjen. De fatte os i en eiendommelig stemning, da vor baad gled sagte ind til bryggen i Sankow og vi saa den hob af mennesker paa bryggen. Der følger meget larm med hedningerne, hvorfor jeg ofte mindes salmens ord: "Hvorfor larme hedningerne." Hedningernes larm møder os ogsaa i Sankow. Trods alle missionsstationer og store og smaa skoler, saa har dog ikke kristendommen sat sit præg paa staden. Afgudstemplerne griner os imøde fra høierne allesteds. Som vi stirrer ud over folkemassen faar min hustru først øie paa prof. Wold. Men du, hvor det var gjilt. Det gik fort at komme i land. De larmende hedninger var villige at glide baade os og vore baggager afsted op igjennem byen. Paa veien er der mangt at se. Det er netop ikke alt saa indbydende. Vi skal ikke stanse længe i Sankow. Der gaar jernbane fra Sankow til Shekow, hvor vi har vort teologiske seminar. Det er ca. 12 mil nordøst fra Sankow. Da toget gaar om en times tid er det bare at bli færdig og komme afsted igjen. Med prof.

Wold og pastor Landahl som vejledere og et dusin kinesere at slide og bære er det forstaaeligt at der stod intet paa for os. Toget er nærmest efter europæisk stil. Det er netop ikke saa brilliant som et "fast mail" tog i Amerika; men det gaar ikke saa allerværst endda. Det tog ikke lang stund før vi var fremme til Shekow. Jeg kan ikke godt give læserne nogen ret forestilling om, hvordan denne by ser ud. Den er ikke af nogen stor udstrækning. Fra stationen har vi omtrent tre fjerdedels mil op til seminariet. Her faar vi vandre over den gamle kongebel. Den er 2—3 fod bred med lidt "gravel" paa. Med automobil vilde det ikke gaa videre godt; men tilfods eller i bærestol gaar det nok saa godt, især naar man vandrer efter indianernes stil. Straks ovenfor stationen ser vi seminariet beliggende paa en liden bakke forhøjet. Det er sikkert nok et velvalgt sted. Bygningen er vakker, foruden fløthed. Det samme kan siges om de øvrige bygninger. Her er nemlig en portnerbygning og fem lærerboliger, fire for de udenlandske og et for de indfødte lærere. Søs prof. Wold fik vi en god og venlig modtagelse. Den anden aften efter vor ankomst hid blev vi festlig modtaget af skolens fakultet og elever. Ved den anledning fik vi høre taler baade af lærerne og studenterne. De kinesiske studenter forstod godt at tale for anledningen. De udtalte sin taknemmelighed til moderkirken, som havde givet dem den anledning, som de nu nød godt af, og udtalte sin store glæde over at saa besøg ved en udsending fra moderkirken. Jeg og min hustru fik da ogsaa anledning at bringe en hilsen hjemmefra baade fra samfund og menigheder samt enkelte personer, som havde bedt os om at frembære deres hilsen. Ligeledes talte pastor og Mrs. Landahl. Det var en hyggelig aften. Vi fik gaa til hvile med jærskilt glæde og tak til Gud for, hvad vi havde set og hørt af missionsens frugter. Det klinger deiligt at sidde og lytte til sangen ved morgenandagten. Det minder mig saa stærkt om de gamle dage, da vi sang bore gamle sal-

mer ved vore andagter ved Red Wing Seminar.

Denne skole har en overmaade stor opgave. Den staar foran muligheder som har vanskeligt for at finde sit sidestykke i kirken historie.

Her er en plads, hvor det er umagen værd for mænd, som er lærte af Gud og har faaet nogen forstaaelse af, hvad prestesuddannelse er, at vie sin tid og kraft. Maa Herren rigelig velsigne de brødre, som har faaet den store betroelse at staa i arbeidet her! Tjenen dem. Skole vil sættes et dybt merke paa kirken i Kina. De brødre, som arbejder her, vil bære meget af ansvaret for den kinesiske kirkes skikkelse i fremtiden. Gud give dem meget af de gamle profeters og apostlers aand. Kina trænger prestesoler i det ords

Jeg har idag haft en længere samtale med en af de kinesiske lærere, Kuang. Prof. Wold tjente som tolk. Han fortalte mig om, hvorledes han under Herrens førelse kom til troen paa Jesus. Han var lærer og senere magistrat. Blandt andet udtalte han, at om de udenlandske missioner vilde alle trække sig ud af landet nu, saa vilde ikke derfor kristendommen udryddes af landet. Saa meget rod, mente han, at den allerede havde faaet.

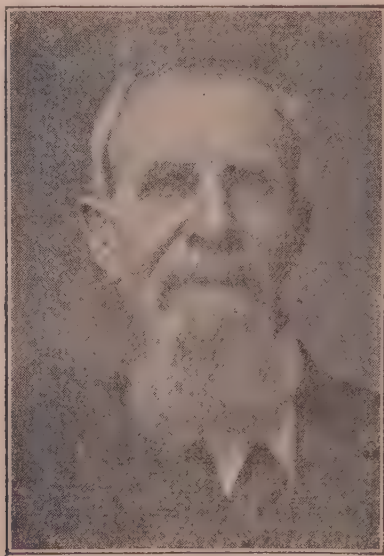
Jeg maa nu afbryde for denne gang. Vi stanser her over Søndag. Paa Mandag tænker jeg i følge med missionær Landahl at rejse ned til det norske missionselskabs mark. Det vil tage en uges tid. Vi kommer saa tilbage her igjen og drager videre til Tancheng. Vi befinder os for nærværende vel. Vi ønsker at alle troende venner vil følge os med sine forbønner. Broderlig hilsen. Eders i Herren forbundne,

—C. S. Castbold.

To gamle har faaet hjemlov.

Thomas Olsen Meium, født den 9de September 1842 i Selbu, Norge, af forældrene Ole Thomassen og Gjertrude Thomasdatter. Den 30te Mars 1869 indgik

han i ægteskab med pigen Guri Andersdatter Lefvold. Han kom med sin hustru til Amerika den samme sommer og bosatte sig i Hennepin county, Minnesota, hvor de boede i tre aar. Saa flyttede han til Jackson, Minn., hvor han siden har boet. Dette ægteskab blev velsignet med fem børn; fire døde i en ung alder. Kun sønnen, Oliver, overlever faderen. Mrs. Gjertrud Meium døde den 29de Mars 1877. Den 1ste Oktober 1880 indgik Meium i ægteskab med enkens Elizabeth Otermo, som overlever ham.

Thomas Olsen Meium.

Afdøde var et agtet medlem af Gauges menighed i over 30 aar. Han tog en aktiv del i opbyggelsesarbejdet i menigheden i mange aar. De sidste aar var han daarlig med helsen, saa han maatte helst holde sig hjemme, men var dog med, med en levende interesse i arbejdet baade i menigheden saavel som samfundet. Han var meget taalmodig under sin sygdom. Han havde sine alvorlige kampe men fandt hvile ved Jesu kors. Han bekjendte ofte at han fik tro sig frelst alene paa blodets regning. Den 21de September døde han stille i troen paa Jesus og med grundet haab om at saa gaa ind til fædernes hvile som er tilbage for Guds folk.

Mrs. Siri Gusebye.

Sigri Gusebye var født paa gaarden Skjello i øvre Stjørdalen, Trondhjem, Norge, den 16de Februar 1827 af forældrene Gunder Skjello og Berit Olsdatter. I aaret 1854 indgik hun i ægteskab med Gunder A. Gusebye. Dette ægteskab blev velsignet med otte børn, hvoraf tre døde i en ung alder. En datter, Mrs. A. Siverjon, døde for nogle aar siden. Hendes mand døde for mange aar siden. Fire børn overlever mor. De er: Mrs. Tom Johnson af Camrose, Alta, Can., G. A. Gusebye af Minneapolis, Minn., Mrs. John E. Thompson, Larimore, N. D., og Mrs. Ole S. Moe, Howard, S. D. En søster, Mrs. Aee, og en broder, Otto Skjello, Minneapolis, Minn., ogsaa overlever hende. Afdøde blev balt og kom til Liv i Gud i 18 aars alderen. Hun var en meget frimodig og lys skikkelse, og hun saa som regel paa lysiden paa alle ting. "Guds naade opbeier alt", sa hun, og derfor var hun glad og havde altid saa meget at takke for og lidet at klage over; thi hun fik altid mere end hun havde fortjent. Det gjorde en godt at besøge gamle Mrs. Gusebye. Vi savner hende. Hun døde stille i troen paa sin Frelser den 30de August, altsaa i sit nittiende aar. Hun var sjelden klar i sin tankegang og aandsfri til det sidste.

Velsignet er disse gamles minde.

—R.

Sundt kristenliv.

Det er sandt at bønnen er de troendes livspuls. Der hvor ingen bøn er, er heller intet sandt kristenliv. Skal vi være kristelige, det er, være lig Kristus, da maa vi følge hans eksempel i at søge hen til vor himmelske Fader i bøn og taksigelse. Vi finder det i skriften, at vor Frelser ofte gik til et afsides sted for at tale med sin Fader, for der at udøse sit hjertes skjulte trang og i tilheden komme ham rigtig nær, for der ved at vinde kraft, bli styrket og velsignet, vederkvæget baade til legeme og sjæl; thi vi ved

af erfaring at legeme og sjæl afhænger af hverandre. Sjælen kan vistnok ikke kaldes et lem; men menneskets aand—sjælen som er i mennesket, deler alt som vedrører legemet, og lider legemet, saa svæffes aandsevernerne som faar i direkte forbindelse med sjælelivet. At dette forholdet sig saa, har jeg personlig erfaret flere gange. Bønnen er nødvendig af mange grunde; den er nødvendig fordi at den er den eneste personlige naadegabe skjænket os, hvorigjennem eller ved hvilken vi kan nærme os og tale med vor himmelske Fader. Denne naadegabe er enhver troende tilbøjet efter eller ifølge den lærdom og kjendskab en har til det os givne naademiddel, Guds ord. Dersom vi mærker at en far og søn sjelden eller aldrig veksler ord—taler til hverandre, vil vi med engang forstaa, at forholdet ikke er som det bør være. En ret far elsker at hans barn før op til ham og taler om de ting som interesserer dets lille hjerte. Slig ogsaa med det rette barn. Det hører med fryd paa fars tale og ønsker at bli stor og god som han. For barnet bør ingen synes større og mere retvis end far og mor. Vi tænker her paa retfærdige forældre, forældre som lærer sine barn baade i eksempel og ord at leve kristelig i denne verden. Det er tungt at tænke paa de mange hjem, hvor børn vokser op og aldrig har hørt eller hører Jesu navn, Gud og himlen nævnt, langt mindre far og mor at bede for dem og lære dem at bede. Saadanne forældre gaar feil af Guds vei og fører baade sig selv og sine børn i fordærvelse. Det er tungt at sige, men sandt; der er tusinder saadanne hjem blandt det norske folk bare her i Amerika og en hel del af dem er kirkefolk. Kjære ven, dersom du og jeg skal kunne leve et ret Kristus liv—et liv til Guds ære og eksempel for vore naboer, som vi bør, da maa vi søge kraft og naade hos ham, som igjennem sin Gelligaand virker i os baade at ville og at udrette, og dette kan Gud kun gjøre da, naar vi helt aabner vore hjerter for ham i bøn. "Den som beder han skal saa, den som leder han finder, og den som

banker paa før ham skal der luffes op." Vi finder vist, enhver enkelt af os, at vi er altfor sendrægtige til bøn og dertil leder vi ikke som vi skulde—vi gjør ikke ret meget besvær med at søge de ting som skulde, om vi ret søgte dem, føre os og hjælpe os til et baade saligere og mere Kristus ligt liv. "Den som banker paa," staar der. Kommer vi ikke tilført ogsaa her, naar det gjælder at banke paa Guds naades dør? Kjære medkristen, der staar om disciplene, at de kom daglig til sammen til bøn og at de var endrægtig i dette. Burde da ikke vi kunne komme sammen en gang om ugen? Dersom vi agter os til himlen, da maa vi søge bort reisesølge iblandt dem som viser baade i ord og bandel at de ifandhed er paa vei til himlen. Ingen behøver tænke, at man er paa vei til himlen, naar der aldrig er trang i hjertet til at bede til Gud. Det har været stik iblandt de kristne siden apostlenes dage at de har haft bestemte timer naar de samledes til bøn og vidnesbyrd. Slig var det hjemme i Norge. Vistnok havde man gudstjeneste om Søndagene og dertil naar folket ikke havde det for travelt, hvad man derhjemme kaldte bibellæsning—dette var helst om vinteren, den paa vore tragter mindst travle tid—men udenom disse møder havde man sine opbyggelsesmøder og bønmemøder og disse sidstnævnte var ledet af lægfolk. Presten ledet alle møder med hensyn til Guds ords forkyndelse i kirken og bibellæsning som var holdt i hjemmene, men opbyggelsesmøder og bønmemøder forresten ledet de ældre troende. Bibellæsning, opbyggelsesmøder, bønmemøder var tre forskjellige slags og blev aldrig forvekslet, men havde hver sin respektive plads. Dette tror jeg var en god forordning og som vi som en lutherisk kirke her i Amerika vilde være vis i at efterfølge, saa kom enhver til sin ret og paa sin rette plads i menigheden. Lad os da, kjære venner, baagne op som ret er, til mere gudhengivenhed i bøn, og frimodighed i at besjende vor Gud og Frelser for vore venner, baade frelste og ufrelste, og vi skal af vor himmelske Fader, naar løbet er

end, faa kronen og den ubisnkelige frans til Løn.

—S. Alsbue.

Dette bedes optaget i "Bidnesbyrd for Broderfredsen."—N.

En formaning af Spener.

Om den talemaade at efterfølge Jesus.

Skjæde det til med dig heri, min kjære kristen, hvem efterfølger du, din Jesus, eller djævelen og verden? Du har tvende forgjængere og tvende veie for dig, men se dig vel for, hvem du følger. Jesus gaar foran i ydmyghed, kjærlighed, jagtmodighed, lydigbed, fromhed, og lebnets hellighed. Går du lyst til disse dyder, længes du efter at følge Jesus deri, da vil ikke paa, at du jo er paa den rette vei, finder du paa denne vei spst, verdens foragt, dit kjøds modsigelse, og det, som er din fornøst imod, da antag disse ting som kjendemerker paa, at du er paa en vei, som endeligen vil endes i fornøstelse, fred og en salig død. Satan, verden og verdens børn gaar dig, fore i overdaadighed, vellyst og hovmod, naar du stikker dig som saadanne verdens børn, naar du tåler og opfører dig ligesaa og i intet stykke vil give dem noget efter, da giver du dig i fare, besynderligen dersom du i alle ting vil være dem lig, i at tale som de tåler, at stikke og klæde dig ligesom de. Sa fornemmer du at verden gjerne elsker dig i sit selskab, ja naar du føler at dette lebnets er dit kjød og blod angememt og behageligt, og ikke viser dig opstædig derimod, o, forfrækkes da, og betænk, at denne forgjænger nytter dig intet, og veien er farlig, hvilken omsider vil endes med en ond samvittighed og sjælens uro i al og ve, med den evige forbønsmelse. O, betragt derfor, kjære sjæl, hvad det er for en vei du gaar paa, og hvem det er du efterfølger! Al, at dog dette maatte være vor daglige sorg, at vi hver aften vilde spørge os ad: Skjæde har du gaat idag? Hvem har du idag efterfulgt? Efterfølgeren kommer endelig derhen, hvor forgjængeren er kommen. Saa siger Jesus om sine efter-

følgere: Skjæde jeg er der skal og mine tjenere være. Skjæde skal da vel verdens børn omsider komme hen, som følger djævelen og verden efter?

Alle som ikke her i tiden følger Kristus efter, de skal og ikke efterfølge ham i herligheden. Vel ved jeg at verdens børn siger de vil ogsaa følge Kristus, nemlig i dødens stund, men de maa vide at det er forsent; thi i døden har veien en ende. Da indgaar vi i evigheden. At røveren har i livets sidste øieblik endda fundet Kristus og har den lykke at følge ham, det er et eneste eksempel, men ellers uden det finder man intet. I vort livs korte dage bør denne efterfølgelse tage sin begyndelse, om den ellers skal saligen endes. Den der vil ind i naaden maa og gaa paa veien, som fører til naaden, og hvo, som vil ind i himlen, de maa følge Kristus, der er ellers ingen anden vei til himlen, som han selv siger: Jeg er veien, sandheden og livet, der kommer ingen til Faderen uden ved mig. O, hvor salige bliver vi, dersom vi følger Kristus! Men al, hvor skal de hyle og græde i evigheden, som følger satan og verden efter! Al, at dog enhver vilde betænke i denne sin tid, hvad som tjener til hans evige velfærd og fred.

Jndsendt af S. Skarstad.

Syn slags sjæle.

(Det er jo en evig sandhed, at der, naar alt kommer til alt, bare findes to slags mennesker, frelste og ufrelste. Alligevel er det ogsaa sandt, at man kan gaa ind i næsten hvilken som helst forsamling og finde disse syn slags, som Mr. Westwell her har paapegt. Til hvilken slags hører du, læser?)

1. Sovende sjæle. Dermed menes overbevisede eller ligegyldige mennesker, saadanne som ikke besynder sig om evighed eller synd eller straf.

2. Overbevisede, men ikke frelste. Mange folk går i aarevis og er overbevisede om synd, ja, mange endog til det hele dør ud, og hjertet hærdes. Det er en farlig ting at gaa i denne tilstand, vidende man, er ikke ret med Gud og dog alligevel holde sig borte fra Je-

fus og ikke tro paa ham og hans fuldbragte verk. Tusender gaar med denne overbevisning og i elendighed over deres synder, og det kalder de deres "haab"—i sandhed et falsk haab. Herodes var en saadan mand (Mark. 6: 20); men han tabte sin sjæl.

3. Sande troende. Naar en mand gir sig selv til den opstandne Kristus og tror paa ham, er han frelst. Ved troen er vi frelst. Bidnesshyrdet lyder omtrent saaledes: "Jeg er en fortabt synder under Guds dom, og jeg kan ikke frelse mig selv. Jesus Kristus, Guds Søn, døde paa Golgata for mig, udgjød sit blod for min synd, og af den grund satte Gud min synd helt og holdent ud af betragtning. Gud siger det, og jeg tror det."

4. Falske troende. Det er mennesker, som tror paa noget bedrageligt. Den store forskjel mellem den sande og falske troende er, at den første tror fuldt og fast paa Gud og intet andet. Den sidste sætter sin lid til noget ved sig selv, følelser eller lignende. De har sluttet sig til kirken, de er døpte, de tar del i nadveren. Alt dette er af stor betydning; men hvis vi ikke har set os selv som en fortabt synder, da hjælper det altsammen intet. Det er meget haardt at faa en person bort fra sin tro paa en ting, som først har grebet hans hjerte.

5. Fiender af sandheden. Der er to slags fiender af sandheden omtalt i bibelen. Først Guds fiender, og dette indbefatter i virkeligheden enhver uomvendt person, for fjødets sans er fiendskab imod Gud. I den forstand var endog de, som nu er frelst, engang fiender. Rom. 5: 10. Og der er nogen som blir aldeles rasende i deres fiendskab og blindhed og uvidenhed og blir, hvad vi kalder fritænkere, det vil sige, aktive modstandere af Gud og hans ord. Men der er en anden slags fiender, som er langt værre, ja de værste, som bibelen omtaler, og det er de, som omtales i Gal. 3: 18, fiender af Kristi kors. Det er den slags, som har smagt Guds ord, men ikke villet drikke det, smagt den glæde, der er i det kristne liv, men vendt sig bort. De blir altid Guds bitreste modstandere.

6. De, som Gud har git op. Dette sker

sandsynligvis nær enden af et saadant liv som Judas Iskariot. Det er gruelt, at nogen mennesker er git op af Gud, end i dette liv. Men det var f. eks. tilfældet med kong Saul, og i Judas's tilfælde i Joh. 13 hedder det, at sjtan eiet ham.

7. De, der er opfyldte af den Helligaand. Saadan var Stefanus. Ap. gj. 7. Saadan var Barnabas. Ap. gj. 11. Saadan var Paulus. Ap. gj. 13. Saadan er hundredreder af troende idag, om end ikke alle. Men alle kan bli det, det er vist. Ef. 5: 18. ("Mellem venner.")

Et kursus i at tale og læse.

Nogen prædikanter vilde ha udmerket godt af et kursus i at tale og læse. De begaar saa mange dumheder og taler paa en saadan forkjært maade at de hindrer virkningen af det budskab de skulde frembære og skader ofte sin egen stemme.

Vilde, unaturlige gestikulationer, forkjærte stillinger naar de staar, et unødigt forbrug af stemmemidler i smaa forsamlinger uden nogen variation i tonefaldet er meget almindelige fejl.

Man tror nemlig ved at tale paa strigepunktet hele tiden at man viser megen iver og gir bud om stor aandelighed til forsamlingen. Men man tar fejl. Nogen slipper ordene over læerne som erter løber ud af en sæk, hvis man gir et lidet indsnit med kniven i den. De gir ikke ordene sin rette betoning og hviler ikke et øjeblik mellem sætningerne.

Endel hoster og harter stegt i sin tale, uden at der er grund dertil. De er nemlig ikke forkjølet. Samtaler de med dig ophører hostningen og harkningen.

Sos frie venner især har jeg ofte merket en unaturlig anvendelse af fyldestaalt saasom: æ!—a!—Dg er røsten stærk og "a" kommer ofte med stærk luststrøm minder det lidt om et æsel naar det bræger. Til eksempel: "Jeg er saa lykkelig—æ—om du vil—a". Rjære dere da, hvorfor ikke si det ganske naturligt uden disse uhyggelige mellemlyd?

Kanffe en del ikke synes om denne kritik. Det kan være det samme. Vi har alle meget at lære, og en ting bør vi alle beslutte os paa at lære og det er, at tale saa naturlig som mulig og frembære det høie budskab Gud har givet os i det bedste og mest praktiske sprog vi kan overkomme.

Den høitidelige prestetone er kjædelig og slaar ikke igjennem, den trætter tilhørerne. Den stadige anvendelse af gadelibets jargon virker søjt og er uærdig den høie opgave man er kaldet at løse. Et lidet stans af det en gang imellem kan nok passe paa nogen læser.

En del søstre og brødre blir saa monotone i sin tale. Det er godt hvad de siger, men det kommer paa en saadan maade at man kjæder sig. Der blir ikke noget liv over det. Hvis nogen anden havde holdt den samme tale med den høining i stemmen og den naturlige maade at tale paa som er dem egen, vilde talen ha virket som en aabenbaring.

Mange bruger endel staaende udtryk alt for ofte, saasom: "Priset være Herrens navn!"—"Tak og lov!"—"Befignet være Herrens navn!" osv. En gang imellem er det gribende at høre det, men naar det bruges mangfoldige gange i samme tale taber det sin virkning og man føler at taleren griber til det af mangel paa noget andet. Hjldesall, altjaa.

Der kunde være meget flere at sige. Men baade paa platformen og mellem bænkene kan det rettes paa alt dette. I forstaar—baade prædikanterne og vennerne naar de vidner og beder kan komme over alle disse ubaner med en god vilje og Herrens hjælp. Lad det herlige budskab om Jesus frembæres naturlig med de særlige gode anlæg hvert enkelt har, hjertevarmt og aandsfyldt!

("Sendebudet.")

Boganmeldelse.

John D. Evién: Scandinavian Immigrants in New York 1630—1674.—R. C. Golder Publishing Co., Minneapolis.

En stor bog, og et enda større arbejde bagom den. Sagen uden den som af lidt

erfaring ved hvad det vil sige at samle smuler fra historiske kilder, kan danne sig nogen forestilling om det lange og besværlige taalmodighedsarbejde hvis resultater foreligger i dette verk. Smidlertid er disse saa rige at man vel kan forstaa den "Entdeckerfreude" (nogenlunde det samme som opdagerglæde) som dr. Evién fortæller os kom over ham under arbeidet. Det er derfor at haabe at det læsende publikum viser sin paastjænnelse ved at give bogen den udbredelse som den fortjener.

Som titelen viser, giver bogen oplysninger om skandinaviske indvandrere til kolonien New York gennem en stor del af det syttende aarhundrede. Kolonien hed i 1630 Ny Amsterdam og tilhørte Nederlandene. I 1663 kom den i englændernes hænder og fik nyt navn. Dr. Evién har saaledes ledt efter skandinaver i kildekrifter der skriver sig fra tiden kort efter den engelske okkupation. Han har fundet ganske mange navne. Han nævner 57 nordmænd, 97 dansker og 32 svensker; han giver ogsaa samvittighedsfuld alle de oplysninger han er kommet over angaaende hver person. Læseren har saaledes beviserne for sig og kan selv dømme med hvilken ret forfatteren regner vedkommende for skandinaver.

Som tillæg følger beretninger (ogsaa resultater af personlige studier) om skandinaver i Mexico og Syd Amerika 1532—1640, om skandinaver i Canada 1619—1620, nogle nordboere i New York i det attende aarhundrede, og endelig om tykke indvandrere i New York 1630—1674.

Nogle kunde maasse spørge: af hvilken almen interesse kan bogen være? For det siger sig selv at den maa være af stor betydning for fagmænd paa historiens omraade. Men for folk med bare almindelige kundskaber i historie, har den noget af interesse for dem? Det kommer alt an paa hvor megen sans der er for slig læsning blandt folk. Det hjælper lidet at sige at der *burde* være megen interesse af den slags, for det øger hverken sansen eller læsefredsen. Men jeg tror virkelig at der sidder ikke saa faa ud-

over vidderne med lyst til at lære mere om historiske emner. Jeg har truffet flere, helst ældre mænd blandt farnere, som har læst og erindret sig noksaa meget baade fra verdens- og kirkehistorien. De kunde i mangt gjøre en college student tilfamme. For saadanne vil vistnok en bog som dr. Eviens være en kjærkommen gæst, ikke mindst fordi den fortæller om eventyrlystne landsmænd, som i gamle dage, hele tre hundrede aar tilbage, fik "amerikaseber." Det burde interessere at høre at der gik nordmænd som "landlords" paa New Yorks gader længe før nogen "hantee" satte sin fod der.

Efteland og Nølvaag: Gaandbok i Norst Retfkrivning og Uttale. Mugsburg Publ. House, Minneapolis. Andbunden 65 cents.

De er foretagsomme karer, de norstlærerne ved St. Olaf College. Først skriver prof. Efteland en udmerket norst grammatik til brug i norst-amerikanske skoler, (for den er udmerket selv om ikke alle og enhver er rigtig enig med ham i ett og alt); saa kommer der skjønlitterære verker fra en anden professor, som er besfeden nok til ikke at nævne sit navn. Og nu kommer en aldeles fortrinlig liten bok fra professorerne Efteland og Nølvaag. Jeg kalder den fortrinlig, ikke fordi at enhver norstlærer til punkt og prikke deler forfatterens mening, men fordi den forekommer mig saa praktisk, saa beregnet paa at yde hjælp netop der hvor det trænges mest. Under læsningen har jeg stadig maattet smile, særlig da jeg kom til afsnittet om anglicismer (d. v. s. udtryk hvor ordene vistnok er norst, men bygningen engelsk). For jeg møder dem i flok og følge i juleene som eleverne skriver, og hører dem om og om igien i skolestuen. Na ja, andensteds ogsaa. Dette viser at bogen er praktisk.

Men det er ikke bare ved skolerne at denne bog er nyttig. Maasse den helst kan undværes der, for der har man jo en eller flere hvis pligt det er at give undervisning i norst sprogbrug. Men for de mange uden denne hjælp, som stadig maa bruge norst, præster,

religionslærere og andre med, bør den blive en kjærkommen hjælp. Det er ikke saa greit for et travelt arbejdsmandsmand at holde sin norst i nogenlunde ordentlig stand. Man hører og bruger engelsk, og man hører andre "mire"—og man "miger" selv. Desuden udvikler norst sig raadt for tiden. Derfor er det at en liden overkommelig bog som denne kommer vel med. Netop en sliq bog var det vi trængte.

Saa et par ord om den moderne retfkrivning. Nogle mener at det er bare noget tøv at benytte den. Er det ikke bra nok at bruge det som vi er vant med? Men nu er sagen den at "den gamle stavemaade" slet ikke er ens; for at tale rigtig maatte man sige "de gamle maader." Bedstefar havde sin retfkrivning, far har en anden, og sønnen en tredje. Hvis skal vi lægge som usoranderlig norm? Saa er der nogle som tror at der borte i Norge sidder nogle saa mænd som efter forgodtbefindende foretager forandringer i retfkrivningen, og saa faar undervisnings-departementet til at autorisere dem. Sandheden er at man fra autoriteternes side har været sen og konservativ med at gjøre ændringer. Det er mindst tredive aar siden at udtalen blandt ophyste, skoledannede mennesker naede, i det store og hele, det udviklingsstrin hvorefter man først i 1907 foretog nogen gjennevgribende revision af skriftsproget.

Men nok om det. Enhver maa naturligvis have ret til at benytte den ortografi han vil, forudsat at han konsekvent følger en eller anden regel. Men hvad om den konsekvente slegt her i dette land? Vi vil gjerne at de skal bevare interessen for fædrenes sprog og fædrenes land. Vil det i fremtiden være af nytte for dem i deres forbindelse med Norge at vi lærer dem en sprogform som allerede nu er forældet? Den tanke vil vistnok hjælpe os til at se findigere paa sagen end henlynet til vor egen magelighed. For der kræves jo lidt læsning og en smule anstrengelse fra vor side for at følge med i norst sprogudvikling.

—German E. Jørgensen.

Evangeliets Seier

er nu færdig og sendes ud saa fort som bestillingerne modtages. Bogen har et righoldigt indhold, er godt og vakkert indbundet i skriftsbinding. Det er mindre passende for mig at sige meget om bogens indhold; vil overlade det til andre. Vil henvise til hr. N. N. Rønnings anmeldelse i Familiens Magasin for November, og til min bekendtgørelse i Buddbæreren no. 46, side 1095.

Julen, de kristnes glædefest, staar for døren. Man begynder at spørge sig selv og andre: Hvad skal jeg sende min moder, min fader, mine forældre, min søn eller datter, mine flegninger og venner til Jul. Der maa altid være noget som vidner om kjærlighed og glæder modtageren. Du vil neppe tænke dig en mere passende gave for dette tiemed end "Evangeliets Seier." Den vil fortælle om den største kjærlighed og de herligste fejere. Den vil fryde enhver som af kjærlighed har ydet til kirkemissionen. Den vil skaffe bort tvivlen, opvarme hjertet og bringe interesse for Guds største sag paa jorden. Vi skal sende bogen til hvilken som helst adresse, portofrit, for \$1.00. Send Deres ordre til Rev. N. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. S., Minneapolis, Minn. Bogen er ogsaa tilsalgs i Hauge's Synodes boghandel. Send bankanvisning lydende paa en bank i Minneapolis, St. Paul, Chicago, New York, Philadelphia eller Boston. Money Orders paa Minneapolis, eller om personlig check sendes, da vær snil at skrive "with exchange."

Broderligt, — N. D. Oppegaard.

Jul i Besterheimen.

Den Forenede Kirke eller ganske ligesaa ret Augsburg Publishing House har i de senere aar udgivet et vakkert hefte til Jul med ovenstaaende titel. Disse hester er store i format og udstyret med saa pene billeder paa bedste slags tykt papir, saa de viser sig som deilige malerier. Afhandlingerne og

læsestykkerne er underholdende og interessante. Et hefte koster 60c.

Julebud er et andet hefte, nærmest for børn. Det kan siges næsten det samme om det som om Jul i Besterheimen. Den store billedgruppe af børn af næsten alle verdens nationer blir meget interessant at studere. Det er hvad læsning, billeder og andet udstyr angaar et "julebud" og koster 25c.

Kan bestilles i Hauge's Synod Book Department.

Noget nyt.

Nu skal man saa noget ganske nyt til det nye aar. Hvad er saa det? Jo det er en Kirkemissionskalender og den som er pen og paa sin stikende maade taler til os om, at vi maa være flittige i at være med at gøre alle folk til Jesu disciple. Missionsbestyrelsen trode at en saadan kalender ganske vilde haade direkte og indirekte hjælpe til at bringe missionens nødvendighed og trang frem for bort folk og paa en eller anden maade bringe lidt mere penge ind til missionsdrift. Vor kirkemissionskasse er virkelig i trang. Men hvad koster saa kalenderen? Ja, det faar blive just hvad du vil give. Det burde nu være mindst 5c. per stykke og vil man give mere kan man det og vil man ikke betale noget for den, saa skal man endda få en bare man vil modtage den og hænge den paa væggen i sit hus. Den kan bestilles fra Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn., men det er bedst at man ordrer flere ad gangen, saa det kan bli en pakke af det. Vi skal ogsaa senere nævne kalenderen.

Mærk.

Abonnenter paa "The Children's Companion" gjøres opmærksom paa, at fra Nye aar af maa subscriptionen sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn. Trykkeribestyrelsen har nemlig besluttet ikke at deltage i udgivelsen af "The Children's

Companion" fra Nytaar af. Pastor A. D. Mortvedt blir staaende som redaktør.

Alle som skylder paa bladet vil imidlertid sende al resistance til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Boghandelen vil paastaa at det svært meget, om alle de der skylder paa bladene eller tænker sig til at betale for bladene for næste aar, vilde begynde at indsende kontingenten nu straks saa vilde de derved forebygge at det blir altfor meget arbejde ved Nytaarstider. Som en regel saa kommer det da som en flod-bølge og de som har med det at gjøre blir overlæsset med arbejde lige ved Julestider eller gennem Julen. Om vi kunde saa saameget som muligt fra nu af og udover saa vilde det lette arbeidet betydeligt.

Fra Arbeidsmarken

Budbæreren giver i dette nummer paastor Mortvedts indledning over Mat. 24: 32—35 ved Chicago freds aarsmøde, om "tidens tegn." Det er et emne som vi er vant med at høre om paa 2den Søndag i Advent. Selve referatet og formandens indberetning fra nævnte møde vil komme i næste nummer. Vi havde ikke rum for alt med engang.

Takfigelsesdagen feiredes med en vel besøgt gudstjeneste i Næs menighed, Madison, Minn. Menighedens prest, pastor Wick, talte belærende og alvorligt for den store forsamling. Efter gudstjenesten samlede man i kirkeens basement, hvor kvinderne serverede en prægtig middag. Sr. L. Kasseson var tilstede og underholdt forsamlingen med sin vakre sang. Menigheden overrakte ved anledningen sin prest med familie en pengegave paa \$162.50.

Foreningen af de tre norsk lutheriske kirkesamfund finder sted i St. Paul i Juni. Den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke skal holde sine sidste aars-

møder fra 6te til 9de Juni i St. Paul, og foreningsmødet holdes umiddelbart efter i samme by og varer til den 15de Juni. De tre samfunds aarsmøder holdes i Armory, den gamle House of Hope Church og i Christ Church. Efter at de tre samfund er færdig med sine møder, drager man i processjon til Auditorium, hvor saa foreningen finder sted. Den følgende Søndag holdes en festgudstjeneste for det nye forenede norsk lutheriske kirkesamfund.—Minneapolis Tidende.

Pastor Himle med familie er under bøn til Gud om lys og veiledning blevet enige om at han antager det af Gauges Synodes Kommission modtagne kald om atter at drage til Kina som missionær. De har da planlagt det slik, at han iallefald foreløbig reiser alene, saa deres gutter kan saa fortsætte sin skolegang herover. Vi skal senere give udførligere beretning om denne som vi haaber glædelige nyhed. Svaret kom just nu idet dette nummer af Budbæreren gaar i pressen.

Fra Belzah, Cal.—Jeg har ofte tænkt at sende nogle ord til mine venner, men det drøier før det blir noget deraf. Alt gaar nok saa bra her i California, men bedre vilde det gaa om her var flere som ikke at høre Guds ord. Vi holder nu paa at bygge kirke (norsk lutherisk). Den vil med basement koste ca. \$2,500. Menigheden betjenes af pastor S. L. Sørensen fra Los Angeles. Vi agter dog at saa egen prest i en nær fremtid. Her er rum for flere som maatte ønske at have en liden farm og om nogen ønsker at høre herfra kan de skrive til undertegnede, A. Sørensen, Belzah, Cal.

En doktor (medicinsk) sendte Budbæreren en artikel tidlig i høst og bad om at den maatte optages i bladet, dersom redaktøren ikke syntes "den var for drøi." Hvad indeholdt den altsaa? Jo den var en alvorlig tilrettevisning og renselse af yngre arbejdere i kirken som søger at "hebe sig selv til fædre" hvad syn paa kirkeligt arbejde og

virkemaade angaar. Det var meget sandt i artiklen, men sagen er den, at man kan ikke sige alt som er sandt og det forekom os "at den var lidt for drøi." Men vi syntes vi kunde minde om dette tilfælde; thi ogsaa en del læger mærker sig dem "som vil hæve sig selv." Og vi ved at doktorerne er ikke saa svært smertelige, thi de trækker ud tænder, tar ud øine og gjør andre operationer, saa prædikanterne (især de unge) kan gjerne passe sig.

Bekjendtgjørelse.

Den Sydbesellige Minnesota indremissionsforening vil afholde et møde i Etna e. l. menighed i Ruthton; pastor A. Berghs kald, den 13de til 15de December 1916. Tema: Ap. gj. 2: 42—47. —Andrew Johnson.
—Jacob E. Vik.

Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Zions menighed, past. J. N. Sandbens kald, den 10de, 11te og 12te December. Samtaleemnet er: Fil. 2: 1—11, og i Safems menighed, Roland, Iowa, den 13de, 14de og 15de December. Samtaleemnet er Luk. 15: 11—32.

—Ole A. Gyro,

—R. D. Røe.

Red Riverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse samtalemøde i Bigwoods menighed, pastor L. N. Souglunds kald, Oslo, Minn., fra 15de til 17de December. Thema: Sal. 32. Skyds møder i Oslo den 14de om aftenen, og den 15de om morgenen. Mødet begynder kl. 2 efterm.

—A. L. Stennes,

—B. B. Mørnes.

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder ifølge indbydelse, om Gud vil, møde i Rafe, Iowa, pastor B. B. Trefstads kald, 12te til 14de December. Emne: Ab. 3:

20. Mødet begynder kl. 2 den 12te. Præster og lægfolk er alle venligst indbudt.

—C. J. Carlson.

—J. J. Sauan.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesforløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Albin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Al Verden for Kristus. Verdensmissionskonferencen i Edinburg, 1910. Af Prof. J. S. Wlegen. Indbunden, \$1.50.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger af norske teologer over udvalgte steder i det gamle og nye testamente. Smukt indbundet, \$2.40.

Prædikener over Kirkearets Evangelier. Af dr. Fred. Ahlfeld, oversat af dr. J. W. Bugge. 652 sider, indbundet, \$2.00.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Prædikener over Epistler og Lektier paa hver Søn- og festdag i aaret af norske geistlige. Samlede og udgivne af E. F. Eckhoff, sogneprest. 576 sider, indbundet, \$2.00.

Evangeliet forkyndt for Nutiden. Af Mh. Klavenejs, sogneprest. 464 sider, indb. \$2.50

Den kristelige Ethik. Forelæsninger over Jædeligheds læren. Af prof. dr. Gisle Johnson. 334 sider, indb., \$2.50.

Afhandlinger over Gudstjeneste og Menighedsliv. Af Gustav Jensen, sogneprest. 280 sider, indbunden, \$1.75.

Tanker og opgaver. Af Gustav Jensen, sogneprest. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for kirke og folk, af T. T. Hansen, sogneprest til Nøken. 240 sider, indbunden, \$1.15.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. N. Tønder Nissen. Stort format, 580 sider, godt indb., \$1.20.

Kirkens Historie gennem de tre første aarhundreder af Eusebius, biskop af Cæsarea. 362 sider, indb., \$2.00.

Sundagtsbog, ordnet efter kirkeåret. Af Konrad Eversen, prest for de døve. Forord af stiftsprovst Gustav Jensen. 444 sider, indb., \$1.10.

Mænd og Kvinder i Bibelens Lande. Biografisk oversigt over alle de i skriften nævnte personligheder. T. Waldemar Borschenius, M. A. Rigt illustreret, smukt indbundet, 525 sider, \$2.00.

Saandbog i Bibelens Geografi. T. W. Borschenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelens Naturhistorie. En beskrivelse af dyrene, planterne og mineralerne, som findes og fandtes i det Hellige Land, især saadanne som omtales i bibelen, hvortil er føjet et geologisk overblik over landet. T. W. Borschenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Lovkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. N. Chr. Baag, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Muhammedanismen, Land, Forholde og Personlighed der frembragte den. Af Missionær L. D. Fossum. 120 sider. Indbundet, \$1.00.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Henrick Müllers Statistike. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdefagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tyfte. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

I Hvilestunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Boghandelen har paa lager en hel del ypperlige bøger til billig pris der særlig egner sig til Julegaver. Disse bøger er billige og let forsendelige i posten. Dersom du har vanskelighed med at finde passende gaver for unge folk til Jul saa her er anledningen til at gjøre udvalg.

De fleste af titlerne gjælder fortællinger.

Paul the Apostle, by Theo. Graebner	25c
Parables of Our Lord, by do	25c
The Better Way, by Rev. G. W. Lose....	25c
Their Mother's Prayer, by do	25c
Promises Fulfilled, by do	25c
Sandrock Estate, by do	25c
The Awakening of Tanunda, by do.....	25c
The Song of the Pilgrim, by do.....	30c
Through the Fire, by do	25c
Melnore Parish, by do	25c
Alwin the Dreamer, by do	25c
Not on the Programme, by do	10c
Through the Flood	10c
A Grand Surprise, by do	10c
With the Nielsens on Christmas, by do..	7c
Christmas Comes to the Hamiltons, by do	7c
Genevieve, by C. von Schmidt	25c
Lilly of Carlisle, by Prof. C. B. Gohdes....	25c
A Good Example, by Grace Milligan	15c

Two Young Patriots, by Grace Milligan....	15c
The Life of Our Saviour in Pictures.....	15c
Peace on Earth, pictures with texts	15c
Little Folded Hands, Prayers for Children	10c
The Chimes of Dreamland, by do	7c
Two Boys of Santa Claus, by do	7c
Granny Miller's Christmas, by do.....	7c
Sowing and Reaping, by do	15c
Lifting the Sand Hill Mortgage, by do...	15c
Ralph the Orphan, by do	15c
The Rich Merchant's Christmas, by do..	15c
Soldier Jerry, by do	15c
The Lost Son, by do	15c
The Good Shepherd, by do	25c
Slow Dawson, by do	15c
The Golden Fountain, by Wm. Schmidt..	25c
Mathilda, by Blanche Margaret Milligen..	15c

Carl Raugland
President.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

—
Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den noksaa betydelige mission som Hauges Synode har udført og sraever med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes faa missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette abertisement.

De som har haft med forfatterstabet af bogen at gjøre har hypperligt kjendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa stort billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den ubørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hauges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avertissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Tidsens tegn; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. To gamle har faat hjemlob; 6. Sundt kristenliv; 7. En formaning af Spener; 8. Skytslags hjæle; 9. Et turus i at tale og læse; 10. Boganmeldelse; 11. Arbeidsmarten; 12. Befjendtgjøreiser.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femte dele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henviise til enhver, som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sker baade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omfatte dem i penge saasnuart vi kan.

Bægteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Gauges hos

HAUGES SYNOD BOOK DEPT.
RED WING, MINNESOTA.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Sermons on the Catechism.

In Four Volumes.

By REV. R. E. GOLLADAY.

Vol. I. Now Ready.

These sermons are thoroughly Biblical, soundly Lutheran, unique in treatment and modern in application. They are fine examples of both the synthetic and analytic methods of sermonizing. The thought is profound, the treatment exhaustive and the style classically clear.

Vol. I. contains twenty-eight sermons on the First Chief Part of Luther's Small Catechism. Vol. II. will be published in 1916, and Vols. III. and IV. the following year.

Price of Vol. I., \$1.50 postpaid.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at rejse vest for at kjøbe land og som gjerne ønsker at leve i skandinaviske sættementer og saa ordne sig med organisation af menigheder i sin midte, er det at undertegnede har sikret sig salgsretten paa meget af det bedste land i Flatheddaalen i Montana; ligeledes paa østiden af fjeldene. Vi har sikret det til lav pris og vor fortjeneste er svært liden. Svis dette land er drevet paa rette maade, gir det være ablinger. Nær ved byer og markes kan man endnu kjøbe land for \$15 a \$20 pr. acre, gode "improvements" indbefattet. For nærmere underretning henvender man sig til

D. D. Duffeth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skriv paa engelsk eller norsk.

Folkekalender

for aaret efter Kristi fødsel

1917

Den retfærdige skal leve ved
tro. *Hab. 2, 4*

Redigeret af
Herman C. Jørgensen

Hauges Synodes Forlag
Red. Elling, Minn.

Indhold.

Det Ringer paa Jord—Juledigt af Mrs. M. D. Wee.
Den Første Julefang—Digt.
Julebetragtning—Freds fyrsten—Af pastor S. N. Pakke.
Nytaarsstauker—Digt.
Nytaarsprædiken—Se paa Jesus—Af pastor A. M. Knudsen.
Reformationens Marscher.
Lidt om Kirkens Reformator.
Hauges Synodes Opgave—Af prof. M. D. Wee.
Skizzer af Hauges Synodes Formænd—Med billeder af samtlige formænd.
Nekrolog over pastor A. A. Dahl—Med billede.
En Kirke for "Martin-Luthers"—Fortælling af Arminius.
Hauges Synodes Bestyrelser og Komiteer.
Prædiken for Hauges Synode, den Norske Synode og den Forenede Kirke.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 51.

Lørdag den 16de December 1916.

48de Aarg.

Kongesønnens bryllup.

Indledningsforedrag ved Turtle Mountain freds aarsmøde 14—16 November.

Tekst: Math. 22: 1—4.

(Af C. G. Vidnes.)

Simlenes rige er at ligne med en konge, som gjorde bryllup for sin søn. Saaledes begynder den Herre Jesus sin lignelse. Kongen, som her omtales, er den evige Gud, og kongesønnen er vor Frelser, Jesus Kristus, og brylluppet er gudsriget her paa jorden.

Saaere skøn og betegnende er kristens billedlige fremstilling af frelsen ved Jesus som et bryllup, og Guds ord bruger ofte dette billede. Der er noget eiendommeligt ved bryllupsglæden, som gjør, at den passer saa godt som billede paa menighedens glæde i sin Herre og Frelser, paa den frelstes sjæls glæde i Gud. Der er en inderlig gjenfaldig kærlighed mellem bruden, den troende Guds menighed, og brudgommen, den Herre Jesus Kristus. Bryllupsglæden er en tillidens glæde, der følger ro og hvile for sindet, og i denne tillidens glæde giver bruden sig hen med hjertets fulde hengivelse; thi hendes glæde er i dybeste grund en glæde i foreningen med brudgommen. Givet beiligt billede paa den frelstes sjæls glæde i sin himmel-

ste brudgom, en glæde over al glæde! Det er salighed, naar en sjæl er fast forvisset om sin Frelses kærlighed, og i saadan forvisning giver sig hen til ham og lever med ham i hjertelig, aandelig forening. Frelseren er sjælens liv; han giver livet dets indhold og værd. Derfor siger Guds ord om hver sjæl, der er bleven Frelserens brud, ikke blot, at den bliver salig, men at den er salig, og til denne salighed er det vi alle her i evangeliet indbydes, ikke nogen udelukkes af Herren; men alle indbydes; men blir han udelukket, udelukker han sig selv. Naar vi gjen-nemlæser vor tekst, faar vi et mægtigt indtryk, paa den ene side af Guds utrættelige kærlighed til menneskeslegten, og hans inderlige omsorg for deres frelse og salighed, og paa den anden side af menneskenes fiendskab mod Gud, og deres forfærdelige foragt og ligegyldighed for sin salighed. Hvor nedladende, viser ikke Guds kærlighed sig, som her aabenbares i oprettelsen af naaderiget i Jesus Kristus, og som fuldendes i den himmelske høitidsfest — Damnets bryllups nabbære.—(Mat. 19: 9.)

OTL Library

2424 1st Road

Redwood City, CA 94060

For renewals call (310) 649-2500

All items are subject to recall.

Den evige himmelske Kongesøn giver frivillig affald paa den rigdom og herlighed, som han havde hos sin Fader, før verdens grundbøld blev lagt, og kommer ringe, fattig og foragtet ned til jordens lave egne for her at søge og frelse det fortable, den fra Gud bortkomne menneskeslegt, og han vil ikke blot befri slegten fra den evige straf, den har for tjent ved sin ulhydighed og gjenstridighed mod Gud; men endog ophøje den til sin brud, og gjøre den delagtig i sin evige herlighed. Dette kjærlighedsdyb er i sandhed uudsigeligt, og apostelen har visselig ret, naar han siger: "Kristi kjærlighed overgaar al kundskab." Men hvorledes belønnes denne kjærlighed? Hvorledes modtoges vel indbydelsen til brylluppet, naar kongen sendte sine tjenere ud for at kalde de budne? "De vilde ikke komme;" men utrættelig og guddommelig i sin kjærlighed lader kongen alligevel indbydelsen udgaa gjentagne gange, idet han udsendte andre tjenere og sagde: "Siger de budne se jeg har beredt mit maaltid, mine økser og mit fæde kvæg er slagtet og alting er rede; kommer til brylluppet!"

De "budne" er jødefolket, hvilket Gud i sin naades frie raadslutning, havde udkaaert til sit eiendomsfolk. Ved Abraham, deres stamfaders kaldelse, blev dette folk budne, og i hele det gamle testaments tid lød kaldet gennem Guds aabenbaringen paa Sinai, ved Herrens tjener, Moses, og ned igennem tiderne ved profeterne, og sidst gennem høberen Johannes, der selv kalder sig den raabende røst i ørkenen for at berede vei for Herren til hans folks hjerter, og paa den mest indtrængende og kraftigste maade blev Guds naades kald fornyet af Jesus selv, der han gif omkring i jødeland og prædike: "Liden er fuldkommet, og Guds rige er kommet nær, ombender eder og tror evangeliet."

Det er det samme Guds kald til ombendelse; det er den samme indbydelse om at komme til brylluppet, som Jesu apostle og ordets tjenere, i det nye testamente, efter Jesu befaling, har forkyndt, idet de har gaaet ud med budskabet om Jesus, synderes ven, og har indbudt menneskene til at komme og

tage imod de store skatte, som Jesus har for hvervet dem ved sit liv og sin død. De indbydes til brylluppet, men desværre idag som før, mødes hans indbydelse med et koldt afslag.

Svilken ringeagt for Herrens naade og hans gaver, og eftersom indbydelsen gjentages vist uvilligheden til at komme, og hjertets forhærdelse stiger, idet det hedder: "De foragtede det, de brød sig ikke om det, og gif sin vei, den ene til sin ager, den anden til sit kjøbmandskab, og de andre tog fat paa hans tjenere, haanede dem og slog dem ihjel."

Her ser vi det verdslige sind, som det bitre aabenbare fiendskab og had mod Gud og hans tjenere. Der er dem, som finder mere glæde i sin timelige gerning, og sin timelige vinding, de har større glæde i at høste, hvor de selv har faaet, end høste, hvad Gud har faaet for dem i Jesu dyre blods sæd. Ja, de vil heller kjøbe for sine penge, hvad der snart igjen tabes, end kjøbe uden penge og uden betaling, hvad der aldrig kan mistes, — Jesu Kristi inderlige kjærlighed. Ja, der var endog dem, som istedetfor at takke de tjenere, som indbød dem til saa stor en glæde, "haanede dem og slog dem ihjel;" men ikke alene det aabenbare fiendskab mod Gud medfører tabet af jaligheden, men ligejaa meget den Ietsindige ligegyldighed for ijælsens vel og hjertets vedhængen i det jordiske; thi naaden paatvinger sig ikke nogen; men engang kommer dødens og dommens bud, og da maa man gaa, om man ikke vil; thi "Herren trætter ikke med menneskenes børn evindeligt." Som paa ørnevinger havde han baaret sit folk frem gennem tiderne, og paa mange maader havde Gud talt til sin Faders kjærlighed mod dem; men til sidst brød dommens tid frem. "Kongen blev vred og skiftede sine hære ud og ødelagde disse manddrabere og satte ild paa deres by." Dette gif i opfyldelse, da de romerske hære—70 aar efter Kristi fødsel—kom til Jerusalem og ødelagde "denne jødernes helige stad," og dels dræbte, dels bortførte i slaveri dens indbyggere. Og Jerusalems luer har indskrevet i klar belysning dette ord;

"Gud lader sig ikke spotte." Det er denne begivenhed, her profetisk tales om. Men Jerusalems ødelæggelse staar som et truende tegn for alle tider mod al ubodsfærdighed og vantro blandt menneffene, til hvem naadefaldet udgaar. Israels folk fik føle den guddommelige straf, fordi de havde ved sin uhorste gjenstridighed foragtet naaden, hvilket de viste ved at dræbe profeterne, som blev sendt dem og ved at korsfæste Guds Søn, Jesus Kristus; thi ihvor langmodig og taalmodig Gud kan være, hvor naadig og medfølelse mod sine arme menneskebørn—han er dog ogsaa en hellig og retfærdig Gud, der ikke lader sig spotte; dog kan ingen og intet hindre Gud i at gennemføre sit frelsesraad i verden. Guds hellige omsorg for synderes frelse bliver ikke mindre, om end mange forsmaar indbydelsen at komme til brylluppet.

Da jødefolket stød. naadefaldet fra sig, skulde indbydelsen udgaar til hedningerne. "Kongen siger til sine tjenere: Brylluppet er vel beredt, men de budne var det ikke værd; gaa derfor ud paa veistjellene og bed til bryllups saa mange, som I finde." Tjenerne skulde gaa ud paa veistjellene, paa verdens frydende alfarveie, hvor hedningernes store skarer færdebes uden ordets lygte og lys, forvirret og forvildet, nogle følgende denne, andre hin syndelyst, brede vei. Herren længes i sin uendelige Kjærlighed efter at saa give os mennesker sin salighed, og naar hans indbydelse foragtes af den ene, lader han den alligevel udgaar til andre. "Bed deres fald er saliggjørelsen bleven hedningerne til del for at vække hine til nidjærhed." (Rom. 11: 11.) "Men ogsaa hine skulle indpodes, dersom de ikke blive ved i vantroen; thi Gud er mægtig til atter at indpode dem." (Rom. 11: 23), "og dette er min pagt med dem (Israel), at jeg borttager deres synder. Thi naadegaverne og sit kald fortryder Gud ikke, og Gud har indsluttet alle nuder ulydighed, for at han kunde forbarme sig over alle"—(Rom. 11: 27; 29 og 32.)

Der er plads i Guds rige for alle, derfor skulde tjenerne indbyde saa mange, som de

fandt; kaldet skulde udgaa til alle, udenforstjel. Herren gjør alt for at saa huset fuldt; han indbyder, op søger, drager, ja nøder dem at komme. (Luk. 14: 23.) Og det er gaaet i opfyldelse, hvad profeten spaaet, at store skarer af hedninger skal strømme til Zions Gud. (Es. 2: 2.) Ingen skulde ansees saa fjernboende eller saa forkomne, at de skulde gaaes forbi, naar indbydelsen lød. Nei, alle, som tjenerne fandt, skulde indbydes.

Det er den samme befaling, som den Herre Jesus ved sin himmelfart gav sine disciple, idet han sagde: "Gaar ud i al verden og prædik evangeliet for al skabningen." (Mark 16: 15.) Og tjenerne gif ud "og samlede alle, de fandt, baade onde og gode, saa bryllupshuset blev fuldt af gæster."

Ben, baade du og jeg er indbudt; vi var baarne derind, førend vi lærte at sige nei til hans indbydelse. I den hellige daab indbød Herren os første gang, og hvor har han ikke siden mættet os med sine gaver i ordet og nadverens dyrebare maaltid, som han dækker i sin menighed paa jord, i den kristne kirke. Tænk hvilken naade, uendelig naade, at Herren ikke lod os valse op udenfor hans samfund, og først da lod indbydelsen komme til os,, naar vi havde vænnet os til at have nok i den forgjængelige mad. Det er viselig en stor naadegabe saaledes at være ført ind i bryllupshuset, thi "salige ere de, som er kaldte til Sammens bryllups nadvere." (Mat. 19: 9.)

Men med den store naadegabe er ogsaa forenet det store ansvar; for hvem meget er betroet af ham kræves meget, og hvor Herrens Ford er dækket i hans ord og sakramenter i Guds menighed paa jord, der er kongen selv tilstede midt iblandt de indbudne gæster. Han er der for at vedliggaa gaverne og gæsterne; men han er ogsaa der for at bese dem; som sidder tilbords—se hvorledes de modtager hans gaver og skuer ind i sjælens dybheder og transfer hjertets tanker og raad.

Saa, hvorledes skulde han kunne velsigne den enkelte gæst, om han ikke havde det fuld-

Komme kjendskab til den enkelte, som er indbudt, og derefter uddeler belysning; thi naar kongen beseer sine gæster er det for at give enhver det, som tjener ham bedst; men ogsaa for at bortvise den, hvis hjerte er fuldt af begjærighed efter denne verden, og derved udelukker sig selv fra Guds belysning.

Bisnok lader kongen de gode og onde, som i kirken herneede stod sammen, forblive, indtil høstens store dag; ikke med vilje og vidende havde tjenerne kaldt de onde med; men da Herrens tjenere ikke er hjertefjendene, kan det vel ikke forebygges, at ogsaa udbødige sniger sig ind i bryllupshuset; men at man ikke kan opnaa salighed ved paa en udbortes maade at tage imod indbydelsen og blive med ind i bryllupshuset og tilhøre Kristi menighed, ja at man endog udbortes opfører sig som om man var en kristen, viser vor Frelser os i vor tekst ved det adbaarende eksempel i den mand, som var kommen ind og sad tilbords uden bryllupsklædning paa. "Da nu kongen gif ind for at se paa dem, som sad tilbords, saa han der en mand, som ikke havde bryllupsklædning paa. Og han sagde til ham: Ven! hvorledes er du kommen ind her og har ikke bryllupsklædning paa? Men han tiede. Da sagde kongen til tjenerne: Binder hænder og fødder paa ham og kaster ham ud i det yderste mørke! Der skal være grad og tænders gnidjel."

Fyrsterne i østerland forærede dem, de indbød til gæst eller gav foretræde, en festlig fjortel til at isøre sig: Saaledes ser vi retfærdigheden af kongens spørgsmaal: "Ven! Hvorledes er du kommen ind her og har ikke bryllupsklædningen paa?" Saa vel som rigtigheden af kongens behandling i at byde sine tjenere kaste ham ud. Bryllupsklædningen kan forsmædes, selv om man her i tiden sniger sig ind i bryllupshuset; men i dommen sker adskillelsen, og naar kongen tiltaler hin mand og siger: "Ven!" saa maatte dette minde om Guds dragende kærlighed imod ham her i naadetiden; men han taug—han havde ingen undskyldning at fremsføre; han maa "tie" i erkjendelsen af, at hans ud-

kastelse, hans fordommelse er retfærdig, og der er ikke en eneste af de fortabte, af de udkastede, som ikke maa befinde, at Gud er retfærdig, naar han taler, ren, naar han dømmer, og at Gud ikke er aarjag i det sorgelige, at "mange er kaldte, men faa udvalgte."

Gud har tilberedt for alle syndere en herlig og kostbar klædning, der tilbydes alle, som indbydes i hans rige. Denne klædning, Kristi retfærdighed, er tilveiebragt for os ved Jesu Kristi lidelse og hans Lydigbed, idet han led for døden, og tilbydes enhver uden penge og uden betaling. Blot vi lader os aflæde vor egen retfærdighedsklædning, om hvilket Guds ord siger, at den er som et urent og besmittet klædebon, og at vi i troen isøres den Herre Jesus med al hans gave og naade. Ved troen og haabet, som holder sig til Guds trofaste og sandrue løfter, har sjælen samfund med Gud i inderlig og hjertelig Kærlighed, den har daglig syndsforladelse og fred i samvittigheden. Dette er bryllupsklædningen, som Gud virker i de troende ved sin Nåde, som han giver dem. "Saa mange, som han annammede, har han givet magt til at blive Guds børn. Kristus er bleven os alt fra Gud, visdom og retfærdighed, helliggjørelse og forløsning, og Herrens ord formaner de kristne til som Guds udvalgte, hellige og elskede at være isørte inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, sagtnodighed og langmodighed; men over alt dette isører eder "Kærligheden, som er fuldkommenhedens baand," og Kristi fred herske i eders hjerter, til hvilken I og er kaldte i et legeme og bærer taknemmelige." Kol. 3: 12—15.

Benner, lad os være taknemmelige for, at indbydelsen har lydt til os og endog idag lyder: "Kom til brylluppet." Men lad os minde, at Herren endnu med sit gennemskuenne blif vandrer iblandt os og retter det spørgsmaal til enhver: "Er du isørt bryllupsklædningen?" Vlev ikke festklædningen raft dig i daabens hellige bad? Eller var tjenerens forsonnelige og ligegyldige, saa de ikke isørte dig den? Eller er det dig selv,

som har foragtet min gave og afført dig den
flædning, som jeg lod dig isøre?

Kjære sjæl, forløm ikke at gjør dig saa-
saadanne spørgsmaal. Gaa irette med dig
selv, prøv din vei, din sjælstilstand. Om du
nødes at flaa dit gie skamfuldt ned i selv-
prøven, saa lad den ikke gaa dig forbi; thi
den som angreer sin synd og tror paa den
forløsning, som er i Kristus Jesus, faar
ganste sikkert syndernes forladelse, idet Kri-
sti fortjeneste tilregnes ham af naade, og det
er den bryllupsklædning, hvori synderen tør
vise sig for Gud og for evigt være gæst i
brudesaalen.

Saa, flynd dig, ven! Herren giver dig
kraft! Endnu er der plads! Endnu lyder
indbydelsen: "Alt er færdigt! Kom til bryl-
luppet!

"Kald dem ind, de lamme blinde,
Rød dem ind til nadver gaa.
Nu er lægedom at finde,
Nu er trøst og hjælp at faa,
Kald dem ind de arme faldne,
Uden ro i sjæl og sind;
Ved dem søge hjælp hos Jesus,
Saa er mægtig, kald dem ind.

Kald dem ind, de vakte jæle,
Gruende for dom og straf,
Bring dem frelsens glade budskab,
Da vil byrden lettes af.
Sig dem: Jesus frier af nøden,
Saa gif forjæts tunge vei,
Pintes haardt, ja, smagte døden
For at frelse dig og mig.

Kald ind hedninger og jøder,
Bandrere fra fremmed land.
Kald ind fattige og rige,
Stor og liden, barn og mand,
Her er barmhjertighed for hver smerte,
Her er bod for hvert et savn,
Nabent er Guds faderhjerte,
Se, han slutter dem i favn!

Amen, i Jesu navn, amen!

Referat.

Turtle Mountain kreds aarsmøde afholdt i
Norwich menighed, Th. Lunds kald,
fra 14de til 16de Nov. 1916.

Mødet aabnedes med prædiken af pastor
Bredablik over Rom. 8: 18—27. Derpaa
hød formanden de fremmede brødre og søstre
velkommen til Turtle Mountain kreds aars-
møde. Viceformanden takkede præst og me-
nighed for indbydelsen. Sessjonen bestem-
tes som følger: halv ti til ti hønnemøde, fra
ti til tolv og fra halv to til fire sessionstid,
om aftenene opbyggelsesmøder.

Efter aabningen af eftermiddagssessionen
læste formanden sin indberetning som blev
overgivet til en indstillingskomite bestaaende
af pastor Govland, Stueland og emissær S.
Lybeck.

Valg af embedsmænd:—

Efter aabningen af eftermiddagssessionen
Edw. S. Govland; kasserer, A. L. Stueland.
To medlemmer af bestyrelsen—S. Lybeck og
Ole Hestekind.

Da der ikke forelaa mer forretning for
den dag gif man ober til at behandle det op-
byggelige emne for mødet som var Math. 22:
1—14. Pastor Eidnes indledede emnet
som blev besluttet trykt i Budbæreren, og
derfor forbigaar vi her bemærkninger til-
samme.

Revisions-sessionen brugtes til at samtale
over det opstillede emne. Pastor Hanson fra
Bellevue begyndte samtalen og flere deltog.
Den anden dag af mødet fortsattes med for-
retninger efterat man havde opløstet sine
jæle i bøn til Gud en halv times tid.

Kassererens rapport blev oplæst og over-
givet til en revisionskomite bestaaende af
past. Barud og Eidnes og hr. B. C. Olson,
som rapporterte ved enden af mødet at ind-
tægterne for det forløbne aar var \$627.73
og udgifterne \$530.75, balance i kassen
\$90.98.

Offer optoges ved mødet som beløb sig
til \$40.05.

Rapport fra indstillingskomiteen blev
oplæst og antaget som følger:

1. Kredsens erkjender sin tak til Gud som har hjulpet saa vel indtil idag og beder, at han fremdeles maa ved sin Gelligaand se til os og velsigne vort virke til hans navns ære og vort gavn.

2. Dernæst udtaler den sin tak til kredsens embedsmænd for godt udført arbejde i aarets løb.

3. Kredsens jer med bedrøvelse at past. Bernthsen maatte af hensyn til daarlig helbred forlade sine menigheder, og ønsker til Gud at han maa gjenvinde sin helbred for atter at kunne arbejde i Guds vingaard. Dernæst udtaler kredsens sin tak til broderen for trofast virke iblandt os.

4. Kredsens udtaler sin tak til broder Distad, som har forladt kredsens og flyttet til Beresford, og ønsker ham Guds velsignelse i hans fremtidige virke.

5. Kredsens ønsker pastorerne Maffevick og Eidnes velkomne iblandt os. Maa Gud saa bruge dem til megen velsignelse og synderes frelse.

6. Pastor Hanson fra Trifirken som har optaget arbejde i Velba og omegn ønskes velkommen i vor midte. Maa hans indgang og udgang iblandt os bli til Guds ære og sjæles frelse.

7. Kredsens glæder sig over at der har været holdt saa mange kreds møder inden dens midte i aarets løb og opmuntrer menighederne til fremdeles at indbyde til saadanne, da disse møder bringer stor velsignelse med sig hvor de holdes.

En resolution blev affattet af mødet saalydende:

Turtile Mountain kreds af Gauges Synode samlet til aarsmøde i Norwich, N. Dak., 12—15 Nov. 1916, udtaler sin misbilligelse af den maade hvorpaa foreningsagen blev behandlet ved Gauges Synodes aarsmøde sidste sommer og protesterer mod de beslutninger der fattedes i den sag og anser sig ikke at være bundet af de i nævnte sag fattede beslutninger.

Da pastorerne Elstad, Eidnes og Stueland ikke var tilstede ved nævnte aarsmøde og paa samme tid ikke klart kunde se hvad

Guds vilje var i denne for vort folk saa vigtige sag, saa forlangte de sine navne føjet til navnelisten som de der stemte imod.*)

Beskyttelsens indlevering blev antaget som følger:—Foreslaar:

1) At formanden faar en godtgjørelse af 100 dollars for kommende aar.

2) At sekretæren faar sam godtgjørelse 10 dollars pr. aar.

3) At kredsens har otte og en halv maanedes emisjerbivirkomhed for det kommende aar fordelt saaledes:

Pastor J. B. Galsangers kald 6 uger, J. Jonassen emisjar.

Pastor Nunes kald 5 uger, Ole Gesteind emisjar.

Pastor Bakkens kald 3 uger, L. Røttestad emisjar.

Pastor Strands kald 3 uger, Hans Olsson emisjar.

Pastor Baruds kald 2 uger, S. Abjalonson, emisjar.

Pastor A. L. Stuelands kald 7 uger, C. B. Seltne emisjar.

Pastor Theo. Lunds kald 2 uger og i Velba kaldet 2 uger, Ole Blikre emisjar.

Pastor D. J. Maffevicks kald 5 uger, S. B. Rønhojde emisjar.

Hans Dybeck blev kaldt til at virke hos pastor A. Melom paa ubestemt tid.

Emisjarernes løn bestemtes til 30 dollars pr. maaned og frie reiseudgifter. Beskyttelsen bemyndigedes til at give emisjarer som trænger det noget mere. Emisjarerne kan om de saa ønsker tage med sig en broder hvis reiseudgifter udredes af kredsens kasse.

Besluttet at det halve af formandens reiseudgifter i kredsens tjeneste betales til samfundets kasse.

Besluttet at indledningen og formandens indberetning trykkes i Budbæreren.

At kredsens prester som var tilstede ved aarsmødet kan nævnes A. Nune, C. G. Eidnes, D. G. Elstad, A. L. Stueland, Barud,

*) Dette er uklart. Stemmer disse tre prester mod synodens beslutning eller mod kredsens beslutning?—Red.

Strand, stedets præst, Theo. Lund, Næs, samt pastor Hansen af Frikirken og under- tegnede.

Pastor Breidablik var ogsaa med os under hele mødet og gjorde sit til at mødet blev baade hyggeligt og velsignet. Med sin uforfærdede og eiendommelige maade at fremstille Guds ord paa satte han enhver tænksom mand og kvinde i alvorlig stemning. Gud velsigne det klare og greie vidnesbyrd som han afslagde. Er sikker om at der var mange som ønskede at han maatte bli kaldt til at virke som evangelist inden vort samfund.

Samtalen over det opstillede Guds ord var baade opbyggelig og belærende. Indbydelsen til Kongesønnens bryllup blev alvorlig og inderlig fremlagt for tilhørerne. Ingen som var der tilstede vil kunne ha den undskyldning at de ikke fik vide sandheden. Der blev ogsaa lagt vegt paa at det er nødvendigt at have den rette bryllupsskædning paa. Det gaar an at komme lige ind i bryllupssalen med sine egne klæder men ikke længer. Egenretfærdighedsskædningen som kan se ganske pen ud i egen betragtning duer ikke, naar kongen kommer ind for at bese gæsterne. Den klædning som duer er Kristi retfærdigheds rene kortel. Ingen anden. Vil du bestaa for kongens aasyn saa tag den paa og du er tryk. Ja Gud give os alle den naade for Kristi skyld.

Vi fiktes under følelsen af at det er godt at brødre bo sammen. Det er dyrebart for sjælen og styrkende for troenslivet at faa være sammen og nyde af ordets uforfælskede mælk.

Saa en hilsen til alle brødre og søstre i Kristus. —Edw. S. Gobland, sek.

* * *

Formandens indberetning.

Til Turtle Mountain kreds aarsmøde:—

Naade og fred!

1 Mos. 32: Jeg er ringere end al den misfandhed og al den trofasthed som du har beviist din tjener! Patriarken Jakobs ord kan visse ogsaa passe paa os som en kreds. Vi er ringere end al misfandhed og al tro-

fasthed. Vi kan saaledes reise et Ebenezer og sige: hidtil har Herren hjulpet. Kredsen har i aarets løb haft 8 kredsømøder og et ungdomsstevne, fordelt som følger. Kredsens aarsmøde holdtes i Nordlands menighed, pastor Baffes kald, 18de til 21de Nov. 1915, og et kredsømøde blev afholdt i Minot, undertegnedes kald, fra 11te til 13de Jan., hvor foreningsagen særlig blev forhandlet. Et kredsømøde blev afholdt i Emanuels menighed, pastor Elstads kald, 14de til 16de Mars, og et kredsømøde blev afholdt i Bethel menighed, pastor Falkangers kald, fra 27de til 29de Juni, og et i Plome Creek menighed, pastor Stuelands kald, paa samme tid, hvor vi ogsaa havde grundstenslægning og kirkegaards vigsel. Atter havde vi et kredsømøde i Bethania menighed, Aunes kald, fra 30te Juni til Søndag 2den Juli, hvor vi ogsaa havde grundstenslægning og kirkegaards vigsel; og saa havde vi kredsømøde og kirkevigsel i Bethel menighed, pastor Goblands kald, fra 14de til 16de Juli, og et i Beauty Valley menighed, pastor Falkangers kald, fra 18de til 20de Juli. Ungdomsstevnet i pastor Strands kald var godt besøgt og et velsignet møde.

Af emissærvirksomhed har kredsen haft 23 uger i aarets løb, fordelt paa fire emissærer, saa at Ole Gestekind virket 5 uger i pastor Bernstons kald, Rønnebode 7 uger i pastor Stuelands kald, J. Jonasson 9 uger i pastorerne Falkangers, Baffes og Strands kald, og Abjalonsen virket 2 uger i undertegnedes kald. Vinteren var haard og flere af de valgte emissærer var hindret fra at tjene. Gaaber flere vil komme ud i vinter, thi høsten er stor og arbeiderne faa.

Af præster er to fraslyttet kredsen, nemlig pastorerne Distad og Bernstons. Vi forstaar den sidstnævnte broder opholder sig i Williston, under lægebehandling for om muligt at gjenvinde sin nedbrudte helbred; maa Herren lade det lykkes. Af indflyttede præster er pastor Eidnes som har optaget virksomhed i Towner, og pastor Maffewick som betjener pastor Bernstons forrige kald i McKenzie county. Gud velsigne disse brødres arbejde

iblandt os. Der har i aarets Løb været nedlagt grundsten til tre nye kirker: i Bethel, Goblands fald, Blome Creek, Stuelands fald, og Bethania, Munes fald. Paa de to fidsnævnte steder blev ogsaa kirkegaardene indviet. En kirke er blevet indviet i fredsen af undertegnede i aarets Løb, nemlig Bethels i Wells county, pastor Goblands fald.

Naar vi nu som frede er samlet til aarsmøde er det med en vis vemodsfølelse vi er her ved tanken paa at foreningsagen vil muligens udslette vor frede, og brødrene som har været sammen og elsket hverandre i Herren, kommer ind i nye og for os fremmede omgivelser. Dette blir visse en tung tid for mange af Guds folk, som mister det som man har hjært. Men Herren lever og vil om end gennem trængsler frelse sine. Gud velsigne os!

Pensionsfondet skalde ogsaa ved dette møde blive behandlet og de præster som endnu ikke er medlemmer opmuntres til at være med. Maa Herren velsigne alle vore forhandlinger, for Jesu skyld.

Eders i Herren forbundne,

—Theo. J. Lund.

P. S.—"Free pass". Synodaskassen og fredekskassen faar det halve hver af indtægterne.

Ungdomsforbundet

Søndag, Juleaften, 24de Dec.

Luk. 2: 8—14.

Julen bebuder fred og Guds velbehag.

En glad Jul vil vi gjerne ønske, at alle som maatte ha læst disse stubber, maatte faa. Vi kan bli glad, Gud vil vi skal være glad. Vi lever jo af vore glæder. Julebudet er visse en egnet til at gjøre en glad. Julen har den smukkeste fortælling nogen gang fortalt. Den er baade pen og enkel. Et barn kan fatte den. Den har noget mæg-

tig fængslende i sig. Denne enkle fortælling om barnets fødsel har samtidig de mest dybe og kjære sandheder at bringe en synders hjerte. Den første juleprædiken var ikke holdt af nogen pastor, den var holdt af engle. Syrderne paa Betlehems marker var den første forsamling undt den misfandhed at høre det første juleevangelium. Siden har det lydt til tusinder af mennesker. Altid er dette bud nyt, altid det samme enkle men gribende. Der er en hellig renhed i denne fortælling som tænder længselen efter at bli ren.

1. "Fred" bebuder de himmelske prædikanter. Fred er et underligt ord. Betyr det nogen ting? Vi skal lære at forstaa, at botemidlet for verdens nød er ikke mandemagt. Først fred med Gud. Hjertefreden i samfund med Gud. Den er at faa. I Jesus er den oprettet. Saa fred med dine medmennesker. Den som har hjertefred vil ikke noget menneske noget ondt. Et Guds barn er et i sandhed fredens barn. Saa fred ndi landet. Er nu dette om "fred" værd nogen ting? Sæt at der nu over alle slaglinjer i den krigsførende verden blev heist store, hvære flag med denne indskrift: Fred! Hvad vilde det bety for disse millioner af mænd, der ledes, daglig til slagterbænken? Hvad vilde det bety for millioner af børn, hvis fædre ligger i skyttergravene? Vilde et saadant bud være værd nogen ting? Hvem kan vel beskrive den glæde et saadant bud om fred maatte virke. Men julebudet om "fred" bety enda mere, thi det bety baade timelig og evig fred.

2. "Guds velbehag" var en anden vældig sandhed i den første juleprædiken. Guds yndest mod mennesker er gaven, Jesus. Større yndest kunde Gud neppe vise os end at skænke os sin egen Søn til frelser. Fred og velbære er afhængig af den moralske og aandelige kraft der er i folket. Skal Gud faa la sin velbehagelige yndest hvile over os som folk, da maa vi faa klart syn for den frelser Gud har git. Om dette julebud kunde faa varme mange hjerter og gjøre dem glad!—Wick.

SUNDAY, DECEMBER 24.

Christmas Brings Peace and Good Will.

1. Scripture lesson: Luke 2: 8-14.
2. Introductory. Again the Christmas season is at the door. Reflect upon the significance of the Christmas season both for things spiritual and things temporal.
3. The nature of the peace and good will brought by the Christmas season.
4. The world's need of such peace and good will.
5. The individual's need of such peace and good will.
6. How such peace and good will may be brought to the world.
7. How such peace and good will may be brought to the individual.
8. The Christian's obligation to bring peace and good will to the individual and to the world.

Missionsbuen

Tryk hos Jesus.

(Indsendt ved Mrs. D. D. Bergh.)

Mel.: Af Lammets blod.

Svor er det godt at bo i Jesu saar:
Der er jeg salig, hvordan det end gaar.
Jeg sidder tryk og salig i min borg,
Og trodser satan, synd og saar og sorg.

O friheds borg, du skønne blomster park
Og faareflokkens grønne fødesmark!
Ja, her er liv i Lammets offerblod,
En kilde rindende i overslod.

Ser staar jeg tæffelig og ren, for Gud
Som Adam sørend faldet med sin brud;
Ja, jeg har større herlighed end de
Udi en daglig fuld forladelse.

Af, Jesu saar, min gode friheds borg!
Ser kjender faarene ei næringsforg.
Han føde og han klæder hjorden sin,
Og støder ingen ud som kommer ind.

Ja, her er frit og aabent for enhver,
Og for fortabte syndere især.
Paa døren staar der skrevet—kom og se:
Jesús annammer alle syndere.

O, Gud ske lov, at striden nu er endt
Og dødens brod i havets dyb er gjemt,
Og satan—han har tabt sit hovedslag.
Ja, fejren er nu vor, hallesuja!

—Mrs. M. Gaugen.

* * *

Hjerteløs var hun dog ikke.

(Indsendt ved Mrs. D. D. Bergh.)

To moderne klædte kvinder steg ind i Amsterdam avenue sporvogn ved 52de gade en meget kold morgenstund forleden, fortæller "New York Times". De talte livligt og foragteligt om en vis klub, hvis presidents opførelse med hensyn til klubbens reglement i højeste grad havde forarget dem. De gjorde sig ingen umage, for at skjule deres forbitrelse og talte høit nok til at kunne høres af sporvognens andre passagerer, for det meste velklædte folk, mænd med opsmagede frakkefraver og kvinder i varmt pelsværk.

"Det er kun de rige, som er fuldkommen hjerteløse", sagde den yngste af de talende. "Jeg ved aldrig at det har slaat feil i min noksaad udstrakte erfaring, at jo flere penge folk har, des mindre hjertelag. De giver til barmhjertighedsgejrninger, simpelthen fordi de skammer sig for at sige nei, eller ønsker deres navne offentliggjorte, men du vil aldrig finde at de gjør noget af ren menneskelig sympati, fordi de ingen har. Medgang synes at have gjort deres hjerter til sten."

Kort efter stansede vognen, og en kone, som bar et spædbarn omhyggelig men utilskræffelig indhyllet i et tærnetshawl, steg ind i vognen. Hun var meget bleg og mager og fattig men net klædt og hendes hænder som var bare, var blå af kulde.

Ved næste hjørne stansede vognen atter for at lade en anden kvinde stige ind, en ung, smuk dame, indhyllet fra hoved til fod i en lang, lys pelsverksforet kaabe, og en hat, som tydelig nok var kommen fra Paris.

Idet hun satte sig hørtes en svag raslen af hendes silkeskjorter, og efter at hun havde betalt konduktøren, fik hun øie paa de to damer, som havde talt saa ibrigt sammen, før

hun kom ind, og besvarede deres smilende hilsen lidt reserveret. Derfra faldt hendes blik paa den af kulde skjælvende lille kone lige overfor hende, og uden at betænke sig reiste hun sig op og tog plads ved siden af konen.

"Bed De, at Deres lille barn ser svært forfrosen ud?" sagde hun, idet hun lagde sin fint behandskede haand paa det gamle, tærnedeshawl. "Er hun ikke for daarlig indpakket paa en saa kold dag?"

"Det er alt, hvad jeg har," svarede moderen med tør stemme. "Sun syntes at være syg i morges, og jeg havde ikke hjerte til at lade hende ligge hjemme, mens jeg gik ud. Jeg er paa veien til fabriken efter mit arbejde for hele ugen, som jeg udfører i mit hjem. Jeg kan ikke arbejde ude med en saadan kiden en, forstaar De nok."

Den lille haand, som damen havde taget shawlet bort fra, var ganske blaa, og barnets ansigt var spørgelsesagtigt hvidt og fortrukket.

"Jeg tror ikke hun er syg; hun er bare kold", sagde den fremmede mildt.

Sun saa ned over sin egen dragt, men der var intet som kunde tages af; thi alt pelsværket var fæstet til kaaben.

"Hvis De vil lade mig holde barnet under min kaabe et lidet øjeblik, tror jeg, hun snart vil blive varm", foreslog hun.

Sun kastede opslaget paa sin pelsforede kaabe tilbage og trykkede den tærnede hylt mod sit varme hjerte og lagde sin varme kind mod det kolde lille ansigt.

"Jeg skal bære hende over til fabriken, hvis De vil lade mig saa lov," sagde hun venligt til moderen, "saa hun ikke skal blive kold igjen, før vi finder noget varmere tøj til hende. Jeg har ingen børn selv; men jeg holder saa meget af smaa. Det gjør alle kvinder, tænker jeg. De smaa staller er saa søde og hjælpsøse."

De steg af ved Houston street, den høje, smukklædte kvinde bar barnet paa sine stærke arme, og den anden kvinde fulgte efter med et udtryk af forundring i sit blege ansigt.

"Du kan være sikker paa, at den lille pige kommer ikke til at fryse igjen i vinter", be-

merkede en mand, som havde fulgt det lille optrin med levende interesse.

"Bed du, det var den vakreste, lille barmhjertighedshandling, jeg har set nogen dag? Og en rig kvinde tilmed", tilføjede han med et blik paa de to spottere over rigdom.

Chicago freds aarsmøde.

Chicago freds af Gauges Synode holdt sit 22de aarsmøde 14de til 16de November i Eben-Ezer menighed, past. D. S. Mundahls kald, 71de og Aberdeen streets, Chicago.

Mødet begyndte Tirsdag aften med prædiken af pastor S. A. Hanson over Joh. 1: 35—47, hvorefter stedets prest bød os velkommen og lagde os paa hjerte apostelens formaning, Kol. 3: 17. Formand Walfstead takkede for indbydelsen og velkomsthilsen, hvorefter undertegnede udnævntes til midlertidig sekretær, sessionstiden bestemtes og følgende komiteer udnævntes: Revisorer, pastorerne Lee og Sagen; nominationskomite, pastorerne Mortvedt, Eversen og Mundahl.

Efter mønsmødet Onsdag morgen hørtes kassiererens rapport som her bedrøjes i uddrag.

Balance fra sidste aar.....	\$ 70.51
Fra pastor Mortvedts kald	176.95
Fra pastor Walfsteads kald.....	55.15
Fra pastor Knudsens kald.....	20.70
Fra pastor Sagens kald.....	32.00
Fra pastor Eversens kald	16.70
Fra S. R. Dordals kald.....	16.56

Tilsammen	\$408.57
Udbetalt	311.65

Balance i kassen \$ 96.92

Formandens indberetning knyttet til 1 Sam. 7: 12 gav i korte drag en alsidig oversigt over arbeidets status i fredsen. Det hele kan godt udtrykkes med det ene ord: "Eben-Ezer." Ifølge beslutning følger den i sin helhed.

Følgende embedsmænd valgtes:

Næstformand—Pastor R. Harrisville, Chicago.

Sekretær—Pastor L. M. Sagen, Milwaukee, Wis.

Kassjerer—Pastor A. J. Evenson, Rio, Wis.

Medlemmer paa bestyrelsen—Hr. F. E. Erickson, Chicago, Ill., og Hr. John A. Guseby, Milwaukee, Wis.

Den tid som var igjen af formiddags-sessjonen benyttede pastor Harrisville paa mødets anmodning til at rapportere fra møder som han har bivaanet i det sidste: 1) I Philadelphia som medlem af fire hundrede aars reformationsfest komiteen paa 100. 2) I Minneapolis i anledning de tre samfunds forening. Han diskuterte ogsaa muligheden af oprettelsen af missionshjem og bibelskole i Chicago.

• Ved eftermiddags-sessjonens aabning optoges pastorerne Gjeldseth og Tollefsen af den Forenede Kirke som raadgivende medlemmer. Pastor A. D. Mortvedt holdt indledningsforedraget over det opstillede samtaleemne, Math. 24: 32—35. Da mødet anmodede ham om at lade det trykke i Budbæreren gives her intet uddrag af samme.

Indlederen opstillede ingen punkter, men mødet enedes om følgende: 1) Tidens tegn. 2) Forstaar vi den tid vi lever i? 3) Er vi beredt for Herrens komme? Samtalen førtes med liv og med albor og var baade belærende og bevægende.

Onsdag aften holdt pastor L. L. Nesvig missionsprædiken i pastor Harrisvilles sted da sidstnævnte ikke kunde være tilstede. Samtalen fortsattes Torsdag formiddag. Ved eftermiddags-sessjonens aabning holdtes nadvergang. Pastor Evenson forrettede. Saa fortsattes samtalen resten af sessjonen.

Torsdag aften benyttedes til korte taler og vidnesskyrd. Den tog da helst formen af en slutningsfest.

Noget halvt vemodigt var det jo ved den tanke, som distnok kom til os alle af og til under mødet, ligegyldig hvad standpunkt vi indtar personlig med hensyn til den nær forestaaende forening, enten vi er mere eller mindre begeistret for, eller vi er imod, at dette meget sandhyulig blev vort sidste aars-

møde som Chicago Freds af Gauges Synode. Og naar dette tages i betragtning, saa er man vel enig om at vort samtaleemne passede fortræffelig; formanden kunde neppe have valgt en bedre overskrift for sin indberetning end "Eben-Ezer", og stedets præst intet alvorligere ord at hilse os med og lægge os paa hjerte end Kol. 3: 17.

Med ovenfor antydede forudsætning skriver vi da over dette kapitel af vor historie et taknemmeligt "Eben-Ezer"! Og idet vi ser fremover mindes vi, at han er den samme igaar og idag, ja, indtil evig tid.

Vi bedsføier kredsbestyrelsens indstilling som antaget samt en del beslutninger fattet.

Kredsbestyrelsens indstilling.

1. Kredsen udtaler sin tak til Gud for hans rige velsignelse i det aar som spandt.

2. Vi udtaler vor tak til pastorerne J. J. Lee og E. J. Brekke for langt og trofast arbejde i kredsen og ønsker dem Herrens rige velsignelse i deres nye virkefelt. Ligeledes ønsker vi pastorerne J. R. Dordal og Lars Dordal held og velsignelse hvor de nu virker.

3. Vi byder pastorerne A. M. Rusten og L. L. Nesvig velkommen til kredsen. Maa de baade bli til velsignelse og være velsignet.

4. Vi byder pastor S. R. Oiderr velkommen og ønsker ham Guds velsignelse i hymissionsarbeidet iblandt vort folk i Chicago.

5. Kredsen kalder Hr. Galdor Godne til at virke som dens emissær i fire maaneder mod en godtgjørelse af \$75 pr. maaned samt reiseudgifter.

Isfald Hr. Galdor Godne afflaar kaldet bemyndiges kredsbestyrelsen til at kalde en anden.

7. Alle kredsens menigheder anmodes paa det indstændigste om at gjøre brug af kredsens emissær saavidt muligt; at fatte beslutning desangaaende snarest mulig, samt underrette kredsens formand eller sekretær om hvad tid emissæren ønskes.

8. Om muligt afholdes mindst et indre- og et kinamissionsmøde i aarets løb.

9. a) Kredsen udtaler sin dybtstelte tak til Gud for afholdsvejens fremgang og beder, at den dag snart maa oprinde da afholdsfolket kan glæde sig ved en national feier.

b) Da vor kreds, paa et par menigheder nær, er beliggende i stater som endnu er "vaade" opmuntrer vi vore præster og menigheder til ihærdigt afholdsarbejde, da vi betragter drifftrafiken for et af de største onder i vort land.

10. Kredsen siger hjertelig tak til Ebenezer menighed og dens præst for indbydelsen til at afholde aarsmøde i dens midte, samt for gæstfrihed og alt godt vi nød under samvær.

Mødets øvrige beslutninger.

1. At kassererens rapport antages.
 2. At formondens indberetning trykkes i Buddæreren.
 3. At de vigtigste poster i kassererens rapport trykkes i Buddæreren.
 4. At mødet refereres baade i Buddæreren og Skandinaven.
 5. At pastor L. L. Nesvig taler missionsagen i pastor Harrisvilles sted.
 6. At sekretæren læser mødets stemme for Hr. John A. Anonby som medlem paa bestyrelsen.
 7. At vi opstiller som punkter for samtalen over mødets tema: 1) Tidens tegn; 2) Forstaar vi den tid vi lever i? 3) Er vi beredt for Herrens komme?
 8. At vi har nadbergang ved eftermiddagsfessionens aabning Torsdag.
 9. At sekretærens rapport for 1915 antages.
 10. At pastor Mortvedt anmodes om at skrive om pensionsfondssagen i Buddæreren.
 12. At mødets referat antages.
- Følgende præster var tilstede: J. M. Wallstead, L. L. Nesvig, A. J. Evenson, A. M. Rusten, A. D. Mortvedt, S. R. Knutson, M. L. Nesvig, S. J. Alvestad, S. A. Sanderson, Lars Harrisville, A. P. Lee, S. R. Alderr, D. J. Mundahl, samt pastorerne

Gjeldseth og Tolleffen af den Forenede Kirke, og undertegnede.

Saa siger vi da hverandre hjertelig tak ogsaa for dette møde.

—L. M. Sagen, sek.

Marsrapport.

Til Chicago kreds, samlet til aars-

møde:—Guds naade og fred!

"Og Samuel tog en sten og satte den imellem Mizpa og Sen, og han kaldte dens navn Eben-Ezer og sagde: Gidtil her Herren hjulpet os." 1 Sam. 7: 12.

Det er med glæde vi mindes disse ord, naar vi nu er samlet i Ebenezer menighed, Chicago, til aarsmøde. For ikke ret længe siden var Ebenezer menighed kun en ubetydelig mission, om hvilken nogle sagde, at den havde ingen fremtid. Men i tro til Gud har menigheden arbejdet og tjempet indtil den ikke længer er en missionsstation, men en missionerende menighed, der har indbudt kredsen til at holde sit aarsmøde i en vakker og rummelig kirke. Derfor falder det saa ganske naturligt at mindes profetens ord ved denne anledning: "Gidtil har Herren hjulpet."

Men disse herlige ord faar vi ogsaa lov til at stadfæste som en liden kreds i Gauges Synode. Det svundne aar vil gaa ind i vor kirkes historie som et aar rigt paa betydningsfulde og mindeværdige begivenheder.

Foreningsagen har faaet en fast form og nærmer sig sin endelige løsning. Stort er det for os som en liden gren af samfundet der nu har virket i over 71 aar, at faa være vidne til, at: "Gidtil har Herren hjulpet." Vi har ogsaa den tro at den Gud som har været med indtil idag, vil staa for roret i de kommende dage.

Gvad kredsens virksomhed i det svundne aar betræffer, saa synes vi at se baade lys og skyggesider. Det staar dog ikke til os at afgjøre hvad som er det bedste. Ofte har det vist sig at prøvelser og modgange kan faa blive til større velsignelse for Guds folk end naar der er fremgang og lyse dage.

For en del kan det se ud som om kredsens

virksomhed er gaat tilbage i det foundne aar. Pastorerne Lars Dordal og J. N. Dordal har opfagt sine respektive menigheder i og ved Madison og Mt. Goreb, Wis., og er gaat over til den Forenede Kirke. Disse to kald udgjør seks menigheder som i en længere tid har været uden fast prestelig betjening. Arbeidet er gaat tilbage og mange af menighedsfolket er mismodige. Grundet paa synodens beslutning om at arbejde som før indtil forening kommer istand, saa har vi raadet disse menigheder til at kalde egen prest fremdeles og nogle af menighederne har taget skridt i den retning. Andre prester der i aarets løb har forladt vor kreds er pastorerne J. J. Lee og C. J. Brekke. Efter 16 aars trofast virke i Chicago kreds er pastor J. J. Lee flyttet til Iowa kreds. Vor Frelzers menighed i Stoughton som pastor Lee fraflyttede var dog saa heldig ganske snart at faa en sjælesørger i sin midte. Den kaldte pastor L. L. Resvig. Han antog kaldet og indsattes ved kredsformanden, Lørdag 8de Oktober. Vor Frelzers menighed i Muskegon, Mich., som blev vakant da pastor C. J. Brekke flyttede til Ida, Minn., har kaldt pastor Theo. J. Aulstad. Han har antaget kaldet og vil tilflytte efter nyttaar.

J. Grand Rapids kaldet har der ingen virksomhed været paa længere tid. Der er ingen norsk kirkelig virksomhed i byen, endstjænt der er mange norske familier. Fra missionen som pastor Sagen aabnede syd for byen berettes at de fremdeles holder søndagsskolen, ungdomsforeningen og kvindeforeningen gaaende.

Bethesda menighed i Racine har faat prest i sin midte. Rand. M. M. Rusten blev paa kald fra denne menighed ordineret Søndag den 12te Mars ved synodens formand pastor J. J. Ekse. Samme dag blev han indsat i menigheden ved kredsens viceformand pastor L. J. Alvestad.

Nogle af kredsens menigheder har ogsaa i det foundne aar haft den glæde at have vækselfe i sin midte. Ser mærkes ikke alene større tilslutning rundt nadverbordet og

bedre besøgte gudstjenester men særlig større trang til at samles til opbyggelses- og bønne møder.

Siden vort aarsmøde ifjor høst har kredsens haft et indremissionsmøde, afholdt i Vodi menighed, Wis., et finansmissionsmøde afholdt i menigheden i Creston, Ill., og et kredsmoder afholdt i Vor Frelzers menighed i Muskegon, Mich. Hvad vi har manglet paa kredsmoder har været erstattet ved større og vækselfe rigtige ungdomstebener afholdt paa flere steder i kredsens. Disse har ogsaa dette aar været middel til fleres vækselfe. Kredsens kaldte sidste aar pastor J. J. Breidablik til kredsmissionær. Han afflog kaldet og bestyrelsen kaldte missionær G. A. Hanson fra Wrafton, N. D. Han virkede en tid af tre maanedes. Han besøgte følgende prestekald: Mortvedts, Knutsons, Sagens, Evensons J. N. Dordals og Walfsteads. Kald som ikke fik besøg af missionæren har som regel sørget for egen evangelistvirksomhed.

Enkelte menigheder i kredsens har haft større fester. Saaledes feirede Gauges menighed nær Rio firtiaarsfest, Morrisonville menighed fem og tyve aars fest, og Gauges menighed, Chicago, femten aars fest. Under kredsens aarsmøde sidste høst feirede Newark menighed 30 aarsfest. Flere menigheder følger ogsaa den regel at holde en større missionsfest hver høst, hvor offer optages til samfundets missioner. Det har vist sig at disse fester har fremstjænt en større missionsfjæns blandt vort menighedsfolk.

Kredsens har faat en ny menighed idet Erving Park missionen betjent af pastor C. Rasmussen organiseredes til en menighed sidste Januar. Virksomheden ved Renosha, Wis., er gjenoptaget ved pastor Rusten fra Racine. Pastor Rusten har søgt at faa virksomheden organiseret saa missionen der kan fikse sig eiendomsret til en noksaa kostbar byggetomt den holdt paa at miste.

En hymissionsvirksomhed er optaget i Chicago idet indremissionsbestyrelsen ansatte pastor G. A. Olderr i hospitalmissionen.

Ved vort aarsmøde ifjor var vi med og indbietet et nylig opført og rummeligt base-

ment i Newark menigheds kirke. Søndag den 28de November 1915 fik St. Pauls engelsk lutheriske kirke i Chicago, pastor L. Harrisvilles kald, sin kirke indviet. Gauges menighed i Chicago, pastor M. L. Resvigs kald, og den lutheriske menighed ved Creston, pastor J. M. Johnsons kald, bygger nye kirker der snart vil være færdige. Immanuel's menighed, Milwaukee, pastor L. M. Sagens kald, og Our Redeemer Lutheran Church, Chicago, pastor E. Rasmussens kald, tænker paa at bygge kirker i en nær fremtid.

Tanken paa at vi ganske snart kan komme til at slutte os sammen med andre til et større nyt samsund har virket adskilligt hæmmende paa vort arbejde. Vakante kald betænker sig paa at kalde prest, og prester som kaldes betænker sig paa at antage, idet de venter paa det endelige udfald af foreningsforhandlingerne. Dette aarssmøde kan ogsaa komme til at blive det sidste vi har som Chicago kreds af Gauges Synode. Gud har været med indtil idag. Hans velsignelse har ledsaget os i gerningen. Det er uforskyldt naade fra ham at vi faar være med i hans arbejde. Maa Guds Aand faa lede vore prester og menigheder fremdeles og hjælpe os til at være tro i vort kald medens arbejdsdagen varer.

Eders i Herren,

—J. N. Walstead.

Den gamle dranker har en rødlig næse, og skjönt han vilde være taabelig, hvis han skar den af, vilde han være vis, hvis han fjernede de forsyninger, som har bragt den til saadan størrelse. Det glas og den mugge som staar paa saloonbordet er de farvesagter, hvormed han har malet sin næse, og enhver ved, enten han selv tænker paa det eller ikke, at næsen er det ydre og synlige tegn paa nydeligheden af en god del spirituose drikke indvortes; jo før han bryder med dette des bedre. Saa lad os ødelægge—ikke vor næse—men den omtalte drik.—Spurgeon.

Dyrtil, spar.

Om disse ord ved nu alle at tale. Det er da vel, at man endelig er kommen paa, at der findes et ord som hedder "spar." Og nu lægger man iver og skal spare og lære andre at spare. Og det første man da synes at tænke paa er at der maa spares paa kosten, "the board." Kvinderne maa benytte hver brødsforpe, ikke bruge for meget smør, egg og poteter nu i disse dyre tider!

Og saa maa husmoderen lære sig til at bøde gamle klæder osv., og dette er vist rigtig og bra alt sammen. En del tror at det er paa høj tid at regjeringen nu griber ind og faar til nogen love om at man ikke bør æde for meget poteter, smør og egg! Saa det maa vi tilføje, at det er interessant, det kan vel ikke nytte at sige bedrøveligt at høre og se paa alt det forbrændte og bagbrændte i verden blandt menneskens hørn. Men det kan vel ikke bli værre end det er om ogsaa vi lægger frem et spareprogram, om vi faar endel vise og alle uvise imod os. Ingen vil hverken hungre, tørste eller fryse ihjel om de ganske fornægter sig følgende:

1. Whiskey.	6. Snus.
2. Beer.	7. Stas.
3. Tobak.	8. Teaterbilletter.
4. Cigarer.	9. Dansebilletter.
5. Cigaretter.	10. Gumm.

Tænk, hvilke enorme summer. Verdenskrigen blir nok smaa ting imod dette enten sparet eller ødelagt.

* * *

Lidt fornuft istedetfor patentmediciner. Brug helst ingen slike mediciner; brug istedet grovere og simplere føde iallefald iblandt, saa slipper du at ty til pills og Kuriko for at rette paa en af slikerier, klister og daarlig candy fordervet mave og du vil se baade friskere og penere ud. Det er altfor kostbart at spise alt dette fine og søde, naar baade pengene og hilsen skal sættes til for smagen skyld.

En moder gaar hjem.

Mrs. Pauline Sanjon (pigenavn Op-haug) døde salig i troen paa sin Frelser den 30te August og blev begravet i Sioux City den 2den September. Da det er mange af hendes venner som har bedt om lidt underretning om hendes sidste sygeleie og død, og da de sørgende efterlodte børn og børnebørn har bedt undertegnede indsende nogle ord til Buddbæreren derom, saa skal jeg herved forsøge at efterkomme samme.

Mrs. Sanjons sygeleie var meget smertefuld, da hun led af en meget ondartet sygdom, "diabetes", som siden gik over til "gangrene" i den ene fod. Det var ondt at se hende lide saa meget, men den største kjærlighed er afmægtig lige overfor en dødelig sygdom. Vi kan sympatisere, men tage sygdommen bort orker vi ikke. Hendes børn, som stadig var om hendes seng flittesvis, gav hende den bedste pleie, som det gaar an at give nogen døende. De var meget opofrende for sin moder, og jeg tror sikkert, at det fjerde budts forjættelse skal stadfæste sin sandhed ogsaa i dette tilfælde. Det arbejde og de opofrelser, som gjøres for sine forældre, skal i sin tid komme tilbage efter Guds forjættelse i form af velsignelse.

Som sagt smerten var store, men pleien god. Trods de store smerter fik dog denne søster beholde sin fulde forstand til det sidste, hvilket er en stor naade fra Gud. Pauline Sanjon var meget lykkelig i sin Frelser og ønskede ingenting hellere end at saa fare herfra og være med Kristus; thi det er saare meget bedre. De som var nærværende ved hendes syge- og dødsleie ved at berette om mangen en hyggelig stund, som de havde sammen med den syge søster. Blandt dem, som ofte besøgte hende kan nævnes pastorerne M. Lawrence, C. W. Randahl og undertegnede. Stedets præst var ude paa sin sommerferie den tid, saa han fik ikke anledning at besøge den syge meget. Ved siden af disse kan nævnes at Mrs. Carlson var stadig om hende de sidste dage af hendes liv. Det saa ud som det lindrede hendes smerter, naar

Mrs. Carlson sang for hende. Guds ord er en balsom baade naar det kommer frem i sang saavel som i tale. Pastor Lawrence var der og meddelte hende nadveren nogle dage førend hun flydede herfra, og pastoren beretter, at det var et af de lykkeligste øjeblikke han havde oplevet. Saa det er godt for en præst at saa meddele rejsemaaltidet til en, som man er sikker paa rejser hjem.

Mrs. Pauline Sanjon er nu ikke mere iblandt os her, og hun savnes meget af sine børn og andre, som stod hende nær i livet. Maa Gud give os naade til at saa mødes der, hvor ingen sorg eller død mere er, men hvor der er bare jubel sang. Hun blev begravet paa "Floyd" kirkegaard, Sioux City, Iowa, hvor hendes mand og to børn var før begravne. Her i Minneapolis holdtes en sørgedagstjeneste i hjemmet under stor deltagelse. Det viste sig at den afdøde havde mange venner.

Pastor Edward Johnson ledede begravelsen her assisteret af pastor Lawrence og undertegnede. Derefter blev de jordiske levninger ført med toget til Sioux City, hvor pastor J. M. Quello og undertegnede deltog i begravelsen. Paa begjær af de sørgende gik undertegnede og hustru ned til Sioux City, og Great Northern var saa forkommende, at de gav sørgeogtet en egen sovevogn til Sioux City. Denne blev sat af paa et sidespor og var til sørgetogets bekvemmelighed hele dagen, og om aftenen vendte den tilbage med det regulære tog. Det var nok tungt for børn og børnebørn at komme hjem uden det vante moderlige velkommen, som de altid var vant at saa. Men hvad skal vi sige? Herrens vilje ske. Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lobet.

Saa hviler da støvet af en kjær moder og bedstemoder til opstandelsens morgen, da hun med de andre hensovede salige skal saa opstaa og gaa ind til Herrens herlighed, som han har beredt for alle sine.

Børnene ønsker herved at udtale sin hjertelige tak til alle, som stod dem bi under sygdommen saavel som ved begravelsen af deres kjære moder. De siger de savner moder

meget, men misunder hende ikke glæden i himlen, som vi tror hun nu nyder i den fuldkomne herlighed. "At var jeg der og stod jeg brud alt for din trone, kjære Gud, og har paa mine palmer."

Paa børnenes begne,

—L. E. Carlsson.

Den teologiske forening.

Den 28de November. Efter sang ledet C. A. Malmén i bøn. Et forslag der gik ud paa at et offentlig program gives efter eksamenene blev antaget.

Vi følte at dette møde var af speciel betydning da prof. Wee havde lovet at tale for os. Hans tale var af praktisk art over emnet: "Aandsfyldte vidner." For os som forbereder os til vidner er en saadan tale af speciel værd, og som vi hørte emnet oplæst følte vi sukset steg fra hjertet: ja, Herre, lad os være saadanne. Jeg skal her prøve at giengi i korthed hovedtrækkene.

I sin tale gik han ud fra hvad Paulus siger i Efeserne 5: 18: "Bliver fyldte af Aanden." Han talte saa om vigtigheden af det samme og om hvorledes Guds børn her om det... "Hvorledes," ja han, "hvorledes skal vi bli aandsfyldte vidner?" Som fear paa dette spørgsmaal, ja han, havde man som regel nævnt gransking af bibelen og megen bøn. Han vilde dog ikke nævne nogen af disse. Han fremholdt at vi bør først af alt se til at faa et barnligt og ydmygt sind. Han læste saa lidt ifra Overt Ricard, en af den danske kirkes stormænd, hvor denne hævdede at den største iblandt os har aldeles intet at roje sig af. Dyb erkjendelse af trang, ja prof. Wee, var et præg af alle aandens mænd og kvinder; uden erkjendelse af vor trang var vi ubrugbare for Gud.

Det næste han hævdede var at elske Jesus. Dette, ja han, var ikke at arbejde sig op i stemning. Vi vilde først lære at elske Jesus, naar vi lærte at kjende ham saaledes som han aabenbarer sig. Han stillede saa et par spørgsmaal: elsker vi brødrene? og elsker vi folkene som Jesus døde for?

Han nævnte saa at vi bør ta vare paa være svage sider. Vi bør finde dem, ja han, thi satan ved ogsaa om vores svage sider og just der vil han angribe os. Idet han nævnte nogle svagheder udelod han de mere fremtrædende og viste os saadanne som vi var mere udsat for at glemme. De var: paapasselighed, som let gaar over i gjerrighed; rundhaandethed, som gaar over i ødselhed; liberalitet, som leder til et verdsligt sind; ømfindtlighed, som leder til hovmod og tyranni; tilbageholdenhed, som leder til forjagthed og modløshed.

Engang til hævdede han dette at elske Jesus. Det synes ofte, ja han, for os kristne som om vi ikke elsket ham. Og dog trodde han at vor kjærlighed var dybere end vi under almindelige forholdene anede. Hos de tidligere kristne, ja han, var det døden som la frav paa kjærligheden, medens hos os er det de smaa ting i vort daglige liv. Han tilskyndet os at ha tillid til Gud og at være villig at tjene. Han sa: "Det er stort at elske Jesus, at tjene ham, at gaa ud at virke for ham. Gud giv os at være aandsfyldte vidner."

Theresa Peterson, missionsrinderen fra Kina, la væsent paa hjerterne vores ansvær ligeoverfor medsynderende. —A. S. Rholf.

GREETING FROM RED WING SEMINARY.

Dear Friends: Just a little greeting from Red Wing Seminary. The surrounding scenery is magnificent. The hills remind me so much of certain places on our field in China. I can imagine Barn's Bluff, for instance, to be Tszho and can see the little village of Adobe and straw huts nestled below. How often during the jubilee meetings!

I have wished myself out there, especially

This is my eleventh week here. The enrollment is 166. Of this number 36 are girls. I thank the Lord for the privilege of being here. It is an inspiration to look into the bright, earnest faces of the young men and women.

I am going to tell you something of the religious activities of the school. Sunday morning at 9:30 o'clock prayer meetings are held in the two dormitories. The services of the day are especially remembered before

the Throne of Grace. Some of the students have classes in the Sunday school of St. Peter's church, others are members of the choir. Some have classes in the reform school for boys. A quartet sings at the two hospitals; several students visit the poor farm; some hold services at the jail.

Sunday afternoons at 4 o'clock there is a meeting at the school chapel. As a rule, one of the students opens the meeting, others taking part as the Lord may lead, in testimony, prayer and song. The hour always seems too short. It has been planned to have a missionary meeting once a month.

On Tuesday evening the Divinity Association meets to discuss questions of vital importance.

The Wednesday evening prayer meetings are well attended. It feels good to be there—prayers and testimonies, interspersed with singing.

The girls meet in the reception room of the dormitory on Thursday evening for prayer.

On Saturday evening two Bible classes are conducted by Prof. Wee and Prof. Jorgensen. The Mission Study Class is led by Mr. Lokkesmoe. We have been inspired by studying the lives of such missionary heroes as Wm. Carey (India), David Livingstone, Robert Moffat, Henry Vanderkemp (Africa), Robert Morrison (China). I wonder how many of our churches hold regular missionary meetings and have organized mission study classes. One often hears the remark among the students: "The reason I was not interested before was because I did not know anything about missions."

The Volunteer Band meets every other Saturday evening after the mission class.

The Bible and Mission Society is supporting one of our theological graduates, Mr. Liu Ch'ong-seng. ("Ch'ong-seng, by the way, means, "Born Again," the new name taken by Mr. Liu at his baptism.) He graduated from the Union Seminary at Shekow this spring and is now our evangelist at Tengechow, Honan, where Miss Groseth is stationed. Please pray for him.

The society has asked Rev. J. A. Quello and Rev. A. M. Mannes to come and help in a series of meetings to be held at the beginning of the next semester. Will not every Christian join with us in prayer for a spiritual blessing during this school year? Let us "expect great things from God and attempt great things for God." Some of you have sons and daughters here who are out of fel-

lowship and communion with God. Are you praying for them early and late? "Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you."

* * *

On the 15th of November Trinity Luther League, Chicago, subscribed \$261 toward a chapel at Paokang, Hupeh, China. This outstation was opened in 1905. It is situated in a mountainous district, about 100 miles from Tszho. It is a city of third rank—a very important place, as people in the surrounding districts must all come to Paokang to pay taxes and arrange other affairs. One of our theological graduates, Mr. Suen, is now stationed there. We have a congregation of about twenty-two members, a number of inquirers, and a day school. We rejoice together with the native Christians that prayers have been answered. Yours in Christ,

—Therese Peterson.

En snartur ober til Michigan.

Jeg var en snartur ober til Grand Rapids, Michigan, for en kort tid, og fik hilse paa endel venner af forrige menighedsfolk i byen, men anledning til at holde noget møde var det ikke, da jeg kom aldeles uventet, havde knap tid og kirken der er udeleiet og folket spredt. Dog de savner sin kirkelige virksomhed. Saaber arbeidet snart kan gjenoptages.

Med den mission jeg begyndte en otte mil fjerde fra byen for en ca. fem aar tilbage saa det lidt bedre ud, stjønt Plymouth brødrene har puslet det lille de orker der en længere tid. Søndagsskolen er fremdeles i fuld virksomhed. Kvindeforeningen og ungdomsforeningen ligedan — stjønt det jo er selvfølgelig, at de mangler en leder.

Et af hjemmene derude sidder en fransmand paa seks og firti aar. Han har været sammenskrumpet af gigt i aarevis. Men stjønt en invalid tænker han dog klart. Og tanken har nok fyleslet ikke saa lidt med det aandelige. Saa blir der alvor og han ønsker at indlemmes i Guds samfund ved den hellige daab. Det faldt mig ikke ind at tænke første gang jeg saa Frederick Eugene Ferrand ("Fred") at om en 4—5 aar skulde jeg saa bud om at komme og døbe ham.

"Altid kaldet nogle vinder" om det synes gaa noksaa smaat til sine tider. Det er bejværligt for Fred. at gjøre sig selv forstaaet, thi tungen er ogsaa delvis lagumet, men naar man blir kjendt saa gaar det. Vi talte sammen længe om frelsen i Kristus Jesus. Jeg var helt overtydet om hans oprigtige hensigt at flynge sig fast til denne frelse som sit eneste haab.

Det var alt længe siden første gang han skrev og bad mig komme og døbe ham, men jeg havde ikke havt anledning. Nu stod jeg der ved hans side for at udføre den hellige handling. Der i stolen sidder gamle far—en otteti aaring. Ved siden af ham en søster og to søsterdøtre af daabskandidaten. Før daabsbehandlingen sang vi stemningsfuldt, "Rock of Ages Clefth for Me," idet en af hans søsterdøtre spillede orglet; og efter handlingen, "O, Happy Day That Gave My Choice, on Thee My Saviour and My God" osv. Derpaa fulgte haandtryk og ønsker om Herrens velsignelse paa vandringen og tilslut en feierlig indgang til livet. Der skal hverken legeme eller sjæl mere bære syndens merker. Saa var da en liden stund forbi, som jeg sent vil glemme.

Svor der er fuldt af næsten afkræftnede strøg rundt om i vort land. Og folk som bor der er ofte mere tilgjængelige for sandheden end de tilhamrede kirkefolk i gamle menigheder. Lad os derfor ikke være bange for at optage virksomheden paa saadanne strøg og udnytte de rige anledninger Gud har givet os til at være en velsignelse for vort land og vort folk. —L. M. Sagen.

Til religionsskolelærere.

Sagen kommer jeg med bøn og opfordring til alle norske lutheriske religionsskolelærere om at melde sig ind i lærerforeningen, altsaa "den norske lutheriske lærerforening." Kontingenten er en dollar for aaret og kan vedlægges ved indmeldelsen til mig; eller dere sender den direkte til kassereren, Miss Stella Martin, Madelia, Minn.

Lærerforeningen bestaar nu af 115 lære-

re og lærerinder, og det kan jeg ogsaa trygt sige at de som er medlemmer, er vel rustede og er gode arbejdere som alle vil gjøre sit bedste. Vi er glade i disse som har slaat sig sammen om religions skolens vel og fremgang. Det er et lyst tegn paa fremtidens arbejde for barneskolens sag.

Der er jo hundreder af samvittighedsfulde menneſker som arbejder i religions skolen, og nu hør alle slaa sig sammen, for sammen at arbejde for denne saa vigtige sag.

Lærerforeningen har alt sin mærker efter sig i den korte tid den har levet. Den er jo ikke et aar gammel endnu, og dog har det i dette aar blit afholdt fire lærermøder, ganske flere som jeg ikke nu kan huske. Marts mødet i Minneapolis, som var et storlagent møde; lærermødet i Waukon, Iowa, som var meget vellykket; mødet i Ganſka og Dawson som begge ogsaa var skjønne vaarbud paa en ny tid.

Nu, dette er en begyndelse til det gode arbejde, som lærerforeningen ved Guds naade agter at udføre. Kom nu med i foreningen, kjære lærere og lærerinder, og I skal saa se og erfare hvilken velsignelse det er for brødre og søstre at bo sammen.

Vi har lærere og lærerinder af alle norske lutheriske samfund med os, saa det er intet iverken for, at ikke ogsaa du kan komme og bli med. Alle er velkomne.

Madison, Minn. —Marius Sagen.

Fra Arbeidsmarken

Pastor T. G. Sandeno har tilflyttet sit nye kald ved Kasſon, Minn. Han blev indsat Søndag den 3die December af pastor R. C. Solter.

Kvindeforeninger af Nathanael menighed, Cox, S. D., pastor J. Arnesens kald, holdt et meget vellykket udsalg den 25de November. Man solgte for rundt 130 dollars. Man kan ogsaa gjøre lidt paa missionsmarken, naar man bare har interesse for sagen.

St. Peters menighed, S. Dak., pastor S. R. Jacobsons kald, holdt sit aarsmøde den 4de November. Blaindt andet beslattede den at betale den ilignede sum til samfundets liggende udgifter, ligeledes at betale det som den skylder fra forrige aar. Paa samme tid forhøjet den prestens løn med \$50 pr. aar.

Pastor A. D. Nune og Miss Inez Barsgaard af Hawley, Minn., blev egtetviet den 22de November i brudens moders hjem. Pastor Nune har modtaget kald fra Osseo, Wis., og har allerede bosat sig der. Han blev indsat som prest i sit nye kald Søndag den 3die December af kredsformand pastor Edward Johnson.

Pastor B. Reitan var i midten af forrige uge indom i Red Wing og hjalp paa en del venner. Han var paa vei til Peterjon, Minn., haade for at deltage i et møde af østre Minnesota indremissionsforening og for paa anmodning at udføre et par ugers missionsvirksomhed i menighederne paa de tragter. Tidligere paa høsten havde han besøgt flere steder i S. Dak., saasom Volin, Irene og Beresford.

Pastor R. S. Chelmen som sidste sommer var noksaa daarlig med hilsen og maatte forlade sine menigheder for en tid og søge hvile og anden hjælp for om mulig at gjenvinde kræfter, kom tidlig paa høsten tilbage og har gjenoptaget sit arbejde i sit kald. Han er glad og Gud taknemmelig for at han nu føler meget bedre og haaber det vil bli bedre med hilsen fremdeles, saa han kan faa fortsætte det arbejde som han har viet sin tid og sine kræfter og evner, nemlig at virke til sine medmenneffers frelse og salighed. Det vil vist glæde vennerne rundt om at høre, at broder Chelmen faar fortsætte som medarbeider i "den store høst."

My adresse.

Rev. R S Chelmen,
677 Fuller Str., St. Paul, Minn.

Rev. G. R. Olderr,
1811 Mozart Str., Chicago, Ill.

KVITTERINGER.

Kvittering for Børnehjemmet:

Ved past. A. O. Mortvedt fra D. Erickson, Plattville, Ill.	\$ 5.00
Fra Mrs. Johanna Eliason, McIntosh, Minn.	4.00
Ved M. A. Johnson fra søndagsskolen Fall River mgh., Eureka Kan.	2.25
Fra J. Hauge, Eureka, Kan.	10.00
Ved past. O. J. Nesheim fra Mrs. Karen Nilson, Fullerton, N. D.	5.00
Ved past. Nels Carlson, konfoffer i Estelline mgh., Estelline S. D.	18.00
Ved Mrs. O. Gunderson, Petersburg, Neb., fra North Branch mgh. kvf.	15.00
Fra Mrs. Esther Lundberg, Pepin, Wis.	5.00
Ved past. M. J. Westphal fra hans børns sparekasse	5.00
Fra Mrs. A. J. Lohre, Vermillion S. D.	5.00
Fra Nils Leer, Vermillion, S. D.	5.00
Fra J. N. Leer, Vermillion, S. D.	2.00
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen	9.37
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen.	12.85
Ved Mrs. A. G. Amundson, Centerville, S. D., fra St. Johns mgh. kvf. past. J. J. Skarpnæss kald	25.00
Ved R. P. Wick, Hooker, S. D., fra Hooker kvf.	40.00
Ved past. T. T. Carlson, fra Sunshine Club, Scandia mgh., Camrose, Can.	30.00
Ved past. A. J. Evenson, Rio, Wis., fra Hauges mgh.	12.70
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen.	42.50
Ved past. P. Ljostveit fra pigef. i Arendahls mgh.	23.00
Ved past. J. J. Skarpnæss fra en skolefest i Skandia mgh.	4.66
Ved past. C. J. Olberg i konfoffer i Salems og Irene mghr.	22.27
Ved past. J. O. Ronsberg fra kvf. i Porter Bench, Mont.	5.00
Ved past. K. T. Strand, konfoffer i Vestlands mgh.	10.66
Fra L. O. Lasseson, Madison, Minn.	1.50
Ved Martha Fagerli, Niobrara, Nebr., fra Niobrara Lutheran Sewing Soc.	25.00
Ved C. E. Johnson, Henderson, Minn. fra "candy center" samlet i søndagsskole, Dist. 51, past. J. J. Ekses kald	8.75
Ved Albert Nesheim, Bellville, Wis., offer ved en skolefest i Primrose, Wis., Hauges og Forenede kirkes mghr.	41.71
Ved S. K. Groth, Thor, Ia., konfoffer i Norway mgh, past. T. J. Spandes kald	21.66
Ved Bert Johnson, søndagsskolen i Hauges mgh., Past. T. J. Knutsons kald, \$6.85; Mr. og Mrs. Bert Johnson \$3.15	10.00
Offer ved høstfesten	252.37
Subskription ved høstfesten, past. J. A. Quello	10.00
Subskription ved høstfesten, Marius Nilson	10.00
Do O. D. Olson	10.00
Do Nels Johnson	10.00
Do A. Hegnes	10.00

Do P. C. Nelson	10.00	\$100	105.00
Do Thore Hoxeng	10.00	Do Obed og Luther Mona	5.00
Do I. C. Stoen	10.00	Do N. Oakland \$5, J. B. Jaeger \$10..	15.00
Do Ole Soiem	10.00	Ved past. H. Moe fra Laura Steen,	
Do J. Moen	5.00	Kulm, N. D.	10.00
Do H. H. Lønning	5.00	Ved past. A. O. Mortvedt, fra Mrs.	
Do R. Bak	5.00	S. Knudson \$5, Mrs. J. Benson, Miss	
Do O. O. Setrum	5.00	Betsey Murly, Mrs. J. Erickson, Mrs.	
Do Mrs. O. O. Groseth	5.00	And. Tweet, Mrs. A. Knutson, Mrs.	
Do Erling Jacobson	5.00	Sophie Knutson, Mrs. G. Flotwes,	
Do H. P. Peterson	5.00	Mrs. P. R. Peterson, Mrs. D.	
Do Ole Stoen	5.00	Iverson, hver \$1; Mrs. Martha Nel-	
Do Ole Tveit	5.00	son 50c.	14.50
Do P. J. Aust	5.00	J. J. Nygaard, solgt af farmen	30.00
Do Ole Moen	5.00	Fra P. J. Wigen, La Crosse, Wash..	25.00
Do Ole P. Olson	5.00	Ved past. O. J. Malkewick, fra Stor-	
Do Oluf Aune	5.00	dahls mgh. kvf.	7.50
Do Andrew Aune	5.00	Ved C. H. Sether, Jackson, Minn.,	
Do Theo Johnson	5.00	konfoffer i Hauges mgh., past. T.	
Do J. Simonson	5.00	J. Knutsons kald, \$54.04; Mr. og	
Do A. S. Anderson	25.00	Mrs. C. H. Sethers børn \$5.	59.04
Do J. A. Rolson	5.00	Ved Oscar Myhre, Wallingford, Ia., of-	
Do C. O. Hattervig	5.00	fer i Nathanael mgh, past. G. O.	
Do Sam Johnson	5.00	Paulsruks kald	57.02
Do Swan Vognild	5.00	Ved Geo. J. Wigen, La Crosse, Wash.,	
Do Edward Aune	5.00	fra Selbo kvf. ved La Crosse, Wash.	25.00
Do Trongs Sorenson	5.00	Ved Martha Fagerli, Niobrara Neb.,	
Do G. Isakson	5.00	fra Mrs. Anno Oswo, Burke, S. D.	1.00
Do Hustrulid	5.00	Ved John O. Fosse, Radcliffe, Ia., fra	
Do Alfred Freidy	5.00	Stavanger mghs. kvf, Garden City,	
Do Knute Dahle	5.00	Ia., past. J. J. Lees kald	50.00
Do C. Kamback	5.00	Ved J. S. Ekse fra søndagsskolen i	
Do pastor A. Distad	5.00	dist. No. 70, Hendricks, Minn.	5.75
Do Mrs. E. P. Sveeggen	5.00	Ved Morten Hjermstad fra Mrs. Mari	
Do Mrs. N. T. Nilson	5.00	Hjermstad, Balaton, Minn.	5.00
Do I. Løve	5.00	Ved past. A. O. Mortvedt, fra 3 fader-	
Do Mrs. H. Solem	1.00	løse børns sparepenge, Bernice,	
Do Ole J. Lykken	5.00	Victor, og Ansby Peterson	6.00
Do Amanda E. Hendrikson	3.00	Ved J. A. Rognes, ½ konfoffer i Sings-	
Do Ben Gustad	5.00	aas mgh., past. J. J. Ekses kald..	42.08
Do H. Hanson	5.00	Fra dividend af Telephone shares in	
Do Mr. og Mrs. J. Gustad	5.00	A. & B., & E. Telephone Co., efter	
Do Peter Gill	5.00	M. A. Stenvig Estate	1.75
Do Sivert Erickson	5.00	Ved H. B. Hanson, konfoffer i Elims	
Do H. O. Stoen	5.00	mgh., past. G. O. Paulsruks kald..	62.00
Do Evan Husby	5.00	Ved Joseph Anderson, Radcliffe, Ia.,	
Do Gabriel Eggen	5.00	fra Tabitha mgh. kvf., past. S. C.	
Do Ben Low	5.00	Simonsons kald	30.00
Do K. A. Knutson	5.00	Ved Miss Sara Gittelton, Malta,	
Do A. A. Rommereim	5.00	Ill., fra The Young Ladies' Sunshine	
Do Andrias Evenson	5.00	Society, Creston, Ill.	16.25
Do S. E. Haugen	10.00	Ved L. L. Iverson, fra Hauges mgh.	
Do Albert Gustu	5.00	Canoe, Ia., past. W. Rasmussens	
Do Birkeland	5.00	kald	14.70
Do Ole Lee 5, N. N. Stod \$5	10.00	Ved Mrs. A. Haugen, fra Bethania	
Do R. Andreson	5.00	kvf., McCallsburg, Ia., past. J. N.	
Do Vognild	5.00	Sandvns kald	10.00
Do Mrs. Gunder Olson	5.00	Subskription ved høstfesten fra I.	
Do John J. Jemtgaard	5.00	Hendrickson \$10, Gustine Quello \$5	15.00
Do Will Jonnasen	5.00	J. J. Nygaard \$5, Ole Thompson \$10,	
Do Christ Berg	5.00	A. J. Rommereim \$10	25.00
Do past. og Mrs. B. K. Barstad	5.00	Ole C. Gorseth \$10, Ove Gorseth \$5,	
Do past. S. L. Jacobson	5.00	Chris Lokken \$5, Halvor Simon-	
Do Hans Gorming	5.00	son \$5	25.00
Do Albert Hagen \$5, Ole J. Stene \$5..	10.00	John Carsrud	5.00
Do Mrs. S. Olson	10.00	Ved J. L. Berklid, Nome, N. D.,	
Do Mrs. A. P. Sveeggen	5.00	konfoffer i Ft. Ransom mgh., past.	
Do S. O. Stensland \$20, Mrs. Peder		A. H. Bergers kald	15.00
Erickson \$5	25.00	Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	6.55
Do ubenævnt	5.00	Ved past. H. J. Berg fra Bethania	
Do A. L. Larson \$5, Peter Norbeck		mgh. kvf., \$25, Mrs. Ole Jacobson,	

Le Roy, Minn. \$2.50	27.50
Ved past. A. O. Mortvedt, fra New- ark mghs. kvf.	25.00
Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	75.44
Ved O. H. Aamodt, konfopper i Silos mgh., Ellmore, Minn., past. Gissel- quists kald	41.72
Ved past. A. O. Mortvedt fra Hau- ges mgh. kvf.	11.11
Fra Reier Thompson, Beach, N. D...	5.00
—S. L. Jacobson, kasserer.	

Jødemissionen:

I November maaned — Missionsvenner i
Hauges Synode, ved past. A. O. Oppegaard,
\$426.35. —Lars Lund.

Elroy, Wis., 5 Dec. 1916.

Til past. E. Rasmussens kirke i Chicago:
Offer i Riverside mgh., Dawson, Minn.,
\$56.25; Dorcas Society, \$15. Tils. \$71.25.
—E. Rasmussen.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

**Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Syn-
odes boghandel:**

Kirkens Historie gennem de tre første
aarhundreder af Eusebius, biskop af Cæsarea.
362 sider, indb., \$2.00.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. R.
Tønder Nissen. Stort format, 580 sider,
godt indb., \$1.20.

Mænd og Kvinder i Bibelsens Lande.
Biografisk oversigt over alle de i skriften
nævnte personligheder. S. Waldemar Bor-
schenius, M. A. Rigt illustreret, smukt ind-
bundet, 525 sider, \$2.00.

Haandbog i Bibelsens Geografi. S. W.
Borschenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelsens Naturhistorie. En beskrivelse
af dyrene, planterne og mineralerne, som
findes og fandtes i det Hellige Land, især
saadanne som omtales i bibelen, hvortil er
føjet et geologisk overblik over landet. S. W.
Borschenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

**Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph
Sohm,** Professor i Lovkundighed i Leipzig.
Med forord af Professor Gisle Johanson. 192
sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin
den Store, af dr. theol. N. Chr. Bang, godt
indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Tanker og opgaver. Af Gustaf Jensen,
fognepræst. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for
kirke og folk, af S. S. Zanzen, fognepræst til
Nøken. 240 sider, indbundet, \$1.15.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i op-
rindelig poetisk form, af pastor Storjohan.
Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor
N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; ind-
bundet, 50 cents.

Genrick Willers Skattefiste. 344 sider.
Indbundet, 80 cents.

Norffe Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243
sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og an-
vendt. Fra det tyffe. 118 sider. Indbun-
det, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af
pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet,
70 cents.

I Hvilestunder, tre fortællinger af pa-
stor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Boghandelen har paa lager en hel del ypper-
lige bøger til billig pris der særlig egner sig
til Julegaver. Disse bøger er billige og let
forsendelige i posten. Dersom du har vanske-
lighed med at finde passende gaver for unge
folk til Jul saa her er anledningen til at gjøre
udvalg.

De fleste af titlerne gjælder fortællinger.

Paul the Apostle, by Theo. Graebner	25c
Parables of Our Lord, by do	25c
The Better Way, by Rev. G. W. Lose....	25c
Their Mother's Prayer, by do	25c
Promises Fulfilled, by do	25c
Sandrock Estate, by do	25c
The Awakening of Tanunda, by do.....	25c
The Song of the Pilgrim, by do.....	30c
Through the Fire, by do	25c
Melnore Parish, by do	25c
Alwin the Dreamer, by do	25c
Not on the Programme, by do	10c
Through the Flood	10c
A Grand Surprise, by do	10c
With the Nielsens on Christmas, by do..	7c
Christmas Comes to the Hamiltons, by do	7c
Genevieve, by C. von Schmidt	25c

Lilly of Carlisle, by Prof. C. B. Gohdes....	25c
A Good Example, by Grace Milligan	15c
Two Young Patriots, by Grace Milligan....	15c
The Life of Our Saviour in Pictures.....	15c
Peace on Earth, pictures with texts	15c
Little Folded Hands, Prayers for Children	10c
The Chimes of Dreamland, by do	7c
Two Boys of Santa Claus, by do	7c
Granny Miller's Christmas, by do.....	7c
Sowing and Reaping, by do	15c
Lifting the Sand Hill Mortgage, by do...	15c
Ralph the Orphan, by do	15c
The Rich Merchant's Christmas, by do..	15c
Soldier Jerry, by do	15c
The Lost Son, by do	15c
The Good Shepherd, by do	25c
Slow Dawson, by do	15c
The Golden Fountain, by Wm. Schmidt..	25c
Mathlida, by Blanche Margaret Milligen..	15c

Julefort.

Boghandelen har paa haand en nokkaa god fornyning af julefort. De er pene fort med udvalgte indskriptioner paa engelsk for en cent stykket; norske tre for fem cent eller ogsaa fem cent stykket. Ligeledes har vi paa haand norske prospektivfort eller ogsaa reproduktioner af kunsthilleder, en fort fem cent stykket og en anden to for fem cent.

Vi har ogsaa en del smaaabøger der egner sig rigtig fortræffelig som julegaver til søndagskolebørn ved juletræet. Disse kommer i stift omslag med pent udstyr og koster kun 7 cent stykket. Send for disse for søndagskolens juletræfest.

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den nokkaa betydelige mission som Hanges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes skaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette abertisjement.

De som har havt med forfattereskab af bogen at gøre har ypperligt fændskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hanges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avisfissementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Kongesønnens bryllup; 2. Referat; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Chicago fredss aarsmøde; 6. Dyrtd, spar! 7. En moder gaar hjem; 8. Den teologiske forening; 9. Greetings from Red Wing Sem.; 10. En snartur til Michigan; 11. Arbeidsmarken; 12. Rvittering.

"Jul i Vesterheimen"

Dette bind som nu udgives hvert aar af Augsburg Publishing House er noget af det bedste som Juleliteraturen har at by paa denne side af havet. Baade fra indholdets jaavelsom fra udstyrets side er dette et pragt-
verk. Er særdeles vel skiftet og julegave.
Bidragene er ydet for hestet og tæller nogle af vore bedste forfattere som bidrags-
ydere. Saaledes dette aar naevne som A. B. Anderson, Julius B. Bauman, Olaf Guldsjeth, Simon Johnson, Gunnar Gunnerfos, Johan Selnes og Karl G. D. Hans-
son for bare at naevne nogle faa navne. Au-
lært originalbillede for titelblad og billede i farvetryk af maleren. Herbjørn Gaustra:
"Jat kommer."

Redaktionen er besørget af A. M. Sundheim. Bindet er rigt illustreret. Er til-
salgs i Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 60 cents.

"Julebud"

Et julehefte for børn. Dette er i samme storlagne stil som det store bind for voksne.

Indholdet er som følger: "Jul i en flytter-
grav", D. A. Bu; "Jul", Johan Selnes;
"Goga-Søren", Henrik Voldal; "Da is-
slæden løb løbst". Simon Johnson; "Var-
nets Jul", Julius B. Bauman; "The little
fisherman", S. A. Glenn; "Christmas
Time", C. A. Solberg; "The Price of Little
Trygve", E. S. Korem; "It is more blessed
to Give than to Receive", G. T. Lee; "Jule-
bud" er ogsaa redigeret af A. M. Sundheim.

Pris 25 cents. Saaes i Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310
sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt
stiv da den er sat til 30 cents; men for ret-
lednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa
at dengang da Referatet først blev solgt til en
pris af 25 cents var det paa 182 sider og
formatet var mindre. I 1899, for eksempel,
var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider;
formatet saa nogenlunde fire-femtedele af
hvad det er nu. Dertil bør man huske,
at priserne paa alt, som har med bogtryk-
ning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at
reise vest for at kjøbe land og som gjerne
ønsker at leve i skandinaviske scttlementer
og saa ordne sig med organisation af menig-
heder i sin midte, er det at undertegnede har
sikret sig salgsretten paa meget af det bedste
land i Flatheadalen i Montana; ligeledes
paa østiden af fjeldene. Vi har sikret det
til lav pris og vor fortjeneste er svært liden.
Svis dette land er drevet paa rette maade,
gir det svære aflinger. Nær ved hver og
marked kan man endnu kjøbe land for \$15 a
\$20 pr. acre, gode "improvements" indbe-
fattet. For nærmere underretning hen-
vender man sig til

D. D. Duffeth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skriv paa engelsk eller norsk.

Folkekalender

for aaret efter Kristi fødsel

1917

Den retfærdige skal leve ved
tro. Hab. 2, 4

Redigeret af
Herman C. Jørgensen

Hauges Synodes Forlag
Red Wing, Minn.

Indhold.

Det Ringer paa Jord—Juledigt af Mrs. M. D. Wee.

Den Første Julefang—Digt.

Julebetragtning—Fredsskylden—Af pastor S. R. Rasse.

Nytaars tanker—Digt.

Nytaarsprædiken—Se paa Jesus—Af pastor A. M. Rindsen.

Reformationens Aarsager.

Lidt om Kirkens Reformator.

Hauges Synodes Opgave—Af prof. M. D. Wee.

Skizzer af Hauges Synodes Formænd—Med billeder af samtlige formænd.

Nekrolog over pastor A. A. Dahl—Med billede.

En Kirke for "Martin-kristne"—Fortælling af Arminius.

Hauges Synodes Bestyrelser og Komiteer.

Prædiker for Hauges Synode, den Norske Synode og den Forenede Kirke.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 52.

Lørdag den 23de December 1916.

48de Aarg.

Julefang.

Mel.: Jesu din søde forening at smage.

Himmelske lovsang med jublende toner,
Lyder i natten fra englernes mund.
Lovsangen gjælder om verdens forsoner,
Menneskets frelser og saligheds grund.
Tidernes fylde de ere nu inde,
Sønnen er født hvorom løfterne gjaldt,
Ham, hvorved flegten opreisning skal finde,
Den, som saa dybt fra sin slæber var faldt,

Salige budskab, som englen forkynder,
Sønnen er stegen fra himmelen ned,
Folket at frelse ifra deres synder,
Fylde vort hjerte med glæde og fred.
Og denne glæde skal alle faa smage
Der i sit hjerte vil lukke ham ind.
Verden med alle dens lyst og forlængelse,
Vandre herne med himmelvendt sind.

Skabningens krone var trampet i støvet,
Daa der afmægtig fortabt i sit blod.
Satan gudsbilledet havde bortrøvet,
Synden i hjerterne havde sin rod,
Loven fra Sinai truet paa livet,
Med sine mange forkrifter og bud.
Den, som ved Moses af Herren var givet,
Hvoraf en tøddel ei skal flettes ud.

Naar vi saaledes et rum ham bereder,
Favner vor Frelser i levende tro,
Da blir det jul som har hellig glæder,
Ikke som verden med angst og uro;
Thi verdens glæder de ere saa tomme,
Vigner kun skum paa det brusende hav,
Og naar saa tiden herne er omme,
Intet den eier bag død eller grav.

Det som var loben umuligt at gjøre,
Da den var kraftløs formedelt vort kjød
Sønnen den enbaarne kom at fuldføre,
Da han blev sendt ifra Faderens kjød.
Han sig i menneskets kjød vilde klæde,
Saa at vor straf kunde ramme hans kjød,
Himmel og salighed for os berede,
Der kun var skyldig til straf og til død.

Fyld da o Jesus hvert længtende hjerte
Med denne glæde der evig bestaar,
Borttag ifra os al angst og smerte,
Saa vi den fuldkomne glæde opnaar.
Lad os i aanden til fryd og blyndre,
Favne det heilige barn som er fød,
Og hannem elske og elske hverandre,
Thi han os elskede indtil sin død.

—Adolph Jacobson.

Krelse for alle folk.

(M. R. C. Folker.)

(Efter Ungdommens Ben.)

Saa høit som himlen er over jorden er mine veie høiere end eders veie og mine tanker høiere end eders tanker, siger Herren.

Mennesket har sine tanker og sine veie. Gud har sine tanker og sine veie. Det var Guds mening fra først af, at mennesket skulde tænke som Gud tænker, og gaa paa de veie, som Gud anviste dem. Men de forlod hans veie og begyndte at gaa paa sine egne veie, tænkte sine egne tanker. Men disse tanker er onde og disse veie er afveie.

En af de store gudstanter var at bringe mennesket tilbage paa den rette vei, men der var noget, som først maatte borttages og det var synden; og dette havde Gud tænkt paa fra faldet af og denne tanke bringer han til verden i disse ord: "Qvindens sæd skal knuse slangens hoved." Dette var den første kundgørelse af denne beslutning og den kom efter at synden, faldet og døden var bleven en virkelighed i tiden. Dette herlige budskab blev baade forstaaet og misforstaaet. Forstaaet fordi mennesket troede det var noget som skulde borttage den ulykke, som var kommet over dem, men misforstaaet eller ikke forstaaet, hvad tid det skulde ske. De tænkte det skulde ske straks i deres tid, og det var godt at de "skuede saa daarlig feil." Derjom det ikke saa havde været, vilde de ikke have udholdt det. Det var godt, at de ikke vidste, hvad vi ved, at:

"Fædrene saa snart har stundet,
Stirret paa Guds løfters ord.
Fire tusind aar gif hen,
Bentede velsignelsen."

Blandt dem som bentede allermest var Abraham, og han fik til trost se Kristi dag i aanden og blev glad. Men "alle disse døde i troen uden at have opnaaet forjættelsen."

Der var ofte lange, mørke tider i disse fire tusind aar. Alle mærker paa at forjæt-

telsen skulde gaa i opfyldelse var borte. Det var haarde og vanskelige tider for dem, som levede i tro og haab.

Mennesket kan ikke forstaa Gud; thi hans spor gaar ofte i dybe bølger og de kan ikke følge ham. Men ofte, naar det ser ud som Guds gerning staar stille eller ganske ødelægges, gjør den de største fremskridt. Vi ser det ikke, vi forstaar det ikke. Gud er for stor og ufattelig for os og ligejaa er hans gerninger. Vi er tidens børn, indskrænkede og begrænset. Gud er evig, almægtig, ubegrænset. Han ved om begyndelsen, udbillingen og afslutningen, og dette omfatter tiden fra begyndelsen til verdens ende. Alt det, som er bestemt, det sker i dette tidsrum.

Tidens fylde.

Den største begivenhed var, at "der tidens fylde kom, sendte Gud sin Søn." Han havde ikke glemt sit løfte, men havde været virksom i denne lange tid for at styre det saa, at det, som skulde ske, skede paa den tid og paa den maade, at alt var færdigt, saa den rette og bedste tid just nu var kommen, og det var tidens fylde, og da kom han, som skulde komme. Det var langt fra den tid, som Eva troede han kom, naar hun sagde: Jeg eier en mand ved Herren. Det var langt fra den tid, som "fromme fædre og profeter havde villet se og dog ei kunde seue."

"Ronger og fyrster af hjertens formue
Nystede at leve den frydelig dag,
At de med legemlig øie fik seue
Det, som nu sees til manges behag;
De dog ei fik
Se din Krist,

Tiderne for dem saa hastig forgik."

De døde alle uden at have set det, men de døde i troen.

Da han kom, var der ikke mange, som bentede. Skriftfortolkerne havde bortfor-
klaret hans komme. Ikke saaledes, at de ikke troede at han skulde komme, men de guddommelige landheder, Kristus og kristendom kommer aldrig paa rette tid, sted og maade til dem, som ingen Kristus og kristendom

vil have. "Han kom til sit eget, men hans egne annammede ham ikke."

Der var dog nogle saa som benlede, og blandt disse var Simeon, men han kom til templet efter Mandens drift. "Zugen kan kalde Jesus Herre uden ved den Helligaand."

Denne Mand kom med saadant lys og kraft over Simeon, at han kan se ind i fremtiden og ser Guds tanker og veie og henrives af deres storhed og herlighed, saa han udbryder: "Mine øine har set din frelse, som du har beredt for alle folks aasyn, et lys til at oplyse hedningerne og til en herlighed for dit folk Israel."

Hedningernes fylde.

Ved den Helligaands lys og kraft rives Simeon ud fra tilvante traditioner, indsebrede menneskebegreber og falske fortolkninger af profetierne. Han saa det som apostelen Paulus senere kalder "Kristi hemmelighed, som i forrige tider ikke var kundgjort for menneskenes hørn, at hedningerne er i Kristus medarvinger og hører med til legemet og meddelagtige i hans forjættelse ved evangeliet."

Zulebudskabet er et budskab fra Gud i himlen til jorden, til alle folk, paa alle steder og til alle tider.

Engelen maatte bringe budskabet om at tidens fylde var kommet og verdens frelser var født. De, som skulde have modtaget ham og bragt budskabet videre, havde forfeilet det maal, som de var udvalgt til, og istedetfor at modtage ham og bringe budskabet videre, var de bitre modstandere. De fortsatte i vantro, jhnd og modstand baade da og senere. Saaledes var det med de vantro og onde blandt dette folk. Men ogsaa de oprigtige og troende var afskiftet til at bringe budskabet videre; thi de vilde og turde ikke bringe det til hedningerne. Thi de mente at være det udvalgte folk og ingen andre. Jesus selv synes at støtte denne mening, naar han siger: "Jeg er ikke udsendt uden til de fortabte faar af Israels hus." Noosaa haarde ord for hedningen, men kun ved misforstaaelse er det saa.

Det er en god ting at holde fast paa sine meninger, dersom de er rigtige, men er meningerne urigtige, da er det bedst at opgive dem saa snart som mulig; thi der kan komme forfærdelige følger af saaledes haardnakket at holde fast paa, hvad man tænker og tror at være ret. Knapst noget andet i verden har været til saa stor skade og ulyske som netop dette at blive i sine meninger og ikke lade sig overbevise. De vantro Israellitter vilde ikke have Kristus hverken for sig selv eller hedningerne. De troende jøder vilde gjerne have Jesus, men de vilde have ham alene, de vilde ikke lade hedningerne saa del i ham. Altsaa baade troende og vantroende jøder havde falske tanker og meninger med hensyn til Guds vilje i dette tilfælde. Og det drog slumme følger efter sig for det hele Israel.

De troende Israellitter mente ikke noget ondt med dette sit forhold, men deres syn paa denne sag var formørket, grundet paa den falske opfatning af hele Guds plan med baade jøder og hedninger. Naar vi ser profetierne i det gamle testamente angaaende hedningernes delagtighed i frelsen i Kristus, saa er de noksaa klare; thi historiens udvikling og lys har lagt det aabent og forstaaeligt for os.

Det var ikke saa for Israel; thi da havde ikke Paulus kaldt det "en hemmelighed, som i forrige tider var skjult for menneskens hørn." Men det var ikke kun den tid, Herrens troende endnu stod paa gammel testamentlig grund at de sad fast i den mening, at hedningerne ikke hørte med i løftet om frelsning.

Endog efter Jesu himmelfart og Mandens sendelse over apostlerne var de en lang tid mer og mindre bundne i denne feilagtige opfatning. Apostelen Peter, med sine mange og store erfaringer, blandt hvilke ogsaa var Pinsedagens alsidige og store feir for Guds rige, vilde nok saa omtrent have negtet at gaa og prædike for Kornelius, om ikke Gud havde ladet ham se et syn, da han var paa taget af Simons hus i Koppé. Og da han kom til Kornelius, er det blandt det

første han siger: "I vide hvor utilbørligt det er for en jødisk mand at omgaaes med eller komme til en, som er af et fremmed folk. Men Gud har vist mig, ikke at kalde noget menneske vanhelligt eller urent." Det ser dog ud for os, at Peter havde haft rig anledning til at lære og forstaa dette uden at Gud maatte gjøre et mirakel for ham. Og da han havde prædiktet i Kornelius' hus "saldt den Selligaand paa alle dem, som hørte ordene. Og de troende af jøderne, ja mange, som var med Peter, blev meget forfærdede over, at den Selligaands gave ogsaa blev udøst over hedningerne." De blev altsaa meget forfærdede; thi det var noget utænkeligt, uhyrt, urimeligt, som skede. De bliver forfærdede naar den guddommelige "hemmelighed" begynder at vise sig.

Dette viser, hvor uhyre vanskeligt det er at komme bort fra det, som fra slegt til slegt har været troet og forstaaet som sandhed, endog guddommelig sandhed. Det viser ogsaa hvor selskædig og overbærende Gud handler med mennesket og menneskeslegten.

Det var Paulus som det blev givet at forstaa Guds hensigt med hedningerne, men da det med det samme var selvfølgerligt, at han maatte gaa ind paa Guds plan med jøderne, den nemlig at de var forskudt (til en tid) blev det en svær kamp for ham, og udbryder i disse saa at sige ufattelige ord: "Jeg siger sandheden i Kristus, jeg lyver ikke, idet min samvittighed vidner med mig i den Selligaand, at jeg har en stor bedrøvelse og en nafladelig sorg i mit hjerte. Thi jeg ønsker selv at være en fra Kristus forbandet ting for mine brødre, mine frændre efter fjødet." Men han var kaldt til "et udvalgt redskab til at bære mit navn frem for hedninger og konger og Israels folk; thi jeg vil vise ham, hvor meget det bør ham at lide for mit navns skyld," siger Herren." Saa ligger hedningeverdenen aaben for evangeliets budskab, medens Israel er tilsidejat og saa at sige ingen indflydelse har i historiens udvikling, men, siger apostelen, deres fald er bleven verdens rigdom. Hedningernes tid er kommen og den skal fylde. Nu er

hengaaet to tusind aar, men hedningernes fylde er endnu ikke kommen. Der hengik fire tusind aar før tidens fylde kom. Hvor længe det er til hedningernes fylde er inde, ved vi ikke. Men det ved vi, at der har været gjort meget i verden for at evangeliet kan bringes til alle folk. Det gaar ikke an at lufte sinene for, at der er uhyre meget andet, som maa gøres, der ikke som regel bliver erkendt og anset, som noget der hører med til evangeliets udbredelse, men som dog er nødvendige betingelser forat evangeliet kan bringes til alle folk. Det er ogsaa først i de senere tider, der er aabnet anledning snart sagt i den hele verden til at bringe evangeliet til alle folk. Der er aaben anledning overalt, hvor der før var luffet. Befordringsmidlerne er saa at sige fuldkomne. Tid og afstand formindskes og tildels forsvinder under de moderne opfindelser vidunderlige fremskridt. Der er en højere styrelse bag om dette; det er midler for maallet, "evangeliet for alle folk."

Men der er ogsaa en anden omstændighed, som maa tages i betragtning, og det er den, at der samtidig med det nævnte er daagnet en ivær og interesse for mission blandt kristenfolket i alle lande, som der ikke har været mage til i historien. Og det er omtrent utænkelig at nogen vilde finde paa at slynge dette vers:

Før hed det vel: gaa ud i verden al,
Men nu vil han her du virke skal.

Nei, man siger da heller:

Opløst dit syn, o kristen hjæl:
Det dugger over dal og fjeld,
Det baares allebegne!
Gud har sin milde haand opløst,
Den gode sæd har baaret frugt
I fjærne verdens egne!

Det store ideal som er sat for folket i menigheden er altsaa at bringe evangeliet til alle folk. Dette ideal er stort og herligt; thi det er opstillet af Gud. Og fordi det er opstillet af Gud er det skiftet til at begejstre alle som elsker Guds sag. Idealet er stort

og høit, men ikke større og ikke høiere end det kan naaes. Her er ingen gyldig aarsag til at blive modløs og forfagt; thi Gud har selv sagt os paa forhaand, at det skal naaes. Jhesus siger, at evangeliet skal prædikes for alle folk, og Paulus siger, hedningernes fylde skal gaa ind. Det skal ogsaa ske. Vi har allerede set, at tidens fylde kom, hvorledes man end filltet sig til denne tid, og hvad man tænkte og gjorde. En del bad, ventede og troede. Andre var vantro, haanede og spottede. Uanset dette forhold kom tidens fylde. Saaledes vil det ogsaa blive med hedningernes fylde; den vil ogsaa komme, og det ganske vist og bestemt, enten man tror det eller ikke. Men hvor stort og herligt det dog er at stille sig sliq til denne sandhed, at man vil være et villigt redskab til at bringe det herlige julebudskab til den, som ikke har hørt det. Vi i kristenheden har Jul hvert aar. Hedningerne har ingen Jul nogen gang. Lad os være med og bringe hedningerne budskabet: "Eder er idag en Frelser født." "Idag al verdens sorg er død og født al verdens glæde."

Men om ogsaa dette er sket, at evangeliet er prædiktet for alle folk og hedningernes fylde er gaaet ind, saa stanser det ikke dermed; thi vi begyndte jo med dette: "Frelse for alle folk." Og for at det kan blive alle, saa maa vi endnu have en fylde—

Israels fylde.

Vi erindrer jo at dette folk blev tilside-sat—forkudt til en tid. Israel har dog ikke udspillet sin rolle; thi nu kommer de igjen. Paulus siger: Naar hedningernes fylde er gaaet ind "skal hele Israel vorde frelst." Dette kan ikke misforstaaes eller bortforklares. Jødefolket som folk skal komme til troen paa Jhesus, de vil antage Jhesus som verdens frelser. Og apostelen siger: "Thi dersom deres forkastelse er verdens forkastelse, hvad er da deres antagelse andet end liv af døde."

Naar vi nu har berørt disse herlige sandheder i stikkevis, saa vil vi slutte med apostelens ord:

"O rigdoms dyb haade paa Guds visdom og kundskab! Hvor uransagelige er hans domme og hans veie usporlige! Thi hvo har kjendt Herrens sind? Eller hvo har hnas raadgiver? Eller hvo gav ham først saa det skulde betales ham igjen? Thi af ham og ved ham og til ham er alle ting, ham være ære i evighed."

Julehilsen.

Det er ikke saa greit og simpelt med den almindelige julehilsen heller, naar en tænker lidt alvorligere over den. Det er jo saa snart sagt og sagt af saa mange: dette: "Glædelig Jul!" Men man kan nok fristes af den tanke, at for manges vedkommende er det bare et mundheld eller en gammel skik, som der ikke menes stort med; thi denne hilsen bruger jo den letvindige og vantro verden ligesaa vel som de sande kristne.

Men nu er det saa ogsaa med dette, at man kan ikke lade være at bruge denne hilsen, fordi om verden misbruger den; thi hvad er det verden ikke misbruger?

En anden omstændighed er den, at det er ikke saa let eller ligetil at tale meget om glæde, naar man ved, at der er næsten en utallighed af knuste hjerter, og strømme af taarer i alle land, og store strøg af verden er gjenemblødt af menneskeblod.

Og endnu en omstændighed er den, at vi er saa fattige paa godt selv, at vi har lidet eller intet at meddele andre, saaledes ogsaa hvad juleglæde angaar.

Men det er et vi bør* og kan hver for os og det er først selv at søge glædens aarsag og kilde og saa viise og vejlede andre did. Vi maa først saa selv, før vi kan ha noget at meddele andre. Vor julehilsen: "Glædelig Jul" vil da sige saameget som: Jeg ansker, at du maatte have din glæde i Jhesus, som er kommen til verden for at gjøre syndere salige. Med denne forstaaelse er det vi herved vil saa sige til alle vi træffer, glædelig Jul!

Vi kunde nok ønske at træffe hver enkelt og "haandhilse" dem og sige: "glædelig Jul", men det lader sig ikke gjøre og saa faar det bli med det næst bedste, at nævne dem vi ønsker at hilse i gruppevis og sende dem vort juleønske pr. post.

Vi skal da nævne nogle grupper, som kantske indbefatter de fleste vi ønsker at hilse "glædelig Jul."

Først slegt og benner paa ethvert sted; prestes og menighedsfolk overalt; skolerne med lærere og elever; missionsærerne (indre og ydre) og dem de arbejder iblandt; hospitalerne med læger, opbærere og patienter; alderdomshjemmene med personale og alle de gamle—maa deres livs solnedgang bli herlig! Diafoniskehjemmene, redningshjemmene og alle andre slags barmhjertighedsanstalter, de søfarende, de hjemløse og venneløse, alle som arbejder for afholdssagen og andre moralist opløstende gjøremaa; til alle som arbejder for at affkaffe den grusomme hvide slabehandel og endelig til alle lidende og døende paa slagmarken, til alle, alle, en hjertelig hilsen med fredsoenske og

Glædelig Jul!

Missionsbuen

Frygt ikke.

(Af Mrs. E. C. S.)

Og engelen sagde til dem: Frygter ikke! Thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal vederfares alt folket; thi eder er idag en frelser født, som er den Herre Kristus i Davids staa. Luk. 2: 10, 11.

Dette er det budskab som lød til hyrderne paa Betlehems marker for over nitten hundrede aar siden og som siden har lydt nedgjennem tiderne saavidt som julebudskabet ved Herrens ord og vidner er blevet forkyndt og vi skylder at takke Gud for at det har lydt og lyder til os. Vi er altjaas af de lykkelige som kan faa være delagtige i den glæ-

de som englens berettet om hin første Julenat. Det rører hjertet endnu idag at tænke tilbage paa barndomstiden, naar familien samlede om det dækkede julebord og sang et af de gamle gode julevers eller sange, og bibelens beretning om Jesu fødsel læstes og bøn og tak opsendtes til naadens Gud, hvorefter juleretterne kunde nydes med glæde og fornøielse. Modfatningen til dette var og er verdens juleglæde som hovedsagelig bestaar i fraadseri og drukkenskab og hyndig fornøielse, og med saadant liv giver de klart tilkjende, at de ikke har rum for Jesus hverken i hus eller hjerte, ligesom der hin julenat ikke var rum for ham i herberget.

Det er mange endnu som ikke ser noget stort i Frelseren og har ingen trang til at søge eller finde ham for at tilbede ham. Ikke saa med hyrderne, men om dem hedder det, at de gif hastig hen for at se den ting, som Herren havde ladet dem vide, og der blev tilbedelse og juleglæde sliq som engelen havde sagt dem; thi de gif tilbage og lovede og prisede Gud. Istedet for mørke og banghed blir der i hjertet lys og klarhed; det gjør saa godt at faa erfare dette: "Frygt ikke." Fred og tryghed istedet for frygt og banghed, glæde istedet for bekymring og sorg. Ja da har man Jul i ret forstand. Ja sliq vil Gud at folk skulle have det, og derfor lader han sit ord forkynde for dem som sidder i "dødens mørke." Han vil at alle skal finde veien til Jesus, som er det store verdens lys. Og før mennekset finder ham kan der ikke bli glæde i sjælen og lov og tak til Gud. Og nu er anledningen aaben for hvem som vil at komme og bli delagtig i den glæde, fred og salighed som evangeliet tilbyder; thi frygt ikke! Se jeg forkynder eder en stor glæde osv.

Og du som har fundet din frelser, hvor det gjelder at holde ham fast, snart kommer han igjen han, som komme skal, ikke liden, fattig og ringe, men i stor herlighed og glans, da er det vor tid at se ham som han er og mættes i hans ansigts beskuelse evindeligt og altid. Naar dette er skeet, da har de kristne faaet sit nytjaar, som aldrig blir

gammelst. Kjære, kom alle og bliv med, du skal aldrig angre det.

Julebarnet—Jesús.

Nu, mens liflig engles toner
Gjenlyder gjennem himlens zoner
Fra Guds eget tempelfor,
Vil og vi i sang tilbede
Det barn—al himlens fryd og glæde,
Som julenat blev født paa jord:
Pris, Jesús, være dig,
Paa jord, i himmerig—
Pris og ære dig, barn, vor skat—
Vor himmelskat!
Som kom med lys hin julenat.

Himmelsk fred og høitidsglæde
Fra libets Gud til os herne,de,
Blev sendt den første julenat,
Da ifra sit himmelsæde
Gud Fader lod sin Søn nedtræde
Til os—for lynd—i mørke sat.
Pris, Jesús, være dig,
Paa jord, i himmerig—
Pris og ære dig, barn, vor skat—
Vor himmelskat!
Som kom med lys hin julenat.

Folk og flegter høit dig priser—
En evig hyldest dig de viser
Paa jord og høit i paradís;
Priser dig for al din naade,
For kjærlighedens dybe gaade,
Vi jubler med paa englevis:
Pris, Jesús, være dig
Paa jord, i himmerig—
Pris og ære dig, barn, vor skat—
Vor himmelskat!
Som kom med lys hin julenat.

—G. S. Albue.

DANGER SIGNALS.

1. I cannot dance with a clear conscience before God, and therefore I should abstain.

2. All leading Protestant church bodies have condemned dancing as carnal and immoral, inconsistent with the Christian profession.

3. Even the sacred books of the pagans declare it is immoral amusement.

4. Pagan moralists, like Cicero, call it indecent and voluptuous.

5. Dancing was one great means by which Nero corrupted Rome.

6. It has a bad name for professing Christians, and it dishonors the cause.

7. The best and most devout Christians do not want to dance.

8. It is not a favorite amusement even with conscientious worldlings.

9. It is one of the most favorite amusements with the vile everywhere.

10. The world has no confidence in the piety of church members who dance.

11. It is a distinctive badge everywhere of worldliness and worldly conformity.

12. It destroys a professing Christian's testimony, influence, and usefulness everywhere.

13. The dancing of sexes together, as in modern times, was never practised by the virtuous in Bible times.

14. Dancing grieves and offends all faithful pastors and devout Christians.

15. It is a companion vice with drinking to excess and many other sins.

16. It dissipates the mind, corrupts the heart, and sears the conscience.

17. The Decollete dress of the dance is an immoral invention of harlots.

18. The tango and other lascivious dances originated in South American brothels.

19. The liberties indulged in in dancing are nowhere else allowed in decent society, and under other circumstances they furnish ground for divorce.

20. It brings virtue into close connection with vice at late hours and under excitement in which virtue is well-nigh powerless.

21. Men do not choose to dance with themselves, nor even with their wives and sisters.

22. Beyond thrill of music and poetry of motion it seems to have a sex reference.

23. Indeed, it is so allied to licentiousness that the vilest place in our cities are called "dance-houses."

24. The police reports show that seventy-five per cent of abandoned women are ruined in connection with the dance.

25. I cannot dance in modern society to the glory of God, nor can any one.

26. If Jesus Christ were here, I am sure he would not go with me to a dancing-party, and I cannot ask or obtain his blessing upon it.—H. P. Grimsby, in "United Lutheran."

* * *

Jul og dans.

Den arme verden i dansen træder,
Og danser ikke hvad sjælen glæder
Med danselæder og feleklang
De mørke nætter ei falder lang.

Den juleglæde som verden nyder
Er blandet sammen af mange synder,
De blir beruset af leg og dans
Og taber ganske sit vid og sans.

Det værste er dog mens Jesus græder,
Da danser verden i sine glæder,
De trodser taarer, de trodser blod,
Det trampes alt under dansesod!

Men danseglæden den tager ende
Og danselaget skal helved' brænde.
Den musikkanten de traadte her,
Selv den dem spotter i pinen der.

Saa har du saaet i dine lystier,
Men som du saaet du sikkert høster,
Naar domsbasunen dig byder stands
Da maa du komme til vid og sans.

Saa baagn da synder ud af din skummer
Og styk de veie dig volder kummer,
Lad juleglæden dig gjøre glad
I barnet født udi Davids stad.

—S.

En jødemissionssang.

Mel.: I Babels land sidder Zions enke.
De arme jøder i blinde famle
Paa fredløs fod,
De ser ei ham som dem vilde famle,
Den hyrde god;
Som Israels hyrde han blandt dem gaar,
De er hans egne fortabte faar.

Men nu som fordem de fleste vrager
Sin bedste ven,
Og gaar i mørke og bitert klager
Mod himmelen;
Med Kristushadet i hjertet lukt,
De hærdes kun under Herrens tugt.

I hjertets haardhed og vantro banker
Det folk endnu;
Men Herren kommer med fredens tanker
Sit folk ihu;

Snart skal oprinde en morgen stjør,
Naar de skal samles fra fjern og nær.

Thi Herrens løfter gir klart tilkjende
At Israel

Skal nok engang sig til Gud ombende,
Den Guds jubel,
Og gjenindsættes paa fædres jord,
Som tolt og bærer af fredens ord.

Kom, Kristne venner, lad os da virke
For jødens vel!
Ei mer som stedbarn i stat og kirke
Gaar Israel!

Gust, Gud belysner hver sandheds tolt,
Som her belysner hans pagtes folk.

Vor gjeld til jøden har Jesus toltet,
Og paa os lagt;

"Vor frelse kommer fra jødefolket",
Saa Jesus sagt.

Næst Gud vi skylder Guds Israel
For bibelbogen og frelsens del.

Saa hjælpe Gud at vi nu betaler
Guds Israel,
Svad Gud i ordet saa klart omtaler,
Vor kristengjeld:

Vor gjeld til jøderne er jo størst,
Til "hedning" ogsaa, men "jøde først."

Dec. 1916, Minneapolis. —C. A. Solberg.

Julekort kan bestilles i Hanges Synodes boghandel.

Kinamissionen

Lidt fra reisen.

(C. J. Castbold.)

Da vi skrev vort forrige brev til Buddbæreren var det vor bestemmelse at reise til den norske missions virksomhed i Sunan. Tidlig Mandag morgen den 9de Oktober tog vi afsted med jernbanen til Sankow; men da vi kom did, fandt vi til vor skuffelse, at de baade, som gik did, allerede var fulde. Der var saaledes intet andet at gjøre end at vende tilbage og faa istand en ny reiseplan. Vi tog saa afsted igjen Onsdag morgen med jernbane til Che Fun Shan. Det er ca. 125 mil nord fra Sankow. Paa anden plads koster det omtrent 2 cents milen. Toget ruller afsted med noksaar paaflig fart. Lidt over middag naaede vi frem til Che Fun Shan, hvor vi har missionærernes barne-skole og sommerhjem. Cirka 5 mil fra stationen op til en høide af vel 3000 fod finder vi et nye skolehus omringet af en mangfoldighed af huse, hvor udlandingerne holder til i den hedeste tid af sommeren. Der er et meget deiligt sted, som man gjerne kunde betegne som "Kvithelm."

Kineserne er vant til bærestangen. De er glad i at faa bære os op paa fjeldet. Staffels kinesere, de slider tungt. Der var afskillig kamp imellem dem om, hvem som havde første retten. Den sag fik de udfæmpet selv.

Med fire mand for hver stol var det afsted. Det er ganske magelig styds at sidde i bærestol; men naar jeg tænker paa at mit erinde er at hjælpe til med forkyndelsen af frelsens budskab, saa føler jeg en vis ubehagelighed ved at sidde i stolen og se paa de arme kinesere slide saa tungt. De er imidlertid glad i at ha anledningen, og vi trænger tjenesten, saa faar det gaa. Efter et par timers jagte gang er vi paa fjeldet. Vi stanse foran det nye skolehus, hvor missionærernes børn og lærerinderne løber os

imøde med glæde. I kan tro det var glæde for missionær Landahls og deres børn at mødes igjen her. Her staar nu et prægtigt skolehus, hvor missionærernes børn og de, som skal undervise og pleie dem, kan ha den fornødne bekvemmelighed. Det gjorde os godt at se. Huset og bekvemmelighederne kan dog ikke erstatte savnet af forældre og hjemmet. Man mente paa forhånd at dette skolehus skulde bli bygget for \$4,000; men paa grund af de høie priser koster nu huset som det staar cirka \$8,000. Vi staar altsaa i underbalance her.

For at dække den maa vor mission ud med ca. 9—10 hundrede til. Pengene til vor andel i dette skolehus var samlet udenom budgetet. Hvem vil nu være med og dække underbalancen?

Vi havde en fornuftelig stund paa fjeldet. Det var en forfriskelse at være deroppe paa høiderne og indaande noget af den friske og rene luft. Jeg kunde forstaa hvor det maa være fornyende for missionærerne at famles deroppe i den hedeste tid af sommeren. Pastor Thorson af den Norske Synode er den eneste mandlige person deroppe nu. Han er en meget elskelig broder, som allerede har gaaet igjennem afskillig trængsel paa missionsmarken. Nøjerne herjet nemlig den by, hvor han boede. Med hustru og børn laa han gjemt i 2 dage i et mørkt kjælderrum, medens røverne plyndrede huset og søgte høit og lavt efter dem; men ved Guds underfulde beskjærmelse blev de sparet. Vi havde den fornøjelse at faa spise vort ætensmaaltid i hans hjem.

Vi stansede bare en dag paa fjeldet. Den næste dag drog vi videre med jernbane til den Forenede Kirkes felt. Vi stansede først i Sinyang, hvor pastor Nelson mødte os paa stationen og førte os til sit hjem. Pastor Nelson er en af pionererne i vor Kinamission. Han har nu været i arbeidet i 16 aar. Hans lange erfaring gjør ham meget værdifuld for missionen. Den Forenede Kirke har et stort arbejde i Sinyang. De bygger en større skole der. Vi forlod Sinyang den næste dag og reiste til Chiofan, en anden af

den Forenede Kirkes hovedstationer. Missionærerne mødte os paa stationen og gav os en hjertelig modtagelse. Denne station er bygget i udkanten af byen paa et sjældent vakker sted. Her har de stort hospital, en pen kirke og bakke hjem for missionærerne, samt skolearbejde. Være det at vi i og omkring missionsstationerne finder orden og renhed er et vidnesbyrd om, at de kristne har noget, som hedningerne ikke eier.

Den næste dag maatte vi igjen forlade dette skønne sted. Der skal være stormøde i Siping, en station længere nord. Der maa vi være med. Det var rørende at se, hvorledes store skarer af hedningekristne kom sammen og lyttede til Guds ord. Flere var komne tilføds mange mil for at være paa mødet. Vi havde den glæde at saa være ved dette møde Lørdag og Søndag. Mandags morgen maatte vi forlade igjen og tage veien tilbage til Shekow, for at være tilstede ved et møde af repræsentanter fra forskjellige lutheriske missioner i Kina til forhandling om en fælles kirkekonstitution og ritual for den lutheriske kirke i Kina. Dette var den første længere reise ud over missionsmarken. Vi reiste saa nogenlunde midt igennem den Forenede Kirkes felt og stansede paa tre hovedstationer og en udstation. Hvad som er udrettet, kan ikke betales med penge; men det er bare som smaa lysglimt i mørket. Masserne af hedninger er saa uhyre store allesteds.

Saa er vi atter tilbage til Shekow. Konstitutions- og ritualmødet var kun forberedende. En broderlig aand var raadende. Den ene søgte at tage hensyn til den anden. Vi fik forresten indtryk af, at de forskjellige repræsentanter har paa dyb følelse af sit ansvar ligeoverfor den kinesiske kirkes fremtid og betydningen af de fingerpeg, som man nu fremsatte ved det grundlæggende arbejde.

Komiteens forslag skal nu fremlægges for konferenserne i Kina til overvejelse og saa videre til bestyrelserne hjemme.

Den kinesiske kirke kan bli sparet for mange vanskeligheder og ribninger dersom

man i dette arbejde kan være viselig og alsidig fra begyndelsen af.

Strafs efter dette møde gjorde vi os rede for den lange reise over land fra Shekow til Fancheng. Med baad opover Ganslodden vilde det tage 2—3 uger; men over land kan vi naa frem paa 5—6 dage. Da vor tid er kostbar, maa vi vælge det sidste. Det er en reise paa ca. 710 li (det er tre li i en mil). Flodveien er 1,240 li. For at være nogenlunde sikker paa at naa frem til jubelfesten den 29de Oktober, maatte vi forlade Shekow allerede Lørdags aften. Vi reiste omtrent 100 mil med jernbane. Resten af veien gik det aften i bærestol. At en saadan reise i 6 dage var baade romantisk, interessant og kjedelig, kan enhver forstaa. At beskrive de forskjellige oplevelser paa turen, kan vi ikke indlade os paa her nu. At søge hus for natten i et kinesisk hotel paa disse trakter er netop ikke tiltalende. Vi havde imidlertid borte sengeklæder med os, og saa fik vi fat paa nogle gamle fjæle eller døre, som vi fik lagt paa et par trætrækker. Nysgjerrige kinesere omkring os i skarevis overlalt, hvor vi stansede. Vi tilbragte 5 nætter paa reisen. Tre af disse maatte vi være paa disse slags primitive hoteller, og 2 nætter var vi saa heldige at finde frem til en missionsstation. Den ene nat var vi paa de engelske weslianeres station og den anden nat var vi paa brodersamfundets station i Tsaochang. Det var her Tauske og Holm laa gjemt under noget gammel halm i 10 dage i 1913, da røverne herjede staden. Vi saa mærkerne i jordbanken, hvor prof. Stofstad laa med sine tropper udenfor stadsmuren.

Vi saa imidlertid ingen røvere eller fare. Vort selskab var ikke saa ganske ubetydeligt. Det bestod af prof. Wold og frue, Landahl og frue og to børn og min hustru og mig, samt 32 kinesere, som tjente som bærere. Havde vi vandret gennem Dawson, saa havde sikkert alle folk kommet paa benene for at se og sikkert skabt stor bevægelse og beundring.

Uhindret gjorde vi bort indtog i broder-

famfundets station. Du kan tro det var behageligt at faa komme ind i et saadant hjem. Det var som at være hjemme med en gang. De to sidste dage af reisen fik vi regn og koldt. Med adskillig møje kom vi dog frem til Fancheng Fredagen den 27de Oktober omtrent ved klokken 4 tiden. Gjennem søle og regn kom vi marscherende ind gennem stadsporten; men da kan du tro der kom en anden tone i laget. Der stod hele hærskabet fra missionsstationen samlet for at modtage os. Til ære for Gauges Synode tog de min hustru og mig og satte ind i storartede mandarinsofer og bar os igjennem byen. Presten og lærere gik som ærestog foran og mange fulgte efter. Vi sad saa indeluffet i bore stole, at det var bansteligst for nogen at se os. Paa begge sider af gaden gjorde folk sin største flid for at stikke hodet frem for den lille aabning foran vort ansigt for at misligt at faa et lidet glimt af de underlige udenlandske gæster. Det bidrog sikkert storligen til vor ære, at vi sad saa paa indeluffet, at man lidt eller intet fik se af de ubetydelige stoffels mennesker, som sad sølet og kold indenom teppet. Da vi nærmede os missionsstationen brød det løs med skydning af "firecrackers," saa det ordentligt lynte og brændte omkring os. Saaledes giver man ære og glæde tilfjende i Kina. Saa var vi indenom porten ved stationen i Fancheng. Omringet af en stor menneskeskare, stod vi der næsten spørgende: er det en drøm, eller er det virkelig? Vi var altformegit overbældet til at kunne tænke noget videre. I vort stille sind maatte vi fremstamme vor tak til Gud, som saa naadigt havde ført os frem til vort reises maal. Det var et giit møde. Vi fik vederbørgelse for krop og sjæl. Der blev livlig samtale om gammelt og nyt, før vi kunde gaa til ro. Før vor del sølte vi, som vi var paa et helligt sted. Det var som om vi hørte røsten baade fra levende og døde.

Søndagen var det jubelfest. Det var en stor dag. Enhver kan isjonne, hvor underligt det maatte være for os at sidde i en stor forsamling af hedningefriktne og høre de

hørdte toner fra Guds hus paa Herrens dag. Jeg skal lade missionærerne skrive herom. Det var forresten en begivenhed, som ingen kan beskrive. Vi fik telegrafisk hilsen hjemmefra, hvorfor vi siger tak.

Veiret har i flere dage været regnsuldt og koldt. Saa snart, som det lyser op, skal vi ud paa reise over feltet.

Vi faar joært tiden tid til at skrive. Vi ønsker hermed alle vore læsere en glædelig Jul og et vellykket Nytår.

Fancheng 7de November 1916.

S. S. Lung Ho; Above Kin Kiang
October 1, 1916.

Dear Friends:—Thus far on our way, God be praised. Tomorrow morning, D. V., we are at Hankow. Have had a beautiful trip up the Yangtsi. I am beginning to feel normal again and so is Herbert. You see we two were desperately sea-sick between Nagasaki and Shanghai, where we got a bad typhoon. Poor Herbert staid real sick even after we reached Shanghai, and I was quite wretched, so did not get a thing down while there. Otherwise I had fully intended to write you on our arrival. My writing proclivities (hypothetical) are always in abeyance at sea—as you may know!

The Lord surely granted perfectly ideal weather, and calm sea practically all the way. Until this typhoon came along at the end—to effectually, if not gently, to remind us that we were on the deep. I think it was felt more severely because of the extreme heat in Japan, especially that last day when coaling at Nagasaki, and no one was permitted to go shore, on account of cholera prevailing. That was a trying day, as also the following Sunday, when the passengers kept fretting and expescting to "get in" all through the day. Consequently there was more than the usual noise and confusion through an interminable day, and we were not deposited on land till almost dark. It did seem a caricature of a Sabbath—Lord's day. But all things come to an end, and such little inconveniences only serve to enhance the rest of the trip, and make us more thankful for the abundant journeying mercies received. But we are prone to complain and slow to appreciation, and sometimes need a little prodding to turn our thoughts and hearts toward channels of gratitude and praise. God knows it was a unique voyage in our experience, marvellously calm

and fair. So much so that half the time I could not realize that we were actually on the Pacific. For once it justified its name—Pacific—which I have always privately considered a misnomer.

Eastvolds are very good sailors, which is always a special blessing for anyone who has to travel by water. It was a good thing, indeed, for Mrs. E. had headache and neuralgia to contend with, and the Honorable Reverend evidently did not feel so fit and at home on the Empress of Asia as in his study or on platform and pulpit at Dawson or otherwise.

As far as feeling at home on the "Asia"—except occasionally!—that was hardly a possible thing for a true missionary or Christian. The world was there in full plumage, and the fine weather gave wide scope for enjoyment after its kind. The nightly after-dinner dances culminated in a fancy dress ball. Though the worldly element predominated, the missionary force was strong, too—over a hundred grownups. Some sturdy old veterans, too—even of the early pioneer days. For instance, a lady, who for 39 years has been engaged in educational work in Foochow. But now, as younger, more modernly equipped recruits are ready to shoulder the growing demands of that form of missionary work, she is taking over work among the women instead. And aged Mrs. Kerr, widow of that noble and justly famed Dr. Kerr of Canton, who established the first hospital for insane in China. Mrs. Kerr told me that it is still the only one of its kind. It has been enlarged, and now accommodates 500 patients or inmates. Mrs. Kerr at times seemed rather feeble, but her heart was with the Cantoness, and she was returning to spend her little remaining strength among them. She was happy to have the same cabin boy (Cantonese) she had on another steamer, when crossing to the U. S. a year ago last spring. And, of course, the various Cantonese "boys" on the "Asia" were pleased to have on board a venerable great mother who spoke their own dialect. They all exhorted Mrs. Kerr to not go on to Canton at once. There were turbulent times, they had heard, owing to the Cantonese objecting to a newly appointed governor (Manchu, I believe). It was amusing to note how the old lady's sympathies were all with the people of her adoption, and how thoroughly convinced she was that they were absolutely in their right. I recognized the symptoms. For have I not time and again found myself so one with the Chinese side of questions, as to be almost biased!

But I return to our steamer. Beside regular Church of England services (all liturgy) Sunday mornings, which are compulsory on British steamers under government control—we had an evening meeting. This was conducted in a more simple, and to us, familiar manner. The sermon was preached by Dr. Franklin, field secretary of the American Baptist Board, who was on his way to visit their missions in the Far East.

Then one evening a missionary reception was held to give the numerous missionaries on board a chance to meet and get acquainted. Each one was labeled with name, mission and field, for convenience of mutual introduction. Rev. Mr. Littel of Hankow was in charge and called on Dr. Franklin, who made quite a happy address to the assembled missionaries and interested, friendly-to-missions, fellow passengers. After some remarks in a lighter vein, he did voice some earnest, timely thoughts, that we might do well to take to heart. Truly there is need of the heroic in missionaries of today, as well as the early days, and it is no doubt more difficult of achievement in these luxurious, fast moving modern times.

At the close of the reception, the label slips were collected and counted, and it was found that more than 100 missionaries had been able to attend. A later computation brought the total missionary community on board, children included, to the unusual figure of about 150. But my letter is getting too long. The important and "delicious" Cas Lillian, used to say, fact is that we are in China again. It did actually seem refreshing to be jostled by Chinese coolies on the narrow, crowded big thoroughfares of Shanghai.

—A. L.

Fredsaaarsmøde.

Nordre Minnefota freds afholdt sit aarsmøde i Lille Betania menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 8de til 10de November 1916. Mødningsprædiken blev holdt af pastor S. J. Brette fra Åda.

Den første session blev anvendt til forretning. Formand Gjerstad gav en kort mundtlig indberetning over arbeidet i fredsen, hvorefter han indlæste pastor Skogerboe, som blev valgt til fredsformand ved samfundets aarsmøde i vaar. Derpaa tog den nye formand ledelsen af mødet. Sekretærens og kasserens rapporter blev antagne først

og derpaa foretoges valg. Næstformand, G. C. Gjerstad; sekretær, J. M. Johnson; kassierer, J. J. Melom; medlemmer paa bestyrelsen, N. Jørgensen og M. M. Titrud; revisionskomite, M. L. Dahle og J. M. Johnson; resolutionskomite, B. Olson og L. P. Gensvik. Besluttet at bestyrelsen ordner med program for kredsens møder og ordner det slik at et foredrag holdes ved hvert af de regulære møder. Besluttet at udjende for det kommende aar emisjoner to og to som virker i menighederne ved at sammenkalde disse til to eller tre dages møder eller længere om paakrævet. Hvor dette ikke maatte anses praktisk, virker de som bedst de kan. Besluttet at holde otte maaneders emisjonsvirksomhed som fordeles saaledes: M. L. Dahles kald 2 uger; J. J. Meloms kald en og en halv uge; J. M. Johnsons kald 1 uge; U. D. Johnsons kald 2 uger; S. J. Brekkes kald en og en halv uge; G. C. Gjerstads kald 2 uger; L. Ellingsons kald 2 uger; B. Olsons kald 2 uger; A. N. Skogerboes kald en og en halv uge. Følgende emisjoner valgtes: Nels Nas og J. Samre, Hans Lee og L. P. Strøm, L. P. Gensvik og N. Jørgensen. Emisjonerernes løn blir den samme som ifjor, nemlig \$30 pr. maaned og frie reiseudgifter. Det er kredsens erkjendelse at naadegaverne i menigheden bør flittig bruges, derfor opmuntres menighederne til at sørge for at naadegaverne tages ibrug.

Resolution: 1) Nærsmødet byder pastor S. J. Brekke velkommen til kredsens og ønsker ham Guds rige naade og velsignelse i arbeidet. 2) Nærsmødet takker pastor D. M. Hanson for hyggeligt og broderligt samarbeide i kredsens og ønsker ham Guds naade og velsignelse i hans nye virkefelt.

Alle kredsens prester var tilstede paa en nær.

Mr. L. D. Lassefien var ogsaa tilstede og sang en del af de deilige kjendte og kjernefulde aandelige evangeliske sange.

Samtaleemnet som var Ef. 5: 1—7, blev indledet af undertegnede. Herren havde plantet en vingaard, og gjort alt med den som kunde gøres. Der var altsaa intet

iveien for at den skulde bære gode druer, men den bar vilde. Herren gjorde ogsaa for Israels folk alt som kunde gøres. Han gav dem et Kanaans land, men de holdt kjød for sin arm og derfor mistede de sit land; han sendte sin Søn til dem i deres flegt, men de vilde ikke tro Jesus som Frelser og derfor faldt de bort fra Gud. Saaledes gaar det ogsaa med ethvert folk og enhver menighed som ikke bærer Herren gode frugter. Vi har meget af Guds ord iblandt os i vor tid, men vi maa ofte udbryde med Brorson og sige: "Hvor lidet er dog kraften kjendt af ord og sakrament!"

Mange dyrebare sandheder blev lagt til hørerne paa hjerte ved dette møde som vi haaber maa blive til frugt i vor Herres vingaard. —J. M. Johnson, sek.

Vent lidt.

J prof. Bruces skriftelse, som nylig stod i Budbæreren, siger han, at han har hørt at der er nogle som gaar ud fra Gauges Synode og stifter frimenigheder. Og det samme har ogsaa jeg hørt lidt af. Jeg tror helst at disse folk ikke rigtig forstaaar hvad de gjør. Hvad enten de nu er imod eller for forening, saa burde de dog forstaa, at naar de gaar ud af samfundet, saa har de jo dermed frasagt sig al ret og anledning til at øve nogen som helst indflydelse paa sagen. Skulde nu aarsagen være den, at de frygter for at det vilde blive for trangt i det store nye samfund, saa var det jo bedst at de stod hvor de er og forsøgte at virke for, hvad de anser for ret, men gaar de ud saa har de jo ingen ret til at øve nogen indflydelse. Derfor vil jeg sige til dem som maatte have tænkt paa at gaa ud: Vent lidt. Skulde da forholdene i det nye samfund udbille sig saa, at nogen syntes at de ikke med god samvittighed kunde staa der, saa har de jo lov til at gaa ud og danne frimenigheder. Da vil de jo rigtignok blive staaende paa bar bakke, naar de har overgivet samfundets eiendom til det nye samfund, men det bliver jo ogsaa tilfælde om de gaar ud før foreningen er færdig. Derfor vent lidt! —S. Pettersen.

Lidt fra hangen.

Torsdag aften den 24de November talte prof. Aftad fra Lutheran Ladies Sem. til Edda, den norske forening her ved skolen, over "Den nord-amerikanske literatur."

Taleren fremholdt, hvor let vi nordmænd har for at frygte af, hvad vore landsmænd derhjemme har gjort og gjør. "Det er let at frygte af, hvad de gjør i gamlelandet; men det har vi ingen ære i, saaledes paa det literære omraade." Han sagde at vi har dog noget at frygte af her paa dette omraade, bare vi opdager det og erkjendte det, og for at bevise dette fortalte han, at der ialt af nordmændene i Amerika er udgivet ca. 50 digtsamlinger og nævnte flere af disse.

Taleren gjorde et sterkt indtryk paa alle tilstedeværende og godt var det at bli mindet om ikke at glemme Norge, men ei heller at hvile paa hendes laurbær, naar vi har talenter her i landet for at kunde vinde dem.

Onsdag den 29de November var en merkedag i vort ofte noksaa ensformige studentliv. Prof. Brohough havde faaet istand et takfigelsesprogram, som blev udført ved den vanlige andagtsstund kl. 10.

Følgende var programmet:

Sang af "Choral Union."

Ledelse i bøn efter læsningen af Sal. 107: 20 af prof Schmidt.

Læsning af "Proclamation by President Wilson", Belvina Johnson.

Afhandling "Origin of Thanksgiving", Christine Skillingstad.

Sang af Glee Club.

Orationer af følgende: L. Thompson, R. Jacobson, M. Ensborg, J. B. Volksmoe, A. Rhoil.

Programmet var vel udført ialle dele og jatte os i den rette stemning for takfigelse.

Takfigelsesdagen var der en sangerfest i Betlehem menighed, Wis., ved følgende studenter: Joe Baage, S. Foss, M. Elstad, B. Ungdal og E. L. Johnson under ledelse af Roy Harrisville.

Det kunde være af interesse for mange at faa vide at Søndag den 3die December

var den første gang en kvindelig student, Christine Skillingstad, har ledet opbyggelsesmødet i vort kapel. Hun indledet samtalen over Joh. 1: 47—51.

Pastorerne Quello og Maimes har paa indbydelse lovet at komme og lede en række opbyggelsesmøder i lighed med dem vi har haft midvinters ved skolen i mange aar.

Pastor Quello skriver: "Lad der være megen bøn for os og for gutterne og pigerne, som vi skal arbejde iblandt."

Ja lad det blive saa udover ikke bare iblandt dem som har gutter og piger her, men alle som har Guds riges sag kjær. Bed for skolen; bed for disse møder; bed at Guds Mand maa faa virkerum iblandt os og at mange maa komme til syndserkjendelse og finde fred med Gud. —E. R. M.

Samtalemöde og presteindsættelse.

Det var med store forhaabninger om besigtigelse og opfriskelse baade til legem og sjæl undertegnede reiste ifølge med student Klungtvedt og pastor Gisselquist til Grant menighed, sidstnævntes kald den 23de November.

Mererede kl. 2 Fredagsmorgen ved ankomsten til Forest City, Iowa, mødte vi imødekommenhed, idet en ung mand med sin automobil var rede til at ta os til sit hjem ca. 17 mil derfra. Efter en passende "lunch" var vi glade i at faa hvile.

Fredag morgen bragte besked om en sjsøn dag og mange viste sin taknemmelighed derfor ved at møde op ved første session. Bistav syntes vi at det var lidt upassende at vi som studenter just komne fra vore lektser skulde aabne mødet, men da Klungtvedt tog paa sig at begynde lovet jeg ogsaa at sige nogen ord. Efter sang og bøn aabnet Klungtvedt mødet med en tale knyttet til 1 Kor. 2: 1—5, hvor han holdt frem nødvendigheden af at Guds kraft faar raade, ikke bare i ord, skal mødet bli velsignet. Guds kraft erfares naar hjerterne gaabes, saa Guds Mand faar vise os alt smudset i trogene derinde. Sessionen

sluttedes med nogen bemærkninger af pastor Seidal.

Nr. 2 var vi igjen samlet for indledning af samtaleemnet, den 32te salme. Pastor Njostveit indledet. Nogen af tankerne er her nedtegnet. Denne salme er af David om hans erfaringer. David var salig fordi han eiet forvisningen om, at Gud var med i trængsel og at han var omgiben af misfunding og naade. Salmen viser os, hvorledes en troende kan falde og dog igjen kan bli opreist. Veien er smal og trængselsfuld, den er som en flod fuld af faldgruber, men herlighedens krone er værd denne trængsel. David havde rige velsignelser, alligevel faldt han. Mærker til fald sløvhed i bønne, smaa synde, tankeløshed, religiøse diskussioner og verdensaaften.

Efter indledningen afsluttede vi gamle velsignelse og bror Søren Pettersen et vidnesbyrd, hvori han blandt andet udtalte, at han aldrig havde angret at han blev en kristen i en ung alder. Endvidere fremholdt han, at den uddødelige aand i ethvert menneske ikke faar fred førend det søger den uden om verden. Blikket maa være stadig fæstet paa klippen Kristus, ellers vil satan visse angribe hver sjæl paa det svageste punkt; thi han har studeret psykologi og kender hver enkelts svage side. Efterpaa talte pastor Seidal og Narevik, og begge paapegte nødvendigheden af, at bekjende de smaa synde og ikke tie, som David gjorde for en stund, men la den Helligaand virke bekjendelse i hjertet og erfare salighed. Om aftenen var der vidnesbyrd af mange baade yngre og ældre.

Lørdagsmorgen fortættedes samtalen efter et kort bønnemøde ledet af pastor Seidal. Pastor Njostveit sa lidt først om betingelser for vækkelse og la da særlig vægt paa enighed blandt de kristne. Derpaa talte Pettersen om forsoningen og siden talte flere andre lægmænd baade formiddag og eftermiddag.

Bed aften sessionen talte pastor Njostveit paa engelsk over Ab. 3: 11. Han la os paa hjertet nødvendigheden af at se til at vi ikke mister vor krone. Vi burde holde fast

ved bibelen og den Lutheriske lære og være flittig i omgang med Gud i bøn. Resten af sessionen benyttedes til frie vidnesbyrd.

Søndagsformiddag blev pastor S. D. Gisselquist indsat som prest og hjaelførger for Grant menighed. Pastor S. D. Seidal forrettede. Hans tale var knyttet til 1 Tes. 5: 12—13. Med hjertevarme og alvor la han vægt paa at menigheden skulde skønne paa deres forstander i Herren og agte ham høit for gjerningens skyld. De burde være ham behjælpelig i alt som tjener til at fremme Guds sag og menighedens vel. Ingen skulde være snar til at finde fejl; og isald saadanne begaaes at faa dem rettet paa den rette maade.

Efter indsættelsen holdt pastor Gisselquist indtrædelsesprædiken over Rom. 8: 31—39. Han holdt frem det virkelige menneskelighedens samfund med Gud. Mennesket som blev dømt ved syndefaldet kan nu finde opreisning i Jesus Kristus. Han er den som retfærdiggjør os og ved sin opstandelse gir os forvisning om at han var den som skulde komme. Som dødens og djævelens feierherre fører han nu vor sag ved Faderens højre haand. Han er alle ting underlagt og han længter efter at overøse os med sine velsignelser. No mere modtagelige vi er, jo mere velsignelse faar vi.

Eftermiddag og aften tog mange del i vidnesbyrd med tale og sang. Den enighed som raadet mellem unge og gamle gjorde mødet særlig velsignet og velskyttet. Det gjorde mit hjerte godt at se og høre de mange unge som priset Gud for frelsen i Jesus. Gud give at alle som har begyndt maa vokse den rette velt og bli sande lysbærere i verdens mørke.

Prædikanter og tilhørere fra flere forskellige Lutheriske samfund var tilstede og vi erfor at det var godt at være sammen, naar Guds Ånd faar raade. —Albert Mølberg.

Meddelelse fra foreningskomiten.

Med hensyn til valg af delegater til årlige møder og representationer ved det konstituerende møde for det nye sam-

fund har fælleskomiteen følgende at meddele:

1. Spørgt af de konfererende samfund maa inden sammenslutning blive fuldbørdet holde særskilt aarsmøde og fatte endelige beslutninger angaaende sine egne anliggender. Disse møder maa være sammensat ifølge de respektive samfunds nu gjældende konstitutioner.

2. Det er disse tre samfund som de nu er konstitueret som gennem sine respektive aarsmøder træder sammen i fælles aarsmøde, hvorfor det forenede samfunds første møde maa være sammensat af de ved de tre samfunds aarsmøder stemmeberettigede medlemmer.

3. Den af de tre samfund for det forenede samfund godkjendte konstitution vil træde ikraft derved at de stemmeberettigede medlemmer ved de tre samfunds aarsmøder træder sammen i fælles møde, vælger midlertidig formand og sekretær for det konstituerede møde, og vælger de af konstitutionen bestemte embeds- og tillidsmænd.

4. Menighederne vælger derfor kun de delegater til sine respektive samfunds aarsmøder, og det ifølge de i deres respektive samfund nu gjældende regler for representation og valg af delegater til aarsmøderne.

Paa fælleskomiteens vegne,

—M. D. Bee.

—Zoar Olvisæter.

—Peder Tangjerd.

Ungdomsforbundet

NEW YEAR'S EVE, DEC. 31.

Opening Old Wells.

Scripture lesson: Gen. 26: 18-19.

2. Introductory. Our Scripture lesson tells of Isaac redigging the wells which his father Abraham had dug and the Philistines stopped after the death of Abraham. The application is clear. The year 1917 is the Quadricentennial year of the Lutheran Reformation, the year in which the old wells of Scripture, stopped by centuries of false doc-

trines and practices, were reopened and the living streams of truth again permitted to flow freely.

3. Meditation upon the centuries during which the wells of Scripture were being stopped.

4. Meditation upon the events of the year in which they were beginning to be redug or reopened.

5. Meditation upon the four centuries in which the wells of Scripture have been opened both to the learned and the laity, and in which old and young have had the opportunity to drink freely of their living water.

6. Reflections on the year of celebration upon whose threshold we stand and the joys and blessings that it ought to bring all the members of the Lutheran Church.

7. How can we help make the Quadricentennial Year rich in joys and blessings?

Greenbush, Dec. 8, '16.

Til ungdomsforbundet i

nordre Minnesota freeds:—

Tiden gaar saa hurtigt at det synes ungdom, som var det vanskeligt at følge med, men vi følger nok med, særlig hvad alder angaar; thi vi bliver alle sammen ældre for hver dag som gaar. Hvordan er det med plads for vort ungdomstevne til sommeren? Hvem vil indbyde forbundet? Vore ungdomstevner er altid godt besøgte, det maa være et talende vidnesbyrd om at folket ønsker at disse teevner skal fortsætte. Men ikke alle prestefald inden freden er saa tilfældet at de ser sig istand til at indbyde vort ungdomsforbund. Men der findes jo andre som er saa heldigt stillet. Kunde vi saa høre fra nogen af disse med det første?

—B. Olsson, form.

—J. M. Johnson, jefr.

BOOK REVIEWS.

The following books have been received for review from the Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.:

"On Earth Peace," containing fifteen Bible stories, interestingly told for children, with thirty-one illustrations. Printed on good quality paper with large, clear type. Paper covers, beautifully printed in gold and colors. Price, single copies, 15 cents; per dozen, \$1.44.

"Around the Hearth Stories," containing thirteen short stories told for the little folks. Among these stories are: "Luther's Christmas," "The American Indians," "The Vikings," "The Laplanders," and "John Huss." The booklet contains 32 pages, has thirty-one illustrations, is printed on large, clear type on good quality of paper, and bound in artistically lithographed paper covers. Price, single copies, 20 cents; per dozen, \$1.92 net.

The above books may be ordered from Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Dødens høst.

Men Gud skal forløse min sjæl af dødsrigets vold, thi han skal tage mig til sig. Sela. Sal. 49: 16.

Salig er den mand som sætter sin lid til Herren. Sal. 40: 5.

En stedsevarende nyhed paa jord er dødsbudskabet. Det falder ligesaa lidt bort som synden selv. Før eller senere rammer det enhver, saa længe tiden varer. Dø maa vi, du og jeg. Har vi gjort os fortrolig med den tanke, at vi skal dø engang? Beredes vi til døden i livet? Bessikkes vi saa, at vi kan dø? Dør vi daglig, saa vi opstaar, eller lader vi det bero, til døden kommer, med opstandelses tanken? Da handler vi lig daaren, der ikke tænker paa noget mere end legemet — fjødet. Nei, lad os handle fløgt, og ta med os alt det vi er, legeme, sjæl og aand. Da først blir det ret med os. Da sørger vi for sjælen og den udødelige aand, som Gud gav os i livspuften, og hvorved vi blev et evigt væsen, der ikke skal dø. Men dette kan maa tage sin begyndelse, naar Gud skaber, ved ordet og Aandens indvirkning, den levendegjørende tro — troen paa syndernes forladelse, og hvorpaa følger som fornødenhed, livet og saligheden. Det er opreisning — opstandelse til et nyt aandeligt liv i Kristus Jesus vor Herre. Og det er forløsning fra dødsrigets vold; thi der er ikke fordømmelse for dem, som er i Jesus Kristus. Rom. 8: 1. En i Kristus retfærdiggjort sjæl dør ikke. Han flykter blot over til Gud for at nyde ham fuldkommen, for at være der hvor Herren er. Er det saa at undres over hvad salmisten

figer: "Døstbar i Herrens vine er hans frommes død." Nei, ønsket stiger op i hjertet: "Var jeg dog over og mine med, og alle Guds venner og fjære." Men taalmodig, sjæl, snart er vi der. Snart faar ogsaa vi flytte hjem. En ting gjælder for os, og det er Jesu formaning: "Vaager og beder." Trostab forbedres. Vær tro indtil døden, saa skal jeg give dig livets krone, siger Jesus. Lad os leve Gud, saa skal det ogsaa engang lyde om os: "Salige er de døde som dør i Herren." Lad dette saa staa som livsskildring paa de brødre, hvis jordiske løbebane vi giver i følgende stifter.

Anders N. Lunke var født paa gaarden af dette navn, i Stordalen, Trondhjems stift, den 2den Februar 1846.

Her blev han som barn indlemmet i Guds famn ved den hellige daab, undervist i kristendommens kundskaber og konfirmeret. I 19 aars alderen forlod han sit fædreland og kom til Amerika. Han stannet først en tid i Rice county, Minn., men allerede baaren 1869 drog han bestover til Otter Tail county, Minn., hvor han tog sig hometead og bosatte sig samme aar. To aar senere blev han egteviet til pigen Marie Anderson. I dette ægteskab fødtes to børn, en pige, der døde i 4 aars alderen, og en gut, John N. Anderson, der overlevede forældrene og har sit hjem her i nærheden. I en ganske ung alder blev Anders bakt til livet i Gud og har siden den tid vandret med ham. Kasegutterne, pastor O. Bergh nævner ham som liden fra sin vækkelsestid. Det var ham ogsaa kjært at nævne Th. Eidem og flere af den samme aand blandt sine venner. I strid og kamp, i bakkelen og vantro, i brydninger, mørke og ansegtelse, fandt han altid Herrens favn aaben. Det var hans lyst at vidne om sin Frelser. I tro paa ham, i haab om evigt liv og salighed hos Gud fik vor gamle ven søbne ind om aftenen den 4de Oktober sidstleden. Saa hviler støvet paa kirkegaarden ved Swan Lake kirke, til hvillen han havde hørt siden menighedens stiftelse. 70 aar, 8 maanedes og to dage blev hans støvets tid. Vi sørger over vort tab, men det

er hans binding. Vi ved han er hjemme hos Gud.

Denne broder havde en anseelse og rigelig eiendom, hvoraf han ogsaa gav rigtigt til Gauges Synodes ydre og indre mission, Lutheran Hospice, Minneapolis, og Bethesda børnehjem, Beresford, S. D. En handling som taler for sig selv. Gaaber flere bemidlede vil følge eksemplet.

Lars Johan Clausen var født paa gaarden Jagerboldsli, Gemnes prestegjeld, Tromsø fiist, Norge, den 26de (?) 1842. Tidlig blev han ved den hellige daab indlemmet i Guds samfund, og oplært i kristendommens kundskaber. Han undervistes til konfirmation af en pastor Bøldner.

I 28 aars alderen indgik han i ægteskab med pigen Marie Elene Gabrielsdatter. Høsten 1881 reiste de saa over til Amerika og kom til Otter Tail county, Minn., og bosatte sig først i township of St. Olaf, hvor hans brødre boet. Otte aar senere flyttede de til sit hjemsted i town of Tummuli, hvor de boet i 6 aar. Efter denne tid boet de i Wadena county paa et homestead, men flyttede atter tilbage til Tummuli, Otter Tail county, i 1906. Sidstleden daar reiste han til Canada for at bo hos sønnen Ole, der nu holdt paa at danne sig et hjem. Her var det at døden saa snart, ved et ulykkestilfælde, skulde finde ham. "Gvo ved hvor nær mig er min ende?" Sammen med sviger sønnen og preste familien var de paa vei til kirke. Lidt sen, og saa kjører man fort for at naa bestemmelsen. Paa hvilken maade det skede er ikke saa let at forklare, men maskinen væltet og vorden blev faaret sliq at han maatte tages til hospitalet. Efter 5 ugers svæben mellem liv og død udaandede han den 27de Oktober d. a. Han efterlader sig 5 børn: Nels Johan boende ved Dalton, Minn.; Claus Christian, Portland, Oregon; Gabriel Johan, Wimbledin, N. D.; Maren, nu Mrs. Ivar Gohum, og Ole Andreas ved Renown, Canada. Det afslæede legeme førtes til Dalton og blev begravet paa Ten Mile Lake kirkegaard, ved siden af hustruen, der døde for vel to aar siden.

Hans udlændigheds tid blev 74 aar, 4 maaneder og 2 dage.

"I fred er jeg nu faret hen
Jeg fundet har min hjertens ven,
Den frelse Gud mig har bered,
Et lys for al sin kristenhed;
Nu sover jeg godt i min grav,
Til selv han vækker mig deraf."

Sorg og savn er vor lod her i livet; dog over graven jees en haabets lysstraale. Det er Jesus. —J. F. Melom.

Ole L. Hagens minde.

"Kjærlig i Herrens pine er hans frommes død", passet godt som tekst ved Ole Hagens baare; thi alle som kjendte ham, sagde, han var en from og gudsfrygtig mand. De gav ham alle det vidnesbyrd. Ole blev bakt og omvendt til Gud i ungdomsaarene og har holdt fast siden. Han var født den 21de December 1858 i Eis prestegjeld, Romsdalen, Norge, af Lars og Berit Hagen. Kom til Amerika i 1882 og har siden boet i dette nabolag. Hans stille-beramfrie liv, hans deltagelse i bøn og vidnesbyrd, gjør, at han blir savnet meget, især af de ældre, inden St. Peters menighed, som han har tilhørt og været et aktiv medlem af siden han kom her.

Den 16de Oktober 1887 blev han gift med Randi Anderson Morstad. De fik fem børn, som i ordets fulde forstand har været dem til belysning. Lewis døde 19 aar gammel og gif frimodig hjem til Gud. Alma—nu Mrs. Abjalonson—Bernard, Alfred og Oddin er alle omvendt til Gud og enkelte af dem har hørt Gud til fra barneaarene. Sent skal glemmes en bønnefund i hjemmet to dage før døden indtraf. Efter at mor og far havde bedet, faldt alle tre gutterne paa knæ, takket Gud for en sliq far og bad om naade til at saa gaa i hans fodspor.

I kirken talte undertegnede lidt, derefter afdødes bror, Andreas Larson. Tilslidst sang den yngste søn, Oddin, "Skal vi mødes hiit ved floden", og afslagde et kort men kraftigt vidnesbyrd for den store forsamling, hvorefter

ter Ole Sagens ben blev lagt til hvile paa St. Peters menigheds gravplads.

Foruden de fire børn og hustru efterlader den afdøde brødrene Ole Sagen, Andreas Larsson, en bror i Norge og en i Danmark samt søstrene Mrs. J. Lindell, Mrs. Nybo og to søstre i Norge.

Ole Sagen var sengeliggende ondtødt fem uger, døde af kræft, den 21de Oktober, og blev begravet den 24de.

Beslignet være Ole Sagens minde.

—N. J. Kroghstad.

Minneapolis Tidende bedes optage.

Et lidet minde

om nylig afdøde Ole S. Gaaland,

Clarkfield, Minn.

"Herre, nu lader du din tjener fare herfra i fred, efter dit ord, thi mine øine har set din frelse. Luk. 2: 29—30. Saa hedder det om den gamle Simeon, der baade med det legemlige øie og med troens øie fik skue Messias og tro sig frelst. For saadanne sjæle er døden en vinding, "en færgemand til hjemmets strand."

Det blev saa ogsaa for broder Gaaland. Allerede i sin ungdomstid havde han den salige oplevelse, da han kunde sige med hine disciple: "Vi have fundet Messias." Joh. 1: 42. Men er det stort at finde Jesus, at man ikke bare har læst det i bogen, men virkelig oplevet det at man blev frelst,—det er dog ikke mindre stort, at man faar naade til at forblive hos Jesus og saa være tro paa sin vagtpost til det sidste. Dette fik afdøde ogsaa naade til. "Nei for al den del jeg vidste, Jesus kan jeg ikke miste" var hans juf og bøn.

Gammel, svag og afkræftet som han var, blev hans huseleie forholdsvis kort, og han var saa hjerteglad at faa flytte.

I mange aar har han haft sit kirkelige hjem i Sanges Synode og tilhørte Bethels menighed, pastor C. J. Eastvolds kald. Han var en udpræget kristelig pietist og var afgjort imod al kirkelig bram og selvbestaltet gudsdyrkelse. Han havde ogsaa et vaagent

øie for det, der rører sig i tiden, og han fulgte nøie med udbillingens gang, særlig paa det kirkelige omraade. Han undlod heller ikke at tilkjendegive sit individuelle standpunkt; dreven af en indre trang og en levende samvittighedsoverbevisning bekjendte han baade med ord og liv Herrens dyder, som kaldte ham fra mørket til sit underfulde lys. Hans vidnesbyrd blev nok heller ikke baaret frem med den glatte tungen blomstersprog, han vidnede uforsillet og ligefrem, der var ingen tvetydighed i hans færd, man behøvede ikke hverken Diognes's lygte eller Salomons visdom for at finde ud hvad han mente og hvad han vilde.

Saadanne karakterer bliver som regel ikke netop mest populære i verden, "thi verden elsker sit eget" hedder det, men alligevel vil det hedde om dem som det hed om kong David, naar Jonatan sa til ham: "Du vil blive savnet, naar din plads bliver tom." 1 Sam. 20: 18. Ja, da skal det særskilt mærkes, hvad de var og hvad de gjorde, og det skal heller ikke blive uden frugt. Der skal nok blive en herlig lovsang paa "Juda bjerge", naar i evighedsens ubedragelige lys de hellige skal faa se sit tunge og ofte møjommelige dagverk kronet med velsignelser, der langt vil overgaa de allerdrifstigste forventninger. Thi det hedder: "De skal hvile fra sit arbejde, og deres gjerninger skal følge med dem." Nab. 14: 13.

Gr. Ole S. Gaaland var født den 26de September 1831 paa gaarden Gaaland i Lina, Sogn, Norge. Blev egteviet til Gusta Elvine Gabrielsdatter Ørmland 26de Juni 1864 i Sjøvaag kirke, Kristiansand, Norge.

De kom til Amerika i 1883 og bosatte sig da ved Granite Falls, Minn. Egteskabet blev velsignet med 9 barn, af hvilke 6 er døde. Han døde Tirsdag den 21de Nov. og blev begravet Fredag den 24de Nov. En stor venne- og sørgefare var samlet baade i hjemmet og i kirken. Undertegnede talte over Sal. 116: 15. Han efterleves af sin hustru, tre børn og 13 børnebørn.

Fred med støvet, velsignet være mindet. Maa Herren faa velsigne søstendflokket og

den Hære mor, ja, alle sammen, saa ingen maa savnes men findes blandt den evigt frelstte flok.
—T. J. Oppedahl.

Fra Arbeidsmarken

Budbæreren vil iagte konne til at have et nummer 53, da der er saamange Lørdage i 1916.

Menigheden i Madison, Wis., som pastor L. Dordal fraflyttet sidste sommer skal ha stillet kald til pastor L. M. Sagen i Milwaukee.

Pastor J. A. Duello fra Sioux City var i begyndelsen af December i Chicago og holdt en række møder i Immanuel's menighed, pastor L. J. Alvestads kald.

Pastor O. Hanson fra Frost, Minn., var den 14de dennes en snartur op til skolen i Red Wing for at tinge lærere til religions-skolen i sit kald. Det var jo at være ude i tide, og noget andet nytter jo ikke i den sag heller; thi efter juleferien har dette ofte vist sig at det er vanskeligt at faa lærere, fordi de almindelig ved Jul og nyttaarstid løber sig ud for kommende sommer.

Vi blir nødt til atter at nævne, at vi kan ikke optage anonyme stykker i Budbæreren uden at forfatteren eller indsenderen opgiver sit navn til redaktøren. Man synes, ser det ud for, at noget som skal være ligesom en liden kirkelig nyhed kan da gaa ind uden at nogen faar vide, hvem den kommer fra, men det gaar nok ikke det heller. Endog i en liden "nyhed" kan der være noget som forfatteren kvier sig for at være ansvarlig for. Kan man da vente at et blad kan eller vil tage ansvaret?

Redaktøren har vel netop ikke noget direkte med boghandelen og dens financer at gøre, men vi ved lidt om, hvorledes jagerne haar, og synes det er meget slem for samfundet, at der skal være saa meget ubestaaende paa bøger og bladene. Det ser nemlig ud

som en del skal ha sat sig fore aldrig at betale denne gjæld. Og det er da ikke hørt en kristelig eller forretningsmæssigt at ordre bøger for betydelige summer og være saa efterladende med at betale sin "bill." Lad nu dem som er skyldig ta dette til hjerte. De andre er fri.

Finamissionskalenderen er nu ferdig og sendes nu haade til dem, som har bestilt den og til mange som ikke har bestilt den. Betydelsens tanke var, at den muligens kunde hjælpe til lidt at vække og holde interessen oppe for finamissionen, som saa saart trænger haade forbønner og penge. Prisen paa kalenderen kan vel ikke være mindre end 5c, om der skal være nogen pris. Ellers kan enhver gi hvad de vil. Meningen er ikke nærmest den, at salget af kalenderen kan bringe saa meget i missionskassen, men at den vil helse aaret igjennem minde om at komme missionen ihu med rigeligere understøttelse. Man tænkte ogsaa at den, som modtager kalenderen vil af interesse for sagen dele den ud og indsende alt de faar for den, enten det er meget eller lidt, saa iallefald trykningen af den kan betales snart. Send haade ordres og penge til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Naar flere menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodalkassen, hert indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. N. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Bekjendtgjørelse.

Betlehems menighed ved Hooker, S. D., pastor Trygstad's kald, indbyder Syd Dakota indremissionsforening til møde den 27de til 29de December 1916. Tekst: Joh. 1: —18. Mødested i Hooker dagen forud.

—J. P. Långbak.

—J. L. Johnson.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hanges Synodales boghandel:

Kirkens Historie gennem de tre første aarhundreder af Eusebius, biskop af Cæsarea. 362 sider, indb., \$2.00.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. N. Tønder Nissen. Stort format, 580 sider, godt indb., \$1.20.

Mænd og Kvinder i Bibelsens Lande. Biografisk oversigt over alle de i skriften nævnte personligheder. S. Waldemar Borschenius, M. A. Rigt illustreret, smukt indbundet, 525 sider, \$2.00.

Haandbog i Bibelsens Geografi. S. B. Borschenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelsens Naturhistorie. En beskrivelse af dyrene, planterne og mineralerne, som findes og fandtes i det Hellige Land, især saadanne som omtales i bibelen, hørtill er fjet et geologisk overblik over landet. S. B. Borschenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohn, Professor i Bortyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. N. Chr. Vang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Al Verden for Kristus. Verdensmissionskonferencen i Edinburg, 1910. Af Prof. J. S. Vlegén. Indbundet, \$1.50.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger af norske teologer over udvalgte steder i det gamle og nye testamente. Smukt indbundet, \$2.40.

Tanker og opgaver. Af Gustav Jensen, fogneprest. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for kirke og folk, af S. J. Jansen, fogneprest til Røken. 240 sider, indbundet, \$1.15.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Henrick Willers Skatliste. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tyske. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

J Hvilsekunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Strid og Seier, do af do. Indb., \$1.25.

Boghandelen har paa lager en hel del ypperlige bøger til billig pris der særlig egner sig til Julegaver. Disse bøger er billige og let forsendelige i posten. Dersom du har vanskelighed med at finde passende gaver for unge folk til Jul saa her er anledningen til at gjøre udvalg.

De fleste af titlerne gjælder fortællinger.

Paul the Apostle, by Theo. Graebner	25c
Parables of Our Lord, by do	25c
The Better Way, by Rev. G. W. Lose....	25c
Their Mother's Prayer, by do	25c
Promises Fulfilled, by do	25c
Sandrock Estate, by do	25c
The Awakening of Tanunda, by do.....	25c
The Song of the Pilgrim, by do	30c
Through the Fire, by do	25c
Melnore Parish, by do	25c
Alwin the Dreamer, by do	25c
Not on the Programme, by do	10c
Through the Flood	10c
A Grand Surprise, by do	10c
With the Nielsen's on Christmas, by do..	7c
Christmas Comes to the Hamiltons, by do	7c
Genevieve, by C. von Schmidt	25c

Lilly of Carlisle, by Prof. C. B. Gohdes....	25c
A Good Example, by Grace Milligan	15c
Two Young Patriots, by Grace Milligan....	15c
The Life of Our Saviour in Pictures.....	15c
Peace on Earth, pictures with texts	15c
Little Folded Hands, Prayers for Children	10c
The Chimes of Dreamland, by do	7c
Two Boys of Santa Claus, by do	7c
Granny Miller's Christmas, by do.....	7c
Sowing and Reaping, by do	15c
Lifting the Sand Hill Mortgage, by do...	15c
Ralph the Orphan, by do	15c
The Rich Merchant's Christmas, by do..	15c
Soldier Jerry, by do	15c
The Lost Son, by do	15c
The Good Shepherd, by do	25c
Slow Dawson, by do	15c
The Golden Fountain, by Wm. Schmidt..	25c
Mathilda, by Blanche Margaret Milligen..	15c

Julefort.

Boghandelen har paa haand en noksaa god fornying af julefort. De er pene fort med udvalgte indskriptioner paa engelsk for en cent stykket; norske tre for fem cent eller ogsaa fem cent stykket. Ligeledes har vi paa haand norske perspektivfort eller ogsaa reproduktioner af kunstmalerier, en fort fem cent stykket og en anden to for fem cent.

Vi har ogsaa en del smaabøger der egner sig rigtig fortræffelig som julegaver til søndagsskolebørn ved juletræet. Disse kommer i fint omslag med pent udstyr og koster kun 7 cent stykket. Send for disse for søndagsskolens juletræfest.

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den noksaa betydelige mission som Hanges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes slaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette advertisement.

De som har haft med forfatteriskabet af bogen at gøre har ypperligt kendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hanges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, advertisementer osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Juleang: 2. Frelse for alle folk; 3. Julehilser; 4. Missionsbuen; 5. Julebarnet-Jesus; 6. Danger Signals; 7. En julemissionsang; 8. Kinamissionen; 9. Kredsaarsmøde; 10. Bent lidt; 11. Lidt fra haugen; 12. Samtalemdø; 13. Fra foreningskomiteen; 14. Dødens høst; 15. Ungdomsforbundet; 16. Areidsmarken.

"Jul i Vesterheimen"

Dette bind som nu udgives hvert aar af Augsburg Publishing House er noget af det bedste som Julelitteraturen har at by paa denne side af havet. Baade fra indholdets saavel som fra udstyrets side er dette et pragt-
værk. Er særdeles vel skiftet som julegave. Bidragene er ydet særlig for heftet og tæller nogle af vore bedste forfattere som bidragsydere. Saaledes dette aar navne som N. B. Anderson, Julius B. Bauman, Olaf Gulshjeth, Simon Johnson, Gunnar Gundersen, Johan Selnes og Karl G. O. Hanson for bare at nævne nogle faa navne. Kulørt originalbillede for titelblad og billede i farvetryk af maleren Herbjørn Gauha: "Jår kommer."

Redaktionen er besørget af N. M. Sundheim. Bindet er rigt illustreret. Er til salgs i Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 60 cents.

"Julebud"

Et julehefte for børn. Dette er i samme storlagne stil som det store bind for voksne.

Indholdet er som følger: "Jul i en stjer-
grab", D. A. Bu; "Jul", Johan Selnes; "Soga-Søren", Henrik Voldal; "Da is-
flæden løb løbst". Simon Johnson; "Bar-
nets Jul", Julius B. Bauman; "The little
fisherman", G. A. Glenn; "Christmas
Time", C. R. Solberg; "The Price of Little
Trygve", E. S. Rorem; "It is more blessed
to Give than to Receive", G. L. Lee; "Jule-
bud" er ogsaa redigeret af N. M. Sundheim.

Pris 25 cents. Faas i Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310
sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt
stiv da den er sat til 30 cents; men for ret-
lednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa
at dengang da Referatet først blev solgt til en
pris af 25 cents var det paa 182 sider og
formatet var mindre. I 1899, for eksempel,
var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider;
formatet saa nogenlunde fire-femte dele af
hvad det er nu. Dertil bør man huske,
at priserne paa alt, som har med bogtryk-
ning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at
reise vest for at købe land og som gjerne
ønsker at leve i skandinaviske settlementer
og saa ordne sig med organisation af menig-
heder i sin midte, er det at undertegnede har
fikret sig salgsretten paa meget af det bedste
land i Flatheadalen i Montana; ligeledes
paa østiden af fjeldene. Vi har fikret det
til lav pris og vor fortjeneste er svært liden.
Svis dette land er drebet paa rette maade,
gir det svære ablinger. Nær ved byer og
marked kan man endnu købe land for \$15 a
\$20 pr. acre, gode "improvements" indbe-
fattet. For nærmere underretning hen-
vender man sig til

D. D. Dulleth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skriv paa engelsk eller norsk.

Folkekalender

for aaret efter Kristi fødsel

1 9 1 7

Den retfærdige skal leve ved
tro. *Hab. 2, 4*

Redigeret af
Herman C. Jørgensen

Hauges Synodes Forlag
Red. W. W. W. W.

Indhold.

Det Ringer paa Jord—Juledigt af Mrs. M. D. Wee.
Den Første Julefang—Digt.
Julebetragtning—Freds fyrsten—Af pastor G. N. Bakke.
Nytaarsstauker—Digt.
Nytaarsprediken—Se paa Jesus—Af pastor A. M. Knudsen.
Reformationens Aarsager.
Lidt om Kirkens Reformator.
Hauges Synodes Opgave—Af prof. M. D. Wee.
Skieser af Hauges Synodes Formænd—Med billeder af samtlige formænd.
Retklog over pastor A. A. Dahl—Med billeder.
En Kirke for "Martin-kristne"—Fortælling af Arminius.
Hauges Synodes Bestyrelser og Komiteer.
Præstelige for Hauges Synode, den Norske Synode og den Forenede Kirke.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 53.

Lørdag den 30te December 1916.

48de Aarg.

Salmen 126.

Redtegnelser af pastor Olaf Ellingsons prædiken ved aabningen af naarsmødet for

Alberta kreds, Nov. 17—19 '16.

(Bed M. J. B.)

"Da Herren lod Zions fanger vende tilbage, var vi som drømmende."

Er vi fanger eller er vi fri? Er jeg en fange eller er jeg fri? Enten eller—fange eller fri. Frelst eller ikke frelst. Zion selv var fangen. Guds folk var fangen. Det folk Gud havde udkaaret var fangen. Synden gjorde det. De havde Guds ord; men de handlede imod det. Følgen var straf, fangenstab for Guds folk. Mange som ved sin Herres vilje er satans trælle, paa vei til evig fortabelse. Herren lod Zions fanger vende tilbage. Der følger ikke glæde af fangenstab. Deres harper hang paa vidjerne, og de kunde ikke synge Zions sange i et fremmed land. Cyrus bandt feier og lod Zions fanger reise hjem igjen. Der opstod en som samlede folket—Serubabel. Vi har et ord fra den høieste som siger, at der er fuldkommen frihed for syndere. Sør frihedserklæringen fra Gud! Jesus har bundet frihed—frelse for dig, du, som er fangen. De blev som drømmende. Deres mund blev fyldt med latter, osv. Var det sandt, at de var

virkelig fri!—Satan søger at bringe tvivl. Guld frelse fra Gud er sandhed! Hvor satan raaber gennem prest og menighed i vore dage: "Bibelen er ikke sand." Har du erfaret noget saa stort som det at blive fri? Kunde du hjælpe for at din mund blev fyldt med latter? Det er en erfaringsfag. Har du havt det slikt? Ikke alle gribes paa samme vis. Nogle er sølsomme karakterer. Andre er dybere tænkere. Det tager tid at fordybe sig i Guds ord. Men der kommer til at blive en ny sang i hans liv. Er du her som er blit ombendt af Gud? Er du frigjort i Kristus?

Saa et ord til os som er ombendte. Herren lod vore fanger vende tilbage, osv. Ligegyldighed for andres frelse kommer af at man ikke selv er frelst. De ser ikke at de selv er frelst og derfor ligegyldigheden for andre. Ikke alle kom med fra Babel. Derfor bad de: "Herre, lad vore fanger vende tilbage, osv. Vøren, forældre, søskende staar igjen. Derfor hønnen. Det maa være slikt, at enhver ufrelst ligger tungt paa vore hjer-

GTU Library

2400 Ridge Road

Portland, OR 97209

For more information call 503-2500

Alberta kreds

ter. Er vi ligeggyldige for andres frelse, saa blir der aldrig bættelse. Moses bad: "Herre, dersom du ikke vil frelse dette folk, saa udslet mit navn af din bog, som du har skrevet." Paulus havde en stor sorg; en uafslædelig smerte for sit folk, fordi de ikke vilde frelses ved troen; men ved lovgjærninger. "De som saar med graad skal høste" osv. Ikke blot bede, men ogsaa arbeide. Det maa du gjøre. Her er megen saaning. Er det med graad? Er dit hjerte i gjærningen? Tænk, om vi saar med taarer! Der skulde blive mere høst. Det vil være virkningsfuldt at en prest er i embedet ikke for pengenes skyld, men for sjæles frelse. Vi maa udbede os dette sind fra Gud. Det vilde gjøre godt for mange at se de gange en prest kjemper med Gud i lønhammeret, i bugghen, osv., for sjæles frelse. Lægmand eller prest som gjør det bliver redskab for Gud til bættelse. De skal komme tilbage med frydsfrig bærende sine neg. De skal komme hjem. Og de skal slippe at komme alene. Vønner det sig at arbejde? Er der liv, aand, kraft i vort arbejde? Bed og arbeid for at sjæle maa vende tilbage under dette møde. Er du med? Lad os gaa til arbejde i bøn og Gud skal velsigne. Amen.

Ser du farisæaren?

(Af Ludvig Hope.)

Math. 23: 1—12.

3 Hvart kristent menneskeliv er her to grunnkraster som strir um magti. Den eine er hovmodet, æreslyst, hugen etter aa verta stor og faa røs av andre.

Um ikkje alle har like stor hug til aa visa fram denne mørke sida i vaar natur, so er hovmodet likevel so inngrodd i alle, at de maa reknast for grunnsyndi, som alle dei andre under veks frem av. Der lydde ein gang eit ord i ein hage: du skal verta ligesom Gud, løyst fra Gud—og de ordet springa herte menneskelivet inn paa ein galen veg.

Den andre grunnkrast i ein kristen er trongen til aa vera spallhund, tena andre og

gløyma seg sjølv og i al si færd og gjerd lifna Jesus. Gjera godt med gleden utan at nokon veit det, tena, elsta, ofra og lida der ingen ser det, og gleden jeg ved aa faa gjera det lik. Ein kristen har hug tel aa gløyma seg sjølv. Soleis vart han fødd av Gud.

Den sida av kristenlivet som Jesus i ordet idag legg oss paa hjerta, og ber oss um aa eiga, de er just denne sidste. Men det tor vel henda at det er den me notids-kristne har mindst av. Kanskje kristne før oss har bore mindre arbeidskristne enn me, kanskje me som lever idag er dei fyrste paa arbeidspladsen. Men kanskje ingi tid før oss har havdt so god jordbotn for farisæarnaturi i oss som just vaar tid.

Lad meg faa nemna ein ting som etter mitt syn er med og el upp dette satans ugras. Kanskje det eg har aa bera fram vil verka meir til aa riva ned, end til aa byggja upp; men det er ikkje so farleg. Vert de berre ordentlig nedrive, de som skal ned, so er det nok alltid ein annan som juter for aa byggja upp at, paa ruinerna av det som fall. Gjør det eg no vil seia, de som har ein lederplads i Guds kirke! Eg ser her er mange av dykk samla her idag. Alt som vert gjort av dei kristne i vaar tid skal i blad! Seile dene haug av kristelege blad skal ha stoff, og so maa der sjølvjagt noen til aa skriva, og dei som skriv maa hanoko aa skriva um. So kjem dei snart til den, og snart til den og spør: Kan du ikkje skriva noko til mitt blad? Hva skal eg skriva um—døe? Skriv um rejsene dine, fortel korleis du hadde det der og der. Og so skal dei kristne sine gjærninger paa prent! Saa skriv dei um for mange sjuke dei saag til, for mange møte ein har havt, for mange foreninger ein saag inum, for mykje dei gav, for mykje han gav, for mykje det kom inn paa mitt møte, for mykje folk det var der eg var, for velsigna det var paa mi reis, paa mine møter, for mange som gav seg over til Gud den gongen eg tala, for mange me bad med, for trutt han og ho har stræva, dei var virkelig verd ei oppmuntring i eit blad. Og so er alt so godt og stort

og velsigna der eg og me var, og det eg og me gjorde og gjer.

Eg har med flid set etter i dei seinare aar um det ikkje skulde finnast ein flage stundom over at det gjeff smaatt, men nei! alltid var det so velsigna og so gjævt der eg og me var.

Sjølvsagt, naar ein har sagt det ein vil um seg og sitt, naar ein har staatt paa gatehjørne og ropt de ut, so maa ein sjølvsagt leggja til tilslut: Gud skal ha al æra. Kristne som er her idag! Dette er fariseisme! just av det slaget som Jesus talar imot. Er det ikkje det kanstje? Sau, her har du farisearen i notids-klær, og me ser det ikkje. Me har mest ikkje augo til aa sjaa farisearen andre stiar enn burte i jødeland og so i kyrkja, tell burte under preikestolen, der dei sitt dei gamle stabile karane som tykkjest vera fastgroddde i kyrkebenkjene og alteret. Der er farisearen i jødeland og i kyrkjestolane! Men her — —? Og so dreg farisearen ut i arbeidet i Guds rike i den finaste kristendoms kulør, og me ser de ikkje. Men Jesu ord: La dykk ivare for farisearnes surdeig. Det skulde me ikkje gløyma. Naar den kjem inn, so veks satans ugræs. Men fordi me gløymmer det, fordi me ikje tek os ivare, so veks mistanken i kristensloffen, so veks sladdereren og surmulingi, og ikkje mindst det faare sjute sinn. Der kom eg ikkje med, der sette dei meg tilsides, eg skal nok hugsa det, kan du tru! Snart maa du vera rædd aa flytta foten for ikkje aa trækka paa ei liktaa til ein eller annan kristen.

Eg skal ikkje vilja kallast meister! har du set det ordet: Eg skal ikkje vilja? noo anna er det at andre kallar os det. Du og eg skal ikkje vilja kallast meister eller lærar eller far; men den største millom oss skal vera tenar for alle. Den fur er fur for mennefflig natur, men det er Guds vilje til oss. Det er kristendom. Ja, seier du, men dei andre gjør de ogso. Dei kjører sagte paa likso mykje som me, og vel so det. Kor skal det bli av vaare folk naar me skal gøyma dei slik burt? Kor skal det gaa med vaar organisation um me ikje heng i og gjer som di andre? Na! skal tru um her ikkje er mange som

kjenner de paa seg at de høer galt iværg som det no gaar, mange som hadde hug til aa gøyma seg burt fraa alt, um dei endaa kunde berga ein millimeter av eit sant, spastlyndt kristensinn. Ser er kristelege foreninger som krev av sine medlemmer at dei paa kvart møte skal fortølla for mange gode gjerninger dei har gjort siden dei sist var samla! Kan slikt høve ihop med den kristelege regel at ein ikkje skal la den venstre handi vite hvad den høgre gjør?

Gi det maatte reisa seg ein storm mod dette farisear væsen, so me ikkje reint skal bli utjaga paa verdsens opne torv! Men dersom dette er sandt, det eg no har sagt, forleis skal me daa bergast fraa denne faren? Stans litt i tidens jag, staa aaleina og studer Jesus! Stans! — studer deg sjølv og studer Jesus, studer deg sjølv i ljofet av Jesus. For ramme alvor studer deg sjølv i denne mannen! Daa tenkjer eg nok du maa slaa deg for dit bryst og seia som tollmannen: Gud vær meg synde naadig! Men det passer ikkje ind i tidi aa tala um synd hjaa dei kristne. Halleluja-rop likar dei bedre. Na fare med harelabben over alt, det vil vor tid helst, og faren for kristenlivet ligg i samme leid. Du bladstyrar, du emesfar, du styremedlem: Stans og studer Jesus. Vøgg dykk under Guds sterke arm! Kan me det? Kan me gjera det med eigi magt? Me kan bøygja vore knæ, me kan leggja henderne ihop, me kan venda os til Gud med vaar bøn, me kan falla i stavar; men me kan ogso trasja: Dette høver ikkje paa meg, de er ho som er umulig, de er han som er umulig, de er dei som er paa tverke tidlig og sent, jau, me kan stiva os upp og vera stolte! Men Gud staar det stolte imod, men dei som høier seg faar naade. Kom fram for Gud med di synd, den syndi som er værste for deg aa vinna oper. Det er ikkje de tungste aa seia til Gud: tilgiv meg mi synd. Det som kommer hardast er aa seia: Den syndi er den værste, der er de eg tapar. Har du strid med nokor synd paa dine knæ? har du det so skal du faa naade, naade til aa trækka syndi under fot. Men har du ikkje det, so gror satans ugræs høgt ibei-

ret um alla dine bønner. No sit her nok mange nedetter benktjene og tenkjer med seg sjølv: Ja, no fekk dei vita sanningi, det var sandeleg ikkje sir tidlig. Du som tenkjer so: Kvar sann festen her i salen idag kjenner seg tugta og skamful, samstundes som han takker Gud for at han fekk høyra dette, han er tugta i si aand, han kjenner seg hjartasjukt og saar over alt det som er smaatt og syndig i hans liv. Men du? Du har ikkje noko med alt dette, du gir dig ikkje ut for bedre enn du er. Og so reiser du naffen og gaar ut att stolt over at dei fekk det. Det er for smaatt for deg aa kuela og flaga; so liten vil du ikkje vera. Du er deg sjølv nok. Du: Snart er det ende paa din indbildte fridom, og du skal møte Gud, staa fremfor den største av alle store. Daa vert du liten. Daa skal du la tonn møte tonn og stjera dei imod kvarandre utan aa kunna bøygja deg. Bøyg deg no! Vat oss alle stansa tett nede ved døri idag med tollmannen aa be for alvor ein syndars bøn: Gud vær meg syndar naadig! Daa skal ny signing koma fraa Gud over Kristenflokken.

Sendt ved Minnie Amundsen,
Stavanger.

Bedes optaget i Lutheraneren.

Ungdomsforbundet

Søndag den 31te December.

1 Mos. 26: 18—19.

Grave i gamle brønde.

Isak oppgrov de brønde som hans fader Abraham hadde gravet, fortelles det. For ham selv, hans tjenerstab og deres velvære var det nødvendig at ha godt, friskt vand. Fienderne hadde i ondskab tilstoppet disse kilber. I dette sit arbeide fandt Isak igjen en brønd i dalen med "rindende vand." Denne hverdagslige beretning gir os anledning til at tenke paa en aandelig kilde, en rigtig deilig rindende væt. "Guds væt" som altid

er fuld af vand, men som af mennesker blir tilstoppet. Af alle gode ting Gud har gitt os er Guds ord en usigelig stor gave. Noenting har saaledes været angrebet gang paa gang af satan gjennem mennesker, som Guds ord. Kunde bare denne kilde bli fjernet fra folk, da var de jo prisgIVEN vilskaarligheden. Paa Luthers tid var jo bibelen ikke folkets bog. Den var bortgjemt fra almenheden. I kirkerne mumled man de latinske messer og bønner. I klostrene ligesaa. Nu fortæller de os, at i disse gamle dage var det nødvendigt at ha et lænket ord, saa ingen skulde stjæle disse vigtige dokumenter. Men hvorfor lod man da ikke Guds ord læses i Guds husene da? Nei, tingen er den, den katolske kirke har fra gammel tid af planlagt den ting at holde Guds ord borte fra folk. Luthers store arbejde var at faa bibelen frem, løst fra sine lænker, ud til det almenne folk. "Saa laante bibelen folkets maal," siger en sanger. Ogsaa i vor tid er der dem, som vil enten faa væt denne guddommelige kilde, eller saa faa den saa tilgrumset at folk forvirres. Man siger os: der er biskop Guds ord i bibelen, men saa er der da Guds ord ogsaa i andre religiøse systemer og bøger. Se, der har vi noget, som denne tidens børn, der er saa fuld af tvil, faar. Og mange er de som prøver disse sprukne brønde. Nei, "den ganske skrift er indblæst af Guds Aand." Gud ske lov, der er en kilde som er fuldkommen som regel og rettevej for tro, lære og liv. Ud fra denne ene kilde har alle troende "draget vand med glæde." Den gamle bog har "aand og liv" i sit indhold. Fra denne ene kilde som grundlag har vi al sand kristenlære. Alle kirkers bekjendelser har sin grund i Guds uroffelige sandhed. Den evangeliske kirke bygger udelukkende paa Guds ord. Alle troende i verden drar sin kraft af den naade der høres frem fra Guds ords kilde. Guds ord skal bestaa. Det maa være de kristnes maal at saalangt de har lys at være ret med bibelen.

—Wick.

Søndag 7de Januar 1917.

Rom. 10: 11—15.

Lutherisk missionsarbejde i Indien.

Paulus, den første og største hedningemissionær, viser os i dette skriftaffinit, hvilken belysning det er at få bringe budet om frelse ud til folkene. Dog ikke bare en anledning, det er tillige en hellig kærlighedsbevisning, ja en pligt. Læs vi for os de led apostelen ligesom binder sammen i rækkefølge, og ser paa dem i den modsatte orden, saa stiller de sig sig: Først maa evangeliets budbærere udsendes, saa prædiken at folk kan høre, saa kundskaben, ved den troen og trangten til frelse; saa paakaldelse og bøn om frelse. Den som i hjertets oprigtighed ber om frelse den blir frelst. Dette fredens budskab maa folk saa høre saa der blir anledning for dem at ta imod verdens freller, Jesus. Det er ikke dermed sagt at alle blir frelst. Det blir de naturligvis ikke. Det ved vi af tilstanden i kristenheden, men nogle skal blive frelst.

Indien har en femtedel af jordens befolkning eller 315,000,000 mennesker. Der taler i det mindste 10 forskellige sprog, med mere end et hundrede og seks forskellige dialekter. De væsentlige hedenske og falske religioner folket har er Brahmaismen, Hinduismen, Muhamedanismen og de onde aanders tilbedelse. Kastehierarkiet er stærkt i Indien. Det kontrollerer det sociale liv med sin demoraliserende virkning. De hellige skrifter hos hinduerne oppeholder og forsvare kastehierarkiet. Enhver maa være i den klasse han er født. Endog skilgen af en, hvis den falder paa maden hos en af ringere kaste gjør den, den tilslavede mad besnittede. Der skal være en uendelighed af kaster. Tre og tyve hundrede og otte og sytti kaster af de fornemste og endda flere i de lavere lag.

Hinduerne tror at for mange tusind aar siden lod Brahma, skaber, en præst fremkomme ud af sin mund, det er Brahman; ifra sin skulder lod han den konge eller fyrstelige Ashatriya fremstaa, det er soldaten; ifra sin hofte lod han handelsmanden, Vaisha

komme; ifra sine fødder lod han fremkomme tjeneren eller slaven. Der er de fire store kaste-grupper som atter igjen har sine mange forgreninger. Indien har tolv hellige elve. En vandskærsrejse er gjort en gang inden tolv aar til nogen af disse hellige floder. Ganges elven er da den mest hellige flod. Dens bade tvætter en fra synd. Saaom efter saa mange hedenske religions systemer og filosofi, saa er det kvinderne og pigenbørnene som faar lide mest. En missionær har sagt han aldrig havde set noget pigenbarn kastede af nogen indisk mor med mindre hun var en kristen. Kvindens lykke her i tiden og herefter er, efter indisk syn, afhængig af hendes hengivelse til sin mand. De indiske folkeslag har dog ogsaa sin kunst, sine bygninger og templer. Nogle af disse er storartede i arkitekural kunst. Sin hedenske visdom og filosofi har disse folk ogsaa. Læst hvilken anledning for evangeliet. Det eneste middel der kan løfte et folk. Der er missionsvirksomhed i Indien. I 1902 var der 93 forskellige missionsseksker med virksomhed i Indien. 35 amerikanske seksker, 34 britiske seksker og 9 seksker fra det europæiske fastland, dertil 15 internationale seksker. 4 amerikanske lutherse missioner arbejder i Delegu. Den mission som har haft et saadant enestaaende held med sig og som vi er bedst kendt med er Santalmisjonen. Banebryderne der var Børresen og Skrefsrud. Store ting er sket iblandt santomtalerne. De har været forfulgt og drevet længere borte i de indiske skove af hinduerne, dette santomtfolk. Den mission trænger baade missionærer og pengemidler. Kjære unge ven, vil du ikke prøve at indskrænke dig lidt for at missionsens hellige sag maa gaa frem? Snart kommer Jesus, hvad gjør du for ham? Skub ikke det spørgsmål tilside.

—Wick.

SUNDAY, JANUARY 7, 1917.

Our Lutheran Work in India.

1. Scripture lesson: Romans 10:11-15.
2. Introductory. Our Synod has no work in India, but as Lutherans we are interested

in the mission work carried on by other Lutheran bodies. It is not an easy matter, however, to either outline or study the Lutheran mission work in India as there is so little available information on this Lutheran mission work. It is therefore suggested that as much information as possible be gathered about the India mission of the Lutheran church, and that the emphasis be laid upon the universality of the gospel and the universality of the need of the gospel and consequently the urgent need of missionary work among all peoples, regardless of race, color, or nationality. This is the central thought in our Scripture lesson.

3. The Universality of the gospel.
4. The universal need of the gospel.
5. The necessity of the missionary work.
6. The obligation to carry on missionary work.

7. What has been done in India by the Lutheran church. See The Lutheran Almanac and reports of the following Lutheran bodies in America doing mission work in India: General Synod, General Council, Missouri Synod, and Joint Synod of Ohio.

Missionsbuen

Forsent!

Bed Mrs. Nels Carlson.

"Forsent" er et lidet ord. Det har en faare stor betydning.

Det kan skaffe ubehageligheder og græmmelse at komme forsent ved visse anledninger her i tiden. Men tænk, kjære medvandrere mod evigheden, hvilken ulykke om vi skulde finde himmeldøren stængt og det lyder os ind: "Forsent!"

Det er fælt at tænke paa! Herren har maasse git os lang naadetid. Men de fleste ødsler sin kostbare tid i synden—ja, den store hob lever livet udi dens tjeneste. Det vil lyde for dem: "Forsent!" "Jeg kjender eder ikke."

Du som lever i synden, betænk dit liv, betænk din død, betænk dit forhold til ham, om hvem skriften siger: "Han lukker til og ingen lukker op." Det haster at du omben-

der dig! Det er nok naadetid men den gaar raskest. Jesus staar nu med al sin naade og gabe ved din hjertedør og banker. Maasse du har hidtil sagt: "Fortidligt." For saadanne i de fleste tilfælde hedder det ved himmeldøren "forsent!" Lad dig formane ved Brorsøns sang:

Idag er naadens tid,
Idag er Gud at finde,
Nu kan alvorlig flid
Sans milde hjerte binde.
Op, op til bedrings graad
Og efter Jesus jag,
Men snart, det er mit raad,
Nu hedder det idag!

Idag begynd og spar
Det ikke til imorgen.
Gvad morgendagen har
At vente, er forborgen;
Forhaling bør ei ske
I saadan vigtig sag,
Nu faar du op at se.
Nu hedder det: idag!

Det er en liden stund,
Saa lukkes himlens døre;
Begræd de mange pund.
Endnu er naaden større
Og vinker dig herind
I Jesu fable tag.
Men stund dig som en vind,—
Nu hedder det: idag!

Paa begjar af Kinamissionsbestyrelsen jender Boghandelen denne uge til forskjellige prester Kinamissionskalenderen uden ordres. De som faar sig disse tilsendt vil mærke sig at der ikke skrives nogen fordring paa bøgerne for disse kalendere, da de ikke kommer ind under Boghandelens regnskaber. Det er arbejde som den udfører paa opfordring af bestyrelsen, og presterne bedes ligeledes godhedsfuldt at ta sig af uddelingen for missionens skyld og takkes saaledes paa forhaand for sig velvilje.

—Gauges Synod Book Dept.

Synger Herren en ny sang.

Mel.: Mand fra himlen.

Syng med hjerte, op at kvæde,
Synger Gud en æres sang!
Syng i sorg og syng i glæde,
Syng naar veien bliver lang!
Syng om hjertet endog fryser!
Sangen varmer kolde bryst.
Syng, thi sang paa veien lyser!
Sangen gjør det mørke lyst.

Syng, mit hjerte, om min Frelser,
Syng om naaden hver dag ny!
Syng saa lovsangs toner bruser,
Syng, thi da maa satan fly!
Syng dig fri fra tunge tanker,
Syng med lov og tak til Gud!
Syng naar haabets faste anker,
Du i nøden kaster ud.

Syng din sang i morgenstunden,
Syng med tro, saa faar den klang!
Syng, som fuglen udi lunden
Synger glad sin morgensang!
Syng, med sangen Herren dyrke,
Syng hans pris, og du skal saa
Gjennem sangen kraft og styrke,
Syngende til arbeid' gaa!!

Syng, naar aftenrøden smiler!
Syng, naar solen synker ned!
Syng, naar al naturen hviler!
Syng da om den stille fred!
Syng, thi himlens englefare
Synger paa den nye sang!
Syng saa ogsaa jeg kan fare
Syngende derop engang!

—Abdolph Jacobson.

Missionär til Kina.

Gauges Synodes missionsbestyrelse har det sidste aar forløst paa mange maader at saa lidt mere hjælp til det store arbejde paa bort felt i Kina, men har ikke været heldige, indtil den ved affedsfesten som holdtes for de uddragende missionærer i Roland, Sowa,

i slutningen af Juli, da den enedes om at stille kald til pastor Th. Gimle, om han kunde se sig istand til at drage ud igjen. Kald blev da ganske snart afsendt til ham. Han var ved de tider her i Minnesota og blev østenfor i flere uger, men syntes ikke han kunde svare paa et saa vigtigt kald førend han kom hjem og kunde samraade sig med sin familie, og det tog derfor adskillig tid før de kunde give afgjørende svar, men ud paa høsten kom det adresseret til bestyrelsens sekretær. Med Gimles tilladelse lader vi deres svar herved offentliggjøre, sliq som af dem forfattet. Som man ved er bestyrelsens formand for nærværende i Kina, saa vi kan ikke saa let samraade os med ham, men vi er ganske forvisset om, at han vil være fornøjet, ja glad over Gimles svar; thi han var selv med og stemte for at kalde Gimle. De medlemmer som er her er tilfreds med udfaldet, og er glad og taknemmelig for, at vi faar denne værdifulde forøgelse af arbejdere paa den store høstmark.

Gimles svar.

Kjære pastor C. C. Solter!

Guds naade og fred i Kristus Jesus.

Svar paa missionsbestyrelsens kald burde for længe siden været i Deres haand; men vi kunde ikke fatte afgjørende bestemmelse, før jeg kom hjem, ig vi under bøn til Gud tilfammen fik overbeie fagen.

Med krævet og forpligtelserne overfor vores sønner, Carl, Thorstein og Norman, der netop er i sin bedste skolealder, henholdsvis 16, 14 og 12 aar gamle, ser vi os ikke istand til at lade dem tilbage alene, ligesaa lidt som vi kan tage dem med til Kina—paa det stadie skolen for missionærernes børn endnu staar.

Men i betragtning af den store mangel—nævnlig paa mandlige arbejdere—paa vor missionsmark, der nu mere end nogensinde staar hvid til høsten, er vi blit enige om, at mamma blir hjemme med børnene, og jeg gaar ud i arbeidet paa vor missionsmark ialfald til nogen yngre mand kan sendes og overtage selvstændigt arbejde.

Bestyrelsen vil selvfølgelig indse, at dette

Kun kan I paa Betingelse af, at jeg lønnes som familiemand.

Naar vi ser, hvad mænd og kvinder kan ofre for frigen, hvor det gjælder at dræbe og ødelægge, skulde da Herrens tjenere trække sig tilbage i en kamp, hvor det gjælder at redde liv og gøre vel.—Enda maa vi isige, vi er unyttige tjenere; thi vi gjør kun det, vi er skyldige at gjøre.

Vær snil noget snart at lade os høre.

Eders medtjenere i Herren,

—Th. Gimle. —Mrs. Th. Gimle.

John Nelson Crosby.

Det er mange, især af de ældre, som meget godt erindrer John Nelson Crosby, som mellem 20 og 30 aar tilbage boede i St. Paul, Minn. Hans timelige forretning den tid han boet i St. Paul var kontraktør og bygmeister. Hans hjem var gæstfri i ordets fulde betydning. Prestier, lægmænd og kristelige studenter var altid velkomne under Nelsons tag. Den haugianse virksomhed med Guds ord til vækkelse og aandeligt liv stod høit i Nelsons betragtning. Han var en trofast støtte for Immanuel's menighed i St. Paul i dens begyndelsestid og fremover. For mange aar siden blev hans høit elskede hustru ved døden taget fra ham og selv vækkedes han mere og mere paa hilsen, han led nemlig meget af asthma og maatte tilslut ganske opgive sin forretning og flyttede til sin datter som er gift med E. A. Evans og bor i Kansas City, Mo., hvor han har tilbragt sine ca. 20 sidste aar. Foruden sin gamle sygdom fik han et tilfælde af hjertesygdom og fik som hans børn beretter fare herfra i fred den 7de December og blev begravet den 9de paa familiens gravlot paa Mt. Washington gravsted ved Kansas City. De efterladte sender denne hilsen og beretter at faderen var en stadig læser af Budbæreren til det sidste. De ønsker ogsaa at denne hilsen maa faa komme rundt til bladets læsere, da der, som ovenfor nævnt, er mange som meget godt erindrer Nelson med familie fra den tid de havde sit hjem i St. Paul.

Nogle ord

i anledning resolutionen fattet af Turtle Mountain kreds.

Følgende referatet fra aarsmødet i Turtle Mountain kreds offentliggjort i Budbæreren no. 51 fattede kredsens følgende resolution: "Turtle Mountain kreds af Gauges Synode samlet til aarsmøde i Norwich, N. D., 12te til 15de Nov. 1916, udtaler sin misbilligelse af den maade hvorpaa foreningsagen blev behandlet ved Gauges Synodes aarsmøde sidste sommer og protesterer mod de Beslutninger der fattedes i den sag og anser sig ikke at være bundet af de i nævnte sag fattede beslutninger." Da der sandsynligvis vil opstaa spørgsmål baade i bortaget samfund og de andre to samfund angaaende betydningen og virkningen af en saadan resolution, saa finder jeg det paatrævet at nævne noget derom allerede nu. Jeg kan godt forstaa de betænkeligheder der bevægede brødrene i Turtle Mountain kreds til at fatte en saadan resolution og jeg har den dybeste respekt for deres syn paa foreningsagen, men jeg maa dog beklage at de lod sig bevæge til at fremsætte og tilstemme en saadan resolution som denne. Sele resolutionen og da især det sidste led, vidner om at en fejlagtig opfatning af kredsernes status i Gauges Synode ligger til grund for baade resolutionens affattelse og antagelse. Lad mig først henlede opmærksomheden paa at kredsinddelingen i Gauges Synode ingen anden hævd har i samfundets konstitution end at der nævnes kredsformænd i par. 19, og disse er ikke kredsmedlemmer, men samfundsmøder, der vælges af samfundet og tjener samfundet som visitatorer. En kreds er saaledes ingen administrativ del af samfundet med selvstyre, men er blot et visitator og indremissionsdistrikt der staar fuldstændig under samfundets opsyn, regler og beslutninger. En kreds har derfor ikke myndighed til at fatte beslutninger udenfor de af samfundet paa dets aarsmøder fattede beslutninger, langt mindre ved en resolution annullere en samfundsbeslutning. Kreds-

møderne kan nok udtale sin misbilligelse af og endog protestere imod en samfundsbeslutning, men det er ogsaa saa vidt de kan gaa. Turtle Mountain kreds har saaledes ved den fattede resolution langt overskredet sin myndighed og sat sig udover sin egen lovlige status og samfundets konstitution og beslutninger ved at erklære sig ikke at være bundet af en vis samfundsbeslutning. Nævnte resolution er derfor absolut ugyldig og bør ikke tages noget hensyn til. Den er ikke bindende hverken for enkelte personer eller menigheder.

Tillad mig dernæst at gøre opmærksom paa at vore kredsmoder i Gauges Synode ikke er repræsentative møder. Alle stemmeberettigede medlemmer af menighederne inden kredsens har ifølge vore kredsregler stemmeret ved kredsmoderne. Det er saaledes mulig for en menighed, stedsmenigheden hvor mødet holdes, at afgjøre alle de paa kredsmodet foreliggende sager, da der er saa kredsmoder, om det overhovedet nogensinde hænder, hvor de besøgende stemmeberettigede er i flertal. Er man da heldig i sit valg af sted for kredsmodet, saa er det mulig under vore regler, at lade en menighed i kredsens afgjøre sager hvorom der kan være delte meninger imod stemmegivningen af de stemmeberettigede medlemmer af kredsens øvrige menigheder som maatte være tilstede. Da menighederne ikke vælger sine repræsentanter til kredsmoderne, men enhver som har lyst og anledning har lov til at rejse og afgive sin stemme i de sager som maatte komme op uanset hvad menigheden som et hele maatte ønske, saa er det selvfølgelig lig at de som er tilstede paa kredsmoderne stemmer efter eget forogdtbefindende og ikke kan holdes ansvarlig for sin stemmeafgivning af de menigheder de tilhører. Det fremgaar ikke af referatet af nævnte aarsmøde hvor almindelig kredsens var repræsenteret, undtagen hvad præsterne angaar, men som ovenfor antydet er det jo mulig at en sådan resolution saavel som andre kredsbeslutninger kan være af en mere lokal art. Paa grund af vore kredsmoders sammenføjelse bør man især nu være

meget forsigtige hvilkte beslutninger man fatter, da de kan afstedkomme megen forvirring, misforstaaelse og endog splittelse.

Tillad mig vil jeg sige at det er fuldstændig paa sin plads at foreningslagen og andre samfundsmæssige spørgsmål behandles paa kredsmoderne, men naar det gjælder at tage afstand fra en eller anden samfundsbeslutning, saa er det kun en myndighed i samfundet som kan gøre det, og det er den lokale menighed.

Jeg haaber at brødrene i Turtle Mountain kreds vil indse det ubiuelige i den fattede resolution saavel som agitation mod forening paa dette stadium og at de heller vil bidrage til at Gauges Synode helt og enig kan gaa ind i det vordende samfund for des krasfigere at gøre sit lys og salt gjældende.

Eders i Herren forbundne,
aff. — G. M. Bruce.

Lutheriske indremissionsforening.

Et hundrede og femogtyve familier bliver nu hjulpet af den lutheriske indremissionsforening i Minneapolis. Dyrtiden har ogsaa ladet sig føle hos barmhjertighedsforeninger, siden deres indtægter ikke stiger saa fort som udgifterne er steget som følge af at madvare, brændsel og klæder, som gives til de fattige familier, nu er bleven saa meget dyrere at Foreningens udsendinge fandt nylig en fjøbe.

familie paa seks, som boede i to smaa rum i en kjælderetage under jorden. En aabning førte ind til bygnings kjælderum, og gennem denne aabning kom gas, støv og røg ind i værelserne. Manden stillede med bygnings varmeparaat om kvelden og om morgenen; om dagen, medens han var ude paa andet arbejde for at tjene \$1.25 i dagløn, passede hans kone paa varmeparaatet; for dette arbejde fik familien bo gratis i kjælderen. Indremissionsforeningen vil skaffe familien et bedre sted at bo.

Foreningen har fundet en godhjertet mand, som vil adoptere 3 børn, hvis fader ikke duger til noget og hvis moder ikke er

istand til at forsyne dem. Der er fire børn i familien; moderen vil beholde det mindste.

I kindergarten har vi firti børn til fattige mødre, og i barnekrybben pleies fra femten til tyve børn hver dag, medens deres mødre er paa sit arbejde. Miss Mueller er nylig ansat som lærerinde i kindergarten; hun er uddannet i Philadelphia.

Otte fast ansatte arbejdere er nu i indremissionsforeningens tjeneste; desuden bidrager andre os fra tid til tid gratis.

For nogle uger siden blev der aabnet en missions søndagsskole med student Lawrence Mathne fra den Forenede Kirkes seminar som lærer.

Anders Bunte af Gauges Synode har nylig testamenteret \$500 til vort arbejde.

Den 21de December holdtes juletræsfest for kindergarten i South Side biblioteksbygning, og juleaften holdtes fest for hospicets beboere.

Nu beder vi om at godhjertede mennesker vil betænke de fattige og trængende, som vi op søger og besøger, med gaver. Disse gaver bedes sendt til Lutheran Winter Mission Society, 828 6th Str., S., Minneapolis.

—J. A. Schaffnit, supt.

Takfigelsesfest ved Bethesda Gamlehjem i Chicago.

Da jeg Onsdag morgen før takfigelsesdagen ved fællesandagten læste disse ord: "Den som tror hastier ikke", fløi virkelig den tanke gennem mig: Vi kan ogsaa faa høns til takfigelsesmiddag.

Det er det gode ved Guds ord, at vi kan finde noget der, som vi kan tage til os gennem alle livets omvækslinger, til alle tider, i det lille saabel som det store, timelig som aandelig. Det tror jeg vil være enhver fristens erfaring.

Guds ord er saa alsidigt som vort sind er omflakkende: Det som kued mest igaar er maaske meget idag for det nye, som kom op, der imorges igen sluges i dagens forviklinger. Derfor burde vi leve i ordet, som har noget for os gennem alle dage.

Men det var takfigelsesdagen jeg skulde skrive om. Vi var ikke før komne ind fra den omskrevne andagt, før Miss Baade udbrød over et aabent brev: "Spisene kommer!"

Sa virkelig! Det var ikke noget smaaaplus heller! Et helt nabolag af omsorgsfulde kvinder fra pastor J. A. Johnsons kald, Creston, Ill., har været ude paa høstjagt og sendte os en kasse med 19 ualmindelig fede og gode høns. I den ene høne fandt vi den venlige hilsen: "Jeg ønsker eder alle Guds velsignelse og fred! Spis dette med god appetit."

Det skal være vist, vi gjorde! Tak skal I alle ha for den delige takfigelsesmiddag! Tak for hilsmingen ogsaa!

Sent Onsdag aften stanset en automobil med ungdommer udenfor. De kom fra Moreland methodist menigheds Epworth League med to kurve groceries som takfigelsesgave.

Under fællesmaaltidet takfigelsesdagen samlet vi os under bøn og sang om den 103 salme: "Min sjæl, lob Herren, og alt hvad i mig er love hans hellige navn."

Mr. L. Anderson bragte en gave fra Kristuskirken. Vi var ogsaa beæret med en delegation fra det norske nationalforbund, som bragte den store gave af \$100. Det var ikke første gang at nationalforbundet har erindret Bethesda gamlehjem. Og at de iaar kom med saa rigelig en gave viser forbundets skarpe sans til at bedømme den norske nations tarv og trang i de forskjellige faar.

Nr. 4 havde vi takfigudstjeneste ved pastor C. J. Gessent. Varmt og inderligt blev det lagt os paa hjertet Esajas 55: 6—7. Den, som ved bønnen søgte Herren vilde finde ham. Og da kunde vi ogsaa takke ham for den største gave, nemlig Jesus vor Frelser og samfundet med ham. Den, som har modtaget denne gave, kan ifandhed holde takfigelsesfest til Guds ære for alt godt, vi har modtaget baade timelig og aandelig. Derpaa ledet pastoren os i en hjertelig takkebøn. Det var en sjelden hyggelig stund.

Der stanset en automobil udenfor igjen fyldt af ungdommer. Denne gang var det

fra St. Paul eng. luth. kirke, pastor L. Gar-
risvilles kald. De kom med to kirke-
gry. Hvor vakkert det er at se ungdommen
samle sig om Herrens arbejde! Jeg tænker,
det var ikke saa faa ude i lignende erinde
den dag. Jeg har fundet kirkeungdommen
ogsaa her i Chicago at være omtænkfulde
ungdommer. Gud ske lov!

Og endelig som taksigelsesgave to nye
medlemmer: Miss Marie Johnson og Miss
Balborg Ellingson, som efter at de har dvæ-
let her en stund, sat sig om i hjemmet og talt
med de gamle, kom ind og tegnet sig som med-
lemmer af foreningen. Det maa I tro, vi
blev glade for, og jeg tror de hyggelige, tro-
ende unge kvinder ogsaa gif glad sin vei.

Det er dog ikke saa faa som har lært den
kunst at glæde sig selv ved at glæde andre.

Det skal da tilslut være sagt, at vi sølte
vore hjerter fyldt med lov og tak til Gud.
Thi han er det som samler gode venner om
arbejdet i byen og udover landet. Disse, som
har støttet under, hjulpet og baaret os igjen-
nem hele aaret, siden sidste taksigelsesfest og
indtil nu, saa vi fik feire høtid i sandhed.

Saa Gud være lov og tak for alt! Takket
være ogsaa alle hans tjenere som udfører
hans vilje i stort og smaat til Guds ære og
medmenneskers vel for tid og evighed.

Maa Herren til gjengjæld give eder me-
re at takke for i fremtiden end nogeninde før.

Eders i Kristus for Bethesda,

—Marie Rignad.

2244—46 Madison Ave., Chicago, Ill.

Mayville freds aarsmøde.

Mayville freds af Gauges Synode sam-
ledes til aarsmøde i Froens menighed, So-
race, N. D., past. J. S. Johansons kald, den
9de til 12te November 1916. Mødet aab-
nedes med salmesang og bøn, hvorefter past.
L. Langehaug holdt aabningsprædiken over
Ef. 6: 10—13, "Den troendes kamp." Ef-
ter aflyggelsen af salme 284 i Landstad, øn-
skede fiedets prest, pastor J. S. Johanson, de

fremmede velkommen. Fredens formand,
pastor S. Moe, svarede og læste Sal. 62: 9.

Sessionsstiden bestemtes saaledes: Mø-
nemøde Kl. 9—9:30, sessionsid, 9:30—12,
og 2—4:30.

Formanden læste sin indberetning som
blev ved forslag modtaget og overladet til en
komite til gennemgaelse. Komiteen var:
pastorerne L. Langehaug og N. J. Lohre,
samt hr. Carl Gilleland.

Kassjererens rapport var læst, modtoges
og overdroges til en revisionskomite. Revi-
sionskomiteen rapporterte at regnskaberne
var i orden, rapporten antoges. Til nomi-
nationskomite blev hr. J. Finseth, past. J.
L. Lassefson og hr. S. Solberg valgt.

Følgende embedsmænd valgtes:

Viceformand, pastor L. Langehaug; se-
kretær, pastor E. D. Munkvold; kassjerer,
hr. L. J. Sagen. To medlemmer paa be-
styrelsen, hr. J. Finseth og hr. S. Solberg.

Følgende forslag antoges:

1. At formanden og sekretæren sender
kondolence skriftelse til pastor A. S. Berger,
St. Ransom, N. D.

2. At komiteen for gennemgaelse af
formandens indberetning fungerer som for-
slagskomite.

3. At pastor J. Breidablik og pastor M.
Endreson af den Norske Synode gaves sæde i
mødet.

4. At da pastor E. D. Munkvold ikke
var tilstede valgtes undertegnede til sekretær
for mødet.

At sekretæren sender en afskrift af aars-
mødets referat til alle fredsens præster.

Følgende indstillinger antoges:

1. Aarsmødet udtaler med glæde sin tak
til Gud for hans mange belysninger især for
virkningerne af naadens midler; det udtaler
sit haab om at vi som freds maa faa den
glæde at se mere frugter i det ydre ved synde-
res frelse og de troendes daglige fremværelse
i sand gudsfrugt. Brødre i Herren, lad os
endrægtigen bede og virke for opfyldelse af
dette haab!

2. At præster og menigheder anmodes

om til en afveksling at prædike i hverandres menigheder.

3. At bestyrelsen kalder emisjærer, og at menighederne anmodes om at sende ind begjær med hensyn til hvem de ønsker.

4. De menigheder som intet begjær indsender skaffer bestyrelsen emisjærer ifølge bedste skøn.

5. Saavidt mulig udsendes emisjærer to og to.

6. For hver maanedes emisjærvirksomhed bevilger kredsen \$25 og reiseudgifter. Hvor der er to, betales \$15 til hver og reiseudgifter.

7. Kredsen opmuntrer brødre og søstre til at gjøre besøg til nabomenigheder eller nabokald, med den hensigt at hjælpe til med opbyggelsesarbeidet.

8. Kredsen anmoder bestyrelsen om at udsende om muligt ogsaa yngre kræfter.

9. De ældre opmuntres til at lægge vinn paa ved ord og eksempel at give de yngre undervisning om det rette forhold ligesom for Guds anordning, for derved at fremelske respekt og kjærlighed til kirken og embedet, 1 Thes. 5: 12—13.

10. Presterne anmodes om at samle børn og ungdommen i hver menighed en eller flere gange om aaret ved hvilken anledning presten katekiserer.

11. Vi udtaler vor glæde over at der er dem iblandt os, som giver hele tienden til Herrens sag, Gud er en ordenens Gud, 1 Kor. 1:13, og i sin husholdning ønsker han ogsaa orden. Denne har han givet os ved Paulus, 1 Kor. 16:2. Og kommer kravene ofte saa siger han, Gal. 6:9, "Lad os ikke blive trætte", og 2 Kor. 9:7, "Gud elsker en glad giver." Heb. 13:16, "Glem ikke at gjøre vel."

12. Et offer til pensionskassen optages i hver menighed; dette burde beløbe sig fra \$10 til \$40 for hver menighed.

13. Kredsen bevilger \$25 ogsaa dette aar til samfundskassen, som vor andel af udgiften forbunden med "Free Pass."

14. Menighederne paalægges at ind-

sende til kredsens kasserer bidrag til samfundets gjøremaal. indbefattende missionerne.

15. Kredsens kasserer paalægges at rapportere til kredsens aarsmøde ogsaa ubetalt ligning.

16. De bøger som formanden nævner i sin indberetning giver kredsen til biblioteket ved Red Wing Seminar.

17. Med hensyn til udtalelserne om foreningsagen henviser kredsens aarsmøde til beslutningerne fattet ved samfundets aarsmøde. Se aarsberetningen for 1916, pag. 234 og 235. Pastorene Eastbolds og Vassafsons forslag og især pastorerne Seidals og Bergs forslag paa pag. 236.

18. At kredsen kalder til evangelist hr. S. A. Hanson og hr. D. O. Vassafson.

19. At formanden og sekretæren søger at finde ud hvormegen tid de kan anvende i kredsen og at de ordner med denne virksomhed.

20. At denne virksomhed betales for af de menigheder der modtager dem.

21. At formanden indberetter til aarsmødet detaljert opgave over emisjær- og evangelistvirksomhederne.

22. a) At sekretæren protokollerer for hvert kredsmøde navn paa dem der deltagere ved hvert møde, og at hans fuldstændige protokol oplæses ved begyndelsen af hvert aarsmøde. b) At der rapporteres til kredsens sekretær fra alle kredsens møder, for at hans protokol kan blive fuldstændig.

23. At embedsmændene faar samme løn som sidste aar, nemlig, formanden \$100 og kassereren og sekretæren hver \$10.

24. Da to af presterne har afsluttet sit virke i kredsen, nemlig Mallewick og Salvorson, saa udtaler aarsmødet et hjerteligt tak til brødrene for et kjært samarbejde i mange aar og ønsker at Gud fremdes vil velsigne deres virke til mange sjæles frelse, der hvor Gud anviser dem en plads i sin vingård. Endvidere udtaler aarsmødet sin glæde over udsigterne til at kredsen snart skal faa hyde pastor J. C. Gjelmervick velkommen blandt vidnefaren i Mayville kreds.

Rondolancefribeller der tilstemtes:

1. Da det har behaget Gud i sin visdom at kalde hjem til den evige hvile Mrs. J. S. Johanson, saa udtaler Mayville freds aarsmøde sin dybe medfølelse med den sørgende egteskælle og søn i den sorg og det savn som blev deres lod. Mødet haaber og beder, at Gud maa give dem naade til at se Guds Kjerlighed aabenbaret ogsaa i dette. Fredsen udtaler ogsaa sin deltagelse med Groens menighed i det tab som den har lidt derved at deres kjære Hjelpefærers hustru blev taget fra dem.

2. Da Mayville freds samlet til aarsmøde i Gorace, N. D., Nov. 9—12, 1916, har kommet til kundskab om at N. S. Berger er hjemløst af sygdom og af den grund ikke kunde være med paa mødet udtaler vi her ved vor sympati og haaber at Herren som styrer alle ting, dem til gode som elsker ham, ogsaa vil lade denne prøvelse blive eder til belsignelse.

Paa Mayville freds begne,

—Komiteen.

Om aftenen holdtes der ogsaa møder. Paa Thorsdag aften talte pastor S. Moe og flere lægbrødre i kirken og pastorerne Lasjeson og Nesheim i Osgood skolehus. Paa Fredags aften talte pastor J. L. Lasjeson paa norff og pastor N. J. Røhre paa engelsk. Sangforet hjalp til med fange. Dette møde var med særlig henblik paa ungdommen. Pastor Raugehaug ledet mødet paa Lørdag aften, hvorefter flere deltog i korte vidnesbyrd. Paa Søndag formiddag prædikede pastor S. Moe over dagens evangelium, og offer optoges til kredskassen. Der var nadbergudstjeneste paa eftermiddag.

Følgende af fredsens præster var tilstede: S. Moe, D. J. Nesheim, J. L. Lasjeson, N. J. Røhre, L. Raugehaug, D. S. Gaugen, J. S. Johanson.

Mødet var godt besøgt og mange deltog i samtalen. Da pastor N. S. Berger var forhindret ved sygdom i familien indledede pastor J. L. Lasjeson det religiøse samtaleemne, den 1ste Davids salme. Man dvælede isærdeleshed ved tanken om saligheden. Hvad den er og hvem de er som er delagtige i den.

Endel fremholdt dog ogsaa de usaliges tilstand. I denne salme omtales to slags folk, nemlig de salige og de usalige. Forat komme til den rette forstaaelse af saabel de troende som de ugudelige maa den indre tilstand tages i betragtning. Man kan være noksaa kjæf hjad det ydre angaar og dog være en ugudelig. Det indre forhold kaldes da fiendskab mod Gud. Rigeledes naar der tales om de ugudeliges raad er det en indre tilstand hos den ugudelige. Fra at vandre i ugudeliges raad kommer man ind paa synderes vei og saa endelig blir man siddende i spotterens sæde. Dette er den ugudeliges fremgang eller bækst. Dette gjælder ikke bare i gjøren af det onde men ogsaa i undladen af det gode. Den ugudelige er dog for let, han veier ikke op, han er som avnen den binden henveirer. Sans attraa og gjerning har været Gud imod trods alle formaninger og advarsler. Nu siger salmisten at den som ikke stiller sig sliq, han er salig. Den ugudelige har ingen udsigt i dommen, han skal ikke blive staaende, og hans vei gaar til grunde. Syndere skal endog ikke bli staaende i de retfærdiges menighed.

Der er altsaa en forskjel mellem troende og ugudelige. Omendstjønt vi ikke er hjertekjendere hør dog linjen mellem disse to klasser drages saa klar som det staar i menneskers magt. At det undertiden ikke er let at skjelne her er sandt nok, men det er dog ingen undskyldning for ligegyldighed paa dette omraade. Just her er faren for at kompromere saa man bliver lidt efter lidt efterladne, saa man ikke staar paa vagt. Saasnart dette sker gjøre grænselinjen mere dunkel indtil man ifølge menneskers maal maa lede nøie for at finde den. Lad os dog komme ihu at Guds ord er maalestoffet. Herren fremstiller de to klasser i ordet. Herren kjenner de retfærdiges vei. Han ligner den troende med træet ved vandbækken, og naar han har skildret hans salige tilstand siger han ved salmisten: "Sikke saa de ugudelige." Salige er de som ikke gjør som de vantro. Den troende har sin lyft til Herrens lob, han grunder paa den nat og dag. Den som det gjør saar

det trabelt med at læse Guds ord, gaa til gudstjeneste, bønemøde, osv., men han grunder ogsaa paa den i sit hjerte. Han vokser sig ind i den. Den som saaledes grunder paa Herrens lov bør ikke udvælge visse steder af Guds ord men bør tage det hele iagt, lov og evangelium. Han maa tage det som et hele; thi ellers kan der være fare for skjæbheder. Det er Herren som taler i sit ord, haade lov og evangelium. At man kan bli stiftet til at gaa ind til den fuldkomne salighed hvijses er en Guds gerning. Maa Guds ord, som den aandelige næring vinde indgang saa Guds troende børn blir modige og udholdende i striden, saa de kan være en overbevisende magt i verden, Guds navn til ære og pris og sjæle til frelse.

—D. J. Resheim, sek.

Afskrevet og indsendt ved E. D. Munkvold.

Til hospitalmissionen

i Minneapolis og St. Paul. Minn., har jeg fra folk i Gauges Synode modtaget følgende bidrag: Fra past. D. D. Bergh, Bolga, S. Dak., \$5.00.; ved Sjur D. Næseth, Skyberg, Minn. (fra hans mor) \$5.00. Det er muligt at flere af giberne er medlemmer af Gauges Synode, uden at jeg ved om det. Ved jeg frembærer vor hjertelige tak for de modtagne gaver skal jeg saa lov til at giengjældt af et brev, jeg nylig fik fra en prest i samfundet. Han skriver:

"Jeg ser ikke noget fra dig i Buddbæreren. Lutheraneren har jeg ikke nu. Jeg tror det vilde være bra, om Du skrev noget ogsaa i Buddbæreren. Ser man intet, saa blir intet gjort for at hjælpe den gode sag frem. Jeg ved jo, at hovedsagen er at bringe de syge aandelig hjælp, men timelig hjælp vil jo ogsaa være fornødent i samme tilfælde og det giver jo ogsaa anledning til at komme hjerterne nær med Guds ord."

Saa der trænges nok ofte timelig hjælp og vi søger at række en hjælpende haand saa langt midlerne strækker til. Ved siden af de mange småbidrag saa har vi hjulpet nogle flakker hjem til sine folk i Norge og andre til

forskjellige steder her i landet, ligesom vi betaler enten helt eller halvt for en del paa hospitalerne. Men det er dog den aandelige hjælp som vi betragter som vor hovedgerning. For at bringe denne gaar vi dag efter dag fra seng til seng, fra hospital til hospital. Og vi søger da at lægge paa den syges hjerte et ord fra Gud snart til vættelse, snart til trøst og snart til paamindelse. Ogsaa paa sygefengene ligger der nemlig dyrefølte sjæle, som sover den aandelige døds ualige søvn og tænker bare paa helbredelse for legemet og glemmer helt sin udbødelige sjæl. Andre er derimod mere bekymret for sin sjæls frelse end sit legems velfærd og ligger og grubler paa alle mulige ting, som f. eks. om deres synd ikke er for stor, at der ikke er naade for dem at saa, om de ikke har syndet mod den Gelligaand osv. Og de, som har fundet Guds naade, trænger ofte opmuntning og tilskyndelse. At dese Guds ord rettelig blandt de forskjellige syge i alle slags aandelige hjælpstiltag er ikke saa let. Egen dygtighed, alvor og velmenthed er ikke nok. Skal vi ikke skade istedenfor at gavne, saa maa arbeidet udføres med en kristelig visdom og takt, som Herren alene kan give. Og her er det vi saa høiligen trænger de kristnes forbønner; thi saa glædeligt som det er at saa hjælpe en dyrefølt sjæl en liden smule til opnaelse af evigt liv, saa forfærdelig vilde det være, om vi ved uforstandig omdøb velment tale skulde blive årsag til et menneftes fortabelse. Og naar vi mindes dette og føle, at en sjæls evige velfærd kan ske afhænger af det svar, vi gir paa spørsmålet, som den syge rækker os ofte med næsten uhyrlig stemme men med ængstelige, gjennemborende blikke, da blir stunden nok saa alvorlig. Og vi maa raabe, raabe fra det dybeste dyb til Gud om hjælp.

Nei jeg har ikke skrevet om hospitalisagen i Buddbæreren eller noget andet blad, naar tvivlinger og nogle små bemærkninger undtages. Det var nemlig meningen, at jeg som kasserer skulde ta vare paa de indsendte bidrag og at pastor Dahl skulde skrive om arbeidet i bladene. Han mener imid-

lertid, at jeg ogsaa bør skrive lidt nu og da og jeg kommer kanske til at gjøre det heretter. Naar jeg nu begynder i "Budbæreren" saa vil jeg ogsaa saa minde om arbeidet i Chicago. Eders arbeider der har rimeligvis samme erfaring som vi. Man finder nok at gjøre og at gjerningen stundom kan friste til modløshed men bringer ogsaa stor usigelig glæde, naar syndere annamme naaden i Kristus Jesus vor Herre til frelse for sin sjæl. Kom os alle ihu!

Eders i Herren. — J. M. Bergh.

Tak.

Sdet vi har faat fuldt det sidste nummer og blad ogsaa af denne aargang, den 48de, af Budbæreren, vil vi saa sige et hjertelig tak til alle, som paa nogen maade har ydet hjælp eller tjeneste, saa det kunde ske. Som bidragsgydere hvad stof angaar vil vi nævne nogle, som har båret meget punktlige, saasom pastor J. M. Wick, prof. G. M. Bruce og Mrs. M. D. Bee. Foruden disse som regelmæssig hver uge har fuldt hver sin spalte med godt læsestof er der mange andre, som tid efter anden har indsendt opbyggelige betragtninger, missionsfesterretninger, referater, sange osv. Til alle siger vi et hjertelig tak. Det er og gjør saa godt, naar en lægger ind i et arbejde det bedste en har af evner, kræfter og tid, at der findes dem som støtter under og drager med. Og det er vel neppe i nogen virksomhed saadan hjælp trænges bedre end i virksomheden i menighederne, paa missionsmarken eller med de kirkelige og opbyggelige blade, som jo alt er omtrent ligestillet i saa henseende.

Naar man sidste sommer benævnte vort synodemøde med "det historiske aarsmøde," saa kan vel ogsaa denne aargang af vort blad kaldes den historiske 48de aargang. Efter som alle sager har vendt sig og alle tegn peger, saa blir der vel ikke flere aargange i samme betydning, som før, men derfor kan det vel bli lige godt. Gid det blev bedre! Men om den sag vil vi ikke tale mere nu i

afslutningsstunden med det gamle aar. Det er en ting, som ikke forandres og som vi med glæde og haab kan sætte vor lid til og det er Guds naade aabenbaret i Kristus Jesus. Vi vil derfor idet vi takker Gud og takker hverandre for det gamle aar minde om apostelens ord: Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig tid. Eb. 13: 8.

Fra Arbeidsmarken

Det oplyses fra Turtle Mountain freds, at de tre præster, "som vilde saa sine navne føjet til navnelisten som de der stemte imod," at disse stemte imod fredens beslutning, ikke synodens. Se Budd. no. 51, side 1206.

Eksekutivkomiteen for Board of Trustees anmodet for en tid siden pastor J. M. Johanson om at forestaa indsamlingen i Madison freds af gammel ligning og ny subscription for at afkaste synodens gjæld inden næste aarssmøde og anmodet samtidig hans menighed om at de for sagens skyld vilde gi ham den fornødne fritid til dette arbejde. Pastor Johanson har med sine menigheds tilladelse antaget vort kald og vil begynde arbeidet straks over nyttaar. Svis man nu straks kunde ta kraftig fat paa indsamlingen inden alle fredse i synoden, vilde det ikke ta længe før vor gjæld var betalt. Kjære folk i Gauges Synode, la os nu ta fat for alvor og bli kvit vor gjæld.—S. E. •

Gmister Jacob Castvold har virket med Guds ords forkyndelse og husbesøg i pastor S. J. Berghs kald i tre uger. Takkedagen havde kvindeforeningerne i Bethania og Bethlehem menigheder fejret: J. Bethlehem menighed talte de theologiske studenter. D. Stensland og L. Hanson. J. Bethania menighed var student Set Castvold og Jacob Castvold med og talte. Mange folk var samlet og festerne var vellykket paa begge steder. J. Bethania menighed indsamlet de i middags-tiden \$63 til den syge og af gigt lidende Ed-

Die Johnson som bor en halv mil fra kirken. Det var pent gjort at vise deftagelse og sympati og ligeledes efterkomme Guds vilje. "Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele; thi saadanne offer behager Gud vel." Ebr. 13: 16. Ole Jacobson og undertegnede reiste fra kirken og overrakte Jacobson gaben. Det søltes godt paa takkedagen at glæde dem som formedelst hygdom og lidelse maa sidde hjemme og nymne, og hjertets følelser er: "Naar andre til kirken mon gange, Da sidder jeg her ubi braa, De kvæde saa liflige fange, Men jeg maa ei høre derpaa. Min sang er at jukke og klage; Saa skride de hellige dage For mig, som de søkne, i kbal." Gud for Jesu skyld giv os mere af Jesu sindelag imod alle menneſter i verden, saa vi den korte tid vi lever kunde saa være "Kristi belugt" i hjem og kirke. Gud hjælpe sit folk til "ret gudsforhold og rig offervillighed, saa holdes snigmorderen—"gjerrighed"—borte.—B.

Vær snil med mor.—Det er bare en rimelig tjeneste for alle døtre at være snil med mor. Det er helst bare banartige døtre som forsømmer hende. Hun har haft mange møjsommelige dage for deres skyld, de har været hendes glæde og derfor har hun strævet paa det bedste for dem. Selv om det ikke altid har gaat som man gjerne ønsket og alt blit gjort som kunde ventes, vil man dog gjøre alt muligt fordi det er mor.—Gauges Synode har ikke saa saa døtre udover vidderne i dette land, en del af dem er i Red Wing freds. Menighederne i denne freds vil vist huske paa at Gauges Synode er det samfund som har opfostret dem, de maa vist indgaa med at samfundet har gjort dem meget godt. Menighederne faar gjerne ikke flere anledninger til at gjøre noget mere for Gauges Synode efter det tilstundende fælles aarsmøde i St. Paul i Juni 1917. Lad os nu sørge for at mor ikke skal drage afsted med bedrøvelse fordi døtrene har ikke gjort, hvad de kunde. Der er vel ikke en eneste menighed som ikke anerkjender at samfundet har virkelig gjort Herren en tjeneste i dette land, selv

om det har været med frøbelighed. I taknemmelig erindring for hvad samfundet har været for os som et folk bør vi lægge haand i haand og løfte sammen for at hele samfundets gjeld kan fuldt betales inden det tilstundende aarsmøde. Fredsen har ogsaa haft et arbeide at gjøre, med det arbeide har der ogsaa været lidt udlag. Det kan ikke gjøres uden penge. I Red Wing freds trænges der et lidet offer ifra hver menighed for at vore arbejdere kan faa sin lille løn udbetalt og fredsen være uden gjeld til vaa-ren. Lad os alle være snil med mor.

—Edm. Johnson, fredsform.

Alle bidrag til fredskaſſen jendes til L. Schlanbusch, 2334 Carter Ave., St. Paul.

BOOK REVIEW.

"My Church." This is "an illustrated Lutheran Manual pertaining to the history, work, and spirit of the Augustana Synod." It is a neat and very interesting little synodical year-book of the Augustana Synod, published by the Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., giving valuable information about the history, work, spirit, and progress of this church body with special reference to its work and progress during the past year. It contains, among other very good things, two excellent biographical sketches, "The Brave Professor," a biographical sketch of Martin Luther, and "The Man Who Could Touch Hearts," and account of the life and work of Carl Olaf Rosenius, well known to the readers of Buddbæreeren. The book is edited by Rev. Ira O. Nothstein, contains 128 pages, and is profusely illustrated. Price, in art. covers 25c. net; nicely bound in silk cloth, stamped in

The above books may be ordered from gold, 60c. net.

Hauges Synod. Book Dept., Red Wing, Minn.

Folketalenderen for 1917, pris 10 cents.

Presten og andre som er saa venlig at faa den uddelt bedes om at indsende ordres snarest mulig da Folketalenderen er af den slags bøger der maa sælges mens den er ny.

Til Paul Aas, Norge.

(Fortsættes.)

Emaus Peterson (Can.) \$15, Maria Legvold \$1, Tjores Coltvæ \$1, ved Theodor Havda: selv \$1, P. Nelson \$1, Sjur Espeiland \$1, til sammen \$3, ved Mrs. S. Støland fra en del

venner i Lac qui Parle mgh., Barstads kald, \$6, M. Aakven (?) \$3, ved P. Johnson, Benson, \$1, Lanmark \$1, tilsammen \$2, en ubenævnt \$10, John Isakson \$1, Mrs. John Larson \$1, Mrs. G. Graven \$3, O. L. Slattum \$1, Olaf Ugstad \$1, ubenævnt 50c., Gustav Grant \$1, J. E. Gunderson \$1, Mrs. P. A. Mathison \$1, Mrs. O. Rasmussen \$1, L. Fuglesten \$1, Mrs. Chr. Skeie \$1, Jens A. Hauglum \$1. Tilsammen \$55.50. Før kvitteret for \$105.25. Tilsammen \$160.75. —C. C. Holter.

Bekjendtgjærelse.

Betlehems menighed ved Hooker, S. D., pastor Trygstad kald, indbyder Syd Dakota indremissionsforening til møde den 27de til 29de December 1916. Tekst: Joh. 1:—18. Mødested i Hooker dagen forud.

—S. P. Langbaa.

—S. L. Johnson.

♣♣♣

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse et samtalemøde i Grand Forks, N. D., i Betel menighed af Broder-samfundet, 29de til 31te December.

—M. S. Stennes.

—B. B. Mornes.

♣♣♣

Ungdomsforbundet for Syd Dakota freeds af Gauges Synode afholder et vintermøde i St. Johns menighed, Sioux City, Iowa, pastor J. N. Quellos kald, den 18de til 21de Januar 1917. —

Program som følger:

1. Torsdag aften kl. 8. aabningsprædiken, pastor S. L. Jacobson, norff.

2. Fredag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor J. E. Olson leder. Diverse sager.

3. Fredag eftermiddag, indledning af samtalemødet, 1 Tim. 6:12, ved pastor S. L. Jacobson. Fortsat samtale, norff.

4. Fredag aften, foredrag ved pastor M. Mannes over "Bibelen og ungdommen".

5. Lørdag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor S. S. Skarphness leder. Forretninger om nødvendigt.

6. Lørdag eftermiddag, fortsat samtale.

Sessjonen affluttes med en tale af R. D. Loffen, norff.

7. Lørdag aften, samtalen fortjattes i det engelske sprog. Pastor S. L. Jacobson aabner samtalen.

8. Søndag formiddag, kl. 10:30, prædiken, M. B. Loffesmoe, norff.

9. Søndag, kl. 12, en begejstrende søndagsfølelse. De besøgende brødre taler til de forskellige klasser i søndagskolen.

10. Søndag eftermiddag, fangerfest, og prædiken paa norff ved pastor G. D. Mona. Lunch i kirken fra 6:30—7:30.

11. Søndag aften, slutnings-session, kort prædiken af pastor D. F. Johnson. Vidnesbyrd fra andre besøgende brødre og søstre, afviklet med sang.

Evangelistfangeren Lewis Lasjeson er indbudt til stebnet og ventes hid. Vi ventet et aandsfyldt møde. Ved om strømme af naade. Vi vil gi den Gelligaand ledelsen af vort møde.

—M. B. Loffesmoe.

—Jessie Anderson.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, samthalsmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Hill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. N. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorkon, synodefassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ubin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Indholdsregister for 1916.

	Side		Side
Aarsmødet for Red Wing kreds	85	Eastvold drager til Kina	872
Aarsmøde	133	Ebenezer alderdomshjem	520
Aabningsprædiken	601	Egenezer	1070
Aarsberetningerne og menighedskalen- deren	690	Egteskab	878
Aandens vidnesbyrd	265, 293	Eksemplets vegt	765
Aarsmødets tak og beslutning	787	Elsker ikke verden	79
Aarlig rapport	900	En fritænkers bekendelse	129
Aarlig donationsdag	1142	Endnu lidt om punkt 3	136
Alle skal ære Sønnen ligesom de ærer Faderen	761	En del af en prædiken af Franke	145
Amund Johan Appleviks død	974	En af de gamle har forladt os	157
Arbejderne i vingaarden	169	En som var os kjær har forladt os	256
Atter lidt om oven til "boarding-clubben" ..	68	En liden oplysning	282
Atter et minde	785	En pen gave	318
At være rettelig kaldet	640	En gammel settler død	355
Augustins skønne tanker om det evige livs herlighed	841	En gjenlyd fra grænseløden	512
B. Andersons sang	230	En patient	538
Bemærkninger	280	En kort bemærkning	563
Betleri	283	En nødvendig oplysning og rettelse	422
Betal gjelden	331	En røst fra den Norske Synode	614
Bestyrelsens svar paa "en liden oplys- ning"	377	En oplysning	676
Bertha Oline Odland vandret hjem	760	En anden af de lutherske reformatorer 686, 710,	728
Bevidnelse	1093	En liden oplysning og redegjørelse	758
Billede af Jesus	817	En af de gamle	787
Brev	106	En familie i trang	788
Brev fra pastor B. Anderson	776	En drøm	882
Brev fra Westphal	975	En sang	947, 1063
Brev fra Kina	1064	En prædiken for tomme bænke	999
Bøn om ting man ikke ønsker	1071	En velsignet dag	1114
Church extension	713	En snartur over til Michigan	1217
Chicago kreds aarsmøde	1210	En jødemissionssang	1232
Daaben	411	En sjelden oplevelse	632
Dansen om guldkalven	947	En formaning af Spener	1190
Danger signals	1231	Er der nogen som understøtter?	996
De gode stedforældre	765	Er du sovende eller vaagende?	194
De maa vokse sig sammen	31	Er de helte?	658
Den gamle grund	7	Er det presternes skyld?	758
Den 148de Davids salme	15	Er du frelst?	865
Den teologiske forening, 108, 345, 1022, 1069	1139	Er dette saa?	1093
Den hellige nadvere	361	Erklæring	1093
Den Norske Synodes møde	536	Et velgrundet had	20
Den nye sang	612	Et velsignet møde	64
Den gode strid	630	Et lidet minde	132
Den Forenede Kirkes 27de aarsmøde	660	Et spørgsmaal	208
Den lyse og den mørke vej	866	Et mærkværdigt barn	257
Den rette balance	881	Et hundrede to aar gammel	186
Den tungsindige kone	896	Et kort besøg og foreningssagen	346
Den norske lutherske lærerforenings aarsmøde	902	Et kjært besøg	445
Den enkeltes betydning i Guds rige	997	Et brud	617
Det nye bud	337	Et stort lærermøde i Juli	669
Det skal monne	394	Et fund i bibelen	712
Det er Sabbat	1033	Et tidernes tegn	724
Du er min	677	Et lidet eftermæle	784
Dyr tid, spar	1214	Et kort svar	1120
Dødsanmeldelse	159	Et luthersk missionshjem	1140
Dødsfald	257, 425, 738	Et kursus i at tale og læse	1191
Dødens høst 402, 541, 567, 690, 736, 783, 832, 1115, 1216	1241	Et moder gaat hjem	1215
Dødsanmeldelse	952	Et lidet minde	1243
		Fadervor	764
		Farvel til moder	232
		Falsk vidnesbyrd	515
		Fem og tyve aars fest	634, 972
		Fjerde Søndag efter Trefoldighed	673
		Foreningssagen	20, 103, 185
		Foreningsmøde	30
		Foreningssagen set i det rette lys	37

	Side
Foreningsforberedelse	107
Foreningsbetingelserne	349
Foreningssagen—gamle minder	374
Forslag til synoden	539
Forbudet i Rusland	685
Fra et indremissionsmøde	135
Fra Red Wing Seminar	151
Fra pioneerdagene	152
Fra Santa Rosa	154
Fra Jewell College	182
Fra Sylvan Lake, Alta., Canada	183
Fra N. N. Rønning	281
Fra arbejdsmarken, 21, 47, 67, 90, 113, 137, 161, 187, 209, 234, 259, 283, 309, 333, 355, 378, 404, 427, 449, 471, 494, 522, 544, 567, 592, 618, 643, 670, 693, 718, 740, 766, 789, 811, 835, 857, 883, 905, 928, 953, 976, 1000, 1025, 1048, 1084, 1095, 1121, 1143, 1170, 1195, 1218,	1244
Fra Racine, Wis.	327
Fra Mora, Minn.	331
Fra Audubon, Minn.	402
Fra missionssuperintendent	402
Fra Rocky Mountain kreds	444
Fra Red Wing Seminar	535
Fra missionsmarken i Persien	540
Fra kredsmodet i Green Lake	561
Fra Irene, S. Dak.	562
Fra Gonvick, Minn.	642
Fra Gonvick, Minn.	734
Fra Chandler, N. Dak.	735
Fra et indremissionsmøde	756
Fra pastor Dahl	759
Fra den teologiske forening	1069
Fra det Norske Synodes aarsmøde	831
Fra Bethesda barnehjem	834
Fra gamle broder Eggen	855
Fra Red Wing Seminar	925
Fra en rundtur med lysbilleder	991
Frelse for alle folk	1226
Fristelse	241
Fælles prestekonferens	440, 851
Fællesundervisning	657
Fællesmøde	1018
Fællesmødet i Newark	1092
Fælleskonferens	155
Første Søndag i Advent	1153
Første Mosebog	22, 24, 1071
Galaterne 1: 15, 16	893
Gammelt brev	197, 559
Gamle Mrs. Hvidding død	974
Giv agt paa tidernes tegn	516
Giv ikke tabt	713
Gjænfødselen	505
Glee Clubbens tur	14, 41
Glæde i Herren	730
Greeting from Red Wing Seminary	1216
Graataag over sindet	151
Grenenes beskjæring	457
Guds ords rette brug	217
Gud taler gennem sine tjenere	19
Guds Søn har gjort mig fri	649
Guds barn; Guds kirke; Guds folk	697
Guldbryllup	715
Gunder S. Greseth	1066
Haagen Olson	737
Haard prøve	880

	Side
Ham bør at vokse men mig at forringes ..	48
Han drog bort til et fremmed land	19
Han kommer!	98
Hans F. Larson død	715
Hauges Synodes 71de aarsmøde 605, 627, 653	
Hauges Synodes Pensionsfond	1142
Hauges Synodes hospitalmission	684
Har vi ændret standpunkt i foreningssa- gen?	279, 487
Hensovet	493, 641
Henvandret	493
Hele familien med	218
Hendrik Skiple vandret bort	158
Helge Amundson	233
Himlen paa hospitalerne	40, 87
Holy Script Baptism	680
Hold sammen i farens stund	29
Hospitalmissionen	62
Hvad skulde du gjøre i himlen	4
Hvor langt er vi komne i foreningssagen	33
Hvormeget er din sjæl værd?	100
Hvori kan feilen bestaa?	203
Hvad Christian Science lærer	469
Hvo der tror haster ikke	564
Hvad Rasmus B. Anderson siger	739
Hvad skal vi gjøre for at gjøre Guds gjerninger?	761
Hvorledes det gik til	823
Hvorfor	868
Hvad kan der gøres	1133
I den sande religions tjeneste	88
I bønnens verden	481
Indremissionen 102, 438, 588, 754, 1037, 1089, 1111, 1135	
Intersynodical Conference	509
Indberetning til Syd Dakota kreds	1090
Indledningsforedrag	1129, 1161
Ja, hvorfor ikke?	5
Jesu opstandelse	386
Jeg er saa glad for jeg er frelst og fri ...	208
Jeg ved dine gerninger	626
J. Jacobson	376
Joseph O. Sebby	303
Johannes B. Ytreness	468
Johannes J. Moliand død	542
John Avelsgaard	591
John Nelson Crosby	1256
Jul i Bethesda gamlehjem i Chicago	111
Julehilsen	1229
Julesang	1225
Julebarnet—Jesús	1231
Jul og dans	1232
Jørgen Qually hviler	738
Jødemissionsbetragtning	1057, 1081
Kinamissionen 58, 81, 112 127, 149, 177, 199, 222, 277, 308, 319, 342, 371, 392, 416, 463, 484, 510, 534, 558, 586, 634, 679, 708, 725, 751, 775, 850, 871, 899, 922, 945, 969, 990, 1016, 1036, 1063, 1087, 1110,	1185, 1233
Kirkevigsal	181
Kirkeindvielse og samtalemøde	561
Kjærligheden det største	269
Kold eller varm	73
Kom hviledagen ihu	529
Kom gaa med	556
Kom til kilden	659

	Side		Side
Komme dit rige	937	Niels Larson	902
Korsfæstet med Kristus	961	Nogen ord om bladlæsning	365
Kongesønnens bryllup	1201	Nogle ord	1256
Kronen	253	Nogle ord om en misforstaaelse	783
Kredsmøde 12, 42, 59, 204, 205, 228, 229, 320, 442, 465, 590, 731, 756, 852, 994, 1040, 1041, 1091, 1111, 1140, 1210, 1236..	85	Nogle ord om salmesang	948
Kredsaaarsmøde	1236	Nogle ord om to slags vækkelse	971
Kredsmøde—foreningssagen	104	Nogle foreløbige bemærkninger til N. J. Løhres kritik	227
Kredsmøde i Kenyon	322	Nogle spørgsmaal til S. Petterson	1045
Kredsmøde i Romsdals menighed	685	Nogle tanker	136, 740
Kristendom og folkeliv	889, 913	Nogle tanker fra mødet i Fargo	353
Kun et skridt mellem mig og døden	131	Nogle tanker paa veien mod evigheden	304
Kun et skridt	521	“Nordraak” og noget mere	755
Lad os værne om søndagsfreden	1067	Nordre Minnesota kreds	748
Lidt fra Pierpont, S. Dak.	135	Nu er alle tre hjemme	995
Lidt af hvert fra past. Lassesons kald ..	184	Ny missionsforening	137
Lidt erfaringer paa kristenlivets omraade	270	Nytaarsprædiken	1
Lidt af hvert	444	Nød dem til at gaa ind	1105
Lidt mere om absolutionen	519	Ogsaa nogle ord om foreningssagen	563
Lidt mere fra aarsmødet	682	Ogsaa et vidnesbyrd	830
Lidt fra afholdsmødet i Milan	717	Ole A. Molde død	158
Lidt af en prædiken af Scriver	721	Ole L. Hagens minde	1242
Lidt om hospitalmissionen i Minneapolis	759	Om Jesu kjærlighed	423
Lidt fra en synodeprest	778	Om forklaring	445
Lidt fra reisen	779, 821, 872	Om kjærlighed	577
Lidt fra en reise til østen	828	Om dans	665
Lidt fra haugen	1169, 1238	Om nogen tørster	745
Literaturanmeldelse	543	Om Bethesda	856
L. O. Haugen død	565	Om troen	1009
Lutheran Ladies' Seminary	731	Opraab og konstitution	611
Luthersk indremissionsforening	1257	Opraab	46
Lyset	1023	Osmund K. Tysdahl og hustru Martha...	231
Materialismen vs. foreningssagen	374	Paaskegang	395
Mayville kreds aarsmøde	1259	Pastor A. A. Dahl	110
Mayville kreds ungdomsstevne	846	Pastor H. Ingebrigtsons kritik over H. S.	250
Menigheden nutildags	537	Paa hvilken vei vandrer du?	770
Mere om begravelser	100	Pastor Krogstad og foreningssagen	514
Mere fra graduationen ved R. W. S.	580	Pensionsfondet	39, 223
Mere frit	662	Personlige indtryk og smaatræk fra Red Wing Seminar	251
Merkelig drøm	819	Pigen er ikke død men hun sover	156
Menighedshistorie	1020	Pinsedag	553
Meddelelse fra foreningskomiteen	1239	Pilen trak blinken	682
Missionsduen 6, 28, 56, 80, 101, 126, 148, 175, 196, 220, 247, 276, 297, 318, 341, 370 390, 414, 436, 462, 508, 533, 556, 586, 612, 659, 678, 706, 724, 750, 774, 810, 820, 848, 870, 897, 921, 943, 967, 988, 1035, 1086,	1109, 1137, 1184, 1209, 1230, 1254	Profeten i Israel	97
Missionsfest	997	Presten og den søge	765
Missionsmødet i Alberta	512	Prestens løn	830
Missionsmøde og afskedsfest	757	Presteindsættelse	950
Missionær til Kina	130	Prædiken	985
Mit syn paa og mit standpunkt i den nu- Mor og bedstemors forglemmigei	1024	Rav	999
Mrs. Chrislock død	66	Referat	63, 134, 589, 1205
værende foreningsbevægelse	200	Red Wing Seminar musikkorps	329
Mrs. Cecelia Ladd er lagt til hvile	375	Reformationsfesten i 1917	668
Mrs. Hill Moen død	542	Religiositet og kristendom	763
Mrs. B. B. Fjerstad død	642	Redegjørelse	927
Mrs. J. H. Johansons død	666	Resolutioner	953
Mrs. Anna Marie Munson	879	Red Wing kreds aarsmøde	1040
Naade	469	Redaktørernes og forlagsbestyrernes møde i Minneapolis	1043
Naadegavernes betydning	121	Sabbatshvilen	25
Naar mor er død	255	Salmen 126	1249
Naadegaverne i menigheden	464	Samtalemøder	351
		Salige stunder i Audubon	353
		Samtalemøde og femtiaarsfest	716
		Samtalemøde og grundstenslægning	734
		Samtalemøde og presteindsættelse	1238
		Ser du farisæaren?	1250
		Sjur S. Bue død	736

	Side	
Ske din vilje	122	
Skikke og uskikke16, 128, 421, 637,	663	
Spot ikke	725	
Spørgsmaal og svar	876	
Spørgsmaal	95	
Star of Bethlehem	159	
Student Gustav Askeland død	667	
Sundt kristenliv	1188	
Svar til "Haugianer"	225	
Svar paa spørgsmaal	259	
Syd Dakota Local Option League	1046	
Synger Herren en ny sang	1255	
Søndagsskolemøde	732	
Taalmodighed	391	
Tak	969	
Tak	1263	
Taksigelsesfest ved Bethesda gamlehjem.	1253	
The Hemnica	1047	
Til venner i Amerika	87	
Til religionsskolelærere i alle norske kir-	kesamfund	125
Til presterne og menighedsfolket i H.S.	332	
Til Søren Petterson	395, 417	
Til hospitalmissionen	1262	
Til hospitalmissionens venner	400	
Til oplysning	424	
Til prester og ungdomsforeninger i Syd	Dakota kreds	760
Til prester og menigheder i Alberta kreds	1044	
Til foreningskomiteen	1139	
Til prester og menigheder	1166	
Tidens Tegn—Forstaar vi den tid, osv.	1177	

	Side
Til religionsskolelærere	1218
To samtalemøder	782
To presteindsættelser i Alberta kreds.	1039
To gamle har faat hjemlov	1187
Tro	228
Troens bankbog	233
Tredje Søndag i Faste	289, 313
Troen gjør sterk	762
Trediveaarsfest i Langford, S. D.	854
Trelie optraad	903
Tænk paa hjemmet hos Gud	230
Ungdomsstevne	211, 316, 848
Ungdomsforbundet 5, 26, 52, 77, 99, 123,	147, 172, 195, 218, 245, 273, 296, 339, 369,
389, 412, 435, 461, 482, 507, 530, 554, 577,	607, 626, 651, 676, 706, 722, 77, 770, 804,
819, 614, 869, 896, 920, 940, 964, 988,	1014, 1034, 1060, 1083, 1107, 1137, 1163,
.....	1182, 1208, 1240, 1252
Vandret hjem	565
Vandret bort	566
Ved nyttaar	89
Ved moders baare	377
Ved en jødes daab	608
Vent lidt	1237
Vor stedfortræder	409
Vort største behov	725
Vær af sandheden	794
Vær med i jødemissionen	62
Zionsforeningens 28te aarsmøde	1117

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Kirkens Historie gennem de tre første aarhundreder af Eusebius, biskop af Cæsarea. 362 sider, indb., \$2.00.

De Nordiske Kirkers Historie. Af dr. R. Tønder Nissen. Stort format, 580 sider, godt indb., \$1.20.

Mænd og Kvinder i Bibelsens Lande. Biografisk oversigt over alle de i skriften nævnte personligheder. S. Waldemar Borchsenius, M. A. Rigt illustreret, smukt indbundet, 525 sider, \$2.00.

Haandbog i Bibelsens Geografi. S. B. Borchsenius, M. A., do., \$2.00.

Bibelsens Naturhistorie. En beskrivelse af dyrene, planterne og mieraalerne, som findes og fandtes i det Hellige Land, især saadanne som omtales i bibelen, hvortil er føjet et geologisk overblik over landet. S. B. Borchsenius, M. A., do., 380 sider, \$2.00.

Kirkehistorie i Grundrids af Rudolph Sohm, Professor i Lovkyndighed i Leipzig. Med forord af Professor Gisle Johnson. 192 sider, smukt indbundet, \$1.20.

Kirken og Romerstaten indtil Konstantin den Store, af dr. theol. N. Chr. Bang, godt indbundet, \$1.75, nedsat til \$1.30.

Al Verden for Kristus. Verdensmissionskonferencen i Edinburg, 1910. Af Prof. S. G. Blegen. Indbunden, \$1.50.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger af norske teologer over udvalgte steder i det gamle og nye testamente. Smukt indbundet, \$2.40.

Tanker og opgaver. Af Gustav Jensen, fogneprest. 200 sider, smukt indb. \$1.00.

Forkyndelsen. Et livsspørgsmaal for kirke og folk, af S. S. Jansen, fogneprest til Nøken. 240 sider, indbunden, \$1.15.

Psalmernes Bog, historisk belyst og i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. Et bind i to dele. Indb., 330 sider, \$1.25.

Sømanden paa Hav og i Havn, af pastor N. Rasmussen. Fortælling. 240 sider; indbundet, 50 cents.

Henrick Müllers Skatliste. 344 sider. Indbundet, 80 cents.

Norske Bygdejag, af Ludvig Daag. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Jacobs Brev, praktisk forklaret og anvendt. Fra det tyfte. 118 sider. Indbundet, 50 cents.

Fra Historien og Livet. Fortællinger af pastor N. Fries. 150 sider. Indbundet, 70 cents.

I Hvilestunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Julefort.

Boghandelen har paa haand en nok saa god forsyning af julefort. De er pene fort med udvalgte indskriptioner paa engelsk for en cent stykket; norske tre for fem cent eller ogsaa fem cent stykket. Ligeledes har vi paa haand norske prospektivfort eller ogsaa reproduktioner af kunstabilleder, en fort fem cent stykket og en anden to for fem cent.

Vi har ogsaa en del smaaabøger der egner sig rigtig fortræffelig som julegaver til søndagsskolebørn ved juletræet. Disse kommer i smukt omslag med pent udstyr og koster kun 7 cent stykket. Send for disse for søndagsskolens juletræsfest.

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den nok saa betydelige mission som Hanges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes skaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette avertissement.

De som har haft med forfatterstabet af bogen at gøre har hyppeligt kjendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligeaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hanges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

Budhæren

"Budeereren"

udgives af Gauges nordt evangelisk lutherisk
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing,
Minn. Alt vedrørende bladets indhold sen-
des til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delse, opsigelser, adresseforandringer, aber-
tissementer osv. sendes til Gauges Synod
Box Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Salmen 126; 2. Ser du fariseæren? 3. Ungdomsforbundet: 4. Missionsbuen; 5. Svinger Herren en ny sang; 6. Missioner til Kina; 7. F. N. Crossby; 8. Nogle ord; 9. Lutherse indremissionsforening; 10. Tattseleseft; 11. Ravbillefreds aarsmøbe; 12. Til hospitalmissionen; 13. Tat; 14. Arbeidsmarken; 15. Vefjendtgjælsse.

"Zul i Besterheimen"

Dette bind som nu udgives hvert aar af
 Augsburg Publishing House er noget af det
 bedste som Luleliteraturen har at by paa
 denne side af havet. Baade fra indholdets
 jaadelsom fra udstyrets side er dette et pragt-
 verf. Er særdeles vel ffikket som julegave.
 Bidragene er ydet færlig for fejtet og tæller
 nogle af vore bedste forfattere som bidrag-
 ydere. Saaledes dette aar navne som R.
 B. Anderson, Julius B. Bauman, Olaf
 Guldsjeth, Simon Johnson, Gunnar Gun-
 nerfos, Johan Selnes og Karl G. O. San-
 son for bare at nævne nogle fæa navne. Ku-
 lert originalbillede for titelblad og billede i
 farvetræk af maleren Herbjørn Waania:
 "Hær kommer."

Redaktioner er bejörget af H. M. Sundheim. Bunden er rigt illustreret. Et tilfælg i Sanges Synod Book Dept. Red Wing, Minn. Pris 60 cents.

"Zulebud"

Et julehefte for børn. Dette er i samme
storlagne stil som det store bind for voksne.

Sindholdet er i
 grab", D. N.
 "Goga-Søren",
 flæden 186 186
 nets Jul", Jul
 Fisserman",
 Time", C. N. Solberg; "The
 Trhgv", C. S. Norem; "It is more
 to Give than to Receive", G. T. Lee; "Jul
 bud" er ogsaa redigeret af M. M. Sundhei
 Pris 25 cents. Faaes i Hanges Hy
 Book Dept., Red Wing, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa
fider. Mange kan vel synes at prisen
skal da den er sat til 30 cents; men fo
lednings skyld skal vi gjøre opmerksom
at dengang da Referatet først blev solgt
pris af 25 cents var det paa 182 f
formatet var mindre. I 1899, for ek
var prisen 20 cents og størrelsen 12
formatet saa nogenlunde fire-femte
hvad det er nu. Dertil bør man
at priserne paa alt, som har med bo
ning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at rejse vest for at kjøbe land og som gjerne puffer at leve i skandinaviske sættlementer og faa ordne sig med organisation af menigheder i sin midte, er det at undertegnede har sikret sig salgsretten paa meget af det bedste land i Flatheaddalen i Montana; ligeledes paa østfiden af fjeldene. Vi har sikret det til lav pris og vor fortjeneste er svært liden. Hvis dette land er drevet paa rette maade, gir det store aflinger. Nær ved byer og markes kan man endnu kjøbe land for \$15 a \$20 pr. acre, gode "improvements" indbefattet. For nærmere underretning henhender man sig til

D. D. Duffeth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skrib paa engelsk eller norsk.

Nytaarshilfen

Boghandelen ønsker alle sine kunder et godt og velsignet Nytaar. Da dette blir den fjerde nytaarshilfen, som Boghandelen faar lov at frembringe til sine kunder, saa er det at et ord iær bør siges til de som i mange og lange aar har staaet den troelig bi og med flid og omhu søgt at begunstige den. Til saadanne en hjertelig tak for forbindelsen i de fboundne aar. Maa alt det gode læsestof, som I med flid og forsigtigt udvalg har søgt i vor boglade følge eder med sund veiledning og trøst ned igjennem aarene. Maa ogsaa I som har været flittige læsere af bladene og ligesaa flittige til at betale i ret tid, ha baade hygge og velværelse af den lange forbindelse.

Og saa et ord til dem, som tiltrods for større fordele der loffer andenstedsfra alligevel har struffet sig saalangt som muligt for at støtte vor egen forretning og dertil har været punktlige til at betale fordringer, en hjertelig tak til alle saadanne.

(De som ikke har vist sig loyale eller ikke eier spor af forretningsjands skal ikke nævnes mod aarets aften; heller ikke ønsker vi med disse linjer at naa dem som ikke vil ha nogenstomhelst forbindelse med sit eget. Det vilde være hylleri at takke dem alligevel).

Disse saa ord skal altjaa gjælde dem som det er en fryd at gjøre forretning med. trofaste, punktlige, paalidelige mennesker, mennesker, der udgjør saltet og kraften i enhver bevægelse og enhver institution, der har blivende og varigt værd. Vi ønsker eder alle et godt og velsignet Nytaar! Maa vi saa lov til i det kommende aar at fortsætte bekjendtskabets den korte frist som Hanges Synode har igjen at gjøre forretning i. Tak!

Hanges Synod Book Dept.